

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

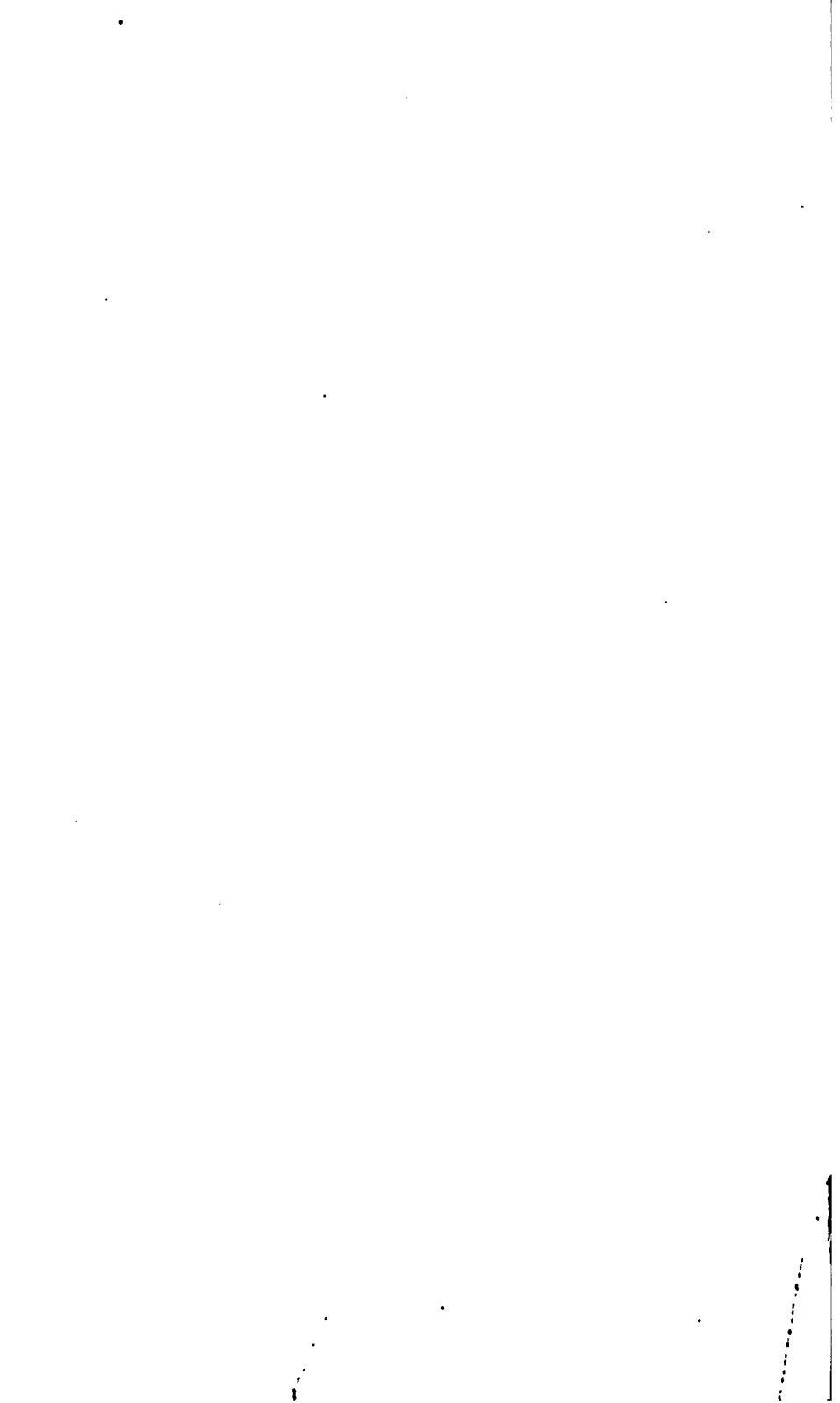

3 3433 08160690 1

12/1/12

1. Look language. - Dictionaries or indexes of
author.

INDICES GRÆCITATIS,

QUOS

IN SINGULOS ORATORES ATTICOS

CONFECIT

J. J. REISKIUS,

(Reiske, Hermann Jacob)

PASSIM EMENDATI ET IN UNUM CORPUS REDACTI

OPERA

T. MITCHELL A.M.

COLL. SIDNEIENSIS APUD CANTABRIGIENSES NUMER SOCII.

TOM. I.

OXONII,

E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO.

MDCCCXXVIII.

757C

天
地
人
三
才
一
理
也

EXPLICATIO SIGLARUM.

A. — Antiphon.

Æ. — Æschines.

An. — Andocides.

D. — Deinarchus.

De. — Demades.

I. — Isæus.

L. — Lysias.

Ly. — Lycurgus.

Ii loci, quibus nulla nota adjacet, ex Demosthene petiti sunt. Paginarum et versuum numeri, in Demosthene editionis Reiskianæ sunt; in ceteris omnibus, Stephanianæ: qui quidem numeri in dextro margine editionis Bekkerianæ comparent.

Operi Reiskiano accesserunt voces uncinulis circumdatae, ex iis Isæi orationibus excerptæ, quæ apud Bekkerum unice exstant. In his designandis, necessitate coacti, sectiones Bekkerianas adhibuimus.

Stellula quibusdam verbis præfixa, indicat eum locum aliter apud Bekkerum, aliter apud Reiskium legi.

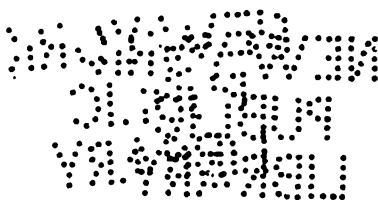
De Germanicis Anglice redditis, satis sit dicere, quod in his cum Reiskio ipso quam plurimum congruere enixi sumus; is autem, elegantiae parum studiosus, id potissimum in suis versionibus curasse videtur, ut locutiones oratorum Atticorum formis quam maxime quotidianis et vernaculis suæ linguæ interpretaretur.

De plurimis mendis, in hac nostra editione sublatis, dicere prætermittimus; satis contenti, si ob eas, quæ supersunt, censores minus infestos habeamus. Locos, qui multo labore insumto diligentiam nostram effugerunt, lineola adjecta designari curavimus.

CORRIGENDA.

In vv. ἀμυλῶν, γυνή, διόθεις pro fr. 43. leg. fr. 44.

In v. πένεις Æ. pro certam rectam deg. sartam tectam.

INDEX

GRÆCITATIS.

ἈΒΑΚΙΟΝ] μετ' ἀβακίου καὶ τραπεζίου παλῶν ἑαυτὸν (cum abacio mensulaque vendens se ipsum) *by the help of a slate to write on, and a board to count money on* L. 489.

ἀβασάνιστος A. 112, 46.

Ἀβδηρίτης. symbolum civitatis vilis et contemptæ, minutæ atque infirmæ 218, 10.

ἀβέβαιός ἐστιν ὁ δῆμος 1341, ult.

ἀβελτερίαν ἀποθέσθαι 140, 10. ἀβελτερία et εὐήθεια, ut diversa copulantur. ὑπ' ἀβελτερίας, ἢ δι' εὐθήθειαν 372, 27. nisi hæc postrema vocabula scholium sunt. διὰ τὴν ἀβελτερίαν τὴν ἐμὴν, (ὡς μὴ τὴν τούτου λέγω) 373, 13.

ἀβέλτερος] ἀβελτερώτατος 114, 4. μηδὲν ὑμῖς ἀβέλτερον πάθετε 449, 25. ἂ τοὺς ἰδίᾳ περιμένοντας ἀβελτέρους νομίζετε 1450, 20.

ἀβίωτος] ἀβίωτον ᾤετο ἑσσεσθαι ἑαυτοῦ ἔχον βίον 557, ult. 744, 19. τῶν ἀριστείων στερηθεὶς ὁ Αἴας ἀβίωτον ἑαυτῷ ἠγάσασθαι τὸν βίον 1399, 2. = ἀβίωτον ἠγούμενος εἶναι τὸν λοιπὸν βίον ἑμαυτῷ. A. 17, 17. ἀβίωτον αὐτῇ τὸν βίον παρασκευάζων 26, 16. ἀβίωτὸν ἐνέκερ μοι τὸν λοιπὸν βίον νομίζω 28. penult. ἀβίωτον ἠγασάμενος εἶναι 74, 40. neutraliter, sine τὸν βίον. = ἀβίωτον τὸ λοιπὸν τοῦ βίου διέκχω. A. 122, 16. = ἀβίωτος βίος L. 106, 1.

ἀβουλεῖν] οὐδ' ὑμᾶς ἐνόμιζον ἀβουλεῖν με ἔξω προπηλακισμοῦ γενέσθαι. vosmet ipsos quoque suspicabar non nolle, (h. e. velle) me a contumelia intactum manere 1471, 19.

ἀβουλία] ἀβουλίαν φυλάττεσθαι. A. 38, 5. 15. = ἀβουλία τῇ ἑαυτοῦ ἀπώλειᾳ A. 126, 29.

ἀβούλως, inconsiderate, temere, neque salutis suæ, neque famæ ratione habita, neque reputata rei atrocitate, καὶ ἀδίκως, nulla divini Numinis reverentia A. 113, 45.

ἄβροχος] ἀπορράπτειν Φιλίππου στόμα ὀλοσχοίνῳ ἀβρόχῳ. A. 31, 5.

ἀγάζεσθαι] τίς τῆς τόλμης αὐτοὺς οὐκ ἂν ἠγάσθη L. 194, 25. et utroque modo dici posse videtur ἠγασθέντα τῆς ἀρετῆς cum Demosthene, vel ἠγάσθη αὐτοὺς ἐνεκα τῆς τόλμης cum Lysia. TAYLOR.

ἀγαθὸς ἱπποτρόφος ἐστὶ 1046, 9. οὕτω τί μοι ἀγαθὸν γένοιτο. est genus affirmationis, vel dejectionis 1442, 23. ὁ δῆμος κύριος αὐτὸς ἦν πάντων τῶν ἀγαθῶν 36, 27. τῶν ἀγαθῶν τὰς ἐλπίδας δι' ὑμῶν

αὐτῶν ἔχητε 167, 10. τὶ δ' ὑμῖν ἀγαθὸν ἀπὸ τῶν Δημοσθένους λόγων γένοιτο 169, 20. τὴν μὲν τῆς πόλεως τύχην ἀγαθὴν ἡγοῦμαι—τὴν μέντοι τῶν πάντων χαλεπὴν καὶ δεινὴν 311, 20. ἀγαθὴ τύχη συμβεβιασώς, τῆς ἐμῆς ὡς φαύλης κατηγορεῖ 315, 18. δυοῖν ἀγαθοῖν ὄντων πᾶσιν ἀνθρώποις—τοῦ εὐτυχεῖν, καὶ τοῦ καλῶς βουλευέσασθαι, οὐχ ἅμα ἢ κτήσις παραγίγνεται 658, 2.=αἰτεῖν μέλλετε τοὺς θεοὺς τὰγαθὰ *Ἄ.* 70, 32. ὅτι περὶ τῶν ὑπαρχόντων ἀγαθῶν ἐν ἡμέρας σμικρῷ μέρει διαγωνιέται 74, 34. ἐκπέμπειν ἀγαθοὺς ἀνδρας ἐπὶ τὸν πρόδηλον κίνδυνον 75, 13. ἀφίησιν (ὁ δῆμος τοὺς νεανίσκους) τρέπασθαι ἐπὶ τὰ ἑαυτῶν ἀγαθῇ τύχῃ 75, 33.=ὡ'γαθῆ, etiam cum ad plures conversa est oratio *I.* 45, 3. κτήσιν ἀγαθὴν 70, 30.=ἔχει τύχην ἀγαθὴν habe tibi, et opto ut eo prospere fruaris *An.* 16, 6. ἀγαθὸς λογιζέσθαι. bonus conector, existimator, calculator 17, 3. ὑμᾶς χρὴ ἀγαθὸν ἐμοῦ ἐπαύρεσθαι 20, 2. ὑμᾶς τι ἀγαθὸν ἐξ ἐμοῦ πρᾶξαι 20, 13. ἐργάζεσθαι τὴν πόλιν ἀγαθὸν τοσοῦτον 21, 8. ἄξια μεγάλων ἀγαθῶν ἐργάζεσθαι τινα 21, 19. ἀρχὴν τῶν ἀγαθῶν ποιείσθαι 28, 12. προκινδυνεύειν ἐθέλειν πολίτου ἀγαθοῦ νομίζω 29, 4. ἐξετάζεσθαι τῶν ἀγαθῶν 29, 8. προθύμων καὶ ἀγαθῶν ἀνδρῶν ὑμῶν τυγχάνων 29, 9.=ἀγαθοί, nude, sine ἀνδρες *L.* 192, 38. παιδευθέντες ἐν τοῖς τῶν προγόνων ἀγαθοῖς 197, 10. ἀγαθὸς γεωργὸς ἦν ὁ πατήρ 161, 5.=οἱ ἀγαθοί, sine ἀνδρες *Ly.* 153, 35. 157, 11. ἔπαινος μόνος ἄλλων τῶν κινδύνων τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσι 153, 36. ἀνδρῶν ἀγαθῶν πρὸς τὸν κίνδυνον 158, 10. τὸ θεῖον τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσιν εὐμενῶς ἔχει 159, 45.

ἀγάλλεσθαι] οἷς ὑπὸ πάντων δυσχεραίνεται, τούτοις τὴν διάνοιαν ἀγάλλεται. ὅς γ' ὑμῶν aliis: modestus, invisus, exosus est, ob ea in sinu gaudet, in inferioribus animi recessibus laetatur, exultat, sese effert 1489, 7:: ::

ἀγαλμα] ἀγαλμασι χαλκοῖς καὶ λιθίνοις κεκοσμήκασιν τὰ ἱερὰ *I.* 55, 16:: :: :: :: ::

ἀγαμός ὡς τάλαντα τὸν βῆλον 1086, 15.

ἀγαν praepositur interdum vocabulis ita, ut cum illis arcte copulandum, et duo istaec pro uno habenda et proferenda sint. ut in illo τούτους τῆς ἀγαν—κολακείας ἐπισχῆσσετε 1128, 16. tanquam ἀγαν sit praepositio, ut sunt illa Latinorum *prae* et *uas* (*vagrandis*) εἰ μὴ ταύτην τὴν ἀγαν ἐξουσίαν σχήσετε 428, 22.

ἀγανακτεῖν, de injuria sibi oblata in foro ad judicem queri. παρ' αὐτὰ τὰδικήματα μᾶλλον ἢ χρόνον ἐγγεγενημένων ἀγανακτεῖν 966, ult. ἀγανακτεῖν τι pro ἐπὶ τινι. χαλεπῶς ἐφ' οἷς πέπονθα ἐνηνοχῶς, οὐχ ἥττον τοῦτ' ἀγανακτῆσαιμ' ἂν 1261, 25, =ἐφ' ᾧ δὴ καὶ δεινῶς ἀγανακτῶ *I.* 41, 5.=ἀγανακτεῖν ἂν εἰκότως μοι δοκῶ. si queror hac de re atque indignor, videor mihi sat graves ejus rei causas habere *A.* 126, 5.=ἀγανακτεῖν ἐπὶ τοῖς γεγενημένοις *L.* 91, 5. τῷ πράγματι 97, 40. τῶν τειχῶν καθηρημένων 143, 23. *TAYLOR.*

ἀγαπᾶν. a) amare, amplecti, magni facere. τούτους ἀγαπᾶ καὶ περὶ αὐτὸν ἔχει 23, 23. οὔτε τὰ Φιλίππου δῶρα καὶ ξενίαν ἡγάπησα 263, 7. ἀγαπᾶν τὴν πλεονεξίαν 662, 5. ὑπὸ τῶν θεῶν ἡγαπημένον φαίνεσθαι 1404, 4. ἡ μὲν οὖν προαίρεσις οὕτω καλὴ καὶ παρὰ

πᾶσιν ἀνθρώποις ἡγαπημένη 1409, 7. b) in aliqua re, quamvis mala et aspernabili, vel detestabili etiam, tamen acquiescere, et sibi, ut in malis, congratulari adeo, quod vel hac, quamvis miserabili, fortuna liceat uti, neque deteriori loco sis. ἀγαπᾶν τοῖς πεπραγμένοις. acquiescere præsentiibus, cum gaudio et delectatione, ut conditioni, neque meritæ, neque speratæ antea 13, 11. ἀγαπῶντες, ἐὰν μεταδιδῶσι θεωρικὸν ὑμῖν 37, 5. Ἀθηναῖοι τὰ ἐν τῇ θαλάττῃ χωρία ἀγαπῶσι παρὰ τοῦ Μακεδόνης λαμβάνοντες 78, 9. ἀγαπᾷ κατασκευάζουσα τὰς ὁδοὺς. satis habet, quod vias repararet 175, 3. ὑμεῖς ἀγαπᾶτε, ἂν τι αὐτοὶ μεταδιδῶσι, λαμβάνοντες 175, 19. ἐγὼ δὲ παραινέσαιμ' ἂν ὑμῖν—ἡ ἐλάττω φρονεῖν, καὶ τὰ ὑμέτερ' αὐτῶν ἀγαπᾶν πράττοντες 176, 8. satis habere, et congratulari vobis, quod rerum vestrarum satagere liceat. ὃν εἰ τις εἶα ξῆν, ἀγαπᾶν εἰμι 582, 3. οὐκ ἀγαπᾷ Βουιωτὸς τουτοιοῖσι. Boeotus his contentus non est 1002, 5. ἀγάπα, ὅτι σοι πόλις, οἰκία, πατὴρ γέγονε. *be thankful to heaven, that*—ὅς γὰρ ὡς ἀγαπῶντων τοῦθ' ὑμῶν, καὶ προσοφειλόντων χάριν αὐτῷ 650, 23. ubi alii οὐκ, alii μὴ præponunt, ambo male. = ἀγαπᾶν valde contentus esse præsenti malo, sibiue congratulari, quod non pejus sit *Æ.* 24, ult. λαλιὰν ὑπερόριον ἀγαπᾶν, amplecti magno audientiae studio fabellas de rebus extraneis 34, 29. οὐκ ἀγαπῶσιν, ἐὰν τις μὴ παρ' αὐτοῖς ἀδικῇ 56, 34. ἀγαπᾶν τὴν τῶν ὀνομάτων σύνθεσιν 74, 1. = οὐκ ἀγαπᾷ satis non habet, neque contentus est haud merita et insperata felicitate, εἰ οὐ δώσει δίκην τῶν ἡμαρτημάτων *I.* 49, 29. οὐκ ἀγαπᾷ τὰ ἐκείνων ἔχων, ἀλλὰ—73, 44. = ἀγαπᾶν τοῖς ὑπάρχουσιν ἀγαθοῖς *L.* 192, 26. τῇ σωτηρίᾳ 194, 40. ἀγαπήσειν μὲ, εἰ τὸ σῶμα σώσω 121, 10. *Ita* στέργῃν 913, 6. *TAYL.* ἀγαπῶμεν contenti simus atque congratulemur nobis ἂν ὀποσούτισοῦν πρὶάμενοι παρ' αὐτῶν ἀπέλθωμεν 165, 32. οὐκ ἀγαπᾷ satis non habet, non acquiescit, εἰ τις αὐτὸν οὐκ ἐκ τούτων μετέχειν, ἀλλὰ καὶ—175, 17. = οὐ τὸ ἐν Σαλαμῖνι τρόπαιον ἀγαπήσαντες, ἐστῆσαν [pro στήσαντες ἡγάπησαν] contenti non erant hoc, quod victoriae monumentum istud fixissent *Ly.* 157, 5.

ἀγαπητὸς cupide amplectendus, et tenaciter retinendus, ut si magnam et insperatam prosperitatem adeptus sis, cujus Deo gratias ingentes debeas. ἀγαπητὸν ἦν παρὰ τοῦ δήμου ἀρχῆς καὶ τιμῆς καὶ ἀγαθοῦ τινὸς μεταλαμβάνειν 36, pen. 175, 14. ἀγαπητὸν, εἰ, πάντων καλῶς ἔχόντων ἡμῖν, κρατοῖμεν τῶν ἔχθρῶν 730, 17. οἷς ἀγαπητὸν ἦν μὴ πάσχειν κακῶς αὐτοῖς 1234, 6. ἐστὶ δὲ ἀνθρωπῶν ὅτα ἀγαπητὸν τῆς αὐτοῦ διανοίας λόγον ὑπέχειν 1436, 6. ὁ ἀγαπητὸς erat cognomen Nicerati, filii Niciae 567, 24. = ἀγαπητὸν κακὸν malum necessarium, et pro re nata vel exoptabile *An.* 26, 14.

ἀγαπητῶς vix, ægre, in magni beneficii parte. ἀγαπητῶς ἐπιγράμματος ἐτύγχανον 491, 3. εἰτα τὴν εἰρήνην ἐποιήσασθε ἀγαπητῶς 409, 8. ἐπὶ τῷ τριταγωνιστεῖν ἀγαπητῶς παρατρεφόμενον. = ἀγαπητῶς ποιεῖσθαι εἰρήνην *Æ.* 38, 12. = δεινὸν ἦν ἀγαπητῶς ὀλίγον πρότερον σεσσωσμένους ἐφ' ἕτερον κίνδυνον ἵεναι *L.* 147, 18. *TAYL.* ἀγα-

πητῶς ὑφ' ὑμῶν σωθέντα. vix, ægre, ut causæ multum ei sit, cur sibi congratuletur 107, 16.

ἀγασθαι delectatione et admiratione alicujus rei, splendidæ, et præclaræ duci. τις γὰρ οὐκ ἂν εἰκότως ἀγάσαιο τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῆς ἀρετῆς 296, 4. 1395, 10. ἐξ ὧν καὶ μάλιστα νομίζω πάντας ἀγασθέντας με τιμῆσαι δημοσίᾳ 1472, 7.

ἀγγεῖον arca, cista lignea. ἐρίων ἀγγεῖον ἐν ᾗ δύο 934, 25. = ἀγγεῖα ἀπόλοιτο L. 154, 38.

ἀγγέλλειν] ἐσπέρα γὰρ ἦν, ἥκε δ' ἀγγέλλων 284, 21.

ἀγγελος] ἀφικνείται πρὸς ὑμᾶς οὐκέτι δι' ἀγγέλων, ἀλλ' αὐτὸς Αἴ. 67, 14.

ἀγειν. agere, ducere, bajulare, apportare, movere, impellere, trahere, gubernare, tenere, educare, erudire, æquivalere certo modulo ponderis, aut valoris publici, etc. ἀδειαν] τοῦ μὴ πᾶσχειν αὐτοῦ πᾶσαν ἀδειαν ἤγετε. securi eratis 387, 17. αἰτίαν] τοῖς ἐπ' ἐκείνων ἄγουσι τὴν αἰτίαν τοῦ φόνου 548, 18. conf. ἐπάγειν. εἰρήνην] πεισθεὶς εἰρήνην ἀγειν 388, 11. δέδοικα μὴ λάθωμεν τὴν εἰρήνην. ἐπὶ πολλῶν ἄγοντες 372, 2. ἡσυχίαν] ἀδικον καὶ ὑπουλον ἡσυχίαν ἀγειν 327, ult. θεωρίαν ἀγειν princeps sacræ legationis esse 552, 6. θιάσον] ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις τοὺς καλοὺς θιάσους ἄγων διὰ τῶν ὁδῶν 313, 23. πόλεμον] κοινὸν ἐφ' ἡμᾶς πόλεμον ἀγάσασι 62, 3. πράγματα] οἱ μὲν ἐφ' ἡμᾶς ἦγον τὰ πράγματα, οἱ δ' ἐπὶ Φίλιππον. trahebant 125, 20. σχολὴν] ἡμῶν οἰκοὶ μενόντων, σχολὴν ἀγόντων 98, pen. φάλαγγα] οὐχὶ τῷ φάλαγγας ὀπλιτῶν ἀγειν 123, 26. χρήματα] πρὸς διακοσίας καὶ χιλίας καμήλους, ὥς φασὶ τῷ βασιλεῖ τὰ χρήματα ἀγειν. bajulare, apportare, subvehere 185, 23. χρυσὸν] ὅτι χρυσὸν τῶν Μήδων εἰς Πελοπόννησον ἤγαγε 122, 2. cum εἰς. εὐεργεσίας εἰς ἀχαριστίαν καὶ προπηλακισμὸν ἀγειν 330, 14. εἰς δουλείαν 213, 27. εἰς ἔλεον καὶ φιλανθρωπίαν ἀγειν τοὺς δικάζοντας 793, 4. εἰς μέσον ἄγεις, ἐλέγχεις, δεικνύεις 959, 2. εἰς ὁμόνοιαν τὴν πόλιν ἄγοντες 617, 27. εἰς τοὺς συκοφάντας 264, 6. εἰς τοὺς φράτορας, εἰς Ἀπόλλωνος τοῦ πατρῶου ἦγον, εἰς τᾶλλα ἱερὰ 1315, 15. cum ἐπὶ. ἐπειδὴ τοῦτο τὸ πρᾶγμα, crimen cædis, πανταχῇ στρέφων, οὐχ ὁλός τ' ἦν ἀγαγεῖν ἐπ' ἐμὲ in me conferre, contorquere 552, 14. ἤγαγεν ἐφ' αὐτὸν τὰδικήματα 704, 21. cum ὑπό. ἄγετε αὐτοὺς ὑπὸ τοὺς νόμους. revoke eos ad leges. cogite legum edicto parere et obnoxios esse 741, 18. ἤγαγον αὐτοὺς ὑπὸ τὴν ὑμετέραν ψῆφον. adduxi, pertraxi ad forum vestrum, vobis de iis judicandi pœnasque sumendi facultatem dedi 1388, 13. φέρειν καὶ ἀγειν deprædari, depopulari, auferre, quæ ferri, abigere, quæ abigi possunt. ἀντὶ τοῦ τοὺς ληστὰς ὑμᾶς φέρειν καὶ ἀγειν ἐκ τῆς Εὐβοίας 304, 14. adducere, afferre, ut merces navi plaustrave. ἀχθέντα (scil. πρὸς αὐτὸν) κατ' ἐμπορίαν 1199, 18. medicum 1260, 6. ancillam ex alicujus ædibus et potestate per vim abducere 1358, 18. ire, ambulare, vadere. ἦγεν ἐπὶ τὰς τῶν πολιτῶν οἰκίας 608, 14. gubernare. ἄγοντες τὴν πόλιν ἐν ὁμονοίᾳ 617, 27. μὴδ' ὑφ' ἐνὸς σου φρονούντων χεῖρον ἄγου παtere te agi, duci, gubernari, μὴδὲ ἥττω, ἀλλ' ἐκείνους ἄγε ἐπὶ τὰ

σοι δοκοῦντα 1491, 2. tenere, servare, tueri. ἐλευθέραν ἤγε τὴν Ἑλλάδα 120, 17. educare, erudire, assuefacere. φαύλως ἡγμένοι 170, 18. movere, impellere. τοῖς ἔξωθεν λόγοις rebus a re præsente alienis ἡγμένους 228, 11. de rebus libra examinatis, vel de numis, pondere, vel valore certo cuidam ponderis mone-tæve modulo æquivalentibus. χρυσίδες τέτταρες, ἀγούσα ἐκάστη μνᾶν 617, 20. acinaces Mardonii, ὃς ἤγε τριακοσίους δαρεικοὺς 741, 7. ὅσον ἦγον αἱ φιάλαι. quantum ponderabant, h. e. pro valore earum, si pondus pecunia currente compensaretur 1193, 21. = ἄγειν εἰς δουλείαν, rapere in servitutem Æ. 9, 26. εἰς ἀνάμη-σιν ἀγαγεῖν τῶν κατηγορημένων 49, 33. ἄγειν ὑπὸ τὴν ψῆφον 56, 31. ἄγειν ἐπὶ τὸ βῆμα 61, 29. ἀγομένας γυναῖκας εἰς δουλείαν, direptas, in captivitatem abductas 76, 3. = τὴν ἑορτὴν ἡγομεν παρ' αὐτῷ I. 70, 26. εἰς τὰ Διόνυσια εἰς ἀγρὸν ἦγεν ἡμᾶς 70, 25. εἰς τὰ ἰσρά 77, 42. εἰς βασάνους τὰ πράγματα 108, 2. pro βαδί-ζειν, χωρεῖν. ambulare, vadere. ἐπὶ τὰ Νικοστράτου ἄξαντες. id est ὀρμήσαντες 47, 20. pro ἐντοχεῖν, nuncupare, edere, vel etiam, in medium adducere 54, 7. = ἑτερόν τινα εἰς αἰτίαν ἀγαγόν A. 143, 13. = ἄγειν ἐπὶ ζῦγους εἰς τὸ Πρυτανεῖον. quod erat genus honoris, cui habebatur An. 7, 13. ἐπὶ τὸν βωμὸν 16, 32. σκοπδὰς ἡγομεν ἐπὶ ῥητοῖς 26, 15. ἄγειν ἐπὶ τοὺς κινδύνους 27, 42. = ἄγειν γυναῖκα εἰς οἰκίαν L. 92, 17. ἡσυχίαν 98, 11. 99, 7. 108, 20. χρυσίον 154, 17. 18. ΤΑΥΛ. aureum vas, quoquo is, tecum habere, et pro tuo uti. ἀπὸ τοῦ τείχους ἦγον καὶ ἔφερον ὑμᾶς 160, 30. abducere in servitutem 167, 26. = ἄγειν οἶμαι τῶν θεῶν τινα τοῦτον ἐκ' αὐτὴν τὴν τιμαρίαν Ly. 159, 15. = ἄγειν τινὶ τὴν βοήθειαν D. 92, 37. ἄγειν εἰς ἀδοξίαν αἰσχρὰν 111, 7.

ἀγείρειν commendicare, mendicando cogere. ἀφ' ὧν ἀγείρει καὶ προσαιτεῖ 93, 17.

ἀγένειος πυρριχισταῖς ἐχορήγουν ἀγενελοῖς L. 162, 4.

ἀγένητος, quod non fuit, aut factum nunquam est. βασάνους ἐκ' αἰτίαις ἀγενήτοις Æ. 86, 1.

ἀγεννῆς] ἀγεννὲς ὑμῶν οὐδὲν καταγινώσκω. haud arbitror a vo-bis proficisci posse dedecus ullum animi degeneris 563, ult. κύνα ἀγεννῆ καὶ φαῦλον ἐπὶ ποίμνια οὐδεὶς ἐπιστήσεις φυλάττειν 807, 3. = ἀγεννεῖς διατριβὰς ἔχειν Æ. 48, 4.

ἀγεννῶς ἀντιταχθῆναι πρὸς αὐτὸν 152, 10. languide, segniter, cunctanter.

τὰ ἀγῆμένα Dorice pro νενομισμένα 1072, 27. statuta, usu re-cepta, sancita.

ἀγῆστατοι μῆμαι L. 198, 8.

ἀγῆσαν εὐκλειαν καταλιπεῖν gloriam consenescere nesciam pone se relinquere 1399, 15. ἀγῆρως τιμὰς κτησαμένους ἐπιδεῖν 1400, 18.

ἀγκύρα] ἀναγκαῖον ἦν ἐκ' ἀγκύρας ἀποσπασθεῖν τὴν νύκτα μετεώ-ρους 1213, 24. ad ancoram stare in salo. μηδ' ἐπὶ δυοῖν ἀγκύ-ραιν ὀρμεῖν αὐτοὺς ἔατε 1295, ult. proverbium est, geminam ad ancoram stare, de iis usurpatum, qui ita sibi prospexerunt,

geminio nitentes praesidio, ut, utramvis in partem res cadat, salvi sint, freti altero praesidio, ubi alterum fefellerit.

ἀγκῶν cubitus. κροτεῖν αὐτὸν τοῖς ἀγκῶσιν ἔξουσιν ἀπὲς πτερύγων τὰς πλευρὰς 1259, 21.

ἀγλαός] ἀγλαὸν εἶδος Ly. 162, 39. ἀνθος τῆς ἡβης 163, 14.

ἀγνεία] μαιίνειν τὴν ἀγνείαν αὐτῶν A. 116, 11. 117, 26.

ἀγνύειν castus, purus ab incestu et pollutione esse. οὐχὶ προειρημένον ἡμερῶν ἀριθμὸν ἀγνύειν, ἀλλὰ τὸν βίον ὅλον ἡγνευκέναι τῶν τοιούτων ἐπιτηδευμάτων 618, 9. 758, 20. ἀγνεύω καὶ εἰμι καθαρὰ καὶ ἀγνή ἀπὸ τῶν ἄλλων τῶν μὴ καθαρευόντων, καὶ ἀπ' ἀνδρὸς συνουσίας 1371, 22.=lustrare, repurgare a piaculo, castum, pium, mundum reddere. ἀγνεύετε τὴν πόλιν A. 119, 11. ἀγνεύσει ἑαυτὸν 141, 34.=ἀγνεύοντες θύομεν L. 107, 39.

ἀγνοεῖν] a) nescire. ἀγνοοῦντα διδάσκειν 390, 8. ἑαυτούς. semet ipsos praee arrogantia et fastu ignorare, haud meminisse, qui olim fuerint, ubi e mediocribus fortunis ad ampliores transissent. inolescere, superbire ex insolentia melioris fortunae, vel oblitos pristinarum sordium. ἐκ τοῦ δεσμοτηρίου προϊόντας τινὰς ἀγνοεῖν ἑαυτούς 151, 7. μᾶλλον γὰρ ἂν ἡγησαίμην ἓνα ὄντα ἑμαυτὸν ἀγνοεῖν τὰ κράτιστα, ἢ ὑμᾶς πάντας 1451, 21. πᾶν ἂν ἀγνοήσεις. plane tardus et stipes sis 958, 2. τὴν πόλιν mores civitatis haud tenere 413, 11. τὸν ἐκάστου καιρὸν οὐ παρίδοντα, οὐδὲ ἀγνοθέντα, οὐδὲ προδοθέντα 326, 4. b) errare, labi, peccare, delinquere, inscitia rerum, festinatione, temeritate. πρᾶγμα ἔπαθε τοιοῦτον, ὅλον οὐχ ὅτι στρατηγὸς ἡγνόησεν ἂν τις εἶναι φάσκων, ἀλλ' οὐδ' ὁ τυχὼν ἀνθρώπος 671, 10. διορθοῦσθαι τὰγνοούμενα 1463, 18. τὸν ἐπ' εὐνοίᾳ περὶ ὧν ἂν ἀγνοῇτε ἐπιτιμήσοντα 1470, 3. ὅσα τοῖς ὑφ' ὑμῶν ἀγνοηθείσιν ὑπηρετοῦντές τινες ἐποιοῦν 1473, pen.=peccare per imprudentiam AE. 65, 35.=peccare, delinquere. μὴ λαν οὕτως αἰσχρῶς ἀγνοθέντα προσχήματα ἔχειν I. 106, 17. criminationes tam turpium flagitiorum.=peccare, labi, πλὴν ἀγνοεῖν ἐστὶ νύκτωρ, ἢ μεθ' ἡμέραν. A. 134, 30.=peccare, per errorem labi An. 29, 38.

ἀγνοία, inscitia, ignoratio, imprudentia, temeritas, furor. ἐν τοιαύτῃ ἐστὶ—ἀγνοία τοῦ συνισταμένου καὶ φουομένου κακοῦ. ubi ἐτι ἀγνοία pro uno vocabulo haberi potest. cum tanta adhuc esset ignoratio mali. ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἀγνοίας, ἀφ' ἧσπερ πολλὰ προέσθε τῶν κοινῶν 271, 24.=τῆς αὐτῆς ἀγνοίας ὑπεύθυνος εἰ τοῖς πολλοῖς 293, pen. τὴν ἀπειρίαν τὴν ἡμετέραν καὶ τὴν ἐξ ἀνάγκης ἀγνοίαν τῶν πεπραγμένων 986, 16. τοσαύτη τις ἀγνοία παρ' ὑμῖν ἐστὶ 1261, 27. ἀγνοίας μεμιγμένης κακία 1394, 11. ἐπιτιμᾶν ὑμῖν πειρωμένων τῇ κατ' ἐμὲ ἀγνοίᾳ, ob errorem, vel delictum, furoremve in me admissum 1472, 4. ἀναρεῖ τὴν ὑπὲρ τῆς ἀγνοίας σκῆψιν 1476, 19.

ἀγνός. v. ἀγνεύειν.

ἀγνωμονεῖν 249, ult.

ἀγνωμόνως ἔχειν 25, 18.

ἀγνωμοσύνη tarditas, coecitas mentis, stupidity, et scævitas morum, coarseness, clownishness 179, 20. 311, 7. σὺ δ' εἰς

τοῦθ' ἦναι ἀγνωμοσύνης 958, 23. 1995, 1. 1469, 9. = ἀγνωμοσύνη τῆς πόλεως Æ. 75, 24. = ἀγνωμοσύνη τύχης De. 179, 25.

ἀγνώμων, tardus, fatuus, inconsultus, scævus, importunus. οὐδένα οὐδ' οὕτως ἀγνώμονα, οὐδ' ἀποποιῶ 143, 26. Ἰν' εἰδῆς σαυτὸν ἀγνώμονα καὶ συκοφάντην ὄντα, καὶ μιὰρὸν 322, 6. ἀγνώμονας καὶ πικροὺς ἡμᾶς κατεσκεύασε 1261, 23. τῆς ἀναγκαίας μὲν, ἀγνώμονος δὲ τύχης 1468, 15. πάντων ἀγνωμονέστατον ἔστιν 1477, 25. μὴδ' εἰς ἃ καὶ τοῖς ἀγνώμοσι τὸν ἄλλον χροῖον ἔτισμοι ἦτε 1479, 24. = ἀγνώμων, brutus, ratione cassus. τὰ ἄφωνα καὶ ἀγνώμονα, ut saxa, ligna, enses Æ. 88, 37. = ἀγνωμονέστατος Ly. 154, 40.

ἀγνῶς ignotus. οὐτὲ ἀγνώτες ὑμῖν, οὐτ' ἐπὶ τὸ χεῖρον γιννωσκόμενοι 851, 27. ἀγνώτες ἦσαν ὅποιοι τινες εἰσίν. haud constabat, quinam eorum animi, qui mores essent futuri 990, 20. 1140, 7. εἰ τίνα ξένον ἀγνώτα πλούσιον λάβοι ἑραστήν 1359, 4. μὴδ' ἔστω τῶν ἀγνῶτων εἶναι κρεῖττον, ἢ τὰ συμφέροντα ὑμῖν πολιτευόμενον γινώσκασθαι 1481, 1. = L. 103, 36. πιστεύειν ἂν μᾶλλον τοῖς ἀγνώτοι τοῖς γνωρίμοις 105, 41. ἀγνώτας ἰδὼν κολλάζῃτε, οὐδεὶς ἔσται τῶν ἄλλων βελτίων 140, 34. = ἀγνώως ἄνθρωπος Ly. 149, 26. = D. 104, 20.

ἀγνωσία, cæcitas mentis salutaria consilia aut non cernentis, aut aspernantis. παρ' ὅλον τὸν βίον τῆς ἐσωτῆς ἀγνωσίας ὑπεμνήματα ἔχουσιν 1412, 8.

ἀγορά forum; quo vocabulo comprehenduntur et locus, quo res venales veneunt, et tempus præsertim per stata intervalla recurrens solennis negotiationis, et judicia, quæ in foro agitantur, et denique negotiatio, seu rerum, mercium, numorum commutationes. ἀγορὰς καρποῦσθαι, vectigalia e foris et nundinis percipere 15, 20. τὴν δὲ ἅπαντα ἀσπερ ἐξ ἀγορὰς ἐκπέμπεται 121, 5. τὸ τῶν ἀνίων πλῆθος ὁρῶντες καὶ τὴν εὐετηρίαν τὴν κατὰ τὴν ἀγορὰν 144, 12. σκηναὶ αἱ κατὰ τὴν ἀγορὰν. portable stalls, booths or shops, tabernæ institorum in foro 284, 24. κατὰ τὴν ἀγορὰν περιέρχομαι 332, 8. ἀγορὰ καὶ ἐφορία (vel etiam sine copula, ἀγορὰ ἐφορία) locus in limite duarum terrarum, ubi finitimi statibus temporum vicibus inter se coibant, mercesque permutabant 632, 26. οἱ μὴ καθαρὰς τὰς χεῖρας ἔχοντες εἰσιόντες εἰς τὴν ἀγορὰν ἀδικοῦσιν 719, 24. ἐργάζεσθαι οὐκ ἔστιν ἐν τῇ ἀγορᾷ 1308, 9. b) judicia, tribunalia, actiones causarum forensium. περίτριμμα ἀγορᾶς 269, 19. ἐν τῇ τῶν ἀρχόντων ἀγορᾷ 1091, 17. c) negotiatio, emtio et venditio, πηλίνους στρατηγούς εἰς τὴν ἀγορὰν πλάττειν. for sale 47, 14. παρὰ τὰ ψηφίσματα τὰ περὶ τῆς ἀγορᾶς. præter id, quod jus et fas est in emendo vendendoque, adversus jura mercimoniorum 1308, 1. = μὴδ' ἐντὸς τῶν τῆς ἀγορᾶς περιετρησίων πορεύεσθαι Æ. 4, 2. γυμνὸς ἔρχεται εἰς τὴν ἀγορὰν 9, 14. λεπτὰ ἔργα εἰς τὴν ἀγορὰν ἐκφέρουσιν γυναῖκα 14, 3. ἐμβάλλεσθαι (pro ἐμβάλλειν) εἰς τὴν ἀγορὰν 23, 31. οὐ καθαρὸς ὢν τὰς χεῖρας εἰς τὴν ἀγορὰν ἐμβάλλεις 48, 3. δεήσεις κατὰ τὴν ἀγορὰν, preces, quibus judicum animi corrumpuntur, occupantur, et a vero deflectuntur 53, 2. ἀγορὰν ποιεῖν τῶν φυλῶν, concionem

tribuum 57, 37. ἀγορᾶς ἦττα, *damnum in emendo et vendendo et exercitatione commercii universa*. ἦτταν αὐτοῖς εἶναι πολέμου, καὶ δικῶν καὶ ἀγορῶν 69, 16. περιρραντηρίων ἔξω τῆς ἀγορᾶς ἐξείργει 79, 2. περιέρχονται τὴν ἀγορὰν ἀληθεῖς κατ' ἀλλήλων ἔχοντες δόξας 84. 27.=οὐδ' εἰς τὴν ἀγορὰν ἐξήειτε An. 20, 38.=ἡ εἰς τὴν ἀγορὰν βαδίζουσα θεραπεία L. 92, 27. 93, 13. ἐγγὺς οἰκῶν τῆς ἀγορᾶς 157, 4.=περιορὰν εἰς τὴν ἀγορὰν ἐμβάλλοντα Ly. 148, 23.

ἀγοράζειν *emere*. πόρνas ἡγόραζε καὶ ἰχθύς περιῶν 412, 23. ἐξὸν αὐτῇ βελτίω (scil. παιδα) πρίασθαι τῆς ἰσῆς τιμῆς, τοῦτον ἡγόρασε 563, 7. *etiam in medio usurpatur*. ἵνα τὰ ἐπιτήδεια ἀγοράσωνται. sibi emerent, quibus ipsi uterentur, fruerentur 1223, 20. ἃ αὐτῇ τῇ ἀνθρώπῳ ἡγοράσθη, emta fuissent 1360, 8.=τοῦ τὰ ἀγοράσματα τῇ Ὀλυμπιάδι ἀγοράζοντος, *ementis, quæ Olympias emi Athenis sibi vult, et mandat emenda per epistolas* Æ. 85, 37.

ἀγοραῖα τεκμήρια, e foro et triviis collecta Æ. 17, 36.

ἀγορανόμος *ædilis, iudex et arbiter pacis et boni ordinis in foro, moderator pretii annonarii et qui provideret, ut alimenta neque deessent, et tolerabili venirent* 735, 10.=L. 165, 34.

ἀγόρασμα *merx emta*. ἐνθῆσθαι τὰγοράσματα τῶν ἐμῶν χρημάτων. importare, imponere navi merces emtas numis a me creditis 909, 27. 916, 26.=τοῦ τὰ ἀγοράσματα τῇ Ὀλυμπιάδι ἀγοράζοντος Æ. 85, 37.

ἀγορεύειν. *verba facere, simpliciter ad quemcunque, deinde inprimis pro concione ad plebem*. ἂν τις ἀγορεύῃ τινὰ κακῶς τὰ ψευδῆ. si quis alium probris, iisque ementitis, prosciderit 635, pen. τις ἀγορεύειν βούλεται. hæc erat formula, qua præco concionaturos citabat atque ad dicendum invitabat 285, 6. ὡς ἀγορεύει ἐν τῷ ἄξονι, ut legislator in Axone edicit 629, 21.=λοιδορεῖσθαι ἐτ κακῶς ἀγορεύειν differunt; illud est præsentem objur-gare, hoc absenti obtrectare Æ. 5, 33. τὸ κάλλιστον καὶ σαφρονέστατον κήρυγμα τῶν ἐν τῇ πόλει σεσίγηται, τίς ἀγορεύειν βούλεται 54, 14.=ἐγὼ τὸν νόμον ὀρθῶς ἀγορεύειν φημι A. 123, 16.=ἀγορεύειν et ἀπαγορεύειν de lege passim. το ἐνηγοῖν. διαρρήδην ἀγορεύοντα, *expressedly setting forth* L. 115, 6. ΤΑΥΤ. ἀγορεύοντος τοῦ νόμου διαρρήδην 115, 6.

Ἀγραιλὸς filia Cecropis, cujus in fano ephebi recens in albo scripti, et a patria armati, jurabant, se pro ea dimicantes mortem, si necesse sit, appetituros. τὸν ἐν τῷ τῆς Ἀγραύλου τῶν ἐφήβων ὄρκον ἀναγινώσκων 438, 28.

ἀγραφίου γραφή quæ fuerit, ipse orator p. 1338, 19. his verbis exponit. erat actio in eos, οἵτινες ἂν, ἐγγραφεῖντες (scil. in tabulas ærariorum) καὶ μὴ ἐκτίσαντες τῇ πόλει τὸ ὄφλημα, ἐξαλειφθῶσι.

ἀγραφος] ἡ φύσις αὐτῇ τοῖς ἀγράφοις νόμοις καὶ τοῖς ἀνθρωπίνοις ἡθεσι διαφέρειν 317, 23. ἀγραφα νόμιμα 643, 18.=ἀγραφος νόμος, *lex, quæ cum olim ante tyrannos obtinisset, postmodum restaurata non fuit, sed tacite abrogata; interea tamen in traditione hominum atque memoria versaretur* An. 11, 45.=ἀγραφο νόμοι, καθ' οὓς Εὐμολπίδαι ἐξηγούνται L. 104, 8.

ἄγριος] τὸ τῆς διανοίας ἄγριον καὶ πικρὸν ἵσταῖα δηλοῖ 1122, 23. = ἄγριοι ἄνδρες, homines porcini, projectæ impuritatis, corruptores corporum juvenilium infames Æ. 8, 10. ὃς ἄγρίους κυνηγετῶν 90, 7.

ἀγριότης] τὰς ἐν ταῖς ψυχαῖς ἀγριότητας αἱ τῶν νομοθετῶν διάνοιαι ἐξορίζουσιν 808, 15.

ἀγρίως ἀποδέχεσθαι L. 168, 41.

ἀγρός] Διονύσια κατ' ἀγρὸν Æ. 22, 26. σκευαγωγεῖν ἐκ τῶν ἀγρῶν 46, 28. 65, 9. = ἐπὶ τοσοῦτοις ἀγροῖς καὶ κτήμασιν I. 55, 24. εἰς ἀγρὸν ἀεὶ ἦγον ἡμᾶς 70, 25. = παῖδας καὶ γυναῖκας ἐκ τῶν ἀγρῶν εἰς τὰ τεῖχη κατακομίζειν Ly. 149, 41. πίνοντας ἀγρούς 162, 33.

ἀγυιάς κνισσᾶν 530, pen. 1072, 21. εὐρυχόρους κατ' ἀγυιάς 531, 4.

ἀγυιεύς Ἀπόλλων 531, 9. 1072, 20.

ἄγχειν collum obtorquere, fauces elidere, nodo brachii, aut compressu pugni, gulam alteri coarctare. ἀμυχὰς ἐν τῷ τραχήλῳ εἶχεν ἀγχομένη 1157, 5. ἄγχοντες καὶ τύπτοντες τὴν γραῦν 1157, 8. translate, de conscientia scelerum. ἄγχει, σιωπᾶν ποιῇ. quod posterius est explicatio prioris 406, 5.

ἀγχιστεία cognatio, consanguinitas, et jus inde exsistens successionis in bona cognatorum defunctorum. ὁμολογεῖτο γὰρ παρὰ πάντων τῆς γυναικὸς εἶναι ἡ κληρονομία κατὰ τὴν ἀγχιστείαν 1051, 11. μέχρις ὅν ὁ νόμος κελεύει τὴν ἀγχιστείαν εἶναι 1058, 13. νόθῳ δὲ, μὴδὲ νόθῳ, μὴ ἀγχιστείαν εἶναι, μήτε ἱερῶν, μήτε ὁσίων neque jus eadem sacra, eademque jura civilia cum illis communia habendi et usurpandi 1067, 13. = I. 35, 17. νόθῳ, μὴδὲ νόθῳ ἀγχιστείαν εἶναι, μήθ' ἱερῶν, μήθ' ὁσίων 61, 6. τὴν ἀγχιστείαν ὁ νόμος τοῖς ἄρρεσι προτέροις τῶν θηλειῶν ἀποδίδωκε 65, 26. jus in bona et jura defunctorum ex titulo consanguinitatis succedendi. ἑτέρων ταῖς ἀγχιστείαις προτέρων τῆς γυναικὸς αὐτοῦ ὄντων 68, 7. ἀντιδίκον παρειληφότες τὴν ἀγχιστείαν ἐκ γένους 72, 34. 83, 8. 25. 85, 25.

ἀγχιστεύειν τινὶ I. 84, 28.

ἀγχόνη τοῦτ' ἄρ' ἦν καὶ λύπη τοῦτῳ. hoc eum, ut facile est existimatu, ad restim adigebat Æ. 33, 18.

ἀγώγιμος est is, quem jus et fas est, e vestigio, ubi reperiatur, a quocunque, qui velit, actore in judicium, ad undecim viros, in servitutum, quoquo velit, obtorto collo agi, rapi 624, 12. 1249, 27. de contentione inter Salmasium et Heraldum super hoc vocabulo oborta v. Taylori præfat. ad orat. in Aristocratem. b) τὰ ἀγώγιμα sunt merces, quæ plaustris navibusve huc illuc agitantur, vectantur. οὐδὲν ἄλλο ἀγώγιμον ἐν τῷ πλοίῳ εἶναι. vectabile 929, 17. 1290, 11. 22.

ἀγὼν est certamen, aut discrimen, quodcunque, capitis, fortunarum, gymnicum, scenicum, forense, bellicum, labor et contentio quæcunque. τὸν τῶν πολιτευομένων βίον φιλαίτιον καὶ σφαλερὸν καὶ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀγώνων καὶ κακῶν μεστὸν 150, 9. τοῖς μὲν ἄλλοις ἀνθρώποις εἰς ἀγὼν ἐστὶν ὁ πρὸς τοὺς προδῆλους ἐχθρὸς

199, 24. τῶν ἀγόντων, οὓς ἡμῖς περὶ τῆς ψυχῆς ἀγωνίζεσθε 314, 15. ἀγῶνος ἄξια οὐκ ἂν ὑμῖν φανεῖν. digna forte minus videantur, ob quæ jure certetur 519, 22. ἀγῶνες (gymnici) οἱ κατὰ τὴν Ἑλλάδα κοινὸν πᾶσιν εἰσι 633, 6. προσδρίαν ἐν τοῖς ἀγῶσι (gymnicis, sed præcipue iœenicis) διδόναι 256, 7. δοκοῦσί μοι ἅπαντες οἱ παρ' ὑμῖν ἀγῶνες (forenses) οὐχ ἦττον τῶν καιρῶν, ἢ τῶν πραγμάτων, εἶναι. judicia vestra de rebus in foris vestris agitatis non veritas rerum ipsarum, argumentorumque evidentia magis, quam temporum, quibus causæ quæque agitantur, rationes gubernare videntur 342, 7. εἰς Ἄρειον πάγον ἡμὶ ἀγῶνα κατεσκεύασαν, accusarunt me apud senatum Areopagiticum, de falso crimine et a se conficto 1025, 10. ἕως ἂν οἱ ἀγῶνες γένωνται, donec causæ controversæ disceptatæ fuissent 1173, 10. τοὺς ἀγῶνας κρίνετε πρὸς τὰς ἀποδείξεις causas dijudicatis pro argumentis. h. e. ut litigantium quisque, aut certiora, aut infirmiora pro causa sua argumenta affert, ita vos aut secundum, aut adversus eum datis sententiam 1467, 14. εἰς δ' ἀγῶνα (Martis aleam, prælium decretorium) ἐκείνος ἀμεινον ἡμῶν ἦσκηται 124, 15. τὸν μὲν πόλεμον χαλεπὸν, τὸν δ' ἀγῶνα τὸν ἐκ τοῦ πολέμου βράδιον bellum ipsum esse molestum, h. e. contributiones pecuniarias, absentias domo, stationes castrenses, itinera aliasque, quas infinitas numero molestias bellum, præsertim diuturnum, secum affert. ipsam autem pugnam, quæ sortem belli decernit, alterutram in partem victoriam inclinans, esse citam et exsecutu facilem 180, 14. τοὺς ἀγῶνας ἅπαντας οὐδενὸς οὕτω δεομένους, ὥς ἀνδρῶν ἀγαθῶν 180, 18. ἡνίκα γὰρ ὁ ἀγὼν ἔλθῃ τοῦ πολέμου 1396, 23. τὸν δὲ ὑπὲρ τοῦ μὴ γενέσθαι ταῦτα ἀγῶνα ἕτεροι χωρὶς ἡμῶν ἦσαν πεπονημένοι contendent intercedere, quominus ista fierent 295, 13. ἐν τῷ μεγάλῳ ἀγῶνι περὶ τοῦ σώματος καθέστηκεν in summum deveni discrimen capitis, seu libertatis, ne amissa ingenuitate pro mancipio venirem 1188, 4. προσδόκα ἐμὲ ἐτοιμῶς ἐν ἀγῶνι γενήσεσθαι τῆς σῆς δοκιμασίας. persuasum tibi habe, me scrutinio tuo libenter interfuturum esse, quo spectem, quem exitum id sit sortitum 1417, 10. = ἐπὶ τοῖς δημοσίοις ἀγῶσι *Æ.* I, 10. προδιδόναι τὸν ἀγῶνα. causæ prosecutionem, per prævaricationem, omittere, quod pecunia esset corruptus 16, 19. πρῶσι ἀγῶνος ποιῆσθαι, vendere causam, prævaricari 16, 22. διασύρων τὴν ὅλην ἔνστασιν τοῦ ἀγῶνος 18, 35. μεταλλάττειν τὸν ἀγῶνα, convertere causam in contrarium 24, 38. παραδέχεσθαι εἰς τοὺς ἀγῶνας ἔθος ἀδικώτατον 25, 24. ἀναγορεύεσθαι ἐν τοῖς ἀγῶσι. victor aut coronandus renunciari 55, 14. καταχαρίζεσθαι τὸν ἀγῶνα 61, 8. ἐπασκεῖν εἰς τὰ Παναθηναῖα, ἢ εἰς ἄλλον τινὰ τῶν στεφανιτῶν ἀγῶνων 79, 24. 26. γυμνικοὶ ἀγῶνες 83, 22. ἀτίμητος ἀγὼν, causa, cui æstimatio nulla a legibus præscripta est 84, 7. = στάσεις γενομένης καὶ ἀγῶνος *I.* 51, 5. διαμαρτάνειν τοῦ ἀγῶνος 61, 26. εἰ περὶ μικρῶν ἡμῖν τὸν ἀγῶνα κατεσκεύακε 74, 4. εἰς ἀγῶνας καθίστασθαι 69, 10. τὸν ἀγῶνα εἰσιέναι μέλλοντες περὶ τοῦ κλήρου 85, 40. = *A.* 116, 4. 125, 21. ἐν ἀγῶνι καὶ κινδύνῳ μεγάλῳ

καταστήσαι. in certamen forensæ, et sic per id in magnum discrimen conjicere 136, 25. δύο ἐξ ἐνδὲς ἀγῶνος γογγήσθων 139, 28. οἱ πολλοὶ ἀγῶνας τῇ ἀληθείᾳ σύμμαχοι, τῇ δὲ διαβολῇ πολέμιοι 139, 34. = Παναθηναίων ἀγῶνι An. 4, 43. ὁ ἀγὼν ἐν τῷ σώματι τῷ ἡμῶν καθίστηκεν 14, 16. συμπαρασκευάζειν τὸν ἀγῶνα 17, 16. ἀγὼν στεφανηφόρος 29, 11. οὐ γὰρ ἐκ τῶν ἀγώνων, ἀλλ' ἐκ τῶν ἐπιτηδευμάτων ἔκρινον αὐτὸν 33, 28. = ἀγῶνες ἐπ' αὐτοῖς τίθενται βάρους καὶ σοφίας καὶ πλούτου L. 198, 10. οἱ τὸν ἀγῶνα τιβέντες (certamen forensæ puta) 144, 26. τόνδε τὸν ἀγῶνα (Olympicum) πρῶτος συνέγηγει 911, 3. ἀγῶνα σαμάτων ἐποίησε 911. pen. = τοὺς στεφανίτας ἀγῶνας νικᾷν Ly. 154, 22. ἔζημον τὸν ἀγῶνα ἰὼν 164, 28. ἀποδέδωκα τὸν ἀγῶνα ὀρθῶς καὶ δικαίως 169, 8. = πῶς τοῦτον τὸν ἀγῶνα δικάσετε D. 96, 6. ἀγῶνα ἀπολογούμενος ὑπὲρ ἑμαυτοῦ 96, 22. τὸν ἀγῶνα ἀσφαλῆ αὐτῷ νομίζειν 105, 14.

ἀγωνία. trepidatio, formido de futurorum eventu. οὕτω δ' ἦν Φίλιππος ἐν φόβῳ καὶ πολλῇ ἀγωνίᾳ 236, 19. b) contentio. ἀπασαν ὄντο δεῖν ἀγωνίαν ἐκτῖναι, nihil sibi ad contentionem esse reliquum faciendum 1398, 20. c) idem quod ἀγών. ταύτην τὴν ἀγωνίαν ὡς καλὴν προσέλου. quam præclarum et splendidum hoc sit genus certaminis, in quo tu tibi delegisti, ut elaborares 1408, 6.

ἀγωνιᾶν] ὁ δὲ ἀγωνιᾷ καὶ ἀγωνακτῷ L. 175, 9.

ἀγωνίζεσθαι in discrimine versari, certare, de spiritu, de capite, de fortunis, de tuendo statu civili, de crimine aliquo purgando, de approbanda arte sua ejusque victoria potiunda. itaque usurpatur de histrionibus in fabulis scenicis partes agentibus, item de accusatore reove causam agente, nec non de re in quæstionem atque disceptationem veniente. Μόλων (histrion) ἡγωνίζετο 418, 5. ἃ μὲν (scil. δράματα σκηνικά) πολλάκις ἡγωνίσω 420, 4. οὐκ ἐπὶ τῶν καιρῶν μελετᾷν, ἀλλ' ἀκριβῶς ἀγωνίζεσθαι ἐπιστάσθαι 1414, 12. opera danda est, ut quo tempore partes urbis nostræ recitandæ et agendæ veniunt, non tum demum eas memoriæ infigere atque exercitationis usum aliquem frequentatione repetitionis arripere contendamus, sed ut memoriter eas teneamus, atque voce et actione repræsentare prompte et cum artificio sciamus. τῇ τάξει (rerum puta in orationibus forensibus tractandarum) καὶ τῇ ἀπολογίᾳ, ὡς βούλεται τῶν ἀγωνιζομένων ἕκαστος, οὕτω χρῆσθαι 226, 12. ἀναγκάζετε αὐτὸν, ὑπὲρ ὅν ἡγωνίζεται, περὶ τούτων καὶ ἀπολογίσθαι 407, 27. ἀγωνίζεται καὶ κριθήσεται τὸ πρᾶγμα τοῦτο 516, 19. ὁ νῦν ἀγωνιζόμενος νόμος lex nunc in controversiam adducta, de qua certatur, sitne probanda, an repudianda 709, 7. γραφὴν ἀγωνίζεσθαι παρανόμως 653, 25. ἀτίμητον ἀγωνίσθαι δέκα μνῶν δίκην 543, 17. ὅτε ἡγωνίζετο τὴν προτέραν ἐνδείξιν 806, 14. ὥς ἂν τῶν ψευδομαρτυρῶν (scil. δίκην) ἀγωνίσωνται 741, 20. πρὸς τὴν κατ' ἐκείνων αἰτίαν—ἀγωνιζόμεθα certandum nobis est non adversus verum aliquod crimen nobis incusatum, sed adversus invidiam ab illis falsis, subdititiis civibus creatam 1299, 21. ὥστε νυνὶ περὶ τούτων ἡμῖν (id est πρὸς

ἡμᾶς) ἀγωνίζεσθαι 1073, 11. εἰ γὰρ ἅπαντες δουλεύειν συγχωρήσω-
σιν οἱ ἄλλοι, ὑμῖν γε ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγωνιστέον 129, 5. ἀεὶ περὶ
πρωτείων καὶ τιμῆς καὶ δόξης ἀγωνιζομένην τὴν πατρίδα 247, 5. τῶν
ἀγώνων, οὓς ὑμεῖς περὶ τῆς ψυχῆς ἡγωνίσασθε 314, 16. μετὰ πάν-
των ἀγωνίζονται πρὸς τοὺς ἀντιταχέντας 155, 8. = περὶ τοῦ τῆς πατρί-
δος ἰδάφους ἀγωνίζονται *Æ.* 72, 41. = ἀγωνίζεσθαι δίκην. *causam*
dicere, certare I. 30, 25. ἀγωνίζεσθαι τὸν ἀγῶνα τοῦτον [27, 53.]
= A. 130, 6. = ἐξάγειν τῶν χορευτῶν τὸν ἀγωνιζόμενον ξένον *An.*
31, 37. = ἀγωνίζεσθαι περὶ πατρίδος καὶ οὐσίας I. 108, 32. *et*
alibi frequenter. ἀγωνισάμενον τῆς ξενίας 135, 20. ἀγωνίζεσθαι
καλῶς 138, 19. εὖ feliciter 160, 6. ἄμεινον 172, 20. κακῶς in-
feliciter. ἥθετό με δίκας ἰδίας κακῶς ἀγωνισάμενον 98, 13. *TAYL.*
qui ut testatum faceret, vocabulum κακῶς accipi posse pro
infeliciter, affert e Reinesiano corpore inscriptionem, ubi mater
scelerata appellatur, quæ esset infelix. O te, Bollane, cerebri
infelicem, cui talia domi non nascantur, non reposita in ad-
versariis, memorix armariis; qui tam exquisitam sapientiam,
neque scias jactare, neque affectes. Sed ad rem. ἀγωνίζεσθαι
κίνδυνον 194, 5. περὶ τοῦ σώματος de conditione libera aut tu-
enda aut amittenda certare 102, 35. μετὰ τοῦ δικαίου ἀγω-
νιεῖσθαι 160, 6. = ἀγωνίζεσθαι περὶ αἰσχροῦς αἰτίας D. 102, 8.

ἀγώνισμα documentum causæ A. 133, 34. = τοῦτο μέγιστον
ἀγώνισμα εἶναι I. 137, 8. *TAYL.* titulus juris, quo tu fidens
jure contendere atque victoriam sperare audes.

ἀγωνιστής, qui exercenda quadam arte studiove contendit ha-
bitum ejus adipisci. ἄκρον ἀγωνιστὴν perfectum te fieri et con-
summatum artificem γενέσθαι (geometriæ puta, similiumve ar-
tium.) τῆς σῆς ἀξίας ταπεινότερον 1414, 20. τοὺς ποιητὰς, τοὺς
χοροὺς, τοὺς ἀγωνιστὰς 331, 1. ἀγωνιστὴς προήρημαι μᾶλλον εἶναι
τῶν πόρων, ἢ διδάσκαλος τῶν ἄθλων 1415, 27. = ἀγωνιστὴς ἀμείνων
ὑπὲρ τῆς πόλεως ὑπάρχη *Æ.* 78, ult. ἀγωνιστὰς πολλοὺς τῆς ἀρετῆς
ἔχετε 79, 31.

ἀγωνοθετεῖν, ludos gymnicos, aut per se, aut per legatos, insti-
tuere, curare, apparare, præsidere in iis, palmas et proponere
et distribuere. τοὺς δούλους ἀγωνοθετήσοντας πέμπει 119, 13.

ἀγωνοθέτης, qui in certaminibus victoribus palmas dispensa-
ret, ut in Liberalibus poetis et histrionibus. curabat item, ut a
populo coronandorum nomina per præconem significarentur.
τῆς δὲ ἀναγορεύσεως τοῦ στεφάνου ἐπιμεληθῆναι τὴν πρυτανεύουσαν
φυλὴν, καὶ τὸν ἀγωνοθέτην 253, ult. 266, 1. 267, 1. = ἀγωνοθέτης
πολιτικῆς ἀρετῆς *Æ.* 79, 29. = ἀγωνοθέται τῶν Ἑλλείων *An.* 32,
32.

ἄδαμάντινος.] τεύχεσι χαλκοῖς καὶ ἄδαμαντίνοις τὴν χώραν ἡμῶν
ἐτείχισε *Æ.* 65, 33.

ἄδεις, ἀδείς. quod metu vacat. οὐ γὰρ ἔγωγε τοῦτ' ἀδεις ὑπο-
λαμβάνω τῇ πόλει 207, 22.

ἄδεια securitas, ab insultibus alienis, immunitas, impunitas,
inviolabilitas, seu majestas, qua quis sacrosanctus est. τῷ τῆς

τέχνης προσχήματι ἀδείας τυχόντα 58, 16. nam histriones Bacchi ministri habebantur, eoque sacrosancti, ut tuto et sine noxa liceret in Macedoniam et retro commigrare, flagrante Philippum inter et Athen. bello. καὶ εἰ τι ἄλλο βούλεσθε ποιεῖν, ὑμῖν ἐξουσίαν καὶ ἀδειαν παρασκευάσουσι 171, 7. τοὺς ἐπὶ τοῖς κοινοῖς ἀτυχήμασιν, ὧν ἐφρόνουν λαβόντας ἀδειαν. id est ἐξουσίαν τοῦ ταῦτα ἀδείως φανερώσαι 321, 10. ἡ ἀπὸ τῶν Θεβαίων ἀδεια ὑπῆρχεν ἡμῖν, securi eramus a Theb. injuriis 367, 12. οἷς ἂν ἡ πόλις τινα ἀδειαν, ἢ στεφανηφορίαν, ἢ τιμὴν τινα δίδῃ 525, 2. τὴν ἀδειαν (jus et spem atque fiduciam in publico libere commeandi sine metu accipiendæ contumeliæ) ἣν οἱ νόμοι κοινὴν ἡμῖν οὐσίαν παρέχουσι 582, 8. εἰ οὕτω τοὺς νόμους θήσει, — μετ' ἀδείας (id est ἐτ' ἀδείᾳ) τοὺς πονηροὺς ἔσεσθαι 601, 13. τὴν μὲν πόλιν ἐκάστω ἡμῶν δεδωκέναι ἀδειαν τοῦ μή τι παθεῖν ἀγδὲς 709, 27. τοῖς τὰ κοινὰ ἀδικούσι δίδωσιν ἀδειαν (scil. τοῦ τοῦτο ποιεῖν) 732, 12. ποῖ χρεὶ πορευθέντας ἀδείας παρὰ τούτων τυχεῖν, quo fas erit ire, quo confugere, ut tuti ab horum contumeliis simus 1342, 22. = λαμβάνειν ἀδειαν καὶ ἐξουσίαν καὶ ἀρχὴν Æ. 15, 22. συναγωνιστὴς τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ὑμετέρας ἀδείας 52, 37. ἀδειαν καὶ διαλλαγὰς εὐρίσκεσθαι 76, 42. = τοῖς ἄλλοις ἀδειαν ἐδώκατε τὴν σφετέραν αὐτῶν (scil. πόλιν vel χώραν) οἰκεῖν A. 138, 23. = ἀδειαν εὐρίσκεσθαι An. 3, 13. ψηφίζεσθαι περὶ τῶν ὀφειλόντων, id est ἀδειαν τοῦ λέγειν περὶ τ. ὁ 10, 33. = τῶν παίδων τὰ σώματα εἰς ἀδειαν κατέστησε L. 192, 5. in locum tutum. πολλὴν ἀδειαν αὐτοῖς ἐψηφισμένοι ἔσεσθε ποιεῖν ὃ τι βούλονται 166, 8.

ἄδειν] κατακλίνεσθαι καὶ τι καὶ ἄδειν ἐκέλευον 402, 24. ᾗδε γὰρ τοὺς ἀλεκτρούνας μιμούμενος τοὺς νεικηκότας 1259, 20. οἱ τῶν ἀδομένων ποιηταὶ poetæ lyrici 1391, 17.

ἀδελφῇ] ἥς τῇ μὲν φύσει πατὴρ εἰμι, τὴν δὲ ἡλικίαν αὐτῆς εἰ ἴδοιτε, οὐκ ἂν θυγατέρα μου, ἀλλ' ἀδελφὴν νομίσαίτε 1024, 26. ἀδελφὴν γὰρ ὁ πάππος οὐμός ἔγνημεν οὐχ ὁμοπατρίαν 1304, ult. = ἀδελφαῖς συγγεγόνασιν L. 143, 33.

ἀδελφός] ὀνόματι μὲν ἀδελφός τινῶν προσαγορευθῇ, τῷ δὲ ἔργῳ ἐχθροὺς ἔχῃ τούτους 1008, 2. πλὴν ἔστι, νῆ Δία, ἔστιν αὐτῷ ἀδελφός — ὁμοπάτριος καὶ ὁμομήτριος, καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς δίδυμος 793, 21. = διαβολὴ ἀδελφόν ἔστι καὶ συκοφαντία Æ. 47, 20. = μυῶν μὲν * ἀδελφὸν An. 17, 17. = ἀδελφὰ τὰ βουλευμάτων τοῖς ἔργοις L. 196, 31. TAYL. similis, consentaneus, quatenus est adjectivum; ut substantivum, in isto. τοῦτον, οὐχ ὥς ἀδελφὸν αὐτῆς, ἀλλ' ὥς ἄνδρα, εἰς τὴν οἰκίαν εἰσεῖναι τὴν αὐτοῦ 142, 19.

ἀδέσποτος L. ap. Polluc. III. 8.

ἀδετος, liber a vinculis. ὅπως, ὧν ἂν ὑμεῖς καταγνῶτε, ἀδετοι περι-
ῖασιν 753, 1.

ἀδείως καρποῦσθαι 16, 18.

ἀθλος] τὸ μέλλον ἀθλον ἄπασιν ἀνθρώποις 196, 23. ἔτι γὰρ ὄντων τῶν πραγμάτων μετεώρων καὶ τοῦ μέλλοντος ἀδήλου 378, 24. ἀθλος χάρις, gratia, de qua certo non constat conferenti, num ille, cui confertur, ejus sit memor futurus et parem relaturus

416. 4. νόμους ἔθευθε ἐπ' ἀδῆλοις μὲν τοῖς ἀδικήσουσιν, ἀδῆλοις δὲ τοῖς ἀδικηθσομένοις. citat schol. Herm. p. 88. = χάρις, πρὸς ὃν ἐχαρίζετο, ἀδῆλος, gratia, beneficium, cujus auctor ignoratur accipienti *Æ.* 87, 12. = ἀδῆλοι καὶ ἐξαίφνης γινόμεναι πράξεις *I.* 40, 2. = ἅπαντα τὰ ἐν ἀδῆλῳ ἔ' ὄντα ἐπὶ τῇ τύχῃ μᾶλλον ἀνάκειται *A.* 130, 4.

ἀδῆμονεῖν, animo dejecto, et quid agat, quidve loquatur, incertus et anxius esse. ἀδῆμονούσης δὲ τῆς ἀνθρώπου, καὶ οὕτε θελούσης (scil. ἄδειν) οὕτε ἐπισταμένης 402, 24.

ἄδης] ἵνα ἐν ἄδου τοῖς ἀσεβεῖσι τιθῇ τοῦτον τὸν νόμον 732, pen. μεθ' ὧν οἱ ζωγράφοι τοὺς ἀσεβεῖς γράφουσιν ἐν ἄδου, μετὰ τούτων περιέρχεται 786, 12. v. etiam tit. αἰδης. = τὸν ἐν ἄδου ὄντα *I.* 37, 32.

ἀδῆφαγος] ἀδῆφάγους (vel ἀδδῆφ.) τριήρεις (triemes pleni stipendii) *L.* fr. 23.

ἀδιάλλακτος ἐχθρός. inimicus, cum quo reditus in gratiam desperetur, aut negatus sit 108, 13. 135, 12. 702, 11. εἶγε μοι τὰ πρὸς ὑμᾶς ἀδιάλλακτὰ ὑπάρχει, si vos sine remissione irascimini, atque veniæ et reconciliandæ gratiæ spem prorsus amputatis 1472, 23.

ἀδιάφθορος] ἀλλ' ἀπ' ὀρθῆς καὶ δικαίας καὶ ἀδιαφθόρου sinceræ τῆς ψυχῆς 325, 14.

ἀδιαφθόρος ἐρᾶσθαι. *Æ.* 19, 19.

ἀδίδακτος cui magister et disciplina defuit, haud eruditus. ἀδίδακτος ἂν εἰσῆλθεν ὁ χορὸς 520, 13.

ἀδιήγητόν τινα τῆς πόλεως ἐκλυσιν καὶ μαλακίαν, quam facile non sit verbis exprimere 219, pen.

ἀδικεῖν] οὐκέτι ταυθ' ὁ λέγων ἀδικεῖ 33, 15. (σὺ μόνον ὑμᾶς, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας ἀδικεῖ. citat schol. Herm. p. 385. e Philippicis) ἀνίστασθαι τὸ μὴ ἀδικεῖσθαι, redimere securitatem ab injuriis 96, 8. ὅταν γὰρ οἱ ἀδικούμενοι ἀρνῶνται, (scil. ἡδικῆσθαι,) τὶ τῷ ἀδικούντι προσήκει (scil. ποιεῖν.) 147, 16. τοὺς ἀδικούντας τινὰς χρὴ αὐτῶν τῶν κακῶς πεπονθότων ἐχθροὺς ἡγεῖσθαι 196, 10. ἵνα ἡ ἐκόντες ἀδικούμενοι ἀνέχησθε 212, 6. ἀδικεῖ τις ἐκὼν; ὀργὴ κατ' αὐτοῦ καὶ τιμωρία 317, 15. τί Δημοσθένης ἀδικεῖ; id est τί ἐγὼ ἀδικῶ 327, 1. σὺ μόνον τοὺς ὄντας Ἀθηναίους, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὑστερόν ποτε μέλλοντας ἔσσεσθαι πάντας ἡδικηκέναι 358, 23. οὐ τοίνυν, μὴ Λεύκαν ἀδικηθῇ, δεῖ μόνον σκοπεῖν, ἀλλὰ καὶ εἰ τις ἄλλος, etc. 469, 11. πολλὰ συμβέβηκεν ἦδη τισὶν ἡδικῆσθαι μείζω τῶν εἰς χρήματα ἀδικημάτων 983, 14. οὕτως ἅπαντας ἔχειν τὴν διάνοιαν περὶ τῶν ἀδικουμένων, ὥς, εἰ τι γένοιτο, ὁ μὴ συμβαίῃ, τοὺς ἄλλους ἀξιόσειε πρὸς αὐτὸν ἕκαστος ἔχειν 1433, 16. ἐπ' οὐδενὶ (id est ἐν οὐδενὶ) τῶν πεπραγμένων εὐρήσετε ἐμὴ ἡδικηκότητα 1473, 9. = καταγνοῦς ἀδικεῖν ἑαυτοῦ *Æ.* 29, 4. μηδὲν προκαταγνακότες, ὥς ἀδικῶ 29, 10. τοῦ μὲν ὑμᾶς μηδὲν ἀδικεῖν κύριος ἦν, τοῦ δὲ μὴ ἔχειν αἰτίαν ἢ τύχην 52, 34. οὐκ ἀγαπῶσιν, ἐάν τις μὴ παρ' αὐτοῖς ἀδικῇ 56, 34. = μάλιστα μὲν ἐβουλόμην μὴδ' ὑφ' ἐνὸς ἀδικεῖσθαι *I.* 107, 10. = τῷ ἡδικημένῳ τὸν ἀδιδον χρόνον *A.* 113, 35. ἡ ἀτυχία ἀδικεῖται ὑπ' αὐτοῦ 118, 1. = ἀδικῶ pro ἀδικεῖν

δοκῶ An. 17, 21. = οἱ νόμοι ἀπεργασθέντες εἰςί μου μὴ ἀδικεῖν L. 95, 4. ἀδικῶ pro ἀδικεῖν ὅρην δοκῶ, vel φαίνομαι ἀδικεῖν 96, 13. v. insignem locum Andocidis p. 65, 5. edit. Lips. οὐδένα οὐτ' ἰδίᾳ, οὔτε δημοσίᾳ ἡδίκηκότες, τὰ πατρῶα ἀπολαλέεσσι 152, 32. οἱ μὲν ἀδικούντες ἐλασιν, ὑμεῖς δὲ οἱ ἀδικούμενοι ἐλαστέ 178, 42. τοῦ μὲν μὴ ἀδικεῖν οὐ προνοεῖται, τοῦ δὲ μὴ δοῦναι δίκην ἐπιμελεῖται fr. 53. = τὸ ὅποσον οὐκ ἀδικήσαντα τὰ πάτρια νομίζων τὸν ἐν τοῖς μικροῖς συνεθιζόμενον ἀδικεῖν D. 97, 15. ἐπιτιθέσθαι τοῖς ἡδίκηκόςι τὴν τιμωρίαν 109, 22.

ἀδίκημα] οὐδ' ἀδικεῖν ἡμᾶς ἐκείνων ἀδίκημ' ἂν ἴθῃκα, etiamsi a nobis ad eum injuria quæpiam proficiscatur, ego ne id quidem in numero rerum injustarum habuero 188, 19. παρ' αὐτὰ τὰδίκηματα, recentibus, flagrantibus delictis 229, 19. κοινὸν ἔμεργε ἀσέβημα (οὐκ ἀδίκημα μόνον) τούτῳ πεπραχθῆαι δοκεῖ 548, 11. (τοὺς νόμους ἔθεσθαι πρὸ τῶν ἀδικημάτων. citat schol. Hermog. p. 88.) παρ' ἐμοὶ τὰδίκημ' ἂν εἰδείκνυν ὄν. ἀδικήματα τῶν νόμων, id est περὶ τοῖς νόμοις, vel κατὰ τῶν νόμων. delicta, commissa in leges 586, 10. ἀδίκημα εἰς χρήματα, læsio in bonis accepta, diminutio fortunarum per injuriam oblata 983, 25. ἐπειδὴν δὲ κριταὶ τις ἐξελογχθῇ, τῆνικαῦτα ἀδικήματα γίνεσθαι appellationes scelerum, facinorum, in fraudem legum commissorum, quibus appellationibus utimur ad illa scelera designandum 628, ult. = ἐπιγράφειν ἕκαστον ἀδίκημα τοῖς πράκτορσιν. dare pittacium quæstoribus, quo consignatum, quid mulctæ, a quo, qua de causa, sit per eos exigendum, eoque potestatem exigendi iis facere Æ. 5, 36. ἀρχὰς ἀδικημάτων μὴ οἶσθε ἀπὸ θεῶν, ἀλλ' οὐχ ὑπ' ἀνθρώπων ἀσελγείας γίνεσθαι 27, 5. ὑπέχειν τιμωρίαν ἀδικημάτων, pœnam dare 85, 23. = τὸ ἀδίκημα τούτ' ἔστιν. hic est status causæ, species facta, hæc est injuria mihi oblata I. 80, 9. = περὶ τούτου μόνου τοῦ ἀδικήματος αὕτη ἡ τιμωρία ἀποδίδεται L. 92, 2. ὄργην μεγάλαν ἀδικημάτων ἔχοντες 122, 3. τῶν αὐτῶν ἀδικημάτων μάλιστα ὀργίζεσθαι τοῖς δυναμένοις μὴ ἀδικεῖν 187, 43. διὰ τὸ μέγεθος τοῦ ἀδικήματος οὐδεὶς περὶ αὐτοῦ ἐγράφη νόμος 189, 23. = φονικὰ ἀδικήματα δικάζειν Ly. 154, 29. ἀθῶοι τῶν ἀδικημάτων τούτων 157, 38. ἀπάσας τὰς ὁδοὺς τῶν ἀδικημάτων ἐνέφραξαν 165, 25. ἕως ἂν ἀκριτα ἢ τὰ ἀδικήματα, παρὰ τοῖς πράξασιν ἔστιν 168, 38. συγγνώμη τῶν κατὰ προαίρεσιν ἀδικημάτων 169, 5.

ἀδικία] ὑπόμνημα τῆς ἀδικίας στήσαι ἀνδριάντα πρὸ τῶν πυλῶν 159, 22. τίς γάρ ἐστι νόμος τοσαύτης ἀδικίας καὶ μισανθρωπίας μεστός 264, 2. ἐπ' ἀδικίᾳ τῆς πόλεως τιθέασι νόμους. id est, ἐπὶ τῷ ἀδικεῖσθαι τὴν πόλιν, in fraudem reip. ut resp. ex eo detrimentum accipiat 745, 2. = προπτεῖα ἢ ἄλλη τινὶ ἀδικίᾳ I. 105, 14. = οὔτε μετὰ κακίας, οὔτε μετὰ *ἀδικίας An. 8, 22. = ἐπειδὴ τῆς ἀδικίας οὐκ ἔλαβον τὸ σῶμα θρηνον Ly. 164, 29. = D. 109, 15. 110, 44.

ἀδικος] παραδίδεσθαι εἰς τοὺς ἀγῶνας ἔθος ἀδικάτατον Æ. 25, 24. φόνου δικαίον μηδὲς ἑαυτὸν ἀναπλῆσαι βούλοντο, ἢ που ἀδικου γι φυλάξαιτο 39, 41. θυσμοῖς ἀδικοῖς ἄρξαντας 81, 15. = *ἀδίκων ἐπιθυμεῖν I. 54, 22. = ἄρχων χειρῶν ἀδίκων A. 126, 5.

ἀδίκως] οὐδεὶς τῶν ψευδομένων τοῖς ἀδίκως διαβαλλομένοις ὀργίζεται
Æ. 28, 7. = ἐκ παντὸς τρόπου καὶ δικαίως καὶ ἀδίκως. quocunque
pacto, per fas et per nefas An. 1, 3. 17, 37.

ἀδιοίκητον οὐδὲν ἦν 709, 5.

ἀδιόρθωτος] ἄτακτα, ἀόριστα, ἀδιόρθωτα ἅπαντα 50, 18.

ἀδοκίμαστος L. 140, 14. ΤΑΥΛ. ubi de ordine equestri agitur, quo nemo recipiebatur non probatus. ἀδοκίμαστον εἰς τὴν ἀρχὴν καταστήσειν 175, 45. et ap. Harpocr.

ἀδόκιμος sublestus, parum sincerus, haud idoneus. ἔστι δὲ πάντ' αὐτῶ ταῦτ' ἀδόκιμα 781, 3. = ἀδόκιμον συνέδριον senatus auctoritatis cassæ D. 98, 39.

ἀδολεσχεῖν garrire τηνάλλως 73, 21. 1206, 16. οὐτ' εἰσι λόγοι πολλοὶ τοῖς μὴ βουλομένοις μάτην ἀδολεσχεῖν 1462, 11.

ἀδῶλως ποιουμένων ἡμῶν συμμάχους 209, 18. οὐδὲ ταῦτα ἀπλῶς, οὐδὲ ἀδῶλως φανήσεται γεγραμμένα 725, 25. = ἀδολώτερον καὶ ἀδυνατώτερον λεχθήσεται A. 122, 42.

ἀδοξία] τὴν ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις ἀδοξίαν ἀποτριψάμεθα 12, 19. νῦν ἐν ἀδοξίᾳ πάσῃ καὶ ταπεινότητι καθιστάμεθα 151, 8. τὰς ἀδοξίας τὰς ἐκ τῆς πενίας κατ' ἐμοῦ λέγουσι. dedecora paupertatis de me prædicant 1315, 4 = D. 111, 7.

ἀδοξος] ἐξ ἀνωνύμων καὶ ἀδόξων ἑνδοχοὶ καὶ γνώριμοι γεγόνασιν 106, 7. δόξαν μὲν ἔχοντας ἐπ' ἀνδρία, περιδεῶς δὲ μάλλον τῶν ἀδόξων ζῶντας 155, 5. χαρίον ἀδοξον καὶ μικρόν. sic vocatur Pella 247, 17. ἀδοξος ἀσφάλεια 295, 16. = ἀδοξος θάνατος Ly. 159, 16.

Ἀδράστεια eadem quæ Nemesis, et dea Rhamnusia, Romanorum Fortuna ultrix. Ἀδράστειαν μὲν ἄνθρωπος ὧν ἔγωγε προσκυνῶ, deprecans invidiam dicti, ne fortuna ultrix jactantiam meam castiget 781, 8.

Ἀδρίας, mare Adriaticum, et emporia Ionio assita. ἀποπέμψας εἰς τὸν Ἀδρίαν ὀλακάδα L. 908, 7. πολὺ ἀσφαλέστερον εἰς τὸν Ἀδρίαν πλεῖν, ἢ τούτῳ συμβαλεῖν fr. 2, 6.

ἀδυναμία defectus virium, penuria, cui negatum est pecunias imperatas repente præstare. χρόνον δεῖ δοθῆναι τῇ τῶν πολλῶν ἀδυναμίᾳ. 399, 20. = βλάπτει με ἡ τοῦ λέγειν ἀδυναμία. A. 129, 33.

ἀδυνατεῖν τὰς αἰτίας ἀπολύσασθαι. Æ. 28, 10.

ἀδύνατον excusatio legitima, cur quis muniis demandatis fungi minus potuerit. εἰάν μὴ τι ἀδύνατον ἐπιδεικνῇ περὶ ἑαυτὸν δν 238, 12. περὶ δὲ τῶν ἀδυνάτων ἐπικρινέτω ὁ ἐπὶ τῶν ὅλων στρατηγός. quæ autem excusationes legitimæ sint atque probabiles, et rursus quæ minus, arbitrator prætor castrensis 238, 13. πολλὰ δὲ τὰ ἀδύνατα συνέβη, multæ occurrebant allegationes et excusationes facultatis deficientis 262, 23. πρὸς γὰρ ἀνθρώπους ἡμᾶς πένητας καὶ ἀδυνάτους ἔχον ἀναλίσκειν ἐκ τῶν ἀλλοτρίων. homines invalidos, infirmos, robore et efficacia carentes, quippe qui dignitate, fortunis, amicis destituti simus 1049, 9. = ἀδύνατοι, invalidi corpore, qui cum ipsi sibi victum comparare nequeant, necesse habent e publico ali. ἐν τοῖς ἀδυνάτοις μισθοφορεῖν Æ. 14, 40. v. in δοκίμασία. — οἱ ἀδυνατώτεροι inferiores, opibus, copiis

amicorum, ingenio, facundia I. 78, 29. = ἀδύνατος τῷ σώματι L. 197, 26. = οἱ ἀδύνατοι 168, 26. TAYL. 169, 37. 187, 44. ἀδυνατέως αὐτοὺς ἡγουμαι λέγειν 171, 11. αὐτε τῷ σώματι ἀδύνατος ἦν ταλαιπωρεῖν 187, 47.

ἀδυνάτως] τὴν ἀπειρίαν τοῦ λέγειν καὶ ὡς ἀδυνάτως (scil. πρὸς τὸ λέγειν) ἔχει ὁ Φορμίσας, αὐτοὶ πάντες ὁρᾶτε. infacundiam, defectum facultatis animi sensa tolerabiliter declarandi 944, 1. ubi explicatio vocabulo explicando, contra morem, præmittitur. = A. 122, 42.

ἀδωροδόκητος Æ. 65, 21.

ἀδωροδοκήτως 310, 22.

ἀεὶ L. 156, 38. et passim.

ἀεικέλιος, turpis, foedus adspectu et auditu. πρᾶβέντες δομοῖς τ' ἀεικελίοισι δεδόντες 422, 21.

ἀεικῆς] ἀεικῆς οὐδέν. haud est incontentaneum Æ. 80, 23. = οὐ οἱ ἀεικῆς ἀμνηστέον περὶ πατρὸς τιθέντα Ly. 162, 5.

ἀειλογία, sponsio, cum quis se paratum ait, volenti cuique de re, quæ jam dudum in iudicio agitata atque disceptata fuisset, quandocunque et quotiescunque postuletur, rationem actæ a se vitæ, aut honorum gestorum reddere. τὴν ἀειλογίαν ὁρᾷ προτεινομένους 341, 15. περὶ ᾧ ἂν τις ζῶν αἰτίαν σχῇ περὶ τοῦ γένους, δίκαιον τοὺς παῖδας (scil. περὶ τούτων) τὴν ἀειλογίαν παρέχειν. 1306, 25. τὴν ἀειλογίαν προτεινομένους, ὅταν τι δίκαιον πιστεύσωσιν αὐτοῖς πεπραχθαι 1456, 17.

ἀειμνηστος] ἀειμνηστον παιδείαν αὐτοὺς ἐκπαίδουσι Æ. 74, 37. τὸ ἀειμνηστον ἐκ τῆς νίκης 79, 27. = ἀειμνηστος ἡ τότε ἀμαρτία τῆς Μιτυληναίοις ἐγένετο A. 138, 34. = ἐξ ὅσου Ἀθηναῖοι ἀειμνηστοὶ εἰσιν L. 105, 25. ἀμνηστέτερα 175, 26. TAYL. ἀμνηστοτα τρόπαια 192, 23. = ἀειμνηστον κρίσιν καταλείπειν Ly. 148, 34. δόξα ἀειμνηστος 163, 34.

ἀειμνήστως] παράκλησιν τῆς σφροσύνης ἀειμνήστως παρακένηκα. adhortationem ad pudorem reliqui æternam in hominum memoriis futuram Æ. 52, 22.

ἀειφυγία] θανάτω καὶ ἀειφυγία exilio perpetuo, καὶ δημούσει τῶν ὑπαρχόντων ζημιούσι 528, 7.

ἀεργία, otium terræ, ut non aretur. ἐπὶ πάσῃ ἀεργίᾳ, ea lege, ut terra ista, nullo modo, nullo genere arationis sationisve colatur Æ. 69, 1.

ἀεργος L. 110, 40. septo non cinctus, patens.

ἀζήμιος Æ. 30, 30. = A. 123, 37.

ἀηδής. molestus, rixosus, sævus, atrox, importunus. ἀηδὲς ἡμεῖς καὶ τούτω γέγονεν εἰς ταύτην τὴν ἡμέραν οὐδὲν 411, 11. πρὶν μὲν εἰσαχθῆναι εἰς τὸ δικαστήριον, ἦν ἀηδής. he comported himself most disagreeably 1147, 12.

ἀηδία malevolentia, similtas, animus adversus aliquem exacerbatus, ut eo gravetur, ut eum moleste et ægre ferat. τίνα αὐτῷ πρὸς αὐτὸν ἀηδίαν ἐνεπρακώς 401, 18. μηδεμίαν πειραιτέρω ἀηδίαν εἶναι 1169, 17. importunitas, scævitas, orationis et morum,

qua quis audientibus, aut inter quos versatur, molestus et intolerabilis fit. ἀποκναίει ἀηδία καὶ ἀναισθησίᾳ, καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν ταῦτα λέγων 564, 12. = ἀηδία τοῦ λέγοντος ἅμα καὶ τοῦ ὀνόματος, insuavitas, rusticitas, scævitas, et pronunciantis et vocabuli ipsius Æ. 64, 3. τὴν σὴν ἀηδίαν ἢ πόλιν οὐκ ἔχῳρει, tuam importunitatem civitas non capiebat, vel ferebat 77, 10.

ἀηδῶς] v. sub ναυτιᾶν. ἀηδῶς τινι ἔχειν. succensere alicui, malevolo et infesto animo esse 500, 15. λόγους, οὓς οὐκ ἂν ἀηδῶς ἡκούετο haud ægre, haud illibenter 1442, 25. = ἀηδῶς καὶ κακῶς πρὸς με τυγχάνει διακείμενος L. 145, 36.

αἰθῆς insuetus. αἰθῆς τοῦ κατακοῦειν τινός εἰσι 15, pen.

αἰτήτης ἢ πόλιν τὸ κατ' ἐμὲ 309, 16.

ἀθάνατος] μὴ γὰρ, ὡς θεῶν, νομίζεται εἰσὶν τὰ παρόντα πεπηγέναι πράγματα ἀθάνατα. tam firmas et stabiles ipsi esse fixasque res secundas, quibus nunc floret, ut nulla fortuna rursus eas evertere possit 42, 16. μέγαν εὐθείας τὸν λέγοντα, ἀθάνατον δὲ ἔνεκεν ἀσφαλείας. qui immortalis adeo sit futurus, si mortem aliud nihil afferat, quam vis et cædes aliunde oblata. nam a vestris injuriis ejusmodi oratorem securum esse, et per vos certe ipsi licere vel immortalis esse; tam illum penes vos gratiosum esse 144, 25. πρὸς ἄνδρα θνητὸν γράφοντας εἰρήνην, ἀθάνατον κατὰ τῆς πόλεως συνδίσθαι αἰσχύνην. ita pacisci, ut ea pax æternum sit futurum reip. dedecus 358, 16. θυσιῶν καὶ ἀγώνων ἑξισομένους ἀθανάτων 1400, 19. = κατήγορος ἀθάνατος Æ. 18, 23. ἀθάνατος μνήμη 79, ult. = τὸν οὐκ ἐλᾷ θάνατον ἀθάνατον περὶ τῶν ἀγαθῶν καταλείπειν λόγον L. 192, 38. ἀθάνατον τὴν ἐλευθερίαν αὐτοὺς κεκτῆσθαι 914, ult.

ἀθέμιστος] *ἀθέμιστα δέσεται A. 113, 39. ἀθέμιστα καὶ ἀνόσια δρᾶν 127, 46.

ἄθεος] ἀθειωτέρους οὐ χρὴ γενέσθαι L. 106, 6.

ἀθεραπειία neglectus, omissio medicinæ ægro adhibendæ. ὑπ' ἀθεραπειίας διαφθαρήναι A. 127, 38.

ἀθέως καὶ ἀκλεῶς A. 113, 38. ἀβούλως καὶ ἀθέως 113, 45. in-superhabita deorum religione.

Ἀθηνᾶ] Minervæ ærarium, et quæstor, in cujus tutela id erat, sæpius commemoratur. v. tit. ἢ θεός. εἰς τὸ ἱερὸν τῆς Ἀθηνᾶς ἐλθόν. ibi jurandi ergo 949, 12. nam ibi fiebant partium litigantium compositiones sub arbitris, et inter se postulata remittebant, quibus satisfactum esset. = Ἀθηνᾶ πολίαις Æ. 47, 40. Ἀθηνᾶ Πρόνοια 69, 14. 18, 70. 37. διόμνυσθαι τὴν Ἀθηνᾶν 74, ult. διαλέγεσθαι νύκτωρ πρὸς τὴν Ἀθηνᾶν καὶ τὴν Ἥραν. noctu per in-omnium cum Minerva et Junone versari 85, 14. = καθιστῶσθαι τὰ χρήματα τῇ Ἀθηνᾷ I. 47, 16. = Ἀθηνᾶ βουλαία A. 146, 35. = συμπίμπει τὴν ἑορτὴν τῇ Ἀθηνᾷ L. 137, 28.

ἀθήναζε et ἀθήνηθεν 882, 6.

Ἀθῆναι] οὐκ ἤλθε κατηγορήσων εἰς τὰς *Ἀθῆνας A. 146, 23.

ἀθηναῖος] ἐβούλετο γὰρ Ἀθηναῖος εἶναι. hoc nempe proderat ipsi contentio sua, ut civitate Attica donaretur. *He wished mightily*

to be a citizen of Athens. Well: he is a citizen; and he now sees what the consequences are of gaining his wish 1215, 11. τὸ Ἀθηναῖον γενέσθαι civitate Athen. donari. οὕτω καλὸν καὶ σιμὸν ἡγήσαντο εἶναι—1375, 3.

ἀθλεῖν τῷ σώματι *Æ.* 47, 37.

ἀθλημα] τῶν ἄλλων ἀθλημάτων καὶ ξένους καὶ δούλους μετέχοντας 1408, 11.

ἀθλητῆς τῶν καλῶν ἔργων. qui bonarum in artium exercitatione strenue desudat 799, 16. dictio hæc a multis imitatione est expressa. v. Philostrat. p. 685, 28. = ἀθλητὰς ἵππους ἐκτίσαστο *L.* 157, 39. = ἀθλητὰς ἐν τοῖς κινδύνοις ἀνακειμένους *Ly.* 154, 19.

ἄθλιος miser. ἄθλιος καὶ ταλαίπωρος. de Aristarcho Moschi 548, 12. b) sceleratus, improbus. οὐδαὶς οὕτως ἄθλιος, οὐδ' αἰμὸς εἶναι δοκεῖ τὴν γνώμην 142, 18. οὐ γὰρ ἔγωγε οὕτως ἄθλιος οὔτε ἄφρων ἦν 395, 16. = τὴν ἀθλίαν καὶ τελευταίαν νόσον νοσῶν *A.* 114, 32. ἀθλια πάσχω 116, 39. ἄθλιον καὶ πικρὸν ἔμοι σκοπὸν ἀκοντίσας 123, 11.

ἄθλιος καὶ κακῶς πολεμεῖν 276, 2.

ἀθλοθέτης. genus aliquod honoris, seu magistratus 997, 5. ἂν ἄλλη τις ἀρχὴ καθιστῇ λειτουργεῖν, οἷον ἀρχὼν, βασιλεὺς, ἀθλοθέται. magistratus hic ordinabat ad ludos pertinentia, civesque designabat, qui choros ederent, etc.

ἄθλοι ludī gymnici, a tota Græcia celebrari soliti. ἄθλων ἀπασχημένον 631, ult. ἄθλων ἱππικῶν καὶ γυμνικῶν θεωρία 1393, 2. ἄθλα præmia certaminum. ταῦτά ἐστιν ἅπαντα τὰ χωρία ἄθλα τοῦ πολέμου 41, 24. = βαρύτεροι ἄθλοι *Æ.* 79, 25. τῆς ἀρετῆς ἄθλον τὸν θάνατον κείμενον, propositum 88, 42. = ἄθλα ironice appellatur necessitas exsilii voluntarii decennialis suscipiendi, nulla culpa commissa *An.* 29, 23. = δρῶντες οἷα τὰ ἄθλα πρόκειται τῶν τοιούτων ἀμαρτημάτων *L.* 96, 8. ἄθλα λαβόντες, ὥσπερ ἕνεκα ἀφίκοιτο 191, 25. ὑπὲρ τῶν ἄθλων τῶν ἐν Σαλαμῖνι 194, 7. ἄθλα τῆς ἑαυτοῦ ποτηρίας λαβὼν τὴν ὑπ' ἐκείνου καταλειφθεῖσαν οὐσίαν 182, 25. τὰ ἄθλα (τῶν ἀγώνων scil.) αὐτῇ ἡ πολιτεία ἔκειτο 189, 45. = ἄθλον τῶν κινδύνων *Ly.* 153, 36.

ἀθροίζειν] πάνθ, ὅσα βούλεται τις, ἐν ὀλίγῳ ἀθροίσαντα 33, 18.

ἀθρόος et πολὺς differunt. εἴαν τις ἀπ' αὐτῶν ἀθρόα καὶ πολλὰ λαμβάνῃ, si quis illinc crebro hauriat (hoc est πολλὰ, pro πολλὰκις) et, quoties, toties multum simul hauriat. (hoc est ἀθρόα.) 186, 16. ἀθρόοι παμπληθεῖς ἄνθρωποι 496, 25. ὡς ἀθρόαν δίκην τῆμερον λαμβάνειν ἄξιον. quæ omnia, multa cum sint numero, simul unis pœnis vindicari par est 614, 25. = ἔξουσιν ἀθρόαι. venient una et frequentes *An.* 22, 23. = ἀθροον λῆμμα *D.* 96, 2.

ἀθυμεῖν] οὐκ ἀθυμητέον τοῖς (id est ἐν, vel ἐπὶ τοῖς) παροῦσι πράγμασι 40, 11. = ἀθυμεῖν ἐπὶ τοῖς παροῦσι *I.* 64, 40.

ἀθυμίαν πολλὴν αὐτῷ παρέχει 15, 14. = τοὺς χρηστοὺς εἰς τὴν ἐσχάτην ἀθυμίαν ἐμβαλεῖτε *Æ.* 79, 12. ἀθυμία τῶν συμβεβηκότων. mæstitia et desperatio e sinistro rerum eventu nata 89, 27.

ἄθυτος] ἀθύτων καὶ ἀκαλλιερῆτων τῶν ἱερῶν ἐξέπεμψε τοὺς στρατιώ-

τας Αἷ. 72, 16. ἀθύρων καὶ ἀκαλλιερήτων ὄντων τῶν ἱερῶν 75, 12. = ἄθυτα τὰ πάτρια ἱερὰ γίνεσθαι L. 175, 34. 185, 6. sacra non fieri, intermitteri.

ἀθῶος] τοὺς ἀτακτοῦντας ἀθῶους καθιστᾷσιν 31, 16. ἀθῶος τῆς Φιλίππου πρότερον, καὶ νῦν Ἀλεξάνδρου δυναστείας 316, 17. ἀθῶον ἔασαι impunem transmittere 423, pen. ἀθῶον ἀφεῖναι transmittere sine accusatione 549, pen. ταύτης μὲν (τῆς δίκης) ἀθῶος ἀφίσταται. ab hoc quidem iudicio liber et absolutus discedit 616, 13. ἀθῶους τοὺς κινδύνους ποιήσουσιν αὐτοῖς 1437, 9. innoxia discrimina. = ἀθῶος ἀπαλλαγῇ L. 103, 28. = ἀθῶος ἀδικημάτων Ly. 157, 38. 168, 26.

αἰαντῖδαι 1399, 2.

αἰγῖδαι 1397, 23.

αἰγίσιος. caprillus. αἰγία δέρματα, δύο δεσμάς, ἡ τρεῖς 934, 26.

Αἰγισθος pro quocunque ex incestu nato, vel incesto, placulari, abominabili An. 17, 5. 32, 8.

αἰδεῖσθαι. revereri, pudore et reverentia alicujus duci. sed in foro attico est, aut homicidæ ignoscere, veniam cædis ei facere, cum eo in gratiam redire, humanitate, seu qua alia causa motum, eumque pati domum ab exsilio redire; aut placare peremti cognatos, ad ignoscendum eos permovere. εἰδὼν αἰδῶν τις (scil. ἄλλον τινὰ) ἐκουσίου φόνου—μετὰ ταῦτα αἰδέσθεται commiseratione ejus ductus ignoscat, καὶ ἀφ' ab eoque in jure persequendo desistat 983, 19. εἰδὼν μὲν αἰδέσασθαι δέη, —πάντας. scil. αἰδεῖσθαι. omnes ignoscere. (h. e. lex edicit, ut consanguinei omnes in condonandum et ignoscendum homicidæ consentiant) ἢ τὸν καλύοντα κρατεῖν, aut si quis obstat, vel unus, ut intercedentis pertinacia potior sit, redituque in patriam excludat cædis reum. ἕως ἂν αἰδέσθεται τινὰ τῶν ἐν γένει τοῦ πεπονθότος ad commiserationem permoverit, ut patiat exsulem in patriam redire 694, 1. μήπω τῶν ἐκβαλόντων ᾗδεσμένων 645, ult. = αἰδεῖσθαι τὴν εὐσέβειαν τῶν μηδὲν ἀδικούντων A. 120, 25. τὴν εὐσέβειαν τῶν πραχθέντων καὶ τὸ δίκαιον αἰδούμενος 122, 23. = τὴν Ἑρακλέους ἀρετὴν ᾗδούντο L. 191, 32. αἰδέσασθαι ap. Harpocr. ubi Taylor reddidit a sua sententia dimoveri.

αἰδεσις. indulgentia, conniventia, commiseratio. αἰδέσις καὶ φιλάνθρωπία πολλῆς ἤξιωσαν 528, 8.

αἰδής, idem qui αἰδής. ἀλλ' αἰδὴν κοινὸν ἔθεντο βράβην 322, 11.

αἰδῖος] μήτ' αἰδῖος τοῖς ἀτυχήσασιν τὰς συμφορὰς καθιστάναι 1480, 20. = ἡδικομένην τὸν αἰδῖον χρόνον. injuriam passo, nullo unquam tempore, quamvis longo, reparabilem A. 113, 36.

αἰδοία αἰματόεντα ἐν ταῖς χερσὶν ἔχειν Ly. 162, 11.

αἰδῶς] αἰδοῦς τυγχάνειν παρ' ὁμῶν A. 114, 16. μήτ' ἐλείω τυχοῦσα, μήτ' αἰδοῦς 114, 21. = τὴν τάξιν λήπῃ τῆς αἰδοῦς L. fr. 58. = οὗτ' αἰδῶς εἰσοπίσω τελέθει Ly. 162, 42.

αἰδῶν] ἐπάγειν λιμὸν τ' αἰθῶνα κρατερόν τ' Ἀρηα Αἷ. 80, 11.

αἰκίας δίκη actio erat in eum, qui in conflictu manuum primus intulisset verbera, et νόμος αἰκίας caput illud juris attici, quo

capite his de actionibus constituebatur 525, 14. causas has judicabant XL. viri 976, 11. αἰκίας iudicium est, ὁπότερος ἤρχε χειρῶν ἀδίκων 1141, 7. 1151, 4. αἰκίας δίκην ταυτηνὶ ἔλαχον αὐτῶ 1256, 5. erat hæc minor actio, quam γραφὴ ὕβρεως. nam hæc erat publica, illa privata. αἰκίαν τινὶ ἐγκαλεῖν 976, 6. αἰκία proprie est, cum homo redditur αἰκῆς fœdus adspectu, cum oris et vultus notæ plagis ita commiscetur, ut homo fiat ignobilis. = αἰκίαις ταῖς μεγίσταις περιπίπτειν maximas in molestias et cruciatus incidere, unde corpus frangatur, fœdetur, mutiletur, corrumpatur, et morbis reddatur obnoxium An. 17, 9. = τὴν αἰκίαν ἐστὶ χρημάτων μόνον τιμῆσαι, τοὺς δὲ ὑβρίζειν δόξαντας ἔξεστιν ὕμῶ θανάτῳ ζημιῶν L. fr. 27.

αἰκίζεσθαι τὰ χαρῖα. evastare, αἰκῇ reddere, turpia adspectu, deformia, et sibi dissimilia 1075, 11. = αἰκισάμενος ἐκείνον I. 76, 22. = αἰκισθέντα σώματα fœde mutilata, contusa, deformata An. 17, 10. = ἰδέσθαι καὶ ἡκίσθαι L. 105, 32. = αἰκίζεσθαι χαλκῇν εἰκόνα mutilare Ly. 167, 15.

αἰκίσματα τὰ καθ' ἡμέραν, vexationes, vulnera, verbera quotidiana L. 105, 29.

αἰκισμὸς deturpationis corporis, quæ fit plagis. πλῆγαι καὶ ὁ τοῦ σώματος αἰκισμὸς δούλω ἀνάγκη 102, 20.

αἷμα] βᾶττον ἂν τοῦ αἵματος, ἢ λόγου, μεταδοῦναι τινι 421, 10. ἐφ' αἵματι φεύγειν causam capitis dicere ob crimen cædis commissæ 548, ult. = αἵματος ἢ ἀρετῇ ἀνία Æ. 76, 27. αἷμα αὐτὸς οὐκ ἔχων, animum virilem 76, 28.

αἱμασιὰ maceria villæ circumducta. περιφοδόμησε τὴν αἱμασιὰν ταύτην 1274, pen. ἐξαγαγὼν ἔξω τὴν αἱμασιάν. eo quod maceriam ulterius, quam olim, vel primitus erat, in viam publicam produxit, ut partem hujus carpat 1278, 3. προαγαγόντες τὴν αἷμ. 1279, 13. 19. καταβαλεῖ τὸ ὕδωρ τὴν αἷμ. ἀπροσδοκῆτως 1280, 9.

αἱματόεις Ly. 163, 11.

αἰνίγματι γὰρ ὅμοιον τοῦτό γε 184, ult. γέγονε τὰ πράγματα τῇ πόλει ὥσπερ αἰνίγμα. perplexa, ut expedire se nequiret 446, 13. = οὐ δι' αἰνιγμάτων, ἀλλ' ἐναργῶς γέγραπται Æ. 70, 34.

αἰξ] αἰγας ἀπέδοτο σὺν τῷ αἰπόλῳ I. 59, 32. 88, 16.

αἰπόλος I. 59, 32.

αἶρειν] πόλεμον ἄδοξον καὶ δαπανηρὸν ἄρσθαι 58, 6. 178, ult. οὐκ ἔστιν ὅπως ἡμάρτετε τὸν ὑπὲρ τῆς ἀπάντων ἐλευθερίας καὶ σωτηρίας κίνδυνον ἀράμενοι 297, 11. τὸν ὑπὲρ τῶν ὅλων κίνδυνον ἄρσθαι 1395, 13. αἶρω τὸ πᾶν τῷ λόγῳ, oratione rem exaggero, καὶ φοβερόν ποιεῶ 537, 13. ἄρσθαι ἔχθραν. suscipere simultatem cum aliquo 558, 9. πορεύεται διὰ τῆς ἀγορᾶς, ὥσπερ ὄφεις, ἢ σκορπίος, ἢ ῥαῖς τὸ κέντρον 786, 4. = εἰρήνην, ἢ τὸν δῆμον ὑψηλὸν ἦρεν Æ. 51, 24. κίνδυνον σώμασιν ἀράμενοι 81, 16. = ἔμπροσθεν ἐπὶ ἀρθείς A. 116, 6. 118, 9. ἀποκτεῖναι χειρὶ ἀράμενον. (id est aut χειρὶ ἐπὶ ἡμῶν, manu sublata, aut ἀραντα βέλος, ἢ ξύλον, ἢ λίθον) 143, 20. = αὕτη ἡ εἰρήνη ὑψηλὸν ἦρε τὸν δῆμον An. 24, 17. αἶρειν τὴν χεῖρα 28, 38.

αἰρεῖν proprie de venatore feram consecretante et capiente, hinc translate de accusatore reum peragente et condemnante. μὴ εἰλεῖν τὴν γραφὴν 226, 17. in medio significat, aut velle simpliciter, aut malle, aut designare. a) discernere, secum constituere, sibi proponere, velle. οὐκ ἔσθ' ὅπως ὀλίγοι πολλοῖς καὶ ζητοῦντες ἄρχειν τοῖς μετ' ἰσηγορίας ἔξιν ἡρημένοις εὖνοι γένοιντ' ἂν 195, ult. ἀλλ' ὥς οὐχ ἅπαντα, ὅσα κατ' ἀνθρώπινον λογισμόν ἐστίν, εἰλόμην 292, 23. τίς γὰρ ἂν κατηγορεῖν εἴλοιο κρινόμενος, ἔχων δ' τι ἀπολογησεται 407, 19. nisi ibi μάλλον ἢ ἀπολογεῖσθαι subaudiatur. b) malle, præhabere aliud alii, deligere, optare. ἐντὶ πολλῶν ἂν ὑμᾶς χρημάτων εἰλέσθαι νομίζω. 9, 1. 1420, 21. τὴν τῆς ἡμετέρας πόλεως τύχην εἰλοίμην (subaudi μάλλον,) ἥ—24, 17. εἴλοιστ' ἂν τις οὐχ ἥττον τὴν ὑμετέραν εὐτυχίαν, ἢ τὴν ἐκείνου 156, 13. τάξιν τῆς πολιτείας αἰρεῖσθαι 200, 4. πομπεύειν ἐντὶ τοῦ κατηγορεῖν εἴλετο 268, 25. μηδεπώποτε τῆς πόλεως ἀσφάλειαν ἄδοξον μάλλον ἢ τὸν ὑπὲρ τῶν καλῶν κίνδυνον ἡρημένης 295, 17. τὴν ὁρὴν καὶ δικαίαν ὁδὸν τῆς πολιτείας εἰλόμην 332, 5. οὐδ' ἀχρηστοτέρους ἡμᾶς Θηβαίων νομίσας, ἐκείνους εἴλετο ἀντ' ὑμῶν 383, 1. c) designare honori alicui gerendo. αἰρεθῶσι πρέσβεις πρὸς Φίλιππον 249, 20. σιτώνην αἰρούμενος (ὁ δῆμος) ἐμὲ ἐχειροτόνησεν 310, 2. αἰρεθέντες ἐπὶ τὰς ταφάς. delecti ad curandas funeris necessitates 321, 24. παρὰ τῶν φυλετῶν τινες ἡρημένοι σύνδικοι 689, 6. αἰρεῖσθαι pro προαιρεῖσθαι τῶν τὴν δόξαν τοῦ σοφιστεύειν ἐλομένων. qui sibi delegerunt 1415, pen. Num. αἰρεῖσθαι πόλεμον pro ἀναιρεῖσθαι usurpavit Dem. 161, 6.=αἰρεῖσθαι, discernere vel malle Æ. 15, 19. εἴλετο τὴν τοῦ τεθνεώτος πίστιν μάλλον, ἢ τὴν σωτηρίαν 20, 24. κριτῆς λόγων πολλῶν ἦδη ἡρέθη 21, 34. καταλειπὼν τὴν τάξιν, ἣν εἴλου 23, 2. ἡρημένοι ὑπὸ τῆς φυγῆς, a corpore exulum delecti, deputati 47, 8. ὅτε αὐτὸν ἐπὶ τὴν κοινὴν διοίκησιν εἰλασθε 48, 8. οὗς αἱ φυλαὶ καὶ αἱ τριττύες καὶ οἱ δῆμοι ἐξ ἑαυτῶν αἰροῦνται 58, 7. αἰρεῖ αὐτὸς ὁ λογισμὸς, ipsa per se ratio, computus, monstrat, arguit, evincit 62, 11. μὴδ' αἰρεῖτε παρανομίας ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων, arguite, convincite dementiæ 75, 41.=sensu forensi, reum peragere I. 64, 8. 19. τετελευτηκότα παρανομίας αἰρήσετε 78, 35.=γραφὰς πολλὰς καὶ μεγάλας διάξας οὐδεμίαν εἴλεν A. 115, 24.=δέκα ἄνδρες ἐκ πάντων Ἀθηναίων πρέσβεις ἡρέθησαν An. 24, 12. φίλους τοὺς κρείττους ἀφίεντες, αἰε τοὺς χείρους αἰρούμεθα 27, 7.=prævertere L. 190, 37. TAYL. ego malim consensui reddere. overtake. Idem Taylor sub titulo αἰρεῖν exhibet hanc dictionem δίκην λαχόντες εἶλον 159, 34. verum aut calami ille error est, aut typographi.=αἰρεῖσθαι, pro ποιεῖσθαι si bene ibi habet lectio. ὅστις ἀργύριον καὶ χρυσίον περὶ πλείονος τῆς πρὸς ὑμᾶς πίστεως αἰρεῖται D. 109, 28.

αἵρεσις. optio, delectus, id quoque, quod quis pro optimo deligit, et sequitur, animi sententia et propositum, voluntas, voluntatis propensio. ἦν μὲν ἀπ' ἀρχῆς πρὸς ἡμᾶς αἵρεσις (pro προαίρεσιν) εἴχετε 283, 13. τὴν αἵρεσιν τῶν ἐβελησάντων καλῶς ἀποδνήσκειν. 1400, 25. τὰς τῶν ἐπιτηδευμάτων αἵρέσεις τὴν ὅλην φύσιν ἡμῶν δο-

κινῶσιν. studiorum sectas quasi, h. e. vias diversas, aliis alia sequentibus, testari de nostrum cujusque ingenio 1417, 6. ὅστ' ἐξ ἀπάντων ραδίαν τὴν τοῦ συμφέροντος ὑμῖν αἵρεσιν γενέσθαι 9, 9. 16, 14. εἴ τις αἵρεσιν μοι δοῖη 24, 15. οὐδ' αἵρεσιν ὑμῖν διδῶσι τοῦ πράττειν, ἢ ἡσυχίαν ἄγειν 42, 25. οὐ βουλόμενοι ἐφ' ὑμῖν ποιήσασθαι τὴν ἑαυτῶν αἵρεσιν. vestri arbitrii facere nolentes suam partium optionem 283, 17. αἵρεσιν ὑμῖν δοῦναι τοῖς ἀκουσομένοις, τί πρῶτον, ἢ τί δεύτερον, ἢ τί τελευταῖον βουλομένοις ὑμῖν ἔστιν ἀκοῦσαι 626, 17. λαβὼν αἵρεσιν 947, 20. = αἰρέσει τῇ αὐτῇ, eodem consilio, eundem ad finem *Æ.* 10, 17. αἵρεσις τῆς πρῆβελας, secta, ratio consiliorum, quam quis sequitur, et propositum sibi ante oculos habet in fungenda legatione 29, 30.

αἰρετώτερος 1488, 6. = ὅσα τις αἰρετὸς πράττει κατὰ ψήφισμα *Æ.* 53, 33. ἡγεμονίας δικαστηρίων λαμβάνουσιν αἰρετοὶ 58, 5.

αἶσα. sors, fatum, placitum, jussum. κατὰ μὲν Διὸς οὐκ οὐκ δαίτῃ αἶσαν 421, 25. = λήθεις αἶσαν λαχόντα *Æ.* 20, 17.

αἰσθάνεσθαι] ἀμφοτέρω οὖν οἶδε, καὶ αὐτὸν ἐπιβουλεύοντα ὑμῖν, καὶ ὑμᾶς αἰσθανομένους 134, 26. οὐκ αἰσθάνονται πάντα, καὶ τὰ τῆς πόλεως, καὶ τὰ σφῶν αὐτῶν μικροῦ λήμματος παλοῦντες 157, 8. συμβέβηκεν αὐτοῖς—πράτους ἑαυτοῦς πεπρακόσιν ᾗσθησθαι. senserunt, intellexerunt, neminem prius a sese venditum fuisse, quam semetipsos. ὅστε μὴδ' αἰσθανομένοις τοῖς Θηβαίοις πλέον εἶναι μὴδὲν, ut Thebani impedire non possent, ne si sentirent quidem. οὗτος ὁ πρῶτος Ἀθηναίων αἰσθόμενος Φίλιππον ἐπιβουλεύοντα τοῖς Ἕλλησιν 344, 4. = κραυγῇ αἰσθέσθαι τοὺς γείτονας *Æ.* 9, 13. = αὐτὸς γὰρ ἐν τῇ νόσῳ ὅν ἐφρονῶν ᾗσθετο. suarum siquid opum se superstitute direptum fuisset, sensisset, quippe qui, morbum tolerans, quem postremum toleravit, optime sibi mente constiterit *L.* 155, 29.

αἰσθησις] ἢ καθ' ἡμέραν ραστώνῃ καὶ ραθυμία, ὥσπερ ἐν τοῖς ἰδίοις βίοις, οὕτω καὶ ταῖς πόλεσιν, οὐκ ἐφ' ἐκάστου τῶν ἀμελουμένων τὴν αἰσθησιν ποιῶ, non statim in unaquaque minuta re sensum damni a negligentia creati præbet, ἀλλ' ἐπὶ τῷ κεφαλαιῷ τῶν πραγμάτων ἀπαντᾷ 133, 14. τοὺς προγόνους ὑμῶν εἰ λάβοιεν αἰσθησιν 362, 1. οὕτως ἀκριβῆ τὴν παρ' ἐκείνου αἰσθησιν πρὸς ἐκάτερα ὑπάρχειν mini- stris Philippi tam acrem, tam subtilem inesse, inditum a domino sensum, qui amicus ejus sit, qui inimicus, qui amicitia ejus dignus, indignusve 411, 19. τὰς μὲν περὶ τῶν ἄλλων κρίσεις τὴν αἰσθησιν δηλοῦν sensum communem docere, quid alia quacunque de re nobis judicandum sit 1417, 5. = αἰσθησιν οὐδεμίαν ἐποίησεν. scil. ὅτι ἀποκτείνετο. nullum de se prodidit indicium, quo admoniti sentiunt alii eum occidi *A.* 134, 29. = αἰσθησις εἴ τις ἐστὶ τοῖς ἐκεῖ περὶ τῶν ἐνθάδε *Ly.* 167, 13. * 165, 34.

* αἰσχροκερδία 611, 15. = *D.* 104, 5.

αἰσχροκερδής turpis lucri avidus. ἀπληστος καὶ αἰσχροκερδής ἐστὶν ὁ τρόπος αὐτοῦ 1204, 24. = αἰσχροκερδέστατος turpis lucri appetentissimus *An.* 33, 20.

αἰσχρορρημοσύνη foeditas, spurcities orationis. αἰσχρορρημοσύνη καὶ τῶ δηγεῖσθαι τοιαῦτα, ἐφ' οἷς ἐλγοῦσιν οἱ ἀκούοντες 1489, 8.

αἰσχρὸς] ὥς ἐστι τῶν αἰσχρῶν, μᾶλλον δὲ τῶν αἰσχίστων 18, 13. αἰσχρῶν ἀσμάτων ποιηταὶ 23, 21. αἰσχρὸν ὕστερόν ποτ' ἀπείν, συμβάντος τινός, τίς γὰρ ἐν εἴθῃ ταῦτα γενέσθαι 128, 15. αἰσχρὸν λαπαῖν τὴν τοῦ φρονήματος τάξιν 176, 13. εἰ μὲν μὴ τοῖς Ἑλλήσιν ὁμοίως αἰσχρὸν ἦν τὸ ψευδεῖσθαι καὶ ἐπιорκαῖν, ὥσπερ ἐκατέρω καλὸν 189, 4. σύνεσις, ἣ τὰ καλὰ καὶ αἰσχρὰ διαγινώσκειται 269, 24. τῇ γαστρὶ μετρουῦντες καὶ τοῖς αἰσχίστοις τὴν εὐδαιμονίαν 324, 24. = δουλείαν ταῖς αἰσχίσταις ἡδοναῖς *Æ.* 6, 33. πρόνοιαν οὐδεμίαν πώποτ' ἐπιήσαστο τῶν καλῶν καὶ αἰσχρῶν 8, 28. τὸ μὴ ἐπίστασθαι ἐρυθρίας ἐπὶ τοῖς αἰσχροῖς 15, 7. παρεμβάλλειν αἰσχροῦς ὑποψίας 24, 6. κολαιαῖας αἰσχροῦς ὑπερβολὴν 43, 1. μὴ σύναγε τὰ κάλλιστα τοῖς αἰσχίστοις εἰς ταῦτόν 47, 26. ὅταν τὰ μέγιστα τῶν αἰσχρῶν οὕτως ἐστὶ πτωτὰ 61, 11. ἀλλ' οὐ τὸ ἐκ τῆς ἀληθείας αἰσχρὸν σιωπηθήσεται 75, 36. παραδέχεσθαι θεὸς αἰσχρὸν 81, 32. αἰσχρὸν ἐστὶ, τὸν αἰτιώμενον ὅσῃ ἔχῃ ἐπιδειξαι τῆς αἰτίας τὸ ἔργον 86, 22. παιδεία, ἣ διαγινώσκειται τὰ καλὰ καὶ τὰ αἰσχρὰ 90, 32. = ἐπ' αἰσχίστῳ ἐπιγράμματος *I.* 54, 40. = πρᾶττόμενος οὐ πολὺ ἀργύριον τὸν βουλόμενον ἐπὶ τοῖς αἰσχίστοις ἔργοις *ἐξ* *An.* 13, 28. τῷ ἐμφ' αἰσχροῦ, id est, ἐνείδεις. *pro dedecore* 21, 1. ὃ τινι κακῶν τε καὶ αἰσχροῦν οὐκ οἶδ' εἴ τι ἀπεγίνετο 21, 4. ὑπάρχει αὐτοῖς αἰτίαν καὶ λόγον αἰσχρὸν ἔχῃν ἐκ τῶν πολιτῶν 22, 14. = μετ' αἰσχροῦς αἰτίας, aut ut alii exhibent ἐπ' αἰσχροῖς αἰτίαις *L.* 107, 8. τρόποιον στήσαντες ἔργου, καλλίστου μὲν αὐτοῖς, αἰσχίστου δὲ τοῖς πολεμίοις 195, 29. περὶ τῶν καλῶν καὶ αἰσχρῶν ἐναντίαν ἔχειν τὴν γνώμην *reliquis puta hominibus, aut rerum veritati fr.* 58. = τὸ κάλλιστον τῶν ἔργων πρὸς τὸ αἰσχίστον συμβάλλειν *Ly.* 156, 28. = περὶ αἰσχροῦς αἰτίας ἀγωνίζεσθαι *D.* 102, 8. ἀδοξία αἰσχρὰ *III.* 7.

αἰσχροουργία *Æ.* 41, 13.

αἰσχροῦς] εἰ ἄρα δεῖ παύσασθαι ἐτέροις αἰσχροῦς ἀκολουθοῦντας 220, 12. οἱ ἄρχει ἐγίνοντο ἐν πανδοκείῳ αἰσχροῦς καὶ ἀναξίας ὑμῶν 390, ult. = αἰσχροῦς βεβιακότι προεῖπον οἱ νόμοι μὴ δημηγορεῖν *Æ.* 1, 13. παρεγγραφεῖς αἰσχροῦς πολίτης 38, 10. ἄρχει μοι μικρὰ, καὶ μειζόνων αἰσχροῦς οὐκ ἐπιθυμῶ 85, 6. = αἰσχροῦς ἀπόλωσι *A.* 114, 17. *foedum enim spectaculum est homo a veneno expirans. cujus vultus horrendis modis distortetur, ejulatus sunt miserabiles, intestina et artus dire convelluntur.*

αἰσχύνεσθαι] δοκεῖ μοι θεῶν τις ὑπὲρ τῆς πόλεως αἰσχυνόμενος τὴν φιλοπραγμοσύνην ταύτην Φιλίππῳ ἐμβαλεῖν 52, 9. οὐκ αἰσχύνονται Φιλίππῳ ζῶντες 157, 7. τὰ δίκαια, ἐὰν καὶ μὴ βούλονται, (scil. πράττειν) μέχρι τοῦ γε αἰσχύνονται μὴ πράττειν 208, 11. οὔτε τὸν ἥλιον ἥσχυνοντο οἱ ταῦτα ποιοῦντες. non pudebat eos solem intueri, vel, in publicum prodire 426, 19. οὐδὲ τὴν γῆν (scil. ἥσχυνοντο) πατεῖα οὖσαν, ἐφ' ἧς ἔστασαν 426, 20. οὔτε τὴν μετὰ ταῦτα γενησομένην αἰσχύνην ἐπὶ τοιούτοις ἔργοις *ibid.* ὥστε καὶ τοὺς ἀπαντῶντας * αἰσχύνεσθαι 958, 16. αἰσχύνομαι ἑμᾶς ὑμᾶς, λέ-

γαν τι φλαῦρον περὶ αὐτῆς. nihilominus ea vestri ducor reverentia, ut in illam (vel de illa) dicere turpia, aut iniquius aliquid hand audeam 1022, 23. τοῦτον οὐκ αἰσχύνεται ἐναντίον ἡμῶν ὕψιν 1022, 25. σημεῖα ταῦτα τοῦ μηδὲ τοῦτον τὸν ἑαυτοῦ πατέρα αἰσχύνεσθαι 1264, 8. ὃ λίαν ἑλίγωροι, οὔτε τοὺς ἄλλους, οὔτε ἡμᾶς αὐτοὺς αἰσχύνεσθε 1483, 25. οὐδὲν μετέχοντα τοῦ αἰσχύνεσθαι 1486, 12. = αἰσχύνεσθαι τοὺς πρεσβυτέρους *Æ.* 4, 21. ὑπὲρ τινος αἰσχύνεσθαι, pro aliquo, ejus causa, pudefieri. ἐγκαλύπτεσθαι αἰσχυθέντα 4, 35. = ἐγκαλοῦσαν τούτῳ, ἃ αἰσχύνομαι λέγειν, οὗτος δ' οὐκ ᾔσχυντο ποιεῖν *I.* 55, 5. αἰσχυνόμενος ἐπὶ τῇ τοῦ πατρὸς ἀνομίᾳ 58, 36. [20, 22.] = αἰσχύνεσθαι τοῖς ἔργοις rerum gestarum pudore duci *L.* 191, 28. αἰσχυνόμενοι reverentes τοὺς παρ' αὐτοῖς νόμους 193, 8. αἰσχύνονται ὑπὸ τῶν οἰκίων δρώμενα 97, 3. ἐπ' ἐνίοις, ὧν οὗτος φιλοτιμιέται, τοὺς ἔχθρους αἰσχύνεσθαι 139, 34. οὕτω διακινεῖται, ὥστ' ἐπὶ μὲν τοῖς καλοῖς αἰσχύνεσθαι, ἐπὶ δὲ τοῖς αἰσχροῖς φιλοτιμιέσθαι 143, 40. αἰσχύνονται μὴ δοκοῦντες εἶναι πονηροὶ 174, 41. περὶ τῶν παρελθόντων αἰσχύνεσθαι 914, 7. = αἰσχύνει τὸ γένος *Ly.* 162, 39.

αἰσχύνῃ] modo est dedecus, turpitude, modo fuga dedecoris, reverentia, verecundia. ἡ τῶν πραγμάτων αἰσχύνῃ οὐδεμιᾷς ἐλάττων ζημίας τοῖς γε σώφροσι 17, 6. ἐγὼ μὲν οἶμαι τοῖς ἐλευθέρους μεγίστην ἀνάγκην εἶναι τὴν ὑπὲρ τῶν πραγμάτων αἰσχύνῃ 43, 6. 102, 17. αἰσχύνῃ ὀφλισκάνειν 18, pen. et προσοφλισκάνειν 93, 3. χαρὶς γὰρ τῆς περιστάσεως ἂν ἡμᾶς αἰσχύνῃς 30, 24. αἰσχύνῃ συμβάσας τῇ πόλει 254, 2. ἐν αἰσχύνῃ ποιῆσαι τὴν πόλιν 272, 18. ἀθάνατον συνθέσθαι κατὰ τῆς πόλεως αἰσχύνῃ 358, 18. ἐπ' αἰσχύνῃ τὸν υἱὸν ἐπεμψε Φίλιππος stupri ergo, dehonestandum 413, 26. πῶς οὐκ ἂν εἰκότως αἰσχύνῃ ἐξετε, qui fiat, ut male ne audiat, ut infamia ne laboretis 481, 27. αἰσχύνῃ λέγειν pudet dicere 689, 25. τοιαῦτα ποιοῦντες, ἃ πολλὴν αἰσχύνῃν ἔχει καὶ λέγειν 1262, 11. αἰσχύνῃν οὐ παριστᾶσιν verecundiam, reverentiam non incutiunt 1396, 23. αἰσχύνῃ τῶν μετὰ ταῦτα ὀνειδῶν 1397, 7. = ἐλιγώρωσ ἔχειν πρὸς ἅπασαν αἰσχύνῃν *Æ.* 10, 13. προβάλλονται τι πρὸ τῆς αἰσχύνῃς. prætendunt aliquod operculum flagitio, celant aliquo velo 11, 5. περιεῖναι αὐτῷ μηδὲν ἄλλ', ἢ γὰς αἰσχύνας 22, 8. αἰσχύνῃν τινὸς καταγινώσκειν 23, 40. οὕτως ἦσαν πρὸς τὰς αἰσχύνας χαλεποὶ 26, 5. κατακάμπτεσθαι (connivere) πρὸς τὰς αἰσχύνας 26, 33. προβάλλεσθαι τι πρὸ τῆς αἰσχύνῃς, prætendere velum, honestam excusationem, turpitudini 55, 24. καθ' ὑπερβολὴν αἰσχύνῃς κεκολακευκότα Φίλιππον summo cum dedecore 62, 19. ἄνθρωπος αἰσχύνῃ τῆς πόλεως γεγονώς 88, 18. ἐκρεσῆγειν αἰσχύνῃ 89, 12. = αἰσχύνῃν οὐδεμίαν φέρει *I.* [9, 36.] ἢ παρ' ἡμῶν αἰσχύνῃ πεισὶν ἠνάγκαζεν ἂν [12, 48.] = μὴ τυχοῦσα μητ' ἐλέου, μήτ' αἰδοῦς, μήτ' αἰσχύνῃς *A.* 114, 22. usurpatum h. l. hoc vocabulum est honesto sensu, pro reverentia. ἄνθρωπος κακότητος καὶ αἰσχύνῃς. sine dedecore 141, 20. = *D.* 109, 15.

αἰτεῖσθαι ναυπηγήσασθαι μικρὰ πλοῖα rogare veniam navigia ædificandi 219, 11. μὴ μετασχοῖεν ὧν ὑμεῖς τοὺς θεοὺς αἰτεῖτε 255, 15.

ἀνοχὰς αἰτεῖσθαι 283, 20. περὶ τοῦ νόμου τοῦ διαρρήδην οὐκ ἴσῳτες μὴ ποιησαμένη τῇ βουλῇ τὰς τριήρεις τὴν δωρεὰν αἰτεῖν 595, 20. ὅπου δὲ αἰτεῖν οὐκ ἔῤ, πῶς οὐ σφόδρα γε δοῦναι καλύνει; 596, 25. αἰτεῖν δίκας πρῶτον καλεῖν δὲ νόμος 692, 18. b) *mutuo petere, et accipere*. παῖδα διάκονον ὕδριαν χαλκὴν ἀποφέροντα ἄλλοτριαν ἡγημένην 1155, 6. στεῦράματα καὶ ἱμάτια καὶ φιάλας ἀργυρὰς δύο αἰτήσασθαι 1191, 1. = σπονδὰς τοῖς σώμασιν αἰτεῖν, *de solis corporibus pacisci, exclusis bonis* Æ. 46, 38. αἰτεῖν μέλλετε τοὺς θεοὺς τάγαθα 70, 32. γῆν καὶ ὕδωρ τοὺς Ἕλληνας αἰτῶν 72, 26. δίοδον αἰτεῖν ἐπὶ Φίλιππον 75, 9. αἰτεῖν τὴν ψῆφον, *rogare judices, ut secundum eam partem dent judicium, cui ipse favit rogans* 82, 17. αἰτεῖν ὅρκον, *judices rogare, ut contra jusjurandum a se dictum sententiam ferant* 82, 18. νόμον αἰτεῖν, *rogare judices, ut legibus contraria judicio suo confirment*. *ibid.* δημοκρατίαν αἰτεῖν, *rogare judices, ut patiantur jura civibus sua eripi et everti*. *ibid.* χρυσίον ὑμῖν οὐ δώσω. μή με αἰτεῖτε, οὐ γὰρ λήψεσθε 88, 1. = ἔτῃσε καὶ ἔτυχε I. 64, 43. = νομίσате τὰ σώματα αὐτῶν ὁρᾶν, αἰτουμένων ἡμῶν παρ' ὑμῶν σώσαι. *id est, ἐπὶ τῷ σώσει, vel ἵνα με σώσῃτε* An. 19, 18. ὑμεῖς με παρ' ὑμῶν αὐτῶν αἰτησάμενοι σώσατε 19, 22. αἰτῶ, *posco, ut mihi tribuatis aliquid gratuitum, quod non debetis, ei δὲ βούλεσθε ἀπαιτῶ, aut si mavultis, reposco, id est, id postulo, quod vos mihi jure debetis, dudum ante a vobis mihi promissum* 22, 29. αἰτεῖσθαι *mutuo petere vel sumere, to get lent to him, to borrow* 32, 46. = ἔτῃσατο Λύσανδρον. *usuram ejus ad certum tempus sibi concedi rogabat* L. 125, 32. αἰτησάμενος ἐχρήσατο *utebatur ea suppellectile, quam ab amicis corrogatam acceperat* 154, 24. ἐπὶ τοὺς ἡγημένους ἵππους ἀναβαίνειν *in equos rogatu meo mihi commodatos* 169, 17. αἰτούμενοι ὑπὲρ Ἀλκιβιάδου *precantes pro Alc.* 141, 31. = αἰτεῖν γῆν καὶ ὕδωρ Ly. 156, 43.

αἰτήσις] καὶ ἄνευ τῆς αἰτήσεως τὴν ἀκρόασιν ὑπάρχειν A. 129, 40. 130, 8.

αἰτία] αἰτίας οὐκ οὔσας πλασάμενος 152, 6. αἰτίας καὶ σκώμματα καὶ λοιδορίας συμφορήσας 230, 5. ἀπάσαις ἅμα αἰτίαις καὶ βλασφημίαις τούτου κεχρημένους 237, 1. αἰτίαν ἐπάγειν τινα ψευδῇ 275, 4. 21. οἷς ἂν εἰκότως καὶ δικαίως τὴν τῶν γεγεννημένων αἰτίαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἀναθεῖεν ἅπαντες 323, pen. ἐκδέχεσθαι *culpam, vel crimen in se suscipere* 352, 23. πάμπλου λοιδορία καὶ αἰτία κεχωρισμένον ἐστὶ 600, 4. *ubi docetur, qui ista duo inter se differant. αἰτίαν τοιαύτης ζημίας ἔχειν. commisisse aliquid, ob quod speciosa criminatione postulari possit ad dandum supplicium* 998, 8. αἰτία *interdum est quicquid aliqua de re utramvis in partem prædicatur. τὴν ἐτέραν αἰτίαν ἔχον ἕκαστον δοκιμάζεται, res, de qua controversia agitari possit, utrius partis sit, melioris, an sequioris, scrutinio subjicitur. καὶ μὲν τὴν ἄδικον (scil. αἰτίαν ἔχον) φανῇ, πονηρὸν κρίνεται, et ejusmodi quidem si sit ea res, ut affirmari possit, iniquum esse facinus, malis et turpibus in rebus habetur. ἂν δὲ τὴν δικαίαν, (scil. αἰτίαν ἔχον*

φανῆ,) χρηστὸν καὶ καλόν. sin autem constet, affirmari licere, eam jure factam esse, tum vero salutaris et præclara esse existimatur 645, 7. τῷ ἐπινεγκόντι τὴν αἰτίαν. qui aliquem criminis insinulavit 692, 13. τῇ πρὸς ἀπαντας τοὺς ἐν ταῖς αἰτίαις (scil. ὄντας) ὀργῇ 1476, 25. 1471, 7. τῆς ἀνελέγκτου (vel potius ἀνεξελέγκτου) νῦν ἐπινεγκθείσης αἰτίας 1471, 11. αἰτιῶν ὁμοίων τετυχηκότας 1467, 17. = καθαρὸν οὕτω χρὴ τὸν βίον τοῦ σώφρονος ἀνδρὸς εἶναι, ὥστε μὴ ἐπιδέχεσθαι δόξαν αἰτίας πονηρᾶς ΑἸ. 7, 32. ἐγγυτάτω τῆς αἰτίας, καθ' ἣν ἡ παρούσα κρίσις ἐστίν, quæ proxime accedunt ad id crimen, quod hoc maxime judicio agitur 15, 30. ἀδυνατεῖν τὰς αἰτίας ἀπολύσασθαι 28, 10. βαρέως τὴν αἰτίαν ἤνεγκα 28, 19. ἐπὶ τῆς αἰτίας ταύτης ὄντα 28, 20. ἀνατιθέναι τινὶ τὰς αἰτίας τῶν πεπραγμένων 29, 25. ἀπιθανότης τῆς αἰτίας 36, 23. ἐμβάλλειν αἰτίαν 47, 23. πόρρωθεν ἐπὶ τὴν αἰτίαν ταύτην παρεσκευάζετο 48, 41. τοῦ μὲν ὑμᾶς μὴδὲν ἀδικεῖν κύριος ἦν, τοῦ δὲ μὴ ἔχειν αἰτίαν ἡ τύχη 52, 34. εἰς αἰτίαν εὐαγγελίων καὶ θυσίας τὴν βουλήν κατέστησε, fuit in causa, ut senatus accusaretur aut reprehenderetur (ab Alexandro) de celebrato cum sacris die festo, ob allatum lætum nuncium de cæde Philippi 76, 23. ἀμφίβολος ἡ αἰτία 76, 39. ἀναφέρειν ἐπὶ τινι αἰτίας 84, 36. οὕτω ταῖς αἰτίαις τὰς κατὰ σεαυτοῦ ἐνέφραξας κατηγορίας, obstruxisti viam accusatoribus, quo minus jure te persequi possint, criminationum multitudine, quas tu eis intentas 85, 32. βασάνους ἐκ' αἰτίαις ἀγενήτοις 86, 1. αἰσχροὺς ἐστὶ τὸν αἰτιώμενον οὐκ ἔχειν ἐπιδοῖναι τῆς αἰτίας τὸ ἔργον 86, 22. ἀνατιθέναι τινὶ τὰς αἰτίας, imputare, adscribere 87, 38. ἀπολύειν τῶν αἰτιῶν 90, 1. = ἵνα μηδεμίαν ἡμῖν αἰτίαν ἐπιφέρωσιν I. 63, 16. τοιαύτην αἰτίαν ἔχοντος Θ. περὶ τὸν—Thudippo laborante ea infamia, ut diceretur in A. patrem tantum facinus commisisse 76, 38. = εἰς ἀκουσίας αἰτίας ἦλθεν A. 121, 28. τὴν αἰτίαν οὐχ ἡμετέραν οὔσαν, ad nos nil pertinentem, a nobis alienam, ἡμῖν προσέβαλεν 121, 32. = πολλοστὸν τι μέρος τῆς αἰτίας εὐρέθην ἐγὼ ἔχων An. 20, 40. ὑπάρχει αὐτοῖς αἰτίαν καὶ λόγον αἰσχροὺς ἔχειν ἐκ τῶν πολιτῶν 22, 14. τὸ σῶμα τῆς αἰτίας ἀπήλλακται 22, 40. = αἰτίαν περὶ ἐαυτῶν λέγειν L. 95, 10. ἐπὶ τοιαύταις αἰτίαις εἰς τοσοῦτον κίνδυνον καταστήσεσθαι 102, 42. οὐδεμίαν σχῶν αἰτίαν 103, 3. ἐκ' αἰσχροῖς αἰτίαις ἐξηλεγμένοι 107, 8. οὕτως ἀπροσδοκῆτοις αἰτίαις περιπέπτωκα 108, 21. ἡγούμενοι ἑμὸι μὲν ταύτην τὴν αἰτίαν ἀπορατάτην εἶναι ἀποδοῖναι 108, 28. τῆς αἰτίας ἀφίετε 109, 7. οὐ ἀποκόηκε περὶ ὧν ἐστὶν ἡ αἰτία 137, 38. ΤΑΥΛ. ἐσκοποῦντο τῆς αἰτίας τὴν πρόφασιν 114, 42. offensionis vel criminationis. ἔχοντας ταύτην τὴν αἰτίαν. hujus criminis incusatos 165, 46. = D. 102, 8. τὴν πόλιν εἰς αἰτίαν καθιστάνειν. in criminationem, invidiam adducere 109, 17.

αἰτιάσθαι] αἰτιάται με οὐδὲν Φίλιππος ὑπὲρ τοῦ πολέμου 250, 23. αἰτιάσθαι περὶ τῶν παρεληλυθότων 292, 4. ὧν τὴν πενίαν αἰτιάσασθαι ἂν τις, quarum culpam facile in paupertatem conferas 314, 20. εἰ τοῦ πράγματος αἰτιῶντο ἡμεῖς 548, 20. αἰτιάσασθαι ταῦτα οὐκ ἔστι πρὸς τὴν σὴν ὄψιν 1404, 23. αἰτιασαίμην ἂν οὐδένα τοῦ κακῶς τὰ

πράγματα ἔχον 1441, 1. = αἰσχρόν ἐστι τὸν αἰτιώμενον οὐκ ἔχει ἐπαῖξαι τῆς αἰτίας τὸ ἔργον *Æ.* 86, 22. = τὸν διώκοντα μὴ ὀρθῶς αἰτ. *A.* 142, 4. ἡ αἰτία, ἣν αἰτιῶνται κατ' ἐμοῦ 144, 32. = αἰτιώμενος τοιοῦτόν τι ἔχοντας ἡμᾶς ἐλθεῖν *L.* 101, 13. συκοφαντοῦντα αἰτιάσασθαι 111, 35. ἥτινά το με ἀποκτινῦναι 116, 20. *TAYL.*

αἰτίαςις, accusatio, criminatio. κρεῖσσον ἦν τὸ ἀληθές καὶ τὸ γεγεννημένοι τῆς τούτων αἰτίαςσεως *A.* 132, 25. 140, 4. ἡ αἰτίαςις οὐκ ἔχει τέλος 142, 5.

αἴτιος. a quo res profecta est, qui in culpa est. οὐ τοὺς αἰτίους, ἀλλὰ τοὺς ὁσάτους περὶ τῶν πραγμάτων εἰπόντας ἐν ὀργῇ ποιεῖσθε 14, 1. πολλῶν κακῶν ἡ ἀνοία πολλοῖς αἰτία γίγνεται 195, 3. ἐμὲ καὶ τὴν ἐμὴν τύχην αἰτίαν εἶναι 298, 23. τὸ πρᾶγμα αὐτὸ τοὺς αἰτίους εὖρη 376, 26. αὐτοὺς τοὺς αἰτίους καταλειφθῆναι 1465, 15. αἰτιώτερος] τοῦ δημοκρατουμένην καὶ ἐλευθέραν εἶναι, ὡς ἄλλο τι τῶν νόμων αἰτιώτερόν ἐστι, οὐδ' ἂν ἐνα εἰπεῖν οἶμαι 701, 11. αἰτιώτεροι ὡμῶν οὐδένις εἰσὶ 1234, 8. αἰτιώτατος] αἰτιώτατος ἐγένετο τοῦ μὴ πάντας αὐτοὺς λιμῶ ἀποθανεῖν 469, 25. αἰτιώτατος τοῦ μὴ νικῆσαι κατέστη 521, 1. τοῦ μὴ λαβεῖν Ἀμφίπολιν πάντων οὗτος αἰτιώτατός ἐστι 670, 17. αἰτιωτάτου μετὰ τοὺς θεοὺς ὄντος τῆς καθόδου τῷ δήμῳ 742, 26. 1230, 17. = οὐ, τὸν αἴτιον ἀφέντες, τὸν ἀναίτιον διώκομεν *A.* 115, 10. = αἴτιος τῶν γεγεννημένων *L.* 99, 41. αἰτιώτατος ὀλιγαρχίας 126, 8. *TAYL.* * αἴτιος ἔργων. a quo facinora profecta sunt, aut qui eorum reus agitur 92, 8. αἰτιώτερος 135, 11.

αἰχμαλώτος] λύσεισι αἰχμαλώτων εἰπεῖν ἔχων 107, 14. ἀπαρχὴν τῶν αἰχμαλώτων Μήδων ἀνδριάντα χρυσοῦν ἀνέστησεν (*Alexander aliquis, rex Macedoniæ*) εἰς Δελφούς 164, 21. αἰχμαλῶτα (*subaudi σώματα*) 384, 12. τρισχίλια αἰχμαλῶτα σώματα δεῦρο ἦγαγε 480, 10. αἰχμαλώτον οὖσαν τρυφᾶν 402, pen. = λύεσθαι αἰχμαλώτους *Æ.* 41, 16. ἐξαιτεῖσθαι παρὰ τὸν πότον αἰχμαλώτους 49, 14.

αἰὼν] κατὰ παντὸς αἰῶνος ἀείμνηστος *Ly.* 148, 34. τὸν αἰῶνα in perpetuum 155, 41. εἰς τὸν πάντα αἰῶνα καλῶς βουλευέσθαι 162, 24. ἐξ ἅπαντος τοῦ αἰῶνος συνηθροισμένη δόξα 163, 35.

αἰωρεῖν] τοὺς ὄφεις ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς αἰωρῶν. sublimes gerens 313, 26.

ἀκαδημία 736, 6. = εἰς Ἀκαδημίαν ἦλθον οἱ Λακεδαιμόνιοι καὶ Πανσανίας *L.* 150, 11.

ἀκαθαρσία impuritas, spurcities animi, scelerositas, facinorositas. τοῦτο γὰρ, τοῦτ' οὐκ ἔχον ἐστὶν ὑπερβελὴν ἀκαθαρσίας 553, 12.

ἀκάθαρτος] καὶ τοιαῦτα συνειδῶς ἑαυτῷ πεπραγμένα ὁ ἀκάθαρτος οὐ τοσὶ 403, 14. ἀκάθ. καὶ μιαρὸς 980, 20.

ἀκαιρία cum quis aut imparatus, aut districtus est, ut vacare rei præsenti, aut sufficere omnibus nequeat. τὴν ἀκαιρίαν τὴν ἐκείνου καιρὸν ὑμέτερον νομίσαντας, quod illi tempus est rebus gerendis minus idoneum, vobis id habere opportunissimum 16, 4. ἐὰν δ' ἀκαιρίαν ἡγησάμενοι παρίδῃτε existimantes nunc illis nil opus esse 169, 15. = ἀκαιρίας ἐπὶ τοσαύτης tempore et loco parum opportuno *Æ.* 84, 11. = ἐν τοιαύταις ἀκαιρίαις *I.* 73, 20.

ἄκαιρον ρῆκος ἡμῶν ἐπγένοιτο τῷ λόγῳ 1409, 20. ἀπὸ τῆς καλ-
λῆς καὶ ἀκαίρου ραθυμίας 241, 7. = ἄκαιρον, importunitas in mori-
bus, ut si nescias, quid loco cuique personæque conveniat.
ἀμαλῆς μὲν καὶ ἄκαιρον Æ. 24, 3.

ἀκακία ingenii simplicitas, vitæ innocentia. διὰ τὴν ἀπειρίαν
τῶν πραγμάτων καὶ τὴν ἀκακίαν τὴν αὐτοῦ 1372, 23. ἀκακία τοῦ
τρόπου 1373, 6.

ἄκακος εἶναι προσποιούμενος. simulans se simplicem et antiqui
moris hominem 1153, 10. εἰ δέ τις αὐτοὺς ἀγνοήσας τότε ἀκάκους
ἡγήσατο καὶ ἀπράγμονας. 1164, 13.

ἀκάκως pro more hominum simplicium, innocentium, nullam
fraudem designantium, sed bona fide agentium. ὁ δὲ ραδίας μοι
καὶ ἀκάκως ἀποκρίνεται 1154, 18. ἀκάκως καὶ ταχύ μοι ἀμολόγη-
σεν 1162, 2.

ἀκαλλιέρητος] ἀθύρων καὶ ἀκαλλιέρητων τῶν ἱερῶν ἐξέπεμψε τοὺς
στρατιώτας Æ. 72, 16. ἀθύρων καὶ ἀκαλλιέρητων ὄντων τῶν ἱερῶν
75, 12.

ἀκαμαντιδαί 1398, 9.

ἀκαρῇ] ἀποκρίνεται μοι, ὅτι οὐδ' ἀκαρῇ ne hilum quidem μοι δα-
νεῖσοι 1223, ult.

ἀκαριαῖος πλοῦς trajectus brevissimus, citissime conficiendus
1292, 2.

ἀκαταλλάκτως πολυμῶν sublata spe omni gratiæ reconciliandæ
153, 17.

ἀκατάστατον nunquam consistens, neque conquiescens, ὥσπερ
ἐν θαλάττῃ πνεῦμα. 383, 7.

ἀκεῖσθαι] τῷ τούτου φότῳ τὸ μήνιμα τῶν ἀλιτηρίων ἀπεσπόμενος Α.
128, 6.

ἀκέραιος. salvus, illæsus, intemeratus. φύλακες φοβεροὶ τῆς
οἰκείας ἀκέραιου 17, 13. ἀκέραιον ἐκείνην φυλάττοντες (scil. τὴν πα-
τρίαν οὐσίαν) 1087, 24.

ἀκεστὸν πρᾶγμα res reparabilis, ubi error quoquo modo cor-
rigi possit Α. 140, 15.

ἀκήρατος οἶκος Ly. 162, 7.

ἀκήρυκτος πόλεμος 314, 16. = ἀκήρυκτος πόλεμος Æ. 33, 12.
ἄσπονδοι καὶ ἀκήρυκτοι πόλεμοι 38, 38. ἀκήρυκτος, cujus laudes et
honores præco nullus prædicat 86, 37.

ἀκινάκης Μαρδονίου 741, 6.

ἀκίνδυνος] ἀσφαλὴς καὶ ἀπράγμων καὶ ἀκίνδυνος ὁ τῶν ιδιωτῶν βίος
150, 9. οὐδ' ἀκίνδυνα ἑσθῶν 258, 16. ἀκινδύνου σοι τοῦ ἀγῶνος
γεγεννημένου 501, 8. = ἀκίνδυνα τῷ μαρτυροῦντι Æ. 7, 15. = μόνων
τούτων τῶν δικῶν (de parentibus male habitis) ἀκινδύνων τοῖς διώ-
κουσιν οὐσῶν I. 42, 29. = ἀκινδυνότερον ἡμῶν ἔδοξεν εἶναι Α. 128, 11.

ἀκινδύνως καὶ ἀναισχύντως πρὸς τῷ διαιτητῇ μαρτυροῦσιν, ὃ τι αὖ
βούλονται 913, 7. ἀκινδύνως ὁρῶν ἔχοντα τὰ οἶκοι 14, 14. = ἀκιν-
δύνως εἰσαγγέλλαν I. 42, 32. = ἀκινδύνως μαρτυρεῖν Α. 119, 4. =
I. 195, 1. ἀκιν. τὸν βίον ἄγειν 187, 21.

ἀκίνητον ἔχει τὴν θεωρίαν. (id est θεωρούμενα μένει ἀκίνητα) 1406, 3.

accusativus pendens, seu absolutus. τοὺς δὲ τοιοῦτους συκοφάντας, ποῖ χρη πορευθέντας ἀδείας ἀπ' αὐτῶν τυχεῖν; pro ποῖ δὲ χρη πορευθέντας ἀδείας τυχεῖν ἀπὸ τῶν τοιούτων συκοφαντῶν 1342, 21. = Accusativus consequentiæ pro genitivo Ly. 159, 10.

ἀκλεῆς] αἰσχιστῶ καὶ ἀκλεστοτάτῳ ἐλθέτω L. 133, 42. ΤΑΥΛ. = ἀκλεῆς καὶ ἄδοξος θάνατος Ly. 159, 16.

ἀκλεῶς] καλλίστην ὥραν ὕψους ἀκλειστότατα διαφθείρας ΑἸ. 22, 38. = A. 113, 38.

ἄκληρος exsors I. 37, 20. ἄκληρον ὀνόματος καταστήσαι 41, 14. τῶν πατρώων 42, 28.

ἀκληρωτὶ τὴν ἡμετέραν τάξιν πέμπειν L. 147, 19.

ἀκμάζειν τῷ εὐ φρονεῖν ΑἸ. 4, 16. ἀκμάζειν ἐν τῇ μαλῇ 46, 22. ἀκμάζειν καὶ ναυσι καὶ χρήμασι καὶ περὶ στρατιᾷ 77, 3. = ἀκμαζούσῃ τῇ βώμῃ τοῦ σώματος χρώμενον A. 127, 25. = ἀκμάζεις, juveniliter agis L. ap. Harpocr.

ἀκμή] ταῦτα πρότερον μὲν ἦν ποιεῖν, νῦν δ' ἐκ' αὐτὴν ἔχει τὴν ἀκμήν. αὐτ' οὐκέτ' ἐγγχωρεῖ (scil. τοῦτο ποιεῖν) in nervum erupit res, venit in extremum discrimen 52, 7.

ἀκοή fama. ἀκοὴ ἴσται 597, 12. ἀκοὴν μαρτυρεῖν testari in iudicio de re, quam testis non ipse viderit coram se gestam, sed ab aliis fando acceperit. ἀκοὴν τετελευτηκότων μαρτυρεῖν ἔων ὁ νόμος, κωλύει μαρτυρεῖν, ἔτι ζῶντος τοῦ πατρὸς, τὰ ὑπ' αὐτοῦ πραχθέντα. quæ lex permittit testi, ut ex persona defuncti testetur de re, quam se aiat olim ex ipso audisse, cum diceret adhuc superstes, eadem lex vetat, adhuc superstiti in vivis patre, filium de ejus rebus gestis testari 1097, 3. ἀκοὴν οὐκ ἔωσιν οἱ νόμοι ζῶντος μαρτυρεῖν, ἀλλὰ (μόνον) τεθνεώτος 1130, 26. 1131, 11. ἀκοὴν ζῶντος μεμαρτύρηκε, τὰ ψευδῆ τε, καὶ παρὰ τὸν νόμον 1131, 8. ἀκοὴν (testimonium non ex sua, sed aliena fide) μηδεμίαν προσάγειν πρὸς τὸν τοιοῦτον ἀγῶνα 1300, 14. οὐκ ἔωσιν οἱ νόμοι ἀκοὴν μαρτυρεῖν οὐδ' ἐπὶ τοῖς πάνυ φαύλοις ἐγκλήμασι 1300, 16. προσῆκε δῆπουθεν εἰδότας (certo gnaros et cognitam habentes eam ex sua cujusque conscientia) αὐτὴν πολλοὺς, ἥπερ ἐστὶ, μαρτυρεῖν, καὶ μὴ μόνον ἀκοὴν non referre rumores de ea vulgares 1309, 3. = ὄνειδος τὸ ψευδὲς οὐ παραιτέρω τῆς ἀκοῆς ἀφικνεῖται ΑἸ. 48, 12. = οἷς μὴ παρεγίνετο, ἤκουσε δὲ, ἀκοὴν μαρτυρεῖν I. 61, 34. λόγων ἀκοὴ καὶ μαρτύρων χρώμενος 69, 17. μεμαρτυρήκασιν ἀκοὴν 70, 13. τῶν παλαιῶν ἀκοὴν μαρτυρούντων 72, 4. = ἀκοὴ ἐπίσταμαι καὶ πρότερον γεγονὸς A. 137, 11. 138, 11.

ἀκολασία] ἐξίτηι τὰ τῆς μητρὸς ἔθνη καὶ τὴν παρ' αὐτῇ ἀκολασίαν. (nisi potius ἀκολασίαν est) 1362, 12. = οὐχ ὕβρει, οὐδ' ἀκολασίᾳ A. 121, 25. 123, 8. διὰ τὴν ἑαυτοῦ ἀκολασίαν πάντα δρῶν καὶ πάσχων 128, 32. = τῶν νεωτέρων ὅσοι περὶ κύβους ἢ πότους ἢ περὶ τὰς τοιαύτας ἀκολασίας τὰς διατριβὰς ποιοῦνται L. 146, 34.

ἀκολουθεῖν] pone incedere, sequi, item comitari, prosequi,

item se accommodare, inservire. ὁ στρατηγὸς ἀκολουθεῖ milites sequitur imperator, h. e. est in eorum potestate. οὐκ ἀκολουθεῖν δεῖ τοῖς πράγμασι τοὺς ὁρθῶς τῷ πολέμῳ χρησόμενους, ἀλλ' αὐτοὺς ἔμπροσθεν εἶναι τῶν πραγμάτων 51, 14. εἰ ἀρα δεῖ ἐτέροις αἰσχυρῶς ἀκολουθοῦντας 220, 11. ἀκολουθεῖν (mecum ire) πρὸς τοὺς ἀποστολέας καὶ τὴν βουλὴν 1150, 11. ἀκολουθεῖν οὐκ ἤθελον εἰς τὴν βουλὴν 1254, 18. ἀκ. ἐπὶ τὴν τράπεζαν me comitari ad mensam numularii 1154, 27. incedere in agmine exsequias euntium, comitari funus. ἀκ. ἐπὶ τὸ μνημα 308, 3. 1071, 22. τοὺς ἔξω τοῦ γένους πρὸς τὸν τάφον ἠκολουθηκότας 1392, ult. ταῖς ὀξύτησι καὶ καιροῖς τοῦ πολέμου ἀκ. 730, 18. τοῖς λογισμοῖς καὶ τοῖς ἐπαρχουσι καιροῖς 805, 25. μετὰ τινος] ἀκ. μεθ' ἑαυτοῦ γράψας τοὺς ἑνδεκα. secum ire XI. viros 608, 14. μετὰ Σωτάδου τοῦ Κρητὸς circumcursitans cum Sotade, quaquā is iret, eum comitans 1382, 8. = ἀκολουθεῖν εἰς τὸ δεσποτήριον Αἰ. 7, 2. = ἀκολουθεῖν comitari I. 60, 23. = ἠκολούθει τῆς θυσιᾶς ἑνεκα. accompanied A. 113, 15. = ἀξίῳν, οὐκ αὐτὸς τοῖς νόμοις, ἀλλ' ὑμᾶς τοῖς ἑαυτοῦ τρόποις ἀκολουθεῖν An. 31, 35. = ἀκολουθεῖν ἐπ' ἐκφορὰν L. 92, 24. μετὰ 193, 18. quod Atticistæ damnant v. Phrynich. ΤΑΥΛ. τὸν παῖδα τὸν ἀκολουθοῦντα μετ' ἑμοῦ fr. 10. = ἀκολουθεῖν μετὰ τινος, ire cum aliquo, quo is ducat, in ejus castris versari D. 92, 35.

ἀκόλουθος, substantive acceptum, est minister honestior, pedisequus, quorum gregem pone se trahere, superbum et vanum habebatur, eratque invidiæ. ἀκολούθους τρεῖς ἢ τέτταρας αὐτὸς (ipse solus cum sit) ἔχων διὰ τῆς ἀγορᾶς σοβεῖ 565, pen. τρεῖς παῖδας ἀκολούθους περιάγει 958, 15. τὸν παῖδα τὸν ἀκόλουθον παραδῶναι εἰς βίαν 1120, 3. b) adjective, conveniens, consentaneum, cum aliqua re copulatum eique accommodatum, et construitur alias cum genitivo, alias cum dativo. οἰκίας οὕτω μετρίας καὶ τῷ τῆς πολιτείας ὀνόματι ἀκολούθους. populares, nihil habentes præcipuum, populi sortem excedens 174, 27. τὰ μὲν ψηφίσματα πρὸς τὸ τῆς πόλεως ἀξίωμα ψηφίζεσθε, τὴν δύναμιν δὲ οὐκ ἀκόλουθον, οἷς ψηφίζεσθε, ἔχετε 176, 6. ἐξελθόντι δ' ἐκ παίδων τἀκόλουθα τοῦτοις πράττειν 312, 25. νόμον αὐτῶ (alii legi vetustiori) ἀκόλουθον θεοικεῖναι 745, 11. ἐφαίνεται ἂν ἡ φυλὴ ἀκόλουθος οὖσα τῇ θέσει τοῦ ὀνόματος. constitisset eum simili modo eandem tribum frequentasse, penes quam receptus et albo inscriptus esset, nomenque accepisset unum aliquod ex iis, quæ illa in tribu solerent usurpari 1001, 26. εἰ δοκεῖ ὑμῖν ἀκόλουθον εἶναι 1134, 3. 1178, 17. πάντα τἀκόλουθα τῇ πόλινῃ omnia cum grege ovium connexa, eoque pertinentia 1178, 17. οὔτε τῆς μεγαλοψυχίας, οὔτε τῆς ἄλλης ὑμετέρας προαιρέσεως ἀκόλουθον 1477, 1. = in proportion, accordingly L. 162, 25. ΤΑΥΛ. ubi est adjectivum, significans, consentaneum, congruens. οὐ μετ' ἀκολούθου. sine pedisequo 903, 5. δύο παῖδας αὐτῶ ἀκολούθους εἶναι fr. 39. = ἀκόλουθος consentaneus. ἀκολούθους ἀλλήλαις τὰς τιμωρίας ἐποιούντο. constantes secum atque consentientes sanxerunt

poenas Ly. 164, 43. ὅμοια ἐκείνοις καὶ ἀκόλουθα ἐψηφισμένοι 165, 40.

ἀκολουθῶς τοῖς νόμοις 1100, 14.

ἀκονᾶν acuere. h. e. irritare, exacerbare, efferare. οὐδ' ἐφ' αὐτὴν ἀκονῶν τὴν πόλιν 1469, 26. τί τοῦτον ἀκονῆς, ὃ μάταια; quid hunc instruis, erudis, armas ad scelera 784, 10. = ἀκονᾶν θυμὸν De. 180, 30.

ἀκονιτὶ nulla cum molestia, nullo certamine, sine pulvere et sudore 200, 2. ἀκ. προῖσθαι 295, 7. ἀκ. πάνθ' ὑφ' αὐτῶ ποιήσεται 365, 17. = Æ. 9, 40.

ἀκοντίζειν] ἀκοντισθεὶς διὰ τῶν πλευρῶν A. 120, 44. μελετῶν μετὰ τῶν ἡλίκων ἀκοντίζειν 121, 25. ἄθλιον καὶ πικρὸν ἔμοι σκοπὸν ἀκοντίσας 123, 10.

ἀκοσμεῖν 1226, 12. = ἵνα καὶ τοὺς ἄλλους τῶν ἀκοσμοῦντων σοφρονεστέρους ποιῆτε L. 140, 34. τοὺς ἀκοσμοῦντας ἐν τῇ πολέμῳ μηδεμιᾷς συγκυνῶμης τυγχάνειν 140, 41. TAYL. ὅταν τοὺς ἀκοσμοῦντας σώζειν βούλωνται 141, 35.

ἀκοσμία, scævitas, importunitas, illiberalitas Æ. 24, 17. ἀκοσμία τοῦ τρόπου 27, 3.

ἀκόσμιος] *ἀκοσμιώτατος L. 100, 25.

ἀκούειν] οὐδὲ τοῦτο μικρὸν ἀφελεῖν οἶομαι, εἰ τὰ βέλτιστα ὑμᾶς ἀκούειν συνθεῖζω 169, pen. 170, 4. (ἅμα ἀκούειν αὐτὸν πλησίον ὄντα Πυλῶν, καί—citat schol. Hermog. p. 97.) φύσει πᾶσιν ἀνθρώποις ὑπάρχει τῶν λοιδοριῶν καὶ κατηγοριῶν ἡδέως ἀκούειν 226, 21. ἀκούειν δικαίως ἀπολογουμένου 227, 12. ἀσμένως 237, 15. οὐδὲ φωνὴν ἤκουες, εἴ τις ἄλλο τι βούλοιο λέγειν 240, 12. ἀκούεις Αἰσχίῃ 263, ult. τῶν δὲ τῆς πόλεως ἀγαθῶν πεφρικῶς ἀκούω, καὶ στένων, καὶ κῦπτων εἰς γῆν 332, 11. πικρῶς καὶ ἐναντίως ἀκούειν 450, 10. οὐδὲν γὰρ οἷον ἀκούειν αὐτοῦ τοῦ νόμου 529, 11. τῷ μὲν ἀκούσαι—ad litteram quidem, verbo tenus, specie tenus. cui opponitur τῷ δὲ ἔργῳ reapse autem 623, 26. οὕτως ὁρῶντας τὰ τῶν ἡτυχηκότων ἔργα, ὥστε ὁρῶντας μὴ ὁρᾶν, καὶ ἀκούοντας μὴ ἀκούειν 797, 3. ἂ δὲ μὴδ' ἀκούειν πᾶσιν οἷόν τε, πῶς ποιῆσαί γε τῇ ἐπιτυχούσῃ εὐσεβὲς ἐστὶ 1370, 3. εἰ μὲν οὖν ἐκ τοῦ μὴ ἐθέλειν ἀκούειν ἐλπίς ἐστὶ τὰ πράγματα γενέσθαι βελτίκω τοῦτο χρὴ πράττειν. id est, μὴ ἐθέλειν ἀκούειν τὰς συμβουλὰς 1446, 25. δεινότετος πάντων ὑμεῖς ἐστε ἀκούειν ὃ τι ἂν τις καθ' ὑμῶν λέγῃ 1453, ult. μὴ θέλουσιν ἀκούειν οὐκ ἐν δῆπου μαθεῖν 1454, 21. σισσιπῶντας ἀκούειν 1462, 8. ἀκούσαι μὴ πρὸς φιλονεικίαν, ἀλλὰ πρὸς τὸ δίκαιον 1474, 6. b) appellari aliquo nomine, e. c. ignominioso. νῦν κόλακες, καὶ θεοὶς ἔχθροί, καὶ πάντα (scil. ἐνεῖδη, vel αἰσχυρά) ἀκούουσι. prohibere non possunt, quominus audiant probra nulla non sibi ingesta 241, 13. κακῶς φησὶν ἀκηκόεσθαι. ignominiosa appellatione se læsum ait 442, 13. οὐδένας τῶν ἄλλων ἀνθρώπων οἶμαι τὰ προσόντα αὐτοῖς (scil. vitia et dedecora) οὕτως ἀκούσαι (æquo animo) νοουετομένους, ὥς ὑμεῖς τὰ μὴ προσόντα (scil. ὑμῖν, ἀκούετε) κακῶς ἀκούοντες 1453, 25. = ἰσχύει κατηγορία παρὰ τοῖς ἀκούουσι Æ. 28, 10. ἤτῃ εὐνοίᾳ ἀκούειν 29, 10.

προσπειπονεῖν ἀκούοντας καὶ τὴν λοιπὴν διήγησιν, perseverare in patientia audiendi etiam reliquam expositionem 34, 1. εὐτακτῶς ἀκούειν 41, 26. τοῖς ὡς τῶν ὄντιδων ἀκοῦσαι, suis auribus, id est, coram, ex ipso obtrectatoris ore 52, 29. ἂν οἱ δικασταὶ ἡμῶν ἐξ ἴσου ἀκούωσιν 61, 35. εἰ δὲ τισιν ὑμῶν ἐξαίφνης ἀκούσασιν, ἀπιστότερος προσπίπτωκεν ὁ λόγος 62, 6. παραξύνθη ἀκούσας οὕτως 70, 17. τίς ἂν τοιαῦτα καρτερήσκειν ἀκούων 88, 19. = ὥσπερ ἀκούειν ἐστὶ τοῖς ὡς κατὰ φύσιν A. 128, 15. = οὐδὲν προὔργου ὑμῖν ταῦτα ἀκούσαι μου An. 22, 20. ἀκούειν εὐμενῆς. id est, ἐν τῷ ἀκούειν εὐμενῆς ὄν, vel εὐμενῶς ἀκούειν εἰδισμένος 30, 2. = ἀκούειν κακῶς ὑπὸ τινος L. 112, 26. 117, 13. δικαίως ἀκούειν κακῶς 118, 11. id quod in inferioribus effert, ἀκούσαντα τὸν Θεόμνηστον κακῶς τὰ προσήκοντα. TAYL. ὀργὰς τοῖς ἀκούουσι κατὰ τῶν τὰ δίκαια πραττόντων παρασπυδαίνειν 94, 23. κλέος μέγα ἀκούειν περὶ χώρας 190, 40. ἀκούοντες ἐν ταυτῷ συμμιγνυμένου Ἑλληνικοῦ καὶ βαρβαρικοῦ παιᾶνος 194, 16. ἀκούειν πρᾶγμα ἄνομον καὶ δεινὸν cum audis ab aliquo tibi crimen infandum exprobrari 118, 8. = ἐν οἷς *ἤκουσαν κακοῖς D. 92, 34.

ἀκουσίως] ἀκουσίαν φόνων δικαστήριον τὸ ἐπὶ Παλλαδίᾳ 643, 20. 983, 15. = τὸν ἐκ προβούλης *ἀκουσίας ἀποθανόντα fraude premeditata, qua peremptus invitatus cecidit, seu contra voluntatem suam A. 112, 10. ἐλεῖν ἐπὶ τοῖς ἀκουσίῳ παθήμασι μᾶλλον προσήκει, ἢ τοῖς ἐκουσίῳ καὶ ἐκ προνοίας ἀδικήμασι 114, 18. ἀκούσιον τῷ παθόντι περιθεῖς τὴν συμφορὰν 118, 3. (nisi ibi potius ἀκουσίαν leg. sit, quia Antiphon hoc adjectivum usurpare solet pro adj. trium terminationum.) εἰς ἀκουσίας αἰτίας ἦλθεν. in criminationes incurrit invitatus, quarum culpa vacat 121, 28. οὗτοι πράκτορες τῶν ἀκουσίαν εἰσὶ. id est, πράττουσι τὰ ἀκούσια 121, 40. ἀκουσίῳ κακοῖς περιπεσεῖν δίκαιός ἐστι 123, 16. τὸ ἀκούσιον, ἀμάρτημα τῆς τύχης ἐστὶ, τὸ δὲ ἐκουσίον, τῆς γνώμης 140, 21.

ἀκουσίας καὶ βιαίως ἀπέθανε A. 114, 13. ἀκουσίας (subaudi ἀποκτείνας) οὐχ ἦσαν, ἢ εἰ ἐκουσίας, ἀπέκτεινέ μου τὸν παῖδα. nil ideo minus mihi perit filius, quod invitatus eum peremit, quam perisset, si volens interemisisset 123, 11. ὁ διαφθαρεὶς οὐδὲν ἦσαν (subaudi βλαφθεῖς) ἀκουσίας βλαφθεῖς, id est, ἐν τῷ ἀκουσίῳ βλαφθῆναι, ἢ εἰ ἐκουσίας ἐβλάπτετο 123, 18.

ἄκρα, arg. A. 88, 9.

ἀκρασία] τὴν καθ' ἡμέραν ἀκρασίαν τοῦ βίου 29, 12.

ἀκρατῆς, ὃν οὐ χρὴ (scil. ἐρᾶν vel πράττειν) A. 20, 3.

ἀκρατῶς ἔχοντες αὐτῶν. sese continere et compescere ab illarum consortio non valentes I. 39, 34.

ἀκριβεία] τοιαύτας ἀκριβείας ἔχει παρ' αὐτοῖς τὰ δίκαια I. 65, 7. = ὑπὸ πονηρᾶς λόγων ἀκριβείας πεισθέντες A. 122, 40. τὴν ἀκριβείαν τῶν πραχθέντων μαθεῖν 127, 12.

ἀκριβῆς] ἐμπορικαὶ δίκαι τότε οὐκ ἦσαν, ὥσπερ νῦν, ἀκριβεῖς. tam assidua, diligentia, et singulas minutas res subtiliter atque so-
lenter exsequentia judicia 79, 22. τὴν τῶν χρημάτων φυλακὴν ὅπως ἐν ἀκριβεστάτῃ γενέσθαι 101, 15. ἀλλ' οὐ τιθεῖναι ταῦτα παρ' ὑμῖν

εἰς ἀκριβὴ μνήμην, οὐδὲ, ἣν προσῆκεν, ὀργὴν 273, 12. οὐκ ἤθελεν εἰς τοῦτο τὰκριβὲς καταφεύγειν 874, 8. noluit ad hanc descendere, vel se demittere inquisitionem, unde tota veritas in lucem erat proditura. = ἀκριβέστατον συνέδριον τῶν ἐν τῇ πόλει. senatus Areopagiticus *Æ.* 13, 11. = φεύγειν οὕτως ἀκριβὲς ἐλέγχους *I.* 70, 9. = ἀληθῆ μὲν, λεπτά δὲ καὶ ἀκριβῆ *A.* 124, 13. = ἀκριβῆς καὶ δεινὸς *L.* 109, 20. ἀκριβῆ τὴν δοκιμασίαν ποιήσασθαι 175, 6. 176, 17. = ἀκριβὲς πείρα *D.* 105, 30.

- ἀκριβολογεῖσθαι] πάνθ' ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ἀκριβολογοῦμαι καὶ διεξέρχομαι 232, 5. τότε ἐμοῦ περὶ τούτων ἀκριβολογουμένου 307, 9. μὴ σφόδρα ἀκριβολογήσῃς nimis ad vinum ne rescate 398, 21. ἀκριβολογεῖσθαι ταῦτα οὐ πάνυ δεῖ 669, 1. = ἀκριβολογοῦμαι λίαν ἅπαντα *Æ.* 6, 21.

- ἀκριβῶς diligenter, subtiliter, exquisite, certo, explorato. ἀκρ. σκοπεῖν 15, 9. εἰ δὲ πταίσει τις, τότε ἀκριβῶς διακαλυφθήσεται πάντα ταῦτα 155, 26. θαυμάσῃ δὲ μηδεὶς ὑμῶν, εἰ ἀκρ. ἴσμεν—si tam probe cognita istæc atque perspecta habemus, ut nihil sit, quamvis minutum, quod nos effugiat 1186, 6. ἐργάτην ἄνδρα καὶ ἀκρ. τὸν βίον συνελεγμένον, qui victum misere et minutim compartiendo conquisivisset 1362, 11. ἀκριβῶς διεξίναμι δυσχερὲς κρίνω 1476, 10. δεκάτας ἐκεῖ τῷ ἄρμостι κατατιθεὶς ἀκριβῶς 641, 1. cum pulvisculo, ut nihil quicquam numulorum intervertere suam in rem posset. = λέγειν οὐκ εἰκάζων, ἀλλ' ἀκριβῶς εἰδὼς *Æ.* 76, 26. σκέπτεσθαι ἀκριβῶς 80, 39. = ἀκριβῶς μεμνήσθαι *I.* 41, 19. = ἀκριβῶς διαιτᾶσθαι parce et frugaliter victitare, industrie sobrieque et diligenter rem familiarem gerere *An.* 33, 20.

ἀκριτὶ ἀποθήσκειν, pro ἀκρίτως, indicta et inaudita causa *L.* fr. 56.

ἀκριτος ἕρις καὶ ταραχὴ 231, 8. lis, rixa, contentio, κρίσει carentis, h. e. diremptione, disceptatione, ubi nemo est, qui partes litigantes discernat, et in pacem componat. = πλείους ἢ χιλίους καὶ πεντακοσίους τῶν πολιτῶν ἀκρίτους ἀπέκτειναν, XXX tyranni puta *Æ.* 87, 20. = μὴ ἀκριτον ἀποθανεῖν *A.* 135, 10. = ἀκριτος, de quo nondum iudicatum est *An.* 30, 4. = ἀκριτοι ἀπέθανον πρὶν παραγενέσθαι τινὰ αὐτοῖς ἐλεγχομένοις (subaudi συνήγορον) *L.* 152, 27. ἀκρίτους αὐτοὺς χρὴ τοῖς ἑνδεκά παραδοῦναι θανάτῳ ζημιῶσαι 164, 19. ἀκριτοι qui pereunt, qui minus 178, 26. = ἀκριτος, causa, iudicum sententiis nondum disceptata *Ly.* 168, 37.

ἀκρίτως sine formula juris legitima, non dicta, non audita causa. ἀκρίτως ἐστὶν ὁρᾶν τοὺς τυραννουμένους ἀπολλυμένους 212, 22. = ἀκρίτως ἀπέκτειναν χιλίους καὶ πεντακοσίους τῶν πολιτῶν *Æ.* 38, 15.

ἀκρόαμα, oratio quæ ad audientes recitatur. βαρύτερον τῶν ἔργων, ὧν πεπόνθατε, τὸ ἀκρόαμα γίγνεται *Æ.* 88, 16.

ἀκροᾶσθαι] ἐξ ἴσου κάθησθαι ἀκροώμενοι 151, 15. ὁμοίως ἀκροῶν ἀκροᾶσθαι 226, 8. = ἐπαρτῶν φόβους τοῖς ἀκροαμένοις *Æ.* 25, 5. καρτερεῖν ἀκροαμένος 77, 25. ἐπαρδὴν ἀκροᾶσθαι 81, 30. οὐ κηλεῖσθαι φησι τοὺς ἀκροαμένους, ἀλλ' ἀπόλλυσθαι 86, 18. = οὐδ' ἀκροασό-

μενοι πάποτ' ἤλθομεν ἐπὶ δικαστήριον I. 35, 5. = ἀκροᾶσθαι αὐτοὺς (dudum defunctos) ὑμῶν οἶμαι L. 129, 30. ἀκροᾶσθαι ἀνάγκη ἦν ἀνδρὸς στρατηγοῦ, εἴπερ ἔμελλον σωθῆσθαι 137, 16.

ἀκρόασις] ἦκεν εἰς τὴν ἀκρόασιν, venire ad disputationem philosophi, magistrivae artem tradentis, aut oratoris, coram iudicibus causam agentis Æ. 24, 37. ἀκρόασιν ὑμετέραν μεταλλάξειν, vestram audientiam a re præsente avocatum ad aliena traducturum esse 24, 39. κλέπτειν τὴν ἀκρόασιν τινος, aures alicujus decipere 58, 37. 67, 40. 82, 30. ἀκρόασιν τὴν ὑπόλοιπον ποιήσασθε. sic in posterum, deinceps, audite 62, 6. 12. ἀκρόασιν ποιῆσθαι de iudicibus partes pro se dicentes audientibus 81, 24. ἐγκαθῆσθαι τῇ ἀκρόασει 83, 25. ἐνεδρεύειν τῇ ἀκρόασει ibid. = καὶ ἄντι τῆς αἰτήσεως τὴν ἀκρόασιν ὑπάρχειν A. 129, 40. = ἀκρόασεως (scil. παρὰ τῶν δικαστῶν) μὴ τύχῳσι L. 178, 28.

ἀκροατῆς] ἴσος καὶ κοινὸς ἀμφοτέροις ἀκρ. 227, 24. ἀκροαταῖς ἐχρήσαντο καθ' ὑμῶν ὑμῖν æquo fertis animo, et gaudetis adeo, audientes vos ab his in concione liberrime objurgari et probris proscindi 1434, ult. ἴσους ἀκροατὰς ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν γενέσθαι 1454, 7.

ἀκροδῦρα arbores hortenses. φυτὰ ἀκροδύρων γενναίων ἐμβεβλημένα 1251, 22.

ἀκρόπολις arx Athenis, ubi thesaurus erat, et tabularium publicum. πλείω ἢ μύρια τέλαντα εἰς τὴν ἀκρόπολιν ἀνήγαγον 35, 6. γράμματα, ἃ ἐκείνοι κατέθεντο εἰς ἀκρόπολιν 121, 22. ὅλης (vel, ut Minucianus refert, πάσης) οὔσης τῆς ἀκροπόλεως ἱερὰς 428, 13. μήτ' ἐκτίσαι, μήτ' εἰς ἀκρόπολιν ἀνεναχθῆναι, nec ærariis adscriberetur, quorum nomina tabulis inscribebantur in arce asservari solitis 1327, 25. οὐδὲ τούτων ἐνδείξεις εἶναι, ὅσοι μὴ ἐν ἀκροπόλει γεγραμμένοι εἰσὶ. scripti pro ærariis 1337, 24. b) arces aliorum oppidorum. βαρβάροις καὶ δούλοις, οὓς εἰς τὰς ἀκροπόλεις παρῆνται 194, 27. οὐ τέπων, οὐδ' ὀπλιτῶν, οὐδ' ἀκροπόλεων κύριοι, οὐδεὶς γὰρ ταῦτα πρίσβεισιν ἐγχειρίζει 392, 27. = προπύλαια τῆς ἀκροπόλεως Æ. 37, 39. προπύλαια τῆς ἀκροπόλεως Ἀθηναίων μετενεγκεῖν εἰς τὴν προστασίαν τῆς Καδμείας 42, 2. χίλια τέλαντα νομίσματος (signatæ pecuniæ) ἀννήγκαμεν εἰς τὴν ἀκρόπολιν 51, 25. 31. = εἰς τὴν * ἀκρόπολιν κεκόμικας I. 55, 26. = χίλια τέλαντα ἀννήγκαμεν εἰς τὴν ἀκρόπολιν An. 24, 19. = φύλακας τῆς σφετέρας ἀρχῆς καὶ τῆς ὑμετέρας δουλείας εἰς τὴν ἀκρόπολιν κατέστησαν L. 129, 5. = τὴν εἰκόνα αὐτοῦ ἐξ ἀκροπόλεως καθελόντες Ly. 164, 29. = D. 95, 6. 108, 8.

ἄκρος ἀγωνιστῆς perfectus in arte 1414, 20. τριταγωνιστῆς ἄκρος 270, 11.

ἀκρωτήρια artus, extremæ quæque e trunco prominentes partes. οἱ τὰ ἀκρ. τῆς Νίκης περικόψαντες 738, 14. caput, vel etiam aures, nares, labia, et alas, et manus pedesque Victoriæ aureæ in arce, in templo Minervæ, dedicatæ. = τὰ ἀκρωτήρια ζῶντος ἀποτμηθῆσθαι οἰόμενος L. 105, 29.

ἀκρωτηριάζεσθαι] ἡκρωτηριασμένοι ἕκαστοι τὰς ἑαυτῶν πατριδᾶς.

qui suas quique patrias mutilarunt, et contaminarunt, ut si quis homini aures, labia, nares, et artus amputet 324, 22.

ἀκτῇ] κελαιοῦν κύμα ἱεραῖσι πρὸς ἀκταῖς *Æ.* 69, 25. = *Ly.* 149, 47. 50, 2. 155, 1. = ἡ ἀκτή. *Atticum litus, καὶ οἱ λιμένες D.* 110, 2.

ἄκυρος invalidus, irritus auctoritate, vi et potentia cassus. ἐπιδείξετε ἀκύρους ὄντας ὑμῶν monstrate, eos in vos nihil valere, vos in eorum potestate non esse 437, 26. ἄκυρα προστιμημάτων δικαστήρια, quibus jus et fas non est mulctas irrogare 700, 16. 732, 10. ἄκυρος δωρεὰ, incertum, instabile donum 467, 28. ψήφισμα 651, 27. = ἄκυρα, ὥσπερ τὰ ἐπὶ τῶν τριάκοντα, ἢ τὰ πρὸ Εὐκλείδου *Æ.* 6, 12. ἀκύρους νόμους ἐν τοῖς κυρίοις ἀναγεγράφθαι 59, 2. = ἀκύρους ποιεῖν τὰς διαθήκας τοῖς ἐνὶ τῇ πόλει 1. 37, 26. τὰς ἐπισκήψεις ἀκύρους ποιήσετε 78, 34. [23, 31.] = ἀκύρους ἔθεσθε τὰς βουλὰς invalidas reddidistis, cassas et abrogatas declarastis *An.* 23, 14. ἀτελὲς καὶ ἄκυρος σῶσαι. *cujus studium servandi sit inefficax et irritum* 30, 12. = ἄκυρος de lege irrita apud oratores passim. ita ἄκυροι ὄντες *nulla auctoritate muniti L.* 145, 5. v. κύριος. ἄκυρον ποιεῖν τὴν τάξιν. *de centurione ordinem mutilante* 144, 37. *TAYL.* = ἄκυρος τοῦ δικαίου *D.* 91, 5. qui neque veram rectamque de re sententiam reperire novit, neque repertam adeo factis exsequi valet 110, 44.

ἄκων] ἐξήμαρτέ τις ἄκων; συγγνώμη τούτῳ ἀντὶ τῆς τιμωρίας 317, 17. 716, 8. οὐχ ἄκων, ἀλλ', ὡς οἶδόν τε μάλιστα, ἄκων 1167, 16. = ἄκων οὐκ ἐλάσσον ἡμῶν τὴν συμφορὰν κατέστησε τοῦ ἐκόντος *A.* 121, 2. = μηδὲν ποιεῖν ἄκωντας ἡγούμενοι ἐλευθερίας εἶναι *L.* 191, 42. ἄκων εἴτις ὑμᾶς κακὰ μεγάλα ἐργάσαιτο, οὐκ οἶμαι δεῖν ὑμᾶς τούτου ἔνεκα οὐκ αἰνέσθαι 134, 28.

ἀλαβαστροθήκη] σὲ μὲν τὰς ἀλαβαστροθήκας καὶ τὰ τύμπανα γράφοντα 415, 4.

ἀλαζονεία] ἀφελὼν τὸν κόμπον καὶ τὴν ἀλαζονείαν *Æ.* 68, 9. ἀφελὼν τὴν ἀλαζονείαν καὶ τὸν κόμπον τοῦ ψηφίσματος 87, 35. ἀποβλέπειν εἰς τὴν ἀλαζονείαν 90, 10.

ἀλαζονεύεσθαι] ἀλαζονεύμενος, *per vanitatem de te jactans ea, ἃ παραχρῆμα ἐξελέγχῃ ψευδόμενος* *Æ.* 85, 10. = ἀλαζονεύεσθαι *Τίμωνι παραπλησίως L. fr.* 43.

ἀλαζόνευμα] *Æ.* 87, 41. ὑπὸ τῶν ἀπατῶν καὶ ἀλαζονευμάτων ὑπάγεσθαι 25, 23.

ἀλαζὼν] οἱ ἄλλοι ἀλαζόνες, ὅταν τι ψεύδωνται, ἀόριστα καὶ ἀσαφεῖ περῶνται λέγειν *Æ.* 67, 36.

ἀλάσθαι vagari, nescius quo eas, inter spem metumque. πολλῶν συμμάχων καὶ φίλων παῖδες ἀλῶνται, καὶ πτωχοὶ περιέρχονται 440, 20. = ἀλώμενος διάγει *L.* 105, 40. = *Ly.* 162, 41.

ἀλάστορ] ἄνθρωποι μισροὶ καὶ κόλακες καὶ ἀλάστορες 324, 21. βάρβαρον καὶ ἀλάστορα τὸν Φίλπκον ἀποκαλῶν 438, pen.

ἀλγεῖν ποιεῖν τοὺς ἀκούοντας 270, 4. σὺ μὲν ἀλγεῖς ἐπὶ τοῖς Θηβαίοις ἀτυχημασι, κτήματα ἔχων ἐν Βοιωτίᾳ 239, 26. ἀλγ. τοῖς αἰ-

σχροῖς λόγοις καὶ ὀνειδασιν 798, 5. αἰσχρορρημοσύνη καὶ τῇ διηγείσθαι ταῦτα, ἐφ' οἷς ἀλγοῦσιν οἱ ἀκούοντες 1489, 8.

ἄλγῃμα] πυρετοὶ δέ μοι παρηκαλοῦθουν συνεχεῖς καὶ ἀλγήματα 1260, 20.

ἀλγιστος (id est, ἀλγεινόςτατος) θάνατος L. 103, 18.

ἀλειπτήριαν (unctorem) L. ap. Poll. VII. 3. imo vero unctricem.

ἀλειτούργητος immunis, jure vacationis a muniis sumtuosis et onerosis fruens. ἀλειτούργητοι πασῶν *προστακτῶν λειτουργίᾳ 256, 10.

ἀλείφειν τινὰ λόγοις εὐπρεπέσι. acuere, stimulare, accendere De. 180, 29.

ἀλεκτρυὸν] ᾗδε τοὺς ἀλεκτρυόνας μιμούμενος 1259, 20. = κυβείῃ— οὗ τοὺς ἀλεκτρυόνας συμβάλλουσιν Æ. 8, 22.

ἀλεξιφάρμακόν ἐστι τοῖς ἀδικεῖν βουλομένοις 727, 24.

ἄλευρα] ἀλεύρων (βρεχθῆναι) ὡς ἡμιμέδιμνον 1278, 22.

ἀλήθεια] πάντα ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ἀκριβολογοῦμαι καὶ διεξέρχομαι 232, 4. τούτων τοιούτων ὄντων καὶ ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας οὕτως δεικνυμένων 232, 16. πολὺ τι σκότος, ὡς ἴσκειν, ἐστὶ παρ' ὑμῖν πρὸς τῆς ἀληθείας 281, 2. τῆς ἀληθείας ἡττώμενος 317, 10. ἡ γὰρ ἀλήθεια καὶ τὰ πεπραγμένα αὐτοῖς αὐτὰ βοᾷ 366, 21. οὐκ ἔχει ταῦτα ἀλήθειαν πιστὴν 873, 19. b) εἰ ἀλήθειαι in numero plur. Demosthenes usurpare amat, ut 875, 7. 1041, 9. 1081, 13. 1151, 6. 1154, 10. 1201, 8. = ἐξόμνυσθαι τὰς ἀληθείας, ejurare testimonium de veritate rei Æ. 7, 21. ἀφελείσθαι, οὕτως τὴν ἀλήθειαν, οὕτως τὴν ἐν τῇ πόλει φήμην 7, 30. οὕτως ἰσχυρόν ἐστιν ἡ ἀλήθεια, ὥστε πάντων ἐπικρατεῖ τῶν ἀνθρωπίνων λογισμῶν 12, 16. ἀλήθεια εὐρίσκειται ἐκ τῶν εἰκότων 13, 10. ἐὰν αὐτὸς ὁ τῆς ἀληθείας λογισμὸς ἔγκαταλαμβάνῃ τὸν Δημοσθένην. si computatio et existimatio ipsa veritatis arguat Demosthenem, undique septum et constrictum quasi carceribus vinculisque argumentorum, ut nusquam elabi queat 62, 17. ἀλλ' οὐ τὸ ἐκ τῆς ἀληθείας αἰσχρὸν σιωπηθήσεται 75, 36. = οὕτω τῇ τοῦ πράγματος ἀληθείᾳ κατεπέπληκτο I. 71, 39. = ὡς τὴν ἀλήθειαν οὐκ εἴληφε. certam cognitionem A. 112, 19. δοῦν, μὴ ἀληθείᾳ τὴν κρίσιν ποιήσασθαι 121, 21. τῆς ἀληθείας οὐκ ἦν τιμωρὸς αὐτῷ οὐδεὶς 133, 40. μετὰ τῆς ἀληθείας 136, 14. = D. 90, 31. ἀληθείᾳ τοῦ συνεδρίου συνολίκους ἑαυτὰς κατέστησαν. judicio verum et æquum in pronunciando severissime atque sanctissime tuenti 101, 18.

ἀληθής] τὰς ἀρχὰς καὶ ὑποθέσεις τῶν πράξεων ἀληθεῖς καὶ δικαίας προσήκει εἶναι 21, 7. τὴν ἀληθῆ πρόφασιν τῶν πραγμάτων ἀποκρύπτεισθαι 279, 21. μετατιθέναι προφάσεις ἀντὶ τῶν ἀληθῶν ψευδεῖς 303, 9. ἀποδόσθαι χρεμάτων τάληθ' 349, 24. τάληθες ἰσχυρόν ἐστι 406, 1. = λογιζομαι τάληθες εἰς ἀνδρὸς φύσιν Æ. 21, 38. οἱ τάληθ' λέγοντες οὐ καλοῦσι λόγου τυχεῖν τὸν φεύγοντα 28, 8. ἐπινεύειν ἀληθεῖς εἶναι, assentiri 62, 11. 24. μιμείσθαι τοὺς τάληθ' λέγοντας 67, 41. περιέχονται τὴν ἀγορὰν ἀληθεῖς κατ' ἀλλήλων ἔχοντες δόξας 84, 27. = ὅπως τὸ πραχθὲν ἢ ἀληθές. in lucem hominumque notitiam

proferatur, eoque ad *certitudinem* adigatur A. 112, 14. τὰ εἰκότα τοῖς ἀληθέσιν ἴσα ἡγεῖται 117, 13. ἀπιστοι γενόμενοι τοῖς ἀληθέσι (id est ἐπὶ τοῖς ἀλ.) quamvis vera dicerent, fidem tamen non invenerunt 129, 35. κρείσσον ἦν τὸ ἀληθές τῆς τούτων αἰτιάσεως 132, 24. ὥστε μηδέποτε εἰς τάληθες καταστήναι. ad liquidum pervenirent, ad certum publiceque notum, et omni controversiae exemtum 133, 43. τοῦ ἀληθοῦς νικᾶσθαι 139, 40. = ἀποδιδόναι τῇ πατρίδι τάληθῃ καὶ τὰ δίκαια Ly. 150, 25. ἀπλοῦν τὸ δίκαιον, ῥάδιον τάληθες 152, 16.

ἀληθινὸς φίλος 113, 27. 1248, 22. 1249, 1. 1250, 7.

ἀληθῶς] τῶν ἀληθῶς παιδείας τετυχηκότων 269, ult.

ἀλία Dorice idem, quod ἡλιαία, seu ἐκκλησία, concio 255, 21.

ἀλίμενον χωρίον locus importuosus 1213, 20.

ἄλιος] ἄλιον ἔπος ἔκβαλον. irritum verbum projecit Æ. 20, 13.

ἀλίσκειν et ἀλῶναι] ψευδομαρτυριῶν ἀλῶναι Æ. 12, 19. κοσμεῖσθαι γυναῖκα οὐκ ἔᾱ Σόλων, ἐφ' ἣ ἂν ἀλῶ μοιχὸς 26, 12. θηρευταὶ τῶν νέων, ὅσοι ῥαδίως ἀλίσκονται 27, 29. ἔαλω ὑπὸ ληστῶν ἐν σπονδαῖς Ὀλυμπικαῖς 29, 35. ἐπίδοξος ἦν (Megalopolis) καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀλῶναι 77, 19. γραφὰς δώρων ἀλίσκομένους ἀτιμοῦτε. in iudicio largitionum victos infamia notatis 87, 3. παρανοίας ἐαλωκάς 89, 28. = τοῖς ἀλίσκομένοις ἔσχαται τιμαῖραι I. 42, 33. v. ἀλῶναι. = σαφῶς ᾔδει ἀλωσόμενος αὐτήν. pro certo sciebat futurum, ut hac in causa condemnaretur A. 116, 3. ἀλούς τὴν γραφήν. ex titulo criminis mihi incusati (sacrilegii puta) condemnatus 117, 18. ἀλῶναι καὶ ἀποφυγεῖν ἀμφοτέρας τὰς διώξεις, ἐν ἴσαις ἐλπίσι θῶμεν 118, 25. = ἀλίσκεσθαι funditus perdi, etiamsi corpus tuum in potestatem hostium haud veniat L. 193, 39. v. ἀλῶναι.

ἀλιτήριος furialis, pestilens, pestifer, qui quo venit, illuc secum exitium affert. κοινὸν ἀλιτήριον ἀπάντων τῶν ἀπολαλούτων 280, 26. 402, 27. 411, 26. = ἀλιτήριος τῆς Ἑλλάδος Æ. 72, 19. ἀλιτήριος τῆς Ἑλλάδος 76, 6. = ὑπολείπει τὴν τῶν ἀλιτηρίων δυσμένειαν. (id est τῶν θεῶν, τῶν τοὺς ἀλιτῶντας τιμωρουμένων) A. 125, 27. δεινοὺς ἀλιτηρίους (punitores delictorum) ἔχομεν τοὺς τῶν ἀποθανόντων προστροπαίους 125, 32. ὑμῖν τὸ μήνιμα τῶν ἀλιτηρίων προστρίψομαι 127, 2. 128, 5. διπλάσιον καθίστησι τὸ μῖασμα τῶν ἀλιτηρίων τοῖς ἀποκτείνασιν αὐτὸν 129, 11. = ἀλιτήριος τῶν θεῶν impietatis erga deos reus. An. 7, 44. ἀλιτήριον τρέφειν ἐν τῇ οἰκίᾳ 17, 10. = L. 107, 43. ἀλιτηρίου ἀπαλλάττεσθαι 108, 5. ὥσπερ ἀλιτηρίῳ οὐδεὶς ἀνθρώπων αὐτῷ διέλεγτο 137, 19. = Ly. 164, 30.

ἀλιτραίνειν Æ. 49, 27. 73, 4.

ἄλκιμος θυμὸς Ly. 163, 3. 10.

ἀλλὰ tam objectionem, quam responsionem ejus incipit 739, 24. cum inseqq. usurpatur loco δὲ pone præmissum μέν. ἀλλ' ἐπὶ pro ἐπὶ δὲ 597, 25. in argumentatione. ἐπὶ τὴν εἰρήνην; ἀλλ' ὑπῆρχεν ἄσασιν. ἀλλ' ἐπὶ τὸν πόλεμον; ἀλλ' αὐτοὶ περὶ τῆς εἰρήνης ἰβουλεύεσθε. citat Hermogenes p. 306. ex orat. pro Corona. ἀλλὰ μὴν porro, deinceps 15, 25. 734, 15. quin etiam 1092, 9. ἀλλὰ νῦν γε. sic breviter et abrupte dictum, pro integro εἰ καὶ μὴ πρό-

τερον, ἀλλὰ νῦν γε δῆ. si non citius, at nunc certe, cum adhuc opportunum est 37, 8. ἀλλὰ pro ἤ. μηδένα ἕτερον εἶναι τὸν Ν. φονία, ἀλλ' Ἀρίσταρχον. id est ἡ Ἀρ. 554, 15. *saltem, tamen*. τὰ μὲν ἄλλα ἐῷ, ἀλλὰ τοὺς τῷ γῆρα βοηθοὺς λυμαίνῃ. si nihil aliud, aut, ut reliqua ne commemorem, corrumpis tu quidem senio suos adiutores, eo, quod—733, 26. redundare videtur ante ἡ et οὐδέ. ut in illo ἀλλ' οὐδοτιοῦν 771, 11. ὦν οὗτος πρὸς ὑμᾶς ἀπήγγειλαν, ἀλλ' οὐδὲ μικρὸν 352, 21. λῆμμα παρ' αὐτῶν ἐν δέκα ἔτεσιν ἐμοὶ γιγνόμενον ἀποφαίνουσιν ἀλλ' οὐδὲ μικρὸν 821, 7. τῶν ὑμετέρων ψηφισμάτων ἀλλ' οὐδὲ τὸ μικρότατον φροντίζουσι 1455, 18. ἀλλ' ἢ pro ἀλλὰ simpliciter. ἀλλ' ἢ τῆς πόλεως ἔστι 45, 13. idem quod ἢ simplex. ὁ δ' ἀναιδὴς ἐκ τίνος ἀνομώσθη τῶν ἄλλων, ἀλλ' ἢ ὅταν—790, 26. οὐδαμῶθεν ἄλλοθεν σκοπῶν, ἀλλ' ἐκ τῆς ἀπαγγ. 912, 6. εἰς ἕτερον ἐμπόριον οὐδὲν, ἀλλ' εἰς Ἀθήνας 1284, 16. ἀλλ' ἢ, pro ἄλλος ἢ. vel ἄλλο ἢ. οὐκ ἐᾷ νόμον, ἀλλ' ἢ (id est ἄλλον ἢ, *nisi*) τὸν αὐτὸν κατὰ πάντων τῶν πολιτῶν 719, 6. καὶ τί λοιπὸν ἐστ' ἡμῖν, ἀλλ' ἢ (id est ἄλλο, ἢ) *præterquam* καταλειδύσθαι 731, 19. μὴ δύνασθαι βοηθῆσαι, ἀλλ' ἢ (*nisi, præterquam*) βραχεία 1225, 3. αἰτιασαίμην ἂν οὐδένα—ἀλλ' ἢ πάντας τούτους 1441, 1. ἀλλὰ pro ἄλλως. καὶ μηδὲ ταῦτα, ἀλλ' ἢ (id est ἄλλως ἢ) *præterquam* περὶ λήγοντα τὸν ἐνιαυτὸν ἢ λαβεῖν 731, 9. usurpatur initio orationis, neque colligi inde potest, aliquid deesse 1401, 1.=ἀλλ' ἢ *præterquam*, *neminem* alium, *nisi*—ὁ νόμος οὐκ ἐᾷ τῶν τῆς ἐπικλήρου χρημάτων κύριον εἶναι, ἀλλ' ἢ τοὺς παῖδας I. 80, 45.=Interrogative. πῶς αὐτοὺς χρὴ λῆξαι τῆς λύπης;—ἀλλ' ἐν ταῖς εὐτυχίαις ταῖς κοιναῖς;—ἀλλ' ἐν τοῖς ἰδίοις κινδύνοις L. 197, 31. 106, 35. not. 17. ubi conjunctum reperitur cum γάρ. ἀλλὰ Λακεδαιμόνιοι γάρ—adde 107, 26. 123, 45. Redditive. πότερον ὡς στρατιώτης ἀγαθός; ἀλλ' οὐδέποτε ἑστρατοπεδεύσατο 107, 17. TAYL. ἀλλὰ νῦν γε. at nunc tandem, aliquando tamen, tametsi non citius 117, 28. ἀλλ' ἢ pro ἀλλὰ μόνον. sed solummodo. γῆ μὲν οὐκ ἦν, ἀλλ' ἢ χωρίδιον. (vel etiam est pro γῇ οὐκ ἦν ἄλλη, ἢ χωρίδιον. *præterquam* 154, 27.=ἀλλ' ἢ pro ἢ simpliciter, aut pro εἰ μὴ. *quam, præterquam* D. 94, 29.

ἀλλάττειν] ἀλλαζόμενοι πρὸς ἕτερα χωρία 1280, ult.=γραμμάτων ἀλλαγῆναι. *that a document has been changed* I. 47, 40.=ἡλλάξαντο πολλῆς εὐδαιμονίας πολλὴν κακοδαιμονίαν A. 138, 35.=ἀλλάττεσθαι ἀντὶ ἀρχῆς δουλείαν. *servitutem ex imperio* (h. e. amisso imperio) subire An. 23, 10.

ἄλλοθι] οὐ γὰρ ἄλλοθι που βεβίωκα, ἢ παρ' ὑμῖν 228, 16. pro ἄλλοσε. εἰ τις Ἀθήνησιν οἰκῶν ἄλλοθι ποίσι πηγήσειεν, ἢ—918, 5.

ἄλλοις, abhorrens, inconstantaneus. ἂν δ' ἄρα ἅπαντα λογιζομένοις (scil. ὑμῖν ὁ λόγος) ἄλλοιότερος φανῇ 1442, 11.

ἄλλος] οἱ ἄλλοι, subaudi πολῖται. quod etiam interdum pro οἱ πάντες, vel οἱ ὅλοι potest accipi. ut ἄλλος interdum pro ἅπας. τῶν ἄλλων ἕνεκα 608, 22. οὐδένα τῶν ἄλλων, πλὴν τούτου, δρᾷλειν 795, 22. τὰς συμφορὰς βεβαίως τούτοις μόνους τῶν ἄλλων 1480, 7. ἐπὶ δὲ τὴν ἄλλην Ἑλλάδα 187, 1. id est τὴν ὅλην. ὑπὲρ γὰρ αὐτοῦ τοῦτου τὰς ἄλλας ἔλαβον τιμὰς. id est τὰς πάσας 569, 25. ἄλλο τι ἢ

—(id est ἄλλο τι δεήσει ποιεῖν, ἢ—) ἄλλο τι ἢ σιγᾶντα δεήσει Χαρίδημον εἶν αὐτὸν ὑβρίζειν 638, 14. aliudne quidquam supererit, quod agat, quam hoc, ut æquo ferat animo sibi a Charidemo insultari, neque id impediat. (simile illud Herodoti p. 55, 12. ed. Wessel. ἄλλο τι ἢ λείπεται μοι τῶν κινδύνων ὁ μέγιστος. pro τί ἄλλο λείπεται μοι, ἢ ὁ μέγιστος τ. κ.) ἄλλο sinistrum, secius, quam velis, malum, dirum, nefandum. εἴ τι ἂν ἄλλο ψηφίσασθε ὑμεῖς. scil. quam nobis volupe sit. ἄλλο aut redundat, aut est pro ἔν. ἢ ἄλλο τι τῶν ἄλλων 996, 24. nisi ibi τῶν ἄλλων accipere velis pro τῶν ὅλων, vel τῶν πάντων. quomodo accipi posse videtur etiam in illo p. 794, 9. παρὰ τῆς τῶν ἄλλων id est [ἀπάντων] ὑμῶν φύσεως. pæne ut Francicum nous autres. = τάλλα pro τὰ σύμπαντα I. 72, 37. = ἄλλο τι (scil. γέγονεν aut ἐποίησα) ἢ An. 15, 19. et sic Andocides sæpe locorum hac formula utitur. = ἄλλο τι ἢ L. 103, 30. ubi vidend. Markland. ἄλλος pro κακός 124, 29. τὸ ἄλλο (id est τὸ ὅλον vel τὸ πᾶν) πλῆθος σάζεται 176, 8.

ἄλλοτριος alienus, seu jure, seu animo, h. e. quod sit in alius jure et potestate, aut quod tibi sit inimicum et infestum; item abhorrens et discrepans. a) alienus, peregrinus, in quem tibi nihil juris, neque potestatis sit. εὖθες, τὰ οἰκίαι αὐτοὺς προιεμένους τῶν ἀλλοτρίων φάσκειν κῆδεσθαι 129, 25. ἐν χορηγίοις ἀλλοτρίοις aliis choregos agentibus 403, 22. εἰς ἀλλότρια ἡμπεσὼν δόξεις ὥς οὐ προσήκουσιν οὕτω χρῆσθαι 1004, ult. ἐπὶ τῇ τᾷ ἀλλότρια λαμβάνειν ὀτιοῦν ἐποιοῦν 1015, 20. ἀλλοτρίους παῖδας εἰσάγοντα εἰς τοὺς (ἑαυτοῦ) φράτορας καὶ δημότας 1349, 13. b) haud congruens cum alio, in consentaneum. οὐδὲν ἀλλότριον ποιοῦν οὔτε τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος, οὔτε τοῦ τρόπου 289, 14. ut hic cum genitivo, ita cum dativo in isto constructum cernitur: οὐκ ἀλλότριον ἡγεῖται οὔτε τῇ συγγενείᾳ, οὔτε τῇ ὁμοφύλῳ 290, 19. εἴτ' οὐχ ὁρᾶτε τὸν Φίλιππον ἀλλοτριωτάτας ταύτῃ (libertati puta) καὶ τὰς προσηγορίας ἔχοντα 72, 1. c) inimicus, infestus, animo abalienatus. ἀλλοτρίωτερον τῶν ὑπὲρ τῆς γραφῆς δικαίων ἀκούη μου 228, 12. εἰ τι πρότερον γέγονεν ἀλλότριον ταῖς πόλεσι 290, 12. = νυκτερεύειν ἐν ἀλλοτρίαις οἰκίαις Æ. 11, 12. = συνδειπνεῖν οὐκ ἀξιοῦσιν αἱ γαμεταὶ μετὰ τῶν ἀλλοτρίων. scil. ἀνδρῶν I. 39, 24. βία ἐζήτει τὰ ἀλλοτρία ἔχων 67, 25. περὶ τῶν ἀλλοτρίων οὐ δεῖ κυρίας εἶναι τὰς διαθήκας 82, 9. τοῖς ἀλλοτρίοις ἐπιβουλεύειν 106, 17. = ἀλλότριον ἀμάρτημα L. 104, 43. ἀλλοτρίους αὐτοὺς τῆς πόλεως ἡγήσαντο 180, 4. παραδείγματα πάσης δημοκρατίας ἀλλότρια 190, 12. ὅστις περὶ τοὺς ἑαυτοῦ ἀναγκαίους τοιαῦτα ἀμαρτάνει ἀμαρτήματα, τί ἂν περὶ τοὺς ἀλλοτρίους ποιήσει 189, 3. ἀμελοῦντες τῶν οἰκείων, τῶν ἀλλοτρίων ἐπιμελοῦνται 171, 6. τοὺς ἀλλοτρίους πιστοὺς νομίζει mulier moecha fr. 58.

ἀλλοτριοῦν] τῶν δὲ τριηράρχων τοὺς ἡλλοτριακόςτας ἑαυτοὺς ἀπὸ τῆς λειτουργίας, τούτους στεφανῶσαι καλεῖουσιν. qui trierarchatum suum aliis certa mercede elocassent, quod ipsi eo fungi noluisent 1233, 11.

ἀλλ' οὐ pro ἢ, quam. τῶν λόγων ἐπιμεληθέντα πρότερον, ἀλλ' οὐ τοῦ βίου (id est ἢ τοῦ βίου) Æ. 5, 11.

ἀλλουγίτου usquam locorum L. 170, 13.

ἄλλως] temere, ut fert, fortuito, sine fraude mala. τῶν ἄλλως πως ἑξαμαρτανόντων 527, 27. b) mere, absolute, nihil aliud, quam id ipsum, quod dico. ὅχλος ἄλλως καὶ βασκανία κατεφάνετο 348, 23. sed v. annotationem ad h. l. ubi aliter interpretor, et, ni fallor, rectius. ἡγοῦντο τὴν συγγραφὴν εἶναι ἄλλως (id est ἄλως, ἀπλῶς, οὐδὲν ἄλλο ἢ) ὕβλον καὶ φλυαρίαν 931, 11. c) secius, prave, perperam. τὰ ὀρθῶς βουλευθέντα καὶ δοκιμασθέντα σὺν πολλῇ σπουδῇ πολλάκις τῷ τοῦς ἐπιστάντας ἄλλως χρῆσθαι, διελωμάνθη 1466, 5. = μὴ ὡς ἄλλως ποιήσωσι. caverent, ut secus ne faxint I. 66, 14.

ἀλογίαν ex or. in Aristocrat. citat Harpocr. h. v. ἀντὶ τοῦ μηδὲνα ἔχειν λόγον, ἀλλ' ἀλογιστὶ πράττειν.

ἀλόγιστος] τίς οὕτως ἀλόγιστος 536, 7. = D. 102, 4.

ἀλογίστως 464, 4. 1288, 22. οὐχ οὕτως ὑμεῖς ἀλογίστως ἔχετε 1485, 14. = L. 109, 20.

ἀλόγου καὶ ἀπροσδοκίτου σωτηρίας τυγχάνειν 672, 14. καὶ γὰρ ἀλογον ἂν εἶη 481, 4. = ἀλογον pro ἀσυλλόγιστον L. 177, 9.

ἀλόγως ἐπιτηδεύειν Ly. 154, 17.

ἀλοχός τε σὴ καὶ νήπια τέκνα Ly. 162, 6. κουριδίη ἀλοχος. 162, 36.

ἄλς] οἱ ἄλς sunt convictus et contubernii communio. τοῦ δὲ ἄλς; τοῦ τράπεζαι; τοῦ σπονδαί; ubi autem manent jura convictus? quid his fit? 400, 6. πότεροι οὖν τοὺς ἄλς καὶ τὰς σπονδας παρέβαινον 401, 3. ἀλῶν κοινανὸς καὶ ὁμαρόφιος γινόμενος 553, 5. = τοὺς ἄλς τῆς πόλεως περὶ πλείστου ποιῆσθαι Æ. 31, 14. εἴρησθα τοὺς τῆς πόλεως ἄλς περὶ πλείονος ποιῆσθαι τῆς ξενικῆς τραπέζης 85, ult.

ἄλυπος] μῆκος λόγων ἄλυπον ἔχοντα 1390, 23. = ἄλυπον ἑαυτὸν τινι παρέχειν Æ. 52, 23.

ἀλύπως] ἥμισυς ὁ βίος βιῶναι κρεῖττον ἀλύπως *διπλασίου λυπουμένῳ L. 106, 7. ὅπως ὡς ἀλυπότατα μεταχειριούνται τὸ συμβεβηκὸς πάθος 169, 9.

ἀλύσει μονονοῦ σιδηρᾷ δεδεμένος 778, 20. arctissimis vinculis constrictus.

ἀλυσιτελὴς φίλος, ἐχθρὸς δὲ συμφέρον 188, 13. τὸ προῖσθαι καθ' ἑκάστην αἰὶ τι τῶν πραγμάτων ὡς ἀλυσιτελὴς 13, 9. δύο πάντων ἐστὶν ἀλυσιτελέστατα τῇ πόλει 1444, 14. ἀλυσιτελὲς τὸ προελίσθαι τὰ τοῦ δήμου. haud expedire, reip. gerendæ se tradere 1481, ult.

ἀλυσιτελῶς ἔχειν ἑαυτοῖς 1402, 12.

ἄλφιστα] τὰ ἄλφιστα κατὰ ἡμίεκτον μετρούμενοι καὶ καταπατούμενοι 918, 11. διεμετροῦντο τὰ ἄλφιστα ἐν τῷ ᾠδεῖα 918, 8.

ἀλφρα festum agricolarum Cereri et Baccho peracta messe sacrum, pro frugibus comportatis in aream, ubi primitias ipsis consecrabant 1385, 2.

ἀλῶναι criminis convictus ejusque reus a iudicibus declaratus esse, tametsi corpus rei haud teneatur, sed fuga elapsum sit. τὸν πεφευγότα accusatum ἐπ' αἰτίᾳ φόνου, καὶ ἑαλωκότα, condemnatum tametsi absentem, ἐάνπερ ἀπαξ ἐκφυγῇ καὶ σωθῇ 632, 12. οὐδεὶς πώποτε ὁμολογῶν ἀδικεῖν ἑάλω 408, 10. ἄσπερ, εἰ τις ἐκείνων

ἑάλω, σὺ τὰδ' οὐκ ἂν ἔγραφας 653, 21. = ἑάλωμεν εἰς τοὺς πολέμιους I. 56, 17. = ἀλώνας κακηγορίας L. 118, 10. ψευδομαρτυριῶν 118, 19. ἀστρατείας 140, 10. δειλίας 140, 11. τῇ δίκῃ 115, 40. ἀδίκως 116, 5. ἀλίσκεται ἐξαγαγὼν 136, 8. ut ἐλήφθῃ μοιχὸς *ibid.* TAYL.

ἄλως area triturando frumento. ἦσαν γὰρ δύο ἄλω αὐτόθι, μικροῦ πλῆθους ἑκατέρα 1040, 23.

ἅμα καὶ ἡβήσῃ ἐπὶ διέτες ubi primum, simulac in pubertate exegerit biennium 1135, 4. δυοῖν ἀγαθοῖν ὄντοιν τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις, τοῦ μὲν εὐτυχεῖν, — τοῦ δὲ καλῶς βουλευέσθαι, οὐχ ἅμα ἡ κτῆσις παραγίνεται 658, 2. = ἅμα τῇ ἡμέρᾳ. statim cum illucescente die *Æ.* 64, 28. ἦκειν ἅμα τῇ ἡμέρᾳ 70, penult. = ἅμα διακονοῦσα A. 113, 19. ἅμα τῇ ἀμαρτίᾳ. in ipso delicti articulo 122, 7. = ἅμα γὰρ πλουτοῦσι καὶ ὑμᾶς μισοῦσι. simulac, vel, ut primum ad opes pervenerunt, statim vos odisse incipiunt L. 180, 5. ἀλλ' *ἅμα τούτῳ κραυγὴ γίνεται 136, 23.

ἀμαθής] ἀμαθὲς μὲν καὶ ἄκαιρον *Æ.* 24, 3. = ἀμαθέστερος L. 107, 15.

ἀμαξα] ῥητὰ καὶ ἄρρητα ὀνομάζων, ὥσπερ ἐξ ἀμάξης 268, 13. = ἀρπάσαι τὴν κνημίδα τῆς ἀμάξης. currus radium arripere L. ap. Polluc. VII. 26.

ἀμαξιαίους λίθους προσκομίσας ἀποικοδομεῖ 1277, 12.

ἀμαρτάνειν deliberato consilio sciens et prudens peccare 297, 7. οὐκ ἔστιν ὅπως ἡμάρτετε τὸν ὑπὲρ τῆς ἀπάντων ἐλευθερίας κίνδυνον ἀράμενοι 297, 9. μηδὲν ἀμαρτεῖν ἐστὶ θεῶν καὶ πάντα κατορθοῦν 322, 16. 19. οὐδεὶς οὐδ' ἂν ἀμαρτῶν ἄλλον εὖ οἶδ', ὅτι φήσῃσιν ἂν. ne si lingua quidem ei a proposito aberret, ut alium pro alio, quam voluisset, nominet 405, 14. παρ' ὧν ἀπάντων καλῶν καγάθων ἔτυχον, τούτους ὅμην δύνῃ ἔχειν καὶ ἀμαρτεῖν, εἰ βούλοιντο, εἰς ἐμὲ 1473, 3. = γυναικεῖα ἀμαρτήματα ἀμαρτάνειν *Æ.* 26, 22. πολλοὺς ἐπαρεῖ ἀμαρτάνειν 27, 18. = ἄλλου δ' εἰς αὐτὸν ἀμαρτόντος; eo quod alius errorem commisit ipsimet fatalem, in semet deliquit A. 121, 27. τοῦ σκοποῦ ἀμαρτῶν 121, 43. ἀμαρτῶν εἰς ἑαυτὸν, οἰκαίαις συμφοραῖς κέχρηται 122, 2. πάσης γῆς ἀμαρτὸν ἀκόντιον. jaculum, quod nusquam terram tetigisset 123, 4. οὐδενὸς ἀμαρτεῖν, carere, exors manere, οἷς οἱ τοιοῦτοι κολάζονται, δίκαιός ἐστι 129, 40. ἡμαρτε τῆς ὑμπεράς γνώμης vestra voluntate (h. e. benevolentia) excidit 138, 17. = ἀμαρτεῖν οὐκ ἦν αὐτῶ δυοῖν τοῖν μεγίστοις κακοῖν An. 4, 2. non poterat evitare. = ἐμοῦ μὲν ἀμαρτάνει L. 97, 10. κοινῆς ἐλπίδος ἡμαρτηκότες. communi spe destituti 191, 20. TAYL. prioris loci hæc est sententia, jactum in me saxum a capite meo aberravit. ὅστις περὶ τοὺς ἑαυτοῦ ἀναγκαίους τοιαῦτα ἀμαρτάνει ἀμαρτήματα 189, 2. τίς νομοθέτης ἡλπισεν ἀμαρτήσεσθαι τῶν πολιτῶν τινα τοιαύτην ἀμαρτίαν 189, 23. 28.

ἀμαρτήματα] πᾶσι πάντων τῶν ἀμαρτημάτων ὅρος ἐστὶ τελευτὴ 1478; 7. οὐκ ὀλίγων ὄντων ἀμαρτημάτων οὐδ' ἐκ μικροῦ χρόνου συνειλεγμένων 131, 4. ἀ συνήλικα ταῖς πόλεσιν ἀπάσαις πρόσσεσι καὶ ἀναγκαῖα ἀμαρτήματα 309, 1. ποιέσθαι εἰς ἑαυτὸν ἄλλων ἀμαρτήματα suscipere, sibi pati imputari aliorum peccata 352, 19. = γυναικεῖα ἀμαρτήματα ἀμαρτάνειν *Æ.* 26, 22. = τηλικαύτας ποιῆται τῶν ἀμαρ-

τημάτων υπερβολὰς An. 32, 5. = ἀφικνεῖσθαι εἰς τὰ ἀμαρτήματα. venire ad loca, ubi peccaris, eosque ad homines, quos læseris, et qui testes tuorum sint scelerum L. 105, 5. τὰ τῶν ἐχθρῶν ἀμαρτήματα ἄμεινον ὑμᾶς ποιήσῃ περὶ ὑμῶν βουλευσάσθαι 173, 22.

ἀμαρτία A. 115, 11. μὴ τὴν ἀμαρτίαν γινώτε μετανοήσαντες 120, 28. τὰς οὐ προσηκούσας φέρων ἀμαρτίας pœnas dans alienorum criminum 122, 13. 21. = οὐκ αὐτοὶ δίκην τῆς σφετέρως ἀμαρτίας διδόν-σιν An. 22, 3. συγκρύπτειν τινὶ τὴν ἀμαρτίαν 9, 33. = ἀφιέντες τὰς τῶν πατέρων ἀμαρτίας L. 161, 10.

ἀμάρτυρος ἄγων 372, 6. ἀμάρτυρα nemine coram acta 502, 20. ἀμάρτυρος πρᾶξις 875, 4. = ἀμάρτυρον πρᾶγμα ἔχοντα, in causa a testibus deserta Æ. 13, 14.

ἀμαρτύρως 869, 22.

ἀμαυροῦν] ὕβριν ἀμαυροῖ 423, 1.

ἀμάχητος] κλαίω τὸν ἀμάχητον ὄλεθρον. cum miles perit, copia dimicandi exclusus, vulnere nihil hosti reddens L. ap. Theophrastum in ἐν τοῖς περὶ λίξεως γραφεῖσι.

ἄμαχος, invictus, indomitus, adversus quem arma tolli, bellum geri nequit 19, 16.

ἄμβλωσις L. ap. Theo. c. 2.

ἀμείβειν] ἀμείβεσθαι τοῖς ὁμοίοις τοὺς ἀγαθὸν τι ποιοῦντας ἑαυτοὺς 458, ult.

ἀμείνων] ἔφυγον κακὸν, εὖρον ἄμεινον, formula ab initiandis pronuntianda 313, 19. εἴη ἐπὶ τὸ ἄμεινον ἀπὸ τοῦ σημείου 1072, 15. = διπλασίως ἄμεινον Æ. 44, 20. ἄμεινον, bene, consultum, opportunum. comparativus loco positivi. οὐκ ἄμεινον εἴη, haud expedire 63, 41. ἀγωνιστὴς ἀμείνων ὑπὲρ τῆς πόλεως ὑπάρχη 78, ult. = συνηνεγκεν Ἀθηναίους ἐπὶ τὸ ἄμεινον An. 10, 35. τῆς πόλεως εὐ πρᾶγ-τούσης, καὶ τὰ ἴδια σφῶν αὐτῶν ἄμεινον ἂν φέρεσθαι 20, 3.

ἄμεινον] νομίζω ἄμεινον ἂν γίνεσθαι L. 130, 8. TAYL. positum hic est ἄμεινον pro simplici καλῶς vel εὖ. v. βελτίων.

ἀμέλεια] τῆς ἡμετέρας ἀμελείας ἂν τις θεῖη δικαίως 12, 4. τὰ μὲν ἀδικήματα ταύτης ἦν ἂν, ἢ δ' ἀμέλεια τῆς πόλεως. reip. autem torpor et segnitie in illis criminibus puniendis 1382, 20. τὴν ἴσιν υπερβολὴν τῆς σπουδῆς παρασχέσθαι δεῖ, ὅσην περ ἐκ τῶν ἀναθεν χρόνων τῆς ἀμελείας 1440, 5. τῆς ὑμετέρας βραθυμίας καὶ ἀμελείας κεκράτη-κεν ὁ Φίλιππος, τῆς δὲ πόλεως οὐ κεκράτηκεν 112, 3.

ἀμελεῖν] τοῖς ἀμελοῦσι κατὰ τῶν προσεχόντων 120, 27. ἐφ' ἐκά-στου τῶν ἀμελουμένων τὴν αἴσθησιν εὐθέως ποιῇ 133, 14. ἀμελούμενα ἰδὼν καὶ οὐδεμιᾶς τυγχάνοντα βοηθείας 133, 20. ἥς μὲν οἰκοθεν ἤκετ' ἔχοντες δόξης περὶ ἡμῶν ἀμελεῖν 303, 20. φύσει ὑπάρχει τοῖς ἐθέ-λουσι πονεῖν καὶ κινδυνεύειν τὰ τῶν ἀμελούντων 41, 26. = τοῦ ὀνόματος φροντίζοντας, τοῦ δὲ πράγματος ἀμελοῦντας An. 32, 39. = ἀμελοῦντες τῶν οἰκεῶν, τῶν ἀλλοτρίων ἐπιμελοῦνται L. 171, 6. πῶς διαθέσεις τοῦ τετελευτηκότος ἀμελήσαιμεν fr. 43. = Ly. 149, 36.

ἀμελής. passive. τὰ τῆς πόλεως ἀμελῇ, id est ἀμελούμενα. cer- nentes remp. supine, per socordiam et contemptum tractari 1211, 7.

ἄμεμπτος. οὐκ ἀμέμπτους μόνον, ἀλλὰ καὶ θαυμαστοὺς ὑμᾶς αὐτοὺς ἐδείξατε 300, 17.

ἄμη, pala, shovel *Æ.* 70, pen.

ἀμηχανίη] ἀμηχανίην δυσμενέων εὖρον πρῶτοι, primi invenere, quibus modis adversarii ad incitas redigerentur *Æ.* 80, 12. = ἐν οἷφ κακῷ τι καὶ ἀμηχανία καθίσταται *An.* 20, 37.

ἀμήχανον ἦν τὸ πρᾶγμα excogitari nulla ratio poterat, qua impeditum hoc negotium expediretur. aut insolentia hominis erat intolerabilis et jam coerceri non poterat amplius 658, 18. εἰ γὰρ ἀπάντων ἀμηχανώτατος ἦν ὅτι χρὴ λέγειν κορίσασθαι 1392, 16.

ἄμικτος non solum ille, qui ab aliorum consortio abhorret, sed etiam quocum alii conversari dedignantur, aut quo familiariter uti salva honestate et religione nequeunt. ἄμικτος ἄνθρωπος 786, 10. μιᾶρὸν τὸ θηρίον καὶ ἄμικτον 788, 10.

ἀμιλλα τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν 490, 1.

ἀμιλλᾶσθαι] πολλὰ ἀμιλληθέντα μαρτύρων ὑπο, multa, quæ a testibus magna cum contentione asseverabantur *Æ.* 21, 35. = ἀμιλλᾶσθαι ἵπποις ἄλλοτριῖς *An.* 32, 34. = νενίκηκα τριήρει ἀμιλλᾶμενος ἐπὶ Σουινῷ *L.* 162, 4. = ἀμιλλᾶσθαι ταῖς κολακείαις πρὸς τινα *D.* 103, 18.

ἀμῖς vas, quo commingitur. τὰς ἀμίδας κατεσκειδάννου καὶ προσεύρου 1257, 17.

ἀμισθὶ ταῦτα ποιήσομεν gratuito 731, 19.

ἀμισθον τὸ στράτευμα καταλεῦσθαι exercitus dissolveretur, quod stipendia dari nequirent 1188, 6.

ἀμίσθωτον ἐποιοῦν τὸν οἶκον οἱ διαχειρίζοντες substantiam non elocabant pro certa, pacta annua mercede 865, 20.

ἄμμυγα (id est ἀναμῖξ) πάντας omnino omnes, nullo sexus, aut ætatum, discrimine 531, 5.

ἀμμορία. immortalitas 86, 23. illa conditio, quæ μόρῃ necessitate fatali occidendi, pereundi caret, pro ἀμορία.

ἀμνημονεῖν] οὐδ' ἀμνημονεῖ τοὺς λόγους, οὐδὲ τὰς ὑποσχέσεις 69, 3. μόνον δὲ τοῦτο οὐχ οἷόν τε ὑμῖν ἐστὶν ἀμνημονῆσαι 81, 8. 1399, 6, ingratus, immemor esse 320, 24. = *Æ.* 10, 35. 85, 26. = *I.* 46, 5. = τοὺς κακοὺς τιμᾶν καὶ τῶν ἀγαθῶν ἀμνημονεῖν *L.* 189, 14. = *Ly.* 150, 23.

ἀμνήμων] ἡ ἐπιθυμία τῆς τιμωρίας ἀμνήμονα τῶν κινδύνων καθίστη. sitis vindictæ cogitationem discriminum, in quæ hoc facinus patrans esset incursurus, ex ejus animo evellebat, opprimebat, obliterabat *A.* 115, 28.

ἄμοιρος] ἅπας λόγος μάταιος πράξεων ἄμοιρος γενόμενος 158, 16. ἄμοιρον μηδενὸς τῶν ἐνδόξων γενέσθαι 1413, 4.

ἀμόργινα scil. ἱμάτια *Æ.* 14, 3.

ἄμουσός τις οὗτος καὶ ἀπαίδευτος ἄνθρωπός ἐστι, inficetus et illiberalis *Æ.* 24, 2.

ἀμπεδίον pro ἀνὰ πεδίον *Æ.* 80, 20.

ἀμπελουργεῖν] ἀμπελουργοῦσί τινες τὴν πόλιν *Æ.* 77, 25.

ἀμπελουργεῖον] σκάπτειν ἐν ἀμπελουργείῳ *Æ.* 49, 13.

ἀμυδρός] ἀμυδροῖς γράμμασιν Ἀττικοῖς δηλοῦσι τὰ γεγραμμένα 1370, pen.

ἀμύητος] τοὺς ἀμύητους μεταστήσασθαι An. 2, 37.

ἀμύθητος] ἀμύθητα χρήματα ἐξέλεξε 49, ult. ἀμύθητα κακὰ καὶ πράγματα μοι παρέχων 520, 20.

ἀμύνεσθαι] alias defendere, a se profigere, alias ulcisci, poenas injuriarum repetere. ἀμύνεσθαι τὸν πρότερον πολεμοῦντα ἡμῖν 91, 25. ἡμίνατο αὐτοὺς ἡ πόλις καὶ οὐκ ἀτηπάσθη 123, 10. εἰ μὲν οὖν ἕτερός τις ἦν τρόπος τῆς δυνάμεως, ᾧ τοὺς βαρβάρους οἶόν τε ἦν ἀμύνεσθαι, ἕτερος δὲ τις, ᾧ τοὺς Ἕλληνας 180, 25. τοὺς ὑβρίζοντας ἅπαντας καὶ τοὺς ἀσελγῆς οὐκ αὐτὸν ἀμύνεσθαι μετὰ τῆς ὀργῆς, ἀλλ' ἐφ' ὑμᾶς δεῖ ἔγχειν 539, 10. βούλομαι ὑμᾶς πρότερον ὀφθῆναι ἀμυνομένους τοὺς ἐχθρούς, ἡ κρίνοντας τοὺς πολίτας 1432, 18. = I. 35, 26. = ἀμύνεσθαι τὴν ἐχθραν A. 115, 28. μεγάλη ἀδικούμενος ἡμιτάμην 117, 24. τὴν ἀνομίαν ἀμύνοντες rependentes 125, 44. ζῶντι, ἡ ἀποθανόντι εὐσεβέστερον ἀμύνειν ἐστὶν ἡμῖν. cum pietate nostra magis convenit, ut ei adhuc superstiti succurramus, quam ut mortuo 128, 10. τῷ ἀμυνομένῳ οὐδὲν οὐδαμοῦ ἐπιτίμιον γέγραπται 128, 39. = propulsare L. 193, 25. τοὺς ἐπιόντας 192, 32. ἐπειδὴ αὐτὸν ἡμιτάμην, ἐκσταὺς ἔβαλλε με λίθοις 97, 10. περὶ τοῦ σώματος 98, 4. pro τιμωρεῖσθαι 134, 30. ΤΑΥΛ. = ἀμύνειν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας Ly. 154, 6. ἀμύνειν τῇ πατρίδι 157, 19. ἀμυνομένῳ περὶ πάτρης 162, 5. οὐδὲ ὑπὲρ τῆς ἰδίας ἐστίας ἀμύνεσθαι τολμήσας 166, 29.

ἀμυχῇ] ἀμυχὰς vibices, sugillationes. ἀμυχὰς ἐν τῷ τραχήλῳ εἶχεν ἀγχομένη 1157, 5.

ἀμφι a) cum dativo constructum. ἀμφ' ἀστραγάλοις χολωθείς Æ. 21, 26. μόχθον ἔχειν ἀμφι ξυνοῖσι πράγμασι, pro republica laborare 80, 16. b) adverbialiter positum, pro pariter, perinde, æque. κοσμητὰς πολέμου τ' ἀμφι καὶ ἡγορέης 80, 24.

ἀμφίβολος ἡ αἰτία Æ. 76, 39.

ἀμφιγνοεῖν dubitare L. ap. Harpocr.

ἀμφιδέαις δεδέσθαι τὰς θύρας (cum non posset excutere fores, quia catenis vinctæ erant) L. fr. 21. nisi potius ἀμφιδέαις vectes ferrei sunt foribus objecti.

ἀμφιδρόμια L. ap. Harpocr.

ἀμφίθυρος οἰκία L. 121, 23. domus porta, præter anticam, postica quoque instructa.

ἀμφικαλύπτειν Æ. 21, 29.

Ἀμφικτυονία collegium Amphictyonum, vel jus et dignitas in illo collegio sedendi. ὅτι πωλώμεν αὐτὸν τῆς Ἀμφικτυονίας κοινανεῖν 62, 1. εἰς τὴν Ἀμφ. εἰσδευκῶς 153, 14.

Ἀμφικτυονικὸς] Ἀμφικτυονικὰς δίκας ἐπαγόντων μοι 331, ult. Ἀμφικτυονικῶν ἱερῶν ἀπείσχημένον 632, 1. ἀπέκλεισε τῶν Ἀμφ. ἱερῶν 632, 27.

Ἀμφικτυῶν] τοὺς συνεληλυθότας νῦν τούτους καὶ φάσκοντας Ἀμφικτυῶντας εἶναι 60, 20.

ἀμφίς] μὴ στυγερὰν ἀμφίς ἔχωσιν ἔριν 322, 13.

ἀμφισβητεῖν] contendere, rixari, tricari, super re, quam cum

alter suam aiat esse, tu tibi arroges. repugnare. ὑμῶν τῶν εἰθι-
σμένων ἀμφισβητεῖν καὶ τῶν οὐδὲν ὑμῖν προσηκόντων 165, 11. τοῦ
σίτου τοῦ ἡμετέρου ἀμφισβητήσας ἡμῖν 884, 26. τῆς ἀρχῆς ἡμφισβή-
τει, ἐφ' ἣν ὑμεῖς ἐμὶ ἐπεχειροτονήσατε 1000, 3. καὶ τῶν ὑμετέρων
ἀμφισβητοῦσι 1254, pen. τῶν μὲν ἡ μήτηρ ἀμφισβητεῖ, τῶν δὲ ἡ
ἀδελφὴ 1255, 8. b) tricarī, argutari, cavillari. ἀμφισβητεῖς πρὸς
ἐν ῥῆμα ἐν τῇ συγγραφῇ 917, 1. c) aut aiendo, aut inficiando ali-
quid contendere, contradicere. οὐτ' ἡμφισβήτησε μὴ ἔχειν. asse-
veravit se non habere 818, 10. ἀμφισβητῇ, ὡς πάντα πεποίκει τὰ
συγκείμενα 908, 6. εἰ ἄρα ἡμφισβήτη μὴ τάλῃθ' ἴσχειν ἐμὲ 347, 7.
ἐνια μὴδὲ καταλειφθῆναι ἡμφισβήτησεν 820, 26. ἡμφισβήτησεν οὕτως
μὴ εἶναι ἡμᾶς διαιτητὰς 899, 11. = ἀμφισβητεῖν ἀνὴρ εἶναι, virum se
ferre, vir velle videri, qui animo et moribus mulier sit *Æ.* 47,
ult. 48, 1. ubi posteriori loco est, *ambigere, dubitare.* = οὐ γὰρ
τῶν Κλεωνύμου μόνον ἀμφισβητοῦσιν, ἀλλὰ καὶ τῶν πατρῶων *I.* 35,
6. 38, 5. ἀμφ. τινὶ et πρὸς τινὰ περὶ τῶν πατρῶων 44, 8. quæ
præpositio περὶ alias omitti solet. ἀμφισβητοῦμεν αὐτῷ ἅπαντος
τοῦ οἴκου 52, 7. ἡμφισβητήμεν. *dubitatum et nobiscum expostu-
latum fuit, utrum cives essemus* 74, 7. ὅτι οὐδὲ πρὸς τὰς διαθήκας
ἡμφισβητήσαμεν 84, 22. τοῖς κατὰ ταῦτα ἀμφισβητοῦσιν εἰς τίθεται
καδίσκος 86, 2. = τῶν χρημάτων ἡμφισβήτησιν ἡμῖν *L.* 148, 31.
ΤΑΥΤ. ἀμφισβητήσαι μοι τῶν ἐμῶν 163, 2. ὥσπερ ἐπικλήρου τῆς
συμφωρᾶς οὐσης ἀμφισβήτησιν ἤκει 169, 28. εἰ μὲν χωρίου ἀμφισβη-
τεῖς, καρποῦ, εἰ δ' οἰκίαις, ἐνοικίου *fr.* 15. = *Ly.* 160, 11. = ἀμφισβητεῖν
τῶν ἐν οὐρανῷ τιμῶν Ἀλεξάνδρῳ, *celitum honores Alexandro de-
negare D.* 102, 13.

ἀμφισβητήσιμον ὑμῶν τὴν χώραν κατεσκεύακεν 87, 13. ἀμφισβη-
τησίμου οὐκέτ' ὄντος τοῦ πράγματος 702, 21. = τῶν ἀμφισβητησίμων
δεῖ τὸν ἔχοντα ἢ θέτην ἢ πρατῆρα παρέχεσθαι *I.* 82, 17. = *A.* 120, 41.

ἀμφισβήτησις οὐκέτι καταλείπεται τὸ μὴ (*subaudi* δεῖν) ταῦτα
ποιεῖν, ἀ πονηρὰ αὐτὸς ἐκρινεν εἶναι πρότερον 498, 12. ἀνεκρίθησαν
πρὸς τῆς ἀρχῆς ἅπασαι αἱ ἀμφισβητήσεις. *partes omnes inter se
litigantes* 1173, 19. περὶ μὲν ὧν ἐστὶ τις ἀμφισβήτησις, ὡς ἄρα—
citat Hermog. p. 342. ex or. pro Corona. = ἀμφισβήτησιν locum
dubitandi vel rixandi, καὶ λόγον locum cavillandi ὑπελίπου A.
131, 17.

ἀμφιτιθέναι] καὶ θαμὰ τοῖς ἀδίκοις ἀμφιτίθῃσι πίδας 422, ult.
'Αμφιτρίτης] κῦμα Ἀμφιτρίτης κυανώπιδος ποτικλύζῃ τεμένει θεοῦ
Æ. 69, 24.

ἀμφορεὺς] χρυσῷ ἐν ἀμφορεῖ. *in urna* *Æ.* 21, 11.

ἀμφιχαίνειν] κλῆρ στυγανὴν καὶ ἀμφοχάνει *Æ.* 21, 4.

ἀμφορεὺς] ἐξ ἀνάγκης ἢ τῷ ἀρχοντι ἀμφορέα ἐκάστω ἐγγχείαι τῶν
ἀμφισβητούντων 1052, 21. = πρὸς ἐνδεκα ἀμφορέας ἐν διαμετρημένῃ
τῇ ἡμέρᾳ κρῖνομαι *Æ.* 45, 1.

ἀμφορίσκοι δύο 617, 19.

ἀμφοτέρα, *adverbialiter, pariter, perinde, una, simul* *Æ.* 87,
13. = *ambabus de causis A.* 146, 43.

ἀμφοτερόπλους] ἐδάγεισα Φορμίωνι τούτῳ εἰκοσι μῶας ἀμφοτερόπλους

εις τὸν Πόντον. ea lege, ut pro illis viginti minis quas hic emisset merces, ubi in Ponto vendidisset, e venditarum mercium pretio merces ibi alias, e. c. frumentum emeret, quas huc Athenas referret, iisque hic venditis mihi æs a me creditum cum fœnore constituto renumeraret 908, 20. et alibi sæpissime. ideo sic dicitur hoc æs, quod in mercibus ad ambos portus pervehendum esset, tam illum, quo destinaretur, e. c. Pontum, tam unde exisset, e. c. Athenas, neque prius solvendi necessitas erat, quam eum in portum, unde exisset, navis redisset 1284, 19.

ἀμφοτέρως] ἐκκοπῆς ὁ δειλαῖος ἀμφοτέρους τοὺς ὀφθαλμοὺς Æ. 24, 31.

ἀμφοῖν ὁμοίως ἀκροᾶσθαι 226, 8.

ἀμωσγέντως, quoquomodo L. 130, 22.

ἀναβαίνειν εἰς τὴν ἀκρόπολιν 799, ult. ὥς γὰρ ἐγένετο τὰ ἱερά ταῦτα καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸν Ἄρειον πάγον οἱ ἐννέα ἄρχοντες 1372, 6. εἰς τὴν ἐκκλησίαν ire, coire in concionem, ut contra illinc domum redire καταβαίνειν dicebatur 772, 8. 775, 24. 1422, 11. 1427, 20. v. Aristoph. *Εἴρη*. v. 149. et quæ de formulis ἀνάγειν θυσίαν, et ἄορτῃν, ad Polybium annotavi p. 133. ἐπὶ τὸ βῆμα 247, 4. τὸ τίνος φρόνημα λαβόντα ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸ βῆμα ἔδει 297, 27. τούτων ἀναβαινόντων (scil. ἐπὶ τὸ βῆμα) λόγους βραχέως ποιῆσαι 1461, 27. ἐπὶ τὴν ναῦν 567, 13. 1221, 23. = ἀναβαίνειν, venire in tribunal, testandi ergo, aut laudandi reum Æ. 18, 33. ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸν τάφον τῶν τετελευτηκότων. 75, 14. = πρὶν ἐπὶ τὸν τροχὸν ἀναβῆναι A. 134, 10. = ἀναβαίνειν ἐπὶ δικαστήριον An. 4, 18. = ἀναβαίνειν ἐφ' ἵππους L. 190, 36. 140, 23. TAYL. καὶ μοι ἀνάβητε (in tribunal puta) τούτων μάρτυρες 94, 28. ἀναβάντες εἰς τὸ ὑπερῶν 93, 46. de Amazonibus, quæ primæ hominum omnium in equos inscenderunt 190, 36. οὐκ ἂν ποτε ἀνέβη εἰς ἄλλην ναῦν, ἢ τὴν ἀριστα πλέουσιν 162, 13. διὰ τὴν συμφορὰν, ἀλλ' οὐ διὰ τὴν ὕβριν, ἐπὶ τοὺς ἵππους ἀναβαίνειν 169, 13.

ἀναβάλλειν] ἀναβάλλεσθαι differre, prorogare, extrahere in longum. εἴ τις ὑμῶν εἰς τοῦτο ἀναβάλλεται ποιεῖν τὰ δέοντα 31, 1. πάντ' ἀναβαλλομένους, ὅσα ἂν ᾖ δυσχερῇ, πάντων ὑστερίζειν τῶν ἔργων 51, 11. τὸν πόλεμον 152, 2. ἀναβάλλονται πρὸ πάσαις ταῖς ἀρχαῖς οἱ ἄρχοντες τὰς κρίσεις 1042, ult. ἐδεόμην αὐτοῦ ἀναβάλλεσθαι τὴν ὑπερημερίαν, ὥς ἂν τὴν ναῦν ἀποστείλω 1154, 16. 21. 1302, 15. b) impedire, remorari aliquem, spe falsa objecta, quominus celeriter agenda agat. τοιοῦτους λόγους, ἐξ ὧν ἀναβάλλουσι μὲν ὑμᾶς, ἡσυχίαν δὲ ποιοῦσιν ἐκείνῳ πράττειν, ὅ τι ἂν βούληται 102, 27. 114, 9. c) εἶσω τὴν χεῖρα ἔχοντα ἀναβεβλημένον tametsi vestis ei esset in humerum dextrum rejecta 420, 10. = ἀναβάλλεται τοὺς τῆς φιλίας λόγους εἰς τὴν πρεσβυτέραν καὶ φρονουσαν ἡλικίαν Æ. 19, 34. ἀναβάλλεσθαι εἰς καιρὸν καλλίω 77, 14. = ἀναβάλλεσθαι τὴν δίκην I. 54, 6.

ἀναβιβάζειν] ἀναβιβᾶται attice, pro ἀναβιβάζεται in suggestum attollet, ascendere jubebit 440, 18. = ἀναβιβῶμαι, pro ἀναβιβάζομαι Æ. 47, 32. ἀναβιβάζεσθαι, advocatum in tribunal ascendere

jubere 54, 34. = οὐς βούλομαι ἡμῖν ἀναβιβάσας μάρτυρας I. 78, 4. ἀναβιβασάμενος αὐτὸς (scil. ἐπὶ τὸ βῆμα) ubi ego eum in hoc tribunal ascendere jussero, ἐναντίον ὑμῶν ἐρωτήσω 83, 19. = ἀναβιβάζειν ἐπὶ τὸν τρόχον imponere rotæ, adigere ad equuleum An. 6, 43. τίνα γὰρ καὶ ἀναβιβάσομαι δεησόμενον ὑπὲρ ἑμαυτοῦ 19, 18. evocabo, ut in hunc suggestum ascendat pro me deprecaturus. = ἀναβιβασάμενος αὐτὸν ἔρῃσθαι βούλομαι I. 122, 17. οὐκ ἔχω οὐστίνως δεησόμενους ὑμῶν ἀναβιβάσομαι 151, 27. ἀναβιβασάμενος τοὺς παῖδας αὐτοῦ κλαίῃ 161, 8. = ἀναβιβάζειν ἐπὶ τὴν ἡγεμονίαν De. 179, 41.

ἀναβιῶναι ad vitam redire An. 16, 28.

ἀναβοᾶν] παμμέγθεος ἀναβοᾶν Æ. 42, 4. = D. 105, 38.

ἀναβολή dilatio. ἀναβολὴν μηδεμίαν ποιούμενους 235, 11. προῦφασίζετο καὶ ἀναβολὰς ἐποιεῖτο 1173, 2. = ἀναβολὴν ἐποιήσατο I. 57, 25.

ἀνάγειν] ἀναγαγόντες εἰς τὸ πέλαγος ἐν πλοίῳ cum in altum navigio pervexissent 677, 5. ἀνάγεσθαι e portu in altum evehi 262, 20. 910, 2. 7. ἀνάγεσθαι κελεύει ὁ στρατηγὸς τὴν ναὺν 1154, 14. πλείω ἢ μύρια τέλαντα εἰς τὴν ἀκρόπολιν ἀνήγαγον. arx enim in monte sita erat 35, 6. b) referre, reportare illuc, unde sumseras. ἀνάγειν τὴν οὐσίαν ὅθεν εἰληφας 1126, 3. h. e. demonstrare, unde et qui facultates illas adeptus sit. c) revocare, retorquere. ἀνάγετε αὐτὸν ἐπὶ τὴν συγγραφὴν. revocate eum ad tabulas pacti 1292, 11. d) pro συνάγειν. ἵνα ὡς εἰς ἐλάχιστον τὴν βλασφημίαν ἀναγάγω. contraham 783, 20. = τὸν νόμον εἰς τὸν πατάξαντα τὸν φόνον ἀνάγοντα A. 128, 4. τὰλλα πλοῖα ἀνήγετο. e portu in altum evehebantur 132, 19. 22. = ἀνάγεσθαι de nave e portu solvente. ἐκ Κύπρου ἀναχθεῖσαι An. 22, 22. = navem solvere L. 153, 46. ΤΑΥΛ. ἀνάγειν τὸν ἵππον equum e pugna ad stabulum reducere 113, 13. ap. Harpocr. = ἀναγίσθαι ἐκ τῶν λιμένων Ly. 150, 3. = ἀνάγειν procul a societate hominum abducere D. 106, 15.

ἀναγινώσκειν] εἴ τις τὰ ψηφίσματα ὑμῶν ἀναγνοίῃ, καὶ τὰς πράξεις ἐφεξῆς διέλθοι, οὐδ' ἂν εἰς πιστεύσειε τῶν αὐτῶν ταῦτα εἶναι κάκεινα 175, 21. τῇ μητρὶ τελοῦση τὰς βίβλους ἀνεγίνωσκας 313, 14. 403, 18. = ὑπὸ τῶν κυρίων ἀναγινωσκόμενον persuasum, motum, adductum A. 117, 10. ὁ βασιλεὺς αὐτοῖς τοὺς νόμους (scil. τοὺς φονικούς) ἀνέγνω. docebat eos jura homicidiorum 145, 40.

ἀναγκάζειν] ἀναγκασθέντα οὐδένα δεῖ χρηστὸν εἶναι τήμερον, ἀλλὰ δι' αὐτὸν 390, 15. = ἀναγκάζομενος ὑπὸ τῆς ἐν τῇ φύσει δαπάνης Æ. 85, 8. = συμφορὰν, ἣν καθ' ὅσον ἀναγκάζομαι, κατὰ τοσοῦτον μνημονεύσω L. 187, 23.

ἀναγκαιός] τὸ τῶν ἀναγκαίων ἀποστρεφεῖν τινάς, κοινῇ κακόνους ἐστὶ ποιεῖν πολλοὺς τοῖς πράγμασι 142, 11. οἰκείος καὶ ἀναγκαιὸς τῇ γραφῇ λόγος 245, 4. συνήλικα ταῖς πόλεσιν ἀπάσαις προσέσσι καὶ ἀναγκαῖα ἀμαρτήματα 309, 1. τὴν ἀναγκαίαν ἀτέλειαν ἔχοντες immunes ideo cum sint necessario, quia, quod dent, nil suppetit 462, 25. αἱ ἀναγκαῖαι χρεῖαι τοὺς τοῦ τί πρακτέον ἢ μὴ λογισμοὺς ἀναιροῦσιν 668, ult. τὴν ἀναγκαιοτάτην συγγένειαν εἶχομεν 1088,

16. περί πλείονος ἐποιήσατο τὸν Φερμίωνος πλεύτεν, ἢ τὰ τῆς συγγενείας ἀναγκαῖα 1118, 7. οὔτε γὰρ ἰχθυοτέρους, οὔτ' ἀναγκαιοτέρους μᾶλλον τούτων ἰχθύους εὔρει τις ἂν 1448, 26. τῆς ἀναγκαίας μὲν, ἀγνώστου δὲ τύχης 1468, 14. = ἐπικουρεῖν τῇ ἀναγκαίᾳ τροφῇ. de victu necessario sibi prospicere Æ. 4, 38. = προφάσεις ἀναγκαῖαι. excusationes rerum factu necessariorum aut inevitabilium I. 48, 27. = ὑμεῖς vos iudices ἡμεῖς ἀναγκαιοὶ amici necessarii et loco consanguineorum A. 112, 4. σπάνει τῶν ἀναγκαίων (scil. πρὸς τὸν βίον) 125, 24. = ἀναγκαιοὶ ἐκείνου L. 155, 21. ἐκείνῳ 158, 46. v. Κηδιστής. Ἐπιτήδειος. Προσήκειν. ΤΑΥΛ. ὅστις περί τοὺς ἑαυτοῦ ἀναγκαιοὺς τοιαῦτα ἀμαρτάνει ἀμαρτήματα, τί ἂν περί τοὺς ἄλλους ποιήσειεν 189, 2. = τὰ τῆς φύσεως ἀναγκαῖα προδίδόναι Ly. 166, 31.

*ἀναγκαιότης. propinquitas, necessitudo sanguinis. διὰ ταύτας τὰς ἀναγκαιότητας οὐδὲν προσήκειν μᾶλλον ἐπιτροπὴ τῶν παίδων γενέσθαι L. 894, 20.

ἀναγκαιὸς ἔχει pro ἀναγκαῖόν ἐστιν. inevitabile est, factu necessarium A. 111, 4.

ἀνάγκη] εἰς ἀνάγκην ἔρχεσθαι τοῦ ποιεῖν πολλὰ καὶ χαλεπὰ 13, 24. ἐπαιδὰν ἀνάγκη τις γένηται 43, 3. ἐγὼ μὲν οἶμαι τοῖς ἐλευθέροις μεγίστην ἀνάγκην τὴν ὑπὲρ τῶν πραγμάτων αἰσχύνην εἶναι 43, 5. ἀνάγκη ἐλευθέρων ἀνθρώπων 102, 14. 17. τὴν δὲ τῶν δούλων ἀπύχιστον δεῖ μὴ γενέσθαι 102, 16. 19. ἀνάγκη μεγάλη ἐστὶν necessario consequitur 838, 10. ἐξ ἀνάγκης ἐστὶ pro ἀναγκαῖόν ἐστι 1052, 19. 1056, 16. 19. 1065, 19. ἐξ *ἀνάγκης πληροῦν 1229, 27. = παρακαταθέματα τοὺς ἡμετέρους παῖδας τοῖς διδασκάλοις ἐξ ἀνάγκης Æ. 2, 12. ὅταν πρὸς τῇ ἀνάγκῃ ταύτῃ γίγνηται, adducti ad ipsum necessitatis articulum (patiendi stuprum) 11, 4. συντίμνουν ἀνάγκη τοὺς λόγους 32, 23. συμπεριφέρεισθαι ἀνάγκη τοῖς καιροῖς 50, 16. = ἀνάγκη μεγάλη. omni modo necesse est I. 38, 24. 72, 2. = οὐδὲν πικρότερον ἀνάγκης ἔδοξε (scil. τοῖς παλαιοῖς) vulgari proverbio habetur, vel fertur A. 116, 40. ὑπὸ σκληρᾶς ἀνάγκης βιαζόμενος 121, 18. τοσαύτην ἀνάγκην ἔχει ὁ νόμος 141, 34. ἡ παρούσα ἀνάγκη ἐν ἐκείνῳ ισχυροτέρα τῆς μελλούσης ἔσσεσθαι 144, 21. = τοσαύταις ἀνάγκαις κατείληπται μισεῖν (id est τοῦ μισεῖν, vel ὥστε μισεῖν) tot tenetur necessitudinibus odii, ut facere non possit, quominus oderit An. 32, 13. = ἀνάγκη quasi absolute et adverbialiter L. 120, 13. v. not. 3. ἐν ἀνάγκῃ ἐστὶ 104, 2. idem est ἀναγκαιὸς ἔχει 103, 37. ἀναγκαιὸς ἔχω 106, 17. Ita Suetonius in Julio 23. magno in negotio habuit. Plato de Rep. οὐκοῦν καὶ ἱατρῶν ἐν χροαῖς ἐσόμεθα πολὺ μᾶλλον οὕτω διαιτώμενοι, ἢ ὥς τὸ πρότερον. ΤΑΥΛ. ὑπὸ δαιμονίου τινὸς ἀγόμενος ἀνάγκης 106, 3. εἰς τοιαύτην ἀνάγκην καταστήσας 135, 11.

ἀνάγκος] μιὰρὸν καὶ ἀναγνον ὄντα A. 116, 11.

ἀνάγνωσις pro ἀνάκρισις, seu scrutinium prætensionum, quas ambe partes pro se quæque allegant, ante ipsam litis contestationem 1253, 25.

ἀναγορεύειν (τὸν στέφανον) ἐν τῷ θεάτρῳ 243, 15. = ἀναγορεύεσθαι ἐν τοῖς ἀγῶσι, victor aut coronandus renunciari *Æ.* 55, 14. διεπράττοντο ἀναγορεύεσθαι, artibus nequam, officiis, gratia, largitionibus, efficiebant, ut publice renunciarentur 59, 27. ἀναγορεύει ὁ κήρυξ, proclamat 70, ult.

ἀναγόρευσις] τῆς δ' ἀναγορεύσεως τοῦ στεφάνου ἐπιμεληθῆναι τὴν πρυτανεύουσαν φυλὴν 253, pen.

ἀναγράφειν] sako, vel monumento alii publico inscribere, insculpere. ἐχθρόν αὐτῶν ἀνέγραψαν καὶ τῶν συμμάχων 122, 8. νόμους 701, 14. εἰς λεύκωμα 707, 12. ἀναγραφῆναι τοὺς δοκίμασθέντας (νόμους) ἐν στήλῃ λιθίνῃ 1381, 10. = ἀναγράφειν νόμους dicitur legislator, cujus leges tabulis incisæ publice proponuntur *Æ.* 2, 3. 8. ἀκύρους νόμους ἐν τοῖς κυρίοις ἀναγεγράφθαι 59, 2. ἐν σανίσιν ἀναγεγράφτας ἐκτιθέναι πρόσθεν τῶν ἱκανύμων 59, 11. εἰς τὴν στήλην ἀναγεγράφθαι, foedere comprehensus esse 63, 32. = ἀναγράφειν ἐν τῇ στοᾷ νόμους *An.* 11, 23. 37. εἰς τὸν τοῖχον 11, 35. *ἐν σανίσιν 11, 27. ἐν στήλαις ignominiae perpetuae ergo 7, 44. = ἀναγράφεσθαι εὐεργέτης *L.* 159, 39. ἀναγράψαι νόμους. describere 183, 13. *TAYL.* ἀναγράφειν aliquem in ærariis scribere 115, 1. εἰ ξένος τις ἀναγραφῆναι (sub. ἐν στήλῃ) εὐεργέτης ἡξίου 159, 39. τά τε γὰρ οἰκεῖα *ἀνεγέγραπτο (si bene habet, neque potius ἐνεγερ. leg. est) nam et de rebus nostris privatis atque domesticis perscriptum erat illis in literis 160, 25. τέταρτα ἔτη ἀνέγραψα. id est τοσῶτα διέτριψον ἐν τῇ τῶν νόμων ἀναγραφῇ quadriennium insumsit legibus in mundo exarandis 183, 23. ἐξ ὧν ἴδαι ἀναγράφειν quibus ex exemplaribus transcribendum, aut a quibus inde archontibus exscribendi sumendum esset exordium 183, 24. εὐσέβειαν, ἀλλ' οὐκ εὐτέλειαν ἀναγράφειν. in codice legum condendo pietatis maiorem, quam frugalitatis, habere rationem 185, 14. = ἀναγράφειν in monumento publico exarata legenda omnibus proponere. μαρτύρια τῆς ἀρετῆς αὐτῶν ἵστιν ἰδεῖν ἀναγεγραμμένα *Ly.* 163, 26. ποιήσαντες στήλην, ἐψηφίσαντο εἰς ταύτην ἀναγράφειν τοὺς ἀλιτηρίους 164, 30.

ἀναγραφεὺς τῶν νόμων ἐγένετο *L.* 183, 11. τῶν ἱερῶν, καὶ τῶν ὁσίων ἀναγραφεὺς γενόμενος 185, 33.

ἀναγωγὴ discessus e portu, evectio navis in altum. περὶ τὴν ἀναγωγὴν ὧν in procinctu cum esset in altum evehendi 900, 19. 1150, 5. 1186, 12. ἡ ἀναγωγὴ διὰ ταχέαν ἐγίγνετό μοι 1247, 27.

ἀναδασμὸς γῆς distributio fundorum inter colonos, praesertim ea, quæ legibus adversis fit, ut quorum de jure sunt, et usucapione fuerunt adhuc, iis nunc erepti novis dominis praeter jus et fas tradantur. ἐπιμελίσθαι, ὅπως μὴ γίνωνται—μηδὲ ἀναδασμοὶ γῆς 215, 24. 746, 24.

ἀναδεῖν] ἀναδησαμένους τὰ πλοῖα ἔλκειν εἰς τὴν Μαράνειαν. suis e navibus religatas naves alias pertrahere 1213, 3.

ἀναδενδράς ambulatio arboribus septa, areola arboribus aut floribus consita. τὰς ἀναδενδράδας ἐξέκοψε 1251, 23.

ἀναδέχεσθαι recipere, h. e. spondere, condicere, conditionis alicujus molestiam suis manibus sibi imponere, aut imponi pati. τὸν Φωκικὸν πόλεμον ὑπὲρ αὐτῶν ἀναδέξασθαι πολέμησιν 20, 4. ἀνεδέξαμην ἐκτίσειν 899, 21. ἀνεδέξατο τὸν παῖδα οὐχ ἑκὼν recipiebat puerum, h. e. rursus in domum et familiam suam admittebat 1365, 1. b) in se suscipere, aliena peccata sibi pati imputari. πάντα ἀναδεχόμενος καὶ εἰς ἑαυτὸν ποιοῦμενος τὰ τούτων ἁμαρτήματα 352, 18. ἀναδέχονται ἐφ' ἑαυτοὺς τὰ τῆς σῆς ἀναισχυντίας καὶ πονηρίας ἔργα 613, 5. 704, 17. 753, 5. εἰς μὲν οὐδεὶς ὅλον τὸ πρᾶγμα ἀνεδέξατο 1106, 24. εἰάν μὲν ὁ ἐκμαρτυρήσας ἀναδέχεται (*confesses thereto*, ista se aiat utique scripsisse, atque vera esse) ἐκείνος ὑπόδικος ἢ τῶν ψευδομαρτυριῶν. εἰάν δι' μὴ ἀναδέχεται, οἱ μαρτυρήσαντες τὴν ἐκμαρτυρίαν 1131, 2. = ἀναδέχεσθαι τινὶ τι. pati sibi aliquid ab aliquo imputari. ἦν Π. οὐκ ἀναδέδεκται αὐτοῖς. *he admitted not to them, that he had written it* I. 39, 41. = ἀναδέχεσθαι τὰς ἰδίας τούτων δωροδοκίας, καὶ πονηρίας. suscipitis in vos sinitisque vobis imputari ut a vobis probatas D. 90, 20. 103, 37.

ἀναδίκη (judicium irritum) L. ap. Poll. VIII. 5.

ἀνάδικον καθίστησι τὴν ψῆφον rescindit, irritam facit sententiam jam pronuntiatam, et restaurabilem, repetitæ cognitioni obnoxiam facit 760, 3. οὐκ ᾤμην δίκαιον εἶναι ταῦτα πάλιν ἀνάδικα γενέσθαι 1020, 16. 1021, 4. ἀνάδικον ἐποίησε ταύτην τὴν δίκην, περὶ ἧς νῦν δικάζομαι 1018, 26. = ἀνάδικοι δίκαι. judicia rescissa An. 12, 7.

ἀναδύσθαι tergiversari, cunctari, subterfugere. εἰάν δέ τι ποιῇν, ἀναδύμενοι 109, 12. οὐκ οὖν προσήει πρὸς ταῦτα ἡ διάνοια, ἀλλ' ἀνεδύετο 406, 20. 1466, 18. τί οὖν ἀναδύμεθα, ἢ τί μέλλομεν. citat Sopater 102, 11. = declinare L. 147, 11.

ἀναζητήσας τοὺς δράσαντας (scil. τὸν φόνον) ἀργύριον λαβὼν ἀπηλλάγη 1331, 1.

ἀνάθεσις] σὺν τῇ τῆς σκευῆς ἀναθήσει L. 162, 3. ΤΑΥΛ. σὺν τῇ τοῦ τρίποδος ἀναθήσει. dedicatione 161, 38.

ἀνάθημα] τῶν ἐν τούτοις (templis puta) ἀναθημάτων 35, 17. = ἀνάθημα ἀναθεῖναι. Æ. 56, 40. = ἀναθήματα ποιησάμενος. cum simulacra vel donaria mercede facienda collocasset I. 55, 25. = περιποίησις τῶν ἀναθημάτων An. 5, 31.

ἀναβορυβῆν, cooriri in fremitum Æ. 10, 22. 12, 5.

ἀναίδεια τοῦ τρόπου 1123, 11. πλείστης ἀναίδειας καὶ ὀλιγαρίας μεστός 405, 13. ἀναίδεια et ἀναισχυντία, ut cognata, at diversa tamen, copulantur 777, 2. = τὴν αὐτῶν ἀναίδειαν παρασχόντες ἐπὶ μισθῷ Æ. 26, 24. = I. 48, 22. 60, 44. οὐδεμίαν ζημίαν ἡγοῦνται τὴν ἀναίδειαν 65, 39.

ἀναιδής] θρασὺς καὶ βδελυρὸς καὶ ἀναιδής 106, 23. ὅπως τὸν μισθὸν καὶ ἀναιδῆ φυλάξωμεν Φιλοκράτην 345, 1. ὁ σχήτλιος καὶ ἀναιδής οὗτος 346, 1. τὴν ἀναιδῆ αὐτοῦ γνώμην ἐνέπλησεν 543, 24. εἰάν ἀναιδῆ καλέσωσι τὸν ἄπαξ εἰρηκότα, σφᾶς αὐτοὺς πάντα τὸν βίον κα-

λοὺς κάγαθούς νομίζεσθαι 1233, pen. εἰς χρήματα ἀναίδης. cupidus emolumentorum 616, pen. impudentis descriptio 790, 25. = τράπηται δ' ἐπὶ τὸ ἀναιδέστατον Αἷ. 7, 21. = I. 84, 2. = ἀναίδης καὶ τολμηρὸς A. 122, 29.

ἀναιδῶς 321, 1. = I. 63, 21.

ἀναινεσθαι] Φορμίωνα κηδεσθὴν ἀναινή 954, 7. ἀναινόμενος τὴν τῶν σοφιστεῦσιν ἐλομένων δόξαν 1415, pen.

ἀναιρεῖν. de medio tollere, evertere, pessumdare, refutare. πόλεις ἀπάσας οὕτως αἰμῶς ἀνήρηκεν, ὥστε μηδὲνα, μηδ' εἰ πάποις' ἐκλήθησαν, εἶναι ῥάδιον προσελθόντα εἰπεῖν 117, 22. εἰ ἀνέλοιμεν ἐκ μέσσου τὰς βλασφημίας 141, 1. τὰ τῶν προγόνων καλὰ καὶ δίκαια ἀναιρεῖν 246, 4. τοσούτοις νομίμοις ἀναιρουμένοις 647, 11. ψήφισμα ποιῶ κύριον τοὺς νόμους ἀναιροῦν 692, ult. ἀνήρηται τὸ τῆς Ἑλλάδος ἄξιαμα 1396, 13. b) humo jacentem attollere sepeliendi ergo. ἐπαγγελλέτω ὁ δήμαρχος τοῖς προσήκουσιν ἀναιρεῖν (scil. τὸν νεκρὸν) καὶ θάπτειν 1069, 12. c) ἀναιρεῖ deus oraculum reddens, respondens consulentibus. quoniam afflatus numinis e specu subterraneo attollebantur 436, 26. ἐν αἷς ἀνηρημένον εὐρήσετε τῇ πόλει mandatum, præceptum auctoritate numinis 530, 26. θεοὺς, οἱ πολλὰς καὶ καλὰς καὶ ἀγαθὰς καὶ ἀληθεῖς ὑμῖν μαντείας ἀνηρήκασιν 1466, ult. d) in medio recipere (h. e. promittere) peragendum, capessere, in se suscipere, velut onus gestandum, *to undertake*. ἔχθραν πρὸς τινα ἀναιρεῖσθαι 71, 1. τὸν πόλεμον παραινῶ μηδ' ἐξ ἐνὸς τρόπου προτέρους ἀναιρεῖσθαι 180, 22. ἡ ἄλλη τι τῶν περὶ τὴν γεωργίαν ἔργων ἀναιροῖντο 1253, 16. e) repetere aliquid, e. c. codicillos, chartas, quas nostrates *Documentis* usurpant, tabulas pacti ab habente, et secum auferre, eoque ita reddere, *to take back again, to withdraw*. τὴν συγγραφὴν ἀνελόμενος ἀπήλλαξο ἀν τοῦ συμβολαίου 916, 10. ἀναιρεῖσθαι παρὰ τινος γραμματεῖον 1107, 23. τὰς συνθήκας 1180, 6. ἀνέλειτο τὴν γραφὴν actionem occceptam antiquabat, a iudice repetebat, eoque prodebat eam se nolle prosecui 1332, 18. ἀνέλειτο τὴν δίκην τοῦ σίτου—καὶ τὴν γραφὴν παρὰ τῶν θεσμοθετῶν 1363, 15. f) ad se rapere, sibi arrogare, ad se derivare. ἅπαντα τότε ἤλπισε τὰ πρῶτα ἀναιρῆσεσθαι totam Græciæ amplitudinem atque potentiam ablaturum 15, 12. g) pecuniam mutuaticiam ab aliquo sumere in foenus, *to take up, to borrow money*. ἐπτακοσίας δραχμὰς παρὰ N. ναυτικὸν ἀνελόμεν 1212, 3. = ῥήμασι νόμους ἀναιρεῖν Αἷ. 56, 9. ἀναιρεῖν νόμον, abrogare, tollere 59, 13. ἀναιρεῖ αὐτοῖς ἡ Πυθία, consulentibus respondet 68, pen. παρανόμῳ γραφῆς ἀνέλιον 81, 19. ῥήμασι τοὺς νόμους οἰόμενον ἀναιρήσειν 82, 39. ταφὰς δημοσίας ἀνελόντα 87, 31. = ἀναιρεῖν διαθήκην I. 36, 32. 59, 17. tollere, cassare, pro irritis declarare. usurpatur hoc sensu quoque in medio 59, 23. οἶκον 66, 38. 67, 39. οὐσίαν 106, 22. in medio ἀναιρεῖσθαι ἀποθανόντα 48, 22. tollere ad humanum, aut imponere humeris bajulorum, ut bajuli cadaver efferrant, *to lift up, to bear away, to convey to the place of inter-*

μενέ. ἔχθρα 36, 11. = * ἀναιρεῖν A. 123, 7. = ἀναιρεῖν ἐτήλην An. 14, 5. qui legibus et magistratibus parere recusat, is μεγίστην ἀσέβειαν τῆς πόλεως φυλακὴν 31, 32. = οὐκ ἔρασαν οἱ τοῖ εἶναι τοὺς ἐκ τῆς θαλάττης ἀνελίσθαι L. 123, 26. μὴ περιῦσθαι ἡμᾶς ὑπὸ τῶν πολέμων ἀναιρεθέντας 157, 42. = ἀναιρεῖν de oraculo respondente Ly. 158, 23. 162, 18. τὸ μνημεῖον 164, 38. = ἀναιρεῖσθαι εἰσαγγελλῶν reprehendere, revocare, tollere, antiquare D. 102, 17. ἀναλεῖν ἐκ τῆς πολιτείας τὰ τοιαῦτα θηρία 110, 36.

ἀναλεῖν (ab αἶρειν) τὰ γέρρα craticulas vimineas, tabernas institorum, ubi popellus forensis scruta vendit, tollere, non demolendi, sed extruendi causa, *to begin to construct the booths* 1375, 19.

ἀναλίσσεις eversio, strages. τῶν τευχῶν καὶ τῶν πόλεων ἀναλίσσεις 385, 3. b) jus mortuum, unde jacet, tollendi sepulturæ ergo. οὐδ' ἀναλίσσιν ἰδοκεν, ἵνα ταφῇ 86, 9. = περὶ τὸν τῆς ἀναλίσσεως καιρὸν πλημμελῆσας scil. τῆς τῶν βελῶν A. 123, 10. τῆς ἀναλίσσεως κοινωνός. mortui puta ad humandum 137, 25. = ἀναλίσσιν δοῦναι τῶν νεκρῶν jus sepulturæ concedere L. 191, 11.

ἀναισθησία ἀποκναίει 564, 12. μηδὲνα ἀναισθησίαν ὑμῶν καταγνῶναι 1476, 18.

ἀναισθητεῖν 302, 3.

ἀναισθητός] παιδείας μετέχοντες, ἢ καὶ τοὺς ἀναισθήτους ἀποκταὺς ποιεῖν δοκεῖ δύνασθαι 1477, 23. οἱ ἀναισθητοὶ Θηβαῖοι 61, 1. 240, 10. σκαῖος οὕτω καὶ ἀναισθητός εἰ 267, 13.

ἀναισθητός ἡμῶν ἔχοντων, nobis securis, et fraudem haud sentientibus Æ. 33, 39. = ἀναισθητός ἔχω πρὸς τὸ φρονεῖν L. ap. Suid. in φαῦλον εἰρητ.

ἀναισχυντεῖν] ἵνα τοῖς ἀναισχυντοῦσι μηδὲν πλέον ᾖ I. 78, 29. = ἀναισχυντεῖν εἰδισμένοις An. 20, 16.

ἀναισχυντία et ἀναίδεια, ut cognata, copulantur 777, 2. ἔστι δὲ γέλως ταῦτα, μᾶλλον δ' ἀναισχυντία δεινὴ 364, 3. = διδόναι ψῆφον δεῖ τῷ τοῦ νόμου δικαίῳ, οὐ τῇ τοῦ ῥήτορος ἀναισχυντίᾳ Æ. 56, 13. = ἀναισχυντία διετήνοχε τῶν ἄλλων ἀνθρώπων L. 169, 22.

ἀναισχυντός] ἡγῆται, ὅταν τι ψεύδεται, ὄρκος κατὰ τῶν ἀναισχυντῶν ὀφθαλμῶν. mendacium, quod afferre meditatur, orditur a jurejurando, quo devovet impuros et impudentes oculos suos Æ. 48, 33. πραγματείας ἀναισχυντοῦ ἀποστήσῃ 88, 19. = ἀλλ' οὐκ ἀναισχυντός ἐστιν I. 66, 2.

ἀναίτιος] τὸν αἴτιον ἀφέντες, τὸν ἀναίτιον διάκομεν A. 115, 10. = τὸ σῶμα τυγχάνει * ἀναίτιον δν An. 22, 39.

ἀνακαλεῖν] ἐγὼ δὲ τοὺς προγόνους ὑμῶν καὶ τὰς ἐκείνων ἀρετὰς ἀνακαλῶ excito testes, provocho ad eos 799, 9. τῶν γραμματέων, ἐξ ὧν τοὺς δημότας ἀνέκαλει nominatim citabat, calabat 1301, 20. = ἀνακαλεῖσθαι, citare, jubere adesse, ut e. c. ad senatum, ad rationem reddendam Æ. 30, 19. = ἀνακαλεῖν τοὺς στρατηγοὺς. in curiam arcessere An. 7, 6. = ἀνακαλεῖν τινα ad forum suum citare L. 144, 34. ἀνακαλεσάμενος ποῖα ἀμαρτήματα 107, 32. verum Tayloro istæ lectio mendosa videtur. ἀνακαλεσάμενοι τοὺς

παρόντας videtur idem esse atque ἀνακρίναντες, cum interrogassent, exploravissent 114, 42. ubi explicationis ergo TAYLOR addit e lingua sibi vernacula *as if to a rehearing*. ἀνακαλοῦντες τὴν συγγένειαν. sæpius ingeminantes, commemorantes.

ἀνακαλυπτήρια] εἰ τὰ δοθέντα ἀνακαλυπτήρια γυναικὶ γαμουμένη βιαίως (imo vero βεβιαίως) ἔχειν δεῖ αὐτὴν L. ap. Theo. c. 2.

ἀνάκειον] πονηρὸς οὗτος ἄνθρωπος ἐκ τοῦ ἀνάκειου 1125, 24. ergastulum, pistrinum = ἵπποδρομία ἀνάκειον L. fr. 45, 3.

ἀνακῆϊον templum Castoris et Pollucis An. 7, 10.

ἀνακῆϊσθαι de statua in publico stante. ἔφη γὰρ τὸν Σόλωνα ἀνακῆϊσθαι τῆς τῶν δημηγορούντων σωφροσύνης παράδειγμα 420, 8. 13. = de imagine viri statua consecrati Æ. 4, 28. = τὰ ἐν ἀθήλῳ ἔσθ' ὄντα ἐπὶ τῇ τύχῃ ἀνάκειται A. 130, 4. = ἀνάκειται τῆς ἀρετῆς τὰ μνημεῖα πρὸς τοῖς ἱεροῖς L. 118, 30. TAYL. = prostare in publico, de statua in foro stante. ἐν ταῖς ἀγοραῖς ἀθλητὰς ἀνακειμένους Ly. 154, 19.

ἀνακηρύσσειν στεφάνους 256, 16. = φοβηθέντες, μὴ ἀνακηρυχθῇ αὐτῶν ἡ βδελυρία εἰς πᾶσαν τὴν πόλιν, innotescat in vulgum Æ. 9, 16. = ἀνακηρύττειν τοὺς στεφανουμένους. laudes et honores coronarios voce præconis promulgare An. 22, 4.

ἀνακλαλεῖν] μὴδὲ τὰς παρούσας τύχας ἀνακλαύσασθαι πρὸς ὑμᾶς. A. 119, 24.

ἀνακοινοῦσθαι conferre cum aliquo consilia. ἀνεκοινώσατο τοῖς νῦν παρούσιν αὐτῷ 911, 6. = ἀνακοινοῦσθαι τινι, εἰ δὲ, aliquem interrogare, quid ei videatur de consilio suo, satim putet esse consultum, si det—Æ. 36, 24.

Anacoluthum. τὴν οὐσίαν, ἣν κατέλιπον, οὐ πλείονος ἀξία ἐστίν, ἡ —L. 156, 9. item in continente post Καλλίας τοίνυν—τούτου τὸ τίμημα.

ἀνακομιδὴ recuperatio amissorum. περὶ τῆς τῶν πλοίων ἀνακομιδῆς 250, 13.

ἀνακομίζειν e portu in urbem trajicere transportanda, vel transvehenda curare. τὰ ξύλα εἰς τὴν οἰκίαν τὴν αὐτοῦ ἀνακομ. 1192, 4. τὰ ξύλα ἐκ τοῦ λιμένος ἀνακ. 1194, 16. 26. b) in medio recuperare. παρ' ὧν μέρος, εἰ καὶ μὴ πάντα, ἀνακομισαίμην 1484, 20. = e Græcia in Asiam superiorem mittere D. 98, 43.

ἀνακράζειν] οὓς ἂν ἰδόντες ὑμεῖς ἀνακράγοιτε 433, 20. ἀρ' ἴάν τις ὑμῶν ἀδικοῦμενος ἀνακράγῃ, προσδραμοῦνται οἱ νόμοι 586, 3. = A. 134, 29.

ἀνακρεμᾶν ἀπὸ τῶν ἐπιπλῶν Æ. 68, 2.

ἀνακρίνειν dicitur prætor, aut etiam arbiter, cum partes litigantes privatim domi suæ scrutatur, interrogans de statu causæ, sintne satis ad eam tuendam instructi et armati, quibus argumentis et testibus fidant, quo sciat in antecessum, sitne causa in forum admittenda, an plane repellenda. ἀνακρίνω τὸν παῖδα τουτονὶ examino hunc puerum 1066, 9. ὥσπερ τοὺς θεομοθίας ἀνακρίνετε, οὕτως ἐγὼ ἑμαυτὸν ἐν ὑμῖν ἀνακρίνω interrogabo,

examinabo, de genere meo 1319, 20. ἀνακρίνει τοὺς ἐννέα ἀρχοντας, εἰ τοὺς γονίας εὐ ποιούσι 1320, 18. cum dativo. ὁ ἀρχὼν ἀνέκρινε (subaudi τὰ τοῦ ἐγκλήματος, vel τὰ τῆς ἀμφισβητήσεως) πᾶσιν ἡμῖν τοῖς ἀμφισβητοῦσιν, καὶ ἀνακρίνας εἰσήγαγεν εἰς τὸ δικαστήριον 1175, 28. ἀνεκρίθησαν πρὸς τῷ ἀρχόντι ἅπασαι αἱ ἀμφισβητήσεις, partes omnes litigantes 1173, 19. εἰ ἀνακρινόμενην κατὰ τῶν οἰκείων τῶν ἀδικούντων ἐμὲ τὰς δίκας, ἃς εἰλήχειν αὐτοῖς 1251, 8. ἀνακακριμένου ἤδη ἐμοῦ κατ' αὐτοῦ τὴν τῆς ψευδοκλητείας γραφὴν 1252, 5. = I. 54, 11. = ἀνακρινόμενος ὑφ' ἡμῶν, a nobis interrogatus A. 116, 7. ἀνακρίναντες τοὺς ἐργασαμένους cum percontando facinoris auctores explorassent 118, 10. = An. 13, 35. = Ly. 164, 4. = ἀνακρίνειν τοὺς τῶν κοινῶν τι μέλλοντας διοικεῖν. examinare, vitæ scrutinium instituere cum petentibus honores, illiusque scrutinii formula D. 107, 16.

ἀνάκρισις ejusmodi, ut dictum est, prævia exploratio, ad quam vocatus, qui comparere nollet, is eo testabatur se litis actionem nolle proseguere 1142, 10. videntur ejusmodi examina aliquoties iterata esse. nam p. 1253, 26. appellatur ἡ πρώτη ἀνάγνωσις. quod voc. idem significat ibi loci, atque ἀνάκρισις. καλούντων αὐτὸν εἰς ἀνάκρισιν τῶν ἀρχόντων 1324, 12. = αἱ ἀνακρίσεις ἡμῖν ἦσαν I. 57, 19. ἤκοντες εἰς τὴν ἀνάκρισιν 57, 26. 40. 79, 11. examen partium inter se contententium coram arbitro ante litis contestationem. *Confronting*.

ἀνακροτεῖν τὰς χεῖρας Æ. 33, 36.

ἀνακτᾶσθαι sibi devincire. ἀνακτῆσασθαι σε προσδοκῶν ἐκ τοῦ τὴν σὴν φύσιν ἐπαινεῖν fore, ut te mihi conciliem, adjungam 1416, 19.

ἀναλαμβάνειν reprehendere, non sensu notandi, vituperandi, objurgandi, sed aut resumendi, denuo adsciscendi, quod jam antea tecum habuisses, aut emendandi, et luendi, aut restaurandi, recuperandi, aut recreandi, reficiendi; nec non redordendi. a) denuo cura hospitioque amplectendi, id quod antea a te amandasses. ἐποίησατο τὸν παῖδα καὶ ἀνέλαβεν ὡς ἑαυτὸν resumsit ad se 1364, 13. b) emendare, expungere, compensare malefacta benefactis. ἀντὶ τοῦ ἀναλαμβάνειν ταῦτα καὶ μεταγινώσκειν 550, 14. c) recuperare, restaurare, in pristinum, h. e. meliorem statum restituere. τὰ κατερραθυμημένα πάλιν ἀναλήψασθε 42, 14. quasi recreare, reficere, ab exinanitione et animi deliquio ad bonum habitum reducere. δι' ὧν ἐκ χρηστῶν ἐγένετο τὰ πράγματα χεῖρω τὰ τῆς πόλεως, διὰ τούτων αὐτὰ πάλιν ἀναλήψεσθαι 157, 26. ἀναλαμβάνειν ἑαυτὸν 282, 2. 1049, 6. ὡς γὰρ ἀνίστη τάχιστα ἐξ ἐκείνης τῆς ἀσθενείας, καὶ ἀνέλαβεν ἑαυτὸν 1364, 25. ἀγνοησάντων δὲ, ἢ παρακρουσθέντων οὐ ράδιον τὸν αὐτὸν (καιρὸν) αὐθις ἀναλαβεῖν 1463, 13. = domi suæ aliquem recipere, et secum habere Æ. 6, 41. 8, 18. 25. 34. 42. (ubi est ὡς αὐτὸν) 9, 3. ὅν ἐν ταῖς οἰκίαις ἀνελήμενος γέγονε 8, 12. οὐδ' ἀναλαβεῖν ἑαυτοῦς ἐδυνήθη. ne recuperare quidem vos a risu, et ad priorem modestiam atque sedationem redire poteratis 12, 13. ἀναλαβεῖν

ἐαυτὸν οὐκ ἡδυνήθη 33, 2. ἀναλαμβάνειν τὴν ἀρχὴν τοῦ λόγου, recapessere 40, ult. = ἀναλαμβάνειν τινὰ comitate, blanditiis orationis, lenociniis honorum officiorumque aliquem sibi devincire D. 93, 43.

ἀναλγησία tarditas, stupor. τῆς ἀναλγησίας καὶ βαρύτητος τῆς τῶν Θηβαίων ἀπαλλαγῆναι 237, 13.

ἀναλίσκειν] absumere, consumere, prodigere, exhaustire. το σκουανδερ, το διασπαρτε. ἀν δ ἀναλώσας λάβη 12, 11. ἀν τὰ παρόντα ἀναλώσῃ πρὸς ᾧ μὴ δεῖ, πῶς τῶν ἀπόντων εὐπορήσῃ πρὸς ᾧ δεῖ 33, 26. λέγων, ὡς σιαπῶ μὲν λαβὼν, βοῶ δὲ ἀναλώσας 253, 1. μὴ δύνασθαι βοηθῆσαι τοῖς ἐμοῖς πράγμασιν ἀνηλωμένοις 1225, 3. δόξαν καλῶν ἔργων, ἣν οἱ τοιοῦτοι πολῖται πάντ' ἀναλίσκοντες τρόπον οὐχ οἷοι τ' εἶσιν ἀφανίσαι 689, 27. eleganter dictum. gloriam præclare gestarum rerum, velut fundum, carpentes et minuentes modis omnibus tamen disperdere nequeunt. b) impendere, insumere, erogare. το δεστω υρον. τάλαντα ἀνήλωται μάτην εἰς τοὺς τῶν Ἑλλήνων ἀπόρους 174, 12. οὐκ ἐλάττω λόγον τᾶλλα διεξιὼν ἀνάλωσε 228, 8. τοσούτουσι λόγους ἀνηλωκέναι 319, 4. τὸν τοῦ πράττειν καιρὸν εἰς τὸ παρασκευάζεσθαι ἀναλίσκομεν 50, 25. τοῖς προδόταις (id est εἰς τοὺς προδότας) ἀναλίσκων 231, 11. οὐδεὶς τὸ τοῦ προδόντος συμφέρον ζητῶν χρήματ' ἀναλίσκει 241, 14. σώματα καὶ χρήματα ἀναλωκυῖαν ὑπὲρ φιλοτιμίας 247, 6. μικρὸν ἀναλώσαντες χρονον 286, 6. ἀνηλωκότα τοὺς χρόνους [scil. μάτην] 343, 17. ζητοῖη πολλὰ ἀναλίσκειν, ἐξὸν ἐλάττω 384, 1. πάντων τούτων κρείττω, δι' ὃν ἀναλίσκουσιν εἰς ἑαυτοὺς ᾧ λαμβάνουσιν 1331, 13. ἴνα μὴ μόνον αὐτοῖς, ἀλλὰ καὶ τούτοις, ἔχωσιν ἀναλίσκειν 1342, 15. Erechtheum τὰς ἑαυτοῦ παῖδας εἰς προὔπτον θάνατον δόντα ἀναλώσαι impendisse salutis patriæ 1397, 19. τῶν ἀνηλωκότων πολλάκις τὰ ὄντα εἰς τὰς λειτουργίας 534, 7. c) dependere, numerare, το παρ δωτη. ἀναλίσκειν Ἰσοκράτει ἀργύριον 937, 24. = χορηγὸν τὸν μέλλοντα τὴν οὐσίαν τὴν ἑαυτοῦ εἰς ὑμᾶς ἀναλίσκειν Αἲ. 2, 23. οὐ πολὺν ἀνάλωσε λόγον 8, ult. δαπάναις ταῖς καθ' ἡμέραν ἀναλίσκειν τὰς πατρῴας οὐσίας 27, 26. ἀναλίσκειν τὴν πατρῴαν οὐσίαν εἰς τὴν πρὸς ὑμᾶς φιλοτιμίαν 56, 27. ἀπολαμβάνειν λόγον τῶν ἀνηλωμένων 57, 40. ἀναλώσας κέκραγας 85, 9. = εἰς τὴν πόλιν τῆς τούτων οὐσίας πλείω ἀναλίσκεται ἢ εἰς αὐτοὺς Ι. 62, 16. εἰς αὐτὸν τὰ μέτρια ἀναλίσκειν οἰόμενος δὲιν 67, 27. ἀνήλωκα παρ' ἑμαυτοῦ 73, 25. = ἀνάλωσε πλείω εἰς τὴν πόλιν, ἢ εἰς ἑαυτὸν καὶ τοὺς οἰκείους Λ. 152, 37. τὰ πατρῴα εἰς τὰς αἰσχρίστας ἡδονὰς ἀναλίσκειν εἰδισμένοι 152, 42. τὰ μὲν ἑαυτῶν ἀνηλώνασι, τοῖς δὲ τὰ σφέτερα σώζειν βουλευμένοι ἐπιβουλεύουσι 170, 5. οὐδεμίαν ὑμῖν εἰσονται χάρις, ἀλλὰ τοῖς ἀνηλωμένοις 181, 8. = ἀναλίσκειν τὸ ὅσῃ tam diu causæ dictionem extrahere, donec aqua ad dicendum infusa defluerit D. 105, 38.

ἀναλογισασθε τοὺς ἐφ' ὑμῶν αὐτῶν recordamini eos, qui vestra ætate fuerunt 802, ult. = recensere, enumerare Αἲ. 87, 26. = ἀναλογισάμενοι καὶ τὰ εἰρημένα καὶ τὰ παραλειμμένα Λ. 144, 10.

ἀναλογισμὸς] κατὰ τὸν αὐτὸν ἀναλογισμὸν 262, 5. secundum

aequam rationem. idem est, atque paulo post κατὰ τὴν ἀναλογίαν.

ἀναλῶσαι purgare, diluere. ἐκ τοῦ μηδὲν, ὅν ποιοῖσκειν, ἀναλῶσαι δύνασθαι 584, 16. corrigere, compensare malefactum præclaro facinore. καιρὸν, δι' οὗ τὰς προτέρας ἀναλύσονται ἀμαρτίας 187, 24.

ἀνάλωμα] τὸ μὲν προῖσταςθαι τῶν Ἑλλήνων περιέργου ἐπείσθητε καὶ μάταιον εἶναι ἀνάλωμα 143, 17. ἀπὸ μικρῶν ἀναλωμάτων ἀτελεῖς γυνομένους τοὺς πλουσίους. per minutas impensas, ubi parum quid erogarint 260, 11. ἀξιοῦσα τὰ καθ' ἡμέραν ἀναλώματα πάντα τῇ οἰκίᾳ παρ' αὐτῶν λαμβάνειν 1354, 14. οὐσία γὰρ οὐχ ὑπῆρχε Στεφάνῳ, ὥστε δύνασθαι τὰ καθ' ἡμέραν ἀναλώματα ὑποφέρειν 1359, 7. εἰ διὰ μικρὸν ἀνάλωμα ὑμῖν ἐνοχλεῖν αἰροῦμαι. si, quo cupita consequeretur, mea compellatione vobis incommodare mallet, quam munusculo magistratus vestros corrumpere, qui mihi, quæ velim, vel invitis vobis sint contributuri, vel vendituri potius 1455, 21. ἀναλώματα reip. erant eis τὰς ἐκκλησίας, (quo videtur mercedes oratoribus constitutas designare) eis τὰς θυσίας, καὶ τὴν βουλὴν, καὶ τοὺς ἱππίας, καὶ τὰλλα χρήματα. quo pertinent ædificia publica, classes navales et militares copiae, terra marique 731, 1. = τῶν eis τὸν πόλεμον ἀναλωμάτων τὰ δύο μέρη ὑμῖν ἀνέθηκε, imposuit Æ. 74, 3. = οἶνον καὶ τὰ ἄλλα ἀναλώματα τοῖς Λεσβίοις προσέταξαν An. 33, 9. = eis δύο παῖδας καὶ ἀδελφὴν ἐν ὅκτῳ ἔτισσι λῆμμα καὶ ἀνάλωμα ἀπέδειξε L. 905, 1. ὥστε τούτοις λελογίσθαι ἕξοντες αὐτῶν ὅλον τὸ ἀνάλωμα γυγίνηται 909, 5.

ἀνάλωτος] διὰ καρτερίαν καὶ φιλοπονίαν οὐδὲν τῶν ὄντων ἀγαθῶν ἀνάλωτον 1412, 23.

ἀναμάρτητος] οὔτε τῶν ἀναμαρτήτων ἔστι πρὸς ὑμᾶς neque nullo vos læsit crimine 661, 25. = ἀναμάρτητοι τῶν γυναικῶν Æ. 26, 14. = A. 122, 14. ἐλεοῦντες τοῦ ηἱπίου τὴν ἀναμάρτητον συμφορὰν, *quæsi hæc eas unable to avoid*, a qua error aut culpa ejus abest 122, 18. τὰς συμφορὰς τῶν ἀμαρτόντων εἶναι, καὶ μὴ eis τοὺς ἀναμαρτήτους ἐκτρέπεσθαι 123, 26.

ἀναμαρτήτως εὐθὺς 1407, 22.

ἀναμνησθαι Ly. 149, 40.

ἀναμένει χρόνον 214, 8. οὐκ ἀνέμειναν τὸν κήρυκα 392, 17. ἀναμένει τὸ παθεῖν τὰ δεινά. præcautionem mali differre, donec malum ipsum ingruat 411, 5. ἀναμείνατε οὖν τὴν ἐννάτην πρυτανείαν. εἴτα τότε ἔξιμεν 730, 9. τῶν πονηρῶν τὰς διαδύσεις καὶ κακουργίας ἀναμένει 730, 12. ἀναμένη τὴν ἐκ τῶν νόμων δίκην 1262, 25. = οὐκ ἰδύνατο ἀναμένειν τὸ πλεόν Æ. 13, 40. μελλήματα τῶν Ἑλλήνων ἀναμένειν 64, 4. βητορικήν δειλίαν δημόσιος καιρὸς οὐκ ἀναμένει 77, 7.

ἀνάμεστος πατρικῆς ἔχθρας πρὸς τὸν δῆμον 779, 25.

ἀναμνησθῆναι] ἀνείχεσθαι. in unum congressi sumus 1259, 8. = ἀναμνησθήσεται δὲ καὶ τὸ ὄνομα Ἀλεξάνδρου. immiscebitur etiam nomen Alexandri Æ. 24, 1.

ἀναμνησθήσεται] μὴδ' ἀναμνησθῆναι μηδεμίας φιλοτιμίας 220, 12.

ἀναγκαῖον ὑμᾶς ἀναμνήσαι, ὡς κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους εἶχε τὰ πράγματα 230, 24. εἰ μηδεὶς ὑμᾶς ἀναμνήσκει τοὺς χρόνους 1468, 4. = ἀναμνήσκειν, revocare alteri in memoriam *Æ.* 12, 41. ἀναμνήσκεισθαι ἡσυχῇ καὶ κατὰ μικρὸν 33, 1. = ἀναμνήσκειν τὴν ποιήν in memoriam revocare *A.* 120, 26. = ἀναμνήσκειν ὑμᾶς τῶν γεγενημένων κακῶν *Ap.* 11, 13. ἀναμνήσαι Ἀλκιβιάδου τὸν βίον βούλομαι. vitam, mores, res gestas enarrando, vobis, jam gnaris, ad mentem revocare 30, 15.

ἀνάμνησις] εἰς ἀνάμνησιν ἀγαγεῖν τῶν κατηγορημένων *Æ.* 49, 33. = ἀναμνήσεις θυσιῶν. conceptiones votorum de sacrificiis offerendis *L.* 194, 22.

ἀναμφισβήτητος *I.* 52, 28. ὁμολογουμένα καὶ ἀναμφισβήτητα bona controversiæ nulli obnoxia 88, 42. ἀναμφισβήτητοι τὸν ἅπαντα χρόνον διστελέσαμεν. nemo nobis unquam controversiam de statu nostro civili movit 74, 5. = ἀναμφισβήτητα τάριστεία λαμβάνειν *L.* 194, 34.

ἀναμφισβητήτως 218, 19. = *I.* 108, 31. = *A.* 131, 16. = *L.* 101, 26.

ἀνανδρία] τῶν ἄλλων ἀπάντων ὅπως ἀδικεῖν δυνήσονται παρασκευαζομένων, μόνους ὑμᾶς τὰ δίκαια προτείνεσθαι μηδενὸς ἔργου ἀντιλαμβανομένους, οὐ δικαιοσύνην, ἀλλ' ἀνανδρίαν ἡγοῦμαι 199, 6. = ἐξ ἀνανδρίας τινὸς καὶ κιναιδείας τοῦτομα ἐνεγκάμενος *Æ.* 18, 29. ἀνανδρίαν καλοῦντες τὴν εἰρήνην 46, 18. θεωρῶν (judicans, metiens) τὸν Ἀλέξανδρον οὐκ ἐκ τῆς Ἀλεξάνδρου φύσεως, ἀλλ' ἐκ τῆς αὐτοῦ ἀνανδρίας 76, 28. ἐφόδια πεπόρισται τῇ σαυτοῦ ἀνανδρίᾳ 84, 5. προσεικασθῆναι τῇ Δημοσθένους ἀνανδρίᾳ 89, 11.

ἄνανδρος] τὸ πάντων ἀνανδρότατον 37, 7. τὸ μὲν γὰρ (dare aliquid supplicantium precibus) χρηστῶν, τὸ δὲ (importunitati pro imperio flagitantium cedere) ἀνάνδρων ἔργον ἐστὶν 717, 10. ἀνάνδροι καὶ δοῦλοι 724, 22. οὐκ ἐκ τῆς ἀνάνδρου φύσεως, ἀλλ' ἐκ τῆς αὐτοῦ ἀνάνδρου ἐστὶν 1349, 2. = μὴδ' ἀνάνδρῳ καὶ γυναικεῖᾳ τὴν ὀργὴν ἀνθρώπῳ παραδόναι *Æ.* 52, 17.

ἀνάνδρως ἐνεγκεῖν τὸν φόβον *Æ.* 89, 35. = *A.* 116, 2.

ἀνανεοῦσθαι τὴν εἰρήνην καὶ ὁμόνοιαν 284, 1. τὴν πατρικὴν φιλίαν 660, 17. ἐψηφίσασθε πάλιν τὸν αὐτὸν (νόμον) ἀνανεοῦσθαι 1308, 15.

ἄναξ] μὰ τὸν Δία τὸν ἄνακτα καὶ τοὺς ἄλλους θεοὺς 937, 21.

ἀνάξιος] ὢν ἕκαστος ὡς ἀνάξιον τῆς νῦν ἐμοὶ περιεστηκυίας συμφορᾶς. quam parum promeruerit hanc calamitatem 1476, 11. φήσει δ' ἀνάξιους τινὰς ἀνθρώπους εὐραμένους τὴν ἀτέλειαν, ἐκδεδυξέναι τὰς λειτουργίας 457, 7. = πρὸς ἀνταγωνιστὰς ἀνάξιους αὐτοῦ διακινδυνεύειν *Æ.* 66, 17. = *ἀνάξιοι τῆς σωτηρίας οὐκ ἐδόκουν εἶναι *L.* 134, 40. ἀνάξιοι ὑμῶν τε καὶ τῆς πόλεως 161, 19. ἀνάξια ὑμῶν πεπονθότες καὶ τῶν εἰς ὑμᾶς ὑπὲρ γμένων 164, 7. ὡς ἀνάξιον τῆς οὐσίας ἐπίτροπον κατέλιπε 904, 5. ubi ἀνάξιον per se stat, non cum οὐσίας copulandum, id quod cum ἐπίτροπον cohaeret.

ἀναξίως] οἱ ὅρκοι ἐγίγνωτο ἐν τῷ πανδοκείῳ αἰσχροῦς καὶ ἀναξίως ὑμῶν 391, 1.

ἀναξύνει τὰ ἐν τῇ γῇ (scil. ἰχνη τοῦ φόβου) A. 134, 35.

ἀναπαίστον Æ. 22, 27.

ἀναπαύειν λειτουργούσας otium respirandi a sumtuosorum munerum functione dare 1046, 21. ἀνεπαύσατ' ἂν με τῶν ἀναλωμάτων 1049, 2. ἀναπαύσαντες τῶν τεταλαιπωρηκότων ἕτερον 1049, 6. = ὅτι οὐκ ἦλθεν εἰς τὰ ὅπλα ἀναπαυόμενος L. 130, 40. quod non venerit in castra, ad ibi pernoctandum.

ἀναπειθεσθαι Æ. 90, 13. = μὴ ἀναπεισθῆτε ὑπὸ τούτου L. 108, 11.

ἀναπειρᾶσθαι navem recens structam in aquam demittere, atque agitare, periculi faciendi ergo, quo de ejus agilitate, et num satis densa atque firma sit, constet 1229, 19. 22.

ἀναπέμπειν] Lacedæmonii μέλλουσιν ὡς Ἀλέξανδρον ἀναπέμπεσθαι ὁμηρεύοντες Æ. 72, 35. = τοὺς παῖδας εἰς ἀστυ ἀναπέμπειν L. 897, 9.

ἀναπηδᾶν] de iis, qui repente et trepidantes consurgunt, aut deprecandi, aut intercedendi, h. e. obloquendi et impediendi ergo, aut præ cupiditate, et contentione occupandi. ἀναπηδήσασα προσπίπτει πρὸς τὰ γόνατα τῷ Ἰατροκλεῖ 403, 5. ἀναπηδῶντες οἱ βουλευταὶ ἰδέοντο μὴ σφῶν αὐτῶν ἀφελέσθαι τὴν δωρεάν 596, 10. ἀναπηδ.—ἰβόων, ἡγανάκτουν, ἰλοιδοροῦντο 703, pen. οἱ συνεστῶτες τούτῳ ἀναπηδήσαντες ἐψηφίζοντο 1302, 25. = adscendere tribunal ad dicendum Æ. 10, 31. ἀναπηδᾶν ἐπὶ τὸ βῆμα, insilire, irrumpere illotis pedibus in tribunal, accedere ad causarum in foro actiones, desertum ab artibus ei rei exercendæ necessariis 78, 29.

ἀνάπηρος] ἀνάπηρον ποιεῖν Æ. 26, 16. = L. 169, 26.

ἀναπιμπλάναι] αἰσχύνῃς ἀναπιμπλήσιν ὅλην τὴν πόλιν καὶ ἀπιστίας 466, 1. δόξης φαύλης 764, 4. = ληστῶν δόξης ἀντίμπλατο Æ. 37, 23. φόβου δικαίου μηδεὶς ἑαυτὸν ἀναπλῆσαι βούλοιο, ἥπου ἀδίκου γε φυλάσσεται 39, 41. = ἀναπιμπλάναι τῆς ἑαυτοῦ τύχης τινά. cui te socium negotiorum adjunxeris, ei infelicitatem tibi cognatam atque fatalem adjungere, affricare D. 94, 20.

ἀναπίπτειν de rebus, quæ lente, torpide, segniter, per neglectum et contemptum aguntur, in longum extrahuntur. νῦν δ' ἀναπεπτακότες ἦτε remissi, supini 411, 3. ἀνεπεπτάκει τὰ τῆς ἐξόδου. consilium expeditionis procrastinabatur, aut etiam irritum fiebat 567, 12.

ἀναπλάττειν τοῖς ψηφίσμασι φρόνημα μείζον τοῦ δέοντος De. 179, 42.

ἀναπλεῖν Athenis versus Hellespontum classe subvehi 93, 21. ἀναπλεῖν ἐντὸς πυλῶν 290, 3. b) retro revehi, jam peractam navigationem eandem rursus remetiri 887, 15. 20. = τοῖς δ' ἦν πρόσταξις μὴ ἀναπλεῖν εἰς τὸν Ἑλλάσποντον, τοῖς δ' εἰς Ἰωνίαν An. 10, 28. exempla hæc erant relegationis minoris.

ἀναπληροῦν explere, id, quod numero deest, addere, satiare alicujus inopiam, indigentiam, libidinem. τοὺς διακοσλοὺς καὶ χιλίους ἀναπληρῶσαι φημι χρῆναι 182, 12. ὥς ἀνεπληρώσατο τὴν

προϊκα 817, 26. ὦν ἂν ἐλλείπηθ' ὑμεῖς, οὐχ εὐρήσετε τοὺς ἀναπληρώσοντας 1466, 20. ὁράμενον οὐκ ἀναπληροί, καὶ μεταστὰν μνημονεύεται 1404, 19. οὐδὲ τὴν ἰδίαν ὁργὴν ἀναπληρῶν 1465, 21.

ἀναπνεῖν] νῦν ἂν στῆναι, συνελθεῖν, ἀναπνεῦσαι 293, 17. τοῦτον δὲ ὑβρίζειν; ἀναπνεῖν δέ; ὃν εἴ τις ἐὰ ζῆν, ἀγαπᾶν ἔδει 582, 3. ubi ἀναπνεῖν a ζῆν hoc differt, quod illud significat, libere, quæ libet, proloqui.

ἀναπόδεικτος λόγος Ly. 166, 18.

ἀναποδίζειν τὸν γραμματεῖα, jubere jam recitata a scriba denuo recitari Æ. 81, 26.

ἀναποκρίτως εἰπὼν A. 122, 34.

ἀναπράττειν exigere, repetere. ἵνα τὰς καταστήσεις ἀναπράττειτε παρ' αὐτῶν L. 146, 10.

ἀναπτάσθαι vel ἀναπέτεσθαι vel ἀνίπτασθαι] οὐκ ἔστιν, ὅπη ἀναπτήσομαι Æ. 83, ult.

ἀνάπτεσθαι] *ἀναρθέντος τοῦ δήμου, rursus ad vitam quasi revocato populo, ut cum fomes resuscitatur Æ. 51, 42. = τὸν λύχον ἐκ τῶν γειτόνων *ἀνάψασθαι operam dare, ut vicini te patiantur tuam lucernam ex igni suo accendere, mandare id opus puellæ L. 93, 2. = χρυσὸν ἐκ τῶν δακτύλων ἀναψάμενος περιπορεύεται D. 95, 40.

ἀνάργυρος ὦν L. fr. 19.

ἀναριθμεῖσθαι enumerare, recensere 346, 20.

ἀναρπάζειν funditus perdere, pessumdare, ut si arborem radicibus humo evellat. ἡμίνατο αὐτοὺς ἡ πόλις καὶ οὐκ ἀνηρπάσθη 123, 10. οὐκ ἀνηρπασμένος ἂν ἦν ὁ ταῦτα γράψας 136, 10. 554, 1. πολλὴν χάριν ἔχω τοῖς δικασταῖς, ὅτι οὐ περιεῖδον αὐτὸν ἀναρπασθέντα 1348, 1. h) pro συναρπάζειν corripere, aut ὑφαρκ. surripere. οὐ φανερώς οὕτως μικροῦ δεῖν τρία τάλαντα ἀνηρπάκασιν furati sunt 822, 27. = μεθ' ἡμέραν μίαν ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἀνήρπασται, civitas hæc (Thebæ) e Græcia media veluti avulsa erat Æ. 72, 31. ναυτικὴ καὶ πεζὴ στρατιὰ καὶ πόλεις ἄρδην εἰσὶν ἀνηρπασμέναι 73, 11. = ἀναρπάζουσι τὸν σῖτον. coercent, strangulant L. 165, 30. = ἀναρπάζεσθαι de reo, qui ab accusatoris vehementia vel nequitia percellitur, proteritur, ad silentium redigitur Ly. 152, 2. = ἀναρπάζειν. oppidum devastare D. 93, 13.

ἀνάρπαστος γέγονε interceptus, interemtus et e medio sublatus est 139, 25.

ἀναρρεῖν vel ἀνειπεῖν] στέφανον χρυσοῦν, ὃς ἂν ἐν θεάτρῳ ἐν ᾧ αὖτις ἀναρρηθῇ, ἱερὸν Ἀθηνᾶς εἶναι κελεύει ὁ νόμος Æ. 60, 9.

ἀνάρρησις prædicatio, promulgatio delatæ alicui coronæ aureæ, quæ proclamatio fiebat publice voce præconis 244, 21. = ἀνάρρησις τοῦ στεφάνου Æ. 58, 20.

ἀναρτᾶν] ἀναρτωμένους ἐλπίσιν ἐξ ἐλπίδων, καὶ ὑποσχέσασιν ἐξ ὑποσχέσεων 346, 27. τοῖς δ' εἰς τὸν δῆμον ἀναρτήσασιν ἑαυτοὺς, qui spes fortunasque suas ex inconstantia popularis auræ suspenderunt 1480, 5.

ἀνασελεῖν intentare, incutere, ut baculum aliudve quid metu-

endum, εἰσαγγελλαν 784, 22. = ἀναστῆναι τὰς φοινικίδας L. 107, 40. faciebant hoc sacerdotes, si quem diris devoverent. compara cum nostro *to swing or wave the red flag*.

ἀνασκευάζειν] ἀνασκευασθείσης τῆς τραπέζης mensa numularii eversa, h. e. negotiatione ejus convulsa et profligata. *banco rupto facto* 895, 5. ὀργίξασθε τοῖς ἀνεσκευασμένοις τῶν τραπέζιτῶν iis, qui rebus convasatis foro decesserunt, et solum verterunt 1204, 26. διὰ τούτους τοὺς ἄνδρας ἀνασκευάζονται αἱ τράπεζαι 1205, 2.

ἀνασπᾶν τὰς ὄφρυς 442, 11. τοὺς ὄφρους (palos in fundo oppignerato poni solitos, hypothecæ indices) ἀνεσπᾶκε. revulsit, sustulit 1188, 3.

ἀνάστασις devastatio, cum oppidum sit ἀνάστατον desolatum, incolis jussis ἀνίστασθαι sedibus suis exsurgere, alioque commigrare. ὑπὲρ ἀναστάσεως τῆς πατρίδος πολεμῶν 10, 17. quem vocabuli usum Pollux III. 91. per vulgatius, vel potius confictum a grammaticis, ἀναστάτωσις interpretatur. τὰς διαλλαγὰς—τῆς ἑαυτῶν πατρίδος ἀνάστασιν εἶναι 18, 9. ἐπιστρατεύειν ἐπ' ἀναστάσει Βυζαντιῶν 255, pen. b) ἀνάστασις τῶν τειχῶν exstructio mœnium, facinus egregium Cononis, qui urbis patriæ mœnia a Lacedæmoniis diruta restauravit 478, 24.

ἀνάστατος] ἐπέιδον τὴν ἑαυτῶν πατρίδα ἀνάστασιν γενομένην A. 138, 35. = ἀνάστατον τὸν οἶκον ποιῶν An. 33, 17. = πόλεις ὑπὸ τυραννῶν ἀναστάτους γεγενημένας L. 913, 5. = πόλειός ἐστι θάνατος, ἀνάστατον γενέσθαι Ly. 155, 35.

*ἀναστενάζειν] αὐτοὺς τοὺς τάφους τῶν προγόνων οὐκ *ἀν οἶσθε ἀναστενάζειν Æ. 90, 29.

ἀναστρέφειν] ἀναστρέφεσθαι ἐν ὑμῖν Æ. 49, 23. = οὐδὲ Ὁραξ ἀναστρέψει λιῶς Ly. ἀναστρέφεσθαι ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς 168, 12.

ἀνασώζειν] *ἀνεσώθη τὸ γραμματίδιον. reperta in navigio et illinc protracta, et veluti periculo exitiū erepta, atque ad ipsos perlata fuerat. (omnia nempe illa per minimum) A. 136, 2. = ἀνεσώθην εἰς Κατάνην L. 160, 13.

ἀνατείνεσθαι intentare (velut fustem), comminari. ἐκεῖνος μὲν οὐδὲν ἂν εἶχεν ὑμῖν ἀνατείνεσθαι φοβερόν 389, 1.

ἀνατέμνειν] ἀνατεμνῆκασί τινες τὰ κλήματα τοῦ δήμου Æ. 77, 26.

ἀνατιθέναι dedicare, consecrare publice, usibus, divinis humanisve, aut memoriæ, et spectaculo. οὐχ ἵνα θαυμάζωμεν αὐτὰ μόνον θεωροῦντες, ἀλλ' ἵνα καὶ μιμώμεθα τὰς τῶν ἀναθέντων ἀρετὰς 174, 8. 201, 4. ὧν ἓν αὐτὸ οὐδὲ ἐπὶ τῆς ἡμετέρας γενεᾶς ἀνετέθη 615, 25. b) imputare, causam, vel culpam rei in aliquem conferre. τὴν αἰτίαν τῶν ἐκ τοῦ πολέμου συμβησομένων δυσχερῶν ἅπαντες τοῖς ὑπὲρ ὑμῶν τὰ βέλτιστα λέγειν οἰόμενοις ἀναθεῖναι βούλονται 146, pen. τὰ πεπραγμένα ἑαυτῷ ἀνατίθεις ἔμοι 230, 23. οὐ τὴν τοῦ κατορθοῦν τῷ συμβούλῳ ἀνέθηκε δύναμιν, ἀλλὰ τοῖς θεοῖς 322, 20. οἷς ἂν εἰκότως καὶ δικαίως ἅπαντες τὴν τῶν γεγενημένων αἰτίαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἀναθεῖν 323, pen. τάλλα πάντα ὑμῖν ἀναθεῖναι πεπειράνται 1453, 10. c) reprehendere, h. e. emendare, ut si calculum male posi-

tum retractando melius colloques. *εἰ περὶ ὧν ἡμάρτετε, νῦν ἀναθέσθαι βούλεισθε* 1456, 20. = ἀνατιθέναι τινὶ τὰς αἰτίας τῶν πεπραγμένων *Æ.* 29, 25. ἀνάθημα ἀναθεῖναι 56, 40. ἀναθεῖναι τοῖς θεοῖς χάρακιν ἐπὶ πάσῃ ἀσργίᾳ 68, ult. ἀσπίδας χρυσᾶς ἀνέθηκεν 70, 3. τῶν εἰς τὸν πόλεμον ἀναλωμάτων τὰ δύο μέρη ὑμῖν ἀνέθηκε, *imposuit* 74, 3. τὴν ἡγεμονίαν ἀρδὴν φέρων ἀνέθηκε *Θηβαίοις* 74, 6. ἀνατιθέναι, *imputare*. τὰ ἔνδοξα καὶ λαμπρὰ τῶν πραγμάτων ἀνέτιθεσαν τῷ δήμῳ. 86, 42. ἀνατιθέναι τινὶ τὰς αἰτίας, *imputare, adscribere*, 87, 38. = τούτῳ τὰ τούτου ἀσεβήματα ἀναθέντες. *imponentes hujus hominidæ piacula in caput ipsius, h. e. ipsius capite ea tuentes atque expiantes* *A.* 116, 14. 127, 2. ἐγὼ σοὶ μᾶλλον ἢ ἔχοιμι ταύτην τὴν πρόφασιν ἀνατιθέναι *imputare, in te conferre* 136, 13. = ἀναθέμενος (*scil. εἰς τὰς βοῦς vel εἰς τὴν ἄμαξαν*) ὁ βοηλάτης ὄχχτος, ἀπάγων τὰ ξύλα *L.* 110, 7. quod *TAYLOR* ait *atticum esse pro ἐπιθέμενος*. = ἀνατιθέναι εἰκόνα εἰς τὴν ἀγορὰν *D.* 95, 34. τὴν τινοῦ αἰτίαν τινὶ *imputare* 101, 32.

ἀνατρέπειν τὸ σκάφος 128, 24. ὄρους τῶν ἀγαθῶν καὶ κανόνας 324, 27. τὴν τράπεζαν 403, 7. οὐχ ὅπως ὀρθῇ πλευσεῖται (*patritia*) προεῖδeto, ἀλλ' ἀνέτρεψε καὶ κατέδυσε 419, ult. ἀνατρέφειν οἷσι τὰ κοινὰ δίκαια 778, 22. πᾶσαν τὴν πόλιν 779, 26. ἂ μὴ ἐπιτρέψῃτε ἀνατρέφαι τῷ μιαιφῶ τούτῳ 962, 8. = ἀνατρέπειν τὴν κοινὴν παιδείαν *Æ.* 26, 31. ἀνατετροφύτας πόλεις 27, 4. ἀνατρέπειν πλοῖον 76, 11. ἄρδην ἀνατετροφύτα τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν πόλιν 76, 12. = ἀνατρέπειν τὴν τράπεζαν *An.* 17, 10. *symbolice dictum, pro fortunatus et prosperitatem alicujus omnem funditus evertere*. ἀνατέτροφεν αὐτοῦ τὸν πλοῦτον, τὴν σωφροσύνην καὶ τὸν ἄλλον βίον 17, 13. = ἀνατρέπειν πράγματα *evertere, corrumpere* *D.* 94, 8. πόλιν 101, 27. ἅπαντα 109, 3.

ἀνατροπεὺς τοῦ οἴκου *A.* 116, 28.

ἀναυμάχητος ὁλεθρος *L. ap. Theo.* *clades, ubi classi tuæ per-eundum est, etiamsi cum classe hostili confligendi copia ipsi negata esset. sophisticè dictum.*

ἀναφαίνειν] ῥήτωρ ἐξαίφνης ἐκ τῆς ἡσυχίας ὥσπερ πνεῦμα ἀνεφάνη 328, 10. ὅπως μὴ χρεὸς ὑστερον γεγόμενον φανήσεται ἐπὶ τῷ χωρίῳ 1040, 19. = ἀναφαίνεσθαι, *usurpatur de re subito existente, alia, quam pro spe e rebus ante factis vel gestis concepta. λογογράφος ἐκ τριηράρχου ἀνεφάνη* *Æ.* 78, 26. = ἤδσαν γὰρ οἰκίῳ σφίσι τὸ κακὸν ἀναφανισόμενον *A.* 112, 45. = ἀναφανῆ ἐν τοῖς ἱππεῦσι τεταγμένος ἐν τοῖς ὅπλοις. *subito spectandum se præbeat haud opinantibus* *L.* 140, 32.

ἀναφέρειν *referre aliquo, ut in numerum ordinemve aliquem rerum, aut ut auctori, causam culpamve rei imputare*. ἀναφ. ἐπὶ τι τὴν αἰτίαν 140, 25. τῷ μὲν ἔστ' ἀνενεγκίῃ ἐπ' ἐκείνους. *referre causam ad illos, ut principes exempli, suumque factum illorum exemplo purgare* 302, pen. τὸ μὲν εἰς ἀλλήλους ἀναφέρτε. *alteri alteris imputatis, vos mutuo accusatis* 838, 14. τὸ τῆς γνώμης ἀνενεγκατε πρὸς ἅπαντα τὸν νόμον 493, 1. τοὺς νόμους ἐπὶ τὴν ἡμέραν, ἂν ἥς ἐτίθησαν *valorem legum ex illa die ordiri*

714, 12. τὴν ἀπόδοσιν, numerationem, depensionem æris debiti. εἰς ἐκεῖνον μόνον ἀναφέρει. illum solum ait interfuisse, cum æs relueretur 920, 26. τὰν εἰς μῦθον ἀνηνεγκμένην, quæ ad tempora fabulosa referuntur, in fabulis numerantur. τὰ ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἀνενεγκόντες gesta in concione cum ad senatum retulissent. οὐδὲ γὰρ ταύτην λαβόντες ἀναφέρουσι ne hanc quidem (philalam) in census inferunt, h. e. commemorant in recensione reliquarum rerum 1030, 13. 1031, 11. ἀνέφερεν εἰς τὸν Ἀφαρέα λόγον, ὀφείλων αὐτὸς τὰ σκευὴ τῇ πόλει. quæ armamenta reip. debebat ipse, negabat ea ab Aphareo accepisse, ejusque socordiam prætendebat, sed falso 1148, 16, b) pristinas ad vires redire, convalescere velut a morbo, vertigine, crapula, aut, ut qui e profunda voragine eluctatus sit. ἐὰν δ' ἀνενέγκωσιν ἄρα οἱ Θηβαῖοι καὶ σωθῶσι καὶ μὴ πέσωσι 210, 15. = χίλια τάλαντα νομίσματος (signatæ pecuniæ) ἀνηνέγκαμεν εἰς τὴν ἀκρόπολιν Æ, 51, 25. 31. ἀναφέρειν αὐτῷ τῶν λημμάτων τὰ μέρη 74, ult. ἀναφέρειν ἐπὶ τινὰ αἰτίας 84, 36. = τῆς κηλίδος εἰς ὑμᾶς ἀναφερομένης A. 123, 42. οὐκ ἔστιν ὅποι τις ἂν τὴν ἀμαρτίαν ἀνενεγκὼν ἀπολύσαιτο 140, 5. 142, 6. = ἀναφέρειν χρήματα εἰς τὴν ἀκρόπολιν An. 24, 19. 27. = ἀναφέρειν τὴν αἰτίαν εἰς ἄλλους L. οἷς τὰς ἀπολογίας ἀνοίσει 127, 32. TAYL. rem aliquo referre, causam vel culpam alicui imputare 122, 36. τὴν αἰτίαν εἰς ἐκείνους ἀνέφερον 164, 42. ἀναφερομένης ὁρῶ τὰς ἀπολογίας εἰς ἐκείνους 126, 7. 134, 43. οἱ ἄλλοι τῆς αὐτῶν ἀρχῆς κατὰ πρυτανεῖαν λόγον ἀναφέρουσι exhibent, scil. τοῖς λογισταῖς 183, 26. = ἀναφέρειν στήλην εἰς ἀκρόπολιν D. 108, 8. φόρους εἰς ἀκρ. 95, 6. τίς * ἀνήνεκται τῇ θεῷ κόσμος εἰς ἀκρόπολιν 102, 26.

ἀναφορὰ caussatio, per fugium, receptus, latebra culpæ, quo excusare factum speres. ὑπελείπετο γὰρ αὐτῶν ἕκαστος ἑαυτῷ ἅμα μὲν βρασιώνην, ἅμα δ' εἴ τι γένοιτο, ἀναφορὰν 301, 24. ἀναφορὰν ἐκείνοις εἶναι περὶ τῶν χρημάτων εἰς τοὺς ἔχοντας. licere ipsis ad eos, penes quos illa bona sint, recurrere, ab iisque relutionem repetere 704, 8. = κατέλιπον αὐτοῖς τὴν εἰς τὸ ἄφανὲς ἀναφορὰν, refugium, receptum ad inficiationem ejus, quod sibi absconditum in animis suis reservassent, et quod in animo, cum habuissent, habuisse tamen argui non possent, (reservatio mentalis) Æ. 41, 41.

ἀναφῶναι vide ἀνάπτισθαι Æ.

ἀναχαιτίζειν repellere, evertere, quod pronum decurrit, sursum in arduum redigere. ἡ πρώτη πρόβασις καὶ μικρὸν παίσμα πάντα ἀνεχαιτίσει καὶ διίλυσι 20, 27. proprie de comis ductum est, pilisve, qui a cauda animalis versus cervices retro aguntur manu, aut iracundia terrore arreiguntur, assurgunt. v. Philostrat. p. 706, 14. 835, 29.

ἀναχωρῶντες] ἀναχωροῦντες τὴν ὁδὸν cum ruderibus congestis viam publicam exaggeravissent 1279, 20.

ἀναχωρεῖν domum unde venerat, se recipere, de hoste fugiente, et in patriam remigrante τοὺς ἀναχωροῦντας ἐκ Πλαταιῶν

τῶν βαρβάρων ἀπὸ τῆς ἡττης 173, 10. = *Æ.* 71, 4. = τῆς ὑμετέρας ἀμαρτίας ἡ ποινὴ εἰς ἡμᾶς ἀναχωρεῖ *A.* 115, 12. = τοῦ σεμνοῦ Σταιρίως ὑστερον ἀνεχώρησα. *prælio excessai* *L.* 147, 13. τὰς ἐξόδους μετὰ τῶν πρώτων ποιοῦμενος, μετὰ δὲ τῶν τελευταίων ἀναχωρῶν 147, 28.

ἀναχώρησις. *receptus, perfugium.* ἀναχώρησιν ἑαυτῷ καταλείπει 354, 11. = θέν μὴ νικήσας μάχην οὐκ ἦν ἀναχώρησις *Æ.* 66, 8. ἀνδραγαθίας ἔνεκα καὶ δικαιοσύνης οἱ σύμμαχοι τὸν δῆμον. *scil.* τούτῳ τῷ στεφάνῳ ἐστεφάνωσαν. *formula inscriptionum earum, quæ solerent coronis aureis inscribi, quæ populo Athen. ab aliis populis honoris et benevolentiae ergo dono darentur* 616, 2. τὸν βασιλῖα ὁ δῆμος ἐκ τῶν προκρίτων κατ' ἀνδραγαθίαν ἤρετο 1370, 19. = ἐφικόμενος τῆς ἐκείνων ἀνδραγαθίας, posteaquam attigeris illorum virtutem *Æ.* 81, 9.

ἀνδραποδιζεσθαι πόλιν *An.* 26, 11. = πόλιν ὑπὸ τῶν βαρβάρων ἠνδραποδίσθη *L.* 195, 46.

ἀνδραποδισμὸς] ὑπὲρ ἀνδραποδισμοῦ τῆς πατρίδος πολεμεῖν de patriæ libertate statuque tuendo, ne in servitute incidat 10, 18. τὴν ἐναντίαν ποτὶ Θηβαίους οὗτοι ψῆφον ἔθεντο περὶ ὑμῶν ὑπὲρ ἀνδραποδισμοῦ 361, 27.

ἀνδραποδιστῆς] ἀνδραποδιστῶν θάνατον αἰροῦνται μᾶλλον 53, ult. = *L.* 117, 8.

ἀνδράποδον a) *mancipium.* θέν οὐδ' ἀνδράποδον σπουδαῖον οὐδὲν ἦν πρότερον πρῖν εἶναι 119, 9. ἰδεῖν οὖσαν τὰ ἐκ τῆς Ἀττικῆς βοσκήματα καὶ ἀνδράποδα εἰς τὴν Βοιωτίαν ἔχοντα 299, 13. βάρβαροι, παρ' ὧν τὰ ἀνδράποδα κομίζεται εἰς τοὺς Ἕλληνας 530, 3. εἰ γὰρ ἀνδραπόδων πόλιν, ἀλλὰ μὴ τῶν ἑτέρων ἄρχειν ἀξιούντων ὁμολογεῖτο εἶναι 614, 15. b) *homo ignobilis, contemptus, illiteratus, illiberalis.* τοὺς Ἕλληνα μὲν ἀντὶ βαρβάρου ποιήσαντας, γινώριμον δὲ ἀντ' ἀνδραπόδου 1123, 23. = οὐδ' ἂν φησιν ἐν βασάνοις ἀνδραπόδων γίνεσθαι, *negat, se causam fortunasque suas indicibus mancipiorum vi tormentorum expressis commissurum* *Æ.* 45, 8. = ἀνδράποδα μισθοφοροῦντα *L.* 72, 40.

ἀνδρεία] πρὸς ἀνδρείαν παιδεύεσθαι *Ly.* 162, 25. οὕτως εἶχον πρὸς ἀνδρείαν 163, 19.

ἀνδρεῖος *qui sit in rep. gerenda, qui minus* 107, init.

ἀνδρία] δόξαν μὲν ἔχοντας ἐπ' ἀνδρία, περιδεῶς δὲ μᾶλλον τῶν ἀδόξων ζῶντας 155, 4. οὐκ ἔστι χαλεπὸν δόξαν ἀνδρίας λαβεῖν 180, 8. ἀνδρίαν ἐπὶ τῶν κινδύνων ἐπιδείκνυσθαι 180, 10. ἀρχῆς ἀπάσης ἀρχὴ μὲν ἡ σύνεσις, πέρας δὲ ἡ ἀνδρία 1394, 4. *differunt ἀνδρία et εὐψυχία.* v. hac in voce. = ἐν ἀνδρία νενικηκώς *An.* 34, 29. *ubi Taylor legi vult εὐανδρία uno vocabulo.*

ἀνδριάς] ὑπόμνημα τῆς ἀδικίας στήσαι ἀνδριάντα πρὸ τῶν πυλῶν. *programma æneis in tabulis publico in loco propositum* 159, 22. ἀνδριάντα χρυσοῦν, ἀπαρχὴν τῶν αἰχμαλώτων Μῆδων ἀνίστησεν εἰς Δελφοῦς 164, 21. ὥσπερ ἀνδριάντα ἐκδεσπικῶς κατὰ συγγραφὴν. *qui signum faciendum locavit e pacto literis consignato* 268, 9. ἀνδριάς per ludibrium appellatur homo ficulneus, importunus,

agrestis. τὸν καλὸν ἀνδριάντα ἐξέθρεψέ σε 270, 11. καίτοι τὸν ἀνδριάντα τοῦτον (Solonis) οὐπω πεντήκοντα ἔτη φασὶν ἀνακεῖσθαι 420, 13 = ἀνδριάς Κόντος χαλκοῦς ἔσθι πρώτου (scil. μετὰ τὸν Ἀρμόδιον καὶ Ἀριστογείτονα) L. ap. Ulpianum ad *Midianam*.

ἀνδρικός] Θαραγῆλοις νικήσας ἀνδρική χορᾷ L. 161, 35.

ἀνδρόγυνος, turpissimum conviciū Æ. 45, 5.

ἀνδροκτασία λυγρὰ Æ. 21, 14.

ἀνδροληψία in singulari, et ἀνδροληψίαι in plurali usurpatur. Atheniensis e. c. si quis ab alius alicujus civitatis cive peremptus fuisset, atque hæc civitas homicidam deposcenti reip. Ath. tradere recusaret, licebat peremti necessarii cives aliquot, ad summum tres, illius civitatis veluti pignoris loco capere, donec ipsis satisfaceret. Hæc captura ἀνδροληψία appellabatur. ὑπὲρ τούτου τὰς ἀνδροληψίας εἶναι τοῖς προσήκουσι (scil. interemti) 647, 24. τὴν ἀνδροληψίαν εἶναι μέχρι τριῶν licere pro arrha et represalium loco capere ad tres, non plures 647, 26. etiam in neutro usurpatur τὸ ἀνδροληψιον 648, 10. τὸ ἀνδροληψιον παρ' οἷς ἂν ὁ δράσας (scil. τὸν φόνον) ἦ, ἐὰν μὴ διδῶσι δίκας, κελεύουσιν οἱ νόμοι μέχρι τριῶν εἶναι 692, 22. ἀνδροληψίας (quæ sunt hominum correptiones) καὶ σύλας (quæ sunt rerum) τὰς διὰ τούτων κατεσκευασμένας 1232, 4.

ἀνδροφόνος erat solummodo is, qui, ubi ab accusatore homicidii reus fuisset peractus, a iudice homicida esset declaratus 629. ubi multis de eo, quod circa homicidia jus esset, agitur. = ἀνδροφόνον οὐκ ἐὰν λέγειν L. 116, 38. 40. οὐ γὰρ δεῖν, ἀνδροφόνον αὐτὸν ὄντα συμπεμπειν τὴν πομπὴν τῇ Ἀθηνᾷ 137, 27. = μᾶλλον τῶν ἀνδροφόνων ἤλαυνεν Ly. 166, 39.

ἀνδρωνίτις L. 92, 29.

ἀνέγκλητος] μόνα τὰ ἐμοὶ πεπραγμένα ἀνέγκλητον inculpabilem πεποιήκε τὴν πόλιν 1470, 22.

ἀνεγκλήτως χρῆσθε τῷ συμφέροντι 212, 8. 220, 6. ἀν. τοῦτο τὸ δίκαιον ὑμῖν παραδεδώκασι 218, 1.

ἀνέδην] τῆς δὲ πομπείας ταύτης ἀνέδην γεγεννημένης 229, 3. ποιῶντα * ἀνέδην δεινότητ' ἀνθρώπων ποιεῖν 1459, 9.

ἀνειπεῖν τὸν στέφανον voce præconis proclamare delatam alicui coronam auream 244, 2. τῷ μὲν στεφανουμένῳ τὸν αὐτὸν ἔχει. ζῆλον ὁ στέφανος, ὅπου ἂν ἀναρρηθῇ 267, 15. = ἀνειπεῖν palam pronuntiare, edicere, præconis voce promulgare An. 6, 5. 7, 6.

ἀνείργειν reprimere D. 108, 3.

ἀνέκδοτος de virgine non elocata nuptui, aut parum elocabili. τὰς ἡμετέρας θυγατέρας μελλούσας δι' ἐνδοίαν ἀνεκδότους ἐνδὸν γηράσκειν περιῶ 1124, 7. 1383, 24. = I. 57, 37. = ἀνέκδοτος ἀδελφῇ L. 134, 1.

ἀνεκτός] παιδείας μετέχοντες, ἡ καὶ τοὺς ἀναισθήτους ἀνεκτοὺς ποιεῖν δοκεῖ δύνασθαι 1477, 23. ἀλλ' οὐκ ἦν ταῦτα τοῖς Ἀθηναίοις πάτρια, οὐτ' ἀνεκτὰ, οὐτ' ἔμφυτα 295, 25. = οὕτω γὰρ ἔσονται μόγις ἀνεκτοὶ L. 166, 10.

ἀνέλεγκτος] τῆς ἀνελέγκτου (nisi potius ἀνεξιλέγκτου leg. est.)
νῦν ἐπεσχεθείσης αἰτίας 1471, 10.

ἀνελεημόνως καὶ ἀνοικτίστως ἀπόλασε A. 114, 10.

ἀνελευθερίαν καταγνῶναι τοῦ δήμου Æ. 60, 11.

ἀνελεύθεροι οἱ Μεγαρεῖς καὶ μικρολόγοι 1357, 9. = ἀνελεύθερον καὶ
λίαν φιλόδικον νομίζω εἶναι τὸ κακηγορίας δικάζεσθαι L. 116, 22.

ἀνέλιπistos] τί τῶν ἀνελίπτων καὶ ἀπροσδοκῆτων οὐ γέγονεν ἐφ'
ἡμῶν Æ. 72, 23.

ἀνεμίσσητον ἦν αὐτῷ, invidia carebat, atque reprehensione, quod
sic ageret Æ. 63, 8.

ἀνέμητον haud hereditate cretam, in partes haud distractam
τὴν οὐσίαν συγχωρήσας εἶναι 1083, 6. = ἀνέμητου τῆς οὐσίας οὕτης
Æ. 14, 30.

ἀνεξιλέγκτον αὐτὸν εἶναι δεῖ τὸν ἄλλων κατηγορήσοντα 782, 3. =
οἱ ἐπιβουλεύοντες ἀνεξιλέγκτοι ἂν εἴσαν. abirent haud convicti,
vel non possent convinci A. 116, 10.

ἀνεξέταστος] οὐδὲν ἀνεξέταστον, οὐδ' ἀόριστον ἐν τούτοις ἡμέλειται
50, 16.

ἀνέπαφος] παρέξουσι τοῖς δανείσας τὴν ὑποθήκην ἀνέπαφον κρατεῖν
926, 20. ἐκφανῇ καὶ ἀνέπαφα παράσχεις τὰ ὑποκαίμενα 1294, 8.
13. pen.

ἀνεπίδικος] pro ἀνεπίδικαστος, virgo heres, aut hereditas, pos-
sessori non rite, secundum formulam juris, a iudice adjudicata.
ἀνεπίδικον μὴ εἶναι ἔχειν μήτε κλῆρον, μήτ' ἐπίκληρον 1135, pen.
1136, 3. = I. 44, 1. 72, 34.

ἀνεπιεικείαν τινα ἡμοῦ καταγνοίητε. iniquitatem 845, 22.

ἀνεπιτήδειος] ἀνεπιτήδειόν τι γινῶναι An. 23, 15. asperam de
aliquo sententiam pronunciare. = L. 112, 20.

ἀνεπιτήδειος πράττειν τὴν πόλιν (oppositum τῷ εὖ πράττειν) L.
187, 14.

ἀνεπιτίμητόν ἔμε εἶναι τῆς σῆς φιλίας tuæ amicitiae erga me re-
prehensione vacare 1417, 12.

ἀνεπίφθοнос] οὕτω γὰρ ἔμοι περὶ ἡμαυτοῦ λέγοντι ἀνεπίφθονάτατον
εἰπεῖν 331, 23. ἀνεπίφθονον αὐτῷ εἶναι τιμωρεῖσθαι τὸν ὑπάρξαντα
1350, 3. = ἀνεπίφθονον εἶναι μοι νομίζω περὶ τούτων λέγειν Æ. 50,
30.

ἀνεραῶν, ἀνεραῶσθαι] τῆς γραῶς, τολμηροτάτης γυναικὸς, ἀνηράσθη.
denuo exardescere amore An. 16, 37.

ἄνευ] ὡς οὐ στήσεται τοῦτο ἄνευ μεγάλου τινὸς κακοῦ 141, 4. ἄνευ
τοῦ δικαίου πράττειν τὸ συμφέρον insuper habito æquo et justo
agatis id, quod e re vestra est 214, 5. βαδίζων ἐπ' οἰκίας ἄνευ
ψηφίσματος 271, 13. ἄνευ ἡμῶν nobis insciis, hac de re non in-
terrogatis, venia nostra neque rogata, neque impetrata 935, 22.
ἄνευ αὐτοῦ ipso inscio et invito 1240, 3. b) ἄνευ non excludit,
sed una quoque complectitur. ἄνευ τοῦ καλὴν δόξαν ἐνεργεῖν præ-
terquam, quod insignem gloriam attulit 255, 9. = ἀραβὲς ἄνευ
λύτρων Æ. 30, 16. ἄνευ αὐτοῦ. clam, procul eo, excluso eo 74,

40. = ἀνευ ὁμολογίας προικὸς I. 40, 46. 41, 26. ἀνευ τῆς γνησίας θυγατρὸς. in fraudem filiae legitimæ, quæ esset, ea sive plane præterita et exclusa, sive majorem in modum læssa 42, 7. 44, 41. 43. 45, 2. 81, 3. θυσίαν ἀνευ ἡμῶν οὐδεμίαν ἐποίησεν 70, 22. τοῦτο αὐτῶ ἀνευ τοῦ νόμου καὶ τοῦ δικαίου μηδὲν ἰσχυσάτω 78, 27. = οὐδὲ πόλει ἔξεστιν ἀνευ Ἀθηναίων θανάτω ζημιῶσαι A. 135, 4. inaciis Athen. et injussu eorum. = ἀνευ τούτου solummodo, vel, nullo ad hanc rem habito respectu, etiamsi hoc non fuisset, etsi hoc prætextu non potuissent uti L. 115, 10.

ἀνεύθυνος, pro ἀνεύθυντος, vel οὐχ ὑπεύθυνος, haud obnoxius culpræ, aut rationi reddendæ. εἰ ἀνεύθυνα τὰ τῶν ἀμβλώσεων (id est τὰ περὶ τὰς ἀμβλώσεις πλημμελήματα) ταῖς γυναιξί L. ap. Theo. c. 2.

ἀνέχειν] non solum ἀνέχομαι in futuro medii, sed etiam ἀνασχέσθαι dici, ex oratione Timocratea confirmat scholiastes Aristophanis ad Acharn. 296. ἀνέχεσθαι. ἴν' ἡ ἐκόντες ἀνέχησθε ἀδικούμενοι 212, 6. ἰδισμός τοῦ ἀνέχεσθαι ὑμᾶς τοὺς τοιοῦτους εἰσπλους 219, 8. μηδὲ φωνὴν ἀνάσχησθε 228, 17. πέντε δραχμας ἀνέχεσθαι ὄφλοντα 1481, 23. b) retinere, cohibere, arcere. ἐν ᾧ ἡ τύχη διαλείπει, καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἀνέχει 1449, ult. c) sursum in altum attollere, manus e. c. ὁσας δεξιὰς καὶ ἀριστεράς ἀνίσχοντες 531, 12. 1072, 24. d) procul in mare procurrere, de promontorio. ἀκρωτήριον ἀνέχον πρὸς τὴν Ἰμβρον ἀπατάτω τῆς Θρακίης 675, 26. = ἀνέχεσθαι τοιαῦτα ἀκούοντας, ἃ ἐκβάλλεσθαι ἀξία ἔστιν A. 127, 13. = μὴ ὑπὸ τῶν αἰεὶ κακίστων κακῶς πάσχοντες ἀνέχεσθε L. 186, 13. μήτηρ ἢ πέφυκε καὶ ἀδικουμένη ὑπὸ τῶν ἑαυτῆς παιδῶν ἀνέχεσθαι 188, 44. οἵτινες ἔλαττον ἔχοντες ὑπὸ τῶν προσηκόντων μὴ δύνανται ἀνέχεσθαι 893, 2.

ἀνεψιότης] ἐντὸς ἀνεψιότητος 1068, ult.

ἀνηβος ἐταῖραν ἔχων L. 142, 7.

ἀνήκειν pertinere. τῶν εἰς ἀρετὴν ἀνηκόντων 1389, 21. τὰ εἰς γένος ἀνήκοντα 1390, 17. = ὁ φόνος οὐν ἀνήκει εἰς τοὺς θεαμένους redit ergo culpa cædis ad spectatores. hi dicendi erunt eam commisisse A. 123, 13. = ἀδικημάτων εἰς ἀργυρίου λόγον ἀνηκόντων, quæ multa pecuniaria lui possunt D. 97, 40.

ἀνήκεστος] ἀν. ραθυμία 101, 5. ἀνήκεστόν γ' οὐδὲν ἂν ἦν γεγονὸς 372, 20. ἐὰν δέ τι ἡ ναῦς πάθῃ ἀνήκεστον, εἰ navis naufragio elisa fuerit 927, 7. ὅπερ ἐκάλωσαν μηδὲν ἀνήκεστον ἡμᾶς παθεῖν 1258, 5. = ἀνίατα καὶ ἀνήκεστα κακὰ Æ. 75, 22. ἀνήκεστοις κακοῖς τὴν πόλιν περιβάλλειν 86, 8. = πολλὴν πρόνοιαν ἔχειν, μέλλοντας ἀνήκεστον ἔργον ἐργάζεσθαι facinus irreparabile, ut semel factum est A. 140, 14. ἐν τοῖς ἀνήκεστοις πλέον βλάβος τὸ μετανοεῖν 140, 17. = ἀνήκεστοις συμφοραῖς περιβάλλειν An. 18, 32. = ἀνήκεστον συμφορᾷ περιβάλλειν L. 102, 28.

ἀνήκεστος λόγειν περί τινος, aut est improbe, contumeliose, aut indesinenter Æ. 5, 34.

ἀνήκοος ignarus, imperitus historiarum, memoriarum omnium 441, 15. = ἀνήκοος παιδείας Æ. 19, 41. ἀνήκοον μηδενὸς λόγου Ἐλ-

ληνικοῦ ἄμην δαῖν τὴν μέλλουσαν πόλιν ὑπὲρ τῶν ὅλων βουλεύεσθαι 44, 6.

ἀνήκουστος] ἀνήκουστα καὶ θεοῖς καὶ ὑμῖν. quæ neque deos, neque vos par est ad aures admittere A. 113, 39.

ἀνηλήτός τις εἰμι Æ. 50, 8. = Ly. 169, 6.

ἀνηλεῶς An. 34, 14.

ἀνήρυτα πράγματα ἔχομεν inexplicabilia negotia 208, ult.

ἀνὴρ vir fortis, strenuus, egregius. ἐξήλουν, ἐτίμων, ἄνδρας ἡγούντο 426, 6. εἰ ἵνα μόνον ἄνδρα Θετταλία, καὶ ἵνα Ἀρκαδία ταῦτά φρονούντα ἔσχον ἡμοὶ 327, 3. ἀνὴρ γίγνεσθαι ad virilem ætatem adultus declarari, præcedebat; sequebatur εἰς τοὺς δημότας ἐγγραφέσθαι 313, 13. collata cum p. 314, 3. ἀνδρῶν ἀγῶν in ludis. = καθαρὸν οὕτω χρὴ τὸν βίον τοῦ σώφρονος ἀνδρὸς εἶναι, ὥστε μὴ ἐπιδέχεσθαι δόξαν αἰτίας πονηρᾶς Æ. 7, 32. ἄγριοι ἄνδρες, homines porcini 8, 10. παρωσάμενος ἄνδρα πρεσβύτην 14, 38. ἡδὺς ἀνὴρ καὶ παρὰ τὰς ἡδύας διατριβὰς γελοῖος 17, 41. λογίζομαι τάληθες εἰς ἀνδρὸς φύσιν 21, 38. βλασφημίας ποιήσεται εἰς ἄνδρα 24, 4. ἀνὴρ καὶ ἄρρην τὸ σῶμα 26, 22. εὐσσειτος ἀνὴρ 31, 12. σύμπρεσβος ἀνὴρ 31, 13. ἀμφισβητεῖν ἀνὴρ εἶναι, virum se ferre, vir velle videri, qui animo et moribus mulier sit 47, ult. 48, 1. ubi posteriori loco est ambigere, dubitare. κακοῦ ἀνδρὸς ξύμπασα πόλις ἀπήγυρα 49, 26. 73, 3. προσάπτεσθαι ἀνδρὸς ἰδιώτου, ἢ δυναστού, ἢ πόλεως δημοκρατουμένης 69, 36. διὰ τοῦτο γὰρ οἶμαι ἡμᾶς, παῖδας ὄντας, τὰς τῶν ποιητῶν γνώμας ἐκμανθάνειν, ἵν' ἄνδρες ὄντες αὐταῖς χρῆσάμεθα 73, 1. ἐκπέμπειν ἀγαθοὺς ἄνδρας ἐπὶ τὸν πρόδηλον κίνδυνον 75, 13. οὕτε πόλις, οὐτ' ἰδιώτης ἀνὴρ πώποτε καλῶς ἀπήλλαξε Δημοσθένει συμβούλῳ χρῆσάμενος 76, 8. καταδείστεροι πολλῶν ἄνδρες 79, 16. κοσμητῆρα μάχης ἔσχον ἄνδρα μολεῖν 80, 22. ἀνὴρ συνηγορός (pro simplici συνηγορός) 82, 11. ἀνὴρ ὄντως μετ' ἀρετῆς βεβιωκὸς 84, 15. ἀνὴρ γὰρ ἰδιώτης ἐν πόλει δημοκρατουμένη νομαρ καὶ ψήφῳ βασιλεύει 87, 8. τὰς διαρεὰς εἰς βελτίῳ σώματα καὶ ἀξιολογωτέρους ἄνδρας ἀπόδεισθε 90, 4. = ἀπορία ἀνδρῶν An. 19, 22. ἀνὴρ homo singularis, privatus 12, 2. = τοῦτον (Alcibiadem juniorem) οὐχ ὡς ἀδελφὸν αὐτῆς (uxoris Cliniae) ἀλλ' ὡς ἄνδρα (maritum) εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ (Cliniae) εἰσιέναι L. 142, 19. μὴ εἰδισται λέγειν ἐν ἀνδράσι 898, 15. ἀνδράσι χορηγεῖν 161, 37. = θάνατον * ἀνδρῶν καὶ παίδων καταψηφίζεσθαι Ly. 169, 11.

ἀνθεῖν] σφόδρα ἠνθῆσεν ἐπὶ ταῖς ἐλπίσιν 21, 2.

ἀνθηρόν πρὸς εὐπρέπειαν κάλλος. 1404, 21.

ἀνθίστασθαι] ἂν τὸ παρ' ὑμῶν τῶν ἀκουόντων ἀντιστῇ 450, 15. διακαίως καὶ καθαρώς ὑπὲρ τῶν πολιτῶν ἀνθιστήκει Φιλίππῳ 127, 5. κἂν ἐν τῷ καθ' ἑαυτοὺς βίῳ ταῖς προσηκούσαις αὐτῶν τιμαῖς ὁ φθῶνος ἀντιστῇ 1479, 15.

ἀνθομολογεῖσθαι] ἀνθομολογησάμενος πρὸς τοῦτον. cum curassem, ut Apaturius sollemniter conceptis verbis coram magistratu profiteretur, se navem suam mihi vendidisse 894, 26.

ἄνθος] αἴτης ἄνθος φυόμενα 423, 2. = * ὅφρ' ἄρα τῆς ἡβης ἄνθος ἔχῃ Ly. 163, 14.

ἀνθρώπινος] ἡ φύσις αὐτὴ τοῖς ἀγράφοις νόμοις καὶ τοῖς ἀνθρώπinois ἦθεσι διώρικεν 317, 23. τίς ἀνθρωπίνη καὶ μετρία σκῆψις 527, 13. ἀνθρώπινος βίος commoda, civilis, probabilis, honesto viro digna vita 771, 13. κατ' ἀνθρώπινον λογισμὸν μάλιστ' ἂν κατορθοίη 1465, 26. αἶστο δειν, ὅτε εὐτύχησε μάλιστα, τότε ἀνθρώπινα πράττων φαίνεσθαι, utens secunda fortuna sobrie, modeste, humaniter 1477, 15. τάγαθὰ μὲν προσδοκᾶν, καὶ τοῖς θεοῖς εὐχεσθαι διδόναι, πάντα δ' ἀνθρώπινα ἡγεῖσθαι. nihil ab homine alienum existimare, nullos esse casus, quibus humana natura non pateat 506, 15. πολλὰ γὰρ ἐστὶ τάνθρώπινα multa enim humanæ vitæ accidunt mirabilia et inopinata 998, 20. = οὕτως ἰσχυρόν ἐστιν ἢ ἀλήθεια, ὥστε πάντων ἐπικρατεῖ τῶν ἀνθρωπίνων λογισμῶν Αἲ. 12, 16. οὐ γὰρ βίον ἡμεῖς ἀνθρώπινόν γε βεβιάκαμεν 72, 24. = ὁ θεὸς βουλόμενος ποιῆσαι τὸ ἀνθρώπινον γένος Α. 125, 22. ἐκ τῶν ἀνθρωπίνων τεκμηρίων quæ doceri possunt ex humanis argumentis, h. e. repetitis ab hominibus et rebus humanis; quibus argumentis paulo post opponuntur divina, h. e. a diis et ostentis repetita 139, 1. = ἀνθρωπίνη δίκη L. 105, 7.

ἀνθρώπινως] ὑποθέντες πρὸς τοῦτο ἀνθρωπίνως τὰς ἐλπίδας 638, 24. expectare in utramque partem ob suppositum aliquod, quod ex humano more cogitandi et loquendi, cum in rebus humanis stabile nihil sit, facile contingere possit. ἀνθρωπίνως λογίζεσθαι 1122, 2. ἂν ἐμοὶ μὴ φιλονείκως, ἀλλ' ἀνθρωπίνως δῶτε concedatis 1485, 4. ἀνθρ. ἐπικουρίζειν τὰ ἀτυχήματα 643, 11. = τὴν γε θεοβλάβειαν καὶ τὴν ἀφροσύνην οὐκ ἀνθρωπίνως, ἀλλὰ δαιμονίως κτησάμενοι Αἲ. 72, 32. = ἀνθρωπίνως περὶ τῶν πραγμάτων ἐκλογίζεσθαι Απ. 8, 27. γινώσκειν 20, 25.

ἀνθρώπινον] τοῦτο δὲ φύσει κίναδος τάνθρώπινόν ἐστι 307, 23.

ἀνθρώπος] τῶν ἐν ἀνθρώποις πάντων ἡγεσάμενος δεινότατον εἶναι 1246, 13. = πολιτεῖαι τρεῖς εἶναι παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ὁμολογοῦνται Αἲ. 1, 18. ὅταν ἡ φύσις τοῦ ἀνθρώπου εὐθὺς πονηρὰν ἀρχὴν λάβῃ 2, 28. δημόσιος ἀνθρώπος, οἰκίτης τῆς πόλεως 8, 27. μαστιγοῦν τὰς ἐξ ἀνθρώπων πληγὰς 9, 12. οἷους ἀπεργάζεται ἀνθρώπους τὸ ἐπιτήδευμα τοῦτο 10, 12. ἀμουςός τις οὗτος καὶ ἀκαίδευτος ἀνθρώπος ἐστὶ 24, 2. ὁ λαμβάνων παρὰ τῶν ἰδιωτῶν καὶ δημοτικῶν ἀνθρώπων τοιαύτας τιμωρίας ὑπὲρ τῆς ἰσηγορίας 24, 36. ἀρχὰς ἀδικημάτων μὴ οἶσθε ἀπὸ θεῶν, ἀλλ' οὐχ ὑπ' ἀνθρώπων ἀσελγείας γίνεσθαι 27, 5. ταρατεία καὶ τόλμα ἀνθρώπου 29, 26. βαρὺς καὶ ἀφόρητος ἀνθρώπος 31, 1. τῶν ὑπὸ τὸν ἥλιον ἀνθρώπων 33, 31. ἐπαφρόδιτος καὶ ἥδους ἀνθρώπος 33, 35. ἀνθρώπος περὶ τὸ γράφειν μεγάλῳ φρονῶν 44, 36. ἐκασκεῖν δυνάμιν ἀνθρώπων ἀπίστων 46, 10. συμπέπλεγμαι ἐν τῇ πολιτεῖᾳ ἀνθρώπων γόητι 48, 32. παρέγγραπτοι ἀνθρώποι 51, penult. μὴδ' ἀνάνδρῳ καὶ γυναικεῖᾳ τὴν ὀργὴν ἀνθρώπων παραδοῦναι 52, 17. ἡ τύχη συνεκλήρωσέ με ἀνθρώπων συκοφάντῃ 52, 34. τοῦτο τὸ δίκαιον μὴδεὶνα ἀνθρώπων ὤμων ἐξαιρεῖσθαι 54, 32. ἐπειδὴ ἐκ τοῦ φανεροῦ τὴν πόλιν ἀνθρώπος οὐκ ἠδύνατο σφῆλαι 71, 20. φωνὰς μόνον οὐκ ἀνθρώπων προσκτησάμενοι (dii) 72, 9. δεσπότης ἀπάντων ἀνθρώπων ἀφ' ἡλίου ἀνιόττος μέχρι δυομένου 72, 27. πρεσβύτας ἀνθρώπους, πρεσβύ-

τιδας γυναῖκας, ὅψ' μεταμανθάνοντας τὴν ἐλευθερίαν 76, 4. τὸν δαίμονα καὶ τὴν τύχην τὴν συμπαρακολουθοῦσαν τῷ ἀνθρώπῳ φυλάξασθαι 76, 7. ἐπιτοκᾷ πάντων προχειρότατα ἀνθρώπων 83, 30. ἄνθρωπος οὐ κεφαλὴν, ἀλλὰ πρόσodon ἔχει 84, 23. ἐξ ὀνομάτων συγκείμενος ἄνθρωπος 86, 27. ἄνθρωπος αἰσχύνη τῆς πόλεως γεγονώς 88, 18. = πιστὶν εἰσγηεῖσθαι τῶν ἐν ἀνθρώποις ἀπιστοτάτην An. 9, 32, ἐπὶ τὸ εὖ πράττειν κακοὶ γίνονται πάντες ἄνθρωποι 20, 21. ἔστιν ἐν τῷ κοινῷ πᾶσιν ἀνθρώποις 20, 24. = τὰς ἐξ ἀνθρώπων γραφὰς ἐγράφατο L. 136, 34. Ἡρακλῆς ἐξ ἀνθρώπων ἠφανίσθη 191, 27. οὔτε θεοὺς οὔτ' ἀνθρώπους νομίζαν. neque divina neque humana jura nosse 121, 2. ἀνθρώπους ὑπογραμμάτίας 186, 6. ubi voc. ἀνθρ. poene contemptum significat.

ἀνθυποβάλλειν, poene idem, quod simplex ὑποβάλλειν A. 83. ult.

ἀνθυπόμυσθαι] ἀνθυπαυμόςαντο οἱ ἀντιδικοί. adversarii nostram absentiae excusationem jurejurando confirmatam, alio contrario jurejurando opponendo debilitatum ibant 1174, 8. οὔτε τότε ἀνθυπαυμόςατο neque tum juratus negabat veram esse illam valedudinis excusationem 1136, 13.

ἀνθυφίστασθαι] τῆς ἐαυτοῦ φυλῆς χορηγὸς ἀνθυποστῆναι 536, 21. ad imitationem, vel æmulationem alterius, qui se choregum obtulerit, aut ad ægre ei faciendum, contra semet quoque offerre.

ἀνιάν] ἀνιάμαι μὲν οὖν καὶ αἰσχύνομαι ὅς μέλλω λῆγειν πρὸς ὑμᾶς 1182, 4, = ἀνιῶμαι ὑπομνήσκων τὰς τῆς πόλεως συμφορὰς L. 133, 35.

ἀνιάρωτα τοῖς ἐχθροῖς ψηφιεῖσθαι L. 173, 19.

ἀνιάτος] ἂν τῶν ἄλλων ἀνιάτων τι κακῶν ἴδωσιν, ἀπέκαυσαν, ἢ ἀπέκοψαν 798, 23. = ἀνιάτοις κακοῖς περιβάλλειν τούτων ἐκάστους A. 69, 37. ἀνιάτα καὶ ἀνῆιστα κακὰ 75, 42. = ἀνιάτος ἢ μετάνοια τῶν τοιούτων ἐστὶν A. 120, 30.

ἀνιάτως] εἰ δ' ἄρ' ἔχουσιν οὕτως ἀνιάτως 332, 21.

ἀνιδρυτός] (Harpocratio exponit ἀνεξίλαστος.) ἀσπειστος, ἀνιδρυτος, ἀμικτος ἄνθρωπος 786, 10.

ἀνίεμαι (ab ἀνειμι) ascendere. ἢ μὴ ἀνιόντων εἰς τὸν Ἀραίων πάγον 707, 5. τηρήσας μὲ ἀνιόντα ἐκ Πειραιῶς ὅψ' 1252, 8. nam qui ex urbe in Piræeum irent, hi descendere dicebantur, et rursus qui illinc in urbem redirent, ascendere. = ἀνιέναι, (ab εἰμι.) ἀνιόντος ἡλίου A. 2, 31. δεσπότης ἀπάντων ἀνθρώπων, ἀφ' ἡλίου ἀνιόντος, μέχρι δυσμένου 72, 27.

ἀνιέναι (ab ἀνῆμι.) ἀνείναι τι τῆς ὀργῆς. de iracundia remittere 575, 3. τὰς τιμὰς τοῦ σίτου ἐνθάδε ἀνείκειναι 1290, 22. = remittere, absolvere, poena carceris aut mortis L. 138, 40.

ἀνισον πολιτεῖαν πολιτευόμενοι A. 1, 24. = ἰγὼ τ' *ἀνισον εἶχον βασανισθείσης L. 102, 14.

ἀνιστάνειν, vel ἀνιστάναι, jubere exsurgere, vel efficere, ut aut assurgat, aut stet aliquid. (ἐξήλεξα τὸν Φίλιππον οὕτω φανερώς, ὥστε τοὺς συμμάχους αὐτοῦ ἀνισταμένους [surgentes ad discedendum e congressu] ὁμολογεῖν. citat Harpocr. p. 283. ex or. pro Corona.) hinc a) significatio devastandi, desolandi, cum incolæ

oppidi e sedibus pristinis exsurgere alioque migrare jubentur. *χωρὰν πολλὴν περιεῖδεν ἀνασταθεῖσαν* 367, 20. b) *avocare a coepto, instituto, vitæ genere quodam, et ad aliud convertere.* ἀνέστησεν αὐτὴν ἀπὸ ταύτης τῆς καλῆς ἐργασίας 270, 14. ἀνίστας ἀπὸ τοῦ καθαρμοῦ 313, 18. c) *donarium, statuam collocare in basi, templo, dedicare.* ἀνδριάντα χρυσοῦν ἀνέστησεν εἰς Δελφοῦς 164, 21. d) *restaurare, rursus erigere collapsa, diruta moenia.* ἀνέστησε τὰ τεῖχη 477, 23. ἀνίστασθαι surgere. a) *ad dicendum, et, quod consequitur, verba facere.* ἡγοῦμαι καὶ πρῶτος ἀναστὰς εἰκότας ἂν συγγνώμης τυχεῖν 40, 8. ἀναστὰς ἐν τῷ ἑμῷ ὕδατι εἰπάτω 259, 5. (ἀπέκριναι μοι δεῦρο ἀναστὰς citat Hermog. p. 179. et schol. Hermog. p. 14, 11.) χαλεπὸν τὸ παρ' ὑμῖν ὑπὲρ ὑμῶν ἐροῦντα ἀνοστηκίνας, ὥσπερ ῥέδιον τὸ καθ' ὑμῶν 1453, 22. b) *de iudicibus ad calculum in urnam in tabula stantem injiciendum exsurgentibus e subselliis suis.* ἀλλ' ἀναστάντες καταψηφίσασθέ μου 228, 18. c) *e lecto a morbo* 1266, 3. ὥς γὰρ ἀνέστη τά-χιστα ἐξ ἐκείνης τῆς ἀσθενείας 1364, 25. = ἀναστήσῃ ἀπὸ τοῦ βωμοῦ Æ. 9, 22. ἀναστήσαι τὰ τεῖχη 41, 41. ἀναστήσαι συνέδρους παρὰ τινος, transferre ex urbe in aliam 67, 12. ἀνίστάνειν τινα, redemptum aliquem aere suo liberare a servitute dura et turpi, et ad se transferre 6, 28. = ἀπὸ τοῦ οἰκήματος ἀνίσταται. excidebat popina vel taberna vinaria, finem faciebat in ea ancillandi I. 58, 16. οὐδὲ τῆς κλίνης ἀνίστασθαι δυνάμενον 59, 40. = τεῖχη ἀντὶ τῶν καθηρημένων ἀνέστησαν L. 196, 30. ἀνέστη ἀπὸ τοῦ βωμοῦ 132, 25.

ἀνίσχειν] μὴ πρότερον πρὶν ἂν ὁ ἥλιος ἀνίσχῃ, exortus sit Æ. 2, 17.

ἀνίσως πρὸς ὑμᾶς ἔρχε καὶ πλεονεκτικῶς. animo erga vos fuit iniquo 752, 17.

ἀνόητος] ὅσαι δ' ἀνόητοι, quotquot autem sunt flagitiosæ, libidinosæ. nam opponuntur ταῖς σωφρονούσαις 1383, 12. οὐκ ἀνόητον ἑμαυτὸν ἐπιδείξειν ἐλπίζων, εἰ σε τοιοῦτον ὄντα ἀγαπῶ 1403, 7. ἀνοητότατοι εἰσιν οἱ λογοποιούντες 54, 14. ὅστις ἄνθρωπος ὦν ἀνθρώπων τύχην προφέρει, παντελῶς ἀνόητον ἡγοῦμαι καὶ ἀκαίδευτον 311, 11. = ἀνοητέτερόν τι ποιεῖν τῶν εἰκότων L. 99, 10.

ἀνοητότερον διατεθεὶς πρὸς τὸ μειράκιον L. 96, 15.

ἀνοίαν ὀφλισκάνειν stulti probum mereri et auferre 16, 24. πολλῶν κακῶν ἡ ἀνοία πολλοῖς αἰτία γίνεσθαι 195, 3. τῶν ἄλλων Ἑλλήνων εἴτε χρὴ ἀνοίαν, εἴτε κακίαν, εἴτ' ἀμφοτέρω ταῦτ' εἰπεῖν. ex orat. pro Corona citat Alexander Numenii de figuris sententiæ p. 12, 22. ed. Normanni. = ἀνοία πολλῇ χράμενος ἐγώ, and I were truly a great fool, — A. 122, 31.

ἀνοίγειν] ἀνεφάνειν τινος τὸν ὀπισθόδομον 170, 5. ἀνέφεται τὸ δεσμοσθένιον 764, 22. λέλυται πάντα, ἀνέφεται, ὁ * βίος συγχέχεται 777, 9. de rebus hiantibus, firma compage carentibus, fluxis et dissolutis. ἀνοίξας τὰ παρασσημασμένα τῶν οἰκημάτων 1046, ult. ἀνοίγειν τὰ σημεῖα τῶν οἰκημάτων. detrahare signa ostiis œcorum, vel horreorum 1048, 13. ἐπειδὴν ἀνοίχῃ τὸ γράμμα-

τειόν (scil. τὸ ληξιαρχικόν) 1091, 21. = ἀπαγορεύειν μὴ ἀνοίγειν, interdicerē, ne aperiant *Æ.* 2, 22. = τὴν θύραν ἀνίστασθαι *L.* 93, 1: ἀνεωγμένης τῆς θύρας 94, 6. *TAYL.*

ἀνοιγνύναι] νόμον, ὃς οὐκ ἀνοίγνυσιν μόνον τὰ δεσμοτήρια, ἀλλὰ καὶ καθαιρεῖ 765, 1. = ἀνοίγνυμι τὴν κιβωτὸν *L.* 121, 5. ἐξελθοῦσα ἢ παιδίσκη τὰς θύρας ἀνοίγνυσιν *fr.* 29.

ἀνοικοδομεῖν restaurare structuram *Ly.* 158, 7. τὴν θύραν. op-
plere saxis et materia, obstruere 166, 8.

ἀνοικτίστως cum ἀνελεημόνως copulatum *A.* 114, 10.

ἀνομία] τὴν ἀνομίαν τοῦ παθήματος ἀμύνοντες injuriam a peremto
contra jus et fas toleratam pari acerbitate rependentes *A.* 125,
44.

ἀνομολογεῖν] πάντας ἀναμολόγημαι τοὺς χρόνους τὰ ἀριστα πράτ-
των τῇ πόλει 254, 10. μηδοτιοῦν ἀδικεῖν ἀναμολόγημαι 315, 14.
ἀναμολόγηται παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ἢ τούτων εὐγένεια 1389, ult.

ἀνομος] πῶς ἂν ἄνθρωποι σχετλιαῖοι καὶ ἀνομώτεροι γένοιτο *A.*
147, 3. = ἀκούειν πρᾶγμα ἀνομον καὶ δεινόν. audire ex eo, qui
crimen infandum tibi exprobrat *L.* 118, 8.

ἀνόητος, qui usumfructum ex aliqua re nullum percipit.
ᾧ τ' ἀνόητον εἶναι πάντων τῶν ἀγαθῶν 442, 26. 275, 5. ἀλλὰ
πάντα ταῦτα ἄπρακτα, ἄχρηστα, ἀνόητα ὑπὸ τῶν πωλούντων γίγνε-
ται 121, 16.

ἀνορθάζειν aut est vociferari, sublata voce loqui, aut verbis
formidinem creantibus ita rem facere horridam, atque detesta-
bilem, ut audienti comæ assurgant *An.* 5, 5.

ἀνορύσσειν τὰ δοτᾶ *Ly.* 164, 7.

ἀνόσιος] ὡς πρὸς ἀνοσιωτάτους ἀνθρώπους οὐδὲν ὑποστελλομένου 390,
9. = sic appellatur sycophanta, mendax, injuriosus, qui nulla
religione ducitur *Æ.* 28, ult. ἀνόσιοι τέχνηι τῶν λόγων 49, 10.
φωτὴν ταύτην τὴν ὀφείαν καὶ ἀνόσιον ἐντεινόμενος 49, 15. = ἀνοσιώτερον
A. 112, 9. ἀνόσια ὀνειδὴ τοῖς παισὶ καταλείψας. liberis meis hoc
opprobrium relinquam, ut dicantur ab eo sati, qui facinus im-
pium morte merita luisse 117, 20. ἀνόσιόν τι γεγονέναι ἐμοῦ
παρόντος. me coram evenisse sinistra auspicia, aut aliquid,
quod obstaret, quo minus perlitaretur 139, 16. = ἀνόσιος τόπος
infamis locus, quo non licet honestis accedere *D.*—

ἀνοσίως καὶ αἰσχρῶς ἀπώλεσε *A.* 114, 17. 116, 32.

ἀνουθέτητος ὦν εἰκότως, τραφεῖς τ' ἐν ἐξουσίᾳ 1477, 14.

ἀνοχή] τὰς ἀνοχὰς ποιήσασθαι 282, 21. 283, 5. ἀνοχὰς αἰτεῖ-
σθαι 232, 20.

ἀνταγοράζειν numis e re vendita redactis aliud aliquid emere.
ἐπὶ τοῖς ἐκείθεν ἀνταγορασθεῖσι 930, 22. ἐπειδὴν ἀπόδονται ἐν τῷ
Πόντῳ ἃ ἤγον, ἀνταγοράζειν πάλιν χρήματα καὶ ἀντιφορτίζεσθαι 930,
ult.

ἀνταγωνίζεσθαι] οὐ πᾶν βῆδιόν ἐστι ταῖς τούτων παρασκευαῖς ἀν-
ταγωνίζεσθαι 1078, 11. = ἀνταγωνίζεσθαι περὶ ἄλλων *An.* 29, 23.

ἀνταγωνιστής aemulus, qui cum alio certat, contendit, ei se
opponit, eum impedit. τούτου δὲ (scil. τοῦ ἀρχεῖν) ἀνταγωνιστὰς

μόνους ὑπειληφώς ὑμᾶς 70, 6. 134, 19. = πρὸς ἀνταγωνιστὰς ἀναξίους
ἑαυτοῦ διακινδυνεύειν *Æ.* 66, 17.

ἀνταίρειν *perugnare*. οὐ Λακεδαιμονίοις μόνον ἀντήρατε (*scil.* τὰ
ὄπλα) 25, 3. μέγεθος δυνάμεως, πρὸς ἣν οὐδ' ἀντῆραι (*scil.* τὰς χει-
ρας, ἢ τοὺς ὀφθαλμούς) δυνάμεθα 66, 24.

ἀνταλλάττεσθαι μηδεμιᾶς χάριτος μηδ' ὠφελείας τὴν εἰς τοὺς Ἑλλη-
νας εἶνοιαν 68, 6. ἀντιπάλους ἀντὶ Θηβαίων Λακεδαιμονίους 203, 12.
οὐκ ἀνταλλακτίον εἶναι μοι τὴν πρὸς ὑμᾶς φιλοτιμίαν οὐδενὸς κέρδους
410, 21. οὐκ ἀντηλλαξάμην ἀντὶ ταύτης οὐδὲν *recusavi volunta-
tem erga vos meam prodere, ejusque loco aliud quicquam ac-
cipere, οὐ χάριν, οὐκ ἐλπίδα, οὐ πλοῦτον, οὐ δυναστείαν, οὐκ ἄλλο
οὐδὲν* 1468, 19. τὸ τῆς πόλεως συμφέρον τῆς ἐπὶ ταῖς λοιδορίαις ἡδονῆς
καὶ χάριτος ἀνταλλ. 163, 15.

* ἀντακόλουθος *I.* 51, 31.

ἀνταναιρεῖν *alia aliis compensare*. ἢ δεῖν ἀντανελεῖν ταῦτα 304,
19.

ἀνταναπληροῦν πρὸς τὸν εὐπορώτατον ἀεὶ τοὺς ἀπορωτάτους *in nu-
merum, vel ordinem redigere alios aliis respondententes, ut uni
diviti plures pauperes illius unius opibus æquiparabiles* 182, 22.

ἀνταποδιδόναι χάριτας *I.* 64, 22. = ἀνταποδιδόναι τὰ τροφεῖα *L.*
107, 32.

ἀνταποθνήσκειν] κειμένου τοῦ νόμου ἀνταποθανεῖν τὸν ἀποκτείναντα,
cum in lege scriptum sit, ut homicida sanguine suo luat *A.*
130, 26.

ἀνταποκτείνειν 633, ult.

ἀνταπολαμβάνειν] πάντες εἰσὶν ἄξιοι χάριν ἀνταπολαμβάνειν οἱ
προϋπάρχοντες 471, 2.

ἀνταπολογεῖσθαι *I.* 52, 22.

ἀνταρκεῖν] ἵως ἀντήρκει ἡ οὐσία *Æ.* 13, 31.

ἀνταφαιεῖσθαι] τὴν βουλεύσασαν ψυχὴν ἀνταφελίσθαι *A.* 125, 46.

ἀντεγγράφειν *loco expuncti e tabulis ærarii alium inscribere*
792, 3.

ἀντεγκαλεῖν 1012, 17.

ἀντεπῆν] τούτων οὐδὲς πώποτε ἀκούων ταῦτα ἀντεῖπεν, οὐδὲ διῆρε
τὸ στόμα 405, 25. τούτου μὲν χάριν οὐδ' ἂν αὐτὸς ἀντεῖπον. *citat*
Hermogenes p. 354, 11. = τῷ πατρὶ οὐδὲν πώποτε ἀντεῖπον *I.*
157, 2.

ἀντεισάγειν] ἀντεισῆται δ' ἀντὶ τούτων 121, 6.

ἀντεισφέρειν νόμον *alius legis loco, quæ impugnata et repro-
bata sit, aliam subrogare* 486, 24.

ἀντεκκόπτειν] εἴαν τις ὀφθαλμὸν ἐκκόψῃ, (τινὶ *puta*) ἀντεκκόψαι
παρασχεῖν τὸν ἑαυτοῦ 744, 13. 20.

ἀντεμβιβάζειν 50, 23. *loco aliorum alios in naves conjicere.*

ἀντεξετάζειν, *exigere aliquid ad propositum aliquid exem-
plum, quo constet, convenientne illa duo secum* *Æ.* 2, 10.

ἀντεξετάζειν τοὺς τρόπους τινὸς 6, 2.

ἀντεπιγράφειν *deletis prioribus inscriptionibus alias novas sub-
jicere* 615, ult.

ἀντεπιδομῆναι τινας. in alicujus rei studio cum aliquo contendere, æmulari An. 32, 42.

ἀντερεῖν vel ἀντεπείν] ἐκφοβεῖν τοὺς ἀντεροῦντας εἰς τὸν μέλλοντα χρόνον Æ. 52, 36.

ἀντερωτᾶν] Maximus in libello περὶ τῶν ἀλύτων p. 572. sic dat pro simplici p. 386, 23.

ἀντευποιεῖν] τοὺς εὖ ποιήσαντας ἢ πόλιν ἀντευποποίησε 476, 21. 494, 21. = ἀντευποιεῖν εὖ πεπονθῶς I. 64, 12.

ἀντέχειν] εἰάν γὰρ ἀντέχῃ sustineant impetum τὰ τῶν Ὀλυνθίων 16, 16. εἰς μὲν ἅπαξ καὶ βραχὺν χρόνον ἀντέχει valet id quidem ad unum solummodo sceleris conatum, et quasi periculum, et ad breve tempus 21, 1. b) ἀντέχεσθαι mordicus retinere, tueri. ἀντέχεσθαι τῆς ἑαυτῶν καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἐλευθερίας 290, 9. καλὰ καὶ δίκαια ἔχουσιν, ὧν δεῖ τὸν εὖ φρονούντα ἀντέχεσθαι 1396, ult. = ἀντέχεσθαι τῆς σωτηρίας L. 914, 6.

ἀντὶ] quasi. ἀντὶ τῶν ἀργυρωνήτων tanquam mancipia sere redempta 212, 20. ἀντὶ πολλῶν χρημάτων ἐλθεῖν 9, 1. omittitur, ut in illis τῆς καθ' ἡμέραν βραθυμίας πολλὴν καὶ μεγάλην ὑπάρχουσάν ὑμῖν εὐδαιμονίαν τούτοις προέμενοι 172, 9. sic etiam μισθοῦ πράττειν τι 242, 23. = εὐχερῶς γὰρ ἐνίοτε λόγον ἀντὶ βίου χρηστοῦ προσδέχεσθαι Æ. 25, 31. = ἡ γνώμη ἀντὶ τῆς προτίρας ἐτέρα νῦν παρστήνη An. 22, 40. ἀλλάττεσθαι δουλείαν ἀντὶ ἀρχῆς 23, 11. = ἄθλα—ἀντὶ τῆς πονηρίας mercedem nequitiae, (ubi ἀντὶ redundare videtur) L. 182, 26.

ἀντιβαίνειν] τοὺς ἀντιβ. πειραμένους τοῖς Ἡρακλείους ἐγγόνοις 290, 26.

ἀντιβλέπειν] ποίοις προσώποις ἢ τίσιν ὀφθαλμοῖς πρὸς ἕκαστον τούτων ἀντιβλέψασθε 799, 22. v. sub ἥλιος. = ὁ τοῖς πολέμοις οὐδέποτε ἀντιβλέψας Æ. 75, 8.

ἀντιβολεῖν] δέομαι ὑμῶν καὶ ἱκετεύω καὶ ἀντιβολῶ 835, 2. ἀντιβολούντος τούτου καὶ λιπαροῦντος 580, 26. = ἀντιβολῶ καὶ ἱκετεύω I. [16, 3. 28, 54.] = An. 19, 22. = L. 94, 11. 25.

ἀντιγράφεσθαι] alteri, qui prius actionem in se intentasset, aliam opponere, litem in ipsum retorquere. ἀντεγράψατο Φαίνιπ—πὸς ἔμε μὴ δικάως τὴν οὐσίαν ἀποφαίνειν 1044, 5. ἀντιγέγραψαι ταῦτα 1115, 16. ἀντεγραψάμεθα τὰς ἀμφισβητήσεις curavimus ab actuario publico prætensiones nostras mutuas alteram e regione alterius iisdem in tabulis scribi. ut si quis ἐν τῇ γραφῇ falsi dicti testimonii fuisset insimulatus, ἐν τῇ ἀντιγραφῇ affirmaret se vera fuisse testatum 1175, 26. ἡμᾶς ἀντεγράψατο Ὀτρυνεὺς εἶναι. in actione super hereditate ab ipso in nos retorta affirmabat se Otrynensem esse 1092, 10. = ἀντιγράφεσθαι, (idem quod ἀντόμνησθαι) ante ipsam litem constitutionem jurato apud prætorem confirmare, se velle illum illo de crimine in jure persequi, et jubere, ut ea professio in literas referatur, et nomen incusati criminisque et rei in tabula perscribatur publice proponenda Æ. 17, 1. ἀντιγέγραμμαι 22, 11. = accusatoris accusationi uam ἀντιγραφήν, seu adversariam exceptionem opponere I. 61,

27. ὅτι ἀντιγράφονται περὶ τῆς ἀγχιστείας. quem titulum consanguinitatis edituri, allegaturi pro se et in tabulas publicas inferri curaturi sint in sua contrapetitione mese petitioni opponenda 85, 19. = exceptione fori uti, ἀντεγράψατό μοι τὴν δίκην μὴ εἰσαγάγωμον εἶναι L. 166, 45.

ἀντιγραφεὺς tabularius, contrarotulator. ὃν ἵκαστος ἀντιγραφεὺς ἔμελλεν ἔσεσθαι τῶν εἰσενεγκόντων. quæ contribuentium quisque in codicem ipse suis manibus esset inscripturus 615, 14. 755, 14. 21. = ἀντιγραφεὺς χειροτονητός, ὃς κατ' ἐκάστην πρυτανεῖαν ἀπελογίζετο τὰς προσόδους τῷ δήμῳ Æ. 57, 23. ἀντιγραφείως ἀρχὴν ἀρχεῖν 57, 26.

ἀντιγραφὴ actio, qua reus actori exceptionem fori haud competentis opponebat, negans illo in foro sibi standum esse L. * 167, 21.

ἀντίγραφον. exemplum. *Transcript, Copy* An. 10, 31. 11, 3. = L. 896. pen.

ἀντίγραφος] adjectivum. τούτων δ' ἀπάντων στήλας ἀντιγράφους ἐστῆσθ' ὑμεῖς τε κἀκείνος. monumenta dedicastis saxis insculpta ejusdem exempli inter se literis iisdem convenientia, ut alterum ex altero exscriptum videatur 468, 9. εἶναι δ' αἱ αὐτοὶ μμεμαρτυρήκασι διαθήκας, ἀντιγράφους ἐκείνων 1104, 23. consentientes verbis et apicibus omnibus cum exemplo primigenio, ex eoque exscriptas. ἀντίγραφον substantivum] ἀντίγραφα διαθηκῶν οὐδείς πω ἐποίησατο 1137, 18. ἀντίγραφα γραμμάτων λαμβάνειν exemplum literarum exscribere. *to take a copy of a document* 1034, 20. causidici, vel, ut hodie appellantur, advocati exempla actorum in causa quaque, quam agitassent in foro, secum servabant. οἶδα, ὅτι καὶ τὰ ἀντίγραφα αὐτῶν ἔχεις 784, 24.

ἀντιδιαπλέκει πρὸς τοῦτο λέγων, occurrit cum suis callidis et perplexis cavillatiunculis et exceptiunculis Æ. 57, 41.

ἀντιδιδόναι alicui conditionem τῆς ἀντιδόσεως, seu permutationis bonorum, offerre 496, 21. ἀντιδιδόντες τριηραρχίαν conditionem trierarchatus secum permutandi mihi offerrentes 539, pen. αἱ καὶ τῶν δικῶν τούτων τοῦ ἀντιδόντος γιγνομένων 840, ult. = δεκάκις χαρηγῆσαι, ἢ ἀντιδοῦναι ἅπαξ L. 169, 4.

ἀντιδιεξίναί] ἀντιδιέξιμι, in contrariam partem enumerabo Æ. 22, 17.

ἀντιδικάζεσθαι, iudicium mutuo intentare L. ap. Poll. VIII. 5.

ἀντιδικεῖν repugnare, obloqui. ἀντιδικήσοντα ἦκειν πρὸς ἅπαντα ταῦτα 1030, pen. 1032, 4. = ἡμᾶς πρὸς αὐτὸν οὐκ ἀντιδικήσειν I. 84, 21. 85, 19. πρὸς πολλοὺς χαλεπὸν ἀντιδικεῖν 107, 15. conf. annot. ad. 85, 32. = ἀντιδικεῖν, *to join issue*. ὁ δ' A. ἠντιδίκει L. 104, 16. TAYL.

ἀντιδικός] μὴ τὸν ἀντιδικὸν σύμβουλον ποιήσασθαι 226, 4. testes ab adversariis differunt, et qui 1025, 22. sqq. σὺς μὲν υἱὸς ἀντὶ δεσπότου καλῶσθω, ἐμὸς δ' ἀντιδικός 1127, 6. ὃς ἦν ἐπὶ τοῖς τῶν ἀντιδικῶν πράγμασι, qui causam adversariorum agebat 1327, 24.

= ἐκφέρειν λόγους τοῖς ἀντιδίκοις, efferre, enunciare, prodere. de causidico prævicatoro, qui argumenta et agendi modos suæ partis adversariis enunciat, et cum iis in fraudem suorum colludit *Æ.* 50, 22. 78, 28. = ἀντίδικος ἐξ ἐτέρων συμβολαίων *I.* 54, 16. τοιούτων ἀντιδικῶν τυχεῖν, πρὸς οὓς οὐδὲν ἂν ἐφρόντιζον διαφερόμενος *IO7*, 11. = αὐτοὶ οὗτοι καθεστᾶσιν ἀντίδικοι (mei) καὶ φονεῖς (patris) *A.* 111, 8. οἱ ἀντίδικοι κατ' εὐνοίαν κρίνοντες τὸ πρᾶγμα *124*, 8. = ἀντίδικος καταστήναι *An.* 2, 22. = δίκαιον ἀμφοτέρων τῶν ἀντιδικῶν ἀκούσαντας, τηνικαῦτα τὴν ψῆφον φέρειν *L.* fr. 56.

ἀντίδοσιν ἐπ' ἐμὲ παρεσκεύασαν. in fraudem meam compararunt *840*, 27. τὰς ἀντιδόσεις ποιοῦσιν οἱ νόμοι καθ' ἑκάστον ἔτος *IO40*, 4. τοῦτοις ἀντιδόσεις ποιοῦμεθα horum (trierarchorum) in gratiam instituimus facultatum permutationes *50*, 20. καταστάς χορηγὸς ἐξ ἀντιδόσεως *565*, 8. v. or. totam adversus Phænippum, ubi multa de hoc more facultates inter se permutandi disputantur p. *1038*, sqq. = *L.* 98, 13. *100*, 41. 45.

ἀντιδρᾶν] ἀνάνδρως, μηδὲν ἀντιδράσαντα *A.* 116, 2. ταῖς χερσὶ τυπτόμενος, ἀντιδρᾶν ἅπερ ἔπασχον *126*, 11. *128*, 31.

ἀντίθετος] ἀντιθέτοις ἐπιβεβουλευμένοις καὶ κακὴ ἔσθαι ψυχαγωγεῖσθαι *Æ.* 28, 18.

ἀντικαταλλάττεσθαι] τῆς ἡδονῆς—τὰ συμφέροντα ἀντικαταλλαττόμενοι *273*, 23. = ἀντικαταλλαξάμενος ῥῆμα μόνον *Æ.* 66, penult. = ἀντικαταλλάττειν τὴν ἰδίαν ψυχὴν τῆς κοινῆς σωτηρίας *Ly.* 159, 2. = ἀντικαταλλάττεσθαι τὴν κοινὴν σωτηρίαν τῶν τοῦ κρινομένου λόγων *D.* 90, 15. τῆς κρίσεως καὶ τῶν ὄρκων ἀντ. τὰς τοιαύτας εὐεργεσίας *92*, 1. *110*, 25. reum in iudicium adductum ideo absolvere, quod patriam sibi multis magnisque meritis obstrinxisset.

ἀντικατηγορεῖν, de accusato criminationes aut easdem aut alias in actorem retorquente *Æ.* 25, 24. = *L.* 106, 41.

ἀντικρούειν] ἀντίκρουσέ τι, καὶ γέγονεν οἶον οὐκ ἴδει. accidit aliquid adversi *294*, 20.

ἀντικρούσεις, vocabulum ambiguum, in re musica, sed et in re turpi usurpatum *Æ.* 24, 9.

ἀντικρυς] ψήφισμα ἀντικρυς περὶ τούτου τοῦ ὀνόματος γέγραπται expressis, disertis verbis, hoc de vocabulo præcise *381*, 3. ἀντικρυς παρὰ τῷ Καλλίπῳ καταλιπεῖν τὸ ἀργύριον. palam, aperte, aut directa, brevissima via, sine ambagibus *1242*, 22. 25. = ἀντικρυς οὕτως πᾶν τοῦναντίον *I.* 86, 11. = ἀντικρυς ἀγούσιν ὡς ἀποκτενοῦντες, without any ceremony, to make short work of it, nulla mora, neque clam, sed palam et velut recte facto fidentes *L.* 137, 10.

ἀντιλαγχάνειν] si tu actionem, qua te alius persequatur, alia contraria actione intercipias atque eludas. τὴν δίκαν ἀντιλαχὼν οὐκ ἄμωσεν adversus sententiam ab arbitro in se dictam cum instituisset actionem, ut in sententiam irritam atque illegitimam, ausus tamen non est id facere, quod in omni litis contestatione fieri solet, ut nempe jurejurando confirmaret, istam actionem optimo jure et certissima cum conscientia veri a se institui *592*, 12. τὴν μὴ οὖσαν ἀντιλαχεῖν ἐξῆν αὐτῷ licebat ipsi exceptio-

nem sententiæ contra jus et fas dictæ, eoque irritæ et pro nulla habendæ opponere 543, 14. 1006, 6. τὴν ἐρήμην ἀντιλάχῃ infirmet hoc judicium exceptione contumaciæ, aut vadimonii deserti 889, 23. ἀντιλαγχάνειν τούτων τὴν παραγραφὴν διδῶσιν οἱ νόμοι 976, 14.

ἀντιλαμβάνεσθαι existimare aliquid ad se pertinere, eoque id strenue agere. τῶν πραγμάτων ὑμῖν ἀντιληπτῶν ἐρρωμένως sedulo res vestræ vobis agendæ sunt 13, 14. 200, pen. ἕως ἐστὶ καί- ρος, ἀντιλάβεσθε τῶν πραγμάτων 15, 5. τῆς ἐλευθερίας 214, 10. μηδενὸς ἀντιλαμβάνομένου nemine rem hanc agente, curante 1450, 4. = ἀντιλαμβάνεσθαι σωτηρίας L. 180, 44. TAYL.

ἀντιλέγειν] διὰ τοὺς οἰομένους δεῖν ἀντιλέγειν τὰ δίκαια, οὐ πάντα ἀπόλῳ 1234, 1. ἃ μὲν ἄχθομαι τοῖς λέγουσι, καὶ ἀντιλέγω καθ' ὅσον δύναμαι βοηθῶν ὑμῖν 1476, 7. ἀντιλέγεσθαι ἔτι μικρόν τι πρὸς τὴν μητέρα περὶ χρυσιδίων 818, 12. = ἀντιλέγειν πρὸς νόμον καὶ δίκαιον, πρᾶγμα χαλεπὸν ἐστὶ I. 82, 5. = ἀντιλέγειν λόγον ἐναντίον L. 113, 19.

ἀντιλογία] ἐξ ἀντιλογίας καὶ λοιδορίας πληγὰς συναψάμενος 1018, 8. = εἰς ἀντιλογίας αὐτοῖς (sic enim leg. est, cum aspero) καὶ λοιδορίαν κατέστησαν L. fr. 45, 1.

ἀντιλογίζεσθαι A. 117, 13. 126, 25.

ἀντιμοιρία] τούτοις ἐξελόντας τὰς ἀντιμοιρίας separare a massa hereditatis sequales aliis partibus inde jam ante avulsis 946, pen.

Ἀντιοχίδαι 1399, 6.

ἀντίπαλος] ἀντιπάλῳ ὕβριν ἀπεσκέδασαν 322, 9. = ἀντίπαλος ναυ- μαχία L. 194, 18.

ἀντιπαρασκευάζεσθαι] ὅταν ἐκεῖνος παρασκευάζεται ἐφ' ὑμᾶς, ἀμειλίσαντες τοῦ ποιεῖν ταῦτ' ἀντιπαρασκευάζεσθαι βραθυμεῖτε 139, 5.

ἀντιπαρατάττειν] ἀντιπαρατεταγμένους πρὸς τὴν τούτων ἀσίλγειαν τοὺς τῆς πόλεως εὐεργέτας Æ. 90, 16.

ἀντιπαραξέγειν] hostilem exercitum si tuis copiis e regione oppositis quoquo eat comiteris et insequaris, et e conspectu non dimittas 239, 6.

ἀντιπερέχειν πράγματα, eum, qui tibi incommodet, rursus vexare 555, 22.

ἀντιπάσχειν μείζονα καὶ πλείονα δίκαιοι εἰσιν οἱ ἄρχοντες (scil. πληγῶν) A. 126, 10. 16.

ἀντιποιεῖσθαι sibi arrogare, ad se trahere, contendere. τοῦ πρωτεύειν ἀντιλαμβάνονται ἅπαντες 145, 8. ὣν μηδὲν αὐτῷ προσήκει, τούτων μὴδ' ἀντιποιεῖσθαι τὴν ἀρχὴν 192, 16. = ἀντιποιεῖσθαι τῶν ἀλλοτρίων I. 69, 9.

ἀντιπράττειν] τοὺς ἀντιπράττοντας περιῖναι 1420, 17. ἀντιπράττοντος τούτου 886, 2. = ἀντιπράττειν μετὰ τῶν Βαρβάρων τοῖς Ἑλλησιν Æ. 90, 30. = D. 103, 15.

ἀντιπροκαλεῖσθαι sponsioni ab alio delatæ aliam contrariam opponere 979, 9.

ἀντιπροσκαλεῖσθαι, si tu ei, a quo in judicium vocatus fueris,

ipse rursus invicem diem dicas. aut si eandem actionem in te retorqueat adversarius, quam tu in eum intorseris 1153, 3.

ἀντίρροπος συμμαχία. societas belli adversa, clades acceptas compensare, amissaque reparare valens 12, 6.

ἀντισπείδειν] ἀντίσπενδε πρὸς ἐμε. adversus me contendisset, dimicasset A. 112, 16.

ἀντιτάττειν] οὐδένος ὄντος ἀξιοχρεω περὶ τῶν πρωτείων ὑμῖν ἀντιτάξασθαι 36, 6. μήτε ἀγενῶς ἀντιταχθῆναι πρὸς αὐτὸν 152, 10. μετὰ πάντων ἀγωνίζονται πρὸς τοὺς ἀντιταχθέντας 155, 8. εἰκότως ἂν ἴσας φανοὶ πρὸς ἐκείνον ἐγγιγνόμεθα ἀντιταττόμενοι 180, 27. φιλανθρωπία πρὸς φθόνον καὶ δικαιοσύνη πρὸς κακίαν—ἀντιτάττεται 507, pen. = ὑμῖν ἐστὶν ἔργον πρὸς ταῦτα ἀντιτετάχθαι, obsistere, repugnare, in acie quasi contra stare Æ. 25, 8. ἀντιτάττειν τὸν νόμον, cupiditati cujusquam opponere legem 56, 8. = L. 194, 28. = ἀντιτάττεσθαι πρὸς ὀργισμένους κριτὰς τὴν διανοικαν De. 179, 1.

ἀντιτιθέναι alicujus argumentationibus occurrere, eas refutare argumenta validiora opponendo 1093, 22. = Æ. 89, 36. = ἀντιτιθέναι τὴν πρότερον ὑπάρχουσαν δόξαν D. 104, 16.

ἀντιτιμᾶσθαι] αὐτοῦ ἐκείνου ἀντιτιμωμένου cum reus ipse hanc sibi poenam potius statueret, loco poenæ a iudicibus dictatæ 743, 21.

ἀντιφορτίζεσθαι] ἀπάξουσιν revehent Athenas τὰ χρήματα τὰ ἐκ τοῦ Πόντου ἀντιφορτισθέντα, in locum mercium in Pontum hinc importatarum ibique divenditarum, alias in Ponto coemptas, et in navem impositas et illinc exportatas 926, 11. 931, 1. 933, 16.

ἀντιχειροτονεῖν rogationem aliquam suffragio suo improbare, ei obrogare. διαχειροτονίας γενομένης, οὐδαίς ἀντχειροτόνησεν 1346, 25.

ἀντιχορηγεῖν. si tu, sive ut par et collega, sive ut æmulus et adversarius, in tua tribu choregum agas, alio in sua item agente 534, 25. = An. 34, 30.

ἀντιχόρηγος 533, 14. = An. 31, 36.

ἀντομύναι] ἀντομόσαι ἐπεχείρησεν οὐδαίς τῶν τότε ἀμφισβητούτων αὐτῇ ὡς γίνεαι τις αὐτῶν ἐγγυτέρω εἴη τῆς γυναικὸς 1051, 10. jurare simpliciter, aut, muliere jurante se cognatione proximam esse, contra jurare, ipsos adhuc esse propiores. = ἀντόμυνσθαι dejerare I. 50, 16. 18. 52, 19. infinitivus e medio usurpatur, et aor. 1. ex activo. ἀντόμωσα 74, 31. ἀντομόσαμεν 78, 19. = πῶς οὖν εὖορκα ἀντομωμοκῶς ἴσται. how will he then be able to say, that he has taken his counter-oath with a good conscience A. 112, 22.

ἀντωμοσία I. 38, 29. jusjurandum, quod reus accusatoris juramento opponit, inficiandi ergo id, quod accusator incusasset. = ἐν τῇ ἀντωμοσίᾳ τῆς δίκης L. 167, 38.

ἀντανεύειν] ἀντανεύειν contra liceri, præripere emtori mercem emendam, seu plus offerendo, seu emtionem festinando. ὁ γὰρ ἀντανεύμενος καὶ ταχὺ τοὺς παρ' ἡμῶν ἀπελαυνομένους προσδεξόμενος 307, 5. =

An. 17, 29. = μὴ ἀλλήλοις ἀντ. alteri alteros ne studerent emendo superare pretii immanitate L. 165, 5.

ἀνύειν] ὥς οὐδὲν ἦναι τούτοις cum nihil hoc pacto efficeret 548, 17.

ἀνυπέρβλητον παντὶ λόγῳ τὴν ἑαυτῶν ἀρετὴν καταλελοιπάσι 1389, 7. τὴν φιλοτιμίαν τῶνδρὸς ἀνυπέρβλητον εἶναι 23, 10. = ἀνυπέρβλητος εὐνοια Lγ. 161, 37. ἀρετὴ 162, 21.

ἀνυπόδατος nudipes, discalceatus L. 903, 5.

ἀνυπονόητον κάλλος πρὸς τὰς αἰτίας 1404, 22. forma, cujus causae sunt extra suspicionem.

ἀνυποπτότερος L. ap. Poll. II. 4.

ἀνυπόστατον τὴν πόλιν ὁμολογοῦντες εἶναι 218, 14. ἀνυπόστατα τὰ τοιαῦτα τολμήματα 1268, 27. ἀνυπόστατον τὴν τῶν ἱππῶν δύναμιν 1410, 2.

ἄνω] κοπτόμενοι ἀεὶ ταῖς στραταίαις ταύταις ταῖς ἄνω τε καὶ κάτω 22, 22. συμπαραθεῖτε ἄνω καὶ κάτω 52, 2. ἄνω καὶ κάτω ποιοῖναι τὰ τῶν Ἑλλήνων πράγματα. summa imis vertit 120, 19. 424, 27. 680, 16. τῶν λόγων, οὗς οὗτος ἄνω καὶ κάτω διακυκλῶν ἔλεγε 263, 19. πᾶς ὁ δῆμος ἄνω καθῆστο in subselliis 285, 2. ἀλλὰ δῆτα πάντες οἱ λόγοι ἄνω ποταμῶν ἐρρύησαν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ 433, 25. ἄνω καὶ κάτω τοὺς νόμους καὶ πάνθ, ὅσα βούλεται, στρίψει 543, ult. ἄνω καὶ κάτω (scil. πολεῖται) susque deque ferri, et per totam epistolam regnare 680, 13. τὸ ἄνω κάτω γεγενῆσθαι τί ποτ' οἴεσθε εἶναι 792, 20. 26. τῶν ἄνω τιμῶν ἀξίους ὑπειλήφαμεν. honoribus, qui diis superis habentur 1400, 3. ἡ ἄνω Φρυγία 671, 19. = ἐξαίρειν ἄνω τὸ πρᾶγμα Α. 29, 24. προαγαγὼν μικρὸν ἄνω τῶν πραγμάτων 32, 41. = κατὰ τοὺς * ἄνω γεγραμμένους. in summo pariete stoeae Paeales dictæ An. 11, 39. = ἄνω καὶ κάτω μεταβάλλεσθαι D. 92, 18.

ἀνωθεν ἀρχεσθαι rem a primo principio repetere narrantem 539, 22. ἀνωθεν διδάσκειν rem a principio repetendo 566, 21. ἀνωθεν ἐξετάζειν τὸ γένος 1082, 7. 13. πονηρὸς οὗτος ἀνωθεν ἐκ τοῦ ἀνακείου, a vetusto inde, a prima ætate 1125, 24.

ἀνωμαλία τῆς κατηγορίας Α. 29, 11. ἀνωμαλίαν αὐτοῦ καὶ φθόρον 35, 6.

ἀνώματος εἰρήνη jurejurando non sancita 404, pen. ἀνώματος ἀπητόχῃ 542, 14. = καὶ ἀνώματοι καὶ ὁμόσαντες I. 54, 13. = καὶ ἀνωμάτοις ὑμῖν ἐπιτρέψαμι περὶ τοῦ σώματος τοῦ ἡμοῦ διαψηφίσασθαι Α. 130, 12. ἀνώματος ἡμοῦ κατηγορεῖ, ἀνώματοι δὲ οἱ μάρτυρες καταμαρτυροῦσι 130, 40.

ἀνώνυμος] ἐξ ἀνωνύμων καὶ ἀδόξαν ἔνδοξοι καὶ γνώριμοι γεγενῆσιν 106, 6. τῇ πόλει δ' ὑπῆρξεν ἀνώνυμα καὶ φαῦλα τὰ τῶν προγόνων 150, pen. = ἵνα μὴ ἀνώνυμος ὁ οἶκος αὐτοῦ γένηται I. [25, 44. 28, 56.] = ἀνωνύμων * κατέστησαν τὴν ἑαυτῶν πατρίδα L. 191, 6.

ἀξία] τὸ εὖ πράττειν παρὰ τὴν ἀξίαν ἀφορμὴ τοῦ κακῶς φρονεῖν τοῖς ἀπότητοις γίνεται 16, 1. ὑπὲρ τὴν ἀξίαν 18, 22. ζημίαν κατὰ τὴν ἀξίαν εἴληψε 155, 13. ἐγγὺς τῆς ὑποτέρας ἀξίας εἶναι δεῖ τὸν λόγον,

μὴ τῆς τοῦ λέγοντος 171, 13. ἀφίεναι τὸ φρόνημα καὶ τὴν αὐτῆς ἀξίαν 246, 1. ἐπιτιμᾶν κατὰ τὴν τῆς ὀλιγοψυχίας ἀξίαν 249, pen. disputatio, de ratione dignitatem et merita cuiusque aestimandi, alia, qua civitas, alia, qua privatus quisque utitur 474, seqq. τὴν τῶν θεῶν ἀξίαν ἐπ' ἀνθρώπου φύσεως ἔχειν 1404, 20. τὴν τῆς ἀξίας προσθήκην συλλογιζόμενος, τὰ τοιαῦτα ἐπέκρινεν 1477, 20. = ἀποδίδουσαι τῆς ἀξίας, digno pretio vendere *Æ.* 13, 40. = ἐλασσόνως ἢ κατ' ἀξίαν τὸν ἀρξάντα ἡμίνατο *A.* 128, 37. = μέρος ἐγὼ οὐκ ἂν ἐλάχιστον δικαίως ταύτης *ἀξίας ἔχοιμι *An.* 21, 19.

ἀξίεπαινος] εἰ τοῦτο μόνον ἦν τῶν σῶν ἀξίεπαινον 1405, 25.

ἀξιόλογος] τὰς δωρεὰς εἰς βελτίω σάματα καὶ ἀξιολογωτέρους ἀνδρας ἀπόθεσθε *Æ.* 90, 4.

ἀξιόπιστος ἀν εἰκότως φαίνεται merito videatur is, qui minis suis fidem factis ipsis adstruat, vel, qui non credatur facile minari, quin rebus ipsis minas approbet 10, 4. τῶν εὐληφόντων παρ' ὑμῖν ἀξιοπιστότερον δοκεῖν εἶναι 413, 15. = ἀξιόπιστος ἡ βουλὴ τάληθες εὐρεῖν. senatus Areopag. ea est existimatio, fidesque, ut in causis cædis præmeditatæ credatur verum indagasse atque pronunciasse *D.* 90, 39.

ἄξιος dignus, conveniens, honestus, æquiparabilis. magnificiendus. vilis pretii. οὐ γὰρ ἄξιον εἶναι haud enim decere, vel expedire 82, 9. ἄξιον λέγειν honestum, aut fas dictu 102, 21. τοὺς μὲν οὐκ ἔστι πλείονος ἢ δυοῖν ὀβολοῖν ἄξιους εἶναι 169, 3. τῶν βασιλείως ἀξία χρημάτων ἔστι. cum regis opibus æquiparanda 169, 4. οὐτ' ἂν ἀξία τοῦ πολέμου τὰ χρήματα nullo modo sufficiunt hæ pecuniæ necessitatibus belli gerendi 185, 25. τὰ ἔργα ἡμῶν πᾶς ἀξία τῶν προγόνων ἔσται σκοπῶμεν, μὴ τοὺς ἐπὶ τοῦ βήματος λόγους. operam demus, non ut orationes nostræ majestati rerum a maioribus gestarum respondeant, sed ut facinora nostra 189, 26. εἴπερ ἦσαν ἀληθεῖς, οὐκ ἔνι τῇ πόλει δίκην ἀξίαν λαβεῖν οὐδ' ἐγγὺς 229, 12. μετὰ προσχήματος ἀξίου τῆς πόλεως ταῦτα πράξωμεν 288, 1. ὥς οὐ καλὰ καὶ τῆς πόλεως ἀξία πράγματα ἐνεστώσῃ 292, 26. προήγαγον ὑμᾶς ἀξία τῶν προγόνων φρονεῖν 296, 24. τὸν ἀξία τῆς πόλεως ὑποστάντα λέγειν 327, 26. πολλῶν ἀξίους θανάτων λόγους ἰδημυγγόρει 345, 24. λόγον εἰπον, οὐχ ὑπὲρ Θηβαίων, ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν ἀξιον εἰρῆσθαι 384, 17. ἄξιον αἰσχύνῃς τῆς γενησομένης. quod tanti sit, ut ideo turpitudine inde exsistura facile suscipiatur 463, 7. ἐλάττω κακητημένοι τοῦ τριηραρχίας ἀξία ἔχειν minus habentes in bonis, quam ut possint eas facultatas habere videri, quas qui possident tenentur trierarchias obire 465, 22. ταῦθ' ὥς οὐκ ἀξία non magni facienda, sed contemnenda 300, ult. ταῦτα οὐκ ἔστιν ἀξία οὐχ ὅτι δυοῖν ταλάντων προσόδου, ἀλλ' οὐδὲ εἰκοσι μυνῶν 956, 23. istæc, non dicam duum talentum redditum, sed ne viginti quidem minarum valent. αἰτιώμενοι πολλῶ πλείονος ἀξία ἔχειν (scil. ἐγκυκαλῖν) ἂν ἰδοῦμαι χρημάτων. caussantes, quæ ipsi his credidissent, eoque reposcenda habeant, multo pluris esse, quam id æris, quod nos cre-

didicissemus iisdem 970, 4. = οἰκοθεν ἐκ τοῦ βίου δεδοκιμασμένους ἀξίους τῆς πόλεως εἶναι *Æ.* 43, 4. ὀργῆς μεγάλης ἦσαν ἀξιοί 63, 10. ἀξιοί δ' ἐστὶ καὶ τὴν τούτου ἀπαιδευσίαν θεωρεῖσαι 88, 14. = λειτουργεῖν μὴ ἀξία. facultates haud pares ferendis oneribus munium publicorum *I.* 88, 11. δέξαντίς του εἶναι ἀξιοί [17, 7.] φαῦλος ἄνθρωπος καὶ μηδενὸς ἀξίος [27, 53.] = ἀξίος, *unauthorised*, jus rei agendæ, habendæ, honorisve gerendi, exercendi habens. ὥστερ ἑμαυτὸν ἀξιοὺς νομίζω, quarum rerum jus mihi competere autumo *An.* 17, 19. οὐ γὰρ φθόνου μοι μάλλον ἢ οἴκτου ἀξία τὰ γεγενημένα 20, 26. ἀξία μεγάλων ἀγαθῶν ἐργάζεσθαι τινα conferre in aliquem ornamenta ea, quæ aut in numero magnorum beneficiorum haberi, aut præmiis magnis relui debeant 21, 18. ὥστερ μοι πλείστου ἀξιοὺς ἐγένετο. id quod ad salutem mihi profuit, id-eoque summi a me fit 21, 32. πολλῶν αὐτῷ κλαυμάτων ἀξία εἰργασται, facinora ejus sunt lamentabilia, h. e. inprimis digna, quæ lachrymis et questibus effusis prosecquare 34, 15. = ἀξίος ζημίας *L.* 92, 7. φύγειν τὴν πατρίδα 102, 28. ἐλκεῖσθαι 108, 15. λόγου 154, 33. πολλοῦ 116, 23. 144, 19. πλείονος 140, 40. τὴν ἀρετὴν πλείονος ἀξίαν τῆς πονηρίας 128, 10. ἐλάττωτος 94, 41. οὐδενὸς 116, 21. vid. cl. Markland. p. 329. ἴσου 126, 2. τινὲς 148, 5. ἀξιοὺς ἦν decuit, convenit 196, 10. τῇ Ἑλλάδι κείρεσθαι, et ἐκαίνοιν μνησθῆναι 196, 16. τοῖς ζῶσι πυνθεῖν τοὺς θνητοὺς 198, 3. πολλῶν ἔπεικεν αὐτοὺς ἀξιοὺς καταψηφίσασθαι 142, 34. 144, 3. 147, 32. 163, 25. Ἀξίος de vili pretio. ὡς ἀξιώτατον τούτους πρίσθαι 165, 3. vide quæ nos his diebus ad Suidam. *TAYL.* extrema illa de Suida obscura relinquens. ἀξία οὐδενὸς συμφορὰ 118, 10. ἢ ὡς ἀξιώτατον ἡμῖν παλοῖεν 165, 14. ἀξιώτερον villioris τὸν σίτον ἀνέσσεσθε, εἰ δὲ μὴ, τιμιώτερον, pluris 166, 22. οὐδὲ πολλάκις ἀποθανὼν δίκην δοῦναι ἀξίαν 179, 25. οὐ τούτων γὰρ ἀξίους τῇ πόλει ὄντας. non ita de rep. meritos, ut istæc paterentur 122, 4. = ratus, firmus, irrefragabilis. ἀξία ζήτησις, respectabilis, ut vulgo usurpant, cujus auctoritatem defugere haud licet *D.* 98, 2. par, æqualis, conveniens. ὡς τῆς τιμαρίας τοῖς λαφθεῖσιν ἀξίας γενησομένης τῶν ἀδικημάτων 108, 2. προδοὺς τὴν πίστιν, ἦν παρ' ἡμῶν, οὐκ ἀξίος εἶναι, ἔλαβε 109, 2.

ἀξιοῦν τῆς προσήκουσας ἀτιμίας 283, 25. ἀξιοῦνται πάντες τῶν δικαίων πρὸς τὴν παρούσαν δύναμιν. prout cuique facultas est jus suum exsequendi, ita jus ei tribuitur æquum 199, 7. θυγάτηρ δυοῖν ταλάντων ἀξιώθησα ὑπὸ τοῦ πατρὸς 834, 14. τῶν αὐτῶν ἡξίως ἡμᾶς τε καὶ τούτους. citat *Hermog.* p. 340. e *Leptinea*. ἀπαντας ἢ πόλιν τῆς αὐτῆς τιμῆς ἀξιώσασα θαψεν 297, 16. = postulare, sibi arrogare, se dignum censere. οὐκ ἀξιοῦσιν αἱ γαμεταὶ συνδικτυεῖν μετὰ τῶν ἀλλοτριῶν ἀνδρῶν *I.* 39, 24. 67, 44. = οὐ πρέπει χρῆσθαι ἐπιτηδεύοντας αὐτοὺς κακῶς ἀξιοῦσθαι *A.* 123, 23. τούτων ὑπὸ θεοῦ ἀξιώθεις 125, 25. = ἀξιώ τὰς τῶν ἡμῶν προγόνων ἀρετὰς ἡμεῖς σωτηρίαν γενέσθαι *An.* 18, 36. = οὐ τοῖς ὀλίγοις τοὺς πολλοὺς δουλεύειν ἀξιώσαντες *L.* 195, 39. οὐκ ἀξιώ ἡμᾶς ἀπολίσθαι ἀδίκως 155, 43. 196, 34. 141, 13. οὐδ' ἂν αὐτὸς ἀξιώσειεν 118, 13.

θανάτου ἡξιώθη 136, 13. τῶν μεγίστων ἀξιούμενος 126, 19. ΤΑΥΤ. ἀξιούμενοι rogati ὑπὸ τούτων οὐκ ἠδελήσαμεν πεισθῆναι 186, 32.= τοῦ κοινοῦ παρὰ πᾶσιν *ἐλέου ἡξιώθησαν Ly. 167, 46.=ἀξιούσθαι τῶν ἴσων τοῖς ἄλλοις D. 106, 16.

ἀξιοχρεως] οὐδενὸς τῶν ἄλλων ὄντος ἀξιοχρεω περὶ τῶν πρωτείων ὑμῖν ἀντιτάξασθαι 36, 5. ἐγγυητὴς ἀξ. 101, 27. ἀξιοχρεως μάρτυρας παρέχσθαι 1026, 19. οὐδ' ἅμα πάντες οἱ πολιτευόμενοι ἀξιοχρεῶ εἰσι δίκην δίδοναι τῶν νόμων, ἐφ' οἷς ἐστὲ, (quibus tuendis vos præsidentis) διαφθαρέντων 1427, 1.=ἐπανάγειν αὐτὸν καλεῖσθε καὶ τὸν λόγον εἰς βίον ἀξιοχρεων καὶ τρόπον σώφρονα Αἲ. 89, 18.

ἀξίωμα ἀπάντων—περιείλτο 246, 23. ἀξίωμα τῆς πόλεως λαβὼν adeptus honorem, eoque persona publica indutus, ut remp. representaret 277, 3. ἀποβλέπειν εἰς τὰ τῶν προγόνων ἀξιώματα 298, 5. τὸ τῶν ἐλευθέρων γυναικῶν ἀξίωμα εἰς τὰς ἐταίρας ἔχει 1384, 9.=ὑποπτήσσειν ἀξίωμά τινος Αἲ. 42, 1. περιτιθεῖς τὸ ἀξίωμα τῆς πόλεως Δημοσθένης 87, 40.

ἀξίως] ὧν οὐδ' ἂν εἰς ἀξίως ἐφικέσθαι δύναιτο τῷ λόγῳ 178, 5.= τιμωρήσασθε ὑμῶν αὐτῶν καὶ τῆς πόλεως ἀξίως D. 104, 38.

ἀξίωσις, postulatio, μεταφέρειν ἀξίωσιν Αἲ. 85, 17.

ἀξων] ὡς ἐν τῷ ἄξονι ἀγορεύει 629, 21.

δοίκτην τὸν Ἄ. παῖδα πεποίηκας domus, h. e. patrimonii, seu foci proprii exsortem 1123, 2.=δοίκτης ἂν ἦν ἡ Λακεδαιμόν L. ap. Aristid. in orat. de paraphthegmate.=Ly. 155, 29.

δόκνω λέγων καὶ πράττων 1175, 13.

ἀόριστος] οὐδὲν ἀνξέταστον, οὐδ' ἀόριστον ἐν τούτοις ἡμέληται 50, 16. ἄτακτα, ἀόριστα, ἀδιόρθωτα ἅπαντα 50, 18.=οἱ ἄλλοι ἀλαζόνες, ὅταν τι ψευδῶνται, ἀόριστα καὶ ἀσαφῆ πειρῶνται λέγειν. Αἲ. 67, 36.

aoristus loco futuri. δεῖξαι pro δείξειν 1241, 11.

ἀπαγγελία renuntiatio legati de successu legationis suæ, quid effecerit, minusve effecerit 342, 20.=ἀπαγγεῖλαι ποιεῖσθαι Ly. 149, 29.

ἀπαγγέλλειν renunciare, referre, recitare. ἀπήγγελλον (ad populum) οἱ πρυτάνεις τὰ προσηγγελλόμενα (scil. ἑαυτοῖς) 285, 3. ἀπαγγέλλων τοὺς καλοὺς ἐκείνους καὶ μακροὺς λόγους 344, 11. ὁ τὰ ψευδῆ δεῦρ' ἀπαγγεῖλας Hermogenes citat p. 256.=ἀπαγγέλλειν τὴν πρεσβείαν, renunciare Αἲ. 30, 17. ἐπὶ κεφαλalaὶν ἀπηγγεῖλαμεν τὴν πρεσβείαν 34, 7. μυστήρια ἀπαγγέλλειν 45, penult. (conf. vers. 38. ubi est μυστηριατῆρας σπονδὰς ἀπαγγέλλειν.) ἀπαγγέλλειν νίκην τῆς πόλεως 50, 42. ἀπαγγέλλειν πρῶτος τὴν νίκην. videtur moris fuisse, ut, qui primus victoriam partam populo annunciarer, corona cohonestaretur aurea 51, 4. καταρθῶσιν τῶν ὑμετέρων παίδων ἀπαγγεῖλας 51, 5.=λόγου ἀπαγγελλέντος πρὸς τοὺς εἰκαίους, ὡς ἄρα τετελευτηκὼς εἶην ἐν τῇ ναυμαχίᾳ I. 105, 16.=* A. 112, 35.=*ἀπαγγεῖλαι τε προσέταξαν ἡμῖν παρῆναι imperabant Prytanes regi sacrorum, ut suo (Prytanum) nomine nobis indiceret, (vel ediceret,) ut adessemus—h. e. ut, tanquam interpres et internuncius Prytanum nobis (mihi puta, Cephisioque)

indicaret, ipso, Prytanæ, velle, ut nos adessemus die dicta An. 15, 7.

ἀπάγειν abducere, ut victimam ab ara, ut furem, latronem, cædis reum, sacrilegum ad iudicem, thesmothetas, XI viros, aut in servitutem; item iudices, vel auditores a causa præsentē ad aliena. ἀπάγειν τὸ ἱερεῖον ἀπὸ τοῦ βωμοῦ. victimam, quam pro filio seu suo, seu adoptato pater phratoribus inferebat 1054, 6. οὐκ ἠθέλησας ἀπεσθαι τοῦ ἱερείου, οὐτ' ἀπάγειν ἀπὸ τοῦ βωμοῦ 1078, 21. ἀπάγειν δῆπου προσῆκε ad supplicium rapere 431, 7. ἀπάγειν ἀσεβείας (id est ἐπ' ἐγκλήματι ἀσ.) 601, 26. ὡς τοὺς θεσμοθέτας 630, 16. ἀπάγειν ἐξέστιν εἰς τὸ δεσμοστήριον 647, 2. ἀπάγειν κλέπτῃν ἐπ' αὐτοφάρω εἰληφώς 1125, ult. ἀπαχθὴ ἡλακώς τῆς τῶν γυναικῶν κακώσεως 733, 9. ἀπάγειν τοῖς ἑνδεκά. pro πρὸς τοὺς ἑνδεκά 736, 2. τοὺς δικαστὰς ἀπαγαγὼν ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως 416, 24. ἀπαγαγόντα τὸ πρᾶγμα ἀπὸ τῶν πεπραγμένων εἰς γέλωτα καὶ σκώμματα ἐμβαλεῖν πειράσεται 1261, 12. οὐδεὶς ἀπάγει σε ἀπὸ τούτων. nemo tibi his interdicat 1005, 8. = ἀπάγεσθαι ποι, in flagitiosum sensum detortum Æ. 11, 37. ἀπάγειν reducere, restituere eo, unde abstuleras 20, 10. 16. ἀπαθεῖν ὑμᾶς ἀπαγαγὼν ἀπὸ τοῦ κλέμματος 68, 1. ἀπάγειν εἰς τὸ δεσμοστήριον 75, 2. = ἀπήχθη εἰς τὸ δεσμοστήριον ὡς κλέπτῃς I. 49, 23. = ἀπαγοντες τιμωρεῖσθε abductum ex urbe ad confinia vestræ ditionis, illinc ire in exilium jussum A. 124, 1. ἀπάγειν τινὰ νύκτωρ μακρὰν ὁδὸν 132, 22. ὁ ἀνὴρ ἀπήχθη e carcere domum ad suos salvus et absolutus reducebatur 137, 35. = ἀπάγειν τοὺς κακούργους εἰς τὸ δεσμοστήριον οὐκ ἀσφαλὲς ὑμῖν διὰ τὰς χιλίας δραχμὰς An. 31, 24. = ad iudices, ad carcerem, ad locum supplicii tolerandi abducere. λαποδύτην ἀπήγαγε L. 136, 10. ἀρὰν ἀπάγεσθαι diras averruncare, exsecrare, aut in locum solitarium curare deducendum, procul amandare piaculum 108, 4. = ἀπάγειν πρὸς τοὺς θεσμοθέτας de scelerato, qui simul ac deprehenditur, ad iudices rerum capitalium ducitur, carceri mandandus Ly. 165, 2. = ἀπάγειν εἰς τὸ δεσμοστήριον D. 106, 10.

ἀπαγορεύειν interdicere, vetare, cum μή. προσελθὼν Αἰσχίνης οὔτοι τοῖς λογισταῖς—ἀπηγόρευε μὴ καλεῖν ἡμὲ εἰς τὸ δικαστήριον 406, 26. ἀπαγορευόντων τῶν νόμων μηδὲ τοὺς τῶν ἄλλων πατέρας τελευτῶν κακῶς λέγειν 1022, 26. ἀπαγορευούσης τῆς γυναικὸς μὴ ἀπεσθαι αὐτῶν 1156, 14. ἀπαγορεύουσιν οἱ νόμοι μόναις ταύταις ταῖς γυναιξὶ μὴ εἰσέναι εἰς τὰ δημοτελῆ ἱερὰ 1374, 4. ἀπαγορεύει (pronuntiat cum interdicto) διαρρήδην ὁ νόμος, μὴ ἐξέλαιν αὐτοῖς τῶν ἐννέα ἀρχόντων γενέσθαι 1376, 17. = ἀπαγορεύειν μὴ ἀνοίγειν, interdicere, ne aperiant Æ. 2, 22. ἐπ' αὐτῷ τούτῳ, ὃ ἀπαγορεύει ὁ νόμος μὴ πράττειν 6, 22. = ἀπαγορεύει ὁ νόμος μήτε δικαίως μήτ' ἀδίκως ἀποκτείναι A. 123, 13. = ἀπαγορευόντων τῶν νόμων μὴ δις δικάζεσθαι An. 30, 13. = L. ap. Harpocr.

ἀπαγωγή actio adversus furem aliumve facinorosum, qua flagrante in delicto deprehensus ad iudices rerum capitalium, aut

carcerem rapitur. ἀπαγωγὴν πρὸς τοὺς ἵνδεα εἶναι 735, ult. αἰλόντι ὃν ἀπαγαγαί εἰσιν eorum criminum convicto et condemnato, ob quæ per leges licet ἀπάγειν 736, 3. λαποδυτῶν ἀπαγωγῇ 1256, 8. ἰάν τις ποιῇ τὰ τῶν συκοφαντούντων, ἔνδειξιν αὐτῶν εἶναι καὶ ἀπαγωγὴν. eos licere persequi et per ἔνδειξιν et per ἀπαγωγὴν 1325, 9.=furis in carcerem abductio A. 130, 19.=genus actionis forensis contra fures, latrones, sicarios, veneficos, incendiarios An. 12, 8.=a warrant. οἱ ἵνδεα οἱ παραδεξάμενοι τὴν ἀπαγωγὴν ταύτην L. 138, 5. ἔνοχος τῇ ἀπαγωγῇ 137, 46. TAYL. libellus exponens de causa, cur aliquis in alium actione ἀπαγωγῆς, (seu de necessitate carceris huic reo irrogandi,) velut in furem aut sicarium, utatur. τῇ ἀπαγωγῇ ἐπεγεγραπτο, ὅτι ἐπ' αὐτοφῶρα (scil. εἰληπται ἀνδροφόνος) 137, 43.

ἀπαθής] ἀπαθῆς νόσον τὰ σώματα, καὶ λυπῶν ἀπειροὶ τὰς ψυχὰς 1399, 19.=ἀπαθῆς κακῶν L. 193, 15. 107, 24.

ἀπαιδευσία Æ. 42, ult. 48, 38. ἀπαιδευσία δεινὴ, mores majorem in modum crudi, illiberales et immanes 18, 36. ἄξιον δ' ἐστὶ καὶ τὴν τούτου ἀπαιδευσίαν θεωρῆσαι 88, 14.

ἀπαιδευτός] ὅστις ἄνθρωπος ὃν ἄνθρωπος τύχην προφέρει, παντελῶς ἀνόητον ἡγοῦμαι καὶ ἀπαιδευτον 311, 11.=ἀπαιδευτός μαρτυρία, formula testimonii crudis et importunis verbis concepta Æ. 7, 12. ἄμουσός τις οὗτος καὶ ἀπαιδευτός ἄνθρωπός ἐστι, inficetus et illiberalis 24, 2.

ἀπαιδεύτως διαλέγεσθαι Æ. 87, ult.

ἀπαιδία sors ejus, cui aut liberi nulli unquam fuerunt, aut, qui fuerunt, decesserunt, orbitas 1365, 2.=ὀφορᾶσθαι τὴν ἀπαιδίαν ἑαυτοῦ I. [17, 8.] =ἐλευόντες τὴν ἀπαιδίαν τῶν γονέων A. 121, 4. ἐπὶ τῇ ἑμαυτοῦ ἀπαιδία ζῶν *ἔτι κατορυχθήσομαι 122, 16.

ἀπαίρειν proficisci, in iter se dare, discedere. ποῖ ποτε ἢ τῆς πόλεως ἀπῆρκε δύναμις 137, 21. οἱ δὲ πρόσβει ἀπῆρκεσαν οἱ τοῦ Φιλίππου 387, ult. ὅτι ἐπὶ τὴν προτέραν πρεσβείαν ἀπῆραμεν 392, 14. ἀπῆραν ἀπὸ τῆς γῆς (a Sicilia) δυοῖν ἢ τριῶν ἡμερῶν πλοῦν 883, 20.=ἀπαίρειν ἐπὶ πρεσβείαν, domo proficisci, obeundæ legationis ergo Æ. 39, 6. ἀπαίρειν, in viam se dare, iter ingredi 64, 10.=ἀπαίρειν πρὸς τινα proficisci ad aliquem D. 94, 20.

ἄπαις] ἀπαιδὸς ἐκείνου τελευτήσαντος ἀρρένων παῖδων 1028, 3.=ἄπαις ὃν γνησίον παῖδων I. 38, 2. ἄπαιδα τοῦτον καθιστὰς ἀρρένων παῖδων [18, 12.] τοῖς ἄπαισι τῶν ἀνθρώπων [19, 17.] =ἄπαις ἀρρένων παῖδων An. 15, 36.

ἀπαιτεῖν repetere, reposcere, deposcere. Πρωγασὰς αὐτὸν ἀπαιτεῖν εἰσὶν ἐληφισμένοι 15, 18. τὸ μέλλον, ἢ τὸ παρὸν τὴν τοῦ συμβούλου τάξιν (partes, provinciam) ἀπαιτεῖ 292, 14. τῆς στρατηγίας, ἥς με τὰς εὐθύνas ἀπαιτεῖ 308, 23.=πρώτην χάριν ἀπαιτᾷ, primam hanc deposco gratiam, qui meritorum meorum nullam ante hoc tempus vos poposcerim Æ. 51, 6. προσδοκίας τῶν ἔργων τινα ἀπαιτεῖν 52, 10. ἀπαιτεῖ τὸν δῆμον τὰς χάριτας 81, 10.=I. 59, 21.=ἀπῆτησεν ὑμᾶς τούτων τῶν ἔργων χάριν. postulavit a vobis remu-

nerationem horum meritorum, ut rem sibi debitam An. 19, 15. αἰτῶ, εἰ δὲ βούλεσθε, ἀπαιτῶ 32, 46. (vid. supra in voc. αἰτεῖν.) = ἀπαιτῶ ὑμᾶς τὴν χάριν L. 164, 2. ἀμα τῇ ἡμέρᾳ ἔρχονται ἀπαιτῆσόντες τὰ δευλόμνα fr. 2, 6. = ἀπαιτεῖν χάριτας ὑμᾶς Ly. 167, 30.

ἀπαιτήσις] τῶν τοιούτων δικῶν πρότερον τὰς ἀπαιτήσεις ποιοῦνται πάντες, ἢ δικάζονται. nemo non in ejusmodi causis, priusquam litem in foro exordiat, ad eum, de quo queritur, privatim adit, res repetit, et jus æquum sibi reddi flagitat 901, 1.

ἀπαλαίφειν expungere, ut nomina ærariorum e tabulis publicis, aut de formula testimonii nonnulla, quæ inficeris. ἀπαλαίφειν αὐτὸν τότε καλεῖται ἶδει, ἃ νῦν οὐ φησι μαρτυρηκῆναι 1115, 5. τί οὖν οὐ τότε ἀπαλαίφου. cur itaque non tunc statim jussisti expungi? 1128, 8. ἀπαλαίφειν τοὺς ἐγγεγραμμένους ἀπὸ τοῦ ὀφλήματος, καθ' ὃ τι ἀν ἐκτίσῃ 1338, 8. they must write him a discharge. b) abrader, derodere, decerpere. ἀπαλαίφειν ἀπὸ τῶν παρακαταθηκῶν, de pignoribus apud se depositis 1243, 16. = ἀπαλαίφειν τι τῶν δεδογμένων περὶ τῆς εἰρήνης Ae. 49, 36.

ἀπαλλαγῇ] ἡμῖν τὴν ταχίστην ἀπαλλαγὴν τῶν ἐπηρητημένων φόβων δότε καὶ σωτηρίαν ἀσφαλῆ 332, ult. ὅσα μοι καὶ τούτῳ ἐγένετο συμβόλαια, πάντων ἀπαλλαγῆς καὶ ἀφύσεως γενομένης 893, 13. ἀπαλλαγῇ τις αὐτῷ γένοιτο παρ' ὑμῖν κυρία 944, 11. τοῦ πρὸς ἡμᾶς πολέμου πέρας, οὐδ' ἀπαλλαγῇ Φιλίππῳ citat Hermog. p. 245. ex os. pro Corona. = τὰς τῆς πόλεως δυστυχίας μῶναις ἀπαλλαγὴν εἶναι τῶν πρὸς αὐτοὺς πραγμάτων L. 182, 19.

ἀπαλλάττειν avertere, amoliri. placare, satisfacere. discedere. liberare. κινδύνων 163, pen. αἰσχύνην ὑπάρχουσιν 420, 26. ἐκ τοῦ θεωρεῖν οὐκ ἀπαλλάττεσθε λόγων. propterea, quod obmurmuratis et cum fremitu rejicitis concionantem, non ideo liberamini tædio concionum ad vos habendarum. vel nihil eo minus ad vos habentur conciones 1462, 15. amoliri aliquem a se, placare, ut taceat, vel timorem incutere, ut sibi ne officiat, et quocunque alio dolo corrumpere, ut æquum et rectum ne teneat 711, 25. 712, 3. ubi ἀπαλλάξας καὶ διαφθείρας copulantur. placare satisfaciendo. ut cum debitor creditori satisfacit æs debitum reluendo. μολὶς τοὺς τὰ ἐτερόπλοια δανείσαντας ἀπύλλαξε 914, 4. 1189, 13. συλλέξας ἔρανον ἐπειδὴν τοὺς ξένους ἀπαλλάξω 1249, pen. ἀφίεναι καὶ ἀπαλλάττειν dicitur de creditore, qui debitorem, de accusatore, qui reum absolvit, sibi ab eo satisfactum proficitur, crimina et postulationes remittit, sibi in posterum eum negat ullo modo fore obnoxium. ἃ τῷδε γέγονεν ἀμφοτέρω. καὶ γὰρ ἀφῆκε (remisit prætensiones) καὶ ἀπύλλαξε (ab omni secum nexu et communionem rerum absolvit) 952, 16. περὶ ὃν ἂν τις ἀφῆς καὶ ἀπαλλάξας δικάζεται, γενομένων μοι ἀμφοτέρων τούτων πρὸς Πασταίνετον τούτῳ 966, 3. b) ab aliquo negotio quacunque cum fortuna discedere. χεῖρον ἡμῶν ἀπύλλαχαι, they have come off worse than we have 246, 17. ἀλλὰ τούτων καὶ πολὺ βέλτιον ἀπύλλαχετε 1488, 15. in passivo, liberari, absolvi. πάντων τῶν μετὰ ταῦτα ἂν ἦτε ἀπύλλαγμένοι πραγμάτων 11, 16. ἴν' εὐπορίαν

τινὰ ἕκαστος αὐτῷ κτησάμενος ἀπαλλαγῇ τῆς ὑπαρχούσης πονίας 186, pen. τῆς ἀναλησίας καὶ βαρύτητος τῆς τῶν Θεβαίων ἀπαλλαγῆναι 237, 14. τὴν συγγραφὴν ἀνελόμενος ἀπῆλλαξο ἂν τοῦ συμβολαίου 916, 10. ἀργύριον λαβὼν ἀπηλλάγη mercede placatus causae persecutionem omittebat 1331, 1. b) discedere. ἂν μὴ πρὸ δύνοντος ἡλίου ἀπαλλάττονται, πολεμίους κρίνειν 197, 7. ἀπηλλάγη τῶν οἰκείων σωμάτων τὰ τούτων πνεύματα 1396, 12. c) placari, ad litem remittendam adduci. ὡς ἀπῆλλαγμαί με cum illo in gratiam redisse, litem ei remisisse, atque ab omni nexu rerum mecum expeditum declarasse 578, 14. ἅπαντες εἰσιν ἀπηλλαγμένοι omnes erant insontes declarati, et a culpa liberi 605, 16. = ἀπαλλάττεσθαι ἐκ παιδων, e pueris excedere *Æ.* 6, 16. 50, 32. ἀπαλλάττεσθαι παρὰ τινος, ab aliquo dimitti et alio migrare juberi 8, 20. ἀπαλλάττεσθαι ἀπὸ τινος 9, 2. καταγελάσας ἀπαλλάττειν, ridicule, cum deridiculo e negotio excedere 33, 17. οὔτε πόλις οὔτ' ἰδιώτης ἀνὴρ πώποτε καλῶς ἀπῆλλαξε (prosperare, sine noxa discessit) Δημοσθένης συμβούλῳ χρησάμενος 76, 8. = ἐξήρκεσε τὰ ἡμέτερα ἡμῖν κομισαμένοις ἀπηλλάχθαι *I.* 52, 33. ἀπαλλάττειν τοὺς χρηστὰς, to get rid of creditors and debts 53, 36. ἀπηλλάγη τῆς γυναικὸς 58, 38. οὐδ' ὡς ἀπαλλάττεται τοῦ πράγματος, and yet he persists in the thing 74, 9. = ἀπῆλλακτο ἂν ταύτης τῆς αἰτίας *A.* 112, 16. ἀπῆλλαγμαί τῆς ὑποψίας 119, 42. ἀπηλλάχθαι τῆς βασάνου 133, 13. = ἀπαλλάττειν ἐκ φόβου *An.* 8, 39. liberabam terroribus. ἀπαλλάττειν τινα aliquem placare, sorpire, a persequenda accusatione avertere 16, 16. ἀπηλλάχθαι τοῦ βίου 21, 7. mori, sive fataliter, sive sua manu. = ἀπαλλάττεσθαι κινδύνου *L.* 194, 40. δέους καὶ ταραχῆς ἀπαλλάξας τὴν πόλιν 106, 19. κακῶν ἀπηλλαγμένοι 103, 7. 29. 104, 25. 105, 10. 108, 5. ἐκείνη ἀπηλλάγη. ista abiit 93, 17. ἀπαλλάξαι τοὺς κατηγοροὺς 181, 25. *TAYL.* placare, ad silentium redigere, aut a se amoliri, profigare. ἄθῳς ἀπαλλαγῇ. discedat 103, 28. ἀπαλλαγῆναι confectum aliquod negotium dare 183, 24. ἀλιτηρίου ἀπαλλάττεσθαι 108, 5. ἀπαλλαγεῖς *fr.* 45, 3. idem atque διαλλαγεῖς, reconciliatus, ποιησάμενος ἀπαλλαγὴν. = ἀσφαλῶς ἐκ τῶν κινδύνων ἀπηλλάττοντο *Ly.* 164, 13.

ἀπαλλοτριοῦν] τίς ὁ καλῶσας τὸν Ἑλλήσποντον *ἀπαλλοτριωθῆναι. a societate nostra avelli in partesque hominum nobis inimicorum traduci 255, 3. = ἀπαλλοτριοῦν ἀπὸ τινος *Æ.* 29, 20.

ἀπαλοῶν triturare, frumentum trititando ab aristis liberare. ὅπου ὁ σίτος εἶη ὁ ἀπηλοημένος. threshed out 1040, 22.

ἀπαναισχυντεῖν impudens fieri, impudentiam induere 850, 17.

ἀπάνευθεν ἐταίρων φίλων *Æ.* 21, 2. ὁσῶν 21, 9.

ἀπαντᾶν occurrere, sui copiam facere, in conspectum et sensum venire, exsistere, occurrere quocunque animo, sed inprimis infesto, argumentis, excusationibus alterius refutandis; convenire ad dictum, devenire, descendere, receptum habere ad argumenta, excusationes, magistratus. ἡ καθ' ἡμέραν ῥαστώνη καὶ ραθυμία—ἐπὶ τῷ κεφαλαίῳ τῶν πραγμάτων ἀπαντᾶ. cer-

nitur, quam damnosa et pernicioſa ſit 133, 15. ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῖς ἀλλοτρίοις ἀγῶσιν ἀπαντᾷ, alienis litibus, ad ſe nil pertinentibus, ſeſe ingerit, et in forum venit 580, 20. φοβούμενος εἰς τὸ δικαστήριον εἰσέναι, μὴ τις ὑπὸ πολιτευομένου ἐτέρωθι τοῦ λελυτημένος ἐνταῦθα ἀπαντήσῃ αὐτῷ hic ei ſe objiceret, ſeu accusandi, ſeu contra eum teſtandi, ſeu calculum infeſtum ferendi ergo 995, 17. οὐδαμοῦ ἐπὶ ταύτην (ſcil. τὴν ὁδὸν) ἀπηντηκὼς ἐμοί, nunquam auſus hac via mihi occurrere, h. e. me aggredi, et apertas mecum ſimulatas exercere 230, 9. ἐνταῦθα ἀπῆντηκας 269, 8. ἀπαντᾷ (legiſlator occurrit, h. e. opponit ſeſe viamque claudit) ἐφ' ἐκάſτην ὁδὸν τῶν ἀδικημάτων, καλύων καὶ οὐκ ἔων βαδίζειν 712, 13. ὅταν τοῦτῳ τῷ λόγῳ χρῆται, ἀπαντᾷ ἐπὶ ταῦτα deſcendite, confugite ad has exceptiones, obmovere ei hæc argumenta 760, 24. ἀπαντήσεσθαι ταῖς ὁμολαῖς φύσει 1395, 5. τοσαύτην καφότητα καὶ τοσούτον ſκύτος παρ' ὑμῶν ἀπαντᾷ 411, 25. πρὸς ἑκαſτον ἀπαντῶν, ὅταν οὗτος λέγῃ 522, 22. ἀπ. ἐπὶ τὴν διαίταν convenire ad condictum apud arbitrum 544, 20. πρὸς τὸν διαιτητὴν ἀπῆντησε 1011, 15. et ſimpliciter ἀπαντᾷ. ὅς δ' οὐκ ἀπῆνταν οὗτοι, ἀλλ' ἐφυγοδίκουν 1013, 6. ἐπὶ τὴν ſυγκαιμένην ἡμέραν 898, 6. οὐδ' εἰς ἐτέραν τῶν ἡμερῶν ἀπῆντησεν 1042, 18. ἐπὶ μὲν τὸ ὁμῶσαι οὐκ ἀπῆντα 896, 27. copiam ſui non fecit jurisjurandi dicendi ergo. ἐπαγγελίας τῷ Φαυτίκῳ ἐπὶ τὰ ἱερὰ κατὰ τὸν νόμον ἀπαντᾷ 1046, 6. ἐπὶ ταῦτα δὲ ἀπῆντων ad hunc autem locum deveniebant, hoc argumentum afferbant 563, 23. ἀπαντᾷ πρὸς τοὺς θεσμοθέτας recurrere, receptum habere ad th. 599, 27. ὥς τε καὶ τοὺς ἀπαντῶντας *αἰσχύνοσθαι. ut vel ignoti quique, fortuito in via publica occurrentes, qui neque te norint, neque tu illos—958, 16.= μείζων ἀπῆντα γίλως μετὰ βορύβου Αἲ. 12, 11. κραυγὴ πολλὴ παρὰ τῶν δικαστῶν ἀπαντῆσεται 23, 31. ὥς τ' οὐδ' ἀπαντήσεσθαι με ἐπὶ τὸ δικαστήριον 24, pen. ἀπαντᾷ πρὸς λόγον, devenire, deferri oratione ad locum aliquem 34, 22. μὴ μοι παρ' ὑμῶν ἀπαντήσῃ τὸ δοκεῖν 61, 9. occurrere, ſubvenire alicui incommodo, moleſtiæ ex aliqua re male geſta vel perperam conſtituta exſiſtenti 63, 30. ἀπαντᾷ εἰς τὴν τίμησιν, devenire ad litis æſtimationem 82, 21.=ἀπαντᾷ in uſu militari. ὁλγοί πρὸς πολλοὺς L. 192, 44. εἰς τὴν Μεγαρικὴν 195, 27. ἀπῆντα τοῖς ἱεροῖς, περὶ ᾧ ἡσέβησεν 107, 46. ΤΑΥΛ. procedere in agmine adverſus hoſtem. ἀπῆντησαν veniebant quaſi ad conflictum, εἰς Θερμοπύλας 193, 28. 195, 29.

ἅπαξ λέγουσιν οἱ νόμοι πρὸς τὸν αἰτὸν περὶ τῶν αὐτῶν τὰς δίκας εἶναι 989, 13. εἰς μὲν ἅπαξ ἀντίχαι valet id quidem ad unicum modo ſceleris conatum et effectum, non autem ad plures 21, 1. τρις, οὐχ ἅπαξ ἀπολωλῆναι δίκαιος 374, 27.=ὡς ἀπούξαιτ' ἂν *ἅπαξ ὁ δῆμος ἐνταυθοῖ γενέσθαι 489, 15.=μὴ ἅπαξ, ἀλλὰ καὶ πολλάκις ᾗδῃ Α. 111, 10.

ἀπαραίτητος δίκη 772, 25.=ἀπαραίτητος δαίμων L. 198, 5.=ἀπαραίτητος δικαστὴς Ly. 148, 5.=ἀπαραίτητος τιμαρία D. 93, 8.

ἀπαράσκευος 745, 23. ἀπαράσκευος ὑπ' ἡμοῦ ληφθῆναι 1017, 17.

1065, 21. ἀπαράσκευοι ἦμεν τὸ παράπαν πρὸς τὸ ἡδὴ ἀγωνίζεσθαι
1173, 21. ἀπαρασκευότεροι 1453, 2. = ἀπαράσκευος πολομεῖν *Æ.*
63, 37. προσέμιξε φέρον τὸν κίνδυνον ἀπαρασκευῇ τῇ πόλει 74, 24.
ἀπαρασκευῶσαν αὐτῷ τῶν ἰδίων ὄντων 76, 2. = ἀπαρασκευαστότατον
γενέσθαι *A.* 131, 28. = *L.* 99, 15.

ἀπαριθμεῖν] τὰ πραχθέντα ἀπαριθμηκέναι 1392, 15.

ἀπαρνεῖσθαι] οὐκ ἀπαρνοῦμαι τοῦνομα. non recuso nomen hoc
575, 27. = *A.* 118, 18.

ἀπαρνος] καὶ ταύτην οὐκ οὔσαν ἀπαρνον. and she denied not the
fact *A.* 112, 27. εἰ δ' ἀπαρνοί γίνοντο 112, 32.

ἀπαρτῶν disjungere. ἀπηρτημένον καὶ ταῖς παρασκευαῖς καὶ ταῖς
γνώμαις 43, 22. ἀπαρτῶν τὸν λόγον τῆς γραφῆς actionem a capituli-
bus accusationis sejungere, in defensione a causa aliena exsequi
244, 27.

ἀπαρτιλογία. summa integra *L.* ap. Harpocr.

ἀπαρχὴν τῶν αἰχμαλώτων Μήδων ἀνδριάντα χρυσοῦν ἀνίστησεν εἰς
Δελφοὺς Alexander Macedoniæ rex 164, 21. = ἀπαρχὰς τῶν ὄντων
ἀναθίντες *I.* 55, 14.

ἄπας] ἀκριβολογοῦμαι λίαν ἅπαντα *Æ.* 6, 21. ὀλιγώρως ἔχειν
πρὸς ἅπασαν αἰσχυρὴν 10, 13. ἐν ἅπασι τοῦτοις τέταγμα 29, 15.
προλαβεῖν ἐν ταῖς συνθήκαις ἡμῶν ἅπαντα 52, 7. ὅς εἰς ὑποδοχὴν
ἅπαντα καὶ λόγους καὶ πράττοι φιλοκράτει 62, 32. δεσπότης ἁπάντων
ἀνθρώπων ἂν ἥλιος ἀνίστατο μέχρι δυομένου 72, 27. = *νῦν ὑπὲρ ἁπάν-
των γ' ὥσαν τὴν τιμαρίαν ποιήσασθαι *L.* 183, 34.

ἀπάτη] οὐ κολακείας καὶ βλάβης καὶ ἀπάτης λόγος μυστὸς 151,
23. ὅταν δ' ἐξ ἐπιβουλῆς καὶ πλεονεξίας ἀπάτη καὶ βία κατέχῃται τὰ
πράγματα 154, 10. πᾶσα ἡ ἀπάτη καὶ τέχνη συνσκευασθῇ τοῦ πορὶ
τοὺς Φωκίας ὀλέθρου 365, 5. ἀπάτην ἐτέρων (deceptionem passi-
vam, h. e. quod alii passi sint se decipi) μὴ κυριωτέραν ποιήσασθαι
τῆς ὑμετέρας γνώμης, id non præscribere vobis, neque potestatem
exipere ex animi vestri sententia sciendi 653, 13. τὴν ἀπάτην
κυριωτέραν οἰόμενοι εἶναι τῆς μετὰ τοῦ χρόνου βασάνου 1456, 21. =
παραλογίζεσθαι τινα ἀπάτην τινὶ *Æ.* 16, 32. ὑπὸ τῶν ἀπατῶν καὶ
ἀλαζονεμάτων ὑπάγεσθε 25, 23. = διαβολῆς ἔνεκα καὶ ἀπάτης *A.*
142, 10.

ἀπατούρια] ἐγγράφει (scil. εἰς τοὺς φράτορας) τοῖς ἀπατούριοις
995, 27. = festi dies Athenis, quibus pueri solebant phratris
seu curiis inscribi, seu immatriculari. Ἰσραῖον ἔχοντες ἦγον τὸ παι-
δίον ἐπὶ τὸν βωμὸν ἀπατούριοις *An.* 16, 31.

ἀπαυρᾶν] κακοῦ ἀνδρὸς ξύμπασα πόλις ἀπυῦρα *Æ.* 49, 26. 73,
3.

ἀπειθεῖν τούτους χρὴ ταῖς τιμαρίαις, dedocere *Æ.* 5, 27. ἀπειθ-
εῖν μὴ—τὰς κρίσεις ποιεῖσθαι 21, 31.

ἀπειθεῖν καὶ βιάζεσθαι τοὺς νόμους 532, ult.

ἀπεικάειν] καὶ οὐκ ἀπεικάσαι δήπου Μειδίαν Ἀλκιβιάδῃ βουλόμε-
νος 561, 7. = ἀπεικάζειν με Διονυσίῳ ἐπεχείρησεν *Æ.* 29, 22.

ἀπεικός] ὅστις δ' οὐκ ἀπεικός inconsentaneum, ὡς οὗτοι φασί, ἐν,
ἀλλὰ εἰκός *A.* 117, 1.

ἀπειλῶ] ἐπαγγέλλω τῇ ἐν τῇ θήρῃ ἀπειλῶν, denunciationem diei ad causam dicendam interminari Æ. 9, 35. μαχαίρᾳ τὸν τρέχοντα ἀπειλῶν φτεῖλει 38, 11.

ἀπειλῶ] πολλὰς δέσεις, καὶ χάριτας, καὶ τὴν Δία καὶ ἀπειλὰς ὑπομείνας 515, 17.

* ἀπείλλειν τῇ θύρᾳ a janua attere. verbum antiquatum L. 117, 37. ΤΑΥΤ. furem excludere fuga, interciperere, opposita janua obsecrata.

ἀπειῶναι domo abesse τῆς δίκης ἔνεκα, καὶ οὐ δημοσίᾳ 1174, 11. ἂν τὰ παρόντα ἀναλάβῃ τις πρὸς ἃ μὴ δεῖ, τῶν ἀπόντων εὐπορήσαι πρὸς ἃ δεῖ 33, 26. φύσει ὑπάρχει τοῖς παρούσι τὰ τῶν ἀπόντων 41, 25. = οὗτος μὲν οὖν ἀπεισι μετὰ τῶν κληρούχων ἐν Σάμῳ Æ. 8, 19. ἀπειῶναι ἐπὶ τῶν ἰδίων ἔργων 54, 41.

ἀπειπεῖν vetare, interdicere, sequente μὴ cum infinitivo. ἀπειπεῖν τοῦ λοιποῦ μὴ ἐπιβαίνειν 278, 24. 681, ult. ὅλας ἀπειπεῖ, μήτ' αὐτῶν, μήτ' ἄλλων μηδενί, μήθ' ἱκετεύειν, μήτε λέγειν ὑπὲρ τῶν τοιούτων 717, 4. ἀπειπεῖ μὴ ἀποφαίνεσθαι 898, 24. ἀπειπὼν καὶ καλύσας τοὺς ἐνηλάτας μὴ ἐξάγειν τὴν ὕλην ἐκ τῆς ἰσχυατιῶς 1040, pen. ἀπειπὼν τοὺς τῆς ὕλης μὴ ἀπτεσθαι 1041, 4. b) renunciare alicui juri, e. c. hereditati. το renounce, renuntiare juri, quo quis gaudet, aut tenetur, cognatam, cui sit proximus in sanguine, in matrimonium ducendi 1133, 7. c) deficere viribus, animum, non amplius posse. ἀπειρηκόταν χρήμασι Φακίων 30, antepr. τῷ ἀπειρηκότῃ τὰ ἑαυτοῦ χρήματ' εἰσφέροντι. id est ἐν τῷ τὰ ἑαυτοῦ εἰσφέρειν 735, 1. ἔως ἂν ἀπειπῶσιν deliquerint animis sub verberibus, ὑβρίζεσθαι ὑπάρξει 1264, pen. ἀπειρηκόσι πρὸς τὰ λοιπὰ χρησάμεθα τοῖς ἀεροσταῖς καὶ περὶ τούτου μάτην τερβευόμεθα 1405, 26. ἀπορηθὲν ὁ Δημοσθένης εἶπεν, ἀντὶ τοῦ ἀπαγορευθέν. Julius Pollux. II. 128. = ἀπειπεῖν τῇ δαπάνῃ, non amplius posse sumtum facere Æ. 8, 16. = κομιδὴ ἀπειρηκότα ὑπὸ γήραος I. 59, 39. = ἡ ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα ἤδη ἀπειρηκὸς συνεξέσωσε A. 140, 27. = deficere L. 120. 14. τοῖς ἤδη ἀπειρηκόσι καὶ τοῖς οὕτω δυναμένοις 195, 29. ΤΑΥΤ. ἀπειπεῖν ὁμιλίαν renunciare amicitiae, interdicere alicui familiaribus secum congressibus 112, 39. 41. τὰς σπονδὰς μέλλειν ἀπορηθῆσθαι. induciis renunciatum iri 165, 28. ap. Suid. in ἀπειπασθαι. = ἀπειπεῖν τῷ σώματι Ly. 153, 4. = ἀπειπεῖν τι μαρούμενος delassari puniendo, ob multitudinem sontium et cædium satietate capi, ut postremi plectendi mitius accipiantur, aut plane absolvantur D. 105, 32. 110, 4.

ἀπειράτος πολέμιος σάλπιγγος Εὐρύστας De. 180, 2.

ἀπειράγειν] ἐκ τοῦ μηδενὶ μηδέν, μηδ' ἂν ἄξιός ᾤ, δίδόναι, πάντας ἀπειρεῖστε τοῦ φιλοτιμείσθαι 458, 26.

ἀπειρία imperitia rerum civilium atque forensium, infantia dicendi, infancundia. οὐ γὰρ δι' ἀπειρίαν γε οὐ φήσεις ἔχειν, ὅ τι εἶπες 378, 4. τὴν ἀπειρίαν τὴν ἡμετέραν καὶ τὴν ἐξ ἀνάγκης ἄγνοιας τῶν πεπραγμένων 986, 16. φοβούμαι, μὴ διὰ τὴν ἀπειρίαν οὐ δύνησμαι περὶ τῶν πεπραγμένων δηλῶσαι 1028, 15. = ἀπειρία τῆς μέθης imperitia temulentiae, h. e. cum tu nondum sive tuo usu, sive

alieno, didiceris, quam luctuosa mala ex ea soleant existere A. 127, 22. ἀπειρία μάλλον ἢ ἀδικία ἡμαρτῆσθαι 129, 44. = ἀπειρία τοῦ ἔργου, quod usu rei careamus An. 23, 37. = dicendi et agendi in foro imperitia L. 152, 10. ἀπειρία πάντων τῶν τούτῳ πεπραγμένων 187, 7.

ἀπειρόκαλος προσέδοξεν εἶναι 617, 7.

ἀπειρος] οὐχ οὕτως ἀπειροὶ ἐσμεν τοῦ ζημιοῦσθαι 907, 12. λυπῶν ἀπειροὶ 1399, 19. = ἀπειρος δικῶν A. 111, 34. τοῦ ἀγωνίζεσθαι. in foro dicere 129, 36. = οὔτε γῆς ἀπειροὶ, οὔτε θαλάττης οὐδαμῶς. neque terra est ulla continens, neque maris insula, quo eorum fama non pervenisset L. 190, 28. ἀπειρος ἀνδρῶν ἀγαθῶν 193, 15. τῶν παρ' ὑμῖν κινδύνων 109, 30. τίς οὕτως ἀπειρος τῆς ἑαυτοῦ πατρὶδος 143, 5. ἀπειροὶ οὐδενὸς ἔργου δεινοῦ γεγενημένοι. qui nullum facinus sibi reliquerunt intentatum 143, 37. ὅτι νέος καὶ ἀπειρος εἶην πραγμάτων fr. 6, 1.

ἀπελαύνειν] ἀλλὰ μὴν ὅτε τούτον ἀπέλασεν ἡ βουλὴ 272, 11. ταχὺ τοὺς παρ' ἡμῶν ἀπελαυνομένους προσδεχόμενος 307, 6. ἀπελαύνειν ἀπὸ τοῦ συνεδρίου 1373, 12. οὐκ ἀπελαμμένος τῶν ἄλλων τιμῶν 1416, 5. = ἀπελαύνειν ἀπὸ τοῦ βήματος A. 4, 36. κραυγαῖς ζητεῖν ἀπελαύνειν ἀπὸ τοῦ βήματος 5, 26. = οὔτε γένει, οὔτε ἡλικίᾳ ἀπελαυνόμενος (scil. τοῦ λέγειν) L. 918, ult. *ἀπελοῦμεν pro ἀπελάσομεν 920, 2.

ἀπελέγχειν refutare A. 131, 35. 133, 33. ἀπελέγχομαι arguor, convincor 132, 2.

ἀπελευθερία, emissio in libertatem A. 59, 25.

ἀπελευθερος, liber, sed factus, non natus, in libertatem a domino emissus. υποκρυζάμενοί τινες τοὺς ἑαυτῶν οἰκίτας ἀφίεσαν ἀπελευθερούς A. 59, 25. = ἀπελευθέρα liberta I. 58, 13. ἀπελευθερος 47, 19. 58, 17.

ἀπελευθεροῦν οἰκίτην μηδὲνα ἐν τῷ θεάτρῳ A. 59, pen.

ἀπελευθερώσεις] ἀπελευθερώσεις δούλων ἐπὶ νεωτερισμῷ 215, 25.

ἀπενεγκεῖν. v. ἀποφέρειν.

ἀπέραντος] ἵνα μὴ ἀπέραντοι τῶν ἀδικημάτων αἱ τιμωρίαι γένωνται. infinitæ, æternæ 632, 20.

ἀπεργάζεσθαι] ἡ ἐμὴ συνέχεια—τί ἀπεργάσατο 301, 16. = οἶους ἀπεργάζεται ἀνθρώπους τὸ ἐπιτήδευμα τοῦτο A. 10, 12. ποτηρὰ φύσις μεγάλης ἐξουσίας ἐπιλαβομένη δημοσίας ἀπεργάζεται συμφορὰς 74, 31.

ἀπέρχεσθαι abire, discedere, decedere, ut, seu absolutus, seu condemnatus, e judicio, desistere. ζῇ ὁ τίθεις καὶ ἀπέρχεται in vivis manet legis auctor, et salvus atque sospes abit 744, 8. ὁ ποιήσας τι τοιοῦτον καὶ παθὼν ἀπέρχεται non inulto hoc a vobis aufert, sed damno suo luit 773, 21. ἀπῆλθεν ἐπιωρκηκὼς abiit e judicio, discessit ex hac causa cum contumelia perjurii commissi 1348, 22. κομίσασθαι πάντα τὰ χρήματα καὶ ἀπελθεῖν. decedere de causa, missam eam facere, ab ea desistere 970, 2. ἀπεληλυθὼς reversus εἰς τὸν πατρῶον οἶκον 1090, 20. ἐπὶ τὸ ἀρνεῖσθαι ἀπῆλθεν, he has had recourse to falsehood. descendit, aut

perflugium habuit ad mendacium 902, 5. τὸ ἀπελθεῖν me Athenis discessisse, solum vertisse, οὐκ ἂν εἰκότως ὁργὴν πρὸς ἐμὲ ποιήσιν 1471, 13. ὁ μὲν ἦλθεν, ad concionem, ὁ δὲ ἀπῆλθεν e concione 283, 8. ἀπελθὼν ἕκαστος ὑμῶν οὐ μόνον οὐδὲν περὶ αὐτῶν φροντίζει, ἀλλ' οὐδὲ μέμνηται 131, 10. σὺ μὴν οὐδ' ἐνταῦθα ἔλαττον ἔχων δίκαιός εἰμι ἀπελθεῖν 268, 26.=I. 38, 22.=redire L. 195, 32: κοσμίως ἀπερχόμενοι. incedentes 147, 34.

ἀπεσθῆαι τὴν ρίνα τὰνθρώπου 788, 25.

ἀπευθύνειν τὰ κοινὰ, gubernare rempublicam, ut gubernator navem, ad certam metam dirigere Æ. 76, 13.

ἀπεύχεσθαι votis averruncare, deprecari precibus ad deos factis malum, dirum aliquid avertere. cum et sine μή. ἐξηπατηκότα 8 ἦδη—ἀπεύχεσθε, ἂν σαφρονῇ', ἰεῖν 71, 17. ἀπεύχεσθαι τὴν τῶν δούλων ἀνάγκην μὴ γενέσθαι 102, 16. τιμαί, ἃς ἀπεύξασθ' ἂν ὁ δῆμος ἐνταῦθα γενέσθαι 489, 15. τί μάλιστ' ἂν ἀπευξαίμεθα 505, 7. 718, 16. ἐφ' ᾧ δ' ἂν τις καὶ χρήσαιο τῷ τοιούτῳ θηρίῳ, ἀπεύχεσθαι τοῖς θεοῖς μὴ γενέσθαι δεῖ 779, 19.

ἀπέχιν] οὕτω πολὺ τοῦ πορίσαι νῦν ἀποσχίσσομεν 184, pen. ἀμπλῆδες ἀπέσχεν 347, 8. ἐπειδὴν γάρ τι δόξῃ καὶ ψηφισθῇ, ἴσον τοῦ πραχθῆναι ἀπέχει, ὅσον περ πρὶν δόξαι 1437, 23.=ἐδίξεν ἀπέχεν, exercere in usu et consuetudine continentiae Æ. 3, 20. ἀπέχετε, jam habetis vobis redditum a nobis, quod debebatur 34, 35. ἀπέχοντες τὸ πλεῖστον τοῖς ἔργοις 89, 14.=ἀπεχόμενοι οὐδεμίας τέλεμης L. 143, 37.

ἀπεχθάνεσθαι, εἴ τιςι δεῖ, τοῖς ἀδικοῦσι τὸν δῆμον, οὐχὶ τοῖς ἀγαθόν τι ποιοῦσιν, ἔγωγε νομίζω δεῖν 503, 2. οὐ ῥᾶν τοῖς πολλοῖς καὶ τὰ μικρὰ ἀδικοῦσιν ἀπεχθάνεσθαι, ἢ τοῖς ἐλλογίοις καὶ τὰ μεγάλα 614, 8. ἀπεχθάνεσθαι πᾶσι τοῖς φαύλοις ὑπὲρ ὑμῶν 807, 24.=ἀπεχθανόμενος οὐδενὶ A. 142, 35.=ἀπεχθήσεσθε pro ἀπεχθασθήσεσθε L. 114, 10. φανερώς τοῖς θεοῖς ἀπέχεσθαι 108, 2. ἐκείνοις δ' οὐκ ἀπεχθάνοντο. illorum odia sibi consciscere cavebant 158, 32. ἀπεχθήσεσθε τῶν πολιτῶν οὐδενὶ 188, 3.=ἀπεχθάνεσθαι ὑπὲρ τῶν κοινῶν Ly. 148, 11.

ἀπέχθειαι] τὴν δ' ἀπέχθειαν, δι' ἧς ἂν ἅπαντες ἄμεινον πράξαιμεν, τῷ νῦν τὰ βέλτιστα εἰπόντι ζημίαν γενέσθαι 32, 2. δέδοικα, μὴ τῷ τὰ νῦν βέλτιστα εἰπόντι ἢν τοῖς ἐξηπατηκόσι προσήκει ἀπέχθειαν ὑπάρχειν παρ' ὑμῶν ταύτην ἀπενέγκασθαι συμβῇ 1428, 20. οὐτ' ἐμοῦ πρὸς ἀπέχθειαν ἠκούσατε 58, 26. προσῆσαν δ' ἀπέχθειαι 127, 19. τὴν μὲν ἀπέχθειαν διὰ τῶν ψηφισμάτων ἐκφέρεσθε 176, 2. διὰ τὴν ὑποῦσαν ἀπέχθειαν 237, 16. εἰς πᾶσαν ἀπέχθειαν τούτῳ ἔλθων 896, 4. χάριν, οὐκ ἀπέχθειαν κομίσαιντ' ἂν δικαίως παρ' ὑμῶν 1447, 7. πολ- λάκις ὁρῶ τὸ χαρίζεσθαι παρὰ γνώμην πλείονα ἀπέχθειαν ἐνεγκόν; τοῦ τὸ πρῶτον ἐναντιωθῆναι 1451, 16.=ἀπεχθείας φεύγων Æ. 22, 32. τὰς γὰρ ἀπεχθείας φεύγω 23, 34. ἀπεχθείας φεύγειν 41, ult.=I. [7, 29.]=οὐκ ἐγὼ δ' λέγων, ἀλλ' ὁ πράξας, τὴν ἀπέχθειαν αὐτὰν δίκαιος φέρεσθαι A. 124, 13. non me par est ferre invidiam.

ἀπέχθεσθαι] οὐχ ἴν' ἀπέχθωμαι τισιν ὑμῶν 34, 11.=I. 107, 13. ἀπεχθῶς ἔχειν τινὶ 61, 25.

ἀπῆχουσι. inimicitia L. ap. Harpocr.

ἀπία] οὐ πρὸς ἑταίρας ἀπίας ἀνέριον δοκοῦντα παραλελειφεται. non ea omittentur, quæ spectare videntur ad amicæ pyros L. ap. Priscian. l. 18.

ἀπιέναι] ἄρχετ' εὐθὺς ἀπικὼν 246, 18. ταῦθ' ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν ἀπῆ-
στε (e concione) βεβουλευμένοι 306, 11. ἀστεφάνωτος ἐκ τῆς Ὀλυμ-
πίας ἀπῆι 331, 4. ἀπιόντος μηνός (idem quod λήγοντος) 238, 4.
= ἡ γυνὴ ἀπῆι κάτω. descendebat L. 92, 32. λαβὼν τὰ σαντοῦ,
ἄπει, aufferens tua tecum, hinc discedes fr. 6, 3. ἄπει pro ἀπε-
λεύσθ. = ἀπιέναι ἐπὶ τὰ ἔργα D. 100, 20.

ἀπιθανὸς ὢν πρὸς τὴν ὑποψίαν ταύτην, cum non possit oratione
sua me hac suspitione infamare, eamque probatam dare Æ.
28, 12. μισὰρ καὶ ἀπιθανὰ ῥήματα 77, 24.

ἀπιθανότης τῆς αἰτίας Æ. 36, 23.

ἀπιστεῖν] τοσούτῳ μᾶλλον ἀπιστοῦσιν αὐτῷ (scil. τῷ ὑμετέρῳ λόγῳ)
quo vobis est lingua expeditior atque volubilior, hoc magis ei
diffiditur 21, 23. ἀπιστοῦσιν ἑαυτοῖς 145, 10. τότε δὲ, τότε καὶ
μισεῖ καὶ ἀπιστεῖ καὶ προπηλακίζει 241, 21. εἰ δ' ἀπιστεῖς, ἐρώτη-
σον αὐτοὺς 242, pen. ἵνα καὶ τῶν ἀπιστουμένων καὶ αὐτῆς καὶ τῶν
χρημάτων κύριον ποιῇ. eorum, quibus diffiditur 831, 3. = I. 72,
1. = τῇ σκληρότητι τοῦ δαίμονος ἀπιστῶν A. 122, 44. σφίσιν αὐτοῖς
ἀπιστοῦντες 129, 40. τοῖς μάρτυσι 144, 36. = ἀπιστοῦντων σφίσιν
αὐτοῖς εὐψυχίαν ὑδεικνυσθαι ἐν τοῖς τῶν τεθνεώτων σώμασιν L. 191,
13. ἠπίστησεν, non satis fidit, non satis certa cum fiducia ausa
est ἀποθανεῦσαι ἑαυτὴν ἐπιτρέψαι 188, 39.

ἀπιστία κοινὸν ἅπασι φυλακτήριον 71, 23. τὴν πρὸς τοὺς βαρβά-
ρους καὶ τοὺς τυράννους ἀπιστίαν οὐκ ἦν πρίασθαι 121, 4. (nisi po-
tius ibi ἐκπρίασθαι leg. est.) ταῦτ' ἀπιστίαν, ταῦτ' ἔργῃν ἔχει 142,
27. ὑπάγειν εἰς ἔχθραν καὶ μῖσος καὶ ἀπιστίαν 291, 11. = ἀπιστία
καὶ ἡ μετ' ἑκλῶν φρουρὰ σώζει τὰ τῶν τυράννων καὶ τῶν ὀλιγαρχικῶν
σώματα καὶ πολιτείαν Æ. 1, 22. = ταῦτα πολλὴν ἀπιστίαν ἔχει I.
[9, 36.] = ἀπιστία ἐκείνων perfidia eorum, ob quam illis fidi ne-
quit An. 23, 38.

ἀπιστος] aut qui non fidit alteri, aut cui alter non fidit, modo
activum, modo passivum. ὅλας ἀπιστον ὀμαι ταῖς πολιτείαις ἡ
τυραννὶς 10, 20. τὰ τῶν Θετταλῶν ἀπιστα μὲν ἦν δῆπου φύσει καὶ
ἀεὶ πᾶσιν ἀνθρώποις, κομιδῇ δ', ὥσπερ ἦν, καὶ ἔστι νῦν 15, 16. καὶ μετ'
Δ' οὐδὲν ἀπιστον ἴσας, et profecto non videtur hoc fide carere 15,
ult. τὴν προαίρεσιν αὐτοῦ ἀναμνησθέντες ὥς προβεβλημένη καὶ ἀπιστος
(diffidens) ἦν πρὸς Φίλιππον 349, 15. = ἐπασκεῖν δύναμιν ἀνθρώπων
ἀπίσταν Æ. 46, 10. εἰ δέ τιςιν ὑμῶν ἐξαίφνης ἀκούσασιν ἀπιστό-
τερος προσέειπαιεν ὁ λόγος 62, 6. = μὴ παραγενέσθαι με τῷ φόνῳ
ἀπιστότερον, ἢ παραγενέσθαι minus credibile esse, me a cæde ab-
fuisse, quam in ea patranda versatum esse A. 119, 7. ἀπιστοι
γενόμενοι τοῖς ἀληθείαι. subaudi ἐπὶ. super, vel cum ipsis veris.
h. e. quamvis vera dicerent, tamen fide caruerunt 129, 34. οὐς
σὺ αὐτὸς ἀπίστους κατίστησας. quorum testimonium auctoritatem fi-
demque ipse tute debilitasti 130, 40. τοῖς λόγοις ζητοῦσι τὰ ἔργα

ἄπιστα καταστῆσαι. verbis suis res, quæ veræ sunt, inficiatum eunt, earumque veritatem oratione subversum et abolitum 139, 23. 147, 7. = πῶστιν εἰσπνεῖσθαι τῶν ἐν ἀνθρώποις ἀπιστοτάτην An. 9, 32. = ἄπιστος κίνδυνος L. 194, 6.

ἀπλαῖ (scil. βλαῦται) genus soccorum, aut calceorum, quibus usi videntur fuisse homines austeritatem in moribus laconicam et modestiam affectantes. ἀπλαῖς ὑποδέδονται 1267, 23.

ἀπληστία] δι' ἀπληστίαν τῶν τρόπων διχόθεν καρποῦνται 614, 7. 754, 12. τῆς σῆς ἀπληστίας καὶ τοῦ σοῦ τρόπου τίς ἂν δύναίτο ἐφικέσθαι 958, 7. = εἰς τοσαύτην ἀπληστίαν καὶ αἰσχροκέρδειαν ἐφίκοντο L. 121, 41.

ἀπληστος καὶ αἰσχροκέρδης ὁ τρόπος αὐτοῦ ἐστίν 1204, 24.

ἀπλότης] καταφεύγειν ἐπὶ τὴν ἀπλότητα, innocentem, simplicem, candidum se simulare, in eaque simulatione prædium quærere Æ. 86, 28.

ἄπλους ἡ θάλασσα ὑπὸ τῶν ληστῶν γίγνεται piratæ reddunt mare invium, haud patens navigationibus 307, 18. = ἄπλους, in plur. ἄπλοι, τριήρης, triremis navigationi inhabilis ob vetustatem An. 24, 6.

ἀπλοῦς simplex, sincerus. ἀπολογία δικαία καὶ ἀπλῇ hæc est, ἥ ὡς εὖ πέπρακται τὰ κατηγορημένα δεῖξαι, ἥ ὡς πεπραγμένα συμφέροι τῇ πόλει 404, 22. οὐδὲν ἦν ἀπλοῦν οὐδ' ὑγιὲς τούτων 969, 27. τὸ ἀπλοῦν δίκαιον περὶ τῆς κληρονομίας 1089, ult. ἀπλοῦν τι διελογίσαντο unum hoc spectarunt, quod cernere mirifice non est solertiae 1091, 3. τί ἦν ἀπλούστερον, ἢ ταῦτα ἄγειν εἰς μέσον 1106, 14. = ἐλευθέρως καὶ ἀπλοῦς λόγος Æ. 17, 4. = ἀπλοῦ ὄντος τοῦ πράγματος, καὶ μηδαμίας ταραχῆς ἐγγιγνομένης I. 46, 45. ἀπλὰ τὰ δίκαια παντάπασιν ἐστὶ καὶ γνώριμα μαθεῖν 87, 14. = ἀπλῇ συμφορᾷ L. 168, 43. = ἀπλοῦν τὸ δίκαιον Ly. 152, 16.

ἀπλῶς ἔδωκα ὑμῖν ἑμαυτὸν sine ulla tergiversatione, aut detractione periculi cujusquam 288, 12. ἡσυχία, ἣν ὑμεῖς ἀπλῶς ἄγετε sine dolo malo, pura mente 328, 3. πάντα ταῦτα ὑγιᾶς καὶ ἀπλῶς καὶ δικαίως πεπολίτρευμαι 325, 17. ὁ τὸν νόμον τιθεὶς ἀπλῶς præcise, rotundis, disertis verbis sine ulla exceptione, εἶπε, μηδαμῶς δῶρα λαμβάνειν 343, 9. τοῖς ἀπλῶς simpliciter, haud affectate, ὡς πεφύκασιν, βαδίζουσι 1122, 17. εἰ πονηρὸς ἐστὶν Ἀρ. ἀπλῶς καὶ πικρὸς καὶ συκοφάντης. sine versutia malus, acerbus, calumniator, qui improbitatis eundem constanter servat modum 784, 2. = ἀπλούστερον καὶ κατὰ φύσιν μᾶλλον I. 46, 32.

ἀπνευστὶ συνείρει τούτους (τοὺς λόγους puta) 328, 12.

ἀπὸ cum usurpatur ad indicandum a) aliquid ab aliqua re profectum esse, ex aliqua re exstitisse, aut illinc peti debere. ἀπ' αὐτῶν τῶν πραγμάτων κρίνειν iudicium de rebus e natura rerum ipsa repetere 25, ult. οὐκ ἀπ' ἰσῆς αἰτίας, vel προφάσεως, vel ἀφορμῆς) ὁρᾷ ἡμῖν τι καὶ τοῖς ἄλλοις τὴν βουλὴν οὖσαν. id est, ἀφορμαμένη. non idem nobis esse, atque aliis, consiliorum principium atque fundamentum 179, 21. τὴν ἀπὸ τῆς ψυ-

ἀπῆχου. inimicitia L. ap. Harpocr.

ἀπία] οὐ πρὸς ἑταίρας ἀπίας ἀνέρις δοκοῦντα παραλελείφεται. non ea omittentur, quae spectare videntur ad amicæ pyros L. ap. Priscian. l. 18.

ἀπίαν] ἔρχετ' εὐθὺς ἀπίαν 246, 18. ταῦθ' ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν ἀπῆ-
στι (e concione) βεβουλευμένοι 306, 11. ἀστεράνωτος ἐκ τῆς Ὀλυμ-
πίας ἀπῆι 331, 4. ἀπίωντος μῆδος (idem quod λήγοντος) 238, 4.
= ἡ γυνὴ ἀπῆι κάτω. descendebat L. 92, 32. λαβὼν τὰ σαυτοῦ,
ἀπει, auferrens tua tecum, hinc disceDES fr. 6, 3. ἀπει pro ἀπε-
λεύσθ. = ἀπίαν ἐπὶ τὰ ἔργα D. 100, 20.

ἀπίθανος ὦν πρὸς τὴν ὑποψίαν ταύτην, cum non possit oratione
sua me hac suspitione infamare, eamque probatam dare Æ.
28, 12. μισὰ καὶ ἀπίθανα ῥήματα 77, 24.

ἀπιδανότης τῆς αἰτίας Æ. 36, 23.

ἀπιστεῖν] τοσούτω μᾶλλον ἀπιστοῦσιν αὐτῷ (scil. τῷ ὑμετέρῳ λόγῳ)
quo vobis est lingua expeditior atque volubilior, hoc magis ei
diffiditur 21, 23. ἀπιστοῦσιν ἑαυτοῖς 145, 10. τότε δὲ, τότε καὶ
μισεῖ καὶ ἀπιστεῖ καὶ προπηλακίζει 241, 21. εἰ δ' ἀπιστεῖς, ἐρώτη-
σον αὐτοὺς 242, pen. ἵνα καὶ τῶν ἀπιστοῦμένων καὶ αὐτῆς καὶ τῶν
χρημάτων κύριον ποιῶν. eorum, quibus diffiditur 831, 3. = I. 72,
1. = τῇ σκληρότητι τοῦ δαίμονος ἀπιστῶν A. 122, 44. σφίσει αὐτοῖς
ἀπιστοῦντας 129, 40. τοῖς μάρτυσι 144, 36. = ἀπιστοῦντων σφίσει
αὐτοῖς εὐψυχίαν ἐνδείκνυσθαι ἐν τοῖς τῶν τεθνεώτων σώμασιν L. 191,
13. ἥπιστησεν, non satis fidit, non satis certa cum fiducia ausa
est ἀποθανοῦσαν ἑαυτὴν ἐπιτρέψαι 188, 39.

ἀπιστία κοινὸν ἀπασὶ φυλακτῆριον 71, 23. τὴν πρὸς τοὺς βαρβά-
ρους καὶ τοὺς τυράννους ἀπιστίαν οὐκ ἦν πρίασθαι 121, 4. (nisi po-
tius ibi ἐκπρίασθαι leg. est.) ταῦτ' ἀπιστίαν, ταῦτ' ἔργῃν ἔχει 142,
27. ὑπάγειν εἰς ἔχθραν καὶ μῖσος καὶ ἀπιστίαν 291, 11. = ἀπιστία
καὶ ἡ μετ' ὅλων φρουρὰ σώζει τὰ τῶν τυράννων καὶ τῶν ὀλιγαρχικῶν
σώματα καὶ πολιτείας Æ. 1, 22. = ταῦτα πολλὴν ἀπιστίαν ἔχει I.
[9, 36.] = ἀπιστία ἐκείνων perfidia eorum, ob quam illis fidī ne-
quit An. 23, 38.

ἀπιστος] aut qui non fidit alteri, aut cui alter non fidit, modo
activum, modo passivum. ὅλας ἀπιστον ὀμαι ταῖς πολιτείαις ἡ
τυραννὶς 10, 20. τὰ τῶν Θετταλῶν ἀπιστα μὲν ἦν δῆπου φύσει καὶ
ἀπὸ πᾶσιν ἀνθρώποις, κομιδῇ δ', ὥσπερ ἦν, καὶ ἔστι νῦν 15, 16. καὶ μετ'
Δ' οὐδὲν ἀπιστον ἴσως, et profecto non videtur hoc fide carere 15,
ult. τὴν προαίρεσιν αὐτοῦ ἀναμνησθέντες ὡς προβεβλημένη καὶ ἀπιστος
(diffidens) ἦν πρὸς Φίλιππον 349, 15. = ἐπασχεῖν δύναμιν ἀνθρώπων
ἀπιστῶν Æ. 46, 10. εἰ δὲ τισιν ὑμῶν ἐξαίφνης ἀκούσασιν ἀπιστῶ-
ντος προσπέπτακεν ὁ λόγος 62, 6. = μὴ παραγενίσθαι με τῷ φόνῳ
ἀπιστότερον, ἢ παραγενίσθαι minus credible esse, me a cæde ab-
fuisse, quam in ea patranda versatum esse A. 119, 7. ἀπιστοι
γενόμενοι τοῖς ἀληθείαι. subaudi ἐπὶ. super, vel cum ipsis veris.
h. e. quamvis vera dicerent, tamen fide caruerunt 129, 34. οὐς
σὺ αὐτὸς ἀπίστους κατέστησας. quorum testimonium auctoritatem fi-
demque ipse tute debilitasti 130, 40. τοῖς λόγοις ζητοῦσι τὰ ἔργα

ἄπιστα καταστήσαι. verbis suis res, quæ veræ sunt, inficiatum eunt, earumque veritatem oratione subversum et abolitum 139, 23. 147, 7. = πῶς εἰσγγεῖσθαι τῶν ἐν ἀνθρώποις ἀπιστοτάτην An. 9, 32. = ἀπιστος κίνδυνος L. 194, 6.

ἀπλαῖ (scil. βλαῦται) genus soccorum, aut calceorum, quibus usi videntur fuisse homines austeritatem in moribus laconicam et modestiam affectantes. ἀπλᾶς ὑποδέδονται 1267, 23.

ἀπληστία] δι' ἀπληστίαν τῶν τρόπων διχόθεν καρποῦνται 614, 7. 754, 12. τῆς σῆς ἀπληστίας καὶ τοῦ σοῦ τρόπου τίς ἂν δύναίτο ἐφικέσθαι 958, 7. = εἰς τοσαύτην ἀπληστίαν καὶ ἀσχοκέρδειαν ἐφίκοιτο L. 121, 41.

ἀπληστος καὶ ἀσχοκέρδης ὁ τρόπος αὐτοῦ ἐστίν 1204, 24.

ἀπλότης] καταφεύγειν ἐπὶ τὴν ἀπλότητα, innocentem, simplicem, candidum se simulare, in eaque simulatione præsidium quærere Æ. 86, 28.

ἄπλους ἡ θάλασσα ὑπὸ τῶν ληστῶν γίγνεται piratæ reddunt mare invium, haud patens navigationibus 307, 18. = ἄπλους, in plur. ἄπλοι, τριήρης, triremis navigationi inhabilis ob vetustatem An. 24, 6.

ἀπλοῦς simplex, sincerus. ἀπολογία δικαία καὶ ἀπλῇ hæc est, ἥ ὡς οὐ πέπρακται τὰ κατηγορημένα δεῖξαι, ἥ ὡς πεπραγμένα συμφέρι τῇ πόλει 404, 22. οὐδὲν ἦν ἀπλοῦν οὐδ' ὕγιες τούτων 969, 27. τὸ ἀπλοῦν δίκαιον περὶ τῆς κληρονομίας 1089, ult. ἀπλοῦν τι διαλογίσαντο unum hoc spectarunt, quod cernere mirificæ non est solertia 1091, 3. τί ἦν ἀπλούστερον, ἢ ταῦτα ἄγειν εἰς μέσον 1106, 14. = ἐλευθέρως καὶ ἀπλοῦς λόγος Æ. 17, 4. = ἀπλοῦ ὄντος τοῦ πράγματος, καὶ μηδεμιᾶς ταραχῆς ἐγγιγνομένης I. 46, 45. ἀπλᾶ τὰ δίκαια παντάπασιν ἐστὶ καὶ γνώριμα μαθεῖν 87, 14. = ἀπλῇ συμφερὰ L. 168, 43. = ἀπλοῦν τὸ δίκαιον Ly. 152, 16.

ἀπλῶς ἔδωκα ὑμῖν ἑμαυτὸν sine ulla tergiversatione, aut detractione periculi cujusquam 288, 12. ἡσυχία, ἣν ὑμεῖς ἀπλῶς ἄγετε sine dolo malo, pura mente 328, 3. πάντα ταῦτα ὑγιᾶς καὶ ἀπλῶς καὶ δικαίως πεπολίτευμαι 325, 17. ὁ τὸν νόμον τιθεὶς ἀπλῶς præcise, rotundis, disertis verbis sine ulla exceptione, εἶπε, μηδαμῶς δῶρα λαμβάνειν 343, 9. τοῖς ἀπλῶς simpliciter, haud affectate, ὡς πεφύκασι, βαδίζουσι 1122, 17. εἰ πονηρός ἐστιν Ἀρ. ἀπλῶς καὶ πικρὸς καὶ συκοφάντης. sine versutia malus, acerbus, calumniator, qui improbitatis eundem constanter servat modum 784, 2. = ἀπλούστερον καὶ κατὰ φύσιν μᾶλλον I. 46, 32.

ἀπειροστὶ συστρίβει τούτους (τούς λόγους puta) 328, 12.

ἀπὸ cum usurpatur ad indicandum a) aliquid ab aliqua re profectum esse, ex aliqua re exstitisse, aut illinc peti debere. ἀπ' αὐτῶν τῶν πραγμάτων κρίνειν iudicium de rebus e natura rerum ipsa repetere 25, ult. οὐκ ἀπ' ἰσῆς (scil. αἰτίας, vel προφάσεων, vel ἀφορμῆς) ὁρᾷ ἡμῖν τε καὶ τοῖς ἄλλοις τὴν βουλὴν εἶσαν. id est, ἀφορμαμένην. non idem nobis esse, atque aliis, consiliorum principium atque fundamentum 179, 21. τὴν ἀπὸ τῆς ψυ-

χῆς πικρίαν καὶ κακόνοιαν. ubi ἀπὸ videri possit redundare. 580, I. ἀπὸ τῆς πόλεως λαμβάνειν, id est, ἀπὸ τῶν τῆς π. χρημάτων 1341, 27. πλούσιοι ἀπὸ τῆς πόλεως γιγνόμενοι ditescentes e furtis in ærarium publicum 739, 21. ἀφ' ἑαυτοῦ ultro, sponte sua 141, 11. ἀπὸ τύχης fortuito, impulsu affectuve fortunæ 1193, 12. τρέβαιον ἀπ' αὐτῶν εἰσότηκει. tropeum ab ipsis stabat. h. e. erigebatur ex armis constructum iis, quæ victores victis detraxis-
 sent 444, 6. b) *pro*, æquipollentiam significat, vel valorem rei, quæ comparata fuit, aut comparari potuit pro alia quapiam re æquipollente. στέφανος χρυσοὺς ἀπὸ ταλάντων ἐξήκοντα 256, 24. ἀπὸ τῆς οὐσίας κατὰ τμήσιν ἀπὸ ταλάντων δέκα. *pro facultatibus*, rite aestimatis. ut cuique dena sunt talenta in bonis, ita singulas naves cum dignitate trierarchi tuebitur 262, 3. ἀπὸ τῶν αὐτῶν λημμάτων στρατιάτης *pro eadem mercede miles* 38, 9. ἀπὸ τῶν αὐτῶν λημμάτων πολλοῖς γράφοντες, ὅ τι ἂν βούλονται 687, 25. ἀπὸ μικρῶν ἀναλωμάτων ἀτελεῖς γενομένους τοὺς πλουσίους *pro minuto impendio* 260, 11. ἀπὸ ἐλάττονος ἀναλώματος 1349, 21. c) *per*, cum adminiculum, vel instrumentum rei efficiendæ designat. ἀπὸ τῶν ὑπετέρων ὑμῖν συμμάχων πολεμῖ. *per opes*, quas sociis vestris eripit 49, 22. ἀπὸ τῆς ἀσθενούς ταύτης κιγκλίδος κυρίαν εἶναι τῶν ἀπορρήτων 776, 17. d) *cum*, idem quod μετά. ἀλλ' ἀπὸ τῆς συνήθους εὐθελίας εἰσεληλυθότες καθεδεῖσθε 773, 3. e) *procul*, idem quod πόρρω. ἔσται δὲ ταῦτα οὐκ ἀπὸ τοῦ πρᾶγματος. non aliena a causa 701, 23. f) in deductione summæ minoris a majore. τροφήν ἀπὸ τῶν ἐβδομήκοντα καὶ ἑπτὰ μνῶν λογιστέον alimenta nostra, h. e. æs in victum nostrum datum, deducendum, diminuendum est ab illis 77 minis 824, 24. ἀπὸ τοῦ ὀρήματος ἀπαλείφειν 1338, 10. ἀπὸ redundare videtur. ἡ ἀπὸ τούτων ἐτοιμότης illorum studium me promerendi, ab illis ad me profisciscens 1268, 7.=οἷς ἐστὶ βίος ἀπὸ τοῦ σωφρονεῖν, quibus victum præbet vitæ temperantia, quæ quo est illustrior, tanto illis est quæstus uberior Æ. 2, 13. ἀπελαύνειν ἀπὸ τοῦ βήματος 4, 36. κραυγαῖς ζητεῖν ἀπελαύνειν ἀπὸ τοῦ βήματος 5, 26. γινώσκεισθαι ἀπὸ τοῦ ἐπιτηδεύματος 7, 7. ἀπαλλάττεσθαι ἀπὸ τινος 9, 2. ἀναστῆναι ἀπὸ τοῦ βωμοῦ 9, 22. ἀψευδής τις ἀπὸ ταῦτομάτου πλανᾶται φήμη κατὰ τὴν πόλιν 18, 7. ἀποσπᾶσθαι ἀπὸ τῆς ἀπολογίας 25, 25. ἀρχὰς ἀδικημάτων μὴ οἶσθε ἀπὸ θεῶν, ἀλλ' οὐχ ὑπ' ἀνθρώπων ἀσελγείας γίνεσθαι 27, 5. ἀπαλλοτριοῦν ἀπὸ τινος 29, 20. ἀθεῖν ἀπὸ τῶν ἱερῶν τὸν πρεσβυτέρη 39, 30. ἀπογενέσθαι μηδεμίαν πόποτε νύκτα ἀπ' αὐτῶν 44, 41. μετακαλεῖ τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῆς ὀργῆς ὁ κίνδυνος ἐπὶ τοὺς 3 σωτηρίας λόγους 49, 30. συμπερσεβύσαντός μοι δευρὶ ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου 50, pen. ὑφαιρουμένους τὰ πολλὰ ἀπὸ τῶν ὑπετέρων προσδῶν 56, 25. ἀπ' εἰσαγγελίας κρίνεσθαι 61, 3. φυγὰς ἀπ' εἰσαγγελίας γηγένται 65, 4. ἀπαθεῖν ὑμᾶς ἀπαγαγὼν ἀπὸ τοῦ κλέμματος 68, 1. ἀνακρεμᾶν ἀπὸ τῶν ἐλπίδων 68, 2. δεσπότης ἀπάντων ἀνθρώπων ἀφ' ἡλίου ἀνιόντος μέχρι δυομένου 72, 27. οὐ τὴν ἀπὸ στρατοπέδου μόνον ἔλιπε τάξιν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐκ τῆς πόλεως, non solum

aciem, sed urbem adeo ipsam deseruit 76, 14. ἀποπλανᾶν τινα ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως 79, 6. τοῖς τὸν δῆμον ἀπὸ Φυλῆς καταγαγούσι 80, 32. ἀποπλανᾷ ὑμᾶς ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως 81, 11. τάξιν ἀπὸ στρατοπέδου ἔλπει 89, 38.=pro παρὰ vel ὑπὸ. ὑμῖς ἀπὸ τῶν φίλων καὶ τῶν ἐχθρῶν ταῦτα παρόντες L. 51, 46.=πότερον πρὸ δείπνου ἢ ἀπὸ δείπνου before or after table A. 113, 17. et in continente usurpat μετὰ δείπνου.=σημεῖα ἀπὸ τῶν ἔργων. argumenta, indicia a factis ducta An. 22, 45. τὸν ἀπὸ τῶν ὑμετέρων χρημάτων ταῦτα κατεργασάμενον 33, 22. æquivalet nostro with. τιμᾶν τὴν πόλιν ἀπὸ τῶν ἑαυτοῦ πόνων 33, 24.=ἀπ' ὀφείας, primo intuitu L. 147, 32. ΤΑΥΛ.=redundat quodammodo in illo τὴν ἀπ' αὐτῶν τιμωρίαν Ly. 157, 39.=ἀπὸ ποίων ψηφισμάτων οὗτος, ἡ ποίων νόμων οὐκ εἴληφεν ἀργύριον. quodnam unum hic plebiscitum, aut quam unam legem tulit, cujus causa non passus esset se pecunia corrumpi? non ista omnia mercede scripsit egitque? D. 95, 28. ἀπεχειροτόνησεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς τῶν ἐφέβων ἐπιμελείας 110, 13.

ἀποβαίνειν] ἀτίβη πολλῇ δυνάμει εἰς τὴν χώραν καὶ ἐφόρθαι 1377, 7. descendebat, invadebat. b) evenire, exitum sortiri. τοῖς μηδεμίαν πω τοιαύτην φιλίαν καλῶς ἀποβᾶσαν ἐπαράχοσι 1402, 24. τίνος καλῶς μὲν ἀποβάντος πλεῖστα ἂν κατορθοῖμεν, διαφθαρέντος δὲ τὰ μέγιστα βλαπτοίμεθα παρὰ τὸν βίον 1412, 10. c) τοῦ ἀποβαίνειν μόνον τοῖς πόλταις ἐξουσίαν οὔσαν 1408, 12. videtur genus aliquod exercitationis esse palæstricæ, cum quis de curru concitato desilit armatus, et rursus in eum, cum rapidus fertur, insilit.=ἀμφοῖν ἡμῖν ἀγαθὸν τι ἔμελλον ἀποβῆσθαι A. 121, 24.=ἀποβαίνει ἡ φήμη omen famæ pervulgatæ abit in exitum, eventum sortitur An. 17, 12.=cum classe armata infestisque animis aliquo appellere, descendere L. 192, 29. ὧν ὅμιν οὐδὲν ἀποβέβηκεν 180, 40. evenit.

ἀποβάλλειν] ἵνα τὴν ὑπάρχουσαν ἐπιείκειαν ἀποβάλλωμεν 919, 4.=ἀποβέλλειν ἀσπίδα Æ. 5, 2.=An. 10, 22. ἀπαβαλόμεθα τὴν βασιλείας δύναμιν 27, 12.=ἀποβάλλειν τὰ ὅπλα L. 116, 17. τὴν ἀσπίδα 117, 3.

ἀποβλέπειν intueri, respicere, construitur alias cum εἰς, alias cum πρὸς. ἀποβλ. εἰς τὰ πράγματα 26, 17. εἰς τὰ πράγματα καὶ τοὺς λόγους ἀποβλ. 28, 2. εἰς τὰ τῶν προγόνων ἀξιώματα 298, 5. εἰς τὸ τῶν πραγμάτων μέγεθος 350, 1. οὐκ ἀπίβλεψεν εἰς τὰς οὐσίας τούτων, οὐδ' εἰς τὰς ὑποσχέσεις 515, 1. πρὸς τοὺς πλεσιόν 120, 8. πρὸς ἀλλήλους ὥς αὐτὸς μὲν ἕκαστος οὐ ποιῶν, τὸν δὲ πλεσιόν πράξοντα 182, 9. ἀποβλέποντες πρὸς τὸν βίον καὶ τὸν τρόπον πιστεύειν 1269, 1. μὴ πρὸς τοὺς ἐμούς λόγους, μηδὲ πρὸς τοὺς ὑπὸ τούτου ρηθσομένους 1329, 17. b) suspicere, venerari, magni facere. ἀπέβλεπον, ἐξήλουν, ἐτίμαν, ἄνδρας ἡγούντο 426, 6.=ἀποβλέπειν πρὸς αὐτὸ μόνον τὸ δίκαιον, καὶ τὸ συμφέρον Æ. 25, 20. ἀποβλέπειν εἰς τὰς τῶν γυμναζομένων εὐεξίας 26, περ. ταῖς γε διανοαῖς ἀποβλέψατε εἰς τὰς αὐτῶν συμφορὰς 76, 1. ἀποβλέψητε πρὸς εὐφημίαν τῶν λόγων αὐτοῦ 77, 38. ἀποβλέπειν εἰς ἑαυτὸν 84, 30. ἀποβλέποντες πρὸς τί, cujus rei respectu 86, 30. ἀποβλέπειν εἰς τὴν ἀλαζονείαν

90, 10. = ἀποβλέπων respectum habere. h. e. rationem εἰς τι An. 1, 23. πρὸς τι 33, 37. = ἀποβλέπειν eleganter dictum. πρὸς τὴν τούτων τύχην ἀποβλέποντες L. 103, 13. = ἀποβλέπειν πρὸς Ly. 149, 9. 22. 156, 8. 14. 160, 19. = ἀποβλέπειν εἰς τι D. 104, 16.

ἀπογεννᾶν creare. τὴν ἐκ τῶν πραγμάτων λύπην ἔμολ παρ' ὑμῶν ἀξιῶ μηδεμίαν ἀπογ. δυσμένειαν De. 180, 18.

ἀπογίνεσθαι] δέκα μῆνας ἀπογενομένου τάνθρώπου, ubi decem menses domo abfuit, aut procul a vestris finibus se continuit 98, 23. b) mori, vivis excedere. τοὺς ἀπογινομένους ἐν τοῖς δῆμοις ἐὰν μὴδὲς ἀναιρῆται 1069, 10. nisi leg. ibi sit τοὺς ἀποκτεينوμ. = ἀπογενέσθαι μηδεμίαν πώποτε νύκτα ἀπ' αὐτῶν, nulla unquam nocte abfuisse, extra contubernium eorum pernoctasse Æ. 44, 41. = ἀπογίνεσθαι abesse ab aliquo facinore, patrando non interesse. οὐδὲ μὴν ἀπογενέσθαι, ἢ παραγενέσθαι εἰκότερον A. 118, 20. = οὐκ οἶδα εἴ τι ἔμολ ἀπογίνετο τῶν κακῶν καὶ αἰσχυρῶν. num quod malum dedecusve mihi defuerit An. 21, 4.

ἀπογινώσκειν de aliquo desperare, bonam spem de aliquo conceptam abjicere. construitur cum genitivo et accusat. εἰ μὴ παντάπασιν ἐαδῶν ἀπογνώκατε 52, 16. εἰ νῦν ἀπογίνωσκε Θεβαίους 69, pen. si nunc ex animo suo amandasset Thebanos, quod opem eorum desperaret. ὥστε πανταχῇ τὰ παρ' ὑμῶν ἀπογνωσθῆναι 358, 13. οὐ γὰρ ἀπεγνωκὼς ὑμᾶς, οὐδὲ ἐτίρωσε βλέπων, οὐδαμῶι μετίστην 1471, 15. b) firmiter decernere non faciendum, quod facere nolis. τῷ μὲν ἀπέγνω μὴ βοηθεῖν 193, 5. c) absolvere lite, culpa, pœna. insontem pronunciare, non reum modo, sed causam quoque. quatenus opponitur vocabulo καταγινώσκειν. ἔαμεν τοὺς μὲν καταγνόντας αὐτοῦ—τοὺς δ' ἀπογνόντας—539, 3: εἰ μὲν ἀπογνώσσεσθε—ἐὰν δὲ καταγνῶτε 604, 26. construitur cum genitivo et accusat. ὁ διαιτητὴς ἀπέγνω μου (subaudi τὴν δίκην.) pronunciavit hanc causam ad me nil pertinere, h. e. me absolvi 1020, 14. ἐὰν ἀπογνῶτε τὴν γραφὴν ταύτην. si reos hujus causæ absolvatis, (sed vid. articulum proximum d) 605, 16. οὐκ ἀπέγνω (subaudi αὐτὸν) τῆς δίκης reum a causa absolvere, secundum eum litem dare haud sustinuit 913, 22. 25. 920, 15. d) repudiare, rejicere causam, ut illegitimam, et improbam, aut a foro suo alienam 913, 25. 920, 10. τὴν ἔνδειξιν ἀπογινώσκειν 1327, 8. = ἀπογνῶναι τινος, aliquem sententia sua absolvere Æ. 29, 4. ἀπογνοὺς ἑαυτοῦ, qui ipse se sua sententia liberat et innocentiae sibi suæ conscius est 29, 6. ἀπογνώτω μηδὲν, μήτε καταγνώτω, neque absolvat, neque damnet 62, 14. = ἀπογινώσκειν τινὸς aliquem absolvere I. 54, 20. = ἀπεγνωκότες μὴ ἀδικεῖν L. 95, 4. desperare. ἀπογνόντας τῆς ἐλευθερίας 195, 7. ΤΑΥΤ. ἀπογνώσσεσθε absolvetis ὁμολογούντων αὐτῶν 165, 40.

ἀπογράφειν, et in medio pariter, ἀπογράφεσθαι indicem aut conscribere, aut a se conscriptum actuario publico tradere in tabulas publicas, ærarii potissimum, referendum, eorum bonorum, quæ quis ab alio, seu suo privato, seu publico nomine petit, ut aut sibi, aut ærario debita, sive e mulcta a iudicibus ipsi irro-

gata, neque diluta, sive titulo peculatus ἀφείς τὸ τὰ χωρία δημεύειν καὶ τὰς οἰκίας, καὶ ταῦτ' ἀπογράφειν 609, pen. 752, 7. ἀπεγράψατο ταῦτα πρὸς Θηριππίδην ἔχοντα ἑαυτὸν illa se habere atque tenere declarabat testimonio, quo erga Therippidem (qui id postulaverat, et quo is illud testimonium penes se servaret) fatebatur ista bona penes se esse, idque testimonium curabat a scriba publico ad acta referri 817, pen. et in activo αὐτὸς ἑαυτὸν ἔχειν τὴν προῖκα ἀπογράφας πρὸς τοὺς συνεπιτρόπους 818, 19. τὴν προῖκα λαβεῖν ὁμολογήσαντα καὶ ἔχειν αὐτὸν πρὸς τοὺς ἐπιτρόπους ἀπογράφαντα 828, 15. videtur hoc discrimen interesse, ut in activo cum quis dicitur ἀπογράφαι, significetur ipse sua manu scripsisse, cum in medio, significetur, id eum fieri curasse per tabularium. ὁ δὲ καὶ προσοφείλοντά με ἀπέγραψε in rationes gestæ a se tutelæ mei meorumque bonorum retulit nomen meum, ut sibi debentis 832, 14. τῆς οὐσίας ἀπογραφείσης καὶ δημευθείσης. cum scriba publicus indicem bonorum ejus confecisset (*made an inventory of*) atque in tabulas retulisset, eoque facto illa bona confiscata, et ad sectionem proscripta fuissent 1015, 2. ἀπεγραψάμην πρὸς τοὺς στρατηγούς ταύτην τὴν ἀπογραφὴν. exhibui strategis, aut eorum tabulario, ad tabulas referendum indicem hunc bonorum, quorum possessione Phænippus me per ludibrium exclusum it. 1043, pen. τοῦτο τὸ ὄχημα ἀποτέγραφέ μοι. in indice bonorum a se mihi traditorum etiam vehiculum, vel carrucham nominavit, quasi magnum et summi faciendum bonum sic mihi tradidisset 1046, 14. οὐκ ἀπογράφει τὴν προῖκα χρέος αὐτῇ. in indice bonorum a se mihi traditorum non commemoravit dotem matris, ut adhuc a se matri debitam, pro qua pars bonorum ei esset oppignerata 1047, 11. οἱς οὗτος ἀποτέγραφεν ἑαυτὸν ὀφείλοντα 1048, 5. ἀπογράφεται τοῦτον τῇ διαμαρτυρίᾳ πρὸς τῷ ἄρχοντι ὡς υἱὸν ὄντα in diamartyria, seu protestatione sua exceptoria, apud archontem exhibita, filium suum appellavit, seu annotari a scriba curavit filium suum pro filio Archiadis 1093, 1. οὐδὲ διαδικασίαν ἀπογράφατο πρὸς οὐδέναν neminis nomen curabat ab actuario ad acta referri, ut ejus, contra quem se profiteretur in jure acturum 1147, 19. 1148, 17. 28. *he put in no judicial complaint against any one, as a person who had withheld what was due to him.* ὑπόμνημα δὲ ἀπογράφατο mandabat numularius commentariensi, ut ad nomen debitoris et summam creditam adscriberet hanc annotationem, veluti quandam appendiculam 1193, 3. τὰ τρία μέρη, bonorum scil. publicatorum, ἀ ἐκ τῶν νόμων τῷ ἰδιώτῃ τῷ ἀπογράφαντι γίνονται, ἀφήμι 1247, 1. τὰ τοῦτων εἴ τις ἀπέγραψεν, ἀμφισβητεῖν 1255, 12. b) ἀπογράφεσθαι in passivo, expungi e tabulis, ut fit debito diluto τὰ μὲν δύο ἐν ἀπογραφῇ πεποιήται, τὸ δὲ ἐν οὐκ ἀποτέγραπται, duo quidem nomina diluit, unum autem ut e tabulis expungeretur, nondum operam dedit 791, 24. c) proscribere ad hastam. ἐγγεγραμμένου δὲ τῷ δημοσίῳ, quoniam vero, ut ærarius, tabulis ærarii inscriptus erat, ἀπογραφῆσθαι ἐμελλεν ἢ ὑπάρχουσα οὐσία Ἀπολλοδώρῳ δημοσία εἶναι.

futurum erat, ut substantia Apollodori proscriberetur, fisco adjudicata, sectione distrahenda 1347, 20. d) denunciare, nomen alicujus, ut rei, deferre apud magistratum, incusare. ἀπογραφῆτω τὸν μὴ ποιοῦντα τοῦτο ὁ βουλομένος πρὸς τὸν ἄρχοντα 1068, 11. = *to cause to be judicially registered*. in activo et medio. præsertim de bonis census vel censendis, sed et de criminibus. ἀπογράφουσι τὰ παῖδε πρὸς τὸν ἄρχοντα. deferunt eorum nomina ad archontem, eaque curant ab ejus tabulario in codicem publicum inscribi, ut pupillorum I. 59, 40. 60, 34. ἀπογράφατο τμήμα μικρόν. census exiguum edebat 67, 23. 87, 25. ἀπογραφῆς εἰς τὴν βουλὴν κακουργῶν 49, 25. delatus. = ἀπογραφῆσθαι dare nomen suum scribe publico publicis in tabulis exarandum, velut ejus, qui alium homicidii reum agat, eoque nomine in judicium citet A. 145, 29. 31. 37. 41. ἀπογράφεσθαι τὴν δίκην 146, 13. 15. 19. 27. 28. 31. et alibi sæpius in ista extrema oratione. = ἀπογράφειν τινὰ dicitur index, qui seu verbis seu scripto, nomen alicujus, ut rei criminis, apud magistratum defert An. 2, 46. 3, 14. 25. = ἀπογράφεσθαι in judicio accusari L. 108, 25. ἀπογράφειν denunciare, deferre reum III, 2. ἀπογράφοντο τὰ ἀνδράποδα curabant a scriba publico nomina mancipiorum, ætates, patrias, artes, laudes, vitia, annotari, ut fisco addictorum 120, 44. ἀπογράφει ὀνόματα edit scribæ publico nomina in tabulas referenda 132, 26. ἀπογράφειν conficere indicem rerum in alicujus substantia repertarum (vulgo inventarium usurpant) quæ substantia fisco esset adjudicata 148, 25. ἀπογραφέντος cum bona ejus proscripta fuissent 156, 22. δικαιοῦτερον ἂν ὑμᾶς ἀπογραφῆναι ὑπὸ τῶν ζητητῶν τὰ ἡμέτερα ἔχειν 163, 6. τῶν Ἐλευσινάδων ἀπογραφασμένων eorum, qui cum nomen militiæ dedissent adversus Eleusinem, h. e. adversus triginta tyrannos ibi conclusos, suscipiendæ, eoque vobiscum in castra exissent, tamen ad partes tyrannorum transfugerunt, et cum iis oppugnationem in oppido Eleusine tolerarunt 172, 1. τὰ χρήματα ἀπογράψαι (in indices et tabulas referre) τὰ ἐκ τῶν πόλεων εἰλημμένα 179, 42. πρὸς τοὺς ἐκλογέας τοῦ φόρου ἅπαντα ἀπογραφόμεθα fr. 5.

ἀπογραφὴ index quicunque, præsertim a) tabularium publicanorum in portubus, ubi merces invectæ et evectæ, intrantes et exeuntes, cum nominibus importantium et exportantium, et quæ quisque vectigalia persolvisset, perscriptum erat. τοῦτο ἐκ τῆς παρὰ τοῖς σιτοφυλάξιν ἀπογραφῆς ἂν ἴδοι τις 467, 5. λάβε τὴν πεντηκοστολόγων ἀπογραφὴν indicem mercium, de quibus sive subeuntibus portum, sive exeuntibus, quinquagesima depensa est 909, 10. ἐκ τῆς ἀπογραφῆς τῆς ἐν τῷ Βοσπόρῳ παρὰ τοῖς ἐλλιμενισταῖς 917, 10. λάβε μοι τὴν ἀπογραφὴν ταυτηνί, hunc indicem bonorum, vel supellectilis domestici, et mundi muliebris, quem uxor mea ex hereditate paterna, et quæ soror ejus, quæ uxor Spudis est, item accepit 1036, 24. ἀπογραφὴν ποιῆσθαι indicare magistratui, esse, qui bona teneant habeantque pro suis, quæ

sint reip. eorumque indicem exhibere, istoque titulo in reos agere in jure 1246, 3. sæpius in illa oratione et hæc dictio et v. ἀπογράφειν isto sensu occurrit usurpatum. ἀπογραφάμην πρὸς τοὺς στρατηγοὺς ταύτην τὴν ἀπογραφὴν exhibui strategis laterculum bonorum, quorum usura et possessione legitima Phænippus me arceret 1043, pen. φάσιν καὶ ἀπογραφὴν εἶναι τοῦ ἀργυρίου πρὸς τοὺς ἐπιμελητάς. (scil. τοῦ ἔμπορου) licere sic præter æs creditum, in foro curatorum mercatus attici et φαίνειν, hoc est denunciare, indicare, et ἀπογράφειν in pittacio ea de re conscripto et curatoribus exhibito specificare, quantum sit illud æs, et quæ merces vetitæ (*contraband goods*) eo emtæ 941, 14. b) ἐν ἀπογραφῇ πεποιήται diluit, persolvit nomen contractum 791, 24. = cum nomen alicujus ad magistratum deferitur, ut defugientis militiam L. 114, 30. inventarium substantiæ perscriptæ 148, 25. libellus accusatorius de peculatu, seu de pecuniis publicis interversis 181, 23.

ἀποδεικνύειν deputare, assignare, attribuere. item edicere; declarare. ἑαυτὸν ἀποδεικνύειν σύμμαχον sese ferre, profiteri, offerre, ingerere socium 191, 17. τοῖς ἀποδειχθείσιν ἐχθροῖς professis et declaratis hostibus 328, 20. ἰὰν τοῦτ' ἀποδείξῃτε τὸ πλῆθος 182, 14. 26. τὴν τρίτην ἀπέδειξαν ἐκκλησίαν assignarunt, deputarunt 707, pen. ὃ βασιλεὺς ἐχθρὸς ἀπέδεικτο cui rex inimicus exstiterat, factus erat, sese gesserat, vel professus erat 687, 11. referre in rationibus, e. c. gestæ tutelæ. δύο ἔτη τὰ πρῶτα ἐπιμεληθείς (scil. τοῦ ἐργαστηρίου) οὐδοτιοῦν ἀποδείκνυσιν tametsi per primum biennium officinæ huic curator præfuit, nihil tamen quæstus ex ea redacti in rationibus retulit. ἀποδείξαντας ἀπασαν τὴν οὐσίαν ἐκείνου tota ejus substantia indicata et particulatim recensita 1255, 10. τοῦ μὲν (φθόνου puta) νοσήματος ὄντος, τῶν δὲ (τῶν χαρίτων puta) τοῖς θεοῖς ἀποδειγμέναν. cum gratiæ diis sint consecratæ, h. e. cum lege et ritu sancitum sit, ut deorum beneficia gratiis habendis et agendis remuneremur 1481, 12. = διαρρήδην ἀποδεικνύειν *Æ.* 1, pen. 2, 19. ἀπεδείδειτο τόπος 59, 34. 60, 1. ἀποδείδειται λόγος, assignata, constituta est 82, 11. = coram exhibere, nominatim demonstrare I. 63, 3. διαθήκας ψευδεῖς 78, 7. = αὐθέντης ὦν ἀποδείδειται A. 124, 18. χρόνον ἀπέδειξαν 145, 40. = ἀποδεικνύειν σαφεῖς καὶ βεβαίους ἀποδείξεις An. 20, 8. = ἀποδείξει μεγάλην τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα L. 195, 38. μεγάλην ἀντὶ μικρᾶς τὴν πόλιν 196, 28. γνώμην ἀποδειγμένους 122, 33. νόμον legem proferre 184, 10. 12. 18. τὰς ζημίας τούτων (scil. οὐσας) ἀποδείξει clades acceptas his imputabit, a se ad hos devolvit 908, 11. = ἀποδείκνυσθαι indicari, ut sons et reus criminis peragi Ly. 148, 17.

ἀπόδειξις] δίκαιός εἰμι ποιεῖσθαι τὰς ἀποδείξεις. convenit personæ meæ, aut jure meo hoc mihi sumo, ut demonstrem 245, 7. ἀποδείξεις ἐναργεῖς καὶ φανεραὶ 326, 4. ἐν ᾗ γνώμης ἀπόδειξιν declarationem, οὐ πονηρίας προτίθετα τοῖς λέγουσι 772, 8. κρίνετε τοὺς ἀγῶνας πρὸς τὰς ἀποδείξεις 1467, 14. = ἀποδείξεις σαφεῖς ποιεῖσθαι *Æ.*

7, 8. = τῷ ποιήσαντι ῥαδία ἐστὶν ἡ ἀπόδειξις. qui fecit, ei facillimum factu est, ut demonstret qui factum sit A. 137, 7. = ἀποδείξιν ἐποιήσαντο τοῦ ἐαυτῶν τρόπου L. 121, 42. = μετὰ λόγου καὶ ἀποδείξεως τοὺς ἀνθρώπους συμπεῖθειν Ly. 162, 1.

ἀποδέκτης susceptor, qui contributiones tributarias a conferente quoque suscipit in fiscum inferendas. *Taxgatherer. Exciseman. Receiver of the contributions* 750, 24. 762, 2. = ἀποδεκτῶν ἀρχὴν ἀρχεῖν Æ. 57, 26.

ἀποδέχεσθαι probare, admittere cum assensu, gaudio, congratulatione, amplecti, in eo acquiescere. construitur cum accusativo, interdum quoque cum genitivo, sed sic, ut accusativus tectus subaudiatur. ὡς γὰρ ὑμεῖς ἀποδέξεσθε, καὶ πρὸς ἕκαστον ἔχητ' εὐνοίας, οὕτως ὁ λέγων ἔδοξε φρονεῖν 318, 11. πρὸς Διὸς καὶ θεῶν, μὴ ἀποδέξεσθε. citat Hermogenes p. 319. ex orat. de F. L.) ἀπεδέξεσθε ὡς ὁλόν τε μάλιστα. laudastis, grata et accepta habuistis, quanto potest maximo studio 519, 8. εἰ γὰρ τούτου ταῦτ' ἀποδέξεσθε 599, 10. μὴ οὖν ἀποδέχεσθε τούτου φανακίζοντος ὑμᾶς 1292, 9. δικαίως ἂν οὐδοτιοῦν ἀποδέχοισθε τούτου, ὡς ὑγίης τι λέγοντος 1181, pen. πῶς ἀποδέξασθαι τι προσήκει τούτων λεγόντων 832, 15. ἀποδεχομένους ὑμᾶς ὁρᾶσι τὰς τούτων προφάσεις 1335, 10. παιδείαν ἀποδέχου 1490, 11. b) recuperare, recipere. ἡ σὺν οἵεται με τυγχόντα τῶν δικαίων παρ' ὑμῶν ἀποδέξεσθαι. quæ mater mea nunc sperat futurum, ut domi me recipiat, e iudicio sic reversum, ut plenum jus meum a vobis adeptus sim 842, 13. = approbare, gratam acceptamque habere Æ. 47, 1. τὰς πράξεις ἡμῶν ἀποδεξαμένου τοῦ δήμου 71, 17. = ἀποδεξαμένους μου τὴν ἀπολογίαν A. 121, 20. 122, 37. = ἀποδέχεσθαι κατηγορίαν Ap. 14, 7. ἀποδέχεσθέ μου τὰ πραττόμενα 23, 8. = ἀποδέχεσθαι αὐτοῦ si sincerus sit locus L. 102, 3. τῶν ἀπολογουμένων 142, 1. 183, 7. ἐλέγχους 152, 26. ταῦτ' αὐτοῦ ἀποδέχεσθε 137, 36. TAYL. ἀποδέχεσθαι περὶ τούτων οὐ προσήκει ὑμῖν 138, 20. τοὺς καὶ τοῖς ἐχθροῖς ἐλεεινοὺς ἀγρίως ἀποδέξεσθε 168, 40. ἀποδέχεσθαι τὰς τοιαύτας κατηγορίας περὶ τῶν τοιούτων ἀνθρώπων 184, 5. = ἀποδέχεσθαι ἀπολογίαν Ly. 155, 9. 160, 9. = ἀποδέχεσθαι τινας. probare alicujus orationem D. 104, 35.

ἀποδημεῖν] ἀπεδήμησεν ἐκεῖσε profectus est illuc 988, 14. δημοσία ἀποδημοῦντος ἑμοῦ, τριηραρχοῦντος ὑμῖν, me domo absente per functionem muneris publici, quippe qui trierarchus in classe vestra essem 1102, 10. ἀποδημοῦντος τούτου παρὰ βασιλεῖ. illo in peregrino solo in castris regis Persarum agente 1192, 21. ἐφ' ἑτέρᾳ ἀποδημῶν ἔμπορία, non domi, sed peregre agens, negotiationis nescio cuius ergo 1236, 23. = ἀποδημεῖν et ἐπιδημεῖν opponuntur inter se, abesse domo et esse domi Æ. 35, 26. 42, 36. 10, 11. = οὐκ ἀποδημηῆκασιν πώποτε ὅπη μὴ ὑμεῖς προστάξετε. ergo incivile habebatur, sponte sua, injussu magistratum, urbe abesse, nisi siquis negotiationis ergo peregrinaretur I. 49, 17. = L. 97, 18. ἀποδημησαντος ἐκείνου καὶ ἐν διαβολῇ γενομένου, ἔδημεύθη ἡ οὐσία 155, 4. = ἀποδημεῖν ἐπὶ ἔμπορίαν Ly. 155, 10.

· ἀποδημία absentia domo, commoratio in solo peregrino I. [19, 15.] = πῶς διέσθε τὴν ἀποδημίαν εἰς τὴν Ὀλυμπίαν. quomodo se toto illo tempore gesserit, quo per causam ludorum Olympicorum Athenis abfuit An. 33, 7.

ἀποδισαίναν dicitur arbiter aliquem sententia sua absolvens, et opponitur τῷ καταδισαίναν. construitur cum genitivo et dativo. πείθει αὐτὸν τὴν δίκην, ἣν καταδεδιγμένην, ἀποδεδιγμένην ἀποφέρειν. (nisi potius ibi ἀποφαίνειν leg. est.) declarare, sententiam, quæ in Midiam pronunciata esset, secundum eum fuisse pronuntiatam 542, 6. 545, 26. ἀποδισαίνωμεν αὐτῷ τὴν δίκαν. arbitrium secundum se daremus 544, 24. ἀπεδιγῆσέ μου ὁ δισαίτης περὶ ὧν οὗτοι ἐδικάζοντό μοι. absolvit me arbiter ab iis criminibus, quorum hi me insimulabant 1013, 14. ὁ δισαίτης οὐ καταδισαίνα, ἀλλ' ἀπὼν ᾤχετο ἀποδισαίνσας τοῦτο τὴν δίκαν ἐσέρας ἤδη εὐσης 1190, 8. τὰ ἀποδισαίνετα μου λύσας rescissis iis, quæ pro me pronunciata fuerant 1021, 12. = ἀποδισαίναν τινός. aliquem absolvere I. 111, 9.

ἀποδιατρίβειν, perdere tempus inutili cessatione, aut contentione in rebus alienis Æ. 34, 29.

ἀποδιδόναι ei, cujus esset, et unde summisses, restituere. οὐδὲν μοι ποιεῖ τῶν δικαίων, οὐδ' ἀποδίδωσι τὸ δάνειον. non reddit æs mutuum a me sibi creditum 911, 10. b) tribuere, largiri simpliciter etiam id, quod minus debeas, ut accipiens id pro sorte sua sibi conveniente habeat, teneat. ἀν καὶ ὁπωσοῦν μετρίαν ἢ φύσις ὄψιν ἀποδῶ 1383, 27. c) exhibere, attribuire, persolvere debitum, præstare id, quod et cui dandum, præstandum erat. μὴ τὴν ὁμοίαν αὐτοῖς χάριν ἀποδιδόντες 206, 15. εὐνοίαν ἴσῃ ἀποδιδόναι 226, 10. πρὸ τοῦ τοὺς ὅρκους ἀποδοῦναι priusquam jusjurandum dixisset, quod dicendum sibi esset necessario 234, 5. τὸ χάριν ἀποδοῦναι παρανόμων γράφῃ 267, 6. τοὺς ὅρκους ἀποδοίῃ αὐτοῖς. deferret jurandi conditionem 443, 15. τῶν κεκτημένων ἐξ ἀρχῆς τῇ γοῦν ἐορτῇ ἀπεδώκατε εἶναι. ut qui antea possedissent ea rursus tenerent per dies festos saltem, ipsis attribuis, adjudicastis 518, 17. τὴν ὑπὲρ ὑμῶν τιμωρίαν δικαίως ὑμῖν φυλάξας καὶ νῦν ἀποδεδωκώς ὑμῖν. reservavi vobis et nunc vobis hujus juris exercendi, h. e. pænæ exsequendæ, copiam feci, ut par erat, quippe quod jus vestrum esset atque vobis deberetur 527, 8. παρὰ τοῦ (a quonam?) προσήκει μοι τὴν τιμωρίαν ἀποδοθῆναι, ὧν πέπονθα iniuriarum mihi oblatarum pœnas dependi 539, 7. τὰς ἐπιστολάς οὐκ ἀποδίδωσιν οὗτος, ἀς ἔλαβε παρ' ἐμοῦ 909, 19. ἀποδιδόναι τὴν τιμὴν rei pretium persolvere 1030, 23. ἡ τύχη πρὸς τὸ θεὸν ἅπαντα ὁμολογοῦμενα ἀπέδωκεν. effecit, ut, quæ repugnare viderentur, inter se amice conspirent, quo id, quod oportet, existeret 1405, 20. d) assignare, deputare, delegare, mandare, adjudicare. εἰ τοῖς μὲν—ἐπιτάττειν ἀποδώσετε 27, 1. ὥσπερ τῷ λαβεῖν ἐκκλησίαν ἀποδεδώκαμεν, οὕτω καὶ περὶ τοῦ συνταχθῆναι 167, 6. 8. τοὺς ἐχθρὰ ποιοῦντας ἐν ἐχθροῦ μοίρα κολάζειν ἀπέδωκεν ὁ νόμος permisit, aut, jus debitum reddidit 638, 6. εἰ μὴ ἐπέσθητε καὶ

πάλιν ἀπέδοτε τοὺς στεφάνους αὐτοῖς 1330, 21. In medio vendere.
 οὐχ ὡς ἀποδωσομένων τὰ ὑμέτερα, ἀλλ' ὡς φυλαξόντων τοῖς ἄλλοις
 344, 24. ἀποδίδοσθαι χρημάτων τάληθῃ 349, 24. ὕμιν δ' αὖ καὶ
 δικαίως ἂν ἐκ τῆς εἰρήνης ὑπῆρξε, ταῦτ' ἀνθ' ὧν ἀπέδοντο οὗτοι λογι-
 ζεσθε 369, ult. οὐ γὰρ αὐτοῖς ἀπέδιδοντο τὴν αὐτῶν ἐλευθερίαν 689,
 1. εἰσαγγελίαν ἀποδίδοσθαι mercede se pati corrumpi ad tacen-
 dum, et supprimendum denunciationem, quam quis alteri mi-
 natus esset 784, 16. collato versu 13. οὐκ ἀποδόσθαι τὰ πα-
 τρῶα ὧν ἐκομίζοντο χρημάτων 986, 20. ἀποδόμενος τὸν πολεμιστή-
 ριον ἱππον καταβίβηκεν ἀπὸ τῶν ἱππων 1046, 11. ἀποδόσθαι τὸ
 πρᾶγμα ἀργύριον λαβόντα 1323, 25. ἀποδόμενος τὰ δαινὰ ταῦτα μι-
 κροῦ λήμματος 1332, 16. ἀποδόσθαι τὴν δεκάτην redemptoribus,
 publicanis decimam (vectigal) pro certa pacta mercede vendere,
to let to lease, to farm out 475, 5. = ἀποδίδοναι τὴν ψῆφον τινι, ju-
 dicialium dare secundum aliquem. ἀπόδοτε τὴν ψῆφον τῷ πλείονι
 χρόνῳ Αἲ. 13, 23. ἀποδίδοσθαι τῆς ἀξίας, digno pretio vendere
 13, 40. ἀποδίδοσθαι τοῦ εὐρίσκοντος, vendere pretio quocunque
 13, 41. ἀποδοθέντος ὕδατος καὶ λόγου, aqua ad dicendum infusa,
 et facultate agendi causam data 23, 20. ἀποδίδοναι ἐπιστολὴν,
 reddere literas iis, quibus reddendæ sunt 34, 8. ἀποδίδοτο τρι-
 ἀκοντα μῶν τὴν ὕβριν καὶ τὴν τοῦ δήμου καταχειροτονίαν, vendidit—
 triginta minis hoc, ut toleraret injuriam sibi impositam, neque
 jure eam persequeretur, et populi quoque suffragium, adversus
 Midiam latum, passus est in cassum cadere 61, 6. ἐπειδὴ αὐτοῖς
 ὁ λόγος ἀποδοθῇ, cum ordo dicendi, post actorem reo debitus,
 ad eos devenerit, ejusque rei facta ipsis fuerit copia, prout par
 est 61, 16. ἀποδοῦναι τοὺς ὄρκους τοῖς πρέσβει, legatos ad jusju-
 randum admittere, reposcere ab iis jusjurandum 64, 16. χά-
 ριτας ὁμοίας ἀποδίδοναι, parem gratiam pari referre 66, 3. ἀποδί-
 δοσθαι τοὺς καιροὺς τῆς πόλεως 66, 42. ἀποδίδοναι τὸ κεφάλαιον, caput
 pecuniæ debitæ, *the capital* 68, 26. = ἀποδίδοναι δόγμα, reddere,
 exhibere 71, 16. ἀποδίδοσθαι τοὺς καιροὺς, ἐν οἷς ἦν σώζεσθαι 86,
 6. ξενικοῖς στεφάνοις ἀποδεδόσθαι ταύτην τὴν ἡμέραν 86, 35. =
 præstare aut reddere id, quod debetur. τὴν ἐξεργίην ἀπέ-
 δωκεν I. 50, 24. τὴν τιμὴν rependere valorem, rependere nu-
 meratum rei pretium 53, 3. ἀπένεικεν ὁ νόμος τὸν κλῆρον τοῖς
 πρὸς μητρὸς 65, 36. ἀνθ' ὧν ἂν αὐτῷ ταύτην τὴν χάριν ἀποδοίητε
 67, 35. 77, 7. ἀπένεικε *grave back, delivered* πάντα ὀρθῶς καὶ δι-
 καίως 105, 19. ἐκόντες ἡμῖν οὐκ ἀπέδωκαν 108, 25. ἀποδεδωκότι τὰς
 μισθώσεις 108, 30. in medio vendere 59, 20. 32. [24, 36.] =
 permittere, relinquere negotium peragendum ei, cujus est id
 peragere. τὸν μιᾶρον τῷ χρόνῳ ἀποδόντες φῆναι A. 129, 13. θά-
 νατον τῷ μηνύτῃ δωρεὰν ἀπέδωκαν 133, 26. = differentia signifi-
 cationis, quæ hoc in verbo est inter activum et medium apparet ex
 illa dictione πάντα ἀποδόμενος, ubi omnia tyranni peremti bona
 hastæ subjecta vendidero, τὰ ἡμίσεια ἀποδώσω τῷ ἀποκτείναντι.
 partem dimidiam pecuniæ inde redactæ dabo, ut rem debitam,
 ei, qui eum occiderit An. 13, 16. ὡς μὴ ἀναγκασθείης τὰ χαρ-

μάτα ἀποδοῦναι tradere exigentibus, deposcentibus 13, 26. ἀπέδοτε τὴν ὑπάρχουσαν ἀρετὴν virtutem avitam, quæ vobis a majoribus, velut sors quædam relicta fuerat, reddidistis, representastis, hoc quasi æs debitum diluistis ea præstando, quæ a vobis exspectabantur 14, 40. ἀπόδοτε πάλιν τὸ ψήφισμα restituite decretum, h. e. reddite ei pristinam vim alio decreto contrario debilitatam 22, 34. ἀποδίδοναι ἀπολογία. reo debitam dare facultatem defensionis 20, 28. = ἡ αὐτὴ τιμωρία ἀποδίδεται τοῖς ἀσθενοστάτοις πρὸς τοὺς τὰ μέγιστα δυναμένους L. 92, 3. εἰς τὸ δημοσίον ἀπέδοσαν 121, 41. εἰς τὴν βουλὴν referre ad senatum 164, 17. τιμωρίαν assignare, attribuere alicui poenam ut certam et propriam, quam violatus ab aggressore, ut sibi debitam nulloque modo denegandam, repetat 92, 2. τῷ δικαστηρίῳ τῷ ἐξ Ἀρείου πάγου ὑφ' ἑμῶν ἀποδίδεται τὰς τοῦ φόνου δίκας δικάζειν 94, 32. τῇ πατρίδι τὰ τροφεῖα ἀποδόντες 197, 16. ἀπέδοσαν τὰ λοιπὰ εἰς τὸ δημόσιον. reddebant, *they delivered or gave back again the remainder to the public chest* 121, 41. οὐχ ὅπως σκεύη ἀπέδοσθε. vendidistis, sectioni subjecistis 154, 36. ὑπὲρ τῶν ἱερῶν, ἀ οὗτοι τὰ μὲν ἀπιδόντο, τὰ δ' εἰσιόντες ἐμλαινόν 129, 27. ἐπιστολήν, ἣν ἔδωκεν, ἀποδοῦναι ἐμοὶ mibi reddendam 160, 24. δύο τάλαντα ἀποδοῦναι. dependere, necessario reddenda, ut debita 185, 19. ὕστερον τῶν ἔργων τὰς χάριτας ἀποδοῦναι 189, 9. οὔτε χρήσταις (creditoribus) ἀποδεδώκως 910, ult. πλείστου ἀποδίδονται. carissimi vendunt fr. 4. εἰ ἀποδεδώκει τῷ Κτησικλαί ὧ παλαιάς. ap. Suid. in παλαιόν. συγχομίσας δὲ δῶρα καὶ ἀποδόμμενος (alii ἀποδοῦς) τὸ ἀργύριον (dona colligens et argentum renumerans) fr. 41. ἀπέδοσαν αὐτὸν τοῖς ἀδελφοῖς fr. 45, 7. = ἀποδίδοναι τῇ πατρίδι τάλανθῃ καὶ τὰ δίκαια Ly. 150, 25. τὰ ὀφειλόμενα 150, 37. τὸ λοιπὸν 150, 38. τὰ τροφεῖα 154, 34. attribuere ut rem competentem 159, 31. ἀποδίδωκα τὸν ἀγῶνα defunctus hac sum provincia mihi a rep. imposita, peregi hoc certamen, et veluti nomen contractum dilui 169, 8. = ἀποδίδοναι (si bene habet ea lectio) sese offerre, ingerere, obtrudere, ἀπέδωκεν (sed rectius legatur ἐπέδ.) ἑαυτὸν τῇ βουλῇ ἀρχιθεῶρον D. 100, 37. τὸ δ' ἀποδόμμενος οὐκ ἔβεβαίου. venditorum nullam dabat evictionem 95, 33. τὴν ὑπὲρ τῶν δικαίων παρρησίαν ἀποδόμμενος εἴκοσι μνῶν 105, 8. ἀποδιδράσκει] μὴ—ἀπὸ τούτων ἀποδράναι. refugere 91, 3. ἡμῖς δ' ἀποδράσθετε τὰ πράγματα 130, 5. οὐκ ἀπείδρα ταύτην τὴν στρατείαν 567, pen. ἀποδιδράσκειν τὴν ἀλήθειαν. inquisitionem in veritatem rei devitare 1024, 14. ἀποδιδράσκουσιν αὐτὸν οἰκέται τρεῖς 1248, 4. ἵνα δὲ μὴ ἀποδρῶσιν, αὐτοὺς δῆσαι 1478, 17. = ἐγκαλύπτωμαι καὶ ἀποδιδράσκω Æ. 61, 28. ἀποδράσῃ (in 2. fut. i. med.) 77, 35. ἀποδράναι ἐκ τῶν κινδύνων 86, 8. = ἀποδιδράσκειν vel ἀποδράναι ἐκ τοῦ κινδύνου L. 105, 29. 147, 20. *ἀποδράσας (si bene habet) 105, 33.

ἀποδικάζειν reprehensione, culpa liberum, innoxium, legitimum, actioni forensi non obnoxium declarare, verbo, absolvere.

ἀ αὐτοὶ ἔργῳ ἀπέδικασαν, ταῦτα ὑμᾶς κελύουσι καταδικάσαι A. 147, 5.

ἀποδιοπομπεῖσθαι τὴν πόλιν L. 108, 4. ἀποδιοπομπεῖσθαι πᾶν τὸ ἀργύριον dixit Plutarchus in Lysandro. TAYL. sed fallitur. verbum hoc, non cum πόλιν, sed aut cum ἀρὰν, aut cum φαρμακὸν cohæret.

ἀποδοκιμάζειν] τοῖς ἀποδοκιμασμένοις ἀρχειν λαχοῦσιν 779, 4. qui, quamvis sorte ducti ad magistratum gerendum destinati fuissent, tamen scrutinii severitatem haud sustinentes, reprobati fuissent. τὴν ἀρχὴν, ἣν ἔλαχεν, ἀποδοκιμάσατε. magistratui gerendo, ad quem sors eum delegaverat, inhabilem declarastis 790, 18. ζηλοῦν μὲν τοὺς πλείστους φίλους καὶ βεβαιοτάτους ἔχοντας, ἀποδοκιμάζειν δὲ τοὺς [scil. ἔχοντας πλείστους καὶ βεβαιοτάτους] ἑραστὰς 1402, 20. = reprobare Æ. 12, 3. ἀποδοκιμάζω τὸν καιρὸν 84, 13. = I. [11, 43.] = ἀποδοκιμάζειν χειροτονηθέντα στρατηγὸν L. 130, 33. TAYL. reprobare, ut indignum; v. c. sacerdotio 175, 34. = D. 106, 20.

ἀπόδρασις στρατείας 568, 8.

ἀποδύειν A. 118, 8. = φάσκειν θοιμάτιον ἀποδεδύσθαι L. 117, 6. TAYL. ἀπεδύσατο εἰς τὴν αὐτὴν πάλαιστραν fr. 45, 1.

ἀποδύρεσθαι] τῶν γεγεννημένων τὰ πλείστα ἀποδυράμενος πρὸς ὑμᾶς, ὥσπερ ῥάων γενήσομαι 1118, pen. ἀποδυρόμενοι δι' ὧν μάλιστα ἐλπίζουσιν ἐξαπατήσιν ὑμᾶς 1255, 18. ἀποδυρομένης ἐκείνης τὰ συμβάντα 1278, 16. ἀποδυράμενοι καὶ τὰ νόμιμα ποιήσαντες ἄπιτε 1400, pen.

ἀποθαυμάζειν] ἀποθαυμάζων καὶ τερατευόμενος Æ. 13, 29. ἀποθαυμάζειν, majorem in partem mirari 16, 42.

ἀπόθεν τοῦ τείχους, distans a mœniis urbis Æ. 14, 12.

ἀπόθετος] τὴν ἀπόθετον τοῖς εὐεργέταις δωρεὰν solis reservatum, ut proprium, et peculiare donum 1376, pen. = ἀπόθετος ὑμῖν φίλος ᾧ μὴ εἶναι. carus inprimis, neque ad minutos quosque sordidosque usus vobis adhibendus, sed parce cauteque usurpandus, et ad raras summique momenti necessitates reservandus L. 113, 44.

ἀποθνήσκειν] οὐδ' ἂν δεκάκις ἀποθάνῃ, οὐδὲν μᾶλλον ὑμεῖς γε κινήσθε 99, 6. εἰ τὸ καὶ τὸ ἐποίησεν, οὐκ ἂν ἀπέθανεν 308, 4. καίτοι ὅστις χιλίων πολιτῶν ἀποθανόντων ἐθάρρησε, τί οὗτος παθεῖν ὑπὸ τῶν ζώντων δίκαιός ἐστι 314, pen. = γηραιὸς ἀποθανεῖν Æ. 20, 23. = * ὅτινα οὐκ ἔφευγε μὴ ἀποθανόντος αὐτοῦ A. 136, 23. = ἀποθανεῖν ἢ καμῖν νομίμως ἅπασιν κοινὸν ἀνθρώποις L. fr. 31, 4. καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἀποθνήσκοντα μὴ δύνασθαι τὸν βίον τελευτῆσαι ibid. exempla hujus v. a Taylora annotata vid. in θνήσκειν, quo ille retulerat. = ἀποθνήσκειν ὑπὸ τῆς πόλεως iudicio populi condemnatus extremum supplicium pati Ly. 159, 29. τὰ πετεινά, ἃ ἐστὶν ἰδεῖν ὑπὲρ τῆς αὐτῶν νοστινῆς ἐθέλοντα ἀποθνήσκειν 166, 33.

ἀποθραύεσθαι τοῖς βουλομένοις τοσαύτην ἀτολμίαν ἢ σὴ σωφροσύνην παρεσκεύακεν 1407, 14. fidentius audere, sumere, arrogare sibi vetita et negata.

ἀποικία] ἀποικίας ἀποστέλλειν *Æ.* 51, 34.

ἀποικοδομεῖν] ἀποικοδομουμένην τὴν χαράδραν *canalem oppositis murimentis vel aggeribus occlusum* 1273, 6. 8. ἀμαξιαίους λίθους προσκομίσας ἀποικοδομεῖ 1277, 12.

ἀποινα ἀνόμεζον οἱ παλαιοὶ τὰ χρήματα 630, pen.

ἀποινα τινὰ ab aliquo, quem vinctum teneas, per vim extorquere pretium redemptionis 629, 22. 630, 27. ubi exponitur per χρήματα πράττεσθαι.

ἀποκαθιστάνειν τὴν πάτριον πολιτείαν καὶ τοὺς νόμους καὶ τοὺς τάφους 256, 3.

ἀποκαίειν] οἱ ἱατροὶ ὅταν καρκίνον—ἰδωσιν, ἀπέκασαν 798, 23.

ἀποκαλεῖν per contentum ludibrii et probri ergo appellatur. λογογράφους καὶ σοφιστὰς ἀποκαλῶν τοὺς ἄλλους 417, ult. βάρβαρον καὶ ἀλάστορα τὸν Φίλιππον ἀποκαλῶν 438, pen. οὗς νῦν ὑβρίζει καὶ πτωχοὺς ἀποκαλεῖ 582, 11.=contumelioso aliquo nomine, eoque crebro appellitare. ἀπεκάλεσε προδότας *Æ.* 75, 7.=An. 31, 10.

ἀποκείρεσθαι, lugere *I.* 47, 9 = ἀπέκειρε τὴν Σπάρτης ἀκμὴν *De.* 180, 3.

ἀποκεῖσθαι] καίτοι ὅτε τὰ τῶν Ἑλλήνων αὐτυχήματα ἐνευδοκιμεῖν ἀπέκειτο 294, 14. reservata erant, aut is sibi reservaverat. ὅτε ποῖς τῶν ἀπάντων ἀπόκειται, οὐ πρόδηλον ὄν. cum parum constet, quis is sit, quem sors ea maneat, ut venia opus habeat 633, 26. ἔνδον ἀποκειμένος σῖτος sub claustris jacens asservatum, in horreo cellave, aut solario sepositum 1040, 26. ἀποκεῖσθαι τούτοις προσήκει τὰς τοιαύτας καταφυγὰς. superesse, patere semper, quoties iis indigeant 1263, 20.=ἀποκειμένας παρ' αὐτῷ τεσσαράκοντα μνᾶς, quas ipse servabat apud se jacentes in deposito *L.* 153, 45.

ἀποκερδαίνειν βραχία parum quid lucelli ex aliqua re auferre *An.* 17, 32.

ἀποκηρύττειν τὰ μικρὰ καὶ κομιδῇ φαῦλα 687, 23. venale proclamare sub voce præconis. b) per præconem alicujus e. c. nominis, aut juris, usurpationem vetare, eaque interdicere. ὁ νόμος τοὺς γονέας ποιεῖ κυρίους οὐ μόνον θέσθαι τοῦνομα (liberis) ἐξ ἀρχῆς, ἀλλὰ καὶ πάλιν ἐξαλεῖψαι, ἐὰν βούλωνται, καὶ ἀποκηρύξαι 1006, 21.

ἀποκινδυνεύειν ἐν τινι, in aliquo periculum facere *Æ.* 41, 42.= ἄλλ' ἀπεκινδύνευον τοῦτο *L.* 102, 24.

ἀποκλείειν (scil. τὴν πρόσδοον πρὸς ὑμᾶς) aditum ad vos occludere, concionandi copiam negare, vel etiam ejusmodi oratori τὸ στόμα os occludere, καὶ πικρῶς καὶ ἐναντίως ἀκούειν 450, 10. ἀπέκλεισε τὸν ἀνδροφόνον τῶν Ἀμφικτυονικῶν ἱερῶν 632, 27. ἀποκλείει εἰσαγωγῆς εἰς τὸ δικαστήριον 1098, 6. ἀπεκλείσθη τὸ τοῦ λόγου τυχεῖν 1107, 3. ἀποκλείων ἡμᾶς τοῦ ζητήσαι τι τῶν καταλειφθέντων 1110, 15. ἀπεκεκλείσμεν τῶν σιτίων comedere non poteram faucibus præclusis 1260, 23. ἀποκλείων ἔνδον domi suæ obseratum tenens mœchum καὶ ἀργύριον παρττόμενος 1359, 6.

b) ἀντίδωκα μὲν, ἀπέκλεισα δὲ—descendi quidem ad delatam conditionem permutandarum inter nos facultatum, sed hac exceptione, ut mihi liceret actionem de bonis meis fraudulenter interversis persequi 841, 5.—ἀπέκλεισαν τὴν θύραν I. 60, 19. νόμος δ' ἀποκλεισμένης 85, 23.—ὡς ἀπεκλείσθην ἐν τῷ δωματίῳ I. 93, 19.

ἀποκληροῦσθαι sub sortitione, seu iterata sortitione ad judicandum designari, deputari. ὅτι ἐλάχετε, εἴτ' ἀπεκληρώθητε 778, 4. = ἐρχάς ἀποκληροῦσιν οἱ θεσμοθέται ἐν τῷ Θησείῳ Æ. 55, 35. = ἀποκληροῦν βουλὴν per sortes senatum cooptare An. 11, 19. = σιτοφύλακας ἀποκληροῦτε L. 165, 35. ὡς ὁ χρόνος οὐκ ἐγχαρεῖ ἄλλον (regem sacrorum) ἀποκληρώσαι 175, 33.

ἀποκλίνειν ἐπὶ τὸ βῆθυσιν 13, 3. ἀποκλίνειν ὑμᾶς πρὸς τὸν Κερσοβλέπτην. voluntate et studio ferri, propendere 655, 16. ἐπὶ τούτους ἀποκλίνει 889, 17. b) ἀποκλινθῆναι κεράμιον ἐλαίου in latus dejectum, eversum esse guttum olei a torrente 1278, 24.

ἀποκναίει ἀηδία καὶ ἀναισθησία, καθ' ἐκάστην ἐκκλησίαν ταῦτα λέγων. odio et stoliditate coronam enecat, aut aufugere cogit 564, 12.

ἀποκνεῖν] ἀνάγκην οὖσαν ὁρῶν ὅμως ἀποκνῶ. tamen reformido, cunctor 57, ult. οὐκ ἀπόκησαν, οὐδ' ἐφοβήθησαν εὐνοϊκῶς ὑμῖν ἔχοντες φανῆναι 497, 3. idem quod simplex ἐκνεῖν et κατοκνεῖν.

ἀποκοιτεῖν secubare, h. e. per noctem a statione sua, praesidio, abesse 238, 10.

ἀπόκοιτος τῶν συσσίτων, qui extra contubernium coëpulonum suorum alibi pernoctavit Æ. 45, 2.

ἀποκομίζεσθαι] ἀπεκομίσθην domum referebar ὑπὸ τῶν παρατυχόντων γυμνός 1259, 23. = ἀπεκομίσθην φερόμενος ἐπὶ κλίνης οἰκάδα. referebar domum An. 9, 7.

ἀποκοπαὶ χρεῶν res novæ, tabulæ novæ, veterum debitorum cassationes 215, 25. ἀποκοπὰς χρεῶν τῶν ἰδίων οὐ ψηφιοῦμαι 746, 24. = ἀποκοπαὶ χρεῶν An. 12, 7. Bankruptcies.

ἀποκόπτειν] οἱ ἱατροὶ ὅταν καρκίνον—ἴδωσιν, ἀπέκασαν, ἢ ἀπέκοψαν 798, 23. = μαχαίρᾳ τὸν τράχηλον ἀποκόψειν ἡπείλει Æ. 38, 11.

ἀπόκημνα πάντα τούτῳ ὁρῶ. omnia abrupta, praecipitia, invia, ardua huic video, h. e. quamcunque ad partem praesidiorum, argumentorum, excusationum, quibus alii suis in causis utantur, se vertat, undique septum video, et interceptum 793, 6.

ἀποκρίνεσθαι] τοῖν ἀντιδίκοιν ἐπάναγκες ἀλλήλων ἀποκρίνεσθαι τὸ ἐρωτώμενον 1131, 27. ἀποκρίνεται ἡμῖν ἡ βουλὴ ψηφίσματι 1149, 9. = ἀποκρίνεσθαι πάντα μᾶλλον ἢ ὁ δαί μαθεῖν I. 83, 29. = ὁ ἀποκρινόμενος. defensor, factorum rationem reddens A. 143, 30. nam opponitur τῷ κατηγορῶν.

ἀπόκρισις] ἐφ' οἷς ἀποκρισιν οὐ δίδωκεν I. 83, 33. = defensio L. ap. Harpocr.

ἀποκρύπτειν] ἐρῶ πρὸς ὑμᾶς καὶ οὐκ ἀποκρύψομαι. non dissimulabo 73, 17. 168, pen. φράσω καὶ οὐκ ἀποκρύψομαι 762, 19.

ἀναδῶς καὶ οὐδ' ἀποκρυψάμενος πεποίηκε 723, 23. τὰ ὄντα facultates ἀποκρύπτεσθαι 1121, 16. ἀποκρύπτεσθαι καὶ διαδύεσθαι καὶ πάντα ποιῶν, ἐξ ᾧ μὴ λειτουργήσης 1045, 25. τοῖς ἐξελεγχομένοις, ᾧ μὲν εἰσιν, ἀποκρυπτομένοις, id est, ὅτι τούτους τοὺς γονέας ἀποκρύπτονται, ᾧ ὅτως εἰσιν 1314, 22. = μηδὲν ἀποκρύπτεσθαι τῶν ὄντων. rei familiaris partem nullam in censu reticere I. 67, 34. 71, 4. = περὶ ᾧ ἀποκρυπτόμεθα μηδὲνα εἰδέναι L. 110, 2.

ἀποκτείνειν] ἀκρίτως ἀπέκτειναν χιλίους καὶ πεντακοσίους τῶν πολιτῶν Αἰ. 38, 15. κλείους ἢ χιλίους καὶ πεντακοσίους τῶν πολιτῶν ἀκρίτους ἀπέκτειναν. triginta tyranni puta 87, 20. μόραν Λακεδαιμονίων ἀπέκτεινεν 88, 31. ὑπερορίζομεν τὰ ξύλα καὶ τοὺς λίθους καὶ τὸν σίδηρον, ἵαν τινα ἐμπιστόντα ἀποκτείνῃ 88, 36. παρ' οὐδὲν ἥλθον ἀποκτείνειν, poene occidissent 90, 24. = morte condemnatum supplicio efficere. οὐς δημοσίᾳ ὑμῖς ἀπαντας ἀποκτείνετε I. 49, 25. = τὸ ἀποκτείνειν φασὶ μέγα κακούργημα εἶναι A. 130, 21. τὴν ἴσῃν δύναμιν ἔχει ὅστις τε ἂν τῇ χειρὶ ἀποκτείνῃ, καὶ τῇ ψήφῳ sive manu tu me perimas, sive sententia tua, ad exitum rei tantundem est 140, 23. = de accusatore tam acriter atrociterque reum insectante, ut iudices permoveat ad dicendam ei mortis sententiam An. 34, 7. 14. pari modo quoque et apud Græcos κατακρίνειν et apud Latinos condemnare usurpatur, pro efficiendo, ut quis condemnatur. = ἀπέκτεινα L. 101, 10. 136, 18. ἀπέκτεινεν 122, 15. ἀποκτείνει 138, 4. ἀποκτείναντα 136, 40. ἀπεκτένασι 116, 40. ubi male vulgo ἀποκτείνασι. ἀπεκτονέει 116, 19. ἀπεκτονῶς 105, 22. ἀποκτενοῦντες 137, 11. usurpari aiunt technici in perfecto et aoristo priori, in secundo non ita. quod arbitror verum esse. vid. p. 448. not. 3. ἀπέκτεινον 150, 19. sed lectio videtur esse ἀπέκτειναν. ΤΑΥΛ.

ἀποκτινύναι] ἀπεκτινύνου L. 158, 35. ubi MS. ἀπεκτινύνσαν. ΤΑΥΛ. ἀνθρώπους ἀποκτινύναι περὶ οὐδενός ἡγούντο 120, 38.

ἀπολαγχάνειν abjudicare, sententia sua alicui jus aliquod derogare, eripere L. 101, 3. 5. ἀπολαχεῖν, sortem adire. ap. Harpocr.

ἀπολαμβάνειν recuperare; acceptum ferre; repetere, exigere; intercipere. a) recuperare, quod tuum sit, et quod tu antehac habueris. ἄν τε λάβῃτε accipietis pro dono, ἄν τ' ἀπολάβῃτε recuperetis vestra 78, 3. οἱ ῥήτορες λαμβάνειν μὲν οὐκ εἶω, ἀπολαμβάνειν δὲ συνεβούλευον 162, 17. ἐπιμαλῖσθαι, ὅπως ἂν τάχιστα ἀπολάβοιμεν τὰ χρήματα 932, 23. ἀποστάντα τῆς προικὸς καὶ οὐκ ἀπολαβόντα 1366, 11. b) acceptum ferre, ut debitum, sive debitor eas ipsas res a reposcente accepit, sive alio quopiam pacto debuit. τὴν καταδικὴν mulctam, quæ condemnato irrogata fuit 1155, 2. τὴν τιμὴν τῶν φιαλῶν 1193, 21. τοὺς τόκους 968, 10. c) suscipere, ab aliquo repetere, exigere, ut jusjurandum. διδόναι et ἀποδιδόναι dicitur, qui præstat, ἀπολαμβάνειν, cui præstat, qui exigit τοὺς ὅρκους 59, 11. 234, 10. 678, 7. d) intercipere, excludere. νόσῳ καὶ χειμῶνι καὶ πολέμοις ἀποληφθέντος, ὥστε μὴ δύνασθαι ἐπανελθεῖν οἰκαδὲ 98, 24. = accipere, audire,

discere. τὰ παρ' ἐμοῦ δίκαια πάντα ἀπειλήφατε *Æ.* 27, 36. τῶν σεσωφρονημένων ἐν τῷ βίῳ μοι χάριν ἀπειληφέναι νομίζω, *videor mihi gratiam et præmium tulisse pudoris ejus, quem tota vita tuitus sum, omniumque pudenter a me honesteque factorum* 28, 21. λύτρα ἀπολαμβάνειν, *recuperare*, 29, 37. ἀπολαμβάνειν λόγον τῶν ἀνηλωμένων, *repetere, exigere rationem, ut nos quoque usurpatius, to demand an account* 57, 40. παρ' ἐκόντων τῶν Ἑλλήνων ἀπολαβεῖν τὴν ἡγεμονίαν 62, 3. ὁ δ' Ἀλέξανδρος ἀπειλημμένος ἦν ἐν Κιλικίᾳ, *interceptus, septus, inclusus* 77, 9. ἀπολάβετε τὸν λόγον παρ' αὐτοῦ ἐκείνως 77, 38. = *recuperare*. οὐκ ἀπέλαβον ἂ ἐδάνεισαν *I.* 55, 8. οὐκ ἀπολαβὼν τὴν προίκα ὅσῃν ἔδωκε 69, 30. 73, 16. 77, 36. = ἀπολαμβάνειν χρήα *æra debita redigere, to get in debts* *An.* 25, 20. τὰ γὰρ σφτερ' αὐτῶν ἐκ τῆς ὑπερορίας οὐκ ἀπολαμβάνειν 28, 10. *nil expressis verbis cautum sit de restituendis bonis, si quæ civibus Atheniensibus in solo extero essent, per bellum amissa, vel, quod malim, de debitis diluendis, quæ incolæ soli peregrini, ditioni Atticæ non obnoxii, apud ipsos, cives Athenienses, contraxissent. Of what avail to the Athenians was a compact, in which there was no stipulation, that the foreign merchants should be held or admonished by the authorities of each place, to satisfy such demands, as they (the Athenian dealers) had upon those foreign dealers?* = *accipere id quod tibi debeatur. ἀπελάμβανον τοὺς τόκους* *L.* 118, 16. χάριν 160, 35. = ἀπολαμβάνειν ἀργύριον, *aufferre, accipere, recuperare æs mutuo datum* *Ly.* 151, 3. = ἀπολαμβάνειν τῆς θεραπείας τὴν χάριν *De.* 180, 21.

ἀπολαύειν τῆς τῶν ἐναντιωσομένων ἐρημίας 81, 23. *abuti suam in rem eorum absentia, qui si adessent, repugnaturi sint. τῶν δικαίων jura sua tueri, exercere, fructus eorum percipere* 218, 5. τῆς σιωπῆς *abuti silentio concionis malis suis consternatæ atque dejectæ ad declamandum et afflictis insultandum* 579, 23. ἐξουσίας 681, 2. τῆς ἡμετέρας εὐηθείας 717, 2. *cum accusativo. ἀπέλαυσα ταῦτα ἐγὼ τῆς πρὸς τοῦτον κοινωνίας. quasi dixisset ταῦτα ἔλαβον ἀπὸ τῆς π. τ. κ.* 1174, ult. = ἀπολαύειν τῆς τινὸς εὐηθείας, *tondere oviculam auream, ex alterius simplicitate et tarditate fructum percipere, ditescere* *Æ.* 8, 38. ἀπολαύων καὶ ἐμπιπλάμενος τῆς δεδομένης ὑπ' ὑμῶν αὐτῷ ἐξουσίας, *abutens et ingurgitans sese usque ad satietatem et fastidium potestate ipsi a vobis data* 72, 15. = οὐ μικρὰ τῶν χρημάτων ἀπολαῦσαι. *de tutore nequam, pupilli bona carpente* *I.* 63, 31. ἵνα ὡς ἐλάχιστα αὐτῶν ἀπολαύητε. *ut ærarium vestrum inde fructum percipiat quam minimum* 89, 6. [17, 8.] = τῆς τούτων ἀρετῆς τὸ ἴσον τοῖς ἄλλοις ἀπέλαυσαν *I.* 179, 40. ἀπολαύοντες τῶν τῆς πόλεως εὐτυχῶν 151, 9. τῆς ἡλικίας αὐτῆς ἀπολαύων *fr.* 2, 8.

ἀπολείπειν *deserere, ut uxor maritum. ἀπολειποῦσαν τὴν γυναῖκα* 865, 6. *et ut nautæ navem. ἀθυμήσαντες οἱ πολλοὶ τοῦ πληρώματος ὄχλοντο τὴν ναῦν ἀπολιπόντες* 1211, 2. b) *reliquum sibi facere. τί τῆς ἐσχάτης ὕβρεως ἀπολείπει; quam omittit extremam contu-*

metiam? προσεύρου, καὶ ἀσελγείας καὶ ὕβρεως οὐδ' ὅτι οὖν ἀπέλειπον 1257, 19. c) creare, consciscere. πολλοὺς καὶ δυσχερεῖς ἀπολείπουσα (pone se relinquens) λόγους 1491. epistola VI. 5. In passivo ἀπολείπεσθαι a) vinci. οὐδενὸς ἀπολείπεσθε a nemine vincimini sapientia, sagacitate, solertia recta consilia inveniendi et eventus rerum futuros prospiciendi 51, 24. b) non assequi, consequi sensu quocunque, ut oculis, aut mente. ἀπολειφθῆναι τῶν πραγμάτων rerum veritatem haud valere perspicere 813, pen. ἀπολείπεσθαι ἰδῶκουν οἱ πόρρω καθήμενοι. videbantur procul sedentes judices non posse oculis consequi in tabula exarata 1055, 19. ἂν τοῦτω τῷ μέρει τοῦ ἀγῶνος σαφῶς παρακολουθήσῃτε, καὶ τῶν ἄλλων οὐδενὸς ὑμᾶς ἀπολειφθήσεσθαι 1083, 2. ἂν δ' ἀπολειφθῇ (sin autem hoc minus consequatur) καὶ μὴ δύνῃται διδάξαι 1421, 25. c) carere. τοῖς δ' ἀπολειφθεῖσι μὲν carentibus, vacuis virtute et morum honestate atque liberalitate, προσποιουμένοις δὲ 270, 2. μηδεμιᾶς φιλοτιμίας ἀπολείπεσθαι 312, 27. d) abesse. ἐπιστολῇ, ἣν οὗτος γέγραπεν ἀπολειφθεῖς ἡμῶν. nobis insciis, in consilium non adhibitis, absentibus, procul a nobis, clam nos 352, 12. νύκτα καὶ ἡμέραν ἀπρόντων ἡμῶν ἀπελείφθη παρὰ Φιλίππου. quoties nos a Philippo discederemus, sive interdiu, sive noctu cum eo congressi essemus, Æschines cum eo solus remanebat totum illum reliquum diem noctemve 396, 14. τοὺς ἀπολειπομένους (scil. τῶν νεῶν) ναύτας 1231, 10. e) omittere. ἀπολείπεσθαι καιροῦ. opportunitatem e manibus omittere. pati aliquo acerbo tempore suam operam desiderari 918, 19. = χωρίον—εἰ μὴ τι ἄλλο, ἐνταφῆναι ἀπολιπεῖν Æ. 14, 13. ἀπολειφθεὶς τῆς δοκιμασίας, cum non interfuisset probationi 14, 41. ἀπολείπειν τι τῶν ἀσελγαστάτων, tibi reliquum facere aliquid facinorum flagitiosissimorum, quod non sis ausus 15, 23. ἀπολείπεσθαι δωροδοκίας, expers, exsors largitionis esse, partem ejus nullam ferre 74, 41. = οὐδὲν ἀπολιπόντες τῆς δυνάμεως nihil sibi reliquum facientes I. 36, 2. ἀπέλειπεν ἡ γυνὴ ζῶντα τὸν ἄνδρα, ἥ τελευτήσαντος τὸν οἶκον αὐτοῦ 38, 35. 41, 25. 45, 43. ἐπάνειμι ὅθεν ἀπέλειπον. scil. τὸν λόγον. redeo, unde excesseram 51, 34. = ἐμοὶ μόνῳ ἀπολειμμένῳ, qui superstes quidem patri, verum nihilominus solus, desolatus sum, utpote ab adjutoribus desertus A. 112, 3. τινὰς προσιόντας φοβηθέντες ἀπέλειπον 117, 4. = ἀπολείπειν τὴν πατρίδα An. 30, 29. de uxore maritum deserente 30, 43. = ἐμοὶ πολὺ ἀπολειμμένου τῶν ἐμαυτοῦ κακῶν. me pone mala mea procul relicto, h. e. longe distante a scientia dedecorum meorum, me oblatam mihi contumeliam prorsus ignorante L. 93, 6. ἀπολείπειν τοὺς διώκοντας magno intervallo pone se relinquere 190, 37. ἀπολιπεῖν τὰς τάξεις οὐκ ἐτολμᾷτε 141, 2. οὐδεμιᾶς στρατείας ἀπελείφθη 160, 7. οὐδενὸς οὐδ' ἐνταῦθα κινδύνου ἀπελειπομένη 160, 16. πῶς οὐκ αἰσχροὺν ὑμῖν καὶ ἡγτινοῦν ἀπολιπεῖν δίκην omittere, non exercere, ἥτινα τις παρὰ τούτων βούλοιο λαμβάνειν 127, 45.

ἀπόλειψις desertio, ut uxoris a marito discedentis 868, 1. item tabulæ publicæ a magistratu hac de re conscriptæ. ἡ ἀπέ-

λειψίς ἐγγράφη 868, 2. τὴν ἀπόλειψιν οὗτοι πρὸς τὸν ἄρχοντα ἀπεγράφεοντο. Denuntiabant apud magistratum, mulierem illam a marito discessisse, eamque rem curabant in tabulis publicis consignari, et postulabant cautionem de dote mulieri a marito reddenda 868, 17. ἀπόλειψις πλείστη γίνεται. plurimi milites deserunt ordines suos 1209, 26. ἀπόλειψις ἡμοί ἐγένετο πλείστη τῶν ἄλλων τριηράρχων reliquorum omnium trierarchorum a nullo tam crebri discedebant nautæ, quam a me 1211, 14. πόσῃν δέ μοι μετὰ ταῦτα γενέσθαι ἀπόλειψιν πάλιν 1214, 2.

ἀποληρεῖν nugari, blaterare. εἰ μὲν Αἰσχίνης ἰδιώτης ὢν ἀπελήρει τι καὶ διήμαρτε 398, 20.

ἀπολις] ἀπολιν μὴ με ποιήσητε 1320, 22. = extorris A. 117, 21. = μὴ ἡμᾶς ἀντὶ πολιτῶν ἀπολίδας ποιήσητε L. 161, 16.

ἀπολλύνειν, vel ἀπολλύναι perdere, corrumpere, pessumdare. οἶδε τριακοσίαις τριήρεσιν, ὡν ἑκατὸν παρεσχόμεθ' ἡμεῖς, τοὺς προγόνους αὐτοῦ χιλίας ἀπολέσαντας ναῦς 186, 7. τοὺς ἐπὶ τοῦ πολέμου διασπέντας τῶν συμμάχων ἀπώλεσε 371, 10. οὐ μόνον εἰ μὴ χρήματα ἀπόλλυτε, σκεπτέον, ἀλλ' εἰ καὶ δοῖεν χρηστὴν 459, 25. b) prodigere, disperdere, dilapidare. οἱ τῆς παρ' ἡμέραν χάριτος τὰ μέγιστα τῆς πόλεως ἀπολαλεκότες 107, 9. τὰ παρὰ τῶν συμμάχων (scil. χρήματα) κλέπτοντες καὶ ἀπολλύντες gula et ventre mergentes 613, 20. c) amittere, jacturam facere. ἀπολλύνειν νομίζοντες, ὃ τι ἂν εἰς τὸ κοινὸν δαπανῶσιν 1046, 23. In passivo ἀπολλυσθαι perire. καρδαίνειν τὸν χρόνον τοῦτον, ὃν ἄλλος ἀπόλλυται 118, 17. οὗς ἐν τῷ πολέμῳ συμμάχους ἐκτησάμεθα, οὗτοι ἐν τῇ εἰρήνῃ ἀπολώλασι 174, 16. ἀκρίτως ἐστὶν ὁρᾶν τοὺς τυραννουμένους ἀπολλυμένους 212, 22. οὐ τριήρης ἔξω καταληφθεῖσα ἀπώλετο τῇ πόλει 262, 19. προδότης τρίς, οὐχ ἅπαξ ἀπολαλέναι δίκαιος 374, 27. = μισθὸν τῆς πρυτανείας ἀπολέσαι. quid est? Æ. 14, pen. τὴν μόνην καὶ πρῶτην αὐτὸν πατέρα προσειποῦσαν ἀπολέσας, filiam unicam 64, 40. ἡ τῶν γε στρατὸν εὐρὺν ἀπώλεσεν 73, 7. οὐ κηλεισθαί φησι τοὺς ἀκρουαμένους, ἀλλ' ἀπόλλυσθαι 86, 18. = ὁρῶντες ἀπολλύμενον τὸν οἶκον I. 59, 16. ἀπολώλει ἡ οὐσία 60, 5. = ἐπειδὴ ἔγνω ἀπολούμενος An. 21, 31. ἀπολέσαι κύριοι. quorum sententia satis valet ad supplicium extremum homini consciscendum 30, 12. = mulierem corrumpere, pellicere ad stuprum aliaque flagitia orationis insidiis et consuetudinis turpitudine L. 92, 26. βούλεσθε ἡμᾶς δικαίως μᾶλλον σῶσαι, ἢ ἀδίκως ἀπολέσαι 156, 41.

Ἀπόλλων προσατήριος 531, 8. ἀγνιεύς 531, 9. ἀποτρόπαιος 531, 26. τὸν Ἀπόλλω τὸν Πύθιον, ὃς πατρώος ἐστὶ τῇ πόλει 274, 27. ἦγον εἰς τοὺς φράτορας, εἰς Ἀπόλλωνος πατρώου ἦγον, εἰς τὰλλα ἱερά 1315, 15. Genetæ appellabantur, quibus Apollinis Patroi et Jovis Hercii sacra essent communia 1319, 26.

ἀπολογεῖσθαι] ἀκούειν δικαίους ἀπολογουμένου 227, 13. ἀπολ. τὸ ὁμολογούμενον excusare, purgare id, quod in controversiam non venit, cujus insimulatus reus non fuit 370, 21. τίς γὰρ ἂν κατηγορεῖν ἔλοιτο κρινόμενος, ἔχων ὃ τι ἀπολογησεται 407, 19. ἀναγκάζετε αὐτὸν ὑπὲρ ὧν ἀγωνίζεται, περὶ τούτων καὶ ἀπελογεῖσθαι 407,

pen. ἀπολ. οὐδὲ πολλοστὸν μέρος ὧν καταφύοντο 1052, 25. = ἀπολογεῖσθαι τὰς πρὸς τινα πράξεις *Æ.* 10, 28. πρὸς τὸ παράνομον ἀπολογεῖσθαι, depellere a se criminationem legum temeratarum 83, 20. = εὐ πρὸς τὰ λεγόμενα (scil. ὑπὸ τοῦ ἀντιδίκου) ἀπολογεῖται *A.* 124, 19. ἀπολογησάμενα τὴν προτέραν (scil. ἀπολογία) 131, 2. = ἀπολογεῖσθαι οὐδ' αὐτῷ ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἔξεστι κατὰ τοὺς νόμους *An.* 13, 31. = ἀπολογεῖσθαι ἔργοις καλλίστοις, ὅτι οὐ τῇ αὐτῶν κακίᾳ—*L.* 196, 35. ἀνάγκη τὸν ἀπολογούμενον, κἂν ἐξ ἴσου ἀκροῶσθε, ἔλαττον ἔχειν 152, 13. οὐκ * ἂν δυνάμενοι ὑπὲρ τῶν σφοτέρων ἀμαρτημάτων ἀπολογήσασθαι, ἑτέραν κατηγορεῖν τολμῶσι 163, 27. ἀπειλογησάμενα ἔργοις 164, 25. οὐχ ὑπὲρ αὐτῶν ἀπολογήσασθαι, ἀλλὰ τούτων κατηγορήσαν 165, 10. ἀπολογεῖσθαι περὶ τῶν ἑαυτοῖς πεπραγμένων πολλῷ μᾶλλον, ἢ τοὺς ἀδικούντας σάξιν κυρώσθαι 186, 17. = ἀπολογεῖσθαι ἀγῶνα ὑπὲρ ἑαυτοῦ *D.* 96, 22.

ἀπολογία] τῇ τάξει καὶ [id est κἂν] τῇ ἀπολογία, ὡς βεβούληται τῶν ἀγωνιζομένων ἕκαστος, οὕτως ἔασαι χρῆσθαι 226, 11. καὶ ἐκ τῆς ἀπολογίας ὄνειδος κατασκευασθῆναι τῇ πόλει 365, 25. ἀπολογία δίκαια καὶ ἀπλῇ hæc est, ἢ ὡς οὐ πέπρακται τὰ κατηγορημένα δεῖξαι, ἢ ὡς συμφέρει τῇ πόλει 404, 22. περὶ ὧν ἡμεῖς δικάζεται, τὰς αὐτὰς ἀπολογίας εὐρήσετε eadem argumenta, quibus criminationes ejus evertam 979, 23. ἀπολογία ποιήσεται, ὅτι—sui purgandi causa hoc afferet 1201, 25. = εἰ ἐπὶ τὴν αὐτὴν ἐτράπετο ἀπολογία *Æ.* 12, 27. μηχανασθαι τινι τὴν ἀπολογία 13, 24. προδιήγησις τῆς ἀπολογίας 16, 30. παραχωρεῖν ἀπολογίας 17, 9. ἀποσπᾶσθαι ἀπὸ τῆς ἀπολογίας 25, 25. ἀποστῆναι ἀπολογίας 28, 24. φέρειν εἰς ἀπολογία 58, 36. ὑπερπηδᾶν τὴν δικαίαν ἀπολογία 82, 29. ἀπολογία διὰ σαυτοῦ ποιῆσαι, ipse tute temet ore tuo, non per alium, defende 88, 20. = ἀπολογία ποιεῖσθαι *I.* 62, 29. ἐπὶ τὴν ἄλλην ἀπολογία ἦδη τρέψομαι τῶν κατηγορηθέντων, id est ἐπὶ τὸ ἀπολογεῖσθαι πρὸς τὰς ἄλλας κατηγορίας 87, 16. = τὴν ἀπολογία ἀποδέχεσθαι *A.* 122, 37. ὑπερορῶ τῆς ἀπολογίας 122, 43. = ἀπολογία dicitur judex ἀποδιδόναι cum reo defensionis copiam facit *An.* 29, 28. = ὅν ἔδει κοσμιώτατον εἶναι τῶν πολιτῶν, ἀπολογία ποιούμενον τὸν ἑαυτοῦ βίον τῶν τοῦ πατρὸς ἀμαρτημάτων *L.* 142, 22. ἀναφέρειν τινι τὴν ἀπολογία conferre culpam suam in alium, eoque se purgatum ire 127, 32.

ἀπολογίζεσθαι recensere, enumerare. ἀπολογίζετο τὰ κεφάλαια ἐκ τῶν αὐτῶν πεπραγμένων 347, 15. Etiam p. 734, 5. malunt ἀπολογίσασθαι pro ἀπολόγησθαι. Est hoc verbum, pro agere, referre, de legatis in decreto Cretensium apud Chishull Ant. Asiat. p. 109. = ἀντιγραφεὺς χειροτονητὸς, ὃς καθ' ἑκάστην πρυτανείαν ἀπολογίζετο τὰς προσόδους τῷ δήμῳ *Æ.* 57, 23. rationes reddebat.

ἀπολογισμὸς, ratio reddenda. φέρετε τὴν ψῆφον εἰς ἀπολογισμὸν τοῖς παροῦσι τῶν πολιτῶν, ἐπερησομένοις δὲ ὑμᾶς, τί ἰδικάζετε *Æ.* 89, 8.

ἀπολοφύρεσθαι ἑαυτὸν *An.* 21, 35.

ἀπολύειν] absolvere, abluere, detergere. οὐκ ἀπολύει τοῦτο τὴν αἰσχύνην 471, 10. ἀπολύει τῆς αἰτίας 1191, 7. ἀπολύειν τοὺς ἐπὶ τῶν πραγμάτων in judicio capitis absolvere principes rerum ge-

rendarum 1439, 26. ἀπολυθήσομαι τῆς ἐγγύης τῆς ἐπὶ τὴν τράπεζαν 895, 15. 26. In medio, se purgare, defendere, culpam a se deflectere. ὑμεῖς δὲ οὐδὲ ταῦτ' ἀπελύσασθε 99, 3. τὰς τῶν διαβαλλόντων τὴν πόλιν αἰτίας μετὰ δόξης καλῆς ἔργῳ ἀπολύσασθαι 191, 11. 1438, 1. ἀπολύσασθαι τὰ κατηγορημένα 226, 26. πρὸς τοὺς νεωτέρους τῶν πραγμάτων ἀπολύσασθαι se purgare ad juniores actis iis, super quibus contenditur 242, 13. ταῦτα οὐ παρὰ μικρὸν, ἀγωνιζόμενος παρ' ὑμῖν, ἀπελυσάμην, ἀλλ' ὥστε τὸ πέμπτον μέρος μὴ μεταλαβεῖν τούτους τῶν ψήφων 593, pen. 899, 24. = ἀπολύσθαι βῆδιδι τοὺς τοῦ κατηγοροῦ λόγους ταῖς ὑμετέραις μαρτυρίαις *Æ.* 17, 15. ἀδυνατεῖν τὰς αἰτίας ἀπολύσασθαι 28, 10. ἀπολύειν, absolvere, de iudiciis, impunes dimittere 84, 33. ἀπολύειν τῶν αἰτιῶν 90, 1. = vendere. *to allow a property, which has been previously pledged, to be bought out and out by the person who had the mortgage on it.* ἀπέλυσε τῷ ἱεροφάντῃ οἰκίαν *I.* 59, 32. = ἀπολυομένης πάσης τῆς ὑποψίας. diluta, refutata *A.* 115, 20. ἀπολύσθε τῆς μιαρίας 119, 12. τῶν ἐγκλημάτων ἀπολυομένων dilutis, purgatis 129, 8. ἀνδράποδα Θραξὶν ἀνθρώποις ἀπολύσαν. venditurus 131, 39. οὐκ ἔστιν ὅποι τις ἂν ἀνενεγκὼν ἀπολύσαιτο, sese culpa purget 140, 6. εἰ δέοι ἀμαρτεῖν ἐπὶ τῷ δικάζειν, τὸ ἀδίκως ἀπολύσαι sontem absolvere, ὁσιώτερον ἂν εἴη τοῦ ἀδίκως ἀπολίσσαι 140, 12. ἀπολύσαιτο τὴν αἰτίαν 142, 7. = ἀπελύσω τὴν πρὸς τοὺς τριάκοντα αἰτίαν μείζω τὸν δῆμον κακὰ ποιήσας purgasti, defendisti *L.* 136, 44. ἀπελύσατε τοὺς παρόντας 159, 43. = ἀπολύειν τῶν παρόντων κινδύνων *Ly.* 157, 37.

ἀπολύσιμον αὐτῶν μηδένα μᾶλλον εἶναι ἢ καταλήψιμον. in horum neutro locum absolutioni magis esse quam condemnationi *A.* 129, 4.

ἀπολυτροῦν e custodia dimittere pro dato redemptionis pretio. ἀπελύτρωσε ταλάντων ἑνέα *I.* 59, 15.

ἀπομάττειν τῷ πηλῷ καὶ τοῖς πιτύροις argilla et furfuribus detergere corpori sordes 313, 17.

ἀπομάχεσθαι] ἐπειδὴ ἀπεμαχεσάμεθα. controversiam nostram pugna disceptavimus *L.* 98, 32.

ἀπομιμῆσθαι Κλεοφῶντος πολιτείαν *Æ.* 75, 3.

ἀπόμισθος miles, cui aut stipendium non solvitur, cum debetur, aut qui exauctoratus est, imperatore caret stipendia præhente. ἀθλίων ἀπομίσθων ξένων* ἡττηται ὁ στρατηγὸς 53, 16. ἀπόμισθος γίγνεται παρὰ Τιμοθέου 671, 1. a Timotheo absolvitur a militia mercenaria. = ἀπόμισθοι, mercede fraudati *L. ap. Harpocr.*

ἀπομισθοῦν] mercede oblata, sponsa, ad aliquam operam præstandam conducere. ἀπομισθωσάτω ὁ δήμαρχος ἀνελεῖν vicomagister mercede conducito aliquem, qui jacentem humo tollat 1069, 20. = fundum elocare *L.* 109, 10.

ἀπομνημονεύειν] ἀρχὴν præfationem orationis ἤρξατο, ἣν οἶμαι τοῖς αὐτοῖς ῥήμασιν, ὡς περ οὗτος εἶπεν, ἐν ὑμῖν ἀπομνημονεύσειν 345, 10. ὅσοις πατρικᾶς εὐεργεσίας ἀπεμνημονεύσατε 1479, 9. = ἀπομνη-

μονεύετε αὐτοῖς εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν, servate vobis hoc mente memori in illam diem, qua vobis licebit, poenas ab iis repetere *Æ.* 15, penult. ἀπομνημονεύειν τὸν νόμον, memoriter recitare, afferre e memoria depromptam legem 56, 7. 61, 36. ἀπομνημονεύετε αὐτοῖς ὑποβαλεῖν, mementote illis sic occurrere 60, 24. ἀπομνημονεύειν τὴν ὀργὴν, servare memori animo iram, et opportunitate oblata ulcisci 66, 1. ἀπομνημονεύσατε αὐτῷ ἐκείνο, promte, libere, nulla cum hæsitatione, quasi memoriter recitantes occurrите ei sic 83, 39.

ἀπομνύναι jurejurando inficiari, ὡς οὐκ εἶρηκε ταῦτα 553, 23. ἂν ἀπομόσῃς jurejurando confirmaveris vera esse τάναντία τούτων κατὰ τῆς θυγατρὸς, per caput filiæ 860, 2. = ἀπόμνυσθαι *Æ.* 10, 11. ἀπόμνυσι, idem quod simplex ὄμνυσι, jurejurando confirmat 20, 27. = *ἀπόμοσεν ἐμέ τε καὶ αὐτὸν ὡς ἀδικῶς ἀπολλυμένους. jurejurando meque, ipsumque semet crimine liberavit, affirmans, si criminis hujus ergo tollamur, per nefas nos esse interituros *A.* 134, 15. = inficiari cum jurejurando, ut siquis aliquem filium esse suum juratus neget *An.* 16, 42. = *L.* 146, 8.

ἀπονέμειν] τῇ τύχῃ δὲ, ἣν ὁ δαίμων ἐκαστοῖς ἀπένειμε, ταύτῃ χρηταῖ 297, 20. εἰ δ' ἄρα εἶδει γενέσθαι, καὶ τι δαιμόνιον τοῦτ' ἀπένειμε 1447, 26. = κατηγορίαν ἀντὶ τιμαρίας τῇ πόλει ἀπονέμουσι *A.* 142, 23. = ἀπονέμετε τοῖς εὐεργέταις τὰς μεγίστας τιμὰς *Ly.* 154, 23. = ἀπονέμειν τῇ γνώμῃ (propensionī animi) πλεον ἢ τῷ δικαίῳ *D.* 97, 14.

ἀπονοεῖν] πῶς τούτων ἄνθρωποι κακίους, ἢ μᾶλλον ἀπονένοημένοι γίνονται ἂν 363, 7. οὐδεὶς οὕτω τολμηρὸς ἐστίν, οὐδ' ἀπονένοημένος ἄνθρωπος 1063, 7.

ἀπόνοια] τῆς φύσεως αὐτοῦ καὶ τῆς πολιτείας οὐ λογισμὸς ἡγῆται, οὐδ' αἰδὼς οὐδεμία, ἀλλ' ἀπόνοια. μᾶλλον δὲ ὅλον ἐστὶν ἀπόνοια ἢ τούτου πολιτεία 779, pen.

ἀπονον χάριν τινὶ διδόναι gratiam indulgere indulgenti haud molestam *An.* 22, 26.

ἀπόπειρα ἐγένετο, εἰ περισφόμεθα 219, 3.

ἀποπειρασθαι τῆς ὑμετέρας γνώμης *An.* 14, 13.

ἀποπέμπειν mittere cui mittendum quid est, id quod ei debetur. ἀποπέμπειν (subaudi μαρτίδας ἱερῶν καὶ δῶρα μετὰ τῶν πευσόμενων) περὶ τῆς τύχης ἀγαθῆς 1072, 19. de iudicibus partes disceptantes e foro suo dimittentibus inter se reconciliatas. ἀκούσαντας ἀμφοτέρων ἡμῶν, καὶ αὐτοὺς δοκιμαστάς τοῦ πράγματος γενομένους, μάλιστα μὲν διαλλάξαντας ἀποπέμψαι 1167, pen. εἰς τὰ Παναθήναια φήσας Philippus ἀποπέμψειν remissurum captivos 394, 3. de marito uxorem a consortio secum ablegante, repudiante. εἰάν ἀποπέμπῃ τὴν γυναῖκα, ἀποδιδόναι τὴν προῖκα 1362, 25. ἀποπέμψω τὴν ἄνθρωπον ἐκ τῆς οἰκίας 1372, pen. ἀπεπεμψάμεθα (si bene habet, neque potius ἐπεμεμψ. leg. est) αὐτοὺς τὸ πρῶτον initio quidem eos contempsimus, non existimantes, eorum quicquam ad nos pertinere 1257, 20. = οὐ ταπεινώσαντες ἀποπέμψετε

τοὺς νῦν ἐπιηρμένους *Æ.* 87, 24. *relegare* 89, 39. = *relegare*, *rebus infectis rursus discedere jubere*. ἐλθόντα ἐπὶ τὴν θύραν τὸν ἄρχοντα ἀπέπεμψε *I.* 36, 34. 41. 37, 29. = ἀποπέμπειν *φαρμακὸν* *L.* 108, 4. *Λακεδαιμονίους ἀπειλοῦντας*, ὅταν μὴ ἀποπέμψαμεν αὐτοῖς τὰ χρήματα. *nisi mittamus statas aeris debiti pensiones* 185, 18. ἀποπέμψας εἰς τὸν Ἀδρίαν ὀλκάδα 908, 7.

ἀπόπεμψις *repudiatio*, *relegatio*, ut uxoris e domo atque convictu mariti. τὴν ἀπόπεμψιν τῆς ἀνθρώπου 1365, 12. = ἀποπέμψεως. *scil. δίκη. actio repulsionis* *L. ap. Poll. VIII. 6.*

ἀποπεφασμένως *disertis*, *planis*, *expressis verbis*. vel aperte, *palam*, in publico, ut alii malunt reddere 1367, 27.

ἀποπηδᾶν *resilire*, id est, *celeriter aufugere*, e conspectu se proripere. καὶ ἀναγκασθῆναι σου τυχεῖν, ἀπεπήδησεν εὐθείως 411, 14.

ἀποπλανᾶν τινὰ ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως *Æ.* 79, 6. 81, 11.

ἀποπλεῖν *proficisci in nave*, *abire*. ἔξοστι γὰρ ἀποπλεῖν ἐκ τοῦ λιμένος τούτου, ὅποι τις ἂν ἐβίη 932, 17. *referri*, *repetere domum in nave*, vel *cum classe* 568, 14.

ἀπόπληκτος *vecors*, *demens*. οὐχ οὕτως εἰμι ἄφρων, οὐδ' ἀπόπληκτος 561, 10. μὴ γὰρ οἶσθέ με οὕτως ἀπόπληκτον καὶ παντελῶς μαινόμενον 912, 10.

ἀποπνεῖν θυμὸν *Ly.* 162, 10.

ἀποπνίγειν] ἐφ' οἷς ἔγωγε ἀποπνίγομαι 403, 17. *διαμαρτῶν τοῦ λέμβου διὰ τὸ νύκτα εἶναι*, ἀπεπνίγη 883, pen.

ἀπορεῖν] ἀπορῶ, τί ποτ' ἔσται καινότερον *nescio*, *neque possum comminisci*, *quid tandem possitis agere*, aut *instituere novum*, *nondum ausum*, si aperte bellum *mecum geratis*, qui istaec in pace *audeatis* 160, 2. ἀπορούμενος ὑποδέξασθαι αὐτούς. *non habens*, qui eos *exciperet* 1190, pen. ἵνδεις ἦσαν ἀπάντων καὶ ἠπορούντο τῆς σωτηρίας 1380, 4. εἰ δ' ἀπορεῖς με κακῶς ποιῆσαι. si vero *rationem non invenis me vexandi* 581, 11. οὐκ ἀπορῶ μὲν εἰπεῖν πολλὰ *non desunt quidem*, quæ *dicam*, multa 657, 13. καίτοι καὶ τοῦτο οὐκ ἂν ἀπορήσαιμι δεῖξαι 759, 16. πολλὰ τοῖνυν ἀπορηθαίς περὶ τούτων, καὶ καθ' ἑκάστον ἐξελεγχόμενος 830, 2. ἀλλ' ἡώρα σε ὡς ἠποροῦ 1203, 16. = ἀπορεῖν εὐχαιμένη τοιούτων ἔργων ἐν τῷ λόγῳ *Æ.* 22, 41. ἀπορουμένοις στρατοπέδοις συνήθως παρακολουθοῦσα στάσις 45, 28. ἀπορῶν ὃ τι χρῆσταιτο αὐτῶ 66, 28. = τὸν δικαίον τι πράττοντα οὐ προσῆκεν ἀπορεῖν, ἀλλ' εὐθύς λέγειν *I.* 83, 30. = ἀποροῦντες μεταπεῖσαι αὐτούς *L.* 115, 2. *TAYL.* *cum eos nullo modo possent a proposito deducere*. ἀπορεῖν τοῖς περιστηθεσὶ 193, 36. οὐ γὰρ δήπου τῶν τοιούτων γε λόγων ἀπορήσει, εἰ καὶ μαρτύρων ἀπορήσει 110, 21. ἀργυρίου εἰς τὸν ἀπόστολον ἡύρει. *ad classem expediendam*, *milites et nautas conducendos* 153, 39.

ἀπόρρητος *Æ.* 25, 39. = μόνοι οἰκοῦντες ἀπόρρητον καὶ ἀτελίστον καὶ ἀστασιαστον *L.* 914, 16. = ἀπόρρητος νομιζομένη εἶναι *Λακεδαιμονίαν χώρα* *D.* 99, 27.

ἀπορία defectus, inopia, seu numerum, seu consilii. ἀπορία δικαίων λόγων 407, 18. εἰς ὁσὴν ἀπορίαν κατέστη 1185, 2. ἀπορία πολλὰ χρημάτων συνέβαινεν αὐτῷ 1191, 8. in plurali crebro usurpat Demosthenes. πλοῦτον ἀντὶ τῶν ἐσχάτων ἀποριῶν 386, 15. 1123, 25. 1311, 27. = ἀπορία ἐν τῷ λόγῳ, hæsitatio in dicendo, cum dicenda oblitus es, et quæ dicas, non invenis *Æ.* 33, 30. στοχάζεσθαι τῆς φυγῆς καὶ τῆς παρούσης αὐτῷ ἀπορίας ὡς ἄρυστα 49, 4. εἰς τὴν μεγίστην ἀπορίαν ἀφικνεῖσθαι τοὺς κατηγοροὺς 55, 10 = διὰ τὴν *N.* ἀπορίαν τῶν πραγμάτων. quia Nausimenes in re familiari conturbata et fracta decesserat *I.* 69, 31. εἰς τοσαύτας ἀπορίας κατέστησαν 85, 19. = διὰ τὴν ἀπορίαν τοῦ ἀποκτείναντος propterea quod homicidam, ignorantes, indicare nequeunt *A.* 119, 27. = εἰς πλείαν πολλὴν καὶ ἀπορίαν κατέστην *An.* 18, 42. ἀπορία ἀνδρῶν, defectus virorum, cum urbs incolis parum est frequens, pæne desolata 19, 23. = τοῖς εἰς τοσαύτας ἀπορίας καθίστασι *L.* 185, 24. = ἀπορία in plurali. τὰς τῶν πενήτων ἀπορίας ἐνιδίξειν *D.* 95, 42.

ἄπορος] οἱ ἄποροι pauperes, egeni. πλὴν εἰ μὴ τῇ παρὰ τῆς τύχης γυγνούσῃ βοήθειᾳ τοῖς ἀπόροις φρονούμεν 141, 22. τάλαντα ἀνήλκται μᾶτην εἰς τοὺς ἀπόρους τῶν Ἑλλήνων 174, 13. ἀνταναπληροῦν πρὸς τοὺς ὑπορωτάτους ἅσι τοὺς ἀπορωτάτους 182, 23. τοὺς ἀπόρους τῶν πολιτῶν ἐκπύρβουσι 260, ult. ἐκ τῶν ἀπόρων εἰς τοὺς εὐπόρους μετήνευκα τὰς τηρηραρχίας 262, 24. b) τὰ ἄπορα (scil. ὀφλήματα) nomina quæ redigere sit arduum 1209, 7. = τὰ ἐκείνου (scil. πράγματα) παντάπασιν ὡς ἄπορα διεξιόντα *I.* 87, 37. ἄπορα τὰ πράγματα καταλιπόντος. in egestate defuncti 88, 2. = μὴ ἡμοὶ νέμῃτε τὸ ἄπορον τοῦτο. negotium hoc arduum et inexplicabile *A.* 137, 12. = ἄπορος ἀγὼν *L.* 108, 25. ταύτην τὴν αἰτίαν ἀπορωτάτην εἶναι ἀποδείξει 108, 29. ἀπορωτάτος κίνδυνος. certamen forense imprimis impeditum et inexplicabile 111, 38.

ἀπορραβυμὲν præ segnitie et mollitie et levitate animi defugere aliquid 108, 21.

ἀπορράπτειν Φιλίππου στόμα ὀλοσχοίνῃ ἀβρόχῳ *Æ.* 31, 5.

ἀπορρεῖν τὰ φύλλα τῶν στεφάνων 615, 10. 755, 15.

ἀπορρηγνύναι] ἀπορρηξῆαι τῆς εἰρήνης τὴν συμμαχίαν *Æ.* 64, 3.

ἀπορρηθὲν] v. supra sub ἀπειπεῖν.

ἀπόρρησις interdictum, prohibitio. παρὰ τὴν ἀπόρρησιν. contra expressam obnuntiationem 902, 25. = τοῦτω δὲ λαγχάνει δίκην τῆς ἀπορρήσεως *I.* [24, 37.]

ἀπόρρητος] ἀπόρρητα sunt aut ea, quæ dici, verbis enunciari nefas, impium sit, infanda, aut arcana, secreta, quæ aut nemo sciat, aut pauci, et quæ propalari haud expediat. ἓνα ὄντα κυρίου καὶ ῥητῶν καὶ ἀπορρητῶν, tam eorum, quæ in vulgus exire nil impedit, quam quæ celanda sunt 10, 10. τὸ θροαλούμενον ἀπόρρητον arcanum illud omnium ore jactatum. (v. scripta in indice historico, sub v. Charidemus, imperator Athen.) 19, 27. ἀπὸ τῶν ἰδίων κακῶν τὰ ἀπόρρητα λέγωμεν ἀλλήλους, infanda, fœda dictu et auditu 268, 22. πλύνοντας αὐτοὺς τὰ ἀπόρρητα convicia

mutuo ingerentes turpissima quæque 1335, 5. τὰς ἀπορρήτους αὐτοῦ, ὥσπερ ἐν τραγωδίᾳ γονὰς 563, 1. τὰ ἀπόρρητα εἶδεν 579, 3. ἀπὸ τῆς ἀσθενοῦς ταυτησὶ κυγκλίδος κυρίαν εἶναι τῶν ἀπορρήτων 776, 17. τὰ ἀπόρρητα τούτων ἐπιτιμήσεως ἄξια εὐρήκατε 1467, 15. ἐλ-
 γχει τὰ ἀπόρρητα τῆς πολιτείας arcana status, latus nudum reip.
 aperit 805, pen.=φασὶ τοὺς μικροπολίτας τὰ τῶν μαιζόνων (scil.
 πόλεων πολιτῶν) ἀπόρρητα Æ. 44, 4. πράττειν πράξεις δι' ἀπορρή-
 των 67, 22. προσποιεῖσθαι εἶδεναι τὸ ἀπόρρητον 67, 25.=ἐν ἀπορ-
 ρήτῳ συλλαμβάνειν τινὰ, *to seize upon a person secretly, silently, without any noise* An. 7, 5. ἀπόρρητα εἰς τὴν βουλὴν εἰσαγ-
 γέλλειν arcana prodere non temere efferenda 20, 6. ἐν ἀπορρήτῳ
 ἴσασι. ipsi quidem sciunt, verum sub fide silentii servandi 22,
 10. ἀ καὶ τῇ βουλῇ ἐν ἀπορρήτῳ εἰσήγγειλα. id est. κρύφα, vel, ὡς
 ἀπόρρητόν τι 22, 24. ἔξω τῶν ἀπορρήτων οἶόν τ' ἐστὶν εἰπεῖν 22, 16.
 =ἀπόρρητα de Cereris religionibus L. 107, 38. in jure 116, 22.
 in rebus politicis 126, 25. 131, 34. τὰς σπονδὰς ἀπορρηθῆσεσθαι
 165, 28. si lectio sit sincera. TAYL. sincera utique est. Sed locus
 hic non erat huc referendus, quo nil pertinet, sed ad ἀπειπεῖν.
 οἱ μὲν ἄλλοι ἄνθρωποι τῶν πολεμίων ἔνεκα ποιοῦνται τὰ ἀπόρρητα 126,
 5. ἐν ἀπορρήτῳ μὲν 131, 34. ποῖα ἂν ἀπόρρητα τηρήσαι, ὅς οὐδὲ
 τὰ προειρημένα ποιῆσαι ἔξισσε 189, 37. οὐδ' εἰ τι ἄλλο τῶν ἀπορρή-
 των ἦκουσα. probrorum ex illo genere, quæ leges nolunt cui-
 quam ingeri 116, 21.=δι' ἀπορρήτων sub fide silentii ἐξήγγειλα
 τοῖς Ἀθηναίοις Ly. 158, 26.=ἀπόρρητοι διαβῆκαι D. 91, 20.

ἀπορρίπτειν] οὐκ ἀπεριμμένον, abjecti, contemti 242, 3. ὅταν
 ἡ πονηρία μὲν τιμᾶται, τὰ χρηστὰ δ' ἀπορρίπτεται 792, 25.

ἀπόρας] δεινῶς καὶ ἀπόρως *ἔχοιμι περὶ τοῦ πράγματος. *I should
 succeed but ill in this matter, and not know how to help myself*
 A. 111, 35. ἔτι ἀπορατίρας διάκειμαι, multo minus invenio,
 multo etiam magis ambigo, πῶς χρὴ ταῦτα ὑμῖν ἐρμηνεύσαι 121,
 17.=ἀπόρας ὑμᾶς διαβέη L. 130, 37. μὴ περιιδεῖν ἡμᾶς ἀπόρας δια-
 τεθέντας. ad incitas redactos 151, 24.

ἀποσαλεύειν ad ancoram stare. ἀναγκαῖον ἦν ἐπ' ἀγκύρας ἀποσα-
 λεύειν τὴν νύκτα μετεώρους 1213, 24.

ἀποσβεννύειν] ἔφρασκε τὸν λύχνον ἀποσβεσθῆναι L. 93, 2.

ἀποσκεδαννύειν] ἀντιπάλων ὕβριν ἀποσκέδασαν 32, 9.

ἀποσκεινάζειν demoliri τὴν ὀρόφην Ly. 166, 9.

ἀποσκήπτειν (scil. τὴν ὀργὴν) sævitiam animadversionis in ali-
 quem convertere Æ. 27, 20.

ἀποσπᾶν] τὰ θυρώματα ἀποσπάσας 845, 18.=ἀποσπᾶσθαι ἀπὸ
 τῆς ἀπολογίας Æ. 25, 25.=ἀλλὰ καὶ αἱ θύραι τῶν οἰκημάτων ἀπ-
 εσπᾶσθησαν L. 154, 37.

ἀποσπένδειν] ἐπεὶ δὲ ἀπέσπεισαν. ut defuncti libationibus erant,
 vel defusa humo libatione A. 113, 29.

ἀποσπογγίζειν. spongia abstergere A. 134, 36.

ἀποστάσιον] ἀποστασίου ὄφλειν, scil. δίκην, causa cadere deserti
 patroni. ἀποστασίου ὄφλουσαν ἀπέδοσθε vendidistis 790, 2. Li-
 berti pristinis heris honorem debitum si minus exhibuissent,

licebat actionem ἀποστασίου in eos instituere, et victi venibant; vincentes autem plenam adipiscebantur libertatem 940, 15. in causis ἀποστασίου et ἀπροστασίου judicabat Polemarchus. ibid. = ἀποστασίου L. ap. Poll. VII. 4.

ἀπόστασις τῶν κτημάτων cum quis ipse alteri de bonis suis cedit 386, 12. = πρὶν τὴν ἀπόστασιν τῶν Μιτυληναίων γενέσθαι A. 138, 16.

ἀποστατεῖν] ἀρ' οὐ πολὺ τῆς γνώμης τοῦ Σόλωνος ἀποστατεῖς 488, 25.

ἀποστέλλειν] ὥς ἂν τὴν ναῦν ἀποστείλω. expediero, in mare demisero 1154, 16. 21. ὅταν ἀποστέλλωνται ἐκ τοῦ ἐμπορίου e portu soluerint 915, 11. γνώμην ἀποστέλλειν remittere ad aliquem cum legatis ejus responsum ad ipsius interrogata 81, 17. τοὺς ἀποστόλους ἀπαντᾶς ἀπέστειλα 252, 7. θεωρίας εἰς τὰς ἐν τῇ Ἑλλάδι πανηγύρεϊ ἀποστέλλειν 256, 14. = μὴδ' ἐπὶ κηρυκείαν ἀποστελλέσθω Æ. 3, ult. ἀποικίας ἀποστέλλειν 51, 34.

ἀποστερεῖν] τὸ τῶν ἀναγκαίων τινὰς ἀποστερεῖν, κοινῇ κακόνους ἐστὶ ποιεῖν πολλοὺς ἀνθρώπους τοῖς πράγμασι 142, 12. οὐδενὸς τῶν ἔργων τῶν τότε ἀπεστέρησαν ἑαυτοὺς 172, 21. εἰ τοιούτων συμμάχων τὴν πόλιν ἀπεστέρησαν 207, 9. πάντων ἀποστερεῖσθαι λυπηρὸν, μάλιστα δὲ τῆς παρ' ὑμῶν εὐνοίας 227, 7. τῆς εἰς τὸ παρὸν τιμῆς ἡμᾶς ἀποστερήσαι γλῆχεται 297, 4. εἰάν τις ἐκὼν παρ' ἐκόντος λάβῃ τάλαντον, ἢ δύο, ἢ δέκα, καὶ ταῦτ' ἀποστερήσῃ, defraudet, reddere recuset 528, 16. ἀποστερεῖ με τὸ δοθῆν. defraudatum me it 1185, 10. = ἀποστερεῖν τέτταρας δραχμὰς Æ. 22, 34. ἐφόδια φυγῆς τινὰ ἀποστερεῖν 50, 25. = ἀποστερεῖν ἀπαντᾶς τῆς ἀμφισβητήσεως I. 62, 12. 64, 8. τὰ τοῦ πάππου χρήματα ἡμᾶς ἀποστερήσαν 73, 46. περιορᾶν ἀποστεροῦντα οὐ ράδιον 107, 13. = ἀποστεροῦμενος μὴδὲ τὰς παρούσας ἀτυχίας ἀνακλαύσασθαι πρὸς ὑμᾶς. ipsa adeo exclusus opportunitate, vel copia, meas clades ad vos deplorandi A. 119, 23. τῆς χρείας τοῦ παιδὸς ἀποστερηθῶ 123, 45. οὐκ ἀποστερῶν ἑμαυτὸν οὐδενὸς τῶν εἰς τὴν πόλιν. nullam partem meorum erga rempublicam officiorum defugiens 138, 28. ἀποστερῶν ἑμαυτὸν τὸ δίκαιον. jus mihi debitum denegans, memet eo defraudans 141, 2. = οὐκ ἀποστερεῖσθε (scil. τούτου τοῦ ἀγαθοῦ) εἴ τι ἐγὼ ὑμᾶς δυνήσμαι εὐ ποιεῖν. nolite vosmet ipsos eo bono privare, si quod ego bonum in vos conferre potuero An. 19, 25. μὴθ' ὑμᾶς αὐτοὺς τῶν ἀπ' ἐμοῦ ἐλπίδων ἀποστερήσητε 19, 28. = ἀποστερεῖν διακοσίας δραχμὰς L. 98, 32. = τὸν ἀποστερήσαντα τὸ ναῦλον τὸν πορθμέα D. 97, 17.

ἀποστέρησις] ἐπ' ἀποστερήσει τῶν μὲν ὁσίων τῆς διπλάσιας, τῶν δὲ ἱερῶν τῆς δεκαπλάσιας 735, 5.

ἀποστολεύς. collegium magistratus Athenis appellabatur οἱ ἀποστολεῖς, quibus mandatum erat, ut classes navales dicto tempore et numero modoque, quo imperatum fuisset, instructæ e portu solverent. οὐδεὶς ὑπὸ τῶν ἀποστολέων ἐδέθη 262, 18. - προσκαλεσάμην αὐτὸν πρὸς τοὺς ἀποστολεάς 1146, ult. = οἱ ἀποστολεῖς erant immunes a militia Æ. 52, 2.

ἀπόστολος classis maritima. τὸν ἀπόστολον ἀφήκατε. classem

emissam, aut emittendam dissolvistis, dimisistis 30, 5. εἰς ᾧ [Dionysia et Panathenæa] τοσαῦτα χρήματ' ἀναλίσκετε, ὅσα οὐδ' εἰς ἕνα τῶν ἀποστόλων 50, 8. τοὺς ἀποστάλους πάντας ὑμῖν ὑπερρίζειν τῶν καιρῶν 50, 10. τῶν ἀποστόλων γιγνομένων κατὰ τὸν νόμον τὸν ἐμὸν 262, 15. διακαλύοντι τὸν ἀπόστολον 1152, 1. τὸν ἀπόστολον διὰ τάχους ποιέσθαι 1208, 7. = L. 153, 40. 155, 36.

ἀποστράτηγον ἐποιήσατε ab imperio militari eum revocastis 669, 7.

ἀποστρέφειν] ὃν ὅπως ποτὲ οὐκ εὐθὺς ἰδόντες ἀποστράφητε aversati aitis 281, 1. ἀποστρέφειν τὴν γλῶτταν detorquere 406, 4. ἀποστραφομένης τῷ χεῖρι 1157, 3. οὐχ ὅπως ἀπέστρεψεν dehortatus est, ἢ διεκάλυσον, ἀλλ' αὐτὸς ἡγεμὼν γενήνται 1263, 25. εἰς τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀποστρέψειαν οἱ θεοὶ 1491, 3. = fortunam quam οὐτ' ἐγὼ, οὐτ' ἄλλος οὐδεὶς οἶδ' ᾧ ἀποστρέψαι μὴ οὐ γενέσθαι. (id est ὥστε μὴ γενέσθαι) A. 143, 16.

ἀποστροφῇ] κατέπηχε πάντα οὐκ ἔχοντα ἀποστροφὴν carentia perfrugio, receptaculo 42, 22. ἐνούσης οὐδεμιᾶς ἔτι ἀποστροφῆς 702, 26.

ἀποσυλᾶν I. 54, 2.

ἀποσφάλλεσθαι de gubernatore, qui luctuosa cespitatione lapsus, aut vento violento excussus de statione præceps in mare ruit 801, 14.

ἀποσφάττειν supplicio afficere L. 137, 11. 130, 13. TAYL.

ἀποσχοινίζειν exterminare, excludere interposito septo. ἀποσχοινισμένοις πᾶσι τοῖς δικαίοις 778, 16.

ἀποσώζειν] ἀποσώθη ἐν τῷ λέμβῳ e mari in continentem servabatur in vivis 910, 11.

ἀποτάττειν deputare, ablegare aliquo, ut milites in præsidia excubandi gratia. ὅσοι μὴ ἐν τοῖς φρουρίοις εἰσὶν ἀποτεταγμένοι 238, 8.

ἀποτελεῖν perficere, effectui dare An. 20, 7. 22, 25.

ἀποτίμναι] ἀποτεμνομένους τὴν ὀργάναν 175, 25. = γλῶτταν ἀποτμήσεις Æ. 24, 32.

ἀποτίσαι] τῷ δὲ χρόνῳ ἢ λθ' ἀποτισομένη 422, 12.

ἀποτιθέναι] ραθυμίαν ἀποθέσθαι 101, 6. ἀβελτερίαν 140, 9. ἀποτιθέναι asservare, to have, or take in keeping 1193, 10. = τὰς δωρεὰς εἰς βελτίαν σώματα καὶ ἀξιολογωτέρους ἀνδρας ἀποθέσθαι Æ. 90, 4. = οὐκ εἰς τοὺς παῖδας ἀποτιθένται τὰς τιμαρτίας L. fr. 31, 3. = ἀποτιθέναι εἰς τὸ δεσποτήριον Ly. 164, 2. = εἰς ποῖον γὰρ καιρὸν ἀποθήσεσθε τοῦτον; cuinam tempori reservabitis D. 94, 6.

ἀποτιμᾶν] ἐὰν δὲ πλείονον ἢ οὐσία ἀποτετιμημένη (legally valued, seu potius, mortgaged) ἢ χρημάτων 262, 4. τὴν προίκα; ἢς φησὶ τὸ χωρίον ἀποτετιμησθαι pro cuius valore et assecuratione curavit sibi villam oppignerari et in possessionem temporariam dari, ut æquivalens aliquod 865, 4. in place of the dowry he had got the estate registered to him, as a property which was equal in value to the dowry, and by means of which he could assure himself of its repayment, and feel that he had something to

come upon. ἀποτιμᾶν dicitur is, qui alicui rem pro pecunia parata æquivalentem tradit, et tantisper possidere jubet, donec de pecunia satisfactum sit. ἀποτιμᾶσθαι autem, qui talem hypothecam accipit 871, 19. 26. τὸν νόμον, ὃς οὐκ ἔῃ διαρρήδην εἰς αὐτὴν ἀποτίμησιν, εἶναι δίκας 1030, 4. ult. ἀποτιμῶμαι τὴν οἰκίαν πρὸς τὰς δέκα μνᾶς. *I procured myself a legal mortgage on the house for the ten minæ, which I had to advance to him* 1029, 19. = ἔξω τῶν ἀποτιμηθέντων I. 108, 29.

ἀποτίμημα τοῖς ἐπιτροπυομένοις καθιστάναι νομίζων τῶν ἐπιτροπυόντων τὰ χρήματα. jus esse pupillis in bona tutorum, eaque illis tacite oppignerata esse, quo securitatem de bonis suis habeant, et satisfactionem pro tutela male gesta repetere possint 866, 3. ἀποτίμημα καθιστῆται τῷ παιδί was valued to him as ready money, and pledged for the payment 1187, 20. = a mortgage, a pawning of an immoveable, a dead pledge. ἀποτιμήματα κατασταθῆναι I. 59, 46. = L. ap. Harpocr.

ἀποτίμησις] εἰς ἀποτίμησιν λαβὼν χωρίον ἀμφισβητούμενον 878, ult.

ἀποτίνειν] ἀπέτινα τὴν λειτουργίαν 841, 7. pecuniam dependi necessariam illi functioni vel illi muneri edendo. ἀποτίνειν τοῖς πολεμίοις 926, 18. ἀποτίσουσιν οὐδὲν ἐκ τῶν ἰδίων 1024, ult. ὃ τι χρὴ παθεῖν, ἢ ἀποτίσαι solennis formula in æstimatione litis. quæ poena corpore toleranda, aut quæ multa seraria luenda 523, 2. = ἀποτίσάτω (scil. τὴν ζημίαν) ἐν ἔνδεκα ἡμέραις μετὰ τὴν δίκην Æ. 3, 17. vid. ἀποτίνυσθαι = ἀποτίνειν τῇ πόλει τοσαῦτα I. 47, 27. = μεγάλας ὑπὲρ πολλῶν ἐγγύας ἀποτίνοντα A. 117, 34. = ἀποτίνειν ἔτοιμος ἢν χρήματα L. 94, 26.

ἀποτίνυσθαι] ἀποτίνυται, ulciscitur Æ. 73, 8.

ἀποτολμᾶν, audere, sustinere Æ. 9, 36. ἀποτολμᾶν λέγειν 72, 17. 76, 24. = audere facinus, idem atque simplex τολμᾶν L. 110, 41.

ἀποτόμως præcise, prærupte, absolute, sine ulla exceptione, definitione, sine discrimine. τῶν πραγμάτων οὕτε καλῶν, οὕτ' αἰσχυρῶν, ἀποτόμως ὄντων 1402, 16.

ἀποτρέπειν dehortari, abstertere, prohibere 217, 22. poenarum severitate 526, 9. ἀποτρέπειν παρὸν ἑξαμαρτάνειν μέλλοντας 606, 8. οὐκ ἀποτρέφομαι (scil. τοῦ λέγειν) haud dubitabo dicere. absterre me non patiar, quominus dicam 700, 11. ἢν οὐκ ἔστιν ἀποτρέφαι τοῦ τάλανθις εἰπεῖν 1397, 2. ἵνα δείξας αὐτόν τότε ἡμάρτετε, οὐκ ἀποτρέψω ταῦτα παθεῖν 1431, 19. καὶν ὑμῖς μὴ πεισθῆτε, οὐκ ἀποτρέφομαι λέγειν 1434, 12. = ἀποτρέπειν τῆς ἐπιθέσεως A. 118, 37. ἀποτραπόμενοι τούτου τοῦ λόγου 113, 4. ἀπετρέποντο μηδὲν κατ' ἐμοῦ καταψαυδῆσθαι 133, 17. = ἀποτρέπειν τῆς γνώμης An. 26, 12. = ἀποτρέπεσθαι a cœpto desistere L. 97, 32. ἀποτρέπειν τοὺς ἑξαμαρτάνοντας sc. a delinquendo 124, 37. ἀλλ' ὁρᾶτε τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ, ἢ καὶ τοὺς ἄλλους δύναται ἀποτρέπειν 158, 14. τὸ δέος καὶ ὁ φόβος τῶν πεπονήτων ἀπέτρεπε πάντας 158, 34. οὐκ ἔστι τοσαῦτα χρήματα, ἃ ὑμᾶς ἀποτρέψει τοῦ τιμαρῆσθαι 182, 32.

ἀποτρίβειν] τὴν ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις ἀδοξίαν ἀποτριφώμεθα 12, 19. = ἀποτρίβεσθαι τὰ ὑπάρχοντα αὐτῷ ἐγκλήματα, amoliri a se, refutare *Æ.* 25, 29.

ἀποτριβὴ τῶν σκευῶν cum usus diuturnitate armamentorum aliquid detritum quassatumve fuerit 1215, 22.

ἀποτρόπαιος] Ἀπόλλωνι ἀποτροπαίω 531, 26.

ἀποτροπή τῶν τοιούτων λόγων, ratio ejusmodi sermones aver-tendi, excludendi e judiciis *Æ.* 82, 31.

ἀποτυγχάνειν] μᾶλλον ἀχθεσθαι τῶν στρατηγῶν τοῖς ἄξιον ἐπαίνου τι πράξασιν, ἢ τοῖς ὅλως ἀποτυχοῦσιν 155, 20. ἀποτυγχάνειν τῶν πραγμάτων, ὃ πᾶσιν ἀνθρώποις κοινὸν ἐστὶν 295, 3. γνώμη διαμαρτῶν ἀποτυχεῖν 716, 3. ἀπέτυχε τούτου 1053, 20. ἂν μὴ τύχη ὦν ἐδεῖτο τοῦ πατρὸς οὐκ ὀργισθῆσθαι ὥσπερ ἂν ἄλλος τις ἀποτυχῶν cupita et sperata haud consecutus 1192, 8. ἀπέτυχον οἱ Θηβαῖοι τῆς πείρας 1379, 14. = cladem accipere *Æ.* 66, 18. ἀποτυγχάνειν προαιρέσεως, excidere proposito 66, 40. ἀριστείων ἀποτυχῶν 84, 16. = ἀποτυγχάνειν κρίσει. causa cadere *D.* 101, 16.

ἀποτυμπανίζειν fustigatione necare. τοὺς πεπρακότας αὐτοὺς ἐκείνω μισεῖν τε καὶ ἀποτυμπανίσει 126, 17. παραχρῆμα ὥς δεῦρο ἐπανήλ-θον ἀποτετυμπανισμένοις 383, 16. = *L.* 135, 9. 136, 8. 10.

ἀποτυχία cum coeptum aliquod exitum sinistrum sortitur, secus atque tu volueras. τὰς ἀποτυχίας εἰς τούτους τρέφοντες de-torquentes infortunia, in quæ hi vos conjicere laborant, in capita ipsorum *D.* 94, 6.

ἀπουσία] ἡμᾶς διαβάλλων καὶ τὴν ἡμετέραν ἀπουσίαν desertionem nostram sociorum, quos in malis destituimus 10, 5.

ἀποφαίνειν τινὰ ἐχθρὸν hostem declarare 160, 27. Φωκεῖς ἐκ-σπόνδους ἀπίφηναν 395, 26. ὁμόσας ὀρθῶς καὶ δικαίως ἀπασαν τὴν οὐσίαν ἀποφαίνειν 1042, 2. ἀποφανῶ pro simplici φανῶ, denuntiabo, reorum ad vos nomina deferam 1455, 27. πλεον ἢ δέκα καὶ ἑκα-τὸν τάλαντα ἀπίφηνεν ἀπὸ τῶν πολεμίων in ærarium intulit, aut a Rationalibus in tabularium ærarii inscribi curavit 480, 11. 481, 9. ἑνδεκα μνᾶς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἀπίφηνε in indice acceptorum retulit. *he put to my account as something which he had received and had to account for to me* 819, 13. λῆμμα οὐδὲν ἐμοὶ γεγεννημένον ἀποφαίνουσι. quæstum nullum in rationibus gestæ tutelæ com-memorant, aut etiam repræsentant, et oculis subjiciunt 821, 6. cum quo convenit ut æquipollens ἀποδεικνύειν. contrarium est ἀφανίζειν. οὐδὲ γὰρ τούτον ἀποφαίνουσιν. ne hoc quidem (ferrum puta, aut ebur) exhibent 823, 3. ἀποφαίνειν τὰς διαθέκας pro-ferre, in medio proponere. καταλειφθῆναι μὲν ὁμολογοῦσιν, αὐτὰς δὲ οὐκ ἀποφαίνουσιν 826, 13. χρέος οὐδὲν ὀφείλετο ἐπὶ τῇ ἐσχρατῇ· νῦν ἀποφαίνει πολλά. multa commemorat nomina contracti æris alieni, in laterculo suarum facultatum 1041, 20. πρὸς ἅπαντας τοὺς εἰσιόντας τούτον ἀποφαίνον τὸν πρῶτον πατάξαντα hunc aiebam primum mihi verbera infixisse 1265, 25. in medio, animi sui sententiam declarare, pronuntiare. προθεῖναι (copiam facere) περὶ τούτων τῷ βουλομένῳ γνώμην ἀποφῆνασθαι 169, 12. ὁ σύμβουλος

πρὸ τῶν πραγμάτων τὴν γνώμην ἀποφαίνεται 291, 18. ὡς ἂν εἰς κοινὴν γνώμην ἀποφαινομένου tanquam locum vel sententiam communem in medium projiciens, ad neminem singulariter pertinentem, sed quam cuique liceret sibi dictam existimare, qui se ictum sentiret 390, 7. ἀποφανῆσθαι ἔφη τὴν διαίταν εἰς ἄν, se, tametsi solus esset, pro arbitrio sententiam esse dicturum 898, 18. 24. ἀπεφνήατο κατ' αὐτοῦ ἑρμην τὴν διαίταν 899, 9. ἦδη τῆς διαίτης ἀποφαινομένης. sententia jam pronuntiata 1265, 20. = reddere, efficere, præstare. πρωτεύοντα τῶν ῥητόρων ἀποφαίνων Ἄ. 24, 27. χωρὶς καὶ ἐν μέρει περὶ ἐκάστου γνώμην ἀποφαίνεσθαι, aliud ex alio, et unumquodque seorsim oratione tractare, successive, ordine 54, 3. 15. = ἀποφαίνειν θυγατέρα, ferre, prodere, affirmare, aliquam esse alicujus filiam I. 41, 3. ὡς ἀποφανῶν παῖδας ἐξ αὐτῆς. suscepturus, procreaturus 58, 32. διαθήκας προφέρει, exhibere 47, 42. 50, 41. 52, 10. 76, 29. ἃ κατελείφθη μὲν, οὗτοι δ' οὐκ ἀποφαίνουσι. hi non indicant 88, 30. = ἔνοχον τοῖς τοῦ φόνου ἐπιτιμίαις ἀποφαίνει σε ὄντα A. 126, 13. 26. ὅπως δ' ἠφανίσθη ὁ ἀνὴρ οὐδενὶ λόγῳ εἰκότι δύνανται ἀποφαίνειν 132, 29. πῶστιν τῆς αἰτίας ταύτης σαφιστάτην ἀπέφαινον 139, 19. 144, 34. ἀποφῆνασι (pro φῆνασι) καὶ ἐλέγξασι 142, 17. ἀποφ. θεράποντας τοὺς παραγενομένους servorum nomina edere eorum, qui rei gestæ interfuere 144, 28. τεκμήρια μὴ ἀποφαίνοντο τοῖς μαρτυροῦσιν ὁμοία 145, 4. (nisi forte h. l. activum sufficiens est in locum verbi medii.) τοὺς λόγους ὑμῖν εἰκότας ἀποφαίλω, καὶ τοῖς λόγοις τοὺς μάρτυρας ὁμολογοῦντας καὶ τοῖς μάρτυσι τὰ ἔργα 145, 5. 147, 7. = γνώμην ἀποφηνάμενος ἐξανδραποδίζεσθαι An. 32, 6. = ἀποφαίνειν ὁμολοοῦσαν ἀντὶ στασιαζούσης L. 196, 29. ἑαυτῶν ζημίας 109, 31. TAYL. ἐπιπλα ἀπεφαίνοντο. were set down in the Inventory 154, 39. οὐδενὶ ὁλόν τε εἰπεῖν, ὅτι διηρπάσθη, ἢ οὐ δικαίως ἀπεφάνθη, aut non bona fide apud quæstores ærarii indicata fuisse 155, 28. παρ' ὧν ἂν κερδαίνασιν, ἀδικοῦντας ἀποφαίνουσι 158, 28. ἀποφαίνοντες τὰς τῶν προγόνων ἀρετὰς καὶ τὰς ἑαυτῶν εὐεργεσίας 183, 4. ἑὰν ἀπόφαινασι τοὺς φεύγοντας πάλαι πονηροὺς ὄντας 183, 9. ἀποφαίνειν indicare, deferre, εἴ τις τινα ὀδὲ τῶν λαχόντων ἀνεπιτήδειον ὄντα βουλεύειν 186, 43. 187, 19. ἀπέφαινον (in ratione retulit expensum) ἑκακίδεκα δραχμῶν ἀρνίον ἱσθημένον εἰς Διονύσια 906, 2. πρόσθετον μὲν οὐδεμίαν ἀποφαίνων 909, pen. = ἀποφαίνεσθαι γνώμην ὑπὲρ ὧν—Ly. 149, 16. = ἐπὶ τοῖς κατὰ Δημοσθένους ἀποπεφασμένοις χρήμασι. quas penes Demosthenem esse, senatus pronuntiavit D. 91, 4. ὃν οὐχ εἰς ἀνὴρ, ἀλλ' ἅπανα ἢ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴ ἀποπέφραται (declaravit) χρήματα ἔχειν κατ' ὑμῶν 92, 4. οὐτ' ἐμὲ ἀπέφηνεν ἡ βουλὴ, οὐτ' ἐμέλλησε 96, 25. ἡ βουλὴ τὰ ψευδῆ ἀπέφηνεν 97, 25.

* ἀπόφανσις] οὐ μόνον ἀμφισβητηθεῖς, ἀλλὰ καὶ ἀπορρηθὲν αὐτῷ, τὴν ἀπόφασιν ἔποιετο. pronuntiabat sententiam pro arbitrio 899, 14. ἀπόφασιν δοῦναι μοι τῆς οὐσίας τῆς αὐτοῦ. enumerationem, indicationem substantiæ suæ 1039, 2. 6. εἰς τὸ στρατήγιον ἔδωκα τὴν ἀπό-

φανσιν (scil. τῆς ἐμῆς οὐσίας) 1043, 11. ἀπόφανσις ἢ τῆς δίκης dies erat peremptoria, qua sententia decretoria pronuntiaretur 1153, 4.

ἀποφέρειν reum aliquem agere, nomen ejus deferre ad prætorem, diem ei dicere. ἀπήνεγκα πρὸς τὸν ἄρχοντα παρανόμων γραφὴν 243, 11. ἀπηνέχθη exhibebatur ejus nomen judici, ut sarrario debentis 542, 13. 622, 23. 817, 13. γραφὴν κακώσεως κατ' αὐτοῦ ἀποφέρει πρὸς τὸν ἄρχοντα 1332, 13. magistratui exhibere gestæ a se tutelæ, aut imperii magistratusve rationem literis consignatam 824, 6. 1187, 25. literas ab aliquo commissas ei, cui inscriptæ sunt, reddere. *to deliver a letter* 909, 14. restituere mutuo sumtum ei, cujus est, referre illuc, unde summisses, vel abstulisses. πῦδα δικάκονον ὕδριαν ἀποφέροντα χαλκῆν ἄλλοτριαν ἡτημένην 1155, 6. τὰ μὲν στρώματα καὶ τὰ ἱμάτια πάλιν ἀπήνεγκιν ὁ Αἰσχυρίαν, τὰς δὲ φιάλας τὰς δύο οὐκ ἀπήνεγκιν 1191, 15. in ratione, vel tabulis edere, commemorare, ἀπενεγκεῖν ἐν τῇ λόγῳ χιλίας δραχμὰς 1189, 8. ἀποφέρειν ναύτας est, aut indicem modo nautarum exhibere, aut ipsa corpora sistere, representare 1208, 6. nominare. ἀποφέρειν τὸν διαιτητὴν πρὸς τὸν ἄρχοντα apud prætorem edere nomen arbitri, cui causam disceptandam commississes 1244, 14. = ἀποφέρεσθαι εἰς τὸ καθ' ἡμέραν ὄρος Αἴ. 13, 37. αἰκέτας δημιουργοὺς, ἃν ἕκαστος ταῦτα δύο ὀβολοὺς ἀπέρατα τῆς ἡμέρας 14, 1. ἀποφέρειν λόγον, rationem gesti honoris literis consignatam ad Rationalem afferre, eique exhibere 56, pen. ἀποφέρειν τὴν γραφὴν, scil. ad judices, in forum 85, 2. 11. = *perferre*, quo oportet. vel pro simplici *offerre*. ἀπηνέχθη τὸ κούριον I. 58, 30. = ἀπεφέρετο ἐκ τοῦ δεσμοτηρίου τεθναὺς L. 121, 34. τοὺς φυλάρχους ἀπενεγκεῖν τοὺς ἱκετεύσαντας. ad vos deferre nomina in tabulis perscripta, vel ut TAYLOR reddidit, *to bring in a list* 146, 10.

ἀποφεύγειν effugere discrimen condemnationis, aut mortis, sive a morbo, sive a judicium sententia. absolvi. ψηφίσματα τὰ τότε μὲν ἀποφευγόντα 302, 17. ὥσπερ ἂν εἴ τις ἰατρὸς ἀσθενοῦσι μὲν τοῖς κάμνουσι μὴ λέγοι, δι' ἃν ἀποφεύζονται τὴν νόσον, ἐπειδὴν δὲ τελευτήσουσιν αὐτῶν τις—308, 1. ὡς ἦσθετο τὴν νόσον οὐκ ἀποφευξόμενος 840, 8. ἀπέφυγον αὐτοὺς τὰς δίκας (id est κατὰ τὰς δίκας, αὐτ' ἐν ταῖς δίκαις) ἃς ἐνεκάλουν ἡμεῖς, vel ἀπαλύθη ἐν ταῖς δίκαις ταῖς παρ' αὐτῶν ἡμεῖς ἐγκαλημένας 1014, 8. eadem ratio constructionis est in illo altero loco ἃς ἐγὼ δίκας τοῦτον ἀπέφυγον παρόντα 1021, 2. οὐ γὰρ, ἂν ἔτερος δείξῃ δεινότερα εἰργασμένον, ἀποφεύγειν αὐτῷ προσήκει 1117, 17. εἴ τι γε γραφὴν (in jus vocatum) ἀπέφυγε 652, 21. = I. 38, 21. = ἀποφεύεσθαι τὴν γραφὴν A. 115, 32. ἀποφυγεῖν τὰς διώξεις 118, 26. 123, 19. 37. = εἰ δ' ἀποφεύξομαι αὐτόν. si ex hac lite, qua is me exagitat, absolutus discessero An. 16, 17. = D. 97, 40.

ἀποφεύξις] ἐν τούτῳ μοι ἀξιούτε τὴν ἀπόφευξιν εἶναι. ob hoc me dignum censete absolutione A. 137, 13.

ἀποφθινύθειν] ἀποφθινύθουσι λαοὶ Αἴ. 73, 6.

ἀποφθίσθαι, vel ἀποφθίνεσθαι] οἱ ἀποφθίμενοι vita defuncti 1072, 26.

ἀποφειτῶν finem facere itandi ad scholam L. ap. Eustath. ad Homeri Il. Σ.

ἀποφορὰν δεῖν κομίζεσθαι pensionem menstruam mercedis annue aufferre An. 6, 11.

ἀποφράς] συνειστιάωντο μίαν ἡμέραν ταξάμενοι τῶν ἀποφράδων. nefastorum L. fr. 31, 2.

ἀποφράττειν ἅπαντας καὶ προοικοδομεῖν εἰσάγαγεν 1276, 10.

ἀποφυγγάνειν absolvi in iudicio 644, 25.

ἀποχειροτονεῖν latis suffragiis aliquem ab honore, vel imperio remove. ἀποχειροτονήσατε τὸν στρατηγὸν 676, 10. 19. ἀποχειροτονήσατε καὶ ταύτας πάλιν τὰς συνθήκας 678, 1. repudiastis, reprobastis. ἐὰν δέ τινες τῶν νόμων τῶν χειμένων ἀποχειροτονηθῶσι abrogentur 706, 17. οὐ μόνον αὐτὸς ἀποχειροτονήθη, τῶν ἐπιχειροτονιῶν οὐδ' αὖ, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀρχὴν ἅπασαν ἐποίησεν (scil. ἀποχειροτονηθῆναι) 1330, 17. εἰ ὁ δῆμος ἀκούσας τὰ πεπραγμένα, ἀποχειροτόνησε Μειδίῳ si plebs Midiam absolvisset 583, 7. ἀποχειροτονήσατε negastis voce publica suffragii vestri—τὰ χρήματα μὴ φίλια εἶναι pronuntiavistis vos illas merces, ut ab hostibus, rite et jure captas esse. *you declared the ship a lawful prize.* ἀποχειροτονήθη ὑφ' ὑμῶν στρατηγὸς auctoritate vestra ab imperio militari revocabatur 1187, 3. 1210, 7.=reprobare, vetare, interdicere I. 60, 4. 40, 43.=ἀποχειροτονεῖν τινὰ ἀπὸ τινος ἐπιμελείας commendatum aliquem honoris candidatum, ut idoneum, in comitiis, ceu indignum et parum idoneum, reprobare D. 110, 12.

ἀποχρήναι satis esse. καὶ οὐκέτι ταῦτ' ἀπόχρη 688, 14.

ἀποχρῆσθαι abuti. τοῖς δ' ἐνόμοισιν αὐτῶν [legum puta] ἀποχρεῖμενοι 215, 8.

ἀποχωρεῖν aliquo receptum habere, ut in latebram se abdere, prætextum aliquem, pro excusatione sui, obtendere. εἰς τὰς λειτουργίας ἀποχωρήσεται 793, 14. 972, 26. διαφύγουσιν αὐτοὺς αἱ οἰκίται, καὶ ἄλλοι ἄλλοι ἀποχωρήσῃ 1155, 11. νυκτὶ δὲ τοῖς ἴσως τὸ αἷμα ἀποχωρήσαν. jam vero saluti mihi fuit cruor abecedens, vel dejectus 1260, pen.=aufugere Ly. 159, 42.

ἀποχώρησεν ταχέϊαν ποιῆσθαι Ly. 160, 3.

ἀποχωρίζειν de reliquo exercitu deligere τάξεις, αἱ τινες βοηθήσοις L. 147, 17.

ἀποψηφίσθαι latis suffragiis aliquem, aut aliquid, seu comprobare, seu reprobare. 1) probare, iudicio absolvere, innotem declarare. εὐσεβῶς ἔχει ὑμῶν μηδενὶ τούτου ἀποψηφισσάσθαι. nemo vestrum salva religione potest hunc absolvere 407, 8. ἀποψηφισσάσθαι ὑμᾶς γενόμενον (scil. τὸν ἀγῶνα) vos ream hoc certamine absolvisse 1383, 18. 2) reprobare, condemnare, excludere. εἰ δὲ μὴ ἐδέχεσθε ὑμεῖς, ἀλλ' ἀποψηφίσεσθε repudiastis oblatam conditionem, οὐ τὰ γε ἐκείνου αἴτια non ille profecto in culpa est 140, 16. τὸν ἀποψηφισθέντα Ἀντιφῶντα suffragiis omnium reprobatum 271, 6. decreto communi aliquid vetare. τὴν μὲν

γραφῆσαν ἐπιστολὴν ὑπ' ἐμοῦ πρὸς ὑμᾶς ἀποψηφίσαντο μὴ πέμπειν 396, 2. numero civium expellere, civem subreptitium albo expungere, tribu curiave exterminare 1302, 14. τῶν ἀποψηφισαμένων ἐμοῦ, qui me cœtu suo, communione sua, expulerunt 1316, 8. ἀδελφῶν ὁμομητρίαν καὶ ὁμοπατρίαν, τῶν μὲν ἀποψηφισμένοι, τῶν δὲ οὐ. alios repudiarunt, alios minus 1316, 24. ἀποψηφίζονται τοῦ παιδός. decernunt puerum a tribu sua arcendum 1365, 19. = repudiare aliquem et e demo suo ejicere per lata ideo suffragia Æ. 16, 14. ἀποψηφίζεσθαι τὴν γραφὴν, accusationem rejicere, irritam, cassam, facere 86, 31. = ἀποψηφίζεσθαι ᾧ — absolvere se in ejusmodi causa I. 54, 19. διὰ τί οὖν ἀξιώσεις τοὺς δικαστὰς σοῦ ἀποψηφισασθαι 55, 30. ἀποψηφίζεσθαι τοῦ μάρτυρος τουτοῦ [28, 54.] = A. 139, 25. = construitur fere cum genitivo L. 106, 27. 107, 2. 139, 1. ΤΑΥΛ. absolvere. ἀποψηφίσασθε τῶν κατῆλων 166, 19. = sententia sua aliquem a pœna liberare. νομίζειν χρὴ τὸν ἀποψηφισάμενον Λεωκράτους θάνατον τῆς πατρίδος καταψηφισασθαι Ly. 169, 10. = decreto cavere, vetare ne quid fiat D. 106, 12.

ἀποψήφισις] πεποιήκασιν ὑμῖν τὴν ἀποψ. νομιμασάτην καὶ δικαιοσάτην A. 130, 20.

ἀπραγμοσύνη studium pacis, et otii a molestis negotiis vacui 560, 22. 1329, 13.

ἀπράγμων homo otii amans, rerum suarum satagens, a fremitu fori abhorrens. τὸν τῶν ἰδιωτῶν βίον ἀσφαλὴ καὶ ἀπράγμονα καὶ ἀκίνδυνον 150, 8. 541, 18. 960, 25. ἀπράγμων γάρ τις ἴσως ἐστὶν ἄνθρωπος καὶ ἀφιλόνηκος 1018, 1. ἡγούμενος ἐγὼ ἀπράγμονος καὶ μετρίου εἶναι πολίτου, μὴ εὐθὺς ἐπὶ κεφαλὴν εἰς τὸ δικαστήριον βαδίζειν 1042, 11. εἰ δὲ τις αὐτοὺς ἀγνοήσας τότε ἀκάκους ἡγήσατο καὶ ἀπράγμονας 1164, 13. ἀπράγμονες καὶ μέτριοι φαίνομεθ' ἂν 1264, 17. φίλους μὲν νομίζοντες τοὺς διδόντας, [id est τοὺς φιλοδίκους καὶ πολυπράγμονας, quorum in perpetuis litibus causidici uberem provinciam habent] ἐχθροὺς δὲ τοὺς ἀπράγμονας καὶ πλουσίους 1342, 26. = A. 121, 12.

ἀπρακτος. irritus, infructuosus, inefficax, *wherewith nothing is to be effected or done to the purpose*. ἀλλ' ἅπαντα ταῦτα ἄχρηστα, ἀπρακτα, ἀνόνητα ὑπὸ τῶν παλούντων γίνονται 121, 15. εἰ τοίνυν τι τούτων ἀπρακτόν ἐστι τούτοις. id est ὑπὸ τούτων οὐ πεπρακται. Si quid horum ab his patratum non est 430, 14. διὰ τοῦτον ἅπαντα τῇ πόλει γίνεται ἀπρακτα per hunc si staret, nihil eorum omnium fieret, quæ fieri reip. expedit 1224, 16. εἰ ἀγανακτοῦντας (factis irascendo) ἦν ἀπρακτόν τι τούτων ποιῆσαι liceret, quæ jam evenere, eorum quicquam infectum reddere 1449, 7. = ἀπρακτόν οὐδὲν ἔχων μέρος τοῦ σώματος, partem corporis nullam habens, qua non abutatur ad æra merendum Æ. 31, 19. sed v. ἀπρατος.

ἀπραξία] ἀπραξίαν τὴν κοινὴν τί θαυμάζομεν, quid miramur, cœpta reipublicæ tam parum prospere succedere, nil effici magnis conatibus Æ. 26, 38.

ἀπρασίαν τῶν ἔργων εἶναι rerum arte operaque opificum effectarum parum, aut nihil divendi posse 820, 2. ἀπρασίαν πολλὴν καταλαβὼν τῶν φορτίων, ὧν ἦγε 909, 23. 914, 3.

ἀπρατος, ægre, parum vendibilis. ἀπρατον γὰρ εἶναι τὸν ῥῶπον he could not vend or put off his paltry commodities 910, 1.= ἀπρατον χωρίον rus emtorem non inveniens L. 108, 44.

ἀπροβούλευτος. de quo S. C. nullum factum est. περὶ τοῦ ἀπροβουλεύτου. de eo, quod ista de re S. C. fieri necesse nil fuerit 594, 23.

ἀπροικος] ἀπροικον τὴν ἐμὴν μητέρα φάσκων συνοικῆσαι 1014, 23.= I. 41, 2. 38.= θελόντων τινῶν πάνυ πλουσίαν λαβεῖν ἀπροίκους L. 153, 14.

ἀπροσδόκητος] ἀλόγου καὶ ἀπροσδοκίτου σωτηρίας τυγχάνειν 672, 14. ἀπροσδοκίτον ζημίαν μὴ δύνασθαι ἐνεργεῖν 796, 11.= τί τῶν ἀνελπίστων καὶ ἀπροσδοκίτων οὐ γέγονεν ἐφ' ἡμῶν Æ. 72, 23.= A. 122, 19.= ἀπροσδόκητος αἰτία L. 108, 21.

ἀπροσδοκίτως ἦγον ἐξ ἀγροῦ L. 92, 35.

ἀπρόσκεπτος improvidus, inconsideratus. τῶν ἰδιωτῶν τοὺς μετὰ τὸ παθεῖν μανθάνοντας ἀπροσκέπτους ὀνομάζομεν 1232, 18.

ἀπρόσκλητος γνῶσις pronuntiatio sententiæ judicialis contra eum, qui ne citatus quidem fuisset ad audiendam sui accusatiōnem, dicendamque pro se causam 544, 3. ἱγγράφει τῇ δημοσίᾳ ἀπρόσκλητον ἐξ ἐμφανῶν καταστάσεως ἐπαβολίαν ἐξακοσίας καὶ δέκα δραχμὰς. defert me ad ærarii tribunal, in ejusque tabulas nomen meum, ut debentis, inscribi curat, propterea quod ego causa cecidissem, ubi actum fuisset de rebus postulatis coram sistendis, multatusque fuisset 610 drachmis, tametsi actor mihi diem non dixisset, in jus me non vocasset 1251, 2. ἀπρόσκλητόν μου δέκα δραχμῶν δίκην καταδικασάμενος 1251, 12.

ἀπροστάσιον] ἀπροστασίου δίκη. cum de peregrino certatur, qui, Athenis cum degat, cive Atheniensi nullo utatur patrono 940, 15.

ἀπροφάσιτος promptus ad inserviendum, audendumve, eoque nulla molestiæ periculive utens excusatione ad subterfugiendum aliquid aut caritatis officium, aut strenui fortisque animi munus. αἷτητον καὶ ἀπροφάσιτον θυμὸν 1396, 1.= ἀπροφάσιτος εὐνοια L. ap. Suid. in παῦλον εἰρητ.

ἀπροφασίστως ἤδη στρατεύουσιν ἐπὶ τοὺς Πλαταιάδας. indicta, h. e. nulla edita causa belli, feciali nullo misso, qui res repeteret, bellumque denunciaret 1379, 16.

ἀπτειν incendere. Ποινὰς ἐλαύνειν τοὺς ἡσεβηκότας δασὶν ἡμμέναις Æ. 27, 7.

ἄπτεισθαι] Εὐβοίας ἤπτετο. tentabat 252, 4. πράγματος 275, 2. τῶν ἀρίστων βουλευμάτων 418, 25. πάντα μᾶλλον, ἢ ἄψασθαι τῇ χειρὶ 572, 20. λέγει τῆς γῆς οὐχ ἀπτόμενος 646, 10. οὐκ ἐβελήσας ἄπτεισθαι τοῦ ἱερίου 1078, 21.= διατριβῶν βελτιόνων ἄπτεισθαι Æ. 8, 21. ἐν τοῖς πολέμοις ὅπλων οὐχ ἀπτόμενοι 52, 2. ἐπειδὴ τὸ

δεινὸν ἦρτο αὐτῶν 73, 30. ἀπτεσθαι τῶν ἔργων, ad rem accedere 87, 35. = ἀπομένους τῶν σφαγίων A. 130, 39. ἐμοῦ 146, 7.

ἀπαθεῖν δεῖ τὸν πόλεμον ἐκείσε. illuc amoliri, detrudere 17, 8. a comitatu suo familiaeque abigere 23, 8. τὴν ὑπάρχουσαν αἰσχύνην εἰς τοὺς αἰτίους ἀπάσασθαι 408, 22. = μὴ πάσχειν (scil. τὴν βίαν, vel ὕβριν, vel κακὸν) ἀλλ' ἀπαθεῖν (scil. ταῦτα) ζητῶν A. 128, 35. = ἀπαθεῖσθαι φίλους An. 6, 30.

ἀπαθεῖν ὑμᾶς ἀπαγαγὰν ἀπὸ τοῦ κλέμματος Æ. 68, 1. = ἀπαθεῖν τοῦ λιμένος procul a portu in tota circum regione A. 132, 34.

ἀπατάτω quam remotissime 675, pen.

ἀπατέρω γένει ὄντες remotiores consanguinitatis gradu 1066, 26.

ἀρὰ diræ, quibus in concione Athenis a præcone inimici populi Ath. et in his ii devovebantur, qui P. A. vanis promissionibus decepissent 363, 12. ταῖς ἀραῖς ἔνοχος 404, 4. ὑμεῖς τὴν ἀρὰν καὶ τὴν ἐπιτοκίαν [id est τὴν παρὰ τῆς ἐπιτοκίας ἀρὰν] οἶκαδε ἀπενέγκησθε 409, 21. ἀραί εἰσιν, ὅπως μηδεὶς ἄλλος κύριος γενήσεται. diræ sunt in eos dicendæ publice, qui summam rerum invadere conantur, quæ diræ obstant, quominus præter populum alius quisquam sibi summam rerum potestatem arroget 489, 23. Solebant diræ testamentis subscribi, si quis ibi scripta et mandata violaret. ταῖς ἀπ' ἐκείνης ἀραῖς γραφείσαις ὑπὸ τοῦ πατρὸς 960, 13. ἀρὰς δεινὰς καὶ χαλεπὰς ἐπαρᾶσθαι 1268, 25. = ἀροστροπὴν καὶ ἀρὰν ἰσχυρὰν ἐποιήσαντο, interminationem cum diris sævis et invocatione atque obtestatione deorum ultorum, siquis hoc pactum violet Æ. 69, 11. = ἀρὰ et ἀρᾶσθαι] ἀρᾶσθαι pro ἐπαρᾶσθαι] τὰς μεγίστας ἀρὰς contra semet ipsum diras pronunciare quam atrocissimas An. 5, 17. = ἀρὰν ἀπάγεσθαι diras averruncare, hominem piacularem a se amovere L. 108, 4. = ἀπάσαις ταῖς ἀραῖς ταῖς ἐν τῇ πόλει γενομέναις ἔνοχος D. 96, 10. ἀρὰς ποιῆσθαι δημοσίᾳ κατὰ τῶν πονηρῶν 107, 8.

ἀργαλέος] παύει δ' ἀργαλέης ἱρίδος χόλον 423, 5. = ἀργαλέος ὢν τὴν ὄψιν, foedus, turpis visu Æ. 9, 20.

ἀργὰς cur dictus sit Demosthenes Æ. 41, 15.

ἀργεῖν] οὐκ ἐν αὐτὸν ἀργοῦντα, οὐδὲ τοῖς φίλοις ἐπιτάττειν ὑπὲρ αὐτοῦ τι ποιεῖν. μὴ τί γε δὴ τοῖς θεοῖς 24, 21. ἀργεῖν καὶ σχολάζειν καὶ ἀπορεῖν 38, 19. ἀργῆσαι φησι τὸ ἐργαστήριον. cessasse ab opere faciundo 819, 16.

ἀργία] ἔστι περὶ τῆς ἀργίας νόμος 1308, 19. contra desides, negotiationem, opificium, quæstum honestum nullum exercentes. διὰ μὲν ἀργίας καὶ βιβουλίας καὶ τὰ ἐπιτολῆς δυσχεραίνεταί ἐστι 1412, 21. = ἀργίαν εἰρήνην οὐ τρέφει Æ. 49, 39. = ἀργίας actio L. ap. Laert. in Solone.

ἀργὸς] τὰ τ' ἐνέργεια αὐτῶν [facultatum puta] καὶ τὰ ἀργὰ et quæ fœnus referebant, et quæ nullum, sed inertia atque mortua jacebant 815, 15. = ἀργὸς οὐδεὶς ἦν τῶν ἐν τῇ πόλει Ly. 153, 28.

ἀργυρεῖον, scil. ἔργον, et ἀργυρεῖα, scil. ἔργα officinæ metallicæ, metalli fodinæ. ἔργων ἀργυρείων οὐκ ἐπιθυμεῖν 100, 27. ξύλα εἰς τὰ ἔργα τὰ ἀργυρεῖα 568, 17. = ἔργαστήρια δύο ἐν τοῖς ἀργυρείοις Æ. 14, 27. κατασκευάζεσθαι τι εἰς τὰ ἀργυρεῖα 15, 3.

ἀργυρεός, vel ἀργυρούς,] ἐκπάματα χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ προὔκινεν αὐτοῖς 384, 13.

ἀργυρίζεσθαι πάντοθεν D. 95, 21.

ἀργύριον] ὅταν δ' ἐπὶ θάτερα, ὥσπερ εἰς τρυτάνην, ἀργύριον προσ-
ενέγκης, οἷχεται φέρον καὶ καθέλκυσε τὸ λογισμὸν ἐφ' ἑαυτὸ 60, 6. τὸ
συνειλεγμένον εἰς ἐπιτιμίαν ἀργύριον ses a se collectum ad redimen-
dum caput et jus in foro standi 329, 13. οἱ δ' ὅτιοις ἂν ἀργυρίου
ποιήσαντες, qui pro pecunia nihil non audeant patrare 366, 18.
subaudi ἀντὶ, vel χάριν. item, ποτηρός ἐστὶν ἀργυρίου (subaudi
ἀντὶ, vel ἐπὶ μισθῷ) συνεχῶς 377, 23. προσλαβὼν γ' ἂν ἀργύριον
πάνυ πολὺ 395, 8. ἀργύρια (in plurali) αἰτῶν. minutas sum-
mulas pecuniæ. aut quia ad multos respicit, a quorum uno-
quoque ille sycophanta æra exprimebat 782, 24. ἀργυρίου δίκας
ἐμοὶ εἰληχε δύο ἢ τρεῖς. causas argentarias vel pecuniarias adver-
sus me instituit agere, h. e. quibus ageretur de pecuniis a me
aufferendis et extorquendis 1002, 6. τὸ ἀργύριον τῆς δίκης [id
est τὸ ἐν τῇ καταδίκῃ ἐμοὶ ἐκβεβλημένον] ἐκομίσατο ses a me auffer-
ebat id, quo a iudicibus multatus fueram 1162, 18. περὶ μὲν
τοῦ παρόντος ἀργυρίου 166, 1. et tota illa *de repartitione* ora-
tione designatur illud æs, quod omnes inter cives æqualiter di-
stribuebatur, pauperesque atque locupletes, e redditibus reip.
quæsitum. id quod fuisse δυοῖν ὀβολοῖν patet e p. 169, 1. = κατα-
ψηφίζεσθαι εἰς ἀργύριον, multæ pecuniariæ addici Æ. 3, 16. εὐ-
πορεῖν ἀργυρίου 8, 25. ἀφανίζειν ἀργύριον, pecuniam absumere
14, 24. τάλαντα ἀργυρίου 88, 10. = ἀργύρια φερίειν ἐπὶ τοῖς πα-
τράσοις. nescio quas minutas æris summas I. 35, 8. ὥς οὐ εὐπό-
ρησεν ἐκεῖνος τὰ ἀργύριον. *procured, raised* 64, 14. = ἀργύριον οὐ
πολὺ πραττόμενος An. 13, 29. ἀργυρίου τάλαντα δεξ διανεύμασθαι
17, 33. ἐκπορίζειν τινὶ ἀργύριον 21, 43. = ἀργύριον συμβάλλεσθαι
L. 101, 29. κατατιθέναι 102, 13. στάσιμον 117, 38. δόντες τῷ
ρήτορι 136, 30.

ἀργυρεῖτις gleba argento foeta. *Silver-ore* 974, 28. ult.

ἀργυρολογεῖν τοὺς Ἕλληνας Æ. 76, 16.

ἀργυρόπους δίφρος 741, 6.

ἀργυρομάτα τι καὶ χρυσάματα ἔτι ἢν διδόναι L. fr. 50.

ἀργυρανῆτος] ἀντὶ τῶν ἀργυρανῆτων δουλεύειν 212, 20.

ἀργῶς ἔχετε ὥστε καλύειν 66, 16. οὐ κακῶς, οὐδ' ἀργῶς ταῦτα
λογιζόμενοι *segniter*, ut homines faciunt commodorum suorum
incurii 100, 11. 135, 10. πάντων ἀργότατα διακεῖσθαι 144,
10.

ἄρδην ὀλεθρος 385, 2. ἄρδην ὅλον ἀφανίζουσιν 821, 25. 824,
4. = plane, prorsus Æ. 67, 1. ναυτική καὶ πεζὴ στρατιά καὶ πῶ-
λεις ἄρδην εἰσὶν ἀνθρωπισμέναι 73, 11. τὴν ἡγεμονίαν ἄρδην φέρον
ἀνέθηκε Ὀθηβαίως 74, 6. ἄρδην ἔλαθεν ὑφελόμενος τὸ βουλευτήριον (στ-

dinem senatorium) καὶ τὴν δημοκρατίαν 74, 13. ἀρεὴν ἀνατετρο-
φῶτα τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν πόλιν 76, 12.

. ἀρειος πάγος] Areopagi laudes et brevis enarratio fortunarum
ejus 641, 17. sqq. cædes deliberatas judicabat 505, 10. in-
cendia voluntaria et mortes pharmacis comparatas 627, 22.
quomodo causæ capitales coram hoc tribunali fuerint actæ 642,
13. leges, secundum quas in Areopago judicabatur, Dracone
et Solone erant antiquiores, et ab heroibus diisque latæ 643, 9.
ubi etiam de antiquitate, sanctimonia et majestate hujus judicii
prædicatur. judicabat de vulneribus opera data inflictis 1018,
12. 1265, pen. in porticu regia dicta sedens, sedebat intra fu-
nem circumductum 776, 20. ex hoc judicio cum infamia ex-
pulsus, quod hortatus aliquem fuisset, ut alterum fortiter ver-
beraret 1264, 22. Areopagitæ judicabant de sacris, de rege
reginaque sacrorum, sed mulctare pro arbitrio ipsis haud lice-
bat 1372, 8. = τῆς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ βουλῆς πρόσδοον πρὸς τὸν δῆμον
ποιουμένης *Æ.* 11, 42. γράφεισθαι εἰς Ἀρειον πάγον, ad Areopagiti-
eum senatum deferre 60, pen. ἐκπλεῖν μόνος εἰς Σάμον ἐγχειρήσας
αὐθιμερὸν ὑπὸ τῆς Ἀρείου πάγου βουλῆς ὡς προδότης τῆς πατρίδος θα-
νάτῳ ἐξημιώθη 89, 34. = locus insignis de Areopagitici senatus in
causis cædium auctoritate *L.* 94, 30. Areopagitis ὑπὸ τῆς πό-
λεως προστέτακται τῶν μοριῶν ἐλαίων ἐπιμελεῖσθαι 110, 43.

. Ἀρεοπαγῖται *Æ.* 11, ult.

ἀρεσκεῖν οὐκ ἡπίστατο τοῖς τοῦ Φράστορος τρόποις. *she could not
conform to his mode of life, as what did not suit her* 1362, 11.
ἀρεσκεῖν τοῖς τῶν ἄλλων τρόποις ἔν τι τῶν ἀδυνάτων 1406, pen. οὐδὲ
πώποτε ἔγνων ἕνεκα τοῦ παραχρῆμα ἀρεῖσαι λέγειν τι πρὸς ὑμᾶς, ὅ τι ἂν
μὴ καὶ μετὰ ταῦτα συνοίσειν ἡγῶμαι 1438, 6. πᾶσιν ἀρεσκεῖν τὸν
συμβουλευόντα καὶ τὰ κοινὰ πράττοντα ἀδύνατον 1481, 4. = ἀρέσκον-
τας τῇ πόλει ἐν τῷ τότε χρόνῳ *L.* 153, 8.

τὰ ἀρεστὰ ὑμῖν αὐτοῖς αἰρεῖσθαι *L.* 141, 2.

ἀρετῇ] ὃ γῆ καὶ ἦλιος καὶ ἀρετῇ 269, 22. σοὶ δὲ ἀρετῆς, ὃ καθα-
μα, ἢ τοῖς σοῖς τίς μετουσία; 269, 25. μαρνάμενοι δ' ἀρετῆς καὶ
λήματος. (subaudi ὑπὲρ) 322, 10. ἀντὶ ποίας ἀρετῆς ἀξίῳ τιμᾶ-
σθαι 325, 4. οὐδὲ γὰρ Λακεδαιμονίους διὰ τὴν αὐτῶν ἀρετὴν ποτε ἐσώ-
σατε 364, 23. τοῦτο δὲ καλὸν καὶ σεμνὸν εἰς ἀρετῆς λόγον καὶ δόξης
385, 11. ἀρετῆς ἀπάσης ἀρχὴ μὲν ἡ σύνεσις, πέρας δὲ ἀνδρία 1394,
4. Arete, dea, numen persona quasi humana indutum. τοι-
οῦτος εἰ, ὅλος ἂν τις ἐξ Ἀρετῆς υἱός Ἐρωτὶ γένοιτο. ut si quis filius
deæ Aretæ, seu Virtuti, e deo Amore susceptus, nasceretur
1407, 24. = παράκλησις τῶν πολιτῶν πρὸς ἀρετὴν *Æ.* 16, 33. καλὸν
τὰς ξενικὰς ἀρετὰς μιμεῖσθαι, decet peregrinas, id est, aliorum lau-
des imitari 25, 32. τὰ τῶν νέων ζηλώματα ἐπ' ἀρετὴν προτρέψασθε
27, 13. ἐγκωμιάζειν ἀρετὴν 75, 15. προτρεπτικώτατον πρὸς ἀρε-
τὴν κήρυγμα 75, 30. αἵματος ἡ ἀρετὴ ὁνιος 76, 27. ἀγανόβητης
πολιτικῆς ἀρετῆς 79, 29. ἀγανιστὰς πολλοὺς τῆς ἀρετῆς ἔχετε 79,
31. καταλογιζέσθω μηδεὶς τοῦθ' ὑμῶν ἐν ἀρετῇ, nemo vobis hoc
laudi imputet. 82, 40. ἀνὴρ ὄντως μετ' ἀρετῆς βεβιωκώς 84, 15.

ζηλοτυποῦν ἀρετὴν κάθαρμα, hypocrita, homo impurus, virtutem simulans, affectans. *ibid.* τῆς ἀρετῆς ἄθλον τὸν θάνατον κείμενον, propositum 88, 42. ἀρετὴ καὶ σύνεσις καὶ παιδεία, ut personæ, quæ invocantur 90, 31. = ἀπέδοτε τὴν ὑπάρχουσαν ἀρετὴν *An.* 14, 40. ἀξιοῦ τὰς τῶν προγόνων ἀρετὰς ἑμοὶ σωτηρίαν γίνεσθαι 18, 36. οἵτινες ὑμῖν ἀρετῆς ἦδη τῆς μεγίστης ἐλεγχον ἔδοσαν. optimæ suæ erga vos voluntatis 19, 28. = ἀρετὴ τῶν ἔργων *L.* 193, 12. = οὕτως ἐσχον πρὸς ἀρετὴν *Ly.* 162, 10. οὐ γὰρ λόγῳ τὴν ἀρετὴν ἐπετήδευον, ἀλλ' ἔργῳ 162, 16. τὴν ἀρετὴν τοῦ πλήθους περιγεγενημένην 163, 24.

Ἄρης] ἐπάγειν λιμὸν τ' αἰθῶνα κρατερόν τ' Ἄρηα *Æ.* 80, 11.

ἀριθμῆν] ἀριθμῆσι τοῦτο ἐν χάριτος μέρει, οὐ δρῆσαι δίκην δοῦναι 508, 5. ἠριθμήσετο Φορμίων τὸ ἀργύριον *he paid down* 1192, ult. ἠριθμήθησαν αἱ ψῆφοι 1303, 1. = ἀριθμῶν εἰς ὅποτε ἔσται, numerans dies, intra quos id, quod ait, eventurum sit *Æ.* 67, 39. = ἡς ῥᾶον τοὺς ὀδόντας ἀριθμῆσαι, ἢ τῆς χειρὸς τοὺς δακτύλους *L.* fr. 2, 8.

ἀριθμὸν ἡμερῶν προειρημένον ἀγνούειν 618, 9. numerus minor interdum, non ante maiorem, sed post ponitur, non ascenditur, sed descenditur in numerando. τέτταρσι γὰρ ἢ τρισὶ μῆσιν ὕστατον 987, 16. = γαγονότες πολὺν ἀριθμὸν χρόνου, admodum senes *Æ.* 7, 36.

ἀρίστα] στοχάζεσθαι τῆς φυγῆς καὶ τῆς παρούσης αὐτῷ ἀπορίας ὡς ἀρίστα *Æ.* 49, 4.

ἀριστῶν prandere. ἡ γυνή μου ἔτυχε μετὰ τῶν παιδῶν ἀριστῶσα ἐν τῇ αὐλῇ 1155, 26. 1156, 8. ἔπινον, ἐπειδὴν ἀριστήσασι τάχιστα, ὅλην τὴν ἡμέραν 1257, 9. = ἀριστῶν καὶ πίνειν *L.* 97, 23.

ἀριστεῖον] ἦν (Minervam æneam) ἀριστεῖον ἡ πόλις τοῦ πρὸς τοὺς βαρβάρους πολέμου ἀνέθηκεν 428, 15. testimonium et præmium virtutis publicum, monumentumque mansurum, aliquem in bello, aut certamine quodam, optime se gessisse et alios superasse 428, 15. ἀριστεῖον τῇ Ἀθηνᾷ (id est symbolice dictum pro τῇ τῶν Ἀθηναίων πολιτείᾳ) οἱ σύμμαχοι (scil. τοῦτον τὸν στέφανον ἀνέθηκαν) 616, 3. ἀριστεῖον ἀνέθηκαν τῷ Ἀπόλλωνι ἀπὸ τῶν βαρβάρων 1378, 5. τῶν ἀριστείων στερηθεὶς Αἰῶς ἀβίωτον ἑαυτῷ ἠγήσατο τὸν βίον 1399, 2. ὁ δαίμων ἄλλω τᾷριστεία ἐδίδου 1399, 4. = ἀριστείων ἀποτυχῶν *Æ.* 84, 16. = ἀριστεία ναυμαχίας λαμβάνειν ἀναμφισβήτητα *L.* 194, 35. = ἀριστεία *Ly.* 156, 40.

ἀριστερά sinistra manus. ὁσίας δεξιὰς καὶ ἀριστερὰς ἀνίσχοντες 531, 12. 1072, 24. τῆς ἐπαριστερὰ [scil. πλευρᾶς] εἰς τὸν Πόντον εἰσπλέοντι μέχρι Βορυσθένους 926, 2.

ἀριστεύειν ἐν τοῖς κινδύνοις *Æ.* 47, 38.

ἀριστεύς] ἀριστεὺς ἐξ ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος 1392, 4.

ἀριστίνδην αἰρεῖσθαι 1069, 8.

ἀριστοποιεῖσθαι] ἀριστοποιουμένους prandentes φυλάξας τοὺς στρατιώτας 675, 17.

ἀρίστως] πράττειν τὰ ἀρίστα τῇ πόλει consilia capere et exsequi reip. saluberrima, agere, gerere, honestissima, præclarissima 254, 11. 310, 19. ὦν, ὡς ἀρίστων ὄντων, αὐτὸς τοὺς θεοὺς ἐποίησατο μάρτυρας 300, πεπ. ὁ ἀρίστην οἰόμενος ἔχειν τύχην, οὐκ οἶδεν, εἰ τοι-

αὐτὴ μὲν καὶ μέχρι τῆς ἑσπέρας 311, 12. ὑποκριτὴς ἀριστος 329, 26. = διέγνωται ταῦτα ἀριστα τῶν δογμάτων An. 29, 42. inter omnes constat hæc esse optima.

ἀρκεῖν] ἀρκεῖ μοι μικρὰ, καὶ μειζόνων αἰσχροῦς οὐκ ἐπιθυμῶ Æ. 85, 6.

ἀρκούντως 813, 8. = ἀρκούντως εἰπεῖν μέχρι γὰρ τοῦ τὰ δίκαια εἰπεῖν I. 69, 13.

ἀρκεύειν. virginem decennem Minervæ consecrare L. ap. Harpocr.

ἀρκτης] ἔξω τῆς ἄρκτου καὶ τῆς οἰκουμένης ὀλίγου δεῖν πάσης μεθεισότηκει, excesserat ex orbe habitabili in partem orbis terrarum non habitabilem, et versabatur in regionibus extra (vel ultra) ursam positus Æ. 77, 19.

Ἀρκτοῦρος. post ortum astri Arcturi e Ponto enavigantes multo majus æs fœnebre dabant, quam ante, in ratione, ut 300 ad 225. ob discrimina maris, quod tum sævire et tempestatibus crebrioribus exerceri incipit. εἰ δὲ μετ' Ἀρκτοῦρον ἐκπλεύσσωσιν ἐκ τοῦ Πόντου ἐφ' Ἰερὸν 926, 4. ἕως δ' ἐκπλους τῶν πλοίων τῶν μετὰ Ἀρκτοῦρον [scil. ἐκπλεῖν εἰσθότων] ἐκ τοῦ Πόντου ἐγένετο 1212, 23. = L. ap. Harpocr.

ἄρμα ἐν ταῖς σανίσιν ἐνεγέγραπτο L. 176, 9. currus nota erat, indicium actæ militiæ equestris.

ἀρμόζειν et ἀρμόττειν] ἐμπέτωκα εἰς λόγους, οὗς αὐτίκα μάλα ἴσως ἀρμόσει λέγειν 240, 2. οὐχ ἀρμόττει μοι, θυγατέρα ἐπίγαμον ἔχοντι, οἰκεῖν μετὰ τοιούτων 1025, 4. ἀρμόττον μάλιστα πρὸς τὴν σὴν φύσιν 1408, 20. = εἰ καλὸς ἐστὶν ὁ λόγος, πῶς οὐκ ἂν σοι ἀρμόττοι. sic, in optativo, ibi leg. est L. ap. Laert. in Socrate.

ἀρμὸς πονηρὸς ἐν ξύλῳ παγίς. paxillus Ly. 160, 34.

ἀρμοστής] τὰ κύκλα τῆς Ἀττικῆς κατεχόντων ἀρμοσταῖς 258, 6. δεκάτας ἐκεί τῷ ἀρμοστῇ κατατιθεῖς 740, ult. prædæ ex uxorum liberorumque vestrorum venditione collectæ decimas harmostæ dependens, h. e. prætori a Lacedæmoniis ibi constituto. = ἀρμοστήν παραδεξαμένους Æ. 38, 14.

ἀρνεῖσθαι post se trahit inficiationem οὐ, vel μή. ἀνθρώπους μεσσωτοὺς, ὧν οὐδ' ἂν ἀρνηθεῖεν ἔνιοι ὥς οὐκ εἰσι τοιοῦτοι 124, ult. ὅταν γὰρ οἱ ἀδικούμενοι ἀρνώνται, τί τῷ ἀδικούντι προσήκει 147, 17. ἀρνούμενος πάντα τὸν ἔμπροσθεν χρόνον ταύτην τὴν χρεῖαν. cum antea semper defugisses atque recusasses hanc functionem, legationis puta ad Phil. obeundæ 319, 24. ὥς οὐκ ἐκείνος ἐγώργει τὴν γῆν, οὐκ ἡδύνατο ἀρνεῖσθαι 871, 15. ἀρνήται τὴν διαθήκην neget testamentum unquam scriptum atque relictum esse 955, 10. = ἀρνούμενος μὴ ἀποκτεῖναι A. 123, 12. = ἀρνεῖσθαι ὥς οὐκ ἀπίδωκα L. 100, 41. μὴ συγχωρῆσαι 100, 42. μᾶλλον ἐπιθυμεῖτε παρὰ τῶν ἀρνούμενων δίκην λαμβάνειν (sub. ἢ παρὰ τῶν ὁμολογούντων) 166, 3.

ἀρνησίς] οὐδ' ἀρνησίς ἐστιν αὐτοῖς, τὸ μὴ ταῦθ' ὑπὲρ Φιλίππου πράττειν 392, 12.

ἄρνιον ἱσσημένον εἰς Διονύσια L. 906, 2.

ἀρετρὺς βοῦς 531, 19.

ἀρούνη] οὐτοσί δὲ πυροῦς ἐπὶ καλάμῃ ἀροῖ post stipulam terram arat ad triticum conserendum L. fr. 42. = ἀρούται καὶ σπείρεται τὸ Θηβαίων ἀστὺ D. 93, 14.

ἀρουραῖος Οἰνόμαος 307, 25. Hesychius exponit sic ἀρουραῖος Οἰνόμαος. Δημοσθένης Αἰσχίνην οὕτως ἔφη, ἔπει κατὰ τὴν χώραν περινοστῶν ὑπεκρίνετο Σοφοκλέους τὸν Οἰνόμαον.

ἀρπαγῇ] κλέπτουσιν ἐφ' ἀρπαγῇ ἄλλοθεν ἄλλος 422, 9. = ἀρπαγαὶ γυναικῶν ἄλλοτρίων An. 30, 17.

ἀρπαγμα, furtum in republica Æ. 85, 27.

ἀρπάζειν τὰ ὅπλα 34, 8. τὴν δὲ Ἑλλάδα πᾶσαν ἐφεξῆς οὕτωςι Φίλιππος ἀρπάζων οὐ λυπεῖ; καὶ ταῦτ' ἐφ' ὑμᾶς ἀρπάζων 103, 16. 146, 19. πλὴν τοῦ ἔχειν ἀρπάσαντες τὰ μὴ προσήκοντα 1078, 5. παῖσι με πῦξ καὶ ἀρπάξει μέσον καὶ ὠθεῖ με μέσον εἰς τὰς λιθοτομίας 1252, 8. = ἀρπάζειν τὴν φιλοτιμίαν, remunerationem studii erga rempublicam, vi a republica extorquere, et ante tempus rapere, non expectando, donec respublica ultro tibi deferat significationem memoris sui animi Æ. 57, 10. = εἰ τὰ τοῦ παιδὸς εἶον (scil. αὐτὸν) ἀρπάζειν I. 85, 15. = ἀρπάσας ἐκ τῆς ἀγορᾶς τὴν γυναῖκα An. 30, 44. = ἀρπάσαι τὴν κνημίδα τῆς ἀμάξης currus radium arripere L. ap. Poll. VII. 26.

ἀρραβῶν] τὸν ἀρραβῶνα δαδωκέναι I. 71, 20. 22.

ἀρρην] ὁμολογεῖται κρατεῖν τῶν κληρονομιῶν τοὺς ἄρρνας, καὶ τοὺς ἐκ τῶν ἄρρένων 1084, 6. = ἀνὴρ καὶ ἀρρην τὸ σῶμα Æ. 26, 22. = κρατεῖν τοὺς ἄρρνας I. 85, 23. ἀπαιδα τοῦτον καθιστὰς ἄρρένων παιδων [18, 12. 19, 17.]

ἀρρητος] βοᾷς ῥητὰ καὶ ἀρρητα ὀνομάζων, ὥσπερ ἐξ ἀμάξης 268, 13. ἔθνεα τὰ ἀρρητα ἱερὰ ὑπὲρ τῆς πόλεως 1369, 25. τὰς σεμνοτάτας καὶ ἀρρήτους θυσίας 1370, 14. = ἀρρήτους λόγους Æ. 85, 4.

ἀρρηφορία L. 162, 5.

ἀρρωστεῖν] ὅταν δ' ἀρρωστήσῃ, πάντα κινεῖται 155, ult. ἀρρωστεῖν προφασίζεται 379, 15. ἐξόμνυσθαι ἀρρωστεῖν. jurato excusare valetudinem 379, 17.

ἀρρώστημα] ἐάν δ' ἀρρώστημά τι συμβῇ 24, 5. τὰ ἐν τοῖς σώμασιν ἀρρωστήματα τοῖς τῶν ἱατρῶν εὐρήμασι καταπαύεται 808, 14.

ἀρρωστία] ἥ γὰρ ἂν ἡμέρα τῆς λιαν ἀρρωστίας ἀπαλλαγῇτε 1459, 26.

ἀρσεν σταχύς. proles mascula Ly. 160, 44.

ἀρτᾶν] τὴν παρρησίαν ἐκ τῆς ἀληθείας ἡρητημένην 1397, 1. ἡ μὲν οὖν ἀρχὴ τοῦ ταυθ' οὕτως ἔχειν ἐκίθεν ἡρηται 1449, 18.

Ἄρτεμις ἡ Βραυρωνία D. 106, 26.

ἄρτιος] εὐκοσμος καὶ ἄρτια πάντ' ἀποφαίνει 422, pen. ἔστι δ' ὑπ' αὐτῆς [scil. τῆς εὐνομίας] πάντα κατ' ἀνθρώπους ἄρτια καὶ πινυτὰ 423, 6.

ἄρτος] ἐν τῷ νεαρίῳ διαλάμβανον τοὺς ἄρτους κατ' ὀβολοὺς 918, 9. = ὄζειν κάκιστον τοῦ ἄρτου ἐδόκει L. 103, 20.

ἀρχαιοπλοῦτος] φαινόμεθα τῶν ἀρχαιοπλοῦτων πολὺ ἡφυσμένοι L. 156, 16.

ἀρχαῖος] vetustus. μὴ περιορᾶν πόλεις ἀρχαίας ἐξανιστάσας 208,

21. τῶν ἐξ ἀρχαιοτάτου καὶ πλείστων ὑμῖν ὑπαρχουσῶν 220, 13. ἐν τῷ ἀρχαιοτάτῳ ἱερῷ τοῦ Διονύσου καὶ ἀγιοτάτῳ τῷ ἐν Λίμναις 1371, 4. b) obsoletus, dudum oblivione oblitteratus. ἀλλ' ἐκείνα μὲν ἀρχαῖα καὶ παλαιὰ 597, 18. c) sors, vulgo *the capital*, cui fœnus, usuræ, *the interest*, opponuntur. tam τὸ ἀρχαῖον, quam τὰ ἀρχαῖα, hoc significatu usurpantur. ὕστερον καὶ τῶν ἀρχαίων ἀπίστησαν. Sorte decedunt, seu creditoribus permittunt caput fortunarum suarum, super quo pecunias mutuo sumserant. *they became bankrupts* 816, 15. εἰάν τις συντιθῇ τὸ τ' ἀρχαῖον καὶ τὸ ἔργον τῶν δώδεκα ἐτῶν 819, 2. τὰ ἀρχαῖα μόλις ἀποδεσποῦς 914, 28. οὐ μόνον τάρχαῖα καὶ τοὺς τόκους ἀπεδίδου. *principal and interest* 914, ult. οἷστα δεῖν καὶ τάρχαῖα ἀποστερησθαι, *he imagines, he must rob my father not only of the interest, but also of the principal* 1200, 19. ἀποδοῦναι οὔτε τὸν τόκον, οὔτε τὸ ἀρχαῖον 1253, 8. 1292, 8. = ἀρχαῖα καὶ λίαν ὁμολογούμενα Αἴ. 61, 11. ἀρχαῖα καὶ λίαν προσωμολογημένα 61, 12. = τῶν ἀρχαίων μηδὲν πράττειν I. 60, 9. 12. fundorum pristinorum, paternorum et avitorum. = ἀρχαῖον καὶ παλαιὸν νόμιμον. jus, ritus, non solum παλαιὸς antiquus, vetustus, sed etiam ἀρχαῖος a principio inde, ex quo cœpit exerceri, sic, ut nunc solet, exerceri solitus L. 107, 40. οὔτε τοὺς τόκους, οὔτε τὸ ἀρχαῖον (*the principal*) ἀπεδίδου. ap. Athen. ad fin. l. 13.

ἀρχαιρεσῖαι comitia legendorum magistratuum 677, 16. et alibi. = l. 66, 16.

ἀρχαῖος] οὕτω δ' ἀρχαῖος εἶχον, μᾶλλον δὲ πολιτικῶς 123, 20.

Ἀρχεδάμειος πόλεμος L. ap. Harpocr.

ἄρχειν imperare, dominari, principatum gerere in bello rebusque gerendis. πέντε καὶ τετταράκοντα ἔτη τῶν Ἑλλήνων ἦρξαν Athenienses ἐκόντων 35, 5. 174, 3. ἄρχειν γὰρ εἰώθατε 104, 20. μήτε ἄρχειν βία βούλεσθαι μηδενός, μήτε δουλεύειν ἄλλῳ 132, 13. πόλιν, ἣν ὑπέκληθεν ὃς ἂν τῶν Ἑλλήνων ἄρχειν αἰεὶ βοῦλεται, μόνην ἂν ἐναντιωθῆναι 144, 17. οὐκ ἔσθ' ὅπως ὀλίγοι πολλοῖς καὶ ζητούντες ἄρχειν τοῖς μετ' ἰσηγορίας ζῆν ἡρημένοις 195, ult. b) magistratum, honorem gerere. οὐδὲ δύο ἀρχὰς ἄρχει τὸν αὐτὸν ἐν τῷ αὐτῷ ἐνιαυτῷ 747, 6. ζῆν ἡρημένοις εὖνοι γένοιντ' ἂν 195, pen. c) ordiri, incipere, initium facere, exemplum præire. ἄρχειν μηδενός μήτε λόγου, μήτε ἔργου ἀδίκου 189, 24. (τῶν πολιτευομένων—διασφαρύντων, ἀπὸ σοῦ πρώτου ἀρξαμένων citat Marcell. ad Hermog. p. 175.) ραδίως οὕτως ἄρχει τοῦ κακῶς λέγειν 269, 15. ἀρκτέον τὰ τοιαῦτα ποιεῖν ἀναγκαζοῖν ἀπὸ σοῦ πρώτου 595, 13. κυρίους εἶναι τοὺς νόμους ἀπὸ τῆς ἡμέρας, ἥς ἕκαστος ἐτέθη, πλὴν εἰ τῷ προσγέγραπται χρόνος, ὅντινα (id est καθ' ὃν, vel ἐν ᾧ, vel ἀφ' οὗ) δεῖ ἄρχειν. unde oportet illam legem sui valoris exordium capessere 713, 25. ἀλλ' ὁρῶ ἄπαντας ἀνθρώπους, ἀφ' ὧν ἀρξαμένους. et vos omnium primos, exempli auctores 116, 15. οὐ βούλομαι δὲ δυσχερεῖς εἰπεῖν ἀρχόμενος τοῦ λόγου 226, 19. quæ ab oratore postulatur, sunt hæc. ἰδεῖν τὰ πράγματα ἀρχόμενα, καὶ προαισθίσθαι καὶ προειπεῖν τοῖς ἄλλοις 308, 26. εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς ἀρξάμενοι ἑκακοτίχουν 932, 7. παν-

τὸς ἀρχομένην σπουδαίου καὶ λόγου καὶ ἔργου ἀπὸ τῶν θεῶν ὑπολαμβάνω
 πρῶτον ἀρχεσθαι προσήκειν 1462, 26. ἂν τις τύπῃ τινὰ ἀρχῶν χει-
 ρῶν ἀδίκων 635, 27. d) ἀρχόμενοι, qui sub imperio, in potestate
 alicujus sunt. μὴ οἴσθε τοῖς αὐτοῖς Φίλιππὸν τε χαίρειν καὶ τοὺς
 ἀρχομένους 154, 24. = ἀρχεῖν ἀρχήν, gerere honorem Ε. 3, 34.
 ἀρχεῖν τὰς μεγίστας ἀρχάς, summos honores gerere 55, 7. ἀρχῶν
 τὴν ἐπὶ τῶν θεωρικῶν ἀρχήν 57, 15. ἀρχῶν τὴν τῶν τειχοποιῶν ἀρχήν
 57, 15. ἀντιγραφίᾳς ἀρχήν ἀρχεῖν 57, 26. ἀποδεκτῶν ἀρχήν ἀρ-
 χεῖν *ibid.* νεωρίων ἀρχήν ἀρχεῖν *ibid.* θεσμοῖς ἀδίκους ἀρξάντας 81,
 15. ἐπιλείπειν αὐτοὺς ἥδη ἀρχεται ἡ τόλμα 4, 16. = πολλῶν καὶ κα-
 κῶν ἤρξεν I. 58, 22. ἀρχεῖν ἡξίου τὰς ἀρχάς 67, 24. = ἀρχῶν χει-
 ρῶν ἀδίκων A. 126, 5. ἀρξάντα τῆς πληγῆς 126, 8. *who had
 struck the first blow.* ἀρχοντες (scil. τῶν πληγῶν) ἀντιπάσχειν
 126, 10. 16. τῷ ἀρξάντι πανταχοῦ μεγάλη ἐπιτίμια ἐτίκειται 128,
 39. = ὀφείλειν εὐθύναις ἀρξας ἀρχάς. *gestorum honorum* An. 10,
 15. οὐδεὶς ἤρξετό μου γένεσθαι δυσδαιμονέστερος 20, 43. *sed ea
 lectio ibi vitiosa est.* ἀρχεσθαι πολεμεῖν 25, 32. = ἀρχεῖν χειρῶν
 ἀδίκων L. 101, 32. ita ἀμύνεσθαι τοὺς συνάρξαντας 169, 45. *ubi
 leg. τοὺς ὑπάρξαντας.* Nam σ adhæsit ex priori vocabulo. inde
 proclive fuit ex συνάρξαντας, συνάρξαντας describere. TAYL. ἀρ-
 χεῖν ὑφ' ὑμῶν ἀξιωθέντες διπλάσια (scil. τῶν προαηλωμένων) κομίσων-
 ται 157, 10. κατηγοροῦσιν αὐτοῦ, ὅτι πολλὰς ἀρχάς ἤρξεν, ἀποδείξει
 δὲ οὐδεὶς οὐδ' ὅς τίς ἐστιν, ὥς οὐ καλῶς ἤρξεν 158, 20. ἀδικαί' ὅστις ὀλίγας
 ἀρξας ἀρχάς, μὴ τὰ ἀρίστα ἤρξε τῇ πόλει 158, 22. πρὶν ἐκείνων δοῦ-
 ναι δίκην, πάλιν ἀρχεῖν ἀξιοῖ 175, 15. ἐν τῷ δικαίως ἀρχεῖν ἕκαστον,
 ἥτε πολιτεία καὶ τὸ ἄλλο πλῆθος σώζεται 176, 8. *num cum genit.
 construitur, ut in illo ταύτης δὲ τῆς ἀρχῆς ἀξιοῖ μόνος αὐτὸς καθ' ἑαυ-
 τὸν ἀρχεῖν* 176, 15. οὐκέτι ὥς ἀρξόμενοι (*id est ἀρχηθόσμενοι*) παρα-
 σκευάζονται, ἀλλ' ὥς ὑμῶν ἀρξοντες 180, 6. = μῆτε φυγῆς αἰσχυρὰς ἀρ-
 χετε, μῆτε φόβου Ly. 163, 2.

ἀρχεῖον. tribunal, dicasterium, forum. τὰ παρ' οὐδέσιν ἀρχεῖα
 καὶ βουλευτήρια ἐρημότερα ἂν τις ἴδοι—ἢ τὰ παρ' ἡμῖν 145, 15. =
curia L. 115, 7.

ἀρχή principium. τὰς ἀρχάς καὶ ὑποθέσεις τῶν πράξεων δεῖ ἀλη-
 θεῖς καὶ δικαίαις εἶναι 21, 7. πρὶν τὴν ἀρχὴν ὀρθῶς ὑποθίσθαι 29, 4.
 ταύτην ἀπάντων τῶν κακῶν ἀρχὴν εὐρήσομεν, τὸ μὴ θέλειν τὰ δίκαια
 πράττειν 208, 15. ἀπὸ τῆς ἀρχῆς διὰ πάντων ἄχρι τῆς τελευτῆς δι-
 εξῆλθον 288, 10. ἀρχὴν [*præfationem orationis*] ἤρξατο, ἣν οἴομαι
 τοῖς αὐτοῖς ῥήμασιν, ὡς περ οὗτος εἶπεν, ἐν ὑμῖν ἀπομνημονεύειν 345,
 8. τὴν ἀρχὴν τὴν πρώτην ἔφερον τοῦ φανακισμοῦ *primi auctores fu-
 isse ferebantur imposturæ, ejusque culpa ipsis, ut principibus,
 imputabatur* 371, 15. ἐξ ἀρχῆς εἰπεῖν ita rem ordine enarrare,
 ut res a principio inde repetatur. (*idem quod in continente di-
 cit ἀναθῆναι ἀρχεσθαι*) 539, 19. ἢ ἐξ ἀρχῆς ἔχθρα. pro ἢ τῆς ἔχθρας
 ἀρχῇ. *prima simultatum semina vel exordia* 1257, 7. b) im-
 perium, potestas, majestas, tyrannis. ἀρχὴν εὐρίσκειν de magna
 et ex insperato oblata potentia 69, 1. 577, 22. interdum seu
 temporis spatium significat, quo tribus quæque prytaneatu fun-

gitur, seu archontem, archontesve, aut prytanes. et universæ honorem, magistratumve cum imperio conjunctum. ἀρχὴν κληροῦν, ὅλον βουλῆς, ἢ θεσμοθέτου 997, 16. ἡ ἀρχή (prytanes tribus insequentis) παραλαβοῦσα παρὰ τῆς προτέρας ἀρχῆς. a prytanibus superioris tribus magistratu jam defunctæ 1145, 26. 1146, 8. ἀπὴντοκα πρὸς τὴν ἀρχὴν 1244, 14. ἀρχὰς ἔλαχε καὶ ἦρξε δοκιμασθεὶς 1306, 14. εἰσιέναι τὴν ἀρχὴν munus capessere 1369, 19. πρίσθαι 1369, 20. priore loco est ἀρχή honos regis sacrorum, posteriore honos assessoris, penes quem nonnihil quoque potestatis erat. ἀρχὴ ἄνδρα δείκνυσι 1455, 15.=initium, principium, fons, causa. ὅταν ἡ φύσις τοῦ ἀνθρώπου εὐθὺς πονηρὰν ἀρχὴν λάβῃ *Æ.* 2, 28. ἀρχὰς ἀδικημάτων μὴ οἴσθε ἀπὸ θεῶν, ἀλλ' οὐχ ἐπ' ἀνθρώπων ἀσελγείας γίνεσθαι 27, 5. εὐκοσμίας ἀρχὴν κατασκευάζετε 27, 15. ἐνστασις τῶν ὅλων πραγμάτων ἐξ ἀρχῆς 30, 36. ἀναλαμβάνειν τὴν ἀρχὴν τοῦ λόγου, recapessere 40, ult. b) principatus, magistratus. ἀρχειν ἀρχὴν, gerere honorem 3, 34. ἐνδομος ἀρχή, domi 3, 34. penult. ὑπερόριος ἀρχή, foris 3, 34. penult. κληροσὴ ἀρχή 3, 34. pen. 16, 5. χειροτονητὴ ἀρχή 3, 35. penult. 16, 6. 55, 40. gemina via ad honores, λαχών, ἢ χειροτονηθεὶς. et duplex genus honorum, alterum per sortem, alterum per suffragium collatum 15, 11. πρίσθαι τὰς ἀρχὰς παρὰ τοὺς νόμους 15, 12. λαμβάνειν ἀδειαν καὶ ἐξουσίαν καὶ ἀρχὴν 15, 22. ἀρχειν τὰς μεγίστας ἀρχὰς, summos honores gerere 55, 7. ἀρχή qui differat ab ἐπιμελείᾳ καὶ διακονίᾳ 55, 33. ἀρχὰς ἀποκληροῦσιν οἱ θεσμοθέται ἐν τῷ Θησείᾳ 55, 35. ἀρχων τὴν ἐπὶ τῶν θεωρικῶν ἀρχὴν 57, 15. ἀρχων τὴν τῶν τεichoποιῶν ἀρχὴν 57, 15. χειροτονεῖσθαι τὴν ἀρχὴν τὴν ἐπὶ τῶν θεωρικῶν 57, 19. ὅτι μεσοῦντα τὴν ἀρχὴν ἔγραψεν αὐτὸν στεφανοῦν, quod auctor fuit coronandi Demosthenis, tametsi ille medio adhuc versaretur in magistratu, temporis, quo gerendus ei esset honos, vix dimidia pars præterisset. ibid. ἀντιγραφείας ἀρχὴν ἀρχειν 57, 26. ἀποδεκτῶν ἀρχὴν ἀρχειν ibid. νεορίων ἀρχὴν ἀρχειν ibid. ἀρχαὶ sunt generis triplicis 58, 1. sq. καταστήναι εἰς τὴν ἀρχὴν, accedere ad regni gubernationem 76, 22. 77, 2.=pro viro aut viris magistratu, imperio fungentibus. πέμψας ἐπὶ τὴν ἀρχὴν. *to send to the magistrates* I. 35, 15. μετεπέμπετο τὴν ἀρχὴν 37, 7. ἐκείνος ἀρχὴ τοῦ γένους 72, 24. [8, 32.] = παραδιδόασιν αὐτοὺς τῇ ἀρχῇ magistratui A. 135, 8.=ἐξ ἀρχῆς statim a principio An. 24, 34. ἀλλάττεσθαι δουλείαν ἀντὶ ἀρχῆς 28, 11. τὴν τῆς θαλάττης ἀρχὴν amittebant Lacedæmonii per pugnam navalem adverso Marte cum Conone commissam 26, 19. τὴν τῶν Ἑλλήνων ἀρχὴν κατεργασάμεθα 28, 19. ἀρχὴν τῶν ἀγαθῶν ποιῆσθαι. incipere secundis rebus uti, secundioris fortunæ initium facere 28, 12. ἀρχὴν τοῦ βίου τοιαύτην κατασκευάσασθαι 32, 21.=ἀρχὴ τοῦ βίου δικαία L. 192, 13. ἡγούμενοι τὴν αὐτῶν ἀρχὴν βεβαιωτέραν τῆς παρὰ τῶν θεῶν τιμωρίας 129, 15. ἔχει τάλαντα πολλὰ ἐκ τῆς ἀρχῆς ex honore, quem gessit 156, 18. δοκοῦντάς τι ἐκ τῆς ἀρχῆς ἔχειν (scil. τῶν δημοσίων, ἀδίκως) rem fecisse e fraudulenta reip. administra-

tionē 157, 15. = δεκαπλοῦν τοῦ ἐξ ἀρχῆς λήμματος decuplam multam ejus summæ, quam quis unquam (aut statim a principio, h. e. tum statim, quum corrumpetur) accepisset D. 97, 44.

ἀρχηγέτης ἥρως, οὗ ἐπώνυμοί ἐστε 1072, 25.

ἀρχηγός Ἑλλήνων 1378, 6. 1398, 18. 21. 27. = ἀρχηγός τοῦ δεδομένου χρυσίου, qui primus accipiens largitiones, exemplum præbit æris admittendi, quod deinde inter alios quoque largitionis consortes diribebatur D. 109, 15.

ἀρχήν, plane, prorsus, omnino Æ. 70, 13.

ἀρχιδιον magistratulus infimi ordinis 314. 7. ἀρχιδικος citat e Dem. Julius Pollux VIII. 83. Sed sine dubio ibi ἀρχιδίσις leg. est, et significatur locus Dem. p. 314, 7.

ἀρχιθεωρεῖν architheori munere fungi 552, 4.

ἀρχιθεωρία legatio nomine reip. obeunda, ad ludos solennes aut fana deorum extra ditionem Atticam, quo is, cui ista legatio demandata sit, personam P. A. representet. ἀρχιθεωρίας καὶ ἀρρηφορίας (scil. ἐλεϊτούργησα) L. 162, 5. = D. 100, 30.

ἀρχιθέωρος princeps legationis publice mittendæ, ut e. c. εἰς Ἴσθμὸν καὶ Ὀλυμπίαν An. 17, 19. 32, 46. = D. 100, 36.

ἀρχιτέκτων designator, inspector, moderator operum publicorum. θέαν μὴ κατανεῖμαι τὸν ἀρχιτέκτονα κτελεῖσαι 234, 23. b) sensu figurato, ut apud Latinos quoque architectus, pro auctore, constructore, effectore consilii, vel machinationis 1018, 6. ἀρχιτέκτων τῆς ὅλης ἐπιβουλῆς 1286, 10.

ἀρχων] τῷ ἀρχοντι, Eponymo puta, προστέτακται ἐπιμελεῖσθαι ἐπικλήρων καὶ ὀφραυνῶν καὶ τῶν τοπείων 940, 10. οὐδ' ἂν τις τῶν ἐννέα ἀρχόντων τυγχάνη ὅν 264, 1. ἀπαγορεύει ὁ νόμος διαρρήδην μὴ ἐξεῖναι αὐτοῖς τῶν ἐννέα ἀρχόντων γενέσθαι 1376, 17. Archontes novem immunes erant trierarchatuum 465, 18. eorum erat curare, ut dies festi recte celebrarentur 517. Archontibicines choris per sortem distribuebat 519, 1. per ludos gestabat coronam auream 520, 16. Archontem coronatum, h. e. in functione, si quis pulsasset, conviciis incessisset, is infamia notabatur 524, 27. τὸ τῶν ἀρχόντων οἶκημα senaculum, ubi Archontes ad deliberandum conveniunt 542, 2. Archontum erat, arbitria judicum pedaneorum subscriptione sua confirmare 542, 8. Archontibus erant sui assessores 572, 10. apud archontem denuntiari debebat, si qua uxor maritum deseruisset 871, 2. Archon Eponymus cognoscebat in causis filiarum virginum, quas patres heredes reliquissent 980, 1. 1068, 8. item de possessione legitima injustave hereditatum 1052, 20. 1054, 17. 1080, ult. 1135, 25. quid sibi vult obscurus ille locus Etymologi v. Ἀρχων. p. 151. — ἀφ' οὗ καὶ ὁ ἐνιαυτός ἐμπρεῖτο. ἦν δὲ εἰς τῶν ἐννέα. ἦσαν γὰρ θεσμοθέται δέξ, βασιλεῖς τε καὶ πολέμαρχος, καὶ ἀρχων. οὗτοι δὲ ἰδίως εἶχον [num οὗτοι δὲ ἰδίως δίκας δικάζειν, vel ἰδία δικαστήρια εἶχον] ὥσπερ Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Λάκρτον ἀπολογία γράφει. quid scribit? et ubi? ea oratio non est apologia,

sed accusatio. ad curam archontis spectabant orbi et orbæ, atque viduæ domusque desolatæ 1076, 14. apud archontas fiebant ἀντιγραφαι, seu contestationes litis de falso dictis testimoniis 1128, 9. et ἀνακρίσεις, seu scrutinia partium litigantium ante litis contestationem 1324, 14. Cum archontes sic nude nominantur, non semper novem archontes designantur, sed universe fungentes honoribus et imperiis quibuscunque, quæstura, prætura, strategatu, præsidentes sive in senatu, sive in dicasterio quocunque. fœdus utique sit error, ubicunque locorum ἄρχων aliquis appelletur, ibi statim cogitatione ad Eponymum deferri. = ἄρχοντες ἐννέα, quinam ab hoc senatu excluderentur *Æ.* 3, 31. magistratus ille erat στεφανηφόρος 3, 32. παρ᾽ ἐδρεύειν ἄρχοντι 22, 33. καταδουλούμενος τοὺς ἄρχοντας 74, 18. = πρὸς ὁποῖον ἄρχοντα ἀπέλιπεν ἡ ἐγγυητὴ γυνὴ τὸν ἄνδρα. *before what archon the woman had announced and signified, that she quitted her husband voluntarily* I. 45, 42. μισθοῦν ἐκίλευον τὸν ἄρχοντα τοὺς οἴκους, ὡς ὀρφανῶν ὄντων 59, 43. ἀπογραφάσθω πρὸς τὸν ἄρχοντα εἰς τὴν μίσθωσιν τῶν ἐκείνου χρημάτων 87, 25. = δεομαι ἄρχοντας ὑμᾶς περὶ τούτων καταστῆναι rogo, ut hac in causa magistratum personam gerere et imperium exercere velitis *An.* 30, 46. = κληροῦσθαι τῶν ἐννέα ἀρχόντων. sortiri in delectu novem archontum, quo ipsis adscribar *L.* 169, 25. = tres velut ordines hominum rep. conficiunt, τρεῖς, ἐξ ὧν ἡ πολιτεία συνίστηκεν, ὁ ἄρχων, qui bono ordini et securitati publicæ domi forisque legibus ferendis tuendisque, et armis gerendis perspicit, ὁ δικάζων, qui jure dicendo controversias civium disceptat, et sontibus pœnas dictat, καὶ ὁ ἰδιώτης homo privatus *Ly.* 157, 35.

ἀρχῶντης princeps collegii redemptorum vectigalis alicujus publici, ut e. c. quinquagesimæ *An.* 17, 22.

ἀσαφής] οἱ ἄλλοι ἀλάζονες, ὅταν τι ψεύδονται, ἀόριστα καὶ ἀσαφῆ πειρῶνται λέγειν *Æ.* 67, 36.

ἀσεβείας causæ agebantur in foro regis sacrorum 940, 13. ἀσεβείας γραψάμενος τὴν ἀδελφὴν τοῦ Λακεδαιμονίου 1301, 15. = σκέψασθε τὸν δαίμονα καὶ τὴν τύχην, ὡς περιγένητο τῆς τῶν Ἀμφισσέων ἀσεβείας *Æ.* 69, 38. ἀσέβεια Ἀμφισσέων ἐπὶ τὴν ἱερὰν γῆν 70, 19. = περὶ ἀσεβείας ἀγωνιζόμενοι τηλικούτοι γεγόνασι *L.* 163, 25. προσκαλεῖσθαι δίκην ἀσεβείας πρὸς βασιλεία 104, 13.

ἀσεβεῖν] οὐδὲν ἤττον ἡσεβήκασιν οἱ βεβουλευκότες τῶν ταῖς χερσὶ πραξάντων 347, 24. ἀσεβοῦσαν εἰς τοὺς θεοὺς περιφανῶς καὶ εἰς τὴν πόλιν ὕβριζουσαν 1349, 6. = Ποινὰς ἐλαύνειν τοὺς ἡσεβηκότας δασὶν ἡμῖναις *Æ.* 27, 7. = ἀσεβῶ pro ἀσεβεῖν δοχῶ *An.* 17, 21. = ἀσεβεῖσθαι τοὺς θεοὺς *L.* 191, 10. ΤΑΥΤ. deos violari impio quocunque facinore. παρακαλέσας αὐτὸς μάρτυρας ἡσέβουν. cædem commissam 96, 5. omnis enim cædes injusta est etiam ἐν τοῖς ἀσεβήμασι. facinoribus impiis, infandis, quibus numen deorum violatur, qui genus humanum condiderunt, quo superesset, non quo interimeretur.

τὸ ἀσέβημα ἤδη ὑμέτερον γίγνεται. culpa impietatis ab illa ad

vos transit 1382, 15. κοινὸν (ad omnes pertinens) ἀσέβημα, οὐκ ἀδίκημα μόνον 548, 11.=τὸ ἀσέβημα ἡμέτερον γίνεται A. 115, 11. τοῦτ' αὖ τὰ τοῦτου ἀσεβήματα ἀνατιθέντες 116, 14.

ἀσεβής] ἵνα ἐν αἵου τοῖς ἀσεβέσι τιθῇ τοῦτον τὸν νόμον 732, pen. μεθ' ὧν οἱ ζωγράφοι τοὺς ἀσεβεῖς γράφουσιν ἐν αἵου 786, 12. cur Phocenses ἀσεβεῖς appellantur v. Schol. ad 364, 6.=εἰς τοὺς ἀσεβεῖς τριάκοντα ἐνεπέσαμεν Æ. 51, 38.

ἀσελγαίνειν] περὶ ὧν εἰς ἡμᾶς ἡσέλγαῖνον 1257, 25.=ἀσελγαίνειν καὶ θορυβεῖν An. 30, 2. τοὺς νέους διαβέβληκεν ἀσελγαίνων 34, 17. τοὺς φανερώς ἀσελγαίνοντας θαυμάζοντες 32, 3.

ἀσέλγεια καὶ πλεονεξία, ἥ πρὸς ἅπαντας χρήται Φίλιππος 131, 11.=εἶναι ἐπὶ πολλῇς ἀσελγείας καὶ ἀφρονίας Æ. 13, 33. ἀρχαῖς ἀδικημάτων μὴ οἴσθε ἀπὸ θεῶν, ἀλλ' οὐχ ὑπ' ἀνθρώπων ἀσελγείας γίνεσθαι 27, 5. ἀσέλγεια τῆς δαπάνης 78, 5. ἀντιπαρεταγμένους πρὸς τὴν τούτων ἀσέλγειαν τοὺς τῆς πόλεως εὐεργέτας 90, 16.=μάχας καὶ κώμους καὶ ἀσέλγειαν πολλὴν γεγενῆσθαι περὶ αὐτῆς I. 39, 21.

ἀσελγεῖν] ἡσέλγημένα facinora per petulantiam commissa 521, 2.

ἀσελγής] πολὺ τῶν θαυματοποιῶν ἀσελγεστέρους 23, 19.=ἀπολαίπειν τι τῶν ἀσελγεστάτων Æ. 15, 23.=ἀσελγής ὧν καὶ βίαιος I. 73, 42.

ἀσελγῶς τινὶ χρῆσθαι 120, 10. δεσποτικῶς καὶ ἀσελγῶς διακείσθαι 216, 22. ἀσελγῶς ζῆς οὕτως, ὥστε καὶ τοὺς ἀπαντῶντας *αἰσχύνεσθαι 958, 16. ἀσελγῶς καὶ πολυτελῶς διάγοντα τὸν βίον 1355, 3. ἀσελγῶς καὶ προπετῶς ἐχρήτο αὐτῇ 1355, pen. ἀσελγῶς προσηλακίζετο ὑπὸ τοῦ Φρυνίανος 1356, 24.=ἀσελγῶς καὶ παρανόμως I. 80, 40.=ἀσελγῶς διακείμενος. id est ἀσελγής L. 169, 32.

ἀσημος ἢ νύξ οὐκ ἦν A. 120, 10.

ἡ ἀσθένεια τοῦ γήρως A. 127, 23.=ἀσθένεια τοῦ βίου paupertas De. 179, 23.

ἀσθενεῖν ægrotare 13, 2. ὥσπερ ἂν εἴ τις ἰατρὸς ἀσθενοῦσι μὲν τοῖς κάμνουσι μὴ λέγοι, μὴδὲ δεικνύοι, δι' ὧν ἀποφεύγονται τὴν νόσον —307, pen. ὥσπερ ἀσθενοῦντα τὸν δῆμον διάγουσι 1459, ult.=μεταξὺ ἀσθενοῦντι, interea dum ægrotat, morbo tenente Æ. 86, 3.=ἀσθενῶν ταύτην τὴν νόσον, ἐξ ἧς καὶ ἐτελεύτησε I. 36, 31. ἐκ τῶν πληγῶν ἀσθενήσαντα, οὐ πολλαῖς ἡμέραις ὕστερον ἀποθανεῖν 76, 24. *ἀσθενῶν διακείσθαι 36, 35.

ἀσθενής ὧν τὸ κατ' ἀρχαῖς 12, 25. αὐτὴ καθ' αὐτὴν ἀσθενής ἐστὶ 154, 19. ἀφορμὴ ἀσθενέστερα 186, 13. τῶν ἰδίων δικαίων τῶν ἐν ταῖς πολιτείαις οἱ νόμοι κοινὴν τὴν μετουσίαν καὶ ἴσιν ἐποίησαν καὶ τοῖς ἀσθενέσι καὶ τοῖς ἰσχυροῖς 199, 16. τάληθες ἰσχυρόν ἐστι καὶ τούναντίον ἀσθενές τὸ συνιδεῖναι πεπρακόσιν ἑαυτοῖς τὰ πρᾶγματα 406, 2. ἀσθενέστερον εὖρεν τὸ δίκαιον 642, 2. τὸν ἀσθενῆ παρὰ τοῦ πλουσίου, εἰς ἀδικεῖται, δύνασθαι λαβεῖν 1122, 8. πάντα τάλλα παρ' ὑμῖν ἑωρακότες ἀσθενέστερα τοῦ νόμου γεγενῆμένα 599, 19. ἀσθενέστερος ἦν τὸν ὑπὲρ τῆς νίκης πόνον ἐνεγκεῖν 637, 18. εἰς ἀφέλειαν ἀσθενές 1471, 4. quod parum prodest.=ἀσθενής de paupere L. 92, 2. πρᾶγματα ἀσθενέστερα 130, 14. TAYL.

ἄσitos] ἄσιτους *impastos, jejunos, vacuos, καὶ ἀγρόπνους* 1213, 24. ἄσιτοι δὲ οὐκ ἂν ἐδύναντο ἐλαύνειν 1223, 9.

ἀσκήν] ἐχθρόν τοσοῦτον ἐφ' ἡμᾶς αὐτοὺς ἡσκήκαμεν. *adversus nos ipsi armavimus, instruximus, aluimus, artibus veluti palaestricis et campestribus erudivimus* 36, 12. εἰς ἀγῶνα ἀμεινον ἡμῶν ἐκείνος ἡσκηται 124, 16. ἀσκοῦντες τὸν ἐνδον τείχους φθόνον ἐπ' ἀλλήλους 799, 13. = ἡσκει τὸν υἱὸν καὶ δι' ἐπιμελείας εἶχεν I. 64, 37. ἐκ παίδων τρέφων καὶ ἀσκῶν 110, 11.

ἀσκησις *exercitatio palaestrica* 1408, 4.

Ἀσκληπιῖς] ὅτ' ἦν Ἀσκληπιῶς ἡ θυσία *Æ.* 63, 13.

ἄσμα] ἀσμάτων ἀισχυρῶν ποιηται 23, 21.

ἀσμενεῖν μεταβολὴν τινα τῶν κακῶν *cupere mutationem rerum, oblatamque avidè atque cum congratulatione accipere* D. 94,

34.

ἄσμενος δέδεκται ταῦτα *libenter in se suscepit* 855, 13. τὸ μὲν πρῶτον, ὡς κατέπλευσα, ἄσμενον φασκοντα ἐωρακέναι με 970, 25. ἄσμενον ἀφαιρεῖν με τοὺς μάρτυρας τῶν ψευδομαρτυριῶν 1161, 26. ἄσμενος ἤκουσε 1161, ult. = δοκεῖ δέ μοι καὶ ὁμόσαι ἄσμενος I. 77, 15. = ἄσμενος L. 92, 45. ἀσμένη 92, 39. ΤΑΥΛ. ἄσμενος ἐκάθευδον *suaviter dormiebam et profundum, atque cupide, ut qui dudum opus habuissem quiete, eamque appetissem* 92, 45. ὡς ἂν ἀσμένη με ἐωρακυνία, ἤκοντα δὲ διὰ χρόνου 92, 39. ἄσμενοι τὰς ὑμετέρας συμφορὰς ὁρῶσι 165, 25.

ἀσμένως ἀκούειν 237, 15. μετὰ πολλῆς χάριτος τοῦτ' ἂν ἀσμένως ἰδῶν τῇ πόλει 295, 21. = L. 99, 4. ἀσμένως εἰρήνην ποιήσασθαι ὁποιαντινοῦν 130, 37. ἀσμένως εἶδον τὰς τῆς πόλεως συμφορὰς 163, 17.

ἀσπάζεσθαι I. 75, 4. = ἀσπασάμενοι τὰ ὕστατα τοὺς αὐτῶν I. 133, 22.

ἀσπαίρειν] νεκροῖς ἀσπαίρουσι *συντυχόντα* A. 119, 39.

ἀσπειστός, ἀνιδρυτός, ἀμικτός ἀνθραπος 786, 10. *immitis, implacabilis, cum quo negatum est amicitias contrahere.*

ἀσπιδοπηγίον, vel ἀσπιδοπήγιον *officina fabricandis scutis* 945, 15. et alibi.

ἀσπίς] ἀσπίδα ἀποβάλλειν *Æ.* 5, 2. ἀσπίδας χερσᾶς ἀνέθεμεν 70, 3. = ἀσπίδα ἀποβάλλειν An. 10, 22. = τὴν ἀσπίδα ῥίπτειν L. 117, 2. τὴν τε ἀσπίδα αὐτοῦ λαβὼν ἔρριψε *imperator militis improbi* 137, 26.

ἀσπονδός πόλεμος *implacabile bellum, in quo locus induciis nullus est* 314, 16. = ἀσπονδοὶ καὶ ἀκήρυκτοὶ πόλεμοι *Æ.* 38, 38.

ἀσπορός] οὔτε γὰρ σῖτος ἐνῆν ἐν τῇ χώρᾳ, ἀσπόρῳ διὰ τὸν πόλεμον γεγονυῖα 279, 4.

ἀσταθμητός] ὁ μὲν δῆμός ἐστιν ἀσταθμητότατον πρᾶγμα τῶν πάντων. *incertissimum, de cujus voluntate atque studiis omnium minime certa capi possit conjectura* 283, 5.

ἀστασίαστος, *quietus, a seditione alienus* L. 195, 38. 914, 16.

ἀστέγαστον ἦν τὸ πλοῖον A. 132, 8.

ἄστειος] ἂν ἐν ἡ δὴ δύο ἄστυα εἴπωσι 689, 6. τὰ τῶν λόγων ἄστυα τοῦ τὰ μέγιστα αἰσθάνεσθαι κακώλυνον αὐτοὺς 1441, 22. πολλὰ ἄστυα εἴπωσι 1461, ult.

ἀστροφάνωτος ἐκ τῆς Ὀλυμπίας ἀπῆει 331, 3. = ἀστροφάνωτος, cui corona aurea, præmium magistratus bene et probabiliter gesti, negatur Æ. 16, 3. 86, 37. ἀστροφάνωτος ἐκ τῶν νόμων, quem leges excludunt honore coronæ 79, 3.

ἀστοικτον χωρίον, ager non signatus L. ap. Harpocr.

ἀστοργος τὴν ψυχὴν Æ. 47, 29.

ἀστὸς] εἰ καὶ κατὰ θάτερα ἀστὸς ἦν 1307, 24. ἀστὴν ταύτην καὶ πολῖτιν οὖσαν μαρτυρεῖ 1312, 9. ergone ἀστὸς et πολίτης inter se differunt? Videntur ἀστοὶ esse Athenis nati et educati, et domicilia habentes. πολῖται autem poterant esse, qui Athenas nunquam vidissent, neque pedem illuc intulissent. εἰσῆγαγεν ἐπὶ ἀστὸν ἐξ ἀστῆς ἐγγυητῆς αὐτῷ γεγενημένον εἰδῶς 1315, 20. = I. 47, 23. 65, 4. 110, 32. 40.

ἀστράβη mulus clitellarius, ut Mœris Atticista interpretatur. ἐπ' ἀστράβης ὀχούμενος = ἐπ' ἀστράβης ἂν ὀφχούμεν L. 169, 13. 17.

ἀστράγαλος] ἀστράγαλοι διάσειστοι Æ. 9, 9. ἀμφ' ἀτραγάλοιςι χολωθεὶς 21, 26.

ἀστρατεία cum quis a castris abest, expeditioni militari jussus cum reliquis civibus interesse omisit. ἀστράτειας ἑάλω 533, 10. ἀστρατείας δίκην φεύγειν 999, 6. ἀστρατείας γραφεὶς 1353, 25. = ἀστρατείας ὄφλειν scil. δίκην, vel καταδίκην, vel ζημίαν An. 10, 22. = ἀστρατείας ἀλῶναι L. 140, 10. ἀστρατείας γραφῇ 144, 20. = ἀστρατείας et λειποταξίου δίκαι inter se copulantur Ly. 169, 2.

ἀστράτευτος] ἀστράτευτος ῥήτωρ Æ. 74, 36. τοῖς αὐτοῖς ἐπιτιμίαις ὥστο δεῖν ἐνέχεσθαι τὸν ἀστράτευτον καὶ τὸν λαοιπότα τὴν τάξιν 78, 41. = τοὺς ἀστρατεύτους καταλέξας L. 115, 26.

ἀστρον] εἰάν ἡ γῆ μὲν ἄνω, τὰ δὲ ἀστρο κάτω γένηται 792, 21.

ἄστν] εἰς τὰς οἰκίας καὶ τὸ ἄστν δέχεσθαι τὴν στρατιάν. in domos suas cujusque privatas et intra moenia oppidi sui copias nostras recipere 300, 1. οὐχὶ τὸν κύκλον μόνον τοῦ Πειραιῶς, οὐδὲ τοῦ ἄστος 326, 1. τὰ Ἡράκλεια ἐν ἄστει θύειν 379, pen. = πομπὴ Διονυσίων τῶν ἐν ἄστει Æ. 6, 40. 36, 3. στέφανον χρυσοῦν, ὃς ἂν ἐν θεάτρῳ ἐν ἄστει ἀναρρηθῇ, ἱερὸν Ἀθηνᾶς εἶναι κελεύει ὁ νόμος 60, 9. = ἄστν τὸ Θηβαίων ἀροῦται καὶ σπείρεται D. 93, 14.

ἀστυγείτων 632, 26. 1381, 23.

ἀστυκὸς urbanus, qui moribus, studiis urbis, vita et commoratione in urbe delectatur, eamque rusticationi præfert. δυσχεραίνοντος ὅλως τοῖς τόποις, καὶ μᾶλλον ἀστυκοῦ 1274, 24. = ἀστυκαὶ δίκαι L. 148, 20.

ἀστυνομεῖν honore ædilis, aut curatoris viarum, vel vicomagistri, fungi 1461, 11.

ἀστυνόμος differebat ab ἀγορανόμῳ eratque de magistratibus inferioribus 735, 10. = I. 36, 40.

ἀσυγγνώμων immanis, qui ignoscere recusat. οὐδείς τῶν ἀσυγγνώμων δίκαιός ἐστι συγγνώμης τυχεῖν 547, 8.

ἀσυκοφάντης] ἵνα μηδεὶς αὐτῷ τόπος ἀσυκοφάντης παραλείπεται *Æ.* 84, 34.

ἀσύμβολος] δεῖπνα πολυτελῆ δεῖπνῶν ἀσύμβολος *Æ.* 11, 13.

ἀσύμφορος] δεινότατον πάντων ἔθος καὶ ἀσυμφωρότατον ὑμῖν εἰς τὴν πολιτείαν εἰσάγων 341, 23. ἀσύμφορον ἡγοῦμαι τῇ πόλει τὸν λόγον λέγεσθαι 491, 6. οὕτω σφόδρα ἐναντίον ἐν τῷ ψήφισμα τοῖς νόμοις, μᾶλλον ἀσύμφορόν ἐστιν, ἢ παράνομον 654, 9. 729, 2. 804, 22. ἐξ ἀρχῆς μηδὲν ἀσύμφορον πράττειν 1456, 1. = *A.* 116, 11.

ἀσυνθετός qui non patitur se ad pacta conventa, seu ineunda, seu servanda, adduci. ἀσυνθετώτατον 383, 6.

ἀσύντοπος] ἀσύντοπα τοῖς πολλοῖς *Æ.* 47, 31.

ἀσύντακτος cui partes suæ demandatæ non sunt, qui certam in classem non est relatus, neque jussus certa pensa præstare et conferre in publicum, corpore fortunisque suis 170, 19.

ἀσφάλεια] οὐ μὲν οἶομαι γε δεῖν τὴν ἰδίαν ἀσφάλειαν σκοποῦντα ὑποστείλασθαι 14, 4. μέγαν εὐθείας τὸν λέγοντα, ἀθάνατον δὲ ἔνεκεν ἀσφαλείας. qui nunquam sit moriturus, si nihil aliud mortem inferat, quam vis externa et cædes violenta, a qua securi sunt ejusmodi consiliorum auctores propter gratiam, qua florent 142, 26. θαυμαστὴν εὐδαιμονίαν καὶ πολλὴν ἀσφάλειαν ἔχει 143, 20. ὁ μὲν ἐπιθυμεῖ δόξης, οἱ δ' ἀσφαλείας 154, 26. μηδεπώποτε τῆς πόλεως ἀσφάλειαν ἄδοξον μᾶλλον, ἢ τὸν ὑπὲρ τῶν καλῶν κίνδυνον ἡρημένης 295, 16. οὐδὲ προνοίας χάραν οὐδεμίαν τῆς ἰδίας ἀσφαλείας διδόναι 301, ult. προσδοκίαν τῆς ἀσφαλείας οὐκ ἔχει τὴν αὐτὴν 319, 19. λεπτήν καὶ ἄδηλον ἔχει τῷ κινδυνεύοντι τὴν ἀσφάλειαν 1472, 14. = ἐκ πολλοῦ τὴν ἀσφάλειαν ἂν ἐπιβουλεύουσι σκοποῦντες, οὐ πρότερον ἐπιχειροῦσιν *A.* 115, 7. τὴν ἀσφάλειαν τῆς ἐπιβουλῆς τηροῦντα 117, 14. = ἀσφάλεια τῆς ἐπαναφορᾶς *An.* 27, 37. = ἀσφάλειαν εἶναι δεῖν τοῖς ἱππείουσιν νομίζοντας *L.* 146, 43. περὶ πλείονος ποιησάμενοι τὴν ἰδίαν ἀσφάλειαν, ἢ τὸν τῆς πόλεως κίνδυνον 187, 19.

ἀσφαλῆς] τὴν τοῦ τὰ βέλτιστα λέγειν ὁδὸν παράσχηται ἀσφαλῆ 31, 19. ἀσφαλῆς καὶ ἀπράγμων καὶ ἀκίνδυνος ὁ τῶν ἰδιωτῶν βίος 150, 8. ὥς τῇ μὲν πόλει ἀσφαλὲς τὸ τὰ αὐτῆς πράττειν, σοὶ δ' ἐπικίνδυνον 150, 21. ἡμῖν τὴν ταχίστην ἀπαλλαγὴν τῶν ἐπηρητημένων φόβων δότε καὶ σωτηρίαν ἀσφαλῆ 332, ult. οὐ πάνυ καλὸν, οὐδ' ἀσφαλὲς ἦν ἐκείσε πλανᾶσθαι 395, 5. ἀσφαλῆς et βέβαιος copulantur. τὸ γὰρ ἀσφαλὲς αὐτῆς (pacis puta) καὶ τὸ βέβαιον οὗτοι προὔδοσαν 372, 2. ἀσφαλῆ καὶ βέβαια ἡμῖν ἦν καὶ τὰ τοῖς ἄλλοις θεοῖς τυθέντα ἱερὰ 1460, 15. οὐκ ἀσφαλὲς μοι νομίζω σὺν τοῖς τοιοῦτοις ζῆν ἐν ταύτῳ 1025, 7. = ἔπαινον ἀσφαλῆ καὶ ῥάδιον καθ' αὐτοῦ ποιήσεται, efficiet, ut non modo facile sit eum laudare, sed ut laudes quoque in eum colatæ, perennes sint et certæ, ut cum veritate constantes *Æ.* 24, 14. = οὐ γὰρ ἂν τόνδε τὸν ἀγῶνα ἀσφαλέστερον ἐνόμισεν εἶναι. nam alias, h. e. si hoc minus certo nosset, non induxisset animus, hac de cæde certamen forense sibi tutius et expeditius fore, quam illud alterum de sacrilegio *A.* 116, 4. = εἶναι ἐν

ἀσφαλεῖ φράσαι. id est εἶναι ἐμοὶ ἀσφαλὲς τὸ φράσαι, αὐτὸ εἶναι ἐμὲ ἐν ἀσφαλείᾳ τοῦ φράσαι An. 22, 23. μεθισταμένης πάλιν τῆς πόλεως εἰς τὸ ἀσφαλὲς reddita reip. securitate 20, 44. ἀπάγειν τοὺς κακουργοὺς εἰς τὸ δεσμοτήριον ὑμῖν οὐκ ἀσφαλὲς διὰ τὰς χιλίας δραχμὰς 31, 24 = ἀσφαλὲς ἀγὰν D. 105, 15.

ἀσφαλῶς] ἀσφαλίστατα τοῖς καιροῖς χρῆσθαι 220, 6. εἰς τὸν ἐαυτῶν βίον ἀσφαλῶς ἔχειν 143, 1. διὰ τῶν ἐτέρων κινδύνων τὰ ἐαυτῶν ἀσφαλῶς σχήσειν 241, 5. οἷς γὰρ ἐστὶν ἐν λόγοις ἡ πολιτεία, πῶς, ἂν οὗτοι μὴ ἀληθεῖς ᾦσιν, ἀσφαλῶς ἐστὶ πολιτεύεσθαι 399, 6.

ἀσχάλλειν ἐπὶ τῷ δίδοναι δίκην 555, 26. ægre ferre, quod ad poenas dandum adigaris.

ἀσχημονεῖν] ἄλλα ἀσχημονοίῃ, ἃ δούλων, οὐκ ἐλευθέρων ἐστὶν ἔργα 609, 17. κἂν ἀσχημονήσῃ τὰ δεινότερα 1396, 26. = ἀσχημονεῖν δεινῶς Æ. 32, 22.

ἀσχημῶν] ἀσχημὸν τι ὄνεια χρημάτων πράξας Æ. 48, 30. ἀσχῆμων ἐν τῷ βίῳ καὶ βδελυρὸς 89, 3.

ἀσχολία] κατασκευάζειν ἐκεί τιν' ἀσχολίαν ἐαυτῷ 94, 16. αὐτὸς μὲν ἀσχολίαν ἄγειν, τὴν δὲ γυναῖκα ἔξαρκεῖν τὴν αὐτοῦ παρούσαν 1033, 11. ἀσχολίας τῆς ἐπὶ τῷ πραγματεύεσθαι 1081, 25. negotium, occupatio creata a necessitate rerum suarum satagendi. = ἀσχολία μοι ἦν παρίναι. non vacabat adesse A. 142, 38. 143, 5.

ἀσχολος] Θηβαῖον ἀσχόλων ὄντων 36, 4.

ἀσχόλος εἶχε περὶ τὴν ἀναγῶγην ὦν 900, 18.

ἄσματος] ὡς δῆτα πονηρὸν καὶ ἄσματος ἐπιδείξων 1024, 22. est is, qui nescit σώζειν pacta tueri, conservare parsimonia et sobria administratione, sed prodigit.

ἄσώτως καὶ πολυτελῶς ζῆν 1025, 19.

ἄτακτεῖν. cum exeundum in castra esset, domi manere, militiæ suæ munia defugere, pati se in acie et castris desiderari 31, 16. = L. 141, 19.

ἄτακτος] ἄτακτον καὶ ἀνόμαλόν ἐστιν ἡ φύσις 774, 8. = qui non stat in acie, qui se imperatori non exhibuit in ordine collocandum Ly. 152, 42.

ἄτάκτως λαμβάνειν 38, 14.

ἄταξία] τὴν ἀταξίαν ἀνελών 38, 14. = μήθ' ὑμεῖς ποτὲ εἰς τοσαύτην ἀταξίαν τῶν νόμων προβαίητε Æ. 59, 5.

ἀτάσθαλος] ἀτάσθαλα μηχανᾶσθαι Æ. 49, 27. 73, 4.

ἄταφος Ly. 153, 31.

ἀτείχιστος L. 914, 16.

ἀτέλεια] οὐκ ἐψηφίσαντο πολιτείαν, ἀλλ' ἀτέλειαν ἔδωκαν μόνον 173, 7. quarum rerum nulla esset Athenis immunitas, esse p. 464, ult. sqq. enumerantur. τῶν τριηραρχῶν οὐδεὶς ἐστὶν ἀτελής, οὐδὲ τῶν εἰσφορῶν τῶν εἰς τὸν πόλεμον, etc. ἀτέλεια τοῦ μετοικίου 691, 3. ἀτελείας ἄγειν τῶν νομιζομένων ἐν τῇ νῆϊ λειτουργῶν 1217, 23. ἐξ ἀτελείας ἔξον καλὴν ἑταίραν. a handsome mistress who cost him nothing 1358, 11. οὕσης αὐτῷ ἀτελείας ἐκ τῶν νόμων 1353, 23. quo e loco colligi posse videtur, functionem aliquam publicam jus ἀστρατείας dedisse, ut illis muniis fungentes a mi-

litia legitime abessent. = καταφρονῆσαι προεδριῶν καὶ ἀτελειῶν I. 55, 40.

ἀτέλεστος] χώραν ἀτέλεστον ἔχουσιν αὐτοὶ τετελεσμένοι 1461, 15. = exitu carens, irritus, ἀθέμιστα δεῖσεται, rogabit, quæ rogare nefas sit, καὶ ἀτέλεστα, et quæ nunquam eventura sint A. 113, 39.

ἀτελῆς liber a necessitate pecunias contribuendi, aut molestas functiones obeundi. ἀπὸ μικρῶν ἀναλωμάτων ἀτελεῖς γενομένοις τοὺς πλουσίους 260, 10. ἀτελῆς τῶν ἄλλων λειτουργιῶν 565, 4. ἀτελῇ στρατείας ἑαυτὸν ποιῆσαι οὐ δυνάμενος 568, 10. ἀφ' ὧν τριάκοντα μνᾶς ἀτελεῖς ἐλάμβανε τοῦ ἐνιαυτοῦ πρόσδοτον 816, 8. *clear profit*, lucrum, quod superest deductis omnibus in rem factis sumtibus. ἀτελῇ τὸν σίτον ἐξάγειν *toll-free*, cujus nullum vectigal solvitur 917, 26. ὅσα οἱ νόμοι ἀτελῇ πεποιήκασιν. a contributionibus exemerunt 1044, 17. ἐὰν δὲ μὴ προσκαλῶσθαι, ἀτελῆς ἴσται ἡ ἐπιδικασία τοῦ κλήρου. adjudicatio erit irrita, cassa 1055, 1. = irritus, exitu carens. ἀτελῇ τὴν γνώμην ποιῆσαι An. 23, 16. ἄκυρος καὶ ἀτελῆς σῶσαι. penes quem potestas et auctoritas servandi nulla est, qui servandi voluntatem ad exitum perducere nequeat 30, 12. = οὓς ἡ πόλις παῖδας ὄντας ἀτελεῖς ἐποίησε. immunes fecit, h. e. omni relevavit onere contributionum pecuniariorum L. 908, 3.

ἀτῆ] τὴν ἀτῆν ὁρῶν στείχουσιν τοῖς ἀστοῖς ἀντὶ τῆς σωτηρίας 419, 3. 13. αὐαίνει δ' ἀτῆς ἀνθεα φυόμενα 423, 2.

ἀτιμάζειν contemptui habere 1016, 20. 25. 1017, 11. = ἀτιμάζομενος τῷ γεγεννημένῳ L. 193, 13. δι' ὃ τι τοὺς ἀγαθοὺς τιμᾶτε καὶ τοὺς κακοὺς ἀτιμάζετε 189, 33.

ἀτίμητος δικῇ actio est ea, cujus pœnam, vel mulctam, causa cadenti non arbiter, aut judex pro sensu suo irrogat, aut æstimat, sed lex jam dudum definivit atque præscripsit, quid reus condemnatus luere in ære pative corpore debeat. ἵνα μὴ ἀτίμητον δέκα μνῶν δίκην ἀγανίσθαι 543, 16. ἀτίμητον ὄφλειν αὐτῷ τὴν δίκην 978, 10. ἀτίμητους φεύγειν δίκας 1276, 19. causarum hoc genus erat durius atque acerbius, utpote in quo æquitati et indulgentiæ judicium locus nullus esset, sed severitas legum modum mulctarum definientium dominaretur. = ἀτίμητος ἄγων, causa, cui æstimatio nulla a legibus præscripta est Æ. 84, 7. = ἀτίμητόν τι δίδοναι, sic donare ut nil tibi cures aut contra dari, aut saltim oppignerari I. 41, 24.

ἀτιμία] ἦν ἂν οὕτως τις φήσειεν ἀτιμίαν εἶναι 122, 12. ἀξιῶν τῆς προσηκούσης ἀτιμίας 283, 25. φοβερωτέρας ἡγήσεται τοῦ θανάτου τὰς ὕβρεις καὶ τὰς ἀτιμίας, ὥς ἐν δουλευούσῃ τῇ πόλει φέρειν ἀνάγκη 296, 21. περὶ ἀτιμίας χινδυνεύοντας 835, 11. ἀτιμίαν patris, h. e. imminutionem capitis, per quam jus in foro standi amitteretur, a patre defuncto filius, quasi hereditate traditam, suscipiebat, gerebatque, donec, quæ pater ærario debuisset, lueret 603, ult. Superstite tamen adhuc patre filius erat ἐπίτιμος, eo-que licebat ipsi, loco et nomine patris, causas in foro agere

1322, 10. = ἵνα μὴ μετάσχωσι τῆς τοῦ πατρὸς ἀτιμίας I. 81, 25. = ἀτιμίας causæ diversæ et genera diversa An. 10, 14. = πᾶσα ὁ ἀτιμία καὶ κακότης ἔπεται Ly. 162, 40.

ἄτιμος ἔστω καὶ πολέμιος τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων 121, pen. ubi etiam exponitur, quid ἄτιμος ibi loci significet. ὑμῖς τὸν λείποντα τὴν ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ ταχθεῖσαν τάξιν ἄτιμον οἰσθε προσήκειν εἶναι καὶ μηδενὸς τῶν κοινῶν μετέχειν 200, 11. ἄτιμός τις, exsors alijus honoris. ἄτιμους τοῦ συμβουλευεῖν ὑμῖν ποιεῖσθαι 200, 15. = ἄτιμος ἐκ συκοφαντίας, infamiae judicio notatus, postquam reus calumniae factus et peractus esset Æ. 52, 3. = ἐπιτίμους ποιεῖν τοὺς ἄτιμους An. 10, 13. ἄτιμοι εἰς τὰ χρήματα et εἰς τὸ σῶμα. ratione facultatum et quoad ipsum cujusque corpus 10, 23. ἄτιμοι κατὰ προστάξεις sub certis conditionibus atque restrictionibus 10, 25. ἄτιμοι τούτων horum jurium exsortes 10, 29. = ἄτιμους τῆς πόλεως κατίστησαν L. 122, 9. 140, 14.

ἄτιμοῦν privare jure in foro standi. ἐφ' ἧ γὰρ (γραφεῖ) ἐκεῖνος ἑαυτὸν ἠτίμωσε οὐκ ἐπέελεθ' 548, 8. ergo qui actiones majestatis susceptas haud persequeretur, is infamis fiebat. τὸν εἰπόντα τι μὴ κατὰ τοὺς νόμους, ἐὰν ἀλλῶ, τὸ τρίτον μέρος τοῦ σώματος ἠτιμῶσθαι 1231, 21. παρ' ὀλίγας ψήφους ἠτιμώσατε αὐτὸν 743, 21. ὁ μὲν ἀθλιος ἄνθρωπος [Straton, nī fallor] ἠτίμαται καὶ ὕβρισται. citat Hermog. p. 347, 5. e Midiana, nī fallor. = γραφὰς δόρων ἀλίσκομένους ἀτιμοῦτε, in judicio largitionum victos infamia notatis Æ. 87, 3. = ἐπειδὴ εἰλομεν, ψευδομαρτυριῶν ἀτιμῶσαι I. 52, 32. κατοικοδομήσας καὶ ἐπιβουλευσας ἠτίμωσε 73, 33. = οἱ ἐλευθεροὶ ἀτιμοῦνται καὶ χρήμασι ζημιοῦνται, ἐὰν μὴ τάληθ' δοκῶσι μαρτυρῆσαι A. 120, 2. = ἀτιμοῦν reddere aliquem ἄτιμον, efficere, ut infamia notetur L. 118, 7.

ἀτιμώρητος] ἀτιμώρητον εἶναι θάνατον Æ. 20, 22. παρίεναι ἀτιμώρητον, inultum transmittere 70, 33. = ultore vel vindice carens A. 123, 18.

ἀτίμως ἐκ τῆς οἰκῆς ἐκβαλὼν L. 903, 12.

ἄτοκος aēs, cujus nulla dependitur usura, quæ gratuito alicui conceditur usurpanda. ἐνιαυτὸν ἀτόκῳ χρῆσθαι τῷ ἀργυρίῳ 1250, 12. = foemina sterilis. εἰδὼς τὸν ἅπαντα χρόνον ἄτοκον οὖσαν αὐτὴν I. 41, 31.

ἄτολμία verecundia. τοῖς ἀποθρασύνεσθαι βουλομένοις τοσαύτην ἄτολμίαν ἢ σὴ σωφροσύνην παρεσκεύασεν 1407, 14.

ἄτολμος καὶ μαλακὸς 106, 22. τίνα δὲ ἄτολμον οὗτοι καὶ δειλὸν πρὸς τοὺς ὄχλους φασὶν εἶναι 405, 17. ἀτολμώτατος πάντων 405, ult.

ἄτοκος] τῶν ἀτοκωτάτων μέντ' ἂν εἴη 16, 23. οὐδένα οὕτως ἀγνώμονα, οὐδ' ἄτοκον ὄρῳ 141, 26. ὡς ἔστιν ἄτοκον, περὶ τῶν δικαίων ὑμᾶς διδάσκειν (subaudi τίνα) αὐτὸν οὐ δίκαια ποιοῦντα 198, 7. ἄτοκος μεγάλη ταραχὴ 215, 12. pro ἀτόκως. Sic etiam p. 439, pen. in Aldina est ἀτόπους τινὰς δυσχερεῖς ἀνθρώπους. ubi nunc legitur καὶ δυσχ.

ἀτρέμας lente, suspenso et tacito gradu. ταχὺ βαδίζων ἐγὼ, καὶ οὐ ὁ ἀτρέμας 982, 17.

ἀτρεμίζειν *immobilis in vestigio stare*. τοῖς εὐτυχούσιν ἀτρεμίζειν καὶ φυλάττειν τὴν παρούσαν εὐδαιμονίαν συμφέρει A. 120, 13. οὐκ ἂν ἐβλήθη ἀτρεμίζον καὶ μὴ διατρέχον 121, 36. 124, 21. 29.

ἄττα *pro* τινα, *vel* ἄτινα. ὅποια ἄττα ἂν ὑμᾶς παριστῇ τὰ πράγματα 17, 15. λοιδορεῖσθαι δὲ ἄλλα ἄττα *nescio* quæ οὐδαίς ἐκώλυε καὶ βλασφημεῖν 406, 21. ἄττα διελέχθης. Δημοσθένης ἀντὶ τοῦ ἄτινα. *Etymolog. M.* p. 167, 43. = A. 143, 9.

ἄττειν *subsilire, persultare*. ἄττων δεῦρο κάκεισε 786, 5.

ἄττης, *vel* Attis. ὕης ἄττης *exclamatio fanaticorum in sacris Cybeles* 313, 26.

ἄττικίζειν *cum Atheniensibus facere, partes eorum tueri*. οἱ μὲν ἐφιλιππίζον, οἱ δ' ἡττίκιζον 1334, 10.

ἄττικιστὶ λέγειν τῇ φωνῇ 1424, 1. *conf.* v. Ἀττικῶς.

Ἀττικὸς] καλῶ θεοὺς πάντας καὶ πάσας, ὅσοι τὴν χάραν ἔχουσι τὴν Ἀττικὴν 274, 26. ἀμυδροῖς γράμμασιν Ἀττικοῖς δηλοῦσα τὰ γεγραμμένα 1370, *pen.*

Ἀττικῶς] εἴτις αὐτῶν ἀφέλοι τὸ γινώσκεισθαι καὶ τὸ τῇ φωνῇ λέγειν Ἀττικῶς 202, 11. *conf.* p. 1424, 1.

ἀτυχεῖν] δεῖ τοὺς εὐτυχούντας περὶ τῶν ἀτυχοῦντων αἰετ φαίνεσθαι βουλευομένους τὰ βέλτιστα 196, 22. ἀτυχεῖν *de* populis *libertate multatis* 196, 26. *ult.* item *de* privatis, infamia notatis, aut ἐπιτιμῆα sua denudatis 533, 22. ἐν οἷς ἡτύχσαν οἱ ἄλλοι, θρασὺς αἶψαι 314, 26. = ἰκανὸς γὰρ ἔφη αὐτὸς ἀτυχῶν εἶναι I. [17, 9.] ἀτυχοῦντι ἐπιτιμῶν [22, 18.] = τοῖς ἀτυχοῦσι νεωτερίζειν συμφέρει A. 120, 12.

ἀτύχημα] τέλειον τἀτύχημα τῷ βασιλεῖ ποίησαντι 173, 11. καίτοι ὅσῳ τὰ τῶν Ἀθηναίων ἀτυχήματα ἐνευδοκιμεῖν ἀπέκειτο 294, 13. τοὺς ἐπὶ τῶν κοινῶν ἀτυχημάτων, ὧν ἐφρόνουν, λαβόντας ἄδειαν (τοῦ ταῦτα ἐκφαίνειν *sc.*) 321, 9. οὐκ ἐπέθεντο τοῖς ἀτυχήμασι 643, 10. ἀτύχημα οὐδὲν ἔλαττον ἀτυχῆσαντες 885, 6. οὐχ οὕτως ὄνειδος, ὥς ἀτύχημα ἂν φαίη 1434, 19. = βοηθεῖν τοῖς τῶν προγόνων ἀτυχήμασιν *Æ.* 78, 3. = ἀτύχημα ἐμοὶ τι συνέβη πρὸς τὸ δημόσιον I. 81, 41.

ἀτυχής] οὐ γὰρ οὕτως ἄφρων, οὐτ' ἀτυχῆς εἰμι ἐγώ, ὥστε ἀπεχθάνεσθαι βούλεσθαι μηδὲν ὠφελεῖν νομίζων 34, 13. οἱ τότε μὲν βαρεῖς, νῦν δ' ἀτυχεῖς Θηβαῖοι 231, 16. πῶς γὰρ οὐκ ἀτυχῆς, ᾧ, πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς, καὶ τὸ πρὸς Ἀριστογέιτονα ἐξετάζειν ἑμαυτὸν συμβαίνει 1485, 16. = ἀτυχίστατος A. 116, 23. = *homo flagitiosus, sceleratus* D. 99, 34.

ἀτυχία] ἀτυχίας κοινῆς μετασχὼν τοῖς ἐργαζομένοις ἐν τοῖς ἔργοις 1309, 18. ὁ νομοθέτης ὥσπερ τὰς ἀτυχίας τῶν οἰκειῶν [ut si in paupertatem deciderint,] καὶ τὰς ἐκδόσεις τῶν γυναικῶν [cognatorum puta] τοῖς ἐγγύτατα γένους προσέταττε ποιεῖσθαι—1100, 7. ἀτυχία *peculiariter appellatur capitis imminutio, qua jus in foro standi et sacra participandi perit* 533, 11. = ἐμβάλλειν εἰς ἀτυχίας *Æ.* 65, 6. στεφανοῦσθαι ἐπὶ ταῖς τῆς πόλεως ἀτυχίαις 72, 22. ἀτυχία πρὸς τὸ γένος. (*pro* περὶ τ. γ.) 77, *ult.* = ἐλεήσαντας τὴν ἑμὴν ἀτυχίαν ἱατροὺς αὐτῆς γενέσθαι A. 117, 40. ἡ ἀτυχία ἀδικεῖται ὑπ' αὐτοῦ 118, 1. τῇ ἀτυχίᾳ ἐκὼν ἑμαυτὸν ἐγχειρίσω καὶ τῇ τούτων ἔχθρᾳ 119, 20. τὴν ἀτυχίαν αἰτοῦμαι εἰς εὐτυχίαν μεταστῆ-

και 119, 33. δια την ἀτυχίαν τῆς ἀμαρτίας 123, 20. = τὴν τῆς πατρὶδος ἀτυχίαν ἑαυτοῦ σωτηρίαν προσαγορεύειν L. y. 150, 10. = ἀτυχία Demostheni exprobat, h. e. fatalis ei atque cognata quasi infelicitas, per quam fieret, ut quicquid institueret agereturque, id non modo irritum, sed etiam reip. exitiosum esset D. 100, 6.

αὐαίνει δ' ἄτης ἄνθεα φυόμενα 423, 2.

αὐδᾶν de oraculis, prædicere, vel imperare, mandare 531,

2.

αὐθάδης 1405, 16.

αὐθαίρετος] αὐθαίρετον ἑαυτοῖς ἐπάγονται δουλείαν 424, 9.

αὐθέντης. homicida A. 122, 46. 123, 39. 124, 18. 125, 4.

5. 130, 32. = L. ap. Harpocr.

αὐθήμερόν. adhuc eodem ipso die, quo quid fieri oportebat, aut quid aliud evenit. αὐθήμερόν ἦσθετο 543, 11. 1069, 21. = αὐθήμερόν τεθνάτω Æ. 3, 16. ἐκπλεῖν μόνος εἰς Σάμον ἐγχειρήσας, αὐθήμερόν ὑπὸ τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς ὡς προδότης τῆς πατρὶδος θανάτῳ ἐξημιάθη 89, 34.

αὐθήμερος, quod valet in unum modo præsentem diem. μᾶλλον σοι τῶν αὐθήμερων λόγων μέλει, ἢ τῆς σωτηρίας τῆς πόλεως Æ. 83, 38.

αὐθις (tempore post, imposterum) ἀποδώσει χάριτας L. 185, 46. = D.* 96, 15.

αὐλεις θύρα 422, 23. = L. 93, 20. 121, 27.

αὐλῇ] ἡ γυνή μου ἔτυχε μετὰ τῶν παίδων ἀριστῶσα ἐν τῇ αὐλῇ 1155, 26. 1156, 8. ἐπὶ τῆς ἐσχάρας τῆς ἐν τῇ αὐλῇ Ἑλευσίνι 1385, 2.

αὐλητῆς] αὐληταῖς κεχορήγηκα 565, 6.

αὐλητρὶς 525, pen. = αὐλητρῖσι δουλεύειν Æ. 6, 34. αὐλητρίδας ἔχῃ καὶ ἑταίρας πολυτελεστάτας 11, 14. = L. 101, 17.

αὐλία, idem quod αὐλεις θύρα L. ap. Harpocr.

αὐλὸς] οὗ τὴν γλῶτταν εἶαν τις, ὥσπερ τῶν αὐλῶν, ἀφέλοι, τὸ λοιπὸν οὐδέν ἐστι Æ. 86, 29.

αὐξάνειν] ἡξήσαμεν ἡμεῖς Φίλιππον. auximus ipsi nos eum opibus, potentia 11, 24. αὐξάνεσθαι μέγας. hoc est εἰς μέγεθος 19, 18. εἰ τὰ δίκαια πράττοντα ἑώρων αὐτὸν ἡξημένον 19, 22. ἀλλὰ τὸ κοινὸν αὐξάνειν ἕκαστος ὥσπερ δεῖν 35, 24. ὅσῳ τὰ τῆς πόλεως ἐλάττω γέγονε, τοσούτῳ τὰ τούτων ἡξῆται 36, 23. μέγας ἐκ μικροῦ καὶ ταπεινοῦ τὸ κατ' ἀρχὰς ὁ Φίλιππος ἡξῆται 116, 9. ἐν μέσῃ τῇ Ἑλλάδι αὐξανόμενου ληστοῦ τῶν Ἑλλήνων 140, 18. οἷς ἡ πατρίς ἡξάνατο 328, 27. προήσονται τὰ ἑαυτῶν ἐτοιμότερον οἱ ἐπὶ τοῦ *ἐμπορίου δανειζόντες, ἐκ δὲ τούτων αὐξήθησεται ὑμῖν τὸ ἐμπόριον 1297, 15. ὅσαι χρεῖαι δι' ἥρας χωρὶς αἰσχύνης ἡξήθησαν perfectæ sint 1402, ult. 1406, 6.

αὖξει τὸν στρατιώτην ὁ πόλεμος De. 178, 35.

αὖριον τῇ ἡν A. 143, 46.

αὐτάρκης] εἰ γὰρ αὐτάρκη τὰ ψηφίσματα ἦν ὑμῶς ἀναγκάζειν, ἀ προσήκει, πράττειν 32, 11. αἱ μὲν ἄλλαι δυνάμεις ἐπισικῶς εἰσὶν αὐτὸ-
OBATT. ATT. L

ἀρκεῖς ipse sibi ad perfectionem et ad finem suum consequendum suffiunt, alieni non egentes auxilii 450, 14. ὅσα ἄλλα τὰς ὀνήσεις αὐτάρκεις ἔχει τοῖς κεκτημένοις 1393, 9. quæ laudes iis, quibus insunt, vel solæ sufficiunt ad utilitates inde percipiendum, etiamsi aliorum desit, seu assensus et prædicatio, seu voluntas, aliis licet invitis et præconium denegantibus. αὐτάρκεις κατασχεῖν πράγματα 1464, 14.

αὐτεπάγγελτος 247, 24.

αὐτίκα δὴ μάλα mox, in continenti, aut, ne longe abeam, sed exemplo utar statim succurrente 778, 25. = θεατῆς αὐτίκα ἐγὼ ἔσομαι ὑμέτερος Æ. 27, 38. = αὐτίκα for instance, exempli causa, seu, ne longe abeam, sed id solum commemorem, quod est ad memoriam, seu proximum seu recentissimum A. 137, 19. = An. 1, 18. = L. 156, 3. 157, 38. 185, 6.

αὐτόθεν (illinc) ἔρχετο αὐταῖς πίδαῖς 614, 21. cum adhuc hic, Athenis, in urbe esset 1215, pen. τὸ αὐτόθεν τάλαντον. talentum assignatum in unam aliquam domum ipsa in urbe sitam, aut in rus aliquod in ipso agro suburbano situm, atque illinc repetendum. opponitur enim aliis numis, assignatis in fundos extra agrum Atticum sitos 1110, 7. = jam nunc statim, ab hoc momento temporis inde An. 22, 25.

αὐτοκράτωρ ἐπιτοκίας. cujus in arbitrio est, ut, si velit, impune pejeret 215, 2. οὐ γὰρ αὐτοκράτορες εἰσιν Ἀθηναίων τινα, ὡς ἂν βούλωνται, κολάσαι 1372, 14. = αὐτοκράτορες πρέσβεις, cum plena potestate decernendi et constituendi, spondendi, sanciendo Æ. 62, 35. = αὐτοκράτωρ πρεσβευτῆς περὶ τῆς εἰρήνης L. 130, 29. 32.

αὐτολήκυθος, qui ipse sibi suus minister est, suique lecythi bajulus 1261, 17. 1262, 6.

αὐτόματος] γέγονεν αὐτόματον 11, 1. τὰ μέλλοντα αὐτόματα οἰόμενοι σχήσειν καλῶς 11, 23. αὐτόματος ἦκει ὁ καιρὸς 11, 27. ὁ τοῖς γονεῦσι μόνον νομίζων γεγενῆσθαι, τὸν τῆς εἰμαρμένης καὶ τὸν αὐτόματον θάνατον περιμένει 296, 18. πολλῶν τὸ τῆς τύχης αὐτόματον κρατεῖ 1420, 14. ἡ τύχη καλῶς ποιοῦσα πολλὰ τῶν πραγμάτων ὑμῖν αὐτόματα, ὡς ἂν εὖξαισθε, παρίστησιν 1445, 20. πάντα αὐτόματα ἔσται 1449, 20. = ἀψευδής τις ἀπὸ ταῦτομάτου πλανᾶται φήμη κατὰ τὴν πόλιν Æ. 18, 7. αὐτόματον ἐκ μηδεμιᾶς προφάσεως 47, 22. αὐτομάτῳ τι συμβῇ 77, 33. = τὸ αὐτομάτον αἰτιασθαι L. 105, 26.

αὐτομαχεῖν, suam causam agere L. ap. Harpocr.

αὐτομολεῖν εἰς τὰς τῶν ἐλευθέρων διατριβὰς Æ. 23, 2. αὐτομολοῦντες ἐν τῇ πολιτείᾳ, alias alia sentientes et sequentes in gerenda republica, inconstantes, versatiles, transfugæ ab una parte ad alteram 64, 22.

αὐτόμολος] ἐστιγμένος αὐτόμολος Æ. 38, 26.

αὐτόνομος] τούτους ἅπαντας ἡγεῖσθαι χρὴ ἥδιον ἂν αὐτονόμους καὶ ἐλευθέρους, ἢ δούλους, εἶναι 15, 26. πάντες ἂν ὄντες ἐλεύθεροι καὶ αὐτόνομοι 327, 8. = Ly. 157, 8.

αὐτότης] οὐ γὰρ ὁλόν τε αὐτόπτας ὑμᾶς ἐνίαν καταστήσαι 600, 11.=αὐτόπτης τῶν ἀδικημάτων D. 110, 10.

αὐτός] αὐτὸ illud ipsum, quod aio. αὐτὸ (scil. τὸ πρᾶγμα, vel ἔργον) σημαίνει, εἰς ταύτην εἶναι πέμπτην 360, 5. *αὐτὸς τοίνυν ἐστὶ μοι λόγος 471, 15. αὐτὸς sine articulo idem valet atque cum articulo copulatum. οὐ γὰρ αὐτὸς (pro ὁ αὐτὸς) οὔτε καιρὸς, οὔτε τρόπος 1430, 12. ταῦτὸ τοῦτο adverbialiter, *pari modo*. subaudi ποιήσας 526, pen. *just so, exactly, just so would I have it, so stands the business exactly and no otherwise, it accords to a hair*. Conf. p. 171, 10. αὐτὸς ἔχων ἀκολούθους τρεῖς ἢ τέτταρας, σοβεῖ διὰ τῆς ἀγορᾶς. tametsi unus tantummodo homo esset, cui servi singuli sufficerent, tamen, quoties per forum cum fastu et tumultu ruit, ternos quaternosve pone se trahit pedissequos. αὐτὸς pro τῷ 95, 25. αὐτὸς pro solus. τὴν Ἀραίαν αὐτὴν στρατεύεσθαι solummodo per æstatem 123, 16. ἀντὶ πολλῶν καὶ ψευδῶν αὐτὰ τὰ ἀναγκαιότατα εἰπεῖν περὶ αὐτοῦ 269, 13. solummodo ea, quæ in primis necessaria commemoratu sunt, nulloque pacto prætermittenda. item 284, 20. αὐτοὶ in orationibus judicialibus designat iudices. λάβε τὸ ψήφισμα αὐτοῖς καὶ ἀναγίνωσκε σύ. pro λάβε τὸ ψ. καὶ ἀναγίνωσκε τοῦτο τοῦτοίς, τοῖς δικασταῖς δηλονότι τοῖς νῦν ἐνθάδε καθίζουσι. passim locorum. ἐπανῆκεν αὐτῇ ὥς ἐμε. ultro, sponte sua redit ad me 1156, 3. οὐδ' ἐκλιπεῖν τὴν ἀμφισβήτησιν αὐτὸν ἐκόντα 1178, 20. ταῦτα πάλιν εἰς ταῦτο [subaudi ἐν ᾧ πρότερον ἦν] καταστήσῃ. in statum pristinum primigenium restituat 1044, 27.=δις περὶ τοῦ αὐτοῦ λέγειν ὁ αὐτὸς τοῖς αὐτοῖς vetitum erat Æ. 5, 33. αἰρέσει τῇ αὐτῇ, eodem consilio, eundem ad finem 10, 17. μηδὲν ἐκτίνῃ αὐτὸς, ἀλλ' ἕτερος ὑπὲρ αὐτοῦ 11, 15. αὐτοὶ, Athenienses. οὐ πάτριον αὐτοῖς, ita usitatum et antiquo more sancitum Athenis non est 56, 33. αὐτὸς, solus 60, 8. ἀφικνεῖται πρὸς ὑμᾶς, οὐκέτι δι' ἀγγέλων, ἀλλ' αὐτὸς 67, 14.=ταῦτὸν adverbialiter pro κατὰ ταῦτον. eodem gradu modove I. 84, 40. εἰς τὴν αὐτὴν τύχην ἐκείνῳ καταστάς [22, 30.]

αὐτοσχεδιάζειν] οὐ γὰρ αὐτοσχεδιάζειν temerarium periculum, ex imparato, facere rei, quam nunquam neque didiceris, neque exercueris, ἀλλ' ἐπίστασθαι, sed rerum naturam e disciplina usuque longæ exercitationis tenere δεῖ περὶ τῶν μεγίστων 1414, 11.=αὐτοσχεδιάζειν εἰς τὰ τῶν Ἑλλήνων σώματα, artem ruditer et supine exercere, aut ejus discendæ periculum facere in corporibus Græcorum Æ. 76, 12.

αὐτοπραγικοπήθηκος, mera, pura puta simia tragica, *an arrant tragic ape* 307, 25.

αὐτοῦ hic loci, Athenis, in urbe. ὅσοι δ' αὐτοῦ ἐπιδημεῖτε 1207, 6.=ibi L. 191, 4. TAYL. est, eodem illo in loco, campove, ubi dimicabant.

αὐτοφῶρος] ὃν εἰλήφατε ἐπ' αὐτοφῶρα τοιαῦτα πεποιηκότα, τοῦτον ἀφεῖναι 382, 5.=κλείπται ἐπ' αὐτοφῶρα τῶν δημοσίων χρημάτων ὄντες Æ. 55, 12.=ληφθεῖσαν τὸν θάνατον τὸν ἐκείνου ἐπ' αὐτοφῶρα μηχαν-

νομῆν. deprehensam in ipso scelere, flagrante delicto, cum necem ipsi pararet, ita ut inficiari non posset A. 111, 48. οἱ δούλοι τοὺς δεσπότας ἀποκτείναντες ἂν ἐπ' αὐτοφάρω ληφθῶσι 135, 7. = ἐπ' αὐτοφάρω ταῦτά μοι ἐπιδείξαι L. 93, 37. quæstio quis ἐπ' αὐτοφάρω ἀνδροφόνος sit, agitur in orat. in Agoratum 137, 43, sqq. = ἐπ' αὐτοφάρω χρήματα λαμβάνων εἰληπται D. 94, 2.

αὐτόχειρ τοῦ φόνου, qui manibus ipse suis cædem patravit 321, 17. αὐτόχειρ ταύτης τῆς ἀσελγείας ἐβῆναι γενόμενος 534, 4. ipse per semet, non per alium subornatum, petulantiam suam coram populo, in publico, exserere. αὐτόχειρά μου τούτοις τοῖς ἔργοις αὐτὸν γεγενῆσθαι νομίζω. arbitror eum mei homicidam esse factum, seu suis me manibus peremisse 549, 5. τὸν αὐτόχειρα homicidam ἔχοντες ζητεῖτε 552, 18. = homicida, qui non per alterum, sed per se, sua manu, aliquem occiderit A. 134, 46. 136, 34. = αὐτοχειρὶ Ly. 165, 8.

αὐτοχειρία λαβὼν αὐτὸς 787, 26. ipse suis manibus raptam.

αὐτόχθων] μόνον γὰρ ὑμεῖς αὐτόχθονές ἐστε κακῆνοι. Arcades puta 424, ult. 1370, 14. ἥς αὐτόχθονες ὁμολογοῦνται εἶναι 1390, 3. = L. 192, 14. ἀρετῇ 194, 36. = Ly. 153, 10. 160, 30.

αὐχὴν] ὡς μὴ ζυγὸν αὐχένι θέντες (ob metrum, pro θέμενοι sinentes sibi imponi) δουλοσύνης 322, 12.

ἀφαιρεῖν adimere, detrahere, eripere. a) in activo. προφάσεις ἀφελεῖν 26, 2. εἰ μὴ Θεσπιαί, καὶ Πλαταιαί, καὶ τὸ τοὺς Θεβαίους αὐτίκα δὴ μάλα δίκην δώσειν, ἀφείλετο τὴν ἀλήθειαν nisi commenta de Thespiis, et Platæis, et Thebis mox poenas daturis, veritatem nobis eripuissent 354, 15. εἰ τις αὐτῶν ἀφείλοι τὸ γινώσκεισθαι, καὶ τὸ τῇ φωνῇ λέγειν Ἀττικῶς 202, 10. τὸ σημεῖον ἀφελεῖν ὁμολογεῖ 1041, 14. ὥσπερ ἂν ἄλλου τινὸς ἔνεκα τὰ σημεία ἀφαιροῦντας (scil. τοὺς ἀνθρώπους) quasi homines ullius alius rei gratia signa de foribus detraherent, ἢ τοῦ τὰς θύρας ἀνοίξαι 1041, 15. ἀφελὼν σκοπεῖν, id est ἀφελς, vel ἀμελήσας. seposita tantisper et ex animo amandata meditatione 627, 2. ἀφείλεν οὐδέν. nihil excepit, nil cavit 645, 1. τὸ μὲν γράφειν, τὸ δὲ ἀφαιρεῖν in scribendo omittere 848, 6. τοῖς ὑφαιρουμένοις τὰ τῆς πόλεως καὶ ἱεροσυλοῦσι τὰ τῆς θεοῦ, τὸν δεσμὸν ἀφείλε. id est ἀφῆκε. detraxit carcerem, h. e. remisit impositam a lege poenam carceris 738, 26. b) in passivo. ὁ παρ' ἐλάχιστον ἐποίησεν αὐτὸν ἀφαιρεθῆναι τὴν κατὰ θάλατταν ἡγεμονίαν 217, pen. τῆς φυλῆς ἀδίκως τὸν τρίποδα ἀφαιρέσει 516, 4. τοσαύτην πρᾶξιν καὶ συμμαχίαν—ὄραν με ἀφαιρούμενον τῆς πόλεως 232, 23. c) in medio. τοῦτον τὸν λόγον ὡς οὐκ ἔστι δίκαιος οὐ χαλεπὸν ἐστὶν αὐτοῦ ἀφελίσθαι difficile non est ei orationem hanc eripere, atque confessionem extorquere, haud æquam eam esse 77, 13. constructio hæc est. οὐ χαλεπὸν ἐστὶν ἀφελίσθαι αὐτοῦ τοῦτον τὸν λόγον, οὐ λέγοντας, vel οὐ φάσκοντας αὐτὸν δίκαιον εἶναι. οὐ γὰρ ἀφαιρεῖσθαι δεῖ τὸ προσελθεῖν τῷ δήμῳ 229, 13. ἐπιτιμίαν ἑτέρου ζητῶν ἀφελίσθαι φαίνεται 230, 10. ταῦτ' ἀφαιρήσεται τις ὑμῶν. hæc vobis quisquam eripiet? h. e. vincet negando

vera ea esse, quæ vos contenditis 447, 16. οὐ διὰ ταύτ' ἐγὼ τοὺς χρηστοὺς ἀφελόμεν (subaudi τὴν ἀφείλειαν, aut τὰ δοθέντα, ut alibi plenius legitur) 468, 27. 469, 4. ἀφαιρεῖσθαι αὐλητρίδα 525, pen. tibicinam alicui ereptum ire, qui eam a lenone abducere studeret. τὴν δωρεὰν 596, 10. μή με ἀφαιροῦ τὴν τιμωρίαν facultatem mihi ne eripe pœnas repetendi 581, 10. ὦν οὐδὲ ὁ χρόνος ἀφελίσθαι τὴν μνήμην δύναιτο 597, 16. deposcenti aliquem ad pœnam, denegare, tradere nolle, aut jam abducenti vi eripere 651, 8. et ibidem sæpius. ἀφελόμενος εἰς ἐλευθερίαν τὴν Κ. θεράπαιναν 1327, 22. τὸν νόμον, ὃς κελεύει τὸ ἡμῶν τοῦ τιμήματος (mulctæ, qualis æstimata fuisset, vel pretii, quod mancipium venale valet) ὀφείλειν τῷ δημοσίῳ, ὃς ἂν δοκῇ μὴ δικαίως εἰς ἐλευθερίαν ἀφελίσθαι 1328, 8. 1358, 18. 1360, 4. ἀφῆρσαι δὲ τὴν σαιτοῦ πενθερὰν ἀφ' ὧν ἔζη. spoliasti socrum tuam ipsis necessariis alimentis 1223, 1. = ὄνησιν τῆς παιδοποιίας ἀφαιρεῖται Æ. 3, 4. ἀφελίσθαι οὔτε τὴν ἀλήθειαν, οὔτε τὴν ἐν τῇ πόλει φήμην 7, 30. ἀφαιρεῖσθαι εἰς ἐλευθερίαν 9, 29. ult. 10, 2. ἀφελὼν τὸν κόμπον καὶ τὴν ἀλαζονείαν 68, 9. οὐ τὴν γλῶτταν ἴαν τις, ὥσπερ τῶν αὐλῶν, ἀφείλοι, τὸ λοιπὸν οὐδὲν ἐστὶ 86, 29. ἀφελὼν τὴν ἀλαζονείαν καὶ τὸν κόμπον τοῦ ψήφισματος 87, 35. = ἀφελίσθαι με ἀξιοῖ ταυτὶ τὰ λοιπὰ I. [27, 49.] τοῦτο *ἀφαιρεῖς 49, 23. τά τε οὖν χρεῖα πάντα *ἀφείλετο αὐτῷ 73, 7. = ἀφαιρεῖσθαι ψήφισμα rescindere, tollere, abrogare An. 22, 37. = L. 132, 2. ἀφελόντες τὰς τιμωρίας τῶν θεῶν 104, 24. ἀφῆρθητε τὰ ὅπλα 129, 7. τὸν πατέρα ἀγαθὰ ἀφείλετο 138, 31. ἀφαιρεῖσθαι et ἐξαιρεῖσθαι εἰς ἐλευθερίαν 167, 34. vid. ἐξαιρετοί. TAYL. ἀφαιρεῖν pro ἀναιρεῖν de medio tollere, antiquare 104, 24. ἀφαιρεθῆναι βία φησὶν vi se ait ab ara abstractum fuisse 132, 26. ἀφαιρεῖσθαι in libertatem vindicare hominem in servitutem rapiendum, raptorique eripere 167, 22. 30.

ἀφαμαρτάνειν] κἀν μὴ τύχῃτε, ἀφαμαρτεῖν 181, 21. = *ἀφαμαρτάνοντες ὧν ἂν ἐπινοήσωσι δρᾶσαι A. 121, 39.

ἀφανής] ἀφανῆ τὰ τῆς πόλεως κακὰ τοῖς πολλοῖς ἐστὶν 24, 8. χάρις ἀφανῆς gratia, cujus auctorem is, cui collata fuit, ignorat 416, 4. φαίνεσθε ἐκείνη μὲν (scil. τῇ πόλει) τὰ ἡμᾶς φανερά ποιήσαντες, ἡμεῖς δὲ παντάπασιν ἀφανῆ 837, 27. ἵνα ἐργασίας ἀφανεῖς διὰ τῆς τραπέζης ποιῇται. ut pecunias illas cæco fœnore, sub nomine mensæ Phormionis, exercere posset 1121, 17. τοῖς ἀφανῇ (obscuram nascendi sortem) καὶ ταπεινὴν ἔχουσι τὴν φύσιν 1411, ult. τάφανές ἐξίσταμα τῆς βουλῆς 1485, 7. Conf. φανερός. ἀφανῆς οὐσία sunt facultates omnes, quæ non sunt in fundis, sed in rebus mobilibus, ut e. c. pecunia parata, sive ea in arca asservata jacet, sive penes feneratorem quæstum facit, item veste, supellectile pretiosa, mancipiis, equis, pecore, instrumento rustico, mercibus venalibus etc. = διατριβὰς οὐκ ἀφανεῖς διατριβῶ, vitam ago non obscuram, in locis clandestinis cum hominibus sordidis Æ. 17, 13. κατέλιπον αὐτοῖς τὴν εἰς τὸ ἀφανές ἀναφορὰν 41, 41. ψῆφος ἀφανῆς φέρεται 87, 13. = ὁ ἔλεγχος περὶ ἀφανῶν I. 48, 35. οὐ γὰρ τὸ ἔργον ἀφανές ἐγένετο 89, 11. = οὐ γὰρ ἀφανῆς, ἀλλὰ καὶ λίαν

φανερὸς ἔμοιγε ὁ τούτου θάνατός ἐστι A. 123, 15. σύ με ἐν ἀφανεί λόγῳ ζητῆς ἀπολέσαι, per criminationem commenticiam, cujus veritas ad liquidum perducī et in clara luce poni nequit 136, 18.=ἀφανὴς αὐτῷ ἡ σωτηρία L. 105, 21. ἀφανῆ καταστήσαντι τὴν οὐσίαν. *not to buy landed or fixed property, or, to turn his real estate into money.* τὴν ἀφανῆ οὐσίαν ἐνείμαντο, pecuniam et mobilia, τῆς δὲ φανεράς ἐκοινώνουν 894, 11. fr. 47.=ἀφανῆ καὶ μεγάλα ἀδικήματα D. 91, 15.

ἀφανίζειν] ταῦτα, ἃ ζῆλον πολὺν καὶ φιλοτιμίαν εἶχεν ὑμῖν, ἠφάνισται 616, 9. τὸν ζῆλον τῆς πόλεως ἠφανίκασι 757, 1. ἀφανίζειν τὰ κοινὰ δίκαια ἐπιχειρῶν 791, 16. κλινοποιούς 820, ult. eorum mentionem, quæ utique facienda in ratione gestæ tutelæ fuerat, prorsus nullam facere, sed articulum hunc alto silentio præterire. ἀφανίζουσιν ἄρδην ὅλον τὸ ἐργαστήριον 821, 25. ἀφανίζόντων τούτων τὴν οὐσίαν ἐκ τῶν διαθηκῶν supprimendis testamenti tabulis hereditatem meam mihi incertam atque controversam reddentibus his, atque ignorabilem, ægreque noscibilem 827, 12. τοὺς ἀνθρώπους ἠφάνισεν, quæ mancipia in ratione commemorare debuerat, et coram exhibere corpora, ea tacuit, et e conspectu submovit, effecit, ut nulla usquam appareant 839, 15. ταῦτα, ἃ ἐμοὶ φιλοτιμίαν ἔφερε 1319, 8. ἱερὰν ἐσθῆτα corrumpere, destruere, dilacerare 562, 16. δόξαν ἔργων καλῶν, ἣν οἱ τοιοῦτοι πολῖται πάντ' ἀναλίσκοντες τρόπον, οὐχ ὅλοι τί εἰσιν ἀφανίζειν, omnibus modis prodigalitatē carpentes, tamen haud valent absumere 889, pen.=ἀφανίζειν ἀργύριον, pecuniam absumere Æ. 14, 24. ἀφανίζειν τὴν οὐσίαν 14, 38. ἀφανίζειν ναυτικὸν 85, 31.=ἀφανίζειν τὰ ἐκ τοῦ νόμου δίκαια τοῖς λόγοις I. 68, 35. ἀφανίζω τὴν οὐσίαν. celo, in censu non edo.=de medio tollere, ex oculis hominum submovere. τὰ γενόμενα ἐν τούτῳ ἀφανισθῆναι αἰτήθησαν A. 112, 22. ἀφανίσαι τὴν αὐτοῦ μιανίαν ζητεῖ 118, 2. ὅπως ἠφανίσθη ὁ ἀνὴρ 132, 29. ἀφανισθέντα λαθεῖν 132, 35. ἀφανίζειν λόγους 133, 42. ἠφάνισα ἂν τὸ ἀνθρώπων, ὅτ' ἐπ' ἐμοὶ ἦν 135, 29. οὐκέτι οἶόν τ' ἦν ἀφανίσαι τὰ ἀναγνωσθέντα. celare ea, quæ publice in foro recitata essent 136, 3.=ἐπειδὴ Ἡρακλῆς ἐξ ἀνθρώπων ἠφανίσθη L. 191, 27. ΤΑΥΛ. ἐλαίαν ἐκ τῆς γῆς ἀφανίζειν 108, 26. 28. ἀφανίζεται ὑπὸ τούτων 151, 11. τοὺς τὴν ὑμῶν νομοθεσίαν ἀφανίζοντας 186, 33.=ἀφανίζειν τὰς φιλοτιμίας Ly. 167; 40. 168, 35. 169, 2.

ἀφειδεῖν] ἀφειδήσαντες τῶν σωμάτων L.—

* ἀφειδῆς (sed ἀφῆδης potius leg. est.) injucundum, insuave est. Φανοστράτης τὰς Εὐκτ. συμφορὰς φανεράς καθιστάναι I. 58, 6. ab ἀπὸ et ἡδεσθαι.

ἀφειδῶς ὁρμᾶν πρὸς τὸν πόλεμον 152, ult. ἀφειδῶς ἑαυτὸν εἰς τὰ πράγματα δίδόναι 255, 6.

ἀφελής] ὡς ἀφελῆς καὶ παρρησίας μεστός οὐ παύεται 1489, 10.

ἀφέλκειν] ἀφελκόντες ἀπὸ τέκνων καὶ γονέων καὶ γυναικῶν L. 129, 13.

ἀφesis τῶν πλοίων 251, 3. ὅσα μοι καὶ τούτῳ ἐγένετο συμβόλαια,

πάντων ἀπαλλαγῆς καὶ ἀφέσεως γενομένης. *quittance and discharge* 893, 13. τίς οὕτως ἄφρων, ὥστε ἄφρῳ μὲν ἐναντίον μαρτύρων ποιῆσθαι, τὰς δὲ συνθήκας, ὑπὲρ ὧν ἐποίητο τὴν ἀφρῳ, σιτημασμένας εἶσαι καθ' αὐτοῦ κίσθαι 1114, 7.

ἀφημερεύειν diem extra stationem assignatam agere 238, 9.

ἀφθονία] τῇ μὲν τῶν ὠνίων ἀφθονία λαμπροὶ 106, 14. ἀφθονίαν τοσαύτην πεποίηκε κατηγοριῶν 547, 25. tot mala perpetravit, ut tanta esset ipsis accusandi copia. = ἀφθονία ἐν τοιαύτῃ ὧν Æ. 8, 40. εἶναι ἐπὶ πολλῆς ἀσελγείας καὶ ἀφθονίας 13, 33.

ἄφρονος] ὡς Ἀθήνησιν ἀφρόνων ὄντων τῶν ναυπηγησίων ἐξῶν 219, 17. ἐν πᾶσι τοῖς κατὰ τὸν βίον ἀφρονωτέροις καὶ εὐαντοτέροις 255, 11. ἐν ἀφρόνοις τραφεῖς, ἐπὶ τούτῳ σημνύεται 312, 17. ἄφρονον οὐκ ὄντα τὸν σίτον ἀνῆσθαι 1208, 2. λόγοις ἀφρόνοις—ἐνετύγχανον 1442, 25. Conf. p. 1424, 20. ἀφρόνων δ' ὄντων, ἀπορῶ, τί πρῶτον ἐδύρωμαι τῶν παρόντων κακῶν 1470, 12. = πηγὰς λόγων ἀφρόνους ἔχειν ἐπηγγέλλετο Æ. 31, 3. εἰ μὴ καταλύσῃτε τὰς ἀφρόνους ταύτας δωρεὰς 79, 9.

ἀφρόνας] καὶ τούτοις (scil. τοῖς λόγοις) ἀφρόνας (nisi potius ἀφρόνοις leg. sit) ἐντύχασιν et ubi in uberem rerum dicendarum copiam inciderint 1424, 20. τοῖς παροῦσιν ἕκαστος ἀφρόνας χρῆται. quibus in rebus quisque cum maxime versatur, de iis amat et cogitare, et disputare. *what the heart thinks, the mouth speaks* 1473, 19.

Ἀφίδναζε 1348, 7.

ἀφιέναι] ὁ παρὼν καιρὸς μόνον οὐχὶ λέγει φωνὴν ἀφίεις 9, 12. παραπειστικότητα καιρὸν ἀφιέναι. prætermittere 11, 8. τοὺς ἐν τοῖς δικαστηρίοις κεκρμένους ἀφιέντες. quæ est magna violentia et injuria legibus patriis oblata 215, 4. ἀφιέναι τὸ φρόνημα καὶ τὴν ἐαυτοῦ ἀξίαν 246, 1. πάντα τὰλλα ἀφίεις καὶ παριδῶν 277, 4. τὸ παρεληλυθὸς παρὰ πᾶσιν ἀεὶ ἀφίεται absolvitur, quæsitio et reprehensio ei remittitur, nemo curat præteriti temporis acta ad examen notamve revocare 292, 12. ὑπὲρ οὗ πάσας ἀφῆκε φωνὰς nihil sibi reliquit indictum 293, 12. οἷας τότε ἤφει φωνὰς ὁ Φίλιππος 301, 10. ὅς γὰρ ἂν ὑμᾶς λάβῃ, τοῦτον ἀφίετε τοῖς θεοῖς κολάζειν 365, 25. ἀφιέναι liberum ab accusatione remittere, absolvere 372, ult. οὐδ' ἀφιέντων* ἀφίσι. etiamsi vos ipsum a crimine majestatis absolvatis, (Æschinem puta) non ideo tamen magis omittere Philippum velit, ejusque ejurare amicitiam 377, 11. τὰς δίκας ἤφισαν τοῖς ἐπιτρόποις. remiserant 540, 11. ὧν προσῆκε σοὶ τὴν ὀργὴν οὐκ εἰς τῶν πολιτῶν τὸν τυχόντα ἀφιέναι emittere, tanquam virus excernere, οὐδὲ εἰς τὰς ὁμοτέχνους σοὶ πόρναις, ἀλλ' εἰς τὸν οὕτω σε θρέψαντα πατέρα 611, 3. ἀφειμένης τῆς βουλῆς. senatu a consensibus ordinariis feriente 708, 13. τούτους μὲν ἀφῆκεν. remisit ipsis arbitrii partes. h. e. noluit eorum sententiæ causæ suæ decisionem permittere, sed missos eos fecit 861, pen. ἀφῆμεν καὶ ἀπηλλάξαμεν ἀλλήλους τῶν συναλλαγμάτων 896, 11. ἀφιέναι et ἀπαλλάττειν diversa sunt. ἂ τῶδε γέγονεν ἀμφοτέρω. καὶ γὰρ ἀφῆκε, καὶ ἀπηλλάξε 952, 16. περὶ ὧν ἂν τις ἀφίεις καὶ ἀπαλλάξας

δικάζηται, γεγονότων μοι ἀμφοτέρων τούτων πρὸς Πανταίνετον τούτον 966, 3. ἀπάντων τούτων ὁρος καὶ λύσις τοῖς παθοῦσι τίτακται τὸ πεισθέντας ἀφῆναι (planius utique dixisset καὶ λύσις τοῖς πεποιηκόσι, scil. τὸν φόνον, τίτακται, τὸ πεισθῆναι τοὺς πεπονητάς ἀφίεναι αὐτοῖς τὸ ἔγκλημα) 983, 17. αἰδέσθεται καὶ ἀφῆ absolvat, liberum et insontem declaret homicidam, eique ignoscat 983, 19. ἂν ὁ παθὼν (scil. τὸν φόνον) αὐτὸς ἀφῆ τοῦ φόνου, πρὶν τελευτῆσαι τὸν δράσαντά, οὐδενὶ τῶν λοιπῶν συγγενῶν ἔξεστιν ἐπεξίεναι 983, 22. ἀφειμένη ἐλευθερία (id est εἰς ἐλευθερίαν) ὑπὸ τοῦ πατρὸς 1155, ult. 1156, 1. τηροῦντες τὴν οἶκαδε σωτηρίαν, ὅποτε αὐτοὺς ὁ στρατηγὸς ἀφήσει 1211, 15. πόσα με οἴσθε δάκρυα ἀφίεναι 1225, 19. ἂ ἐκ τῶν νόμων τῷ ἰδιώτῃ τῷ ἀπογράψαντι γίγνεται, τῇ πόλει ἀφήμι. fisco remitto atque condono 1247, 2. ἀφίεναι αὐτῇ ἔφασαν χιλίας δραχμὰς εἰς ἐλευθερίαν 1354, 25. ἀφῆσθαι κακίας ἀνάγκη πάντας τοὺς λοιποὺς 1395, 21. ἀφεινέντες τοῦ δέους 1464, 22. ἀφειθῆναι πᾶν τὸ ὄφλημα 1480, 11. = ἀφῆσθαι λόγων, discedere, aberrare ab argumentis, disputationibus *Æ.* 25, 22. ἀφειθεὶς ἀνευ λύτρων 30, 16. ἀφῆσθαι τινὸς τινι, cedere alicui aliquid. τοῖς τριάκοντα τῆς δημοκρατίας ἀφεμένους 38, 14. μήθ' ὅθεν φανῇ ἀφίησι 40, 1. ὑποκηρεζάμενοι τινες τοὺς ἑαυτῶν οἰκέτας ἀφῆσαν ἀπελευθέρους 59, 25. ὑποσπόνδους ἀφῆσαν 66, 15. δάκρυα ἀφίεναι 75, 23. ἀφίησιν (ὁ δῆμος τοὺς νεανίσκους) τρέπεσθαι ἐπὶ τὰ ἑαυτῶν ἀγαθῇ τύχῃ 75, 33. ἀφίεναι, absolvere 86, 34. = τῶν ἐγκλημάτων ἀλλήλους ἀφήκαμεν *I.* 50, 15. ἀφῆμεν αὐτῷ τοὺς καρποὺς 53, 38. ἀφῆς τοὺς μάρτυρας. cum testes, quos falsi testimonii reos agere constituerat, inulto transmississet, quietos siviisset 52, 3. τὰ ὄντα rem prodigere luxuria vel cupiditate 67, 5. εἰδὼς ἀφειμένον ἐν τῷ δικαστηρίῳ 105, 21. οὐδ' οὕτως ἤφιον εἰσιέναι. ne sic quidem sinebant intrare 60, 19. = ἀφίεναι τοῦ τεθνεώτος τὴν τιμαρίαν *A.* 112, 9. οὐ, τὸν αἴτιον ἀφέντες, τὸν ἀναίτιον διώκομεν 115, 10. 117, 28. οὐδεὶς ἐτοίμην καὶ κατεργασμένην ἀφῆλειαν ἀφῆκεν 115, 16. ἐλεύθεροι (id est εἰς ἐλευθερίαν) ἀφίενται 118, 18. τοὺς ἀναίτιους καταλαβόντες, τοὺς αἰτίους ἀφίεναι. to allow the great criminals to escape 120, 26. μήτε τοὺς ἐνόχους ἀφίεντας, μήτε τοὺς καθαρὸς εἰς ἀγῶνας καθιστάντας 125, 21. ἀφῆκεν αὐτὸν missum eum fecit, in jure persecutus non est 136, 29. = ἀφίεναι ὅρκον remittere vinculum jurisjurandi dicti, absolvere ab obligatione sacramenti *An.* 13, 19. = ἀφῆμενοι τοῦ νεανίσκου *L.* 98, 2. ἀφειμένους ἐγκλημάτων 98, 33. ἀφίεναι τῆς αἰτίας 109, 7. ἀφίεντας τὰς τῶν πατέρων ἀμαρτίας 161, 10. ἐνιαυτὸν ἀφῆκεν ἀπασῶν λειτουργιῶν 908, 4. = ἀφίεναι καιροὺς opportunitates rei bene gerendæ oblatas e manibus emittere *D.* 94, 16.

ἀφικνεῖσθαι] πρὸς ἀπάσαις ἀεὶ ταῖς ἀφικνουμέναις μαντείαις προσαναιροῦσιν ὑμῖν. præter oracula identidem ad vos illinc (Delphis, Dodonave) redeuntia, dii hæc quoque monita, mantissæ instar, nunquam non addunt 532, 3. domum redire, ut si e longinqua et diuturna peregrinatione. ἀφικνουμένων ἀπὸ τοῦ στρατεύματος 1188, 11. ἀφικνεῖται κατ' ἰδίαν ἐμπορίαν ἀποδημῶν redit e

peregrinatione negotiationis privatae gratia suscepta 1193, 18. τῶν ἀφιγμένων. qui illinc (Iacedæmone puta et Argis) legati huc venerunt 1423, 27. = εἰς τοῦτον (forum piscarium) ἀφικνέται Æ. 9, 41. οὐκ οὐδὲ τὸ ψευδὲς οὐ παραιτέρω τῆς ἀποῆς ἀφικνέται 48, 12. εἰς τὴν μεγίστην ἀπορίαν ἀφικνέσθαι τοὺς κατηγοροῦς 55, 10. ἀφικνέται πρὸς ὑμᾶς οὐκέτι δι' ἀγγέλων, ἀλλ' αὐτὸς 67, 14. πωλαγόντων τῶν εἰς Δελφοὺς ἀφικνουμένων ἐντοὺς 69, 30. = εἰς τοσοῦτον τόλμης ἀφικέσθαι L. 96, 2. τηνικαῦτα ἀφικνόμενος 93, 42. ἀφικνούμαι *redeo* 97, 25. ΤΑΥΛ. scil. e peregrinatione domum aut (ut 96, 2.) rure in urbem. ἀφικνούμαι εἰς τὸν καὶ τόν. eo, venio ad domum hujus, illiusve 94, 4. = τῶν τριάκοντα ταλάντων παρὰ τοῦ βασιλέως ἀφικνουμένων D. 91, 24. εἰς τὴν πόλιν quod 100, 9. additur.

ἀφίλος οὕτως οὐκ ἦν, ὥστε—tam amicis denudatus 1246, 11. = ab amicis desertus L. 197, 26. 131, 21.

ἀφιλότιμος I. 67, 5. = Ly. 156, 30.

ἀφιξις] τὴν τότε ἀφίξιν εἰς τοὺς πολεμίους ἐποιήσατο 58, pen. abijtum, discessum, profectionem. ἀφίξις οἰκάδε domum redijtus 1463, 6. 1484, 6. = L. 193, 8.

ἀφιστάνειν, ἀφίστασθαι et ἀποστῆναι] πῶς οὐχ ὑμῖς ἀπάντων τῶν ἐν τῇ ἡπείρᾳ ἀφιστήκατε 78, 21. concessistis, destitistis. you have abandoned, foregone. ἀφίστατε τούτων αὐτῶ 99, 4. 198, 22. καὶ τῷ πάντῳ πόρρῳ νῦν ἀφιστάναι δοκοῦντι προσέρχεται 118, 21. οὐδὲ τοῦτο τῶν ἐκείνων συμφερόντων ἀφίστηκα 129, 11. 146, 14. οὐδὲ νῦν ἀποστήσεται ὁ Ἀθηναίων δῆμος τῶν Θηβαίων συμπερόντων 291, 1. 327, 23. ταῖς γνώμαις ἀφιστήκατε τῶν πραγμάτων 131, 7. οὐδ' οὕτως ἀποστατέον τῇ πόλει τούτων ἦν 294, ult. conf. 295, 5. ἀποστάς, ὅταν αὐτῶ δόξῃ, τῆς πολιτείας 328, 5. ἀφίσταμαι τῶν πεπραγμένων 350, 20. ἐγὼ δ' ἀφίσταμαι exora hujus causæ volo haberi, I have nothing to do with the business, I give it over entirely 355, 20. μὴ νῦν ἀφίστασο—ἀλλ' ὅπως μὴ τότε προσποιήσῃ 355, 21. ἀποστῆναι τῆς πατρίου θεορίας 380, 21. ἀφιστηκέναι ἀπάντων τῶν κτημάτων 385, 16. ἐφ' οἷς ἡ πέμψασα πόλις τῶν ἐαυτῆς ἀπέστη has renounced her own 386, ult. τῶν τοιούτων ἐθῶν ἀφιστᾷσι 489, 14. οὐδ' ἐκείνου τοῦ λόγου ἀποστατέον 499, 10. ἀποστῆναι τοῦ κακὸν τι ποιεῖν 504, 7. ἀφίσταται τοῦ βροθεῖν ἐαυτῶ 560, 20. ἀφιστάμεθα τοῦ εἶναι. concedimus de frumento, juri, quod nobis in illud est, renunciamus 887, 11. ἀφίσταται τῶν ἐκείνου renunciat hereditati bonorum ejus 924, 22. τῶν τοῦ ἀδελφοῦ 939, 6. ἀφίσταμαι μετὰ τῆς ἄλλης οὐσίας καὶ τῶν ἐν τοῖς ἔργοις 1044, 18. ἀφιστάμενος ἄλλου τινὸς τῶν δικαίων. nō lens cedere ullo alio de genere eorum, quæ fieri par est 1167, 12. ἀφιστηκέναι τῶν ἀναλωμάτων. impendia reformidasse, defugisse 1230, 7. ἀποστῶ τούτοις τῶν χαρίων ἀποδόμενος 1280, pen. ἀφίσταται τῆς προικός. renounces, gives over, disclaims 1363, 14. τοῦ ἀγῶνος 1386, 15. λόγον ἔχειν οἶμαι παντάπασιν ἀφιστηκότα τῶν ὑπὸ τῶν πολλῶν προσδοκωμένων 1446, 1. distantem, discrepantem. οὐκ ἀπέστην τῆς πρὸς ὑμᾶς πόλεως 1468, 18. οὐ γὰρ

μοι χρήματα είναι προσδοκᾶτε ἔξω τῶν φανερῶν, ὧν ἀρίσταμαι 1485, 1. b) ἀποστήσασθαι curare, ut alter, a quo rem, e. c. æs, emeris, rem illam venditam tibi statera appendat, quo tu verum ejus pondus, eoque valorem, cognoscas. τὸν ὑποδεξάμενον καὶ ἀποστήσάμενον τὸν χαλκὸν τῶν οἰκετῶν τῶν ἡμετέρων. illum servorum nostrorum, qui æs sibi traditum susceperit, atque a tradente pondus æris sibi libra approbari curaverit. *who caused it to be weighed* 1199, 24. = ἀφιστάναι πολὺ τῶν τοιούτων ἔργων Æ. 28, 13. ἀποστήναι ἀπολογίας, missam facere defensionem 28, 24. ἀποστήναι, cedere, concedere, missum alicui facere 32, 30. ἀφιστάναι, impellere ad defectionem. σὺ γὰρ ἂν κώμην ἀποστήσης 77, 31. πραγματείας ἀποστήση 88, 19. = ἀφιστασθαι vel ἀποστήναι τοῦ κληρου vel χρημάτων τινί I. 38, 23. 49, 2. 50, 13. 19. 52, 26. 53, 29. = τῶν ἀπὸ σκοποῦ ἀφιστώτων A. 121, 34. ἡ πόλις ὅλη κακῶς ἐβουλευσατο ἀποστᾶσα (scil. ὑμῶν) 138, 17. = ἀφιστάνειν ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν. abstrahere a partibus hostium An. 34, 26. = ἀπέστησα αὐτοῦ τὸ μειράκιον L. 98, 20. ἐπὶ τὰς νήσους ἀποστήσαν ἐπλευσε 142, 26. Χίους, οὓς ἀπέστησε 143, 10. βουλομένους ἀφίστασθαι 143, 7. δοῦλον ἀφιστώτα 167, 12. TAYL. significat animum alicujus ab aliquo oratione abalienare, ad defectionem sollicitare. εἰς τοῦτο μανίας, τηλικούτος ὧν, ἀφίστατο (pro ἐξίστατο vel ἀφίκετο) fr. 45, 3. = οὐ γὰρ ἀποστήσομαι τῶν καλαιῶν. ab allegandis veterum exemplis haud desistam Ly. 160, 8.

ἀφομοιοῦν] ἀφομοιοῖ μου τὴν φύσιν ταῖς Σειρήσι Æ. 86, 17.

ἀφοραῖν] τὴν πατριδα ἐνθύνει καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἀφορᾶ. versus Athenas hinc quotidie prospicio 1472, 15.

ἀφόρητος] ἀφορητότερον οὐδὲν ἐστὶν ὕβρεως 529, 9. = ὑπομένειν Δημοσθένειν ἀφόρητον ὄντα Æ. 30, ult. βαρὺς καὶ ἀφόρητος ἄνθρωπος 31, 1.

ἀφορία] ἐκ τούτων (ex hujusmodi delictis) αἱ τε ἀφορίαι γίνονται. sterilitates terrarum, pecorum hominumque καὶ δυστυχεῖς αἱ πράξεις A. 116, 13. τῆς ἀφορίας αἵτιοι γίνονται 117, 28. = sterilitas anni, caritas annonarum Ly. 158, 21.

ἀφορίζειν excipere, eximere, excludere a regula universali 719, 17. ἀφορίσας pro ἀφορισμένους singulariter, peculiariter, exclusis reliquis 778, 27. b) ὅροις ὑποβάλλειν, vel περιστοιχίζειν. palis, indicibus oppignerationis, sepire, h. e. oppignerare. *to mortgage*. ὅσας τοῦτου ἡ οὐσία ἦν ἀφορισμένη. *marked out with poles or stakes, pledged, mortgaged* 1202, 21. = ἀφορίζεσθαι καιρὸν, temporis aliquem ambitum definire, claudere aliquo insigni evento Æ. 61, 19.

ἀφορμαῖν οἶκαδε, in viam se dare, domum redeundi ergo Æ. 33, 22.

ἀφορμή] τὸ εὖ πράττειν παρὰ τὴν ἀξίαν ἀφορμή τοῦ κακῶς φρονεῖν τοῖς ἀνόητοις γίνεται 16, 1. τοσοῦτον πλείονας ἀφορμὰς αὐτοῦ (quam ille) πρὸς τὴν παρὰ τῶν θεῶν εὐνοίαν ἔχομεν 156, 20. τὴν τῆς πόλεως δόξαν ἔχων καὶ τοῦνομα ἀφορμὴν 171, 22. ἀφορμὴ ἀσθενεστέρα 186, 13. ἀφορμὴ fundus, caput pecuniarum, capital. quod impen-

ditur fœnori quærendo, aut negotiationi exercendæ 186, 18. τὴν ἀφορμὴν (opes, nērvum rerum gerendarum) ἤπερ ἰσχυρὸν καὶ φοβερὸν ποιεῖ τὸν κατὰπτυστον τοῦτον 559, 23. εἰ ἦν αὐτῇ ἰδίᾳ τις ἀφορμὴ πρὸς τῇ τραπέζῃ *had he had a capital of his own, invested in the bank* 947, 22. πίστις (*credit*) ἀφορμὴ τῶν πασῶν μεγίστη πρὸς χρηματισμὸν 958, 3. τῆς κοινῆς φιλίας ἀφορμὴ ἀμφοτέροις εἰσ-οῖσιν conferre materiam, unde amicitia mutua alatur atque confirmetur 1403, 9. = ἀφορμὴ ἱκανὴ I. 59, 16. = principium, exordium, unde aliquid existendi, aut increndendi capit initium. ἐκ πολὺ ἐλάττονος ἀφορμῆς μεγάλη γηγένηται ἡ πόλις An. 14, 43. = ἀλλ' οὐ τοιαύταις ἀφορμαῖς τοῦ βίου πρὸς τὰ τοιαῦτα τυγχάνω χρώμενος L. 170, 27. ἀφορμῆς δέομαι. *I need a beginning, a little pretext, for the purpose of contriving something thereby* fr. 2, 2.

ἀφοσιοῦσθαι] ἀφοσιωσάμενος ὑπὲρ σαυτοῦ καὶ τῆς οἰκίας, ὡς ῥᾶστα τὴν συμφορὰν φέριν. ubi ritibus atque ceremoniis statis et legitimis satisfeceris, atque religione te liberaveris 1160, ult. = ἀφοσιῶ τὴν ἡμετέραν πόλιν τὰ πρὸς θεοὺς, satisfacio ego, loco civitatis meæ, juribus illis omnibus et sacris, quæ diis debentur e religione patria, eamque civitatem meam pro parte mea civili illis officiis sacris libero Æ. 70, 29. = οὐκ ἀφοσιούμενος, ἀλλ' ὡς οἶδν τ' ἄριστα παρασκευαζόμενος. non perfunctorie, non obiter I. 67, 19.

ἀφραδία imprudentia, temeritas, stultitia. αὐτοὶ δὲ φθείρουν πόλιν ἀφραδίασιν ἄστοι βούλονται 421, ult.

ἀφροσύνη] τὴν γε θεοβλάβειαν καὶ τὴν ἀφροσύνην οὐκ ἀνθρωπίνως, ἀλλὰ δαιμονίως κτησάμενοι Æ. 72, 32.

ἄφρων] οὐ γὰρ ἔγγωγε οὕτως ἄθλιος, οὔτε ἄφρων ἦν 395, 17. = I. 110, 14.

ἄφυκτος] καὶ τι γένηται πταῖσμα, ἄφυκτον ἔσται. proenam et exitium effugi non posse 1479, 3. = ἄφυκτος λόγος, argumentum invictum, cujus vis stringens effugi et declinari nequit Æ. 56, 14.

ἀφύλακτος ληφθῆ 45, 5. securus, qui sibi non satis cavet 671, 7. τοῖς φυλαττομένοις οὐδὲν οὕτω δεινὸν, ὥστε ἀφύλακτον εἶναι 1451, 8.

ἀφυλαξία A. 124, 37.

ἄφρων] σοῦ δ' ἀφώνου ἐν ταῖς ἐκκλησίαις καθημένου 292, 6. πρᾶτται τι τῶν ὑμῖν δοκούντων συμφέριν; ἄφρων Αἰσχίνης 294, 19. = τὰ ἄφωνα καὶ ἀγνώμονα, ut saxa, tigna, enses Æ. 88, 37.

ἄχαρις] εὐεργεσίας εἰς ἀχαριστίαν καὶ προπηλακισμὸν ἀγειν 330, 14.

ἀχάριστος] τοῦτον δ' οὐ μόνον ἀχάριστον, ἀλλὰ καὶ ἀδικώτατον πάντων ἀνθρώπων εἶναι 1185, 5. = πόρρωθεν ἀχάριστος, jam dudum, ab ultimis inde temporibus, ingratus Æ. 48, 13. = ἀχάριστα ἐμοὶ εἶναι τὰ εἰς ὑμᾶς ἀνηλωμένα. gratiam mihi apud vos perisse sumptuum a me in vos factorum L. 162, 34.

ἄχθεσθαι μάλλον τῶν στρατηγῶν τοῖς ἄξιον ἑπαίνου τι πράξασιν, ἢ τοῖς ὅλως ἀποτυχοῦσιν 155, 19. natura solent homines ἀχθεσθαι

τοῖς ἐπαινοῦσιν αὐτοὺς 226, 22. εἰ ἀχθεσθέντες τι μὴδὲ πρὸς τελευτήσαντας ἀπαλλαγίσονται 1478, 9. = ἀχθεσθαι τῇ συμφορᾷ L. 193, 14. τί δέι ὑπὲρ τούτων νῦν ἀχθεσθαι, ἃ πάλοι προσεδοκῶμεν 197, 44.

ἀχολία L. — lenitas animi felle vacans.

ἀχρεῖος] ἀχρεῖον τὴν ἐπισείκειαν καθίστησι 504, 13.

ἀχρηστος] ἀλλ' ἅπαντα ταῦτα ἀχρηστα, ἀπρακτα, ἀνόνητα ὑπὸ τῶν πωλούντων γίνονται 121, 15. οὐδ' ἀχρηστοτέρους νομίσας Θηβαίων, ἐκείνους εἴλετο ἀνθ' ὑμῶν 382, ult. = ἀχρηστότατε πρὸς τὰ μεγάλα καὶ σπουδαῖα τῶν πραγμάτων Æ. 75, 16. = οὐκ ἀχρήστους ἡμᾶς εὐρῆσθε πολῖταις I. 67, 14. 36. 89, 22. = σοφιστῶν ἔργα λίαν ἀχρήστων L. 912, ult. Egregie convenit Libanii locus t. i. p. 672. τοὺς ἀντὶ τῶν σωμάτων τὰς ψυχὰς ἀσκοῦντας, ἀχρήστους ἀποκαλεῖ. per contemptum appellat, (Anytus puta,) inutiles, nulli rei habiles. Unde constat, ætate Socratis, homines literis et culturæ mentis deditos a vulgo per opprobrium ἀχρήστους fuisse appellatos. = τοὺς εἰς τὸν πόλεμον ἀχρήστους ὑπεκτίθεσθαι Ly. 154, 33.

ἀχρηστίας πρὸς τὸν λοιπὸν βίον ἔχουσιν 1414, 5.

ἀψευδεῖν] lex jubebat κατὰ τὴν ἀγορὰν ἀψευδεῖν. in mercimoniis commutandis, fraude mala et mendaciis abstinere, et bona fide uti 459, 20. ἥς τῷ μετέχοντι μὴ οὐχὶ ἀψευδεῖν καὶ πρὸς ἀπαντας ἀγαθῷ εἶναι, οὐχ ὅσιον ἡγοῦμαι 1490, 16. = Æ. 81, 8. ἀψευδεῖν πρὸς τινα, bona fide cum aliquo agere 40, 40.

ἀψευδὴς πρὸς ἀπαντας 507, 14. τὸ τῆς πόλεως ἥθος — ἀψευδὲς καὶ χρηστὸν 461, 1. = ἀψευδὴς τις ἀπὸ ταῦτομάτου πλανᾶται φήμη κατὰ τὴν πόλιν Æ. 18, 7.

ἀψιμαχία τῶν ῥητόρων Æ. 51, 37.

ἀψοφητὶ 797, 12.

ἀψυχος] τῶν ἀψύχων καὶ οὐδὲν μετεχόντων τοῦ φρονεῖν, οὐδὲν ἐστὶν ὅσιον, τοιαύτην ἔχον αἰτίαν, ἢ ἂν ἀκριτον 645, 20.

ἄωρι τῶν νυκτῶν A. 115, 18. 119, 2. τῆς νυκτὸς 119, 38.

ἄωρος] οἰκτεῖροντες τὴν ἄωρον τελευτὴν A. 121, 4. ἄωρος συμφοραῖς περιβάλλειν 122, 24.

βαδίζειν] τί τὸ καλῶν ἐστὶν ἐκεῖνον βαδίζειν, ὅποι βούλεται 12, 22. δεῦρο β. 16, 20. ὅτε δεῦρ' ἦδη τὸ στράτευμ' ἄγων ἐβάδιζεν ὁ Φίλιππος 390, pen. ἂν δ' ἐφ' αὐτὴν καὶ πεποιήκα, καὶ πεπολιτῆμαι, βαδίζω 226, pen. βαδιοῦμαι δ' ἐπ' αὐτὰ, ἃ πέπρακταί μοι 244, 26. βαδίζειν ἐπ' οἰκίας ἀνευ ψηφίσματος. id quod lege erat vetitum 271, 13. πρὸς αὐτὰ τὰ τοῦ τρόπου σου κατηγορήματα βαδιοῦμαι. transibo ad demonstranda animi tui vitia 314, 21. οὐγ' ἐπειγέσθαι βαδίζουσιν (itinere terrestri procedentibus) οὔτε πλεῖν αὐτοῖς ἐπῆρι 392, 26. οὐκ ἐβάδιζεν ἐπὶ τὰς τῶν χρυσοχόων οἰκίας νύκτωρ 534, ult. βαδίζειν τὴν αὐτὴν (Μειδίαν) ὁδὸν 542, 26. βαδ. ἐπὶ τὴν οἰκίαν de magistratibus in domos privatorum euntibus ad inquirendum in criminis indicia eaque noscitandum 554, 16. τὸ πρᾶγμα ἦδη περαιτέρω βαδίζει. ulterius, quam par est et expedit 688, 14. ἐφ' ἐκάστην ἀπαντᾷ τὴν ὁδὸν τῶν ἀδικημάτων, καλῶν, καὶ οὐκ ἐὼν βαδίζειν (subaudi ὁδῶν) τοὺς ἐπιβουλεύοντας ὑμῖν. non sinens via sua procedere vobis insidiantes, h. e. exitiosa sua consilia

prosperere, sine impedimentis, exsequi. ὁδὸν βαδίζειν ἔαν δαί 772, 18. ἐβάδιζε παρ' ἀνδρὸς ὡς ἄνδρα 873, 14. ταχέως βαδίζει καὶ μέγα φέγγεται. quæ in signis habebantur scævitatibus, rusticitatibus, superbiæ 981, 25. ὁ ταχὺ βαδίζων ἐγὼ, καὶ σὺ ὁ ἀτρέμας 982, 17. ἡγούμενος ἐγὼ ἀπράγμονος εἶναι καὶ μετρίου πολίτου, μὴ εὐθὺς ἐπὶ κεφαλῇ εἰς τὸ δικαστήριον βαδίζειν 1042, 11. βαδίζειν τοὺς ἄνδρας πρόσθεν in exsequiis funerum 1071, 4. ἴσα βαίμων *ὑμῖν, ὑποπεπτακὼς ἐκείνῳ ἐβάδιζεν 1120, 21. τοῖς ἀπλῶς, ὡς πεφύκασι, βαδίζουσι καὶ φαιδροῖς 1122, 17. βαδίζει παρὰ τοὺς τοίχους ἰσχυροπακῶς 1122, 12. 1124, 25. ἐβάδιζον ἐπὶ τὸν κλητῆρα τῆς ψευδοκλητείας. ingrediebatur actionem adversus subscriptorem, ex titulo falsæ et ementitiæ citationis 1251, 20. αἱ τιμαὶ τοῦ σίτου ἐπ' ἑλαττον ἐβάνδιζον. the price fell, became lower 1285, 22. ἐβάδιζον πρὸς αὐτὸν, ὡς ἡστένει 1364, 10. = ἐβάδιζεν ἂν εἰς τὰ ἑαυτῆς πατρίδα I. 44, 14. ἐπὶ βωμοὺς τοὺς πατρίους βαδισῆται 75, 21. = τηρῶν τὴν θεραπείαν τὴν ἐπὶ τὴν ἀγορὰν βαδίζουσαν L. 92, 26. οὐ δυναμένου δὲ βαδίζειν fr. 45, 7. = ἐπειγ' ἐπὶ τοῦτον πάλιν βαδιοῦμαι D. 96, 28.

βαδισμα incessus, modus incedendi 982, 18.

βάθρον] τὰ βάθρα subsellia scholastica σπογγίζων spongia detergens 313, 12. = οἱ τριάκοντα ἐκάθηντο ἐπὶ τῶν βάθρων L. 133, 10. = σταῶσαν ἐν πόλεως βάθροις Ly. 161, 25.

βαίνειν] ἴσα βαίμων Πυθοκλεῖ 442, 15. ἴσα βαίμων *ὑμῖν, ὑποπεπτακὼς ἐκείνῳ ἐβάδιζεν 1120, 21.

βακτηρία baculus, qui delegatis ad judicandum pro indicio auctoritatis datur. ἅμα τῇ βακτηρίᾳ καὶ τῷ συμβόλῳ [tessera ænea] τὸ φρόνημα τὸ τῆς πόλεως παραλαμβάνειν 298, 6. ταχέως βαδίζει, καὶ μέγα φέγγεται, καὶ βακτηρίαν φορεῖ 981, 25. = δυαῖν βακτηρίαν χρῶμαι, duobus baculis innixus ambulo, τῶν ἄλλων μιᾷ χρωμένον L. 169, 19.

βαλανεῖον] λούσθαι ἐν βαλανείῳ 1217, 24. μόλις ποτὲ εἰς βαλανεῖον ἐνεγκόντες με καὶ περιπλύναντες 1259, 27. = I. 53, 8. 59, 31. = βαλανεῖον τὸ ἐν Σηραγγίᾳ L. ap. Harpocr.

βαλαντιότημος. sic Demosthenem appellat Æschines Æ. 83, 28.

βάλλειν] ὁ γὰρ, οἷς ἂν ἐγὼ ληφθῆην, ταῦτα πράττων καὶ κατασκευαζόμενος, οὗτος ἐμοὶ πολέμει, κἂν μήπω βάλλῃ, μηδὲ τοξέῃ 115, 12. χαράκαμα βαλόμενος πρὸς τῇ πόλει 254, 27. = ἐβαλλέ με λίθοις L. 97, 10.

βάραθρον] χειμάζειν ἐν τῷ βαράθρῳ 101, 1. 135, pen. τούτῳ οὐδὲνα ὁρῶ τῶν τόπων τούτων βάσιμον, ἀλλὰ πάντα ἀπόρημα, φάραγας, βάραθρα 793, 6.

βαρβαρικός καὶ Ἑλληνικός παιὰν συμμεμιγμένος L. 194, 16.

βάρβαρος] ὥσπερ δ' οἱ βάρβαροι πυκτεύουσι 51, 24. οὐδ' ἡ Ἑλλὰς, οὐδ' ἡ βάρβαρος τὴν πλεονεξίαν χωρεῖ ἀνθρώπου 118, 7. οὐ μόνον οὐχ Ἑλλήνος ὄντος—ἀλλ' οὐδὲ βαρβάρου ἐντεῦθεν, ὅθεν καλὸν εἰπεῖν 119, 7. τὴν πρὸς τοὺς βαρβάρους καὶ τοὺς τυράννους ἀπιστίαν οὐκ ἦν πρίασθαι 121, 3. εἰ μὲν οὖν ἕτερός τις ἦν τρόπος, ὃ τοὺς βαρβάρους οἷόν τε ἦν ἐμύνασθαι, ἕτερος δὲ τις, ὃ τοὺς Ἑλλήνας 180, 25. βάρβα-

ρος 187, 4. est rex Persarum. ὑμῖς δὲ ὄντες Ἀθηναῖοι βάρβαρον ἄνθρωπον, καὶ ταῦτα γυναῖκα, (Artemisiam) φοβηθήσεσθε 197, 11. εἰς ἐνίας δὲ ἀντὶ Ἑλλήνων βαρβάρους κατοικίζει 289, 13. ἔλκει τὸ τῆς φύσεως βάρβαρον truculentiam, immanitatem, καὶ βιάζεται καὶ φανερὸν ποιεῖ 563, 14. ὑμεῖς δ' αὐτὸν, ὅτι σολοικίζει τῇ φωνῇ, βάρβαρον ἴσως ὑπειλήφατε καὶ εὐκαταφρόνητον εἶναι 1110, ult. βάρβαρός ἐστι τῷ μισεῖν οὐς αὐτῷ προσῆκε τιμᾶν 1111, 1. = τῶν τειχῶν ὑπὸ τῶν βαρβάρων πεπτωκότων *Æ.* 51, 11. βάρβαρος ἐπιστολή. κατέπεμψε τῷ δήμῳ (allegavit, misit ex Asia superiori) ἐπιστολὴν καὶ μάλα ὑβριστικὴν καὶ βάρβαρον 87, ult. ἀντιπράττειν μετὰ τῶν βαρβάρων τοῖς Ἑλλήσιν 90, 30. = ἐκπύπτειν εἰς γῆν βάρβαρον *Ap.* 18, 9.

βαρέως καὶ χαλεπῶς φέρων ἀπῆσιν 1103, 17. = βαρέως τὴν αἰτίαν ἤνεγκα *Æ.* 28, 19.

βαρυδαιμονία] εἰς τοῦτο βαρυδαιμονίας ἤκα *A.* 116, 29. = *L.* 101, 23.

βαρὺς homo protervia, insolentia, importunitate, arrogantia gravis. οἱ τότε μὲν βαρεῖς, νῦν δ' ἀτυχεῖς Θηβαῖοι 231, 15. ὁμορος πόλεμος καὶ βαρὺς εἰς τὴν Ἀττικὴν διὰ Θηβαίων κεκόμισται 307, 17. = βαρὺς καὶ ἀφόρητος ἄνθρωπος *Æ.* 31, 1. παγκράτιον, ἢ ἄλλο τι τῶν βαρυτέρων ἄθλων 79, 25. βαρυτέρον τῶν ἔργων, ὃν πεπόνυατε, τὸ ἀκρόαμα γίγνεται 88, 16.

βαρύστονος] τοῖς βαρυστόνοις ἐκείνοις ἐπικαλουμένοις ὑποκριταῖς 314, 10.

βαρύτης] τῆς ἀναλγησίας καὶ βαρύτητος importunitate τῶν Θηβαίων ἀπαλλαγῆναι 237, 14.

βασανίζειν] οὐ χρῆσθε ταῖς τῶν ἐλευθέρων μαρτυρίαις, ἀλλὰ τοὺς δοῦλους βασανίζετε *I.* 70, 4. = οὐ γὰρ ἂν ἐβασανίζομεν αὐτοὺς (subaudi εἰ πάντως καὶ πάντοτε πιστοὶ ἦσαν) *A.* 117, 12. οὐ γὰρ ἐπὶ ταῖς τοιαύταις μαρτυρίαις βασανίζονται 118, 17. οὕτως ἀγαθὸν ἐστὶ μετὰ χρόνου βασανίζειν τὰ πράγματα 137, 38.

βασανιστής] servus ubi esset ex auctoritate iudicum, consensuque partium litigantium, torquendus, constituebatur βασανιστής, tortor, qui torturae interesset, caveretque, ne adversarius servum ultra praescriptum modum vexaret, testaretur de enuntiatibus a servo, pretiumque servi aestimaret, si per tormenta sic eum laedi eveniret, ut domino fieret inutilis 978, 11. = *A.* 112, 29. αὐτοὶ ἦσαν καὶ βασανιστὰ καὶ ἐπιτιμητὰ 133, 18.

βάσανοι crant tam privatis in causis, quam in publicis, sed in his torture intererat undecimviri 1254, 1. τὴν ἀπάτην κυριατέραν οἰόμενοι δεῖν εἶναι τῆς μετὰ τοῦ χρόνου βασάνου 1456, 21. Si rei servus ad actoris postulationem torquendus esset, fiebat hoc secundum pactum inter actorem atque reum, quo convenerat, καθ' ὃ τι ἐστὶ ἡ βάσανος, de modis tormentorum applicandorum 1120, 5. = οὐδ' ἂν φησιν ἐν βασάνοις ἀνδραπῶδων γίνεσθαι, negat, se causam fortunaeque suas indicibus mancipiorum vi tormentorum expressis commissurum *Æ.* 45, 8. βασάνους ἐπ' αἰτίαις ἀγενήτοις 86, 1. = ἔφυγε τὴν βάσανον noluit acceptare sponsionem de mancipiis ad torturam dedendis *I.* 69, 41. 44. 70, 9. παραδοῦναι εἰς

βάσανον 70, 34. τὴν βάσανον ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ ἀκριβέστατον ἐλεγχον νομίζετε 70, 2. ἱκανὸν ἠγήσατο βάσανον εἰληφέναι ἀπὸ τοῦ ἐμοῦ πατρὸς 77, 39. τὰ πράγματα εἰς βασάνους ἄγων 108, 2. = τῇ δικαιοτάτῃ βασάνῳ χρῆσασθαι περὶ τοῦ πράγματος A. 112, 24. ἐφ' οἷς τὸ πλείστον μέρος ἢ τῆς βασάνου, πρὸς τούτων εἰσὶν οἱ βασανιζόμενοι 133, 14. = βάσανος δεινὴ παρὰ τοῖς εἰδόσι scrutiny, quæsitio per tormenta, quæ suscipitur ab iis, qui sacrorum Eleusiniarum periti sunt, est res horribilis, formidanda sustinentibus, vel subire illud examen coactis An. 5, 13. = βάσανον ἱκανὴν ἔχουσιν ἑκατέρας τῆς πολιτείας L. 177, 5.

ἡ βασιλεία Athenis antiquitus erat τῶν αἰὲ ὑπερχόντων 1370, 13.

βασιλῆις στοά. porticus, in qua rex sacrorum forum haberet. Sed et Areopagitæ ibi considebant 776, 20.

βασιλεύειν] ἀνὴρ γὰρ ἰδιώτης ἐν πόλει δημοκρατουμένη νόμῳ καὶ ψήρῳ βασιλεύει, in republica, quæ libertate et jure civili administratur, nemo non regnat, tametsi privatus est, per leges et judicum suffragia legibus consentanea Æ. 87, 8. = τὸν Κύπρου βασιλεύοντα L. 105, 8. βασιλεύεσθαι ὑπὸ τοῦ νόμου esse in auctoritate atque potestate legum, seu juris civilis, eique parere, velut regi 192, 21. 194, 29.

βασιλεὺς ἅπας καὶ τύραννος ἐχθρὸς ἐλευθερίᾳ 72, 2. proprie et per eminentiam sic appellabatur rex Persarum. τῶν βασιλείας ἀξία χρημάτων ἐστὶ 169, 4. παρὰ βασιλείῳ οἶκαδ' ἀφικνεῖσθαι e castris regis Persarum, ubi stipendia meruisset, domum redire 1185, 20. βασιλεὺς rex sacrorum judicabat de ludis et in causis impietatis 940, 13. ὁ βασιλεὺς ἀπάσας τὰς θυσίας ἔθνε 1370, 14. = ὁ βασιλεὺς (rex sacrorum) αὐτοῖς τοὺς νόμους ἀνέγνω A. 145, 40. οὗτοσι ὁ βασιλεὺς, (qui nunc honorem gerit) εἰς τὴν ἀρχὴν εἰσῆλθεν 146, 25. = rex sacrorum. λαχεῖν βασιλεία L. 103, 30. προσκαλεῖσθαι δίκην ἀσεβείας πρὸς βασιλεία 104, 13. ξενοῦσθαι βασιλεῦσι 107, 26.

βασιλικὸς] χρυσίον βασιλικόν, largitiones regis Persarum Æ. 75, ult. νῦν μέντοι τὸ βασιλικόν χρυσίον τὴν δαπάνην αὐτοῦ ἐπικέκλυκεν 78, 29. προλαβὼν ἐβδομήκοντα τάλαντα τοῦ βασιλικοῦ χρυσίου 88, 8.

βασιλίσσα] τὰς σεμνοτάτας καὶ ἀρρήτους (θυσίας ἔθνε) ἡ γυνὴ αὐτοῦ (regis sacrorum puta) εἰκότως, βασιλίσσα οὖσα 1370, 16.

βάσιμος] τούτῳ οὐδὲνα ὀρῶ τῶν τόπων τούτων βάσιμον ὄντα 793, 5.

βασκαίνειν] οὐχ, ἢν πειρᾶται Διοκίτης τῇ πόλει κατασκευάζειν δύναμιν, ταύτην βασκαίνειν καὶ διαφθεῖρειν πειρᾶσθαι 94, 19. βασκαίνομεν καὶ σκοποῦμεν, πόθεν καὶ τί μέλλει ποιεῖν 95, 10. ὁ δὲ [sycophanta puta] σιγῆσας ὅτε ἔδει λέγειν, ἂν τι δύσκολον συμβῇ, τοῦτο βασκαίνει 291, 21. το reproach maliciously, το asperse. cum dativo constructum reperitur p. 464, 10.

βασκανία] οἱ δ' ἀντιλέγοντες ὄχλος ἄλλως καὶ βασκανία κατεφαινετο 348, 28. πολλαχόθεν μὲν οὖν ἂν τις ἴδοι τὴν ἀγνωμοσύνην αὐτοῦ καὶ τὴν βασκανίαν 311, 8.

βάσκανος] βάσκανον καὶ πικρὸν καὶ κακόν. οὐδὲν ἔστι τὰ ἐμὲ πάλαισμα 262, ult. ἡ δὲ παμπόνηρος ἀνθρώπος καὶ θεοῖς ἐχθρὸς καὶ βέλτατος ὄντας, ποῖός τις ἐστὶν 267, 8. βάσκαι ἡ βάσκασις αὐτὸς, καὶ παμπόνηρος 271, 30. πικρὸν ἡ συνεφάντης καὶ πικροχρόνι βάσκανον καὶ φιλαίτην 307, 20. βάσκανον πράγμα καὶ πικρὸν ποτὶς σὺ 380, 23. τὸν δὲ βάσκανον! τὸν δὲ ῥαβδρον! 582, 1.

βάταλος] ita deridiculi et opprobrii erga Aeschinem Demosthenem appellabat 288, 17. βάταλος λέγεται ὁ μυζῶς [sic: num ὁ μυζῶδης; id est καρυζῶδης, καρύζης μεσός, pituitosus] schol. ad Hermogen. περὶ ἰδεῶν p. 408, 33. = Æ. 41, 14.

βδελυρῆσθαι. improbum, detestabilem et conspuendum se gerere 214, 24.

βδελυρία καὶ ἀναίδεια καὶ πονηρὰ προαίρεσις ἐν τῇ πόλει ἐσχύει 1478, 24. = μέθη καὶ βδελυρία Æ. 4, 34. χορηγὸν εἰ λήψεται τῇ ἑαυτοῦ βδελυρίᾳ 8, 27. φοβηθέντες, μὴ ἀνακηρυχθῇ αὐτῶν ἡ βδελυρία εἰς πᾶσαν τὴν πόλιν 9, 16. τίνας οὐκ οἶμιθ' αὐτοὺς ὑπερβαλεῖς βδελυρίας ποιῆσθαι 10, 26. εὐπορίαν τῇ βδελυρίᾳ ταῖς συμμάχοις πικρῶν 15, 16. εὐγνωστός βδελυρία 26, 42. πικρῶν βδελυρίᾳ 27, 17. = καταπλήξας ταῖς αὐτοῦ βδελυρίαις I. 73, 38.

βδελυρὸς] θραυὸς καὶ βδελυρὸς καὶ ἀνοιδὴς 106, 23. τίνα τῶν ἐν τῇ πόλει φήσασιν ἂν εἶναι βδελυρώτατον 405, 12. 27. = ἐσχέμων ἐν τῇ βίᾳ καὶ βδελυρὸς Æ. 89, 3.

βέβαιος] ἔχθραν βεβαίαν ἔχειν 11, 5. καὶ ταύτῃ πίστιν ὑπὲρ ὡμῶν βεβαιοτάτην ἐπιθέντες 165, 2. πῶς ἂν ἑτέρα γένοιτο βεβαιότερα κτήσις—165, 7. τοὺς μηδετέροις πιστῶς κεκρημένους, οὐδ' ἂν ὑμῖν ἡγοῦμαι βεβαίους γενέσθαι συμμάχους 194, 16. τὸ γὰρ ἀσφαλὲς αὐτῆς καὶ τὸ βέβαιον οὗτοι προὔδοσαν 372, 2. εἰ δὲ μὴ, τό γε πιστοῖς καὶ βεβαίοις εἶναι δοκεῖν διαμένει 464, 26. τοῖς ἐπὶ τῇ τοῦ πλεονεκεῖν προαίρεσει ζῶσιν οὐδὲν οὔτε βέβαιον, οὔτε ὁσιον 662, 17. τὰ βέβαια ποιῆσθαι tabulas de aere mutuo sumto, quibus de reddendo cavetur, sibi conscribi curare. to procure himself a bond, a note, an obligation 886, 26. τὸ βέβαιον προῖεμεθα certum dimittimus pro incerto, pecuniam creditam pro sponsione reddendi 1283, 8. ἡ γὰρ πεσθῆσθε, ἂν τι δοκῶμεν συμφέρον λέγειν, ἢ βεβαιότερον, περὶ ὧν ἐγνώκατε, ἔσθε πεπεισμένοι 1451, ult. τὰς συμφορὰς βεβαίους τούτοις μόνους τῶν ἄλλων μένειν 1480, 7. = cui fidi potest, qui promissis et pactis satisfacit Æ. 23, 18. = de fortunis certis, nulli casui, periculo, controversiæ obnoxiiis I. 37, 31. 88, 4. ὁ κλέψας οὐπω μοι βέβαιός ἐστι 88, 40. μαρτυρία βεβαιότερα 75, 32. = ἡγούμενοι τὴν αὐτῶν ἀρχὴν βεβαιότεραν τῆς τῶν θεῶν τιμωρίας L. 129, 14.

βεβαιοῦν verbis factisque qua fieri potest maxima ceremoniarum solennitate atque religione confirmare et promulgare 79, 5. βεβαιοῦσθαι operam dare, ut sibi quam sanctissime atque solennissime aliquid publice declaretur atque confirmetur 79, 12. οὐ γὰρ τὰ ῥήματα τὰς οἰκειότητος βεβαιοῦν non verba caritates atque necessitudines certificare, h. e. firmis documentis approbare 237, 11. ratum, validum et efficax reddere. οὔτε γὰρ τὴν ὀργήν,

οὕτε τὴν ἔχθραν—τὸν καλὸν κἀγαθὸν πολίτην δεῖ τοὺς δικαστὰς ἀξι-
 οῦν αὐτῷ βεβαιῶν 318, 22. οὐδὲ τοῦ βεβαιῶσαι τὸ ζῆν (id est
 τὴν ζωὴν) αὐτῷ ὅσα κέρειον 383, 20. βεβαιῶντε τοὺς νόμους ὑμῖν.
 leges exerceo, certam et indubiam vobis redditis potesta-
 tem eas exercendi, et auctoritatem earum asseritis 524, 13.
 βεβαιοῦνται ὑμῖν τὰς ἐν τοῖς νόμοις κατὰ τῶν ἀδικούντων βοηθείας
 539, 12. πανταχοῦ τὴν πρόφασιν βεβαιοῦσαν εὐρήσομεν τὸ πρᾶγμα.
 causam definire, moralitatem (ut vulgo usurpant) actionis, h. e.
 gubernare atque circumscribere iudicium a nobis de facinore
 ferendum, vitæ legitimum, an legibus contrarium 636, 3. quid
 est p. 887, 15. βεβαιῶντος ἡμῖν (scil. τὴν πρᾶσιν, vel τὴν ἀγὴν, vel
 potius utrumque) Menecle nobis venditionem asseverante h. e.
 affirmante certam et ratam eam esse futuram, ejusque rei se
 prædem interponente, evictionem præstante. *grave security*
for the validity of the purchase 969, ult. = βεβαιῶν τῇ πόλει
 τὴν δημοκρατίαν Æ. 54, penult. βεβαιῶν, prætoria velut sen-
 tentia jus, potestatem et possessionem alicujus rei alicui ad-
 dicere. μὴ βεβαιῶτε αὐτῷ τοὺς ἐπαίνους, negate ei potestatem
 has laudes usurpandi, et velut proprias legitime quæsitās
 possidendi, firmas ei stabilesque et ratas ne facite 89, 19.
 = βεβαιῶν τὴν δωρεάν I. 37, 8. τὰς διαθήκας 37, 14. eviction-
 nem præstare, h. e. fidem suam opponere de legitimitate emtio-
 nis aut venditionis 53, 8. 11. βεβαιῶσατέ μοι τοὺς νόμους. mihi
 in hac causa mea exercete, validas et efficaces reddite, præstate
 jus certum, neque fallax 78, 23. = βεβαιῶντες τοῖς θεοῖς τοὺς νό-
 μους L. 105, 38. μηδαμῶς τοῖς λέγουσι βεβαιώσητε λόγον τῶν πάν-
 των ποιηρότατον 161, 1. = præstare rem venditam, emptori tra-
 dere, eumque in ejus possessionem certam et controversiæ ex-
 pertem immittere D. 95, 32.

βεβαίως] πόλις δημοκρατουμένη βεβαίως, (vere, bona fide, re-
 apæ) οὐκ οἶδα, εἴ τις ἐστὶ λοιπὴ τῶν πασῶν 132, 20. μένει τὰ συ-
 σταθέντα βεβαίως 154, 9. = βεβαιώτερον I. 37, 11.

βεβαίως] βεβαιώσεις τῶν κτημάτων ὁ νόμος κελεύει ποιεῖσθαι, lex
 jubet possessorem emptoremve vindicias dare possessionum, em-
 ptorumve, seu probatum dare idoneis argumentis, se illa modis
 justis legitimisque acquisivisse Æ. 89, 16. sed vid. hoc de loco
 v. κήρυγμα.

βεβουλευμένος, præmeditate 527, 21.

βελόνη] τινὲς πρῶτον ὥσπερ τὰς βελόνας διείρουσι Æ. 77, 27.

βέλος] πολέμῳ τῷ τούτου βέλει περιπεσὼν A. 123, 8.

βέλτιστος] τινὲς δὲ τοῦ βελτίστου. scil. μέρους 125, 9. οὐδὲ
 τούτο μικρὸν ὠφελεῖν οἶμαι, εἰ τὰ βέλτιστα ἀκούειν ὑμᾶς συνεθίζω
 169, pen. item 170, 3. δεῖ τοὺς εὐτυχοῦντας περὶ τῶν ἀτυχοῦντων
 αἰετὶ φαίνεσθαι βουλευμένους τὰ βέλτιστα 196, pen. μᾶλλον ἢ παρ' αὐ-
 τῶν βέλτιστα νομίζω τῇ πόλει, προέσθαι τισὶν ὑμᾶς ἐξαπατῆσαι 202, 19.
 διατελεῖ πράττων καὶ λέγων τὰ βέλτιστα τῷ δήμῳ 243, 21. = supre-
 mus, editissimus ordine, dignissimus in republica L. 92, 5.

βελτίων] μάλιστα μὲν καὶ τούτοις βελτίῳ τινὰ νοῦν καὶ φρένας ἐνθε-

πτε 332, 19. βαλτιον vin. bonus, probus, honestus, frugi. I. pen. positivo αγαθός, ut χειρων sæpe est. probus, honestus, di. αὐτὸς δέξιος εἰναπτελίων, μήτε πρὸς τὸν βαλτιον. 6. τὰ δὲ μὲν ἀποιστάται (procedes puta) μήτε βαλτιον, μήτε χαλκός. neque probabiles, neque sequioris generis 728, 19. = ἀπὸ τριβῶν βαλτιονικῶν ἀπασθαι. AE. 8, 21. τὰς δὲ πρὸς αἱ βαλτιον σώματος καὶ ἐξελισσόμενος ἀπὸ τῶν 90, 4. = vin. honestus, probus, homo frugi. I. 206, 20. = βαλτιον et καλίων de domo et majoribus. in. βαλτιονικῶν. I. 118, 12. βαλτιον ἢ πλουσιώτερον 153, 16. κάμια γέγονται 153, 15. TAYL. βαλτιον et ἀμείνων homo frugi, vin. bonus et, honestus. εἰ δ' ἐκεῖνοι δοκοῦσι βαλτιον εἶναι, σάφους, τοὺς φίλους, ὅλων, ὅτι καὶ ὑμῖν ἀμείνων δέχεται εἶναι τοὺς ἐχθροὺς παραπονομενοί. I. 11, 212. ἴνα βαλτιον ὑφ' ὑμῶν νομιζόμεν. 174, 19. 40.

βῆμα] τὰς ἀπὸ τοῦ βήματος ἐκείνης ἐκείνης spes ab oratoribus e suggestu concionantibus vobis objectas, magnificas illas quidem, at vanas et mendaces, de copiis sociorumque et pecuniarum, quæ nullæ sunt, eruntque nullæ 53, 8. τὰ ἔργα ἡμῶν ὅπως ἀξία τῶν προγόνων ἵσται, σκοπῶμεν, μὴ τοὺς ἐπὶ τοῦ βήματος λόγους 189, 27. ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐπὶ τὸ βῆμα ἀνέβην 247, 4. τὸ τίνοσ φρόνημα λαβόντα ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸ βῆμα ἴδει 297, pen. συκοφάντης, τῶν παραβοώντων παρὰ τὸ βῆμα, καὶ γραφομένων μισθοῦ 1359, 16. in judiciis bini erant suggestus, in quos dicturi ascendebant, alter unde actor agebat, alter unde reus. σιωπῇ ἐκαθήμην ἐπὶ τοῦ ἑτέρου βήματος 1176, 2. judices extra τὸ βῆμα sedentes, actorem defensoremque cum testibus e suggestu dicentes audiebant, tum, perorato, ubi tempus venisset suffragia ferendi, ad suggestum accedebant. ἄχρι τοῦ βήματος ἐνταυθοὶ παρελθόντα ἔκαστον ὑμῶν τὴν δόξαν καὶ δικαίαν ψῆφον ὑπὲρ τῆς πατρίδος θέσθαι κατ' ἀνδρὸς—441, 2. = ἀπελαύνειν ἀπὸ τοῦ βήματος. AE. 4, 36. ἐξείργειν τοῦ βήματος 5, 15. κραυγαῖς ζητεῖν ἀπελαύνειν ἀπὸ τοῦ βήματος 5, 26. ἄγειν ἐπὶ τὸ βῆμα 61, 29. προκαταλαμβάνειν τὸ βῆμα 63, ult. παρακαλεῖν ἐπὶ τὸ βῆμα, invitare, ut adscendat in tribunal 64, 5. διαδικασίαν εἶρη γράφειν τῷ βήματι πρὸς τὸ στρατηγίον, litem se orsurum, qua disceptetur, utri imperium in copias conveniat, oratoribusne an imperatoribus 74, 19. ἡμιθῆς παριὼν ἐπὶ τὸ βῆμα 76, 18. παραχωρῶ σοι τοῦ βήματος 77, 22. κύκλω περιδιπῶν σιαντὸν ἐπὶ τοῦ βήματος 77, 29. ἀνακηδῶν ἐπὶ τὸ βῆμα 78, 29. βῆμα, tribunal, geminum erat, in altero stabat actor, in altero reus. πρὸς τὸ τοῦ κατηγοροῦ βῆμα.—πρὸς τὸ τοῦ φεύγοντος 83, 32. = I. 53, 21.

Βησαιὺς I. 47, 16.

Βησις L. ap. Harpocr.

βία κατέχειν τὰ πράγματα 20, 19. μήτε ἄρχειν βία βούλεσθαι μηδενός, μήτε δουλεύειν ἄλλῳ 132, 13, ὅταν δ' ἐξ ἐπιβουλῆς καὶ πλεονεξίας ἀπάγῃ καὶ βία κατέχῃται τὰ πράγματα 154, 10. προάγειν ἐπὶ πολὺ τῇ τε βίᾳ καὶ αὐμότητι 289, 9. = cum gen. invitus. βία *ὑμῶν ἐφάσκατέ με συνειναι L. 112, 34. βία παρόντων Πελοποννησίων. invitis Peloponnesensibus 196, 37. Ita Xenophon Hel-

λεως 1. 3. inquit: ἡνὸς δὲ δὲ Μινδίας δει εὐχὴν δέναντα καλῶναι. βίβη παρ
 παλαιῶν, inuitis cōvīhwa. ΤΑΥΤΗ.
 βιάζεσθαι τὰς πόλεις 84, 24. τὸν βιάζεσθαι magis vocis
 et laterum contentione urgebunt. hoc atque vincere conabuntur,
 μεγαλέφανοι ὄντες 425, 15. ἀν. τ. ἐγὼ φῶ, ἀν. τ. καὶ φῶ, φησὶν εἶναι,
 καὶ βιάζεσθαι 580, 15. ὅπως μὴ βιασθῆται ἀμαρτάνειν 508, 6. ἔλαβι
 τὸ τῆς φύσεως βάρβαρον καὶ βιάζεσθαι magna cum violentia et im-
 petu erumpere cogit 563, 14. βιάζεσθαι μὴ βουλομένους ἀναθεῖν
 1461, 22. τοῖς βιαζομένοις ἐξίται λέγειν licere cum populo agere,
 qui facillate concipiendi cum ipsi sese multaverint, ob dede-
 cōra vitæ fore excludi, tamen inuitis legibus sese ingerant, et
 reip. obtrudant ad causas agendum et consilia dandum 779, 2.
 δύο ἐτη βιάζεται λέγειν οὗτος, οὐκ ἔξω ἀπὸ αὐτῶν, ἀλλ' ὅμως λέγει 781,
 15. = I. 44, 16. = βιάζεσθαι Antiphon interdum pro passivo usur-
 pat, ut βιαζόμενος ἀπολογισθῆαι coactus A. 116, 40. ὑπὸ σκληρᾶς
 ἀνάγκης βιαζόμενος 121, 18. ὑπ' ἐκείνου βιαζόμενος ἐξήμαρτον 128,
 31. = βιάζεσθαι τινα An. 32, 34. 35. = βιαζόμενοι conati L. 115,
 29. ΤΑΥΤΗ. legislator τοὺς βιαζομένους ἐλάττωτος ζημίας ἀξίους ἡγή-
 σατο εἶναι ἢ τοῖς πᾶσι 94, 41. βιασάμενοι πάντα τὰυτα his re-
 ligionibus omniibus atque vinculis spretis atque perruptis 107,
 44. ἐβιάζοτο καὶ εἰς ἡν ἐξάφειν τὴν θύραν. ap. Suid. in ὁλοσ.
 βιαίος] βία: θανάτω ἀποθανεῖν 647, 23. βιαιὸν [subaudi ἔργον,
 vel ἔργασμα] ἐκλήμα] ἐγκλημ] 976, 7. τὸ περὶ τῶν βιαιῶν
 [scil. ἐγκλήματα] ἐστὶ πρὸς τοὺς τετρακόσια 976, 10. βιαιὸν in
 or. in Midiam legi, ait Harpocr. h. v. = I. 73, 43. = ἐντοχὸς τοῖς
 βιαίοις legibus de vi obnoxius L. 167, 33. ΤΑΥΤΗ. ὡς βιαίος εἰμι
 καὶ ὕβριστής καὶ λίαν ἀσελγῶς διακείμενος 169, 32.

βιαιότης καὶ παρανομία A. 130, 16. = An. 30, 17. = εἰς τοῦτο βι-
 αιώτης ἦλθον L. 167, 26.

βίαιος καὶ ἀκούσιος ἐπέθανε A. 114, 13. παρανομώτατα καὶ βι-
 αιώτατα εἰς τοῦτον τὸν ἀγῶνα καθίστηκα. per summum nefas et
 cum atrocissima violentia in hoc certamen pertractus sum 130,
 10. = βίαιος καὶ παρανόμως διατεθέντες L. 115, 36.

βιβλίδιον] ἐν βιβλίδι μικρῷ πάνυ 1283, 5.

βιβλίον] τίθενται πρὸς τινα τῶν συμπλεόντων βιβλίον συγγραφῆν.
 deponunt apud aliquem vectorum eadem nave utentium tabu-
 las pacti, vel contractus inter se initi 886, 25. γέγραπται τοῦτον
 τὸν τρόπον, ὃν τις ἂν εἰς βιβλίον κατάθοιτο 1401, 19. epistolæ com-
 mittat. τὸ βιβλίον (epistola scripta) οὐδεμίαν ἔχει τοιαύτην βοή-
 θειαν πρὸς τοὺς θυροβούντας 1463, 19. = βιβλίον sive est a letter case,
 pugillares, pyxis in modum libelli conformata, in quam condi
 possunt epistolæ, aliæque ejusmodi schedæ, sive est, a document,
 deed, unde res in judiciis demonstrandæ confirmantur. prior
 significatio videtur obtinere in istis τοὺς παῖδας ἐντυγχάνοντας
 βιβλίῳ ἐκβεβλημένῳ L. 902, 1. posterior in isto fragmentulo περὶ
 τῆς τῶν βιβλίων κλοπῆς ap. Harpocr. in voce ἀμφιγνοσί. Frau-
 dem hanc inter adversarios litigantes causidicosque frequenter
 fuisse versatam, ut alii aliis furto subducerent chartas, in quibus

causarum cardines verterentur, et momenta decidendi librarentur, videtur ex hoc loco posse colligi, et ex actione Apollodori in Stephanum, apud Demosthenem.

· βίβλος] τῇ μητρὶ τελοῦσθαι [sacris arcanis initianti] τὰς βίβλους [quibus arcana carmina perscripta haberentur] ἀνεγίνωσκας 313, 14. 403, 18.

βίος] ὥσπερ ἐν τοῖς ἰδίοις βίοις, οὕτω καὶ ταῖς πόλεσι 133, 13. εἰς τὸν ἑαυτῶν βίον ἀσφαλῶς ἔχειν. nihil habere, quod spiritui fortunis- que tuis metuas 143, 1. τὸν τῶν πολιτευομένων βίον φιλαίτιον καὶ σφαλερὸν καὶ καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἀγῶνιον καὶ κακῶν μεστὸν 150, 8. ἐν πᾶσι τοῖς κατὰ τὸν βίον vitæ per alimenta tuendæ præsidiiis, speciebus annonariis, ἀφθονωτέροις καὶ εὐαντοτέροις 255, 11. ἂν χωρὶς ὁ βίος συνίστασθαι οὐ δύναται, ὥς καὶ Δημοσθένης φησί. Sopater ad Hermogenem p. 19. πέρας ἅπαντι ἀνθρώπῳ τοῦ βίου ἐστὶν ὁ θάνατος 258, 20. τοσούτου δέου λέγειν ὥς οὐκ εἰμὶ ὑπεύθυνος, ὥστ' ἅπαντα τὸν βίον ὑπεύθυνος εἶναι ὁμολογῶ 263, 26. ὁ καθ' ἡμέραν βίος usus vitæ communis, vita quotidiana 298, 3. ἀντὶ παντός τιμησαίμην ἂν τοῦ βίου dicere posse, majoris faciam, quam vivere. immortalitatem mereri nolim, si liceat hæc oratione exsequi 299, 19. οὐ κατήσχυναν οὐδὲν τῶν προὔπηργμένων τῷ μετὰ ταῦτα βίῳ 314, 10. λαγὼ βίον ἔξης, δεδιώς καὶ τρέμω, καὶ ἀεὶ πληγῆσεσθαι προσδοκῶν 314, 24. βίος seculum, homines una locisque temporibusque iisdem viventes. εὐεργεσίας ἐπὶ τὸν παρ- όντα βίον γιγνομένης 330, 13. τὸν βεβιωμένον αὐτῷ βίον αὐτίκα δὴ μάλα ἐρεῖ λαμπρὰ τῇ φωνῇ 403, 15. ποῖον οὖν ἐρεῖς βίον, ἐν οὐ βεβί- ωκας 403, 24. ἅπας ὁ τῶν ἀνθρώπων βίος φύσει καὶ νόμοις διοικεῖται 774, 4. πᾶν τὸ τεταγμένον omnem bonum ordinem disciplinæ- que sobrietatem ἐκ τοῦ βίου ἐξελάσας ἕκαστος e rebus humanis sustulerit 777, 22. οὐδ' ἂν ἔχοι δεῖξαι, πρὸς ὅτῳ τῶν βίων ἐστὶ τῶν μετρίων, ἢ τῶν καλῶν. quo in genere vitæ probabili, aut etiam præclaro, versetur ætatemque degat 785, 27. βίους (fortunas) ἀδελφῶν καὶ θυγατέραν ἐγχειρίζομεν 869, 25. τέλος τοῦ βίου πᾶσιν ἀνθρώποις ἐστὶν ὁ θάνατος finis rerum omnium ab homine super- stite gestarum 1306, 25. ἐν τῷ καθ' ἑαυτοῦ βίῳ ætate sua 1479, 15. = quæstus, victus. οἷς ἐστὶ βίος ἀπὸ τοῦ σωφρονεῖν, quibus vi- ctum præbet vitæ temperantia, quæ quo est illustrior, tanto il- lis est quæstus uberior Æ. 2, 13. τῶν λόγων ἐπιμεληθέντα πρό- τερον, ἀλλ' οὐ τοῦ βίου, (id est ἡ τοῦ βίου) 5, 11. καθαρὸν οὕτω χρὴ τὸν βίον τοῦ σώφρονος ἀνδρὸς εἶναι, ὥστε μὴ ἐπιδέχεσθαι δόξαν αἰ- τίας πονηρᾶς 7, 32. καταμαρτυρεῖσθαι ὑπὸ τοῦ ἑαυτοῦ βίου 13, 3. πιστεύειν τῷ βίῳ, vitæ a se actæ sanctimonia fidere 17, 21. κρῖ- σεις μὴ ἐξ ὑποψίας, μηδὲ ἐκ διαβολῆς, ἀλλ' ἐκ τοῦ βίου ποιῆσθαι 21, 33. εὐχερῶς γὰρ ἐνίοτε λόγον ἀντὶ βίου χρηστοῦ προσδέχεσθε 25, 31. ἀβίωτον αὐτῇ τὸν βίον παρασκευάζων 26, 16. τῶν σεσαφρονημένων ἐν τῷ βίῳ μοι χάριν ἀπειληφέναι νομίζω. πιστεύειν τῷ βίῳ τῶν κρω- μένων μᾶλλον, ἢ ταῖς παρὰ τῶν ἰχθρῶν κατηγορίαις 28, 21. 23. ἀβίωτον εἶναι μοι τὸν λοιπὸν βίον νομίζω 28, penult. χρόνῳ καὶ βίῳ τοσούτῳ, tanto tempore, quantum vivendo peregisset 33, 35.

οἴκῳθεν ἐκ τοῦ βίου δοκοιμασμένους ἀξίους τῆς πόλεως εἶναι 43, 4. δοκιμαστέας ἱκανούς τοῦ ἑμοῦ βίου ὑμᾶς νομίζω 47, 30. τοῖς βίοις ἡμῶν προσέχουσι μᾶλλον, ἢ τοῖς λόγοις 48, 17. κενώτερον τῶν λόγων, οὓς εἶσθε λέγειν, καὶ τοῦ βίου, ὃν βεβίωκεν 67, ult. οὐ γὰρ βίον ἡμεῖς ἀνθρώπων γε βεβιώκαμεν 72, 24. θεωρήσατε αὐτὸν, μὴ ὀπότερου τοῦ λόγου, ἀλλ' ὀπότερου τοῦ βίου ἐστὶν 77, 40. πορίζεται τὸν βίον οὐκ ἐκ τῶν ἰδίῳ προσάδων, ἀλλ' ἐκ τῶν ἡμετέρων κινδύνων 78, 27. τὴν ἡσυχίαν αὐτὴν τοῦ βίου διαβάλλει 84, 38. τὴν ἐμὴν σιωπὴν ἢ τοῦ βίου μετριότης παρεσκεύασεν 85, 6. εὐθύναι βίου οὐκ εἰσι παρ' ὑμῖν 86, 33. πρὸς ποῖον παράδειγμα χρῆ αὐτοὺς τὸν βίον ποιεῖσθαι 88, pen. ἀσχήμασιν ἐν τῷ βίῳ καὶ βδελυρὸς 89, 3. ἐπανάγειν αὐτὸν καλύπτει καὶ τὸν λόγον εἰς βίον ἀξιοχρεῶν καὶ τρόπον σωφρόνα 89, 18. = βίος ἱκανὸς ἐστὶν αὐτῷ I. 110, 10. opes, unde victus. = ὅφ' ὧν ἥμιστα ἐχρῆν, τὸν βίον ἐκλπῶν. id est, preemtus, vita coactus decedere A. 113, 38. = ἀνατρέπειν τινὸς πλοῦτον, σωφροσύνην καὶ τὸν ἄλλον βίον An. 17, 13. βίον ἐργασάμεν ἐκ τοῦ δικαίου 18, 42. fortunas, opes competentes vitæ sustentandæ. τοῦ βίου ἀπαλλάττεσθαι 21, 7. ἀναμνήσαι τὸν Ἀλκιβιάδου βίον vitæ rationem, mores, instituta, res gestas 30, 15. ἀρχὴν τοῦ βίου κατασκευάσασθαι 32, 21. = res familiaris. βίον τοῖς συκοφάνταις διανέμει L. 105, 45. βιοῦν τὸν βίον ἀβίωτον 105, 46. TAYL. τοῦ βίου λόγον διδόναι 168, 13. σοφιστῶν ἐχρήσταν καὶ σφδρα βίου δεομένων 912, ult. = τὸν αὐτῶν βίον καταναλῶσαι Ly. 159, 36. ποιηταὶ μιμούμενοι τὸν ἀνθρώπινον βίον 161, 46. ἐπὶ τοῖς ὀρίοις τοῦ βίου 163, 26.

βιοτὴ vocab. poeticum. μηδὲν ἀμαρτεῖν ἐστὶ θεῶν, καὶ πάντα κατορθοῦν ἐν βιοτῇ 322, 17.

βιοῦν vel βιωῶναι] ἐξετάσωμεν τοίνυν παράλληλα τὰ σοὶ κάμοι βεβιωμένα 315, 5. τὸν βεβιωμένον αὐτῷ βίον αὐτίκα δὴ μάλα ἐρεῖ λαμπρῶς τῇ φωνῇ 403, 15. ποῖον οὖν ἐρεῖς βίον, ὃν οὐ βεβίωκας; ἐπεὶ ὃ γε βεβιωμένος σοὶ τοιοῦτος ὧν φαίνεται 403, 24. γραμματεῖον, ἐν ᾧ τὰ τούτω βεβιωμένα ἔπαισι 600, 17. εἰργοντες τῆς ἀγορᾶς τοὺς, οἳ σοὶ βεβίωται, ἐπιτηδεύοντας 617, ult. πεπαιδευθῆναι σωφρόνως καὶ βεβιωμένοι φιλοτίμως αὐτοῖς συμβέβηκεν 1389, 25. = αἰσχροῦς βεβιωκῶτι προῖπον οἱ νόμοι μὴ δημηγορεῖν Æ. I, 13. ἐν ταῖς ὑμετέραις διατριβαῖς βεβίωκα 52, 30. κενώτερον τῶν λόγων, οὓς εἶσθε λέγειν, καὶ τοῦ βίου, ὃν βεβίωκεν 67, ult. οὐ γὰρ βίον ἡμεῖς ἀνθρώπινόν γε βεβιώκαμεν 72, 24. ἀνὴρ ὄντως μετ' ἀρετῆς βεβιωκάς 84, 15. = εἰς ἔλεγχον τῶν αὐτοῖς βεβιωμένων καταστήναι L. 145, 34.

βιωτός. vitalis. βιωτὸν οὐκ ἂν ἦν μοι τοῦτο ποιήσαντι durare in vivis haud queam. vita mihi futura sit haud tolerabilis 554, 5.

βλάβη] οὐ κολακείας καὶ βλάβης καὶ ἀπάτης λόγος μεστὸς 151, 22. τῶν ἐν ταῖς ναυσὶν ἀμαρτημάτων ὅταν τῶν ναυτῶν τις ἀμάρτη τι, βραχυεῖαν τὴν βλάβην ἤνεγκεν. ὅταν δὲ ὁ κυβερνήτης ἀποσφαλῇ, κοινήν τὴν ἀτυχίαν τοῖς συμπλοῦσι κατασκευάσεν 801, 11. βλάβης [subaudi δίκην] λαχεῖν τινὶ actione damni injuncti aliquem persequi 522, pen. φίλον ἀγαθὸν ἐστὶν οὐ τὰ τοιαῦτα χαρίζεσθαι τοῖς εὖνοις, εἴ ὧν ἀκάκεινοις, καὶ σφίσιν αὐτοῖς ἔσται τις βλάβη 664, 20. τὰ παρὰ

τὸν αὐτὸν τρόπον ἀμαρτήματα ταῖς ὑμετέροις βλάβαις θαυνοῦνται 1232, 13. δι' περὶ τῆς βλάβης νόμοι sanciant, ut damnantur et veniente illatum duplo luatur, ab invito, simpliciter 527, 1. = βλάβη περιφανής I. 110, 25.

βλάβος ἐκτίνει ἀπλοῦν ἐν δικلوῦν 528, 2. = ἐν τοῖς ἀπλοῦσι πλοῦν βλάβος τὸ μετανοῆσαι A. 140, 17.

βλάπτειν] οὐκ ἂν τὰ μέγιστα τῶν ὑπερέρων καλῶν φθαίητε καὶ δεῖβαλλε 323, 23. ὅσα δὲ βλάπτει, τούτο ποιεῖν, πρὸς τοὺς μὲν ἐμὰς εἶτα καὶ ὑμᾶς, — 996, 4. est ergo ista actio βλάβης. ἀτόκον, ἀκάντων τὰ φευδῇ μαρτυρησάντων, τίς μάλιστα ἐβλάπεν, ἀποφαίνειν 1117, 15. = βλάπτειν μεγάλα A. 1, 4. πύθυνας ἐμὰς βλάπτων 24, 7. = διαφθαίρει, οὐδὲν ἦσσαν (subaudi βλαφθεῖς) ἀκουστικῶς βλαφθεῖς (id est ἐν τῷ ἀκ. βλαφθεῖται, αὐτὸ διότι ἀκ. ἐβλάφθη, ἡ εἰ ἐκὼν ἐβλάπτετο) ἀδικοῖτ' ἂν A. 123, 18. = τοσοῦτον μόνον ἡμᾶς ἐβλάπεν, ὅσον ἐν τῷ παρόντι L. 185, 35. = ὅταν γὰρ ὀργὴ δαιμόνων βλάπτῃ τινα Ly. 159, 22.

βλαστάνειν] τὴν ροδωνίαν βλαστάνουσιν ἐκτίλλειν 1251, 27.

βλασφημεῖν περὶ τινος 252, 1. λοιδορεῖσθαι δὲ σέβει, ἐκάλουν αὐτὸν καὶ βλασφημεῖν 406, 22. οὐδὲν φροντίζουσι περὶ τετιμωμένων βλασφημοῦντες 1022, 16. ὅσα εἰς ἡμᾶς ἐβλασφήμουν. quæ probra et quas calumnias in nos projecerint 1299, 5. = verba infasta, male ominata loqui A. 25, 39. = I. [27, 52.]

βλασφημία] εἰ ἀνέλοιμεν ἐκ μέσου τὰς βλασφημίας, ἃς ἐπὶ τῷ θεωρικῷ ποιοῦνται τινες 141, 2. παῦσαι τῆς βλασφημίας αὐτοῦς 164, 10. τὰς—βλασφημίας ἔργῳ καλῆς ἀπολύσασθαι 191, 10. ἀπάσαις αἰτίαις καὶ βλασφημίαις ἅμα τούτου κεχρημένον 237, 1. βλασφημίας κατὰ τινος ποιῆσθαι 257, 22. ὑπὸ τῆς τουτοῦ τοῦ χαλεποῦ βλασφημίας καὶ συκοφαντίας εἰς τοιοῦτους λόγους ἐμπέτειν ἀναγκάζομαι 312, 19. μέρος γ' ἐπιβάλλει τῆς βλασφημίας ἅπασιν, καὶ μάλιστα σοὶ 317, 1. τὴν βλασφημίαν ἀντὶ τῆς χρείας τῇ πόλει καταλείπουσι 992, 11. βλασφημίαν ἔχει τινα 1259, 17. = βλασφημίας ποιήσεται εἰς ἄνδρα A. 24, 4.

βλέμμα] πολλὰ ποιήσῃεν ὁ τόπτιων, ὃν ὁ παθὼν ἕνα οὐδ' ἂν ἀπαγγεῖλαι δύναίτο, τῷ σχήματι, τῷ βλέμματι, τῇ φωνῇ 537, 25.

βλέπειν] προβάλλεσθαι δὲ, ἢ βλέπειν ἐναντίον, οὐτ' οὐδὲν, οὐτ' ἐθέλει 51, 27. μὴ εἰς τὴν εὐθείαν τοῦ τότε πολέμου βλέποντες ἐπὶ τὰς ἐπὶ τὴν εὐθείαν 124, 7. βλέπειν εἰς τὰ τούτων πρόσωπα τολμᾶν 390, 3. ἔω βλέπειν ad amicitias extraneas respicere 332, 15. βλέπειν εἰς ὑμᾶς τολμᾶσι 403, 14. βλέπειν εἰς τὸν αἰὶ βορυβούντα πέπον τῆς ἐκκλησίας 577, 9. βλέποντες ὑμεῖς εἰς τοὺς μαρτυράς, καὶ πιστεύοντες οἱς οὗτοι μαρτυρήσασιν 1139, 18. οὐ γὰρ ἀπεγκαλῶς ὑμᾶς, οὐδ' ἐνέρωσε βλέπων, οὐδαμῶι μετέστην 1471, 15. = βλέπειν πρὸς τὸ μέλλον ἔσεσθαι A. 41, 39. πᾶς οὐ δυνὼν ἐχθροῦ πρόσωπον βλέπων ἐπεγγεῖλαι 52, 28. ὁρᾶν et βλέπειν necesse est, ut inter se differant, nam p. 67, 10. copulantur hæc: ὁρῶντων, φρονούντων, βλέπόντων ὑμῶν. βλέπων εἰς τὰ τούτων πρόσωπα 75, 17. παρακαλεῖνται ὑμῖν βλέπειν εἰς τὰ ἐαυτῶν πρόσωπα 89, 25. = ζῶν καὶ βλέπων. sciens volensque, bene sibi conscius eorum, quæ dicat A. 127, 16. ὥσπερ βλέπειν

ταῖς ἐξουσίαις ἐπὶ κατὰ κράτος 128, 14. = βλέπειν πρὸς τι *respicere ad aliquid*, eius respectum vel rationem habere Δη. 28, 3.

[βοῶν] καὶ οἱ βοηρόμενοι μεθ' ἑκατέρων τριακόντοι 172, 4. βοᾶν καὶ διαμαρτύρεσθαι 232, 27. ὡς σιωπῶ μὲν λαβοῦν, βοᾶ δὲ γινώσκας, ἐλλ' οἱ σὺ χρεῖ, ἀλλὰ βοᾶς μὲν ἔχου, παύσῃ δ' οὐδέποτε 252 ult. βοᾶν ῥητά καὶ ἄρητα ὀνομάζων ὥσπερ ἐξ ὁμιλίας 268, 12. βοᾶν et κραῖαν *copulantur*. βοᾶν δ' βάσκανος οὗτος καὶ κεραιγῶς 271, 10. et sic etiam p. 294, pen. διαμαρτυρομένου τῶν οὗτος ἐμοῦ καὶ βοᾶντες 275, 8. ὥστε μοι παραστάτας ἐνταυθοῖ βοᾶν οἱ ἀπὸντοσι 366, 20. ἡ γὰρ ἀλήθεια καὶ τὰ πεπραγμένα αὐτοῖς αὐτὰ βοᾶ 366, 22. ταῦτ' ὥρξαι βοᾶ καὶ λέγει, ὅτι χρήματα εἴληφεν Αἰσχίνης 377, 22. βοᾶν καὶ κεραιγῶς ἰοῦ, ἰοῦ 784, 19. = βοᾶντα καὶ κεραιγῶτα I. 97, 39.

βοηρόμενοι. hoc mense mysteria agebantur 29, ult.

βοήθεια] ἀπορίζεσθαι βοήθειαν *decernere auxilium mittendum* 9, 16. πολεμεῖν βοηθείαις bellum sic gerere, ut singulis quibusque locis ab hoste oppugnatis identidem succurratur, eoque periculo profligato, rursus a bello desistatur; tum, hoste novum impetum alibi faciente, rursus illuc mittantur copiae hostem depulsum, nulla militia continuata, sed otii et armorum vicibus alternantibus 49, 1. οὐ γὰρ ἔστι βοηθείαις χρομένους non assiduo milite, sed copiis solummodo auxiliaribus, prout identidem necessitas quaeque repentina exigit, mittendis bellum gerentes, οὐδέποτε οὐδὲν τῶν δαόντων κραῖαι 101, 12. 137, 7. κοινωνίαν βοηθείας καὶ φιλίας ποιῆσθαι 118, 14. ἀμελούμενα ἰδὼν καὶ οὐδεμιᾶς συγγράοντα βοηθείας 133, 20. παρὰ τῆς τύχης γεγονοῖα βοηθεία τοῖς ἀπόροις φενοῦμεν 141, 22. ἡμῶν μὲν εἰρήνην, ἐκαίνοις δὲ βοήθειαν ἐπηρεμάλατο 231, 19. περιεστῆκει τοῖς βοηθείας δέησασθαι δοκοῦσιν, αὐτοὺς ἑτέροις βοηθεῖν 301, 8. τίς πολιτικὴ καὶ κοινὴ παρὰ σοῦ βοήθεια χρημάτων *subsidiū pecuniarium* τοῖς εὐπόροις, ἢ τοῖς ἀπόροις 329, 5. βασιλεύοντων ἡμῶν τὰς ἐν τοῖς νόμοις κατὰ τῶν ἀδικούντων βοηθείας 539, 12. τὸ βιβλίον οὐδεμίαν ἔχει τοιαύτην βοήθειαν πρὸς τῶς δορυβούσας 1463, 19. ἔτυχεν ἐκπλεουσῶν τριηρῶν καὶ βοήθεια ἀποστελλομένη διὰ τάχους 1145, 3. τὴν συγγραφὴν, ἐν ᾗ ὑπὲρ τῶν δικαίων τὴν βοήθειαν ἔχομεν. *the proof or document of our contract, on which we depend for attaining our right* 1287, 27. = μεταπειπεσθαι ποθεν βοηθεῖν ἐπὶ τινα. *contra quem* Æ. 5, 24. = βοήθεια. ῥήτορας *auxilium, quod orator consilia dandis ad remp. affert* D. 109, 12.

βοηθεῖν] πρὸ μὲν ἀπέναντι μὴ βοηθεῖν, τὴν δὲ προσκαθεζόμενος καὶ βοηθίας ἐλευθέρωσε 193, 5. τοὺς βοηθοῦντας ἑαυτοῖς τούτους νομίζειν ὅτιαι συμμάχους 209, 8. καὶ γὰρ νῦν οὐ κέραικα βοηθεῖν ἐν οὐδενὶ τῶν μετρίων nunc enim non decrevit, amicis succurrendo, Philippo adversari, dummodo conditiones quodammodo sint tolerabiles 283, 6. περιεστῆκει τοῖς βοηθείας δέησασθαι δοκοῦσιν, αὐτοὺς βοηθεῖν ἑτέροις 301, 9. βοηθοῦσι κάτω decurrunt deorsum ad opitulan-dum 883, 25. = φυλάτας καθῆσθαι βοηθοῦντας τοῖς νόμοις Æ. 5, 22. βοηθεῖν τοῖς ἰδίοις, privata sua pecunia adjuturum 33, 27.

βοηθεῖν τῷ θεῷ (Apollini) καὶ τῇ γῇ τῇ ἱερᾷ καὶ χειρὶ καὶ ποδὶ καὶ φωνῇ καὶ πᾶσι δυνάμει 69, 9. φωνῇ βοηθεῖν τῷ θεῷ 70, 29. βοηθεῖν τοῖς τῶν προγόνων ἀτυχήμασιν 78, 3. = βοηθεύοντας ταῖς ταύταις ἀτυχίαις A. 125, 7. = βοηθῆσαι Καλλιὰ τὰ δίκαια L. 102, 40. βοηθεῖν οἱ, ἐξημέρηται 112, 25. τοῖς νόμοις τοῖς καίμοις 164, 27. βοηθεῖν εἰς, ἐπὶ etc. v. ἐπὶ. TAYL. ἐπ' Ἀρτεμίδιον ἐβοήθησαν 193, 28.

βοηθός] βοηθούς αὐτῶν ζητεῖν, ἐξὸν τῶν ἑτέροις βοηθεῖν 31, 3. τοὺς θεοὺς μεγίστους ἡμῖν ὑπάρχειν συμμάχους καὶ βοηθούς 153, 3. τοὺς τῷ γῆρα βοηθούς λυμαίνῃ 733, 26. *leges puta, poenas iis comminantes, si qui parentum senium inops contentui habeant, eique ope pecuniaria et alimentis succurrere nil curent.* = A. 111, 41. οὐ τῶν ἀποκτενιάτων ἵστέ βοηθοί, ἀλλὰ τῶν ἐκ προτελας ἀποθησαυρίτων 113, 40. = βοηθός τοῖς νόμοις L. fr. 31, 1.

βοηλάτης L. 110, 7.

βοήσεις est vitiosa lectio, fortassis pro sinceriore βοίτας 531, 19.

βοῖδιον] ἰὰν ὕμιν βοῖδια boves. macras et annis confectas πέμψουσιν οὗτοι 37, 6.

βοιωτάρχῃν. honore Boeotarchi fungi 1378, 22.

Βοιωτάρχης] κήρυγματι τούτῳ τοῖς βοιωτάρχεσι προκηρύττεται. A. 74, penult.

βοιωτιάζειν, crasse et rustice loqui, aut animo esse erga Thebanos propenso, Thebanis studere A. 42, 5.

βόρβορος] ὑποκαλίσαντες καὶ βάζαντες εἰς τὸν βέρβερον 1259, 11.

βόρειος] τείχος βόρειον A. 51, 17.

βόσκημα] τὰ ἐκ τῆς Ἀττικῆς βοσκήματα 299, 13. χάρακας καὶ βοσκήματα καὶ θυρώματα ἐκόμισε 568, 16. = μὴδὲ βοσκήματα κατὰ φύσιν γονὰς ποιῆσθαι A. 69, 15.

Βοσπόριχος forum Byzantii 256, 12.

βότρυς] σῦκα καὶ βότρυς καὶ ἐλάας συλλέγων 314, 12.

βουβυτεῖν] λευκὴν ἐσθῆτα λαβὰν καὶ στεφανωσάμενος ἐβουβύτει. quae erant signa gaudii A. 64, 38.

βουκεφάλιον] Σατύρων ἔχει πρόσωπα καὶ βουκεφάλεια L. fr. 18.

βουλαία] Ἔστιαν ἐπώμοσε τὴν βουλαίαν A. 34, 9. = βουλαῖος Ζεὺς, et βουλαία Ἀθηνᾶ A. 146, 34.

βούλεσθαι] βούλομαι τὸδ' εἰπεῖν citat Hermogen. p. 245, 22. saepe post participium huius verbi, omissus est infinitivus e praemissis a legente quoque tacite subaudiendus. ut p. 159, 7. τοὺς βουλομένους scil. ὑποδεχθῆναι. οὐ γὰρ ὑμεῖς, ὅν οὔτε βούλονται, στοχάζεσθε, ἀλλ' οὗτοι, ὅν ἂν ὑμᾶς ἐπιθυμεῖν οἴονται 176, 27. τὰ μὲν οὖν ἄλλα ὑστερον, ἰὰν ὑμῖν βουλομένοις ᾤ, [scil. ἀκούειν, vel ἰὰν ὑμῖς βούλησθε τοῦτο γίγνεσθαι, vel ἡμεῖς τοῦτο ποιῆν] λέξω 202, 21. ἀπεδίδοτο τοῖς βουλομένοις. scil. με τοῦτο ποιῆν. aut ἀνέσθαι. vendebat volenti cuique (scil. emere) 823, 21. σηπὼν πάσχειν ὑπὸ τοῦ βουλομένου, [scil. τιμαρῆσθαι, vel κακῶς ποιῆν, vel κολάζειν] ὅτι ἂν πάσχει, πλὴν θανάτου 1374, 7. ubi ὁ βουλόμενος idem est atque ὁ τυχών. quicunque tandem. τὰ δίκαια πάντες, ἰὰν καὶ μὴ βούλονται, [scil. πράττειν] μέχρι γὰρ τοῦ αἰσχύονονται μὴ πράττειν 208, 11. τῇ τάξει καὶ τῇ ἀπολογίᾳ, αἷς βαβούληται καὶ προήρηται

ταυτέρων ἐξαρτήσασθαι, οὕτως ἴσται χρήσασθαι 226, 11. ἀν-βου-
λαίαν ἀκρίβειν ἢ τοῦτος. id est ἀν-οἱ βούλονται ἀκρίβει 229, 4.
ὑπεύθυνον ἑαυτὸν δίδωσιν ὁ σύμβουλος τοῖς πισθέσι, τῇ στήθι, τοῖς και-
ροῖς, πρὸ βουλαίαν [scil. αὐτὸν εἰς τὰς εὐθύναις ἀγαθῶν] 291, 20. οὐχ
δοκίμαζόμεθα, ἀλλ' ὅσα δοῖν τὰ πράγματα, εἰς δέχασθαι 307, 4.
πῶς ὅς τὸ πατρῶον βαδίσθη, ἀν τι βούληται. scil. παρὰ τὸν νόμον
μασθάνει 799, 25. τὸ μὲν εὖ βούλεσθαι πάρεστι, τῆς δὲ τέχνης συλ-
λαβανούσης, καὶ τοῦργον γίνουτ' ἀν 1490, ult. = δοκιμασίαν (scil.
τὸν ρητόραν) ἐπαγγελλάτω ὁ βουλόμενος Αἲ. 5, 17. φόνου δικαίου
μηδὲς ἑαυτὸν ἀνακλῆσαι βούλειτο, ἥπου ἀδίκου γε φυλάξαιτο 39, 41.
τὸ κάλλιστον καὶ σωφρονέστατον κήρυγμα τῶν ἐν τῇ πόλει σπένγεται,
τίς ἀγορεύει βούλειται 54, 14. βούλει σε θῶ καὶ φοβηθῆναι 77, 6.
παρεμβολῇ πραγμάτων ἑτέραν εἰς λήθην τῆς κατηγορίας ὑμᾶς βούλειται
ἐμβαλεῖν 83, 21. = τὸ τῶν ἐχθρῶν βουλόμενον ἀδικῶ; μα ἀπολέσαι
(id est ἡ ταύτων βούλησις) Α. 138, 4 = πραττόμενος οὐ πολὺ ἀργύριον
τῷ βασιλευμένῳ (scil. δαδῶναι) Απ. 13, 29. πάντων ποιηρότατος ὢν
καὶ βουλόμενος τοιούτος εἶναι. — ὥς μὴ βουλόμεθα πράττοντες L.
187, 36. = παρ' ἀκούων καὶ βουλομένων τῶν Ἑλλήνων D. 95, 7.

βουλάων, βουλεύεσθαι] in activo. auctor alioqui esse alioqui
consilii. τῶν βουλευσάντων τὴν κατάληψιν τοῦ ἱεροῦ 1347, 22. οὐδὲν
ἦσαν ψεφθήσασιν οἱ βεβουλευμένοις τῶν ταῖς χειρὶ πράξαντων 347, 24.
b) in medio. ὁρθῶς καὶ καλῶς βουλευόμενοι. citat Hermog. p. 245,
12. ex or. pro corona. οἱ μὲν ἄλλοι πάντες ἀνθρώποι πρὸ τῶν πρα-
γμάτων εἰσάσαι χρῆσθαι τῷ βουλευέσθαι, ἐπαῖς δὲ μετὰ τὰ πράγματα
57, 11. 139, 15. ὅσα ὀλιγόρως ὑμᾶς εὐρήσει βουλευομένους 189,
10. δεῖ τοὺς ἀτυχούοντας περὶ τῶν ἀτυχούων καὶ φαίνεσθαι βουλευο-
μένους τὰ βέλτιστα 196, 23. ἐνδοξότατα ὑμῖς ἐβουλευίσασθε ἡμεῖς
πισθέντες 246, 26. ἐνδοχομένους βουλευέσθαι 283, 5. οὐδ' ἐν τῷ
φανερῷ βουλευόμενος 306, 2. ταῦθ' ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν ἀπῆλθε βεβου-
λευμένοι 306, 12. τῶν ἀνθρώπων. οἱ πλεῖστοι πᾶντα τέγανθαι τῷ
καλῶς βουλευέσθαι, καὶ μηδενὸς καταφρονεῖν 472, 2. ἡμαυτὸν σωφρο-
νικῶς, μάλλον δ' ἐπ' ὅτι καλῶς οἶμαι βεβουλευέσθαι 538, 20. τὸν τοῦ βου-
λεύεσθαι κακὸν τι χρόνον ἀπείλετο 639, 11. δυοῖν ὄντων ἀγαθοῖν
πᾶσιν ἀνθρώποις, τοῦ εὐτυχεῖν, καὶ τοῦ καλῶς βουλευέσθαι, οὐχ ἅμα ἡ
κτῆσις παραγίνεται 658, 2. μετὰ τοῦ βουλευέσθαι [id est βουλευ-
σάμενος] ταῦτ' ἀδικεῖ, καὶ οὐ γνώμῃ διαμαρτῶν 734, 21. παραχρη-
μα, οὐδὲ βουλευσάμενος, confestim, protinus, sine ulla delibera-
tione, aut hesitatione 970, 5. βουλευομένων ὅστιν ἀκούσαντας ὁ
γινώσκει τις σκοπεῖν 1425, 21. ἀρχὴ τοῦ σκοπεῖν ὁρθῶς μὴ βεβου-
λεύεσθαι, πλὴν ἐξ ὧν δεῖ βουλευέσθαι ἀκούσαι 1430, 11. ὥς ἀν χρή-
σαιτο τις δύναμις, οὕτως ὑμεῖς χρῆσθε τῷ βουλευέσθαι, ὁξῶς. δεῖ δὲ
βουλευέσθαι μὲν ἐφ' ἡσυχίας; ποιῶν δὲ τὰ δοκῶντα μετὰ σπουδῆς 1432,
11. τί δήποτε οἱ κακῶς πράττοντες περὶ τῶν πραγμάτων ἀμεινον βου-
λεύονται, τῶν εὖ πραττόντων 1450, 24. δις περὶ τῶν αὐτῶν ἀπέδωκεν
ὑμῖν βουλευέσθαι 1473, 5. = βουλὰς ἐξόμενοι βουλευόμενοι Αἲ. 21,
3. χειρουργεῖν, scelus manu sua patrare, copulatur cum βου-
λεύειν, suadere scelus, et exaequendi modos demonstrare 43, 30.
ἀνέκουον μηδενὸς λόγου Ἑλληνικοῦ ἄμην δεῖν τὴν μέλλουσαν πόλιν ὑπὲρ

τῶν ὁσων βουλευέσθαι, 44, 6. ἐκ παρασκευῆς πρῶτα τοὺς βουλευόμενους 62, 32. βουλευσας ἐκινῶν. ergo senatorius homines erat commovet 64, 25. βουλευέσθαι μετὰ διελίας καὶ ζηλοτυφίας, in consilio cum iniquitate et emulatione 65, 15. 160 καὶ μὴ μόνον τοῦτο εἶναι, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄλλους, διαβλέψαντες εἰς ὁρᾶς αὐτῶν, βουλευσασθε 90, 5. = βουλευέσθαι περὶ τῶν αὐτοῦ I. 73, 3. = necne alicuius meditari, cum ex insidiis ipsi comparare. τὴν βουλευόμεναι ψυχὴν ἀποκτείνεσθαι αὐτὸν, vitam in vicem eripere eam, quae praemeditato facinore alteri vitam eripuisset. A. 125, 46. βουλευσῆς τῆς πλῆθους ἔγνωτο, τὸν δὲ θάνατον οὐκ ἔβουλεύσατο 128, 29. ἀποκτείναντα με Διόδοτον, βουλευσάντα * αὐτῷ θάνατον 143, 19. 20. ἐπὶ θανάτῳ βουλευθέντα 143, 29. in medio, deliberare. αὐτὸς βουλευσασθαι πρότερον καὶ μὴ μετ' ὀργῆς καὶ διαβολῆς 137, 40. ἐκ τῶ παραρηγῆμα (suddenly, at a minute's warning) οὐκ ἔστιν ἀρχὴν ὁρᾶς βουλευσασθαι 138, 5. ἡ πόλις ἄλλοις ἔβουλεύσατο ἀποστῆναι 138, 17. = pro συμβουλεύειν deliberare, consilia agitare. An. II, 31. τὸν βουλευσάντα (id est πεισαντὰ τινος ἄποικον τι ποιεῖν παρόμοιον) τοῖς αὐτοῖς ἐνέχεσθαι, καὶ τὸν τῇ χειρὶ ἐργασάμενον 12, 37. τοὺς ταῦτα βουλευσάντας (id est ἐπιβουλευσάντας) καὶ μεμαχνημένους dolore machinatos) ἐφ' ὧν καὶ πρέβαντες 22, 19. = pro ἐπιβουλεύειν L. 100, 9. ἐκ τῶν ἡμαρτημένων περὶ τῶν λοιπῶν ἄμεινον βουλευσασθαι 191, 2. βουλευσάμενον κακῶς περὶ τῶν ἀποτέραν αὐτῶν, περὶ τῶν ὑμετέρων ἀμαρτημάτων. 144, 3. βουλευέσθαι ἐκείνους (vel, prout TAYLOR legi vult, ἐκείνοις) ὁρᾶς illos sapiente certoque mos esse consilio 162, 35. ἀποφαίνεσθαι τοῖς τοιαῦτα εἶδε τῶν λαχόντων οὐκ ἐπιτήδεον ἔντα βουλευέσθαι 186, 45. οὐ φημι δίκαιον εἶναι ἄλλους περὶ ἡμῶν βουλεύειν, ἢ — 187, 19. μετ' ἐκείνων βουλεύειν ἀξιοῦτω 188, 9. οὐ περὶ τοῦ βουλεύειν, ἀλλὰ περὶ τοῦ δουλεύειν ἐκινδύνουν 189, 19. = βουλεύειν θάνατον τινος D. 94, 9. necem alicui comparare, machinari.

βούλευμα] ζηλοτῆς τῶν καλῶν τῇ πόλει βοηθημάτων. A. 51, 8. = ἢ μὴ βούλευμα τοιοῦτον ἐβουλευσάμεθα, iromice An. 27, 15. = ἀλλὰ τὰ βουλευόμενα τοῖς ἔργοις L. 196, 31.

βούλευσις praemeditata caedes, aut insidiae saltim structae. ex illa dictione fori Attici βουλεύειν τινὶ φόρον necem alicui machinari. γραφὴν βουλεύσεως δύναιεν actione caedis praemeditatae aliquem persequi 778, 19. cum actor reum ait ἐκ βουλεύσεως φονεῖσθαι. id est ἐπιβουλευσάντα. ὡς ἔλθ. τὸν Ἀριστοῦνα τῆς βουλεύσεως 792, 2. Si coarguerit Aristonem, quod is, qui bene nosset aratum se non esse, tamen sciens et valens, arguisset his better knowledge, ad ararium se, ut debitorem, detulisset. Eodem significato haec dictio accipienda quoque est p. 778, 19. Harpoc. ait βουλεύσεως δίκην apud Dem. esse, cum quis queritur, se ab aliquo praeter jus et fas in aerarios inscriptum esse, in or. I. in Aristog. h. c. p. 778, 19.

βουλευτήριον]. ἐπιστολή, ἣ ἐστὶ νῦν ἐν τῷ βουλευτηρίῳ 85, 4. τὰ παρ' οὐδενὶ αὐτῶν ἀρχεῖα καὶ βουλευτήρια ἡγεμόνευα ὡς τις ἴδοι, ἢ τὰ παρ' ἡμῶν 145, 16. εἰ μὴ ἡ βουλὴ στεφανοῖ, ἐν τῷ βουλευτηρίῳ

ἀποκτείναν τὸν σφέμενον 244, 2. τὴν βουλὴν ἐκάλουν εἰς τὰ βουλευτήριον 284, 1. ἐξελάνθον ἐκ τοῦ βουλευτηρίου ΔΕ. 16, 1. ῥήτορας αἰτῶ ἐκ τοῦ βουλευτηρίου, αἰτῶ ἐκ τοῦ δήμου 55, 9. ἄρδην ἔλασεν ὑπελάμενος τὸ βουλευτήριον (ordinem senatorium) καὶ τὴν δημοκρατίαν 74, 13. καὶ ΔΕ. 146, 33. 147, 12. καὶ οὖν ἐγγράφεται ἐκ τῆς βουλευτηρίας Απ. 22, 35. = Λ. 157, 4. 158, 8.

βουλευτῆς] τοὺς βουλευτάς καὶ τοὺς ἀρχαίους καταλόγους ποιεῖσθαι τῶν δημοσίων 1208, 5. = κρέβδην φηριζόντων τῶν βουλευτῶν ΔΕ. 5, 40. βουλευτῆς ὡς ἐκ παρασκευῆς, non jure, sed per artes et opes sodalitii αὐτοῦ 64, 13. = designator, meditator. βουλευτῆς θανάτου Α. 127, 29. πληγῆς 127, 32. qui mortem aut vulnus ex delibatio alicui infert 128, 28. 2) senator 146, 35.

βουλευτικοὶ νόμοι de senatu præcipientes 706, 13.

βουλῇ] πεποιήκειν ἡμῖν οὐκ ἔτι περὶ τῶν δικαίων εἶναι τὴν βουλὴν 74, 13. σπουδῆς πολλῆς καὶ βουλῆς ἀγαθῆς φησὶ τὰ παρόντα πράγματα προεῖπέναι 123, 2. οὐκ ἀπ' ἴσης ὁρῶ ἡμῖν τε καὶ τοῖς ἄλλοις ὄψαν τὴν βουλὴν 179, 22. οὐδαὶς περὶ ταύτου προτίλησιν οὐδαμοῦ βουλῆς 292, 13. b) Senatus quingentorum, et adhuc restrictius, quinquaginta virorum in prytania quaque præsentium. Plerumque sic nunc et βουλῇ appellatur, interdum vero cum adjuncta definitione, vel superenarratione εἰ πεντακῆσιοι. multis in locis. ὅπως ἡ βουλῇ συναχθεὶς pro συναχθῇ. aut ibi βουλῇ accipitur pro οἱ βουλευταὶ. 249, 20. ψήφισματα τοῦ δήμου καὶ τῆς βουλῆς τῶν πεντακησίων 397, 16. = τῆς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ βουλῆς πρόσδοτον πρὸς τὸν δῆμον ποιουμένης ΔΕ. 11, 42. ἐκτελεῖαν δέιναι εἰς τὴν βουλὴν 14, 41. τέλος παρεῖναι ἡ βουλῇ καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν πάλαι 16, pen. βουλευτῆς ἐξέμενοι βουλευόμενοι 21, 3. προβουλευεῖ ἡ βουλῇ ταῖς ξενικαῖς προσβουλῆς τὰς εἰς τὸν δῆμον προσόδους, antequam legati ad externos mittendi prodeant ad populum in concione, deliberat senatus, quomodo illos legatos ad populum inducat 35, 30. τὴν βουλὴν τοὺς πεντακησίους quo distinguatur hæc βουλῇ a βουλῇ τῇ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ 53, 7. 56, 35. εἰς αἰτίαν ἀναγγέλλων καὶ θυσιᾶς τὴν βουλὴν κατέστησε 76, 23. ἐκπλεῖν μέτος εἰς Σάρον ἐγχειρήσας, αὐθημαρὸν ὑπὸ τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς, εἰς προσδότης θανάτῳ ἐξημιῶθι 89, 34. καὶ βουλῇ sic nunc est senatus Areopagiticus I. 49, 25. = consilium, idem quod συμβουλῇ, suasio, auctoritas. εἰσηγήσατο ταύτην τῆς βουλῆς Απ. 9, 4. τὰς βουλὰς ἀκύρους ἴδεσθε 23, 15. b) senatus. ἐξελεύσασα βουλῇ functione honoris decedens 10, 37. ψήφισμα μὴδεν, μήτε βουλῆς, μήτε δήμου, νόμου κυριώτερον εἶναι 11, 46. προσάγειν πρὸς τὴν βουλὴν 15, 7. ἡ γὰρ βουλῇ ἐκεῖ καθεδεῖσθαι ἐκέλευεν 15, 8. ἐπεὶ δὲ ἡ βουλῇ ἦν πλήρης 15, 10. ἀπόρρητα εἰσηγγέλλων εἰς τὴν βουλὴν 20, 6. αὐτὴ καὶ τῇ βουλῇ ἐν ἀπορρήτῳ εἰσηγγέλλει 153. 11. = τὴν βουλὴν, τοὺς πεντακησίους per superenarrationem ΔΕ. 152, 30.

βούλημα] παρὰ τὴν ὀργὴν ὑμῶν τὰ βουλήματα λαβὼν 805, 21. prout vos identidem videat, aut acerbiores, aut remissiores, ita aut æviora, aut leniora suadens. ὅπερ ἦν τοῦτοις βούλημα 1109, 15. id quod illi studebant.

βούλῃσις] μέγα ὑπάρχει τοῖς τοιούτοις λόγοις ἢ παρ' ἑκάστου βού-
λησις 33, pen. ὅπου πατήρ ἐστι, καὶ υἱεῖς ἄνδρες, τυχὸν δὲ καὶ τούτων
παῖδες, ἀνάγκη ἐνταῦθα πολλὰς καὶ μὴδὲν ὁμοίας εἶναι βουλήσεις 796,
19. ἐκ προαιρέσεως καὶ βουλῆσεως τοῦ διαμαρτυροῦντος 1097, 22.
κατὰ γε τὴν τοῦ διαμαρτυροῦντος βούλησιν 1098, 8. τὴν αὐτοῦ βού-
λησιν νόμον, ἀρχὴν, πάνθ' ὑπολαμβάνειν 777, 23. = φανεράς κατέστησε
τὰς αὐτοῦ βουλήσεις I. 63, 7.

βοῦς ἔτρεφε πολλὰς, τιμὴν οὐδενὶ δοῦς 426, 2.

βοῶνδης erat genus magistratus, cui demandata erat cura boves
coëmendi in ludis mactandas publice 570, 7.

βραβεύειν] τὰ τῶν ἄλλων δίκαια βραβεύειν. dispensare 36, 7.
ποῦ τὸ δημοκρατεῖσθαι φανεῖται, τοῦτον τὸν τρόπον ὑμῶν ταῦτα βρα-
βεύόντων. vobis ad hunc modum jus æquum administrantibus
1231, 19.

βραβευτής] πρότερον αὐτοὺς εἶναι βραβευτάς, ἢ πείσαι τινας ἐτέρους
[scil. εἶναι, vel γενέσθαι βραβευτάς] arbitros, disceptatores litis
163, 16. = ὑμᾶς αὐτοὺς βραβευτάς τῶν ἀπάντων καταστήσατε I.
78, 28.

βράβης ποëtica idem, quod βραβευτής. ἀλλ' Ἀθῆναι κοινὸν ἔθεντο
βράβην 322, 11. constituerunt ipsi sibi Oreum communem præ-
miatorem, qui cuique locum tempusque et ordinem mortis glo-
riosæ attribueret.

βραδύς] ἡσύχιον ἢ καλοκαγαθία, καὶ ὀκνηρὸν, καὶ βραδύ, καὶ δευρὸν
ἐλαττωθῆναι 777, 5. ὁ Σόλων τοῖς ἰδιώταις βραδείας ἐποίησε τὰς
τιμωρίας 801, 20.

βραδυτής] τὰς ἑκασταχοῦ βραδυτήτας, ὀκνους—εἰς ἐλάχιστον συ-
στείλαι 308, pen.

Βραυρανία Ἀρτεμῖς D. 106, 25.

Βραυρανόθεν 1264, 20.

βραχίων] ὕψαιμοι βραχιόνες 1157, 2.

βραχύς] τίς οὕτω δυστυχής, ὅστις αὐτὸν, γονέας, τάφους, πατρίδα,
ἐνεκα κέρδους βραχείος προίεσθαι βουλήσεται 187, 8. συμβαίνει πολ-
λῶν πραγμάτων καὶ μεγάλων καιρῶν ἐν βραχεῖ χρόνῳ γίνεσθαι 343,
2. ἐν βραχείῳ διεξιλθεῖν πειράσομαι 594, 8. ἐκ βραχείας οὐσίας
λειτουργῶν 841, 1. = κατατιθέσθαι βραχεία, numerare parum AE.
56, 26. = pro ὀλίγος. βραχείας οὐσίας ὑπαρξάσης I. 82, 23. = ἐν
βραχυτάτοις (scil. ἔπειτα) διηγῆσασθαι A. 113, 21. βραχεῖς τοὺς
λόγους ἐποίησαντο 126, 1. = βραχὺ κέρδος L. 109, 40. ΤΑΥΛ. id
est μικρόν. καθ' ὅσον ἂν βραχὺ (id est εἰ καὶ βραχὺ τι) ἑκαστος δύνη-
ται 138, 36.

βρέχιν] κριθῶν βρεχθῆναι καὶ ξηρανομένους ἰδεῖν μὴδὲ τρεῖς μεδί-
μνους 1278, 22. τὰ γε βρεχθέντα ταῦτα ἦν 1279, 2.

Βρόμιος Bacchus. ἰσάναι ὠραίων Βρομίων χάριν 531, 5.

βροντή] ὕδωρ [scilicet πολὺ καὶ σφοδρὸν] καὶ βροντὰς, καὶ ἄνεμον
μέγαν γενέσθαι 1213, 27.

βρόχος] ἐν βρόχῳ, ἐν the collar, τὸν τράχηλον ἔχων νομοθετεῖ 744,
6. ἐπισπασθέντος βρόχου 744, 9.

* Βρυτιάδης. tribulis e tribu Βρυτιάς 1365, 8.

βρωτός. vescibilis, accommodatus pastui humano. μὴ κυρτός, μὴ λύχνου, μὴ ποτοῦ, μὴ βρωτοῦ, μηδένα τούτων κοινοποιῖν 789, 3.

βόρσα] προσανέλαβεν ἐπὶ τὸ κατὰστροφμα χιλίας βύρσας 910, 9.

βωλὰ Dorice pro βουλή. ἔκ τὰς βωλᾶς λαβὼν βήτην 255, 21. πύθων ποτὶ τὰν βωλὰν καὶ τὸν δᾶμον 256, 8.

βωμός Διὸς ὀρίου 86, 16. χάριτος βωμὸν ἰδεύονται καὶ δήμου Ἀθηναίων 256, 25. καὶ ταῦτα ἔκ τοῦ βωμοῦ φέρουσα τὴν ψῆφον ἔπραξε 271, ult. iudices ubi sanctissima religione ad jus æquum dicendum adstringendi essent, calculos, quos in cistulas, alteram absolventem, alteram condemnantem, essent conjecturi, de ara, in qua exta fumarent, auferebant. quæ erat summa religio. κριστῶν βωμοῖσι 531, 6. βωμοὶ θίκης καὶ εὐνομίας καὶ αἰδοῦς κάλλιστοι μὲν καὶ ἀγιάττατοι οἱ ἐν ἑκάστου ψυχῇ καὶ φύσει 780, 22. ἀπαγεῖν ἀπὸ τοῦ βωμοῦ τὸ ἱερεῖον 1054, 6. ubi ara Jovis Phratrii designatur, ut e versu 10 constat. οὐκ ἰδελήσας ἄπτεσθαι τοῦ ἱερείου οὐδ' ἀπάγειν τοῦ βωμοῦ 1078, 21. = καθίζει ἐπὶ τὸν βωμὸν τῆς μητρὸς τῶν θεῶν Ἀἷ. 9, 14. ἀναστῆναι ἀπὸ τοῦ βωμοῦ 9, 22. φήμης ὡς θεοῦ μεγίστης βωμοὺς ἰδρυμένους 18, 10. Ἐτεοβουτάδαις μετῆξι τῶν αὐτῶν βωμῶν 47, 39. παρίστανε τοῖς βωμοῖς τὰ θύματα 70, 31. = ἐπὶ βωμοῖς τοὺς πατέρας βαδίζειται Ἰ. 75, 21. 65, 2. = ἱετηρία κεῖται ἐπὶ τοῦ βωμοῦ Ἀν. 15, 11. ἐπὶ τὸν βωμὸν (eam puta aram, quæ illi phratriæ, seu curiæ, esset propria) ἱερεῖον ἔχοντες, ἦγον τὸ παιδίον ἀπατουριοῖς 16, 31. λαβίσθαι τοῦ βωμοῦ 16, 34. = ἔκτεται ἐπὶ τὸν *βωμὸν (misericordiæ puta) ἐκαθίζοντο Ἰ. 191, 31. ἐπὶ τὸν βωμὸν (Minervæ puta) Μουνυχιάσιν 132, 4. ἐπὶ τοὺς βωμοὺς ἵεναι. ap. Priscian. l. 18. = ἐπὶ τὸν βωμὸν τῶν δάδεκα θεῶν καταφεύγειν Ἰ. 159, 28. = ἐν *βωμοῖς δώρων γραφὰς ποιήσαντες Ἰ. 107, 11. verum hæc lectio vitiosa est.

γα Dorice pro γῆ. ἔγκτασιν γᾶς διδόναι καὶ οἰκῶν 256, 7.

γαῖα poetice pro γῆ. γαῖα δὲ πατρίς ἔχει κλέποις τῶν πλείστων καμόντων σώματα 322, 14. = ἐρεῦθειν γαῖαν ὁμοίαν Ἀἷ. 20, 19. στυγέρος εἰμ' ἐπὶ γαῖαν 20, 41.

γαλαάχρα citat ex oratt. in Aristog. Julius Poll. X. 155.

γαμῆν] γάμος, legitimis ceremoniis, rite, γεγαμηκὼς cum domum duxisset futuram matremfamilias τὴν ἐμὴν μητέρα, ἑτέραν εἶχε γυναῖκα pellicem 1002, 12. συνέβη μοι, δευθέντος τοῦ πατρὸς, ὀκτωκαιδεκῆτι γῆμαι 1009, 13. ἐπετύσμεν αὐτὸν ὅτι οὐκ εἶη γεγαμηκὼς 1150, 23. = ἔγημε Ἰ. 153, 23. γῆμαι 92, 17. 153, 11. ΤΑΥΤ. = γῆμας ἐπὶ δέκα ταλάντοις Ἀν. 30, 37.

γαμετή Ἰ. 39, 23. 110, 44.

γαμηλία, scil. θυσία. epulum, quo novus quisque maritus Athenis curiales suos nomine novæ suæ nuptæ excipiebat, quod epulum si curiales haud aspernarentur, erat id testimonium novam nuptam curia receptam, ejusque conditionem et jura conditioni et juribus reliquarum matronarum istius curiæ exæquata esse. τῶν φρατόρων, οἷς τὴν γαμηλίαν εἰσένηγεγεν ὑπὲρ τῆς μητρὸς [subaudi τῆς ἐμῆς] ὁ πατήρ. [scil. ὁ ἐμὸς] 1312, 12. 1320, 13. = victima, bestia mactanda, quam phratriæ suæ novus maritus

nomine sponsae suae donabat ad epulas inde parandum. *Æ.* 45, 33. γαμήλιαν εισφέρειν παρὶ τῆς τῶν φρατέρων γαμῶλης 46: 30. 70, 40. 71, 3.

γάμος] ὡς ἡ μήτηρ σου τοῖς μαθηταρῶν γάμῳ χαρακτηρ. 270, 10. significat matrem Aechius meretricem fuisse, prostitutas in fornice aut horam nomam, h. e. post meridiem. γάμψ· γαμψία rite, legitime, in propatulo, non furtim, per nefas, in matrimonium ducere 1002, 12. γάμους διπτοὺς ὑπὲρ αὐτῆς· κείνη 69, 35. 70, 39. 71, 3. = ἕνεκα τοῦ γάμου διδόναι τι *I.* 41, 25. αὐτὸς εἶρε τὴν αὐτοῦ θυγατέρα—τὴν ἡλικίαν οὐ καλῶς διαφολάζουσιν· μέγιστον γάμου *Æ.* 26, 7.

γὰρ *utique*, cum adversario id concedimus, quod ille arguit. δίκας ἰδίας δίδωσιν ὁ νόμος ἡμῶν καὶ γραφὴν ὕβρεως. δίδωσι γάρ· dat utique, sine omni dubio 523, 18. eleganter redundat initio orationis objurgatoriae. τοιοῦτοι γὰρ ἐστὲ, ἄνδρες Ἀθηναῖοι· οὐ γὰρ ἐξέρχεσθε 579, 25. τοιοῦτος γὰρ εἰ, Μειδία. ὕβρεως γὰρ εἰ—580, 7. initio ponitur orationis ejus, qua quis causam, aut suam, aut alterius, excusatum defensumve it. οὐδὲ τοῦτο γ' ἀνέειπες νῦν “ὦ Δῖ, ἀκροτόμενος γὰρ ὑπὲρ τοῦ μὴ καθῆναι ἑκάς τι παχύν.” *I.* 108, 23. ubi respondet Latino ἀγῶνι. ponitur initio tractationis, h. e. cum orator a praefatione transit in ipsam in ipsum argumentum propositum declarandum ingreditur. respondet Latinis igitur, aut nempe, scilicet, nimirum. ἐγὼ γάρ, ὦ ἄνδρες 701, 23. οὐ γὰρ per modum sanne saepe interjicitur, ut nostrum not true? tu inficari audebis? ὁμοίον γε. οὐ γάρ; 616, 16. καλὰ γε, οὐ γάρ; ὦ ἄνδρες, τὰ γεγραμμένα 673, 19. εἴποις γε. οὐ γάρ; 674, 14. et alibi saepissime. = γὰρ v. ἀλλά. *TAYL.* significat igitur, itaque, cum narrationem ingredimur, a praefatione ad ipsam rei propositae tractationem transeuntes *L.* 92, 17. 190, 34. 108, 32. 112, 34. 116, 26. 130, 14. 142, 4. 187, 12.

γαστήρ] τῇ γαστρὶ μετροῦντες καὶ τοῖς αἰσχίστοις τὴν εὐδαιμονίαν 324, 24.

γαυριᾶν] εἰ ταύτῃ γαυριᾶς, ἐφ' ἣ στένειν σε προσῆκεν 308, 6.

γείνεσθαι] ἥπερ (scil. κῆρ) λάχε γενόμενον *Æ.* 21, 4.

γεῖσον] τοῦ γείσου συντελεσμένου (tecto perfecto) *L.* ap. *Pol-luc.* VII. 27.

γεινιᾶν 1272, 19. 1278, 14.

γείτων] ὁρᾷ τῆς τοῦ γείτονος [scil. οἰκίας] οὐδὲν σεμνοτέρην 175, 2. οὐκ ἦν χαλεπώτερον οὐδὲν, ἢ γείτονος πονηροῦ καὶ πλεονέκτου τυχεῖν 1272, 2. = κραυγῆς αἰσθῆσθαι τοὺς γείτονας *Æ.* 9, 13. = ἐκ τῶν γειτόνων. ab aliquo vicinorum *L.* 93, 2. = ἐς γειτόνων (pro ἐς γείτονας) τῆς πατρίδος μετοικεῖν *Ly.* 150, 33.

γελᾶν] ἀσμάτων, ὧν εἰς τοὺς συνόντας ποιοῦσιν ἕνεκα τοῦ γελασθῆναι 23, 22. γελάσαι καὶ θορυβῆσαι καὶ ποτ' ἐλπῖσαι μετέδωκαν ἡμῖν 1459, 23. = κλαίει οὗτος ῥῶον, ἢ ἄλλοι γελάσῃ *Æ.* 83, 29.

γελοῖα δάκρυα 577, 11. = ἡδὺς ἀνὴρ καὶ παρὰ τὰς ἡδίας διατριβὰς γελοῖος *Æ.* 17, 41.

γέλωτος πένεσιον et comitatu digna. ἐπὶ τῶν γὰρ γέλωτος ἀπὸ τῶν
 χρόμεθα τοῖς πράγμασι 47, 6. 136, 23. γέλωτα, ἀν' ἀμαλαγῇ [scil.
 εἰληφέναι] 121, 8. τὸ πρῶγμα εἰς γέλωτα καὶ λοιδορίαν ἐμβαλλόντες
 131, 39. «ἐλάων ἐστὶ γέλωτος τοῦ μαδῶς. inanis est ridiculum,
 quia si nihil dent 185, 18. χλευασμός, ἢ γέλωτος, συμβὰς τῇ
 πάλαι 454, 3. ἐστὶ δὲ παῖτα γέλωτος, μᾶλλον δ' ἀναισχυντία. δευτῇ
 364, 3. «ἡν δὲ γέλωτος, ὅση δῶκα 428, 22. ἐκείνα μὲν ἐστὶ φαβερὰ,
 καὶ προσέας καὶ φυλακὴς πολλῆς δέματα, ἐφ' οἷς δὲ σὺ ἐκείνους ἔκρινες,
 γέλωτος 435, 15. κομῆ: γέλωτος ἐστὶ κατηγορεῖν αὐτοῦ τουτου 447,
 29. γέλωτος ἀν' οὗ ἀπείδον. tantundem sit, ac si infanti, aut fatuo
 illudas; aut ludum puerilem blind man's buff dictum 604, 5.
 εἰς γέλωτα καὶ σπώματα ἐμβαλεῖν παράσεται 1261, 12. οὐκ ἂν
 ἔατο οὐκ οὐδένα γέλωτος, εἰ παρὰ ἐτύχαιον, ἦνικα εἰλαμὴν ἐγὼ
 1263, 9. παλὶον ἀπὸ γέλωτος μετὰ βορύβου Αἷ. 12, 11. λῆρος
 καὶ γέλωτος 19, 9. γέλωτα καὶ διατριβὴν τινι καθ' αὐτοῦ παρέχειν,
 risum et materiam confabulationum alicui de se præbere 25, 1.
 ἐφ' οἷς γέλωτος οὐχ οἱ τυχεύοντες ἐπὶ τούτοις ἐγένοντο 42, pen.

γεμίζον navem alienam, γεμίζεσθαι suam onerare mercibus
 exportandis 466, 28. γεμίσας τὴν ναῦν ξύλων καὶ χαράκων καὶ
 βοσκημάτων 569, 4. γεγεμισμένης ἤδη τῆς νεὸς μᾶλλον τοῦ δέοντος
 910, 8. γεμίσας παῖν μεγάλην σίτου 917, ult.

γενεὰ ἢ κατὰ τὸν παρόντα χρόνον seculum hoc hominum nunc
 ætatem agens 1390, 25.

γένειον πολὺν Ly. 162, 9.

γενήτης (uno aut geminato v.) γενῆται erant, quibus eadem
 sacra Apollinis Patroi et Jovis Hercii communia essent 1319,
 27. poterant e multis diversis demis esse 1365, pen. = γενῆται
 consortes ejusdem γένους. ἐτέγραψεν εἰς τοὺς γενήτας καὶ φράτορας
 I. 64, 35. εἰς τοὺς γενήτας καὶ φράτορας ἤγαγέ με ἐπὶ τοὺς βαμοὺς
 65, 2. 66, 7. (conf. 66, 13. ubi συγγενεῖς idem dicuntur) 68, 4.

γενναῖος ταύτης [τῆς μελέτης] τοὺς καρπούς ἔδει καλοὺς καὶ γεν-
 ναίους καὶ πᾶσιν ὀφελίμους εἶναι 328, 18. τὴν τοῦ γενναίου καὶ τοῦ
 πρωτείου προαίρεσιν τῇ πόλει διαφυλάττειν 331, 24. φυτὰ ἀκροδρύων
 γενναίων ἐμβεβλημένα 1251, 22. = δουλεύειν ταῖς αἰσχίσταις ἡδοναῖς,
 ὀφθαλμοῖς, καὶ πολυτελείαις δαίπων καὶ ἀδλητρίσι, καὶ ἐταίραις, καὶ
 τοῖς ἄλλοις, ὅφ' ἂν οὐδενὸς δεῖ κρατεῖσθαι τὸν γενναῖον Αἷ. 6, 34.

γενναϊότης Ly. 160, 22.

γενναίως φέρειν δ', δ' τι ἂν ὁ θεὸς διδῶ, γενναίως 258, 24. γεν-
 ναίως καὶ ἐτοίμως ταῖς ψυχαῖς τοῦτο χειροτονεῖτε 1466, 25.

γένος] εὐχεσθε αὐτὸν ἐξώλῃ ποιεῖν, καὶ γένος, καὶ οἰκίαν 363, 23.
 οὐ γένος ἐστὶ φιλίων καὶ πολεμίων 638, 3. διομεῖται κατ' ἐξωλείας
 αὐτοῦ καὶ γένους καὶ οἰκίας 642, 15. videntur γένος et oikia differre
 hactenus, ut γένος sint in descendantē stirpe necessarij, liberi,
 nepotes, oikia in ascendente, ut pater, avus, et collaterales, ut
 fratres, sorores, consobrini. γένος item et παῖδες differunt. hi
 videntur liberi ex te nati esse, illi nepotes et his etiam remo-
 tiores. aut, si mavis, cognati collaterales 642, 25. γένος item
 est sors nascendi, ut si quis civis Atheniensis natus sit. ὅμιν

ἐκτεταταὶ ἐκτεταταί. τῆς γεωμετρίας καὶ τῆς ἄλλης τοιαύτης παιδείας ἀνδρὶς ἔχειν αἰσχρὸν 1414, 16.

γεωργίῳ καὶ rusticae operam dare. τοὺς γεωργούντας ἐμὴν πόλιν δι' ὁμοῦ ἐμμελῶς ποιεῖν 17, 2. γῆν συνεισπαιρμένην γεωργησάμεναι, ἵσθαι οὐδ' ὅσαρ φλακταιν πάποτε 175, 11. ἀτήματα ἔχον ἐν Βουσίῃ καὶ γεωργίῳ τὰ ἐκείνου 239, pen. αἶσα γεωργαῖς ἐκ τούτων καὶ σμυλὸς γένεσσι. arator, id est dominus ingentium fundorum 442, 6. γεωργούντες, seduli in exercenda re rustica καὶ φιλόδοτοι 613, 16. 753, 21. ταῦτα γεωργῶ, ταῦτα ἐργάζομαι. hæc agit, hæc exercet, veluti colonus rus, et mercator mare, et opifex artem, quam didicit, ut inde victitat 794, 22.=τὸ χάριον ἐρύττειν καὶ ἐγχεῖν. instruxit plantatis et satis I. 77, 34.=ἐκ τῶν ἐν τῇ γῇ γεωργούντων An. 12, 28.=deditus esse rei rusticae colendæ I. 159, 3.

γεωργία] γεωργίαι καμπαλαῖς 386, 5. ἡ γεωργία ἐξεσκαυάσθη tota res rustica expulata et denudata fuit supellectile rustica 872, 11.

γεωργὸς ἀγαθὸς ἦν ὁ πατήρ L. 161, 4.

γῆ] οὔτε τὴν γῆν [βοχύνοντο] πατρίδα οὔσαν, ἐφ' ἧς ἵστασαν 426, 20. ἴδαν ἡ γῆ μὲν ἀνω, τὰ δὲ ἀστρα κάτω γίνηται 792, 21. ὅτω μῆτε καρπὸν γῆ φέροι, μῆτε ἀποθανόντα δέξαιτο 794, 26. ἐπὶ γῆ καὶ συνοικίαις διδασκίαις. who has put out his capital to interest on landed property, or on houses in the town 946, 6. ἡ γῆ ρυα, villa, οὐχ ὅπως καρπὸν τινα ἔνεγκεν 1225, 12.=μυχὸς γῆς Æ. 18, 15. βοηθεῖν τῷ θεῷ (Apollini) καὶ τῇ γῇ τῇ ἱερῇ καὶ χειρὶ καὶ ποδὶ καὶ φωνῇ καὶ πάσῃ δυνάμει 69, 9. μῆτε γῆν καρποῦς φέρειν, μῆτε γυναικας τέκνα τέκτειν γονοῦσιν ἰοικότα, ἀλλὰ τέρατα 69, 15. ἀσέβεια Ἀμφιστῆν ἐπὶ τὴν ἱερὰν γῆν 70, 19. γῆν καὶ ὕδωρ τοῦς Ἑλλήνας αἰτῶν 72, 26.=πάσης γῆς *ἀμαρτὸν ἀκόντισιν A. 123, 4. τρεφίης παρίδων τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν 125, 23.=ager, rus, the plain, the flat country An. 12, 28. continens. ληΐζεσθαι κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν 13, 37. ἐκπίπτειν εἰς γῆν βάρβαρον 18, 9.=fundus, prædium, rus. γῆν πριάμενος, ἐκ τῶν προσόντων τοῦς παῖδας τρέφειν L. 906, ult.=γῆν καὶ ὕδωρ αἰτῶν Ly. 156, 43.=γῆν ἐντὸς ὅρων καταΐσθαι. leges non admittebant ad honores, nisi eos, quibus intra ditionem Atticam fundi essent D. 99, 16.

γῆδιν lætari. γεγηθὸς καὶ λαρυγγίζων 328, 1. οὐκ ἐπὶ τοῖς ἐτέρων ἀτυχήμασι φαῖρος ἐγὼ καὶ γεγηθὸς κατὰ τὴν ἀγορὰν περιέρχομαι 332, 8.

γῆραις ἀποθανεῖν Æ. 20, 23.=μὴ προαποθνήσκειν τῆς γῆραις τελευτῆς A. 125, 25.

γῆρας] τοὺς τῷ γῆρας βοηθὸς λυμαίνῃ 733, 26. διαμύσαστο οὐκ εἶναι αὐτῷ ἐρέδρια τῷ γῆρας ἱκανὰ 1204, 22. γῆρας καὶ φυγὴν [id est φυγὴν ἐν γῆρας] ἐπὶ χεῖρα τῶν ὑπὲρ ὁμῶν πεπονημένων ἔχειν 1484, 3.=ὅπου γῆρας ἄμα καὶ πέναν Æ. 12, 37. ἐκ παιδὸς εἰς γῆρας σάφρων 25, 37. 26, 2.=ἀπειρηκὸς ὑπὸ γῆρας I. 59, 39. τὸ γῆρας καὶ τὴν ἀνοίαν τοῦ Εὐκτ. 59, 16.=ἡ ἀσθένεια τοῦ γῆρας A.

ΤΟ ΠΕΝΟΜΕΝΟΝ, ἢ Ο ἸΟΡΑΕ. 726, 26. ut si quis aerarium
sacrum depeculatus sit, mulctam decuplam deprecatur, si au-
tem aerarium publicum, solummodo duplam, quod hic τὸ γι-
γνόμενον appellat, id p. 729, 8. appellat τὰ προσήκοντα, dicitur
τὸ γιγνόμενον ἀργύριον κατὰ τὴν συγγραφὴν, the sum which apper-
tains to any one according to a written agreement 926, 14.
ut p. 10 post, v. 25. ipse exponit, ὁ δὲ γενέσθαι τῶν δυνάμεων
κατὰ τὴν συγγραφὴν. οὐ δικαίαν, εἰδὴ γιγνόμενῶν χάριν ἐξίστασαι
κομίζεσθαι 992, 3. e promeritis eorum existentem, consequen-
tem, ipsis debitam, τῶν γιγνόμενων δι' ἐκείνα [scil. τὰν δυνάμεων]
τιμὰς ἐξελθὼν ἐκείνοις κατέσταντο ex illis impendius existentium, eaque
consequendum 1090, 8. γίνεσθαι confici e numeris collectis
insummant, existeret. τῶν ἐκείνων καὶ εἰκοσι στατήρων γίνονται
τριάκοντα τριάκοντα, ἐξήκοντα. 120 stateres efficiunt drachmas
Atticas 3360. seu equivalent illis 914, 14. τὰ πρᾶγματα et τὰ
γεγόμενα inter se copulantur. ut 98, 14. III, 17. quod aut
est ἐν δὲ δυνάμει, πρὶν ἢ τῷ γίνεσθαι τὰ πρᾶγματα in gestu rerum,
aut τὰ γεγονότα sunt eventa fortuita, τὰ πρᾶγματα autem, τὰ
ἀπὸ προαιρέσεως, quæ studio et opera hominum fiunt, aut τὰ
γεγόμενα sunt sequelæ τῶν πραγμάτων et effectus eorum. πρὸς
τῶν γίνεσθαι animum ad aliquid attendere, studium in id con-
ferre, totus in aliqua re elaboranda esse. πρὸς τῷ σκοπεῖν, ἀλλὰ
μὴ φιλονικεῖν περὶ αὐτῶν λέγω, γένηθε 287, 4. πάντῃ γὰρ παρὰ
ταῦτα γέγονε τὰ τῶν Ἑλλήνων nempe in hoc versabatur salus
Græciæ, momentum rerum Græcarum in hoc erat positum.
per hoc stabat, ut res Græcorum sic essent, seciusve, sive hoc
esset fieretve, sive minus 305, 3. γεγονότων τινῶν ἐπὶ συμφοραῖς
quorundam infortunis usorum 533, 4. χρήματα ἐγένετο money
came etc. ampla redibant vectigalia 141, 13. τῶν κρεῶν, καὶ τοῦ
οἴνου, καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐκ τῆς ἐσχρατῆς γιγνόμενων reliquorumque
vectigalium ex illo rure redeuntium 1046, 15. περὶ τὴν γενομέ-
νην συμφορὰν [μάτην ἐν σπουδῇ] γεγόμενος ἄνθρωπος 788, 26. = γε-
γονότες πολλὸν ἀριθμὸν χρόνου, valde proveci annis, admodum
senes Æi. 7, 36. ὡν ἐν ταῖς οἰκίαις ἀνελημμένος γέγονε 8, 12. τὰ
γεγόμενα, ut fieri solet 9, 4. παροντία τὸ ὅλον πρᾶγμα γέγονεν 9,
19. ἐν παντὶ κακῶ γεγόμενος, ad extremam adductus miseriam
9, 27. ὅταν πρὸς τῇ ἀνάγκῃ ταύτῃ γίνωνται 11, 4. δοκιμασία ἡ
γενομένη τοῖς ἀδυνάτοις 14, 41. ὥς ἐν διατριβαῖς γεγονὸς 18, 35.
περιμέχωντος ἐξ ἑωστος γίνεσθαι 19, 4. διαβολὴ γεγενημένη αὐτῷ
πρὸς τὸν πατέρα 21, 32. πόθεν οὖν ἴσχυκε καὶ σύνηθες γέγονε τὸ
λέγειν, unde ergo invaluit et in consuetudinem abiit mos ille
loquendi sic 23, 38. γένηθε τὰς ψυχὰς (id est κατὰ τὰς ψυχὰς)
ἐφ' ἑτέρων, animum aliis rebus attendatis 25, 26. ἀρχὰς ἀδικη-
μάτων μὴ οἰεσθε ἀπὸ θεῶν, ἀλλ' οὐχ ὑπ' ἀνθρώπων ἀσέλγηταις γίνεσθαι
27, 5. ἐφ' ἡμῶν αὐτῶν ἐγνώμεθα, cum redissemus ad splitudi-
nem, ut præter nos, qui eramus collegæ legationis ejusdem,
extraneus nemo adesset 33, 4. ἐφ' οἷς γάλατες οὐχ οἱ τυχευόντες
ἐπὶ τούτοις ἐγένοντο 42, penult. ἐπὶ πεπραγμένοις ἐγένετο, hæc ob-
jurgatio, reprehensio veniebat post rem jam factam, tempore

[illegible]

γλώττα] αποστρέφειν τὴν γλώτταν 406, 4. ἀλλ' ἐκ οὐδὲν τὴν γλώτταν ἐγκλείσας ἔχει 418, 26. = γλώτταν ἀποτμήσει, 20. 24, 33. οὐ τὴν γλώτταν, ἐάν τις, ὥσπερ τῶν αὐλῶν, ἀφελῶι, τὸ ἕλκεός ἔσται 86, 29. = συνγνώμην ἔχειν ἔάν τι τῇ γλώσσῃ ἀμαρτῶ A. 129, 43. τὸ ῥῆμα τῆς γλώσσης ἀμαρτήμα, τὸ δ' ἔργον τῆς γνώμης 130, 1. = ἡ γλώττα νῦν οὔτε πολὺν οὔτε μικρὸν ἔχει L. B. 61.

γνάθος] τὰς γνάθους φυσῶν 442, 16.
γναφεῖον fullonia L. 97, 38. ἐλθὼν ἐπὶ τὸ γναφεῖον, ἐν ᾧ ἐργαζέτο 166, 31. εἰς ὑποδήματα καὶ γναφεῖον 905, 5.

γναφεὺς L. 97, 42.
γνήσιος] ἀλλ' οὖν ἀπὸ γνήσιων γε ὄντων τῆς Ἑλλάδος ἠκούσθη 118, 24. ὥσπερ ἂν εἴ τις υἱὸς γνήσιος ἐν οὐδ' αἷα πολλῇ γεγονὼς διέσκεπται μὴ καλῶς 118, 26. γνήσιος καὶ proprie est δ' γόνος γεγονὼς natus et procreatus ab aliquo, qui opponitur τῷ ποιεῖν facticio, adoptato 1095, 5. differt a κυρίως γνησίᾳ, ab eo, qui pro γνησίᾳ adscitus et declaratus fuit ab aliquo, penes quem ejus rei κύρος, potestas fuisset. ibid. ἀδύνατον ἔστιν υἱὸν γνήσιον ἐγκαταλείπειν, ἐάν μὴ γόνος γεγονὼς ἢ τινὶ 1099, 19. γνήσιοι ingenui liberi quoniam a patre, et quamvis a matre, et quibusnam a sponsoribus viro desponsa nascantur, exponitur p. 1134. γνήσιοι γένος τῆς πατρὸς πολῖται sunt cives indigenæ, aborigines, quatenus opponuntur τοῖς ἐπὶ ἑλῶσι et adscriptis civitati 1390, 9. ὡς υἱὸν οὕτως γνήσιον τοῦ τετελευτηκότος πολλὰ ἔτη ἦδη. quasi geminus sit filius ejus, qui multis ante annis decessisset, quam hic nasceretur 1093, 2. = ἐάν μὴ παῖδες ἀρρενες ὦσι γνήσιοι L. [19, 17.]

γνησίως, vere, bona fide, reapse. τοὺς γνησίως μετεχόντας τῆς πόλεως 1353, peni. τίς ἔστιν, ὅστις εἰς ταύτην τὴν τάξιν αὐτοῦ ἐδελήσει γνησίως ὑμῖν δοῦναι 1482, 14. = L. 179, 40.

γνώμη alias est id, quod cuique videtur, placet, cū studeat, quod sentit et appetit, quō animus fert, alias forma cogitantiæ, ratio consiliorum, mens, alias expectatio. ἂν τι μὴ κατὰ γνώμην ἐκβῇ. secius, quam velis 14, 3. τοῦτο πρῶτον αὐτὸν ταραττει παρὰ τὴν γνώμην γεγονὼς 15, 14. ὅτι ταῖς γνώμαις ὁμοῖς ἀφροτήκατε τῶν πραγμάτων 131, 7. οὐδεὶς οὕτως ἀδλιος, οὐδ' ὅμως τὴν γνώμην 142, 19. προθεῖναι facultatem dare περὶ τούτων τῶν βουλευμένων γνώμην ἀποφηνάσθαι 169, 12. ὑποκείσθαι ταῦτο τῇ γνώμῃ προpositum esse atque infirmum mentis, ut ratum et certum scitum 179, 6. οὕτω διακείσθαι τὰς γνώμας ὁμᾶς 182, 3. οὐκ ἀπὸ τῆς ἑαυτοῦ γνώμης μόνον, ταῦτα συμφέρειν ἐπικαμβάνων 281, 16. τὰς ἑαυτοῦ ἐπικακολουθεῖν γνώμαις 284, 8. μὴ γνώμην πάντων φιλικτιστικῶν 287, 1. ὁ μὲν γὰρ [ὁ ἀμβούλος, puta] περὶ τῶν πραγμάτων γνώμην ἀποφαίνεται 291, 18. τὰς ἑμὰς γνώμας ἐχειρῶντι 309, 27. φησὶν ἢ γνώμην θέσθαι. per synesin pro φησὶν θέσθαι, ἢ γνώμην ἀποφαινεσθαι 362, 1. τὸ μὲν πρῶτον ὡς ἂν εἰς κοινὴν γνώμην ἀποφαινομένου 390, 6. τὸ τῆς γνώμης ἀνεγέκατε πρὸς πάντα τὸν νόμον, hoc est hunc de γνώμῃ, hoc est de analogia et æquitate estimationis, referte ad universam legem 493, 1. ἐπειδὴ τὴν ἀναγνῆ αὐτοῦ γνώμην ἐπέκλησεν 543, 24. γνώμῃ τῇ δικαιοτάτῃ δικάσεν ὑμᾶς αὐτοὺς

ὁ δὲ τῆς γνώμης δόξα [id est δόξαις] ἀφ' ὧν αὖ ἀκούομεν, παρὸς τὰς visum illud mentis, quod sententiam pronuntiantem concipit, quasi et format in mente, existit ex his, quæ animabus accipiuntur 652, 26. γνώμη διαμαρτάν ἀποτυγχάνει 710, 30. γνώμην ἄλλαν εὐδίας ἔλαβι. he quite altered his mind 889, 10. περὶ αὐτῶν μὲν ἀπὸ νόμοι, [περὶ τούτων,] γνώμην τῇ δικαιοτάτῃ ἐραυόμενα δικάσειν. according to your best knowledge and belief, with strictest observance of justice and rectitude 1606, 26. ποί γὰρ τραπέσθαι δεήσει τῆς ὑμετέρας γνώμης διαμαρτόντα, qui vestro suffragio exciderit, caruerit 1048, 21. τῆς γνώμης τῆς τῶν τοῦτο παρώτρην τὸ σῆμας ἐρήρηται 1434, 23. = καταλείπεται ἡ πράξις ἐν ταῖς ὑμετέρας γνώμας arbitrati vestro relinquuntur 27, pen. ἐπιμαρτυρεῖν τοὺς προέδροις τὰς γνώμας 36, 27. = ἁπλῶς καὶ ἐν μέρει περὶ ἐκαστοῦ γνώμην ἀπαρνησθαι, oratione tractare, successive, ordine 54, 3, 15. λύειν τὰς παρὰ νόμους γνώμας 54, penult. ἐπιμαρτυρεῖν τῆς γνώμης 712, 7, 41. διὰ τοῦτο γὰρ οἶμαι, ἡμᾶς, παῖδας ὄντας, τὰς τῶν ποιητῶν γνώμας ἐκμανθάνειν, ἵν' ἄνδρες ὄντες αὐταῖς χρησάμεθα 730, 1. πρὸς ἑτέρῳ τινὶ τὴν γνώμην ἔχειν 81, 31. = ἀφ' ἑαυτοῦ δόξαν περὶ τῶν αὐτοῦ τὴν ἐκείνου γνώμην κυρίαν εἶναι I. 84, 17. = συμβέβηκε πολὺ παρὰ τὴν γνώμην τούτων. multo secius evenit, quam in his spectatum fuerat, quibus othetwise than had been expected and intended A. 121, 24. τὸ ἔργον ἁμάρτημα τῆς γνώμης 139, 2. ἡμαρτε τῆς ὑμετέρας γνώμης, id est εὐνοίας. prorsus ut Latini, voc. voluntas usurpant 138, 17. ἐπισηφίζων καὶ λέγων γνώμας, ut prytanis 146, 40. = πολὺ τὴν ἐναντίαν τούτων γνώμην ἔχει multum ab his diversa sentio An. 1, 24. οὐκ ὀλίγω (scil. ἡμῶν) μοι (id est ὑπ' ἐμοῦ) παρὰ (id est ἄλλως ἢ κατὰ) τὴν γνώμην (subaudi τὴν ἐμὴν) εὐρέθη τὰ πράγματα ἔχοντα. non parulo, id est multo, secius quam pro opinionē mea, vel, quam speraveram 21, 22. ψευδῆσαι τῆς αὐτῶν γνώμης falli opinionis, spei, destinationis, a cupitis et speratis aberrare 22, 19. εἰ τῶν ὑμῶν διάβολόν τι περὶ ἐμοῦ ἐκ τῆς γνώμης παρῆσθηκεν 22, 37. ἀντὶ τῆς πρότερας γνώμης ἕτερα μαι νῦν παρῆσθηκεν 22, 40. τῇ γνώμῃ ἁμαρτάνειν 22, 38. τὴν γνώμην αὐτῶν ἀτελῆ ποιῆσαι 23, 16. γνώμην περὶ ἡμῶν ἔθεντο—τὴν πολὺν ἡμῶν ἀνδραπαύσσειν auctores fiebant—ut nostri cives sub corona venirent 26, 9. = αἱ καὶ περὶ τῶν ἄλλων τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχοντες, ἢ περὶ ἡμῶν αὐτῶν I. 91, 41. λέγοντας ἐν ταῖς τῶν ἀγαθῶν γνώμας 190, 32. γνώμην τὴν αὐτὴν ἔχειν ἥντερ πρότερον 191, 36. ταῦτα μὲν γνώμῃ πάντες γνώντες 192, 42. prudentia, sollertia 103, 41. τῆς αὖ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων σοῦτοις ἦρισαν γνώμῃ 194, 34. γνώμας χαρταῖς ea sunt mente prædicti, hi sunt ipsis animorum sensus, statuunt ita secum, ὡς πᾶσα γῆ παρὲς αὐτοῖς ἐστίν, ἐν ᾗ τὰ ἐκτελέσια ἔχοντες 187, 16. γνώμης ἀποδείξειν ἐν τῷ καλλίστῳ τῆς Ἑλλάδος 911, ult. τῇ αὐτῇ γνώμῃ χραιμένους (concordia) τῆς σωτηρίας ἀνταρξασθαι 914, 6. pro γνώσει cognitione judiciæ, sententiæ judicium. γνώμην δικαστηρίου καταγνωσθεῖς. ap. Athenæum ad fin. l. 13. γνώμην τὴν ἐναντίαν (scil. τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις) ἔχει περὶ τῶν καλῶν καὶ αἰσχυρῶν fr. 58. = εἰς τὴν χεῖρῳ τρέπειν γνώμην Ly.

[illegible]

ἀρτῶν, προσήρηται τοῖς γράμμασι τοῖς γραμματέσι. ἐν τῷ ἀρτῶν
 articulis, pamentis, capitulis, contractus, in tabulis, omnigenis,
 997, 101. codicilli, quibus perscriptae sunt rationes, facultatum
 ab aliquo, relictarum, nominumque ab ipso contractuum, et
 perscriptionum, quas ipse, alius credidit 950, 9. et ibi. ἀρτῶν.
 Etymolog. ἐν τῷ, ῥ. 240, pen. in Excerptis, meis ῥ. 178, π. 6, γὰρ
 ἔστιν ἐν τοῖς γράμμασι τιμᾶσθαι δοῦν, ἀλλ' ἐν τῇ ἀρτῶν πᾶσι ἐκπεπλη-
 ῖσται. 99, pen. = σημαίνει καὶ εὐσεβῆ γράμματα. L. 64, 131. ἐν
 γράμμασι κατατίσθαι. παρὰ τῷ, σημεῖον. 63, 6. = τὰ γράμματα
 τῶνται, the originals, the handwritings, the documents, ἐν τῷ
 L. 901, ult. γράμματα chartae, in quibus perscriptae essent ratio-
 nes acceptorum et expensorum ἐντὶ χρημάτων ἀποδείξει 906, 12.
 μέλλει παρ' αὐτοῦ παραλαβεῖν τὰ γράμματα, rationem, gestas, utiles
 literis consignatas 908, pen. ὑμεῖς μὲν οἴσθε καὶ τὰ γράμματα
 καὶ τὴν στήλην εἶναι τι σέμνον. hanc inscriptionem, statum, mem-
 insculptam. ap. Aristid. in orat. de paraphrasegmatibus, π. 100, τῶν
 τῶν ἐν τοῖς γράμμασι δικαίων φύλαξ erat mater, depositum, h. e.
 universi juris Attici, literis consignati D. 101, 19.

γραμματεῖον schedium, ἐν ᾧ τὰ τοῦτο βεβαιωμένα εἰστί. 604, 19. ἡ
 tere caribiales, aut simile quid 788, 18. α. 604, 956, 2. expenso-
 rum et acceptorum codex, quo foenerator consignat quæstus, sui
 rationes quotidianas 1111, 22. ὁ νόμος ἐν γραμματέσι, καλεῖται μαρ-
 τυρεῖν, ἢ καὶ μὴτ' ἀφελαιν ἐξ, μὴτε προσθεῖναι τοῖς γραμματέσι. μὲν
 1115, 3. τοῦ μαρτυρήσαντος τὸ γινόμενον ἐν γραμματέσι κατὰ
 τὸν νόμον 1141, 22. κύριος ἐν τῶν γραμματέων, ἐξ ὧν τοῖς ἀρχέ-
 τας ἀνεκάλει. codicum, quibus perscriptae erant demptarum, no-
 mina 1901, 20. γραμματεῖον λεξιμαχικόν, codex, in quo perscriptae
 sunt nomina eorum, qui ad pubertatem procecati in acutissimo
 publico probati, digni sunt habiti, qui rem suam privatam
 publicamque gerant 1306, 21. = ἐγγράφειν εἰς τὸ λεξιμαχικὸν γράμ-
 ματεῖον. 11, 3, 28. 14, 31. κατὰ συγγραφὰς ἀνακρίσει καὶ γραμ-
 ματεῖον 23, 3. κατὰ γραμματεῖον αὐτὸν κατασκευάσει. ἐν pacto
 literis consignato et apud arbitrum deposito 23, 6. = γραμμα-
 τεῖον ἀλλοτρίον. that a document has been substituted falsely,
 or aschanged with another L. 49, 40. εἰς τὸ κοινὸν γραμματεῖον
 γράφειν 65, 9. 10, 11. εἰς τὸ λεξιμαχικὸν γράμ. quod erat pænes
 descriptas 66, 14. [8, 32.] = L. 112, 28. = εἰστί. τῶν μαρτυρῶν
 χρημάτων ἐν τοῦτων τῶν γραμματέων (documentis, pænes, expensis)
 κατατίσθαι L. 897, 8. = γραμματεῖον λεξιμαχικόν. L. 1115, 3. 1116, 1
 γραμματεῖον ἐπιθήματα ἀγεῖται. ἐγγραμμάτως, ἐντὶ 8. ἐκκαλεσθεῖς
 315, 9. γραμματεῖον Ἀντιμάχου ἐπέλε. 1126, 23. γραμματεῖον
 γραμματεῖος ἀδελφός 269, 19. γραμματεῖος, ἐκτὸς οὐτως, ἡμῶν
 patum pro homine vilissima stirpe, quæstus, ἀρχέτι, περὶ
 ἡμῶν, accelerato, audaci 371, 21. ὅς ἐστις γραμματεῖος τυραν-
 νιστοῦ 306, 20. γραμματεῖος κατὰ τὴν τυραννίδα. 729, 20. ἡμῶν
 ἡμῶν, quæque suo peculiari scriba utebatur. γραμματεῖος
 τοῦ ἀμπερίου ἐπιμαχικῶν 1324, 9. γραμματεῖος τῷ Βούλῳ 238, 11.
 ἐκκαλεῖν ἐκκαλεῖται νόμον legem rogandi πρός τὸν ἐκκαλεῖται καὶ

τῷ γραμματῇ παραδόναι 485, 18. quā eam in conspectu recitaret, quā illorum reversus quisque per oīum de eo medieturum Ptolemaei accusator causam dicere ordiretur, redibat scriba τὴν γραφὴν, seu libellum ab accusatore exhibitum, quo denotata erant accusationis summa capita. item leges, ad quas orator provocaret. id quod ex omnibus pene paginis constat nec non testimonia testium. scriba prytanis decreta prytanici ad thesmothetas referebat 720, 21. = γραμματεὺς, προσεγεβὰς τὴν γραφὴν, seu libellum accusationis ab auctore in eum exhibitum, antequam actor orationem accusatoriam exordiretur 487, 1, 8. ὁ γραμματεὺς λόγον καὶ εὐθὺς πρὸς τὸν γραμματεῖα καὶ τοὺς λοιποὺς 56, 3. ἀναποδῆσαν τὸν γραμματεῖα, jubere jam recitata a scriba dentus recitari 81, 26.

γραμματεῖον. a draft, which a person gives upon himself in γραμματεῖα δοῖν χαλκῇ διαμένην 1283, 4.

γραμματεῖος; ludimagister, pueros literas docens. per comitulum, ut probri ergo 431, 24.

γραμματοκύβητο homo ita literis affixus, ut sternus ab incutendo fiat 297, 22.

γραφῆς αἱ διόδοι; [maritus mulierculae] ἀπὸ τῆς, καὶ αὐτὴ γραφῆς ἦν 1156, 2.

γραφὴν ἐν στήλῃ χαραξὴν γράφοντες 121, 22. αἱ οὖν διὰ λαρεῖς οὐδὲ γράφειν ὠλερον, neque auctor fieri decreti, quo bellum statu-deretur 146, 2. οὐ μόνον τῷ γράφειν [τοὺς νόμους δ' Σόλων] φέρε δὲν κύριοι; εἶναι 297, 10. τὰ γραφέντα αuctoritates literis com-signalla 254, 13. γραφεῖς εἰς τὸν ἐγόντα τοῖτον 260, 18. καὶ αὐ-γών καὶ γράφον ἐξηταζόμεν τὰ δόντα ὑπὲρ ὧν 286, 4. οὐκ αὖτε καὶ τούτοις, οὐκ ἔγραφα δὲ, οὐδ' ἔγραφα μὲν, οὐκ ἐπείσβευσαν δὲ 288, 8. γράφειν sic pude pro γρ. νόμους et ψηφισματα. πάλας γὰρ μισθοὺ καὶ γράφον, καὶ νόμους εἰσφέρειν αὐταί 722, 2. ἀπὸ τῶν αὐτῶν λημμάτων πολλοὶς γράφοντες, ὅ τι αὐτοὺ βούλωνται. τοῖς αὐτοῖς ἢ κατὰ τοὺς αὐτοὺς, ὡς περὶ τὸν, αὖ προποῖα 687, 25. πρὸς αὐτοὺς ἐπὶ τοὺς γράφοντες ἀρῆς 358, 17. γράφοντα in medio accusare, περὶ λαρεῖς. τὴν γὰρ αὐτὴν ταύτην κατηγορίαν τῶν γέγραμμένων incusato-rium τῶν 244, 9. τοῖς τὰ δίκαια γράφουσιν ἀντιπῶν 371, 6. αὐτοῖς τοῦ νόμου γεγραμμένα. quae huius legis capita notantur minus reprehensibilia, ut vitiosa et reip. noxia 486, 1. 14. ἔγραψεν τὴν διαβρίαν δευρὸν accusavit ut haud legitimam, eo haud merito dāman 503, per. γεγραμμένον μέντοι τὸν λόγον μοι Μένανος 578, 20. τὸ γεγραμμένον est summa reris, quod aliquis ab ac-cusatore arguitur depeculatus esse; ob quod actio in eum sus-cipitur finis; et in libello accusatorio nominatim ea summa fuit indicata. τοὺς ἐπείλουον τὸ γεγραμμένον res debitum, cuius prosta-panas; ἐπείλουον, καὶ τὰς ἐκ τῶν νόμων προσδοκίας ζημίαις καταβάλλουσιν; ἡνισυρὰς ἀνυλίας a legibus constitutas 727, 3. ἡμεῖς δὲ, ὡς ἐπὶ ἐπείλουον ἐπείλουον, αὐτὸν οὐκ αὖ ἐγράψατο ἐπὶ ἐπὶ πρὸς τοὺς αὐτοὺς, αὐτὸς δὲ τοῖς αὐτοῖς hanc neglected to sue me 229, 25. αὐτοῖς γὰρ, εἰ τις ἐπείλουον, αὐτὸς δὲ αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς, αὐτὸς δὲ αὐτὸς αὐτὸς, αὐτὸς δὲ αὐτὸς αὐτὸς

nibus ex aliis adque aliis titulis persequi; quoniam actio de conculcamentis oblati, actio publica: γράφη· λυποκαταβάν· κατ' ἐκείν· κατὰ δὲ νόμον· 71, 22. κατὰ συνάσας ἀσφαλείας· γραφή;· εἴς τε· ἡμῖν, ἀλλ' ἐπὶ τοὺς· βασιλεῖς· 793, 25. 702, 3. in accusationibus publicis exerceri erat curpe et invidiosum, honestoque indecorum habebatur. ἡμετέροις τοῖς· ἀλλ' ἀσφαλείας· βασιλικῆς· πῶς· ἐκ· ἐκείνων· κατὰ· γραφαῖς· δημοσίαις· ἐξ· ἐκείνων· 701, 20. οἱ νόμοι καὶ περὶ τῶν τοιούτων πεποιήκασιν· γραφήν. leges permissum etiam huiusmodi facinorantionibus forensibus persequi 1196, ult. γραφήν· ψευδοκαταβάν· ἀνακρίσας· 1252, 16. τραύματος· πάλιν· εἰς· γραφαί. 1262, 25. ἡμεῖς· ἀσφαλείας· κατὰ· νόμον· τὰ· τοιαῦτα· κατὰ· νόμον· εἰσὶν· τῇ· γραφῇ· κατὰ· τὴν· 1262, 16. γραφήν· ἐξ· οὗ· αἰσθάνομαι· καὶ· μικρὸν· παραστῆσαι. 1481, 18. γραφήν· ἀνακρίσας· usurpatur, quoque de accusatione criminis privatis, ut p. 549, 23. ὅς· δ'· ἀπὸ· γραφῆνται· γραφαῖς· ὅλως· 149. universae sententiae quodcumque separati, aut dieasterio aliquid exhibitum, docendi, aut docendi, aut rogandi ergo. ἀλλ'· δ'· αὐτοῖς· τῇ· γραφῇ· κατὰ· τὴν· καὶ· μέχρι· τοῦ· πρώτου· κεφαλαίου· ἀνακρίσας· τὴν· 723, 5. ἡμῖν· γραφή· et νόμος, idem sunt, lex. a Timocrate iude quidem, necum Demosthene repugnantem, non perlatam. ἐ· γραφή· γραφῆσαι· οὐκ, in aliquam institueret actionem γραφῇ dictam A. I, 2. τῇ· γραφῇ, seu libellum accusationis, ab actore, id est reperi, exhibitum prelegebat γραμματεὺς, antequam actor orationem accusatoriam exordiretur 1, 8. ἐταιρήσας· γραφή 2, penult. γραφῇ· ὕβριος· 3, 12. ἐγγράφειν· ἐπὶ· γραφῇ, actionis auctorem aliquem in libello accusatorio edere. 30, 3. τραύματος· γραφῇ· οὐδ'· ἀσφαλείας· 40, 27. γραφῆσαι· τινὰ· τραύματος· γραφήν· 40, 28. παρακρίσας· γραφῇ, quam sint reipublicae utiles, et quanta his inest via ad tuendam libertatem civilem, docetur 54, 20. seqq. καὶ· παρὰ· τὴν· τοῦ· τραύματος· γραφῇ· κατὰ· δημοσίων· ἀσφαλείας· 60, 42. γραφῇ, raro sensu pro imitatore 67, 5. δουλίας· γραφῇ 78, 42. παρακρίσας· γραφῇ· ἀντίστοιχον· 81, 19. ἀσφαλείας· τὰς· γραφὰς· τῶν· παρακρίσας· 82, 8. ἡ· ἡμέρα· δι· αὐτῆς· εἰς· τρία· μέρη, ὅταν· εἰς· παρακρίσας· γραφῇ· εἰς· τὸ· δικαστήριον· 82, 12. τραύματος· ἐκ· προκρίσας· γραφῇ· παρακρίσας· 84, 31. ἀποκρίσας· τὴν· γραφῇ, scil. ad iudicem in forum 85, 3. 12. ἀποκρίσας· τὴν· γραφῇ 86, 31. γραφῇ· δόσαν· ἀσφαλείας· ἀσφαλείας· 87, 3. actio maiestatis, et universae criminis, quae de capitale et fortunis agitur I. 73, 35. 87, 9. 13. ejusmodi erant causae ὕβριος, item pupillorum adversus tutores de male gesta tutela 89, 31. libellus accusatorius, quo quis insinuitur sceleris, quo aut pietas deorum violatur, aut maiestas populi laeditur, quae leges semerantur, aut pax publica perturbatur. ὡς· καὶ· ἐν· (scil. ἀπὸ) καὶ· ἡ· γραφῇ· ἀπὸ. libellus a me iudicibus exhibitus, quo amplius hanc homicidii ream socii A. III, 42. γραφῇ· ὡς· καὶ· ἀπὸ· μεγάλης· δουλίας, ὅλως· εὐδελίας· 115, 24. scripsit accusationibus pro accusatione de sacrilegio usurpatur. A. II, 10, 16. 12. δι· τοῦ· ὡς· καὶ· ὡς· ὡς· ὡς· με· γραφῇ· ἐγγράφειν· I. 96, 40. ὡς· καὶ· γραφῇ· κατὰ· τὴν· D. 107, 11.

αἵκας, ὅτ' μεταμαρτάνοντας τὴν ἐλευθερίαν 76, 4. παραμυθεῖσθαι γυναῖκα πινθοῦσαν 88, 24. = μηδὲ γυναικὶ συμβάλλειν πέρα μεδικοῦ κριθῶν I. 80, 30. = διαθίσσας, ἣν ἐκείνος διέθετο, οὐ παρανοῶν, οὐδὲ γυναικὶ πεισθεὶς L. fr. 43.

γωνιασμός] ἔστι δὲ κάμψαντι τοῦ τείχους γωνιασμός L. fr. 38.

δαίειν τὴν χώραν agrum oppido subjectum ferro et igni depopulari 255, ult.

τὸ δαιμόνιον] πολλάκις γὰρ ἔμοιγε ἐπελήλυθε καὶ τοῦτο φοβεῖσθαι, μὴ τι δαιμόνιον τὰ πράγματα ἐλαύνῃ. malignum aliquod, asperum et nobis infestum numen 124, 26. ὃν ἡ τύχη καὶ τὸ δαιμόνιον φέλον μὲν ἀλυσιτελῆ, συμφέροντα δ' ἐχθρὸν ἐμφανίζει, τοῦτον ἡμῖν φοβώμεθα 180, 13. numen tutelare, a deo cuique homini nato additum pro monitore vigile, atque censore morum et institutorum. οἱ θεοὶ δὲ εἰσονται καὶ τὸ δαιμόνιον [conscientia cuiusque sua] τὸν μὴ τὰ δίκαια ψηφισάμενον 415, ult.

δαιμόνιος] δαιμονία τινὲ καὶ θεία παντάπασιν δοικὴν εὐεργεσία 18, 9. = δαιμονίου τινὸς ἴσως αὐτὸν ἐξαμαρτάνειν προαγομένου Αἲ. 70, 12.

δαιμονίας ἐσπουδακίας περὶ τὸ πρᾶγμα τοῦτο Αἲ. 6, 25. τὴν γε θεοβλάβειαν καὶ τὴν ἀφροσύνην οὐκ ἀνθρώπινως, ἀλλὰ δαιμονίως κτησάμενοι 72, 32.

δαίμων] τὸ πέρας, ὡς ἂν ὁ δαίμων βουληθῇ, τῶν πάντων γίγνεται 292, 18. τῇ τύχῃ, ἣν ὁ δαίμων ἐκάστοις ἀπένειμε, ταύτῃ κεχρηται 297, 20. κατὰ τύχην τινὰ καὶ δαίμονα. most fortunate 1173, περ. δαίμων ὁ πάντων κύριος ὡς ἐβούλετο, ἔνιμα τὸ τέλος 1395, 20. = σκέψασθε τὸν δαίμονα καὶ τὴν τύχην ὡς περιεγίγνετο τῆς τῶν Ἀμφισίων ἀσεβείας Αἲ. 69, 38. τὸν δαίμονα καὶ τὴν τύχην τὴν συμπαρακολουθοῦσαν τῷ ἀνθρώπῳ φυλάξασθαι 76, 7. = τῇ σκληρότητι τοῦ δαίμονος ἀπιστῶν A. 122, 44. μὴ ἐναντία τοῦ δαίμονος γνῶτε 125, 8. = πρὸς θεῶν καὶ δαιμόνων An. 13, 14. = δαίμων ὁ τὴν ἡμετέραν μοῖραν ἐίληχας L. 198, 5. ἡ δὲ τύχη καὶ ὁ δαίμων περιποίησεν 135, 33. = malus genius, tortor, furia, quoquo venit, luctum et stragem secum afferens D. 94, 11.

δαῖς. epulae, convivium. δαιτὸς ἐν ἡσυχίᾳ 422, 6.

δαῖς] Ποινὰς ἐλαύνειν τοὺς ἡσεβηκότας δασὶν ἡμῖναις Αἲ. 27, 7. = δαῖδας λαβόντας ἐκ τοῦ ἐγγυτάτου καπηλείου L. 94, 5.

δάκει καὶ τοῦτο 543, 8. ὅλος, οὐδὲ αἰτιάται λύπους εἶναι, μὴ δάκνειν 782, 8. οὐδένα πάποθ' ὑμῶν ἴσως ἔχῃς ἔδακεν, οὐδὲ φαλάγγιον, μηδὲ δάκει 798, ult. μὴ πότε ἔκαστον ὑμῶν δήξεται περιμένετε 799, 5. = χεῖλος ἐδοῦσι δακῶν Ly. 163, 18.

δακρύειν] μηδὲ τῇ φωνῇ δακρύειν ὑποκρινόμενον τὴν ἐκαίαν τύχην 321, 18.

δάκρυον] δάκρυσι κλαίειν 872, ult. ἔρημα τὰ τῆς πατρίδος πράγματα καὶ δακρύων καὶ πένθους πλήρη 1399, 12. = δάκρυα ἀφίεναι Αἲ. 75, 23. δάκρυα, quibus orator auditores flectere in partem suam et commiseratione permovere studet 83, 42. 84, 6. = δακρύοις εἰς ἔλεον προάγεσθαι Ly. 152, 13. τὰ μητέρων δάκρυα πολλοὺς ἐθήλωνε 161, 6.

δακτύλιος] φέρε τὸν δακτύλιον. cedo annulum 978, 26.

δακτυλοδεικτεῖτε αὐτὸν ἐπὶ τῷ τὸν πονηρότατον ἀπάντων δεικνύναι 790, 20.

δάκτυλος] τὰς ἐπιστολάς, ἃς ἐξηρτημένους ἐκ τῶν δακτύλων περιήρεις *Æ.* 77, 11. = ῥᾶον τοὺς ὀδόντας ἀριθμῆσαι, ἢ τοὺς τῆς χειρὸς δακτύλους *L.* fr. 2, 8. = χρυσίον ἐκ τῶν δακτύλων ἀναψάμενος *D.* 95, 40.

δάμαρ] ἐπὶ δάμαρτι ἀποκτείνῃ in stupro uxoris 637, 3. ἦν ἂν ἐγγυήσῃ ἐπὶ δικαίοις δάμαρτα εἶναι desponderit, ut sub æquis et legitimis conditionibus materfamilias ei sit 1134, 16. = ἐπὶ δάμαρτι τῇ ἑαυτοῦ μοιχὸν λαβὼν *I.* 94, 32.

δανείζειν] ὥσπερ οἱ δανειζόμενοι ῥαδίως ἐπὶ τοῖς μεγάλοις τόκοις 13, 19. δέδοικα, μὴ λελήθαμεν τὴν εἰρήνην ἐπὶ πολλῶν ἀγόντες ὥσπερ οἱ δανειζόμενοι 372, 1. λέγονται οἱ τριάκοντα χρήματα δανείσασθαι παρὰ τῶν Λακεδαιμονίων ἐπὶ τοὺς ἐν Πειραιεῖ 460, 12. δεδανεικέναι ἐπὶ τῷ σίτῳ 885, 17. ἐπὶ τούτοις τοῖς ἀνδραπόδοις τῷ Μοιριάδῃ πεντακοσίας δραχμὰς ἐδάνεισε 822, 10. δανείσαντι εἰς τὰ ἡμέτερα merces ære nostro, quod nos ei credideramus, emtas supposuit pro pignore, quo ab aliis æs mutuuum acciperet. *he borrowed money on our property* 822, 14. Chryseippus Phormioni in fœnus nauticum credebat 2000 drachmas in navigationem e portu Attico Byzantium, et illinc retrorsum, quæ erat navigatio ferme semestris, quo nave salva in portum Atticum reducta, solveret in fœnus 600 drachmas. erat ergo proportio fœnoris ad caput usuræ expositum, ut 1 $\frac{1}{4}$ ad 4. 914, 5. δανείζειν χρήματα civi Atheniensi non licebat, præterquam in portum Atticum 941, 5. οἱ δεδανεικότες solebant usuras sub exitum anni poscere 1225, 15. δανείζειν ἐπὶ ὑκτῶ ὀβολοῖς τὴν μνᾶν τοῦ μηνὸς ἐκάστου 1250, 20. mercium pro ære in fœnus nauticum credito comparandarum, in naves imponendarum et negotiatione exercendarum valor debebat esse duplus æris crediti. ut 4000 dr. ad 2000 drachmas 908, 20. 24. δανείζειν ἑτερόπλοα 909, 25. αἱ ἐμπορίαι τοῖς ἐργαζομένοις οὐκ ἀπὸ τῶν δανειζομένων, ἀλλ' ἀπὸ τῶν δανειζόντων εἰσι 922, 10. μισοῦσι, φησὶν, οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς δανειζοντας 981, 24. εὐπορήσας δὲ μικρῶν ἐδάνεισα ταῦτα (scil. τὰ μικρὰ) 982, 8. = δανείζεσθαι τὴν μνᾶν ἐπ' ἐννέα ὀβολοῖς, novenis in minam obolis pro fœnore in mensem, cum seni alias essent statum fœnus *Æ.* 15, 16. = πολὺ μᾶλλον, ἢ ἂν δανείσθαι, ἑαυτοῦ νομίζει εἶναι, ἢ ἂν ὁ πατὴρ αὐτῷ κατέλιπεν *L.* fr. 2, 6.

δάνειον fœnus, interest. προσῆναι αὐτῷ ἀπαιτῶν τὸ δάνειον 911, 3. æs in fœnus datum. *money advanced to a person on interest.* καρπούμενος τὰ ἡμέτερα καὶ ἔχων τό τε δάνειον καὶ τὴν ἐργασίαν. lucrum inde quæsitum 1283, pen.

δάνεισμα *money put out at interest* *Æ.* 15, 5. = *I.* 72, 44.

δαπανᾶν] ὅσα εἰς ἅπαντα τὸν πρὸ τοῦ πόλεμον δεδανῆσθε. insumsisistis 17, 3. νομίζειν χρὴ χαλεπὰ, οὐχ ὅσα ἂν εἰς σωτηρίαν δαπανῶμεν, ἀλλ' ἂν πεισόμεθα, ἂν ταῦτα μὴ ἐθέλωμεν ποιεῖν, h. e. pecunias insumere tuendæ nostræ salutis ergo 146, 11. meretrix, concubina amantem πολλὰ δαπανᾶν ἀναγκάζουσα 1023, 14. = δαπανῆσαι pro δαπανήσας, aut δαπανησάμενος *I.* 55, 22. δαπανήσας

πολλά χρήματα 55, 31. ἐκ τῶν αὐτοῦ δαπανῶν 67, 18. = *δαπανῶν hominem cruciatibus torture in equuleo absumere A. 133, 5. = δαπανᾶσθαι μεγάλα, to go to great expenses An. 33, 20. δαπανῶν τὰ προσταττόμενα 34, 28. = δαπανῶν χρήμασι L. 185, 40. ΤΑΥΤ. δαπανώμενος τοσαύτας δαπάνας 161, 41. ἰδαπανῶμεν πλείον τῶν ὑπὸ τῆς πόλεως προσταττομένων 172, 18. πολλά τῶν ἑμαυτοῦ δαδαπάνηκα εἰς τὴν ὑμετέραν τροφήν 898, 2. τὰ τῶν Ἑλλήνων σώματα τῶν δαπανᾶσθαι δυναμένων 914, 3. = Ly. 167, 31. 36.

δαπάνη] εἰ δὲ τὰ ταῦτα δοκεῖ καὶ δαπάνης μεγάλης καὶ πόνον καὶ πραγματείας εἶναι 101, 22. τὴν δαπάνην ἐξήκοντα τάλαντα συντελεῖ 183, 12. 14. εἰκοσι μὲν ἢ τάλαντα τὰ τὴν δαπάνην διαλύοντα, would be equal to the necessary expenses 183, 16. οἱ προσβύττειροι ἂν ἴδωσιν ἢ δαπάνην, ἢ πότον, ἢ παιδιὰν πλείον τῆς μετρίας, οὕτως ὁρῶσιν, ὥστε μὴ δοκεῖν ἐπαρκεῖναι 796, 26. μέτριος κατὰ πάσας τὰς εἰς ἑμαυτὸν δαπάνας εἶναι 1124, ult. εἰς χρημάτων δαπάνην 1393, 1. = ἀπειπεῖν τῇ δαπάνῃ, non amplius posse sumptum facere Ac. 8, 16. τὰς δαπάνας τούτων τεθεώρηκεν, vidit, quam infinitas pecunias profundunt in coemendis cupediis 9, 42. δαπάναις ταῖς καθ' ἡμέραν ἀναλίσκειν τὰς πατρώας οὐσίας 27, 26. χορηγὸν ταῖς καθ' ἡμέραν δαπάναις τὸν πόλεμον ποιεῖσθαι 38, 30. ἀσίλγεια τῆς δαπάνης 78, 5. νῦν μέντοι τὸ βασιλικὸν χρυσίον τὴν δαπάνην αὐτοῦ ἐπικέλκυκεν 78, 29. δαπάνη, propensio ad prodigalitatem et sumptuositatem. ἀναγκαζόμενος ὑπὸ τῆς ἐν τῇ φύσει δαπάνης 85, 8. = ἵνα ἐξαρκoίη πρὸς τὰς δαπάνας I. 67, 28.

δαπάνημα] ταῦτα πάντα οὐ μικρὰ δαπανήματά ἐστι I. 110, 11.

δαπανηρὸς] πόλεμον ἄδοξον καὶ δαπανηρὸν ἄρασθαι 58, 6. οὕτως δαπανηρὸς ἦν, ὥστε, γάμος γογαμηκὸς τὴν ἑμὴν μητέρα, ἑτέραν εἶχε γυναῖκα, καὶ δύο οἰκίας ᾔκει 1002, 11.

δαρεικὸς numus aureus Persicus, a Dario sic dictus. τὸν ἀκινάκην τὸν Μαρδονίου, ὃς ἤγε τριακοσίους δαρεικοὺς 741, 7. = L. 121, 8.

δασμολογεῖν to collect, to exact the imposts. τάργυριον, ὃ παρὰ τῶν ἄλλων ἐραστῶν ἑδασμολόγησεν, ἔρανον εἰς τὴν ἐλευθερίαν συλλέγουσα 1355, 8.

δασὺς locus obsitus arboribus L. 109, 3. τὴν μὲν κόμην ψιλὴν, τὰς δὲ μασχάλας δασείας ap. Suidam in ὑπὸ μάλης.

δατητής] εἰς δατητῶν αἵρεσιν, ad divisorum electionem L. ap. Harpocr. in δατεῖσθαι.

δὲ eleganter redundat in oratione stomachantis, rem mirantis una atque indignantis, τὸν δὲ βάσκανον! τὸν δὲ δλεθρον! O that sorcerer! O that hangman! 582, 1. ἀποδοῦναι δὲ τῷ Κερσοβλέπτῃ Φίλιππον τοὺς ὄρκους. μὴ μετέχειν δὲ τῶν ἐν Ἀμφικτύουσιν ἐκ-ορβώσασθαι δὲ τὴν εἰρήνην. look to it well, sirs, that these three things are done. cavete, date operam, (etiam atque etiam vobis injungimus,) ut ista tria fiant 398, 10. redundat item ob præmissum δὲ, cum post aliquam interjectam intercapedinem oratio cœpta, sed abrupta, restauratur 400, 11. ἐγὼ δὲ οὐδὲ συμπεπρεσβευκέναι φημί σοι. ubi δὲ, severitatem grammaticam si sectaris, redundat ob δὲ jam versu 9. præmissum. post ἔπειτα

et ita solet dē omitti, tametsi μὲν præcesserit ut 598, ult. ἔγωγ δὲ πρῶτον μὲν αὐτὸ τοῦτο—ἔπειτα κἀκεῖνο [pro ἔπειτα δὲ κἀκεῖνο] ἔτι βούλομαι φράσαι. πρῶτον μὲν πολίτης γέγονεν ἄνθρωπος, εἴτα πάλιν χρυσοῖς στεφάνοις ἐστεφάνωνται 668, 2. πρῶτον μὲν τῆς βουλῆς καταγνακυίας, εἴτα τοῦ δήμου—702, 23. πρῶτον μὲν οὖν τοῦτ' ἔρω,—εἴτα τῶν ἄλλων ἔξῃς ὃ τι ἂν βουλομένοις ὑμῖν ἀκούειν ἢ 706, I. 1041, 22.=dē pro γὰρ An. 22, 29.

δεδῖττεσθαι terrere minis 434, 24. οὐχ ἵνα τηγάλλωσ ὑμᾶς δεδίττωμαι 1451, 7.

δέσεις] τῶν παρακλήτων αὐται δέσεις καὶ σπουδαὶ 341, 10. πολλὰς δέσεις καὶ χάριτας, καὶ νῆ Δία καὶ ἀπειλὰς ὑπομείνας 515, 17.=ἡμοῦ δέσιν τινα ἰσχυρὰν ἰδεῖθαι, me etiam atque etiam rogabat Æ. 33, 41. δέσεις κατὰ τὴν ἀγορὰν, preces, quibus iudicum animi conrumpuntur, occupantur, et a vero deflectuntur 53, 2.=δσι-σπτάτην δέσιν δεόμενος I. 78, 24.=δέσιν λαμβάνειν εἰς ἑαυτὸν precibus locum dare accessumque ad se D. 110, 42.

δεῖγμα] δειγµατα μεγάλα τῆς ἐκείνου γνώμης 23, 25. δεῖγμα ἔξῃφερ καὶ ἑαυτοῦ 323, 2. τοῦτα τὸ δεῖγμα ἐξηνηχοτός περὶ ἑαυτοῦ 344, 19. μὴ τοῖνον καὶ ὑμῶν αὐτῶν τοιοῦτον ἐξενέγκητε δεῖγμα tale morum vestrorum animorumque exemplum, ut de vobis universis statui possit, cujates sitis 573, 26. πῶς οὐ μεγάλης ἐχθρας δεῖγμα πρὸς ὑμᾶς ἔξῃφερ 679, 10. ὥν ὥσπερ δειγµατος ἔνεκεν, ἄξιόν ἐστιν ἐν ἡ δύο ἀκούσαι 641, 20. b) δεῖγμα locus Athenis in portu, ubi mercatores inter se et cum creditoribus debitoribusque, aliisque quibuscunque, quibus conventis opus ipsis esset, convenire atque agere, merces per mare advectas spectatum exponere, vendere atque emere, contractus inter se inire, brevis ut sim, negotia quæcunque negotiatoribus occurrant, agere solerent. 'Change, ut nos appellitamus. οἱτοὶ δὲ περιεπάτουν ἐν τῷ δειγµατι τῷ ἡμετέρῳ 932, 20. προσέρχεται αὐτῷ ἐν τῷ δειγµατι 1214, 18.=ἐκόμισαν αὐτὸν εἰς τὸ δεῖγμα ἐν κλίνῃ I. fr. 45, 8.

δεῖδειν. δεδιέναι] οἱ δὲ τοὺς κέλακας μᾶλλον καὶ τοὺς διαβάλλοντας, ἢ τὰς μάχας, δεδιᾶσιν 155, 7. λαγὼ βίον ἔξῃς, δεδιῶς καὶ τρέμων καὶ ἀεὶ πληγῆσθαι προσδοκῶν 314, 24. εἰ γὰρ οὗτος (Conon) ἐκείνον (patrem suum) ἱτίμα καὶ ἰδεῖται (filios suos) αὐτὸν (se, Cononem) ἡξίου (scil. τιμᾶν καὶ δεδιέναι) 1264, 9.=πύρρωθεν δεδιέναι τὰ δεινὰ Æ. 42, 7. τὰ Σπάρτης δεινὰ δεδιέναι 45, 40.=οὐδεὶς ἔδεισεν ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος κινδύνου. nemo habuit quod metueret L. 193, 9. δεδιέναι τὰ πεποιημένα. poenas facinorum exhorrescere 105, 3.

δεικνύειν. δεικνύναι] ἄνευ τοῦ δεικνύναι τὰ πεπραγμένα 19, 10. πολλὴν μετᾱστοασιν καὶ μεγάλῃν δεικτίον 21, 24. τοῦτ' οἶομαι *δείξιν 63, 10. δεικνύναι τὰ χρήματα reconditas opes in conspectum producere 185, 9. τούτων τοιούτων ὄντων καὶ ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας οὕτω δεικνυμένας 232, 16. καὶ τοὺς νόμους δεικτίον εἶναι μοι δοκεῖ 244, 23. ὥσπερ ἔγωγ ταῦτα δεικνύω τὰ ψηφίσματα 250, 19. νῦν δεῖξάτω ἐν τῷ ἡμῶν ὕδατι 274, 9. ἐπειδὴ δ' οὐ τότε, (scil. δεῖξας) ἀλλὰ νῦν δεῖξον 292, 8. ut Latinorum ostendere, de spe rerum

prosperarum proposita. εδείκνυσαν τὰ ἐκ τῆς Ἀττικῆς βοσκήματα καὶ ἀνδράποδα εἰς τὴν Βοιωτίαν ἤζοντα 209, 11. δ. ἐγκώμια κατὰ τινος palam de aliquo prædicare res gloriosas 300, 3. πίστιν σωφροσύνης περὶ ὑμῶν ἔχοντες ἔδειξαν testati sunt, vos ipsis videri temperantes et castos esse 300, 11. οὐκ ἀμέμπτους μόνον ὑμᾶς, ἀλλὰ καὶ θαυμαστοὺς εἰδείξατε 300, 18. παρ' ἐμοὶ τὰ δίκημ' ἂν εἰδείκνυσεν ὃν 305, 11. εἰ τις ἱατρὸς τοῖς ἀσθενούσιν μὴ λέγῃ, μηδὲ δεικνύῃ, δι' ὧν ἀποφεύζονται τὴν νόσον 307, ult. æqua et vera defensio atque simplex hæc est, δείξαι, ἢ ὡς οὐ πέπρακται τὰ κατηγορημένα, ἢ ὡς πεπραγμένα συμφέρει τῇ πόλει 404, 23. δεικνύων μὴ τὸν αὐτὸν νόμον. allegans, proferens 711, 11. 727, 20. 1338, 7. εἰ τι καθ' ἡμῶν ἔχων ἀδίκημα δεικνύει 781, 24. δείξω ἀνηλκώς, id est, ὅτι ἀνήλκωκα 1045, pen. δείξον χαλκοῦν ἓνα μόνον εἰς τὴν πόλιν ἀνηλκώς. id est ὅτι ἀνήλκωκας 1045, 25. ἔδειξαν τοῖς ἱατροῖς 1259, pen. δείξω σοι τὸν λόγον καὶ ἀναγνώσομαι 1401, 2. μὴ τὴν ἔξωθεν φιλιαν λυσिताλέστερον κτήσασθαι δείκνυτε, ἢ τῷ δήμῳ παρακατατίθεσθαι ἑαυτὸν. nolite committere, ut constet inter omnes magis expedire amicitias cum exteris contrahere, quam—1480, ult. = ἄσπε μὴ δείξαι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, quo necesse sibi ne sit, vultum vobis, iudices, suum ostendere, h. e. ad vos prodire Æ. 7, 19. δέδεικται φανερὰ ὁδὸς 13, 5. σημεῖα μεγάλα τούτων ὑμῖν δείξω 41, 35. σημεία ὑμῖν μεγάλα οἶμαι δείξειν 79, 13. = I. 80, 38. νόμον καλεύετε δείξαι 81, 9. = δεδειγμένον ἔσται tantumdem erit, ac si vos ipsi docueritis, planum feceritis, vel, demonstratum, certum erit, inter omnes constabit A. 138, 41. = ἀνδρὰς ἀγαθοὺς ἐν τοῖς τοιοῦτοῖς δεικνύει τὰς οἰκειότητάς ἀλλήλοις An. 15, 40. = δεικνύειν τὸ πρόσωπόν τινι. in conspectum alicujus prodire D. 103, 25.

δειλαῖος] ἐκκοπεῖς ὁ δειλαῖος ἀμφοτέρους τοὺς ὀφθαλμοὺς Æ. 24, 31. = πῶς οὐκ ἂν δειλαιότατος εἴην L. 170, 22.

δείλη vespera. δείλης ὀφίας ἡρξάμεθα τοῦ διαψηφίζεσθαι 1301, pen. = δείλη ὀφία Ly. 150, 1.

δειλία timiditas exprobrari solebat Demostheni 405, 17. ult. ἐφοβοῦ περὶ σαυτοῦ, καὶ διὰ δειλίαν, ταύτην ἡγήσω σωτηρίαν 409, 27. δειλίας καὶ ἀνανδρίας ἔνεκα 566, 18. = προοίμιον σκοτεινὸν καὶ τεθηγὸς δειλία Æ. 32, 41. βουλεύεσθαι μετὰ δειλίας καὶ ζηλοτυπίας 65, 15. 16. ρητορικὴν δειλίαν δημόσιος καιρὸς οὐκ ἀναμένει 77, 7. δειλίας γραφαὶ 78, 42. = δειλίας ὀφλεῖν. scil. δίκην An. 10, 22. = οὕτω σύμφυτος αὐτοῖς ἡ δειλία L. 118, 31.

δειλὸς] τίνα δὲ οὗτοι ἀτολμον καὶ δειλὸν πρὸς τοὺς ὄχλους φασὶν εἶναι 405, 18.

δεῖν vincere. μόνον οὐκ ὀπίσω τὰ χεῖρε δῆσαντες 356, 4. εἴπερ, καταλαβὼν αὐτὸν, πρὸς ὀργὴν δῆσαιμι, ἢ κατὰξαιμι, ὡς δούλον ὄντα 1251, ult. carceri mandare. ἦγεν εἰς τὸ δεσμοκτήριον καὶ ἔδει 745, 18. οὐδὲ δῆσω Ἀθηναῖαν οὐδένα 745, 12. = δῆσαντες πρὸς τὸν κίονα αὐτὸν ἐμαστίζουσι Æ. 9, 11. ἐν πῆδαις δεδεμένον 38, 9. = custodiæ mandare. τῶν ἄλλων ξένων ὅστις ἐγγυητὰς ἠθέλησε καταστήσαι, οὐδὲις πάποτε' ἐδέθη A. 131, 25. = ἔδησεν ἡμᾶς ἐν τοῖς ξύλοις An. 7, 6. 12, 31. προεῖπεν αὐτῷ δῆσειν. minatus ei est carcerem 31,

17.=διὰ τὸ ἀμφοτέροις δοῦσθαι (scil. τὰς θύρας) L. fr. 21. συναρπάσαντες ἔδωσαν πρὸς τὸν κίονα fr. 45, 4. II. deesse, deficere. item debere, oportere. δεῖ δὲ χρημάτων. *we must peremptorily have money* 15, 2. δεόν παρὰ *τοῦτο γίγνεσθαι 140, 24. πολλοῦ γε καὶ δεῖ adverbialiter pro μηδαμῶς. πολλοῦ γε καὶ δεῖ ἀνῶρικεν. multum abest, ut definierit. h. e. prorsus non definiūt 631, 5. πολλοῦ δεῖν ἄξιον ὄντα τυχεῖν plane indignum, qui adipiscatur, qui multum absit ab eo, ut dignus sit, qui adipiscatur 623, 11. οὐδὲ πολλοῦ δεῖ, subaudi ἀλλὰ τοῦ παντός. non multum deest, sed totum. h. e. prorsus negatum est, vel, alia omnia 100, 10. 116, pen. 795, 24. ἐπειδὴ βδελυρὸς καὶ ὕβριστὴς αὐτοῦ δεῖν εἶναι, quandoquidem existimavit se haud dedecere, aut persona sua dignum, ut esset impurus 561, 8. ὁνειδεσιν ᾧου δεῖν περιβάλλειν, tibi convenire, aut licere, datum esse. οἱ παρ' ὑμῖν ῥήτορες μικροῦ δέουσιν ὅσοι μῆνες νομοθετεῖν. parum abest, quin oratores vel caussidici vestri singulis pæne mensibus novas leges ferant 744, 25.=μικροῦ δεούσας χιλίας δραχμὰς I. 88, 28.=δεῖ pro ἔξεστι vel ὁσιόν ἐστι. si fas et licitum est. εἴπερ οὖν δεῖ τὰ τῶν θεῶν ὑπονοεῖν An. 18, 15.=τοσοῦτου δέω ἱκανὸς εἶναι λέγειν L. 148, 6. τοσοῦτου δεῖ λειδορία τις γυγνέσθαι 96, 1. τοσοῦτου ἔδωκεν αὐτῷ μεταμελῆσαι τῶν ὕβρισμένων 97, 6. οὕτω πολλοῦ ἔδωκεν κριθῆναι 121, 33. πολὺ γὰρ δεῖν ἔφη 113, 32. Πλαταιεύς εἶναι πολλοῦ δεῖ 167, 36. πολλοῦ δέω χάριν ἔχειν 168, 7. οὐδὲν δέομαι λόγων 93, 38. μικρῶν ἐγκλημάτων δέομενοι 195, 14. ὅτι οὐδὲν *δέησει ὑμᾶς ἰδίᾳ περὶ τῆς ἀστρατείας βοηθεῖν 144, 31. οὐτ' ἐκείνοις δέησιν χιλίων νεῶν 194, 45. TAYL. δεῖν oportere, indigere, carere, deesse. δεῖσθαι χρημάτων 120, 37. βούλονται γὰρ πάντες ὑπὸ τῶν παιδῶν θεραπευεσθαι μᾶλλον, χρήματα ἔχοντες (on account of their money) ἢ ἐκείνων δεῖσθαι ἀπορῶντες (than to be in necessity themselves, and be obliged to live by the charity or liberality of their children) 155, 18. ἡμῶν πρὶν καὶ δεηθῆναι, πεπειρασθε ὅλοι ἴσμεν εἰς ὑμᾶς 160, 43. σφόδρα βίου δεομένων 912, ult. οὕτω πολλοῦ ἔδωκεν τῶν τετρακοσίων γενέσθαι, ὥστε—183, 42. οὐδὲν δεόμενος εἰσίσταμι εἰς τὸ δικαστήριον. me haud juvare jure experiri. nulla me teneri cupiditate suscipiendæ actionis forensis. *I had no desire to be engaged in a lawsuit* fr. 6, 1.=*οὐ γὰρ δὴ καθ' ὑμῶν γεγενῆσθαι δεῖ Ly. 167, 26. III. δεῖσθαι egere, velle, cupere. τοὺς ἀγῶνας ἀπαντας οὐδενὸς οὕτω δεομένους ὁρῶ, ὡς ἀνδρῶν ἀγαθῶν 180, 19. σώζειν δεομένους (scil. σωθῆναι) 181, 23. τοὺς Ἕλληνας ὁρᾷ δεομένους τινὸς ἔκουσίου, ἢ καὶ ἀκουσίου διαλλακτοῦ 189, 16. οὐτ' εἰσῆγγο αὐτῷ (scil. ταῦτα) ὣν ἰδεῖτο 276, 6. περιεστήκει τοῖς βοηθείας δέησσομαι δοκοῦσιν, αὐτοὺς ἐτέροις βοηθεῖν 301, 8. ἐπαρκεῖν πασι τοῖς δεομένοις 316, 1. ὥν μὲν οἱ ἄλλοι δέονται, οὐδενὸς ἐν χρεῖα ὥν τυγχάνει 401, 20. οὐ γὰρ ἂν ἄλλων δεηθείην, ἢ ὑμῶν 1484, 26.=ἐμοῦ δεησὶν τινα ἰσχυρὰν ἰδέσθην, me etiam atque etiam rogabat AE. 33, 41.=ἀθέμιστα δέησεται, καὶ ἀτέλεστα, καὶ ἀνήκουστα καὶ θεοῖς καὶ ὑμῖν A. 113, 39.=rogare, deprecari. ἀναβιβάζομαι τὸν δεησόμενον ὑπὲρ ἑμαυτοῦ An. 19, 19.=supplicare. ἱκετεύειν ὑμῶν τὴν χάραν

καὶ τὰ δένδρα *δεῖσθαι Ly. 169, 18. = καιρῶν, οἱ πρίστωες, οὐ διαροδοκίας, δέονται. quae poscunt fidem D. 110, 35.

δεῖνα] ὁ δεῖνα τοῦ δεινός τὸν δεῖνα εἰσαγγέλλει 167, 24.

δεινοπαθεῖν 1023, pen.

δεινός] μὴ πανούργος ὢν καὶ δεινὸς ἄνθρωπος πράγμασι χρῆσθαι 10, 2. δεῖναι αἱ εὐπραγίαι συγκρῦψαι καὶ συσκιᾶσαι 23, 27. 155, 24. δεινοὶ et ἰδιῶται inter se opponuntur 50, 6. καίπερ ὄντες οὐ δεινοὶ τοὺς ἀδικούντας μεμνησθαι 73, 11. οὐχὶ τοῦτό πω δεινόν, καίπερ ὃν δεινὸν 125, 2. ἐνοχλῆσαι τοῖς ἄρχαιν βουλομένοις, καὶ πάντας ἀνθρώπους εἰς ἐλευθερίαν ἐξελέσθαι δεινοὶ 135, 8. πῶς οὐ δεινόν, ἐφ' οἷς παθόντες οὕτως ἐμισήσατε τοὺς δράσαντας, νῦν αὐτοὺς φαίνεσθαι [ταῦτά] ποιούντας 159, 23. πλὴν οὐκ ἐφ' ἑαυτοὺς ἐκάστων οἰομένων τὸ δεινὸν ἔχειν 241, 4. δεινὸν μὲν, ὃ γῇ καὶ θεοῖ, πῶς γὰρ οὐ; κατὰ τῆς πατρίδος. Hermog. p. 352, 17. ex or. pro corona. δοκοῦσί μοι Λακκαδαμόνιοι μάλα δεινῶν ἔργων ἀνθρώπων ποιεῖν 206, 3. διδόναι αὐτοὺς τοῖς δεινοῖς 258, 18. τὴν τῆς εὐνοίας τάξιν ἐν τοῖς δεινοῖς οὐκ ἔλπον 286, 3. τὰ μὲν ἡμελλε τῶν δεινῶν, τὰ δ' ἤδη παρὴν 292, 15. ἐν αὐτοῖς τοῖς δεινοῖς καὶ φοβεροῖς ἡμβεβηκώς 309, 24. pari modo p. 505, 12. quoque haec duo δεινός et φοβερός copulantur. τὴν μὲν τῆς πόλεως τύχην ἀγαθὴν ἡγοῦμαι, τὴν μὲντοι τῶν πάντων χαλεπὴν καὶ δεινὴν 311, 23. δεινὸν καὶ γόητα καὶ σοφιστὴν καὶ τὰ τοιαῦτα ὀνομάζων 318, 1. δεινότητον τῶν πάντων ἔθος καὶ ἀσυμφορώτατον ὑμῖν εἰς τὴν πολιτείαν εἰσάγων 341, 19. τῷ μὴδὲν αὐτῷ συνιδέει (scil. φαῦλον, vel tale quid) δεινόν, [scil. ἐστίν] εἰ *σιγῶν πονηρῶν καὶ δεινῶν ἔργων δόξει κοινωνεῖν τῷ σιωπῆσαι 351, 18. θάμα δεινὸν καὶ ἐλαυνόν 361, 19. ἐστὶ δὲ ταῦτα γέλως, μᾶλλον δ' ἀναισχυντία δεινὴ 364, 3. πῶς οὐ δεινὸν καὶ σκέτλιον τὰς τῶν ὑμετέρων συμμάχων συμφορὰς προσόδους τοῖς ὑμετέροις πρέσβεσι γεγενῆσθαι 386, 8. ἐκ λογισμοῦ τὰ δεινὰ ἐφυλάττεσθε 398, 6. ἡ παροιμία τοῦ καθάρματος δεινὴ 403, 9. τῶν ἐν ἅπαντι τῷ αἰῶνι μνημονευόμενων [scil. ἐπὶ δεινότητι] ἀνθρώπων δεινοτάτου γεγεννημένου Φιλίππου. callidissimo, vaferissimo 1468, 26. ἀλλ' αὐτὸ δὴ τοῦτο τὸ δεινόν ἐστὶ 471, 11. ἡ καλοκαγαθία ἡσύχιον καὶ ὀκνηρὸν καὶ βραδὺ καὶ δεινὸν ἐλαττωθῆναι. facillime et sepiissime patitur injuriam sibi fieri, minus tribui, quam conveniret 777, 5. δεῖνὰ ποιούντος ἀνθρώπου homine, ut de magna accepta injuria quiritante atque vociferante 788, 20. εἰάν ὑπὲρ τῶν δικαίων ἐν ὑμῖν τις εἴπῃ, δεῖνὰ πάσχουσι, καὶ θρασὺν φασὶν εἶναι. iis de rebus si qui vos doceat, de quibus vos doceri par est, statim vociferantur, lamentantur, et simulant atroci contumelia aut calamitate ictos, eumque impudentem appellunt 1233, 25. idem quod δεινοπαθεῖν. δεινός οὐ κακοήθης. callidus absque malignitate 1407, 23. οὐδὲ καθ' ὑμῶν δεινός ὢν 1469, 15. δεινότητον τῶν ἐν ἀνθρώποις ἀπάντων ἡγούμενος εἶναι, ἀδικεῖσθαι μὲν αὐτὸς, ἕτερον δὲ ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ ἀδικουμένου τοῦνομα παρέχειν 1246, 13. = δεινὴ εἰς τὸ πρᾶγμα ἡ κακία καὶ *εὐπιστία Αἴ. 9, 1. ἀπαιδευσία δεινὴ 18, 36. ὡς δεινός καὶ σύντομος, in brevitate validum, torosum; lacertosum esse 34, 36. συμπίειν δεινός 34, 42. 42, 39. πόρρωθεν δεδέναι τὰ δεινὰ 42, 7. δεινός τοῖς λόγοις Δημοσθένης 43, 6. τὰ Σπάρτης δεῖνὰ δεδέναι

45, 40. προορᾶσθαι τῇ λόγῳ τὰ δεινὰ 52, 1. πῶς οὐ δεινὸν ἐχθροῦ πρόσσωπον βλέπειν ἐπεγγελῶντος 52, 28. ἐπειδὴ τὸ δεινὸν ἤπτετο αὐτῶν 73, 30. δημιουργὸς δεινὸς λόγων 84, 37.= ἡ δαινόν γ' ἂν εἴη I. 44, 21. δεινοῦ τινὸς ἀνδρὸς ἔργον διαπράττεσθαι 87, 10.= subtilis, vaser, solers, acer et facundus. ἡμεῖς ὡς δεινὸν παγχάλαπον ἐλέγχεσθαι εἶναι A. 116, 32.=μεγὰ καὶ δεινὸν An. 19, 44. ἡ βασανὸς δεινὴ παρὰ τοῖς εἰδόσι. formidabile est a peritis examinari 5, 13. ἐκείνοις δὲ οὐκ ἡμὲς δεινὸν εἶναι nihil esse illis, quod abs me sibi metuant 9, 18. δεινότατον μὴ καταλυθῇ ἡ νῦν πολιτεία.—maxime verendum esse.=δεινὸς καὶ ἀκριβὴς L. 109, 20. οἰκονόμος δεινὴ 92, 22. περὶ τοῦτο γὰρ δεινὸς εἰ 117, 1. δεινὸν ἦν (periculosum, capitale erat) τῶν τεθνεώτων ἐπὶ τὴν ἐκφορὰν ἐλθεῖν 128, 16. ἡ ὑπόλοιπος ἐλπίς—ἐν οὕτω δεινῇ καθέστηκεν ad finem tam lugubrem decedit 152, 34. ἔγγυς τῶν δεινῶν γίνεσθαι 191, 35.

δεινότης subtilitas ingenii, solertia, celeritas salutaria consilia reperiendi, verum videndi, facundia in dicendo, alacritas et agilitas in gerendo. τί γὰρ ἡ σὴ δεινότης εἰς ὄνησιν ἦκει τῇ πατρίδι 307, 26.=ἀληθεία μᾶλλον ἢ δεινότητι εἰρήσθαι A. 129, 45.=Ly. 152, 8.

δεινῶς] τόπον δεινῶς ἐξηγριωμένον Æ. 14, 11. ἀσχημονεῖν δεινῶς 33, 22.=δεινῶς καὶ ἀπόρως *ἔχοιμι loco sim futurus admodum iniquo, impedito et perhorrescendo A. 111, 36.=δεινῶς διατεθῆναι τυκτόμενος L. 98, 38.

δειπνεῖν] ἐξαναστάντες μεταξὺ δειπνοῦντες. media de coena surgentes 284, 23.=δείπνα πολυτελεῖ δειπνῶν ἀσύμβολος Æ. 11, 13.=παρ' ἀνδρὶ ἑταίρῳ δειπνῶν A. 113, 23.

δείπνον] ἐπῆνσέ με καὶ ἐπὶ δείπνον εἰς τὸ πρυτανεῖον ἐκάλει 1210, 22. ἀπὸ δείπνου ποθὲν ἀπιόντας 1260, 3. ἐπὶ τὰ δείπνα, ἔχων αὐτὴν, πανταχοῖ ἐπορεύετο 1355, ult. ἐπὶ δείπνον ἦσαν ὡς ἐκότερον αὐτῶν 1361, 14.=ὀψοφαγίαις καὶ πολυτελείαις δείπνων δουλεύειν Æ. 6, 33. δείπνα πολυτελεῖ δειπνῶν ἀσύμβολος 11, 13. καλεῖσαι ἐπὶ δείπνον εἰς πρυτανεῖον 34, 13.=αἱ γαμεταὶ γυναῖκες οὐκ ἔρχονται ἐπὶ τὸ δείπνον I. 39, 23.

δειπνοφόρος L. ap. Polluc. VI. 17.

δέκα ἄνδρες ἐκ πάντων Ἀθηναίων πρέσβεις ἡρέθησαν An. 24, 12. γήμας ἐπὶ δέκα ταλάντοις 30, 37.=οἱ δέκα. decemviri, qui post triginta tyrannos Athenis in urbe ad breve tempus dominati sunt L. 172, 26.

δεκαδαρχία (nisi ea potius τετραρχία est) apud Thessalos a Philippo instituta 71, 12. collata p. 117, 26.

δεκαδούχος decemvir. L. ap. Harpocr.

δεκαετής πόλεμος Æ. 45, 24.

δεκάζειν, muneribus corrumpere Æ. 12, 30.=ὡς πεντακόσιοι αὐτοῖς εἶσαν δεδεκασμένοι L. 182, 28.

δεκάκις] οὐδ' ἂν δεκάκις ἀποθάνῃ, οὐδὲν μᾶλλον ὑμεῖς γε κινήσεσθε 99, 5.=εἰ καὶ δεκάκις διαθήκας ψευδεῖς ἀποδεικνύῃ I. 78, 7.

δεκαπλάσιος] ἐὰν δὲ μὴ λάβῃ, τὴν δεκαπλασίαν [scil. τιμὴν καταδικάζειν] ad decuplum condemnare 733, 5.=δεκαπλασίαν τοῦ τι-

μήματος τὴν ἔκτισιν ἐπιτιθένας κατὰ νόμου τούτου τῶν ἀδικημάτων D. 107, 12.

δεκαπλοῦς idem quod δεκαπλάσιον. δεκαπλοῦν τοῦ ἐξ ἀρχῆς λήματος D. 97, 44.

δεκατάλαντος] δεκαταλάντους δίκας λαγχάνων Æ. 41, 13.

δεκατεύειν decimas legere, exigere ab aliquo. δεκατεύοντες ἑαυτοὺς 617, 22. 758, 4. = δεκατεύειν πόλεις Ly. 158, 6.

δεκάτη] κυρίως ὑμᾶς ἐποίησαν τοῦ Ἑλλησπόντου, ὥστε [scil. ὑμᾶς] τὴν δεκάτην ἀποδόσθαι. *so that you could lease or farm out the duty of a tenth laid upon ships, passing through it, outward-bound or inward-bound to Byzantium* 475, 5. Spoliorum bello aliasve juste partorum decimas Minervæ, quinquagesimas reliquis diis consecrabant 738, 5. δεκάτας ἐκεῖ τῷ ἀρμυστῇ κατατιθεῖς 740, ult. scil. μοίρας, vel μερίδας. b) δεκάτη [scil. ἡμέρα μετὰ τὴν τοῦ παιδὸς γένεσιν] quo die pater puerum tollere, pro suo agnoscere, ex se nato, eique nomen imponere solebat. τὴν δεκάτην ὁ πατὴρ ἔμοι ποιῶν τὸννομα τοῦτο ἔθετο 1000, 18. 1001, 4. 8, 23. δεκάτην τὸν πατέρα φησὶν ὑπὲρ αὐτοῦ ἐστιᾶσαι 1016, ult. = decimus dies a nato infante, quo nomen ei a patre imponebatur I. 41, 3. καλεῖν εἰς τὴν δεκάτην. *ad epulum hac de causa* 41, 17. ἐν τῇ δεκάτῃ τῇ ταύτης κληθέντες, συνεστιᾶσθαι 45, 7. = ὥστε τῇ θεῷ (Minervæ) τὰς δεκάτας ἐξαιρεθῆναι L. 160, 14. δεκατηλόγος 679, 26.

δέκατος] εὐθύνας δίδωμι μόνος, δέκατος αὐτὸς πρεσβεύσας Æ. 52, 11. ἡ φυλὴ τὸ δέκατον μέρος τῆς πόλεως 54, 17.

Δεκελεικὸς πόλεμος 258, 13. 597, 26. 1304, 7.

Δεκελειόθεν L. 166, 34. 38.

δελαάζειν] τῇ καθ' ἡμέραν βραστῶν καὶ σχολῇ δελεαζόμενων 241, 2.

Δελφίνιον] τὸ ἐπὶ Δελφινίῳ δικαστήριον. in causis cædis a rebus inanimatis datæ 644, 20. 1011, 17. unde colligitur, eo in foro etiam actas fuisse causas mulierum affirmantium se ex illis et illis peperisse, viris inficiantibus. = I. 110, 40. = An. 10, 45.

δένδρα τεμεῖν (scil. agri Attici) καὶ πρὸς τὰ τεῖχη προσβαλεῖν (Athenarum puta) L. 142, 37. = ἡ χώρα τὰ δένδρα συνεβάλετο Ly. 153, 25. τὰ δένδρα *δεῖσθαι ὑμῶν 169, 18.

δενδροκοπεῖν 256, 1.

δεξιὰ] τὴν δεξιὰν προτείων καὶ εὐαγγελιζόμενος 332, 9. ὁσίας δεξιὰς καὶ ἀριστεράς ἀνίσχοντες 531, 12. 1072, 24. ἐμβάλων τὴν δεξιὰν 553, 14. scil. τῇ αὐτοῦ δεξιᾷ τὴν ἑαυτοῦ. = ἐμβάλλειν τὴν δεξιὰν Æ. 85, 40.

δεξιός] οἰομένη δεξιὸν ποιεῖν. *to go to work neatly and cleverly* A. 113, 26.

δεξιόσθαι] δεξιούμενος πάντας καὶ προσγελῶν Æ. 66, 11. = δεξιόσθαι ἀλλήλους L. 194, 11.

δέον] εἰς δέον λέγειν. opportuna dicere 44, 7. εἰς οὐδὲν δέον *on nothing that is proper, ἀναλίσκειν*. insumere, quo non oportebat 36, 9. εἰς δέον δὲ νῦν γέγονεν αὐτῷ *it has now become a matter of*

real and serious convenience to him τὸ λαβεῖν τότε τὴν ἀτίλειαν 469, 15.

δέος καὶ φόβος 555, 14. 654, 24. ὥς ἔστι μάλιστα τοῦτο δέος. hæc summa est formido, hoc inprimis est metuendum 10, 2. = τοῦ δέους ἀπαλλάξαντες L. 192, 4. δὴ πολλά καὶ κινδύνους ἐπιπέμπει ὁ θεὸς τοῖς ἀδικοῦσι 105, 9. τὸ δέος τῶν κατηγορῶν. metus ab accusatoribus 159, 34. 160, 2.

δέρμα] δέρματα αἰγία 934, 26. ἤξίουν αὐτὸν ἐν τῷ ἑαυτοῦ δερματι τὸν ἔλεγχον διδόναι. coargutionem ex ejus pelle, per nervum 1200, 26. paulo post 1201, 2. dicit ἐκ τοῦ σώματος τὸν ἔλεγχον ἡξίου γενέσθαι.

δερμιστῆς, vermis. L. ap. Harpocr. vel potius δερμηστής.

δεσμὴ fasciculus. αἰγία δέρματα, δύο δεσμὰς ἢ τρεῖς 934, 26.

δεσμός custodia. δεσμὸν καταγινώσκειν 747, 18. 20. ὑπὸ δεσμῷ καταληφθεὶς 1133, 13. = δεσμῷ τιμῆσασθαι L. 105, 16. = sensu translato, retinaculum, frenum, vinculum D. 180, 7.

δεσμοτήριον] ἐκ τοῦ δεσμοτηρίου προΐοντας τινὰς ἑαυτοὺς ἀγνοεῖν 151, 6. de hominibus stultum in modum superbientibus, et pristinae miseriae oblitis, postquam a sterquilinio ad gradum aliquem dignitatis ascendissent. δεσμοτήριον ἐκάστω τὴν ἑαυτοῦ οἰκίαν καθίστη 609, 10. ἐρωτῶν, εἰ μάτην τὸ δεσμοτήριον ἀποδομήθη 614, 21. τοῖς ἐκ τοῦ δεσμοτηρίου. scil. ἀφαιμένοις, aut ἀποδρᾶσι 779, 3. ἀνέωκται τὸ δεσμοτήριον 764, 22. = ἀκολουθεῖν εἰς τὸ δεσμοτήριον Æ. 7, 2. ἀπάγειν εἰς τὸ δεσμοτήριον 75, 2. = ἀπήχθη εἰς τὸ δεσμ. I. 49, 22. = ἀπάγειν τοὺς κακούργους εἰς τὸ δεσμοτήριον An. 31, 24. συγκλείειν τὸ δεσμοτήριον 7, 26. = εἰς τὸ δεσμοτήριον ἀποτεθέντων Ly. 164, 2. = πλείω χρόνον ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ ἢ ἔξω διατρίβειν D. 105, 10.

δεσμότης] οἱ δεσμῶται φεύγουσι 764, 22.

δεσπότης] ὁ δῆμος δεσπότης τῶν πολιτευομένων ἦν 36, 26. 690, 10. δεσπότης καὶ κύριος ἀπάντων 175, 13. τὴν δ' ἐλευθερίαν καὶ τὸ μὴδὲν ἔχειν δεσπότην—ἀνατετροφότες 324, 26. δεσπότην διακονοῦντες 362, ult. = δεσπότης ἀπάντων ἀνθρώπων ἀφ' ἡλίου ἀνιόντος μέχρι δυμῆναι Æ. 72, 27. = οἱ τοὺς δεσπότης ἀποκτείναντες ἐὰν ἐπ' αὐτοφῶρα ληφθῶσι A. 135, 7. παῖς οὐδὲ δώδεκα ἔτη γεγονώς ἐζήτησε τὸν δεσπότην ἀποκτεῖναι 137, 27.

δεσποτικῶς καὶ ἀσελγῶς διακείσθαι 216, 21.

δευρὶ τὴν χεῖρα, ἀλλὰ μὴ δευρὶ παρήνευκα 305, 5. = συμπερσβεύσαντος ἀπὸ στρατοπέδου μοι δευρὶ Æ. 50, penult. = διαίτης, ἐξ ἧς δευρὶ μετέστην An. 21, 7.

δεῦρο] ἔπλεε δεῦρο πάλιν huc versum, non Athenas quidem ad ipsas, in tractum tamen Athenis aliquanto propiorem, quam esset ille, unde veniret 670, 15. δεῦρο Δημόσθενες 1298, 4. de δευτερολογίαῖς v. Marcellinum ad Hermogenem, in Excerptis meis p. 102, 103. = καταπλεῖ δεῦρο ἐξ Ἑλλησπόντου Æ. 8, 34. ὅταν αὐτὸς παρέλθῃ δεῦρο 24, 39.

δευτεραγωνιστῆς actor partium in scena secundarum 344, 7.

δευτεραῖος ἔνδον καίμενος jam in alterum diem I. 60, 21.

δεύτερον] ἔπειτα δεύτερον, tum secundo loco *Æ.* 2, 1. 6. ἐγγι-
ται τὸ δεύτερον ὕδαρ 82, 14. = καὶ δεύτερον καὶ τρίτον φημί. ite-
rum iterumque dico *A.* 126, 13.

δεύτερος] καὶ μόνος, ἢ δεύτερος εἰπεῖν 192, 4. δευτέρου κηρύγματος
ἦδη μοι τούτου γιγνομένου 253, 7. οἱ δεύτεροι τῶν συμμοριῶν 260,
22. ἐν οἷς οὐδαμοῦ σὺ φανήσῃ γεγONας, οὐ πρῶτος, οὐ δεύτερος, οὐ
τρίτος—328, 25. δευτέρους γὰρ ὑμᾶς φήσει φιλεῖν μετὰ τοὺς οἰκίους
1331, 16. τὸ δεύτερον ἐκ τῶν λοιπῶν. ex iis, quæ adhuc super-
sunt factu possibilia, primarium, quia vero id factum non est,
quod ante omnia fieri oportuerat, ordine rerum idem secunda-
rium 1456, 15.

δέχεσθαι εἰς τὰς οἰκίας καὶ τὸ αὐτὸ τὴν στρατιὰν intra domos civis
cujusque privatas et intra oppidi sui moenia reciperent copias
nostras 300, 1. οὐχ ὅσα ἐβουλόμην, ἀλλ' ὅσα δόη τὰ πράγματα,
ἴδει δέχεσθαι 307, 5. δέχεσθαι et λαμβάνειν copulantur. *ὥς δ' οὐκ
ἰδέξαντο, οὐδ' ἔλαβον, οἱ Θηβαίων πρέσβεις 384, 9. occurrere, argu-
mentationem alicujus idonea responsione refutare et eludere.
ἐκείνως αὐτὸν δέχεσθε 449, 1. simile ductum de venatore feram
venabulo excipiente. δέχεσθαι τὸν ὄρκον σibi delatum puta 1011,
13. τὴν πρόκλησιν 1011, 16. τὴν βάσανον 1120, 10. ἑμαυτῷ γ'
εἰρησθαι πρὸ παντὸς αὐτὸ δεξαίμην. malim hæc a me dicta esse,
quam aliud quodcunque bonum mihi contingere 1442, 16.
δέχεσθε οὖν παρὰ τῶν θεῶν διδόντων τάγαθὰ 1460, 17. = ταῦτ' ἐγὼ
λόγῳ μόνον σαφῶς ἐν ὑμῖν εἶπὼν οὐκ ἂν ἰδεξάμην ζῆν, nolim vivere,
(repudiem oblatam vivendi conditionem accipere, h. e. mori
malim) si hæc dixissem *Æ.* 8, 32. πρόκλησιν οὐ δέχεται 45, 6. μήτε
δέξαιντο (οἱ θεοὶ) αὐτοῖς τὰ ἱερὰ 69, 19. 70, 38. οὐκ ἂν ἰδεξάμην
ζῆν τὰ αὐτὰ τούτῳ δημηγορήσας, si conciones similes illius concio-
nibus habuissem, nolim vivere 85, 5. = οὐκ ἂν δεξαίμην πάντα
τάγαθὰ ἔχειν nolim, recusem, oblatam conditionem respuam *An.*
1, 25. 26. δεξάμενοι χρήματος οὐδενός—qui vitam mereri nolint, ut
sinant vobis per me bene esse 20, 13. ἰδεξάμην ἂν πάντων χρη-
μάτων 22, 23. = δεξαίμην malim *L.* 118, 4. οὐκ ἂν δεξαίμην (id
est ἀνασχοίμην) ὑβρισθῆναι. non facile patiar 162, 33. pro θέλειν
αὐτὸ προαιρεῖσθαι 173, 40. 174, 35. ἀναγκάζεται ἡ βουλή εἰσαγγε-
λίας δέχεσθαι 185, 22. = δέχεσθαι τὴν ἀγαθὴν τύχην *D.* 102, 23.
δῶρα ἐπὶ τῷ τῆς πατρίδος συμφέροντι 108, 22.

δή. καὶ δὴ jam dudum 476, 27. quapropter quoque 646, 4.
καὶ δὴ καλεῖ. fingam tantisper a judice vel archonte me citari
996, 26.

δηλονότι quippe. utpote. vel, id quod consentaneum, neque
mirandum est 889, 16.

δῆλοι ἐσσεσθαι ὥς ὀργιζόμενοι *L.* 128, 27. ita fere ἀδελος. τοὺς καί-
δας ἀδελούς εἶναι ὁποτέρων τυγχάνουσιν ὅντις 95, 2. οὐπω δῆλος ἦν,
παῖς ὢν, ὁποῖός τις ἔσται 141, 14.

δηλοῦν] καθαρῶς δηλοῦν 159, 1. ὥς σαφῶς δηλοῖ καὶ διορίζεται
239, 10. ἢ προαίρεσις αὐτῇ τὴν τοῦ συμβούλου διάνοιαν δῆλοι 292,
20. = ἔργῳ δηλώσας εὐ παραγενόμενος. (id est ὅτι οὐ παραγένονα) *A.*

120, 7. δηλοῦται διὰ τὴν αὐτοῦ ἀμαρτίαν ἀποθανόν. (id est ὅτι ἀπέθανε) perspicuum fit, puerum ab errore ipsummet suo fuisse exanimatum 121, 35. ἀδύνατον ἀλλαχόθεν ἢ ἐκ τῶν πραχθέντων δηλοῦσθαι 124, 16. σαφῶς δηλοῦται—περιπεσὼν 124, 28.= πᾶσιν ἐδήλωσε (sub. αὐτὸν) καταφρονῶν. id est ὅτι καταφρονεῖ An. 30, 45.= περὶ ἐνὸς εἰκῶν, περὶ ἀπάντων ἐδήλωσεν L. 116, 42.

δημαγωγεῖν ducitare blanditiis 98, 10.

δημαγωγὸς] παρέχειν τοὺς μὲν λόγους δημαγωγῷ, τὰ δὲ ἔργα τυράννου An. 32, 37.= δημαγωγῶν ἀγαθῶν οὐκ ἔστι τὰ ὑμῖν τεταγμένα ἐν ταῖς ὑμετέραις συμφοραῖς λαμβάνειν L. 178, 33.

δημαρχεῖν magistratum demarchi, seu decurionis in demo vel municipio gerere. δημαρχοῦντος Ἀντιφίλου 1306, 22.= I. III,

4

δημαρχία cum quis demi sui magister est 1318, 18.

δήμαρχος] ὁ δήμαρχος ἐπαγγελλέται τοῖς προσήκουσιν ἀναρεῖν καὶ βάπτειν 1069, 12. τοὺς βουλευτὰς καὶ τοὺς δημάρχους καταλόγους ποιεῖσθαι τῶν δημοτῶν 1208, 5. demarchus penes se tenebat, servabat codicem, in quo scripta erant demotarum nomina 1317, 18.= L. ap. Harpocr.

δημεύειν fisco adjudicare. τὰ χωρία δημεύει καὶ τὰς οἰκίας, καὶ ταῦτ' ἀπογράφει 609, 27.= εἰ ἰσράτο σαζόμενα τὰ ὑπὸ τούτων δημεύόμενα L. 151, 10. ἀποδημήσαντος ἐκείνου καὶ ἐν διαβολῇ γενόμενου ἐδημεύθη ἡ οὐσία 155, 5. δημεύειν τὰ τῶν πολιτῶν 185, 22.= δημεύειν οὐσίαν publicare, proscribere, confiscare D. 109, 9.

δήμευσις χρημάτων. proscriptio, publicatio 215, 24.

δημηγορεῖν] αὐτὸ γὰρ τὸ δημηγορεῖν, οὐ μόνον μετεῖχον ἐγὼ, ἐξ ἴσου προϋτίθετε ὑμεῖς τοῖς τε παρ' ἐκείνου μισθαρνοῦσι καὶ ἡμεῖς 306, 7. πολλῶν ἀξίους θανάτων λόγους ἐδημηγόρει 345, 23. δημηγορεῖν λόγον in concione sententiam prodere 657, 3. ἐκεῖνα δεδημηγορηκῶς in concione cum illa verbis prædicasset, oratione jactasset 441, 6.= αἰσχροῦς βεβιακῶτι προεῖπον οἱ νόμοι μὴ δημηγορεῖν Æ. I, 13. οὐκ ἂν ἐδεξάμην ζῆν, τὰ αὐτὰ τούτω δημηγορήσας 85, 5.= δημηγοροῦσιν οἱ νεώτεροι An. 32, 4.= βουλευσάμενοι κακῶς περὶ τῶν σφετέρων αὐτῶν, περὶ τῶν ὑμετέρων δημηγοροῦσι L. 144, 5.= D. 92, 22. *δημηγορεῖν τινι pro συνηγορεῖν, si lectio bene habet 104, 26.

δημηγορία] *δημηγορίας δ' ἐπὶ τούτοις ποιούμενος 750, 11.= διαίρετὴ δημηγορία Æ. 36, 31.

δημιόπρατος] ὑπὲρ τῶν δημοπράτων, pro iis, quæ publicitus venum dabantur L. ap. Polluc. X. 24.

δήμιος, carnifex, tortor Æ. 44, ult.= τῷ δήμιῳ παρέδοσαν L. 135, 8.

δημιουργὸς] δημιουργοὶ appellabantur summi in Peloponneso et apud Achæos magistratus, ut Athenis archontes 280, 3. b) δημιουργὸς, faber, opifex. καλῶν γε ἔργων δημιουργὸς ὁ ῥήτωρ ὑμῖν γέγονεν 789, 9. δημιουργὸς τέχνης τινὸς ἄλλης 1123, 14. ἂ τέχνη πεποιήται τῶν ἔργων τοῖς ἀρίστοις δημιουργοῖς 1406, 1.= οἰκέτας δημιουργοὺς τῆς σχυτοτομικῆς τέχνης Æ. 14, 1. δημιουργὸς δεινὸς λόγων 84, 37.= δημιουργοὺς, ὅσοι ἦσαν αὐτῷ, ἀπέδοτο. operas. ser-

vos operibus manuariis efficiendis, ut calceis, cultris, cistis etc. servientes I. 59, 34. = L. 170, 8.

δημοκῆρυξ] δημοκῆρυκες Φαλαίκου, τοῦ Φωκίαν τυράννου Αἲ. 45, 20.

δημόκοινος carnifex A. 113, 33.

δημοκρατίην] πόλις δημοκρατουμένη βεβαίως οὐκ οἶδα εἰ τίς ἐστὶ τῶν πασῶν λοιπῇ 132, 20. = προσάπτεισθαι ἀνδρὸς ἰδιώτου, ἢ δυνάστου, ἢ πόλεως δημοκρατουμένης Αἲ. 69, 36. ἀνὴρ γὰρ ἰδιώτης ἐν πόλει δημοκρατουμένη νόμῳ καὶ ψήφῳ βασιλεύει 87, 8.

δημοκρατία cur præferenda sit oligarchiæ 195, 16. sqq. 608, antep. συνώκισεν αὐτοὺς (homines in Attica tum degentes) Θησεύς καὶ δημοκρατίαν ἐποίησεν 1370, 16. αἱ δημοκρατίαι πολλὰ καὶ καλὰ καὶ δίκαια ἔχουσιν, ὧν δεῖ ἀντέχεσθαι τὸν εὖ φρονούντα 1396, ult. = τυραννίς, ὀλιγαρχία et δημοκρατία, inter se conferuntur Αἲ. 1, 19. sq. ὅλως δ' ἐν δημοκρατίᾳ τὸν εἰς ὀτιοῦν ὕβριστὴν οὐκ ἐπιτήδειον ἡγήσατο εἶναι συμπολιτεύεσθαι 3, 24. τοῖς τριάκοντα τῆς δημοκρατίας ἀφεμένους 38, 14. πολίτευμα τῆς δημοκρατίας 51, 12. δημοκρατίας ὄνομα οὐ τοῖς ἦθουσιν, ἀλλὰ τῇ κολακείᾳ θεραπεύοντες 52, 4. βεβαιοῦν τῇ πόλει τὴν δημοκρατίαν 54, pen. ἄρδην ἔλαθεν ὑφελόμενος τὸ βουλευτήριον (ordinem senatorium) καὶ τὴν δημοκρατίαν 74, 13. δημοκρατίαν αἰτεῖν 82, 18. καταλύειν τὴν δημοκρατίαν 82, 31. κατὰ τὴν δημοκρατίαν 83, 35. τὰ τῆς δημοκρατίας ἰσχυρὰ προῖσθαι 87, 16. διαφευγούσης ἥδη τῆς δημοκρατίας 89, 20. περιποιῖται αὐτὸ μόνον τοῦτομα τῆς δημοκρατίας, τὸ δ' ἔργον ἐτέρους παρακεχώρηκεν 89, 29. = θύων ὑπὲρ τῆς δημοκρατίας A. 146, 39. = δημοκρατίας praesidia tria Ly. 148, 13. τὸ σύνεχον τὴν δημοκρατίαν ἐστὶν ὄρκος 157, 34.

δημοκρατικὸς] οὐδεὶς ἀνθρώπων φύσει οὔτε ὀλιγαρχικὸς, οὔτε δημοκρατικὸς L. 171, 36.

δῆμος] μείζω χρή νομίζειν τὴν πρὸς τὰς ὀλιγαρχίας ἔχθραν, ἢ τὴν πρὸς τοὺς δῆμους 168, 20. οἱ παριόντες ἅπαντες τὸν δῆμον (id est τὴν δημοκρατίαν) καταλείνσθαι ἔλεγον 170, 7. ubi etiam docet, quibus rebus cernatur ἡ τοῦ δήμου κατάλυσις 214, 17. κατάγειν τὸν δῆμον democratiam restituere 198, 27. οὐ γὰρ ἀφαιρεῖσθαι δεῖ τὸ προσελθεῖν τῷ δήμῳ 229, 13. χάριτος βωμὸν ἰδρύονται καὶ δήμου Ἀθηναίων 256, 25. πᾶς ὁ δῆμος ἄνω καθῆτο 285, 2. ὁ δῆμός ἐστιν ἀσταθμητότατον πρᾶγμα τῶν ἀπάντων καὶ ἀσυνθετώτατον, ὥσπερ ἐν θαλάττῃ πνεῦμα ἀκατάστατον 383, 5. τῷ δήμῳ δίδόναι τὴν ψῆφον 1375, 18. οὐδὲν ἀβλιώτερον τοῦ τὴν ὑπὲρ τοῦ δήμου τάξιν αἰρεῖσθαι 1478, 15. περιιόντες λέγουσιν, ὡς ἄρα ἀβεβαίως ἐστὶν ὁ δῆμος, ὡς δύσχρηστος, ὡς ἀχάριστος 1341, ult. ὁ δῆμος κυριώτατος ὧν τῶν ἐν τῇ πόλει ἀπάντων, καὶ ἐξὸν αὐτῷ ποιεῖν, ὅ τι ἀν βούληται 1375, 2. πάντας ὑμᾶς καὶ ὅλον τὸν δῆμον (ut æquipollentia conjuncta) 381, 25. b) particula populi minor, demus dicta, seu pagus, seu municipium malis reddere. village, market-town. τοῦ δήμου ἡμῖν πέντε καὶ τριάκοντα στάδια ἀπέχοντος τοῦ ἄστυος 1302, 4. ὅσοι τῶν μεγάλων δῆμων ἐστὶ 1316, 12. erant ergo minores quoque demi. κατὰ δῆμους δικασταὶ 735, 10. ἐκβάλλουσιν ἐκ τοῦ δήμου με ἐλαύνοντες 1281, 21. δῆμοις singulis sui proprii

γραμματῆς erant, et γραμματεῖα, h. e. codicilli, in quibus exarata erant nomina cujusque municipalis 1301, 20. = ἐπαγγελίαν τινὶ ἐν τῷ δήμῳ ἀπειλεῖν A. 9, 35. διαψηφίσαις ἐν τοῖς δήμοις 11, 21. τῆς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ βουλῆς πρόσδοαν πρὸς τὸν δῆμον ποιουμένης 11, 42. *ὑπερφρονεῖν ἱστορίᾳ τὸν δῆμον 19, 42. ἐπιγραφομένων τοιούτων ρητόρων ἐπὶ τὰς τοῦ δήμου γνώσεις 26, 38. συγκαταλύειν τὸν δῆμον 27, 10. ὁμογενωμένων ὁ δῆμος ἐχειροτόνησεν 29, ult. τὸν δῆμον καταπεπονημένον 33, 8. ἐπισημαινόμενον ὄρων τὸν δῆμον 34, 26. προσόδους εἰς τὸν δῆμον προβουλεύει 35, 30. νομῇ χρημάτων τὸν δῆμον διαφθείρειν 38, 10. εἰρήνην, ἣ τὸν δῆμον ὑψηλὸν ἔρεν 51, 24. *ἀναφθέντος τοῦ δήμου 51, 42. διαψηφίσαις ἐν τοῖς δήμοις, ὅταν ἦσαν, ut rei memorabilis meminit 52, 32. ῥήτορες alii ἐκ τοῦ βουλευτηρίου, alii ἐκ τοῦ δήμου 55, 9. ἀντιγραφεὺς χειροτονητός, ὃς καθ' ἑκάστην πρυτανεῖαν ἀπελογίζετο τὰς προσόδους τῷ δήμῳ 57, 23. οὓς αἱ φυλαὶ καὶ αἱ τριττύες καὶ οἱ δῆμοι ἐξ ἑαυτῶν αἰροῦνται: ergo τριττύς est aliquid intermedium inter φυλὴν et δῆμον, minus illa, majus hoc 58, 7. διαχειροτονίαν διδόναι τῷ δήμῳ, id quod erat τοῦ ἐπιστάτου, τῶν προέδρων, jus et copiam suffragandi dare 59, 13. ἀνελευθερίαν καταγνῶναι τοῦ δήμου 60, 11. κακοὶ τὴν ψυχὴν εἰς τὸν δῆμον γίνονται 60, 13. ἀπεδίδοτο τριάκοντα μνῶν τὴν ὕβριν καὶ τὴν τοῦ δήμου καταχειροτονίαν, vendidit, h. e. triginta minis placari se passus est, ut toleraret injuriam sibi impositam, neque jure eam persequeretur, et populi quoque suffragium, adversus Midiam latum, passus est in cassum cadere 61, 6. ἐνορκον λαβεῖν τὸν Ἀθηναίων δῆμον 66, 29. τὰς πράξεις ἡμῶν ἀποδεξαμένου τοῦ δήμου 71, 17. ὁ δῆμος τοὺς νεανίσκους μέχρις ἥβης ἔτρεφε 75, 32. μὴδ' αἰρεῖτε παρανοίας ἐναντίον Ἑλλήνων τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων 75, 41. ἀνατεμῆκασί τινες τὰ κλήματα τοῦ δήμου 77, 26. δαροδοκεῖν κατὰ τοῦ δήμου 78, 5. τοῖς τὸν δῆμον ἀπὸ Φυλῆς καταγαγοῦσι 80, 32. ἀπαίτεις τὸν δῆμον τὰς χάριτας 81, 10. παλαιχῶσαν δῆμος Ἀθηναίων 81, 13. τί προβαλλόμενος ὑπὲρ τοῦ δήμου πεπολίτευσαι 84, 2. προσέρχεσθαι πρὸς τὸν δῆμον, cum populo agere 85, 17. θαυπέειν τὸν δῆμον 86, 2. τὰ ἐνδοξα καὶ λαμπρὰ τῶν πραγμάτων ἀνέτιθεσαν τῷ δήμῳ 86, 42. ἐπιτίθεσθαι τῇ καταλύσει τοῦ δήμου 87, 25. κατέπεμψε τῷ δήμῳ (allegavit, misit ex Asia) ἐπιστολὴν καὶ μάλα ὕβριστικὴν καὶ βάρβαρον 87, pen. κατέπεμψε (misit ex Asia in Græciam) τριάκοντα τάλαντα τῷ δήμῳ 88, 3. οὐ τελευτήσαντος τὰς θυγατέρας ἐξέδωκεν ὁ δῆμος 90, 21. πρόξενος τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων 90, 23. = ἐν τῷ δήμῳ in concione I. 54, 38. λόγον ἐν τῷ δήμῳ παρέσχε τὸ ἔργον. effecit hoc factum, ut ejus mentio fieret in concione, et sermones de eo haberentur 89, 12. = ψήφισμα οὐδὲν, μήτε βουλῆς, μήτε δήμου, νόμου κυριώτερον εἶναι An. 12, 1. συγκαταλύειν τὸν δῆμον 13, 39. μετὰ τοῦ δήμου ἐκπίπτειν. una cum reliquis civibus in exilium migrare 23, 4. αὕτη ἡ εἰρήνη τὸν δῆμον ἔρεν ὑψηλὸν 24, 17. ἐξαίρετα εἶναι τῷ δήμῳ 24, 19. = ἐν τῷ δήμῳ in concione κατεῖποιεν τὰ ἑαυτῶν ἐπιτηδεύματα L. 163, 31. οἱ κατέμειναν ἐν τοῖς δήμοις in pagis vel municipiis 188, 24.

Δημοσθένης, cum orator de se ipse loquitur, nomen suum

usurpans, pro ego in prima persona 449, 4. conf. p. 416, 21. 400, 3. 294, 12. 412, 19. 523, 27. 525, 8. 366, 12.

δημοσία] ἰδίᾳ μὲν πονηρὸς, δημοσία δὲ χρηστὸς Αἲ. 5, 9. φήμη δημοσία δύομεν ὡς θεῶ 47, 25. προβολὰς δημοσία ποιούμεθα τῶν συκοφαντῶν ὡς κακούργων 47, 26. ὁ ἰδίᾳ πονηρὸς οὐκ ἂν γένοιτο δημοσία χρηστὸς 64, ult.

δημόσιος] Καλλίαν ἔκαινον, τὸν δημόσιον. scil. δοῦλον. *hantzman.* aut scribam. *actuarius*, vel *registratorem* 23, 20. ταμίαι καὶ δημοσίους 101, 14. 137, 9. ubi alii καὶ omittunt. τὰς ἰδίας οἰκίας τῶν δημοσίων οἰκοδομημάτων σεμνοτέρας κατεσκευάκασι 175, 8. γράμματα δημόσια *chartarium publicum* 243, 25. οὐ μὲν τοὺς ἐν τοῖς δημοσίοις μνημασι κειμένους ἀγαθοὺς ἀνδρας 297, 15. οὐκ ἀπὸ τῆς αὐτῆς διανοίας δεῖ τὰς τε ἰδίας δίκας καὶ τὰς δημοσίας κρίνειν 298, 2. ὁ δημόσιος, scil. aut δοῦλος, aut γραμματεὺς. nam scribæ illi publici servi erant. ἐν τοῖς κοινοῖς τοῖς ὑπετέροις γράμμασιν, ἐφ' οἷς ὁ δημόσιος τίταται 381, 2. τὸν δημόσιον παρῆναι προσέγραψε 615, 13. servi vel scribæ publici exactionibus intererant, ut ex eorum tormentis, si opus esset, constare posset, quantum tributorum a cive quoque redactum esset. οὕτω δημόσιον κακὸν ἔρχεται οἰκαδ' ἑκάστω 422, 22. δημόσιον ἢ δημοτικὸν ἱερόν. fanum aliquod sive toti populo Atheniensi commune, sive δήμῳ, id est τοῖς τῶν καθεκάστων δήμων δημόταις municipi cuiusque municipilibus proprium 1074, 20. δημοσία (id est ἐπὶ δημοσία χρεια, vel χειροτονία καὶ τάξει) ἀποδημοῦντος ἐμοῦ me domo absente missu populi, in causa publica, ut legationis, aut militiæ ergo, in functione muneris publici, *τριηραρχοῦντος ὑμῖν* quippe qui vestra in classe partes trierarchi gererem 1102, 10. δημοσία προσέκειτο θανάτῳ (subaudi ψήφῳ) voce populi condemnatum, rite, publico in loco 1126, 6. τίταται ἐν τοῖς δημοσίοις μνημασι sepultus est, (per cenotaphium puta) in Ceramico, in monumentis illis, quæ condita sunt memoriæ eorum, qui pro republica dimicantes extra patriam occubuissent 1310, 15. = ἐπὶ τοῖς δημοσίοις ἀγῶσι Αἲ. 1, 10. συνδίκειν τῷ δημοσίῳ 3, 33. δημόσιος ἀνθρώπος, οἰκίτης τῆς πόλεως 8, 27. *δημόσια διαψηφίσεις, quæ fiunt κατὰ δήμους, per singulos quosque demos 16, 12. δημοσία μάστιγι τύπτεσθαι πενήκοντα πληγὰς 19, 30. τὴν δημοσίαν τράπεζαν περὶ πλείστου ποιεῖσθαι 31, 14. κλέπται ἐκ' αὐτοφάρας τῶν δημοσίων χρημάτων ὄντες 55, 12. ἐπιστάτης τῶν δημοσίων ἔργων 55, 41. διαχειρίζειν τὰ δημόσια χρήματα 57, 33. ἐπιστάται δημοσίων ἔργων 58, 4. θεσμοθέταις προστίταται καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν διορθοῦν τοὺς ἐν τῷ δημοσίῳ νόμους 59, 7. τὸ δημόσιον, *respublica* 62, 5. quod etiam in præcedente loco significat. ὑπέθεσαν αὐτῷ τοῦ ταλάντου (pro talento debito) τὰς δημοσίας προσόδους καὶ τόκον ἤνεγκαν 68, 25. πονηρὰ φύσις μεγάλης ἐξουσίας ἐπιλαβομένη δημοσίας ἀπεργάζεται συμφορὰς 74, 31. ρητορικὴν δειλίαν δημόσιος καιρὸς οὐκ ἀναμίνει 77, 7. δωροδοκήματα δημόσια, *acceptiones largitionum*, quæstus e muneribus, quæ dantur, quo is, qui ea accipit, pro iis jura et emolumenta publica vendat 84, 6. ταφὰς δημο-

σίας ἀνελόντα 87, 31. = δημοσία ἀπέκτειναν. jussu populi I. 49, 24. ἡμεῖς τι ἀτύχημα πρὸς τὸ δημόσιον συνέβη apud ærarium; fiebam ærarius 81, 42. = ἀνάς πρίασθαι ἐκ τοῦ δημοσίου An. 10, 16. 12, 28. ἑγγύας ἑγγυᾶσθαι πρὸς τὸ δημόσιον 10, 17. τιμαρίαν ποιῆσθαι οὔτε ἰδίαν, οὔτε δημοσίαν 31, 30. = servus publicus L. 183, 10. = I. γ. 148, 29. = τὸ δημόσιον (scil. χρῆμα, vel σύστημα, vel πλῆθος, vel διάφορον ἐπιτερεστέ) res publica. τὰ τοῦ δημοσίου συμφέροντα D. 95, 4. ὀφείλων τῷ δημοσίᾳ (scil. θησαυρῷ vel χρηματοφυλακίᾳ) κατὰ τῶν ἐπιτίμων γέγραπεν 105, 11.

δημοτελεῖν ἱερεῖον Διονύσου sacrificium publice, h. e. nomine et loco totius populi, publicoque impendio, et ad avertendum a rep. mala impenduntia, offerre 531, 24. nam sic debebat edi, non quod per festinationem e Parisina superesse sibi δημοτελεῖ.

δημοτελεῖς Διόνυσος cui sacra fiunt a toto populo 531, 24. sed v. proximum præcedentem articulum δημοτελεῖν. ἱερῶν δημοτελεῶν, εἰς ἃ καὶ τὴν ξένην καὶ τὴν δούλην ἐλθεῖν ἐξουσίαν ἔδωκαν οἱ νόμοι, καὶ θαλασσομένην καὶ ἰκτετεύουσιν εἰσιέναι. quapropter etiam ejusmodi fana δημοτελεῖ appellabantur, quia totus populus in iis ἱτέλει τὰ ἱερὰ sacra peragebat, vel tributa quasi sacrarum ceremoniarum persolvebat 1374, 2. μόναις ταύταις ταῖς γυναῖξιν ἀπαγορεύουσιν οἱ νόμοι μὴ εἰσιέναι εἰς τὰ δημοτελεῖ ἱερὰ 1374, 4. = εἰς δημοτελεῖ ἱερὰ εἰσιέναι Æ. 4, 1. δημοτελεῖ ἱερὰ adire negatum erat mulieri cum mœcho deprehensæ 26, 13. οὐκ ἐξ εἰσιέναι εἰς τὰ δημοτελεῖ ἱερὰ 79, 3.

δημοτεύεσθαι] δημοτευόμενος εἰς τοὺς Ἐλευσινίους adscriptus Eleusiniis, et inter eos versans, atque rem familiarem habens, compaganus, municeps eorum 1092, 11. δημοτευόμενος μετ' ἡμοῦ καὶ πληρούμενος fruens mecum juribus, et fungens muniis demotæ, seu municipalis 1314, 9. ἐνταῦθα καὶ αὐτὸς φαίνομαι δημοτευόμενος 1315, pen. = ἡρόμεν ἐνθάδε δημοτεύοιτο. quo e demo ceu municipio se dictitaret oriundum L. 166, 33. δημοτευόμενον Δακελιόθεν 166, 38.

δημότης] ἐπειδὴ δ' εἰς τοὺς δημότας ἐνεγράφης ὡπασθήποτε 314, 3. 1313, 19. = δι' ὃν εἰς δημότας ἐνεγράφης Æ. 48, 14. = I. 111, 4. = A. 142, 42. = οἱ νομοθεταί—οὓς οἱ δημόται εἰλοντο An. 11, 30. = χρηστὸς ἀνὴρ περὶ τοὺς δημότας L. 158, 9. 159, 6. 9.

δημοτικὸς civilis, popularis. περιποιῆσθαι παρὰ τοῦ πλῆθους δόξαν ὥς εἰσι δημοτικοὶ 164, 10. Solon dictus δημοτικὸς 227, 15. λόγεις ἃ δεῖ προσεῖναι τῷ δημοτικῷ 268, 8. ἢ λόγῳ τοὺς δημοτικούς, ἀλλ' οὐ τοῖς πράγμασι γινγνωσκομένους 268, 11. ἀν μὲν τῶν μετρίων καὶ δημοτικῶν λάβητέ τινα ἀδικοῦντα 573, pen. ὑμῶν, τῶν πολλῶν καὶ δημοτικῶν ἀνθρώπων, vestrum, qui estis numero plurimi, civilesque, et tam fortunis, quam animis mediocres. nam opponuntur τοῖς πλουσίοις καὶ ὑβρισταῖς ab opulencia ad superbiam et insolentiam elatis 581, 24. οὐ δημοτικώτερον τὰ τῶν πολλῶν ἀμαρτήματα ὁρᾶν, ἢ τὰ τῶν ὀλίγων 754, 16. δημοτικὸς καὶ φύσει χρηστὸς ἀνὴρ ἦν 1475, 7. ὅτε καὶ τῶν δημοτικῶν εἶναι προσποιουμένων πολλοὶ κατέλιπον ὑμᾶς 1474, pen. οὕτως ἐπιστεύετε αὐτῷ καὶ δημοτικὸν

αὐτὸν εἶναι ἡγεῖσθε 1475, pen. πικρῶς καὶ παραχαυδῶς ἔχειν πρὸς τοὺς δημοτικούς 1477, 7. ἐν δὲ προαιρέσει χρηστῇ, καὶ βίῳ ἀσφρασι καὶ δημοτικῷ, προελεσθαι ζῆν σφαλερὸν 1479, 2. τὸν μέχρι τῆς παρόδου δημοτικὸν 1481, 14. b) δημοτικὸν ἱερόν *proprium demotis alicujus demi* 1074, 20. = ὁ λαμβάνων παρὰ τῶν ἰδιωτῶν καὶ δημοτικῶν ἀνθρώπων τοιαύτας τιμαρίας ὑπὲρ τῆς ἰσσηγορίας *Æ.* 24, 36. δημοτικὸν *quæ res constituent* 77, 38. τῇ δημοτικῇ *opponitur* ὀλιγαρχικὸς 77, 40. = *L.* 160, 6. δημοτικώτερος 159, 7. *ΤΑΥΛ.* δημοτικωτάτους ἡγεῖσθε τούτους, οἵτινες ὁμονοεῖν ὑμᾶς βούλονται 173, 33. = *Ly.* 151, 37. = δημοτικὸς ῥήτωρ *D.* 102, 46.

δημοτικῶς] πάντα φιλανθρώπως καὶ δημοτικῶς φράζονσι πράττειν 707, 23. καλῶς καὶ δημοτικῶς λέγων 719, 8. δημοτικῶς νομοθεῖσαι 1308, 14.

ἐξου] ὁ ταῦτα ἕκαστα δῆπου τάξας *quicunque tandem ille fuit, qui hæc omnia ordinavit* 646, 2. = ἐρχόμεθα δῆπου ψευδεῖς οἰκοθεν ἐνίοτε δόξας ἔχοντες κατὰ τῶν λογισμῶν *Æ.* 62, 8.

δῆρις] *vocabulum poeticum. contentio. rixa. bellum.* εἰς δῆριν ἔθεντο σπλα 322, 8.

διὰ cum genitivo. in alicujus potestate. οἱ δι' ἐκείνου τὰς πολιτείας. ποιούμενοι. *summam rerum ubique locorum atque civitatum ejus arbitrio permittentes, ipsique conciliantes, efficientes, ut in potestatem ejus deveniant* 132, 22. δι' αὐτῶν εἶχον τὴν πόλιν 194, 4. δι' ἐαυτῶν εἶχον τὸ βουλευτήριον 605, 10. τὸ ἀργύριον τοῦθ' ἅπαν εἶχεν αὐτὸς δι' ἐαυτοῦ ἄνθρωπος. *kept to himself, kept in his own power* 1171, 22. πάντα δι' αὐτῶν ποιοῦνται *omnia ipsi gerunt per se, omnia sibi arrogant, sui juris faciunt* 1234, 14. b) per. δι' ὧν ἐκ χρηστῶν ἐγένετο τὰ πράγματα χεῖρω τὰ τῆς πόλεως, διὰ τούτων αὐτὰ πάλιν ἀναλήφεισθαι 157, 24. ἂν ὑμεῖς δι' ὑμῶν αὐτῶν ἕκαστα πράττῃτε *ipsi agatis, non aliis agenda mandetis* 171, 25. εἰ δι' ὀλιγαρχιῶν ἅπαντα συστήσεται. *Si omnes regiminis formæ ubique locorum per optimates constituentur et administrentur* 196, 5. τὰς διὰ τῶν ὀλιγαρχιῶν πολιτείας 489, 27. δι' ἐαυτοῦ διέλυσε χρήματα ὁ Ἑρμῶναξ. *per semet ipsum, non per procuratorem* 988, 4. ἔξ ὧν δι' ἐνιαυτοῦ ὑλαγωγούσι *per annum totum, a principio anni ad finem usque sine cessatione* 1041, 2. c) in. τῶν ἀγαθῶν τὰς ἐλπίδας δι' ὑμῶν αὐτῶν ἔχητε 167, 11. τὰ νῦν διὰ τῶν λόγων φοβερά (*id est ἐν τοῖς λόγοις*) 185, 10. = πειράσομαι διὰ κεφαλαιῶν ὑμᾶς ὑπομιμνήσκειν *Æ.* 31, 29. ἀφικνεῖται πρὸς ὑμᾶς οὐκέτι δι' ἀγγέλων, ἀλλ' αὐτὸς 67, 14. πράττειν πράξεις δι' ἀπορρήτων 67, 22. οὐ δι' αἰνιγμάτων, ἀλλ' ἐναργῶς γέγραπται 70, 34. καταφυγγάνῃ, ἐπίορκος ὢν, εἰς τὴν διὰ τῶν ὅρκων πίστιν 83, 39. διὰ χρόνον λέγειν 85, 20. ἀπολογίαν διὰ σαυτοῦ ποιεῖσαι, *ipse tute temet ore tuo, non per alium defende* 88, 20. ἐπ' ὀνομάτων διὰ τῆς πολιτείας πλέοντα 89, 41. = ὅπως δι' αὐτῶν ἔσοιτο ἡ οὐσία. *in ipsorum potestate* *I.* 59, 40. αὐτὸς δι' ἐαυτοῦ πάντ' ἐποίει *per se. in his own person* 70, 28. τὰ παροῦσα διὰ πλειόνων διανεύωμαι. *cum pluribus herciscam* 110, 15. = ἦκοντα διὰ χρόνου *L.* 92, 40. δι' ἡμῶν. *a nobis* 108, 39. = διὰ τῆς

ἀρχιθεωρίας sub prætextu architheoriæ D. 100, 30. II. cum accusativo, propter. ἀναγκασθέντ' αὐτῶν οὐδένα δεῖ χρηστὸν δοκεῖν εἶναι τήμερον, ἀλλὰ δι' αὐτὸν 390, 16. propter semet, sponte sua. εἰ μὴ διὰ—(quod est idem, atque si integre dictum esset εἰ μὴ διὰ τὸν δαῖνα, vel διὰ τὸ καὶ τὸ ἐκαλύθη, vel ἄλλως γέγονεν) nisi per hunc, vel illum stetisset, nisi ille, vel illud intercessisset. εἰ μὴ διὰ Λακεδαιμονίους—εἰ μὴ δι' Ἠγήσιππον—εἰ μὴ διὰ τὸ καὶ τὸ, [scil. συμβᾶν, vel ἐμποδᾶν γινόμενον] ἐσώθησαν ἂν οἱ Φωκεῖς 362, 10. 370, 3. εἰ μὴ διὰ τὸ βούλεσθαι τούτους σῶσαι. Si abfuisset, (vel si in causa non fuisset) studium meum illos servandi malisque eripiendi 395, 6. εἰ μὴ δι' ὑμᾶς. nisi vos obetitissetis 680, 27. ἐξ οὗ κυρωθέντος ἂν, εἰ μὴ δι' ἡμᾶς καὶ ταύτην τὴν γραφὴν [scil. οὐκ ἐκυρώθη, vel ἐκαλύθη κυρωθῆναι] qua e lege perlata, quæ utique perlata fuisset, nisi nos cum hac nostra actione intercessissemus 680, 26. loco genitivi. ἐξ ὧν λέγεις καὶ ὁμιλεῖς, μηδὲν ἐλάττω τὴν περὶ σαυτοῦ εὐδοξίαν ποιοῖσθαι, ἢ διὰ πάντα τὰ λοιπὰ. pro διὰ πάντων τῶν λοιπῶν 1407, 20. = δι' ὃν εἰς δημότας ἐνεγράφης Æ. 48, 14. οὐδαίς ὑμῶν διὰ τὰς ἐμὰς ἡδονὰς κάκιον οἰκᾷ 52, 31. τοὺς δι' εὐσέβειαν φυγόντας κατήγαγον 72, 3. διὰ τοῦτο γὰρ οἶμαι ἡμᾶς, παῖδας ὄντας, τὰς τῶν ποιητῶν γνώμας ἐκμανθάνειν, ἵ' ἄνδρες ὄντες, αὐταῖς χρυσάμεθα 73, 1. διὰ τοὺς ἐπιφερομένους αὐτῷ κινδύνους 77, 5. = οὐ δι' ἐμῆ, non mea culpa, ἀλλὰ διὰ τὰς τῆς πόλεως συμφορὰς εἰς πονίαν πολλὴν κατέστην Ἀπ. 18, 40. = ἀπολέσαι παρεσκευάσαντο τὴν πόλιν, εἰ μὴ δι' ἄνδρας ἀγαθοὺς. *if it had not been for some brave men* L. 125, 36. TAYL. v. infra sub v. εἰ. simile est illud Libanii t. I. p. 842, 16. ὥς, εἰ μὴ διὰ τὸν Ἀσκληπιὸν, (sub. ἐσώθη). ᾧ χάριν. quasi de me actum fuisset, nisi per Æsculapium stetisset, h. e. nisi Æsculapius intercedens me servasset.

διαβαίνειν] εἰς Σαλαμίνα διέβασαν (pro διέβησαν) Ly. 156, 28. εὐ μενέτω διαβάς ποσὶν ἀμφοτέροισιν 163, 17.

διαβάλλειν] ἡμᾶς διαβάλλων καὶ τὴν ἡμετέραν ἀπουσίαν. odiosam et suspectam verbis faciens, traducens 10, 5. ἀπαντας ὑφοραῖσθαι καὶ διαβεβλήσθαι πρὸς αὐτὸν ἀνὴμο exulcerato adversus eum esse, suspicionum pleno, malevolo, alienato 153, 19. οἱ δὲ τοὺς κόλακας καὶ τοὺς διαβάλλοντας αὐτοὺς μάλλον, ἢ τὰς μάχας, δέδιασιν 155, 7. τὰς παρὰ τῶν διαβαλλόντων τὴν πόλιν ἡμῶν βλασφημίας ἔργω μετὰ καλῆς δόξης ἀπολύσασθαι 191, 9. χαριεῖται μὲν οὐδετέροις, διαβεβλήσεται δὲ πρὸς ἀμφοτέρους in alicujus offensionem incurtere, in invidiam penes aliquem venire 202, 17. ὃ νῦν οὗτος πολλάκις διέβαλλε καὶ διωρίζετο 263, 25. οὐκ ἂν τὰ μέγιστα τῶν ὑμετέρων καλῶν ἔβλαπτε καὶ διέβαλλε 323, 20. διαβεβλήσεται πρὸς ἀμφοτέρους 1424, 9. *he will offend or fall out with both* 1430, 25. τοῦ δήμου πρὸς τοὺς ὑπὲρ αὐτοῦ λέγοντας ὑπ' ἀνθρώπων ἐγκαθέτας διαβληθέντος exacerbato falsis calumniis obtreptantum 1483, 1. λόγοι διαβαλοῦντες τὴν ἐμὴν ἡλικίαν sermones juventutem meam in invidiam contemptumque adducturi 1340, 11. ἐπιθυμοῦντας τῆς πᾶς, διαβεβλήκεναι αὐτὸν ἐν τῷ ἐμπορίῳ 894, 12. infamasse, ac si navis ejus non sit, aut solvendo æri alieno minus par sit. διαβάλ-

λασθας τῷ λόγῳ ἐν τῷ δικαστηρίῳ criminationibus accusatoris obrui, omnia exaggerantia, invidiose demonstrantis, atque iudicum animos occupantis atque a reo abducentis. = οὐδεις τῶν ψευδομένων τοῖς ἀδικῶς διαβαλλομένοις ὀργίζεται *Æ.* 28, 7. τὴν ἡσυχίαν αὐτὴν τοῦ βίου διαβάλλει 84, 38. = διαβάλλειν δεινὸς εἰ calumniis, mendaciis confundere, depravare, ignorabiles notas veri et mentes iudicum perplexas reddere. *to confound* *I.* 83, 21. objecto errore decipere 89, 7. = διαβεβλήσθαι τινι succensere alicui, animo erga eum infesto esse *An.* 22, 41. διαβάλλαι τοὺς νεωτέρους πρὸς τὸ πλῆθος ἀσελγαίνων. dissolutæ tuæ vitæ protervia juvenilem omnem setatem plebi suspectam et invisam reddis infamemque 34, 16. = διαβεβλημένος a mala fama in invidiam et contemptum adductus atque a priore potestate dejectus *L.* 110, 35. διαβεβλήσθαι opponitur τῷ εὐδοκμεῖν 112, 45. ὅστις ἐκείνῳ διαβέβλητο τοιαῦτα ἐπιτηδεύων, ὃς τοὺς ἄλλους ταῦτα ἐδίδασκε 142, 10. τοῖς ἀδικῶς διαβεβλημένοις ἡγοῦμαι τούτους εἶναι μεγίστων ἀγαθῶν αἰτίους, οἵτινες ἂν αὐτοὺς ἀναγκάξωσιν εἰς ἔλεγχον τῶν αὐτοῖς βεβιωμένων καταστήναι 145, 32.

διάβασις Ἀλεξάνδρου εἰς Ἀσίαν *Æ.* 87, pen.

διαβάται Δημοσθένης. Julius Pollux. *II.* 200.

διαβεβαιούσθαι 220, 4.

διαβιβάζειν] διαβιβᾶτε pro διαβιβάσθε 672, 12. = e continente in insulam transportare. Φωκικοὺς ξένους διαβιβάσας *Æ.* 66, 12. = *A.* 135, 31. = διαβιβάζειν ναυσὶ *L.* 193, 19. = ἡ τύχη τοὺς Μακεδόνας ἐπὶ τὰ σκῆπτρα (Persica puta) καὶ τοὺς Περσῶν θησαύρους διεβίβασεν *De.* 180, 11.

διαβλέπειν] καὶ μὴ μόνον τοῖς ὄσιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ὄμμασι, διαβλέψαντες εἰς ὑμᾶς αὐτοὺς, βουλευσάσθε *Æ.* 90, 5.

διαβολή] τὰς αἰτίας καὶ τὰς διαβολὰς, αἷς ἐκ τοῦ πρότερος λέγειν ὁ διώκων ἰσχύει, οὐκ ἐν τῷ φεύγοντι παρελθεῖν 227, 18. διαβολὴ καιρῷ μὴ ἰσχυρὰν ἐργάζεται τοῖς ἀκούουσιν τὴν υπόληψιν, χρόνῳ δὲ πάντων ἀσθενεστέρα [εἰ ἀσθενεστάτη] γίνεται. Stobæus e Demosth. refert *p.* 238, 36. = διαβολὴ γεγενημένη αὐτῷ πρὸς τὸν πατέρα offensio cum patre, nata e calumnia *Æ.* 21, 32. κρίσεις μὴ ἐξ ὑποψίας, μήδε ἐκ διαβολῆς, ἀλλ' ἐκ τοῦ βίου ποιεῖσθαι 21, 33. ἐφθόνόσ' μου ταῖς διαβολαῖς 29, 24. διαλύειν διαβολὴν 32, 15. κοινωνεῖν διαβολῇ 47, 20. διαβολὴ ἀδελφόν ἐστι καὶ συκοφαντία *ibid.* πολὺν φέρων ἐν ταῖς διαβολαῖς τὸν Φίλιππον καὶ τὸν Ἀλέξανδρον 85, 33. = ἐπὶ διαβολὰς καὶ λόγους καθιστάς *I.* 108, 2. = μὴ μετ' ὀργῆς καὶ διαβολῆς non animo præiudiciis et calumniis exacerbato *A.* 137, 40. οἱ πολλοὶ ἀρῶντες τῇ ἀληθείᾳ σύμμαχοι, τῇ δὲ διαβολῇ πολεμιώτατοι 139, 35. διαβολῆς ἔνεκα καὶ ἀπάτης 142, 10. = τὴν εἰς ἐμὲ διαβολὴν κρείττω τῆς ἀληθείας ἡγήσεσθε *An.* 5, 11. = διαβολὴ πάντων ἐστὶ δεινότατον *L.* 152, 23. οὐκ εἰδὼς τὴν ἐσομένην διαβολὴν offensionem 153, 8. ἀποδημήσαντος ἐκείνου καὶ ἐν διαβολῇ γενομένου ἐδημεύθη ἡ οὐσία 155, 4. τὰς τούτων (id est τὰς περὶ τούτων) διαβολὰς ἀποδέχεσθαι 172, 12. = τοῖς κρινομένοις ἐσται ὁ ἀγὼν ἄνευ διαβολῆς. reo causam suam dicenti non erit cum iudicibus agendum adversus

se ab accusatore jam præoccupatis, atque per falsas criminationes a se alienatis et exacerbatis, ut æquo animo se audire nolint. certamen reis invidia et calumnia vacabit Ly. 149, 23.

διαβολὸς] εἴ τῳ ὑμῶν διαβολὸν τι περὶ ἐμοῦ ἐν τῇ γνώμῃ παρέστηκεν. siquid de me sinisterius animo cujusquam vestrum insideat, quod eum mihi reddat infestum et a me abalienet An. 22, 38.

διαβουλεύεσθαι An. 22, 12. 26, 13.

διαγγέλλειν in omnes partes didere nuncios 163, 8. tradere fama, prodere ad posteros. ὁποῖαν ἂν τὰ πραχθέντα δόξαν ἔχῃ, τοιαύτην οἱ πολλοὶ περὶ τῶν πραξάντων διήγγειλαν 1433, 14. = διαγγέλλει ἡ φήμη τοῖς πολλοῖς τὰς ἰδίας (ἐκείστων) πράξεις Æ. 18, 8. διαγγέλλειν τάνθενδε ἐκείσε 45, 20.

διάγειν intransitive, ubi aut αὐτὸν, aut τὸν χρόνον, aut τὸν βίον subauditur. τὸ δ' ἐν ἡσυχίᾳ διάγειν, καὶ πάντα ἑτέρους ἁῶσαι λαβεῖν, θαυμαστὴν εὐδαιμονίαν ἔχειν οἴσθε 143, 8. διάγειν ἐν εὐδαιμονίᾳ καὶ χρηστῇ δόξῃ 794, 19. διήγαγεν perseveravit, continuavit, extraxit, perduravit, ἔνδεκα ἔτη κακουργῶν 1021, 11. ἐν τοιαύτῃ τοῦ βίου σχέσει διάγει 1122, 15. b) transitive, extrahere diuturnis moris, vana spe lactare et ductitare, eludere. *to retard, to delay.* ὁ πόλεμος ἡμᾶς ἐν πᾶσι τοῖς κατὰ τὸν βίον [scil. ἀναγκαιοῖς, αὐτ ἐπιτηδεύοις] ἀφρονετέροις καὶ εὐανοτέροις διήγαγε τῆς νῦν εἰρήνης 255, 11. de die in diem quasi produxit, id est vitam nobis prorogavit. simile ductum de custode, vel comite, medios per hostes aliquem saluum traduce. μῆνας ἑπτὰ διήγαγεν ἡμᾶς πολεμῶν 675, 11. ubi ἡμᾶς refero, non ad πολεμῶν, sed ad διήγαγεν produxit, extraxit nos, h. e. ludificatus est vana spe belli prospere debellandi. veluti si vitulum aut oviculam protensa fronde pertrahas, quo velis. δραχμῇ καὶ χοῦ καὶ τέτταρσιν ὀβολοῖς, ἄσπερ ἄσθενοντα, τὸν δῆμον διάγουσιν 1459, ult. satis parce tenuiterque et ægre, modico victu ab uno tempore ad aliud spes eorum extrahunt.

διαγίνεσθαι] ἔτη ὀκτὼ τῇ κρίσει ἐκείνῃ διαγεγονότα. intercessisse 541, 10. δέκα ἑτῶν διαγενομένων decennio interjecto 833, 14. διαγίγονεν ὑμᾶς κολακεύων καὶ φανακίζων 680, 19. perseveravit. aut etiam, si mavis, e discrimine evasit. toto illo tempore vos præstigiis elusit. = superatis multis casibus et discriminibus eniti usque ad senectutem Æ. 4, 22. perdurare, perpetuo esse idem a principio inde ad finem. ἑπασκῶν τέχνας ἐπὶ τὰς οὐσίας τῶν κερτιμένων διαγγιγῆται 90, 9. = χρόνον διαγενομένων μετὰ ταῦτα. interjectis I. 84, 14. = χρόνου μετὰ διὰ διαγιγνομένου, interjecto, intercedente L. 93, 6. μετὰ ταῦτα διεγέγοντο τέτταρες ἡ πέντε ἡμέραι 93, 40. 99, 7.

διαγινώσκειν] sapientia, aut prudentia, ἢ τὰ καλὰ καὶ τὰ αἰσχρὰ διαγινώσκειται 269, 24. b) dicuntur iudices διαγινῶναι causam sententia pronuntiata dirimentes. τοῖς ὑπὸ τούτου διαγινωσθεῖσι 545, 8. τὴν δὲ ἡλιαίαν διαγινώσκων 629, 25. ὕψ' ὑμῶν ἴσως δια-

γινώσκειται. Hermog. p. 411, 15. e Leptinea. Locus est p. 457, 12. verum ibi est in vulgata γινώσκειται. = επιτρέπειν τινὶ τὸ πρᾶγμα διαγνῶναι Æ. 9, 30. διαγινώσκειν, discrimen facere 26, 21. διαγινώσκειται τῷ κανόνι τὸ ὀρθὸν καὶ μὴ 82, 26. παιδεία, ἢ διαγινώσκειται τὰ καλὰ καὶ τὰ αἰσχρὰ 90, 32. = I. 85, 2. = ἐν ὑμῖν ἐστὶ τοῦτ' ὀρθῶς διαγνῶναι A. 113, 42. 120, 42. 140, 44. 141, 29. = διαγνῶναι περὶ σώματος An. 1, 28. διγνώσκειται πάνσιν ἀρίστα ταῦτα τῶν δογμάτων. ab omnibus pro saluberrimis et præstantissimis scitis agnoscuntur, habentur 29, 42. = pro simplici γινώσκειν, decernere, statuere, pronunciare L. 100, 12. διαγ. περὶ τοῦ πράγματος 110, 18. præsertim ubi de multitudine judicum usurpatur, cum in utramque partem disceptatur, unoquoque suam sententiam dicente. οἱ ἀρίστα διαγνοῖεν περὶ σφῶν αὐτῶν 158, 11. discernere 169, 34.

διαγνώμων A. 122, 40.

διάγνωσις] οὕτω τὴν διάγνωσιν ποιήσεται περὶ πάντων 227, 24. καλῶν, ἢ μὴ τοιούτων, τίς διάγνωσις 269, 27. = ῥαδίαν ὑμῖν τὴν διάγνωσιν πεποιήκασι I. 37, 22.

διάγραμμα descriptio, distributio literis consignata, laterculus, plan, list, register 183, 20. ἀπήτουν αὐτὸν τὸ διάγραμμα τῶν σκευῶν 1150, 4. ubi videtur esse apocha, an acquittance or discharge, that the ship's tools and implements had been given back, entirely or in part; also what of them had been made good, or what remained in arrears. τὸ διάγραμμα τῶν σκευῶν ἀποδιδόντων 1152, 12.

διαγράψαι cancellare, lituris inductis expungere. διαγράψασθαι causam jam occæptam reprehendere, to withdraw, e rotula chartarum judicialium tollendam curare 501, 20. διέγραψεν ὁ ἄρχων τὴν τοῦτου ἀμφισβήτησιν 1174, 13. διεγράφη ἡ σὴ ἀμφισβήτησις 1178, 21. διαγραφεῖναι εἴασε τὴν φάσιν 1324, 12. = ἡ λῆξις τοῦ κλήρου διαγράφη. petitio hereditatis dispungebatur, cassabatur I. 52, 20. = διαγράψαι δίκην. irritam facere litem, debilitare L. 148, 34. διαγράψασθαι, actionem expungere. ap. Harpocr.

διαγωνίζεσθαι] οὐδὲ περὶ ἐνὸς ἀν αὐτῷ διαγωνίζοιτο 78, 23. repugnetis. καὶ συμπλακέντας διαγωνίζεσθαι 124, 11. 1453, 4. = διαγωνίζεται (periclitatur et contendit) οὐ περὶ τοῦ κύριος ἐτέρων εἶναι, ἀλλὰ περὶ τῆς τοῦ σώματος σωτηρίας Æ. 72, 28. ὅτι περὶ τῶν ὑπαρχόντων ἀγαθῶν ἐν ἡμέραις μικρῶ μέρει διαγωνιῖται 74, 34. πύκτας ὁράτε περὶ τῆς στάσεως πρὸς ἀλλήλους διαγωνιζομένους 83, 22. = I. 84, 45.

διαδέχεσθαι τὴν ναῦν, id est τὴν τῆς νεῆς τριηραρχίαν 1218, 23. 1224, 13. et alibi sæpenumero in ista oratione. διάδεξαι καὶ σὺ, καὶ μετάλαβε μικρὸν χρόνον τῆς τοῦ λειτουργούντος τάξεως 1045, 10. = τοῖς νόμοις, οὓς παρὰ τῶν θεῶν καὶ τῶν προγόνων διαδεχόμενοι, A. 112, 1. = μείζω τὴν πόλιν τοῖς διαδεχομένοις στρατηγοῖς παρίδουσαν L. 135, 29. τὸν διαδεχόμενον αὐτὴν οὐκ αὖ δύναμαι κτήσασθαι. qui eam artem a me doctus porro propaget 168, 35.

διαδιδόναι. distribuere, didere. τὸ χρυσίον ἀν διαδῶ, ζητήσῃ 186,

15. διαδοῦναι ἀργύριον εἰς τροφήν τοῖς ναύταις 1187, 24. 1188, 20. 1223, 25. = χρυσίον διαδομένον. diribitum D. 109, 16.

διαδικάζεσθαι committere causam suam iudicio disceptandam. περὶ τῶν ἡσάν ὁρμώμενον διαδικάζεσθαι 78, 14. διαδικάσασθαι ἐν τοῖς φίλοις τὰ πρὸς ἐμὲ 864, 8. = διαδικάζεσθαι *πρὸς τινα D. 105, 4. 111, 1.

διαδικασία lis, contentio 103, ult. usurpatur de nullo non genere actionis forensis, sive unus alterum, sive ambo sese mutuo persequantur, cum aliis quibuscunque de causis, tum præcipue ob pecunias, aut merces, fundos, hereditates, aliave iis æquipollentia per nefas detenta, denegata, intercepta. διαδικασίαν ποιῶν ἐὰν ἀμυρσθητῇται τι 704, 9. διαδικασίας τυγχάνειν 841, 5. admitti ad jus talis actionis suscipiendæ, facultatem ejus impetrare. προσεκαλέσαντο τὴν γυναῖκα πρὸς τὸν ἀρχοντα εἰς διαδικασίαν περὶ τοῦ κλήρου 1052, 12. 1054, 16. διαδικασία κλήρου 1082, 16. διαδικασίαν περὶ τῶν σκευῶν de armamentis navalibus, ab eo, qui, a rep. cum accepisset successori tradenda, recusaret tradere 1147, 1. οὐδὲ διαδικασίαν ἀπεγράφατο πρὸς οὐδένα. neminis nomen curabat ab actuario ad acta referri, contra quem se profiteretur in jure acturum, ut detinentem per nefas res sibi tradendas 1147, 19. 1148, 17. 24. *he put in no judicial complaint against any one, as a person, who had withheld what was due to him.* potest quoque talis fuisse actio, ut e. c. cum reum me agit ob injuriam a me acceptam. ego queror non potuisse me damnum cavere, quia alius me pari modo læsisset. Actor jam urgebat. Da tu mihi nunc pœnas. quo facto licebit tibi ab eo, qui te læserit, jus reposcere, et si is quoque ab alio adhuc anteriore læsus fuerit, poterit is quoque operam dare, ut is sibi satisfaciatur. hoc significabit διὰ in hac compositione = διαδικασίαν ἔφη γράφειν τῷ βήματι πρὸς τὸ στρατηγεῖον, litem se orsurum, qua disceptetur Æ. 74, 19. = I. 42, 22. = τρεῖς *διαδικασίας ποιῆσθαι ἐν τρισὶ μῆσι A. 146, 15. ubi videtur διαδ. eadem esse atque aliis dicta ἀνάκρισις, examen partium contendentium, privatim habitum coram prætore vel arbitro; domi ejus, vulgo *confronting*. subjicit enim τὴν δὲ δίκην εἰσάγειν τετάρτῃ μῃ. = contentio in jure, præsertim privati cum republica, super bonis, quæ actor contendat per nefas esse publicata L. 148, 10.

τὸ διαδικασμα ἀξίω μοι ψηφίσασθαι. peto ut in hac mea cum republica contentione litem secundum me detis L. 149, 7.

διάδοσις distribution of alms or provisions out of charity. ἤκει, Παναθηναίων ὄντων, τῇ διαδόσει, [id est κατὰ τὸν καιρὸν τῆς διαδόσεως τοῦ θεωρικῆς] πρὸς τὸ θεωρικὸν [id est ἐπὶ τὸ αἰτεῖν αὐτῷ] 1091, 24.

διαδοχή] ἐκ διαδοχῆς ἀλλήλοις στρατεύεσθαι 46, 1. permutatio vicium, cum milites alii recentes succedunt in locum aliorum statione degressorum. the act of relieving 567, 18. διαδοχή νεῶς, id est trierarchatus in ista nave gerendi 1206, 10. = ἔξοδοι

ἐκ διαδοχῆς, expeditiones militares, exitus in castra, per vices obtingentes alicui *Æ.* 50, 37.

διάδοχος] τὸν νόμον τὸν περὶ τῶν διαδόχων [scil. τῶν τριηραρχῶν] 1224, 12. nisi potius διαδοχῶν ibi leg. est, a διαδοχή. = διαδοχον τῆς οὐσίας ἤλπιζεν αὐτὸν καταστήσειν *I.* 64, 38.

διαδρομή *A.* 124, 22.

διαδύναι furtim subterfugere, elabi. τὸ δίκην δοῦναι διαδύς 271, 18. ἀποκρύπτεσθαι καὶ διαδύσθαι tergiversari, studere elabi, καὶ πάντα ποιεῖν, ὥπως μὴ λειτουργήσῃς 1045, 25. *to wish to steal away, to give the slip.* = τοῖς διαδυομένοις τὰς λειτουργίας, qui malis artibus obtinent, ut elabantur e necessitatibus et veluti laqueis munerum præstandorum *L.* 162, 33.

διάδυσις subterfugium, latebra, commenticia, frigida excusatio. τῶν παρ' ἡμῖν πονηρῶν διαδύσεις, καὶ κακουργίας ἀναμένειν 730, 12. μὴ πρὸς τὰς βουλῆσεις, [scil. τῶν ἀδικούντων] μηδὲ πρὸς τὰς διαδύσεις τῶν ἀδικημάτων νομοθετῆσθαι 744, 5.

διαζυγνύναι disjungere, separare. διαζυγμένοι συνηθείας πολλῆς καὶ φιλανθρωπίας 1309, 11. = οἱ διαζυγνῆτες (distracti, separati, avulsi) ἐμοῦ ζῆν οὐκ ἂν προέλοιτο *Æ.* 52, 13.

διαθερμαίνεσθαι incalescere, a vino puta, et tumultu confabulationum atque vociferationum 402, 23.

διάθεσις idem, quod διαθήκη, testamentum, dispositio testamentaria. πῶς δ' ἂν τῆς διαθέσεως τοῦ τετελευτηκότος ἀμαλῆσαιμεν *L.* fr. 44.

διαθήκη] διαθήκας δὲ ψευδεῖς ἦγον κατεσκευασκότες 1051, 12. διαθήκης exemplum habetur p. 1110, 4. τὴν διαθήκην, ἣν ἂν γησίων ὄντων παιδῶν ὁ πατὴρ διαθέτῃ, ἐὰν ἀποθάνωσιν οἱ παῖδες, πρὶν ἡβῆσαι, κυρίαν εἶναι 1136, 12. ἀντίγραφα διαθηκῶν οὐδεὶς πόποτε ἐποίησατο 1137, 18. = διαθήκαις ἰσχυρίζομενοι *I.* 35, 11. ἐπαγορεύει διαθήκας 37, 8. παιδὸς οὐκ ἔστι διαθήκην γενέσθαι 80, 29. περὶ τῶν ἀλλοτρῶν οὐ δεῖ κυρίας εἶναι τὰς διαθήκας 82, 9. ψευδεῖς διαθήκας κατεσκεύασε 74, 38. = διαθήκην αὐτῷ διδῶσι *L.* 894, pen. = διαθήκας ἀπώρρητοι *D.* 91, 18.

διαίρειν diducere. οὐ τοίνυν ἀντίπεν, οὐδὲ διῆρε τὸ στόμα, οὐδ' ἐφθέγγετο ἐναντίον οὐδὲν 375, 14. 405, 26. 536, 18.

διαίρειν discernere, dividere, distinguere. εἰς δύο ταῦτα διήρητο τὰ τῶν Ἑλλήνων, Λακεδαιμονίου καὶ ὑμᾶς 144, 27. 637, 13. διείλοντο τὰ δίκήματα inter se partiti sunt flagitia 1113, 10. οὐδ' οὕτω ταῦθ' ὁ νόμος διείλε 1115, 13. διείλον ἐγὼ δύο μερίδας 1170, 25. καλῶς καὶ δικαίως διαίρησθαι inter se esse partituros 1169, 27. 1172, 5. διαίρειναι sic distinguo 1415, pen. ἀνάγκη χαρὶς ἕκαστον διελεῖν. necesse mihi erit reorum unumquemque seorsim sumere, actione forensi persequendum 817, 10. σκέψασθε, ὡς καλῶς καὶ ὁσίως ἕκαστα διείλεν ὁ ταῦτα ἐξ ἀρχῆς διελών. cuique causæ, crimini, accusationi, defensionis modum suum præscribere, distincte docere, præcipere, quid in re quaque agendum sit 637, 13. = διαίρεισθαι λόγον, in minutas partes concisam aliquam orationem locumve extrahere, diducere in longum *Æ.*

44, 8. διαιρεῖσθαι καιροῦς, seorsim singula quæque tempora oratione persequi 61, 35. ἡ ἡμέρα διαιρεῖται εἰς τρία μέρη, ὅταν εἰς τὴν παρανόμιον γραφῇ εἰς τὸ δικαστήριον 82, 12. = διέρηται περὶ αὐτῶν καθ' ἑκαστον I. 86, 10. = διαιρεῖν distrahere, demoliri. διαιρεῖν τῶν τευχῶν (scil. μῆδιν) L. 130, 30. 131, 5. οἱ διαιρεθέντες τῶν βουλευτῶν 131, 42.

διαιρετός] διαιρετὴ δημηγορία Æ. 36, 31.

δαιτα] ὅφλε τὴν δαιταν. ab arbitro condemnatus est 862, 2. οὐκ ἐπιεικὲς ἔστι ταῖς δαιταῖς ἰσχυρίζεσθαι 1020, 21. δαιταν ἀποφαίνεσθαι cum arbitri auctoritate litem decernere pronuntianda sententia 898, 22. δαιταν ἐπιτρέπειν τινι 1360, 7. et alibi sæpissime. = δαιταν ἔμπορεύεσθαι, vitæ genus aliquod sectari, unde fructus percipias, prout sunt mores, veluti negotiatio quæstum affert damnumve, prout ratione, temereve exercetur, ut Æ. 21, 39. μέτριον καὶ σώφρονα ποφυκῖναι πρὸς τὴν καθ' ἡμέραν δαιταν 78, 4. = δύο ἔτη τοῦ δαιτητοῦ τὴν δαιταν ἔχοντος I. 111, 5. δαιταν ὅφλον. το be cast at law 111, 8. = δαιταν τοῖς φίλοις ἐπιτρέπειν L. 893, 10. fr. 6, 4. ibi enim δαιταν est leg. non δαιτᾶν.

δαιτᾶν arbitrum agere, arbitrium dicere. ἰνταῦθα γὰρ ἐκάθητο οἱ τὴν Οἰηίδα καὶ τὴν Ἑροχθίδα [φυλὴν] δαιτᾶντες 1142, 26. ergo tribui cuique sui erant proprii et certi arbitri, et loca ad res agendum iis assignata. = δαιτᾶσθαι παρὰ τινι Æ. 6, 36. = commorari I. 57, 40. 58, 17. 69, 34. 77, 30. [24, 38.] = commorari aliquo in loco An. 21, 5. τοὺς φειδομένους καὶ τοὺς ἀκριβῆς δαιτωμένους parce et frugaliter victitantes 33, 20. = habitare, commorari aliquo in loco, ubi rerum tuarum satagas. ἐγὼ μὲν ἄνω διητάμην, αἱ δὲ γυναῖκες κάτω L. 92, 31. ἐν Πειραιεῖ διητᾶντο 897, 7. τὰς θυγατέρας ἀξιοῦτε δαιτᾶσθαι. (de filiis aliquid certi statuere) fr. 11. sed vereor ne TAYLOR ita vertens erraverit, si nihil aliud, in filiis certe. volebat, aut certe debebat filiabus dare. Verum δαιτᾶσθαι videtur h. l. significare *elocari*, το get a woman married. aut μεθ' ὑμῶν δαιτᾶσθαι vobiscum, inter vos versari. μετὰ τῶν ἑλεοκόπων δαιτωμένος (habitans) ap. Harpocr. in voce ἑλεοκόπων. ἐξ ἀγοῦ ὅπόταν ἔλθοι, παρ' ἡμῖν διητατο. ap. Priscian. l. 18.

δαιτητῆς] φυλάξας τὴν τελευταίαν ἡμέραν τῶν δαιτητῶν 542, 15. ergo arbitri non erant nisi annui. νόμος δαιτητῶν, id est περὶ τῶν δ. 545, 3. δαιτητῆς κληρωτός 862, 1. erant enim plerique arbitri consensu litigantium delecti, quos Latini compromissionarios appellitant, Græci αἰρετούς, et solebant terni legi, tam res repetente, quam eo, unde peteretur, quoque suum sibi legente, quos ad binos arbitros tertius accedebat ambobus communis futurus 897, 2. 1360, 7. sqq. arbitri ab ambabus partibus delecti iudicio stari jubebat lex, vetans ab eo decisam causam ad aliud tribunal deferri 545, 7. licebat tamen hos delectos repudiare, si ante sententiæ dictionem significassent, se adversus alterum litigantium litem daturus esse 861, fine. πρὸς δαιτητὴν κλοπῆς δικάζεσθαι litem cum aliquo apud arbitrum ingredi de furto, seu peculatu 601, 23. = ἀγειν δαιτητὰς I. 54, 7. 9. 11.

ἐπὶ διατητοῦ *coram* 110, 40.=ὡς τὸν περὶ τῶν διατητῶν νόμον ἔθετο I.. fr. 6, 4.

διακαλύπτειν] εἰ δὲ πταίσει τις, τότε ἀκριβῶς πάντα ταῦτα διακαλυφθήσεται 155, 26. *num* διανακαλ. αὐτ διαποκαλ.

διακαρτερεῖν Ly. 158, 32.

διακείσθαι] οὕτω κακῶς διακείμεθα καὶ διαφορούμεθα 118, 11. ὀκνηρῶς διακείσθαι 138, 24. ἀργότατα 144, 10. τὰς γνώμας οὕτω 182, 2. δεσποτικῶς καὶ ἀσελγῶς 216, 22. πράως καὶ μετρίως 318, 24. κακῶς καὶ ἐλευθῶς 366, 23.=οὐχ ὁμοίως μοι δοκοῦμεν διακείσθαι πρὸς ἀλλήλους I. 35, 23. οὐκ εὖ διακείμενοι τοῖς συγγενέσι. *non bene animati erga consanguineos* 48, 18. ἐπιτηδεύας δίκαιοτο [11, 45.] = ἔτι ἀπορωπέρως διάκειμαι A. 121, 17. τοὺς ὁσίως διακειμένους (*subaudi* εἰς vel κατὰ) τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς 139, 7.=διακείσθαι ὀλιγῶρας L. 92, 7. ἡλιθίως 92, 34. οἰκελῶς 95, 22. θειῶς 101, 25. ἀνοήτως 117, 23. ἀδίκως καὶ παρανόμως πρὸς τοὺς ἄλλους 143, 36. ἀηδῶς, κακῶς 145, 36. φιλοτιμότερον τοῦ δέοντος 147, 38. πιστότερον πρὸς ἐκείνους ἢ πρὸς ἡμᾶς 150, 37. ὁμοίως ἡμεῖς διακειμένους 168, 42. λίαν ἀσελγῶς 169, 32. λίαν ἀπόρως 169, 35. χαλεπῶς 176, 23. οὕτω διακείσθαι ὥστε—99, 40. 137, 13. ὅμως καὶ οὕτω διακείμενοι *though in so deplorable a condition* 126, 42. TAYL. τοῦτω τῷ τρόπῳ διέκειντο πρὸς τοὺς πολῖτας *inverse dictum*, pro τούτῳ τῷ τρόπῳ διέκειντο πρὸς αὐτὸν οἱ πολῖται 137, 30. τοῖς λίαν ὕβριστικῶς πρὸς τὰ θεῖα διακειμένοις fr. 31, 3.=διάκεινται καταδείσטרων *minore caritate affecti sunt* Ly. 154, 2.=τὴν πόλιν οὐκ ἀξίως αὐτῆς—διακειμένην D. 104, 22.

διακελεύεσθαι ἡμῖν, ἐμμένειν τοῖς ὅρκοις 213, 5. 215, 1. διακελευόμενοι τὸ δίκαιον οὐ δικαίως διαφυλάττειν 218, 15. οἷς ἐγὼ διακελεύομαι πείθεσθαι 220, 3.=*universis et viritim singulis mandare* I. 66, 13.=διακελεύσαντο τοῖς ὅρκοις ἐμμένειν L. 174, 17.

διακινδυνεύειν] οὐσίαν τὴν οὕτω διακινδυνεύσασθαι μέλλουσαν 866, 27. περὶ τῶν ὅλων διακινδυνεύειν 1477, 17.=πρὸς ἀνταγωνιστὰς ἀναξίλους αὐτοῦ διακινδυνεύειν AE. 66, 17.=διακινδυνεύειν τῷ σώματι A. 136, 36.

διακιχράναι] διακισχημένον τάλαντον. *credito datum, sed non uni, verum pluribus diversis (ea enim vis inest in δια)* 817, 2.

διακλέπτειν] ὅσα δ' αὐτῆς διακίλεπται 817, 7. διακλέπτοντα τοῖς αὐτοῦ λόγοις τὴν ἀλήθειαν 846, 10.=διακλέπτειν τῇ ἀπολογίᾳ τὴν κατηγορίαν. *in defensione sui statum causae ita conturbare, aliena admiscendo, ut reus ad accusationis capita caveat accedere, sed ea sedulo devitet atque dissimulet, studeatque memoriam criminum sibi objectorum animis auditorum et iudicium eripere* L. 179, 19.

διακληροῦν] διακληροσάμενοι πρὸς σφᾶς αὐτοὺς. *inter semet sortiti* 1380, 4.

διακομίζειν τοὺς φυγάδας 80, 13.=διακομίζεσθαι *per mare e Sicilia Athenas referri, redire in nave* An. 27, 22.

διακονεῖν δεσπότη 362, ult. τὰς πράξεις, ὡς ἐν καιρῷ τε ἕκαστα καὶ χρήσιμα τῇ πόλει ἐδιακονήθησαν 1206, 18. τῶν καλῶς δεδιχηνη-

μένει νῦν καλεῖσθαι ὑμᾶς χάριν αὐτοῖς ἔχειν 1230, 10. μὴ μένεν τὸν διακονήσοντα πρὸς χάριν 1470, 1. = εἰ ἐθέλῃσι διακονῆσαι οἱ A. 113, 11. ἀμα διακονοῦσα una inserviens ejus auctoritati, aut si sic reddere mavis, inter ancillandum et pocula ministrandum 113, 19. = de ancilla a pedibus, quæ adhibeatur allegationibus, *for the purpose of sending on errands*; e. c. ut in forum eat obsonatum L. 93, 13.

διακονία] τῆς μέντοι διακονίας τῆς ἐφ' ἑκάστοις τῶν πεπραγμένων καὶ ἑαυτῷ μετεῖναι φημι 296, pen. διακονία, δι' ἣν ἡ πόλις ἐντιμωτέρα γέγονεν 328, ult. = ἀρχή qui differat ab ἐπιμελείᾳ καὶ διακονίᾳ AE. 55, 33. = διακονίαν φυλάττεσθαι I. [7, 30.]

διακονός] διάκονον, εἰ τις ἐχρήτο, ταύτην ἐνεχυράζειν. ancillam 762, 4. παῖδα διάκονον, ὑβρίαν χαλκῇν ἀποφέροντα 1155, 6. οἱ διάκονοι τοῦ Χαβρίου τρέφεζαν παραθήμενοι 1356, 10. οἰκέτην διάκονον τρέφειν 1359, 11.

διακόπτειν] facundia διακόπτεται ea, quæ est irrita, effectum caret 450, 15. διέκοπτε τοῦ πλοίου τὸ ἔδαφος 883, 22. χεῖλος διακόψαι 1259, 13. τὸ χεῖλος διακοπῆς, ὥστε καὶ ραφῆναι 1270, 2.

διακόσιοι] ἤγονίσατο ἐν ἑξακισχιλίοις, καὶ δικαστῶν τοσούτων οὐδὲ διακοσίας ψήφους μετέλαβε An. 3, 28.

διακριβοῦσθαι I. 41, 42.

διακρίνειν] πότερον κάλλιον, ὅπλοισι, ἢ λόγοις διακρίνεσθαι disceptari, lites componi, aut lites suas dirimere mutuas 163, 15. 18. ἀλλὰ ταῦτα μὲν αὐτοὶ πρὸς ἑαυτοὺς ὑμεῖς ὅπως ποτὲ *ἔχη διακρίνεσθε 890, 1. διακρίναι πάντα τὰ δίκαια 1301, 3. = ταῦτα οὐ διακρίνεται τοῖς μὲν γενέσθαι, τοῖς δὲ μὴ omnibus sine discrimine hæc contingunt An. 20, 23. vel ita sortes humanæ discretæ non sunt, ut aliis accidant, alii hac labe vacent.

διακρούειν] τὸν παρόντα χρόνον διακρούεσθαι 351, 15. amoliri, protelare, excusationibus, artibus callidis eludere, extrahere, procrastinare 394, 2. 423, 25. vim afferentes a se manibus objectis repellere et amoliri 403, 2. διακρούεσθαι τὸν παρόντα χρόνον τοῦ δοῦναι δίκην 523, 14. διακρούσθαι τὸ δοῦναι δίκην ὅν ἐμὰ ὕβρις 556, 25. a se profligare, effugere discrimen 575, 6. 579, 23. τὰς ἄλλας τῶν νόμων φυλακὰς ἔστι πολλαχῇ διακρούεσθαι 711, 18. διακρουσθῆναι τῆς τιμωρίας objecto errore a poena sumenda retineri 741, 23. ὥς δ' ἡσθόμην αὐτὸν διακρούμενόν με me ductitantem et vanis excusationibus morari atque eludere conantem 911, 8. de debitore creditorem, cum ad res creditas repetendum venit, commentis excusationum atque promissionum ludificante, a se amoliente, delusum remittente domum, atque de die in diem extrahente. ἂ τοὺς κυρίους διακρούσατο μὴ κατατιθέναι, quæ quominus æra dependeret, ipsos eorum dominos (creditores) per tam longinquum tempus ludificatus est 988, 7. ἐπειδὴ οὐκ ἐτί ἐν ἡν αὐτῷ διακρούεσθαι. rem cavillationibus extrahere 1106, 4. 1266, 11.

διάκρουσις] ἐπὶ διακρούσει in longum et irritum extrahendi atque ludificandi ergo 1265, 13. 1266, 6.

διακρύπτειν] in vetustis editionibus p. 1033, 9. legitur καὶ διακρυφθέντας. pro καὶ ἰδίᾳ, κρυφ.

διακυκλῶ το στίρ together confusedly, promiscuosisly. τῶν λόγων, οὗς οὗτος ἄνω καὶ κάτω διακυκλῶν ἔλεγε 263, 19.

διακωιδανίζειν explorare. tentare. ἡμᾶς διακωιδανίσαν ἅπαντας τίνα τρόπον 393, 17.=διακωιδανισθέντες, explorati L. ap. Etymolog. M.

διακωλύειν] διακωλύει με τὰς μισθώσεις κομίζεσθαι 1029, 30. 1036, 5. διακωλύοντι τὸν ἀπόστολον. retinenti, inhibenti classis navalis expeditionem 1152, 1. οὐχ οὕτως ἀπέστρεψεν, ἢ διακώλυσεν, ἀλλ' ἡγεμὼν, καὶ πρῶτος, καὶ πάντων βδελυρώτατος γενήθηται 1263, 25.=οἱτοὶ γὰρ τὸ ἀνελεῖν αὐτὰς διακώλυσαν I. [12, 52.] = impedire, intercedere, absterre A. 116, 37. οὐ δίκαιον τὰς θείας προσβολὰς διακωλύειν γενέσθαι 123, 22. διακωλύοντες τὰ ἱερὰ γενέσθαι τὰ νομιζόμενα. in quo et dedecus et damnum reipublicæ majus est, quam si idem sacris privatis eveniat 139, 10.=διακωλύειν μὴ σώζεσθαι (id est ὥστε μὴ σώζεσθαι) L. 161, 25.

διαλαμβάνειν] διαλήφομαι disputabo περὶ τῶν καθ' ἡμᾶς 165, 16. στήλαις διαλαβεῖν τοὺς ὅρους palis terminalibus limites distinguere 278, 23. pro διαχειρίζειν, διοικεῖν. διαλαβόντες καὶ τὰλλα οὕτως αἰσχροῦς πάντα 832, 4. ἐν τῷ νεορίῳ διελάμβανον κατ' ὀβολοὺς τοὺς ἄρτους 918, 8. nemo plus identidem accipiebat, quam singulos panes, eosque solummodo obolares.=διαλαμβάνων γὰρ ἕκαστον ἡμῶν ἐν μέρει, seorsim sumens unumquemque nostrum alium ex alio Æ. 33, 26.=inter se comparare, ut consules Rom. provincias olim comparabant, h. e. partiri aut sortiri. τὰς οἰκίας L. 120, 41. διαλαμβάνειν τοὺς νόμους ταύτη sic administrare, versare, exercere, dispensare 139, 45.=διαλαμβάνειν (si bene habet) pro ὑπολαμβάνειν existimare Ly.—

διαλανθάνειν Ly. 157, 37.

διαλέγειν. διαλέγεσθαι] βουλόμενος ἡμῖν διαλεχθῆναι. quam nobiscum haberet causam, eam civiliter et amice transigere atque in gratiam redire 19, 25. διαλέγεσθαι τι πρὸς αὐτὸν ad animum sibi aliquid revocare 418, 17. διαλέγειν τοὺς ἐναντίους σφίσιν αὐτοῖς νόμους. deligere, excerpere et secernere alias leges ab aliis inter se repugnantes 484, pen. οἱ νόμοι τοῦτω οὐδὲν διαλέγονται. leges cum isto commune nihil habent. ad eum haud pertinent, non illi præcipiunt 1070, 4. διαλεξόμεθα ἡμῖν αὐτοῖς inter nos ipsi componemus rem atque transigemus 1169, 5. 10. ὅτι βούλοιντο ἡμεῖς διαλεχθῆναι ἡμῶν τι πρῶγμα. id est περὶ πράγματος ἡμεῖς προσήκοντος 1221, 11. διαλεχθαίς τι πρὸς αὐτὸν οὕτως ὡς ἂν μεθίσαν, ὥστε μὴ μαθεῖν ὅ τι λέγοι 1258, 27.=διαλέγεται ὁ νομοθέτης τινί, agit, definit, præcipit de aliquo legislator, res ei est cum aliquo, de quo sancit et edicit Æ. 3, 26. 30, 33. 5, 4. 6. παραδόξως καὶ φιλανθρώπως πρὸς ἕκαστον διαλέγγο 33, 26. διαλέγεσθαι φησιν αὐτῷ νύκτωρ τοὺς θεοὺς, οὗς μεθ' ἡμέραν ἐπινοεῖ 64, 36. διαλέγεσθαι νύκτων πρὸς τὴν Ἀθηνᾶν καὶ τὴν Ἥραν, noctu per insomnium cum Minerva et Junone versari 85, 14. ἀπαιδεύτως διαλέγεσθαι

87, ult. = verba facere. ἦκε διαλεξάμενος παρ' ὑμῖν I. 63, 16. μηδὲνα τῶν ἑαυτοῦ οἰκείων διαλεχθῆναι Κλέωνι 76, 20. 37. = οὐδεὶς ἀνθρώπων αὐτῷ ὡς ἀλτηρίῳ διαλέγετο L. 137, 19. μικρὸν διαλεγόμενοι. submisce, aut pauca loquentes in sermonibus 147, 33. (διαλ. de oratione forensi 147, 33. v. not. 45.) postrema hæc ex indice Taylori repetii.

διαλείπειν] οὐδ' ἐστὶν ἐξαιρετος ὅρα τις, ἢ διαλείπει 124, 4. intermittat. ἐνιαυτὸν διαλειπὼν ἕκαστος λειτουργεῖ 459, 13. διαλειπὼν ἡμέρας τινάς. dies aliquot cum interquievissem, præterire sive sem 1149, 18. διαλειπὼν ἔτη τρία 1239, 24. διαλείποντας μικρὸν. paulo post 1235, 6. ἐν ᾧ τοίνυν ἡ τύχη διαλείπει interstitium quasi quoddam facit in nos sæviendi, καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἀνέχει cohibet 1449, ult. = orationem sistere currentem, interponere cursui orationis moram aliquam silentii Æ. 12, 7. διαλειπὼν μικρὸν, post breve silentium 15, 31. διαλειπὼν, interjecta pausa 85, 1. διαλείπων, interjecto tempore 85, 16. = οὐδὰ δύο ἔτη διαλειπὼν I. 67; 19.

διάλεκτος, vox, pronunciandi modus 982, 18.

διαλλαγῇ] διαλλαγὰι ἄπιστοι 18, 8. τὰς διαλλαγὰς, καθ' ὧς διέλλαξαν leges, secundum, vel in quas eos inter se reconciliarunt 1361, 1. διαλλαγὰι formula compositionis inter partes litigantes 1369, 5. = ἀδικῶν καὶ διαλλαγὰς εὐρίσκεισθαι Æ. 76, 42. = διαλλαγῆς μηδεμιᾶς γενομένης. reconciliatione gratiæ I. 68, 9. = δι' ἀλλαγὰς αἵτινες εἰσὶν, οὐ γινώσκειν An. 28, 8.

διαλλακτῆς] τοὺς Ἑλλήνας ὁρᾷ δεομένους ἑκουσίου ἢ καὶ ἀκουσίου διαλλακτοῦ 189, 16. διαλλακτὴν οὐδένα φεύγων 1167, 15.

διαλλάττειν differre. παρὰ τοὺς χρωμένους τὸ πλεῖστον διαλλάττοντων rebus inter se quam plurimum distantibus, prout animi sint alii atque alii iis, qui rebus iisdem utantur 1402, 17. μηδὲ πρὸς τελευτήσαντας διαλλαγῆσονται 1478, 10. ne defunctis quidem placabuntur. = reconciliare, expedire litigium I. 54, 10. = A. 146, 2. 3. = διαλλάττεσθαι τῆς ἐχθρας a similitudine cum aliquo in gratiam redire An. 23, 3.

διαλογίζεσθαι] διαλογισάμενος ταῦτα, ἅπερ οὗτος 777, 13. ὁρθῶς ἕκαστα 872, 7. διαλογισάμενος computo cum eo facto 962, 25. πρὸς τὸν πατέρα. till he had made up his accounts with my father 1236, 17. = διαλογίζεσθαι τὰ καλὰ καὶ μὴ Æ. 3, 30. = I. 68, 14.

διαλογισμὸς computatio, cum duo, quibus res sunt communes inter se, ad computandum considant, quid quisque alteri debeant. γενησμένου διαλογισμοῦ. after a complete calculation of the demands on both sides 951, 20. = παριστάναι διαλογισμὸν, injicere menti cogitationem Æ. 49, 32.

διαλοιδορεῖν] διαλοιδορηθεὶς pro διαλοιδορησάμενος 542, 10.

διαλύειν in activo. destruere, labefactare, convellere, corrumpere. simile ductum de nodis, restibus, structuris, quæ dissolvuntur. πάντα ἀντχαίτισε καὶ διέλυσε 20, 27. ἢν πειράται Δ. κατασκευάζειν τῇ πόλει δύναμιν, ταύτην βασκαίνειν καὶ διαλύειν 94, 19. πταῖσμα τὸ τυχὸν ἅπαντα ταχέως διέσεισε καὶ διέλυσε 154, 12.

τὸν ἐφεσθηκότα τῇ πόλει κίνδυνον διαλύσειν 287, 6. διαλύσει πάσας αὐτοῦ τὰς ἀπολογίας confutabo, diffilabo 831, 22. b) expungere nomen, æs debitum dependere, *to acquit oneself of one's debts.* et tam æs solvendum διαλύειν dicitur, quam hominem, cui solvendum est, seu creditorem, h. e. eum placare diluendo nomine. διαλύειν χρήματα (id est χρέα) 460, 19. πάντα αὐτῷ διέλλυτο πρὸς τὴν πόλιν. omnia, quæ ei apud ærarium fuerant nomina contracta, expuncta sunt 836, 14. πριάμενοι παρὰ τούτου τὰς τιμὰς διέλυσαν. *had paid the value, or price of* 846, pen. διαλύσας πάντα *had settled all the demands,* cum satisfecisset omnibus, omnia dependenda dependisset, ordinanda ordinasset 945, 4. ἐπειδὴ διαλύειν ἐδέχθη οἷς ὀφείλον, ἀπάντων ἐξέστησαν τῶν ὄντων bonis cedebant 959, pen. διαλύειν τιμὴν οἰκείου 1030, 12. τὸ ναῦλον ὑπὲρ τῶν ξύλων 1195, 8. hinc c) notio placandi, satisfaciendi. τοὺς τὰ ἑτερόπλοα δανείσαντας μόλις διαλύσαντα 919, 10. τὸν ναύκληρον 1192, 24. d) reconciliare inimicos inter se. διαλύειν ἑαυτὸν πρὸς ἐμὲ ἤξιου. rogabat (Midias Aristarchum,) ut se (Midiam) mecum (Demosthene) rursus reconciliaret 554, ult. 1032, 4. In medio. amicabili transactione causam componere, decidere. διαλυσώμεθα πεισθέντες τὸν πόλεμον 44, 10. 521, 14. ὅπως μὴ διαλύσει ne cum eo transigas, ne decidas, ne reconciliare 583, 23. πρὸς τοὺς πράξαντας [scil. τὸ ἀδίκημα] διαλυσαμένους, τῶν οὐκ εἰδότεων κατηγορεῖν οὐκ ἴσον ἐστίν. iniquum est, vos, qui cum iis, a quibus læsi eratis, decidissetis, nunc eos incusare, qui totius causæ prorsus nihil tenent 991, 20. διαλέλυνται πρὸς τοῦτον ἐν τοῖς ἡμοῖς πράγμασι. cum adversario meo in gratiam redierunt hac lege, ut in causa mea dicendo testimonio ei ne obessent 1323, 1. b) dependere, diluere debitum. μὴ διαλυσάμενος γὰρ γίνεται χρήστης ἄδελος 867, 13. διαλύεσθαι πρὸς τινα. εἰ satisfacere 869, ult. = διαλυθῆναι τὰ πρὸς τινα, cum aliquo redire in gratiam, simultate obliterata Æ. 10, 4. διαλύειν διαβολὴν 32, 15. διαλύειν τὴν εἰρήνην 65, 32. = οὐχ οἶόντ' εἰπεῖν ὥς διελύσαντο τὰς ἔχθρας I. 64, 25. καὶ οὕτω διαλύει τὸν ὄρσαν [24, 36.] = διαλελυμένος φανερῶς περὶ τούτων reconciliatus in gratiam, vetustis similitudinibus amica compositione obliteratis L. 100, 43.

διαλυμαίνεσθαι] τὰ ὀρθῶς βουλευθέντα—πολλάκις τῷ τοὺς ἐπιστάνας ἄλλως χρῆσθαι διαλυμάνθη 1466, 5.

διάλυσις reconciliatio gratiæ. ἤξιου δὲ καὶ πρὸς ἐμὲ [Demosthenem] αὐτῷ [sibi, Midias putat,] δι' ἐκείνου [per Aristarchum] γίνεσθαι τὰς διαλύσεις 553, 20. = διάλυσιν τῆς δίκης *εὐρασθαι, impetrare litis abolitionem Æ. 10, 5. = διαλύσεις πρὸς ἐμὲ ποιησάμενοι I. [26, 47. 27, 49.]

διαμαρτάνειν] οὐ γάρ ἐστιν ἴσον ἡμοῖς νῦν τῆς παρ' ὑμῶν εὐνοίας διαμαρτάνειν 226, 17. τῆς εἰρήνης ἂν διαμαρτῆται 235, ult. ἐλπιδῶν 255, 13. 1470, 18. δυοῖν χρησίμοιν οὐ διαμαρτῆσθαι τὴν πόλιν ἡγουμένην 388, 14. εἰ μὲν Αἰσχίνης ἰδιώτης ἂν ἀπελήρῃσέ τι καὶ διήμαρτε 398, 21. δοδοικέναι δὲ, μὴ διαμάρτη ne cupita et rogata minus impetraret 401, 22. οὐκ ἂν τοσούτον διαμάρτανε τοῦ πράγματος [id est τοῦ τὰ δίκαια ποιεῖν] 576, pen. ἀλλὰ γνώμη διαμαρτῆν

ἀποτυχῆν 716, 3. 734, 22. διαμαρτηκότας ἡμᾶς τῶν πατέρων 841, 10. διαμαρτῶν τοῦ λέμβου, διὰ τὸ νύκτα εἶναι, ἀποπνίγη 883, pen. ποῖ γὰρ τραπέσθαι δεήσει τῆς ὑμετέρας γνώμης διαμαρτόντα 1048, 21. διαμαρτηκῆναι μοι δοκοῦσι παντὶς τοῦ πράγματος 1228, 10. οἱ διαμαρτόντες τῆς συμβουλίας τῶν ἐπιτηδευμάτων 1412, 6. δεινὸν ἂν εἴη, εἰ τοῖς τοῦ κρατίστου διαμαρτοῦσι τὸ χειρίστον ἀνάγκη πράττειν εἴη 1456, 14. = διαμαρτάνειν πλεῖστον τοῦ τρόπου Æ. 49, 5. = διαμαρτάνειν τοῦ ἀγῶνος I. 61, 26. = A. 122, 2.

διαμαρτυρεῖν aliquem a petitione e. c. hereditatis interponenda protestatione exclusum ire. proprium nihil est aliud, quam proximum διαμαρτύρεσθαι protestari, antestari, protestando intercedere. διαμαρτυρεῖς πρὸς ἡμᾶς, τὸ ὁμολογούμενον γένος ἐξελαίνων agis adversus nos per διαμαρτυρίαν, negans nobis esse petendæ jus hæreditatis, quos constat inter omnes defuncto, de cujus hæreditate contenditur, sanguine proximos esse; hæreditatisque possessione nos expellens, te solum ferens legitimum hæredem 1088, ult. οὕτως τοίνυν διαμαρτύρηκε τοὺς οὐκ ὄντας εἶναι. mendacio vobis imposuit, quo usus est in formula διαμαρτυρίας a se exhibitæ, affirmans eos esse legitimos hæredes; qui nulli sunt 1095, 1. = διαμαρτυρεῖν intercedere protestando μὴ ἐπιδίκων εἶναι τὸν κλῆρον I. 38, 11. ἡ διαμαρτυρηθεῖσα γηγησία εἶναι θυγάτηρ. illa mulier, quam filiam legitimam esse testatus esset curator ejus in sua διαμαρτυρίᾳ in illius gratiam iudicibus exhibitā 38, 22. 42, 17. 52, 19. διαμαρτυρομένων ἡμῶν nobis antestantibus, h. e. hortantibus testes nostros, ut hoc dictum factumve probe meminissent, quo possent, ubi opus foret, in iudicio de eo referre 57, 22. 61, 28.

διαμαρτύρεσθαι protestari, contestando intercedere, aut et aliorum fidem implorare, obtestari. προὔλγον καὶ διεμαρτυρόμην prædicebam, denuntiabam, et deorum vestramque fidem testabar, me ista denuntiavisse ante, atque vos de imminente periculo admonuisse 73, 2. 240, 26. βοᾶν καὶ διαμαρτύρεσθαι 232, pen. 275, 17. διαμαρτυραμένου ἐναντίον μαρτύρων μὴ ἀποφαίνεσθαι cum interdixisset coram testibus, ne (arbitr) pronuntiaret 899, 6. διεμαρτυρόμην, ὅπως μὴ μοι ὕστερον κατεσκευασμένοι δανεῖσται φανήσονται. præsentibus antestabar, me nihil hic cernere palorum oppignerationem factam indicantium, eosque id commeminisse jubebam, quo postmodum citati testarentur mihi protestationem interponenti, si forte usu veniat, ut creditores existant subito submissi atque subornati, precibusve inducti, qui se simulent in hos fundos pecunias credito elocasse 1047, 24. 1091, 26. b) docere, admonere, disertis verbis et clara voce in antecessum, ne quis errorem postmodum excuset. ὁ νόμος αὐτὸς διαμαρτύρεται, κελύων—919, 21. = διαμαρτύρεσθαι τινι ταῦτα μὴ ποιεῖν, coram testibus velut, et solenniter denunciare, ne quid agat, aut, sin minus obscurdet, sciat in antecessum sibi prædictum esse; quicquid inde malorum esset eventurum Æ. 40, 7. = διεμαρτυρήθη μὴ Πλαταιεὺς εἶναι. agebatur in eum διαμαρτυρία, cum esset;

qui actioni obnunciaret, negans eum Plataensem esse L. 167, 40.

διαμαρτυρία est actio ejusmodi, de qua modo dictum est, cum quis hereditatis petitorum exclusum it interponenda protestatione, se aliumve quempiam jure hereditatis adeundæ præstare. διαμαρτυρίαν ψευδῇ πρὸς τῷ ἀρχοντι ποιησάμενος 1080, pen. αἱ διαμαρτυρίαι τῶν ἀγωνῶν ἀδικώτατοι καὶ πλείστης ὀργῆς ἀξιοὶ τοῖς ἀγωνιζομένοις 1079, 19. = Æ. 30, 33. = I. 38, 21. obtestatio, protestatio 61, 25. 29. 63, 13.

διαμάχεσθαι πρὸς τι 217, 2. = διαμάχεσθαι μετὰ τοῦ δικαίου ὑπὲρ τῶν ἀσθενεστέρων L. 191, 33. 192, 12. περὶ τούτου 100, 38. 190, 6.

διαμένειν] ὅπως τὸν ἅπαντα χρόνον διαμενεῖ 332, 17. τὸ διατυχεῖν τῇ οὐσίᾳ οὐ πολλοῖς διαμένειν εἰσισταί 1040, 5. de copiis conscriptis, quæ manent, neque rursus discedunt. διαμένειν δύνησται, τέως ἂν περιγενώμεθα τῶν ἐχθρῶν 1432, ult. διαμένειν λέγων pro διατελῶ λ. 107, 21. = Æ. 41, 27. = διαμένειν εἶσοι *ταῖς τοιαύταις I. 40, 45. τὰς ἐχθρας, ὅτι διέμειναν, τὸ ἔργον δοδῆλωκε 64, 31. = διαμένειν ἐπὶ τῆς πολιτείας D. 92, 18.

διαμετρεῖν] πρὸς διαμετρημένην τὴν ἡμέραν. die forensi, multis causis ea die disceptandis ita occupata, ut necesse fuerit causæ cujusque oratores spatio, eoque arctissimo, circumscribere 378, 7, 1252, 12. in medio. *to get measured out to them.* cum plures demensa frumenti e. c. petunt et accipiunt. διαμετροῦντο τὰ ἅλφια ἐν τῷ ᾠδεῖον 918, 8. καὶ ταῦτα πάντες ἴστε ἐν τῷ πομπέον διαμετροῦμενοι 918, 26. = ἐν διαμετρημένη ἡμέρᾳ κρίνομαι, quid est? Æ. 45, 1.

διαμνημονεύειν Æ. 54, 38. διαμνημονεύετε σφόδρα τὸ μέλλον ρηθῆσθαι 27, 14. διαμνημονεύσαι τὰ λεχθέντα 29, 27. διαμνημονεύειν, bene, penitus, usque ad finem judicii, memoria tenere 83, 7. = τῷ μὴ διαμνημονεύειν τὸν ἀπαγγέλλοντα ὑπὸ πλῆθους. eo quod perlator mandatorum ea, tot numero quæ sint, omnia memoria complecti, et servare, et memoriter atque fideliter ei reddere nequeat, ad quem ablegetur A. 135, 37. = L. 168, 4.

διαμφισβητεῖν. idem quod simplex 897, 25. 1097, 23.

διανέμειν] διανέμεσθαι τὰ χρήματα inter se partiri, diribere 855, 7. 928, 16. διανειμάμενοι κοινῇ πέντε δραχμὰς ἕκαστος 1317, 6. = διανέμεσθαι inter se partiri τὸ ἀργύριον I. 66, 33. 110, 15. = διανέμεσθαι inter se partiri. ἐξ τάλαντα et τὰ κοινὰ An. 17, 33. 35. = διανέμειν τὸν αὐτοῦ βίον τοῖς ἐχθροῖς καὶ τοῖς συκοφάνταις L. 105, 45. τοῖς παισὶν, οὐ κτησάμενος, ἀλλὰ παρὰ τοῦ πατρὸς παραλαβὼν 155, 16. ἔτεροι δὲ καὶ ταῦτα διανεμοῦνται, ὥσπερ καὶ τάλλα. inter se dividunt, nihil eorum ad vos pervenire sinent 162, 45.

διανοεῖσθαι] τὰ δὲ κεράμια τὰ τρισχίλια οὐδ' ἐμέλλησαν, οὐδὲ διανοήσαν ἐνθῆσθαι. non modo sperandum non erat, ut illæ serise vini in navem unquam imponerentur, id quod ipsorum errori et oblivioni, aut fortunæ cuidam, potuisset tribui, sed ne voluerant quidem unquam eas imponere, in mentem ipsis ne vene-

rat quidem, ut id facerent 929, 8. διασοῦ, ὡς πείσαν ἐπειόν.
proficiscere illuc cum proposito et spe illum precibus flectendi.
ita te para—1215, 4.

διάνοια] ἡ προαίρεσις αὐτὴ τὴν τοῦ συμβούλου διάνοιαν δηλοῖ 292, 19. οὐκ ἀπὸ τῆς αὐτῆς διανοίας δεῖ τὰς τε ἰδίας δίκας καὶ τὰς δημοσίας κρίνειν 298, 1. οὐκουν προσῆι πρὸς ταῦτα ἡ διάνοια, ἀλλ' ἀνεῦστο. mens illinc refugiebat 406, 19. οὐ τὸ συμβᾶν ἐσκέφατο, ἀλλὰ τὴν τοῦ δεδρακότος διάνοιαν 637, 15. τὸ τῆς διανοίας ἄγριον καὶ πικρὸν ἐνταῦθα δηλοῖ 1122, 23. τὴν διάνοιαν ἀπάντων εὐρίσκομεν ἡγεμονεύουσιν 1412, 16. τῆς διανοίας ἐπὶ τοῦ λέγειν καὶ βουλεύεσθαι τεταγμένης 1413, 17. ἀγαπητόν ἐστιν, ἄνθρωπον ὅντα τῆς αὐτοῦ διανοίας λόγον ὑπέχειν 1436, 6. οἱς ὑπὸ πάντων δυσχαίνεται, τοῦτοις τὴν διάνοιαν ἀγάλλεται. *he is tickled and carries himself highly* 1489, 7. = ὑπολάβετε διάνοια τοιοῦτόν τι *Æ.* 7, 39. γίνεσθέ μοι μικρὸν χρόνον τὴν διάνοιαν (id est κατὰ τὴν διάνοιαν) μὴ ἐν τῷ δικαστηρίῳ 75, 20. ταῖς γε διανοίαις ἀποβλέψατε εἰς τὰς αὐτῶν συμφορὰς 76, 1. προσέρχεσθαι τῇ διανοίᾳ, ire, pergere aliquo cogitando, se suis eum cogitationibus in locum aliquem transferre 80, 25. = *I.* [13, 56.] = διάνοια ἀνθρώπων *L.* 193, 22. ἐξ ἴσου τῇ συμφορᾷ τὴν διάνοιαν ἔχειν 168, 23. διάνοια θιᾶν 196, 5. τοὺς ἔτι νέους καὶ νέαις ταῖς διανοίαις χρωμένους 169, 38. τὴν διάνοιαν ἔσχον (id est διανοοῦντο) *fr.* 31, 2. = ταῖς διανοίαις μὴ πτήξαντας *I.y.* 154, 9. πρὸς τὰς τῶν ἀρχαίων νομοθετῶν διανοίας ἀποβλέπειν 156, 9. οἱ θεοὶ οὐδὲν πρότερον ποιοῦσιν, ἢ τῶν ποτηρῶν ἀνθρώπων τὴν διάνοιαν παραγοῦσι 159, 19.

διαπειλίσθαι τι, interminari aliquem *Æ.* 7, 1.

διάπειρα] διάπειραν ποιούμενοι τῶν τρόπων ἐνὸς ἐκάστου ἡμῶν 1098, 2. διάπειραν ὑμῶν λαμβάνειν βουλόμενος 1288, ult. = τὸ πρᾶγμα εἰς διάπειραν καὶ λόγον κατέστησαν *Æ.* 26, 20.

διαπειράσθαι τῶν διαστῶν ὃ τι γνώσκονται 1180, 4. = διαπειρᾶσθαι id est ἐπὶ διαπειρά ποιεῖν τι, facere aliquid periculi ergo, quo constet, num succedere velit. διαπειραθέντα τὰ ψευδῆ λέγειν *A.* 133, 22. = διαπειρασόμενος ἦκει τῆς ὑμετέρας γνώμης *D.* 105, 15.

διαπέρχεσθαι de militibus dilabentibus, de exercitu dissoluto, militibus furtim discedentibus aliis alio 1188, 23. 1199, 7. διαπιδόντων τῶν στρατιωτῶν.

διαπηγύναι] διὰ τῶν αὐτοῦ πλευρῶν διαπηῆναι *A.* 123, 4.

διαπηδᾶν] ἀπὸ τοῦ δικαστηρίου καὶ τῆς καταγνώσεως οἱ δισηθήσεν! 726, 5.

διαπιμπλάναι] διαπικλησμένος satiatius illa muliere, ut tedium ejus odiumque eum cepisset *An.* 16, 29.

διαπίπτειν, dilabi, in cassum abire, evanescere. ὡς τὸ συκοφάντημα—διπίπτειν αὐτῷ *Æ.* 33, 19.

διαπιστεῖν fidem denegare, haud credere 870, 26.

διαπιστεύειν certa fide, summa fiducia credere 80, 26. διαπιστεύετο certa fides ei habebatur 145, 3. = *Æ.* 26, 40. διαπιστεύειν τινὶ τὴν πολιτείαν, prorsus, plane alicujus fidei committere rempublicam 54, 39.

διαπλάττεσθαι simulare 575, 8.

διαπλεῖν L. 121, 31.

διαπολιτεύσθαι, *diversas in republica gerenda partes sequi* Æ. 81, ult.

διαπορεύσθαι Æ. 32, 42.

διαπράττεσθαι *perficere, præsertim turpibus, clandestinis et inlicitis machinationibus*. τὴν τοῦ διαπράξασθαι ταῦτα, ἃ μηδεὶς πώποτε ἄλλος Μακεδόνων βασιλεὺς ἀντὶ τοῦ ζῆν ἀσφαλῶς ἡρημένος 22, 19. ἔκσκοπδοι ἡμῖν εἰσὶν αὗται αἱ πόλεις αἱ ταῦτα διαπεπραγμένα 216, 15. Εὐρυβάτου πρᾶγμα, οὐ πόλεως ἔργον, οὐδὲ χρηστῶν ἀνθρώπων διεπράττεσθαι 233, 9. διαπράττεται ἐκαίνους αὐτοῦ πρὸς ὑμᾶς γράφασθαι 682, 10. ἐὰν διαπράξωνται οὗτοι ἃ βούλονται 1079, 11. νικῆσας δὲ καὶ διαπραξάμενος ἅπαντα, ὅσα ἡβουλήθημεν 1176, 5. διαπραξάμενος ἐκπλεῦσαι, ὥς βασιλεῖ στρατηγήσων τὸν ἐπ' Αἴγυπτον πόλεμον 1191, 21. πῶς οὐκ ἂν ἀτοπώτατον διαπράξαισθε ἔργον 1229, 12. 1230, 14. ὅπως ὥς ὀφθαλμοὶ ἢ διαψήφισις ἢ περὶ ἐμοῦ γένοιτο, καὶ διεπράξατο τοῦτο 1301, 26. διαπραξάμενος οὐδὲν καινόν, ἀλλ' ὅπερ ἕτεροι τῶν ὁμοίων τούτῳ 1336, 8. πολλὰ καὶ λαμπρὰ διεπράξατο 1391, 1. ταῦτ' αὐτὸς μετὰ πλείονος ἡσυχίας διαπράττειται 1459, 9. = διεπράττοντο ἀναγορεύεσθαι, *artibus nequam, officiis, gratia, largitionibus, efficiebant, ut publice renunciarentur* Æ. 59, 27. 71, 22. 87, 7. *leviter, utcumque, dicis causa, defungi opere* 26, 32. = *sedulo agere, perficere, quibuscumque modis, sed inprimis artibus veteratoris*. interdum tamen est quoque pro simplici πράττειν I. 39, 40. 42, 2. 43, 10. 59, 11. 60, 39. 61, 38. 40. 62, 2. 87, 11. = ὅταν ἀνευ κινδύνου τι διαπράττονται A. 130, 7. διεπράξαντο *artibus nequam perfecerunt, ὥστε τοῦτό μοι μὴ ἐγγενέσθαι ποιῆσαι* 131, 24. μὴ δυνάμενον διαπράττεσθαι τὰμαυτοῦ πράγματα 131, 29. τὸ ἴδιον (scil. διαφέρον) διαπράξασθαι. *to obtain his private end, to carry his point* 136, 26. ἀσφαλῶς διαπράσσεσθε τὰ εἰς τοὺς κινδύνους ἥκοντα 139, 4. = διαπράττεσθαι κατὰ τοὺς νόμους περὶ αὐτῶν L. 98, 22. *lege agere*. μέγα τι ᾧου διαπράξασθαι *consecuturum* 134, 35. 147, 11. οὐ μόνον *τούτῳ διαπράττεσθε. *make for him* 139, 1. *id quod in superioribus erat συμπράττειν v. συμπ.* ΤΑΥΛ. διαπράττεσθαι βία 94, 44. πάντων διαπεπραγμένων *re jam peracta* 95, 19. διαπρ. λαθῶν 109, 24. τὰ δνόματα σφῶν αὐτῶν διαπράττονται τινες, δόντες ἀργύριον τῷ ῥήτορι, προσγραφῆναι εἰς τὴν στήλην 136, 30. 184, 17. οὐ μὴν ὥς τοῦτο διαπραττόμενοι τὴν διάνοιαν ἔσχον. *verum tamen ipsis in mentem nunquam venerat, ut laborarent sese miseros reddere*. ap. Athenæum l. 12. *juxta finem*.

διαπρεπῶς] ὡς ὁλόν τε κάλλιστα καὶ διαπρεπέστατα τῶν τριηράρχων 1208, 19.

διαπτύειν] σὺ ἔ' ὁ σεμνὸς ἀνὴρ καὶ διαπτύων τοὺς ἄλλους 313, 8. *despuens, h. e. contemnens*.

διαριθμείσθαι, *delectu quasi habito discerni et distribui, aliis in hanc partem discedere jussis, aliis in illam* Æ. 83, 32.

διαρκής] ἀφέλειαν ἔχειν διαρκῆ *perennem et necessitatibus omnibus parem* 37, pen. ὁ στρατηγὸς αὐτοῖς οὐδὲ τὸ ἐφ' ἡμέραν τροφὴν διαρκῆ ἐδίδου 1214, 7.

διαρπάζειν τιὰς τὰ χρήματα βούλονται 102, 26. διαρπασθῆ-
μεθα ὑπὸ τοῦ πολέμου 299, 15. ἴτερα, ἂ τῶν κοινῶν διηρπάκεισαν
1318, 21.=L. 155, 28.

διαρρεῖν] pecuniam fœnori elocat sive χαρίσασθαι βουλόμενος
gratificandi studio amicis id se rogantibus, sive μὴ λαβεῖν (scil.
βουλόμενος) διαρρὺν αὐτὸν τὸ ἀργύριον. cavens, ne quotidianis fa-
ciendis impendiis sensim et sine sensu carperet facultates, quo
pacto numi inter manus haud sentienti diffuerent 982, 10.

διαρρήγνυσθαι] τῶν διαρρηγνυμένων, εἰ ταῦτα γενήσεται frementium
præ indignatione et pæne crepantium 169, 19. οὐδ' ἂν διαρρα-
γῆς ψευδόμενος 232, 12. νῦν διαρραγῶσί τις τοῦτων 254, 12. οὐκ
ἐπιорκῶ, οὐδ' εἰ Κόνον διαρραγῆ 1270, 7. non pejero, negoque
me pejerare, etiamsi Conon id me facere tanta contentione vo-
cis et laterum aiat, ut pæne rumpatur.

διαρρήδην 118, 1. ἀντικρυς οὕτως καὶ διαρρήδην ἀπολογία γε-
γραμμένη τῶν τούτοις ἡμαρτημένων 352, 12. διαρρήδην ἔφη ἦκειν
πεπικῶς Φίλιππον 364, 15. διαρρήδην ἀκούσαντα ὑποσχομένου Φι-
λίππου 373, 27. διαρρήδην ἀπαγορεύουσιν οἱ νόμοι μὴ ποιεῖν 1075,
10.=διαρρήδην ἀποδεικνύει Αἲ. 1, pen. 2, 19.=I. 76, 26. 80, 29.
=διαρρήδην εἴρηται L. 94, 31.

διαρρηπτεῖν εἰς τὴν ὁδὸν τὰ σκευῆρια Αἲ. 9, 8.

διασεῖν] ἅπαντα διέσεισε καὶ διέλυσε 154, 12.

διασειστος] ἀστράγαλοι διάσειστοι Αἲ. 9, 9.

διασκάπτειν τὰ τεῖχη L. 131, 5.

διασκευάζεσθαι] πρὶν διασκευασάμενοι πρὸς τὰ τεῖχη προσήσαν οἱ
πολέμιοι. succincti, armati, instructi 126, 26. διασκευασάμενος
τὴν οὐσίαν cum dissipasset, prodegisset, dilapidasset substantiam
845, 13.=διασκευασμένοι ἐν τοῖς ὅπλοις Αἲ. 73, 31.=διασκευασμένος
instructus et paratus ad pugnam Ly. 152, 31.=bonis cedere,
decoquere, foro excedere. διασκευάσθαι πρὸς τὸν δῆμον. debita
fisco luenda non posse diluere. to be in arrears to the trea-
sury. to become a defaulter with the exchequer D. 99, 14.

διασπᾶν τὰς πολιτείας 54, 5. μόνον οὐ διασπᾶσθην ὑπὸ τῶν—58,
7. διασπᾶν στρατιώτας 94, pen. τοῖς παρ' ἐκείνου μισθαρνοῦσι δια-
σπᾶσθαι παραβαλεῖτε 136, 15. μόνον οὐχ ἀλύσει σιδηρᾷ δεδεμένος,
ὑποδύει παρὰ ταῦτα καὶ διασπᾶς 778, 20. πρὸς ἅπαντας ἀεὶ προαι-
ρεῖται λοιδορεῖσθαι καὶ μέμφεσθαι καὶ διασπᾶσθαι. ringi, vel rumpi
vociferando, τὰ λεγόμενα, ut solet in proverbio dici 806, 2.

διασπουδάζειν] καὶ τί μάλιστα ἐν ἅπασιν τοῖς νόμοις διασπουδᾶσθαι
ὥπως μὴ γένηται. ecquid unum ut ne fieret, legibus in omnibus
spectavit legislator, cavitque maxima sollicitudine, circumspe-
ctione atque summa egit contentione 505, 8. τίνος οὖν ποτὶ
ἐνεκα ταῦτα οὕτω διασπουδᾶσθαι. tam sedulo quæsitum et labora-
tum est 646, 15. διασπουδᾶσθαι μὴ λαβεῖν ὑμᾶς nervorum omni
contentione satagit, ut vos ne capiat 681, 21.

διαστρεβλοῦν, tormentis distrahere, dilaniare Αἲ. 85, 38.

διαστρέφειν] τῶν λυμαίνεσθαι ταῦτα καὶ διαστρέφειν βουλομένων ἐξ

ἵσου καθῆσθε ἀκροβόμοι 151, 14. διαστρέφαντε; τὰ ληθῆ 1453, 13.
= διαστρέφειν τοὺς νόμους L. 83, 22.

διασύρειν traducere, verbis elevare. διέσυρε τὰ παρόντα, καὶ τοὺς προγόνους ἐπήνεσε 169, 22. τὰ χωρία ταῦτα, ἃ νῦν οὗτος διέσυρε 234, 12. τὸν δὲ τειχισμὸν τοῦτον, ὃν σύ μου διέσυρες—325, 19. οἱ τὴν πόλιν διασύρουσιν, ὥσπερ οὐχ αὐτοὺς διασύροντες 332, 14. εἰ δέ τις ὑμῶν διασύρει ταῦτα, πολλῆς ἐστὶ μαστὸς εὐθελίας 1482, 27. = διασύρων τὴν ἄλην ἑνστασιν τοῦ ἀγῶνος AE. 18, 35.

διασφάλλσθαι] τῶν γεγραμμένων διεσφάλῃ, *he lost the thread of his discourse* AE. 33, 2. διασφαλῆναι τῆς πρὸς ὑμᾶς συμμαχίας 66, 34.

διασώζειν] τοὺς ἐπὶ τοῦ πολέμου διασωσθέντας ἀπώλεσε τῶν συμμάχων 371, 10. διασώζεσθαι τὸν οἶκον τὸν ἑαυτοῦ 1053, 26. 1076, 10. διασώθῃ πρὸς τοὺς οἰκίους πολλοστῶ χρόνῳ redibat tandem salvus ad necessarios, multis magnisque discriminibus et molestiis superatis per tractus terrarum plurimum dissitos 1304, 9. διασώζονται δεῦρο salvi huc perveniunt 1380, 9. ἡ πᾶσα τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερία ἐν ταῖς τῶνδε τῶν ἀνδρῶν ψυχαῖς διασώζεται 1396, 6. διασώθηαι [to get through, to come off safe, evadendi] προσδοκίαν ἔχει πλείω 1478, 24. τὴν δικαίαν εὐνοίαν διασώζειν 1479, 23. = διασώζεσθαι δόξαν L. 197, 11. διασώζοντες τὰς τῶν φίλων οὐσίας συκοφαντοῦνται fr. 26, 1. = αὐτὸς δὲ μόνος διασωθείς. medios per hostes e tanta civium multitudine solus evasit Ly. 150, 9. διασώζειν τὸν προδότην. to help through 164, 12.

διάταξις τῶν φυλάκων (vel φυλακῶν) 309, pen.

διατάττειν munia et partes distribuere, dispensare D. 100, 19.

διατείνεσθαι contendere. τί οὖν ταῦτ' ἐπήραμαι καὶ διτεινόμεν οὕτως! σφοδρῶς 275, 8. = omni nervorum contentione elaborare. διτεινόντο μὴ εἰσελθεῖν αὐτὸν εἰς ὑμᾶς A. 134, 41.

διατειχιζέειν] διατειχιζόντων τὸν Ἴσθμὸν L. 194, 39.

διατελεῖν] ὅσην εὐνοίαν ἔχων ἐγὼ διατελῶ τῇ πόλει καὶ πᾶσιν ὑμῖν, ὑπάρχει μοι εἰς τοῦτον τὸν ἀγῶνα 225, ult. 227, ult. 243, 19. διότι διατελεῖ πράττων καὶ λέγων τὰ βέλτιστα τῷ δήμῳ 243, 21. 255, 23. ὥπως τοῦτο μὴ γενήσεται, παρατηρῶν διατέλουν 281, 16.

διατέμνειν τὴν πολιτείαν AE. 83, 29.

διατρεῖν cavere, praecavere, μὴ τι πάθωσι 115, 26. ἦν ἕκαστος παρέλαβε τάξιν. tueri, conservare 238, 9. τῆς οὐσίας τὴν οἰκειότητα διετήρεις, οὐ τὴν τῶν ἀνδρῶν τῶν ποιησαμένων 1088, 22.

διατιθέναι. διατίθεσθαι] in activo. adducere aliquem, aut aliquid ad conditionem quandam, efficere, ut aliquo modo sit affectum, tractare, gerere, administrare, gubernare, ad arbitratum suum constituere. οὕτω γὰρ αὐτοὺς διέθηκας τὸ μέρος σὺ 367, 5. τοὺς ἅπαντας ἀπίστας πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς διαδῶμεν omnes erga nos reddamus suspicaces, omnibus injiciamus nostri diffidentiam 463, 18. δῶρα λαβόντες οὗτοι, καλὸν πρᾶγμα φύσει κακῶς διέθηκας. corruerunt 369, 13. οἱ ταῦτ' ἐξ ἀρχῆς τὰ νόμιμα διαθέντες, qui primitus haec jura constituere 643, 8. In medio a) vendere,

extundere, distrahere. οὐδ' ὅσα ἂν πορίσωσιν οὕτως, ὅπως ἂν δύνανται, ταῦτ' ἔχοντες διαθίσθαι, κεκλεισμένων τῶν ἐμπορίων 22, 27. διατίθεται τὰ φορτία 910, 3. καὶ τοῦτον [vinum et frumentum] τριπλασίας τιμῆς, ἢ πρότερον, διαθέμενοι 1048, 25. b) testamentum condere, testamento præcipere. διέθετο ὅρους ἐπιστῆσαι *he ordered in his last will* 1029, 27. ὅστις ἂν μὴ διαθέμενος ἀποθάνῃ *who dies intestate*. leges de iis latæ 1067, 1. διαθίσθαι τὰ ἑαυτοῦ εἶναι licere de fortunis suis disponere, h. e. testamento cavere et præcipere 1133, 9. = διατιθέναι τὰ κοινὰ τῆς πόλεως Æ. 5, 8. διαθέσθαι, testamentum scribere, quando non liceat 56, 40. = administrare, gubernare, vel deducere ad locum statumve quempiam. διαβίνειαι καὶ τοῦτον τὸν οἶκον τὸν αὐτὸν τρόπον. pari modo in hac quoque hereditate versari, atque versati sunt in illa priore. h. e. pari modo dilacerare atque prodigere I. 82, 22. In medio, præcipere, mandare per testamentum. οὔτε διαθέσθαι, οὔτε δοῦναι τι τῶν ἑαυτοῦ ἔχεισιν ἄνευ τῶν θυγατέρων, in fraudem filiarum 42, 11. διαθέσθαι ἐξεῖναι ὅτῳ ἂν τις ἰδέλῃ 44, 39. quibus per leges liceat testamentum scribere 48, 1. διαθέσθαι ἑτέρῳ τὴν οὐσίαν, εἰ αὐτός τι πάθοι 63, 5. τὰ ἑαυτοῦ διατίθισθαι per testamentum legare, donare ὅτῳ ἂν ἰδέλῃ 79, 14. 81, 3. ὥστε καὶ τὰς θυγατέρας ἐξ αὐτῶν διατεθῆναι, id est ἐκδοθῆναι. bene et honeste possint elocari. *were got married, provided for, endowed with a portion* 88, 5. διέθετο ταύτας τὰς διαθήκας [14, 58.] = διατίθισθαι εὐ καὶ κακῶς, ἐὰν βούλησθε An. 22, 16. τὴν ἀποδημίαν τὴν εἰς Ὀλυμπίαν. quibus rebus et studiis insumserit illud tempus, quod domo absens Olympiæ per causam ludorum peregit. vel qualem se tum gesserit 33, 7. = διατίθισθαι ἀνοητότερον πρὸς τὸ μεράκιον L. 96, 15. δεινῶς διατεθῆναι τυκτόμενος 98, 38. εἰ διαθεῖη ὑμᾶς ἀπόρας, ὥσπερ διέθηκεν 130, 37. 151, 24. † testamento dare, legare 133, 25. et fors. 159, 29. v. not. 96. cl. Markland. ad locum. ΤΑΥΛ. διατεθέντες (id est διακειμένοι) οὕτω παρὰ νόμους καὶ βίαιως 115, 36. = κακῶς διατιθέμενον ὑπὸ λιμοῦ D. 106, 22.

* διατραγαδεῖν ambitiosa oratione, verbis ampullatis rem parvam exaggerare. ἡλίχην νῦν διατραγάδεις καὶ διεξήεις 232, 22.

διατρέπεσθαι pudore confundi, verecundia percelli, reverentia cuiusdam ab instituto absterri 798, 20.

διατρέχειν A. 121, 36. 122, 2. 124, 22. 37.

διατρίβειν agere, commorari, rerum suarum satagere. οὗτ' ἐπὶ τοῖς ἰδίοις ἑώμενοι διατρίβειν 22, 25. συμβάλειν μοι, καίπερ ἐκποδῶν διατρίβοντι. tametsi absim domo, extra conspectum vestrum verser 1474. epistola tertia, 7. agitare, terere tempus, aut mentem, h. e. acuire, exercere, continere in studio et exercitatione alicujus rei. ἐπ' οὐδενὶ τῶν πολιτικῶν ἀγαθῶν τὴν ψυχὴν διατρίβει 785, ult. χρόνος διατρίβετο συχνὸς consumebatur 1013, 7. = διατρίβειν περὶ τι, satagere in re aliqua Æ. 6, 42. διατριβὰς οὐκ ἀφανεῖς διατρίβω, vitam ago non obscuram in locis clandestinis cum hominibus sordidis 17, 13. διατριβὰς, ὅς μιν ἀλλήλων ζών-

τες διάτριβον 20, 35. = ὅπως ἐν ᾧσται διατρίβει A. 113, 4. = διατρίβειν παρὰ Λυσισμάχου L. 97, 22. ὀλίγον χρόνον διατρίψαντες 97, 26. ΤΑΥΤ. = διατρίβειν ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ πλείονος χρόνον ἢ ἔξω D. 105, 10.

διατριβή mora, impedimentum. διατρίβαι πολλὰ καὶ ἀναγκαῖαι ἐγένοντο ἐν τῷ μεταξύ χρόνῳ 1073, 10. μόλις ἠκολούθει διατριβὰς ἱμνοῶν 1158, 8. b) res, qua agenda animus agitatur, aut oblectatur, vita occupatur, otium conteritur, item loca, ubi opera datur rebus iis, quibus dediti quique sunt, ut scholæ magistrorum et philosophorum, congressus juvenum inter se ad potandum aleae et similibus ludendum. ἐν συνουσίᾳ τινὶ καὶ διατριβῇ *præstime* οὕτως ἰδίᾳ mere privato 537, 18. μὴ τὰς ἐπιτελείους ἡδονὰς καὶ διατριβὰς ἀγαπᾶν 1418, 1. ἀπὸ τῆς Πλάτωνος διατριβῆς 1490, 12. = διατριβὰς ποιῆσθαι ἐπὶ ἱατρείου A. 6, 28. διατριβῶν βελτιόνασιν ἀπτεσθαι 8, 21. διατριβή, locus, ubi ludicris otium fallitur, et sodalitiū ibi ea de causa congregiens 8, 24. 25. διατριβὰς οὐκ ἀφανεῖς διατρίβω 17, 13. ἡδὺς ἀνὴρ καὶ παρὰ τὰς ἡδέας διατριβὰς γελοῖος 17, 41. διατρίβαι, loci et congressus multorum et elegantium hominum. ὥς ἐν διατριβαῖς γεγωναῖς, ut homo in luce vitæ lautæ et liberalis elegantisque educatus. *comme un homme, qui sçait son monde* 18, 35. διατριβὰς, ἃς μετ' ἀλλήλων ζῶντες διάτριβον 20, 35. συνδιατρίβειν ἀλλήλοις διατριβὰς 21, 1. αὐτομολῶν εἰς τὰς τῶν ἐλευθέρων διατριβὰς 23, 2. γέλωτα καὶ διατριβὴν τινὶ καθ' αὐτοῦ παρέχειν, risum et materiam confabulationum alicui de se præbere 25, 1. ἐπὶ τῇ διατριβῇ τῶν μεираκίων, in cœtu puerulorum, inter quos versatur, qui penes eum sunt, ut ab eo discant, aut cum eo confabulentur 25, 3. διατρίβαι καὶ συνήθειαι μεθ' ὑμῶν ἐλεύθεροι 31, 18. διατριβὴν πλείστην ἐποιήσατο πρὸς τοὺς ἐμούς λόγους, in respondendo ad meam orationem erat copiosissimus 33, 15. ἀγενεῖς διατριβὰς ἔχειν 48, 4. διατρίβαι εὐγενεῖς quæ sint 48, 5. ἐν ταῖς ὑμετέραις διατριβαῖς βεβίωκα 52, 30. διατριβὴν ὁ λόγος αὖ μοι παρέσχεν, multum hoc de loco disputare possem, posset hic oratio mea late evagari 78, 38. τὰς ἐν τοῖς γυμνασίοις μετὰ τῶν νεωτέρων μου διατριβὰς καταμέμφομαι 84, 40. διατριβὰς Δημοσθένους οὐκ ἐξήλωκα 85, 3. = commoratio, versatio, actio. τὴν πλείστην τῶν λόγων διατριβὴν περὶ τὴν—ποιησόμενον I. 87, 36. = αἱ τῶν νέων διατρίβαι οὐκ ἐν γυμνασίοις, ἀλλ' ἐν δικαστηρίοις εἰσιν An. 32, 3. = τῶν νεωτέρων ὅσοι περὶ κύβους ἢ πότους ἢ τὰς τοιαύτας ἀκολασίας τὰς διατριβὰς ποιοῦνται L. 146, 35.

διαφάνης ἐν τούτοις ἦν A. 50, 2.

διαφέρειν differre, quatenus hoc vocabulum, sive discrepare, dissimilis, diversus esse, sive præstare, excellere significat, item extrahere, remorari, unde notio obstandi, impediendi exsistit; nec non dissipare, discernere, in diversa spargere. a) discrepare, repugnare. λοιδορίαν κατηγορίας τούτου διαφέρειν ἡγοῦμαι 268, 16. σύμβουλος καὶ συκοφάντης ἐν οὐδενὶ τῶν ἄλλων οὐδὲν εἰκότες, ἐν τούτῳ πλείστον ἀλλήλων διαφέρουσιν 291, 17. οὐ γὰρ αὖ διαφίρομεν ἀλλήλων οὐδὲν *there would then be no difference nor distinction between people* 983, 3. b) præstare, excellere. μηδὲν τῶν

ἄλλων ζῆται διενεγκεῖν 1416, 22. c) obstat, intercedere, vetare, τρεῖς δὲ μόνοι ψῆφοι διήνεγκαν τὸ μὴ θανάτου τιμῆσαι 676, 12. tria sola suffragia absolventia numero, quod essent plura, quam condemnantia, obstabant, quo minus mortis supplicio damnetur. d) pertinere, pertingere, porrigi, ὥστ' εἰς ἅπαντας τὴν ἐκείνου μνήμην διενεγκεῖν (pro δῆκαιν) 1415, 12. e) οὐδὲν αὐτῷ διαφέρει, nil ejus refert, nil interest, haud curat, perinde ei est, sic, an secus sit. σιαπῶ θέρος καὶ χειμῶνα, ὥς οὐδὲν αὐτῷ διαφέρει. id est ὥς οὐδὲν παρ' αὐτῷ διαφέρει τὸ θέρος τοῦ χειμῶνος πρὸς τὸ πολεμεῖν nil interest penes eum, æstate an hyeme bellum gerat 124, 3. εἰπεῖν μὲν οὖν μοι ταῦτα—οὐδὲν διαφέρει 1239, 14. ubi μοι non cum eipēin, sed cum remotiore διαφέρει cohæret. *I derive neither profit nor hurt therefrom—its all one to me.* f) diducere, alia aliis locis collocare. ut si iudices calculos alii in absolutoriam cistulam, alii in condemnatoriam conjiciant. καὶ ταῦτα πρὶν τὴν πρῶτην ψῆφον διενεχθῆναι 795, 1. In medio οὐ διαφέρομαι. nil curo, haud intercedo. mea nil refert 112, ult. b) obloqui, refragari, repugnare, adversari, discordare, contendere, animo inimico et infesto esse. ὁμολογῶ καὶ τότε καὶ νῦν καὶ αἰ πολεμεῖν καὶ διαφέρεσθαι τοῦτοις 236, 5. εἰσάβασιν ὧν ἂν ἑαυτοῖς διενεχθῶσιν ἀνὴρ καὶ ἡ γυνή, διὰ τοὺς παῖδας διαλλάττεσθαι 1001, 14. οἱ φύσει παῖδες ὄντες καὶ πρὸς ζῶντας διενεχθῶσι τοὺς γονίας, ἀλλ' οὖν τελευτήσαντάς γε ἔπαινοῦσι 1022, 13. οἱ νομιζόμενοι μὲν υἱεῖς, μὴ ὄντες δὲ γένει ἐξ αὐτῶν, βραδίας μὲν αὐτοῖς διαφέρονται ζῶσιν, οὐδὲν δὲ φροντίζουσι περὶ τεθνεώτων βλασφημοῦντες 1022, 16. διαφερόμενον περὶ τίνος πλεονεκτημάτων 1144, 26. οἶομαι δ' αὐτόν σοι οὐδὲν διοίσασθαι. nulla in re repugnanturum esse 1215, 5. διαφέρονται δὲ, ὥς οὐ δεῖ τελεῖν αὐτοὺς τοὺς τόκους τοὺς ἐν τῇ συγγραφῇ 1296, 24. hoc pugnant, hoc urgent, in hoc a nobis dissident.=τὴν ὅψιν ἐτέρων διαφέρων, formosior aliis *Æ.* 11, 13. ἐκπλήττειν τινὰ διενεγκῶν κάλλει καὶ ὄρα, percellere, in admirationem rapere formæ decore 19, 4. διαφέροντα πρὸς δικαιοσύνην καὶ ἐγκράτειαν 25, 42. ἐτέρων τὴν ὅψιν διαφέρων 76, 37. διενεγκεῖν τὴν πρῶτην ψῆφον κατὰ τοὺς νόμους 82, 20.=διαφέρεσθαι πρὸς τινὰ dissidere, disceptare, contendere cum aliquo in jure *I.* 50, 11. 81, 43. 107, 11. τὰ διαφέροντα discrimina, momenta ad damnum accipiendum aut emolumentum adipiscendum. εἰ μὴ πάνυ μεγάλα τὰ διαφερόμενα εἴη 47, 35. 48, 35. εἰσάβασι πρὸς ἀλλήλας διαφέρεσθαι αἱ μητρικαὶ καὶ αἱ πρόγονοι 110, 22.=εἰ μὴδὲν ἔμολι διέφερε τῆσδε τῆς πόλεως. *had my abode in this city been a matter of no consequence* *A.* 130, 46. διεφέρετο τοῦτοις discrepabat, repugnabat. contrarium est συνεφέρετο 134, 22. οἱ τοὺς αὐτοὺς περὶ τῶν αὐτῶν αἰεὶ λόγους λέγοντες πιστότεροι τῶν διαφερομένων σφίσιν αὐτοῖς 135, 22. οὐδὰ χρόνος πολὺς δ' διαφέρων. neque multum temporis intercedit. differentia vel intercapedo temporis magna non est 140, 35.=ὥς διαφέρει τὰ τοιαῦτα τῶν ὑπουργημάτων quantopere genus hoc officiorum differat et præstet illi alteri *An.* 21, 41. τὰ διαφέροντα ἐπιστάματος γῆναρ quid intersit inter observationem legum atque violationem

nem, h. e. quam expediat eas observare, quam noceat migrare 31, 34. = τούτοις μεγάλη τὰ διαφέροντά ἐστιν οὐ τε πράττειν τὴν πόλιν, καὶ ἀνεπιτηδεύειν, *to them great is the difference* L. 187, 13. 892, 1. ΤΑΥΛ. διαφέρειν ταῖς ψυχαῖς τῶν ἀνδρῶν. animis præstare sexui virili 190, 38. ἀπὸ τῶν πολὺ διαφερόντων ἢ καλῶν ἢ κακῶν (a facinoribus utramvis in partem insignibus) ἀναγκαῖόν ἐστι τοὺς ποιήσαντας γινώσκεισθαι 103, 37. διαφέρει πλείστον τῇ γνώμῃ τῶν ἄλλων 103, 42. διαφέρεισθαι περὶ τῶν ὀνομάτων 116, 39. ἵνα μὴ περὶ τιμῆς διαφερώμεθα ne de pretio secum contenderemus 165, 31. = διαφέρειν ἐράνους. dependere contributiones Ly. 150, 38. = διαφέρεισθαι τινι cum aliquo similitudines et odia exercere D. 110, 33.

διαφερόντως diverso modo L. 188, 35.

διαφεύγειν ὑμᾶς τὰ πράγματα. vestris e manibus elabi rerum gerendarum opportunitates 57, 16. ὁ πάλαι μὲν ἔδει, διαφεύγει δὲ οὐδὲ νῦν 139, 17. τοὺς γε οὐδένα βουλομένους εἶναι τοιοῦτον [scil. qualis ego sum, vere et bona fide patriæ studiosus] οὐ διαφεύγεται 412, 12. διαφεύγουσιν αὐτοὺς οἱ οἰκέται elabuntur passim diffugientes, καὶ ἄλλος ἄλλοις ἀπεχώρησε 1155, 11. = διαφευγούσης ἤδη τῆς δημοκρατίας, dilabentis, et e manibus effluentis, atque dispareuntis Αἷ. 89, 20. = οὐ διαφεύγει τὰ δίκαια μὴ οὐ κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον γινώσκεισθαι I. 63, 14. = A. 128, 36. = διαφεύγειν ἀνθρώπους L. 94, 19. τοὺς ἐν τῷ πολέμῳ κινδύνους 198, 2. διέφυγον τὰν θάνατον 129, 15.

διαφθείρειν. corrumpere, h. e. vitigare, labe afficere. δεῖ τὸν βουλομένον τι ποιῆσαι τὴν πόλιν ὑμῶν ἀγαθὴν, τὰ ὅσα πρῶτον ὑμῶν ἰᾶσθαι. διέφθαρται γὰρ 170, 2. διέφθαρται [scil. τὰς φρενας] καὶ παραφρονεῖ cecidit 1182, 3. διαφθαρμένον τοὺς ὀφθαλμοὺς 1269, 6. διαφθαρμένον ὑπὸ νόσου νομίζω. a furore dementatum 1280, 14. b) corrumpere largitionibus et gratia, h. e. a studio patriæ, aut veri et æqui in agendo et dicendo avertere, ut testem in testimonio perhibendo, iudicemve in jure dicundo. εἴ τις ἐν Πελοποννήσῳ τινὰς ἀνείται, ἢ διαφθείρει 122, 21. ἐπὶ χρήμασι διαφθεῖρεσθαι pati se corrumpi, a vero et justo cernendo et sequendo abduci, spe ductum proposita largitionum et divitiarum adipiscendarum 240, ult. τῷ διαφθείρειν τοὺς ἐπὶ τῶν πραγμάτων 309, 9. τῷ γε μὴ διαφθαρῆναι χρήμασι, κεκράτηκα Φιλίππου 309, 13. ὥσπερ γὰρ ὁ ἀνούμενος νενίκηκε τὸν λαβόντα, οὕτως ὁ μὴ λαβὼν, μὴδὲ διαφθαρεῖς, νενίκηκε τὸν ἀνούμενον 309, 15. διαφθαρμένος καὶ πεπρακώς ταυτὸν ἐλάνθανε 345, 4. διαφθείρειν τοὺς κριτὰς 516, 3. διδάσκαλον τοῦ χοροῦ διέφθειρε. oratione, donis datis, promissis, minis, aliisve malis artibus a me abalienavit 520, 7. = μειράκιον ἐλεύθερον διαφθείρειν erat Athenis capitale Αἷ. 7, 3. διαφθαρμένους τοὺς ὀφθαλμοὺς 14, 30. διαφθείρειν ποιήματα, corrumpere, adulterare, alia reddere, quam ab auctore profecta erant 19, 20. καλλίστην ἄραν ὅπως ἀκλείστατα διαφθείρας 22, 38. νομῇ χρημάτων τὸν δῆμον διαφθείρειν 38, 10. σημεία τῶν χρηστῶν διαφθείρει, corrumpit, infidas et suspectas reddit notas, unde probi agnoscun-

tur 67, 42. ἐπισκεῖς φύσει διαφθερεῖται 79, 32.=de muliere abortum patiente. προσποιουμένην διαφθεῖρειν (scil. τὸν τόκον) ἄκουσαν I. 73, 4. γνώμην τινὸς 61, 9. ὑπὸ φαρμάκων διαφθάρται. dementatum esse 78, 37.=αἱ νῆες διεφθάρσαν. classis vestra apud Ægospotamos lacerata est An. 18, 32.=διαφθεῖρειν γυναῖκα pudicitiam ejus violare L. 92, 10. 93, 16. 95, 17. 136, 3. ΤΑΥΛ. τὰς ψυχὰς τῶν γυναικῶν, ὥστε οἰκειοτέρως αὐτοῖς ποιεῖν τὰς ἀλλοτρίας γυναῖκας, ἢ τοῖς ἀνδράσι 94, 46. θεῶν τις τὴν αὐτοῦ γνώμην διέφθειρεν 105, 16. περὶ τοῦτον τὸν κάπηλον, ὃς περὶ στήλην, διαφθεῖρονται. evertunt aut navigium, ut nautæ, aut currum, ut aurigæ, circa hunc scopulum, aut circa hanc metam, collatores τῶν ἐράνων, quippe quibus contributiones ipsorum a debitore haud repensantur fr. 2, 5.

διαφθορά, cum de navigio agitur, naufragium. ὅθεν καὶ ἡ διαφθορά τῇ νηϊ συνέβη 910, 10. 15.

διαφίναται τὴν δύναμιν copias dimittere 677, 18. 679, 17.

διαφορά discidium, discordia. οὕτω μείζων ἐστὶν οὗτος ὁ φόβος τῶν πρὸς ὑμᾶς καὶ πρὸς ἀλλήλους ἐνίοις διαφορῶν 181, 13. varise causæ simultatum, ut συμβόλαιον, κῶμος, ἔρως, πότος—recensentur p. 1144, fin.=αὐτὸν τοῖς οἰκειοτάτοις εἰς διαφορὰν κατέστησεν I. 58, 12.=ἐν διαφορᾷ καταστῆναι, οἷς ἤκιστα ἐχρῆν A. III, 38. ὁ κίνδυνος ἢ τε αἰσχρὴν μείζων οὖσα τῆς διαφορᾶς 118, 16.=θεσθαὶ καλῶς τὰς γονιμένας πρὸς ἀλλήλους διαφορὰς An. 18, 21.=οὐ περὶ πολιτείας αὐτοῖς εἰσὶν αἱ διαφοραὶ, ἀλλὰ περὶ τῶν ἰδίᾳ συμφερόντων L. 172, 2.

διαφορεῖν differre, h. e. discernere, distrahere, quaqua spargere, vastare. διαφορουμένης αὐτῇ τῆς χώρας direpta a latronibus omnia differentibus 442, 25. ὦν κοινῇ διαπφορημένων. quæ cum illi tres inter se diribuissent atque distraxissent 822, 27. διαφορηθεὶς carptus, dilaniatus ὑπὸ τούτου καὶ τῶν τοιούτων 1120, 25. διαφορῆσαι ἐποχείρησαν τάνδοθον 1319, 13.=discernere, dissipare, differre, prodigere I. 60, 13. διαφορήσαντες τὰς προσόδους 60, 31. 62, 26. 87, 12.

διάφορος inimicus, adversarius. διάφορος [subaudi πολλοῖς] ἐγνόμην εἰσπράττων πολλοὺς—multorum in odium incurri, multos offendi, eo quod ab iis exigerem mercedes *the rent* 1318, 19. b) τὸ διάφορον lucrum damnumve ex aliqua re existens. ἡλίκα γ' ἐστὶ τὰ διάφορα, ἐνθάδε, ἢ ἐκεῖ πολεμεῖν. quantum intersit, bellum hic loci, an ibi geratur 16, 26. τηλικούτων ὄντων αὐτῶ τῶν διαφόρων 362, 24. τὰ διάφορα ἀπολαβεῖν. compensatum sibi damnum iri, quod diuturnitate moræ et impedimentis negotiationi objectis fecisset, *reimbursement of expenses for travelling, for hinderance, and for costs of law* 887, 9. δεῖν γὰρ ἢ πλεονεξία αὐτοῦ περὶ τὰ διάφορα *with which he looks to the plus and minus, the meum and tuum* 1148, 14. 1149, 3.=I. 36, 7. 37, 17. τὰ διάφορα, idem quod τὰ διαφέροντα, *that which is of consequence, of importance to a person, id quod tua interest, sive ad vitandum, sive ad impetrandum. ἄρα μικρά*

τὰ διάφορα ἐκατέρους τῆς οὐσίας ἡμῶν ἐστὶ 84, 46. διάφορος ὢν ἡμῖν [9, 38.] = διάφορος τοῖς οἰκαίοις *at variance with his relations* L. 144, 2. διάφοροι περὶ τῶν ἡμῶν *contententes mecum de jure possessionis bonorum meorum* 110, 4.

διαφόρως *eximie, excellenter* 761, 26.

διαφυγγάνειν] διαφυγγάνειν ἐκ τῶν δικαστηρίων *Æ.* 55, 13.

διαφυλάττειν τὸ δίκαιον οὐ δικαίως 218, 15. τὴν εἰρήνην 251, 23. τὴν τοῦ γενναίου καὶ τοῦ πραττοῦ προαίρεσιν τῇ πόλει 331, 25. τοὺς τὰ ἑαυτῶν προεϊμένους 922, 18. = ὥς εὖρε τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα—τὴν ἡλικίαν (*pudorem et castitatem virginalem*) οὐ καλῶς διαφυλάττασαν μέχρι γάμου *Æ.* 26, 7. = L. 193, 29. = διαφυλάττειν τὰ ὑπάρχοντα *Ly.* 152, 12. φιλίαν 167, 11. = *reservare in posterum tempus, operam dare ut superstes maneat* D. 105, 23.

διαχειρίζειν *administrare*. ὃν ἡ διακεχειρίκα *what I have had the management of*, ἡ πεπολιτευμαι 263, 26. τὸν οἶκον, *pupilli puta*, μετὰ τῶν ἄλλων ἐπιτρόπων 818, 8. = διαχειρίζειν τὴν οὐσίαν, *administrare rem familiarem* *Æ.* 14, 32. 24, 25. διαχειρίζειν τὰ δημόσια χρήματα 57, 33. *secundum genus, de tribus, magistratuum Athenis facit Æschines* eos, ὅσοι τι διαχειρίζουσι τῶν τῆς πόλεως ὑπὲρ τριάκοντα ἡμέρας 58, 3. = διαχειρίζειν τὴν οὐσίαν I. 48, 26. = διαχειρίζειν χρήματα *pecunias administrare, manibus versare* *An.* 19, 12. τὰ ὑμέτερα πράγματα 21, 42. = L. 115, 16. διαχειρίσας τὰ τῆς πόλεως πάντα 156, 13. χρήματα 170, 35. καίτοι τί αὐτὸν οἴεσθε πεπονημένοι περὶ ὃν οὐδαὶς αὐτῷ σύνοιδεν, ἀλλ' αὐτὸς μόνος διαχειρίζεν 909, 7. διαχειρίσας ὀρθῶς καὶ δικαίως τὴν οὐσίαν *fr.* 26, 2.

διαχειροτονεῖν *dicitur plebs, cum rogata suffragia ab epistata fert, parte plebis alia rogatum sciscente, alia reprobante, eoque facta in diversa discessione* 594, 26. ἐπειδὴ ἐν τῷ διαχειροτονεῖν ἦν ἡ βουλὴ, πότερον τῷ δικαστηρίῳ παραδοίη, ἢ ταῖς πεντακοσίαις ζημύσσει. *deliberante senatu atque certante adhuc, utrum—an* 1152, 8. *per manuum sublatarum arbitrium decernere* 1346, 17.

διαχειροτονία *deliberatio, decretum, utrum—an—ἡρώτων* καὶ διαχειροτονίαν ἐδίδουσαν, *jus et potestatem utramvis in partem sciscendi*, ὅτῃ δοκεῖ *δογεῖς ἀξίως* ἡ βουλὴ βεβουλευκέναι, καὶ ὅτῃ μὴ 596, 5. διαχειροτονίαν ἐφ' ἡμῖν ἐποίησαν *optionis vestrae fecerunt*, aut *jus in suffragia eundi vobis dederunt*, πότερον εἰσοιστίος ἐστὶ καινὸς νόμος, ἢ δοκοῦσιν οἱ καίμενοι ἀρκεῖν 707, 25. διαχειροτονίας γενομένης οὐδαὶς ἀντεχειροτόνησεν 1346, 25. διαχειροτονίαν δὲ ποιεῖν *in suffragia mittere plebem* τοὺς προέδρους περὶ τούτων τῶν νόμων, πρῶτον μὲν περὶ τοῦ καίμενου, εἰ δοκεῖ ἐπιτήδειος εἶναι τῷ δήμῳ τῷ Ἀθηναίων, ἢ οὐ, ἔπειτα περὶ τοῦ τιθεμένου. ὁπότερον δ' ἂν χειροτονήσωσιν οἱ νομοθέται, τοῦτον κύριον εἶναι 710, 20. = διαχειροτονίαν διδόναι τῷ δήμῳ, *id quod erat τοῦ ἐπιστάτου τῶν προέδρων, jus et copiam suffragandi dare* *Æ.* 59, 13.

διαχλευάζειν] διαχλευάσαντος δ' αὐτοῦ με 1221, 26.

διαχρῆσθαι ἑαυτὸν, *sibi manus inferre violentas* *Æ.* 84, 18. εἰάν τις αὐτὸν διαχρήσῃται, τὴν χεῖρα τὴν τοῦτο πράξασαν χωρὶς τοῦ σώματος θάπτομεν 88, 38. = *interficere* A. 113, 45.

διάχρυσος] διάχρυσον ἱμάτιον ποιῆσαι vestem auro illusam, per-punctam 522, 2.

διαψεύδειν] in activo, quod raro usurpatur. fallere, decipere, illudere, mendacem aliquem fuisse declarare. *to give the lie to one.* ἐργολαβοῦσι καθ' ὑμῶν εἰς ὑποδοχὴν πραγμάτων, ὧν διαψεύσιν αὐτοὺς ὁ λογισμὸς operam suam mercede elocant ad eas res recipiendum et gerendum, quarum exitus, ut eorum spem fallat e ratiocinii probabilitate collectam, etiam atque etiam opto 1482, 26. in medio. κατὰ διέψευσται spe excidit, frustra speravit et conatus est, deceptus inanibus votis 15, 13. διαψεύσθητε τῆς ἀληθείας περὶ αὐτοῦ 1476, 14. τῷ διαψεύσθαι Χαριδήμου, καὶ νομίζειν αὐτὸν εὐεργέτην εἶναι. quia de Charidemo secus, atque reapse est, et oportebat, existimat, falsa ejus luditur opinione. *has a false notion of him, does not see him in the right light.* pro patrono eum habet, qui hostis sit reip. 626, 23.=διαψεύδου An. 6, 38. idem quod simplex ψ.

διαψηφίζουμαι dare, ferre suffragium suum alterutram in partem, sive secundam, sive adversam. διαψηφιοῦμαι περὶ αὐτοῦ, illa de re sola, περὶ οὗ ἡ δίωξις ἢ quam accusator in judicium vocavit, de qua controvertitur, quæ caput causæ est 747, 11. διαψηφίζουμαι [id est τὰς αὐτῶν ψήφους διενεγκεῖν] ταύτῃ, [id est ταύτην εἰς τὴν μερίδα] ἢ δίκαιόν ἐστι. eam in partem, a qua jus stat 842, ult. δαίλης ὁψίας ἤρξαμεθα τοῦ διαψηφίζουμαι. in suffragia discedere 1301, pen.=I. 65, 6.=A. 130, 13.=διαψηφίζουμαι κρύβδην An. 29, 28.=L. 175, 11.

διαψηφίσεις latio suffragiorum, quæ viritum fit, unoquoque, quam in partem velit, discedente 1301, 25. διαψηφίσεις ἐξ ἀνάγκης ἐγένοντο τοῖς δημόταις 1306, 20. cum municipalium quisque de municipali alio quopiam ferendo suffragio decernit, utrum in municipio servandus sit, an eo expellendus.=διαψηφίσεις ἐν τοῖς δήμοις A. 11, 21. διαψηφίσεις *δημόσiai, cum per demos judicatur de demotis singulis quibusque, sintne veri demotæ, an subdititii et surreptitii, eoque ejiciendi 16, 12. διαψηφίσεις ἐν τοῖς δήμοις ὅτ' ἦσαν, ut rei memorabilis meminit 52, 32.=ῥαδίαν ὑμῶν περὶ αὐτοῦ τὴν διαψηφίσιν ποιοῖκε L. 123, 18.

διδασκός] τὰ διδασκὰ τέχνη [id est διδάχῃ ἐν τέχνῳ καὶ μεθοδικῇ, vel etiam μελέτῃ καὶ ἐγχειρήσει σοφῇ] τὰ δὲ λοιπὰ γυμνασία καὶ συν-ηθεία κατασχεῖν δυνησάμεν 1413, 24.

διδασκαλεῖον] φοιτᾶν εἰς τὰ προσήκοντα διδασκαλεῖα 312, 23. ἅμα τῷ πατρὶ τῷ διδασκαλείῳ προσεδρεύων 313, 11.=A. 88, ult. ἦν ὡραν προσήκει εἶναι τὸν παιδα τὸν ἐλεύθερον εἰς διδασκαλεῖον 2, 20.=A. 142, 33.

διδάσκαλος] τὸν τοῦ χοροῦ διδάσκαλον, chori in Liberalibus publice saltaturi, διεσθίρει 520, 7. τοὺς διδασκάλους τοὺς μισθοὺς ἀπεστέ-ρῃσι 828, 5. διδάσκαλος κακῶν γέγονας ἐν τῷ στρατεύματι 1217, 27. φόβον παρασκευάζων ταῖς γυναῖξιν ἱκανὸν τοῦ σωφρονεῖν καὶ δι-καιῶς οἰκουρεῖν *διδάσκαλον 1374, 13.=διδάσκαλοι quibus legibus teneantur A. 2, 12. παρακατατίθεμεθα τοὺς ἡμετέρους παιδας τοῖς

διδασκάλοις ἐξ ἀνάγκης. *ibid.* εισηγητῆς καὶ διδάσκαλος ἔργων 24, 28. ἐφιστάναι τοῖς παισὶ διδασκάλους 26, 32. = τῶν διδασκάλων, ὅποι ad quos ἐφοιτῶμεν I. 77, 33. = διδάσκαλος χοροῦ A. 142, 31. = διδάσκαλος δεινοτάτων ἔργων L. 127, 25.

διδάσκειν cum νουθετεῖν copulatum est 130, 2. ὡς ἔστιν ἄτοπον, [subaudi τινα] περὶ τῶν δικαίων ὑμᾶς διδάσκειν, αὐτὸν οὐ δίκαια ποιοῦντα 198, 7. ἐδίδασκες γράμματα, ἐγὼ δ' ἐφοίτων 315, 7. εἴτα τότε οὐκ ἔλεγες ταῦτα παραχερῆμα, οὐδ' ἐδίδασκες ἡμᾶς 349, 3. ὡς ἀγνοοῦντας διδάσκοντος 390, 8. διδάσκειν τραγικούς χοροὺς 533, 9. = τέχνας τῶν λόγων τοὺς νέους διδάσκειν A. 16, 31. κατεπαγγέλ-
λεσθαι διδάσκειν, profiteri, se ferre magistrum artis alicujus 16, 32. διδάσκειν τοὺς νόμους, docere, quid leges de crimine quoque statuant 27, 37. σημεῖα μεγάλα διδάξει 87, 41. = μὴ ὁρθῶς δι-
δαχθῆναι A. 126, 38. ἐδίδασκον pueros curabam artem saltandi docendos 142, 34. = διδάσκουσιν ὑμᾶς ἐπιορκεῖν L. 141, 38. = ἀδύ-
νατόν ἐστιν ἄνευ τοῦ λόγου, μὴ δικαίως δεδιδαγμένους, δικαίαν τὴν ψῆφον φέρειν Ly. 149, 24.

διδόναι] diversa significat, dare, tradere, largiri gratuito, offerre, deferre, spondere daturum, edere, in medio proponere, secum afferre, fataliter immittere. juvat phrases ad ordinem alphabeticum adstringere. δίδοναι ergo αἰχμάλωτον est corpus bello captum et in servitutum redactum in libertatem emittere, alicujus in gratiam, cui donetur. ὥστε τὸν Φίλιππον παθεῖν τι καὶ δοῦναι. ut Philippus ad commiserationem atque indulgentiam inflexus ei largiretur 402, 10. ἀπαλλαγὴν ἡμῖν τὴν ταχίστην δότε τῶν ἐπηρτημένων κακῶν καὶ σωτηρίαν ἀσφαλῇ 332, ult. οὐκ ἐψη-
φίσαντο πολιτεῖαν, ἀλλ' ἀτέλειαν ἔδωκαν μόνον 173, 7. γνώμην δίδ-
κει auctor fieri sententiæ, eam proponere. ἔδωκε γνώμην ὡς δυνα-
τὸν δικαιοτάτην 704, 5. διαχειροτονίαν δίδοναι in suffragia mittere 506, 4. sic et ἐπιχειροτονίαν ἀπόφασιν εἰς τὸ στρατήγιον. *to give in a list of debtors to the admiralty or navy office* 1043, 11. γυναῖκα δίδοναι competebat ei, cujus in manu et potestate mulier esset, e. c. patri, fratri, avo, is eam desponso marito in manum dabat. qua sine cerimonia liberi inde nati spurii erant 954, 23. δικάζεσθαι φόνου. copiam actionis de cæde patrata dare. ὑπὲρ ὧν ἂν μὴ διδῶ [scil. ὁ νομοθέτης] φόνου δικάσασθαι 122, 15. lex aut legislator dicitur δίκην δίδοναι, cum ei, cui competit, facultatem dat in jure adversus aliquem agendi. ἐὰν δ' ἔξω τούτων κτελεῖ τις αὐτὸν, τὴν αὐτὴν ὑπὲρ αὐτοῦ δίκην δέδωκεν, [scil. τοῖς οἰκείοις τοῦ πα-
θόντος] ἤνπερ [scil. δέδωκεν] ἂν τὸν Ἀθηναῖον κτελεῖ 633, 10. δι-
κην, vel δίκας δοῦναι pœnas dare, h. e. luere, perpeti, supplicio tolerando satisfacere læsis, τὸ δίκην δοῦναι διαδύς 271, 18. 1009, 2. δραχμὰς πενήτηκοντα αὐτοῖς ἐδίδου offerebat, *he tendered to them* 542, 9. ἀφειδῶς ἑαυτὸν εἰς τὰ πράγματα δίδοναι 255, 7. δίδοναι αὐτοὺς τοῖς δεινοῖς 258, 18. οὐδεὶς πώποτε τούτων διὰ παντὸς ἔδωκεν ἑαυτὸν εἰς οὐδὲν τῇ πόλει 301, 20. εἰς τὰ πᾶσι δοκούντα συμφέρειν ἑαυτὸν δοὺς οὐ κατάρθωσε μεθ' ἀπάντων 317, 19. ὅστις ἑαυτὸν εἰς ταύτην τὴν τάξιν ὑμῖν ἐβέλησει δοῦναι 1482, 14. ἔδωκα ἑμαυτὸν ὑμῖν

ἀπλῶς 288, II. 294, 3. εἰσπράττει] διδόναι πρὸς μέρος ἡμῖν τοὺς
 ἐφείλοντας τὰ σκευὴ εἰσπράττει. nobis, tribulibus, aut collegiatis,
 attribuere portionem cuique suam ratam debentium reip. e
 tribu quaque, aut e collegio quoque, armamenta navalia, cum
 facultate illa armamenta a debentium quoque repetendi et per
 vim adeo exigendi 1145, 20. ἐν τῷ δέρματι τὸν ἐλαγχον διδόναι.
 de servo, e quo tormenta confessionem veri extorquent 1200,
 26. τὸ πρᾶγμα δώσει τὸν ἐλαγχον. *the artificer will be known by
 the work.* ipsum opus docebit, prout erit scitum, aut secus, quid
 de artificis facultate judicandum sit. licebit jam cuique de re
 ex ejus natura judicium facere 44, 15. ἑνδαΐξιν libellum accu-
 satorium ex titulo ἑνδαΐξως demonstrationis prætori exhibere,
 agere in aliquem ex illo titulo 1322, 6. ἐπανόρθωσιν τῆς εἰρήνης
 81, 1. facultatem dare, si quid in formula pacis secius scriptum
 esset, quod displiceret, id ex animi sui sententia corrigendi.
 τὴν ἔρημον [scil. δίκην] δεδοκότα. litem dedisse contra Midiam,
 ut contumaciæ reum, qui die dicta in judicio non comparuisset
 542, 4. κακὸν] ἑτέρῳ δ' ὅτῳ κακὸν δόσομεν ζητῶν 230, 17. κράτος
 πολέμου καὶ νίκην αὐτοῖς καὶ τοῖς συμμάχοις διδόναι 381, 13. κρίσιν
 διδόναι copiam dare judicii, permittere, vel sic comparare, ut
 judicium habeatur 692, 5. λόγον διδόναι gemino modo usurpa-
 tum a Dem. reperitur, altero, cum judex, aut concio alicui
 dicendi veniam atque secum agendi dat, altero, cum ipse pro
 se dicens verba facit. prior significatio p. 20, 18. obtinet, po-
 sterior p. 555, 22. ubi διδόναι idem valet atque ὑπέχειν. μαρτυ-
 ρίας μεγάλας δεδοκάσι κατ' αὐτῶν 1366, 22. μετουσίαν] τῶν ἰδίων
 δικαίων τῶν ἐν ταῖς πολιτείαις οἱ νόμοι κοινὴν τὴν μετουσίαν καὶ ἴσιν
 ἔδωσαν καὶ τοῖς ἀσθενέσι καὶ τοῖς ἰσχυροῖς 199, 15. ὅρκον et ὅρκους
 deferre conditionem dicendi jurisjurandi, ad dictionem ejus ad-
 mittere. τοὺς ὅρκους λαβεῖν τε παρ' αὐτοῦ καὶ δοῦναι, scil. αὐτῷ 235,
 13. 860, 20. 1002, 3. διδόντων ὅρκον αὐτῷ deferentibus ipsi
 juramenta οὐκ ἠθέλησαντα ὁμνῦναι 1366, 18. τὸ λαβεῖν οὖν τὰ δι-
 δόμενα ὁμολογῶν ἔνομον εἶναι 267, 5. παραγραφὴν δόντες τῆς δίκης
 exceptionem de foro non competente judici exhibere 912, 15.
 πείραν] τούτου πείραν ὑμῖν ἔργῳ δεδοκότες τοῦ χρόνου 209, pen.
 262, 14. εἴ γε μὴδ' ἐς πείραν ἔδωκε θεῶν τινὸς εὐνοία 293, 20.
 πίστιν αὐτοῖς δίδωσιν navat ipsis operam hanc, ut pro ipsis, meam
 in fraudem, ad causam eorum relevandam, meam premendam,
 jusjurandum se dicturum reciperet 1250, ult. σύλας διδόναι
 volenti cuique facultatem dare naves, merces, bona quorun-
 dam, ubi locorum terræ marisque repererit, prædandi, di-
 ripiendi. id quod in bellis fieri solet. ὥσπερ σύλῶν δεδομένων Φα-
 σηλίταις κατ' Ἀθηναίων 931, 23. τιμὴν] ἐγὼ τὴν τιμὴν [pretium
 rei, quo emitur] οὐ τῷ κυρίῳ τῶν πραγμάτων δεδοκάς 383, 22.
 leges οἳ τε τοῖς ἀγαθὸν τι ποιῶσι τὰς τιμὰς præmia δίδοντες ἀσι-
 γνantes, præscribentes, definientes, καὶ οἱ τοῖς τάναντία πράττουσι
 τὰς τιμαρίας 504, 4. τιμαρίαν ἰδίαν τινὶ διδόναι. lege sua alicui
 tribuere privilegium ultionis 623, 9. ὑπερβολὴν] τοὺς δ' ἀπογόνους

τας καὶ ταύτην τὴν ὑπερβολὴν τῆς τιμαρίας τῷ γ' εἰς τὸ σῶμα ὑβρι-
σμένῳ δεδοκότας. vel ipsum illum ultionis excessum ei condo-
nasse, h. e. declarasse, si non pro legitimo et probando, saltim
pro ignoscendo. ὑπεύθυνον ἑαυτὸν δίδωσιν ὁ σύμβουλος τοῖς πισθεῖσι,
τῇ τύχῃ, τοῖς καιροῖς, τῷ βουλομένῳ 291, 18. χρήματα] πρίασθαι
τὸν καιρὸν πολλῶν χρημάτων, εἰ ἔχοιεν δοῦναι 187, 23. χρόνον δὲ
δοθῆναι concedi, indulgeri τῇ τῶν πολλῶν ἀδυναμίᾳ 399, 19. χά-
ραν] οὐδὲ προνοίας χώραν οὐδεμίαν τῆς ἰδίας ἀσφαλείας δίδόναι. ne
cautioni quidem salutis suæ locum dare 301, ult. ψῆφον δίδόναι
dicitur epistata, cum prytanas, aut præsides iudicii, cum asses-
sores suos, seu juratos, in suffragia mittit, testulas ipsis tra-
dendo. πείσας τὸν πρυτανεύοντα δοῦναι τὴν ψῆφον 542, 18. Aliæ
dictiones miscellanæ. οὐδὲ δίδόντων τῶν καιρῶν Ἀμφίπολιν δέξα-
σθαι δύναισθ' ἂν 43, 21. φασὶ δ' *εὐνοία δίδόναι, καὶ τοῦτο τοῦ-
νομα ἔχει τὰ λήμματα ταῦτα 96, 10. δότε δ', εἰ βούλεσθε, δότε
αὐτῷ τοῦτο. concedite. *allow him this* 274, 1. = τῶν ἐπιτηδείων
οὐδὲν ἐδίδου *Æ.* 14, 39. ἀνακοινοῦσθαι τινι, εἰ δὲ 36, 24. εὐθύνας
δίδωμι, μόνος, δέκατος αὐτὸς πρεσβεύσας 52, 11. δίδεται τὸ σῶμα τῷ
κινδύνῳ 52, 29. δίδόναι ψῆφον δὲ τῷ τοῦ νόμου δικαίῳ, οὐ τῇ τοῦ
ῥήτορος ἀναισχυντίᾳ 56, 13. διαχειροτονίαν δίδόναι τῷ δήμῳ 59, 13.
ἀπολαύον καὶ ἐμπιπλάμενος τῆς δικομένης ὑφ' ὑμῶν αὐτῷ ἐξουσίας 72,
15. ἐπιτήδειος δίκην δοῦναι 86, 33. χρυσίον ὑμῖν οὐ δώσω. μὴ με
αἰτέιτε· οὐ γὰρ λήψεσθε 88, 1. = μὴ μέλλουσι δάπνιν ἔλεγχον, ἀλλ'
ἤδη δεδοκόσι *I.* 69, 38. b) tribuere, addicere. οἷς ὁ νόμος τὴν
ἀγχιστιάαν δίδωσι 83, 25. δίδωσιν ὁ νόμος τὴν κληρονομίαν 84, 38.
c) largiri, donare, gratuitum, quod habeat accipiens sibi pro-
prium. ἀτίμητόν τι δὲ 41, 24. εὐχετο ἡμῖν ὑγίειαν δίδόναι καὶ
κτῆσιν ἀγαθὴν 70, 29. τοσαύτη προῖξ οὐκ ἂν εἰς πολλήν τινα οὐσίαν
δοθείη 88, 13. d) deferre, *to tender*, εἰ τις αὐτῷ ὅρκον δίδωι 77,
16. e) collocare in matrimonio 53, 26. 64, 17. f) per
testamentum donare, legare 61, 29. g) concedere, veniam,
facultatem dare. δόντων αὐτῷ τῶν νόμων 63, 8. 65, 13. = δίδόναι
εἰς βάσανον *A.* 112, 38. ἔλεγχον. 112, 40. ἂ ὁ νόμος δίδωσί μοι,
μὴ τυχῶν, scil. τούτων 123, 29. = πίστεις καὶ ὅρκους μεγάλους ἀλλή-
λοις δόντες *An.* 14, 29. λόγον σφίσιν αὐτοῖς ἔδοσαν, deliberationes
inter se habebant, vel, ad animum sibi revocabant 17, 34. ὑμῖν
ἔλεγχον τῆς ἀρετῆς ἔδοσαν 19, 29. φοβούμενοι ἔλεγχον ὑμῖν δίδόναι
rationem vobis reddere rerum a se gestarum, aut, copiam sui
arguendi et convincendi vobis facere 20, 15. δίδόναι pro ἑᾶν,
vel ἐπιτρέπειν, vel ἐξουσίαν δίδόναι. permittere aliquid fieri 21, 13.
οὐκ αὐτοὶ δίκην τῆς σφετέρας ἀμαρτίας δίδωσιν. errorem suum non
ipsi suis corporibus luunt 22, 3. = δίδόναι τὴν ψῆφον *L.* 144, 26.
TAYL. τῶν ἑαυτοῦ de suo largiri 195, 43. δίδόναι, ut Latinorum
largiri, pro concedere atque assumere tantisper pro vero, de
quo dubites, aut quod neges reapse verum esse 101, 8. ἐμοῦ
ἀπαντας διδόντος τοὺς θεράποντας (offerente, spondente me traditu-
rum) οὗς φησὶ παραγενέσθαι, παραλαβεῖν οὐκ ἠθέλησε 112, 10. =
δίδόναι πίστιν *Ly.* 157, 36. 41. αἰδίων σίτησιν ἐν πρυτανείᾳ 158,

45. δίκην 159, 17. δάσω θύσαι. id est πρὸς θύμα 161, 17. = δίδουσαι πείραν τρόπου καὶ λαβεῖν D. 108, 10.

δίδυμος] ἀδελφὸς ὑποπάτριος καὶ ὁμομήτριος, καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς δίδυμος 793, 25.

διεγγυᾶν] διεγγυηθεῖσα ὑπὸ Στεφάνου. cum Stephanus pro ea fidejussisset 1358, pen.

διεγγύησις 724, 6.

διενπεῖν] διειρημένον expressis verbis cum sit definitum atque denuntiatum 219, 23. ἅλλ' ἅττα διείρηκεν, ἃ χρὴ ποιῆσαι. imperavit 644, 4. μηδένα εἶναι ἀτελεῖ τῆς τριηραρχίας διείρηκεν ὁ νόμος 465, 20. *orders once for all, so that it must be acquiesced in.* οὐ διείρηται, τί πρακτέον, ἢ μὴ 666, 13.

διεῖρειν] τινὲς πρῶτον ὥσπερ τὰς βελόνας διεύρουσι Æ. 77, 27.

* διενοχλεῖν] σφόδρα ἀκριβῶς δεικνύναι πειρώμενος διενοχλῶ πάσαι τοῦτ' αὐτὸ ὑμᾶς εἰδότας 446, 25. compositum pro simplici ἐνοχλεῖν.

διεξέρχασθαι] πάντα διεξελήλυθεν omnium suarum machinarum fecit periculum, omnes tentavit artes suas 19, 17. τοῦ χάριν δὴ ταῦτα λέγω καὶ διεξέρχομαι 133, 9. πάντα ταῦτα διεξελήλυθεν ἦδη. omnia ista obsolescere, usu detrita sunt, vana, cassa, incredibilia et inefficacia facta sunt 153, 7. πάνθ' ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ἀκριβολογεῖν καὶ διεξέρχομαι 232, 5. ἀπὸ τῆς ἀρχῆς διὰ πάντων ἄχρι τῆς τελευταῖας διεξῆλθον 288, 11. διεξελήλυθαι πάντα τὰ ἐκ τῶν νόμων. præterierant, facta fuerant 541, 22.

διεξιώναι] οὐκ ἐλάττω λόγον ἀνάλωκε τὰλλα διεξιών 228, 8. ἡλικὴν νῦν * διετραγᾶσαι καὶ διεξήεις 232, 23. = διεξιμι πρὸς ὑμᾶς τοὺς νόμους, ad vos percensebo leges Æ. 2, 4. ὅταν διεξίωσι τὰς κλήσεις, quid sibi vult? 5, 38. προστάγματα τὰ ἐκ τοῦ ψηφίσματος διεξιώναι de præcone recitante præscripta in formula decreti 75, 35.

διεξόμνησθαι] διεξομεῖται legebatur olim p. 642, 14. ubi nunc legitur διομεῖται.

διέρχασθαι persequi, percensere, enumerare. εἴ τις ἀναγνοίῃ τὰ ψηφίσματα ὑμῶν καὶ τὰς πράξεις ἐφεξῆς διέλθοι, οὐδ' ἂν εἰς πιστεύσειε τῶν αὐτῶν ταῦτα εἶναι κάκεινα 175, 22. b) exire, præterire, exspirare, de tempore 25, 14. 18. διελθόντος τοῦ ἐνιαυτοῦ. evoluto anno 29, antep. χρόνου διεληλυθότος βραχέος 670, 21. ubi etiam accipi potest pro *interjecto* 1279, 5. c) intercedere, interim excurrere. ἐὰν δὲ χρόνος διέλθῃ 998, 25. = κατεσκευασμένους λόγους διαλθεῖν, verba loqui, multa calliditate, arte, et exquisitis rationis officiiis constructa Æ. 67, 15. = διαλθεῖν εἶδει με τρεῖς θύρας L. 121, 28.

διρωτᾶν] οἱ διρωτῶντες iterum iterumque interrogantes, et oratorem media in oratione interpellantes 34, 22.

διτετε] ἅμα καὶ ἡβήσῃ ἐπὶ διτετε, κρατεῖν τῶν χρημάτων 1135, 4. = ὅσοι ἐπὶ διτετε ἡβῶσι Æ. 70, 42. = ὅποτε ἐπὶ διτετε ad biennium ἡβήσειαν I. 72, 17. 80, 46.

διευκρινεῖσθαι 818, 13.

διευλαβεῖσθαι pro simplici 377, 18. διευλαβούμενον τὰς τοιαύτας ἐπιπλήξεις 1406, 24.

διευτυχεῖν τῇ ὁσίᾳ συνεχῶς οὐ πολλοῖς τῶν πολιτῶν διαμένειν εἶθι-
σται 1040, 5. τοὺς διευτυχηκότας τῶν ἀνταγωνιστῶν 1410, 7.

διήγησις] προσεπιπονεῖν ἀκούοντας καὶ τὴν λοιπὴν διήγησιν *Æ.* 34, 1.
δημερεύειν ἐν τῷ κυβεῖα, οὗ ἡ τηλία τίθεται *Æ.* 8, 21.

διάρχειν] διῆξα, ad finem gessi magistratum *L. ap. Harpocr.*
διέναι (ab ἡμῖ) transmittere, alicui transitum per agrum
suum concedere. μήτε Θηβαίων διέντων 276, 9. ἡ *διέντας αὐτοὺς
ἐφ' ἡμᾶς 299, 10.

διπλόλια *A.* 120, 10.

διστάνειν] εἰς μέρος πολλὰ diducere, distrahere, discindere 245,
22. ἡ Πελοπόννησος διεστῆκει 231, 5. διεστάναι discordare, dis-
sidere 26, 20. διεστηκότων εἰς δύο μέρη τῶν ἐν ταῖς πόλεσι 132,
12.

δισχυρίζεσθαι] οὐ πάνυ δισχυρίζομαι 447, 25. = δισχυρίζεσθαι
τοῖς ἔξω τοῦ λόγου *Æ.* 25, 9. = *I.* [14, 59.]

δικάζειν de iudice sententiam pronunciante, causam discep-
tante. ἀλλὰ καὶ τῷ τοὺς δικάζοντας ὑμᾶς δῆμωμοκίνειν 227, 16. δι-
κᾶσαι ταῦτα ἑαυτῷ ἔφυγε detrectavit hoc ipse sibi jus dicere, h. e.
hanc sibi legem ferre, æquum hoc et se dignum habere, factu-
que necessarium 860, 9. αὐτὸς αὐτῷ ἐδικασεν ipse sibi hanc sen-
tentiam dixit, tanquam iudex sibi a semetipso datus, admo-
nente conscientia, ipse sibi conscius fuit, et pro certo habuit,
ὅτι οὐδὲν αὐτῷ προσήκει τοῦ κλήρου, nullam hereditatis partem ad
se pertinere 1051, 24. ἐδικασα ἔγωγ τοῦτᾳ καὶ οὗτος ἡμῶν inter nos
in hæc capita convenit, ita decidimus inter nos atque transegi-
mus, sine interventu iudicii 1169, 16. δικασάντες ἡμεῖς ἡμῶν αὐ-
τοῖς re privatim inter nos a nobismet amice composita 1176, 17.
δικάζειν ψήφισμα scitum aliquod iudicio suo comprobare, ratum
facere 652, 24. ἐξήλεγξεν, ὡς ἀδικῶς ἐδικάσθη τὰ κριθέντα 642, 6.
In medio. jure experiri in foro, causam coram iudice agitare,
construitur cum genitivo, causam, vel crimen indicante, vel
titulum, ex quo certatur, cum dativo personæ adversus quam,
et cum accusativo. ut δίκην δικάζεσθαι. Καλλάρῳ τὴν αὐτὴν δίκην
δικάζονται Callarum eodem ex titulo in jure prosequuntur 1280,
23. λέγε αὐτὸ τὸ ἔγκλημα, ὃ [id est καθ' ὃ] δικάζομαι 972, pen.
παθὼν ὑπὸ Κόνωνος ταῦτα, ὃν [id est χάριν ὃν, vel προφάσει ὃν]
δικάζομαι 1270, 1. usurpatur de nullo non genere causarum,
publicarum perinde atque privatarum, verumtamen interdum
sensu strictiore de privatis peculiariter, ut p. 523, 4. ubi τῷ
προβάλλεσθαι, quæ est actio publica, opponitur τὸ δικάζεσθαι his
verbis. εἰ μὴ προὔβαλλόμεν αὐτὸν, ἀλλ' ἐδικαζόμεν, etc. ὅφ' οὗ τε
πρώτου ἐπλήγην, καὶ μάλιστα ὕβρισθην, τοῦτᾳ καὶ δικάζομαι, καὶ
μισῶ καὶ ἐπεξέρχομαι 1267, 8. Juvat jam constructionis hujus
verbi cum genitivo exempla aliquot secundum ordinem alpha-
beticum proponere: ἀργυρίου] ὀρεῖλων ἡμῖν Τιμόθεος τὸ ἀργύριον,
οὗ δικάζομαι αὐτῷ 1196, 26. ἐγγύης] ἐδεδικαστο γὰρ ἂν μοι τῆς
ἐγγύης egisset in me de sponsione 901, 11. θυγατέρων] οἱ παῖδες.
ἂν οἱ τοῦτου τῶν ἡμῶν θυγατέρων ἐδικάζοντο 1124, 11. contenderent

in jure de meis filiabus, ut jus habentes ipsi soli eas in matrimonium ducendi. κλοπῆς] δικάζου κλοπῆς πρὸς διαιτητὴν 601, 23. πληγῶν] ὁ Παρμένων ἰδικάζετο τούτῳ τῶν τε πληγῶν, ὃν ἔλαβεν ὑπὸ τούτου, —καὶ ὅτι τοῦ ἐς Σικελίαν πλοῦ ὑπὸ τούτου κατεκαλύθη 896, 20. διδῶσιν οἱ νόμοι δικάζεσθαι τῶν οὕτω πραχθέντων 962, 27. φόνου] ὑπὲρ ἃν ἂν μὴ διδῶ φόνου δικάσασθαι 122, 15. = φέρετε τὴν ψῆφον εἰς ἀπολογισμὸν τοῖς παροῦσι τῶν πολιτῶν, ἐπερησομένοις δὲ ὑμᾶς τί ἰδικάζετε Αἲ. 89, 8. = I. 39, 1. = δικάζειν τὰ δίκαια. ex æquo jus reddere A. 114, 37. εἰ δέοι ἀμαρτάνειν ἐπὶ τῷ *δικάζειν 140, 12. In medio. τὴν οὐσίαν, οὐ δικαζόμενον, non calumniis fo-rensibus, ἀλλ' ἐργαζόμενον κεκτημένον 117, 34. τὴν δίκην τὴν δεδι-κασμένην παραβαίνειν. pronuntiatam sententiam 139, 38. ποίαν δίκην οὐ δικάσωντ' ἂν 147, 10. = δικάζεσθαι de oratore, postulare. οὐδενὶ οὔτε δίκην ἰδικασάμεθα L. 120, 27. 95, 41. δικάζεσθαι κακη-γορίας postulare aliquem convicii 116, 22. 118, 13. 117, 16. ἰδικαζόμεν τῆς οἰκίας τοῖς ἔχουσι 148, 33. de judice. φόνου δίκας δικάζεσθαι 117, 12. ΤΑΥΛ. qui in hoc postremo loco lapsus est. non ibi δικάζονται ad judices refertur, sed ad partes inter se contententes. Θέωνι κακηγορίας ἰδικάσω 117, 16. 118, 13. αἰ-σχροῦς δίκας δεδικασμαι. turpium criminum me reum esse factum 163, 15. δίκασαι αὐτῷ κατὰ τοὺς νόμους ap. Harpocr. in καρπῷ δίκη. τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχειν δικάζοντας ἄξιον, ἣν καὶ νομοθετοῦντας fr. 55. = παῖδας καὶ γυναικας παρακαθισαμένους αὐτοῖς τοὺς δικαστὰς δικάζειν Ly. 167, 42. = πῶς τοῦτον δικάσετε τὸν ἀγῶνα D. 96, 6. οὗς ἡ τύχη ὑπὲρ τοῦ δήμου δικάσοντας ἐπέτρεψε 110, 14.

δικαιολογεῖσθαι] δικαιολογούμενος περιγένοιτο ἡμῶν Αἲ. 31, 2. = jure repetere L. fr. 18.

δικαιολογία, allegatio, prætensio, propositio argumentorum, quibus uteris ad causam tuam defendendam De. 179, 19.

δίκαιος justus, æquus, legitimus, οὐ γὰρ χρόνον τινα δίκαιους αὐτοὺς φέτο ἡ πόλις δεῖν εἶναι, εἴτα κλέπτας, ἀλλ' αἰεὶ δίκαιους 742, 6. οὐ φύσει, ἀλλ' ἐπιβουλεύων, τοῦ πιστευθῆναι ἔνεκα, δίκαιος γεγενῆσθαι 742, 10. λογισμὸς δίκαιος] οἱ δ' εὐδαίμονες δικαίῳ λογισμῷ 1399, 13. Si quis recte vereque æstimet. ἀπορία δικαίων λόγων argu-mentorū, excusationum verarum et justarum 407, 18. dictio hæc δίκαιός ἐστι cum infinitivo sæpe occurrit, significans mere-tur, dignus est, quæ — ut οὐ μὴν οὐδ' ἐνταῦθα ἔλαττον ἔχων δίκαιός ἐστιν ἀπελθεῖν haud convenit eum abire 268, 26. προδότης τρίς, οὐχ ἀπαξ ἀπολωλέναι δίκαιος 374, 27. τούτου τὴν αἰτίαν οὗτός ἐστι δίκαιος ἔχειν 227, 3. 1455, 7. ἐλαεῖν ἐστὶ δίκαιοι, οὐ τοὺς ἀδικούν-τας, ἀλλὰ τοὺς παραλόγως ἀτυχοῦντας 835, 6. οὐδεὶς τυγχάνειν δίκαιος ἐλείου τῶν μηδένα ἐλαούντων 547, 6. εἶδειν δ' ἂν οἱ πρεσβύτε-ροι, καὶ λέγειν τοῖς νεωτέροις ἐστὶ δίκαιοι 1469, 18. τί οὗτος παθεῖν ὑπὸ τῶν ζώντων δίκαιός ἐστι 314, pen. 1430, pen. δίκαιος εἰ ἀγαθὸν τι αὐτὴν ποιῆσαι. personam tuam decet, ita de te meritam, ut beneficio quodam remunerere 1368, 17. δίκαιός εἰμι ποιεῖσθαι τὰς ἀποδείξεις. convenit hoc personæ meæ, et jure meo hoc mihi

sumo, ut doceam 245, 7. οὐ γὰρ ἡμῖν αὐτοῖς πολεμεῖν μᾶλλον, ἢ ἐκείνοις, ἔσμεν δίκαιοι 1432, 21. σιωπᾶν ἔστέ δίκαιοι, μὴ, καὶ κατηγορεῖν καὶ ἔχειν 991, 26. æquum est vos tacere, iniquum, vos, habentes atque tenentes res illud, tamen nos incusare. δαρσῶν δίκαιοις εἶναι τυγχάνειν 243, 6.

Fœmininum δικάια. ἀπολογία δικάια καὶ ἀπλῇ quæ sit 404, 22. τὴν ἀρχὴν τοῦ πολέμου τηρεῖν ὅπως δικάια γενήσεται 179, 4. ἔστι γὰρ ἡσυχία δικάια καὶ συμφέρουσα 328, 2. νῦν δ' ἐκστάς τῆς ὀρθῆς καὶ δικάιας ὁδοῦ 230, 4. τὴν ὀρθὴν καὶ δικάϊαν ὁδὸν τῆς πολιτείας εἰλόμην 332, 4. τῶν σκήψεων τούτων οὐδεμία ἐστὶ πολιτικὴ, οὐδὲ δικάια 373, 2. ἀπ' ὀρθῆς καὶ δικάιας καὶ ἀδιαφθόρου ψυχῆς 325, 14.

Neutrum. τὸ δίκαιον æquum, justum, jus et fas. τὸ εὐσεβὲς καὶ τὸ δίκαιον ἂν τ' ἐπὶ μικροῦ τις, ἂν τ' ἐπὶ μείζονος παραβαίῃ, τὴν αὐτὴν δύναμιν ἔχει 114, 24. οὐ γὰρ ἐστὶ δίκαιον, ὅντα [τινὰ subaudi] πολίτην, τοὺς καθ' ὑμῶν λόγους, ἀλλὰ μὴ τοὺς ὑπὲρ ὑμῶν ἐσκέφθαι 198, 8. ὅπου τὸ δίκαιον εἴη τεταγμένον, ἐνταῦθα προσνέμοντες ἑαυτοὺς 1392, 12. περὶ τὸ ἴσον καὶ δίκαιον σπουδάζειν 211, pen. τὸ δίκαιον οὐ δικάιος διαφυλάττειν 218, 15. πάντες ἡγοῦνται ἂν ἀσθενέστερον τὸ περὶ τούτων δίκαιον εὑρεῖν τοῦ παρὰ τούτοις εὐρημένου δικαίου 642, 2. τοῦτο τὸ δίκαιον οὐκ ἄλλος οὐδεὶς, ἀλλ' αὐτὸς σὺ σαυτῷ ὥρισας 1291, 11. hanc legem ipse tute tibi met sanxisti, has partes tibi injunxisti. μηδεμίαν μῆτε χάριν, μῆτ' ἄνδρα ποιεῖσθαι περὶ πλείονος, ἢ τὸ δίκαιον 143, 7. ἀνγκλήτως τῷ δικαίῳ χρῆσθαι 220, 5. ἄξιον τούτους ἐπαινεῖν τῶν ἀνθρώπων, οἱ μηδεμίαν ὀφέλειαν προαιροῦνται τοῦ δικαίου. χρήματα μὲν γάρ ἐστι κτήσασθαι [f. addendum ῥάδιον] δόξαν δ' οὐ ῥάδιον χρημάτων πρῆσθαι. pro sententia Demosthenis refert Stobæus p. 104, 1. quæ non videntur ipsa oratoris verba esse, sed sententia e locis ejus nescio quibus collecta et adumbrata. Priori quidem parti hujus sententiæ similis est locus, qui p. 1429, 3. Demosthenis nostri legitur. b) titulus juris, locus, caput, argumentum, aut purgandi sui, aut alterius arguendi. ὑπάρχει μοι καὶ τοῦτο τὸ δίκαιον 164, 24. πάντῃ ἂν ἀχθόμην, εἰ τοῦτο μόνον δέξαιμι δίκαιον κατηγορεῖν τοῦ νόμου. si solum hunc legis locum vitiosum—477, 6. τούτῳ ταῦτ' δίκαιον ὑπάρχειν εἰκὸς παρὰ πάντων, idem jus, idem meritum, ob quod eum par sit ab aliis bene secusve accipi 574, 15. οὐχὶ προσήγαγε τὸ δίκαιον τοῦτο 615, 16. εἰ δ' ἄρ' ἠγνόησε ταῦτα, καὶ τοῦτο τὸ δίκαιον ἔχων, ὥς νῦν φήσει, οὐ παρεσκιάαστο ὑπὲρ τηλικούτου κινδύνου. hoc usus prætextu 1266, 2. ἐν πρὸς ἅπαντας ὑπάρχει μοι δίκαιον τοὺς τούτων λόγους 1272, 16. In plurali. τὰ δίκαια. sive æqua et justa; sive jura, et tituli juris, quibus fretus quisque agit, excusationes. πρὸς ἕκαστον δὴ τούτων ἀκούσατε ἃ λέγομεν δίκαια 1289, 27. τῶν Ἑλληνικῶν δικαίων οἱ κρατοῦντες ὀρίσται τοῖς ἥττοσιν γίνονται 199, 17. ἐπὶ δίκαιοις δάμαρτα εἶναι. conditione ea, ut præstet omnia uxori cuique legitimæ præstanda, et fruatur juribus omnibus honestæ matrifamilias competentibus 1134, 16. τῶν

ἰδίαν δικαίων τῶν ἐν ταῖς πολιτείαις οἱ νόμοι κοινὴν τὴν μετουσίαν καὶ ἴσῃν ἔδωσαν καὶ τοῖς ἀσθενέσι καὶ τοῖς ἰσχυροῖς 199, 14. ubi τῶν ἐν ταῖς πολιτείαις tam ad δικαίων potest referri, quam ad insequens τοῖς ἀσθενέσι et ἰσχυροῖς. τὰ κοινὰ δίκαια 778, 22. τὰ τοιούτῳ τοῦ ἀγῶνος δικάει ἐστὶν ἰσχυρὰ 770, 7. ταῦτα δὲ πάντα μεγάλαν δικαίων παρ' ὑμῖν ἰσχύειν πλέον 990, 21. τοῖς μὲν τῆς ἐνδείξεως δικαίοις πᾶσιν ἐάλασκεν. juribus et punctis omnibus, quibus armatus tu possis aliquem actione ἐνδείξεως premere 774, 23. τὰ τῶν προγόνων καλὰ decora καὶ δίκαια jura ἀναιρεῖν 246, 4. ἐπὶ τὰ δίκαια εἰς Σικελίαν ἀναπλεῖν in Siciliam renavigare juris æqui illinc repetendi ergo 887, 24. τὰ κοινὰ δίκαια ἀνατρέψειν οἷσι 778, 22. πῶς γὰρ οὐ δεῖον, τῶν αὐτῶν δικαίων ἡξιοκέναι dignum censuisse, ut eædem poenæ scriberentur legitimæ atque ex jure competentes, τοὺς ἐξεληλεγμένους ἀδικούντας τὴν πόλιν πρότερον, καὶ τοὺς μὴδ' εἰ κρίσεως ἄξιον ἐργάζονται τι δήλους 724, 13. ἀπολαύειν τῶν δικαίων. jura sua tueri, exercere, fructus eorum percipere 218, 5. προσέρχῃ παρὸς ταῦτα, ἀφ' ὧν ἀπελαύνουσί σε οἱ νόμοι, ἀπεσχοινισμένος [scil. ἀπ' αὐτῶν] πᾶσι τοῖς ἐν τῇ πόλει δικαίοις unde exclusus es per omnia universi juris civilis capita 778, 17. nam τὰ δίκαια sunt cuique convenientia, sive fructuosa et optabilia, sive molesta et ingrata atque damnosa, præstanda, fruenda, speranda, metuenda. τὰ τῶν ἄλλων δίκαια βραβεύειν 36, 7. εἰκόντες τοῖς ὑμετέροις δικαίοις 802, 15. οἱ δ' ἀντίδικοι, μεθ' ἑαυτοῦ δείξον ἐκάτερος ὄντα τὰ τῶν νόμων δίκαια ἰσχυρὰ 771, 2. μόνου τῶν τότε ῥητόρων ἐξετάσαντος ἑμοῦ τὰ ὑπὲρ ὑμῶν δίκαια 1469, 22. οὐκ ἂν ἡμεῖς εἴημεν οἱ μεταβαλλόμενοι, ἀλλ' οἱ μὴ θέλοντες ἐμμένειν τοῖς δικαίοις 206, 1. μὴ πρόσιν δῶμεν βασιλεῖ τοῦ τὰ δίκαια ὑπὲρ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ζητῆιν inquirere in jura Græcis reliquis debita, atque salva conservanda, tuenda, eaque tueri violatoresque eorum ulcisci 188, 21. τί οὐχ, ὥσπερ οἱ ἄλλοι, τὰ δίκαια ἐλάμβανες ἐν τῇ γῇ. cur non, adhuc in continente cum essetis, a debitore tuo tibi præstari curasti atque exegisti eā, quæ ille tibi ad securitatem crediti tui de jure præstare debebat; ut tibi de numis creditis bona fide red-dendis caveret modis solitis atque debitis 886, pen. ὑπὲρ αὐτοῦ ραδίως ἂν τὰ δίκαια ἐλάμβανες εὐθύς, εἴ τι ἥδικου. jus tuum repetisses 951, 13. ὡς ἄτοπόν ἐστι περὶ τῶν δικαίων ὑμᾶς διδάσκειν, αὐτὸν οὐ ποιοῦντα τὰ δίκαια 198, 7. εἰ τὰ δίκαια πράττοντα in exercitio æqui juris ἐώραν αὐτὸν ὑψημένον honestis artibus 19, 22. δεῖ σκοπεῖν αἰεὶ καὶ πράττειν τὰ δίκαια, συμπαρατηρεῖν δὲ ὡς ἅμα καὶ συμφέροντα ἔσται ταῦτα 204, 19. ταύτην ἀπάντων τῶν κακῶν ἀρχὴν ἐρρήσομεν, τὸ μὴ θέλειν τὰ δίκαια πράττειν 208, 16. τὰ δίκαια πάντες, ἂν καὶ μὴ βούλωνται, μέχρι τοῦ γε αἰσχύνονται μὴ πράττειν 208, 10. τὸν καιρὸν ἰσχύειν καὶ ἄνευ τοῦ δικαίου τὸ συμφέρον πράττειν opportunitates temporum efficere valere, ut, quod e re vestra sit, id agatis, etiamsi æquo et justo repugnet 214, 6. τῶν ὑμετέρων δικαίων προῖστασθαι 700, 22. τῶν ἄλλων ἀπάντων ὅπως ἀδικεῖν δυνήσονται παρεσκευασμένων, μόνους ἡμᾶς τὰ δίκαια προτείνεσθαι 199, 4. ἂ γὰρ ἂν δίκαια σὺ σαγνῶ κατὰ τούτου τάξης, τὰ αὐτὰ

ταύτ' ἔξει κατὰ σοῦ παρὰ τῶν τὸν σὸν πατέρα κτησαμένων 959, 10. εἰ δ' ἐκ τούτων τὰ δίκαια τίθενται 91, ult. οὗτος δὲ τηλικαῦτα δίκαια φυγῶν, καὶ σαφεῖς οὕτω καὶ μεγάλους ἐλέγχους παραλιπὼν 874, ult. = τυγχάνειν τινὸς τῶν δικαίων, partem satisfactionis sibi debitaē nancisci *Æ.* 9, 22. ἀποβλέπειν πρὸς αὐτὸ μόνον τὸ δίκαιον καὶ τὸ συμφέρον 25, 20. τὰ παρ' ἐμοῦ δίκαια πάντα ἀπειλῆφατε 27, 36. χαίρειν δικαίοις λόγοις 28, 10. εἰ γὰρ μηδεὶς ἂν ὑμῶν ἑαυτὸν ἀναπλήσαι φόβου δικαίου βούλοιτο, ἢ που ἀδίκου γε φυλάξαιτ' ἂν 39, 41. ἔρως δίκαιος οὐ προσδέχεται πονηρίαν 50, 27. τοῦτο τὸ δίκαιον μηδὲν ἀνθρώπων ὑμῶν ἐξαιρεῖσθαι 54, 32. διδόναι ψῆφον δεῖ τῷ τοῦ νόμου δικαίῳ, οὐ τῇ τοῦ ῥήτορος ἀναισχυντίᾳ 56, 13. οὐ δίκαιον ἡγούμενοι τὴν ὀργὴν ἀπομνημονεύειν ἐν τῷ πιστευθῆναι, erga eos, qui vobis se suaque omnia credidissent certa vestrae erga se fidei fiducia 66, 1. μετενεγκεῖν τὰ δίκαια 81, 33. κανὼν τοῦ δικαίου παράκειται 82, 27. ὑπερηδᾶν τὴν δικαίαν ἀπολογίαν 82, 29. = οὗτ' ἐλεεῖν ἐστὲ δίκαιοι *I.* 54, 22. τὴν πόλιν εὖ ποιεῖν 54, 36. οὐ γὰρ τοῦτο σκεπτόεν, ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα, εἰ δίκαιον ἢ μή.—τὸν πράττοντά τι δίκαιον οὐ προσῆκεν ἀπορεῖν, ἀλλ' εὐθὺς λέγειν 83, 30. τὸ δίκαιον καὶ τοὺς ὄρκους περὶ πολλοῦ ἐποιήσαντο 85, 30. τοῖς *μὴ δίκαιον ἔχουσι λέγειν, ἀνάγκη τοιοῦτους πορίζεσθαι λόγους 89, 6. εἴπερ τι δίκαιον ἐφρόνει 108, 13. τυγχάνειν τῶν δικαίων. jus suum vel æquum impetrare 107, 17. τὰ δίκαια tituli juris, unde agitur, quibus tu fretus jus tuum postulas, quæ allegas pro causa tua. τὰ ἡμέτερα δίκαια ταῦτ' ἐστὶ 67, 13. ταῦτα μεγάλα ἐστὶ δίκαια. postulationes hæ sunt æquitatis urgentis et evidentis 87, 26. τοιαύτας ἀκριβείας ἔχει παρ' αὐτοῖς τὰ δίκαια. *their whole rights, privileges, customs, usages* 65, 7. = τεκμήριον δίκαιον *A.* 112, 31. οὐδὲ τῶν ἐπιτηδευμάτων ἕνεκα δίκαιοί ἐσμεν meriti sumus τοιούτων κακῶν τυχεῖν 122, 13. οὐ δίκαιοι τὰς τούτων ἀμαρτίας συμφέρειν ἐσμεν 122, 21. οὐ δίκαιος ἀποφυγεῖν ἐστὶ 123, 19. τῷ ἀμαρτῶντι συμφορά δικάια γενέσθαι ἐστίν. par est errore lapsum poenas erroris dare 123, 21. πῶς δίκαιος ἀξίμιος ἀποφυγεῖν ἐστὶ 123, 37. οὐδενὸς ἀμαρτεῖν δικάιος ἐστίν, οἷς οἱ τοιοῦτοι κολλάζονται 125, 40. μείζονα καὶ πλείονα δίκαιοι οἱ ἄρχοντες (scil. πληγῶν) ἀντιπάσχειν εἰσὶν 126, 10. δικαιοτέρός ἐστι φονεὺς εἶναι multo magis convenit eum homicidam haberi—128, 33. οὐδ' οὕτως ἐστὶ δίκαιος ὅφ' ὑμῶν καταλαμβάνεσθαι 128, 38. ἀπολύειν μᾶλλον ἢ καταλαμβάνειν *δίκαιοι ἐστε. decet vos magis absolvere, quam condemnare 129, 5. τούτων οὐ δικάιος ἐστίν ὁ πατήρ δικὴν ἰδίᾳ διδόναι 138, 33. in neutro τὸ δίκαιον. ποῖ τις τὴν καταφυγὴν ποιήσεται ἢ πρὸς ὑμᾶς καὶ τὸ δίκαιον 112, 7. διώκειν καὶ μαρτυρεῖν κατὰ τὸ δίκαιον 125, 20. οἱ παρὰ τὸ δίκαιον κρίνοντες καὶ μαρτυροῦντες 125, 28. ἐν τῷ ὑμετέρῳ δικαίῳ οὐχ ἦσσαν ἢ ἐν τῷ ἐμῷ. id est οὐχ ἦσαν οὐμὴν προσῆκει δέχεσθαι ταύτην τὴν αἰτήσιν, ἢ ἐμολ προσῆκει ὑμῖν προσφέρειν 130, 9. ὥσπερ καὶ τὸ δίκαιον ἔχει, ut etiam par est.—βοηθεῖτε τῷ δικαίῳ 139, 1. ὁ νόμος et τὸ δίκαιον inter se opponuntur, jus scriptum et usu tritum, cum eo, quod in se per naturam rerum justum foret et deberet esse 139, 33. τὸ δίκαιον bona causa, οὐ οὐδέν ἐστιν ἀνδρὶ πλείονος ἄξιον, id est οὐ ἐντιμότερον

καὶ σπουδαιότερον οὐδὲν δεῖ εἶναι ἀνδρὶ καλῶ κάγαθῶ 140, 25. ἀποστερῶν ἑμαυτὸν τὸ δίκαιον. me jure meo defraudans 141, 2. = δίκαιος ὠφελήσθηναι L. 187, 6. οὐτ' ὀφείλω, οὐτ' ἐκτίσαι δίκαιός εἰμι 115, 8. 159, 6. 160, 38. TAYL. τὰ δίκαια βοηθεῖν 102, 40. οὐ δίκαιος διὰ τοῦτό ἐστι βλάπτεσθαι. non ideo meretur noxia affici 159, 6. πολλῶν δικαιοτέροι ἐστε τούτοις χαρίζεσθαι, ὧν πεπειράσθε. vos multo magis decet 161, 13. δίκαιός εἰμι (nisi potius ei leg. est in secunda persona) μηδὲν παραλιπεῖν, ἀλλ' ἅπαντα εἰπεῖν fr. 6, 3. = *δίκαιος, in fœminino, ac si adjectivum duarum terminationum esset Ly. 147, 39. δίκαια κατηγορία hæc est, quæ neque reum falsorum criminum accusat, neque causæ aliena immiscet 149, 11. = πάντων τῶν ἐν τοῖς γράμμασι δικαίων φύλαξ D. 101, 13. ἐκ τῶν προκλήσεων μαθούσῃ τὸ δίκαιον. verum et æquum 90, 30. ἄκυρος ἐστὶ τοῦ δικαίου. negabitur ejus sententiam de jure ratam et validam esse 91, 4. *τῇ γνώμῃ πλέον ἢ τῶ δικαίῳ ἀπονέμοντες 97, 14. τῇ συγνώμῃ μᾶλλον ἢ τῶ δικαίῳ προσθέμενοι 97, 22. καταχαρισάμενοι οὐδὲν τῶν κοινῶν δικαίων 103, 35. λύειν τὰ δίκαια 103, 37. τὸ πέρας ἔχοντες ἀπάντων τῶν ἐν τῇ πόλει δικαίων 110, 15. δικαιοσύνη] istud οὐ δικαιοσύνην, ἀλλ' ἀνανδρίαν ἡγοῦμαι 199, 5. = διαφέροντα πρὸς δικαιοσύνην καὶ ἐγκράτειαν Æ. 25, 42. προπηλακισμὸς δικαιοσύνης 90, 22. = περὶ δικαιοσύνης καὶ ἀρετῆς πολλοὺς καὶ σεμνοὺς λόγους L. fr. 2, 3.

δικαίως] ἔργῳ μαρτυρήσας, ὅτι δικαίως καὶ καθαρῶς ὑπὲρ τῶν πολιτῶν ἀνθεστήκει Φιλίππῳ 127, 4. δικαίως τῆς πολιτείας ἀλλήλοις κοινωσθῆναι 142, pen. τὸ δίκαιον οὐ δικαίως διαφυλάττειν 218, 15. δ. ἀκούειν ἀπολογουμένου 227, 13. ὁ τὸν ῥήτορα βουλόμενος δικαίως ἐξετάζειν 304, pen. δ. καὶ ἀδωροδοκῆτως 310, 21. εἰκότως καὶ δ. 323, pen. ὑγιῶς καὶ δ. καὶ ἀπλῶς πεπολίτευμαι 325, 17. δ. καὶ ἀδίκως ἀμφισβητεῖν τῶν ἀλλοτρίων. quocunque pacto, fas nefas sit, pensi non habentes 1108, 18. καλῶς καὶ δ. ἀκρύσαντες ὑμεῖς ἅπαντα γινώτε 1180, 25. = καὶ δικαίως. and that with good reason I. 105, 13. ὀρθῶς καὶ δικαίως optima fide 105, 19. = δικαίως καὶ ἀδίκως. quocunque pacto An. 17, 37. ὅτῳ ἂν μοι δικαίως διαβεβλήσθε 22, 41.

δικαίωσις, idem quod δίκαιον. titulus juris, quo causam tuam confirmes. ἐτι πλείονας νόμους καὶ ἄλλας δικαίωσεις παρασχέσομαι L. 115, 5.

δικαστήριον] ἐν τοῖς δικαστηρίοις ὑμῖν ἐστὶν ἡ σωτηρία 170, 27. πρὸς ἅπαντα ἔρχονται τὰ δικαστήρια, οἱ μὲν δικασταὶ—οἱ δ' ἀντίδικοι—770, pen. δεῖ ἐν μὲν τοῖς ὅπλοις φοβεροὺς, ἐν δὲ τοῖς δικαστηρίοις φιλανθρώπους εἶναι 171, 8. τοὺς ἐν τοῖς δικαστηρίοις κεκριμένους ἀφιέντες 215, 4. οἰκοδομῆσαι τοὺς προγόνους ταυτὶ τὰ δικαστήρια 268, 20. 785, 3. τὰ δικαστήρια κυριώτερα οὐ μόνον τῶν δημοτῶν, ἀλλὰ καὶ τῆς βουλῆς, καὶ τοῦ δήμου αὐτοῦ. κατὰ γὰρ πάντα αἱ παρ' ὑμῖν κρίσεις δικαιοτάται 1316, 9. τὸ δικαστήριον sic nude dictum est p. 720, 24. Helisea. id quod e versu penultimo ejusdem paginæ constat. et nescio, an alibi quoque. = ἐπιστῆναι τῇ κατηγορίᾳ ἐπὶ τοῦ δικαστηρίου Æ. 16, 15. προσεστά-

ναί πρὸς τῷ δικαστηρίῳ 16, 34. ὥστ' οὐδ' ἀπαντήσεσθαι με ἐπὶ τὸ δικαστήριον 24, πεη. ἐκφεύγειν ἐκ τοῦ δικαστηρίου, non tam absolvi iudicio, quam abire non condemnatus, errore quodam iudicium 25, 29. ἐπανίεναι οἶκαδε ἐκ τοῦ δικαστηρίου 26, 26. γράφειν λόγους εἰς δικαστήρια μισθοῦ 50, 21. διαφυγγάνειν ἐκ τῶν δικαστηρίων 55, 13. ἡγεμονίας δικαστηρίων ὅσοι λαμβάνουσιν 55, ult. ἐπιστάται πάντες ἔργων (scil. δημοσίων) ἡγεμονία χρῶνται δικαστηρίου 56, 1. τὰ μέγιστα τῶν ἐν τῇ πόλει συνεδρίων ὑπὸ τῶν δικαστηρίων ἔρχεται ψῆφον 56, 29. ἡγεμονίας δικαστηρίων ἐλάμβανέ 57, 34. ἡγεμονίας δικαστηρίων λαμβάνουσιν αἰρετοὶ 58, 5. γίνεσθαι μοι μικρὸν χρόνον τὴν διάνοιαν (id est κατὰ τὴν διάνοιαν) μὴ ἐν τῷ δικαστηρίῳ 75, 20. ἡ ἡμέρα διαιρεῖται εἰς τρία μέρη, ὅταν εἰσὶν παρανόμων γραφῇ εἰς τὸ δικαστήριον 82, 12. πάλαισμα τοῦτ' ἐστὶ δικαστηρίου, strophæ, argutia, præstigiæ judiciales 83, 19. = οὐδ' ἀκροασόμενοι ἤλθομεν ἐπὶ δικαστήριον I. 35, 5. τὰ ἀμολογημένα ἐπὶ τοῦ δικαστηρίου 50, 13. τὰ δικαστήρια ἐπληρώθη 60, 2. εἰδῶς ἀφειμένην ἐν τῷ δικαστηρίῳ 105, 21. λέγειν ἐπὶ δικαστηρίου 107, 18. = δικαστήριον θεσμοθετῶν An. 4, 40. αἱ τῶν νέων διατριβαὶ οὐκ ἐν τοῖς γυμνασίοις, ἀλλ' ἐν τοῖς δικαστηρίοις εἰσὶ 32, 3. = δικαστήριον παρὰ τοὺς νόμους *πληρωθῆναι ἀδύνατον L. 175, 37. ἐγγὺς οἰκῶν τῆς ἀγορᾶς, οὐδὲ πρὸς δικαστηρίῳ, οὐδὲ πρὸς βουλευτηρίῳ ὤφθην οὐδεπώποτε 157, 4. ἐγὼ δὲ ὁμόσας εἰσῆλθον εἰς τὸ *δικαστήριον 186, 42.

δικαστῆς] δικασταὶ τῶν εὐθυνῶν 53, 22. ἐνοχλεῖν οὐ δικασταῖς τούτων οὖσιν ὑμῖν 600, 1. ἀγορανόμος, ἡ ἀστυνόμος, ἡ δικαστῆς κατὰ δήμους γενόμενος 735, 10. δικαστὴν αὐτὸν αὐτῷ γενέσθαι 864, 10. τοῦ πατρὸς μὴ θέλοντος ἑαυτῷ δι' ἑαυτοῦ γενέσθαι δικαστοῦ. si pater ultro nolle æquo et justo concedere 1240, 18. *to recollect himself, to see the injustice of his proceeding, and submit of his own accord.* δικασταὶ καὶ φύλακες τῶν νόμων εἰσεληλυθέναι δόξετε 771, 22. τοιοῦτοι γένεσθε αὐτῷ δικασταὶ τῶν λεγομένων, ὅλος οὗτος ἐγένετο ἡμῶν κατήγορος 1343, 25. *judeæ dictorum* est ille, qui consentaneam utrinque, tam ad accusandum, quam ad purgandum allatis sententiam æquam pronuntiat. διαπειρᾶσθαι τῶν δικαστῶν ὃ τι γνώσκονται 1180, 4. = κραυγὴ πολλὴ παρὰ τῶν δικαστῶν ἀπαντήσεται Æ. 23, 31. τοσοῦτους καὶ τηλικούτους ἐκκαλέσεσθαι παρὰ τῶν δικαστῶν βορύβους 24, 40. ὡς εὖ τὸ πρᾶγμα ὑφείλετο τῶν δικαστῶν 25, 3. ὅρκος δικαστῶν et locus ex eo 54, 28. ἐξαιρεῖσθαι τῶν δικαστῶν τὰς ψήφους ἐκ τῶν χειρῶν 57, 10. ἂν οἱ δικασταὶ ἡμῶν ἐξ Ἰσου ἀκούωσιν 61, 35. = *δικαστὰς I. 59, 5. = αὐτοὶ σφίσιν αὐτοῖς οὐκ ἤξιωσαν δικασταὶ γενέσθαι A. 112, 42. ὅπως διδώσι δίκην οἱ ἀδικούντες, τούτου ἕνεκα καὶ δικασταὶ ὑμεῖς ἐγένεσθε καὶ ἐκλήθητε 114, 2. τῶν ἔργων δικασταὶ ἐγένεσθε. h. e. sententiam de poena facinoris latam a vobis, ipso facto executi estis 135, 5. = δικαστῶν τοσοῦτων (subaudi, ὄντων vel δικαζόντων, vel ψηφίζομένων) μετέλαβεν οὐδὲ διακοσίας ψήφους An. 3, 29. = περὶ πολλοῦ ἂν ποιησαίμην τοιούτους ὑμᾶς ἐμοὶ δικαστὰς περὶ τούτου τοῦ πράγματος γενέσθαι, οἳ περ ἂν ὑμῖν αὐτοῖς εἴητε τοιαῦτα πεπονθότες L. 91, 1. μὴ μόνον δικαστὰς, ἀλλὰ καὶ νομοθέτας αὐτοὺς γενέσθαι 139, 40. = οὐ μόνον δικαστὰς, ἀλλὰ

καὶ νομοθέτας τοῦ νῦν ἐδικήματος. vos decet, non solum hoc crimen punire, sed etiam de pœna ipsius legem constituere imposte-
rum valituram, ut de pœnæ genere nulla postmodum exsistere possit dubitatio Ly. 149, 1. δικαστῆς ἀπαράιτητος 148, 5. χαλε-
πώτατος 167, 14. τρεῖς, ἐξ ὧν ἡ πολιτεία συνίσταται, ὁ ἀρχων, ὁ
δικαστῆς, ὁ ἰδιώτης 157, 35. v. δικάζειν.

δίκελλα, ligo, Æ. 70, penult.

δίκη Numen, quod æquo juri inter cives tuendo præest,
injurias et scelera ulciscens. οὐδὲ φυλάσσονται σεμνὰ δίκης θέμεθλα,
ἢ σιγῶσα σύνοιδε τὰ γινόμενα etc. 422, 11. τὴν ἀπαράιτητον καὶ
σεμνὴν δίκην, ἣν Ὁρφεὺς παρὰ τὸν τοῦ Διὸς θρόνον φησὶ καθήμενὴν 772,
25. b) jus, quod injuriam passus a reo repetit, judex tribuit,
quod in foro dispensatur, satisfactio, luitio, pœnæ. δίκαι com-
memorantur hæ: Ἀμφικτυονικαὶ 331, ult. βλάβης 522, pen. δη-
μόσιαι publicæ. quæ sunt, auctore Salmasio, eæ, ubi non soli
læso, sed etiam alii cuicunque civi Atheniensi, cui jus esset in
foro agendi, reum deferre licebat, etiamsi læsus ipse nil esset.
οὐκ ἀπὸ τῆς αὐτῆς διανοίας δεῖ τὰς τε ἰδίας δίκας καὶ τὰς δημοσίας κρι-
νεῖν 298, 2. hoc in genere actionum ad actorem e luitione
damni nullum redibat emolumentum, sed multa fisco cedebat.
εἰ δ' ἐγὼ τὴν ἐπὶ τῶν ἰδίων δικῶν πλεονεξίαν ἀφείς, τῇ πόλει παραχωρῶ
τῆς τιμωρίας, καὶ τοῦτον εἰδόμεν τὸν ἀγῶνα, ἀφ' οὗ μὴδὲν ἐστὶ λῆμμα
λαβεῖν ἐμοὶ 523, 22. ἐλάττω πολὺ τῇ πόλει καταβείς, ἢ ὅσα σοι
δίδωσι, καταγελᾷς 563, 27. publicis in judiciis sic procedeba-
tur. fiebat a senatu præjudicium, tum reus judicio populi per-
mittebatur, qui ejus causa in suffragia ibat. quo facto populus
causam ad Helixeam minimam, seu D. virorum, aut ad me-
diam, M. virorum, aut ad maximam, MD. virorum, rejiciebat,
pro gravitate causæ 702, 22. sqq. δίκαι βλάβης et ὕβρεως qua
differant 522, pen. ἐμπορικαὶ mercantile affairs, and court of
judicature, where affairs of commerce are adjusted and settled.
ἐμπορικαὶ δίκαι οὐκ ἦσαν, ὥσπερ νῦν, ἀκριβεῖς, Macedonibus puta
cum Atheniensibus, ante Philippum regem 79, 22. δίκην ἐμπο-
ρικὴν καταδικασάμενος τοῦ Μενίππου 571, 21. ἐπιτροπῆς δίκην τινὲ
λαγχάνειν. aliquem in foro accusare male gestæ tutelæ 853, 18.
ἴδια 298, 2. δίκας ἰδίας μοι προσῆκεν αὐτῷ λαχεῖν 502, 26. δίκαι
ἴδια ἐν τῷ τότε καιρῷ οὐκ ἦσαν, ἀλλ' ἀνεβάλλεσθε διὰ τὸν πόλεμον
1102, 16. μεταλλικαὶ 976, pen. πατρώων, id est ὑπὲρ τῶν πα-
τρώων. ἦν ἵνα τὰς δίκας ἔλαχον τῶν πατρώων τοῖς ἐπιτρόποις 539, 23.
δίκης ἀργύριον est aut illud æs, de quo ista in causa certatur,
aut multa reo dicta 1162, 18. τὸ ἀργύριον τῆς δίκης ἐχομίσατο.
multam a me auferrebat. nam interdum δίκη idem significat,
atque καταδίκη. vide in calce hujus articuli. κληρονόμος τῆς δίκης.
heres pœnæ, ad quem jus devolutum est pœnas a violatore repe-
tendi 521, 18. δίκης παρὰ τινος τυγχάνειν 561, 1.

δίκην δίδοναι. εἰ τῶν λαμβανόντων δίκην ὄντες ἂν δικαίως μετ' ὑμῶν
ἐν τοῖς διδοῦσι γενόμεθα 1300, 9. pœnas sumunt, repetunt,
seu actor, seu judex; pœnas dat reus. τὸ δίκην δοῦναι διαδῶς

271, 18. εισάγειν] οὐδ' αἰσχύνῃ φθόνου δίκην εισάγων. scil. εἰς τὴν πόλιν, aut εἰς τὴν ἀγορὰν 268, 3. εισέρχεσθαι] οὐδεμίαν πώποτε δίκην πρὸς ὑμᾶς εισήλθομεν, οὐτ' ἐγκαλοῦντες, οὐτ' ἐγκαλούμενοι ὑφ' ἐτέρων 907, 6. ἐκτίνειν] τὴν δίκην, id est τὴν καταδίκην, mulctam, ἐξέτισα 1159, 3. 17. ἐπάγειν] causam querelæ dare 277, 11. causam forensem in aliquem immittere, veluti sævam bestiam, necessitate litigandi eum implicare 331, ult. ἔχειν dicuntur, quibus satisfactum fuit quoquo modo. τὴν μὲν οὖν ὑπὲρ αὐτῶν δίκην ἔχουσιν οἱ γε πεισθέντες 521, 16. λαγχάνειν 539, 23. 853, 18. λαμβάνειν] ἡ πόλις δίκην αὐτῇ παρ' αὐτῆς λήψεται 110, ult. ipsa sese puniet. οὐκ ἐν τῇ πόλει δίκην ἀξίαν λαβεῖν, οὐδ' ἐγγυς 229, 12. 518, 20. 1300, 8. ὄφλειν debere pœnas, h. e. a iudicibus ad pœnas dandum condemnari 1158, 19. ποιῆσθαι δίκην dicuntur iudices ultionem exercentes 1018, 16. συντελεῖν δ. κατὰ τινος 277, 14. τελείσθαι perficere, ut dies et forum sibi, actori, adversus reum a iudice detur. πρὸς δὲ τοὺς ἐξ ἐκείνων ἡμᾶς, περὶ ὧν αὐτοὺς ἀφήκατε, εἰκοστῶ νῦν ἔτει δίκην τελέσαισθ' ὑμεῖς 990, 2. ὑπέχειν λόγον καὶ δίκην τῶν πεπραγμένων 371, 19. 645, 27. μὴ προσήκοντος ἐγκλήματος φεύγειν δίκην 985, 6. δίκη denique pro καταδίκη mulcta usurpatur, ut 1159, 3. 17. = ἀποτισάτω (scil. τὴν ζημίαν) ἐν ἑνδεκα ἡμέραις μετὰ τὴν δίκην A. 3, 17. λαγχάνειν τινι δίκην, dicere diem, instituere actionem adversus aliquem 9, 24. λήξεις δικῶν ἐποιήσατο 9, 29. διάλυσιν τῆς δίκης εὐρέσθαι 10, 5. ἐγκαλεῖν τινι δίκην, jus ab aliquo petere, eum in jus vocare, ibid. ἐν ταῖς φονικαῖς δίκαις ἐπὶ Παλλαδίῳ 39, 35. δεκατράλντους δίκας λαγχάνων 41, 13. δικῶν ἥττα 69, 16. ἐπιτήδειος δίκην δοῦναι 86, 33. = δίκην σίτου ἢ τῆς προικὸς δικάζεσθαι I. 38, 38. μόνων τούτων τῶν δικῶν ἀκινδύνων τοῖς διώκουσιν οὐσῶν 42, 28. (scil. de mala parentum tractatione.) οὐκ ἂν ἰδίας μόνον δίκας ἐφυγεν ὁ βιαζόμενος, ἀλλὰ καὶ δημοσίᾳ εισαγγελθεὶς ἐκινδύνευσεν ἂν περὶ τοῦ σώματος καὶ τῆς οὐσίας ἀπάσης 44, 16. δικῶν οὐσῶν, quamvis fora exercerentur, et jura redderentur petentibus 51, 4. πρὸ δίκης antequam hæc causa ad iudices delata de eaque legitime quæsitum et cognitum esset 51, 27. μήτε πρὸς ἐμὲ, μήτε κατ' ἐμοῦ δίκην εἶναι φησι. negat in jure mecum agere licere, neque ex titulo paris juris, neque ex titulo damni accepti 87, 22. τούτω δὲ λαγχάνει δίκην τῆς ἀπορρήσεως [24, 37.] = justitia, jus æquum. b) causa, lis, controversia forensis, de qua iudicibus disceptandum est. εισάγειν δίκην A. 146, 16. 17. παραδίδόναι δίκην φόνου 146, 19. c) sententia iudicum de controversia ferenda seu lata. ἀνάγκη τῆς δίκης νικᾶσθαι. concedendum et parendum est sententiæ a iudicibus latae, παρὰ τὸ ἀληθὲς etiamsi iniqua et veritati adversa fuerit 139, 40. οὐκ ἔχει τέλος, ἀλλ' ἐν ὑμῖν ἐστὶ καὶ τῇ δίκῃ 140, 4. ἡ δίκη ἰσχυροτέρα τοῦ δικαίου καὶ τοῦ ἀληθοῦς 141, 31. χρῆσθαι τῇ δίκῃ καὶ τῷ νόμῳ. esse in auctoritate iudicum, parere edicto legis 141, 32. 42. d) Dea, numen. δίκη δὲ κυβερνήσειεν 113, 3. e) magistratus, XI viri 112, 33. f) satisfactio, luitio, pœna. ἔχοντός γε τὴν δίκην τοῦ φονέως 124, 45. ἀξίαν δίκην τοῦ πάθους τῷ ἐργασα-

μένω ἐπιθέντες 125, 37. τοῦτοις ὁ θεὸς ἐπιθεῖη τὴν δίκην 126, 36. = ἐπιτιθέναι δίκην An. 4, 24. ἀνάδικοι δίκαι 12, 7. οὐκ αὐτοὶ δίκην δίδασιν 22, 3. = δίκην, γραφὴν, εἰσαγγελίαν L. 146, 38. ὅσας ἡ δίκας ἰδίας συκοφαντῶν ἐδικάζετο, ἡ γραφὰς ὅσας ἐγράψατο, ἡ ἀπογραφὰς ἀπέγραψεν 135, 42. δίκην λαβεῖν pœnas sumere 94, 27. παρ' ἐμοῦ 102, 30. ἐτέρου 104, 19. τῇ τῶν τεθνεώτων ἀρετῇ 123, 27. δίκην ἔχειν 191, 10. δοῦναι 100, 10. et passim. τοῖς θεοῖς 104, 11. δίκας δίδοναι 176, 19. δίκην ἀσεβείας παρ' ἐτέρου λαβεῖν. ΤΑΥΛ. ταῖς γραφαῖς causis publicis opponuntur αἱ δίκαι causæ privatæ 95, 40. δίκας ἐξ ἀντιδόσεως κακῶς ἀγωνίζεσθαι 98, 13. οὐ μόνον παρ' ἀνθρώποις, ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς θεοῖς δίδοναι δίκην 104, 11. προσκαλεῖσθαι δίκην ἀσεβείας πρὸς βασιλέα apud regem sacrorum de sacris violatis aliquem postulare 104, 13. δίκαι οὐκ ἦσαν ἐν τῷ πολέμῳ 148, 19. ὅτε πρῶτον αἱ ἀστυκαὶ δίκαι ἐδικάζοντο 148, 20. δίκην δίδωσι non, ut alias, significat, pœnas dat, sed iudicio se sistit, discrimen iudicii subit 158, 26. δίκην οὗτος ὑμῖν δίδωσιν. hic sui vobis facit copiam, ut, si velitis, pœnas de se sumatis 160, 4. ἀντιγράφεσθαι δίκην μὴ εἰσαγώγιμον εἶναι 166, 46. ἀνωμοσία τῆς δίκης 167, 38. ἐκτίνειν τὴν δίκην solvere mulctam a iudicibus irrogatam 167, 42. ἔχθραν, οὐ δίκην, παρ' αὐτῶν λαμβάνετε. odium eorum initis, non pœnas sumitis 179, 14. = μισθοῦ τὰς δίκας λέγειν. mercede conductus orationes forenses coram tribunali recitare D. 104, 19.

δίδος] δίδον αἰτεῖν ἐπὶ Φίλιππον Æ. 75, 9.

διοδύρεσθαι] διαδύρετο τὴν ἑαυτοῦ συμφορὰν 1248, 19.

διοικεῖν rem, præsertim familiarem, fiscum, administrare, dispensare, gerere, peragere, conficere, gubernare. In activo. τὰ γὰρ κοινὰ τῶν Θετταλῶν remp. h. e. impendia in res eas, quibus salus et securitas atque decus civitatis continetur, facienda ἀπὸ τούτων his e vectigalibus δέοι διοικεῖν 15, 22. τὰ μὲν Ἑλληνικὰ πιστῶς, τὰ δὲ πρὸς τοὺς θεοὺς εὐσεβῶς, τὰ δὲ ἐν αὐτοῖς ἴσως διοικεῖν 35, 26. τὰ παρ' ὑμῖν διοικοῦντα [id est εὐτρεπίζοντα] Φίλιππῳ 58, 18. τὰνταῦθα διοικήσειν ὡς ἂν αὐτὸς βούληται 77, 27. ὥσπερ ἂν εἰ τις υἱὸς ἐν οὐσίᾳ πολλῇ γεγωνῶς γνήσιος διώκει τι μὴ καλῶς, μηδ' ὀρθῶς 118, 27. πεντεκαίδεκα ἀργυρίου τάλαντα, ᾧ Καλλισθένης διώκησε 467, 17. ὅπως ἂν, εἰ τινος ἐνδεὶ πρὸς τὰ Παναθηναῖα, διοικηθῇ. si quid opus sit, comparetur. *may be furnished, provided* 708, 25. ἀλλὰ τὴν ἀδελφὴν καλῶς διώκηκεν. egregie collocavit. *excellently married, well provided for* 763, 6. πᾶς ὁ τῶν ἀνθρώπων βίος φύσει καὶ νόμοις διοικεῖται 774, 4. ἀνάγκη τὰ τοιαῦτα διοικεῖν ἐστὶ διὰ ψηφισμάτων καὶ νόμων. talia gerere, ut e. c. sunt tuitio et conservatio sociorum bello petitorum, punitio rebellium, bella terra marique gerenda etc. τὰ πρὸς τὴν πόλιν διοικεῖν reip. præstanda præstare. *to be equal to, or able to answer the expenses in imposts and donations* 832, 23. ἀπορῶ τᾶλλα ὁπάθειν διοικῶ. unde sumam, quo reliquis impendiis faciendis sufficiam 834, 19. τοῦτον καθήμενον καὶ διοικοῦντα τὰ ἐπὶ τῇ τραπέζῃ *he carried on the business of a banker* 1111, pen. οὕτω διοικήσειν καὶ ἐμοὶ καὶ ἑαυτῷ nego-

tium ita gesturum esse e re meaue suaue, ὅπως ἐκάτερος ἡμῶν
 ἔξει τὰ δίκαια 1172, 24. ἡ ἀπὸ τοῦ σώματος ἐργασία οὐχ ἱκανὴν
 εὐπορίαν παρῆχεν, quem corpore quæstum factitabat, is tantum
 haud referebat, *did not bring in so much, ὥστε διοικεῖν τὴν οἰκίαν,*
that the house could be kept or maintained with it 1357, 7. τὰ
 πρὸς ὑμᾶς διοικήσω *I may give you your dues* 1484, 3. In
 medio ex animi sui sententia aliquid gerere, constituere, præ-
 sertim machinari callidis, clandestinis, malitiosis artibus, cu-
 pita consequi, colludere cum aliquo. μετὰ πλείστης ἡσυχίας
 πάνθ', ὅσα βούλεται Φίλιππος, διοικῆσεται 93, 8. διοικεῖσθαι τῶν
 ἰδία τι συμφερόντων 179, 24. Ἰνα, ἐὰν δέξωνται ταῦτα, καὶ πεισθῶ-
 σιν ἡμῖν, καὶ ἂ βουλόμῃθα ὤμεν διαρκημένοι. peregerimus, adepti
 simus 287, ult. τίσι τὰ πλείστα Φίλιππος, ὧν κατέπραξε, διαρκή-
 σατο 309, 8. διοικεῖται πάντα ταῦτα ῥαδίως 1089, 8. διοικούμενον
 οὕτως ἀδίκους πλεονεξίας. tam iniqua emolumenta veteratoriis
 artibus hamantem 1092, 5. 22. διοικησαμένου πρὸς Κτησικλέα
 colludens cum Ct. clandestino pacto inito 1327, 23. προσήκει
 τοὺς ἀντιδίκους ὑπὲρ τῶν ἰδίων, ὅπως ἂν αὐτοὺς πείθωσι, διοικεῖσθαι.
 prout ipsi voluerint potuerintque alii alios persuasionibus per-
 ducere, ita inter se transigere atque componere 1328, 4. = διοι-
 κοῦνται αἱ πολιτεῖαι τοῖς τρόποις τῶν ἐφεστηκότων *Æ.* 1, 20. = εἰ τι
 αὐτῶν κακῶς διαφύκουν *I.* 85, 5. = διοικεῖν ἀκριβῶς πάντα *L.* =
 administrare, curare, peragere *Ly.* 150, 38. = διοικεῖν πολέμους
 καλῶς *D.* 98, 46.

διοίκησις administratio rei, tam privatæ, quam publicæ, h. e.
 fisci, et fiscus ipse; nec non sumtus faciendi. *housekeeping,*
cash, expenditure. bini erant Athenis Strategî, seu prætores,
 alter ὁ ἐπὶ τῶν ὅπλων, alter ὁ ἐπὶ τῆς διοικήσεως ærario præfectus
 238, 14. ejus erat μισθοδοτεῖν copiis militaribus stipendia nume-
 rare 265, 12. ὅπως ἂν τὰ ἱερὰ θύηται καὶ ἡ διοίκησις γένηται ἱκανὴ
 ærarium sufficiat sumtibus faciendis 708, 24. τὴν διοίκησιν ἀναι-
 ρεῖ τὴν θ' ἱερὰν καὶ τὴν ὁσλαν. administrationem redituum publico-
 rum, tam sacris faciendis, quam tuendæ reip. consecratorum
 730, 24. χωρὶς τῆς ἐφ' ἡμέραν διοικήσεως exclusa quotidianorum
 alimentorum præbitione. præter diaria. *besides the daily out-*
goings in keeping house 1111, 10. τὰ περιόντα χρήματα τῆς
 διοικήσεως. *the overplus, what remained in cash, after deduct-*
ing the necessary expenses 1346, 20. ἡ διοίκησις συχὴ sumtus
 in rem familiarem tuendam faciendi crebri spissique erant. *the*
outgoings were considerable 1359, 9. ἐκείνος αὐτὸν ἐν τῷ περὶ
 τὴν διοίκησιν [scil. μέρεϊ] τῆς πολιτείας τάξας. sese consecrasset
 administrationi rei fiscalis 1474, 13. = *Æ.* 58, 14. ὅτε αὐτὸν ἐπὶ
 τὴν κοινὴν διοίκησιν εἰλεσθε 48, 9. = ὅταν ἔχῃ χρήματα ἱκανὰ εἰς διοί-
 κησιν. *to bear the necessary expenses* *L.* 185, 21. = συνεσκευα-
 σμένος τῆς διοικήσεως ὁκτὰ τάλαντα *D.* 100, 25.

διοικίζειν dispescere, diducere habitationes hominum, quæ
 olim continuæ et densæ fuissent, raras facere, spargere pas-
 sim. τὴν Θηβαίων πόλιν διοικεῖν. 59, 15. civitatem, quæ nunc

una sit, unis moenibus conclusa, plures per vias esse dispersum. διοικισμένοι κατὰ κόμης 366, 27. διοικίζειν τῷ λόγῳ 445, 26. = διοικίζειν et διοίκισις de migratione L. 902, 1. TAYL. ὅτ' ἐκ Καλυπτοῦ διοκίζετο εἰς τὴν Φαιδρου οἰκίαν. cum domicilium illinc huc transferret.

διοίκισις emigratio e vetusto domicilio, et in aliud novum immigratio L. 901, ult.

διολλύναι] διολώλεκας οἶκον κακῶς καὶ αἰσχροῦς I. 55, 20. χρήματα πολλά διάλυσσι 58, 11. 106, 22.

διόμνυσθαι dejerare, (nam *de* in compositis interdum respondet Græco *δια*) h. e. cum obtestatione deorum, jurato, seu affirmare aliquid, seu inficiari, cum execratione sui suorumque necessariorum. καταρῶμενος [scil. σεαυτῷ] καὶ διομνύμενος μηδὲν εἶναι σοι καὶ Φιλίππῳ πρᾶγμα [scil. κοινόν] 320, 7. ἃ γὰρ τύθενούτων τῶν πραγμάτων ἡγνεῖσθε διομνύμενοι, ταῦτ' ἐν οἷς ἔπαισεν ἡ πόλις ἀμολογήσατε 321, 8. διομεῖται κατ' ἐξωλείας αὐτοῦ καὶ τοῦ γένους καὶ τῆς οἰκίας ὃ τινα αἰτιάμενος εἰργάσθαι τι τοιοῦτον 642, 15. διομῆ ἐπὶ Παλλαδίᾳ cum jurejurando affirmabis, mulierem ab iis, quos facinoris insimulas, occisam esse 1160, 25. διόμνυσθαι τινα rara dictio, pro, jurejurando aliquem opponere ultioni deorum perjuriam vindicantium. ψεύσασθαι πρὸς ὑμᾶς καὶ διομόσασθαι αὐτοὺς τὸν υἱὸν καὶ τὴν γυναῖκα, οὐκ ἂν ἐτόλμησα 1161, 16. ἀξιώ αὐτὸν ἀναβάττα εἰπεῖν ἐναντίον ὑμῶν διομοσάμενον 1190, 12. διομόσατο οὐκ εἶναι αὐτῷ ἐρόδια τῷ γήρῳ ἱκανὰ 1204, 22. μαρτυροῦνταν καὶ διομνύμενον 1305, 10. 1310, 16. 1312, 20. = jurare simpliciter Æ. 49, 9. διόμνυσθαι τὴν Ἀθηνᾶν 74, ult. = I. 83, 32. = A. 114, 23. ὅρκον τὸν μέγιστον καὶ ἰσχυρότατον 130, 33. 39. 131, 15. 140, 7. 44. 143, 17. 147, 13. ubi διομόσαντες legitur in activo, quod suspectum est, et alias, et quia extra usum est 147, 25. = διόμνυσθαι μέγαν καὶ σεμνὸν ὅρκον L. 96, 5. 98, 18. 101, 7. διαμόσατο τὸν φεύγοντα ὡς ἀπέκτεινε. asseveravit jurejurando, caedem a reo commissam esse 117, 16. = de pluribus, qui omnes eandem in formulam jurant Ly. 165, 43. = διόμνυσθαι τοὺς θεοὺς per fidem deorum jurare D. 96, 12.

διομολογεῖσθαι πρὸς τινα 840, 9. διομολογησάμενοι τοὺς τόκους εἰς ἑκάτερον τῶν ἐμπορίων 1284, 13. palam spondentes reddendum foenus in utrovis horum emporiorum. = ad alterum aliquid polliceri, obstrictum se ei ea de re reddere sua professione Æ. 34, 32. διαμολογήθη αὐτῷ, condictum ipsi et promissum est 69, 33. = εἰ μηδεμίαν προῖκα μὴδ' ὃ διδούς, μὴδ' ὃ λαμβάναν διαμολογήσατο ἔξω ἐπὶ τῇ γυναικὶ I. 40, 37. 40. 41, 29. διομολογοῦνται inter se depeciscuntur περὶ τῶν δοθησομένων 41, 45. 71, 22. *he concerted with me.* οὐκ ἂν ταῦτα διαμολογεῖτο 71, 26. πρὸς Κλίωνα διαμολογήσατο cum Cleone decidisset 77, 14. 85, 42.

διομολογία] οὐκ ἐνῆν κοινωνίαν οὐδὲ διομολογίαν pactum ποιήσασθαι περὶ—I. 86, 4. 15.

Διονύσια] τὴν τῶν Παναθηναίων ἑορτὴν καὶ τὴν τῶν Διονυσίων ἐπὶ τοῦ

καθήκοντος χρόνου γίγνεσθαι 50, 5. Διονύσια νικησάντων αὐτῶν χορηγούντων 1045, 21. in hos ludos magnos apparatus sumtusque faciebant Athenienses 50, 8. τὰ μεγάλα 243, 16. quæ etiam nude τὰ Διονύσια usurpantur 243, ult. Liberalia in Piræeo, alia ἐν ἄστει, alia in Lenæo 517, 25. in Liberalibus, et nescio an aliis quoque majoribus ludis nexi exsolvebantur vinculis 614, 23. = πομπὴ Διονυσίαν τῶν ἐν ἄστει Æ. 6, 40. Διονύσια κατ' ἀγρὸν 22, 26. θίαν εἰς τὰ Διονύσια καταναῖμαι 35, 10. Διονύσια τὰ ἐν ἄστει 36, 3. προσδρία εἰς τὰ Διονύσια 42, 31. πομπὴ τῶν Διονυσίων 48, 22. παρεληλύθει τὰ Διονύσια 63, 25. κριταὶ οἱ ἐκ Διονυσίων, iudices et brabeutæ palmarum in Liberalibus 87, 4. = εἰς Διονύσια εἰς ἀγρὸν ἦγεν ἡμᾶς I. 70, 24. = A. 142, 34. = ὠμόστατε τὸν νόμιμον ὄρκον πρὸ Διονυσίων An. 13, 21. ergone ante Liberalia Athenienses identidem novo sacramento adigebantur? = ἄρνιον ἐκνημένον εἰς τὰ Διονύσια L. 906, 2.

Διονυσιακὸς νόμος, lex de Liberalibus Æ. 58, 36.

Διονύσιον templum Liberi patris ἐν Ἀλμυναῖς I. 72, 40.

Διόνυσος] ἐξεδόθη τῷ Διονύσῳ γυνὴ 1360, ult. 1371, 2. ἐν τῷ ἀρχαιοτάτῳ ἱερῷ τοῦ Διονύσου καὶ ἀγιοτάτῳ τῷ ἐν Ἀλμυναῖς 1371, 4. Bacchum in funere nominare, nefas erat 1398, pen. = θύων τῷ Διονύσῳ I. [9, 39.]

διοπτεύων τὴν ναῦν 929, 20. videtur ejus munus fuisse, ut rerum omnium navigio necessarium sufficientes adessent copię, ut merces salvæ conservarentur, neque furtis minuerentur, neque imbribus aliisve modis corrumperebantur, ut remiges nautæque facerent officium, et satis pascerebantur.

διορθοῦσθαι] διορθωσάμην ὑπὲρ ἑμαυτοῦ καὶ τοῦ ξένου periculum mihi et peregrino imminens præcavi, et prudenti occupatione averti 895, 24. δ. τὰ ἀγνοούμενα corrigere peccata 1463, 18. = θεσμοθεταῖς προστέτακται καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν διορθοῦν τοὺς ἐν τῷ δημοσίῳ νόμους Æ. 59, 7. = διορθοῦσθαι τὴν τοῦ βίου ἀσθένειαν De. 179, 23.

διορίζειν definire, reperitur etiam in activo, sed sæpius in medio. ἡ φύσις αὐτὴ τοῖς ἀγράφοις νόμοις καὶ τοῖς ἀνθρωπίνους ἥδοι *διορικέναι 317, 24. καὶ οὕτω τις δράσῃ, καθαρὸν διώρισεν εἶναι. legislator puta 505, 19. ἐγὼ δὲ τοῦτο πρῶτον ἀπάντων λέγω καὶ διορίζομαι 112, 18. ὡς σαφῶς δηλοῖ καὶ διορίζεται 239, 10. δ. νῦν οὗτος πολλάκις διέβαλλε καὶ διορίζετο definivit subtiliter distinguendo, aut etiam atque etiam diligenter inculcavit 263, 25. ἐγωγε ὁδῶ πᾶσιν ἀνθρώποις διορισμένα καὶ τεταγμένα πως τὰ τοιαῦτα 317, 15. βουλόμενος ἀγωνί [certamine forensi, iudicio] καὶ δικαστηρίῳ μοι διορίσθαι confirmari, et ad omnes perspicuis, disertis verbis demonstrari, παρ' ὑμῖν, ὅτι τάναντία ἐμοὶ καὶ τούτοις πέπρακται 410, pen. παραβὰς τὸ διορισμένον præscriptum et assignatum ἐκ τοῦ νόμου δικαστήριον 629, 10. περὶ τῶν ἰδίων ἃ χρὴ ποιεῖν διορισμένα operam dedimus, ut præscriberentur nobis atque definirentur leges 760, 13. διαρρήδην ἡμῶν διορισμένων ἐν ταῖς συνθήκαις. cum

disertis verbis cavissemus, excepiissemus 1286, 12. βούλομαι δὲ ὑμῖν τὸν νόμον πόρρωθεν προδηγήσασθαι, ὡς ἐτέθη καὶ πρὸς οὓς διαρρίσθη 1376, 24. et ad quos peculiariter atque exclusive restricta fuerit. διαρρίσας τὸν νόμον εὐθέως ἐν τῷ ψηφίσματι πρὸς αὐτούς. statim in ipsa jam rogatione illa sua legis auctor disertis verbis cavit, et cum ipsis depectus est, ut illa vetusta lege se scirent vellente teneri, qua civitate donati quicunque aditu ad honores atque sacerdotia excluderentur 1381, 17. = διορίζειν σαφέστερον τῷ λόγῳ Æ. 13, 31. διορίζεσθαι, asseverare claris et distinctis verbis 70, 27. = διορίζουσιν οἱ νόμοι περὶ ἀπάντων τούτων I. 43, 14. = διορίζομαι περὶ τούτων τοσούτων. affirmo, assevero, vel ita has res distinguo An. 25, 8. τέλος ἔχει καὶ διάρρισταί τούτων ὑπὸ τέρῳ ἐστὶ 30, 9. = διαρρισμένον, absolute et impersonaliter. cum præscriptum et præfinitum ipsi esset L. 183, 24. = ὅσα τῶν ἀδικημάτων νόμος τις διάρρισκε Ly. 149, 2.

διорύττειν sensu proprio et primigenio. Χερρόνησον τοῖς αὐτοῦ πέλεσι διорύττει 73, 8. διорύξας τὸ δεσμοπτήριον ἀπὲρρα 787, 13. τοίχους διорύττοντες καὶ καίοντες τοὺς ἀπαντῶντας 1268, 12. b) figurato, translato. οὕτω κακῶς διακείμεθα καὶ διорωρύνμεθα 118, 11. confossi, perforati sumus, h. e. corrupti, pessumdati. τῷ δὲ κακουργῆσαι καὶ διорύξαι πράγματα οὐδενὸς λείπεται 1111, 2. = διорύξας τὸν Ἄθω Æ. 72, 25. = διорύσσειν τὸν Ἄθω L. 193, 24.

Διοσκουρεῖον 390, 26.

διοχλεῖν L. 103, 38.

διπλασιάζειν τὸν φόρον An. 30, 27. = alterum tantum lucri facere, atque impenderis. ἐπεὶ δ' ἐσώθη salva e peregrinatione in portum rediit navis, καὶ διπλασίασε duplum retulit, h. e. negotiatio tam fuit fructuosa, ut centenæ minæ sumptus ducentenas lucri pepererint L. 908, 9.

διπλάσιος] κοινοῦ κινδύνου τοῖς Ἑλλησι περιστάντος, αὐτὴ διπλάσια τῶν ἄλλων εἰς σωτηρίαν παρέσχετο 306, pen. καταδικάζειν τὴν διπλάσιαν [scil. ἔκτισιν, aut τιμὴν, aut ποινὴν, aut ζημίαν] iudices eum ad depensionem dupli condemnanto 733, 5. νόμοι, ἐν οἷς ἡ διπλασία γέγραπται αὐτοῖς 738, 24. = προσέχε τῷ διπλασίῳ μου A. 122, 34. = εἰ δὲ μὴ, διπλάσιον ὀφείλειν An. 10, 18. σκηπὴν περικὴν διπλάσιαν τῆς δημοσίας ἔπηξαν 33, 8. = διπλασία ἡ νῦν ἐστὶ L. 156, 32.

διπλασιῶς ἄμεινον Æ. 44, 20.

διπλοῦς] διπλᾶς πράττοντες τὰς εἰσφορὰς 617, 21. = οἰκίδιον διπλοῦν domuncula duarum contignationum L. 92, 28. = διπλᾶ τὰ ἰμάτια ἐμπεπορημένους Ly. 153, 5.

δις δις. τῇ πόλει ἡμῶν οἱ Ἕλληνες [sc. εἰς] δις ἤδη ἐκ τῶν μεγίστων κινδύνων σεσσωμένοι 151, 2. δις συμπαταξάμενοι, scil. cum Thebanis 300, 15. οὐκ ἐῷσιν οἱ νόμοι δις πρὸς τὸν αὐτὸν ὑπὲρ τῶν αὐτῶν οὔτε δίκας, οὔτ' εὐθύνas εἶναι 502, 2. οὐδ' εἰ δις τόσα γένοιτο, ὅσα νῦν ἐστὶ 767, 7. = δις περὶ τοῦ αὐτοῦ λέγειν ὁ αὐτὸς τοῖς αὐτοῖς vetitum erat Æ. 5, 33. = καὶ δις τοσαῦτα χρήματα εἶσεν ἂν αὐτοὺς καρποῦ.

σθαι I. 81, 38. = οἱ οὐδ' ὑπὲρ ἑνὸς ἑκάστου τῶν πεπραγμένων δις ἀποθανόντες δίκην δοῦναι δύναιντ' ἐν L. 123, 35.

δισμύριοι 45, 12.

δίστασις dubitatio, controversia, discidium. ὁσίων ἀνευ διστάσεως ἐψηφίσαντο 1318, 10.

δισχίλιοι] ἐν δισχιλίοις ὁ δῆμος ἐψηφίζετο. judicium illud populi constabat bis mille viris L. 133, 5.

διτάλαντον δ' εἶχες ἔρανον δωρεάν 329, 17.

διττοῖς] διτταὶ συνθῆκαι εἰσι τοῖς Ἑλλησι πρὸς βασιλέα 199, 9. = γάμους διττοὺς ὑπὲρ αὐτῆς εἰστίασεν I. 69, 35.

δίπρος ἀργυρόπους 741, 6.

διχῇ] δεῖ δὲ πολλὴν καὶ διχῇ τὴν βοήθειαν εἶναι 14, 17.

διχόθεν] δι' ἀπληστίαν τῶν τρόπων διχόθεν καρποῦνται 614, 7. 754, 13. δ. μισθοφορεῖν 739, 6.

διχοστασία discordia, seditio. διχοστασίας ἔργα παύει 423, 4. διαθεῖσθαι] ταῦτα πάντα ἐκείνοι διαθεοῦντο 384, 14. ἐγὼ μὲν γὰρ ἴσως διεωσάμην amoliar, defendam, profigem, καὶ ἄλλος τις ἂν, ψευδῇ λόγον, καὶ συκοφαντίαν, καὶ οὐκ ἀνήρπασμαι 555, 18. διώσασθαι τὴν ἐπιβουλήν 1342, 19.

διώκειν] ἵνα μὴ ἀναγκάζωνται τὰ συμβαίνοντα διώκειν 51, 20. αἰεὶ τὰ συμβαίνοντα διώκετε eventus consecramini, h. e. ea agitis, quæ in præsens, ad breve tempus, expediant, incrustent ulcus, non sanent, neque funditus exstirpent, consilia sequimini subitanea, temporaria, speciosiora magis, quam salubriora, non certa, non dudum ante prævisa 137, 4. μόλις γὰρ οὕτως ἐλπίς ἐκ πολλοῦ [scil. τοῦ διαστήματος] διώκοντας τὰ προσιμένα εἶλεν δυνηθῆναι 1440, 7. b) sensu forensi. accusare, reum agere, arguere aliquem, aut aliquid. εἰ μὲν οὖν περὶ ὧν ἐδίωκε, μόνον κατηγορήσεν Αἰσχίνης 228, 5. ὁ γὰρ διώκων τοῦ ψηφίσματος τὸ ΛΕΓΕΙΝ etc. nam qui vitii arguit atque notat hanc rogationis Ctesiphontæ formulam, vel locum hunc, quo dicor saluberrima quæque suadere et agere—244, ult. ψευδομαρτυριῶν δ. 848, 17. οὗτοι γὰρ γεγράφασιν εἰς ὃ νῦν ἔγκλημα διώκουσιν, id est εἰς τοῦτο τὸ ἔγκλημα, δι' ὃ νῦν ἐμὲ διώκουσι 988, 22. δίκην διώκειν, id est διὰ δίκης τινὰ διώκειν. actione forensi aliquem persequi 1270, 3. ἀνελομένου τὴν γραφὴν, ἣν ἐδίωκε Στέφανον. habes hic verbum hoc gemino cum accusativo constructum, altero personæ, altero rei. resumente, reprehendente Epæneto accusationem, qua Stephanum fuerat persecutus 1368, 8. = γραφὰς πολλὰς καὶ μεγάλας διώξας, οὐδεμίαν εἶλεν A. 115, 24. διώκειν καὶ μαρτυρεῖν κατὰ τὸ δίκαιον 125, 20. = ἔτυπον καὶ ἐδίωκον καὶ καταλαβὼν βία ἄγειν ἐξήτουν L. 99, 35. †διώκων—φεύγων 144, 21. 98, 39. 118, 41. TAYL. καὶ φεύγειν δίκας, καὶ μὴ οὔσας διώκειν. et accusari, et actiones irritas atque illegitimas suscipere 893, ult.

διαμωσία idem quod ὅρκος simplex. interdum tamen juramentum utrinque præstandum indicat, vi præpositionis διά. τῷ δὲ φαύγοντι τὰ τῆς διαμωσίας ταῦτα a reo autem præstanda sunt ea-

dem circa juramentum mutuū 643, 3. = A. 139, 41. 141, 44. = L. 117, 13.

Διώνη mater Veneris, ejusque oraculum 437, 10. 531, 20. 1487, 2.

διώξις] ὁμωμόκατε δικάσειν περὶ ὧν ἂν ἡ διαξις ᾖ. pronunciaturos solummodo de capitibus accusationis. ταύτην δ' ἀνάγκη τῇ τοῦ διώκοντος λήξει δηλοῦσθαι. illa autem accusationis capita necesse est edi in libello exhibito judici ad impetrandam accusandi veniam 1116, pen. οἱ δὲ νόμοι καλεῖουσιν τούτων [id est ὑπὲρ τούτων, vel χάριν τ.] διώξιν εἶναι. leges edicunt, ut hero cognatove horum, quos dixi, liceat super his, vel eorum gratia, læsorem ipsorum in jure persequi 1160, 24. = ὑπὲρ αὐτῶν ψηφισθαι, ὧν ἡ διαξις ᾖ, de solis illis judicare, quæ incusata sint Æ. 22, 12. = ἀποφυγεῖν καὶ ἀλῶναι ἀμφοτέρας τὰς διώξεις lites, causas forenses A. 118, 25.

διαρρυχῇ] οὗ ἡ διαρρυχῇ ἔμελλε Χερρονήσου ἔσσεθαι 86, 17.

δόγμα] δόγματα κοινὰ pacta conventa, in quæ utrinque consensus fuit. δόγμα Ἀμφικτυόναν, quo cultura agri circa Cirrham consecrati Amphissensibus interdicitur 278, 17. aliud, quo Philippo Macedoni bellum hoc sacrum committitur, idemque dux et imperator foederis Græcorum declaratur 278, 26. τὰ τούτων δόγματα καὶ νόμιμα ἐκ παλαιοῦ παραδοθέντα 804, 16. lex appellatur δόγμα ἀνθρώπων φρονίμων 774, 19. = προσγράφειν ἐν τῷ δόγματι Æ. 63, 31. δόγμα εἰσέφερον (scil. in concilium Amphictyonum) κατὰ τῆς ὑμετέρας πόλεως 70, 2. ἀποδιδόναι δόγμα 71, 16.

δοκεῖν] ἡμεῖς δ' οὐκ οἶδα ὅτινὰ μοι δοκοῦμεν τρόπον ἔχειν πρὸς αὐτὰ 9, 14. δεδογμένους ἀνδροφόνους, id est περὶ ὧν ἔδοξεν, ὅτι εἰσιν ἀνδροφόνου 629, 17. οὐδὲ τὰ νῦν δοκοῦντα ἔδοξεν ἂν ὑμῖν, εἰ μὴ τοὺς λόγους ἤκουσατε 1442, 4. = τῶν ψήφων ἡ τετρασημένῃ, ὅτῳ δοκεῖ (πεπονηθεῖσθαι Τιμαρχος) ἡ δὲ πλήρης, ὅτῳ μὴ Æ. 11, 34. ἀπαλείφειν τι τῶν δεδογμένων περὶ τῆς εἰρήνης 49, 36. προσγράφειν τι τῶν μὴ δοξάντων ὑμῖν ibid. μὴ μοι παρ' ὑμῶν ἀπαντήσῃ τὸ δοκεῖν 61, 9. = δόξαντές του εἶναι ἄξιοι I. [17, 7.] = οὐκ ἔστιν ἔτι τῶν *δοκουμένων ἔλεγχος οὐδεὶς A. 119, 5. = εἰ μὲν ἀδικεῖν δοκῶ si vincar in culpa fuisse L. 96, 33. οἱ δοκοῦντες ἀδικεῖν, ἐξηγημένοι εἰσιν, οἱ δ' ἡδικοῦτες οὐδὲν ἔδοξαν ἀδικεῖν 159, 19. 183, 5. μαρτύρων ἀπορίαν οὐκ ἔσσεθαι μοι δοκῶ 116, 15. TAYL. δεδοκται καταψηφίζεσθαι 181, 42. *ἀλλὰ, καίτοι ἄλογον δοκεῖ εἶναι παρὰ τισιν 177, 9.

δοκιμάζειν] πόλιν—οὐκ ἐκ τῶν ἀνίων εἰ καλῶς ἔχει, δοκιμάζειν δεῖ 144, 19. τῶν πρότερον, ἢ ἐγὼ, [scil. ἰδοκίμασα] ταύτην τὴν συμμαχίαν δοκιμασάντων 281, 25. κήρυκα μὲν ἂν δοκιμάζητε. ut, capto-rem vel præconem si quem deligere velitis, vocem ejus ante omnia spectatis atque tentatis 449, 26. Senatores sorte ducti, antequam honorem capesserent, examen subire tenebantur vitæ antegestæ, sortis nascendi, facultatum etc. βουλευεῖν μου λαχόντος, δοκιμαζομένου κατηγόρου 551, 1. λαγχάνει βουλευεῖν Ἀπολλόθεωρος. δοκιμασθεὶς δὲ, καὶ ὁμῶς τὸν νόμιμον ὄρκον—1346, 2. λαχόντα Theogenem βασιλεύειν—συμπαράγενόμενος αὐτῷ δοκιμαζο-

μένων, καὶ συνευπορήσας ἀναλωμάτων, ὅτε εἰσῆι εἰς τὴν ἀρχὴν 1369, 18. examen ejusmodi subibant item liberi Atheniensium, cum puberes facti, suæ spontis esse, rem ipsi suam familiarem gerere inciperent, aut patrimonium adirent, et in album lexiarchicum inscriberentur. εἰσφέρων οὐκ ἀπ' οὐσίας ὑπαρχούσης—ἀλλ' ἀπὸ τῆς δόξης, ὣν ὁ πατήρ μοι κατέλιπε, καὶ ὧν δίκαιον ἦν με δοκιμασθέντα κομίσασθαι 565, 17. ἕως ἂν ἐγὼ ἀνὴρ εἶναι δοκιμασθῶ 814, 20. nec non civitate donandi. δοκιμασθῆναι ἐν τῷ δικαστηρίῳ—1381, 6. ἔπειτα τοὺς δοκιμασθέντας probatos in scrutinio ἀναγραφῆναι ἐν στήλῃ λιθίνῃ 1381, 10. δοκιμάσαι ὃ τι πρακτέον ἐστὶ νέον ὄντα, καὶ ψυχῆς ἀγαθῆς, καὶ γνώμης φρονίμου σημεῖον ἐστὶ 1408, 8. ἡ ἀρχὴ τοῦ δοκιμάζειν ἅπαντα ὁρθῶς, ἐστὶ μηδὲν οἶσθαι πρότερον γινώσκων, πρὶν μαθεῖν 1422, 2. ὥσπερ εἰ νόμισμα ἐκρίνεται ὁποῖόν τί ποτ' ἐστὶ, δοκιμάσαι δεῖν ἂν αἰτήσῃτε 1442, 6.=οἶκοθεν ἐκ τοῦ βίου δεδοκιμασμένους ἀξιῶς τῆς πόλεως εἶναι Αἲ. 43, 4.=ἐν τι τῶν ὑπ' ἐκείνου δοκιμασθέντων ἐποίησα I. 67, 10.=δίκην δεδοκιμασμένην παραβαίνειν Α. 141, 39.=δοκιμάζειν τοὺς νόμους potest duo significare, 1) examinare in vim, valorem, pretium, probitatem aut etiam noxiam ejus inquirere, *to put to the proof*. 2) probare, h. e. eam ratam, legitimam, idoneam, salutarem et in vitam inducendam habere *to approve of, to ratify* An. 11, 22. 29.=L. 140, 26. et alibi.

δοκιμασία πρότερα 1318, 13. scrutinium prius est, sub Antiphilo, cum Alimusi quærerent, num quis, municipalem suum qui se ferret, civis esset, nec ne. δοκιμασίας ἐν ἀγωνίᾳ γίνεσθαι 1417, 10.=causa ejusmodi, qua reus, vitæ flagitiose actæ accusatus, necesse habebat, mores suos purgare ad iudices. ἐπήγγειλα αὐτῷ ταύτην τὴν δοκιμασίαν Αἲ. 1, 9. δοκιμασίαν (scil. τῶν ῥητόρων) ἐπαγγεῖλάτω ὁ βουλούμενος 5, 17. δοκιμασία ἡ γινομένη τοῖς ἀδυνάτοις 14, 41. ἀπολειφθεὶς τῆς δοκιμασίας, cum non interfuisset probationi, seu scrutinio, seu recensionī. ibid.=δοκιμασίαν ἱκανὴν λαβὼν I. 66, 46.=ἐν ταῖς δοκιμασίαις δίκαιον πάντος τοῦ βίου λόγον δίδόναι L. 146, 25.

δοκιμαστὴς modo est probator, explorator, scrutator, modo approbator, suffragator, laudator. οὐ μόνον συνηγόρους, ἀλλὰ καὶ δοκιμαστάς τῶν τούτῳ πεπραγμένων 556, 17. δοκιμαστάς αὐτοῦ τοῦ πράγματος γινομένους 1167, 20.=δοκιμαστάς ἱκανούς τοῦ ἐμοῦ βίου ὑμᾶς νομίζω Αἲ. 47, 30.

δολιχοδρομεῖν Αἲ. 66, 32.

δολοφονεῖν] ἐπειδὴ δὲ δολοφονηθεὶς ἐκείνος ἐτελεύτησε 401, 26.

Δόλοψ. Dolopes nominantur pro nota universa hominum abjectorum, contemnendorum 246, 2.

δόμος] ὡς ὁμοῦ ἐτράφემεν περ ἐν ὑμετέροισι δόμοισι, in tuis tuorumque parentum ædibus Αἲ. 21, 12.=ὄρνις, ἥν, πλάσῃ δόμεν Ly. 166, 35.

δόξα] δόξαν μὲν ἔχουσιν, ὡς εἰσι θαυμαστοὶ 23, 2. δόξαν καταλείπειν κρείττω τῶν φθονούντων 35, 11. σοὶ μὲν πατὴρ καὶ πατὴρ ἀδὲξαι 150, 26. ὁ μὲν ἐπιθυμεῖ δόξης, οἱ δὲ ἀσφαλείας 154, 25. δόξαν μὲν ἔχοντας ἐκ' ἀνδρίας, περιδεῖς δὲ μᾶλλον τῶν ἀδόξαν ζώντας 155, 3.

περιποιεῖσθαι παρὰ τοῦ πλῆθους δόξαν, ὡς εἰσι δημοτικοὶ 164, 9. τὴν τῆς πόλεως δόξαν ἀφορμὴν ἔχων καὶ τοῦνομα 171, 22. δόξαν ἐκφέρεισθαι τοῦ δοκεῖν εὖ λέγειν 178, 7. οὐκ ἔστι χαλεπὸν δόξαν ἀνδρείας λαβεῖν 180, 8. τὰς παρὰ τῶν διαβαλλόντων τὴν πόλιν βλασφημίας ἔργα μετὰ δόξης καλῆς ἀπολύσασθαι 191, 10. αἰεὶ περὶ πρωτεῖαν καὶ τιμῆς καὶ δόξης ἀγωνιζομένην τὴν πατρίδα 247, 5. ὥστε τῷ λοιπῷ μετὰ τιμῆς καὶ δόξης ζῆν 247, 15. ὑμῖν τὰ κάλλιστα, ἔπαινοι, δόξαι, τιμαὶ, στέφανοι, χάριτες, παρὰ τῶν εὖ πεπονθότων ἐγίγνοντο 252, 10. ἀνευ τοῦ καλῆν δόξαν ἐνογκεῖν. *præterquam quod insignem gloriam attulit* 255, 10. οὐ φοβηθέντες τὴν τότε Θηβαίων ῥώμην καὶ δόξαν ὑπάρχουσιν 259, 1. τῇ πόλει ἢ πλέον, ἢ ἑλαττον ἀνάγκη τῶν γε δημοσίων πεπραγμένων μετεῖναι τῆς δόξης 269, 8. ἥς μὲν οἰκοῦσθαι ἔχουσιν δόξης περὶ ἡμῶν ἀμελεῖσθαι 303, 20. μεταβῆσθαι ταύτην τὴν δόξαν ἀξίων ὑμᾶς 304, 3. κτῆσιν εὐνοίας, ἢ δόξης 328, ult. τοῦτο δὲ καλὸν καὶ σεμνὸν εἰς ἀρετῆς λόγον καὶ δόξης 385, 11. οὐ μόνον, εἰ μὴ χρήματ' ἀπόλλυτε, σκεπτέον, ἀλλ' εἰ καὶ δόξαν χρηστὴν 459, 25. τὰ τῆς δόξης κτήματα ἀνελών, τὰ τοῦ πλοῦτου πεποιήται μικρὰ 617, 8. πρὸς μὲν κτῆσιν χρημάτων οὐδὲ πώποτε ὁ δῆμος ἐσπούδασε, πρὸς δὲ δόξης, ὡς οὐδὲ πρὸς ἐν τῶν ἄλλων 617, 9. ἢ τῆς γνώμης δόξα ἀφ' ὧν ἂν ἀκούσασαι παρίσταται. *opinio sententiæ, h. e. visum illud, unde manat sententia judicium, enascitur penes eos ex iis, quæ audiunt* 652, 26. δόξαν ἔργων καλῶν, ἢν οἱ τοιοῦτοι πολῖται πάντα τρόπον ἀναλίσκοντες, οὐχ οἴοι τε εἰσὶν ἀφανίσαι 689, 26. εἰθ' οὗτοι κληρονομοῦσι τῆς ὑμετέρας δόξης καὶ τῶν ὑμετέρων ἀγαθῶν 690, 14. δόξαν οὐ χρηστὴν κατὰ τῆς πόλεως ποιήσετε 765, 15. τοῖς ἡμεληκόσι δόξης ἀδεια γέγονε ποιεῖν ὃ τι βούλονται 1232, 17. τῇ δόξῃ καταμαντευόμενοι *opinatione suspicantes* 1400, 4. *Sententiam Demosth. huc pertinentem a Stobæo servatam v. sub δικαιοσ.* τῆς ὑπὲρ τῶν πράξεων δόξης οὐδεὶς τηλικαῦτός ἐστιν, ὅστις ἔσται κύριος *opinationis et famæ vulgaris de rerum gestarum valore nemo est penes quem sit arbitrium* 1433, 11. φαύλην δόξαν *existimationem* ἢ πόλις λαμβάνει 1475, 23. δόξαν περὶ τελευτήσαντος ἔχειν τὴν ἐναντίαν, ἢν περὶ ζῶντος εἶχετ' ἐκείνου 1479, 5. = καθαρὸν οὕτω χρῆ τὸν βίον τοῦ σώφρονος ἀνδρὸς εἶναι, ὥστε μὴ ἐπιδέχεσθαι δόξαν αἰτίας πονηρᾶς *Æ.* 7, 32. ληστῶν δόξης ἀνεπίμπλατο 37, 23. ἐρχόμεθα δῆπου ψευδεῖς οἰκοῦσθαι ἐνίοτε δόξας ἔχοντες κατὰ τῶν λογισμῶν, *prave, perperam de rationibus existimantes* 62, 9. περιέρχονται τὴν ἀγορὰν ἀληθεῖς κατ' ἀλλήλων ἔχοντες δόξας 84, 27. = ἡ δόξα τῶν πραγμάτων *existimatio, opinio de rebus gestis*, πρὸς τῶν δυναμένων λέγειν ἐστὶ *h. e. penes disertos est, ut prout ipsi velint, sic secusve de rebus judicetur, prout illi mentes audientium oratione huc aut illuc flectere et impellere velint* *A.* 121, 21. δόξῃ μὴ ἀληθείᾳ ποιεῖσθαι τὴν κρίσιν 121, 20. = δόξαν ἐναντίαν τῆς προτέρας λαβοῦσαι *L.* 190, 44. οὐδὲ πολλοστὸν μέρος τῆς δόξης (*opinionis*) τῆς παρ' ὑμῖν ἐφάνη τὰ χρήματα 155, 7. καὶ πολλοὺς οὐδὲ *δόξαν ἀδικεῖν 104, 29. τὸ μὲν ἐμὸν γένος ἀπ' ἐμοῦ τὸ γνωρίζεσθαι τὴν ἀρχὴν λαμβάνει, τὸ δὲ σὺν μέτρῳ σοῦ τὴν δόξαν ἔσθησε. *ap. Ulpianum ad Mithianam.* = δόξαν ἐγκυκαλεῖσθαι *Ly.* 154, 4. αἰέμνηστος δόξα 163, 34. δ. κατ.

αισχύνειν τὴν ἐξ ἅπαντος τοῦ αἵματος τῇ πόλει συνειλεγμένην 163, 35. = τὰ δίκαια προέσθαι ταῖς τῶν κρινομένων δόξαις D. 93, 35. δουλεύειν ταῖς δόξαις 110, 38.

δοξάζειν L. ap. Suid.

δοξαστής opinator. δοξασταί (subaudi τῶν ἀδήλων) τότε δὲ κριταὶ τῶν ἀληθῶν A. 140, 38.

δόρυ ἀπενεγκεῖν ἐπὶ τῇ ἐκφορᾷ in exsequiis hastam præferre 1160, 14. = ἐξέπεμπον εἰς μάχην δορὸς Ly. 161, 2.

δορυάλατος] πόλεις δορυκλάτους ποιεῖν 289, 7. = δορυάλατον τὴν πόλιν εἰλες Æ. 32, 33.

δορυφορεῖν] δορυφορούμενοι τοῖς τοῦ τυράννου στρατοπέδοις 214, pen. 218, 23. δορυφοροῦντες τὴν ἐκάστου τούτων σωτηρίαν 661, 8. ἰδορυφόροι τοὺς ὑμετέρους ἐχθροὺς μισθὸν λαβὼν 683, 3.

δόσις legatio hereditatis per testamentum, titulo gratuitæ et ultroneæ donationis I. 47, 25. et sæpe locorum.

δουλεία] τῆς ἰδίας ραθυμίας ἕνεκα τοὺς ἄλλους Ἕλληνας ἅπαντας εἰς δουλείαν προέσθαι 138, 6. ἀπάγειν εἰς δ. 196, 3. 213, 27. αὐθαίρετον αὐτοῖς ἐπάγονται δουλείαν 424, 9. = ἄγειν εἰς δουλείαν, rapere in servitutem Æ. 9, 26. ἀγομένας γυναῖκας εἰς δουλείαν, directas, in captivitatem abductas 76, 3. = δουλείαν ἀντὶ ἀρχῆς ἀλλάττεσθαι An. 23, 11. = οὐδὲ τῆς αὐτῆς δουλείας (puta, ἣν αὐτοὶ ἰδούλευον) ὑμῖν μεταδοῦναι ἤξίωσαν ne servitutis quidem suæ vos sinebant participes esse L. 175, 13.

δουλεύειν ὑμῖς οὐτ' ἐθελήσετε, οὐτ', ἂν ἐθελήσητε, ἐπίστασθε 104, 18. ἵνα μὴ μόνον κατὰ πόλεις, ἀλλὰ καὶ κατὰ ἔθνη δούλευσσι 117, pen. οὐ γὰρ ἄνευ λόγου, οὔτε τόθ' οὕτως ἐτοίμας εἶχον πρὸς ἐλευθερίαν ἅπαντες, οὔτε νῦν πρὸς τὸ δουλεύειν 120, 14. ἂν γὰρ ἅπαντες δουλεύειν συγχωρήσωσιν οἱ ἄλλοι, ἡμῖν γ' ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγωνιστίον 129, 4. μήτε ἄρχειν βία βούλεσθαι μηδενός, μήτε δουλεύειν ἄλλω 132, 14. εἰς Φρυγίαν ἐλθὼν δουλεύσει 187, 3. ἀντὶ τῶν ἀργυρωνήτων δουλεύειν 212, 20. φοβερωτέρας ἠγήσεται τὰς ὕβρεις καὶ τὰς ἀτιμίας, ἃς ἐν δουλειᾷ τῇ πόλει φέρειν ἀνάγκη, τοῦ θανάτου 296, 22. ἐκεῖνος ὁ δουλεύων ἔσται τοῖς ἀπὸ τῆς εἰρήνης λυσιτελοῦσιν. emolumentis e pace efflorescentibus ipse serviet. h. e. tanti ea faciet, et tam pertinaciter amplectetur, ut, quo iis potiat, nullas sit, quamvis duras, conditiones recusaturus 389, 7. ἂ πάντα θνητὰ ἔστι, καὶ τῇ διανοίᾳ δουλεύειν οὐκ εἴωθε. id est, non manere penes eum, qui iis uti, frui, semper ad vitæ finem usque cupiat, sed sæpe eum invitum, nec opinantem deserunt 1412, 27. E vulgata, a qua οὐκ abest, hæc existat sententia. quibus nullus inest verus, certus, constans ex ipsa natura cujusque rei efflorescens valor, sed tanti penes quemque fiunt, quanti cuique videntur esse, alii pluris, alii minoris. = δουλεύειν ταῖς αἰσχίσταις ἡδοναῖς, ὀψοφαγίαις, καὶ πολυτελείαις δείκναι, καὶ αὐλητρίαι, καὶ ἑταιραῖς, καὶ κύβοις, καὶ τοῖς ἄλλοις, ὑφ' ὧν οὐδενός δεῖ κρατεῖσθαι τὸν γυναικῶν Æ. 6, 33. 34. = μικρῶν ἂν ἕνεκα συμβολαίων ἰδούλευσαν L. 129, 24. οὐ περὶ τοῦ βουλεύειν, ἀλλὰ περὶ τοῦ δουλεύειν * ἐκινδυνεύετε 189, 19.

δουλικός] πολλά ταπεινά καὶ δουρικὰ πράγματα τοὺς ἐλευθέρους ἡ πενία βιάζεται ποιεῖν 1313, 2.

δοῦλος] ἀπεύχεσθαι δεῖ τὴν τῶν δούλων ἀνάγκην μὴ γενέσθαι 102, 16. πληγαὶ καὶ ὁ τοῦ σώματος αἰκισμὸς δούλων ἀνάγκη 102, 19. καὶ τοῖς ξένοις καὶ τοῖς δούλοις αὐτῆς μετεδώκατε. [τῆς παρρησίας puta] 111, 10. τοὺς δούλους ἀγανοθετήσαντας πῖμπι 119, 13. δοῦλοι τῆς ἐπὶ τῷ χειροτονεῖσθαι χάριτος περιέρχονται 171, 17. Servi gratiæ in comitiis, h. e. qui metu amittendæ auræ popularis, verentes, ne in comitiis legendorum magistratuum suffragio populi excidant, si ei repugnare audeant, nulla non in re studii ejus inserviunt, ipsi ex animi sui sententia dicere, atque agere reformidantes. ἀπελευθερώσεις δούλων ἐπὶ νεωτερισμῶ 215, 25. δούλῃ de oppido in potestatem redacto. δούλῃ κατέστησεν Ἀμφίπολιν, πόλιν ὑμετέραν 383, 24. δοῦλος ἦν τῶν ῥημάτων τούτων serviebat his verbis, h. e. facere non poterat, quin injurias, indignitates, probra quæque auribus æquis admitteret, oreque sicco devoraret, metu, ne oggannienti ipsi adversarius has criminationes objectaret, easque graviter urgendo discrimen capitis conflaret. *his conscience smote him, he durst not answer nor stir himself; but swallowed and eat his words, for fear his opponent should otherwise let out still more* 406, 18. ἀκούετε τοῦ νόμου τῆς φιλανθρωπίας, ὃς οὐδὲ τοὺς δούλους ἀξιοῖ ὑβρίζεσθαι 529, ult. δούλου et ἐλευτέρου differentia 610, 5. sqq. 752, 12. φανήσεται γὰρ (prætensum patris mei testamentum) οὐ πατὴρ ὑπὲρ υἱέων γράφωντος τοικυῖα διαθήκη, ἀλλὰ δούλου τὰ τῶν δεσποτῶν λελυμασμένου, ὅπως μὴ δώσει δίκην σκοποῦντες 1109, 26. ἱερῶν δημοτελῶν, εἰς αὐτὰ καὶ ξένην καὶ τὴν δούλῃν ἔλθειν ἐξουσίαν ἔδωσαν οἱ νόμοι 1374, 2. πάντων ἀκούοντων ὑμῶν ἐν τῷ δήμῳ δοῦλον ἔφη, καὶ ἐκ δούλων εἶναι 612, 2. locus insignis de pretiis servorum artem aliquam callentium 816, 6. ubi ait mancipiorum enses fabricantium unumquodque caput quinis senisve minis, minimum ternis venisse, item, quantum domino quæstum annum retulerint. Mercedem operæ, quam servi conductori præstabant, non ipsi servi, sed eorum domini auferebant. Contra heri pro maleficiis servorum plectebantur 1253, 1. = φόνον ἐπεξελεῖν ὑπὲρ τοῦ δούλου loco et nomine servi, qui, ut peremptus, verba pro se facere nequit, τῷ δεσπότη ἔξεστι A. 135, 8. ubi et alia jura servorum commemorantur. = δοῦλος ὁμολογούμενος An. 31, 23. = δοῦλος elliptice abest L. 135, 38.

δουλοσύνη] ὡς μὴ ζυγὸν αὐχένι θίντες δουλοσύνης 322, 13. 422, 14.

δουλοῦν] δουλοῦσθαι τὰς πόλεις e Demosthene citat Thomas M. v. δουλοῦμαι. Forte obversabatur ei καταδουλοῦται p. 249, 2.

δράκων] τὴν σῦνέσιν *αὐτὸν προσομοιοῦν ἀνδράκω, τὴν ἀλκὴν δὲ δράκοντι 1398, 24.

δράμα fabula scenica. τοῦτο δὲ τὸ δράμα οὐδεπώποτε ὑπεκρίνατο. Phœnicem Euripidis puta 418, 3.

δράν] πῶς οὐ δεῖνόν, ἐφ' οἷς παθόντες οὕτως ἡμισήσατε τὸν δράσαντα,

γὺν αὐτοὺς φαίνεσθαι [τὰ αὐτὰ] ποιῶντας 159, 24. ut ὁ παθὼν (scil. τὸν φόνον) est peremptus, ita ὁ δεδρακὼς est homicida 632, ult. ἀναζητήσας τοὺς δράσαντας, [scil. τὸν φόνον] ἀργύριον λαβὼν ἀπηλλάγη 1331, 1. οὐδ' αὐταῖς ταῖς δράσαις τὰ ἱερὰ οἷόν τε ἵστί λέγειν πρὸς ἄλλον οὐδένα 1372, 2. = ἤλπιξε δράσας (id est μετὰ τὸ δρᾶσαι) καὶ λήσειν ἀποκτείνας (id est ὅτι ἀπέκτεινε) bene habet ille locus, quem ita si accipimus, omnis difficultas evanescit. commisso facinore, in occulto mansurum esse, cædem ab ipso patratam esse A. 115, 31. τούτων δὲ μᾶλλον ἂ εἰκὸς ἦν δρασάντων. hi latrones si id potius fecerunt, quod latrones in simili loco facere consentaneum est, quam ut contra fecerint. h. e. si potius vestibus spoliarunt a se interemtus, quam ut eos vestitos omiserint 119, 40. = conferre beneficium Ly. 160, 25.

δραπετεύειν 1046, 24. ἐπὶ τὸν δραπετεύοντα τῶν ἄλλων ἤκατε ἂν defugientem functiones munerum adigeretis ad ea capessendum 1049, 3.

δραπέτης] Ἀφιδναζε ἀφικόμενος, ἐπὶ δραπέτην αὐτοῦ, ζητῶν 1348, 7. = δραπέται καὶ λειοκίπτες τὴν τάξιν πόδες Æ. 75, 13. = D. 100, 37.

δρασκάζειν verbum obsoletum pro ἀποδιδράσκειν aufugere L. 117, 36.

δρασμός] ἵνα μὴ προλαβὼν χρήματα τῆς πόλεως, ἢ πράξεις δρασμοῦ χρήση Æ. 56, 38.

δραχμῇ] ἀπέτισε τὰς πεντακοσίας δραχμὰς, quibus mulctabatur actor, qui ne quintam quidem suffragiorum partem tulisset 261, 20. δραχμὰς χιλίας παρ' ὑμῶν ἐφόδιον λαβὼν, ὅσα [scil. χρήματα, nisi mavis ὅσας legi] παρ' οὐδεμιᾶς ἄλλης πόλεως [scil. οἱ πρέσβεις ἔλαβον] 390, 23. δυοῖν ἢ τριῶν δραχμῶν πονηρὸν ὄντα mercede binarum ternarumve dr. 403, 21. εἰάν δὲ καὶ καταψηφίσθησθαι τοῦ, πέντε καὶ εἰκοσι δραχμῶν ἐτιμήσατε 689, 8. πιστεύων ταῖς χιλίαις δραχμαῖς, ἃς δέδωκε τῷ διδασκάλῳ. Isocrati puta 938, 17. τιθέντος δὲ μου δραχμὴν τοῦ λειπομαρτυρίου. deponente me drachmam eam, quæ deponenda est ab eo, qui actionem deserti testimonii in aliquem orditur 1190, 5. ναύτας, ὧν ἕκαστος ἔχει [mercedem mensuam] τριάκοντα μόνας δραχμὰς 1231, 11. νῦν δὲ δραχμῇ καὶ χοῖ καὶ τέτταρσιν ὀβολοῖς, ὥσπερ ἀσθενοῦντα, τὸν δῆμον διάγουσιν 1459, ult. = ἀποστρεφῖν τέτταρας δραχμὰς Æ. 22, 34. τόκον, δραχμὴν τοῦ μηνὸς τῆς μᾶς 68, 26. = ἀπάγειν τοὺς κακούργους εἰς τὸ δεσμοπτήριον ὅμιν οὐκ ἀσφαλῆς, διὰ τὰς χιλίας δραχμὰς An. 31, 24. quod paulo post sic exprimit διὰ τὸ τετάχθαι χιλίας δραχμὰς. = ὅσας ἀξίους ἦν πληγὰς λαβεῖν, τοσαύτας εἴληφε δραχμὰς L. fr. 62.

δρέπανον Ly. 158, 38.

δρέπεσθαι] τὴν ἀπουσίαν τὴν ἡμετέραν *δρέψεται nostram ab Olyntho absentiam carpat. h. e. ea perfruatur, fructus ejus percipiat, ditionem nostram minuens et sociorum haud paucos a nobis abalienans, interea dum hic domi desidemus, absentes a locis, ubi res geritur 10, 6.

δρομικὰς] τὰ δρομικὰ [scil. ἀγωνίσματα, vel γυμνάσματα] γυμναζομένους 1408, 15.

δρομοκέρυξ Æ. 45, 20. v. δημοκέρυξ.

δρόμος] ἵππου δρόμον ἡμέρας [id est ὅσον ἵππος διὰ μιᾶς ἡμέρας τρέχει] πλεῖν μὴ καταβαίνειν ἐπὶ τὴν θάλατταν βασιλεία 428, ult. τῶν δρόμων φιλοπονία 1408, 21. = orbita, vel area, in qua curritur. εἰς τὸν τοῦ πράγματος αὐτοῦ δρόμον εἰσελαύνειν Æ. 25, 10. εἰ μὴ δρόμαρ μόλις ἐξεφύγομεν εἰς Δελφοὺς 71, 6.

δύειν] ἡλίου δεδυκότος Æ. 2, 18. δεσπότης ἀπάντων ἀνθρώπων ἀφ' ἡλίου ἀνιόντος μέχρι δυομένου 72, 27. = ἡλίου δεδυκότος L. 93, 42.

δύναμις facultas, potestas, potentia, vis, copiae rei cujunque, praesertim militares et pecunariae ad remp. domi forisque gerendum; nec non facundia, eloquentia. οὐκ ἔστιν ἀδικοῦντα καὶ ἐπιπορκοῦντα καὶ ψευδόμενον δύναμιν βεβαίαν κερτιθῆναι 20, ult. ὁ ἔχων δύναμιν συνεστηκυῖαν αἰετὶ περὶ αὐτὸν, καὶ προσιδὼς ἃ βούλεται πράξει, ἐξαίφνης ἐφ' οὓς ἂν αὐτῷ δόξῃ, πάρεστιν 92, 23. οὐχ ἦν πειράται Διοπίθης τῇ πόλει κατασκευάσαι δύναμιν, ταύτην βασκαίνειν καὶ διαλύειν 94, 19. συνέχειν τὴν ὑπάρχουσαν δύναμιν 108, ult. τὸ εὐσεβεῖς καὶ τὸ δίκαιον ἂν τ' ἐπὶ μικροῦ, ἂν τ' ἐπὶ μείζονος παραβαίνει, τὴν αὐτὴν δύναμιν ἔχει. tantundem valet 114, 25. ποῖ ποτὲ ἡ τῆς πόλεως ἀπῆρκε δύναμις καὶ ποῦ φανήσεται 137, 21. τὸ φοβεῖσθαι τοῖς ἄλλοις, τὸ δὲ συμμάχους πολλοὺς καὶ δύναμιν μεγάλην ἔχειν, ἐκείνῳ περιγέγονε 144, 2. ὅτι δὲ μὴ χρὴ ὀρρωδεῖν τὴν ἐκείνου δύναμιν 152, 9. πρὸς τοὺς οἰκείους πολέμους οἰκεία χρῆσθαι δυνάμει συμφέρει 168, 7. δύναμις ἐξητασμένη καὶ παρεσκευασμένη 180, 3. εἰ μὲν οὖν ἕτερος τις ἦν τρόπος τῆς δυνάμεως, ὥς τοὺς βαρβάρους οἷον τε ἦν ἀμύνασθαι, ἕτερος δὲ τις, ὥς τοὺς Ἑλλήνας 180, 24. τὰ κεφάλαια [summi fines] εἶναι δεῖ τῆς δυνάμεως, τοὺς ἐχθροὺς ἀμύνασθαι δύνασθαι, τοῖς οὖσι συμμάχοις βοηθεῖν, τὰ ὑπάρχοντ' ἀγαθὰ σώζειν 180, ult. φιλοπονίως ὑπὲρ δυνάμιν 292, 25. τῆς τῶν λεγόντων δυνάμεως [ejus, quod oratores efficere valent, animos audientium commovendo et flectendo] τὸ πλεῖστον μέρος τοὺς ἀκούοντας κυρίου ὄντας 318, 9. τὴν τοῦ κατορθοῦν δύναμιν οὐ τῷ συμβούλῳ, ἀλλὰ τοῖς θεοῖς ἀνέθηκε 322, 21. ποιηρία δυνάμεως δόξαν εὐρημένη ἐπὶ τὴν πόλιν ἐστὶν quae improbitas et malignitas animi opinionem famamque nacta sit potentiae in dicendo, et, quae facundiam consequi solet, potentiae in rep. gubernanda, ea noxia est civitati 450, 11. οὐ γὰρ ἄστο δεῖν ὁ τιθεὶς τὸν νόμον ἐπὶ τῇ τῶν λεγόντων δυνάμει τὸ πρᾶγμα καταστήσας 596, 21. contra ἀδύνατος est infacundus. ut in illo τὴν μὲν ἀπειρίαν τοῦ λέγειν, καὶ ὡς ἀδυνάτως ἔχει. Φορμίων 944, 1. περιγενέσθαι τῆς τῶν ἐπαινούντων δυνάμεως τῇ τῆς ἀληθείας ὑπερβολῇ 1403, 15. = τιμωρεῖν καὶ ποδὶ καὶ χειρὶ καὶ φωνῇ καὶ πάσῃ δυνάμει Æ. 43, 17. ἐπασκεῖν δύναμιν ἀνθρώπων ἀπίσταν 46, 10. προσμεταπέμπεσθαι δύναμιν 66, 10. ἐπιστράττειν ἐπ' αὐτὸν τηλικαῦται δυνάμεις 66, 37. συναθροίζειν δύναμιν ἱκανὴν 69, 6. βοηθεῖν τῷ θεῷ (Apollini) καὶ τῇ γῇ τῇ ἱερᾷ καὶ χειρὶ καὶ ποδὶ καὶ φωνῇ καὶ πάσῃ δυνάμει 69, 9. πάσῃ τῇ δυνάμει ὁ Δαρειὸς κατεβεβήκει 77, 8. = οὐδὲν ἀπολιπόντες τῆς αὐτῶν δυνάμεως I. 36, 2. καθ' ὅσον ὑμῶν ἕκαστος τυγχάνει δυνάμεως 74, 13. κατὰ δύναμιν εἶναι [24, 40.] = τῆς τούτου δυνάμεως ἔμπειρος ὢν

quam potens hic in rep. esset, ipse malo suo expertus A. 115, 27. ἡ τῶν νέων δύναμις φοβούσα σαφρονίζει. vis et impetus animorum, potentia in rep. lacertorum robur, facundia 127, 23. ἐβουλόμην τὴν δύναμιν τοῦ λέγειν καὶ τὴν ἐμπειρίαν τῶν πραγμάτων ἐξ ἴσου μοι καθιστάναι 129, 26. ὑμέτερα ἔσται ἡ τιμὴ καὶ ἡ δύναμις. vos eritis in honore atque auctoritate, penes vos erit summa rerum 138, 45. = auctoritas, persuasio, facundia, dignitas, gratia, minæ, quibus quis alterum movere et flectere potest An. 20, 28. = δύναμις μὲν οὐδὲν τῶν ἄλλων διέφερε, πονηρίᾳ δὲ πάντων πρῶτος ἦν L. 143, 13.

δυνασθαι] τοῦτ' αὐτοῖς δύναται vult, designat, efficere contendit, effectum it, vel etiam efficit, τὸ λέγειν 103, 27. τί δὲ τοῦτ' ἡδύνατο. quid hoc volebat? quo tendebat? 233, 26. ἐπειδάν τις, ἑαυτὸν πείσας δύνασθαι, προσέλθῃ 373, 4. δυνάμενος [subaudi μέγα] τῷ τε πράττειν καὶ τῷ εἰπεῖν 1187, 8. pari modo δυνηθέντες sic nude usurpatum est p. 484, 25. pro, per præpollentem suam potentiam. δύνασαι μὲν, καὶ πολιτεύῃ potens es in rep. quam ge-
gis 581, 8. 742, 23. 1187, 8. = περιπλέκειν ὅλην τὴν ἡμέραν δυνησ-
μαι Æ. 8, 15. οὐδ' ἀναλαβεῖν ἑαυτοὺς ἐδυηθήτε 12, 13. οὐκ ἡδύ-
νατο ἀναμείναι τὸ πλέον 13, 40. ἀναλαβεῖν ἑαυτὸν οὐκ ἡδυηθή 33,
2. δύνασθαι τῷ σώματι, bene valere corpore 40, 39. ἐπειδὴ ἐκ
τοῦ φανεροῦ τὴν πόλιν ἀνθρώπος οὐκ ἡδύνατο σφῆλαι 71, 20. = τουτὶ
γὰρ αὐτοῖς ἡ διαμαρτυρία δύναται. hoc vult, quærit, intendit, sig-
nificat, valet I. 61, 25. εἰ λέγειν δύναται Κλέων μᾶλλον ἐμοῦ,
τοῦτο αὐτῷ μὴδὲν ἰσχυσάτω 78, 27. = τὸ ὑμέτερον δυνάμενον ἐμὲ δι-
καίως σώζειν. id est τὸ ὑμᾶς δύνασθαι ἐμὲ σώζειν A. 138, 3. = δύνα-
σθαι παρὰ τινι (sub. πολὺ) An. 32, 21. = δύνασθαι χρήμασι L. 107,
26. τῷ σώματι δύνασθαι καὶ οὐκ εἶναι τῶν ἀδυνάτων 168, 26. ἐλατ-
τούσθαι οὐ δυνάμενοι tantum a se impetrare non valentes, ut æquo
animo paterentur jura et commoda sua minui 196, 32.

δυναστεία] παρέρχεσθαι εἰς τὴν δυναστείαν 117, 4. ἀθῶος τῆς Φι-
λίππου πρότερον καὶ νῦν Ἀλεξάνδρου δυναστείας 316, 18. ἐργασία
καὶ δυναστεία 772, 1. ἤθησθε τὴν δυναστείαν, ἣν τινες τῶν ἐν τῇ βουλῇ
ἑαυτοῖς κατασκευάζουσιν 1467, 16. = δυναστείας ἑαυτοῖς περιποιούντες
Æ. 54, 12. τηλικαύτην ἑαυτῷ δυναστείαν κατασκεύασεν 74, 16. δυ-
ναστείαν ἑαυτῷ αὐτὸς καταλέλκεν 87, 10. = tyrannis. τὰς παρὰ
σφίσι δυναστείας ἐκβαλόντες L. 192, 15.

δυνάστης] προσάπτεσθαι ἀνδρὸς ἰδιώτου, ἡ δυνάστου, ἡ πόλεως δημο-
κρατουμένης Æ. 69, 36.

δυνατὸς] γνώμην ὡς δυνατόν δικαιοσάτην. sententiam, quam fieri
et excogitari potest, æquissimam 704, 6. ὑπὲρ ὧν ἐλαττοῦνται
μέχρι τοῦ δυνατοῦ πάντες πολέμοισι 193, 10. = δυνατὸς λέγειν εἰς
ὑπερβολὴν Æ. 25, 34.

δυνατῶς] μνημονικῶς καὶ δυνατῶς εἰπεῖν, prompte et valide orna-
teque dicere Æ. 34, 23.

δύνειν] εἰάν μὴ πρὸ ἡλίου δύνοντος ἀπαλλάττανται, πολέμους κρίνειν
197, 7. = ἡλίου δύνοντος Æ. 2, 31.

δύο] οἰκέτας δημιουργούς, ὧν ἕκαστος τούτῳ δὴ ὀβολούς ἀπέφερε τῆς
ἡμέρας Æ. 14, 1. ἐργαστήρια δύο ἐν τοῖς ἀργυροῖσι 14, 27. δύο

μοι λείπεται τῆς κατηγορίας εἶδη, duo capita accusationis supersunt 16, 27. προγράψαι τοὺς πρυτάνεις ἐκκλησίας δύο κατὰ τοὺς νόμους 35, pen. περίπολος τῆς χώρας ταύτης ἐγενόμην δύο ἔτη 50, 32, προκαταλαμβάνοντες δύο τὰ μέγιστα 63, 33. τῶν εἰς τὸν πόλεμον ἀναλώματων τὰ δύο μέρη ὑμῖν ἀνέθηκε 74, 3.=redundat. δυοῖν κατέσκοιν κειμένοι Ly. 169, 12. poterat enim dualis sufficere.

δυσγενής Ly. 160, 25.

δυσδαιμονίας τῆς ἑμαυτοῦ εἰς τοσοῦτον ἦλθον An. 20, 27. eum ad locum, vel gradum, vel culmen quasi meæ infelicitatis, quæ mihi quodammodo domestica et fatalis est.

δυσδαίμων] οὐδεὶς ἑμοῦ ἤρχετο γίνεσθαι δυσδαιμονίστερος An. 20, 43.

δύσεως L. 101, 19. nisi leg. est δύσερις aut δύσρηις. TAYL. Fallitur vir doctus; bene habet vulgata, significans, misere, infelicitate, stolidè amantem.

δύσις] ὑπ' αὐτὰς γὰρ τὰς Πλειάδων δύσεις οἱ χρόνοι οὗτοι ἦσαν 1213, pen.

δυσκατάπαυστος] δυσκατάπαυστόν τι κινδυνεύει ἢ πονηρία εἶναι 785, 6.

δυσκλεία] ἐν σκύτει καὶ δυσκλείᾳ πᾶς ὁ πρὸ τοῦ ξῆλος τῶν Ἑλλήνων γέγονε 1396, 18.

δυσκολαίειν 970, 27.=τὸ παιδίον ἐδυσκόλαινε L. 92, 36. TAYL. de puerulo mali moris, querulo et clamoso.

δυσκολία] ὁρᾷ τὰ πρᾶγματα πολλὴν δυσκολίαν ἔχοντα 57, 2. δυσκολίῳ τῶν ὑπαρχουσῶν ἀπαλλαττόμενοι 997, 26. 1428, 14.

δύσκολος καὶ δύστροπος 73, 4. εἰ τι δύσκολον inimicum, acerbum πέπρακται Θηβαίοις πρὸς ἡμᾶς 286, 25. ὁ δὲ [sycophanta puta] σιγῆσας, ἥνικ' εἶδει λέγειν, ἂν τι δύσκολον συμβῇ, τοῦτο βασκαίνει 291, 21.=οὐδεὶς ὑμῶν οὕτως ἐστὶ δύσκολος τὴν φύσιν, tam scævo et perverso, stupidoque et tardo ingenio Æ. 62, 10.=πολλῶν μοι καὶ δυσκόλων συμπιπτόντων I. 107, 16.

δυσκόλως ὑπολαμβάνειν 1316, ult. δυσκόλως καὶ ὑπόπτως πρὸς Φίλιππον ἔχειν 381, pen. δ. ὁρᾶσθαι διακείμενον 1402, 10. τοὺς πρὸς αὐτὸν ἰδίᾳ δυσκόλως ἔχοντας 1475, 20.

δύσκριτος] προϊστάμενα γὰρ πάντα εἰς ἓνα καιρὸν, δύσκριτον καθίστησί μοι τὴν αἴρεσιν αὐτῶν 1393, 20.

δύσμαχος difficilis superatu, domitu, tractatu, confectu. ὁ δυσμαχεστάτος ἐστὶ τῶν Φιλίππου πραγμάτων 10, 8.

δυσμεναινέιν] λυπούμενος καὶ στένων καὶ δυσμεναινῶν ἐπὶ τοῖς κοινοῖς ἀγαθοῖς οἶκοι καθῆτο 300, 25.

δυσμένεια] τὴν δυσμένειαν ἐνδεικνύμεθα αὐτοῖς 61, antep. ἤκειν πρὸς ὑποψίαν καὶ δυσμένειαν 154, 15. οὐδὲ δυσμενείας, οὐδὲ πλεονεξίας ἀδίκου—προϊστάμενος 1469, 13.=δυσμένεια τῶν ἀλιτηρίων A. 125, 28.

δυσμενής χθονός (pro χθονί) infestus patriæ 419, 5.=δυσμενῆς τοῖς νόμοις Æ. 77, ult. ἀμηχανίην δυσμενείων εἶρον πρῶτοι 80, 12.

δυσνομία παρέχει πόλει πλείστα κακὰ 422, 27.

δυσπολέμητος pro δυσκαταπολέμητος 41, 8. 156, 9.

δυσπραγία A. 120, 13.

δυσπραξία μεγάλη τὸ ἔξαμαρτάνειν *Απ.* 20, 22.

δύστηνος] λογάρια δύστηνα μελετήσας 421, 20.

δύστροπος] ὡς ἐγὼ μὲν, ὕδαρ πίνων, εἰκότως δύσκολος καὶ δύστροπός
εἰμί τις ἄνθρωπος 73, 4.

δυστυχεῖν] δυστυχισάσης τῆς πόλεως *I.* 51, 5. = τὰ ὑφ' ἐτέρων
δυστυχθέντα *L.* 197, 13. *TAYL.* πρὸς μὲν τὴν πόλιν δαδυσυχή-
κασιν. in rep. gerenda infelicitur versati sunt 143, 32.

δυστύχημα] οὐκ εὐδίζων τὸ δυστύχημα *Αἷ.* 64, 41. = μῖσος τῷ δυστυ-
χήματι φέρεσθαι *Απ.* 21, 2. = τὰ τοῦ σώματος δυστυχήματα δεῖ τοῖς
τῆς ψυχῆς ἐπιτηδεύμασιν ἰᾶσθαι *L.* 168, 22. πάντας τοὺς τι ἔχον-
τας δυστύχημα τοιοῦτον 169, 8. οὐδενὶ γὰρ οὐδὲν ἐκούσιον δυστύχημα
γίνεται 187, 39. οἱ τὰ ὑμέτερα δυστυχήματα εὐτυχήματα ἐγγέ-
νει 188, 23.

δυστυχής] τίς οὕτω δυστυχής, ὅστις ἑαυτὸν, γονέας, παῖδας, τάφους,
πατρίδα, κέρδους βραχέως προέσθαι βουλήσεται 187, 6. = δυστυχεῖς αἱ
πράξεις γίνονται. *negotia exitus sortiuntur sinistros A.* 116, 14.
δυστυχεῖς ἐξ εὐτυχούντων καθίστανται 120, 15. = τό γε δυστυχέστα-
τος ἀνθρώπων εἶναι οὐδαμῇ ἐκφεύγω *Απ.* 20, 40.

δυστυχία solebat Demostheni exprobari, h. e. sors nascendi
fatalis, ut, quicquid ageret, id in pestem patriæ verteret 1486.
epistola 4, 2. = τὰς τῆς πόλεως δυστυχίας μόνας ἀπαλλαγὴν εἶναι τῶν
πρὸς αὐτοὺς πραγμάτων *L.* 182, 20. οὐ διὰ δυστυχίαν, ἀλλὰ δι' ἐπι-
βουλὴν ἐποίησαν 187, 40.

δυσχεύρατος] διὰ μὲν ἀργίας καὶ βραθυμίας καὶ τὰ παντελῶς ἐπιπο-
λῆς δυσχεύρατα ἔστι 1412, 21.

δυσχεραίνειν] ὑφορῶμενοι τὰ πεπραγμένα καὶ δυσχεραίνοντες 240,
14. τὸ πρῶγμα δ. 542, 9. δ. ἢ προσίσθαι πονηρίαν 770, 8. δυσχε-
ραίνοντος ὅλως τοῖς τόποις καὶ μᾶλλον ἀστυκοῦ 1274, 24. τοὺς ἐρα-
στάς ὁμιλιαν δυσχεραίνοντας 1402, 6. οἱ ὑπὸ πάντων δυσχεραίνεται,
τούτοις τὴν διάνοιαν ἀγάλλεται 1489, 7. = δυσχεραίνειν τι *Αἷ.* 8, 26.

δυσχέρεια] τῆς αὐτῆς δυσχερείας ὑπαρχούσης 213, 22.

δυσχερής] τὴν αἰτίαν τῶν ἐκ τοῦ πολέμου συμβησομένων δυσχερῶν
ἅπαντες τοῖς ὑπὲρ ὑμῶν τὰ βέλτιστα λέγειν οἰομένοις ἀναθεῖναι βούλον-
ται 146, 26. οὐ βούλομαι δὲ δυσχερὲς εἰπεῖν ἀρχόμενος τοῦ λόγου
226, 18. εἴ τι δυσχερὲς αὐτοῖς ἐπέπρακτο πρὸς ὑμᾶς ὑπομιμήσκων
257, 23. οὕτω δ' ἀτόπους τινὰς ἐν τῇ πόλει καὶ δυσχερεῖς ἀνθρώπους
εἶναι 439, pen. δυσχερεῖς ἀνάγκη φαίνεσθαι [τοὺς λόγους *puta*]
491, 17. οὐκ εἴωθεν ἕκαστος τὰ δυσχερέστατα λογιζέσθαι, ἀλλ' ἂ
κατορθώσας διαπράττειται 658, 20. δυσχερὲς καὶ χαλεπὸς πᾶς ὁ λει-
πόμενος βίος γένοιτ' ἂν 1396, 16.

δύσχηστος *difficilis, saevus, intractabilis* 1342, 1. = δύσχηστόν
τι ἔχει ἢ πονία *inhabile quid, negans tractari De.* 179, 23.

δυσχωρία] στρατόπεδον εἰς τινὰς δυσχωρίας κατακεκλεισμένον *Αἷ.*
66, 7.

δυσωπεῖν] οὐκ ὀρραδῶ, ἀλλὰ δυσωποῦμαι 127, 25.

δάδεκα] ἐπὶ τὸν βαμὸν τῶν δάδεκα θεῶν *Ly.* 159, 28.

δωδεκάδραχμον τὸν οἶνον πωλῶν *mensuras vel sextarios vini de-*
nis binis drachmis vendens 1045, 5.

δαμάτιον cubiculum L. 93, 18. 94, 7. 18. 121, 5. τὰ ἐν τῇ δαματίῳ quicquid uxor in cubiculo haberet mundi et suppellectilis 896, 2.

δαρεά] οἱ τὰς παρ' ἐκείνου δαρεὰς οἶκαδε λαμβάνειν νομίζοντες 157, 6. τὰς πολιτικὰς δαρεὰς οὕτως ἐκείνοι τε καλῶς ἔνεμον, καὶ ὑμῖς οὐκ ὀρθῶς 173, 1. sunt, quæ civibus a civibus dantur, domi fruenda, ut statuæ senex, immunitates, jus epulandi in Prytaneo, quibus versu 3. opponuntur αἱ τῶν ξένων δαρεαί, honores et præmia peregrinis tributa. τούτων τῶν προβεβουλευμένων καὶ πολλὰ μείζοναν ἔτι δαρεῶν δίκαιος εἶναι τυγχάνειν 243, 6. δαρεὰ χάριτος καὶ ἑκαίῳ δικαίᾳ ἐστὶ τυγχάνειν 264, 17. μείζονα ἂν δοθεῖη δαρεὰ συμπασῶν, ἂν τοῖς ἄλλοις δεδοκᾶτε 323, 15. dona tyrannorum et oligarchicorum cum donis liberarum civitatum comparantur 461, 17. sqq. ὅτι ὁ πατὴρ ἡμῶν, ἦν ἐψηφίσαντο αὐτῷ δαρεάν οἱ Μιτυληναῖοι, εὐθύς αὐτὸς ἐκομίσατο 1019, 22. οὐχ ὅτι δαρεὰς περὶ αὐτοῦ καὶ προσόδους income ἐκ τούτων ὑπῆρχεν αὐτῷ λαμβάνειν 1475, 2. munus magistratui annuo imperio decedenti dari solitum erat corona aurea, si magistratus visus fuisset rem bene præclare gessisse 594, 25. sqq. ἵνα σώζηται ἡ δαρεὰ τοῖς ἐπιγιγνομένοις, ut memoria tributi beneficii etiam ad posterios prodatur atque propagetur 1381, 12. = δαρεὰ, de qua sermo est Æ. 15. antepen. est corona aurea. conf. 16, 2. 3. ἐὰν μὴ καταλύσῃτε τὰς ἀφθόβους ταύτας δαρεὰς 79, 9. ἐξαλείφεται ἡ δαρεὰ 81, 1. τὰς δαρεὰς εἰς βελτίῳ σώματα καὶ ἀξιολογωτέρους ἀνδρας ἀπόθεσθε 90, 4. = legatio bonorum per testamentum. βεβαιῶσαι σφίσι τὴν δαρεάν I. 37, 8. τὴν αὐτῶν δαρεάν. id est τὴν αὐτοῖς ὑπ' ἐκείνου δοθεῖσαν 37, 28. τὴν ἀπέχθειαν ἄλλοντα μᾶλλον ταύτης τῆς δαρεᾶς [7, 30. 8, 32. 13, 56.] = θάνατον τῇ μνηστῇ δαρεάν ἀπέδωκεν A. 133, 26. = δαρεὰς εἰς χρήματα (in money) μεγάλας An. 22, 31. = quæ fragmenta supersunt orationis LYSIACÆ, περὶ τῆς Ἰφικράτους δαρεᾶς de honoribus Iphicrati extra ordinem decretis, ea leguntur ap. Ulpianum ad *Midianam*, Plutarchi *Apophthegmata*, et ap. Aristid. in *orat. de paraphthegmate*. Ἰφικράτης δὲ καὶ τὰς ἄλλας δαρεὰς τὰς ἐκείνους ψηφισθείσας ἔλαβε ap. Ulp. ad *Mid*.

δαρεάν adverbialiter, gratis, gratuito. ἔδωκα δαρεάν τὰ λύτρα 394, 20. διτάλαντον εἰχες ἔρανον δαρεάν 329, 16. δαρεάν αὐτῷ δίδωμι καὶ ἀφίσταμαι 1044, 21. = * γῇ δαρεάν δεδομένη An. 1, 22. = L. 108, 34.

δαροδοκεῖν ἐπὶ τοῖς πράγμασι, quo summas rerum is, cujus in potestate sunt, largitori prodatur atque vendatur, ut sunt arma, socii, loca munita, castra, classes etc. 109, 5. χαλεπώτατον ἦν τὸ δαροδοκοῦντα ἐξελεγχθῆναι 120, 24. τῶν ἐν τῇ πολιτείᾳ καὶ πράττειν δαροδοκούντων καὶ διαφθειρομένων ἐπὶ χρήμασι 240, pen. οὗτος ὅμιν τὸ ἔχειν ἐφ' ὅτῳ δαροδοκῆσεται, περιποιεῖ 242, 6. τὸ δαροδοκεῖν πρότερον τοῦ τὰ τοιαῦτα ποιεῖν ἐστί. acceptatio largitionum prægreditur illa facinora, quæ dixi, quæ sunt istius corruptelæ effecta et quasi proles quædam 427, 5. ὃν ἂν δαροδοκοῦντα ἴδῃτε, τοῦτον καὶ προδότῃν εἶναι νομίζετε 427, 8. = δαροδοκίας, ἧς ἰσαροδόκησαν Æ. 62, 4. δαροδοκεῖν κατὰ τοῦ δήμου 78, 5. = εἰ δαροδοκεῖν ἐπὶ

τῇ τῆς πόλεως κακῇ L. 163, 36. ἔνιοι ἐπὶ τοῖς ὑμετέροις ἰδωροδόκουν 173, 11. συγγνώμην τοῖς δωροδοκοῦσι καὶ κλέπτουσιν ἔχειν 179, 33. 180, 25. 181, 41. 182, 24.=D. 92, 5. τὸ δωροδοκούμενον χρυσίον. aurum datum acceptumque prodendæ patriæ ergo, aut juris æqui depravandi 98, 34.

δωροδόκημα] κλέμμα μὲν Φιλίππου, δωροδόκημα δὲ τούτων 236, 3. τὰ τούτων ἀδικήματα καὶ δωροδοκήματα. (Hermog. p. 417, 10.) sed num δωροδοκεῖν τι dicitur et Græcum est, pro δωροδοκεῖν ἀντί τινος pro largitionibus aliquid prodere, vendere p. 446, 20.=ἰάσθαι δωροδόκημα, malum avertere et sanare, exsistens, aut metuendum, ne existat, ex D. cupiditate, qui passus esset muneribus se corrumpi, eoque rempublicam in lubricum conjecisset Æ. 63, 31. δωροδοκήματα δημόσια 84, 6.

δωροδοκία] ἐπὶ δωροδοκία χρήματα διδούς, ἢ δεχόμενος corrumpendi juris ergo in foro dicundi 1137, 3.=δωροδοκίας κατηγορεῖν Æ. 28, 12. καταπτύει δωροδοκίας 31, 21. δωροδοκίας, ἃς ἰδωροδόκησαν 62, 4. ζηλοτυπία ὑπὲρ τῆς δωροδοκίας, invidentia, quod alter plura et splendidiora dona tulisset, atque tu 65, 16. εἰς τοῦτο προήχθη Καλλίας ὕβρεως καὶ πλεονεξίας, Δημοσθένης δὲ δωροδοκίας 67, 8. ἀπολείπεσθαι δωροδοκίας 74, 41. δωροδοκία ἐν τῇ πολιτείᾳ, largitionum acceptatio in rebus ad rempublicam pertinentibus 84, 29. δωροδοκίας περὶ τοῦς Ἀμφισσίας καὶ Εὐβοίας, corruptiones ab Amphissensibus et Eubœensibus 87, 36.=δωροδοκίας poena erat gemina D. 97, 41. δωροδοκία dedecus et reliqua incommoda largitiones consequentia. εἰς ὑμᾶς αὐτοὺς τὴν τούτων δωροδοκίαν τρέφετε 104, 40. εἰσαγωγίμους ποιήσετε καὶ τὰς τῶν ἄλλων δωροδοκίας 96, 7. ἀτυχία καὶ δωροδοκία. hendiadyōn, scelerositas in largitionibus accipiendis 100, 6. ἐκκαθαίρατε τὴν δωροδοκίαν ἐκ τῆς πόλεως 105, 32. τῶν παρόντων καιρῶν, οἱ πίστεις, οὐ δωροδοκίας δέονται 110, 35.

δωροδόκος] φορὰν προδοτῶν καὶ δωροδόκων συνέβη γενέσθαι, καὶ τοσαύτην 245, 15.

δώρον] οὕτε τὰ Φιλίππου δῶρα καὶ ξενίαν ἠγάπησα 263, 7. ὁ τὸν νόμον τιθεὶς ἀπλῶς εἶπε, μηδαμῶς δῶρα λαμβάνειν 343, 9. πάντων τούτων δῶρα καὶ μισθοὺς εἰληφότα 343, 19. Estne Demosthenis hæc dictio, ab Aristide de Dict. Civili p. 230, 16. citata πάντα μὲν οὗτ' ἂν ἔγωγε δυναίμην πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν, οὗτ' ἂν ὑμεῖς ἐβούλεσθε ἀκούειν, ὅσα ἔλαβε παρ' ἀμφοτέρων δῶρα. λάβε μοι τὸν περὶ τῶν δώρων νόμον 550, 1. 551, 22. πᾶς νόμος ἐστὶν εὖρημα καὶ δῶρον θεῶν 774, 18. δῶροις, ἢ δι' ἄλλης ἡγοισοῦν ὁμιλίας ἐξαρτῆται 1396, 25.=ὁμόσας μὴ λαβεῖν δῶρα, μήτε λήψεσθαι, καὶ ἐπομόσας τοὺς ὀρκίους θεοὺς Æ. 16, 16. γραφὰς δώρων ἀλισκομένους ἀτιμοῦτε, in iudicio largitionum victos infamia notatis 87, 3.=δώρων (sub. ἐνεκα λεφθέντων) ἐκρίθησαν. largitionum rei facti sunt L. 178, 7.=δῶρα λαμβάνειν κατὰ τῆς πατρίδος D. 91, 47. δῶρων γραφαὶ ἀζήμιοι. actorem hujusmodi causarum mulcta nulla manebat 107, 11.

δωροξενία, corruptio judicum in causa peregrinitatis L. ap. Harpocr.

δωροτελεῖν præstando munere voto, ut hostia e. c. aut dona-

rio, necessitate voti se exsolvere. *to perform his vows* 1072, 26.

ἐὰν pro ἂν simpliciter. ὅν ἐὰν ὁ δῆμος βούληται 436, 8. 733, 4. 1152, 14. ἐὰν μὴ pro εἰ μὴ. præterquam quod, excepto quod, nisi. τῶν δὲ νόμων τῶν κειμένων λύσαι μηδὲνα, ἐὰν μὴ [subaudi λύσῃ, aut τοῦτο γένηται] ἐν νομοθέταις 710, 18. μηδὲ—[scil. νομοθετεῖν] περὶ ἀφίσσεως τοῦ ὀφλήματος, ἢ τάξεως, ἐὰν μὴ [scil. νομοθετῇ] ψηφισαμένον Ἀθηναίων τὴν ἀδελιαν πρῶτον 715, 2. μὴ τιθέναι νόμον, ἐὰν μὴ [scil. τιθῇ τις] τὸν αὐτὸν ἐπὶ πᾶσι τοῖς πολιταῖς 759, 6. ubi aut ista, quæ dixi, tacite supplenda sunt, aut ἐὰν videri poterit plane redundare. ἐὰν δὲ μὴ *est autem minus*, h. e. quod si autem id, quod dixi, minus fiat, aut ejus fiat contrarium 720, 26. = L. 169, 43.

ἐὰν ταῦτα ἐαθόντα καὶ παροφθόντα 133, 18. ἐὰν δ' ἐῷμεν, [scil. τὸ ζητεῖν] ἔσται 184, pen. νόμον καταβαλόντα ἐὰν ἐν ὑπακοῇ 260, 24. τοὺς πρὸς ἑμαυτὸν ἀγῶνας εἰσάγοντα 319, 7. τὰλλα πάντα, ὅσα τοιαῦτα, εἰσῶω silentio transmittam 519, 18. ἐὰν in vivis sinere manere cædis reum, ab eoque talionem nullam reposcere 634, 5. 646, 16. εἰσῶω τό γ' ἐπελθὼν ἡμῶι εἰπεῖν omittam dicere 206, 27. λύσαισι μὲν τοίνυν τὸν νόμον—ἐῷσι δὲ—id est μὴ λύουσιν, ἀλλὰ ἐῷσι κυρεῖσθαι καὶ ἐπικρατεῖν. vel ἐῷσι κατὰ χώραν, non moventibus, non abolentibus 638, pen. ἐὰν ὥσπερ εἶχε κατὰ χώραν 832, 21. ἐὰν τινὰ in sensu forensi, aliquem pacatum in otio rehinquere, nulla actione eum vexare. οὐδ' εἰς ἂν ἡμῶι 983, 7. τοῦτον δὲ οὗτος τὸν ἐχθρὸν εἰσῶω 1336, 11. = ἀτιμώρητον ἐὰν θάνατον Æ. 20, 22. ταχύ γὰρ ἂν εἰσῶω, oratio cavillatoria: hic nimirum, scilicet (cum irrisione et contemptu, atque inficiatione) permisisset 26, 3. κοσμεῖσθαι γυναῖκα οὐκ ἐὰ Σόλων, ἐφ' ἣ ἂν ἀλῶ μοιχὸς 26, 12. εἰσῶωτε οὖν (id est ἀθῶον ἀφήστε) τὸν τοιοῦτον προστρέσκον 49, 22. καθιεροῦν τὴν οὐσίαν οὐκ ἐὰ ὁ νόμος τὸν ὑπεύθυνον 56, 38. οὐκ ἐὰ εἰσιέναι εἰς τὰ δημοτελῆ ἱερὰ 79, 3. μὴ εἴτε αὐτὸν ἔξω τοῦ παρανόμου λόγους περιστάσθαι 83, 24. οὐδ' ἐπὶ τὰς ταφὰς καὶ ἐκφορὰς τῶν τελευτησάντων εἶον τοὺς προσήκοντας παραγίγνεσθαι 87, 22. = χρόνον οὕτω πολὺν εἰσάσαμεν scil. παρελθεῖν ἄντι δίκης I. 81, 29. τοὺς πολλοὺς λόγους εἰσῶω 83, 15. εἰσῶω καὶ ἐπείτρεψαν 110, 23. = ἐὰν τὰ γεγεννημένα præterita sinere esse quæcunque sunt, ea non movere, nil inquirere, sine nota transmittere An. 11, 14. = ἐὰν χαίρειν L. 95, 13. = ἐὰν ἔρημον τὸν ἀγῶνα deserere vadimonium Ly. 164, 27.

ἐαρινὸς vernus. ἐαρινὴ πυλαία 278, pen.

ἐαυτοὺς in sec. pers. pro ὑμᾶς αὐτοὺς L. 112, 37. ΤΑΥΛ.

ἐβδομεύεσθαι] ἐβδομευομένου (septem dies nato) L. ap. Harpocr.

ἐβδομήκοντα πόλεις συμμαχίδας κατέστησεν εἰς τὸ συνέδριον Æ. 37, 12. προλαβὼν ἐβδομήκοντα τάλαντα τοῦ βασιλικοῦ χρυσοῦ 88, 8. = ἐβδομήκοντα ἔτη γεγονυῖαν διαφθείρας L. fr. 2, 7.

ἔβδομος] ἐβδόμη ἡμέραν τῆς θυγατρὸς αὐτῇ τετελευτηκυίας, septimo die a morte filiae Æ. 64, 37.

ἔγγαιος [alii, et nescio an melius ἔγγαιος.] συμβόλαιον ἔγγαιον

æs mutuo datum super fundis pignori oppositis. *money lent on a real estate.* ἄλλου δὲ συμβολαίου οὐκ ὄντος ἔμοι πρὸς τοῦτον οὔτε ναυτικοῦ, οὔτ' ἐγγαίου 893, 15.

ἐγγεῖος] πλὴν τῶν ἐγγείων præter nata in solo, eique infixa hærentia, immobilia 872, 12. ἐγγείων τόκων δανεισάμενος, æs mutuum cum credito sumsisset, sub sponsione dandi fœnoris ejus, quod dari solet de numis in fundos creditis, *on real estates, not on bottomry* 914, 10. ἔφεκτοι ἦσαν οἱ ἐγγεῖοι τόκοι ibid. ἐκ τῶν τούτων ἀπάντων, καὶ τῶν ἐγγείων καὶ τῶν ναυτικῶν. ex universis bonis, quæ his sunt; tam in terra continente sita, quam navibus credita per mare euntibus 926, pen. ἐγγεῖος οὐσία 945, 25. = ἑκατὸν μνᾶς κακομισμένον ἐγγεῖους (nam sic leg. videtur, non ἐγγύους, ut vulgati dant) ἐπὶ τόκῳ sub pacto fœnoris terrestribus datas, h. e. ut fœnus earum daretur idem, quod de fundis oppigneratis datur L. 902, 3. τοὺς ἐπιτρόπους τοῖς ὀρφανοῖς ἐγγεῖον τὴν οὐσίαν καθιστάναι, οὗτος δὲ ναυτικούς ἡμᾶς ἀποφαίνει. totam nostram substantiam negotiationi maritimæ credidit, et incertis maris et tempestatum tradidit fr. 59.

ἐγγενής] ἐπιχάριος οὐκ ἂν οὐδ' ἐγγενής ἡμῖν *Æ.* 31, 15.

ἐγγίνεσθαι intercedere, de tempore. πάντων ἀνθρώπων εἰσδόντων παρ' αὐτὰ τὰ δικήματα recentibus adhuc criminibus μᾶλλον, ἢ χρόνων ἐγγεγεννημένων annis multis interjectis post ἀγανακτεῖν 966, pen. 1148, 1. b) inesse in aliquo, vel in eo nasci, ex eo efflorescere. τῷ μὲν ἐν Πέλλῃ τραφέντι τοσαύτην μεγαλοφυλίαν προσέκειτο ἐγγεῖσθαι 247, 18. = χρόνιον ἐγγεγεννημένων, cum tempora interceserint et anni *Æ.* 85, 25. = μηδεμιᾶς ταραχῆς ἐγγινομένης. interveniente I. 47, 1. ἐγγεγόμενον ἡμῖν. cum nobis licuisset 52, 31. = ἐγγίνεται ζῆλος, innascitur, existit L. 196, 15. = ἐγγίνεσθαι τῇ πόλει ψευδοποιὸν πονηρίαν, nasci, existere in urbe D. 105, 23.

ἐγγονος] τοῖς ἐγγόνοις τὴν αὐτὴν εἰρήνην εἶναι ταύτῃ προσεψηφίσασθε 73, 13. 356, 8. τοὺς ἀντιβαίνειν πειρωμένους τοῖς Ἑρακλέους ἐγγόνοις 290, 27.

ἐγγράφειν inscribere nomen alicujus in tabulas publicas quocunque nomine, ut si pater filium curet in album municipalium (demotarum) aut curialium, (phratorum) inscribi, aut si strategus aliquem in συμμορίαν, vel classem quandam, aut combinam referat, aut actor ærarium aliquem factum in tabulas fisci. τὸν υἱὸν ἐπιμψε Phrynon Φιλίππῳ, πρὶν ἐς ἀνδρας ἐγγράφαι. id est, adhuc impuberem 412, 25. μόνος δέκα τῶν συναρχόντων ὄντων, κοινῇ τὸν λόγον μετ' Ἀνδροτίανος ἐτόλμησεν ἐγγράφαι, scil. in tabulas ærarii 762, 14. ἐγγεγραμμένον ἴστε τοῦτον ἐν Ἀκροπόλει, scil. in ærariis, seu fisco debentibus 771, 6. οἱ νόμοι, καθ' οὓς ἐγγράφονται πάντες οἱ ὀφλισκάνοντες 791, 10. 19. καὶ προσοφείλοντας ἡμᾶς ἐνέγραψι. præterea quoque nos sibi debentes retulit in tabulis tutelæ a se gestæ 825, 19. ἐγγραφῆναι [subaudi ὀφείλων] τὸ διπλοῦν τῷ δημοσίῳ 973, 6. τί μᾶλλον ἔσται οὗτος ἐγγεγραμμένος, ἢ ἐγὼ 998, 22. τί μᾶλλον οἱ τούτου παῖδες τῶν ἐμῶν ἔσονται ἐγγεγραμμένοι 998, 26. κυρίαν [τὴν δίκην] ποιησάμενος *ἐγγεγράφῃ.

cum quis Boeotum inter ærarios scribi curaverit 998, ult. in schedula exactoribus tradenda scribere nomina debentium fisco. *δτου δ' ἂν καταγνωσθῇ, ἐγγραφόντων οἱ ἄρχοντες* [scil. τὰ ὀνόματα] τοῖς πράκτορσιν 1074, ult. ἐγγράψας χρήστην ἡμῖν καταλιπεῖν 1198, 13. ἐγγράφει τῷ δημοσίῳ ἀπρόσκλητον 1251, 2. λέγε τὸν νόμον τὸν ἀπ' ἐκείνης κελεύοντα τῆς ἡμέρας ὀφείλῃν debere, ἀπ' ἧς ἂν ὄφλη qua mulcta ei dicta fuerit a iudicibus, ἵαν τε ἐγγεγραμμένος ᾖ, ἵα τε μὴ 1328, 11. ἀπαλείφειν τοὺς ἐγγεγραμμένους ἀπὸ τοῦ ὀφλήματος καθόσον ἂν ἐπίσῃ 1338, 8. διπλοῦν ἔμελλεν ἔσσεσθαι τὸ ὄφλημα, καὶ ἐγγραφήσεσθαι Ἀπολλοδώρου τριάκοντα τάλαντα ὀφείλῃν τῷ δημοσίῳ 1347, 15. ἐγγεγραμμένου δὲ τῷ δημοσίῳ, ἀπογραφῆσεσθαι ἔμελλεν ἢ ὑπάρχουσα οὐσία Ἀπολλοδώρου δημοσία εἶναι 1347, 20. ἐγγράφει [sc. εἰς τοὺς φράτορας] τοῖς Ἀπατουρίοις 995, 27. ἐνεγράφην εἰς τοὺς δημότας 1313, 19. πῶ, πρὸς ἄλλους δημότας ἔλθων καὶ μὴ δυνηθεὶς ἐκείνους πείσαι, δεῦρο ἡμαυτὸν ἐνέγραψα 1315, 24. οὐκ ἐνέγραφον αὐτὸν εἰς σφᾶς αὐτοὺς 1365, 19. τίνα δὲ τρόπον οἱ στρατηγοὶ ἐγγράψουσιν, ἵαν εἰς συμμορίαν ἐγγράψωσιν 997, 1. = ἐγγράφειν εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον *Æ.* 3, 28. 14, 31. ἐγγράφειν τοῖς πράκτορσιν 5, 40. ἐγγράφεσθαι ἐπὶ γραφῶν, actionis auctorem aliquem in libello accusatorio edere 30, 3. ἐγγράφεσθαι λειποταξίου 48, 1. δι' οὗ εἰς δημότας ἐνεγράφης 48, 14. ἐγγράφειν πρὸς τοὺς λογιστὰς λόγον, rationem gesti honoris literis consignatam Rationalibus exhibere 56, 30. ἐπὶ ταυτῆς ἐνέγραφεν ἐν τῇ ἐπιστολῇ, in clausula, fine epistolæ adscripsit 88, 1. = ἐγγέγραπται εἰς τοὺς τριακοσίους *I.* 62, 22. εἰς τὰ κοινὰ [phratorum] γραμματεῖα 63, 4. 65, 7. 10. 11. εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον, quod erat penes demotas 66, 14. εἰς τοὺς γενήτας. vel quod idem est, εἰς τοὺς συγγενεῖς 66, 12. ἐν γραμματεῖᾳ 75, 40. τάδε ἐν διαθήκαις ἐνέγραψε 84, 14. 111, 11. εἰς τοὺς δημότας με ἐγγράφει [19, 18.] = ἔτι καὶ νῦν ἐγγέγραπται τὸ ψήφισμα τῷ βουλευτηρίῳ adhuc prostat, reperitur exaratum in tabulario curiæ *An.* 22, 35. = τοὺς μὲν (scil. τῶν νόμων) ἐνέγραψε, (scil. ἐν ταῖς στήλαις, quamquam alii ἀνέγραφε legi malunt, ut usitatius) τοὺς δ' ἐξέλειψε *L.* 183, 16. recurrit ἐγγράφειν hoc sensu 183, 27. 30. εἰς τὸν λόγον ἐγγράφειν. *to put to account* 908, 12. = ἐγγράφειν εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον *Ly.* 157, 18. εἰς τὴν εἰσαγγελίαν 167, 19.

ἐγγραφή cum magistratus reos a se factos in tabulas ærarii, ut ærarios factos, inserunt. ἐγγραφῇ θεσμοθετῶν, ἐτέρᾳ πρακτόραν 778, 18. αὐτὸν [Euergum] αἰτίον αὐτῷ [sibi, Pantæneto] γενέσθαι τῆς πρὸς τὸ δημόσιον ἐγγραφῆς 968, 9. πρὶν τὰς εἰς τοὺς δημότας ἐγγραφὰς γενέσθαι 996, 1.

ἐγγυᾶν in manus dare rem sponsam, ut si pater sponso filiam despondeat, atque tradat; ἐγγυᾶσθαι autem in medio dicitur is, qui rem sponsam suscipit, aut eam sibi tradi rogat, curat, patitur. sed et præterea significat prædem agere, fidem præstare, *to become bail, to give security for.* ἢ ἂν ἐγγυήσῃ ἐπὶ δικαίοις δάμαρτα εἶναι ἢ πατήρ, ἢ ἀδελφὸς ὁμοπάτωρ, ἢ πάππος ὁ πρὸς πατρός,

ἐκ ταύτης εἶναι παῖδας γνησίους 1134, 16. ἐγγυῶντα τὰς ἑτέραν θυγατέρας ὡς ἑαυτοῦ οὔσας 1349, 15. 1363, 1. 1369, 22. τίς ἀγορεύειν βούλεται; οὐ, τίς αἰτιάσθαι περὶ τῶν παρεληλυθότων; οὐδὲ, τίς ἐγγυᾶσθαι τὰ μέλλοντα ἔσσεσθαι 292, 5. ταῦθ' ὑπὸ τῆς ἑαυτοῦ γυναικὸς ὄρατο ποιῶν, ἥν ὡς ἐλευθέρους ἐγγυήσατο 609, 19. μάρτυρας ὑμῖν παρασχέσομαι, ὡς οὐκ ἠγγυησάμην ἐγὼ τὸν Παρμίνοντα 899, 25. μάρτυρά μοι φημι τὸν νόμον εἶναι τοῦ μὴ ἐγγυῆσασθαι καὶ αὐτὸν τοῦτον· ἐδεδίκαστο γὰρ ἂν μοι τῆς ἐγγύης 901, 10. ἐγγυᾶται ὁ πατήρ μου τὴν μητέρα τὴν ἐμὴν παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς 1311, 20. τοὺς ἐγγυωμένους παρόντας τῷ πατρὶ 1312, 11. ἐξηπατήθη, ὅτ' ἐγγυᾶτο ὡς Στεφάνου θυγατέρα λαμβάνων, καὶ οὐ Νεαίρας 1362, 17. = ἐγγυᾶν in manus dare, despondere. ἐγγυᾶν καὶ ἐκδιδόναι τὴν ἀδελφὴν I. 45, 4. ἐγγυηκῶς pro ἐγγεγγυηκῶς sine augmento 42, 5. et sic sæpe locorum in ista oratione. In medio ἐγγυᾶσθαι spondere, recipere facturum vel præstiturum. construitur cum dativo personæ et accusativo rei. τινὶ pro ὑπὲρ τινός. ταῦτα ἐγγυᾶτο αὐτῷ Λεοχάρης 52, 28. 54, 16. item cum accus. personæ. οὕτε Λ. ὁμολογεῖ ἐγγυῆσασθαι αὐτόν. *that he, Leochaeres, had become bail, or passed his word for him, Dicæogenes* 52, 35. 40. οὐ φησιν ἐγγυῆσασθαι (scil. ταῦτα) ἀ καταμαρτυρεῖται αὐτοῦ. negat spondidisse de iis, de quibus tamen testes eum arguunt spondidisse 53, 18. = An. 7, 4. ἐγγυᾶς ἐγγυᾶσθαι πρὸς τὸ δημόσιον ἀερario cavere de alicujus fide, sua interponenda 10, 17. = ἐγγυᾶσθαι L. 153, 44. ἠγγυῶντο καὶ ὁμολόγουν παρίξιν 132, 2. quid inter se distent ἐγγυᾶν et ἐγγυᾶσθαι v. Lect. Lys. cap. IX. ἐγγυησάμενοι παρίξιν 167, 28. TAYL.

ἐγγύη (pro ἐγγυήσις) sponsio. τὸν νόμον, ὃς κελεύει τὰς ἐγγυᾶς ἐπετείους εἶναι 901, 8. ἀπολυθήσομαι τῆς ἐγγύης τῆς ἐπὶ τὴν τράπεζαν 895, 15. περιεῖδον τοῦτον ἐν ἐγγύῃ καταλειπόμενον 901, 18. διὰ τί οὐκ εὐθὺς ἐπράττετο τὴν ἐγγύην. cur non redegit æs debitum, pro quo reddendo ego caveram? 900, 8. εὐθὺς τότε εἰσέπραττεν ἂν με τὴν ἐγγύην 900, 17. ἀπαιτῆσαι τὴν ἐγγύην 900, 26. ἀκίνησθε τοὺς νόμους, παρ' ὧν κελεύουσι τὰς ἐγγυᾶς ποιεῖσθαι. a quibusnam leges velint quemquam sibi sponsam suam despondendam curare 1134, 13. ὃς ἂν ἐγγυησάμενός τι τῶν τῆς πόλεως, μὴ ἀποδιδῶ τὴν ἐγγύην 1255, 2. = I. 40, 39. = cautio, sponsio, satisfactio, fidejussio. ut, cum bona tua pro fratre tuo ærario oppigneret, si e. c. frater tuus vectigal aliquod redemerit An. 10, 17.

ἐγγυητὴς sponsor, præses. καὶ τίς ἐγγυητὴς ἐστὶ τούτου 94, 6. εἰ μὲν γάρ ἐστὶ τις ἐγγυητὴς ἡμῖν θεῶν· οὐ γὰρ ἀνθρώπων γε οὐδεὶς ἂν γένοιτο ἀξιοχρεῶς τηλικούτου πράγματος 101, 26. ἐγγυητὰς καταστήσαι (τοῦτο ἐστὶν bail) τῶν ὀφλημάτων 712, 22. in formula jurisjurandi a senatoribus recens lectis dicendi erat hæc quoque clausula οὐ δῆσω Ἀθηναίων μηδένα, ὃς ἂν καθιστῇ ἐγγυητὰς τρεῖς τὸ αὐτὸ τέλος τελούντας 744, 12. διηγησάμην τοῖς ἐγγυηταῖς τῆς τραπέζης τὸ πρᾶγμα 895, 18. = ἐγγυητὴς Φιλίππου καὶ τῆς εἰρήνης Æ. 52, 9. = ἐγγυητὰς καθιστάνειν I. 50, 14. = ἐγγυητὰς τρεῖς καθιστάναι κατὰ τὸν νόμον A. 131, 23. = ἐγγυητὰς καθιστάναι An. 7, 3.

ἐγγυητής] ἡ ἐγγυητὴ γυνὴ I. 45, 42.

ἐγγυθεὶν ἰδίῳ βούλεται τὰ δεινὰ, ἐξ ἧν ἀκούειν ἄλλοθι γινόμενα 31, 2.

ἐγγυθήκη] περὶ αὐτῆς τῆς ἐγγυθήκης δικαιολογεῖσθαι (non adeo sollicitè armarium repetissem) L. fr. 18.

ἐγγυος vid. sub ἐγγυος L.

ἐγγὺς τῆς ὑμετέρας ἀξίας εἶναι δεῖ τὸν λόγον, οὐ τῆς τοῦ λέγοντος 171, 14. οὐκ ἐν τῇ πόλει δίκην ἀξίαν λαβεῖν οὐδ' ἐγγύς. non modo non parem meritis dignamque, sed ne accedentem quidem propemodum ad gravitatem criminis 229, 12. οὐκ ἔποιοιεν τοῦτο, οὐδ' ἐγγύς. multum ab eo aberant. ἐγγὺς τῶν ἔργων, ἐπὶ μεμνημένων ὑμῶν 303, 12. οὗτοι παρεσκευάκισαν τοὺς περιχώρους ἔχθρας ἢ φιλίας ἐγγυτέρω 305, 21. ἔστι μὲν ἐγγυτάτω μανίας 404, 9. οὐκ εἶναι δίκην μεταλλικὴν προσφθεγκτέον οὐδ' ἐγγύς 977, 26. πῶς ὑμᾶς οἶόν τ' εἶδέναι τοὺς μηδαμῇ μηδαμῶς τοῦ πράγματος ἐγγύς. scil. ὄντας. qui hac a causa longissime abestis 1113, 8. οὐδὲν νῦν ὑμᾶς ὁρῶ ἐγγυτέρω ὄντας τοῦ τί πρακτέον εὐρῆσθαι 1422, 10. οὐ μόνον αὐτῷ δοκοῦσιν οὐκ ὁρθῶς λέγειν, ἀλλ' οὐδ' ἐγγύς εἶναι τοῦ τὰ δέοντα γιγνώσκειν 1427, 8. = ἐγγυτάτω τῆς αἰτίας, καθ' ἣν ἡ παρούσα κρίσις ἐστίν, quæ proxime accedunt ad id crimen, quod hoc maxime iudicio agitur AE. 15, 30. = ἡμεῖς ἐγγυτέρω γίνεαι προσήκομεν I. [11, 45.] = τὰ ἐγγιστα nuperrime A. 115, 25. τοῖς ἐγγιστα proximis necessariis 129, 14. = ἐγγύς τῶν δεινῶν γενόμενοι L. 191, 35. ἐγγύς ὄντων ἀπάντων τῶν δεινῶν 194, 15.

ἐγγύτατος] ἐκ τοῦ ἐγγυτάτου καπηλείου L. 94, 5.

ἐγείρειν] τοὺς Ἀρκάδας ὑμῖν ἀπήγγειλεν [Æschines] ὡς ἔχαιρον, εἰ προσέχει τοῖς πράγμασιν ἥδη καὶ ἐγείρεται ἡ πόλις. e sopore torporis et secordiae excitata rebus invigilat suis, attenta suis commodis et opportunitatibus rei bene gerendæ 439, 1.

ἐγκάθετος] ὑπ' ἀνθρώπων ἐγκαθέτων διαβληθέντος 1483, 1. subornatis, immissis.

ἐγκαθῆσθαι τῇ ἀκροάσει, insidiari, velut subsessor, ad retia stans, prohibens feram elabi, aut retia transilire, eamque retro ad persequentes repellens; ita oratorem iudex cogens ad causam præsentem et diverticulis in res alienas reverti AE. 83, 25.

ἐγκαθιστάνειν στρατιώτας 114, 19. τύραννον 214, 20.

ἐγκαλεῖν] εἰάν ὃ ἄρα μὴ συμβῇ κατατυχεῖν, ἐκείνοι μὲν ἑαυτοῖς ἐγκαλῶσιν, ἂν τι νῦν ἐξαμάττωσιν 288, 3. ἵνα μὴδ' ἐγκαλέσαι, μὴδὲ μέμψασθαι μὴδὲ ὕστερον ἔχητε 352, ult. τί ἔχοντες ἐγκαλέσαι, καὶ τί μαμφόμενοι 468, 21. ὅτε τὰς ὀδοήκοντα μνᾶς ἐνεκάλες. me in jus vocabas ob 80 minas, quas tibi deberi prætendebas 877, 21. οὐδεμίαν πάποτε δίκην πρὸς ὑμᾶς εἰσῆλθομεν, οὐτ' ἐγκαλοῦντες, οὐτ' ἐγκαλούμενοι ὑπ' ἐτέρων 907, 6. τρισχιλίας ἐγκαλέσας ἀργυρίου δραχμὰς laying claim to 3000 drachmæ. eas querens sibi per nefas denegari 949, 1. ἐγκαλέσαντες οὗτοι ὅλην τὴν ἐπιτροπὴν 987, 2. ἀπέφυγον αὐτοὺς τὰς δίκας, ἃς μοι ἐνεκάλουν 1014, 8. = ἐγκαλεῖν τινὶ δίκην, jus ab aliquo petere, eum in jus vocare AE. 10, 5. = ἐγκαλεῖν οὐδὲν πονηρὸν nulla de mala fraude alicujus queri. nihil

mali sibi evenisse, de quo queratur I. 36, 19. = οὐδέν μοι πῶποτε ἐνεκάλεσεν οὐδεὶς L. 98, 10. ἐγκαλεῖν ἀργύριον apud judicem de pecunia queri per nefas detenta et denegata 98, 37.

ἐγκαλύπτεσθαι] τῆς Ἀριστογείτονος κρίσεως ἀταμνηθέντες ἐγκαλύψασθε. pudeat vos 1485, 9. = Æ. 42, 9. 35. ἐγκαλύπτεσθαι αἰσχυρόντα 4, 35. ἐγκαλύπτομαι καὶ ἀποδιδράσκω 61, 28.

*ἐγκαταγέλαστος] ἐγκαταγέλαστον ποιῶν τὴν πόλιν Æ. 64, 31. nisi legendum est οὐκαταγέλαστον. sed aliter exhibui hunc locum in mea editione.

ἐγκαταγερᾶν] ἐγκαταγεγρακυῖαν ποτηρίαν ἀδύνατον καλύειν D. 105, 21.

ἐγκαταλαμβάνειν] ἕως ἐγκατελήρθσαν. donec amicis destituti in discrimine, deciperentur, h. e. ab exitio occuparentur intercepti, veluti pisciculi reti 127, 15. οὐδεὶς ὑπὲρ τῶν ὅλων πεισθεὶς εἰρήνην ἀγειν, ὑπὲρ τῶν ἐγκαταληφθέντων ἐξ ἀρχῆς ἠθέλησε πολεμεῖν ob ea, quæ interea, dum pax conducta jurejurando sancitur, intercipiuntur 388, 12. = ἐγκαταλαμβάνεσθαι, in urbe obsessa, cum capitur, una cum reliquis capi Æ. 30, 9. εἰάν αὐτὸς ὁ τῆς ἀληθείας λογισμὸς ἐγκαταλαμβάνῃ τὸν Δημοσθένην, si computatio et existimatio ipsa veritatis arguat Demosthenem, undique septum et constrictum quasi carceribus vinculisque argumentorum, ut nusquam elabi queat 62, 17. ἐγκαταληφθεὶς ὑπὸ τῶν παρόντων αὐτῷ κινδύνων, septus, clausus 88, 2. = ἐγκαταλαμβάνεσθαι occupari, prius deprehendi, quam effugere possit Ly. 159, 42. 44.

ἐγκαταλείπειν] εἰ γὰρ ἐγκαταλειπόμενοι τι πεισόμεθα ἡμεῖς, ἀδεῶς ἐπ' ἐκείνῳ ἤδη πορεύσεται 140, 5. διὰ μαλακίαν ἢ ραθυμίαν ἐγκαταλείπειν τὰ τῶν προγόνων ἔργα καὶ τὰ συμφέροντα τῆς πατρίδος 158, 10. ἐγκαταλείπων τουτοὶ Ἀ. ἐν τῷ οἴκῳ, ἐπανῆλθεν αὐτὸς—1087, 7. ἐγκαταλελοίπασιν τοὺς υἱεῖς reliquerunt filios, h. e. siverunt in demis quosque suis tranquillos manere, quorum patres illinc expulsi 1316, 25. 1317, 23. ἐγκαταλελοίπασιν μοι. deseruerunt me, defuerunt mihi in dicendo testimonio, quod dicturos receperant 1322, ult. μηδένα τῶν φίλων ἐγκαταλείπειν 1483, 13. = deserere Æ. 49, 42. 66, 26. 37. = ἐγκαταλείπων τὴν μάχαιραν τῇ σφραγῇ ᾤχετο φεύγων A. 137, 28. = ἐγκαταλείπειν τὴν πόλιν et τὴν πατρίδα in malis et necessitatibus patriæ deesse, eam derelinquere Ly. 148, 7. 19. 151, 17. 156, 34. et alibi. τὰς τῶν προγόνων θήκας 148, 38. τὴν δόξαν τῆς ἀρετῆς virtutis suæ aliquo in loco editæ gloriam eodem in loco relinquere post fata sua superfuturam 154, 5. = ἐγκαταλείπειν τὰς ὑπὲρ τοῦ δήμου πράξεις. cœpta pro rep. inchoata relinquere D. 102, 31. prodere, deserere nuda et indefensa III, 6.

ἐγκαταλογίζομαι εἰς ταῦτα. in this account I comprehend I. 88, 36.

ἐγκαταστῆναι de tyrannis, in republica existentibus L. 196, 10.

ἐγκατοικοδομεῖν, in aliquo ædificio concludere, conclusum tenere, mœniis vallatum. ἐγκατοικοδόμησεν αὐτὴν μεθ' Ἰππου εἰς ἔρημον οἰκίαν *Æ.* 26, 7.

ἐγκεῖσθαι πολὺς τοῖς συμβεβηκόσι. eventa urgere, acriter in ea invehi, eaque oratione invidiosa exagitare 294, 23.

ἐγκέφαλος] ἔπερ ὑμῖς τὸν ἐγκέφαλον ἐν τοῖς κροτάφοις καὶ μὴ ἐν ταῖς πτέρναις καταπεπατημένον φορεῖτε 88, 1.

ἐγκλείειν] ἀλλ' ἐκ φόβου τὴν γλῶτταν ἐγκλείσας ἔχει 418, 26.

ἐγκλημα crimen, criminatio, querela, offensa. τὰ δὲ μίση καὶ τὰ ἐγκλήματα τοῖς ὅλην ἔρχεται τὴν πόλιν 168, 2. ἐγκλήματα καὶ πόλεμος πρὸς τοὺς Ἀμφισσέας ἐταράχθη 277, 22. ὁ πολλάκις μὲν φωνῶν, μηδέποτε δ' ἐξέλεγχθεις ἀδικῶν ἐν ἐγκλήματι γίγνεται ἀνὰ ταῦτα δικαίως 311, 2. b) libellus accusatorius, ab actore judici exhibitus, capita accusationis tenens. ὥς φησι τὸ ἐγκλημα τῆς δίκης, ἣν ἔλαχεν αὐτῷ 787, 9. 788, 4. 882, 11. λάβε μοι τὸ ἐγκλημα, ὃ ἔλαχον αὐτῷ πέρυσιν 912, 1. γεγράφασιν εἰς δ' νῦν ἐγκλημα διάκουσιν 988, 22. posuerunt in libello accusatorio, secundum quem nunc, ut actores, in me, ut reum agunt. = ἀποτρίβεσθαι (amolari a se, refutare) τὰ ὑπάρχοντα αὐτῷ ἐγκλήματα *Æ.* 25, 29. ἐπιτρέπειν πόλει ἴση καὶ ὁμοία περὶ τῶν ἐγκλημάτων 65, 27. = ἀφῆκαμεν ἀλλήλους τῶν ἐγκλημάτων *I.* 50, 16. = ἐγκλημα ἀνόσιον ἐμοὶ προσέβαλες *A.* 126, 20. criminationem, cujus si vere sum reus, sum impius, aut si tu me falso insimulas, tute es impius. = ἐγκλημάτων μικρῶν δεῖσθαι *L.* 195, 14. τίνος ὄντος ἐμοὶ πρὸς ὑμᾶς ἐγκλήματος, qua mea ad vos offensione, pro τίνος ὑμῖν ὄντος κατ' ἐμοῦ ἐγκλήματος. ecquid querimini de me? quam ob culpam? 118, 10.

ἐγκράτεια] διαφέροντα πρὸς δικαιοσύνην καὶ ἐγκράτειαν *Æ.* 25, 42.

ἐγκρατής] ἐγκρατεῖς ὄντας (deos) ἀπάντων τῶν ἀγαθῶν κυρίου εἶναι καὶ αὐτοὺς ἔχειν καὶ δοῦναι τοῖς ἄλλοις 1487, 17.

ἐγκρίνειν εἰς τὴν γερούσιαν 489, 19.

ἐγκταῖσθαι] οἱ ἐγκεκτημένοι, subaudi οἰκίας καὶ χωρία ἐν τῇ ἔξω τῆς Ἀττικῆς, settled men, men that have possessions of their own, peculiat, quibus fundi sunt, bona immobilia, sed extra Atticam, in solo peregrino 1208, 27.

ἐγκτημα fundus, peculium, quod quis in solo peregrino extra Atticam habet. αὐτῶν φασὶ τὴν χώραν οὖσαν οἰκεῖν, καὶ οὐχ ὑμετέραν. καὶ τὰ μὲν ὑμέτερα εἶναι ἐγκτήματα ὡς ἐν ἀλλοτρίᾳ, τὰ δὲ αὐτῶν κτήμαθ' ὡς ἐν οἰκίᾳ 87, 6. = *An.* 25, 20.

ἐγκτησιν γῆς διδόναι καὶ οἰκιῶν. ut si Byzantini Atheniensibus jus dent in ditione sua fundos domosque emendi, atque possidendi, pari jure, atque cives Byzantii nati 256, 7.

ἐγκύκλιος] ἐγκύκλιοι λειτουργίαι. quæ in orbem eunt, ab uno ad alium devolvuntur, neminem prætereunt; ut sunt gymnasiarchorum, choregorum et epulonum functiones 463, 13. 496, 16. ὃ γὰρ οὐδὲ τῶν ἴσων, οὐδὲ τῶν ἐγκυκλίων δικαίαν μετουσίαν διδῶσιν οἱ νόμοι. ne vulgarium quidem istorum atque trivialium, nulli civi negatorum 792, 16. = ἐγκύκλιοι χοροὶ *Æ.* 2, 23.

ἐγκαυμάζειν] ἐγκαυμάσασαν αὐτοὺς 1229, 4.=ἐγκαυμάζειν ἀροτὴν *Æ.* 75, 15. ἐγκαυμάζειν ἑαυτὸν 88, 15. *Conf.* p. 66, 7.

ἐγκώμιον] ὁ καὶ μέγιστόν ἐστι καθ' ὑμῶν ἐγκώμιον 68, 3. τρία ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ πᾶσιν ἀνθρώποις ἔδειξαν ἐγκώμια Θηβαῖοι καθ' ὑμῶν τὰ κάλλιστα 300, 3. οὐς μὴδὲ τῶν ἐχθρῶν μὴδὲς ἀν τούτων τῶν ἐγκωμίων καὶ τῶν ἐπαίνων ἀποστερήσειε 441, 24.=ἐργολαβοῦντος σοφιστοῦ ἐγκώμιον *Æ.* 42, 41.

ἐγχείν] οὐ γὰρ ἐγὼ κρίνομαι τήμερον, οὐδ' ἐγχεῖ μετὰ ταῦθ' ὕδαρ οὐδεὶς ἔμοι 407, 16. ἐξ ἀνάγκης ἦν τῷ ἄρχοντι ἀμφορέα ἐκάστω ἐγχείαι τῶν ἀμφισβητούντων 1052, 21.=ἐγχεῖται τὸ πρῶτον ὕδαρ *Æ.* 82, 13. τὸ δεύτερον 82, 14. τὸ τρίτον 82, 16.=ἐγχεῖν τὴν σπονδὴν *A.* 113, 25. 26. 29.

ἐγχειρεῖν τινι *adoriri aliquem, insidiari* 179, 15. ἐὰν τὰ μεταξὺ τις ἐγχειρῇ λέγειν 202, 15. ἐγχειρεῖν δεῖ ἅπασιν ἀεὶ τοῖς καλοῖς 252, 22.=*instituire, capessere* *Æ.* 12, 25. 33. ἐκπλεῖν μόνος εἰς Σάμον ἐγχειρήσας, αὐθιμὲρόν ὑπὸ τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς ὡς πρόδοτος τῆς πατρίδος θανάτῳ ἐξημιώθη 89, 34.

ἐγχείρημα *machinatio, coeptum subdolum et clandestinum.* οὐ μικρὰς ἀναιδείας τὰ ἐγχειρήματα αὐτῶν ἐστὶ 824, 12.

ἐγχειρίδιον] ἐπὶ τοῦ δικαστηρίου *coram iudicibus* ἄνεν ἐγχειρίδιον *sine sica* χρῆσθαι ὅ τι ἀν βουλήθῃ, ὡς μοιχῶ ὄντι 1367, 17.=ἐγχειρίδιον πλήττειν *L.* 101, 13.

ἐγχειρίζειν] λόγος—τὰ πράγματα τῆς πόλεως τοῖς ἐχθροῖς ἐγχειριῶν 151, 25. τὰ ὑμέτερά αὐτῶν ἐγχειρίζετε 373, 7. οὐδεὶς ταῦτα πρόσβεισιν ἐγχειρίζει 398, *pen.* οἱς ὑμεῖς τὰ μέγιστα ἐγχειρίζετε στρατηγῶς 785, 12. ὅτ' ἔμελλε τελευτᾶν, ἅπαντα ταῦτα ἐνεχείρισεν Ἀρόβω 814, 13. οὐ πάρεργον, ἀλλ' ἀδελφῶν καὶ θυγατέρων βίους ἐγχειρίζομεν 869, 25. ἐγχ. ἐτέροις τὰ ἑαυτοῦ 1283, 1. εἰ δὲ φήσετε πολλὰς πολλοῖς ἐγκεχειρικέναι δυνάμεις, ἃς λελυμάνθαι τοὺς ἐπιστάνας 1439, 29.=οἱς αὐτὸν ἐνεχείριζε *Æ.* 87, 19.=θαν ἂν περὶ πλεῖστον ποιοῦνται, ταῦτ' ἀλλήλοις ἐγχειρίζωσι *I.* 64, 29. ἐνεχειρίσαμεν αὐτῷ τὴν οὐσίαν [13, 56.] =ἐγχειρίζω ἑμαυτὸν τῇ ἀτυχίᾳ *A.* 119, 20.

ἐγχαρεῖν] ἐὰν τὸ ὕδαρ ἐγχαρῇ *aqua si capiat, h. e. si per aquae ad dicendum mihi infusae mensuram satis otii fuerit, vel, si spatium ad dicendum mihi datum siverit* 1094, 3. ἐνεχάρει τούτῳ πράττειν πᾶσι μᾶλλον 1277, 22.=πῶς ἐγχαρεῖ datum est, licet *A.* 112, 18. 140, 12. 145, 41. 146, 32.=ὡς ὁ χρόνος οὐκ ἐγχαρεῖ (*permittat, sinat*) ἄλλον (*aliu regem sacrorum*) ἀποκληρῶσαι *L.* 175, 33.

ἐγῶ] μοι *pro* καθ' ἑμοῦ. ἤξιον αὐτὸν τὴν ναῦν μοι παραλαμβάνειν 1217, 10. οὐκ ἠθέλησέ μοι διαδέξασθαι τὴν ναῦν 1216, 3. 1218, 23. 1223, 22. μή μοι [*scil. λέγε*] μυρίους, μὴδὲ δισμυρίους ξένους 45, 12.=παρ' ἐμέ. *id est* εἰς τὴν ἐμὴν οἰκίαν *L.* 97, 10. οἴκαδε ὡς ἐμέ 93, 45.

ἐδαφος] ἐχθρός ἐστιν ὅλη τῇ πόλει καὶ τῷ τῆς πόλεως ἐδάφει 99, 19. 134, 14. τῆς πόλεως ὑπὲρ αὐτῶν τῶν ἐδάφων εἰς μέγιστον κίνδυνον κατακακλειμένης 803, *pen.* διέκοπτε τοῦ πλοίου τὸ ἐδαφος 883, 22.

==περὶ τοῦ τῆς πατρίδος ἐδάφους ἀγωνίζονται Æ. 72, 41.=ἐδάφη μὲν ταῦτα, ἀφ' ὧν ἡ μίσθωσις. hæc illi fuerunt in fundis, in bonis immobilibus, unde redibant vectigalia I. 88, 22.=ἔδαφος ἐλευθερον τῆς πατρίδος Ly. 168, 21.=ἔδαφος τῆς πόλεως D. 102, 40.

ἔδος] ἔδη et ναὸ et τεμένη copulantur Ly. 168, 17.=signum Minervæ Poliadis a Praxitele factum in arce dedicatum D. 108, 37.

ἔδραν ποιεῖν de senatu consistente deliberandi ergo An. 15, 9. idem, quod paulo ante κατέξεσθαι dixerat.

ἔξεσθαι] βουλὰς ἐξόμενοι βουλεύσομεν Æ. 21, 3.

ἑὰς] τῶν ἐθάδων καὶ συνεστηκότων ρητόρων ἀπαλλαγέσθε. conspiratis et inter se colludentibus, qui inter se consueverunt, diuturnitate familiaris usus mutui 605, 3.

ἐθέλειν] δουλεύειν ὑμεῖς οὐτ' ἐθελήσετε, οὐτ', ἂν ἐθελήσητε, ἐπίστασθε I. 104, 19. ἀδημονούσης τῆς ἀνθρώπου, καὶ οὐτ' ἐθελούσης, [scil. ἄδειν] οὐτ' ἐπισταμένης 402, 25.=συσσιτεῖν αὐτῷ οὐδεὶς ἤθελεν Æ. 41, 3.=ἐθέλω potius quam θέλω L. unde ἠθέλησε passim, quam formam sequitur ἡδύνατο. TAYL.

ἐθελέχθως] μὴ ἔχε πρὸς ἡμᾶς οὕτως ἐθελέχθως animo erga nos ne sis tam ad gerendas inimicitias obstinato et pertinaci 1005, 15.

ἐθελοντῆς] τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας αὐτεπαγγέλτους ἐθελοντὰς παραχωρήσαι Φιλίππῳ 247, 24.=L. 181, 36. 182, 9.

ἐθίζειν] τοὺς πρότερον τοῖς ἄλλοις ἐπιτάττοντας εἰθίσειν ὑμῶν ἀκούειν 477, 21.=ἐθίζειν ἀπέχειν, exercere in usu et consuetudine continentiae Æ. 3, 20.=οὐδ' ἐθίζειν εἶναι γραφὰς περὶ ὧν οἱ νόμοι δικὰς ἰδίας πεποιήκασι. you must not allow the custom to be introduced, of drawing things to the upper courts of justice, which the ordinary rules of proceeding refer to the lower courts I. 87, 13.=εἰδιωμένος ἀναισχυντεῖν An. 20, 17.=δεινὸν εἶναι τοιαῦτα ποιεῖν ἐθίζεσθαι τὴν βουλήν L. 164, 19.

ἐθισμός assuefactio. ἐθισμός τοῦ ἀνέχεσθαι ἡμᾶς τοὺς τοιοῦτους εἰσπλους 219, 7.

ἔθνος] ἵνα μὴ μόνον κατὰ πόλεις, ἀλλὰ καὶ κατ' ἔθνη δουλεύωσι I. 17, pen. b) genus hominum nota quadam ab aliis facile dignoscendum. εἰ τις ὑμᾶς ἔροίτο, τί πονηρότατον νομίζετε τῶν ἐν τῇ πόλει ἐθνῶν 668, 10.

ἔθος] τοῦτω τῷ ἔθει καὶ τῷ τρόπῳ τῆς πολιτείας χρῆσθαι 34, 19. ἀπὸ τῶν κοινῶν τὸ ἔθος ἐπὶ τὰ ἴδια μεταβιβάζοντας ὁρῶσί τινας I. 42, 23. ubi mos significatur pecuniam publicam omnes inter cives promiscue dividendi ad sedes in theatris redimendum. δεινόντα-τον ἔθος καὶ ἀσυμφορότατον ὑμῖν εἰς τὴν πολιτείαν εἰσάγων 341, 19. τὸν νόμον ἔθος ποιήσας. aut potius inverse τὸ ἔθος νόμον. consuetudine, vel usu populari a me ad vim legis translato. h. e. quod existimarem, quod ab omnibus vulgo fieret, nemine reprehendente, id perinde valere atque si lex scripta sit 414, 8. τοῖς δ' ἔθεσι quia rei jam insuevit, καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις quia rei cupiditate

tenetur, ταῦτ' ἐπ' ἐκχειρῶν πράττειν 638, 13. ἔθελον τοῖς αὐτοῖς χρῆσθαι, ὡς περ τότε 1163, 11. ἔθελον τοῖς αὐτοῖς ἐπιτιμᾶν τε καὶ χρῆσθαι τοὺς δημηγοροῦντας 1440, 16. = ἀποφίρεσθαι εἰς τὸ καθ' ἡμέραν ἔθος *Æ.* 13, 37. παραδέχεσθαι εἰς τοὺς ἀγῶνας ἔθος ἀδικώτατον 25, 24. προβαίνει τὸ ἔθος ἐπὶ πολὺ 25, 30. τοιοῦτον ἔθος παραδίδυκεν ὑμῶν εἰς τὴν πολιτείαν 59, 2. ἐξ ἔθους, ἀλλ' οὐκ ἐκ προνοίας ποιείσθε 79, 20. παραδέχεσθαι ἔθος αἰσχρὸν 81, 32. = ἔθος τι δίκαιον καθέστηκε πᾶσιν ἀνθρώποις *L.* 187, 41. = τοιαῦθ' ὑμῶν ἔθνη καθιστάντων *D.* 103, 45.

εἰ μὴ διὰ—nisi obstetisset hoc vel hoc, nisi stetisset per—εἰ μὴ διὰ Λακεδαιμονίου etc. v. διὰ. εἰ δὲ μὴ—*sine autem. alias vero si istud, quod modo dixi, secus habeat* 529, 20. = εἰ pro εἴτε. καὶ εἴ τις φίλος ἂν τυγχάνει, καὶ εἴ τις ἐχθρός. *sive—sive An.* 18, 23. = εἰ quasi interrogative *L.* 137, 32. *TAYL.* ἀπολίσσαι παρσκευάζοντο τὴν πόλιν, εἰ μὴ δι' ἀνδρας ἀγαθοὺς 125, 36. v. διὰ. tota dictio plena foret hæc. καὶ ἀπώλεσαν ἂν αὐτὴν, εἰ μὴ τοῦτο ἐκωλύθη γενέσθαι, nisi per viros bonos stetisset. εἰ iteratum 156, 25. collata cum 156, 26. εἰ καταφρόνησαν ὑμῶν etiamsi contemptum vestri ipsis ignoscatis 115, 32.

εἰδέναι] οὐδ', εἰ γέγονεν, οἶδα. *simulo prorsus ignarum, id unquam evenisse* 243, 6. περὶ ὧν μὴ ἔχῃ μάρτυρας παρασχέσθαι, περὶ τούτων ὑμᾶς φήσει εἰδέναι 1024, 5. ὃ τι ἂν μὴ ἕκαστος ὑμῶν εἰδῇ, μὴδὲ τὸν πλησίον νομιζέτω εἰδέναι 1024, 9. = λύτρα πραξάμενον εἰδὼς Φίλιππον οὐδένα τῶν Ἀθηναίων *Æ.* 41, 17. προσποιεῖσθαι εἰδέναι τὸ ἀπόρρητον 67, 25. λέγειν οὐκ εἰκάζων, ἀλλ' ἀκριβῶς εἰδὼς 76, 26. = εἰδέναι χάριν *L.* 192, 42. ut Galli *scavoisr gré.* εἰδέναι χάριν τῶν ἀγαθῶν 106, 22. 181, 7. εἰδέναι περὶ 141, 46. εἰδέναι πρόφασιν τῆς ἐχθρας 115, 18. *TAYL.* ἡγούμενοι εἶναι ἀνδρὸς ἀγαθοῦ ἀφελεῖν τοὺς φίλους, καὶ εἰ μηδεὶς μέλλοι εἴσεσθαι 157, 20.

εἶδος] δύο μοι λείπεται τῆς κατηγορίας εἶδη, duo capita accusationis supersunt *Æ.* 16, 27. = εἶδος ἀγλαῶν *Ly.* 162, 39.

εἰδότες] εἰδότες καὶ σαφῶς ὑμᾶς διδάξω *Æ.*—

εἰδωλον ἐρίσεται Πατρόκλου *Æ.* 20, 29.

εἶεν. satis de hoc loco. hæc hactenus. recte 46, 5. 342, ult. 463, 22. 479, 16. 579, 17. 24. = *A.* 126, 11.

εἰκάζειν] ἐγὼ δὲ οἶδα, ὅσα ἂν ἐκ λογισμοῦ τις σκοπῶν εἰκάσαι. *suspicietur* 207, 12. τῷ γὰρ εἰκάσειε τις θνητῶν, ὃ ἀθάνατον ἐργάζεται τοῖς ἰδοῦσι πόθον 1404, 18. εἰκασμένων πρὸς τὴν τῶν θεῶν δύναμιν 1408, 24. = οὐκ εἰκάζων, ἀλλ' ἀκριβῶς εἰδὼς *Æ.* 76, 26. = εἰκάζειν ἐξ ἴσου καὶ ὑμῖν ἐστὶ καὶ ἐμοὶ *A.* 137, 3. τῷ μὴ ἐργασαμένῳ χαλεπὸν περὶ τῶν ἀφανῶν εἰκάζειν 137, 9. εἰκάζοντας μᾶλλον ἢ σάφα εἰδότες ψηφίζεσθαι 143, 32. = εἰκάζειν ἔχω πολλὰ χόθεν τεκμαιρόμενος *L.* 105, 8. = εἰκάζειν ὑπὲρ τηλικούτων ἀδικημάτων *Ly.* 151, 29.

εἰκάξ] ταῖς εἰκάσι die mensis vigesimo proximisque insequentibus, ut primo, secundo, tertio et quarto post *An.* 16, 8.

εἴκειν] τὰ μὲν εἴκων, ἡνίχ' ἂν τύχῃ 10, 3. οὐκ εἴξα, οὐδ' ὑπεχώρησα 272, 20. τὸν δαίμονα, ὃ φόντας ἀνθρώπους εἴκειν ἀνάγκη 1400,

23. = εἶπεν v. ἰσχύειναι Ἄ. = εἶπεν ταῖς τύχαις L. 149, 33. = εἶπεν χρησμοσύνη καὶ στυγερᾷ πένει. ab egestate vinci Ly. 162, 38.

εἰκῇ] ἐκ λόγων τινῶν ἔχθρας οὕτως εἰκῇ πρὸς ἀλλήλους ἀνείλοντο I. 36, 11. = εἰκῇ καὶ ἀλογίστως L. 109, 20.

εἰκὸς] εὐλόγα et εἰκότα, ut cognata, copulantur 1106, 1. = ἀλήθεια εὐρίσκειται ἐκ τῶν εἰκότων Ἄ. 13, 10. = καὶ ὅτι οὖν εἰκὸς παραλάβητε, etiamsi quamvis tenuem suspicionis auram odorati sitis, vel umbram probabilitatis captaveritis, τούτῳ πιστεύειν A. 115, 8. τὰ εἰκότα τοῖς ἀληθέσιν ἴσα ἡγεῖται 117, 31. εἰκότως μὲν, ἀνοσίως δὲ, ἀπέκτεινεν. occidit, in quo tametsi fecit id, quod prudentia et amor sui quemque hortatur facere, aliique omnes simili loco deprehensi faciunt, nihilominus tamen impium factum est 118, 35. οὐκ εἰκότως, ἀλλ' ὄντως φονεὰ μὲ φασιν εἶναι. non solum probabiliter, sed etiam reapse 120, 16. οὐκ εἰκόσι τεκμηρίοις χράμενος 128, 14. τὸ εἰκὸς σύμμαχόν μοι ἔστιν 134, 24. In comparativo. εἰκότερον ἢν 116, 35. 117, 14. 118, 21. οὐδένα ὅστινα οὐκ εἰκότερον εἶναι 119, 36. ἀρξαι τοῦ παροινεῖν τοὺς νεωτέρους τῶν πρεσβυτέρων εἰκότερον 127, 20. = verisimile L. 98, 31. ἀνοήτως τι ποιεῖν τῶν εἰκότων 99, 10.

εἰκοσίμινος ἔρανος. viginti minarum L. fr. 9.

εἴκοσιν ἄνδρας εἴλασθε τῆς πόλεως ἐπιμελεῖσθαι, ὥς ἂν οἱ νόμοι τεθεῖεν An. 11, 17.

εἰκότορος navigium viginti remis agile 926, 8.

εἰκοσταῖος A. 113, 32.

εἰκότως ἐπεβούλευσεν, verisimile est eum insidiatum esse, aut, si fecit, non sine speciosa causa fecit A. 115, 28. εἰκότως ἀμυνόμενος τὴν ἔχθραν ἀπέκτεινε τὸν ἄνδρα. occidit merito, et sic, ut patratæ cædis suspicio non posset in eum non incumbere, ut qui sic vetustam simultatem ultus esset 115, 28. εἰκότως μὲν, ὄντως δὲ μὴ ἀπέκτεινα tametsi cædem reapse non commissem, suspicione tamen ejus, eaque admodum probabili, urgerer, causasque, si commissem, sat speciosas, et idoneas haberem 117, 22. οὐ γὰρ ἐδόκουν εἰκότως ἀποκτεῖναι. subaudi εἰ μὴ μεγάλα ἀδικηθεὶς ἡμυνάμην 117, 25.

εἰκῶν] secundum Harmodium et Aristogitonem, Cononi primo statuam æneam posuerunt Athenienses 478, 4. ἐκκαίδεκάπηχυς 256, 11. = περὶ τῆς Ἰφικράτους εἰκόνος orationis LYSIACÆ fragmenta v. ap. Ulpianum ad *Midianam* et Aristid. in *oratione de paraphræsi*. = τὴν εἰκόνα αὐτοῦ ἐξ ἀκροπόλεως καθελόντες Ly. 164, 29. εἰκόνα χαλκῇν ἱεροσυλῆσαι καὶ αἰκλίσασθαι 167, 14.

Εἰλῆθια] καθημένην ἐν τῷ τῆς Εἰληθείας ἱερῷ I. 55, 4.

εἰμαρμένη] ὁ τοῖς γονεῦσι μόνον νομίζων γενεῖσθαι, τὸν τῆς εἰμαρμένης [scil. μοίρας] καὶ τὸν αὐτόματον θάνατον περιμένει 296, 18. τὴν εἰμαρμένην ἔσχε θνητὸς ὢν 1394, 26. = πρὸ τῆς εἰμαρμένης τὸν βίον ἐκλιπὼν A. 113, 38.

εἴμαρται τούτοις μηδέποτε' εὐ πράττουσιν εὐ φρονῆσαι 1435, 15. εἰ

μετὰ τῶν Θηβαίων ἀγωνιζομένοις ἡμῖν οὕτως εἶμαρτο πρᾶξαι, τί χρῆν προσδοκᾶν, εἰ μὴδὲ τούτους ἔσχομεν συμμάχους 293, 9.

εἶναι] ὡς ἔστι μάλιστα τοῦτο δέος 10, 2. ὑπόθεσιν παριστάντας ὑμῖν οὐχὶ τὴν οὐσαν 28, 9. οὐ μὲν οὖν ἦν εἰπεῖν ἑτέρῳ imo vero nemini alii copiam dicendi faciebat; neminem alium sinebat os aperire 274, 16. ἡμεῖς μὲν οὖν ἐν θυσαῖς ἤμεν τότε, Θηβαῖοι δ' ἐν τῷ δι' ἡμᾶς σεσῶσθαι νομίζουσιν 301, 6. μὴ τοιαύτης οὔσης τῆς ὑπαρχούσης ὑπολήψεως περὶ ἑκατέρου nisi ejusmodi esset opinio vestris animis jam antiquitus infixā 304, 1. οὐ μόνον τοὺς ὄντας Ἀθηναίους, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὑστερόν ποτε μέλλοντας ἔσεσθαι πάντας ἡδικηκέναι 358, 22. σκεψώμεθα δὴ, τί τοῦτ' ἔσται τῇ πόλει, quod emolumentum inde sit ad remp. rediturum 463, 5. ὧν ὑπομνήματα ἦσαν ὄντες [id est ἔτι ὄντες] οἱ στέφανοι. adhuc superstites 616, 21. τὴν μὴ οὐσαν [scil. γνῶσιν, vel δίκην] ἀντιλαχεῖν. exceptione agere sententiæ dictæ ejusmodi, quæ irrita sit, et pro nulla haberi debeat ideo, quod sit illegitima 543, 14. 1006, 6. μήτε συγγνώμης, μήτ' ἄλλου μηδενός εἰσι. non clementiæ student ad ignoscendum facili, neque ulli alii rei, πλὴν τοῦ πλείονος. quam compendio faciendo et rei familiari augendæ 982, 3. εἴη ἐπὶ τὸ ἄμεινον ἀπὸ τοῦ σημείου. bene ipsis cedat ostentum. prospera ab eo proveniant 1072, 15. ὅτε ἦν ὁ πατήρ ἐπὶ τοῦ τραπεζιτεῦειν 1111, 27. ὑμῶν αὐτῶν ὄντες, cum soli vos et vestræ spontis estis, nemine vos interpellante, neque impediēte 1456, 9. τοῖς ἐκ τῶν παρεληλυθότων χρόνων οὖσιν [id est φανεῖσιν, vel ἔγνωσμένοις] ἐπιεικείσι παρακατατίθεσθαι 806, ult. τί οὖν ἐστὶ τοῦτο. quid hoc igitur rei est? unde venit? 973, 22. οὔτε γὰρ νῦν μοι πρὸς ἐκείνόν ἐστι. scil. πρᾶγμα, vel δίκη 1108, 2. οἶμαι γάρ τί μοι καὶ τοῦτο εἶναι πρὸς τὴν ἀλαξονίαν τὴν τουτουί. scil. προὔργου. spero hoc quoque argumentum utile mihi futurum adversus—1241, 23. εὐχέσθαι μὲν ὡς εὐγνωμονεστάτων τυγχάνειν, φέρειν δὲ τοὺς ὄντας εὐμενῶς. cives, qualescunque sunt, perferre, etiamsi non nolis meliores eos esse 1486, 2. = πολιτείας τρεῖς εἶναι παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ὁμολογοῦνται. Æ. 1, 18. οἷς ἐστὶ βίος ἀπὸ τοῦ σωφρονεῖν 2, 13. ἀρχὴ ἥτις ἔσται ἡ τούτων ἐπιμελησομένη 2, 20. ἔνοχος ἔστω τῷ περὶ τῆς τῶν ἐλευθέρων φθορᾶς νόμῳ 2, 36. μὴ ἐπάναγκες εἶναι τῷ παιδί ἡβήσαντι τρέφειν τὸν πατέρα 3, 1. ὅλως δ' ἐν δημοκρατίᾳ τὸν εἰς ὀτιοῦν ὑβριστὴν οὐκ ἐπιτήδειον ἡγήσατο εἶναι συμπολιτευέσθαι 3, 24. γράφεσθαι νόμον μὴ ἐπιτήδειον εἶναι 5, 30. καθαρὸν οὕτω χρῆ τὸν βίον τοῦ σώφρονος ἀνδρὸς εἶναι, ὥστε μὴ ἐπιδέχεσθαι δόξαν αἰτίας πονηρᾶς 7, 32. ἀφθονία ἐν τοιαύτῃ ὦν 8, 40. ἀργαλέος ὦν τὴν ὄψιν, foedus, turpis visu 9, 20. οὕτως ἰσχυρόν ἐστιν ἡ ἀλήθεια, ὥστε πάντων ἐπικρατεῖ τῶν ἀνθρωπίνων λογισμῶν 12, 16. εἶναι ἐπὶ πολλῆς ἀσελγείας καὶ ἀφθονίας 13, 33. ἐγγυτάτω τῆς αἰτίας, καθ' ἣν ἡ παρούσα κρίσις ἐστὶν 15, 30. περιβοήτως ἐξηλέγχθη κλέπτῃς ὦν 16, 6. ἀβίωτον ἡγούμενος εἶναι ἑμαυτῷ 17, 17. μαντεύεται ἡ φήμη πολλὰ περὶ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι 18, 8. τάττομεν εἶναι Ὀμήρον ἐν τοῖς πρεσβυτάτοις καὶ σοφωτάτοις τῶν ποιητῶν 20, 4. ὑπὲρ αὐτῶν ψηφιεῖσθαι, ὦν ἡ διαξίς ἦ 22, 12. κληρονόμος εἰ τοῦ ἐπιτηδεύματος 22, 29. πολλὺς ἔσται ὁ Φίλιππος 23, ult. ἀμουσός τις

οὗτος καὶ ἀπαίδευτος ἄνθρωπός ἐστι 24, 2. ὑμέτερόν ἐστιν ἔργον πρὸς ταῦτα ἀντιτετάχθαι 25, 8. ἔσται δὲ ὁ λόγος ἐπὶ παραδείγματος 25, 16. οὕτως ἦσαν πρὸς τὰς αἰσχύνας χαλεποὶ 26, 5. ἱερωσύνην οὐδένος θεῶν κληρώσεται, αἷς οὐκ ὦν ἐκ τῶν νόμων καθαρός τὸ σῶμα 26, 36. ταῦτά ἐστιν ἐκάστω ποιῆ 27, 9. θεατῆς αὐτίκα ἐγὼ ἔσομαι ὑμέτερος 27, 38. ἀπίθανος ὦν πρὸς τὴν ὑπόψιν αὐτὴν 28, 12. ἐπὶ τῆς αἰτίας ταύτης ὄντα 28, 20. ἀβίωτον εἶναι μοι τὸν λοιπὸν βίον νομίζω 28, περ. ὑπομένειν Δημοσθένην ἀφόρητον ὄντα 30, ult. ἐπιχώριος οὐκ ὦν οὐδ' ἐγγενὴς ἡμῖν 31, 15. σὲ δὲ εἰς τὰ ἐκείνου γόνата θείσα παιδὶον ὄντα 32, 2. ὥς ἦν σιωπὴ 33, 3. ἀγχόνῃ τοῦτ' ἄρ' ἦν καὶ λύπη τοῦτ' 33, 18. ἐξιστάμενος αὐτοῦ καταφανὴς ἦν 33, 21. πολὺς ἦν τοῖς ἐπαινοῖς καὶ ἐπαυχῆς 33, 29. ἐπαινέτης ἦν ἡμῶν 34, 8. λῆρός ἐστι ταῦτα 34, ult. τῆς ἑαυτοῦ ἡλικίας ὅστις ἦν 38, 19. ἐξώλῃ τε αὐτὸν εἶναι ἐπαρᾶσθαι καὶ τὴν οἰκίαν 39, 39. βλέπειν πρὸς τὸ μέλλον ἔσεσθαι 41, 39. οἰκοθεν ἐκ τοῦ βίου δεδοκιμασμένους ἀξίους τῆς πόλεως εἶναι 43, 4. ἴππορον ἦν ἐν τοῖς ὄρκοις 43, 14. διαβολὴ ἀδελφόν ἐστι καὶ συκοφαντία 47, 20. ἀμφισβητεῖν ἀνῆρ εἶναι 47, ult. 48, 1. οὐ καθαρὸς ὦν τὰς χεῖρας εἰς τὴν ἀγορὰν ἐμβάλλεις 48, 3. διαφανὴς ἐν τούτοις ἦν 50, 2. ὀρθῆς ἡμῖν τῆς πατρίδος οὔσης 50, 5. ἀνελέητός τίς εἰμι 50, 8. ἀνεπίφθορον εἶναι μοι νομίζω περὶ τούτων λέγειν 50, 30. οὐ μισοδῆμος ὦν—ἀλλὰ μισοπόνηρος 51, 6. εἶναι pro ἐστίν. ὅσον εἰς τὴν ἐμὴν εἶναι μνήμην, quantum repetere memoria possum 52, 19. διαψηφίσεις ἐν τοῖς δήμοις ὅταν ἦσαν, ut rei memorabilis meminit 52, 32. τοῦ μὲν ὑμᾶς μὴδὲν ἀδικεῖν κύριος ἦν, τοῦ δὲ μὴ ἔχειν αἰτίαν ἡ τύχη 52, 34. κλέπτει ἐπ' αὐτοφάρω τῶν δημοσίων χρημάτων ὄντες 55, 12. στέφανον χρυσοῦν, ὃς ἂν ἐν θεάτρῳ ἂν ἄσκει ἀναρρηθῇ, ἱερὸν Ἀθηνᾶς εἶναι κελεύει ὁ νόμος 60, 9. ὅτ' αὖ τὰ μέγιστα τῶν αἰσχυρῶν οὕτως ἐστὶ πιστὰ 61, 11. οὐδεὶς ὡμῶν οὕτως ἐστὶ δύσκολος τὴν φύσιν 62, 10. ἐπινεύειν ἀληθὲς εἶναι 62, 11. ἐπαινέτης ἦν τῆς εἰρήνης 62, 36. ἀνεμέσητον ἦν αὐτῷ 63, 8. ὀργῆς μεγάλης ἦσαν ἀξιοὶ 63, 10. ὅτ' ἦν Ἀσκληπίῳ ἡ θυσιά 63, 13. οὐκ ἄμεινον εἴη 63, 41. βουλευτῆς ὦν ἐκ παρασκευῆς 64, 13. ὅθεν μὴ νικήσασιν μάχην οὐκ ἦν ἀναχώρησις 66, 8. μέσον οὐδὲν ἦν 66, 35. ἀριθμῶν εἰς ὅποτε ἔσται 67, 39. μεστὸς ἐλπίδων οὐκ ἐσομένων 67, ult. ἤτταν αὐτοῖς εἶναι πολέμου καὶ δικῶν καὶ ἀγορῶν 69, 16. ἐξώλεις εἶναι καὶ αὐτοὺς καὶ οἰκίας καὶ τὸ γένος αὐτῶν 69, 17. κραυγὴ πολλὴ καὶ θόρυβος ἦν τῶν Ἀμφικτυόνων 70, 39. ἤδη πόρρω τῆς ἡμέρας οὔσης 70, 40. πολὺς ἐπαινος ἦν κατὰ τῆς ἡμετέρας πόλεως 71, 11. εἰς παραδοξολογίαν τοῖς ἐσομένοις μεθ' ἡμᾶς ἔφωμεν 72, 24. διαγωνίζεται οὐ περὶ τοῦ κύριος ἐτέρων εἶναι, ἀλλὰ περὶ τῆς τοῦ σώματος σωτηρίας 72, 28. διὰ τοῦτο γὰρ οἶμαι, ἡμᾶς, παῖδας ὄντας, τὰς τῶν ποιητῶν γνώμας ἐκμανθάνειν, ἵν' ἄνδρες ὄντες αὐταῖς χρησώμεθα 73, 1. ναυτικὴ καὶ πεζὴ στρατιὰ καὶ πόλεις ἄρδην εἰσὶν ἀνηρπασμένοι 73, 11. ἀβίωτον ἡγήσάμενος εἶναι 74, 40. ἀβύταν καὶ ἀκαλλυερήτων ὄντων τῶν ἱερῶν 75, 12. ἀπαρασκευάων αὐτῷ τῶν ἰδίων ὄντων 77, 2. ὁ δ' Ἀλέξανδρος ἀπειλημένος ἦν ἐν Κιλικίᾳ 77, 9. ἐπίδοξος ἦν (Megalopolis) καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἀλῶναι 77, 19. θεωρήσατε αὐτὸν, μὴ ὅποτε-ρου τοῦ λόγου, ἀλλ' ὅποτερου τοῦ βίου ἐστὶν 77, 40. ὅθεν καὶ τὴν

πονηρίαν οὐκ ἐπὶχώριός ἐστιν 78, 25. ἦν pro ἦσαν 80, 9. τότε ἦν ὁ θαλλοῦ στέφανος τίμιος 80, 37. ἵναυλον γὰρ ἦν ἔτι τότε 81, 18. ὄνομα ὅμοιον εἶναι καὶ τὸ ἔργον 81, 23. παλαίσμα τοῦτ' ἐστὶ δίκαστηρίου 83, 19. καταφυγάνη, ἐπίορκος ὄν, εἰς τὴν διὰ τῶν δρεκῶν πίστιν 83, 39. οὐκ ἐστίν, ὅποι ἀναπτήσομαι 83, ult. ἀποδίδεσθαι τοὺς καιροὺς, ἐν οἷς ἦν σώζεσθαι 86, 6. οὐδέν ἐστι, nil valet, nullius usus est, οὐ τὴν γλωτταν ἔάν τις, ὥσπερ τῶν αὐλῶν, ἀφέλῃ, τὸ λοιπὸν οὐδέν ἐστι 86, 29. οὐκ ἄρ' εἰσὶ παρ' ὑμῖν ἐθδύται βίου 86, 33. ὁ κομίζων τὸ χρύσιον ἦν καιρὸς καὶ φόβος καὶ χρεῖα συμμάχων 88, 4. ἀξιὸν δ' ἐστὶ καὶ τὴν τούτου ἀπαιδευσίαν θεωρῆσαι 88, 14. = τοῦτο δ' ἦν αὐτῷ. scil. σκοπός. hoc designabat, parabat I. 47, 22. ἐμοὶ μὲν ἦν ἀγχιστεύειν. mihi competebat jus vel titulus consanguinitatis 84, 28. κατὰ δύναμιν εἶναι [24, 40.] = εἶναι pro ἵέναι. τὴν ὑποψίαν εἰς ἐμὲ οὖσαν. pro ἰούσαν vel ἰλθοῦσαν vel ἦκουσαν A. 116, 36. 39. 117, 8. = ἐστίν ἔτι adhuc in vivis superest An. 16, 4. ὥστε ὑμῶν ἐκόντων εἶναι. id est ὑμᾶς βούλεσθαι 21, 8. = τὸ γ' ἐπ' *εἰκένω εἶναι. quantum in eo erat L. 135, 14. 180, 42. χρῆσαι δ' τι εἴη ἀργύριον, id est, παρσίη, vel ὑπάρχοι. commodato dare sibi, quicquid esset pecuniæ paratæ 154, 2.

εἰπεῖν et εἰρεῖν] τί ἐροῦμεν; ἢ τί φήσομεν 99, 8. obscura differentia istorum verborum εἰπεῖν et φάναι. quæ si qua est, ut necesse est esse, videtur hoc cerni, quod εἰπεῖν sit suadere, auctor fieri alicujus rei faciendæ, φάναι affirmare de re facta. φυλακὴν εἰπεῖν, δι' ἧς σωθήσεται. custodiæ auctor fieri constituendæ, quæ fiscum tueatur et conservet 103, 10. προσέχουσιν ἅπαντες, οὐχ οἷς εἴπομεν τότε, ἢ νῦν ἂν εἴποιμεν, ἀλλ' οἷς ποιοῦμεν 132, 8. οὐ βούλομαι δὲ δυσχερὲς εἰπεῖν ἀρχόμενος τοῦ λόγου 226, 18. εἰτ' ὦ—τί ἂν εἰπῶν σέ τις ὀρθῶς προσεῖποι 232, 20. οὐδενὸς εἰπόντος ἐναντίον οὐδὲν οὐκ εἶπον μὲν ταῦτα, οὐκ ἔγραψα δὲ—288, 7. καὶ τὸ τοῦ Κεφάλου καλόν ἐστιν εἰπεῖν μοι. mihi quoque licet decus illud, de quo Cephalus gloriatus est, de me prædicare 311, 4. λόγον εἶπεν, οὐχ ὑπὲρ Θηβαίων, ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν ἀξιὸν εἰρῆσθαι 384, 16. δύο καὶ τρία ῥήματα, ἃ κἀν ἐχθρὸς ἐκνημένος ἄνθρωπος εἰπεῖν δυνηθεῖ 406, 11. τούτων οὐδὲν εἶπε πρὸς ἑαυτόν. horum nihil ipse sibi subjecit, ad animum suum revocavit Æschines 419, 9. εἰπὼν τὴν ἀρρωστίαν τοῦ σώματος. valetudinem causatus, ea excusatione usus 750, 10. ἐν τῷ χρόνῳ τῷ εἰρημένῳ α. legibus præfinito 1224, 14. ἐπειδὴ δὲ αὐτῷ εἰρητὸν finem dicendi cum fecisset 1239, 8. καὶ σὺν θεοῖς εἰρῆσθαι [scil. τοῦτο θέλω] 1463, 22. τοῦτο πρὸς αὐτὸν εἰπάτω. hoc ipse sibi præcipiat 1466, 16. ἃ γὰρ εἰπεῖν ἂν τις ὀκνήσαι καὶ γράψαι φυλάξαιτ' ἂν 1489, 13. = *προεξαχθῶ τι ῥῆμα εἰπεῖν Æ. 6, 5. ταῦτ' ἐγὼ λόγῳ μόνον σαφῶς ἐν ὑμῖν εἰπὼν οὐκ ἂν ἐδεξάμην ᾤην 8, 32. μνημονικῶς εἰπεῖν πρὸς τὰ εἰρημένα 33, 32. ὑπερβολὴν τινα ἑαυτοῦ παλαιότητος καὶ πλήθους ἑτῶν εἰπόντος 33, 34. μνημονικῶς καὶ δυνατῶς εἰπεῖν 34, 23. ἐν τῷ ἐμῷ λόγῳ εἶπε 35, 32. = εἰπεῖν suadere, hortari, auctor esse consilii An. 11, 10. = εἰπεῖν præcipere, imperare, edicere, de legibus. διαρρηδὴν εἰρηται L. 94, 32. εἰπεῖν oratione soluta dicere, ποιεῖν carmine. εἰπὼν cum fratrem hac de re ad-

monuisset, eumque oratione permovisset, ut consentiret atque fieri sineret 154, 46. * εἰν μὴ τις γε εἴπῃ τοὺς νόμους ἐκλαμβάνειν 119, 25.

εἴργειν] arcere, impedire, excludere. εἴργει' οὖν, εἴργει' αὐτὸν τῶν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης λόγων 372, 11. εἴργοντας τῆς ἀγορᾶς τοὺς, οἱ σοὶ βαβίονται, ἐπιτηδεύοντας 617, ult. εἴργεσθαι τῆς ὑμετέρας συμμαχίας 666, 4. b) vincere, in custodia tenere. τὸν ἀδικούμενον εἴξατε δέκα μηνῶν 159, 4. εἴξεν Ἀγάβαρχον τὸν γραφεῖα 562, 12. γράφεται γραφὴν Στέφανον, εἰρχθῆναι ἀδίκως ὑπ' αὐτοῦ 1367, 10. εἰν τις ἀδίκως εἴρῃ ὡς μοιχὸν 1367, 11. = εἰργόμενον θανάτου, ita tamen, ut sibi caveat, ei mortem, vulnus mortale, afferre, infligere Æ. 26, 15. ὑδάτων ναυματιῶν μὴ εἴργειν 43, 15. εἴρξεται (pro εἰρχθῆσεται) τοῦ ἱεροῦ 71, 1. = εἴργειν, ὃν ὁ νόμος εἴργει τοὺς ἀποκτείναντας A. 121, 4. εἴργοντι (lege interdicente) μήτε δικαίως, μήτ' ἀδίκως ἀποκτείνειν 122, 7. μὴ εἰργόμενοι τῶν προσηκόντων non exclusi locis iis, unde eos excludi oportebat 123, 40. 44. 126, 12. εἴργεσθαι προαγορεύουσι τοῖς τοῦ φόνου φεύγουσι τὰς δίκας 130, 23. εἴργεσθαι τῶν νομίμων. unde abesse lex et mos vetustus jubet 145, 23. = coercere domi suæ, neque sinere exire An. 31, 25. 28. = εἴργειν τῶν νομίμων Ly. 156, 13.

εἰργνύειν eodem significato, quo εἴργειν An. 32, 36.

εἰρήνη] τὴν μὲν εἰρήνην πόλεμον αὐτοῖς εἶναι, τὸν δὲ πόλεμον εἰρήνην 164, 4. οὐς ἐν τῷ πολέμῳ συμμαχοῦς ἐκτησάμεθα, οὗτοι ἐν τῇ εἰρήνῃ ἀπολωλέκασιν 174, 16. ἐξουσία τῆς εἰρήνης 240, 22. ἀνανεοῦσθαι τὴν ὁμόνοιαν καὶ τὴν εἰρήνην 283, ult. τὴν εἰρήνην εἶναι τὴν αὐτὴν, ἥνπερ Φιλίππῳ, καὶ τοῖς ἐγγόνις 356, 7. καὶ μὲν εἰρήνην τις ἐκ πολέμου ποιήσῃ, τούτον μισοῦντες, ἃν δ' ἐξ εἰρήνης πόλεμόν τις λέγῃ, τούτῳ μαχόμενοι 1445, 9. πόλεμος ἔνδοξος εἰρήνης αἰσχρᾶς αἰρετάτερος. citat e Demosth. Stobæus p. 353, 1. εἰρήνης κοινῆς μετέχειν. citat schol. ad Aristotelis Rhetoric. p. 45, a. 35. = ἀγαπητῶς ποιεῖσθαι εἰρήνην Æ. 38, 12. ἐκκλείειν τὴν εἰρήνην 42, 28. ἀνανδρίαν καλοῦντες τὴν εἰρήνην 46, 18. ἀπαλείφειν τι τῶν δεδογμένων περὶ τῆς εἰρήνης 49, 36. ἀργίαν εἰρήνην οὐ τρέφει 49, 39. προστῆναι τῆς εἰρήνης 49, 41. εἰρήνην, ἣ τὸν δῆμον ὑψηλὸν ᾔρην 51, 24. πρίασθαι τὴν εἰρήνην 52, 7. ἐγγυητὴς Φιλίππου καὶ τῆς εἰρήνης 52, 9. συναγωνιστὴς τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ὑμετέρας ἀδείας 52, 37. καταλύειν τὴν ὑπάρχουσαν εἰρήνην 61, 21. ἐπαινέτης ἦν τῆς εἰρήνης 62, 36. ἀπορρήξαι τῆς εἰρήνης τὴν συμμαχίαν 64, 3. διαλύειν τὴν εἰρήνην 65, 32. = συγχωρεῖν τῷ τῆς εἰρήνης ὀνόματι, verbis quidem, seu oratione, non refragari suadentibus pacem An. 23, 31. αὕτη ἡ εἰρήνη τὸν δῆμον ᾔρην ὑψηλὸν 24, 17. εἰρήνην λαβόντες num Græcis usurpatum fuit pro εἰρήνης τυχόντες 24, 18. κατεργάζεσθαι εἰρήνην 24, 26. σκοπεῖν ab εἰρήνῃ differunt 24, 40. πράττειν εἰρήνην καὶ ἐλευθερίαν 25, 30. πρεσβεύειν εἰρήνην 26, 21.

εἰρηνοφύλαξ Æ. 76, 19.

εἰρκτὴ carcer. ἔλυσαν εἰρκτῆς τοὺς ταύτην τὴν δίκην ὑπέχοντας 764, 11. τοῦναιδος τῆς εἰρκτῆς χαλεπῶς τῷ λογισμῷ φέρων 1471, 16.

εἰρωνεία simulatio ejus, quod non est, et dissimulatio ejus,

quod est. πᾶσαν ἀφελίς εἰρωνείαν omissa omni cavillatione, salsa quidem et sannæ plena, frigida tamen et absurda tergiversatione partium suarum, ob quæsitos nescio quos fuitiles prætextus, cum contentione in alium eas transferendi 42, 7. εἰ μὴδὲνα καιρὸν οἴσθε ἤξειν, ὅστις εἴσω ταύτης τῆς εἰρωνείας ἀφίξεται. nullum esse tempus venturum, quod vanitatem nostræ simulationis aperiat 1428, 3. εἰρωνείαν appellat, cum quis magna et præclara minatus, ubi agendi tempus venit, nil agit, ingentemque de se commotam spem destituit.

εἰρωνεύεσθαι simulare alium, quam sis. multa et magna promittere, quæ neque possis, neque velis re præstare; aut etiam simulare ignorantiam, quasi periculum imminens et ob oculos positum haud cernas, tametsi bene cernas, affectesque te nescire, id ad te quoque pertinere, quod bene scias, dummodo ei occurrere ne cogaris, sed alii muneris tui partes agant. *either, to give himself airs, to lord it; or, to look stupid, to feign ignorance.* τῆς παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ἀγνοίας κακία μειμιγμένης, ὅτ' ἐνὶ ταῦτα κωλύειν ἀσφαλῶς, τὰ μὲν οὐ προορώσης, τὰ δὲ εἰρωνευομένης 1394, 13. = simulate et in modum prævaricatoris agere, ut velis quidem aliis videri verum et æquum egisse, tuæque personæ convenienter, verum tamen partibus muneris tui haud satisfacias, et ne velis quidem. εἰτ' εἰρωνεύεσθε πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς *you delude, play the hypocrite to yourselves.* aliud præ vobis fertis, aliud in animo tectum habetis D. 106, 21.

. εἰς] εἰ δ' οἷος ἐγὼ παρ' ὑμῖν κατὰ τὴν ἑμαυτοῦ τάξιν, εἰς ἐν ἐκάστη τῶν Ἑλληνίδων πόλεων ἀνὴρ ἐγένετο, μᾶλλον δ' εἰ ἓνα μόνον ἄνδρα Θεταλία, καὶ ἓνα ἄνδρα Ἀρκαδία ταῦτά φρονούντα *ἔσχον ἑμολ 327, 3. εἰς ἐν ψήφισμα ταῦτα πάντα συνεισκέυασαν 358, 14. οὐδὲ καθ' ἐν 552, 13. nullo pacto 778, 24. τὸν ὑπὲρ τηλικαύτης πόλεως καὶ τοσούτων πραγμάτων ῥηθησόμενον λόγον παντὸς ἐνὸς τοῦ λέγοντος ἀεὶ μείζω φαίνεσθαι δεῖ. nullo non oratore, quicumque ille orator est tempore quoque verba faciens, tanquam uno singulari et privato homine, amplior atque excelsior debet videri 171, 12. ἐν γὰρ μηδὲν ἐστίν, ἐφ' ᾧ τῶν πεπραγμένων οὐ δίκαιος ὢν ἀπολωλέναι φανήσεται 518, 26. ne unicum quidem est in facinoribus ejus omnibus, unde non constet, eum mortis meruisse supplicium. (simile est illud Herodoti ἀνθρώπου σῶμα ἐν οὐδὲν αὐταρκές ἐστι p. 17, 31. ed. Wesseling.) ἐνὶ γὰρ τῷ τρόπῳ 1342, 19. ὑμῖν τοῖς γίνεαι πολίταις οὐδὲ ἐν quodcunque tandem, quantumvis ingens χρημάτων πλῆθος ἀπὸ τοῦ γένους καλὸν ἐστίν ἐλεσθαι 953, 24. = ἓνα πρὸς ἓνα λόγον ἀπολογηθεῖς A. 122, 34. = ἐν μὲν βούλευμα τοιοῦτον ἐβουλευσάμεθα An. 27, 15. = ἐνὶ λόγῳ. ut omnia uno verbo complectar. *once for all* L. 133, 14.

εἰς modo æquivalente præpositioni κατὰ, ratione, respectu; modo διὰ, propter, ob; significans causam et efficientem, et finalem; modo πρὸς, ad, modo ἐν, in; usurpatur quoque in æstimatione spatii, temporis et valoris; ferme, propemodum, circiter. videamus jam exempla. a) pro κατὰ, quoad, ratione,

respectu. εἰς τὸν ἑαυτῶν βίον ἀσφαλῶς ἔχειν 143, 1. εἰς χρήματα ἀναιδής. in rebus, unde compendium speretur, impudens 616, pen. εἰς χρημάτων δαπάνην, ἢ τινα ἄλλην θεωρίαν 1393, 1. b) ob, propter. γραφεῖς εἰς τοῦτον τὸν ἀγῶνα 260, 18. οὐκ αἰσχύνῃ τὸν αὐτὸν εἰς τε μαλακίαν σκώπτων 308, 18. σὺ τὸν εἰς ταῦτα ἔλεον προδίδωκας 795, 12. οὐκ ἦν τῷ πατρὶ τοῦτο τὸ συμβόλαιον εἰς τὰνδράποδα ἡλιθίως συμβεβλημένον. non stulte pater pecuniam super his mancipiis elocavit, *he lent not money unadvisedly, or without reflection, on these slaves* 822, 3. τῷ δ' εἰς τὰ ἡμέτερα δανείσαντι, *who took up money on our property*. oppositis pignori bonis, non suis, sed nostris 822, 14. οὐδὲ ταυτ' ὑπὲρ ἑμοῦ εἰς τὸ δημόσιον ἐτιμήσασθε. non mei causa census hunc ob, vel *ad fiscum*, h. e. ad quæstores, quo in ærarium inferretur, edidistis 838, 4. εἰς πίστιν δίδωκας pecuniam *ad fidem* credidisti, h. e. sive quia fidebas homine, ut probo et honesto, sive, quo fidei ejus mandares, ut tibi tui loco servaret atque custodiret 886, 25. ὥν ἐνεκάλουν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν. incusabant ob male gestam tutelam 985, 18. c) pro πρὸς. πάντα ἀναδοχόμενος καὶ εἰς ἑαυτὸν ποιούμενος τὰ τούτων ἀμαρτήματα 352, 19. πάντων μάλιστα εἰς τὸ πρᾶγμα εἶναι *ad rem præsentem* facere 961, 8. 14. τὸ γὰρ εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα πάντα λέγειν 1301, 11. d) pro ἐν. ὁ δῆμος εἰς ἱερὸν καθιζόμενος 586, 23, δίκην λαμβάνειν εἰς χρήματα. in numis aliquem punire 610, 7. εἰς τὰ σώματα in corporibus ipsis ἐποιήσατο τὰς τιμωρίας 610, 9. οὐδ' εἰς τὴν βουλὴν, οὐδ' εἰς τὸν δῆμον περὶ τούτων εἰπὼν οὐδὲν 715, 20. neque in senatu, neque in concione. quamquam εἰς ibi pro πρὸς quoque potest accipi, neque ad senatum, neque ad populum. e) in æstimatione, ferme, propemodum, circiter, ut Latinorum *ad*. τότε μοι μελλουσῶν εἰσεῖναι τῶν δικῶν εἰς ἡμέραν ὥσπερ αἰ τετάρτην 539, 26. μάλιστα σύμπαντα ταῦτα εἰς ἐβδομήκοντα μνᾶς παραδιδώκασι 815, 5. ἄξια σύμπαντα ταῦτα εἰς μυρίας δραχμὰς 816, 24.—εἰς τὴν βουλὴν ἐλθὼν *conveni senatum* 1151, 21. interdum εἰς exaratum, sed vitiose, reperitur pro ὡς *ad*. ut olim erat p. 1362, 19. ubi dedi ejus loco *as*. = ἦν ὥραν προσήκει εἶναι τὸν παῖδα τὸν ἐλεύθερον εἰς διδασκαλεῖον Αἷ. 2, 20. χορηγὸν τὸν μέλλοντα τὴν οὐσίαν τὴν ἑαυτοῦ εἰς ὑμᾶς ἀναλίσκειν 2, 23. καταψηφίζεσθαι εἰς ἀργύριον, mulctæ pecuniariæ ad-dici 3, 16. ἐξαμαρτάνειν εἰς οἰκετικά σώματα 3, 19. ὅλος δ' ἐν δημοκρατίᾳ τὸν εἰς οἰοῦν ὑβριστὴν οὐκ ἐπιτίθειον ἡγήσατο εἶναι συμπολιτεύεσθαι 3, 24. ἐγγράφειν εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον 3, 28. 14, 31. προχείρας εἰς τὸ ἑαυτοῦ σῶμα ἐξαμαρτάνειν 4, 4. ἐκτεπλεῦκατε εἰς Σαλαμῖνα 4, 27. ἀκολουθεῖν εἰς τὸ δασμωτήριον 7, 2. ἐξαμαρτῆσται εἰς ἑαυτὸν 7, 23. δεινὴ εἰς τὸ πρᾶγμα ἡ κακία καὶ *εὐπιστία 9, 1. εἰσπηδᾶν νύκτωρ εἰς τὴν οἰκίαν 9, 7. 24. διαρριπτῆιν εἰς τὴν ὁδὸν τὰ σκευάρια 9, 8. γυμνὸς ἔρχεται εἰς τὴν ἀγορὰν 9, 14. φοβηθέντες μὴ ἀνακηρυχθῇ αὐτῶν ἡ βδελυρία εἰς πᾶσαν τὴν πόλιν 9, 16. ἄγειν εἰς δουλείαν, *rapere in servitutum* 9, 26. ἀφαιρείσθαι εἰς ἐλευθερίαν 9, 29. ult. εἰς τοῦτον (forum piscarium) ἀφίκεται 9, 41. ἀποφθερεσθαι εἰς τὸ καθ' ἡμέραν ἔθος 13, 37. λεπτὰ ἔργα εἰς τὴν ἀγο-

ρὰν ἐκφέρουσιν γυναῖκα 14, 3. ἱατηρίαν θείναι εἰς τὴν βουλὴν 14, 41. κατασκευάζεσθαι τι εἰς ἀργυρεῖα, pecuniam impendere novo cuidam meatui argentifero aperiendo aut excolendo 15, 3. ἐκμαρτυρεῖν εἰς πολλοὺς τὴν ἑαυτοῦ συμφορὰν 15, 19. ἀπομνημονεύετε αὐτοῖς εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν 15, penult. λαβὼν εἰς τὴν ἑαυτοῦ χεῖρα τὰ ἱερά. de juraturo 16, 15. ὑπερορᾶν ὕβριν εἰς τὸ ἑαυτοῦ σῶμα 16, 25. ἀναβάλλεται τοὺς τῆς φιλίας λόγους εἰς τὴν φρονούσαν καὶ πρεσβυτέραν ἡλικίαν 19, 34. λογίζομαι τάληθες εἰς ἀνδρὸς φύσιν, e natura et indole moribusque cujusque 21, 38. καταναίμειν εἰς τὴν προσήκουσαν τάξιν τινα 22, 18. ὑπολαμβάνειν τι εἰς τινα 22, 28. αὐτομολεῖν εἰς τὰς τῶν ἐλευθέρων διατριβὰς 23, 2. φιλοτιμία εἰς τὰ καλὰ 23, 8. ἐμβάλλεσθαι (pro ἐμβάλλειν) εἰς τὴν ἀγορὰν 23, 31. εἰς συνῆθειαν τοῦ λόγου ἐποίησε καταστῆναι τὴν πόλιν 23, 37. πλημμελεῖν εἰς τινα λόγῳ 24, 3. βλασφημίας ποιήσεται εἰς ἄνδρα 24, 4. προσκαλεῖσθαι εἰς τὴν φιλίαν 24, 26. ἤκειν εἰς τὴν ἀκρόασιν 24, 37. εἰς τὸν τοῦ πράγματος αὐτοῦ δρόμον εἰσελαύνειν 25, 10. παραδέχεσθαι εἰς τοὺς ἀγῶνας ἔθος ἀδικώτατον 25, 24. ἐκπίπτειν εἰς λήθην τῆς κατηγορίας 25, 26. δυνατὸς λέγειν εἰς ὑπερβολὴν 25, 34. ἐκ παιδὸς εἰς γῆρας σάφρων 25, 37. ἐγκαταποδόμησεν αὐτὴν μεθ' Ἰππου εἰς ἔρημον οἰκίαν 26, 7. τὸ πᾶν εἰς διάπειραν καὶ λόγον κατέστησεν 26, 20. ἀποβλέπειν εἰς τὰς τῶν γυμναζομένων εὐεχίας 26, pen. ταῦτα εἰς τὸν ἐπακτροκέλητα ἐμβιβάζει 27, 9. καθῆκον εἰς ἡμᾶς ὁ λόγος 31, 27. εἰς χεῖράς τινος καταστῆσαι τινα 32, 1. σὲ δὲ εἰς τὰ ἐκείνου γόνατα θέισα παῖδιον ὄντα 32, 2. καταστρέφειν εἰς φιλανθρωπίαν τοὺς λόγους 33, 18. καθιστάναι εἰς στρατηγίαν τινα 33, 28. σκώπτειν εἰς ἑαυτὸν 33, 30. εἰς συνθήκην ἡμᾶς κατέκλεισεν 33, 40. καλέσαι ἐπὶ δεῖπνον εἰς πρυτανεῖον 34, 13. θέαν εἰς τὰ Διονύσια καταναίμαι 35, 10. προσόδους εἰς τὸν δῆμον προβουλεύει 35, 30. ἐβδομήκοντα πόλεις συμμαχίδας κατέστησεν εἰς τὸ συνέδριον 37, 12. καταλύειν εἰς ταῦτ' οὐκ οὐκ εἰς 41, 4. κατέλιπον αὐτοῖς τὴν εἰς τὸ ἀφανὲς ἀναφορὰν 41, 41. προπύλαια τῆς ἀκροπόλεως Ἀθηναίων μετενεγκεῖν εἰς τὴν προστασίαν τῆς Καδμείας 42, 2. ὑπεργμῆναι εἰς τινα ὑπηρεσίαι 42, 23. προεδρία εἰς τὰ Διονύσια 42, 31. καταδύναι εἰς σκότος 42, 37. προάγων εἰς ἐλπίδας τινας ὑμᾶς 43, 42. οὐ φθονεῖς μοι τῶν εἰς τὸ σῶμα τιμημάτων 46, 31. μὴ σύναγε τὰ κάλλιστα τοῖς αἰσχίστοις εἰς ταῦτ' 47, 26. οὐ καθαρὸς ὢν τὰς χεῖρας εἰς τὴν ἀγορὰν ἐμβάλλεις 48, 3. δι' ὃν εἰς δημότας ἐνεγράψης 48, 14. ἐπανάγειν εἰς ὄνειδ' ἡμῶν εὐαγωγίαν 48, 20. ἐπιδημῶν *εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν 48, 42. εἰς ἀνάμνησιν ἀγαγεῖν τῶν κατηγορημένων 49, 33. γράφειν λόγους εἰς δικαστήρια μισθοῦ 50, 21. παραπομπὴν τὴν εἰς Φλιουῖντα συμπαραπέμπων 50, 35. παρεμπίπτειν εἰς τὴν πολιτείαν 51, 20. χίλια τάλαντα νομίσματος ἀνηνέγκαμεν εἰς τὴν ἀκρόπολιν 51, 25. εἰς τοὺς ἄσεβεις τριάκοντα ἐνεπέσαμεν 51, 38. εἰς pro ἐν. ὅσον εἰς μνήμην εἶναι τὴν ἐμὴν, quantum repetere memoria possum 52, 19. ἐκφοβεῖν τοὺς ἀντεροῦντας εἰς τὸν μέλλοντα χρόνον 52, 36. εἰς τὴν μεγίστην ἀπορίαν ἀφικνεῖσθαι τοὺς κατηγοροὺς 55, 10. ἀναλίσκειν τὴν πατρῶαν οὐσίαν εἰς τὴν πρὸς ὑμᾶς φιλοτιμίαν 56, 27. φέρειν εἰς ἀπολογίαν 58, 36. τοιοῦτον ἔθος παραδίδουκεν ὑμῶν εἰς τὴν πολιτείαν 59, 2. μήθ' ὑμεῖς ποτὲ εἰς τοιαύ-

την ἀταξίαν τῶν νόμων προβαίητε 59, 5. κακοὶ τὴν ψυχὴν εἰς τὸν δῆμον γίνονται 60, 13. γράφεσθαι εἰς Ἄρειον πάγον 60, pen. ἴν' εἰς ὑποδοχὴν ἅπαντα καὶ λόγοι καὶ πράττει Φιλοκράτει 62, 32. εἰς τὴν στήλην ἀναγεγράφθαι 63, 32. πρῆβειαν εἰς προεδρίαν καλεῖν 64, 26. ἡγεῖτο τοῖς πρέσβεισιν εἰς τὸ θέατρον 64, 28. προὔπεμψεν εἰς Θήβας 64, 30. ἐμβάλλειν εἰς ἀτυχίας 65, 6. εἰς τοῦτο φέρων περισσότῃς τὰ πράγματα 65, 24. στρατόπεδον εἰς τινὰς δυσχωρίας κατακεκλισμένον 66, 7. φέρεσθαι εἰς τὴν ἑαυτοῦ φύσιν 66, 20. συνίδριον εἰς Χαλκίδα συνάγων 66, 21. εἰς μέσον πίπτει τῆς Θηβαίων ἔχθρας καὶ Φιλίππου 66, 27. εἰς τοῦτο προήχθη Καλλίας ὕβρεως καὶ πλεονεξίας, Δημοσθένης δὲ δωροδοκίας 67, 8. ἀριθμῶν εἰς ὅποτε ἴσταται 67, 39. πλημμέλημα εἰς θεούς 68, 35. πυλαγόρῳ τῶν εἰς Δαλφούς ἀφικνουμένων ἐπ' αὐτοὺς 69, 30. εἰ μὴ δρόμῳ μόλις ἐξεφύγομεν εἰς Δαλφούς 71, 6. ἐκφέρεται προβούλευμα εἰς τὴν ἐκκλησίαν 71, 21. εἰς παραδοξολογίαν τοῖς ἱσομένοις μετ' ἡμᾶς ἔφωμεν 72, 24. τῶν εἰς τὸν πόλεμον ἀναλωμάτων τὰ δύο μέρη ὑμῖν ἀνέθηκεν, imposuit 74, 3. ἀπάγειν εἰς τὸ δεσμοτήριον 75, 2. βλέπων εἰς τὰ τούτων πρόσωπα 75, 17. καλεῖ ὁ κήρυξ εἰς προεδρίαν 75, 33. ταῖς γε διανοαῖς ἀποβλέψατε εἰς τὰς αὐτῶν συμφορὰς 76, 1. ἀγομένας γυναῖκας εἰς δουλείαν 76, 3. ἐπὶ μὲν πορθμείας τοὺς εἰς Σαλαμίνα πορθμύοντας 76, 10. αὐτοσχεδιάζειν εἰς τὰ τῶν Ἑλλήνων σώματα 76, 12. καταστῆναι εἰς τὴν ἀρχὴν 76, 22. εἰς αἰτίαν εὐαγγελίαν καὶ θυσίας τὴν βουλὴν κατίσθησε 76, 23. ἀναβάλλεσθαι εἰς καιρὸν καλλῶν 77, 14. οὐκ ἔα εἰσιέναι εἰς τὰ δημοτελῆ ἱερὰ 79, 3. τοὺς χρειστοὺς εἰς τὴν ἰσχάτην ἀδυμίαν ἐμβαλεῖτε 79, 12. ἐπαυκεῖν εἰς τὰ Παναθήναια, ἢ εἰς ἄλλον τινὰ τῶν στεφανιτῶν ἀγώνων 79, 24. ἡ ἡμέρα διαιρεῖται εἰς τρία μέρη, ὅταν εἰσὶν παρανόμων γραφὴ εἰς τὸ δικαστήριον 82, 12. ἀπαντῶν εἰς τὴν τήμῃσιν 82, 21. παρεμβολῇ πραγμάτων ἑτέρων εἰς λήθην τῆς κατηγορίας ὑμᾶς βούλεται ἐμβαλεῖν 83, 21. εἰσελαύνετε αὐτὸν εἰς τοὺς τοῦ πράγματος λόγους 83, 26. καταφυγγάνη, ἐπιόρκος ὢν, εἰς τὴν διὰ τῶν ὀρκῶν πίστιν 83, 39. ἀπαβλέπειν εἰς ἑαυτὸν 84, 30. ἰνδεῖξιν εἰς Ἀλέξανδρον 85, 12. κατορθοῦν καὶ παρακινδυνεύειν εἰς τὴν πολιτείαν 87, 14. διάβασις Ἀλεξάνδρου εἰς Ἀσίαν 87, pen. περίπλους εἰς Κερκύραν 88, 32. φέρετε τὴν ψῆφον εἰς ἀπολογισμὸν τοῖς παροῦσι τῶν πολιτῶν, ἐπερησομένοις δὲ ὑμᾶς τί ἰδικάζετε 89, 8. ἐπανάγειν αὐτὸν κελεύετε καὶ τὸν λόγον εἰς βίον ἀξιόχρεον καὶ τρόπον σώφρονα 89, 18. παρακαλεῖσθαι ὑμῖν βλέπειν εἰς τὰ ἑαυτῶν πρόσωπα 89, 25. ἐκπλεῖν μόνος εἰς Σάμον ἐγχειρήσας αὐτῇμερον ὑπὸ τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς ὡς προδότης τῆς πατρίδος θανάτῳ ἐξημιώθη 89, 34. τὰς δωρεὰς εἰς βελτίω σώματα καὶ ἀξιολογώτερους ἀνδρας ἀποθέσθε 90, 4. καὶ μὴ μόνον τοῖς ὦσιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ὀμμασι, διαβλέψαντες εἰς ὑμᾶς αὐτοὺς, βουλευσάσθε 90, 5. ἀποβλέπειν εἰς τὴν ἀλαζονείαν 90, 10. εὐηθείας εἰς τοσοῦτον προβεβηκέναι 90, 12. ἐπιθῆμειν εἰς τὴν πόλιν 90, 23. = τῆς προικὸς εἰς αὐτὸν γινομένης. dote ad eum redeunte I. 41, 32. 39. ληφθέντες εἰς τοὺς πολεμίους 64, 13. ἐγένετο εἰς ἡμῖν ἡ κληρονομία πάντων. hereditas ex asse mihi obtingere 86, 7. εἰς ἔω 71, 28. = ἡμαρτεν εἰς ἃ οὐκ ἠβούλετο πατάξας A. 128, 28. μὴ ἄλλα κατηγορήσιν μοῦ, ἢ εἰς αὐτὸν τὸν φόνον 130, 34. 142, 20. = οἱ εἰς Σικελίαν στρατηγοί. sub.

ἀποδεδειγμένοι vel ἡρημένοι An. 2, 30. εἰς τὸν μῆνα εἰσιόντα 6, 38. ἄριστα ἂν εἰδότες τὰ γινόμενα λέγοιεν εἰς τούτους. pro πρὸς τούτους ad hos, judices puta, vel ἐν τούτοις. coram his 9, 44. ἀτιμοὶ εἰς τὰ χρήματα quod ad fortunas et εἰς τὸ σῶμα ratione personæ suæ 10, 23. εἰς τοὺς πράκτορας ἐπιγράφεσθαι 10, 35. εἰς ξύλον (vel πρὸς ξύλῳ vel ἐν ξύλῳ) δεῖν 12, 31. δύο θυγατέρες, αἱ ἐγένοντο, εἰς τοὶ ἐμὲ καὶ Λέαγρον. mihi cedebant, et Leagro, in sortem et peculium nostrum 15, 37. εἰσάγειν εἰς τοὺς κήρυκας 16, 38. ἀρχιθέωρος εἰς Ἴσθμόν καὶ Ὀλυμπίαζε 17, 20. εἰς πέναν πολλὴν καὶ ἀπορίαν κατέστην 18, 42. μήτ' ἐμὲ (ἀποστερήσῃτε) τῶν εἰς ὑμᾶς ἐλπίδων spe, quam in vobis positam habeo 19, 28. ἀρετῆς τῆς μεγίστης εἰς τὸ πλῆθος 19, 29. εἰς τινα μὴ εὖ φρονεῖν (pro πρὸς vel ἄς τινα) 20, 15. εἰς τοσοῦτον ἦλθον 20, 27. μεθισταμένης τῆς πόλεως εἰς τὸ ἀσφαλὲς 20, 44. ἐμοὶ μὲν τὰ εἰς ὑμᾶς πεπραγμένα 22, 9. δωρεὰς εἰς χρήματα μεγάλας 22, 31. οὐδὲν ἂν πλείον εἰς τὸ παρὸν ποιήσαιμεν 29, 34. τοῖς πομπείοις εἰς τὰ πινάκια χρῆσθαι 33, 1. = ἀνηλωμένα εἰς τὴν πόλιν in remp., in reip. commoditatem L. 157, 32. εἰς ὑμᾶς ἀνηλωμένα *spendit in your service* 162, 34. εἰς τοιούτον καιρὸν, *at such a time as that* 146, 6. εἰς χρήματα, *in regard to his money* 157, 25. et modo οὐ μόνον ἐς δόξαν, ἀλλὰ καὶ ἐς χρημάτων λόγον λυσिताλεῖ v. περὶ et πρὸς. πρόθυμος εἰς τὴν πόλιν 160, 37. 161, 6. ἀπιέναι ἐκέλευσεν ἐς κόρακας ἐκ τῶν πολιτῶν 137, 26. TAYL. .εἰς ὑμᾶς ἐπισκήπτεσθαι 99, 38. εἰς τοσοῦτον ἤκομεν. eo res rediit, decidit, nostra 178, 35. εἰς τοὺς παῖδας ἐπιτρέπω pro ἐπιτρέπω τῶν παιδῶν 894, ult. = cum genitivo. εἰς γειτόνων (scil. ἔθῃ) Ly. 150, 33. causam finalem indicat. τελευτῶν εἰς σωτηρίαν τῆς πόλεως. quo civitas salva maneat 153, 37.

εἰσαγγελία et εἰσαγγέλλειν] τοὺς ἀδικοῦντας εἰσαγγέλλειν 97, 1. ad senatum populumve denunciare, deferre. γραφὰς, εὐθύνας, εἰσαγγελίας ἐπαγόντων μοι 310, 4. εἰσαγγελία ἐδόθη εἰς τὴν βουλὴν ὑπὲρ Ἀριστάρχου τοῦ Μόσχου, ὅτι εἴη Νικόμαχον ἀπεκτονῶς 554, 10. ἐκέλευεν εἰσαγγέλλειν με, de me queri ad senatum, καὶ τοὺς πρυτάνεις αὐτῷ προγράφειν τὴν κρίσιν 1151, pen. μίαν μὲν πόλιν εἰ ἀπάλεσεν, ἢ ναῦς δέκα μόνας, περὶ προδοσίας ἂν εἰσῆγγελλον οὗτοι 481, 5. γενομένης τῷ Θεοφύμῳ τῆς κρίσεως ἐν τῇ βουλῇ κατὰ τὴν εἰσαγγελίαν, ἣν ἐγὼ εἰσῆγγεῖλα 1152, 4. εἰ μὲν εἰσαγγελίας ἄξια πράττοντά με ἔωρα, εἰσαγγέλλοντα 229, 20. ἐν εἰσαγγελίᾳ πάλοι ἂν ἦν 374, 8. ὁπόσοι Ἀθηναῖον κατ' εἰσαγγελίαν ἐκ τῆς βουλῆς ἢ νῦν εἰσὶν ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ, ἢ τὸ λοιπὸν κατατεθῶσι 720, 19. νόμον ὄντων, ἐάν τις τὸν δῆμον ὑποσχόμενος ἐξαπατήσῃ, εἰσαγγελίαν εἶναι περὶ αὐτοῦ 1204, 18. = ἀπ' εἰσαγγελίας κρίνεσθαι *Æ.* 61, 3. φυγὰς ἀπ' εἰσαγγελίας γεγνηταί 65, 4. = ἐπιτίμιον ταῖς πρὸς τὸν ἄρχοντα εἰσαγγελίαις οὐκ ἐπεσθιν *I.* 42, 30. ἴσχαται τιμωραὶ ἐπὶ ταῖς εἰσαγγελίαις ἔπεισι 42, 34. καταγινώσκειν τινὸς εἰσαγγελίαν. in causa εἰσαγγελίας adversus aliquem dare litem, vel eum condemnare 84, 2. εἰσαγγέλλειν denunciare aliquem de crimine majestatis πρὸς τὸν ἄρχοντα 42, 26. οὐδ' ἐὰν μίαν τῶν ψήφων οἱ εἰσαγγεῖλαντες μεταλάβωσι 42, 31. ἀκινδύνως εἰσαγγέλλειν 42, 32. 40. = περὶ ὧν εἰσῆγγεῖλα εἰς

τὴν βουλὴν A. 145, 27. 33. furtorum, peculatus aliquem reum facere, indicare apud senatum populumve. = εἰσαγγέλλειν ἀπορήματα εἰς τὴν βουλὴν An. 20, 6. vel ἐν ἀπορήματι εἰσαγγέλλειν τῇ βουλῇ 22, 24. = ἀναγκάζεται ἡ βουλὴ εἰσαγγελίας δέχεσθαι καὶ δημεύειν τὰ τῶν πολιτῶν L. 185, 22. εἰσαγγέλλειν de ancilla amasium heræ commendante, adventus ejus intro nuntiante, introducente, congressus conciliante 93, 32. Λυσίθεος Θεόμνηστον εἰσήγγειλεν, ἀποβεβληκότα τὰ ὄπλα, οὐκ ἐξὸν αὐτῷ, δημηγορεῖν, L. actionem εἰσαγγελίας dictam adversus Th. instituit, eo titulo, quod Th. tametsi abjiciendo scuto infamiam sibi contraxisset, atque jus fori adeundi amisisset, tamen auderet in concione cum populo agere. Locus ille bene habet, a virisque doctis præter rem est sollicitatus 116, 17. = εἰσαγγελία actio in proditores patriæ Ly. 147, 43. 148, 22. = εἰσαγγελίαν ἀναιρεῖσθαι D. 102, 17. εἰσαγγελτικὸς νόμος. lex de actionibus εἰσαγγελίας nomine venientibus 720, 23.

εἰσάγειν causam reumve in judicium, aut ad populum, a quo judicetur. παρὰν ὅτε μ' εἰσήγον οἱ λογισταί. scil. εἰς τὸν δῆμον, aut εἰς τοὺς δικαστάς, vel εἰς τοὺς εὐθυντάς 266, 8. ἔρρῶσθαι πολλὰ τοῖς νόμοις εἰπὼν καὶ ὑμῖν, οὐδ' εἰσήγαγε τὸν Πολύζηλον 527, 1. εἰ γραψάμενοι τὸν νόμον, καὶ εἰσαγαγόντες [scil. αὐτὸν, aut τὴν περὶ αὐτοῦ δίκην] εἰς ὑμᾶς, (alloquitur judices e populo delectos, seu Heliæam) λῦσαι δυηθείημεν 703, 6. ὑπισχνούμενος κρίνειν effecturum, ut causa ad judicium forense pertraheretur, εἰσάξειν, ut Heliææ committeretur disceptanda, παραδώσειν, ut condemnari undecimviris tradar 781, 2. οὗτοι γὰρ εἰσήγον τότε εἰς τὸ δικαστήριον τὰς διαδικασίας τὰς περὶ τῶν σκευῶν 1147, 1. ὁ ἄρχων ἀνέκρινε πᾶσιν ἡμῖν τοῖς ἀμφισβητοῦσι, καὶ ἀνακρίνας εἰσήγαγεν εἰς τὸ δικαστήριον 1175, pen. b) εἰς τὴν οἰκίαν] οὐ μόνον αὐτοὶ ἀσελγῶς ζῶσιν, ἀλλὰ καὶ ὁμοίους ἑαυτοῖς ἑτέρους πολλοὺς εἰς τὴν οἰκίαν εἰσάγουσι 1025, 5. c) puerum apud phratoras introducere, h. e. ejus corpus coram sistere in collegio curialium, nomen ejus ad eos edere, idque in album inscribi curare. εἰσαγαγεῖν εἰς τοὺς φράτορας ἡναγκάσθη 1011, 24. 1313, 18. 1315, 20. εἰσάξειν τοὺς παῖδας αὐτῆς εἰς τοὺς φράτορας [subaudi τοὺς ἑαυτοῦ] ὡς αὐτοῦ ὄντας 1357, ult. d) δίκην φθόνου εἰσάγων [scil. εἰς τὴν πόλιν, vel εἰς τὴν πολιτείαν] οὐκ αἰσχύνῃ 268, 4. e) ἔθος. δεινότατον πάντων ἔθος καὶ ἀσυμφοράτατον ὑμῖν εἰς τὴν πολιτείαν εἰσάγων 341, 20. 608, 25. f) ἱατρὸν. θεραπεύειν τὴν ἀνθρωπον, ἣν συνέκοψαν, καὶ ἱατρὸν εἰσάγειν 1159, 20. g) νόσημα. τὸ νόσημα τοῦτο—τοὺς πρώτους εἰσαγαγόντας ἀτιμώσατε 425, 8. h) ὄνομα. Βοιωτὸν ἂν εἴποις. τοῦτο γὰρ εἰσήχθης. sub hoc enim nomine in phratoras a patre es introductus, idque tibi tum nomen in albo phratorum est scriptum 1003, 20. i) πόλεμον. πόλεμον εἰς τὴν Ἀττικὴν εἰσάγεις, Αἰσχίνη, πόλεμον Ἀμφικτυονικὸν 275, 19. k) σῖτον, vel φορτία. οὗτ' εἰσήγετο ὧν ἔδειτ' αὐτῷ 276, 6. εἰσάγοντες (scil. εἰς τὸ ἐμπόριον) πλείους ἢ μυρίους μεδίμνους πυρῶν 918, 23. οὐδοτιοὺν γὰρ εἰσήγαγον εἰς τὸν λιμένα τὸν ὑμέτερον οὗτοι 931, 18. l)

φρουρὰς εἰσαγνοχότας εἰς αὐτά. [scil. τὰ πολίσματα] 238, ult. = φρουρὰν εἰσάγειν *Æ.* 73, 30. = εἰσάγειν τὴν ἀρχὴν (scil. πρὸς ἑαυτὸν) *I.* 36, 33. reum ad iudices. εἰσαγαγόντες εἰς ὑμᾶς. cum pertraxissemus eum ad vestrum forum 38, 13. εἰς τὸ δικαστήριον 51, 37. in collegium phratorum et genetarum, seu cognatorum 45, 22. 70, 44. 80, 22. 81, 46. hoc significato etiam simplex εἰσάγειν usurpatur 45, 24. 65, 5. 80, 11. εἰς τοὺς θιάσους Ἑρακλέους 77, 44. = οὐ προσήκον μίasma εἰς τοὺς ἰδίους οἴκους εἰσάγονται *A.* 125, 39. εἰσάγειν εἰς τὸ δικαστήριον 145, 43. 146, 16. εἰσῆγον εἰς τὴν βουλὴν reos feci apud senatum 147, 14. = εἰσάγειν γραφὰς εἰς τὸ δικαστήριον *An.* 10, 39. εἰς τοὺς κήρυκας 16, 38. εἰς τὸ πλῆθος τῶν Ἀθηναίων deferre apud plebem 17, 37. τὰ ἐπιτήδεια importare necessarios commeatus 21, 20. = εἰσάγειν δίκας *L.* 144, 29. ὅσα ἔτη γονοῶς εἰς τοὺς φράτορας εἰσῆχθη 183, 10. εἰς τὸ δικαστήριον 183, 19. = εἰσάγειν ἐμπορίαν *Ly.* 155, 13. = εἰσάγειν εἰς τὴν πόλιν πρῶτος *D.* 93, 4.

εἰσαγωγεὺς, qui causam in iudicium introducit, h. e. auctor ei fit, ut eam disceptet, mandat ei quæstionem. id quod est archontis, aut thesmothetæ, aut cujuscunque magistratus. περὶ ᾧ οὐκ εἰσὶν εἰσαγωγεῖς 976, 14. 17.

εἰσαγωγή κλήρου. scil. εἰς κρίσιν, vel δικαστήριον *I.* 47, 31. κατὰ διαθήκας αἱ εἰσαγωγαὶ (scil. εἰς τοὺς φράτορας) τῶν εἰσποιήτων γίγνονται 80, 25.

εἰσαγωγήμος causa, quæ est ejusmodi, ut liceat eam iudicio cognoscendam committi. παραγεγραμμένος μὴ εἰσαγωγήμον εἶναι τὴν δίκην 882, 2. 939, 12. ἂ [scil. χρήματα] μὴ καταπλεῖν ὅλας οὗτος δεῦρο ἔπραττε, ταῦτ' εἰσαγωγήμα [id est τὴν περὶ τούτων κρίσιν εἰσαγωγήμον] τούτῳ ψηφίσαισθα. quæ ille merces operam dedit, ut prorsus huc ne deferrentur, super iis cognitionem in foro vestro agitari a vestris iudicibus decernatis? 888, 19. ἐλπίζω καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ πράγματος δεῖξιν εἰσαγωγήμον τὴν δίκην οὖσαν 908, 10. = ἀντεγράψατό μοι τὴν δίκην μὴ εἰσαγωγήμον εἶναι *I.* 167, 1. occurrebat mihi exceptione fori non competentis. = εἰσαγωγήμους ποιεῖν τὰς δωροδοκίας. copiam facere actionum et iudiciorum de corruptelis, veniam dare denunciandi, reosque largitionum punire *D.* 96, 7.

εἰσαρπάζειν] οὐκ εἰσαρπασθεῖς (scil. εἰς τὴν ἐμὴν οἰκίαν) ἐκ τῆς οδοῦ *L.* 94, 17. 97, 25.

εἰσαφικνεῖσθαι] εἰσαφικνούμενοι πολὺν χρόνον εἰς τὸ ὑμέτερον ἐμπόριον 907, 5.

εἰσβαίνειν] ἔστι φανερὸς ἐκβὰς τοῦ πλοίου, καὶ οὐκ εἰσβὰς πάλιν *A.* 132, 10. 133, 1. = εἰσβαίνειν εἰς ναῦς *L.* 193, 27. ἐμβαίνειν 193, 39. 194, 27. *TAYL.*

εἰσβάλλειν] ἐὰν δὲ μὴ εἰσβάλλουσιν obscurum est, quid sibi velit 927, 2. = εἰσβάλλουσιν εἰς τὸ πλοῖον τὸ γραμματεῖον *A.* 135, 45. = εἰσβάλλειν μέλλοντος μεγάλου στρατοπέδου εἰς τὴν χώραν *Ly.* 160, 13.

εισβιάζεσθαι] κατὰ τῶν ἑαυτοὺς εἰσβιαζομένων ἄκοντας ποιεῖσθαι. 1004, 18.

εἰσδέχσθαι μηδὲν τοιοῦτον 219, 23. εἰσδ. εἰς τὴν οἰκίαν παρ' αὐτὸν 1010, 20. 1011, 22. εἰσδεξάμενον τὸ ἐκ τῆς οδοῦ ὕδωρ εἰς τὸ ἑμὸν χωρίον 1276, 12. = An. 16, 39.

εἰσδύναι clam, furtim irrepere, insinuare. εἰς τὴν Ἀμφικτυονίαν εἰσδεδυκῶς 153, 14.

εἰσελαύνειν] εἰς τὸν τοῦ πράγματος αὐτοῦ δρόμου εἰσελαύνειν Æ. 25, 10. εἰσελαύνετε αὐτὸν εἰς τοὺς τοῦ πράγματος λόγους, cogite eum ab alienis ad rem præsentem reverti, velut subsessor ad retia bestiam feram repellit 83, 26.

εἰσέρχεσθαι] ὡς εἰσῆλθεν ἡ βουλή, scil. εἰς τὴν ἐκκλησίαν 285, 3. ὅσοις δὲ τούτων μηδενὸς μήτ' ἐπιθυμία, μήτε ζῆλος εἰσέρχεται 662, 4. εἰς δὲ Πελοπόννησον εἰσελθὼν τὸ νόημα τὰς ἐν Ἑλίδι σφαγὰς πεποίηκε 424, 22. 27. 425, 6. cum accusativo. γραφὴν. τὸ ψήφισμα, καθ' ὃ εἰσῆλθον τὴν γραφὴν 261, 8. δίκην. οὐδεμίαν πώποτε δίκην πρὸς ὑμᾶς εἰσῆλθομεν, οὐτ' ἐγκαλοῦντες, οὐτ' ἐγκαλούμενοι ὑφ' ἐτέρων 907, 6. οὐ τῷ δικαίῳ πιστεύον εἰσελήλυθε ταύτην τὴν δίκην 938, 2. ἣν ὑπὲρ τούτων ἀγανακτήσας καὶ συνοργισθεὶς καταχειροτονίαν ὁ δῆμος ἐποίησατο, ταύτην εἰσέρχομαι, ingredior actionem causæ ejus, cuius præjudicium jam dudum populus universus adversus Midiam dedit 516, 8. Cum εἰς. εἰς τὴν ἐκκλησίαν 285, 3. εἰς ἱερὸν. τοιαύτη οὐσα εἰσῆλθεν ὃ οὐδεὶς ἄλλος Ἀθηναῖον, τοσοῦτων ὄντων, εἰσέρχεται, ἀλλ' ἡ τοῦ βασιλέως γυνὴ 1369, 27. εἰς οἰκίαν. ὅς ἐστί μοι γείτων, εἰς μὲν τὴν οἰκίαν οὐκ εἰσῆλθεν. οὐ γὰρ ἡγεῖτο δίκαιον εἶναι, μὴ παρόντος γε τοῦ κυρίου 1157, 17. εἰς τὸ στάδιον.—ἀλλ' ὅτι τῶν εἰσελθόντων πρὸς αὐτὸν [subaudi ἀνταγωνιστῶν] ἄριστα ἐμάχετο 331, 5. Juvat jam usum hujus verbi forensem aliquot exemplis docere. Dicuntur et actor, et reus, et crimen, et judices εἰσέρχεσθαι, tam nude, quam cum adjunctis quibusdam vocabulis locum designantibus, ut εἰς τὸ δικαστήριον. Nude legitur εἰσέρχεσθαι p. 423, 26. in istis διακρυφόμενος ἅπαντα τὸν ἐμπροσθεν χρόνον εἰσελθεῖν, εἰς τοιοῦτον ὑπῆχται καιρὸν—item in illis εἰ τις ἡ τετελεύτηκα τῶν γραφαιμένων, πρὶν εἰσελθεῖν, ἡ πεισθεῖς—501, 19. cum addito εἰς τὸ δικαστήριον. εἰσελθόντα δὲ εἰς τὸ δικαστήριον ἐβουλευσάσθε μὲν θανάτῳ ζημιῶσαι 571, 25. 572, 23. εἰς ὑμᾶς 260, 19. πρὸς ὑμᾶς 907, 6. actor dicitur εἰσέρχεσθαι 501, 19. ἡμεῖς ταῖς ἀληθείαις πιστεύοντες, εἰσεληλύθαμεν, καὶ ἀγαπῶντες, ἂν τις ἡμᾶς ἐκ τῶν νόμων τυγχάνειν 1081, 13. ult. reus 260, 19. δοὺς λόγον, οὐκ ἔτ' ἐβούλετο αὐθις περὶ ταύτης [sc. τῆς πρεσβείας] εἰσιέναι, ἥς νῦν εἰσέρχεται, ἐν ᾗ πάντα τὰ δικήματ' ἐνῆν. ἐκ δὲ τοῦ δις ἡμᾶς εἰσελθεῖν, ἀνάγκη περιστάτο καὶ τούτῳ πάλιν εἰσιέναι 407, 2. 571, 25. 1284, 1. 1338, ult. causa, in controversiam data, dicitur εἰσέρχεσθαι. γράφονται τὸ ψήφισμα. εἰς ὑμᾶς εἰσῆλθεν 704, 11. judices denique dicuntur ε. τὸν καλὸν κάγαθὸν πολίτην δεῖ τοὺς ὑπὲρ τῶν κοινῶν εἰσεληλυθότας δικαστὰς ἀξιῶν αὐτῷ βεβαυῶν—318, 21. ἴν' ὑμεῖς, ἐφ' οἷς εἰσεληλύθατε ὁμωμοκότες, δικαίως ψηφίσησθε 582, 21. δικασταὶ καὶ φύλακες τῶν νόμων εἰσεληλυθέναι 771, 23. ἀπὸ τῆς συνήθους εὐηθείας

εἰσεληλυθότες καθεδεῖσθε 773, 8. εἰδ' ὑμεῖς αὐτοὶ κατὰ τοὺς νόμους εἰσεληλυθότες 778, 6. Etiam cum ἐπὶ construitur hoc verbum. εἰσελθόντες ἐπὶ τὴν γυναῖκά μου καὶ τὰ παῖδια, cum animo infesto, ἐξεφορήσαντο 1155, 17. = ἐξ ὅτου Δημοσθένης πρὸς τὴν πολιτείαν εἰσελήλυθεν (nisi προσελήλυθεν legend. est) Æ. 72, 42. = εἰσέρχεσθαι adire forum, litem capessere, jure experiri. εὐθυδικία εἰσελθόντα εἰς ὑμᾶς I. 56, 24. 60, 32. = οὕτως ὁ βασιλεὺς εἰσῆλθεν (scil. εἰς τὴν ἀρχὴν) A. 146, 25. = convenire ad judicandum, considerare An. 5, 2. ἐπιθυμία τῆς μεθ' ὑμῶν πολιτείας εἰσῆλθί μοι 21, 6. = εἰσέρχεσθαι εἰς πράγματα. intervenire, aut sese ingerere, immiscere rebus D. 94, 8. de reo ad judices producto, coram iis stante 103, 36. 97, 10.

εἰσηγεῖσθαι proponere consilium, auctor ejus fieri 276, 23. = εἰσηγεῖσθαι βουλήν auctor fieri consilii An. 9, 4. πιστὶν ἐν ἀνθρώποις ἀπιστοτάτην 9, 31. = τίς οὕτως ἀπειρος τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος, ὅς οὐκ ἂν, βουλόμενος ποιηρὸς εἶναι, εἰσηγήσαιο τοῖς πολεμίοις ᾧ χρὴ καταλαβεῖν L. 143, 5.

εἰσῆγημα, rogatio Æ. 12, 3.

εἰσηγητής] εἰσηγητής καὶ διδάσκαλος ἔργων Æ. 24, 28.

εἰσιέναι] subaudi plerumque εἰς τὸ δικαστήριον, ingredi in forum sive ad reddendum gesti muneris, e. c. legationis, rationem, sive ad causam dicendam pro se, aut adversus alium. οὐκ ἐβούλετο αὐθις περὶ ταύτης εἰσιέναι 407, 2. de actore. ὡς γὰρ τὰς δίκας ταύτας ἔμελλεν εἰσιέναι κατ' αὐτῶν 480, 26. 1008, 5. in orat. adv. Boetum pro dote materna. de reo 1009, 17. τῇ πρὸς ἅπαντας τοὺς ἐν ταῖς αἰτίας ὀργῇ περιπέπτωκα ἀδίκως, τῷ πρῶτος εἰσιέναι 1470, 26. de litigante quoque, sive actor, sive reus est. ἀλλ' οὗτος μὲν βῆδιδος φέρει, πολλάκις εἰς ὑμᾶς εἰθισμένος εἰσιέναι 1028, 14. homo dicitur εἰσιέναι γραφὴν 1386, 16. et δίκην 840, 26. cum actionem forensem capessit, et δίκη ipsa quoque, cum agitari incipit. μελλουσῶν εἰσιέναι τῶν δικῶν εἰς ἡμέραν ὥσπερ τετάρτην 539, 27. 912, 26. πρὸς τινὰ εἰσιέναι agere cum aliquo in foro, jure, sive ut accusator, sive ut defensor. ὅταν πρὸς ἐκείνους εἰσιῶ, τότε ἔρῳ 1103, 25. 1114, 3. 1267, 6. ἀρχὴν honorem capessere. ὅτε Σόλων εἰσῆει τὴν ἀρχὴν 1133, 8. ὅτε εἰσῆει εἰς τὴν ἀρχὴν 1369, 19. de prytanibus ad deliberandum coëuntibus, et consessus auspiciantibus 1269, 10. de judicibus ad judicandum convenientibus et actiones causarum aperientibus 1144, 8. δ' εἰς τὰ πράγματα εἰσῆειν cum ad partes reip. gerendas accederem 305, 8. εἰς τοὺς ὄρνις in forum aviarium 417, 21. εἰσῆει (pro ἐπήει) μοι φθονεῖν in mentem veniebat invidere 683, 18. τὸ τοὺς τυράννους καὶ τοὺς τὰ σκῆπτρα ἔχοντας εἰσιέναι, id est ἐπιδείκνυσθαι, vel ὑποκρίνεσθαι. actione scenica representare 418, 14. = μετὰ πόσων παίδων εἰσιέναι Æ. 2, 20. δημοτελὴ ἱερὰ εἰσιέναι 4, 1. οὐκ ἔᾶ εἰσιέναι εἰς τὰ δημοτελὴ ἱερὰ 79, 3. εἰσιέναι, de causa, quæ in foro agitur. ἡ ἡμέρα διαιρεῖται εἰς τρία μέρη, ὅταν εἰσὶν παρανόμων γραφὴ εἰς τὸ δικαστήριον 82, 12. τραγῶδων μελλόντων εἰσιέναι 83, 11. = εἰσιέναι scil. in forum. εἰσῆει δίκη, the suit commenced, the thing was undertaken

I. 52, 21. εἰσίσταμεν τὴν δίκην κατ' αὐτοῦ 74, 11. τὸν ἀγῶνα εἰσιέναι μέλλοντες περὶ τοῦ κλήρου 85, 40.=εἰσιόντες εἰς ὑμᾶς. *prodeuntes ad forum vestrum* A. 138, 41. εἰσιόντες (scil. εἰς τὸ βουλευτήριον) οἱ βουλευταὶ προσεύχονται 146, 35.=εἰς μῆνα εἰσιόντα. *proximo mense ineunte* An. 6, 38.=εἰσιέναι εἰς τὴν ἐμὴν οἰκίαν L. 92, 10. 100. 27. πάντα μοι εἰς τὴν γνάμην εἰσθῆι 93, 18. 21. εἰσιέναι νύκτωρ ἐπὶ γυναίκα εἰλευθέρας 98, 25. TAYL. οὐδὲν δεόμενος εἰς τὸ δικαστήριον εἰσιέναι fr. 61. ὥστε μηδένα γυνῶνα τῶν εἰσιόντων (qui nos convenirent, domum nostram frequentarent) ὁπότερος ἡμῶν ἐκέκτητο τὴν οὔσιαν fr. 46, 3.

εἰσιτήρια sacra, quæ senatus faciebat consessum quemcunque *auspiciis* 400, 24. εἰσιτήρια ὑπὲρ τῆς βουλῆς ἱεροποιῆσαι 552, 2.

εἰσκαλεῖν μάρτυρας 837, 12.

εἰσκομιζέειν] τῶν πόρρωθεν καὶ μόλις εἰσκομιζομένων 219, 18.

εἴσοδοι clandestini et furtivi introitus moechi ad adulteram L. 93, 33.

εἰσοικεῖν, in domum aliquam habitatum immigrare Æ. 17, 31.

εἰσοπίσω Ly. 162, 42.

εἰσπέμπειν] de iudicibus, qui a thesmothetis in tribunalia diversi diversa ad causas cognoscendum mittuntur. τῶν νόμων κρατεῖν, ἐφ' οἷς εἰσπετέμβησαν quarum tuendarum et exercendarum causa—776, 25. παιδάριον ἄστυν εἰσπέμπαντες [scil. εἰς τὸν κῆπον] 1251, 26=immittere subornatos homines An. 20, 16.

εἰσπηδᾶν] εἰσπηδήσας πρὸς με νύκτωρ 522, 5. εἰσπηδήσαν εἰς τὴν οἰκίαν 539, 27. ἐπειδὴ πρῶτον συνεσκότασεν, εὐθὺς ὡς ἡμᾶς εἰσπηδήσαν 1257, pen. ἐπειδὴ ἡ πόλις τοῖς ἀσελγῶς εἰσπεπηδηκόσιν ὀργιζομένη παραξύνετο 1314, 10. iis, qui pedibus illotis quasi in civitatem irrupissent, civesque se tulissent, tametsi civitate nunquam essent donati.=εἰσπηδᾶν νύκτωρ εἰς τὴν οἰκίαν Æ. 9, 7. 24.

εἰσπίπτει τὸ ὕδωρ εἰς τὴν ὁδὸν 1274, 18.

εἰσπλεῖν] τὸ τολμῆσαι εἰσπλεῦσαι εἰς τὸν Πειραιᾶ 218, ult. ἀντὶ τοῦ εἰσπλεῖν, εὐθὺς ἔνθεν εἶναι ἐμμηχανῶντο 219, 13.=εἰσπλεῖν ὡς τινα Æ. 144, 30. 38.=εἰστέλυσσε Λύσανδρος εἰς τοὺς ὑμετέρους λιμένας I. 133, 2. δόξετε ὑμῖς ἐπιβουλεύειν τοῖς εἰσπλείουσιν (scil. εἰς τοὺς ὑμετέρους λιμένας, vel εἰς τὸ ὑμέτερον ἐμπόριον) 165, 40.

εἰσποιεῖν ingerere. σκεψάμεθα δὴ, τίνας ἡμῖν εἰσποιεῖ χορηγούς εἰς ἐκείνας τὰς λειτουργίας 462, 20. sed præcipue de liberis usurpatur in alienam domum elocatis, vel adoptatis. εἰσποικηκότι τὸν παῖδα εἰς τὸν οἶκον τὸν Εὐβουλίδου 1054, 20. καὶ μὴ τῷ τεταλευτηκότι, τῷ αὐτῷ εἰσποικητῷ ὄντι, υἱὸν εἰσποιεῖν, ἐπ' ἀποστερήσει τῶν ἡμετέρων 1088, 3. φῆς μὲν οὐδὲν εἶναι Ἀρχιάδην, πρὸς ὃν, [id est εἰς ὃ τὸ ὄνομα καὶ τὸν οἶκον] εἰσποικηθῆς 1088, pen. κριθῆναι πρότερον τὴν κληρονομίαν παρ' ὑμῖν, πρὶν ἐπὶ τὸ ὄνομα τινα τὸ τοῦ Ἀρχ. εἰσποικηθῆναι 1091, 14.=artogare. εἰσποιῶν (scil. Νικοστράτω vel εἰς τὸ Νικοστράτου γένος) τὸ παιδίον (sub. ἑαυτοῦ) ἐξ ἐταίρας (scil. αὐτῷ γεγεννημένον) I. 47, 22. εἰσποικήσαν παιδας εἰς τὸν οἶκον

58, 32. υἱὸν οὐκ εἰσποιεῖν 66, 31. εἰσποιῶν εἰς τοῦτον τὸν κλῆρον 81, 22. ἕτεροι τοὺς σφετέρους παῖδας εἰς ἑτέρους οἴκους εἰσποιοῦσιν, ἵνα μὴ μετὰσχασι τῆς τοῦ πατρὸς ἀτιμίας 81, 24. εἰς ὑπὸ χρεων οὐσίαν εἰσποιῶν σφὰς αὐτοὺς 81, 25. 110, 5. 7. 26. = εἰσποιεῖν αὐτὸν κοινωνὸν τῶν πρattoμένων. sese ingerere D. 94, 23.

εἰσποιητὸς] τοῖς εἰσποιητοῖς τῶν παιδῶν ὁμοίους εἶναι 1390, 8. = L. fr. 33.

εἰσπράττειν construitur cum accusativo gemino, personæ et rei. διὰ τὰς εἰσπράξεις γέγονεν, ἃς ὑπὲρ ὑμῶν ὀλίγους εἰσπράξαι φήσιν 606, 12. τῆς πολιτείας αὐτῶ μήπω παρ' ὑμῖν οὐσης, οὐχ ὁλός τ' ἔσταιτο εἰσπράττειν, ὅσα—946, 7. πῶς οὐχὶ καὶ νῦν προσήκει ὑμᾶς τοῦτον εἰσπράξαι μοι τὰ ἀναλώματα 1227, 9. κατὰ τῶν τοὺς ὑπερήμερους εἰσπραττόντων 518, 9. οὐδεὶς πάποτε οὕτω πικρῶς οὐδὲ ὑπερήμερον εἰσπράξε 1123, 4. οὐτ' ἂν αὐτὸς ἀποροῦντα τοῦτον ἔχειν ὀπότεν εἰσπράξειεν 1191, 13. τὰ ὀφειλόμενα εἰσπράξας, καὶ τοὺς φίλους ἐρανίσας 1484, 2. ἵνα εἰσπραχθῇ τὰ σκευὴ ταῖς ναυσὶ καὶ σφᾶ γνηταὶ τῇ πόλει 1145, 9. = exigere, postulare æs debitum a debitor. *to press for payment, to call in debts.* εἰσπράξῃ τὸ ἡμικλήριον I. 64, 7. ὁ μισθωσάμενος εἰσπράξῃ με ταῦτα veniat conductor annuamque mercedem horum bonorum a me exigat 87, 26. χρήματα εἰσπράττεσθαι ὑπό τινας 73, 30. εἰσπράττεσθαι τινας ab aliquo exigere vel redigere 81, 35. εἰσπράττεσθαι οὕτως ἔχοντας οὐκ ἠδυνήθημεν 108, 25. = εἰσπράττεσθαι ἀργύριον exigere L. 142, 13. 148, 28.

εἰσφέρειν plerumque usurpatur de contributione pecuniaria, tam nude, quam cum adjectis quibusdam. τὸ πρότερον εἰσφέρετε κατὰ συμμορίας 26, 22. ἡμεῖς οἶσθε ὑμῖν, id est, ad fiscum vestrum locupletandum, aut, ut gula vestra expleatur, εἰσόισιν, ὑμεῖς δὲ νημεῖσθαι 579, pen. οὐδ' εἰ φανερῶς ἔμελλεν οὐδεὶς εἰσόισιν [scil. χρήματα εἰς τὸ δημόσιον] 606, 26. τῷ πάποτε εἰσένεγκας 1122, 25. εἰσενεγκεῖν αὐτῷ με ἐκέλευεν εἰς τὰ λύτρα 1248, 24. nude item εἰσφέρειν dicitur, ubi δικὴν subauditur, de magistratibus quæstionem alicujus causæ judicio committentibus. εἰσφέρειν δὲ [scil. τὴν τοῦ θόνου κρίσιν] τοὺς ἄρχοντας ὧν ἕκαστοι δικασταὶ εἰσι, τῷ βουλομένῳ 629, 23. b) cum casu addito. πάντας εἰσφέρειν, ἂν πολλῶν δέη, πολλὰ, ἂν ὀλίγων, ὀλίγα 15, 1. ἅπασιν προσήκει τῷ τοιούτῳ ταῦτά εἰσφέρειν, ἵαν που καιρὸς ἢ χρεια παραστῇ 547, 14. χιλίας δραχμὰς αὐτῷ ἔρανον εἰς τὰ λύτρα εἰσόισοιμι 1249, 5. τὴν ἡμιστέραν μητέρα πεντήκοντα μνᾶς εἰς τὸν οἶκον εἰσενεγγμένην 814, 11. οὐ γὰρ οἶσθε δεῖν χρήματα εἰσφέρειν 579, 26. τῷ ἀπειρηκῶτι τὰ ἐαυτοῦ χρήματα εἰσφέροντι [id est ἐν τῷ εἰσφέρειν] 735, 2. τῶν φρατῶραν, οἱς τὴν γαμηλίαν [scil. θυσίαν] εἰσένεγκεν ὑπὲρ τῆς μητρὸς ὁ πατήρ 1312, 13. νόμον εἰσφέρειν, scil. aut εἰς τὴν ἐκκλησίαν, aut εἰς τὸν μητρώον, aut εἰς τοὺς ἄλλους νόμους 692, 26. 705, 26. conferatur hæc dictio cum ista altera, quæ p. 716, 5. legitur παρὰ πάντας τοὺς νόμους ἐμβαλεῖν τὸν νόμον εἰς τοὺς νόμους. οὐδὲν [subaudi φορτίον] εἰς τὴν ναῦν εἰσέφερον mercium nihil in navem importabant

883, 16. κομισάμενον ἄπερ ἦν εἰς τὴν οὐσίαν εἰσηνεγμένος 1029, 8. ὅσον εἰς τὴν πόλιν [h. e. εἰς τὸ δημόσιον] εἰσηνεχάσιν 825, 3. = εἰσφερόμενον, id quod concioni aut senatui ad deliberandum est propositum, de quo agitur Æ. 5, 32. εἰσφέρειν, referre, (ad senatum, aut ad populum,) proponere deliberandi ergo 5, 38. δόγμα εἰσφέρειν (scil. in concilium Amphictyonum) κατὰ τῆς ὑμετέρας πόλεως 70, 2. = εἰσφέρειν γαμηλίαν (scil. εἰς τοὺς φράτορας) I. 45, 33. τοῖς φράτορσι γαμηλίαν εἰσήνεγκε 71, 4. b) inferre εἰς τὸ δημόσιον in ærarium, contribuere. τὰ εἰσηνεγμένα 108, 8. ἀργύριον 108, 6. εἰσφοράς 54, 38. 40. 67, 29. 89, 21. = πολλὰς καὶ μεγάλας εἰσφοράς εἰσφέροντα A. 117, 32. = εἰσηνεγκεῖν χρήματα ἐπὶ τινι. in fraudem alicujus pecuniam conferre An. 17, 16. = οὐκ εἰσηνεγκεν αὐτῷ non contribuit ei de suo L. 159, 5. = εἰσφέρειν ἱκανὸν εἰς τὴν σωτηρίαν Ly. 168, 18.

εἰσφοιτῶν (scil. εἰς τὸ διδασκαλεῖον) Æ. 2, 19. = εἰσφοιτῶσαι αἱ κύνες L. fr. 35.

εἰσφορά contributio ærario dependenda. τῶν εἰσφορῶν ἐστὶν αἱ οὐ κατέθηκεν, ἡμοὶ δὲ λογίζεται 828, 6. πᾶσαν ἀδειαν εἶσθαι τοῦ μὴ τίθῃναι τὰς εἰσφοράς 606, 16. διπλᾶς πράττοντες τὰς εἰσφοράς 617, 24. = contributio pecuniaria εἰς τὸν πόλεμον I. 54, 36. 108, 5. 7. = αἱ δ' εἰσφοραὶ καὶ χορηγαὶ ἱκανὸν μὲν εὐδαιμονίας σημειῖόν ἐστι A. 118, 33. = εἰσφοράς μεγάλας εἰσηνεχάσιν L. 150, 1.

εἰσφρεῖν] καὶ τούτους εἰσφρήσσειν μᾶλλον, ἢ ἐκείνῳ παραδώσειν τὴν πόλιν. admissuros esse suam in urbem 93, 18. εἰσέφρουσιν τὸ στράτευμα. copias in urbem immittebant, facultatem immigrandi dabant 473, 6.

εἶσω] οὐ λέγειν εἶσω τὴν χεῖρα ἔχοντα δεῖ—ἀλλὰ πρὸςβεύειν 421, 18. οἱ εἶσω Πυλῶν Ἕλληνας 327, 6. ἐξαγαγὼν ἔξω τὴν αἵμασιάν, ἵνα τὰ δένδρα τῆς ὁδοῦ ποιήσῃεν εἶσω [scil. τῆς αἵμασιᾶς] 1278, 4. εἰ μὴ δάνα καιρὸν οἴσθε ἔξειν, ὅστις εἶσω τῆς εἰρωνείας ταύτης ἀφίξεται. quod vanitatem nostræ simulationis aperiat 1428, 3. citra jactationem nostram cadat, velut sagitta intra metam decedens, eam non attingens.

εἴτα et nihilominus tamen, eo non obstante. εἴτ' οὐκ αἰσχύνεσθε 16, 11. εἴτα τότε οὐκ ἔλεγες παραχρῆμα ταῦτα 349, 2. εἴθ' ὑμεῖς σκοπεῖτε, εἰ χρὴ—468, 1. initio responsionum ad præmissas objectiones ponitur 1243, 10. = An. 18, 5. itane vero 18, 10. = εἴτα iteratum L. 156, 25.

εἰ τε pro ἢ, post πρότερον et ἢ An. 2, 11.

εἰσθῆναι] κενώτερον τῶν λόγων, οὓς εἰσθε λέγειν, καὶ τοῦ βίου, ὃν βεβίωκεν Æ. 67, ult.

ἐκ plura significat: ex, inde a, post, secundum, ob vel propter, per, in, pro. Id quod patebit ex exemplis ordine pæne magis fortuito, quam moleste observato proponendis. ὁ ἐστὶ χεῖριστον αὐτῶν ἐκ τοῦ παγελλοῦτος χρόνου, a præterito inde tempore, τοῦτο πρὸς τὰ μέλλοντα βέλτιστον ὑπάρχει 40, 14. ἐξ ἀρχῆς a principio inde. δι' ὧν δὲ *τότε τ' ἐξ ἀρχῆς ταῦτα ἐκτηγάμεθα, καὶ νῦν σώζομεν 598, 10. οἱ ταῦτ' ἐξ ἀρχῆς τὰ νόμιμα διαθέντες 643, 8.

δικαίως οὕτω διορισθέντα ὑπὸ τῶν ἐξ ἀρχῆς νομοθετησάντων 644, 12. quamquam in hac dictione ἐξ accipi potest pro ἐν. et statim post versu 21. ait οἱ περὶ τούτων ἐν ἀρχῇ τὰ δίκαια ὀρίσαντες. pari modo ἐξ ἰδίου πράγματος haberi potest perinde ac si dictum sit ἐν ἰδίῳ πράγματι privata in causa 572, 2. item λόγους, οὓς ἂν τις δέομενος ἐκ πονηρῶν πραγμάτων εἴποι ἂν 1368, 18. quamquam ἐκ ibi quoque per *propter* reddi potest. ἐπειδὴ ἐκ τῶν πρὸς αὐτοὺς ἐγκλημάτων μισοῦσι 11, 5. γεωργεῖς ἐκ τούτων *per* vel *propter*, vel et *post* hæc tanta tua scelera late aras καὶ σεμνὸς γέγονας 440, 7. τῶν πολιτῶν μηδὲνα ἐκ τριηραρχίας ὑπάρξειν ἀτελεῖ. *propterea* quod, vel *postquam* trierarchatu functus fuerit 463, 4. ἐξ ὕβρεως, quia petulanter se gessit, et civium capitibus insultavit, καὶ τοῦ μηδὲν, ὃν πεποιήκειν, ἀναλῦσαι δύνασθαι, κρίνεται 584, 15. ἐκ τούτων τὰ δίκαια τίθενται secundum vel juxta hæc jura judicant, vel metiuntur 91, ult. ἐκ τῆς λήξεως secundum tenorem libelli accusatorii καὶ τῶν γραμμάτων, ἐφ' οἷς εἰσήχθη 727, 6. μηδέποτε ἐκ λόγου secundum ratiocinium, vel verisimilitudinem ταῦτα σκοπεῖσθ', ὃν ἔργῳ πείραν εἰλήφατε 783, 2. ψηφίσεσθε ἐκ τῶν λεγομένων καὶ μαρτυρουμένων 1130, 5. ἐξ ὃν σὺ λέγεις. prout tu ais, si necesse est ea sequi, quæ tu affirmasti 1160, 23. ἐκ τῶν ὑπαρχόντων ἐσκοποῦμεν κοινῇ, εἴ πως ἀναβολή τις γένοιτο ἐν τῷ παρόντι 1173, 24. ubi ἐκ τῶν ὑπ. potest aut cum ἐσκοποῦμεν copulari, aut cum γένοιτο. Secundum ea, quæ temporum, ut tum erant, ratio dabat et ferebat. *according to the then circumstances*. item 1175, 9. πλουτεῖν ἐκ τίνος. pro ἀπό. ἀναιδεῖς καὶ ἐξ ὑμῶν πεπλουτηκότας, οὐκ ἂν εἴην οὗτος ἐγὼ εἰληφα γὰρ οὐδ' ὅτι οὖν * ἐξ ὑμῶν 576, 1. ἐκέλευσα τὸν παῖδα καλεῖσαι, εἴ τινας ἴδοι τῶν πολιτῶν παριόντας, ἐκ τῆς ὁδοῦ. ut e via publica intro vocaret, si quos civium videret prætereuntes 1150, 9. ἐκ τοῦ λοιποῦ χρόνου, pro ἐν τῷ λοιπῷ χρόνῳ, in posterum, *from this time henceforth* 1360, 22. ἐκ τῶν ὑπολοίπων. quoniam, quod agatis, aliud vobis nihil reliquum est factum, sed hoc unum superest 1168, 1. ἐκ τῆς βουλῆς ex auctoritate, jussu senatus 720, 19. ἐκ γίνους ἱερᾶσύνῃ, ἣ τελετῇ [scil. παραδεδομένη] 1380, 27. ἐξ ἐλαχίστου pro ἀντὶ ἐλ. minima mercede 1230, 5. ἀνελὼν τὸν ἐκ τῶν νόμων χρόνον, id est, τὸν ὑπὸ τῶν ν. τεταγμένον 709, 2. κυριώτερον νομίσας τὸν ἐκ τοῦ ψηφίσματος, ἢ τὸν ἐν τῷ νόμῳ εἰρημένον χρόνον 709, 14. τὸν Κέρδωνα ἐκ μικροῦ παιδαρίου ἐξεθρέψατο 1252, pen. a puerulo inde. παιδίσκας ἐκ μικρῶν παιδίων ἐκτήσατο, ut famulæ sibi essent, ære suo Nicareta illas emerat, cum adhuc infantes puellæ essent 1351, 3. ἐκ (id est ἀντὶ) πόσου (scil. ἀργυρίου) ἡ καταλλαγή quanti permutetur argentum, quantum sit intertrimentum, *the Agio, the difference between current money and exchange money, or, the premium which must be given in the exchange of money* 1216, 18. = ἀπαλλάττεσθαι ἐκ παιδων, e pueris excedere *Æ.* 6, 16. ἐπιζήμιος ἐκ τῶν νόμων 7, 13. ἐπερωτᾶν τὸ ἐκ τῶν νόμων κήρυγμα 11, 33. ἀλήθεια εὐρίσκεται ἐκ τῶν εἰκότων 13, 10. θεωρεῖτε τὸ πρᾶγμα μὴ ἐκ τοῦ παρόντος, ἀλλ' ἐκ

τοῦ παρεληλυθότος χρόνου 13, 19. ἐξελαύνειν ἐκ τοῦ βουλευτηρίου 16, 1. κρίσεις μὴ ἐξ ὑποψίας, μηδὲ ἐκ διαβολῆς, ἀλλ' ἐκ τοῦ βίου ποιῆσθαι 21, 33. ἐκφεύγειν ἐκ τοῦ δικαστηρίου 25, 29. ἐκ παιδὸς εἰς γῆρας σώφρων 25, 37. ἐπανίεναι οἰκαδε ἐκ τοῦ δικαστηρίου 26, 26. ἱερασύνην οὐδενὸς θεῶν κληρώσεται, ὥς οὐκ ᾖ ἐκ τῶν νόμων καθαρὸς τὸ σῶμα 26, 36. ἐκπίπτειν ἐκ τοῦ λόγου 32, 42. κατὰγειν τὰ πλοῖα καὶ τοὺς Ἕλληνας ἐκ τῆς κοινῆς θαλάττης 37, 22. αἰκοθεῖν ἐκ τοῦ βίου δεδοκιμασμένους ἀξιόους τῆς πόλεως εἶναι 43, 4. σκευαγωγεῖν ἐκ τῶν ἀγρῶν 46, 28. αὐτόματον ἐκ μηδεμιᾶς προφάσεως 47, 22. προδότης ἐκ φύσεως 50, 20. ἀπαλλάττεσθαι ἐκ παιδων 50, 32. ἔξοδοι ἐκ διαδοχῆς 50, 37. πολιτεύεσθαι πόλεμον ἐκ πολέμου 51, ult. ἄτιμος ἐκ συκοφαντίας 52, 3. ῥήτορες αἰὶ ἐκ τοῦ βουλευτηρίου, alii ἐκ τοῦ δήμου 55, 9. διαφυγγάνειν ἐκ τῶν δικαστηρίων 55, 13. ἐξαιρεῖσθαι τῶν δικαστῶν τὰς ψήφους ἐκ τῶν χειρῶν 57, 10. ἐκ παρασκευῆς πριάμενος τὸ βουλευεῖν 62, 32. βουλευτὴς ᾧ ἐκ παρασκευῆς 64, 13. σκευαγωγεῖν ἐκ τῶν ἀγρῶν φοβηθεὶς 65, 9. ἐκ παρατάξεως μάχῃ κρατήσαντες 66, 15. ἐξάγειν ἐκ τοῦ ἱεροῦ ὡς ἑναγῇ 70, 14. μεταστῆναι ἐκ τοῦ συνεδρίου 70, 39. ἐπειδὴ ἐκ τοῦ φανεροῦ τὴν πόλιν ἄνθρωπος οὐκ ἠδύνατο σφῆλαι 71, 20. μεθ' ἡμέραν μίαν ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἀνῆρπασται 72, 31. προστάγματα τὰ ἐκ τοῦ ψηφίσματος διεξίεναι 75, 35. ἀλλ' οὐ τὸ ἐκ τῆς ἀληθείας αἰσχροὺν σιωπήθησεται 75, 36. οὐ τὴν ἀπὸ στρατοπέδου μόνον ἔλιπε τάξιν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐκ τῆς πόλεως 76, 14. θεωρῶν τὸν Ἀλέξανδρον οὐκ ἐκ τῆς Ἀλεξάνδρου φύσεως, ἀλλ' ἐκ τῆς αὐτοῦ ἀνανδρίας 76, 28. τὰς ἐπιστολάς, ἃς ἐξηρηγμένους ἐκ τῶν δακτύλων περιήεις 77, 11. λογογράφος ἐκ τριηράρχου ἀνεφάνη 78, 26. πορίζεται τὸν βίον οὐκ ἐκ τῶν ἰδίων προσόδων, ἀλλ' ἐκ τῶν ὑμετέρων κινδύνων 78, 27. ἀστεφάνωτος ἐκ τῶν νόμων 79, 3. ἐξ ἔθους, ἀλλ' οὐκ ἐκ προνοίας ποιείσθε 79, 20. τὸ αἰμνηστον ἐκ τῆς νίκης 79, 27. τὸ κάλλιστον ἐκ παιδείας ῥῆμα φθεγγάμενοι, μὴ μνησικακεῖν 83, 37. περιγράφειν ἐκ τῆς πολιτείας 83, ult. ἐξορμεῖς ἐκ τῆς πόλεως 84, 4. τραύματος ἐκ προνοίας γραφῆς γραφόμενος 84, 21. ἀποδράναι ἐκ τῶν κινδύνων 86, 8. κριταὶ οἱ ἐκ Διονυσίαν 87, 4. ὥσπερ ἐκ τῶν ἐράνων τὰ περιόντα νειμάμενοι 89, 30. Βυζάντιον ἐξελέσθαι ἐκ τῶν χειρῶν Φιλίππου 90, 10. ἐκκηρύττειν ἐκ τῆς πόλεως 90, 24. = ἐξ ἐκείνου γεγονότες proles ab aliquo prognata I. 72, 11. 30. ἐκ τῆς ἐπιτροπῆς per occasionem gestæ tutelæ, sub ejus latebra et obtentu 64, 8. τοῖς λόγοις τὰ ἐκ τοῦ νόμου δίκαια ἀφανίζειν 68, 34. κομιούμενος αὐτὸν ὡς θάψαν ἐκ τῆς ἐμῆς οἰκίας 71, 13. 16. ἐκ μικροῦ παιδίου τεθραμμένος 77, 40. ἐκ πληγῶν ἀσθενήσαντα οὐ πολλαῖς ἡμέραις ὕστερον ἀποθανεῖν 76, 23. = ὥντας πρίασθαι ἐκ τοῦ δημοσίου An. 10, 16. ἐπικασιαν ἐκ τῆς αὐτῆς ἐκλέγειν 12, 28. ἐκ πολὺ ἐλάττονος ἀφορμῆς μεγάλη γεγενῆται ἢ πόλις 14, 42. κύειν ἐκ τινος 16, 29. ὑμᾶς τι ἀγαθὸν ἐξ ἐμοῦ (id est δι' ἐμοῦ) πρᾶξαι. opera mea 20, 13. ἐκ τούτων παρεσκευασμένοι (pro tούτοις π.) 21, 16. αἰτίαν καὶ λόγον αἰσχροὺν ἔχειν ἐκ (pro ἀπὸ) τῶν πολιτῶν 22, 14. δέκα ἄνδρες ἐκ πάντων Ἀθηναίων πρέσβεις ῥέθησαν 24, 12. ἐκ τῆς ὑπερορίας τὰ ἴδια οὐκ ἀπολαμβάνειν 28, 9. ἐξ ἀρχῆς statim a principio 24, 34. ἐξ ἐπιταγμάτων

ποιεῖσθαι τὰς σπονδὰς *secundum vel in conditiones præscriptas et imperatas* 24, 41. οὐκ ἐξ ἴσου χρῆται τοῖς πολίταις, non æquo et pari secum modo vel jure 32, 35. οὐδεὶς ἐκ τοῦ φανεροῦ τὸν δῆμον ἔσωσε 27, 38. ποιεῖσθαι υἱὸν ἐκ τινος ex aliqua muliere filium procreare vel suscipere 32, 7. κρίνειν τινὰ ἐκ τῶν ἐπιτιηδευμάτων 33, 28. redundare videtur in illis. τὴν πόλιν ἐκ φόβου καὶ κινδύνου μεγάλων ἀπήλλαντον 8, 39. = ἐκ τῶν ἡμαρτημένων μαθεῖν L. 191, 1. ἐκ τῆς μάχης ῥάδιον γινῶναι 99, 22. ἐκ μέθης μαχόμενοι 100, 13. ἐκ παιδικῶν, ἐκ λοιδορίας ibid. ἐκ τῶν κινδυνεύειν ἐθελόντων ὑμεῖς ἀφελείσθε 147, 32. ἐκ πάντος τρόπου *by all means* 145, 31. οὐδέποτε ἐκ τῆς πόλεως ἐξεστρατεύσατο 107, 17. ἐκ τῶν παρόντων *in the present circumstances* 121, 3. ἐκ τοῦ σοῦ λόγου. *secundum tuam orationem, quantum tuam orationem audio.* κλύσιος ἐκ πένητος 92, 12. ἐκ βελτιόνων. *of a better family* 118, 12. δοῦλος καὶ ἐκ δούλων 135, 37. ἐκ γειτόνων ἀνάψασθαι *in the neighbourhood* 93, 2. v. Suid. h. v. Lycurgus contra Leocratem p. 150, ed. Steph. ἐς γειτόνων τῆς ἐκθρεψάσης αὐτὸν πατρίδος μεταοικῶν. Lucianus Icaromenippo. σκόπει πρὸς Διὸς εἰ ἐν γειτόνων ἐστὶ τὰ δόγματα, καὶ μὴ πάνυ διεστηκότα. ΤΑΧΥ. ἐξ ὀλίγων ἡμερῶν λέγειν. *intra paucos dies, post apparatus ad dicendum paucorum dierum spatio ad meditandum et commentandum concessio* 190, 19. ἐξ ὀλίγου τὴν πρόσταξιν ποιεῖσθαι aliqua de re dicendi, et aliquid agendi partes alicui mandare paulo ante, quam dies veniat illa, qua illa oratio habenda aut illa res gerenda sit 190, 22. δίκας ἐξ ἀντιδόσεως κακῶς ἀγωνίσασθαι 98, 13. ἐξ ἴσου τῇ πόλει καὶ Ἐρ. 127, 33. μνήμην τὴν ἐκ τῶν κινδύνων ἰδίαν καταλείψειν 193, 2. ἐκ τῆς οδοῦ ἦγον βίᾱ. *media de via correptum.* = ἐκ idem quod διὰ *per* Ly. 152, 24. τοῖς ἐκ τῶν νόμων ἐπιτιμίαις 148, 16. τυγχάνειν τῆς ἐκ τῶν νόμων τιμωρίας 152, 17. ἐλπίς ἐκ τοῦ κακῶς πράξαι μεταπιστῖν 155, 32. = ἐξ Ἀρείου πάγου φεύγειν. *solum vertere, ut exsilio damnatus ex Areopagitarum sententia ἐκ κατακρίσεως τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς* D. 95, 42. ἐκ τῶν ἄλλων. *pro diὰ τὰ ἄλλα* 96, 9. 106, 24.

ἑκάστος] ἐπιγράφειν ἑκάστον ἀδίκημα τοῖς πράκτορσιν A. 5, 30. οἰκέτας δημιουργούς, ὧν ἑκάστος τούτω δὴ ὀβολοὺς ἀπέφερε τῆς ἡμέρας 14, 1. ὑμεῖς δὲ τοῖς μὲν ἐξάρνοις ἐπιτιμήσατε (scil. ζημίαν) ταλάντου ἑκάστῳ 16, 10. τέλος πορνικῶν ἡ βουλὴ καθ' ἑκάστον ἐνιαυτὸν πολεῖ 16, penult. ἐπεξελεῖν ἑκάστον κατ' ὄνομα πικρῶς 22, 40. ταῦτά ἐστιν ἑκάστῳ ποιητὴ 27, 9. παραδόξως καὶ φιλανθρώπως πρὸς ἑκάστον διελέγετο 33, 23. διαλαμβάνων γὰρ ἑκάστον ἡμῶν ἐν μέρει 33, 26. χωρὶς καὶ ἐν μέρει περὶ ἑκάστου γνώμην ἀποφαίνεσθαι 54, 3. ἀντιγραφεὺς χειροτονητὴς, ὃς καθ' ἑκάστην πρυτανίαν ἀπελογίζετο τὰς προσόδους τῶ δήμῳ 57, 23. θεσμοθέταις προστέτακται καθ' ἑκάστον ἐνιαυτὸν διορθεῖν τοὺς ἐν τῷ δημοσίᾳ νόμους 59, 7. συντελεῖν, ὅσον ἑκάστος εἶδε 67, 17. ἀνιάτοις κακοῖς περιβάλλειν τούτων ἑκάστους 69, 37. ἐπιδόξος ἦν (Megalopolis) καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀλῶναι 77, 19. = ἑκάστος omititur An. 8, 27. = ἑκάστος ὑμῶν *insequente plurali ἀπολελυκότες* D. 98, 33.

ἐκάστοτε subinde, identidem, *from time to time*, φοιτῶν ἐπὶ τὸ ἐποικιον I. 58, 23.

Ἑκαταῖα sacra, quæ Hecatæ fiebant in triviis. τὰ Ἑκαταῖα κατεσθίειν I269, 10.

ἐκάτερος] ἐπιτίμια ἐκατέρω ἴσα πεποίηκε Æ. 2, ult. ἐκατέρω αὐτῶν, unicuique illorum duum seorsim 9, 24. = *ἐνεμάσθη τῶν υἱῶν οὐδὲ δέκα τάλαντα ἐκατέρω L. 156, 5. ἴδωκα δυοῖν ἀνδρῶν λ' δραχμὰς ἐκατέρω 147, 7. ΤΑΥΛ. ἐξίδωκα δύο ἀδελφάς, ἐπιδοὺς ἐκατέρω τριάκοντα μνᾶς unicuique seorsim 146, 29. πρὸς ἐκατέραν δύναμιν, ἀλλὰ μὴ πρὸς ἀμφοτέρας ἅμα 193, 45.

Ἑκατομβαιῶν. primus mensis anni Attici, saltim in functione regis sacrorum A. 146, 26.

ἐκατὸν] τίμημα ἐπέθηκαν (scil. τῇ γραφῇ) ἐκατὸν τάλαντα Æ. 30, 4.

ἐκβαίνειν] πρὸς τὸ τελευταῖον ἐκβὰν ἑαστον τῶν προὑπαρξάντων κρίνεται 12, 6. ἂν τι μὴ κατὰ γνώμην ἐκβῇ 14, 3. πάντα γὰρ ἐκβέβηκεν, ἃ προεῖπате αὐτοῖς 252, 16. ἐκανελθεῖν, ὅθεν εἰς ταῦτα ἐξέβην ad istæc delapsus, evagatus sum 298, 12. εἰ μὲν ἐκβέβηκεν, ὅσα οὗτος ἀπήγγειλε πρὸς ὑμᾶς 349, 17. σκόπει, μὴ τὰ ἐκβάντα διὰ τὴν τύχην, ἀλλ' εἰ τῆς πόλεως ἄξια πράγματα εἰδόμεθα. citat schol. Herm. p. 64. = A. 132, 10.

ἐκβάλλειν domo, patria, potestate, honore, fama, statu et conditione dejicere, evertere. ἐκεῖ τοὺς μὲν ἐκβαλὼν, τοὺς δὲ καταστῆσας τῶν βασιλείων 13, 1. Δίωνα ἰλθόντα ἐπ' αὐτὸν, [Dionysium puta, Siciliæ tyrannum] ἐκβαλεῖν [subaudi τῆς δυναστείας, vel τυραννίδος] τὸν τριήρεις πολλὰς, καὶ ξένους, καὶ πόλεις κεκτημένον 506, 24. ἐλευθερῶσαι τὴν πόλιν, καὶ τοὺς Πεισιστράτου παῖδας ἐκβαλεῖν [scil. αὐτῆς] 561, 19. ἐξέβαλες τὸν σαυτοῦ θεῖον Νικίαν ἐκ τῆς πατρῴας οἰκίας 1122, ult. τὸν Ἀμαζόνων στρατὸν ἐκράτησαν οὕτως, ὥστ' ἔξω Φάσιδος ἐκβαλεῖν. ut ultra Phasidem rejicerent 1391, 3. maritus uxorem domo. ἐκβάλλει τὴν ἀνθρώπον, ὡς ἑναυτὸν συνοικήσας αὐτῇ 1362, 22. senatorem senatu. ἐξέβαλον αὐτὸν [scil. ἐκ τοῦ συνεδρίου, vel ἐξ ἑαυτῆς] ἡ βουλὴ ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου 1264, 22. judicem foro. ἐκβάλλει [Midias] καὶ ἀτιμοὶ τὸν διαίτητὴν 542, 21. histriionem scena. ὄγε—ἡγωνίζετο, ἐξεβάλλετε αὐτὸν καὶ ἐξεσυρήτετε ἐκ τῶν θεάτρων 449, 19. πλὴν ἐκβολῆς, ἣν ἂν οἱ σύμπλοι ψηφισάμενοι κοινῇ ἐκβάλλωται. e navi in mare 926, 17. ἐκβαλὼν τὴν θύραν, ἥπερ καὶ τῇ προτεραίᾳ ἐξέβαλε κακῶς ἐστηκυῖαν 1158, 15. quod paulo post ait καταβάλλειν. = ἐκβάλλειν τινα, aliquem se procul facessere, et tacere jubere, os ei comprimere Æ. 12, 15. ἄλιον ἔπος ἐκβαλον, irritum verbum projeci 20, 13. ἐκβάλλειν, cum sibilis ejicere actorem seu causæ seu fabulæ 28, 20. *ἐκβάλλειν εἰς τὴν ἀγορὰν 23, 32. = αἰθεῖν, ἐκβάλλειν, καλύψειν συνάπτειν I. 71, 36. ἐκ τῶν πατρῶων. = τοιαῦτα ἀνέχεσθαι ἀκούοντας, ἃ ἐκβάλλεσθαι ἄξιόν ἐστι repudiari, cum fastidio et indignatione explodi A. 127, 13. = ἐκβάλλειν ἐκ τῆς πόλεως L. — τὰς θύρας 98, 24. id quod supra ἐκκόπτειν ΤΑΥΛ. τοὺς παῖδας ἐπιτιγχνόντας βιβλίῳ ἐκβεβλημένῳ 902, 1. ἐκβάλλειν ἐκ τῆς οἰκίας τῆς

αὐτῶν ἐν τριβανίοις, ἀντιπρόδόντος 903, 4. fr. 45, 4.=ἐκβάλλειν θέσμις προγόνων Ly. 161, 23.=ejicere, exterminare urbe, vel in causa esse, ut aliquis necesse haberet solum vertere D. 94, 10.

ἐκβολή jactura mercium e navi in mare 926, 17.

ἐκγίνεσθαι datum esse, possibile fieri. ἀλλ' οὐδ' ἀπολογήσασθαι μοι ἐξεγένετο 1052, 26. ἐκγένοιτό μοι liceret, copia daretur. ἀπολογήσασθαι ἐν ἅπασι τοῖς δημόταις 1302, 19.=ἡμῖν ἐξεγένετο ἄν, poterat nobis evenire, erat in potestate nostra Aë. 61, penult.=ὅσα ἡμῖν ἐξεγίνετο διαπράττεσθαι. licebat, datum erat I. 52, 24.=μόναις ἐκείναις οὐκ ἐξεγένετο. solis illis negatum erat L. 191, 1.

ἐκγονος] discrimen inter τοὺς συγγενεῖς et τοὺς ἐκγόνους I. 72, 12.

ἐκγράφειν] ἐκγραφάμενους ἡμᾶς κοινῇ τὰς συνθήκας cum curassemus ambo nos ab actuario exscribi exempla duo tabularum pacti, ita ut unusquisque nostrum sibi suum haberet proprium 1180, 22. ἐκγράφεσθαι ὅσα οὗτος ὄφειλε 1197, 6.=ex indice aerariorum expungere An. 10, 37.

ἐκδεῖα reliquiae aeris alieni nondum depensi. τὴν γεγονῖαν ἐκδεῖαν οὐκ ἀποδώσειν ἡμῖν οἴεται 890, 14.

ἐκδέχεσθαι τι τῶν ἐκείνοις πεπραγμένων 61, 25. insidiari fortune eorum et e re nata eos carpere. ἐκδ. τὴν αἰτίαν crimen in se suscipere 352, 25. cum agendi partes alter alteri tradit, dicitur tradens παραδίδοναι, excipiens ἐκδέχεσθαι 371, 18.

ἐκδηλος] πάντ' ἐποίησεν ἐκδηλα 24, 10.

ἐκδιδάσκειν] ὁ χρόνος καὶ ἡ ἐμπειρία τὰ μὴ καλῶς ἔχοντα ἐκδιδάσκει τοὺς ἀνθρώπους A. 131, 8. num ἐκ in hac compositione idem atque Latinum *de* valet, *dedocet* conf. 141, 24.

ἐκδιδόναι elocare, tradere, prodere. ut sculptori marmorario statuam faciendam elocare certa pacta mercede. ὅσπερ ἀνδριάντα ἐκδεδωκώς 268, 9. aurifabro coronam auream. ἐκδόντος μοι Δημοσθένους στέφανον χρυσοῦν cum Demosthenes me conduxisset, ut ei coronam facerem 521, ult. tradere alicui, quod ei venderis, ut sibi imposterum habeat, alioque, quo velit, abducatur, ceu servum nequam. de Amphipoli Philippo ab Aeschine prodita. Ἀμφίπολιν ἐξέδωκε καὶ ἀπέδοτο 420, ult. χάρας ἐκδεδωκώς 423, 15. οὐδένα γὰρ τῶν ἀδικούντων ὑμεῖς οὐδενὶ τῶν κατηγορούντων ἐκδίδοτε 524, 4. 12. mulierem, ut sororem, filiamve viro in matrimonium collocare, despondere, tradere. πέπρακε γὰρ αὐτὴν καὶ οὐκ ἐκδίδωκε 763, 8. ἀπορῶ ταύτην θ' ὅπως ἐκδῶ, καὶ τὰλλα ὑπόθεν διοικῶ 834, 18. συνοικεῖσάν ταύτην, ἀλλ' οὐ χρηρεῖουσάν, ἐξέδοσαν 867, 7. τὴν μὲν [scil. ἑταῖραν] λέλυσαι aliam meretricem a lenone, e lupanari redimis, τὴν δ' ἐκδεδωκας ἑταῖραν. aliam alicui nuptum elocas cum addita dote e tuo 958, 13. ἐφ' οἷς ἐξέδοτο Polyeuctus filiam 1036, 8. ἐξεδόθη τῷ Διονύσῳ γυνὴ 1369, ult. servos ad tormenta tradere. φήσει με, τὸν εἰδότα οὐκ ἐθέλοντα ἐκδοῦναι, τοὺς οὐκ εἰδότας ἐκδιδόναι 855, 24. ἐθέλειν ἐκδοῦναι περὶ τῶν

πληγῶν παιδας 1265, 15. elocare pecuniam in fœnus 941, 9. 13. τετταράκοντα μνᾶς ἔκδοσιν ἐκδοὺς εἰς Θράκην 1241, 26. = οὗ τελευτήσαντος τὰς θυγατέρας ἐξέδωκεν ὁ δῆμος *Æ.* 90, 21. = elocare mulierem matrimonio *I.* 38, 34. ἐκδοθεῖσας καὶ συνοικούσας ἀνδράσι γυναῖκας 44, 22. = ἐκδίδοναι poscenti servum tradere torquendum *A.* 134, 2. 144, 28. = ἐκδίδοσθαι μελλούσας nuptui elocari πολλῶν θυγατέρας ἐκάλυσαν *L.* 122, 10. 897, 9. ἐξέδωκε τὰς ἀδελφὰς ἐπιδοὺς τριάκοντα μνᾶς ἐκατέρᾳ 146, 29. ναυτικά ἐκδοδόμενα in fœnus nauticum elocata ἐπὶ τὰ τάλαντα 895, 1. ἐπισκευάσαι αὐτὴν βουλόμενος ἐξέδωκεν εἰς τὸ χαλκεῖον *fr.* 18. eam misit ad fabrum serarium.

ἐκδικάζειν] λαχόντες (δικασταί) οὐκ ἐξεδίκασαν *L.* 148, 35. *TAYL.* imo vero οἱ ναυτοδίκαι iudicium vel tribunal disceptandis causis nauticis et mercatoriis consecratum litem hanc non disceptavit.

ἐκδικεῖν ulcisci, punire. τοὺς δ' οὐκ εἶναι περιμειναι τὸ ἐκδικεῖν. opperiri tempus idoneum pœnarum repetendarum 801, 24.

ἐκδικῶκειν] ἐκδικωόμενος [scil. e navī] ῥίπτει ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν 883, 27.

ἔκδοσις est elocatio, seu pecuniæ in quæstum fœnebre, seu mulieris nuptui. ἔκδοσιν παρὰ *Ξούβα* pecuniam credito et pro fœnore elocatam, in taberna *Xuthi* quæstum facientem 816, 26. 854, 26. 855, 6. τετταράκοντα μνᾶς ἔκδοσιν ἐκδοὺς εἰς Θράκην 1241, 26. βουλόμενος τὴν ἔκδοσιν κομίσασθαι 1242, 2. b) συγγνώμην ἔχειν μοι ζητοῦντι κομίσασθαι τὰμαυτοῦ, ἄλλως τε καὶ εἰς θυγατρὸς ἔκδοσιν 1009, 12. τὰς ἀτυχίας τῶν οἰκείων, καὶ τὰς ἐκδόσεις τῶν γυναικῶν προσέταττε 1100, 7. εἰς ἔκδοσιν ἡξίου τὸν Ἑκαίνετον τῇ τῆς *Νεαίρας* θυγατρὶ συμβαλίσθαι 1368, 11.

ἔκδοτος] ἐκσπόνδους εἶναι γράφει, ἐὰν μὴ τὸν ἰκέτην ἔκδοτον διδῶσιν. in lege sua vobis auctor est factus, ut eos pro hostibus habeatis, si qui supplicem factum poscentibus ad supplicium dedere recusent 648, 25. δίδωσιν ἔκδοτον censet eum dedi oportere, τὸν ἀβῶν ἀφαιρέμενον ἐν τοῖς νόμοις 692, 16. = ἔκδοτον ποιεῖν, alicujus arbitrio permittere *Æ.* 64, 9. 19. ἔκδοτον ἐποίησε *Βοιωτίαν* *Θηβαίους* 73, 41. = ἔκδοτον ποιεῖν τὴν πόλιν hostibus prodere, tradere *Ly.* 155, 25. 158, 30.

ἐκδοχῇ] ἐκδοχὴν ποιῆσθαι πολέμου, excipere ab alio relictum *Æ.* 32, 18.

ἐκδύειν subterfugere, declinare. ἀναξίους τινὰς ἀνθρώπους ἐκδεδυκέναι τὰς λειτουργίας 457, 8. καὶ οὐκ ἂν οἶός τ' εἴη πάντας ἐκδύειν spoliare vestibus 763, 26. 1259, 11. = τὸ μὴ ἐκδυθῆναι οὐδὲν σημεῖον ἐστίν *A.* 117, 2. = ἐκδεδύσθαι τὸν χιτωνίσκον *L.* 117, 6.

ἐκῆι] * τῶν ἐκῆι σκυθρωπῶν κύριος senatus *Areopagiticus* appellatur *Æ.* 56, 31.

ἐκείθεν] θεωρῶσατε ἐκείθεν τὸν λόγον *Æ.* 89, 31.

ἐκείνος ille celebratus, clarus. *Καλλίστρατος* ἐκείνος 301, 18. ἐκείνο ad propius, τοῦτο ad remotius. ἐπ' ἐκείνο μὲν γὰρ [scil. τὸ

ῥᾶλλον] ἡ φύσις αὐτὴ βαδίζειται, ἐπὶ τοῦτο δὲ [τὸ βέλτιστον puta] τῷ λόγῳ δεῖ προάγεσθαι 107, ult. τοῦτο ad remotius relatum. ἐπειδὴ δὲ τοῦτο παρέντες, ἐκείνο ποιοῦσι 1229, 2. ubi τοῦτο redit ad αὐτοὺς ἀξιῶν ἐπιδεικνύει, ἐκείνο autem ad ἐμὲ κακῶς λέγειν. nisi si ad hunc modum interpungi malis, ἐπειδὴ δὲ τοῦτο, (παρέντες ἐκείνο) ποιοῦσι. quod unicuique liberum esto. = ἀπομνημονεύετε αὐτοῖς εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν Æ. 15, penult. σὲ δὲ εἰς τὰ ἐκείνου γόνата θείσα παιδίον ὄντα 32, 2. περὶ πλείονος τὴν τούτου φιλίαν ποιεῖσθαι τῆς ἐκείνων σωτηρίας 48, 29. ὑποβάλλετε αὐτῷ ἐκείνο, occurrere ei sic 57, 6. ὑποτρέχει καὶ πλησιάζει ἐκείνῳ 76, 40. ἐφικόμενος τῆς ἐκείνων ἀνδραγαθίας 81, 9. ἀπομνημονεύσατε αὐτῷ ἐκείνο 83, 39. = pro suis I. 71, 16. = ἐκείνος ad propius refertur, οὗτος ad remotius L. 146, 14.

ἐκείνως isto modo 1105, 19. 1108, pen. 1335, 23. = isto modo, ut jam statim dicam Æ. 62, 6. ἀπολάβετε τὸν λόγον παρ' αὐτοῦ ἐκείνως 77, 38.

ἐκείσε] διαγγέλλειν τάνθενδε ἐκείσε Æ. 45, 20.

ἐκθεραπεύειν, officiositate male sedula aliquem promereri Æ. 24, 15.

ἐκθερίζειν] θέρος μισθοῖντο ἐκθερίσαι. messem ætatis demetere 1253, 15.

ἐκκαθαίρειν τὴν δωροδοκίαν ἐκ τῆς πόλεως D. 105, 32.

ἐκκαιδεκάπηχυν εἰκῶν 256, 11.

ἐκκαλεῖν] ἴσως ἂν ἐκκαλέσαιο ὑμᾶς provocet, irritet, ad indignationem atque vindictam vos concitet 52, 15. = τοσούτους καὶ τηλικούτους ἐκκαλέσεσθαι παρὰ τῶν δικαστῶν βορύβους Æ. 24, 40. ἐκκαλεῖσθαι ὀργὴν 28, 11. = ἐκκαλέσας με ἔνδοθεν L. 97, 8. 99, 6.

ἐκκαλύπτειν] ἐκκαλύψειν μέ φησι προσελθὼν Æ. 61, 28.

ἐκκαρποῦσθαι carpere aliquem. τῶν πολὺν χρόνον ἐκκαρπωμένων ὑμᾶς 700, 19.

ἐκκείσθαι πρὸ τῶν ἐπανύμων dicitur is, cujus nomen scriptum pendet in tabula coram heroibus eponymis suspensa 548, 3. ἐξέκειτο πολὺν χρόνον πρὸ τοῦ συνεδρίου ἡ φάσις 1324, 10.

ἐκκηρύττειν voce præconis aliquem jubere, aut excedere sua ditione, aut abstinere 347, 11. = ἐκκηρύττειν ἐκ τῆς πόλεως Æ. 90, 24. = ἐκκηρύττεσθαι ὑπὸ τῶν στρατηγῶν L. 100, 25. ἐκ τῆς πόλεως 123, 22. ἐκ τοῦ ἄστεος 173, 25. si valeat nostra emendatio. TAYL. 129, 16. ἐκκηρυττόμενοι πανταχῇ 173, 25. 187, 23.

ἐκκλείειν excludere, arcere. ἐξέκλειεν τοῦ λόγου τυγχάνειν τοὺς ἄλλους 349, 5. πῶς οὐκ ἐκκλείεται εἰς ἕκαστος ἡμῶν τῆς κατὰ γένος ἀγχιςτίας 1099, 7. = ἐκκλείειν τινὰ τῆς συμμαχίας Æ. 39, 23. ἐκκλείειν τὴν εἰρήνην 42, 28. ἐκκλείειν τῶν ὄρκων 64, 19.

ἐκκλέπτειν suffurari, furtim eripere. ἐκκλέπτων [judicibus puta et pœnæ] τὸν ἡδίκηχότα καὶ τὴν παράδοσιν αὐτοῦ τὴν τοῖς ἑνδεκα 726, 5. τὸν καιρὸν — ἐκκλέψας 728, 9. = τοὺς ἀδικούντας οἱ κατήγοροι ἐκκλέπτουσιν ἀργύριον λαβόντες L. 158, 27.

ἐκκλησία] συγκλήτου ἐκκλησίας ὑπὸ στρατηγῶν γενομένης 238, 2.

249, 12. *ἔπειν* μὲν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ὥς ἐκ τῶν *ρήθησομένων* τὸ πρῶ-
τιστον εἰλόσθαι δὶον 1455, 1. = *ἐπῆν* ἐκκλησία *Æ.* 9, 17. *προγράφαι*
τοὺς πρυτάνεις ἐκκλησίας δύο κατὰ τοὺς νόμους 35, penult. *εὐημερή-*
σας τὴν ἐκκλησίαν *ἀρχόμεν* φέρων 36, 18. *ἐκκλησίαν καθαίρειν* 49,
23. *προκαταλαμβάνειν* τὴν ἐκκλησίαν 63, 17. *ἐκκλησίαν τῶν Ἀμ-*
φικτύων ἱποίει, et quid eo vocabulo designetur 71, 8. *ἐκφέρεται*
προβούλευμα εἰς τὴν ἐκκλησίαν 71, 21. *ἐπαναστάσης* τῆς ἐκκλησίας
71, 23. *ὅσοι ξίνοι περίστησαν* τὴν ἐκκλησίαν 85, pen.

ἐκκλησιάζειν] in concione esse, versari in deliberationibus de
rep. τοῦτ' ἐμοὶ μὲν ἐπὶ νοῦν ἔλθειν γράψαι, τοῖς δ' ἐκκλησιάζασιν Ἀθη-
ναίαν εἰλόσθαι 1463, 2. = *ἐκκλησιάζετε* (in imperfecto) ἐν *ἑκείνῃ* τῇ
ἡμέρᾳ περὶ δουλείας καὶ ἐλευθερίας *L.* 126, 45. τοῦ *δικάζειν* καὶ τοῦ
ἐκκλησιάζειν περὶ τῶν κοινῶν μετέδοτε 175, 15.

ἐκκλησιαστικὸς πῖναξ album eorum, quibus jus et fas est con-
cioni interesse. εἰς τὸν Ὀτρυνέων πῖνακα τὸν ἐκκλησιαστικὸν ἐγγράφειν
ἑαυτὸν 1091, 6. unde patet unicuique demo surum talem codi-
cem fuisse proprium.

ἐκκλητεύειν *Æ.* 37, 3. *ἐκκλητευθῆναι* μᾶλλον, ἢ *τάληθῃ* μαρτυρεῖν,
pati malit, ut ego se judicio aut negati, aut falsi dicti testimonii
persequar, quam vera testari 7, 17.

ἐκκλητος πόλις, civitas, quæ foro carens proprio necesse habet,
alieno uti, aliunde jura petere *Æ.* 12, 39.

ἐκκλίνειν νέφος ἐπερχόμενον *De.* 180, 16.

ἐκκολάπτειν 1318, ult.

ἐκκομίζεσθαι χρήματα, arcessere, curare ad se mittenda, tran-
sportanda *Ly.* 151, 19. sed 152, 36. usurpat eadem in notione
in activo.

ἐκκόπτειν ληστάς 77, 27. *ἑώρων* τὸν Φίλιππον τὸν ὀφθαλμὸν *ἐκκο-*
πομένον 247, 11. *ἐάν τις ὀφθαλμὸν ἐκκόβῃ* [scil. τινί], *ἀντεκκόβῃ*
παρασχέιν τὸν ἑαυτοῦ 744, 13. *ἐάν τις ἕνα ἔχοντος ὀφθαλμὸν ἐκκόβῃ*,
ἀμφοῖν ἀντεκκόβῃ *παρασχέιν* 744, 20. = *ἐκκοπτὴς* ὁ δειλαῖος ἀμφοτέρους
τοὺς ὀφθαλμούς *Æ.* 24, 31. = *ἴν* αὐτῶν *ἐκκόβῃμαι* ταύτην τὴν *ἱεροσυ-*
λίαν *I.* 73, 26. = *ἐκκόπτειν θύρας* effringere *L.* 97, 1. v. *κόπτειν*.
μορίας excindere 109, 3. *συκοφαντίας* 180, 2. *ΤΑΥΛ.* = *ἐκκόπτειν*
τάς προφάσεις *D.* 105, 28.

ἐκκρούειν machinis fraudum, præsertim forensium, præstigiis
excusationum extrahere atque interpellare, tandemque eludere.
ἀλλ' ἵνα μὴ, λόγον ἐκ λόγου λέγων, τοῦ παρόντος ἑμαυτὸν ἐκκρούσω
me ipse dstringam atque distineam, quominus ad rem præsen-
tem pervenire queam 329, 19. *ἐξέκρουόν με* interpellabant me
loquentem, obstrepebant, *made me lose the thread of my dis-*
course 348, 14. *ἐκκρούσας* οὗτος εἰς τὴν ὑστεραίαν. cum rejecis-
set, extraxisset per artes vafraas 385, 26. *τοσαύτας τέχνας καὶ*
σκήψεις εὐρίσκειν οὗτος ἐκκρούει. eludit me 540, 26. *οὐχ ἴν' ἐκ-*
κρούοντες, χρόνους ἐμποιοῦμεν 944, 9. *ἐκκρούειν δίκην* (ut διακρού-
εσθαι) 1021, 14. 23. *ἐκκρουομένης* τῆς γραφῆς. dilata, extracta
1102, 19. 1266, 11.

ἐκλαλεῖν. to prattle, to blab. τίς ὁ ἐκλαλήσας 354, 23.

ἐκλαμβάνειν, accipere, intelligere, interpretari L. 117, 19.
 * ἐὰν μή τις γε εἴπῃ, τοὺς νόμους ἐκλαμβάνειν 119, 25.

ἐκλέγειν redigere, ut vectigalia, exigere, per vim et nefas extorquere. τὰ πλοῖα συλλαβὼν, ἀμύθητα χρήματα ἐξέλεξε 49, ult. εἴκοσι δραχμὰς ἐξέλεξε παρ' ἑκάστου 435, 37. περὶ τῶν ἀνουμενῶν τὰ τέλη *in respect to the farmers of the tolls*, καὶ τῶν ἐγγυωμένων [scil. τοὺς ἀνουμενούς τὰ τέλη] *and in respect to the sureties of these farmers*, καὶ τῶν ἐκλεγόντων *and of those, whose office it is to collect and get in the monies* 713, 4. τὰ δὲ χρήματα ἅπαντα ἐξέλεξας ἐκ τῶν συμμάχων 1199, 5. ἐκλέγειν ἐκ τοῦ νόμου ῥήματα 760, 4. excerpte. In medio. sibi deligere, amplecti. εὐθείας τὸ κάλλιστον ἐξελέξω τῶν ἔργων 314, 5. τὰ σμυνότατα τῶν ἀγωνισμάτων ἐξελέξω 1408, 20. τοῦτω γέγονεν οἰκείος, ἐξ ἀπάντων Ἀθηναίων τοῦτον ἐκλεξάμενος 1120, ult. = ἐκλέγειν τέλος πορνικὸν Æ. 17, 3. τέλη τοὺς παραπλέοντας ἐκλέγειν a præternavigantibus exigere vectigalia 69, 29. = ἐκλέγειν τὰς ἐπικαρπίας exigere, redigere An. 12, 29. 32. τὰ χρήματα 17, 31. = L. 113, 26. ἐκλέγεσθαι τὸν κάλλιστον θάνατον 198, 8.

ἐκλείπειν] οἱ καὶ τὴν χώραν καὶ τὴν πόλιν ἐκλείπειν ὑπέμειναν, εἰς τὰς τριήρεις ἐμβάντες 296, 6. ἐκλείπειν γραφὰς deserere, jam inchoatas missas facere 784, 17. τὴν τοῦ ἡμικληρίου ἀμφισβήτησιν 1174, 15. = πάντων ἤδη ἐκλειοπτόων. *when all were now dead* I. 84, 26. = ἐκλείπειν τὸν βίον A. 113, 38. = ἐκλείπειν πόλιν, πατρίδα L. 194, 26. 193, 40. βίον 115, 22. TAYL. pro ἐκλείπειν. ἐκλειοπτόων ὑμῶν αἱ προφάσεις 113, 39. = ἐκλείπειν τὴν πατρίδα Ly. 148, 37. τοὺς νεῶς 151, 13. = ἐκλείπειν τὴν κρίσιν defugere iudicium, non comparere, sui copiam nullam facere D. 110, 10.

ἐκλειτουργεῖν] τίνα λειτουργίαν οὐκ ἐξελειτούργησεν I. 67, 28.

ἐκλογεῦς] πρὸς τοὺς ἐκλογέας τοῦ φόρου ἅπαντα ἀπεγραφέμεθα L. fr. 5.

ἐκλογίζεσθαι] ἐκλογιζομένοις καὶ θεωροῦσιν, ὅτι—555, 18. ἐκλογιζόμενον περὶ τῶν παρόντων reputantem præsentia 1225, 19. = secum existimare Æ. 9, 38. = ἐκλογίζεσθαι περὶ τῶν πραγμάτων ἀνθρωπίνως An. 8, 27.

ἐκλύειν] τὴν πρὸς ἀλλήλους ἔριν ὑμῶν καὶ φιλονεικίαν ἐκλύσας 114, 7. πάσας ἐξελύσασθε τὰς τοῦ πολέμου παρασκευὰς 234, 2. παντάπασι γὰρ ἐκλελύσθαι μοι δοκεῖτε 411, 4.

ἐκλυσις] ἀδιήγητόν τινα τῆς πόλεως ἐκλυσιν καὶ μαλακίαν 219, pen.

ἐκμανθάνειν] ἀμήχανον παντὸς ἀνδρὸς ἐκμαθεῖν ψυχὴν καὶ φρόνημα καὶ γνώμην 418, 22. = διὰ τοῦτο γὰρ οἶμαι, ἡμᾶς, παῖδας ὄντας, τὰς τῶν ποιητῶν γνώμας ἐκμανθάνειν, ἵν' ἄνδρες ὄντες αὐταῖς χρῆσώμεθα Æ. 73, 1.

ἐκμαρτυρεῖν, scripto, non ore, absens ad absentes testari 929, 24. ἐὰν μὲν ἐκμαρτυρήσας ἀναδέχεται—1131, 2. = Æ. 30, 33. ἐκμαρτυρεῖν εἰς πολλοὺς τὴν ἑαυτοῦ συμφορὰν, calamitatem suam, quam celari satius erat, proferre in publicum 15, 19. = ἐκμαρτυρησάμενος πρὸς τοὺς ἐπιτυχόντας δύο τὴν ἐκμαρτυρίαν ταύτην.

cum curasset coram duobus obviis, trivialibus testibus hoc ex-
testimonium sibi scribi I. 40, 26.

ἐκμαρτυρία testimonium absentis. ἐκμαρτυρίαν καλεῖουσιν οἱ νό-
μοι εἶναι τῶν ἀδυνάτων, qui cum in urbe sint, tamen adesse ju-
dicio ob valetudinem nequeant, καὶ τῶν ὑπερορίων, extra fines
Atticæ agant, γεγραμμένην ἐν γραμματεῖᾳ 1130, pen. εἰδὲν δὲ μὴ
ἀναδέχεται, sin autem fidem præstare dictorum recuset is, cu-
jus absentis nomine exhibitum fuerit aliquod testimonium, οἱ
μαρτυρήσαντες τὴν ἐκμαρτυρίαν [scil. ὑπόδικοι ἑστῶσαν τῶν ψευδομαρ-
τυριῶν.] tum illi, qui nomine absentis testati fuerint, actionem
falsi dicti testimonii præstanto 1131, 2.=testimonium absen-
tis, quibus in causis legitimum et ratum fuerit I. 40, 6. ἐκ-
μαρτυρίαν ἐν ᾧσιν ποιοῦμενος 40, 16. facta vita defuncti appel-
lat ejus ἐκμαρτυρίας 45, 38.

ἐκμελετᾶν idem quod simplex, exercere A. 121, 41.

ἐκμισθῶν παῖδά τινα ἐταιρεῖν, elocare puerum pro mercede, ad
corpore merendum Æ. 2, 41. ἐκμισθῶν, quod alter conduxe-
rit, clam isto (vel isto etiam conscio) rursus alteri elocare. τοὺς
μυρίους ξήνους Ἀμφισσεῦσιν ἐκμισθώσας 74, 22.=L. 108, 35. elo-
care mercede annua.

ἐκνευρίζειν] ὑμεῖς δ' ὁ δῆμος ἐκνευρισμένοι καὶ περιτρημένοι χρήματα
37, 3.

ἐκνέπτειν] οὐδέποτε ἐκνέψῃ σὺ τὰ σαυτῷ ἐκεί πεπραγμένα 274, 23.

ἐκούσιος] ἐκουσία [scil. γνώμη] sponte sua, ultro 527, 26.=
A. 114, 19. 140, 19. 22.=οὐδενὶ γὰρ οὐδὲν ἐκούσιον δυστύχημα
γίγνεται L. 187, 39.

ἐκουσίας A. 112, 10. 118, 4. 121, 34. 123, 11.

ἐκπέμπειν στρατιώτας 14, 8. 1173, ult. de marito uxorem e
manu domoque sua emittente 1364, 3.=ἐκπέμπειν τινα παρ' ἑαυ-
τοῦ, e domo sua emittere vel ejicere Æ. 8, 17. ἀθύρων καὶ ἀκαλ-
λιεῖρῶν τῶν ἱερῶν ἐξέπεμψε τοὺς στρατιώτας 72, 16. ἐκπέμπειν τοὺς
στρατιώτας, πρὶν καλλιεῖρῆσαι 72, 21. ἐκπέμπειν, legatum aliquo
ablegare 74, 17. ἐκπέμπειν ἀγαθοὺς ἀνδρας ἐπὶ τὸν πρόδηλον κίνδυ-
νον 75, 13.=εἰδὲν ὁ ἀνὴρ τὴν γυναῖκα ἐκπέμψῃ domo expellat, repu-
diet I. 41, 25. 29. servum clam, furtim ex urbe emittere, alio
ablegare, ne secretum prodatur 73, 37.=ἐκπέμπουσι γὰρ εἰς τὴν
βουλὴν immittunt senatui L. 131, 25. ἐξέπεμψε τὴν αὐτοῦ γυ-
ναῖκα, repudiavit, e manu domoque sua remisit 142, 19. ἐξέπεμ-
ψεν ἡμᾶς ὁ πατὴρ ὡς Σάτυρον ἐν τῷ Πόντῳ 145, 46.=ἐκπέμπειν ἐς
μάχην doros Ly. 161, 2.=D. 93, 23. quod quid sibi velit dubi-
tatur.

ἐκπεπληγμένως] μὴδὲν ἐκπ. διακείσθαι 1447, 17.

ἐκπηδᾶν] ἐξεπηδήκει ἡ μήτηρ 1263, 11.=ἐκπηδᾶσιν ἐφ' ἡμᾶς L.
97, 27.

ἐκπίνειν] οὐ γὰρ ἐκπιεῖν γε δήπου με Καλλικλῆς αὐτὸ [scil. τὸ ὕδωρ]
προσαναγκάσει 1276, 25.=A. 113, 30.

ἐκπιπράσκειν] νῦν δὲ ἅπαντα ἀσπερ ἐξ ἀγορᾶς ἐκπέπρᾳται 121, 5.
ἐκπέπρᾳται τὰ συμφέροντα ἐφ' ἑκάστου τῶν καιρῶν 145, 25.

ἐκπίπτειν] exsulatum ablegari, aut cogi in exsilium ire 593,

9. *ἐκπεσεῖν* ejectus, expulsus esse ὑπὸ τούτου βία ἐκ τῆς μισθώσεως 968, 7. de histrione cum sibilis e scena ejecto. *ἐξέπιπτες*, ἐγὼ δ' ἐσύριττον 315, 10. aberrare a proposito, et oratione ad aliena deferri. *ἐκπεσὼν* εἰς τὰ πεπραγμένα τοῖς προγόνοις 298, 10. = *ἐκπίπτειν* εἰς λήθην τῆς κατηγορίας *Æ.* 25, 26. *ἐκπίπτειν* ἐκ τοῦ λόγου 32, 42. = *ἐκπίπτειν* εἰς γῆν βάρβαρον errore vagationis deferri, aut vi procellæ ejici *An.* 18, 9. μετὰ τοῦ δήμου una cum reliquis civibus expelli, in exsilium migrare 23, 4. = *ἐκπίπτειν* ἐκ τῆς πατρίδος. *exsulare* *L.* 100, 30. et absolute ὑπὸ τούτου *by his means* 137, 10. *TAYL.* ἐκ τῶν ὄντων *ἐκπίπτειν* 151, 1. ἀβλῖως *ἐκπεπτακότως*, scil. τῶν πατρῶων. *their property shamefully made away with* 898, 8. μὴ περιδεῖν αὐτὸν διὰ τοὺς τόκους ἐκ τῶν ὄντων *ἐκπίσσοντα* fr. 2, 2.

ἐκπλεῖν] ἄπαντες ὅσοι πόποι' *ἐκπεπλεύκασι* παρ' ἡμῶν στρατηγοί 95, ult. ὅθεν *ἐξέπλευσε* τὸ πλεῖον, ἐνταῦθα καὶ καταπλεῖν αὐτὸ 886, 3. σχεδόν τι πάντ' ἀπολωλεκώς, ὅσα ἔχων *ἐξέπλευσα* 969, 7. μέλλων *ἐκπλεῖν* τὸν ὑστερον *ἐκπλου*ν Τιμόθεος 1186, 11. διαπραξάμενος *ἐκπλεύσαι* ὡς βασιλεῖ στρατηγήσαν 1191, 21. τὰς τοιαύτας τριήρεις εὖροι τις ἂν οὐχ ὑπὲρ ὑμῶν, ἀλλὰ καθ' ὑμῶν *ἐκπεπλευκυίας* 1232, 6. = *ἐκπεπλεύκατε* εἰς Σαλαμίνα *Æ.* 4, 27. *ἐκπλεῖν* μόνος εἰς Σάμον *ἐγχειρήσας*, αἰδημερόν ὑπὸ τῆς ἐξ' Ἀρείου πάγου βουλῆς, ὡς προδότης τῆς πατρίδος θανάτῳ *ἐξημιώθη* 89, 34. = *I.* 57, 32. 75, 14. 76, 5. 14. 84, 10. = *ἐκπλεῖν* ἐκ τῆς πόλεως *L.* 99, 12. *ἐκπλεύσας* (scil. ἐκ τοῦ Πόντου) τὰς ναῦς *συνειληφθαι* 165, 27. *ἐκπλεύσαντες* κοινῇ εἰς Ἑλλάσποντον fr. 3, 1. = *Ly.* 154, 44. 155, 11.

ἐκπληξίς] τοῦτ' *ἐκπληξιν* πολλὴν *παρέχει* *A.* 130, 5.

ἐκπλήττειν τινα *διενεγκὰν* κάλλει καὶ ᾠρᾷ, *percellere*, in admirationem rapere formæ decore *Æ.* 19, 4. *παραστήσειν* τῷ μὲν φεύγοντι *θαρρῖν*, — *ἐκπεπλήχθαι* δὲ τῷ κατηγορῶν 24, 39. = ὁ φόβος *ἐκπλήττων* *A.* 115, 30. ὑπὸ τοῦ κινδύνου *ἐκπεπληγμένον* 117, 10.

ἐκπλους 1186, 11. *ἐκπλους* τῶν πλοίων ἐκ τοῦ Πόντου μετ' Ἀρκτουῶν 1212, 24.

ἐκποδῶν *διατρίβοντι* peregre agenti mihi, procul patria 1474, 7. = *ἐκποδῶν* τούτους ἀμασγέπως ποιήσασθαι *ἐβούλοντο* *L.* 130, 22. *ἐκπ.* ποιῆσαι τὸν Ἀγόρατον *ἐδόκει* 132, 5.

ἐκποιεῖν filium in alienam domum e paterna elocare *I.* 66, 4. = *ἐκποιεῖ* sufficit *L.* ap. Polluc. IX. 8.

ἐκποίητος ejusmodi filius elocatus. *ἐκποίητον* γενέσθαι quando non liceat *Æ.* 56, 40. = *I.* 65, 41. μητρὸς οὐδεὶς ἐστὶν *ἐκποίητος* 66, 2. οὐδεὶς πώποτε *ἐκποίητος* *ἐκληρονόμησε* τοῦ οἴκου, ὅθεν *ἐξποιήθη*, εἰὰν μὴ *ἐπανάλθῃ* κατὰ τὸν νόμον 78, 14.

ἐκπολεμῶν] ὡς Ὀλυμπίους *ἐκπολεμῶσαι* δεῖ Φιλίππῳ 10, ult. *ἐκπολεμῶσαι* ᾧμάδα δεῖν τοὺς ἀνθρώπους ἐκ παντὸς τρόπου 30, 20.

ἐκπορθεῖν τὴν χώραν *Æ.* 68, penult. = ὡν οἰκίας *ἐξεπόρθησαν* *L.* 127, 43.

ἐκπορίζειν ἀργύριον extundere, undeunde conquirere et comparare pecunia *An.* 21, 43.

ἐκπρηνίζειν] *ἐκπρηνίζον* πλεῖον ἢ χίλια *στολέχη* 1073, 27. et pen.

ἐκπρίσθαι χρήμασι τὸν ἐμὸν κίνδυνον. mercedis magnitudine mihi persuadere, ut nil recusem caput ipse meum huic discrimini objicere A. 136, 36. = ἐκπρίαμενοι τοὺς κατηγοροὺς accusatores ubi placarant, atque silentio obligarant largitionibus L. 159, 20. μέρει τῶν ἀδικημάτων (furtorum) τὸν κίνδυνον ἐξεπρίαντο, redimere, h. e. avertere soliti sunt 178, 16.

ἐκπωμα] ἐκπώματα χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ προῦπινεν αὐτοῖς 384, 13. ἐκπώματα δὲ, ἡ θυμιατήρια, ἃν μὲν ὑπερβάλλῃ πλήθει 617, 3. 1249, 11. = ἐκπώματα καταχωρεύειν D. 99, 4.

ἐκρίπτεσθαι, exhibilari, explodi Æ. 48, 40.

ἐκσκευάζειν] ἡ γαστριὰ ἐξεσκευάσθη. tota res rustica expilata et denudata fuit supellectile rustica 872, 11.

ἐκσπονδὸν εἶναι τὴν πόλιν, ἐξ ἧς ἂν ὁρμήσασιν 216, 7. 395, 25. 647, 16.

ἐκστῆναι] v. infra ἐξίστασθαι.

ἐκστρατεύειν An. 7, 11. = ἐκστρατεύεσθαι Ly. 162, 27.

ἐκσυρίττειν] ἐξεβάλλετε αὐτὸν καὶ ἐξεσυρίττετε ἐκ τῶν θεάτρων 449, 19.

ἐκσώζειν. periculo capitis eximere 437, 14.

ἐκταῖος γὰρ ἦκον ἐτύγχανον, καὶ ἐκαίῃ τὴν ψυχὴν ἀφῆκε 1225, 3. sexto die post reditum meum in urbem illa (mater) exspiravit.

ἐκτείνειν] ἐκτείνειν τὸν θυμὸν (si lectio bene habet) An. 27, 25.

ἐκτέμνειν] οἱ δ' οἰκείται ἐξέταμνον τὰ πρέμνα L. 110, 6.

ἐκτιθέναι τοὺς νόμους πρόσθεν τῶν ἐκωνύμων 485, 17. τὴν πρόκλησιν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ἐκτιθέντων 1288, 20. = ἐν σανίσιν ἀναγεγραφότας ἐκτιθέναι πρόσθεν τῶν ἐκωνύμων Æ. 59, 11. = ἐκτιθέναι τοὺς νόμους πρὸς τοῖς ἐκωνύμοις An. 11, 28.

ἐκτίλλειν τὴν βεδωνιδὴν βλαστάνουσιν 1251, 26.

ἐκτίνειν τὸ ὄφλημα 998, 25. ἀγωνίαν ἀπασαν. το δο his utmost, to spare no pains 1398, 20. πέντε τάλαντα ὄφλοντα ῥῶν ἐκτίσαι, ἢ πέντε δραχμὰς ἀνέχεσθαι πρότερον 1481, 23. = μὴδὲν ἐκτίνῃ αὐτὸς, ἀλλ' ἕτερος ὑπὲρ αὐτοῦ Æ. 11, 15. = ἐκτίνειν τὴν δίκην (pro κατὰδίκῃ) mulctam dependere L. 167, 42. τῷ δημοσίῳ 159, 4. χρήματα οὐκ ἂν εἴη ἡμῖν πῶθεν ἐκτίσομεν 161, 7.

ἐκτισί] εἰς τὴν ἐκτισιν τῆς προικὸς 1025, 1. ὅσονπερ χρόνον εἰς τὴν ἐκτισιν δεδώκατε 1484, 10. οὐκ ἐκ τῶν ἑαυτοῦ χρημάτων, ἀλλ' ἐκ τῶν ἐμῶν ποιήσεται τὴν ἐκτισιν 834, 27. = luitio pecuniæ debita. ἡ ἐκτισίς ἦν ἐπὶ τῆς ἐνάτης πρυτανείας An. 10, 17. debitores fisco debita persolvere tenebantur nona quaque prytania. = δεκαπλασίαν τοῦ τιμῆματος τὴν ἐκτισιν ἐκτιθέντες κατὰ τούτου μένου τοῦ ἀδικήματος D. 107, 12.

ἐκτός] τὸ ἔκτον μέρος εἰσφέρειν μετὰ τῶν μετοίκων 612, 3.

ἐκτὸς] ἐκτὸς τὴν χεῖρα ἔχων Æ. 4, 29.

ἐκτραχηλίζειν] ἐκτραχηλισθῆναι 124, 7. in caput præceps ferri et sic cervices rumpere. Juvat Etymolog. M. audire vim hujus verbi sic exponens. ἐκπτεσὶν τῶν ἴππων, οἱ τὸν αὐχένα ἐπικάμψαντες ἀποσεισόνται τὸν ἐπιβάτην. ἐκτραχηλισθῆναι δὲ λέγουσιν, οὐκ ἐκσπονδύλισθῆναι. ἐστὶν οὖν ἀντὶ τοῦ διαμαρτάνων ἐκπτεσόντα. ἀπὸ μωπει

φορὰς τῶν τοὺς ἵππους ἀναβαινόντων. μέμνηται Δημοσθένης ἐν πέμπτῳ Φιλιππικῶν.

ἐκτρέπειν] ἐκτρέπεται με νῦν ἀπαντῶν. mihi occurrens de via deflectit, ut me devitet 411, 12. = τὴν ἑαυτοῦ μαρτίαν εἰς ὑμᾶς ἐκτρέψαι. ab ipso semet sublatam in vestra capita transferre iisque affricare A. 119, 3. τὰς συμφορὰς τῶν ἀμαρτάντων εἶναι, καὶ μὴ εἰς τοὺς ἀναμαρτήτους ἐκτρέπεσθαι 123, 26.

ἐκτρέφειν] τὸν καλὸν ἀνδριάντα καὶ τριταγωνιστὴν ἐξέθρεψέ σε 270, 11. 419, 20. τὸν Κέρδωνα, ὃν ἐκ μικροῦ παιδαρίου ἐξεθρέψατο 1252, pen. = I. 78, 37. = ἐλπίς ἦν ὑπὸ τοῦ πάππου ἐκτραφῆναι L. 152, 34. = Ly. 150, 33.

ἐκτροπή] ἐκτροπὰς αὐτοῦ τῶν λόγων ἐπιτηρεῖτε, observate, acriter vigilate, si qua conetur a re præsente oratione demonstranda ad aliena dilabi et erepere Æ. 83, 26.

ἐκφέρειν] efferre, ut domo ad sepulturam vita defunctum. τὸν ἀποθανόντα τῇ ὑστεραίᾳ, ἣ ἂν προδῶνται 1071, 2. ἐξενέγκας ἔδωκα ζητῆν τὰ γράμματα. I fetched him the account, or trade-book, gave it into his hand, and allowed him to seek for the place himself 1197, 5. δεῖγμα ἐξέφερε καθ' ἑαυτοῦ 323, 2. 573, 26. πῶς οὐ μεγάλης ἔχθρας δεῖγμα πρὸς ὑμᾶς ἐξέφερε 679, 10. τοῦτο τὸ δεῖγμα ἐξηνηνοχότος περὶ ἑαυτοῦ 344, 19. ἐκφέρει τοὺς λογισμοὺς πρὸς αὐτοὺς 1251, 1. ἐξηνηνοχῶς τηλικαύτας μαρτυρίας 1125, 20. ὅταν γε τοιαῦτα, ὅλα περ νῦν, παραδείγματα ἐκφέρητε 1482, 13. πόλιμον 15, 16. 188, 5. ἐξήνεγκε προβούλευμα εἰς τὸν δῆμον 1346, 16. ἐξέφερον τὰ σκεύη ἐκ τῆς ἄλλης οἰκίας 1156, 13. 1157, 18. τὰ συνθήκας in medium proferre 897, ult. 898, 3. In medio. τὴν ἀπέχθειαν διὰ τῶν ψηφισμάτων ἐκφέρεσθε. proditis 176, 2. δόξαν ἐκφέρεσθε auffertis τοῦ δοκεῖν εὐ λέγειν 178, 7. 1423, 6. Passive. διὰ τῶν ἀνοήτων οὐδὲ τῶν ὀρθῶς βουλευθέντων οὐδὲν ἂν καλῶς ἐξενηχθεῖη proferatur ore, vel potius re effectui detur 1403, 20. = λεπτὰ ἔργα εἰς τὴν ἀγορὰν ἐκφέρουσιν γυναῖκα Æ. 14, 3. ἐξενέγκασθαι, efficere, consequi 36, 36. ἐκφέρειν λόγους τοῖς ἀντιδίκοις, efferre, enunciare, prodere 50, 22. ἐκφέρεται προβούλευμα εἰς τὴν ἐκκλησίαν, efficit, ut S. C. conscriberetur, atque in concionem a senatu efferretur, eique proponeretur 71, 21. ἐκφέρειν τοὺς λόγους τοῖς ἀντιδίκοις, de causidico prævaricatore, qui argumenta et agendi modos suæ partis adversariis enunciat, et cum iis in fraudem suorum colludit 78, 27. = ἐξηνηνοχότες εἶεν εἰς τὴν πλῆσιν οἰκίαν I. 60, 26. = τὸ ἀκόντιον ἔξω τῶν ὄρων τῆς αὐτοῦ πορείας ἐξενηχθέν A. 121, 29. τῇ ἡμέρᾳ, ἣ ὃ παῖς ἐξεφέρετο, qua puer efferebatur (domo puta) humandi ergo 143, 40. 145, 22. = proferre, demonstrare, ex ædibus suis elata in publico proponere, ἀλλ' οὐδὲ οἱ πάλοι πλούσιοι δοκοῦντες εἶναι ἄξιον λόγου ἔχουσιν ἂν ἐξενηγκεῖν L. 154, 33. de funere elato fr. 11. = ἐκφέρειν παραδείγματα πᾶσιν ἀνθρώποις D. 103, 38.

ἐκφεύγειν τινὰ τὰ πράγματα dicuntur, cum opportunitates bene et prospere gerendarum rerum ipsi e manibus elabuntur, aut cum eas ipse sibi patitur elabi 29, 12. 182, 7. 236, 22. 378,

ult. 412, 10. ἐκφεύγει οὐδαίς αὐτοὺς χρόνος, οὐδὲ τρόπος τοῦ τὰ συμφέροντ' αὐτοῖς *παραίνειν 1445, 5. πάντ' ἐπιβουλευόμενος τρόπον καὶ πάσχων κακῶς, ἐκπέφυγα 555, ult. effugi periculum. dicitur item de reo absoluto 602, 2. ἅνπερ ἅπαξ ἐκφύγῃ ubi semel ex Attica fugiens e persequentium manibus evaserit 632, 12. = ἐκφεύγειν ἐκ τοῦ δικαστηρίου, non tam absolvi judicio, quam abire non condemnatus, errore quodam judicium Æ. 25, 29. εἰ μὴ δρόμῳ μάλιστα ἐξεφύγομεν εἰς Δελφοὺς 71, 6. ἐκφεύγειν αἰσχύνῃ 89, 12. = τό γε δυστυχίστατος ἀνθρώπων εἶναι οὐδαμῇ ἐκφεύγω An. 20, 40. = L. 97, 31.

ἐκφοβεῖν τοὺς ἀντεροῦντας εἰς τὸν μέλλοντα χρόνον, ostendendo pericula multo post futura terrere et ad silentium redigere obloquentes Æ. 52, 36.

ἐκφορά exsequiæ funeris. ἐπενογκεῖν δόρυ ἐπὶ τῇ ἐκφορᾷ 1160, 14. = οὐδ' ἐπὶ τὰς ταφὰς καὶ ἐκφοράς (exsequias) τῶν τελευτησάντων εἶαν τοὺς προσήκοντας παραγίγνεσθαι Æ. 87, 22. = ἐπ' ἐκφοράν ἀκολουθεῖν L. 92, 24. μετὰ τὴν ἐκφοράν. — δεινὸν ἦν τῶν τεθνεώτων ἐπὶ τὴν ἐκφοράν ἰλθεῖν 128, 17. ἐπ' ἐκφοράν πολλοὶ ἤξουσιν 128, 21. ἐπ' ἐκφοράν αὐτοὺς ἤξειν τούτου τεθνεώτος fr. 2, 6. = ἐπ' ἐκφοράν ἰλθεῖν exsequias ire Ly. —

ἐκφορεῖν. ἐκφορεῖσθαι. exportare, et exportandum, egerendum curare. τὰς κριθὰς ἐξεφόρησε 1039, 12. ἐκφορήσας πολλὰ τῶν ἔνδοθεν 1046, pen. ἐκπεφορηκότα τὸν σῖτον καὶ τὸν οἶνον ἔνδοθεν 1048, 14. ἐξεφορήσαντο ὅσα ἦν μοι ὑπόλοιπα ἐτι σκευή. curabant per servos suos exportari 1155, 18. ἵνα ὑπερήμερος αὐτῷ γενοίμην καὶ ἐκφορήσαιο μου ὡς πλείστα 1162, 1. = ἐκφορεῖν χρήματα ἐξ οἰκίας I. 60, 27. 29. et in medio ἐκφορεῖσθαι 60, 16. τὰ ἐκπεφορημένα 60, 22.

ἐκφορὴν demens. οὕτως ἐκφρονας καὶ παραπλήγας τὸ δαροδοκεῖν ποιεῖ 426, 23. = ἐκφρων παντάπασιν ἐγένετο Æ. 75, 6.

ἐκφυλλοφορεῖν] Etymol. v. ἐκφυλλοφορήσαι. citat locum ex or. in Næeram, quem ibi non reperio. ἐξῆν μέντοι ἐν τῷ δικαστηρίῳ καταδέχεσθαι τοὺς ἐκφυλλοφορηθέντας, ὡς καὶ Δημοσθένης φησὶν ἐν τῷ κατὰ Νεαιρας. = per suffragia foliorum, quæ pro testulis in ejusmodi causa usurpabantur, aliquem senatorem senatu amovere Æ. 15, 41. ult.

ἐκφῦναι] οὐδ' εἰ μήπω ἂν ἐκφύοι 748, 15.

ἐκχωρεῖν ex hæreditate excedere, ei renunciare 1029, 17.

ἐκῶν] εὐρήσει λυσιτελοῦν τὸ ἐκόντα ποιεῖν τὰ δέοντα 101, 25. ἀδικεῖ τις ἐκῶν; ὀργῇ κατ' αὐτοῦ καὶ τιμωρία 317, 16. οὐχ' ἐκῶν, ἀλλ', ὡς οἶόν τε μάλιστα, ἄκων 1167, 16. = παρ' ἐκόντων τῶν Ἑλλήνων ἀπολαβεῖν τὴν ἡγεμονίαν Æ. 62, 3. = ἐμοὶ δ' οὐκ ἐλάσσω τοῦ ἐκόντος ἄκων τὴν τυμφορὰν κατίστησε. quam mihi cladem invitus dedit, ea nil ideo minor est, quam si volens dedisset A. 121, 2. = ὥστε ὑμῶν ἐκόντων εἶναι. id est ὑμᾶς βούλεσθαι An. 21, 8. = ἐκούσης τῆς ἐμῆς ψυχῆς Ly. 161, 22. = παρ' ἐκόντων καὶ βουλομένων D. 95, 7.

ἐλαία] σῦκα καὶ βότρυς καὶ ἐλάας συλλέγσιν 314, 13. ἐλαίαν ἐάν τις ἐξορύττῃ 1074, 19. ubi habentur leges de exstirpatione olearum. φυτευτήρια ἐλαιῶν περιστοίχων κατέκλασεν 1251, 23. =

ἐλαίαν ἐκ τῆς γῆς ἀφανίζειν L. 108, 25. πτώματα ἐλαιῶν, (oleae deciduae,) ap. Harpocr. v. μορία.

ἐλαιοπώλης 784, 18.

ἐλασσόνως ἢ κατ' ἀξίαν, τὸν ἀρξάντα ἡμύνετο A. 128, 37.

ἐλαττοῦν] ὑπὲρ ὧν ἐλαττοῦνται, μέχρι τοῦ δυνατοῦ πάντες πολεμοῦσι 193, 10. πολλὰ ἐλαττοῦμαι κατὰ τούτου τὸν ἀγῶνα 226, 13. εἰ γὰρ μὴδὲν ἔστιν ἐν τῷ οἴκῳ, τί σὺ ἐλαττοῖ, τοῦ μηδενὸς ἡμῶν κληρονομούντων 1089, 1. ἐλαττοῦσθαι τι καὶ συγχωρεῖν, ὥστε μὴ δοκεῖν φιλόδικοι εἶναι 1287, 17. = ἐλαττοῦν τὴν πόλιν L. 130, 31. ἐλαττοῦσθαι οὐ δυνάμενοι 196, 32.

ἐλάττων] ἅπαντ' ἐλάττω νομίσαντες εἶναι τοῦ δέοντος, καὶ τὰ μέγιστα ἐν τοῖς ψηφίσμασιν αἰρούμενοι, ἐν τῷ πράττειν οὐδὲ τὰ μικρὰ ποιεῖτε 45, 21. φοβοῦμαι, μὴ τῶν εἰργασμένων αὐτῷ κακῶν οὗτος ἐλάττων ὑποληφθῇ 275, 9. ἐλάττων minor, non numero, sed magnitudine. δίκας διώκων οὐκ ἐλάττους ταυτησί. actiones instituens ad repetendum ab aliis summas æris alieni, haud minores hac summa, quam nunc ab hoc Phormione repetis 960, 27. ψηφισαμένων μὴ ἐλαττον (pro ἐλαττόνων) ἢ ἑξακισχιλίων 715, 3. 719, 16. = οὐ δίκαιον οἶμαι εἶναι διὰ τοῦτο ἐλαττον ἔχειν I. 81, 31. περὶ ἐλάχιστου ποιῆσθαι 37, 25. = οἵτινες ἐλαττον ἔχοντες ὑπὸ τῶν προσηκόντων οὐ δύνανται ἀνέχεσθαι L. 893, 2. πάντας ἡμᾶς περὶ ἐλάττονος ποιῇ χρημάτων 903, 15. τὸν νόμον περὶ ἐλάττονος ποιῇ τῶν ἡδονῶν 94, 13.

ἐλαύνειν injuriis, accusationibus, vexationibus furiosum in modum exagitare. πολλάκις ἔμοιγε ἐπελήλυθε φοβεῖσθαι, μὴ τι δαιμόνιον τὰ πράγματα ἐλαύνῃ 124, 25. ἐλαυνόμενοι καὶ ὑβριζόμενοι καὶ τί κακὸν οὐχὶ πάσχοντες 241, ult. ἔχθρα ἐλαύνοντά τινα, ἐκ προαιρέσεως, ἐφ' ἅπασι 535, 27. 551, 6. 558, 22. ὡς δοῦλον ἐλαυνόμενον 1481, 17. Sensus proprio navem remis agitare, ubi aut ναῦν, aut κώπας subauditur. οἱ δ' ἔμοι ναῦται πιστεύοντες αὐτοῖς ἐπὶ τῷ δύνασθαι ἐλαύνειν 1211, 18. ἄσπιτοι δὲ οὐκ ἂν ἐδύναντο ἐλαύνειν 1223, 9. πέρα ὅρου ἐλαύνῃ, ἢ φέρῃ, ἢ ἄγῃ 634, 13. ἐλαύνεις, διώκεις, συκοφαντεῖς 960, 14. ἐλᾷ pro ἐλαύνῃ, αὐτ' ἐλάσῃ 557, ult. = Ποινὰς ἐλαύνειν τοὺς ἡσεβηκότας δασὶν ἡμμέναις Æ. 27, 7. = civitate expellere Ly. 166, 39.

ἐλαφροβολίων præcedit mensem Munychionem Æ. 40, 21.

ἐλαφρόστικτος L. 131, 27.

ἐλαφρὸς] δόξῃ γ' ἐλαφροτέραν τὴν συμφορὰν καταστήσετε A. 124, 3.

ἐλάχιστος] οὐδὲ κατὰ τοῦλάχιστον αὐτοῖς ἐμέλησεν 1078, 8. = συμβάλλειν οὐκ ἐλάχιστον μέρος An. 18, 38.

ἐλεγείον] ἐλεγεία ποιήσας ᾗδε 420, 5. ἠνάγκασαν αὐτοὺς ἐκφύσαντας τὰ ἐλεγεία ἐπιγράψαι τὰς πόλεις τὰς κοινωνούσας τοῦ ἔργου 1378, 12. = ἐλεγεία Tyrtaei Ly. 162, 29. ἐπιγεγραμμένα ἐν τοῖς μνημείοις 168, 10.

*ἐλεγκτής A. 119, 31.

ἐλέγχειν denudare ulcera, h. e. planum ipsis factis facere, rem, cujus magna sit habeaturque vis, auctoritas, terror et

robur, inefficacem, vanam, futilem et contemnendam esse. ἐλέγχει τὰ ἀπόρρητα τῆς πολιτείας 805, pen. = οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι τοῖς ἔργοις τοὺς λόγους ἐλέγχουσι A. 139, 22.

ἐλεγχος] πάμπλου αἰτία τε καὶ λοιδορία πεχωρισμένον ἐστὶν ἐλέγχου 600, 4. οὐ γὰρ ὁ αὐτὸς ἐλεγχος τῶν τε λόγων καὶ τῶν πραγμάτων ἐστὶν 1457, 4. τοὺς παρ' αὐτὰ τὰ πράγματα ἐλέγχους φυγῶν 303, 14. ὡς ἐθέλεις ἐν τῇ ἀνθρώπων τὸν ἐλεγχον γίνεσθαι 1143, ult. ἴδεις ταῦθ' ὑπ' ἄλλου τινὸς ἐξελέγχεσθαι μετὰ τοῦ λυσιτελοῦντος τῇ πόλει ἐλέγχου 1449, 22. modus mendacia et commenta redarguendi salutaris reip. est enim alius quoque modus, cum malis docti rectius sapere discimus. ἐλεγχον διδόναι scrutinium sustinere. προθυμότερον πράττειτε, ὡς ἐλεγχον δεδωκότα 1456, 11. τὸ πρᾶγμα ἦδη τὸν ἐλεγχον δώσει 44, 15. = φοβούμενοι τὸν ἐλεγχον, argui, convinci mendacii Æ. 67, 37. = ἐλεγχος περὶ ἀφανῶν I. 48, 35. = μὴ ἠθέλησεν ἐλεγχον ποιήσασθαι τῶν πεπραγμένων A. 112, 17. θέλοντος ἑμοῦ ἐλεγχον λαβεῖν τοῦ πράγματος 112, 40. ἐλεγχον παρασχῶν 120, 2. = οἵτινες ὑμῖν ἀρετῆς ἤδη τῆς μεγίστης ἐλεγχον ἔδωκαν An. 19, 28. φοβούμενοι ἐλεγχον διδόναι 20, 15. = ἐλεγχον δόντες τῆς ἑαυτῶν ἀρετῆς L. 195, 9. τῷ χρόνῳ, ὃν ὑμεῖς σαφέστατον ἐλεγχον τοῦ ἀληθοῦς νομίσατε 157, 27. εὐνοία μᾶλλον ἢ ἐλέγχῳ τὰ γιγνόμενα δοκιμάζειν 188, 46. εἰς ἐλεγχον ἵεναι περὶ τῶν πραγμάτων 899, 2. = ἐλεγχος σαφῆς Ly. 153, 35. * ὁ γὰρ τῶν πάντων ἐλεγχον φυγῶν 151, 35.

ἐλεεῖν τοὺς ἀσθενεῖς 753, 11. ἐλεεῖν ἐστὶ δίκαιοι, οὐ τοὺς ἀδικούντας, ἀλλὰ τοὺς παραλόγως ἀτυχοῦντας 835, 6. οὐχ εὐρήσετε τοὺς ὑμᾶς αὐτοὺς ἐλεήσοντας 432, 15. = τίνα δ' ἂν οὗτος ἐλεήσειεν, ὁ αὐτὸν οὐκ ἐλεήσας Æ. 26, 41. = oratione miserabili commiserationem ciere I. 82, 6. = ἦτις οὐκ ἤξιασεν ἐλεῆσαι τὸν αὐτῆς ἄνδρα A. 114, 15. ἐλεεῖν ἐπὶ τοῖς ἀκουσίοις παθήμασι μᾶλλον προσήκει, ἢ τοῖς ἐκουσίοις 114, 18. ἐλεοῦντας τὴν ἀπαιδίαν τῶν γονέων 121, 3. ἐλεεῖσθαι δὲ τοὺς μὴ * ἀδικούντας, κινδυνεύοντας 138, 2. = ἐλεεῖσθαι δίκαιοι, οὐχ οἱ δικαίως ἀπονήσκοντες, ἀλλ' οἱ ἀδίκως L. 108, 15. οὐκ ἐλεοῦντες τὰ τεῖχη εἰ πεσεῖται 131, 9. ἐλεοῦντες τοὺς παῖδας καὶ αὐτὸν (patrem eorum) εἰ ἀτιμασθήσονται 161, 10. οὐδέποτε ἠλέησα nunquam me subiit, vel cruciavit commiseratio 163, 42. δικαιότερον ἂν ὑμᾶς αὐτοὺς ἢ τούτους ἐλεοῖτε 180, 42. οἱ μὲν ἀδικούντες ὑμᾶς ἐλεεῖν, simulant miseros, miserabilem in modum lamentantur, ὑμεῖς δὲ, οἱ ἀδικούμενοι, ἐλεεῖτε 178, 42. = ἐλεεῖν τινὰ ἐν κακοῖς D. 92, 34.

ἐλεεινὸς] ὡς ἐλεεινότατον ποιῶν ἑαυτὸν oratione, quiritando, lamentando 574, 25. = τοὺς καὶ τοῖς ἐχθροῖς ἐλεεινοὺς ὑμῖς ἀγρίως ἀποδέχσθε L. 168, 40. δακρύουσι καὶ ἐλεεινοὶ εἰς miserabilem in modum lamentantur 178, 42. = ἐλεεινὸν ἑαυτὸν κατασκευάζειν D. 103, 21.

ἐλεεινότης conditio rerum miserabilis. τὰ ἐν τῇ πενίᾳ καὶ * ἐλεεινότητι ἐπιτηδεύματα 739, 23.

ἐλεεινῶς] οὕτω κακῶς καὶ ἐλεεινῶς διάκεινται 366, 23.

ἐλεημῶν] ἐλεημονέστατοι δοκοῦντες εἶναι περὶ τοὺς οὐδὲν ἔχοντας κακὸν L. 168, 40.

ἐλαττειν, si verbum est boni commatis A.—

ἐλεοκόπος] μετὰ τῶν ἐλεοκόπων (cum iis, qui silvas caedebant) διαιτώμενος L. ap. Harpocr. in ἐλεοκόπων, mihi non videtur ita recte verti, sed significare potius *coquiunt*. κόπος est terminatio, significans eum, qui circa rem quampiam versatur, in ea laborat, κοπιᾷ. ut ἀρτοκόπος. et ἐλεός est mensula culinaria, in qua carnes contruncantur, et in paropsides infunduntur.

ἔλεος] οὐδεὶς ἐστι δίκαιος τυγχάνειν ἐλέου, τῶν μηδένα ἐλεούντων, οὐδὲ συγγνώμης, τῶν ἀσυγγνωμόνων 547, 7. φθόνον ἐξ ὧν ζῆς, καὶ ἐφ' οἷς ἐξαπατᾷς ἔλεον 577, 25. θαυμάζω τὸ τὸν ἔλεον τοῦτον ἐπὶ τῷ πλήθει τῷ ὑμετέρῳ μὴ ποιήσασθαι. hac misericordia erga plebem vestram eum haud esse usum 735, 1. ἔλεοι in plurali. τίνος δὲ συγγνώμης ἢ ποίαν ἔλεον οἱ σεσυκοφαντημένοι παρ' αὐτοῦ ἔτυχον 794, 27. = ἐλέου παρ' αὐτοῦ ἔτυχεν I. 51, 23. 87, 43. = μὴ τυχοῦσα μὴτ' αἰδοῦς, μὴτ' ἐλέου, μὴτ' αἰσχύνης A. 114, 21. εἰς τὸν ὑμέτερον ἔλεον καταφεύγω 121, 18. 122, 39. = τοῦ κοινοῦ παρὰ πᾶσιν ἐλέου *ἡξιώθησαν Ly. 167, 46. 152, 13. = λαμβάνειν εἰς ἑαυτὸν μηδεμίαν δέησιν, μὴδ' ἔλεον D. 110, 42. ἔλεοι in plurali. lugubris, lamentabilis oratio, ad ciendam commiserationem composita 104, 1. 22.

ἐλευθερία] καὶ γὰρ ἂν ἅπαντες δουλεύειν συγχωρήσωσιν οἱ ἄλλοι, ἡμῖν γ' ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγωνιστέον 129, 4. ἡ πᾶσα τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερία ἐν ταῖς τῶνδε τῶν ἀνδρῶν ψυχαῖς διεσώζετο 1396, 6. ὅσοι ἐλευθεροὶ [e servitute liberi] γένωνται, οὐ τῆς ἐλευθερίας χάριν ἔχουσι τοὶς δεσπόταις, ἀλλὰ μισοῦσιν [scil. αὐτοὺς] ἅπανταν ἀνθρώπων μάλιστα 739, 17. εἰς ἐλευθερίαν, id est πρὸς τὸ κατᾶσθαι τὴν ἐλευθερίαν. ad redimendam libertatem, eam puta, quam aere mercatus adipiscitur is a domino, qui ante servilis conditionis fuerit. ἀφείναι οὖν αὐτῇ ἔφασαν χιλίας δραχμὰς εἰς ἐλευθερίαν 1354, 25. ἔρανον εἰς τὴν ἐλευθερίαν συλλέγουσα, quo posset aere illo collaticio libertatem mercari 1355, 8. εἰς ἐλευθερίαν ἀφελίσθαι vindicare in libertatem. ut τὴν K. θεράπειαν 1327, 22. τὸν νόμον, ὃς κελεύει τὸ ἥμισυ τοῦ τιμήματος [multæ, qua lis fuerit aestimata] ὀφείλειν τῷ δημοσίῳ, ὃς ἂν δοκῇ μὴ δικαίως εἰς ἐλευθερίαν ἀφελίσθαι 1328, 8. 1358, 18. κατέθηκαν εἰς κοινὸν τὴν ἐλευθερίαν τοῖς ἄλλοις Ἑλλησι 1377, 23. ἡ πόλις τῇ μὲν ἀληθείᾳ ἡγεῖτο τῆς ἐλευθερίας, τῇ δὲ φιλοτιμίᾳ οὐκ ἠναντιοῦτο τοῖς Λακεδαιμονίοις 1377, 27. = ἀφαιρεῖσθαι εἰς ἐλευθερίαν Æ. 9, 29. ult. 10, 2. πρεσβύτας ἀνθρώπους, πρεσβύτεδας γυναῖκας, ὅψι μεταμανθάνοντας τὴν ἐλευθερίαν 76, 4. = ἐξαιρεῖσθαι εἰς ἐλευθερίαν I. 105, 20. = ἐλευθερίαν ὑπέσχοντο A. 133, 10. τὴν ἐλ. ἐλπίσας οἴσεσθαι 133, 12. ἐλ. προτείνειν 135, 16. = οἱ ὑπῆρξαν τῆς ἐλευθερίας ἀπάση τῇ Ἑλλάδι An. 18, 34. πράττειν εἰρήνην καὶ ἐλευθερίαν 25, 30. = τὴν πάντων ἐλευθερίαν καὶ ὁμόνοιαν μεγίστην εὐδαιμονίαν εἶναι L. 192, 16. ἀθάνατον ἐλευθερίαν κεκτῆσθαι 914, ult. ἐλευθερίας ἀπογινώσκειν 195, 7. ἐξαιρεῖσθαι τινα εἰς ἐλευθερίαν 167, 19. = ἐλευθερία τῶν Ἑλλήνων συνετάφῃ τοῖς τούτων σώμασι Ly. 154, 15. ἐλευθερίαν τῆς ἀπάσης Ἑλλάδος ἐν τοῖς ἑαυτῶν σώμασιν εἶχον μόνοι 154, 13.

ἐλευθέριος καὶ ἀπλοῦς λόγος *Æ.* 17, 4.

* ἐλευθεριώτερόν με κακῶς λέγεται *L.* 113, 40.

ἐλεύθερος] ἀφαιμένη ἐλευθέρα ὑπὸ τοῦ πατρὸς [id est εἰς τὴν ἐλευθερίαν] 1155, ult. δούλου et ἐλευτέρου discrimen qua re cernatur 610, 5. sqq. τοῖς μὲν δούλοις τὸ σῶμα πάντων τῶν ἀδικημάτων ὑπεύθυνόν ἐστι, τοῖς δ' ἐλευτέροις ὕστατον προσήκει τοῦτο κολάζειν 752, 13. b) de fundis, bonis, quæ libera sunt ab incumbētibz debitis, quibus uti libere pro arbitrio tuo possis. ἐλευθέρα χρήματα bona non obœrata 930, 4. 12. εἰάν μοι τὴν ἐσχατίαν ἐλευθέραν παραδῶ 1044, 23. = ἦν ἄρα προσήκει ἰέναι τὸν παῖδα τὸν ἐλευθέρον εἰς διδασκαλίον *Æ.* 2, 20. ἐνοχος ἔστω τῷ περὶ τῆς τῶν ἐλευτέρων φθορᾶς νόμῳ 2, 36. μειράκιον ἐλευθέρον διαφθεῖρειν, erat Athenis capitale 7, 3. ἐπακολουθεῖν ἐλευτέρῳ παιδί, assectari studiis et blanditiis ingenuum puerum non licebat servo 19, 29. αὐτομολεῖν εἰς τὰς τῶν ἐλευτέρων διατριβὰς 23, 2. διατριβαὶ καὶ συνήθειαι μεθ' ὧν ἐλεύθεροι 31, 18. μὴ ἐλεύθερος, in turpissimis habebatur probris vel conviciis 45, 5. = ἐλεύθερος κλῆρος. *that has no debts.* libera debitis incumbētibz *I.* 81, 26. = οὐ βασανίζονται, ἀλλ' ἐλεύθεροι ἀφίστανται *A.* 118, 18. δούλῳ μαρτυρεῖν κατὰ τοῦ ἐλευτέρου ἔξεστι 135, 8. = ἐλευθέραις ταῖς ψυχαῖς ἐπολιτεύοντο *L.* 192, 17. = ἐλευθέρον ἔδαφος *Ly.* 168, 21.

ἐλευθεροῦν] μετὰ τῆς ἀγαθῆς τύχης ἐλευθεροῦτε τοὺς Ἕλληνας 1467, 2. = οἱ τὸ ἐν Δελφοῖς ἱερὸν ἡλευθέρωσαν *Æ.* 72, 30. = ἐλευθεροῦσι τοὺς δούλους. manu mittunt *A.* 133, 25. = καὶ τὰς ψυχὰς ἡλευθέρωσαν *L.* 192, 5.

ἐλευθέρας παιδευθεῖς *Æ.* 75, 25.

Ἐλευσινάδε *L.* 112, 35. τῶν Ἐλευσινάδε ἀπογραφασμένων 172, 1.

Ἐλευσῖνι *An.* 15, 5. = *L.* 103, 32.

Ἐλευσίνιον templum Cereris Eleusiniae Athenis *An.* 15, 7. 17, 18. = *L.* 103, 32. 108, 1.

Ἐλευσινόθεν *An.* 15, 4. = *L.* 107, 13.

ἐλέφας ebur. ἐλέφαντα τὸν εἰς τὴν τέχνην 819, 24.

ἐλικτῆρ] ἐλικτῆρας χρυσοῦς ἐκ τῶν ὧτων ἐξείλετο *L.* 121, 44.

ἐλινύειν interponere otium unius diei, quo sacra fiant 531, 27.

ἔλκειν] ἔλκει τὸ τῆς φύσεως βάρβαρον καὶ βιάζεται καὶ φανερόν ποιεῖ 563, 14. ὑπὲρ τοῦ μὴ τὸ σῶμα ἀλούς εἰς τὸ δεσποτήριον ἔλκεσθαι 609, 16. ἀποστρεφομένης τῷ χεῖρι καὶ ἐλκομένης νι obtorto collo raptata 1157, 4. 1263, 9. ἀναδησαμένους ἔλκειν τὰ πλοῖα. alienas naves ad suas religatas pertrahere 1213, 3. = ἔλκειν τὸν ἐπιστάτην *Æ.* 5, 35. aut obtorto collo trahat invitum ad se, aut extrahat, remoretur, cogat diutius manere, non sinat domum redire. ἔλκειν τῶν τριχῶν 49, 19. = μεθύων εἰλκας αὐτὴν *L.* 92, 41. εἰλκον τὸ μειράκιον 97, 29. vellicare, tractare, raptare, ut juvenes lascivi puellas procaces ad libidinem proritantam.

ἐλκοποιεῖν, sauciare, vulnerare, ulcera ciere aut refricare *Æ.* 83, 37.

ἔλκος] *ταῦτ' ἦδη πάσῃ πόλει ἔρχεται ἔλκος ἀφυκτον 422, 13. ἔλκη

ἐπιδεικνύοντα ἐν ταῖς κνήμαις ὑπὸ τῶν δεσμῶν 1248, 26. τῶν οἰδημάτων τῶν ἐν τῷ προσώπῳ καὶ τῶν ἐλκῶν 1260, 18. = ἔλκος λαμβάνειν *to get a bruise or bump*. vibicem, sugillationem L. 100, 4.

ἐλκύειν] ὡς δι' ὑμᾶς ἐφ' αὐτὸν ἐχθροὺς εἴλκυε 611, 10. ἐλκύσας τὰ πλοῖα εἰς Στρώμην 1216, ult.

Ἑλλάς] ἀλιτῆριος τῆς Ἑλλάδος A. 72, 19. 76, 6. μεθ' ἡμέραν μίαν ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἀνῆρπασται 72, 31. ἄρδην ἀνατετροφότα τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν πόλιν 76, 12.

ἐλλαβορίζειν helleboro fuligines atras mentem occæcantes eluere, eoque menti sanitatem reddere. τί σαυτὸν οὐκ ἐλλαβορίζεις cur veterum tibi non detrahis 268, 3.

ἐλλειμμα] τὰ καθ' ἡμᾶς ἐλλείμματα 26, 3. reliqua, pars debiti æris nondum depensa. *the residue* 606, ult.

ἐλλείπειν deficere. τὸ γὰρ ἡδικομένον μέρος αἰεὶ ἐλλείψει 27, 5. *to be in arrears, to remain indebted*. reliquator esse, adhuc debere partem æris contracti nondum depensam. οὐκ ἐλλείψει εὐχαριστῶν 257, 2. 607, 3. ἐλλিপὼν οὐδὲν τῶν δαινοτάτων φαίνεται. nil sibi reliquum fecit, quod non patrasset 607, 20. ἐλλ. τὰς εἰσφοράς 753, 22. ἴν' εἴ τις ἐνδεῖα γίγνοιτο, ἐκ τῶν παίδων τὰ ἐλλείποντα εἶη 895, 22. ἐλλείπεται ὑμῖν μηδὲν κατ' ἐμέ. *per me nihil vobis deesset* 1224, 24. ἐλλείπουσι κακῶν καὶ αἰσχυρῶν οὐδὲν 1267, 25. = οὐδὲν ἐνέλιπε προθυμίας σπεύδων L. 153, 38. ἐλλείπειν ταῖς ἰδέαις. forma corporis inferior, deterior esse, cedere 190, 39. ἐλλείπομαι τῷ λόγῳ (id est ἐν τῷ λέγειν) τῆς κατηγορίας 187, 5.

Ellipsis vocabuli πλέον. *τί γὰρ ἔμελλεν εἶναι τῆς ἐγγύης I. 41, 28. quid illi proderat despondisse mulierem? aut si mavis arbitrari, subaudiendum esse ἀντὶ, quid habiturus esset (emolumentum puta) pro desponsione? = Ellipsis v. ἀποδεδειγμένοι, vel ἡρημένοι in illo οἱ ἐς Σικελίαν στρατηγοὶ An. 2, 30. ἕκαστος αὐτὸς 8, 27. μὴ προσῆκον, in illo *οὐδ' ἄλλο τι πείσομαι 12, 24. neque aliud quid patiar, vel committam, indecorum. διδόναι in illo παρττόμενος ἀργύριον τὸν βουλόμενον 13, 29. volentem, scil. dare. μᾶλλον, post λυσίτελεῖν 16, 26. ἐπὶ τῷ in illo αἰτουμένων ἐμέ παρ' ὑμῶν σῶσαι. id est ὥστε σῶσαι vel ἐπὶ τῷ σῶσαι ὑμᾶς ἐμέ. deprecantur me a vobis, quo nempe vos me servetis 19, 18. = Ellipsis ἐκ vel διὰ. διειλέχθαι πολλοῦ χρόνου L. — εἰ μὴ δι' ἄνδρας ἀγαθοὺς. scil. τοῦτο ἐγίγνετο vel ἐκαλύετο 125, 37. δοῦλος. — ἄλλος. οὐστῖνας (scil. ἄλλους) ἢ ὑμᾶς 163, 37. ἀποκρυπτόμεθα μηδένα εἰδέναι. id est ὥστε μηδένα εἰδέναι 110, 2.

Ἑλληνικός] Ἑλληνικαὶ πράξεις καὶ λόγοι Ἑλληνικοὶ 244, pen. Ἑλληνικώτατος ἀνθρώπων 439, 26. Græcorum studiosissimus, plus quam ulli alii homines sunt. = ἀνῆκοον μηδενὸς λόγου Ἑλληνικοῦ ἅμην δεῖν τὴν μέλλουσαν πόλιν ὑπὲρ τῶν ὅλων βουλευέσθαι A. 44, 6.

Ἑλληνοταμίας A. 137, 31. = Ἑλληνοταμίαι τῶν κοινῶν χρημάτων. id est ταμίαι τῶν τοῖς Ἑλλήσι κοινῶν χρημάτων An. 28, 16.

ἐλλιμενιστής publicanus, qui vectigalia mercium in portus ingredientium et inde egredientium suscipit, exigit. *toll-collector, receiver of the customs* 917, 10.

ἐλπίζειν] αὐτὸς μὲν οὐδὲν ἕκαστος ποιήσῃ ἐλπίζων, τὸν δὲ πλησίον πάνθ' ὑπὲρ αὐτοῦ πράξειν 42, 11. καὶ ταῦτ' ἐλπίσαντα παρ' αὐτοῦ. scil. ληψέσθαι 374, 1. ὁ μᾶλλον εἰκὸς αὐτὸν *ἐλπίσαι, ἢ μὴ ποιῆσαι, δυηθέντα 655, 20. pro metuere. δῆλον ὅτι δεινὸν ἂν τι παθεῖν σωτὸν ἤλαπις, εἰ πύθοινθ' οὗτοι τὰ σοὶ πεπραγμένα 416, 12. = τίς νομοθέτης ἤλαπεν (suspiciatus unquam fuit) ἀμαρτήσεσθαι τῶν πελιτῶν τινὰ τοιαύτην ἀμαρτίαν L. 189, 23. 28.

ἐλπίς] ἤνθησεν ἐπὶ ταῖς ἐλπίσιν 21, 2. τὰς ἀπὸ τοῦ βήματος ἐλπίδας ἐπέμψητε 53, 8. καὶ τοῖς ἐκγόνοις πρὸς τὰς ἐλπίδας εἶναι τὴν εἰρήνην ταύτην. id est καὶ τοὺς ἐκγόνους δεῖν ἐλπίζειν αὐτήν. hanc eandem pacem posteris quoque sperandam, vel metuendam esse 73, 13. τῶν ἀγαθῶν τὰς ἐλπίδας δι' ὑμῶν αὐτῶν ἔχῃτε. per vosmet ipsos, et in vobismet 167, 11. ὦν ἤδη τι καὶ παρ' ἐλπίδας ἐξέβη 210, 6. ἐπὶ τῇ τῆς ἰδίας πλεονεξίας ἐλπίδι 246, 14. ἐπὶ ταῖς μελλούσαις ἐλπίσιν, ὧν διαμάρτοιν. id est ἐπ' ἐλπίσι τοιούτων μελλόντων ἔσεσθαι, ὧν δ. 255, 13. πείθεσθαι ταῖς ἐκείνων ἐλπίσι. a pollicitationibus eorum, et a spe ab ipsis proposita se pati duci 284, 5. παρ' ὧν [a diis puta, suaque cujusque conscientia recte factorum] κρεῖττόν ἐστι τὰς ἀγαθὰς ἐλπίδας ἑαυτῶ καὶ τοῖς παισὶ περιποιήσασθαι τὰ δίκαια γνόντα 416, 2. ὑποθένης πρὸς τοῦτο ἀνθρωπίνως τὰς ἐλπίδας 638, 24. ἔμοι δ' ἐλπίδα τῶν μεγίστων δωρεῶν προσδοκᾶσθαι παρ' ὑμῶν 1468, 13. τὴν ἀγαθὴν προβαλλομένου ἐλπίδα 258, 23. τούτων οὐδ' εἰς ἐλπίδα οὐδεὶς ἔρχεται 1407, 12. = ἐλπίδων κενῶν ἐμπλήσας Αἲ. 24, 27. ψεύδεσθαι ἐλπίδος τινὸς 34, 11. προάγων εἰς ἐλπίδας τινὰς ὑμᾶς 43, 42. μεστὸς ἐλπίδων οὐκ ἰσομέναν 67, ult. ἀνακρεμᾶν ἀπὸ τῶν ἐλπίδων 68, 2. = ἐλπίδων ἔτι πολλῶν οὐσῶν I. 36, 36. = ἀλῶναι καὶ ἀποφυγεῖν ἀμφοτέρας τὰς διώξεις ἐν ἴσῃ ἐλπίσι θάμεν αὐτῶ εἶναι. fingamus tantisper, causæ ipsi tantundem fuisse ad sperandum quam ad metuendum, et sive ad obtinendam absolutionem, sive ad incurrendum in condemnationem, in utraque causa æqualiter, tam cædis quam sacrilegii; spem metumque in ambabus prorsus parem fuisse propositum Α. 118, 25. τὰ πλείω τοῖς ἀνθρώποις τοῦ βίου ἐστὶν ἐν ταῖς ἐλπίσιν 141, 37. τῆς ἐλπίδος, ὅπερ (subaudi ἀγαθὸν, nisi si ἡπερ mavis legi) ἀνθρώποις μέγιστόν ἐστι τοῦ βίου ἀγαθὸν 141, 38. = μήθ' ὑμᾶς αὐτοὺς τῶν ἀπ' ἐμοῦ ἐλπίδων ἀποστερήσῃτε, bonis, quæ vos a me sperare potestis, μήτ' ἐμὲ τῶν εἰς ὑμᾶς, quæ ego a vobis An. 19, 28. = ἐλπίδος κοινῆς ἀμαρτάνειν. defraudari sepultura eoque excidere spe communi universo generi humano. nemo enim non sperare potest fore aliquem, a quo tumuletur fato suo defunctus L. 191, 20. ἐλπίδες ἦσαν τοῦ πλοῦ. quærebatur hoc illa navigatione, cum spe prosperi successus haud defuturi, ut Dionysio persuaderetur 153, 33. μεγάλη 190, 40. μικρὰς ἐλπίδας εἴχετε τῆς καθόδου 173, 23. = ἐν ὑμῖν αὐτοῖς καὶ τοῖς θεοῖς τὰς ἐλπίδας ἔχετε D. 93, 31. τὰς ἐλπίδας ἐν τοῖς ἔξω ἔχετε 103, 18. ἐλπίδας μοχθηρὰς ποιεῖν 103, 44.

ἐμβαίνειν] scil. εἰς τὰς ναῦς. to go on board 29, 26. οὐκ ἐμβησόμεθα; οὐκ ἔξιμεν; οὐκ εἰς τὴν ἐκείνου πλευσούμεθα; citat Hermo-

genes p. 253. ἐν αὐτοῖς τοῖς δεινοῖς καὶ φοβεροῖς ἐμβεβηκώς 309, 24. οἱ παραμένοντες τῶν ναυτῶν οὐκ ἠέλουνσι πάλιν ἐμβαίνειν 1209, pen. ἐμβαίνειν εἰς τὸν λῆμβον 884, 5. ἐμὲ οἶσθε τρηθραρχήσιν, ὑμεῖς δ' οὐκ ἐμβήσεσθαι 579, ult.=ἐμβαίνειν εἰς τὴν θάλασσαν L. 196, 8.=Ly.—

ἐμβάλλειν] εἰς προὔπτον κακὸν ἑαυτὸν ἐμβ. 32, 7. δοκεῖ μοι θεῶν τις τὴν φιλοπραγμοσύνην ταύτην ἐμβαλεῖν Φιλίππῳ 52, 9. τὸ πρᾶγμα εἰς γέλατα καὶ λοιδορίαν ἐμβαλόντες 151, 19. τοῦτ' εἰς τὸν νοῦν ἐμβαλέσθαι. in animum inducere, mente concipere 247, 20. ἐμβάλλειν τινὰ εἰς ἔχθραν. aliquem in invidiam adducere, aliquos inimicitias inter se committere 248, 8. ἐμβαλὼν τὴν δεξιὰν [scil. εἰς τὴν τοῦ ἐτέρου δεξιὰν] 553, 14. ἐμβ. τὸν νόμον εἰς τοὺς νόμους, καὶ μὴ τιθέναι 716, 5. εἰς τὴν ἀγορὰν 732, 21. 751, 25. ἐχρῆν αὐτὸ τὸ γραμματεῖον εἰς τὸν ἐχῖνον ἐμβαλεῖν 1106, 20. 1107, 14. ἰνδεκνύειν ἐμὲ καὶ ἐμβάλλειν εἰς τὸ δεσποτήριον 1251, 10. φυτὰ ἀκροδρύων γενναίων ἐμβεβλημένα. inserta, implantata stipitibus diversi generis, grafted, inoculated 1251, 22. ἀπαγαγόντα τὸ πρᾶγμα ἀπὸ τῶν πεπραγμένων εἰς γέλατα καὶ σκώμματα ἐμβαλεῖν 1261, 12. ἐπομβρίας γενομένης συνέβη. τὸ ὕδωρ ἐμβαλεῖν [scil. εἰς τὰ χωρία] 1274, 22. ἐμβαλὼν τὸ ὕδωρ δις καὶ τρις τὰ χωρία ἐλυμήνατο 1274, 26. τὸν χλιδὸν ἐμβαλὼν εἰς τὴν ὁδὸν 1278, 5. 1279, 12. ἐνέβαλον δύο καὶ τρεῖς ψήφους ἕκαστος εἰς τὸν καθίσκον 1302, 27. In medio ἐμβάλλεσθαι infercire, ingerere in rotulum chartarum in foro iudicibus exhibendarum 836, 5. ἐμβεβλημένος [scil. εἰς τὸν ἐχῖνον] οὐδεμίαν μαρτυρίαν ὑπὲρ τούτων 1014, 25. 1104, 6. ἐμβολομένου γὰρ ἐμοῦ τὸν ὄρκον εἰς τὸν ἐχῖνον 1203, 26. 1266, 17.=*ἐμβάλλεσθαι [pro ἐμβάλλειν, si bene habet vulgata lectio] εἰς τὴν ἀγορὰν Æ. 23, 31. ἐμβάλλειν αἰτίαν 47, 23. οὐ καθαρὸς ὢν τὰς χεῖρας εἰς τὴν ἀγορὰν ἐμβάλλεις 48, 3. ἐμβάλλειν εἰς ἀτυχίας 65, 6. τοὺς χρηστοὺς εἰς τὴν ἐσχάτην ἀθυμίαν ἐμβαλεῖτε 79, 12. παρεμβολῇ πραγμάτων ἐτέρων εἰς λήθην τῆς κατηγορίας ὑμᾶς βούλεται ἐμβαλεῖν 83, 21. ἐμβάλλειν τὴν δεξιὰν 85, 40.=λόγον ἐμβεβλήκασι I. 47, 7.=λίθον αὐτῶ ἐνέβαλον εἰς τὴν κεφαλὴν A. 132, 27.=ἐμβάλλειν εἰς τὴν ἀλλοτρίαν, impressionem, incursionem facere L. 193, 7. κριτὴν alicujus nomen referre inter iudices sortientes 101, 8.=ἐμβάλλειν εἰς τὴν Ἀγτικὴν Ly. 158, 28. εἰς τὴν ἀγορὰν 148, 24.=ἐμβάλλειν εἰς αἰσχύνην καὶ ἀδικίαν πολλοὺς D. 109, 15.

ἐμβάς] ἐμβάδας καὶ τριβάνια φορεῖ I. 51, 33.

ἐμβατεύειν] ἐνεβάτευσεν εἰς τὴν ναῦν. violentam possessionem navis capiebant 894, 7. ἐμβεβατευκέναι εἰς τὴν οὐσίαν 1085, 24. 1086, 19.=εἰς τὸ χωρίον ἐνεβάτευσεν. immigravit. he has taken arbitrary possession of the estate I. 74, 42.

ἐμβιβάζειν εἰς λόγους 372, 13. εἰς τὴν ναῦν 1223, 1.=ταῦτα εἰς τὸν ἐπακτροκέλητα ἐμβιβάζει Æ. 27, 9.

ἐμβλέπειν in os intueri. οἱ ἀπαντῶντας ἐμβλέπειν 363, 4. εἰς τὰ ὑμέτερα πρόσπακα ἐμβλέποντα τὰ ψευδῆ μαρτυρεῖν 913, 4.

ἐμβροντᾶν. ἐμβεβροντῆσθαι attonitus, stupore et cœcitate mentis captus esse 413, 10.

ἐμβρόντης] ἐμβρόντη. stulte, furiose tu, qui es 308, 4.

ἐμμένειν τοῖς τόποις ἐλάχιστον χρόνον 165, 1. ἐμμ. τούτοις εἶναι ἑπάναγκες 897, 5. τοῖς ὑφ' ἑτέραν ὠρισμένοις δικαίοις 972, 18. ἐμμεῖναι ἀναγκασθεὶς τῇ διαίτῃ διὰ τὴν ἑαυτοῦ πρόκλησιν 1011, 20. ταῖς ὁμολογίαις 1022, 3. ἐξ ἐπιστολῆς ἐμμεῖναι συμβουλῇ. ut is, qui literas exarare cœperit in proposito recta suadendi perseveret 1463, 15.=ἐμμένειν οἷς οὗτοι γνοῖεν I. 54, 8. 84, 18.=ἐμμένειν τοῖς ὅροις L. 187, 3.=ἐμμένειν τοῖς γενομένοις judicato, vel etiam cuicunque rei eventui acquiescere D. 101, 17.

ἐμμετρος] τοὺς ἐμμέτρους καὶ τοὺς τῶν ἀδομένων ποιητάς. tam epicorum atque elegiacorum, quam lyricorum auctores poetas carminum 1391, 17.

ἐμμηνος] ἐμμηνοὶ τοῖς ἐμπόροις εἰσὶν αἱ λήξεις τῶν δικῶν ἀπὸ τοῦ βοηδρομίου μέχρι τοῦ μουνυχίου. negotiatores intra mensem ab accepta injuria querelas ad tribunal negotiatoribus consecratum deferre debent, et intra eundem temporis ambitum causæ quodque disceptari et decidi, et hæc judicia sedent per totum semestre hibernum 900, 4. 966, 17.

ἐμμισθος] ὑμεῖς ἐστὲ σφῶι καὶ ἐμμισθοὶ 242, 9.

ἐμός] ἡλικιωτὴς ἐμός καὶ συνέφηβος Æ. 7, 37. οὐδύνας ἐμὰς βλέπτων 24, 7. διατριβὴν πλείστην ἐποιήσατο πρὸς τοὺς ἐμούς λόγους 33, 15. ἐν τῷ ἐμῷ λόγῳ εἰπὲ 35, 22. δοκιμαστάς ἱκανοὺς τοῦ ἐμοῦ βίου ὑμᾶς νομίζω 47, 30. ὅσον εἰς τὴν ἐμὴν εἶναι μνήμην 52, 19. οὐδεὶς ἡμῶν διὰ τὰς ἐμὰς ἡδονὰς κάκιον οἰκεῖ 52, 31. παραδίδασιν ὑμῖν τὸ ἐμὸν σῶμα καὶ ἔγῳ καὶ ὁ νόμος 52, ult. τὴν ἐμὴν σιωπὴν ἢ τοῦ βίου μετριότης παρεσκεύασεν 85, 6.=τὰ τεκμήρια ἐμὰ, a parte mea stant, οὐ τούτου, non ejus A. 120, 15.=τὸ ἐμὸν ὑμῖν οὐκ ἐμποδὼν ἔσται. pro ἐγῷ ὑμῖν οὐκ ἔσομαι ἐμποδὼν. ego vobis non officiam, impedimento non ero L. 114, 8. ut illud apud Herodianum libro 3, 2. τὰ ἐκείνων γηράσαντα καὶ περὶ ἀλλήλοις σύντριβίντα τοῖς μὲν Μακεδόσι εὐάλωτα, τοῖς δὲ Ῥωμαίοις δοῦλα γεγένηται. id est ἐκεῖνοι μὲν γηράσαντες et συντριβέντες—εὐάλωτοι et δούλοι γεγένηνται.

ἐμπαυδοτροφεῖν] ἐνεργαζόμενοι καὶ ἐμπαυδοτροφούμενοι τῇ Ἀρχιάδου οὐσίᾳ. e re familiari Arch. quæstum facientes, unde et ipsi laute vivant, et liberos educunt 1087, 22.

ἐμπειρία] ἐμπειρίαν τινὰ τοῦ πολέμου κτᾶσθαι 17, 11. εἰ δ' οὖν ἐστὶ καὶ παρ' ἐμοὶ τις ἐμπ. τοιαύτη 318, 13. ἐμπειρίαν ἑκατέρου τούτων φιλοσοφίας παραδιδούσης 1413, 19. τὴν ἐκ τῶν πραγμάτων γιγνομένην ἐμπ. σφαλερὰν οὖσαν 1414, 4. αἱ γὰρ ἐμπειρίαι καὶ τὸ πολλὰ ἑωρακέναι τούτ' ἐμποιοῦσι. [scil. τὸ νῦν ἔχειν] 1452, 18.=ἡ ἐμπειρία τῶν (ὑπὸ μέθης) παρανομουμένων A. 127, 22. ἐβουλόμην τὴν δύναμιν τοῦ λέγειν καὶ τὴν ἐμπειρίαν τῶν πραγμάτων ἐξ Ἰσού μοι καθεστάναι 129, 27. 32. ὁ χρόνος καὶ ἡ ἐμπειρία τὰ μὴ καλῶς ἔχοντα ἐκδιδάσκει τοὺς ἀνθρώπους 131, 8. verum 141, 24. simplex διδάσκει legitur.

ἐμπειρος] ἀνὴρ ὅλος ἐμπειρος πολέμου 23, 7. πολλῶ πρὸς τὰ λοιπὰ τῆς πάσης πολιτείας ἔσσεθ' ἐμπειρότεροι 286, 7.=ἐμπειρότερος Æ. 12, 5.=A. 115, 26. 130, 6.

ἐμπείρους] παῖδια ἐπισταμένη τρέφειν καὶ παιδεύειν ἐμπείρους 1351, 7.=ἐμπείρους θεραπεύειν τοὺς κάμνοντας De. 178, 29.

ἐμπιπλάναι] τὴν ἀναιδῆ αὐτοῦ γνώμην ἐνέπλησεν 543, 24. ἀπέπικον καὶ ἐνεπλήσθησαν ταῦτα ποιοῦντες 1265, 13.=ἀπολαύων καὶ ἐμπιπλάμενος τῆς διδομένης ὑφ' ὑμῶν αὐτῶ ἐξουσίας, abutens et ingurgitans sese usque ad satietatem et fastidium, potestate ipsi a vobis data Æ. 72, 15. ἐνεπίπλατο ἡ ὀρχήστρα χρυσοῶν στεφάνων 86, 34.=ἐπειδὴ τάχιστα ἐνεπέπληντο L. 180, 3.

ἐμπιπράναι] μόνον οὐκ αὐτὴν τὴν οἰκίαν ἐμπρήσας 845, 19.=ἐμπιπράναι τὰς οἰκίας Æ. 71, 4.

ἐμπίπτειν] εἰς λοιδορίαν 73, 17. ἐπειδὴν τι τῶν πρὸς Φίλιππον ἐμπέση. si qua rerum ad Philippum pertinentium mentio incidat 146, 1. ἐμπέπτακα εἰς λόγους, οὓς αὐτίκα μάλα ἀρμόσει λόγειν 240, 1. 244, πεπ. 312, 20. εἰς χρόνους καὶ πόλεμον καὶ τριβὴν ἐμπέση 365, 15. νόσημα δεινὸν ἐμπέπτακεν εἰς τὴν Ἑλλάδα 424, 3. ἐμπέση τοιοῦτός τις ὑμῖν λογισμὸς 557, 1. εἰς τὸ δεσματήριον 788, 17. 24. ἐπὶ πονηρίᾳ καὶ τοῖς ἀσχίστοις ἐμπεπτακότες εἰς τὸ οἶκημα 789, 15. ἐμπεσὼν εἰς ἀλλότρια δόξεις ὥς οὐ προσήκουσιν οὕτω χρῆσθαι 1004, ult. ἐμπεσεῖται τὸ ὕδωρ εἰς τὸ ἡμέτερον χωρίον 1273, 8.=εἰς τοὺς ἀσεβεῖς τριάκοντα ἐνεπέσαμεν Æ. 51, 38. ἐμπιπτούσης τοσαύτης ταραχῆς 65, 14. ὑπερορίζομεν τὰ ξύλα, καὶ τοὺς λίθους, καὶ τὸν σίδηρον, εἰς τινὰ ἐμπεσόντα ἀποκτείνῃ 88, 36.=ἐμπίπτειν εἰς νόσον A. 113, 31. εἰς ὑποψίαν 116, 37.=ἐμπίπτειν εἰς τὸν μύλωνα L. 93, 24.=ἐμπίπτειν εἰς τὸ δεσματήριον D. 106, 14.=ἐμπίπτειν εἰς μέσην τὴν τῶν βητόρων δυσμένειαν De. 178, 33.

ἐμπλεῖν] ὁ ἐμπλέων est agens in rebus, (factor, commissarius) quem negotiatores, proficisci ipsi, et domo abesse non valentes, loco sui mittunt, in nave merces suas vehente, ut curam earum mercium pervehendarum et dividendarum, ærisque redigendi habeat. τοῦ παρ' ἡμῶν [scil. πεμφθέντος] ἐμπλέοντος 884, 11.

ἐμπλήθειν] ἐλπίδων κενῶν ἐμπλήσας Æ. 24, 27.

ἐμπληξία, vecordia, stoliditas, furor Æ. 24, 30. ἐμπληξίαν πολιτείας τινὲς ἐνειδίξουσιν, exprobrare alicui vecordiam in gerenda republica, inconstantiam, vacillationem et titubationem animi studiique, modo secundantis, modo prementis eundem, alternis, nulla perspicua de causa 50, 10.

ἐμπνους A. 116, 6. 118, 9.

ἐμποδίζεῖν] νόμους τιθέναι τὴν πόλιν αὐτὴν ἐμποδίζοντας, velut laqueis, aut pedicis constringentes, et pessumdantes 730, 13.=ἐμποδίζουσιν τοὺς τῆς πόλεως καιροὺς Æ. 85, 35.

ἐμπόδισμά τι ἦν τοῦτο Φιλίππῳ, καὶ δυσχερές. obstaculum erat, et id quidem tractatu atque amolitu difficile 30, 17.

ἐμποδῶν οὐδὲν ἐποιήσατο τῷ τοιούτῳ λόγῳ 548, 22.=ἐμποδῶν ἀπάντων ὄντων omnibus ejus criminibus simul se ingredientibus et me enarrare conantem obruentibus atque præpeditibus, et ad initium enarrationis eniti haud sinentibus An. 30, 16.=τὸ μὲν οὖν ἐμὸν οὐκ ἐμποδῶν ὑμῖν ἔσται. ego vobis non officiam L. 114, 8. ἐμποδῶν ποιεῖσθαι tu ergi se aliqua excusatione, latere pone aliquid

veluti propugnaculum. ἐμποδὼν γὰρ ἢ ὄρκους, ἢ συνθήκας, ἢ χρόνους, ἢ ἐπ' αὐτοφώρῳ τι ποιεῖται, αὐτῷ δὲ τῷ πράγματι οὐ πιστεύει καλῶς ἀγωνεῖσθαι 138, 18.

ἐμποιοῖν] χρόνους ἐμποῖητε τοῖς πράγμασι 129, 14. 651, 26. 944, 9. 1432, 25. διατριβὰς 1158, 8. αἱ ἐμπειρίαι καὶ τὸ πολλὰ ἑωρακεῖν ἐμποιοῦσι τὸ νοῦν ἔχειν 1452, 18. ἐμποιοῖν τινὶ λήθην ἢ συνήθειαν τῶν ἀδικημάτων 342, 10.

ἐμπολεμεῖν τὴν χάραν παρέχουσιν An. 26, 41.

ἐμπορεῖα] οἱ δὲ ἐνέπλεον ταῖς ἐμπορεῖαις. eadem nave, qua merces, vehabantur, et intererant exportationi et importationi mercium 1285, 9.

ἐμπορεῖσθαι] ἐπὶ τῇ προφάσει τοῦ ἐμπ. συκοφαντοῦντας 893, 7. = δίδασκον ἐμπορεῖσθαι, deditus esse vitæ generi, et id veluti negotiationem quandam exercere Æ. 21, 39.

ἐμπορία] αἱ ἐμπορίαι τοῖς ἐργαζομένοις οὐκ ἀπὸ τῶν δανειζομένων, ἀλλ' ἀπὸ τῶν δανειζόντων εἰσὶν 922, 10. ἐφ' ἑτέρα ἐμπορία ἀποδημῶν 1236, 23. = αὐτοῦ τὴν ἐμπορίαν ἔφασκεν εἶναι L. 908, 10. = ἐμπορίαν εἰσάγειν Ly. 155, 13.

ἐμπορικὸς] ἐμπορικαὶ δίκαιι lites inter mercatores Athenis intra mensem finiebantur. ἐμπορικαὶ δίκαιι οὐκ ἴσαν, ὥσπερ νῦν, ἀκριβεῖς, αἱ κατὰ μῆνα, ποιοῦσαι μὴδὲν δεῖσθαι συμβόλων τοὺς τοσοῦτον ἀλλήλων ἀπέχοντας 79, 23. ἐμπορικοὶ νόμοι. jus negotiatoribus constitutum 924, 10. ἐμπορικὰ χρήματα 940, 20. pecuniæ insumendæ mercibus coemendis, et ubi per mare alio pervectæ fuerint, dividendis. ἐμπορικὴν δίκην καταδικάσασθαι. effecisse, ut aliquis in causa mercatoria condemnaretur 571, 21.

ἐμπόριον] ἐμπορίων κεκλισμένον. portubus clausis 22, pen. 422, 26. πρὸς τοῖς τῶν ἐμπορίων στόμασι 49, 9. ἐπιδανείζεσθαι ἐκ τοῦ ἐμπορίου 922, 4. ἐν ἐμπορίᾳ καὶ χρήμασιν ἐργαζόμενος ἄνθρωπος 957, 27. οἱ ἐπιμελεῖται τοῦ ἐμπορίου. the court of judicature for adjusting or arranging affairs of commerce, arbitri bursæ, vel causarum mercatiliū judices 1324, 18. = τὰ ἐμπορία κεκλεῖσθαι L. 165, 28. = portus Athenis et universa res mercatoria ibi exercitata. ἐμπόριον ἐπιμελεῖται D. 106, 19. οἰκοδόμημα ἐν τῷ ὑμέτερῳ ἐμπορίῳ (Piræo) ἢ ἐν τῷ ἄστει 102, 27.

ἐμπορος] οἱ τῆς παρ' ὑμῖν πολιτείας *ἐμποροὶ 164, 3.

ἐμπορκᾶν] διπλᾶ ἱμάτια ἐμπροσθημένους Ly. 153, 5. milites in castra euntes dupla saga fibulis adstricta gerebant.

ἐμπουσα] ἦν *Ἐμπουσάν ἅπαντες ἴσασι καλουμένην, διὰ τὸ πάντα ποιεῖν καὶ πάσχειν 270, 25.

ἐμπρησις] ἐμπρήσεις οἰκιῶν Æ. 76, 3.

ἐμπροσθεν] τοὺς ὁρθῶς τῷ πολέμῳ χρησόμενους οὐ δεῖ ἀκολουθεῖν τοῖς πράγμασιν, ἀλλ' αὐτοὺς ἐμπροσθεν εἶναι τῶν πραγμάτων 51, 15. τὰς αἰτίας τὰς τῶν ἡδικοτάτων ἐμπροσθεν εἶναι τοῦ δικαίου potiores esse jure 1297, 26. = ἐμπροσθεν τῶν νόμων μὴ πολιτεύου, ἀλλ' ὕστερος, legibus modum præscribere, leges ad libidinem tuam detorquere, et invitas cogere ad obsequendum tibi, ne aude, sed ipse tu eas sequere Æ. 57, 11. = ἐμπροσθεν τῶν ἐκωνύμων I. 54, 40.

ἔμψυος exulceratus, suppuratus 1260, 26.

ἐμπαλεῖν. ἐξ ὧν ἐνεπώλησαν. *by the sale of which they obtained*—quorum e venditione redegerunt I. 88, 26.

ἐμφανής] ἐμφανείς οὐδέπω καὶ τήμαρον ἐνήνοχε τὰς συνθήκας 898, 4. ἐμφανῇ καταστήσαι τὰ χρήματα 1239, 5. ἐξ ἐμφανῶν καταστάσεως 1251, 3. τὰ ἐνέχυρα καθίστησιν ἐς ἐμφανής 1283, 26. ἐμφανῇ καὶ ἀνέπαφα παράσχης 1294, 8. 15, pen. = ἐμφανῇ τὰ σώματα τῶν οἰκετῶν παρασχέτω Æ. 14, 18. = προσκαλέσατο εἰς ἐμφανῶν κατάστασιν I. 59, 22. = ἐμφανῇ παρέχοντας τὸν ἄνδρα. *in medio proponentes. to exhibet in person* A. 133, 34.

ἐμφανίζειν] ὃν ἡ τύχη καὶ τὸ δαιμόνιον ἀλυσιτελῇ μὲν φίλον, συμφέροντα δὲ ἔχθρὸν ἐμφανίζει 188, 13. τὸ πιστὸν 600, 9. σοὶ διὰ τῶν τῆς ὀφεικῆς σημείων τὰ κάλλιστα τῶν ἡθῶν ἐνεφάνισε (deus puta) 1405, 11. = quasi præsens coram exhibere et sistere oratione Æ. 18, 13. = ἐνεφάνισε τὰ χρήματα. *indicavit, protulit, numeravit, representavit pecuniam* I. 105, 18.

ἐμφανῶς συνῆν ὅποτε βουλευθείη πανταχοῦ 1356, 1.

ἐμφράττειν τὸ στόμα 406, 5. = οὕτω ταῖς αἰτίαις τὰς κατὰ σαυτοῦ ἐνέφραξας κατηγορίας, obstruxisti viam accusatoribus, quominus in jure te persequi possint, criminationum multitudine, quas tu eis intentas Æ. 85, 32. = ἐμφράττειν ἀπάσας ὁδοὺς τῆς ἀδικίας Ly. 165, 25.

ἐμφορμος. incessus præsidio militari. πόλεις Ἑλληνίδας ἐμφορούρους ἐποίησε 289, 10.

ἐμφρων] ἔτι ἐμφρονα εὐρόντες. *yet in his senses* A. 118, 10.

ἐμφυτος] ἀλλ' οὐκ ἦν ταῦτα Ἀθηναίοις πάτρια, οὐτ' ἀνεκτὰ, οὐτ' ἐμφута 295, 25. τὴν ἐμφυτον τοῦ ζῆν ὑπερεῖδον ἐπιθυμίαν 1389, 4. = laudatur a Lysia Carcini poetæ illud τὰς γὰρ ἐμφυτους ὁρθῶς παγείσας φρένας οὐδεὶς ἐπαίρει καιρὸς ἐξαμαρτάνειν L. ap. Harpocr. in v. Καρκίνος. = ἐμφυτος αἰσχροκέρδεια D. 104, 5. πονηρία 110, 32.

ἐν τοῖν δυοῖν ὀβολοῖν θεσάφουον ἂν spectassent ex iis subsellis, quæ mercede binorum obolorum conducuntur 234, 24. ἐν pro διὰ propter. ἐν οὐδενὶ τῶν παρ' ἐμοῦ εὐρήσετε γεγονυῖαν τῇ πόλει 308, 7. pro διὰ cum genitivo per. τοῖς ἐν αὐτοῖς τοῖς πράγμασιν ἐλαγχομένοις 1328, 24. πολλὰ τῶν δικαίων ἐν τῷ φῆσαι Λυκούργον ἐκρίνετε 1475, ult. pro ἐκ. ὡς οὐ μεμαθηκότες καὶ ἐν τοῖς ἐν ἀρχῇ εἰρημένοις. pro ἐκ τῶν—εἰρημένων 1098, 18. pro ἐπὶ. ἥκιστα ἐν οἷς ἀκηκόατε ἀξίος ἐστὶ μισεῖσθαι 615, 1. pro κατά. ἐν γε τοῖς παρ' ὑμῖν νόμοις ἐξέσται. id est κατὰ τοὺς π. ὅ. νόμους 505, 20. pro παρὰ, vel ἐγγύς. τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν 172, 22. ἡ μεγάλη πρὸς Λακεδαιμονίους μάχη ἐγένετο ἐν Κορίνθῳ 472, 24. ἐν cum genitivo. τὸ χωρίον τὸ ἐν γειτόνων μοι τοῦτο 1249, 19. redundat ante v. κοσμοῖν. λόγους ἐπιταφίους, ἐν οἷς κοσμεῖτε τὰ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἔργα 499, ult. τὰ ἐν αὐτοῖς res vestræ civiles 35, 26. ἐν ταῖς μεταλλικαῖς [scil. δίκαις] δικάσεται 977, 16. ἐὰν μὴ ἐν νομοθέταις. nisi consensu, consentientibus et jubentibus Nomothetis 710, 18. ἐν οὐδενὶ τῶν μετρίων 283, 6. ἐν προκλήσει διαθήκας ἐμαρτυρεῖτε 1113, 5. ἐν ὑμῖν. coram vobis, in concione. in judicio

vestro 764, 15. 813, 10. ἐμοὶ ἐν χιλιαῖς [scil. δραχμαῖς] ἐστὶν ὁ κίνδυνος 701, 1. periclitor, ne mille drachmis mulcter. = λυπεῖν τινὰ (molestia afficere) ἐν εὐθύναις Æ. 1, 2. τοὺς ἐν χειρῶν νόμῳ τὰς πολιτείας καταλύοντας 1, 24. ἐν πλείστῃ ποιῆσθαι ὑποψία 2, 19. μηδὲνα τῶν ἐν ἡλικίᾳ 2, 35. ἀποτισάτω (scil. τὴν ζημίαν) ἐν ἑνδεκα ἡμέραις μετὰ τὴν δίκην 3, 17. ὅλως δ' ἐν δημοκρατίᾳ τὸν εἰς ὀτιοῦν ὑβριστὴν οὐκ ἐπιτῆδειον ἡγήσατο εἶναι συμπολιτεύεσθαι 3, 24. μηδ' ἐν ταῖς κοιναῖς στεφανηφορίαις στεφανοῦσθαι 4, 1. πομπὴ Διονυσίων τῶν ἐν ἄστει 6, 40. ἀφελῆσθαι οὔτε τὴν ἀλήθειαν, οὔτε τὴν ἐν τῇ πόλει φήμην 7, 30. ὧν ἐν ταῖς οἰκίαις ἀνειλημμένος γέγονε 8, 12. οὗτος μὲν οὖν ἄπεισι μετὰ τῶν κληρούχων ἐν Σάμῳ 8, 19. ταῦτ' ἐγὼ λόγῳ μόνον σαφῶς ἐν ὑμῖν εἰπὼν οὐκ ἂν ἰδεξάμην ζῆν 8, 32. ἀφθονία ἐν τοιαύτῳ ὧν 8, 40. ἐν παντὶ κακῷ γενόμενος, ad extremam adductus miseriam 9, 27. ἐπαγγέλλαν τινὶ ἐν τῷ δήμῳ ἀπειλεῖν, denunciationem diei ad causam dicendam in concione populi interminari 9, 35. νυκτερεῦειν ἐν ἀλλοτρίαις οἰκίαις 11, 12. διαψηφίσεις ἐν τοῖς δήμοις 11, 21. ἀκριβέστατον συνέδριον τῶν ἐν τῇ πόλει, senatus Arcepagiticus 13, 11. ἐργαστήρια δύο ἐν τοῖς ἀργυρεῖσι 14, 27. ἐν τοῖς ἀδυνάτοις μισθοφορεῖν 14, 40. ἐν τῇ ψήφῳ, in suffragatione ipsa, cum res devenisset ad suffragationem 15, ult. περιττὸς ἐν τοῖς λόγοις Δημοσθένους 16, 41. παραφέρει δ' αὐτὸν ἐν σκώμματος μέρει, pro joco 17, 40. ὥς ἐν διατριβαῖς γεγονώς 18, 35. ὀχληρὸς ἐν τοῖς γυμνασίοις 19, 7. τάττομεν εἶναι Ὅμηρον ἐν τοῖς πρεσβυτάτοις καὶ σοφωτάτοις τῶν ποιητῶν 20, 4. τὰ ὁπτα αὐτῶν ἐν τῇ αὐτῇ σορῷ κεῖσται 20, 34. χρυσῶν ἐν ἀμφιφορεῖ, in urna 21, 11. ὥς ἑμοῦ ἐτράφειμην περ ἐν ὑμετέροισι δόμοισι 21, 12. καμπαδῶν ὄντων ἐν Κολυττῷ 22, 26. ἀπορεῖν εὐχάμην τοιούτων ἔργων ἐν τῷ λόγῳ 22, 41. γεῖναι δ' ἐν τοῖς ψηφίσμασι εὐχὰς ὑπὲρ τῆς πόλεως ταῖς σεμναῖς θεαῖς 26, 37. καταλείπεται ἡ πράξις ἐν ταῖς ὑμετέραις γνώμαις 27, penult. τῶν σεσωφρονημένων ἐν τῷ βίῳ μοι χάριν ἀπειληθέναι νομίζω 28, 21. ἐν ἅπασι τοῦτοις τέταγμασι 29, 15. ἱερείας ἐνύπνιον τῆς ἐν Σικελίᾳ 29, 23. ἑλάω ὑπὸ ληστῶν ἐν σπονδαῖς Ὀλυμπικαῖς 29, 35. διαλαμβάνων γὰρ ἕκαστον ἡμῶν ἐν μέρει 33, 26. ἀπορία ἐν τῷ λόγῳ 33, 30. τῆς ἐν τοῖς πότοις ἐπιδειξιοτήτος 34, 20. ἐν τῷ ἡμῶν λόγῳ εἰπὲ 35, 32. Διονύσια τὰ ἐν ἄστει 36, 3. ἐν πίδασι δεδομένον 38, 9. συνεπαπτόμενοι τῶν συμμάχων ὥσπερ ἐν τοῖς σπένδουσι τῶν ἱερῶν 39, 16. ἐν ταῖς φονικαῖς δίκαις ἐπὶ Παλλαδίᾳ 39, 35. ἀποκινδυνεύειν ἢ τινι, in aliquo periculum facere 41, 42. ἔνορκον ἦν ἐν τοῖς ὄρκοις 43, 14. ἐν μονοξύλῳ πλοῖῳ με εἰσπλεῖν τῆς νυκτὸς ὥς Φίλιππον 44, 30. πρὸς ἑνδεκα ἀμφορέας ἐν διαμεμετρημένῃ τῇ ἡμέρᾳ κρῖνομαι 45, 1. οὐδ' ἂν φησιν ἐν βασάνοις ἀνδραπύδων γίνεσθαι 45, 8. ἀκμάζειν ἐν τῇ μανίᾳ 46, 22. ἀριστεύειν ἐν τοῖς κινδύνοις 47, 38. συμπέλεγμαι ἐν τῇ πολιτείᾳ ἀνθρώπων γόητι 48, 32. σκάπτειν ἐν ἀμπελοურγίᾳ 49, 13. ἀναστρέφεσθαι ἐν ὑμῖν 49, 23. εὐχὰς ἐν τοῖς ψηφίσμασι ποιῆσθαι 49, 24. διαφανὴς ἐν τούτοις ἦν 50, 2. προᾶνει ὥσπερ ἐν τοῖς χοροῖς 50, 4. ἡ ἐν τοῖς μέρεσι καλουμένη στρατεία 50, 34. αἱ ἐν τοῖς ἐπωνύμοις ἔξοδοι 50, 38. ἔξοδοι ἐν τοῖς μέρεσιν ibid. μάχη ἐν τοῖς ἐπιλέκτοις 50, 40. ἐν τοῖς πολέμοις

ἔπλεον οὐχ ἀπτόμενοι 52, 2. προλαβεῖν ἐν ταῖς συνθήκαις ἡμῶν ἅπαντα 52, 7. θόρυβον τὸν τῶν συκοφαντῶν ἤδη πολλοὶ τῶν τὰς ψυχὰς ἐν τοῖς πολέμοις λαμπρῶν οὐκ ὑπέστησαν 52, 26. ἐν ταῖς ὑμετέραις διατριβαῖς βεβίωκα 52, 30. διαψηφίσαις ἐν τοῖς δήμοις ὅταν ἦσαν, ut rei memorabilis meminit 52, 32. χαρὶς καὶ ἐν μέρει περὶ ἐκάστου γνώμην ἀποφαίνεσθαι 54, 3. 15. τὸ κάλλιστον καὶ σωφρονέστατον κήρυγμα τῶν ἐν τῇ πόλει σεσίγηται, τίς ἀγορεύειν βούλεται 54, 14. ἀναγορεύεσθαι ἐν τοῖς ἀγῶσι 55, 14. ἀρχαῖς ἀποκληροῦσιν οἱ θεσμοθέται ἐν τῷ Θησειᾷ 55, 35. τὰ μέγιστα τῶν ἐν τῇ πόλει συνεδρίων ὑπὸ τῶν δικαστηρίων ἐσχεταὶ ψῆφον 56, 29. ἐργολαβεῖν ἐν τοῖς κηρύγμασιν 58, 26. ἀκύρους νόμους ἐν τοῖς κυρίοις ἀναγεγράφαι 59, 2. θεσμοθέταις προστέτακται καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν διαρθοῦν τοὺς ἐν τῷ δημοσίῳ νόμους 59, 7. ἐν σανίσι ἀναγεγραφότας ἐκτιθέναι πρὸς θεὸν τῶν ἐπαυύμων 59, 11. προξενίας εὐρέσθαι ἐν ταῖς ἔξω πόλεσι 59, 26. ἀπελευθεροῦν οἰκίτην μηδένα ἐν τῷ θεάτρῳ 59, pen. στέφανον χρυσοῦν, ὃς ἂν ἐν θεάτρῳ ἐν ᾧ αἰεὶ ἀναρρηθῇ, ἱερὸν Ἀθηνᾶς εἶναι κελύει ὁ νόμος 60, 9. ὑπόμνημα ἐν οἰκίᾳ ἔχοντες 60, 17. προαγῶν ἐν τῇ ἱερᾷ ἡμέρᾳ 63, 14. προσγράφειν ἐν τῷ δόγματι 63, 31. αὐτομολοῦντες ἐν τῇ πολιτείᾳ 64, 22. οὐ δίκαιον ἡγοῦμενοι τὴν ὀργὴν ἀπομνημονεύειν ἐν τῷ πιστεωθέναι 66, 1. ἐν ῥητῷ χρόνῳ 71, 12. σύλλογος ὁ ἐν Πύλαις 71, 27. οὐκ ἐπιδημοῦντος ἐν Μακεδονίᾳ Φιλίππου 71, 41. κατατιθέναι χρήματα ἐν ῥητῷ χρόνῳ 72, 1. οἱ τὸ ἐν Δελφοῖς ἱερὸν ἡλευθέρωσαν 72, 30. ἐν τῇ τοῦ κρατοῦντος καὶ προηδικημένου μετρίότητι κριθῆσονται 72, 37. δισκευασμένοι ἐν τοῖς ὅπλοις 73, 31. μισθοφορῶν ἐν τῷ ξενικῷ καναῖς χώραις 74, 21. ὅτι περὶ τῶν ὑπαρχόντων ἀγαθῶν ἐν ἡμέρας σμικρῷ μέρει διαγωνιῖται 74, 34. γίνεσθαι μοι μικρὸν χρόνον τὴν διάνοιαν (id est κατὰ τὴν διάνοιαν) μὴ ἐν τῷ δικαστηρίῳ 75, 20. μὴ τρόπαιον ἰσᾶτε ἐφ' ὑμῶν αὐτῶν ἐν τῇ Διονύσου ὀρχήστρᾳ 75, 40. ὁ δ' Ἀλέξανδρος ἀπειλημμένος ἦν ἐν Κιλικίᾳ 77, 9. σιτήσεις ἐν πρυτανείῳ 79, 17. οὐ γὰρ φοντο ἐν τοῖς γράμμασι τιμᾶσθαι δεῖν, ἀλλ' ἐν τῇ μνήμῃ τῶν εὐ πεπονθότων 79, pen. σιτήσεις ἐν πρυτανείῳ εὐρημένους 82, 7. καταλογιζέσθω μηδεὶς τοῦθ' ὑμῶν ἐν ἀρετῇ 82, 40. δαυροδοκία ἐν τῇ πολιτείᾳ 84, 29. τὰς ἐν τοῖς γυμνασίοις μετὰ τῶν νεοτέρων μου διατριβὰς καταμέμφεται 84, 40. ἀναγκαζόμενος ὑπὸ τῆς ἐν τῇ φύσει δαπάνης 85, 8. πολὺν φέρων ἐν ταῖς διαβολαῖς τὸν Φίλιππον καὶ τὸν Ἀλέξανδρον 85, 33. ἀποδίδοσθαι τοὺς καιροὺς, ἐν οἷς ἦν σώζεσθαι 86, 6. ἀνὴρ γὰρ ἰδιώτης ἐν πόλει δημοκρατουμένη νόμῳ καὶ ψήφῳ βασιλεύει 87, 8. ἐπὶ τελευτῆς ἐνέγραψεν ἐν τῇ ἐπιστολῇ 88, 1. ἀσχήμεν ἐν τῷ βίῳ καὶ βδελυρὸς 89, 3. ξενικῶν στεφάνων καὶ κηρυγμάτων ἐν τοῖς Ἑλλήσιν ἐπιθυμοῦντα 89, 15. = pro ἐπί. ἐν τῷ τρίτῳ μέρει τοῦ κλήρου ἐγγίγντο υἱὸς ποιητός. hac lege, ut non nisi trientem hereditatis cerneret I. 52, 10. ἐν παντί τῷ οἴκῳ ἐπὶ κληρὸς ἐγγίγντο. ut esset hæres ex asse 80, 3. = penes. ἐν ὑμῖν ἐστὶ τοῦτ' ὀρθῶς διαγνώαι A. 113, 42. ἐν ἐμοὶ τὰ δίκαια φανεύται 116, 44. ἐν τούτοις ἐστὶν αὐτοῖς ἡ ἀφέλεια 133, 15. b) inter, apud, coram, in cœtu vel corona. ἐν ἀνδράσι γε καλοῖς καγαθοῖς (sub. λέγοντι) καὶ ἀνευ τῆς αἰτήσεως ὑπάρχειν τὴν ἀκρόασιν 129, 40. = ἐν τῷ ἡμῶ λόγῳ An. 4, 31. 5, 43. 8, 19. ἐν ὑμῖν ἦσαν οἱ λόγοι. in concione

vestra 6, 10. ἐν ἐκείνῳ pro ἐπ' ἐκείνῳ penes eum, in ejus potestate 6, 19. ἐν ἀπορρήτῳ συλλαμβάνειν 7, 5. ἐν ἀπορρήτῳ ἴσασι 22, 11. ἐν ἀπορρήτῳ εἰσήγγειλα 22, 24. ἔδωκεν ἡμᾶς ἐν τοῖς ξύλοις 7, 6. ἔνοχος εἶναι ἐν τοῖς αὐτοῖς, ἐν ὁσπερ 11, 6. ἐνέχασθαι ἐν τῷ αὐτῷ. ubi ἐν videtur redundare. ὁ ἀγων ἐν τῷ ἑμῷ σώματι καθέστηκε 14, 16. τοῦτο μόνον ἰσχυρὸν εὐροι τις ἂν ἐν τοῖς λόγοις 20, 17. ἐν αὐτῷ τούτῳ per id ipsum. ἐν ᾧ ἐγὼ κακῶς ἔπραττον, ἐν τούτῳ ὑμᾶς σώζεσθαι 21, 1. εἶναι ἐν ἀσφαλείᾳ 22, 23. πάντῳ ἂν μοι τοῦτο ἐν μεγάλῃ ἡδονῇ γένοιτο pro magno gaudio, loco magni gaudii 22, 27. id est, foret hoc mihi perquam jucundum. ἔτι καὶ νῦν ἐγγέγραπται ἐν τῷ βουλευτηρίῳ, id est εὐρίσκεται γογραμμένον ἐν τῷ βουλευτηρίου ἀρχεῖῳ 22, 35. εἴ τῳ διαβολὸν τι ἐν τῇ γνώμῃ παρέστηκεν. ubi ἐν redundare videtur. pro εἰ γνώμῃ τινὸς ὑμῶν παρέστηκεν διαβολή τις κατ' ἐμοῦ 22, 38. αἱ τῶν νέων διατριβαὶ οὐκ ἐν τοῖς γυμνασίοις, ἀλλ' ἐν τοῖς δικαστηρίοις εἰσὶ 32, 4. num recte habet dictio p. 4, 2. οἱ φεύγοντες ἐν τοῖς μυστηρίοις, pro ἐπὶ τοῖς ἐν τοῖς μυστηρίοις πεπραγμένοις, ob facinora in sacris Eleusiniis perpetrata? num recte habet dictio *ἐν ἀνδρία νικᾶν? 34, 29. = ἐν ὑμῖν ἐστὶ L. 95, 5. in vestra potestate situm est. ἐν ὑμῖν apud vos, coram vobis 115, 13. ita ἐν τοῖς λ. coram triginta tyrānnis 120, 34. ἐν τέτταρσιν ἢ πέντε ἔτεσιν *for four or five years together* 154, 28. Proxime τρία ἔτη συνεχῶς. et 156, 30. τέτταρα ἢ πέντε ἔτη ἐφεξῆς. ἐν ἀνάγκῃ v. Ἀνάγκη. ΤΑΥΛ. οὐδὲν λήσει ἐν *αὐτῇ, id est ἐν τῷ αὐτῆς δέρματι, vel διὰ τῆς βασιάνου πάντα φανερωθήσεται, αὐτῆς μηνυούσης ἕκαστα 102, 14. ἐν pro ἐπὶ vel διὰ. δις ἐν ταύτῳ ἐνδείκνται. pro ἐπὶ τῷ αὐτῷ ἐγκλήματι, vel διὰ τὸ αὐτὸ ἐγκλημα 105, 42. ἐν τῇ προφάσει ταύτῃ (pro ἐπὶ) 130, 43. ἐν δισχιλίαις (sub. ψήφοις) ὁ δῆμος ἐψηφίσατο. id est μετὰ δισχιλίων ψήφων. *judicium illud populi conflatum erat e bis mille viris sententiam ferentibus* 133, 5. τίνα χρὴ ἐλπίδα σωτηρίας ἔχειν, ὅταν ἐν χρήμασιν ἢ penes facultates sit τῇ πόλει σωθῆναι, ἢ μὴ 178, 4. = ἐν pro ὑπό. ἔχειν ἐν τῇ ψήφῳ τινά. in potestate sua ad damnandum absolvendumve habere Ly. 151, 25. *ἐν ὑμῖν ἐστὶ. penes vos est 154, 25. redundat in isto, ἐλογεῖα ἐπιγογραμμένα ἐν τοῖς μνημείοις 168, 10. = prope, apud. τὴν ἐν Κερκύρα ναυμαχίαν νικᾶν D. 110, 21.

Hendiadyoῖν. ἡ ναυμαχία καὶ ἡ συμφορὰ τῇ πόλει ἐγγίνετο. id est aut ἡ κατὰ τὴν ναυμαχίαν (vel ἡ διὰ τῆς ναυμαχίας) συμφορὰ, aut ἡ ναυμαχία καὶ ἅμα αὐτῇ καὶ ἡ συμφορὰ L. 124, 12.

ἐνάγειν] ταῦτα τηνικαῦτα ἐνῆγεν ἐμὲ ποιήσασθαι I. [21, 25.]

ἐναγής, obnoxius piaculo, vel banno (ut medio ævo usurpabant) exclusus communione sacrorum Æ. 69, 5. ἐναγής τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τῆς Ἀρτέμιδος etc. 69, 13. ἐξάγειν ἐκ τοῦ ἱεροῦ ὡς ἐναγῇ 70, 14.

ἐναγίζειν] ἐπὶ τὰ μνήματα ἵεναι χεόμενον καὶ ἐναγιοῦντα I. 61, 20. ποῦ οἱ παῖδες ἐναγίζουσι καὶ χέονται. suffiunt et libant 62, 40. ἔσται τις ὁ καὶ ἐναγίων καὶ πάντα τὰ νομιζόμενα αὐτοῖς ποιήσων 66, 25.

Enallage a) Casuum. Dativus pro Genitivo. τὰ τῆς τροφῆς

τοῖς ξίνοις αὐτῶ pro τῶν ξένων αὐτοῦ 15, 24. Nominativus absolutus pro genitivo. ἄ—ἔνια. pro ὧν ἔνια 1259, 18. Accusativus absolutus, vel consequentiæ, pro genitivo. ὡς ἅπαντα Φίλιππον ποιήσοντα 82, 11. b) Numerorum. Singularis pro plurali. ut p. 1148, 8. 1249, 26. 1459, 20. Pluralis pro singulari. ὅπως ἡ βουλή συναχθῶσι. pro συναχθῆ, αὐτοὶ οἱ βουλευταὶ συναχθῶσι 249, 20. πάντες δὲ τοῦ στόλου πλεόντων ἐν τάξει 569, 1. ὅ τι γνοίησαν περὶ ἐμοῦ, τοῦτοις [pro τούτῳ] ἤθελον ἰμμένειν 1302, 21. ἴάν τις τὰ τῶν συκοφαντούντων ποιῇ, ἔνδειξιν κατ' αὐτῶν [pro αὐτοῦ] εἶναι 1325, 9. c) Generis. ταῦτ' ἔλεγεν ἡ μιὰ καὶ ἀναίδης αὐτῇ κεφαλῇ, ἐξεληλυθῶς (pro ἐξεληλυθυῖα) quia oratio refertur ad rem significatam, scil. ὁ ἄνθρωπος 552, 22. ἐγγράφης τὴν τιμὴν αὐτῶν ὀφείλων, *ὅ [pro ἡ, vel ὅη] ἀποτίσθῃ τῶν φιαλῶν 1203, 13. ἃ οὗτος κατατιτάται περὶ αὐτῆς, ταύτας τὰς διαβολὰς ἔξομν. 1310, 1. d) Modi. Indicativi pro infinitivo. ὡς οὐ δεῖ θορυβεῖσθαι—ἔσται γὰρ ἅπαντα καλῶς. pro ἔσσεσθαι 237, 7. πολλοῦ γε καὶ δεῖ (pro δεῖν, vel δέον) διάρρυσεν 631, 5. Infinitivi pro indicativo. ἐφ' ᾧ ἐπιγεγράφθαι (pro ἐπιγεγράφεται) 1107, 10. Optativi pro infinitivo. δέοι, pro δεῖν 15, 22. et vice versa. ἐπειδὴ φῆσαι πάντας τοὺς δικαστάς, pro ἐπειδὴ φῆσαιεν πάντες οἱ δικασταὶ 766, 1. e) Temporis præsens pro præterito, aut imperfecto. καθυφῆκε καὶ—ἀπαλλάττεται pro ἀπηλλάττετο 1333, 3. et inverse. καὶ τότε καὶ νῦν ἤθελον. pro καὶ τότε ἤθελον, καὶ νῦν ἠέλω 855, 22. f) Constructionis. ὡς ὁ βασιλεὺς ἐπιβουλεύει αὐτοῖς, αὐτοὺς δὲ περιορᾷ 181, 10.

ἐνάλλεσθαι 1259, 11. insultare, conculcare alicui ventrem, calcibus obterere.

ἐνάμιλλος] ἐνάμιλλα consentanea, nil concedentia τούτοις εὐρεθῆσεται καὶ τὰ λοιπὰ 786, 27.

ἐναντία adverbialiter, pro ἐναντίον, coram I. 76, 29.

ἐναντίον coram. adverbialiter, aut præpositive. μηδ' αἰρεῖτε παρανομίας ἐναντίον Ἑλλήνων τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων Æ. 75, 41.= I. 88, 28.=ἐναντίον μαρτύρων A. 114, 25.=ἐναντίον τῆς ἀδελφῆς L. 133, 25. 138, 7. 148, 12.

ἐναντίος νόμος [subaudi ἐτέρῳ τινὶ] 710, 14. τὴν ἐναντίαν ποτὶ ψῆφον ἔθεντο οὗτοι Θηβαίους περὶ ὑμῶν ὑπὲρ ἀνδραποδισμοῦ προτεθεῖσαν 361, 26.=πρᾶγμα εἶρηκε τὸ πάντων ἐναντιώτατον. scil. τῷ λόγῳ, repugnantissimum I. 86, 17.=πολὺ τάναντία ἐστί. multo aliter res se habet. just the reverse A. 118, 34. 120, 11.=σπεύδειν τὰ ἐναντία τῇ αὐτοῦ ἀφελείᾳ An. 20, 4. πολὺ δέ μοι δοκεῖ τὸ ἐναντίον (pro adverbio ἐναντίας) εἶναι ἢ οἱ κατήγοροι εἶπον 15, 16. ἀλλ' αὐτὸ τὸ ἐναντιώτατον 24, 16. πολὺ τούτων ἐναντίαν γνώμην ἔχω I, 24.=δόξαν ἐναντίαν τῆς προτέρας. γρ. τοῖς προτέροις L. 190, 43. TAYL. signo illo γρ. significare si voluit Taylor, non variantem eam esse lectionem, id quod vulgo significare solet, sed se velle ut datus genitivo substituetur; falsus fuit, et bene habet vulgata. ἐναντίον λόγον ἀντιλέγειν partem causæ inferiorem, pejorem verbis tueri 113, 19.=τὴν *ἐναντίαν ἔχοντες Ly. 165, 28.

ἐναντιοῦσθαι τοῖς ἔργοις, ὡς ἂν εἰρήνη γένηται An. 23, 33. = ἐναντιοῦσθαι τοῖς πράγμασι L. 131, 35. περὶ ἐλευθερίας 131, 16. cl. Markland. ὑπέρ. ita ἐναντιοῦσθαι ὑπὲρ ὑμῶν 158, 33. TAYL.

ἐναντίας ἀκούειν animis infestis 450, 10.

ἐναποτιμᾶν] ἅπαν ἐναπετίμησεν αὐτῷ. A has given up to B his slave, in place of the whole demand which B had upon A—has put the slave to his account, instead of ready money 1253, 9.

ἐναποχρῆσθαι τῇ τινὸς ῥαθυμίᾳ 218, 14.

ἐναργῆς καὶ σαφὴς 179, 8. ἀποδείξεις ἐναργεῖς καὶ φανεραὶ 326, 5. ὡς ἐναργὲς καὶ σαφὲς παράδειγμα οἱ ταλαιπώροι γεγονότασιν Ὀλύμπιοι 425, 11. ἐναργῆς τοῖς ὁρῶσιν ἡ ὕβρις φαίνεται 538, 5. σαφὲς καὶ ἐναργὲς παράδειγμα 797, 24. ἐναργέστατον ἐστὶ τῆς σῆς ἀρετῆς σημεῖον 1407, 9. παρὸν οὕτως ἐναργὲς ἰδεῖν 1435, 8. = ἐναργὲς καὶ οὐ πεπλασμένον Æ. 18, 9.

ἐναργῶς ἐξελεγχέσθαι 552, 11. = οὐ δι' αἰνιγμάτων, ἀλλ' ἐναργῶς γέγραπται Æ. 70, 34.

ἐνάρχειν] ἐτήκεται τὰ κανᾶ, auspicium sacrificandi factum est, apportatis jam corbibus, et mola salsa inde deprompta et in caput victimæ sparsa Æ. 70, 31.

ἐναυεῖν τινι πῦρ copiam ignis lucisve alicui facere, suam facem ad tuam accendere volenti D. 106, 12.

ἐναυλος] ἐναυλον γὰρ ἦν ἔτι τότε, recenti adhuc erat in memoria, et aures veluti circumsonabat Æ. 81, 18.

ἐνδεής] οὐδενὸς ὦν τῶν μετρίων ἐνδεής Æ. 6, 31. = οὐ περιεῖδεν ἡμᾶς οὐδενὸς ἐνδεεῖς ὄντας I. 36, 25. ἐνδεής τῶν ἐπιτηδείων 72, 21. = οὐδ' ἥστινοσούν λειτουργίας ἐνδεής ἡ πόλις γεγένηται (παρὰ τοῦτον puta.) ille in causa nunquam fuit, ut resp. careret ullis ludis, aut ullo munere A. 138, 26. μαρτύρων ἂν τοὺς λόγους φαίη ἐνδεεῖς εἶναι 145, 2. = οὐδὲν ἐνδεεῖς ταῖς ψυχαῖς γενόμενοι L. 193, 31. ἐνδεής τῶν ἐπιτηδείων 130, 36.

ἐνδεια] τοῦ δι' ἐνδειαν ἀνάγκη ποιεῖν τι αἰσχροὺς ἀπηλλαγμένοι 38, 6. οὐ λόγον ἐνδεία δοκεῖ μοι τὰ πράγματα φαύλως ἔχειν 151, 11. τὸν μηδὲν αἰσχροὺς ποιήσοντα δι' ἐνδειαν 312, 23. μετὰ πολλῆς ἐνδείας ἐτράφη 313, 10. ἴν', εἴ τις ἐνδεια γίγνοιτο, ἐκ τῶν παιδων τὰ ἐλλείποντα εἶη. ut si tantum, quantum necesse esset ad satisfaciendum creditoribus, e rebus venditis non rediret, defectus e venditione mancipiorum suppleretur 805, 22. τόνδε μὲν ἐν ταῖς ἐσχάταις ἐνδείαις ὄραν 957, 17. εἴ τι δι' ἐνδειαν εἶδε ποιοῦσας, ὦν οὐ χρὴ 1118, 2. τῆς ἐσχάτης ἐνδείας αἴτιος 1118, 23. ὀργίλας ἔχειν μᾶλλον ἄξιον τοῖς δι' εὐπορίαν πονηροῖς, ἢ τοῖς μετ' ἐνδείας 1121, pen. τῇ ἐνδειαν, ὦν ἂν ἐκλείπητε, οὐχ εὐρήσετε τοὺς ἀναπληρώσοντας 1466, 20. = I. 55, 3.

ἐνδείγμα δαιμονίας τινὸς εὐνοίας 423, 23.

ἐνδεικνύειν vel ἐνδεικνύειν] τὴν ἔχθραν καὶ τὸ βούλεσθαι καλῶσειν ἐνδεδοῖχθαι 33, 1. Verbum est forense, deferre, denunciare aliquem, in foro versantem, quo accedere nefas ei sit, propterea, quod aut hominem occiderit, aut, ut ærarius fisco debens, infamia notatus fuerit. majestatis reum, aut perduellionis agere.

ἐνδείξεν αἰς προδότην 126, 11. ἠνδαικύνειν τοὺς φεύγοντας 636, 10. 14. ἠνδαικύνεις ἐμὲ καὶ ἐμβάλλεις εἰς τὸ δεσμοκτήριον 1251, 10. (ergo carcer sequebatur τὴν ἠνδείξιν.) οἱ δεσμοβέται εισαγόντων τοὺς ἠνδειχθέντας εἰς τὸ δικαστήριον 707, 4. In Medio, ostendere, edere, proferre. οὐδὲν ἂν ἠνδείξαιτο οὐδὲ ποιήσαιεν ἂν τοιοῦτον, ὅφ' οὐ πεισθέντες ὑμῖς 67, 19. ἠνδείκνυσθαι εὐνοίαν τῇ πατρίδι 87, 27. πάντα τρόπον τὴν δυσμένειαν ἠνδαικύνεσθαι αὐτοῖς 61, pen. ἠνδείκνυσθαι τὴν ἰδίαν δύναμιν καὶ βίαν κρείττω τῶν νόμων οὖσαν 535, pen. τῶν σώματι (laboribus corpore tolerandis) τὴν εὐνοίαν, οὐ χρήμασιν, ἠνδείξατο 561, 25. sese jactare, venditare, ostentare, studium suum alteri inserviendi, ei velut oggerere et ambitiose venditare. ἢ ἠνδείξεται ἅπασιν τοῖς Ἑλλήσι 78, 8. ἠνδαικύνεσθαι τοῖς πρίσβεσι τοῖς παρὰ Φιλίππου παροῦσι 357, 21. ἠνδαικύνεσθαι [subaudi ἐκείνῳ] καὶ ὑπερβολικεύοντες 391, 19. 579, 5. 725, 11. = ἠνδαικνύται, sese jactat, velut per insultationem monstrat Æ. 55, 21. ἠνδαικύνεσθαι Ἀλεξάνδρῳ, meum erga Alexandrum studium ipse ostentans et jactans 84, pen. = deferre aliquem ad magistratum, ut maleficii reum. κακοῦργος ἠνδαιγεγμένος, tametsi actio ἠνδείξεως, adversus me, ceu maleficum, esset instituta, tamen in accusatoris ipsa actione non maleficii, sed cædis insimulor, φόνου δίκην φεύγω Æ. 130, 17. ἠνδείξει τῷ δικαστηρίῳ τὰ δεικνύμενα 145, 40. = indicare populo, deferre apud populum, aliquem qui ei adversus, infestus et noxius fuisset An. 2, 10. 21, 27. differt a κατηγορεῖν. illud præcedit, hoc sequitur. illud est deferre apud magistratum, hoc, reum actione apud iudices persequi 10, 4. reum agere profanatarum religionum 16, 8. si quis exercitui hostium commeatus aut arma adduxisset 21, 27. ἠνδαικνύται (pro ἐπιδείκνυται, id est, ἐν τούτῳ δείκνυσθαι αὐτὸν) jactat sese ἀξίῳ, οὐκ αὐτὸς τοῖς νόμοις, ἀλλ' ὑμᾶς τοῖς αὐτοῦ τρόποις ἀκολουθεῖν 31, 34. = homicidam ibi commorantem, ubi nefas sit eum conspici, indicare, h. e. ad magistratum deferre L. 104, 34. = D. 106, 32.

ἠνδεῖν] μάλλον δ' ἅπαντος ἠνδεῖ πόρου 14, 23.

ἠνδείξις denunciatio scripta, et persecutio in jure rei versantis in foro præter fas. ut proditoris patriæ, homicidæ, ærarii facti, nomine adhuc in tabulis publicis pendente 504, 24. ἠνδείξιν δέδωκεν ὁ νόμος facultatem apud magistratus denunciandi, vel indicandi 636, 25. 1322, 6. ταῦτα γράψας εἰς τὴν ἠνδείξιν ἔδωκε μοι ὁ πατήρ 1323, 7. ubi est formula hujusmodi actionis, literis consignata. ἐάν τις ποιῇ τὰ τῶν συκοφαντούντων, ἠνδείξιν αὐτῶν εἶναι καὶ ἀπαγωγὴν illos licere persequi per actionem ἠνδείξιν dictam, et in carcerem abducere, vel actionem ἀπαγωγῆς contra eos capessere 1325, 9. αἷς οὐδὲ τούτων ἠνδείξεις εἰσιν, ὅσοι μὴ ἐν ἀκροπόλει γυγγραμμένοι 1337, 24. ἠνδείξιν κατ' αὐτοῦ εἶναι, καθάπερ ἐάν τις ὀφείλων τῷ δημοσίῳ ἠλιάζεσθαι 716, 15. Ejusmodi actio est illa in Theocrinem a p. 1321. in seqq. = ἠνδείξις εἰς Ἀλεξάνδρον, ostentatio, jactatio studii erga Alexandrum Æ. 85, 12. = An. 12, 8. = L. v. Polluc. VIII. 6. Lect. Lys. cap. 6. TAYL.

ἑνδεκα] ἀποτισάτω (scil. τῇ ζημίᾳ). ἐν ἑνδεκα ἡμέραις μετὰ τὴν δίκην *Æ.* 3, 17. πρὸς ἑνδεκα ἀμφορέας ἐν διαμεμετρημένῃ τῇ ἡμέρᾳ κρίνομαι 45, 1.

οἱ ἑνδεκα Undecimviri rerum capitalium. οἱ ἑνδεκα τοὺς τοιχαρύχους καὶ τοὺς κλέπτας καὶ τοὺς ἄλλους κακούργους εἰσάγουσι 940, 8. τοῖς ἑνδεκα γράψας ἀκολουθεῖν μεθ' ἑαυτοῦ 608, 13. 720, 24. 726, 8. δησάντων αὐτὸν οἱ ἑνδεκα 733, 12. intererant, si quis de crimine publico torqueretur 1254, 2. = ὑπὸ τῶν ἑνδεκα, οὗς ὑμεῖς δημοσίᾳ ἀπεκτείνετε *I.* 49, 24. = παραδεδομένος ἦδη τοῖς ἑνδεκα *A.* 137, 36. = οἱ ἑνδεκα οἱ παραδεξάμενοι ταύτην τὴν ἀπαγωγὴν *L.* 138, 5. ἀκρίτους αὐτοὺς χρὴ τοῖς ἑνδεκα παραδοῦναι θανάτῳ ζημιῶσαι 164, 19.

ἐνδεκάζειν festos, laetos dies agitare. vel compotare. ἐνδεκάζοντας τοῖς αὐτοῖς τούτοις, καὶ τῶν αὐτῶν ἱερῶν κοιτανῶντας 1335, 7. ἐνδεχέσθαι] ταῖς ἐνδεχομέναις αἰκίαις ἐκόλασαν *Ly.* 164, 38.

ἐνδεχομένας, qua pote, quia licet, pro ratione temporum. ἐνδ. βουλευέσθαι 283, 5.

ἐνδεῶς] οὗς ἐτιμωρησάμεν ἐνδεέστερον, ἢ προσῆκεν 162, 3.

ἐνδημεῖν *L.* 114, 36.

ἐνδημος ἀρχή, domi *Æ.* 3, 34. pen.

ἐνδιετρίβειν commorari. ἐνδιέτριψεν αὐτόν 893, pen. moras nectere, cessator esse in nomine diluendo. ἐνδιέτριβε, καὶ οὐδὲν [scil. τῶν ἀμολογημένων] ἐποίησεν 1172, ult. = in rebus a causa alienis inhærescere, iisque exsequendis tempus cognitioni et expositioni causæ consecratum consumere *Æ.* 82, 33.

ἐνδιδόναι] ἂν ἐνδῶ *καιρὸς patiat, permittat 45, 7. Κλειτάρχῳ ἐνέδωκεν αὐτὸν tradidit, permisit 128, 6. ἐνδιδόναι προβάσεις, causas, prætextus præbere, suppeditare 280, 19. οὐδὲ τὴν ὑποψίαν ἐνδίδους τοῖς ἄλλοις 1407, 2. μὴ συγχωρεῖν ἐνδόντα τῇ τῶν πλειόνων γνώμῃ 1444, 2. = ὁ δὲ παριὼν ἀρχὰς αὐτοῖς ἐνεδίδου πολέμου καὶ ταραχῆς *Æ.* 65, 22. = χωρίον *ἐνδόντα *I.* 58, 36.

ἐνδον] domi, vel in arca numaria; vel in penetrati virginali, vel in horreo, apotheca. universe, quicquid clausum, observatum, custodia tenetur. *under lock and key.* ἀργυρίου ἔνδον ὀγδοήκοντα μνᾶς 816, 25. σῦτος ἔνδον ἀποκείμενος 1040, 26. καταστήσας τινὰς φυλάττειν ἔνδον. (fort. τὰ ἔνδον) 1040, 27. τῆς ἀδελφῆς ἐπὶ ἔνδον οὔσης τότε; καὶ παιδὸς οὔσης κόρης. adhuc in domo paterna versante, quippe quæ adhuc puella esset innubilis 540, 4. = ἔνδον κείμενον δευτεραίῳ *I.* 60, 21. ἐπεδείκνυσαν τὰ ἔνδον ὡς εἶχε 60, 24. ἰδεῖν τῶν ἔνδον (scil. τοῦ ἱεροῦ) οὐδὲν 61, 16. ἐπὶ δὲ ἔνδον (in arca, parata pecunia) ἐννακοσίας δραχμὰς 88, 27. = ἔνδον ἂν αὐτοῦ recte mente sibi constans, conscius eorum, quæ agat, sedate et compositè agens, non trepidans, non exsternatus formidinis. (nam opponitur ei ὁ πεφοβημένος) *A.* 134, 37. = ἔνδον (id est ἐν τῷ βουλευτηρίῳ) καθήμενος *An.* 6, 41. = ἔνδον ἡμῖν ἦσαν ἑπτὰ μναί. septem minæ nobis erant, quas arca servabat *L.* 154, 2. ἔνδον ἦν τὰ πολλὰ maxima pars horum bonorum constabat rebus mobilibus, h. e. iis, quæ arcis et seris facile claudantur, alioque clam asportentur et e conspectu submoveantur. parata pecunia, ser-

vis, equis, veste, mundo, auro, argento facto, vasis pretiosis 156, 7.

ἐνδοξος] τὰ ἔνδοξα καὶ λαμπρὰ τῶν πραγμάτων ἀντίθεσαν τῇ δῆμῳ *Æ.* 86, 42.

ἐνδόξως] ἐνδοξότατα ὑμεῖς ἐβουλευσασθε ἔμοι πισθέντες 246, 25.

ἐνδυκίως τρέφειν *Æ.* 21, 18.

ἐνδύναι] ἐνδὺς στολὴν veste sacerdotali indutus *L.* 107, 37.

ἐνεγκεῖν χορηγὸν edere, nuncupare aliquem, ut choregatum capessat, veluti qui videatur ei gerendo idoneus. 496, 19. 21. ἐνεγκεῖν ζημίαν ἀπροσδόκητον οὐ δύνασθαι 796, 11. ὅταν τῶν ναυτῶν τις ἀμάρτη τι, βραχεῖαν τὴν βλάβην ἤνεγκεν. [id est προσήνεγκεν] solet afferre 801, 18. τὰ μὲν τῶν ἰδιωτῶν ἀμαρτήματα οὐκ εἰς τὸ πλῆθος, εἰς δ' αὐτοὺς ἤνεγκε τὰς βλάβας. nocent, incommodant 801, 17. v. φέρειν.

ἐνέδρα] Λακεδαιμόνιοι αἰσθόμενοι τὴν ἐνέδραν 365, 12. ἦν δὲ ταῦτ' ἐνέδρα μετὰ χλευασίας 705, 2.

ἐνεδρεύειν] εἰ μὴ τῷ χρόνῳ τοῦτ' ἐνηδρεύθηναι 836, 12. ἐνεδρεύσασα τὸν πατέρα μου 1011, 3. = ἐνεδρεύειν τῇ ἀκρόασι *Æ.* 83, 25. = τοὺς πολίτας ὑπὸ τῶν νόμων ἐνεδρεύεσθαι *L.* 96, 12.

ἐνεῖναι] pro συνεῖναι, vel παρῖναι praesto esse. οὐ γὰρ δὴ τριῖ-
ρεις γε πλείους ὀρᾷ ἐκείνοις, ἢ ὑμῖν, *ἐνούσας 69, 1. si locus bene
habet. οἷς ἐκ τῶν ἐνόντων μετρίωτατα χρήσομαι. quam fieri per
rerum praesentium naturam et rationem potest prudentissime
atque modestissime 312, 20. οὐ νῦν, ἐνόντων [scil. ἐν τῷ γραμ-
ματικῷ γυγραμμένων, cum semel prostent in libello scripta] ἀνα-
σχυντεῖν 1113, 6. = ἐνεστιν ἐν τῷ ὑμετέρῳ ὄρκῳ καὶ ἡ ἐμὴ σωτηρία.
quod confidere possim me salvum fore, hoc debeo vestro juri-
jurando *A.* 141, 3. = τὰ ἐνόντα. scil. ἐν τῇ κιβώτῳ, quæ in arca
essent *L.* 121, 6.

ἐνεκά γε τῶν ψηφισμάτων. si per aliud nihil, quam per de-
creta, staret. si summa rei versaretur in hoc, (neque aliud
quidquam praeterea requireretur, quam) ut essent decreta scri-
pta 32, 16. ἐνεκά γε τοῦ μηδὲν ἡμᾶς αὐτοὺς θέλειν ποιεῖν 130, 14.
μέγαν εὐθείας τὸν λέγοντα καὶ ἀθάνατον ἐνεκ' ἀσφαλείας 144, 25.
possit immortalis esse, si nihil aliud mortem inferret, quam vis
externa, a qua securi sunt ejusmodi consiliorum auctores, gra-
tia populari vallati. εἰ πάνυ χρηστός ἐστιν, ὥς ἐμοῦ γε ἐνεκά ἔστω.
etiamsi vir honestissimus sit, (et esto, per me quidem licet) and,
as far as I am concerned, so be it, I am content, I have nothing
to object to it 461, 11. ἔμοι μὲν ὁ τοιοῦτος ἐνεκ' ἀναιδείας δοκεῖ πᾶν ἂν
ἐτοίμως ἔργον ποιῆσαι 721, 15. si nihil aliud obstat, neque inter-
cedat, tanta est impudentia, ut per eam nihil non patrare ausu-
rus sit. Ita Herodotus 20, 54. ubi interpretes male reddidit. =
ταῦτα δὲ λέγω οὐ τοῦ φορτικοῦ ἐνεκά *Æ.* 6, 26. ἀσχημὸν τι ἐνεκά
χρημάτων πράξας 48, 30. κλοπῆς ἐνεκά τὰς εὐθύνas ἀφληκὰς 55, 17.
εὐφημίας ἐνεκά 66, ult. = ἐνεκά γε τοῦ πιστεύειν ἔμοι τε μηδὲν ἐξημαρ-
τῆσθαι, καὶ ὑμᾶς γινώσκειν τὰ δίκαια. si quidem aliud nihil hic
agatur, quam fiducia mea, qua certus sum, et a me peccatum

nihil esse, et vos æqua et vera pronuntiaturus esse. *did the question come merely to this—were this the only thing to be thought of in the business, a consciousness of my own innocence, and a confidence in your scrupulous administration of justice; so would I boldly, and without any hesitation—*A. 130, 13.

ἐνεξαπατᾶν] τὴν σὴν φύσιν οὐ πρὸς ἡδονήν. *ἐνεξαπατηθῆναι καλὴν 1411, 10.

ἐνεπιорκεῖν, ut in ejus nomine facilitatem suam pejerandi (ad pejerandum proclivitatem) exerceret Æ. 75, 1.

ἐνεπισκῆπτεσθαι, δημευθέντων τῶν Ἀντιόχου, ἐν τῇ ἐκείνου οὐσίᾳ ἐνοφειλόμενον αὐτῷ τοῦτο τὸ ἀργύριον. libello magistratibus exhibendo testatum facere, sibi deberi æs quoddam in bonis A. publicatis 1197, pen. 1198, 5. 15.

ἐνεργάζεσθαι] ἐνεργαζόμενοι καὶ ἐμπαιδотροφούμενοι τῇ Ἀρχιάδου οὐσίᾳ. exercendis Archiadæ fundis et pecunius rem suam amplificantes 1087, 22. ἐνεργάζονται δέος τοῖς πολίταις 1396, 22. creant, injiciunt. ἐνεργάζεσθαι καὶ τοῖς ἄλλοις μοχθηρὰς συνηθείας 1402, 13.

*ἐνεργεῖν industrius esse Ly. 159, 36.

ἐνεργολαβεῖν, ob aliquam rem pecuniam, quæstum uberem facere, ea re exercenda, vendenda, quoquo modo usurpanda Æ. 75, 1.

ἐνεργὸς opponitur τῷ ἀργῷ, æs, quod fœnore exercetur, ei, quod iners in arca jacet. τὰ τ' ἐνεργὰ αὐτῶν καὶ ὅσα ἀργὰ 815, 15. 816, 14. ὅπως ἐνεργοὶ ᾧσιν. quo habent unde possent quæstum facere, negotiationem exercere, habent, quod agerent. *whereewith they might commence, undertake something* 925, 8. v. ἔργον. ἐργάζεσθαι. φιλεργία. τὸ δάνειον κομισάμενος ἐν Ῥόδῳ, πάλιν ἐνεργὸν (scil. αὐτὸ) ποιεῖν εἰς τὴν Αἴγυπτον 1291, ult. *to put it out to interest again, to practise usury with it.*

ἐνευδαιμονεῖν] ἐνευδαιμονῆσαι χρήσιμον πρὸς ἀρετὴν 1411, 11.

ἐνευδοκιμεῖν] ὅτ' αὐτὰ τῶν Ἀθηναίων ἀτυχήματα ἐνευδοκιμεῖν ἀπέκειτο 294, 13.

ἐνέχεσθαι teneri culpa, vel legis edicto, pœnæ obnoxius esse. ἐν τῷδε τῷ θεσμῷ ἐνεχέσθαι 1069, 9. 632, 2. ἐὰν πένης δι' ἔνδειαν ἀμάρτη τι, τοῖς ἐσχάτοις ἐπιτιμοῖς ἐνέχεται 1231, 15. = τοῖς αὐτοῖς ἐπιτιμοῖς ᾧστο δεῖν ἐνέχεσθαι τὸν ἀσπράττευτον καὶ τὸν λαλοπόντα τὴν τάξιν Æ. 78, 41. = ἐνέχεσθαι τοῖς αὐτοῖς (sub. ἐπιτιμοῖς) pœnis iisdem teneri, quibus—An. 7, 4. τὸν βουλευσάντα ἐν τῷ αὐτῷ ἐνέχεσθαι, καὶ τὸν τῇ χειρὶ ἐργασάμενον 12, 37. = ἐνέχεσθαι ἐν τοῖς αὐτοῖς (scil. ἐπιτιμοῖς) L. 94, 41. οἱ τὰ τῶν ἰδιωτῶν ἀπολλυμένα τοῖς κλέπταις συνειδότες τοῖς αὐτοῖς ἐνέχονται. subaudi οἱ οἱ κλέπται αὐτοὶ 182, 23.

ἐνεχυράζειν arrham ab aliquo capere, exigere, sumere, auferre pignus 518, 1. διάκονον ancillam pro arrha solutionis abigere secum 762, 4. ἐνεχυράσαν ἤλθον ἐπὶ τὴν οἰκίαν Θεοφύμου 1163, 16. = ἐνεχυράζει ὁ νομοθέτης τὰς οὐσίας τῶν ὑπευθύνων, legislator fa-

cultates eorum, qui gestorum honorum rationes adhuc debent, reipublicæ oppignerat *Æ.* 56, 41. = ἡνεχυράσθη οἰκίτης αὐτοῦ σιγματίας *L. ap. Athenæum ad fin. l. 13.*

ἡνεχυράσιαν μου ποιήσασθαι supellectilem meam domesticam e domo mea efferre, et pro arrha tantisper tenere, donec—1162, 11.

ἡνεχυριάζειν *Æ.* 66, 7. sed vitiosa illa est lectio, et leg. ἐνεκαυμιάζειν.

ἐνέχυρον ἔχων τῆς αὐτοῦ σωτηρίας τὸ πρὸς χάριν ὑμῖν λέγειν 106, pen. ἐνέχυρα (in plural.) pro ἐνέχυρον in singul. 1031, 8. ἐνέχυρα ἔφην λήψεσθαι 1150, 15. ἵνα ἐνέχυρόν τι λάβοιμι τῶν σκευῶν 1150, 20. τὰ μὲν αὐτῶν κεῖται ἐνέχυρα oppignerata sunt 1155, 23. ἐνέχυρα πολλὰ ἐμοῦ εἰ λάβοιεν 1161, 25. τὰ ἐνέχυρα ἐμὲ ἀπολαβεῖν 1161, 27. οὔτε γὰρ ἐπ' ἐνεχύρῳ, (ὅπρ' ῥασιπ) οὔτε μετὰ μαρτύρων ἔδωκεν 1185, 12. οἰκίται ἦσαν αὐτῶ, οἱ τὰ ἐνέχυρα τῶν δανεισμάτων παρελάμβανον 1200, 2. = ἱκανὰ ἦν τὰ ἐνέχυρα, ἃ εἶχετε αὐτοῦ *A.* 138, 20. ἐνέχυρα βίβλ' ἀφαιρῶν 142, 35. = ἐνέχυρα ἡμῶν ἔλαβον τὰς ναῦς *An.* 28, 22. 25.

ἔτη perendie, seu die abhinc tertio *A.* 143, 46.

ἐνθάπτειν] χαρίων, —εἰ μή τι ἄλλο, ἐνταφῆναι ἀπολιπεῖν *Æ.* 14,

13.

ἐνθένδε illinc, his viis et artibus. ἐνθένδε μέγαν γεγεννημένον 19, 1. = διαγγέλλειν τάνθενδε ἐκείσε *Æ.* 45, 20. = ἐνθένδε λαποδύτην ἀπήγαγε *L.* 136, 9.

ἐνθῆσκειν] ἐνθανόντων πλείστων *L.* 147, 13.

ἐνθρυπτα 314, 1.

ἐνθυμίσθαι] μήτ' ἐνθυμεῖται, μήτε *λογίζεται 52, 17. = ἡ ἐνθυμηθεῖσα quæ primum sceleris cepit consilium, καὶ χειρουργήσασα manibusque id ipsa suis exsecuta est *A.* 113, 34. οὐ γὰρ μόνον τῶν λεγομένων (scil. ὑφ' αὐτοῦ) ἀλλὰ καὶ τῶν ἰσομένων (scil. περὶ αὐτὸν ἐκ τῶν λεγομένων) ἀνάγκη ἐνθυμίσθαι animo versare debet atque meminisse non solum dicendorum a se, sed eorum quoque, quæ suam orationem sint consecutura 130, 4. ὑπομνήσαι καὶ ἐνθυμηθῆναι. to sharpen the consciousness 146, 42.

ἐνθύμημα τῷ λόγῳ προσέθηκε *Æ.* 42, 27.

ἐνθύμιον a matter of conscience, a scruple of conscience *A.*

121, 2. 125, 1. 4.

ἐνθύμιος ὑμῖν γενήσεται causa fiet sollicitudinum poenitentiaque conscientiam vestram cruciantium *A.* 119, 7.

ἐνιαύσιος unius anni puer. εἰ γὰρ κατελείφθην ἐνιαύσιος 833, 17.

ἐνιαυτός] ἔξ ὄνοι δι' ἐνιαυτοῦ toto anno, ὕλαγωγούσι 1041, 2. οἱ δαδανεικότες ἦλθον ἐπὶ τοὺς τόκους, ἐπειδὴ ὁ ἐνιαυτός ἐξῆλθεν 1225, 15. ergo non solum mense quoque finito, sed etiam anno circumacto fœnora dependebantur. ἀπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκάστου ἀνολύγεται τὸ ἱερὸν 1371, 6. = τέλος πορνικὸν ἢ βουλή καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν πωλεῖ *Æ.* 16, pen. θεσμοθέταις προστέτακται καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν διορθοῦν τοὺς ἐν τῷ δημοσίῳ νόμους 59, 7. βουλευσας ἐνιαυτόν. ergo senatorius honos erat annuus 64, 24. = φέρειν μίσθωσιν τοῦ ἐνιαυτοῦ.

yielding in yearly rent a profit of I. 54, 27. τοῦ ἐξελλόντος ἐνιαυτοῦ. anno proximo superiori 64, 39. = ἐνιαυτὸν (id est εἰς ἐνιαυτὸν ἐνὰ) ἀφῆκεν ἀπασῶν λειτουργιῶν L. 908, 4.

ἐνιοι, νέοι ὄντες, προφερεῖς καὶ πρεσβύτεροι φαίνονται Æ. 7, 35. πωλαγόρων τῶν εἰς Δέλφους ἀφικνουμένων ἐνίους 69, 30. = ἐνιοι cum τινὲς copulatum in illis ἐνιοὶ τινες τῶν πολιτῶν μετεβάλλοντο L. 187, 31.

ἐνίῳτε] εὐχερῶς γὰρ ἐνίῳτε λόγον ἀντὶ βίου χρηστοῦ προσδέχεσθε Æ. 25, 31. ἐρχόμεθα δῆπου ψευδαῖς οἰκοθεν ἐνίῳτε δόξας ἔχοντες κατὰ τῶν λογισμῶν 62, 8.

ἐνίστασθαι] instituere. οὐδὲν τῶν πραγμάτων ἐξ ἀρχῆς ἐνεστήσασθε, οὐδὲ κατεσκευάσασθε ὀρθῶς 137, 2. ὁ τοῦτον τὸν ἀγῶνα ἐστησάμενος 227, 3. ὁ τότε ἐνστάς πόλεμος ἐνστάς 255, 9. 1466, 21. ἐνειστηκυῖαν αὐτοῖς τῶν δικῶν 896, pen. ὡς οὐ καλὰ καὶ τῆς πόλεως ἀξία πράγματα ἐνεστησάμην 292, 26. ἐὰν δ' ἐνστῇ τι. πῆ quid obstat. (de impedimentis, in quæ torrens incurrit) 1274, 20. = ἐνεστηκὼς ἐτι πόλεμος, bellum adhuc durans, urgens Æ. 35, 27. = δίκαι γὰρ ἐνιστήκασι ψευδομαρτυριῶν I. 88, 40. 44. = ἐνστάς ἔβαλλέ με λίθοις L. 97, 10. = ἐνίστασθαι δικαίως τὰς κρίσεις. instituere Ly. 152, 5. = τῆς τότε ἐνεστάσης κρίσεως D. 110, 25.

ἐνισχυρίζεσθαι. urgere aliquod argumentum graviter, eoque niti et fidere. οὐ μόνον τούτῳ, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις ἀπασιν ἐνισχυρίζόμεθα 1082, 26.

ἐνναίτης incola. ἐνναίται χώρης 86, 23.

ἐννατα] ἐλθὼν εἰς τὰ ἐννατα, ad inferias, quæ mortuo fiunt die nono a funere Æ. 86, 4. = τὰ ἐννατα ἐπήνεγκα I. 73, 25.

ἐννατος] ἐπὶ τῆς ἐννάτης πρυτανείας An. 10, 17.

ἐννέα] ἀρχόντες ἐννέα, quinam ab hoc senatu excluderentur Æ. 3, 31. magistratus ille erat στεφανηφόρος 3, 32. δανίζεσθαι τὴν μνᾶν ἐπ' ἐνnea ὀβολοῖς 15, 16.

ἐννεάκρουνος L. ap. Harpocr.

ἐννομος] ἴσῃν καὶ ἐννομον πολιτείαν ἔχειν Æ. 1, 25. κήρυγμα τὸ πάτριον καὶ ἐννομον κηρύσσειν 57, 7.

ἐννοὺς γίγνεται (he recollected himself) animum advertēbat 876, 13. = ἐννοὺς γεγενῆναι pro συνιδεῖν, συνιέναι L. 117, 45.

ἐνοίκιον locar, merces incolatus in aliqua domo. διὰ τί σὺ οὐδέποτε μοι ἔλαχες δίκην ἐνοικίου τῆς οἰκίας. cur nunquam in me instituiisti actionem non soluti locaris pro incolatu ejus domus, quam me ais incolere abs te conductam 1179, 23. = φοιτῶν ἐπὶ τὸ ἐνοίκιον. ad locar, mercedem incolatus tollendam I. 58, 23. = εἰ μὲν χωρίου ἀμφισβητεῖς, καρποῦ (id est ὑπὲρ καρποῦ δίκασαι τοῦ ἐξ αὐτοῦ προσιόντος) εἰ δὲ οἰκίας (scil. ἐνεκεν ἀμφισβητεῖς) ἐνοικίου age in reum ex titulo locaris L. fr. 15.

ἐνοικοδομεῖν] κεραμεῖα καὶ ἐπαύλια πεδίῳ ἐνφοδομημένα Æ. 70, 23.

ἐνορᾶν 401, 18. = pro συνορᾶν. ἐνορῶν αὐτοὺς μεγάλους ἐν τῷ πολέμῳ γεγενημένους L. 916, pen.

ἐνορκος παρακαταθήκη depositum alicujus fidei demandatum,

cum jurejurando dicto, de sancte servando et fideliter reddendo commissio, ubi reposeatur 773, 5. = ἑνορκον ἢ ἐν τοῖς ὅρκοις *Æ.* 43, 14. μὴ μνησικακεῖν ἑνορκον ἡμῖν καταστησάντων 51, 41. ἑνορκος, in foedere cum aliis comprehensus, foederis consors 63, 6. ἑνορκον λαβεῖν τὸν Ἀθηναίων δῆμον 66, 29.

ἑνος vocabulum obsoletum, et pæne rituale, pro παλαιός. τὰς ἑνας ἀρχὰς ταῖς νέαις ἐκούσας ὑπεξίεναι 775, 25. ὃς ἂν μὴ πρὸ τῆς ἑνῆς καὶ νέας ἐπὶ τὸ χῶμα τὴν ναῦν περιορίσῃ 1229, 7. ante diem postremum mensis. = ἑνὴ καὶ νέα *L.* 167, 8.

ἐνοφείλεσθαι] ἐν τῇ οὐσίᾳ τῇ ἐκείνου ἐνοφειλούμενον αὐτῷ τοῦτο τὸ ἀργύριον. *the property was pledged to him for his cash, he has a claim on it* 1197, pen. ἐνοφειλούμενου αὐτῷ [scil. τῷ χωρίῳ] ἀργυρίου 1249, 23. *the estate being given in mortgage for the debt.*

ἐνοχλεῖν] ὃ δὲ πᾶσιν, ὡς ἑπος εἰπεῖν, ἐνοχλεῖ 226, 24. νῦν δὲ ὅτι ἂν μὴ καθ' ἡμέραν ἐνοχλῇ καὶ παρὸν λυπῇ, παροράτε 398, 7. ἵνα μὴ πλείον ἐνοχλῇσθε περὶ τούτων 139, 4. ἠνώχλησε τοὺς χορευτὰς ἀφῃσθῆναι τῆς χορείας 519, 15. quomodo suis vexationibus efficere studuerit, ut saltatores, tædio victi, saltandi munus omitterent, aut defugerent. οὐχὶ τῶν ἐνοχλούντων ὑμᾶς 622, 12. = ἐνοχλεῖν τοῖς ἡδικημένοις *L.* 107, 9. οὕτως ἐνοχλεῖ—ᾧστε 112, 29. *TAYL.*

ἑνοχος] ἑνοχοὶ δεσμοῦ γεγόνασι 1229, 11. ἑνοχος ταῖς ἀραῖς 404, 4. ζημίαις 796, ult. = ἑνοχος ἔστω τῷ περὶ τῆς τῶν ἐλευθέρων φθορᾶς νόμῳ *Æ.* 2, 36. = οὗτ' ἐνοχός εἰμι ταύταις ταῖς αἰχλαῖς οὐδὲ κατὰ μικρὸν *I.* 85, 9. = οὐκ ἐνοχοὶ εἰσὶ τῷ φόνῳ *A.* 112, 38. μήτε τοὺς ἐνόχους ἀφίεντες, μήτε τοὺς καθαροὺς εἰς ἀγῶνα καθιστάντες 125, 20. ἐνοχοὶ τοῦ φόνου τοῖς ἐπιτιμίοις ἐσμέν 125, 33. 40. 126, 13. ἑνοχος τῷ τῶν κακούργων νόμῳ 130, 18. cum genitivo * οὐδὲν ἐνοχος τῶν κατηγορημένων 129, 2. nisi οὐδὲν legas. = ἐνοχος εἶναι ἐν τοῖς αὐτοῖς (scil. ἐπιτιμίοις) ἐν ὧσπερ—*An.* 11, 6. = ἐνοχος λειποταξίου *L.* 140, 1. ζημία 111, 29. ταῖς κειμέναις ζημίαις 140, 19. αἰτία 118, 5. ἀπαγωγή 137, 46. γραφῇ 144, 11. ὅλα τῷ νόμῳ 140, 9. οἷς Σ. διωμόσατο 96, 35. τοῖς βιαίτοις 167, 33. *TAYL.* = ἐνοχος ἅπασιν ὁμοίως *Ly.* 149, 4. = ἐνοχος ἀπάσαις ταῖς ἀραῖς ταῖς ἐν τῇ πόλει γινόμεναις *D.* 96, 11. τοῖς ζητουμένοις 97, 15.

ἑνστασις, susceptio, ingressio causæ forensis. διασύρων τὴν ἄλην ἑνστασιν τοῦ ἀγῶνος *Æ.* 18, 35. ἑνστασις τῶν ὅλων πραγμάτων ἐξ ἀρχῆς 30, 36.

ἐνταῦθα τῆς πολιτείας hac in parte reip. 245, pen.

ἐντάφιον] ἐντάφια προπαρσκειασάμενος *I.* 73, 15.

ἐντέλλειν] ἐντέλλαν ἡμῖν πληγὰς. verbera nobis intendant, comminatio sunt 1258, 1. = ἐντέλλεσθαι τὴν φωνήν. φωνὴν ταύτην τὴν ὀξύαν καὶ ἀνόσιον ἐντεινόμενος *Æ.* 49, 15. = ἐντέλλας πολλὰς πληγὰς *L.* fr. 45, 4.

ἐντελής] τρυφῶντας ὑπὸ μισθοῦ πολλοῦ καὶ ἐντελοῦς 1217, 25. = πλοῖμος τριήρης καὶ ἐντελής *Æ.* 51, 32.

ἐντελόμισθος, qui mercedem fert integram, nil decurtatam. ἐτέρους ναύτας ἐντελομίσθους προσέλαβον 1212, 12.

ἐντελῶς] ἐντελέστατα abundantissime 219, 20.

ἐνταῦθα, (aut ἐνταῦθα) pro τότε, tunc temporis, tum demum. nam comparatur cum insequente ὅταν, cum Æ. 1, 26.

ἐνταυξί, Φιλίππου, quomodo Philippus nos exceperit Æ. 34, 19.

ἐντέχνως L. ap. Phrynichum.

ἐντιθέναι] οὗτ' ἰσχύει ἐντίθηναι, οὗτ' ἀποθήσκειν ἐξ 37, 26. 1460, 3. τοῦτοις βελτίω τινα νοῦν καὶ φρένας ἐνθήσει 332, 20. τὰ σάματα ἡμῶν εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐνέθηκε, παρακαταθήκην ἐπονομάζων 840, 10. ἐντιθεῖς ἡμῖ εἰς τὰ τούτων γόνατα 840, 19. ἐντίθεσθαι εἰς πλοῖον χρήματα, *to cause the goods to be brought on board, to get the ship freighted* 885, 16. 968, 4. ἐνδεμένης εἰς τὸν κόλπον. sibi sua manu ingerente in sinum, et ibi abscondente 1156, 26. = A. 134, 32.

ἐντίκτειν νοσσοῦς Ly. 166, 36.

ἐντιμῶν] τούτῳ ἐν ταῖς τεσσαράκοντα. μυαῖς ἐντιμᾶτο τὰ χρυσία καὶ τὰ ἱμάτια τῶν χιλίων 1036, 12. cui 40. minæ in dotem promissæ fuissent, 30. in numis præsentibus accepisset, decem reliquæ autem in vestem et mundum muliebrem essent imputatæ.

ἐντιμός] ἐπιεικῶς ἐντιμον κατέλπον τὸν σίτον. *at a tolerably high price* 1285, 18.

ἐντὸς] οὐ μόντοι ἐντὸς ὧν εἶπεν. ista dixisse, cum secum non esset, h. e. mente peregrinante velut extra corpus, et aliis in rebus, non in re præsentē, versante 913, 18. 917, 18. ἐντὸς ἀνεψιώτης. citra consanguinitatem, qui a peremto propiores in consanguinitate sunt, quam consobrini 1068, ult. ἐντὸς τῶν μέτρων ἐπικατατέμνειν 977, 7. *to break into his shaft*. perrumpere in alienum cuniculum in metalifodiis. = μηδ' ἐντὸς τῶν τῆς ἀγορᾶς περιρραντηρίων πορευίσθαι Æ. 4, 2. = ἐντὸς ἡλικίας γεγονότες. im- puberes L. 195, 22.

ἐντριβῆς in aliqua re usu longo exercitatus. ἀρχαῖς τε καὶ νέουαισιν ἐντριβῆς 418, 23.

ἐντυγχάνειν] οὐ μέλλοντες μετὰ ταῦθ' ὑμῖν ἐντεύξεσθαι 363, 1. αὐ- τος δὲ ἰδίᾳ πάντα τὸν χρόνον ἐντυγχάνων οὐδ' ὅτιοῦν ἐπαύσατο Φιλίππου 396, 8. congregiēns cum Ph. ἀφθόνως τούτοις ἐντύχῳσι, quid est? 1424, 20. = ἐντυγχάνη τοῖς ὑμετέροις παῖσι, cum vestris liberis congregiatur, consuescat Æ. 2, 25. = παρὰ τοῦ ἐντυχόντος ab obvio quoque I. 44, 9. 75, 43. = A. 119, 35. = ἐντυγχάνειν τινι congregi cum aliquo D. 100, 30.

ἐνύπνιον] ἱερείας ἐνύπνιον τῆς ἐν Σικελίᾳ Æ. 29, 23. συμπλάττειν ἑαυτῷ ἐνύπνιον 64, 34.

ἐξ] παρακατατιθεμένα τοὺς ἡμετέρους παῖδας τοῖς διδασκάλοις ἐξ ἀνάγκης Æ. 2, 12. καταπλεῖ δαῦρο ἐξ Ἑλλησπόντου 8, 34. μωστι- γοῦν τὰς ἐξ ἀνθρώπων πληγὰς 9, 12. ἐξ ἀνανδρίας τινος καὶ κιναιδείας τοῦνομα ἐνεγκάμενος 18, 29. περιμάχῃτος ἐξ ἔρωτος γίνεσθαι 19, 4. κρίσεις μὴ ἐξ ὑποψίας, μηδὲ ἐκ διαβολῆς, ἀλλ' ἐκ τοῦ βίου ποιεῖσθαι 21, 33. ἔστωαις τῶν ὅλων πραγμάτων ἐξ ἀρχῆς 30, 36. παιδοποι- ούμενοι ἐξ ἐταυρῶν 52, 3. οὐς αἱ φυλαὶ καὶ αἱ τριπτύες καὶ οἱ δῆμοι ἐξ ἑαυτῶν αἰροῦνται 58, 7. ἀν οἱ δικαιοὶ ἡμῶν ἐξ ἰσού ἀκούσωσι 61, 35.

ἐξ ὅτου Δημοσθένης πρὸς τὴν πολιτείαν εἰσελέλυθεν 72, 42. ἐξ ἰθους, ἀλλ' οὐκ ἐκ προνοίας ποιείσθε 79, 20. ἐξ ὀνομάτων συγκείμενος ἀνθρωπος 86, 27. ἐκπλεῖν μόνος εἰς Σάμον ἐγχειρήσας, αὐθήμερον ὑπὸ τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς ὡς προδότης τῆς πατρίδος θανάτῳ ἐξημιώθη 89, 34.

ἐξαγγέλλειν per nuntios, vel literas prodere, significare. εἰσι γὰρ, εἰσὶν οἱ πάντ' αὐτῷ ἐξαγγέλλοντες παρ' ἡμῶν, πλείους τοῦ δέοντος 45, 3.=ἐξαγγέλλεσθαι, per tertium nunciari, quem non miserit ille, de quo quid nunciatur Æ. 6, ult. 69, ult.=ἐξαγγέλλειν ultro sponte sua, vel recens, ex ipsa re, dum geritur, venire alicui nuntiatum I. 60, 3. 15.=arcana propalare. *to confesse, to discover* L. 158, 36.=Ly. 158, 26.=ἐξαγγέλλειν σύνθημα τοῖς πολέμοις D. 109, 31.

ἐξάγειν] οὔτε γὰρ ἐξήγετο τῶν ἐκ τῆς χώρας γιγνομένων οὐδὲν 276, 5. ἐνθένδε ἐξήγαγον αὐτοὺς ἀκοντας hinc (ex urbe) coëgi eos quamquam invitos proficisci, et velut expuli, vel extraxi 389, 23. de scena deducere saltatorem, vel magistrum chori 533, pen. 534, 3. ἐξαγαγὼν ἐκ τῆς οἰκίας τάνδράποδα 845, 17. ἐξάγειν ἐκ γῆς. aliquem e prædio, in quod velut suum immigrare vult, educere et vi eum a possessione arcere 865, 6. 887, 1. ἐξῆγεν ἡμᾶς, *he has turned us out*, φάσκων αὐτοῦ εἶναι, aliens illa bona sua esse 1090, 10. ἐξαγομένων τῶν παιδῶν ἐπιλαμβάνεται. injicit manum pueris Athenis alio clam et furtim ablegandis 895, 10. 896, 19. ἀτελῆ τὸν σῖτον ἐξάγειν 917, 26. ἀπειτῶν καὶ κωλύσας τοὺς ὀνηλάτας μὴ ἐξάγειν τὴν ὕλην ἐκ τῆς ἰσχυατίας 1040, pen. 1041, 17. ἐξάγειν τὸ ὕδωρ πάλιν εἰς τὴν ὁδὸν 1276, 13. 17. ἐξαγαγὼν ἔξω τὴν αἵμασιάν. eo, quod maceriam ulterius, quam olim fuerat, in viam publicam produxit 1278, 3. hoc significatu dixit Thucydides p. 61, 88. μαίζων ὁ περίβολος πανταχῇ ἐξήχθη τῆς πόλεως. ἐξάγεσθαι ab impetu, seu mentis, seu orationis, sive suæ, sive alienæ, efferri, extra se rapi, ad inconsulte, suamque in fraudem, seu loquendum, seu agendum impelli. καὶ γὰρ εἰ τι σισυπᾶν ἐγνώκειν, οὐν λέγειν ἐξάγομαι 411, 9. ἃ τις ἀφῆκε, τὸν λογισμὸν φθάσας, ἐξαχθὴν πράττειν 527, 18. ἀνασπόμενον τότε καὶ μηδὲν ἀτήκεστον ἐξαχθέντα πράξει 538, 22. 1458, 13.=ἐξάγειν ἐκ τοῦ ἱεροῦ ὡς ἐναγῇ Æ. 70, 14.=vi manumque deducere. ἐξῆγεν ἂν ἐκ τῶν πατρῶων I. 44, 15. 53, 7. 8.=ἐξάγειν (scil. ἐκ τῆς ὀρχήστρας) τῶν χορευτῶν—An. 31, 37. ἐξάγεσθαι efferri, exportare nomine mercaturæ ex aliquo portu 21, 13.=πάντα ἐξήχθην ὀλοφύρασθαι L. 196, 16. affectu abreptus, ultra propositum evehebar. ἐξάγειν παῖδα puerum clam ex urbe educere furto subductum, alio asportandum et pro mancipio vendendum 117, 7. ἐξήγαγεν ἀνδράποδον ἐντευθενὶ 136, 7. ὑπὸ μάλης λαβὼν ἐξήγαγε clam extulit, furto subduxit ἔξωθεν ἔχων fr. 32. vel potest quoque ἐξήγαγε ibi loci reddi exiit, abiit, discessit.=ἐξάγειν ἱερὰ ἐκ τῆς χώρας Ly. 151, 10. τοὺς αἰρχθέντας nexos e carcere 164, 4.=ἐξάγεσθαι extra se rapi, mente amoveri, ab impetu vehementioris perturbationis D. 92, 3.

ἑξέμστος] τοὺς δὲ πονηροτάτους καὶ ἑξαγίστους ὀνομαζομένους. ex-secrabiles, pıaculares 798, 6.=ἑξάγιστα καὶ ἑπάρτατα χρήματα Æ. 69, 34.

ἑξαγριϋσθαι] τόπον δεινῶς ἐξηγριωμένον Æ. 14, 11.

ἑξαγωγή] τὴν ἀδελφὴν ἐκ' ἐξαγωγῇ πέπρακε. ea conditione, ut ex urbe alio exportaretur, neque rursus illuc rediret 763, 13. 787, 8. ἑξαγωγὴν τοῦ σίτου veniam frumentum e portu exportandi, καὶ ἀτίλειαν, et quidem cum remissione vectigalis statuti, ἔλαβεν ἐπὶ τῷ τῆς πόλεως δνόματι eo prætextu, quoniam præ se ferret, id frumentum a se Athenas pervectum iri 917, 27. ἑξαγωγῆς γενομένης, cum nos de possessione hereditatis, quam adieramus, deducti essemus 1090, 23.=deductio de prædio, vi manūque facta I. 40, 12.

ἑξαγώνιμος βοήθεια Ly. 151, 18.

ἑξαίτης vel ἐξέτης sexennis. *ἑξαίτη τὴν ἀρχὴν κατεστήσατο L. 183, 15.

ἑξαίρειν excipere, excerpere, item eripere. ἑξέιλαν ὑμῶν τὰ χωρία eripuit 658, ult. ἑξέιλες τὸ μέρος τούτων præteristi, transmissisti, excepisti 631, 24. τούτοις ἐξελόντας τὰς ἀντιμοιρίας. separare a massa hereditatis partes æquales aliis partibus inde jam avulsis 946, pen. ἑξειλόμεθα κοινῇ τὴν οἰκίαν εἰς ἑκτισιν τῆς προικῆς, excepimus et seorsim posuimus domum, a reliqua heriscundæ hereditatis massa separatam 1025, 1. ἐπισκοποῦμεν, εἴ τι ἑξαιρῶνται ποθεν ἐκ τοῦ πλοῦ 932, 26. ἐπωδὸν τάχιστα ἑξαιρεῖθ' τὰ χρήματα, ut primum merces e navi exemtæ, exoneratæ essent 909, 17. ἑξελόμενοι ὅπου μὴ σῦλαι ὄσιν Ἀθηναίους. navibus exoneratis, mercibus in continente expositis 927, 4. ἑξαιρεῖσθαι τὸν σῖτον frumentum e navibus expromere 1211, pen. τὸν γόμον ἐκείσε ἑξελόμενος 1283, 21. 1286, 1. εἰς ἐλευθερίαν ἐξελεῖσθαι πάντας ἀνθρώπους δεινοὶ vindicare 135, 6. ἑξέιλτο ἅμμι ἐκ τῶν μεγάλων κινδύνων 256, 2. τὸ γινῶναι καὶ δοκιμάσαι τὸ βέλτιστον οὐδαὶς ἀν' ὑμῶν ἐξελεῖσθαι eripere δύναται' ἀν' 711, ult.=ἑξαιρεῖν' οὖν τὰς τοιαύτας φύσεις exterminate Æ. 27, 12. ἑξαιρεῖσθαι, eripere. τοῦτο τὸ δίκαιον μηδένα ἀνθρώπων ὑμῶν ἑξαιρεῖσθαι 54, 32. ἑξαιρεῖσθαι τῶν δικαστῶν τὰς ψήφους ἐκ τῶν χειρῶν, impedire judicis malis strophis, objicere callidam quandam fraudem, qua excludantur facultate reum iudicio persequendi, qui per se ipsis obnoxius esset 57, 10. Βυζάντιον ἐξελεῖσθαι ἐκ τῶν χειρῶν Φιλίππου 90, 10.=ἑξαιρεθεισῶν τῶν ψήφων tabellis iudicum e cistulis exemtis, effusis I. 52, 23. ἑξαιρεῖσθαι veluti præcipuum de reliqua massa hereditatis detractum seorsim ponere et alicui, ut privum quid et proprium ipsi, attribuire 53, 40. ἑξειλόμην εἰς ἐλευθερίαν, asserebam, vindicabam in libertatem, raptatum in servitutem 105, 20.=μὴ οὖν τοῦτο ὑμῶν ἐξέλγεται μηδεὶς. nequis hoc vobis eripiat, extorqueat A. 134, 40.=τοὺς ἰκέτας ἐξέλειν L. 92, 2. ἐλικτήρας χρυσοῦς ἐκ τῶν ὄσων ἐξέλειτο 121, 44. ὅσπερ τῇ θεῷ τὰς δειπάτας ἑξαιρεῖσθαι 160, 14. aliquem in servitutem abdu-

cendum in libertatem vindicare 167, 19. 22.=ἐξαιρείσθαι τὸν σίτον exonerare frumentum e navibus Ly. 150, 13.

ἐξαιρεῖν ἄνω τὸ πρᾶγμα Æ. 29, 24.

ἐξαιρετός] οὐδ' ἐστὶν ἐξαιρετός ἄρα τις, ἣν διαλείπει 124, 4. ἐν ἅπασιν τοῖς δράμασι τοῖς τραγικοῖς ἐξαιρετόν ἐστιν ὡς γέρας τι τοῖς τριταγωνισταῖς 418, 12. ἐξαιρετός, φέλαξ τέτακται 505, 10. ἐξαιρετόν αὐτῷ γέγραφε 681, 7. τὴν οἰκίαν καὶ τοὺς παῖδας ἐξαιρέτους ἐποίησάμεθα, sequestravimus, a reliqua hereditatis massa exemimus et seorsim posuimus 1012, 21. 1026, 13. εἰ δὲ ἂ θεοὶ ἐξαιρεῖ ὑπάρχει μόνοις, τούτων ἀξιόσπετος τυγχάνειν 1487, 24.=τυραννίδα ἐαυτῷ ἐξαιρετόν περιποιούμενος Æ. 66, 22.=ἐξαιρετός, τῷ δήμῳ, privus, proprius plebi, consecratus ejus solius usibus An. 24, 19.=ἐξαιρετόν, quod Latini ICTi privilegium. ἐξαιρετόν τούτῳ μόνῳ Ἀθηναίων καὶ ποιεῖν καὶ λέγειν παρὰ τοὺς νόμους ὃ τι καὶ βούληται L. 116, 25.=ἐξαιρετός χάρις Ly. 167, 38.

ἐξαιτεῖν et ἐξαιτεῖσθαι deprecari, precibus et gratia veniam, salutem alicujus impetrare. item deposcere ad supplicium, vel tormenta, reum, aut servum. ἐξαιτῆσόντάς τινας τῶν φυγάδων 197, 6. 239, ult. 848, 21. 23. ἐξήτουν αὐτὸν τὰς θεραπαίνας 981, 17. 1135, 11. 1151, 9. ἐφ' οἷς ἐξήτειτο. ob quæ a Macedonibus ad supplicium deposcebatur 1475, 14. ἐξαιτῆσεται τούτοις αὐτόν. per hos liberos, aut per hæc, istæc jactando ipse semet exorabit a vobis 546, 21. 563, 27. 793, 19. 331, ult. 581, 16. 1187, 13.=ἐξαιτεῖσθαι ἑταίρους, precibus eripere sodales judicium severitate Æ. 24, 35. ἐξαιτεῖσθαι παρὰ τὸν πότον αἰχμαλώτους 49, 14. ἐξαιτεῖσθαι τὰς γραφὰς τῶν παρανόμων, precibus movere actores, ut actiones, quas intendunt in aliquos titulo temeratarum legum, omittant 82, 8.=deposcere ad deditionem vel traditionem I. 60, 27.=ἐξαιτούσι (scil. τοὺς θεράποντας) οὐκ ἠθέλησαν ἐκιδιδόναι A. 144, 28.=ἐξήτουντο φεύγοντας ὑμᾶς ἐκ τῶν πόλεων L. 129, 9. ἐξαιτῆσθαι παρὰ τῶν πολεμίων. *to get away one, or a prisoner released by way of intercession* 141, 20. deprecando pro aliquo eum judicio eripere, liberare 159, 19. 37. ἐξαιτούμενοι passive, deprecationibus amicorum severitati vestræ animadversionis erepti 160, 40. τοὺς παῖδας παραστησάμενοι ἐξαιτοῦνται ὑμᾶς exorant, h. e. leviunt et flectunt vos precibus 161, 15. οὐκ ἂν εἰκότως ἑταροὶ μοι ἐξήτσαντο παρ' ὑμῶν 163, 12. κλαίοντες ἐξαιτεῖσθαι παρ' ὑμῶν 178, 45. 186, 15.=precibus exorare, flectere judicem, ut reum absolvat Ly. 167, 13. 28.

ἐξαιτήσις] τῆς ἐξαιτήσεως ἐπίσχυον. destitit Æschionem ad tormenta deposcere 1200, pen. οὐδ' ἡ τῶν συγγενῶν, οὐδ' ἡ τῶν φίλων ἐξαιτήσις (deprecatio) ἀφέλῃσεν αὐτὸν 1385, 9.

ἐξάλφης] *νῦν δὲ τότε γ' ἐξάλφης ἐπίσχυον αὐτὸν ἐκείνοι 278, 10.=εἰ δὲ τίσιν ὑμῶν, ἐξάλφης ἀκούσασιν, ἀπιστότατος προσπέπτωκεν ὁ λόγος Æ. 62, 6.

ἐξάκεις I. 47, 10.

ἐξακισχύλιοι] ἐὰν μὴ ψηφισαμένων Ἀθηναίων τὴν ἄδειαν πρῶτον, μὴ

ἐλαττον ἐκασχιλίων 715, 3.

ἐξαλείφειν] ἐξαλείφειν ὑμῶν οὐ δυνήσεται τὸ γινώσκειν τὰ δίκαια 976, 23. ὁ νόμος τοὺς γονίας ποιῇ κυρίους οὐ μόνον θέσθαι τοῦτομα (liberis) ἐξαρχῆς, ἀλλὰ καὶ πάλιν ἐξαλείφειν, ἐὰν βούλωνται, καὶ ἀποκηρύξει 1006, 21. ἐξήλειψαν ἐκ τοῦ ὄρκου τὸ ψηφιεῖσθαι γνώμη τῇ δικαιοτάτῃ 1318, 24. ὑμεῖς δ' ἐπὶ σκοπεῖσθε, εἰ χρὴ τοῦτον [scil. τὴν νόμον] ἐξαλείφειν 468, 1. ἐξαλήλιπται τὸ ὄφλημα 791, 12. = ἐξαλείφειν τοὺς νόμους *Æ.* 16, 41. ἐξαλείφεται ἡ δωρεὰ 81, 1. = *I.* 111, 11. = ἐξαλείφειν ψηφίσματα expungere *An.* 10, 30. 11, 2. 14, 7. = ἐξαλείφειν τοὺς κειμένους νόμους *L.* 96, 10. ἐξαλειπτὸν τοὺς νόμους 104, 4. τὰ ἀμαρτήματα 106, 34. ἐκ τοῦ τῶν ὀπλιτῶν καταλόγου 144, 37. τοὺς μὲν ἐνέγραψε, τοὺς δ' ἐξήλειψε. *leges puta* 183, 16. 30. εἰ μὴ ταῦτα ὑμῖν ἀρίσται, ἐξαλείφειν κελεύει 185, 14. = ἐξαλείφειν νόμον *Ly.* 156, 18.

ἐξαμαρτάνειν *idem*, quod simplex *ἀμ.* 259, 4. 17. = ἐξαμαρτάνειν εἰς οἰκετικά σώματα *Æ.* 3, 19. προχείρως εἰς τὸ ἑαυτοῦ σῶμα ἐξαμαρτάνειν 4, 4. ἐξαμαρτήσεται εἰς ἑαυτὸν 7, 23. δαιμονίου τινὸς ἴσας αὐτὸν ἐξαμαρτάνειν προαγομένου 70, 12. = ἐξαμαρτάνειν εἰς αὐτὸν *I.* 39, 35. = *idem* quod simplex *A.* 130, 3. = peccare, labi per imprudentiam. μεγάλη καὶ τὸ ἐξαμαρτεῖν δυσπραξία *An.* 20, 22. = ἐξαμαρτάνειν εἰς *L.* 96, 8. 191, 18. 192, 9. 96, 46. 109, 37. 110, 32. et passim. πλείστα εἰς ὑμᾶς ἐξημαρτηκεν 128, 25. *ΓΑΥΛ.* *ἐξ*αμ. τοιοῦτον ἀμάρτημα 94, 14.

ἐξαναλίσκειν] ἐξανήλωνται οἱ τε ἴδιοι πάντες οἴκοι καὶ τὰ κοινὰ τῇ πόλει 174, 13. ἐξανηλωμένα ἤδη τὰ παρ' ἐμοῦ ὄρῶντες funditus exhaustam cernentes rem meam familiarem 1213, 6. = ἐξαναλίσκεσθαι, sumtu faciendo penitus exhauriri, exinaniri, *Æ.* 68, 19.

ἐξανδραποδίσθαι in servitutem redigere, sub corona vendere ἐξανδραποδίσθη Τήνος καταληφθεῖσα 1207, 18. τὰ μὴ ὑπακούοντα κατὰ κράτος λαβόντες καὶ ἐξανδραποδισάμενοι 239, 1. = *An.* 26, 10. 32, 6.

ἐξανίστασθαι] μὴ περιορᾶν πόλεις ἀρχαίας ἐξανεστῶσας 208, 21. ἐξαναστάντες μεταξύ δεικνύοντες 284, 13. ἐξαναστήσας cum jussisset surgere 1259, 3. = ἐξαναστῆναι, e medio actu judicii, vel e medio consensu surgere *Æ.* 45, 3. = ἐξανιστάναι jubere emigrare *Ly.* 158, 22.

ἐξαπατᾶν *idem* quod simplex. ῥᾶστον ἀπάντων ἐστὶν ἑαυτὸν ἐξαπατᾶν 33, ult. τίς δ' τὴν πόλιν ἐξαπατᾶν; οὐχ, ὁ μὴ λόγων ἀφρονῇ 319, 26. ἐξηπατήθην. ἥμαρτον. ὁμολογῶ 374, 18. est lex vobis, ἐὰν τις, ὑποσχόμενός τι, τὸν δῆμον ἐξαπατήσῃ, κρίνειν, κἂν ἀλφ, θανάτῳ ζημιούῃ 498, 4. οὐδενὸς ἄλλου μετέχοντες, ἢ τοῦ ἐξαπατᾶσθαι 690, 17. ἐξαπατᾶν et παρακρούεσθαι copulantur 725, 26. ἐξηπατημένοι ὑπὸ πολλῶν τῶ λόγῳ 1213, 9. φθόνον ἐξ ὧν ζῆς, καὶ ἐφ' οἷς ἐξαπατᾶς ἔλεον 577, 26. = *idem* quod simplex *A.* 147, 24. = ἐξαπατᾶν ἐλπίσι κεναῖς καὶ ψευδέσι λόγοις *D.* 101, 39.

ἐξαπάτη pro ἐξαπάτης deceptio, illusio. ἐξαπάτης ἔνεκα 487, 10. τοὺς ἐκ' ἐξαπάτῃ νῦν ρηθησομένους ὑπὸ τούτου λόγου 1116, 2.

ἐξαποστέλλειν πλοῖα 251, 5.

ἐξάπτειν] ἐξαψάμενος μόνον οὐ κἀδάνας 797, 13.

ἐξαῤῥασθαι, precibus, sacrificiis, cæterisque ritibus, consecrare templum et dedicare Æ. 70, 4.

ἐξαργυρίζειν] ἦν ἐνθάδε ἐκείνητο φανερὰν οὐσίαν, ταύτην ἐξαργυρίσας 59, 5.=ἐξαργυρίζεσθαι ὅλον hereditatem pecunia mutare, h. e. vendere. *to turn in into money* I. 55, 21.

ἐξαρίσκειν] εἰν τοὺς κυρίους ἢ δόροις, ἢ δι' ἄλλης ἡστινοσοῦν ὁμῆλαιας, ἐξαρίσθεται 1396, 26. ἐξαρίσασθαι πάντας satisfacere, mores suos approbare omnibus, οὐ δυνατὸν τοῖς αἰσχροῖν τι πεποιηκόσιν 1397, 3.

ἐξαριθμεῖν] dicitur debitor ses alienum diluens, et in mensæ nummularii numis præsentibus refundens, *to pay in ready money?* ἐν τῇ ἀγορᾷ ταῦτα τὰ χρήματα ἐξαριθμήσει 832, 4. 1238, 4.

ἐξαρκεῖν] prodesse, vel sufficere ad approbandam alicujus excusationem. οὐδὲ γὰρ ἐξαρκέσειε τοῖς ἀπολωλόσι τῶν συμμάχων, οὐδὲ τοῖς παισὶν αὐτῶν, οὐδὲ ταῖς γυναῖξιν 373, 12. datum, in potestate positum esse 497, 14. ἐξαρκεῖ τοῦθ' ὑμῖν. prodestne hoc vobis 664, 10. satius, consultum esse, expedire. vel licere, datum vel opportunum esse. τότε περὶ αὐτῶν εἰπεῖν ἐξαρκέσει 817, 11. ἐξαρκῶν sufficiens 823, 24. οὐκ ἐξήρκεσεν ἂν εἰς ἕκτον ἔτος. non sufficisset in sextum annum 833, 21. αὐτὸς μὲν ἀσχολλίαν ἄγειν, τὴν δὲ γυναῖκα ἐξαρκεῖν παροῦσαν 1033, 11. καὶ ταῦτα ἔχουσιν οὐκ ἐξήρκεσεν αὐτοῖς. non satis fuit illis istæc a me abstulisse 1155, 8. ἐξήρκει αὐτοῖς ταῦτα ἀδικουμένοις περιορᾶν placuit illis has pati injurias inulto, usque acquiescere et eas contemnere 1273, pen. ἐπεὶ πρὸς γε τουτοῖν τὸν κατάπτυστον, βραχύς μοι καὶ σαφὴς ἐξήρκει λόγος. citat schol. Herm. p. 128, 7.=ἐξαρκεῖν πρὸς τὰς δαπάνας I. 67, 28.=An. 30, 18. οὐ ταῦτα μόνον ἐξήρκεσε non hoc solummodo valuit efficere 31, 1.=εἰς γε τὰς πατέρας θυσίας ἐξήρκεσεν ἂν L. 185, 8. καὶ οὐκ ἐξήρκεσεν αὐτῷ ταῦτα μόνον ἐξαμαρτεῖν fr. 45, 5.=Ly. 151, 7.

ἐξαρνεῖσθαι] λαν ἀναιδῶς μὴ λαβεῖν ἐξαρνούμενος 818, 24. οὐκ ἐξαρνοῦνται τὸ συμβόλαιον μὴ γενέσθαι 709, 19.=Æ. 89, 24.

ἐξαρνος] τοιούτους θεῖς νόμους, οὓς πάλιν αὐτὸς ἐξαρνος ἦν μὴ τεθεῖσθαι 570, 21. ἐξαρνος γίνεται [id est ἀρνεῖται] τὰς συνθήκας, ὡς ὅμοσε 677, 22. ἐξαρνος γίνεται περὶ τῶν ἄλλων τῶν γεγραμμένων ἐν ταῖς συνθήκαις 679, 20.=ὕμεις δὲ τοῖς μὲν ἐξάρνοις ἐπιτιμήσατε (scil. ζημίαν) ταλάντου ἐκάστῳ Æ. 16, 10.=ἐξαρνος γίγνεσθαι τὴν μαρτυρίαν. pro ἀρνεῖσθαι I. 40, 9. ἐξαρνοί εἰσι τὰ ὁμολογημένα 53, 24.=ἐξαρνος ἦν διὰ τέλους A. 135, 25.=An. 2, 37. 16, 30.=ἐξαρνος ἦν inficias ivit L. 93, 27. ταῦτα ἐξαρνός ἐστι 98, 40. inficias ire quæ facta sunt. Plautus. TAYL. ἐξαρνος ἦν pro ἡρνεῖτο 93, 27. ἐξαρνον γενέσθαι ἃ ἐποίησας 138, 38. τοὺς οὐχ οἴους τε ὄντας ἐξάρνους γενέσθαι μὴ οὐ χρήματα λαβεῖν 159, 36. δὲ ἐτόλμησε τὰ μὲν ἐξαρνος γενέσθαι id est ἀρνεῖσθαι 904, pen.

ἐξαρτᾶν] ἐξαρτᾶσθαι στρατόπεδον. sibi exercitum adjungere, et

pone se trahere, veluti filum ex se aptum, aut tanquam avis alas habet sibi appositas 123, pen. = τὰς ἐπιστολάς, ἃς ἐξηρτημένους ἐκ τῶν δακτύλων περιήεις *Æ.* 77, 11.

ἔαρχος καὶ προηγεμῶν choreæ auctor, præsulor 313, 27.

ἐξαφαιρεῖν] πάντας ἀνθρώπους εἰς ἐλευθερίαν ἐξαφελῆσθαι. vindicare 100, 8. = ἐξαφαιρεῖσθαι φρενῶν τὸν ἐσθλὸν νοῦν *Ly.* 159, 23.

ἐξεγγυᾶν] ἐξεγγυηθέντα, illum, pro quo fidejussores spon-
derunt 713, 1. ἐξεγγυημένοι datis pro se fidejussoribus dimissi
394, 9. μὴδὲ τὸ λοιπὸν ἐξεγγυᾶν μὴδὲνα 724, 6. *to be bail for no
person.* = ἐξεγγυᾶσθαι dato præde, libertatem adipisci quoquo
velis eundi *An.* 7, 2. = ἐξεγγυᾶσθαι fidejussorem se præbere *L.*
167, 20. ἐξεγγυήθη 167, 23. satis datum pro eo fuit.

ἐξεγγυή idem quod simplex ἐγγυή *I.* 50, 24.

ἐξεγγυήσις citat Harpocr. ex orat. in Aristocratem, vel ut
Valesius correctum it, Timocratem. Sed in neutra legitur.

ἐξέλλειν ἐκ τῆς ἔργασίας ex opere (metallico) vi expellere 976,
ult. 977, 1.

ἐξείναι] τὸ δοῦναι ὑμᾶς ἐξείναι ἀφείλτο. citat Demetrius Phale-
reus p. 144. §. 227. ex or. Leptinea. = ὅστ' ἐξεδόμενον τῇ πόλει
δίκην παρὰ τῶν ἀδικούντων λαμβάνειν *L.* 140, 27.

ἐξείπειν] ῥητὰ καὶ ἀρρητὰ κακὰ ἐξείπον 540, 9.

ἐξείργειν δέει καὶ φόβον τὴν δίκην 555, 14. ἐκ τοῦ θεάτρου 572,
12. 18. = ἐξείργειν τοῦ γυμνασίου *Æ.* 2, 35. τοῦ βήματος 5, 15.
περιρραντηρίων ἔξω τῆς ἀγορᾶς ἐξείργει 79, 2. = ἐξείργειν ἐκ τῶν
παρ' αὐτοῖς ἱερῶν *L.* 104, 37.

ἐξελαύνειν τὸ ὁμολογούμενον γένος 1089, 1. = ἐξελαύνειν ἐκ τοῦ
βουλευτηρίου *Æ.* 16, 1. = *A.* 147, 12. = inde ἐξελεῖν possit repeti
An. 29, 26. nisi si quis malit ab antiquo ἐξέλλειν. = ultra aciem
procurrere. de milite *L.* 160, 30.

ἐξελέγγειν] μὴ οὖν ἐξελέγξετε ὡς κακῶς ἔχει τὰ Ἑλληνικά 188,
25. ἐξελέγγονται αἱ δυνάμεις ὑπ' αὐτῶν τῶν καιρῶν ὡς οὐδὲν οἶαι τε
οὔσαι ποιεῖν 50, ult. ταῦτα μὲν ἐξελέγγονται [scil. ψευδόμενοι] 92,
9. πάλαί πάντες ἦσαν ἐξελληλογμένοι jam dudum e multis constite-
rat documentis, fidi illis non posse, et opes eorum esse con-
temnendas et nullius momenti 233, 3. ἵνα εἴη ἀκριβῶς ἐξελέγγαι
με 1216, 19. = περιβοήτως ἐξελέγγθη κλέπτῃς ὦν *Æ.* 16, 6. ἀλα-
ξουέμενος ἂ παρὰ χρῆμα ἐξελέγγῃ ψευδόμενος 85, 10. = *I.* 70, 7.
= ἐξελέγγειν τοὺς λόγους τοῖς ἔργοις *A.* 147, 6. = *L.* 123, 5.
φανερῶς ἐξελέγγεις ψευδόμενον τὸν κατήγορον 109, 17. 110, 10. ὅσα
μὲν περὶ τεινεάτων λέγουσιν, οὐ πάντῃ δέει θαυμάζειν. οὐ γὰρ ὑπ' ἐκεί-
νων γε ἐξελογθεῖεν ἄν.—

ἐξελευθερικὸς νόμος citat e Demosthene Julius Pollux III.
81.

ἐξεπίστασθαι ἀκριβῶς 418, 10.

ἐξεπίτηδες data opera, de composito, ex conducto inter se *D.*
102, 44.

ἐξεραῖν effundere (aquam.) ἐξέρα τὸ ὕδωρ 965, ult. 993,
17.

ἐξεργάζεσθαι] τάφρους ἐξεργάζεσθαι *Æ.* 58, 9. ἐπεργασμένον

τοῦτο τὸ πῶδον ὑπὸ τῶν Ἀμφιστάων, satis excultum 70, 22. συμ-
μαχίαν ἐξεργάζεσθαι, efficere, perficere 88, 6.

ἐξερημῶν] ἵνα μὴ ἐξερημῶσῃ ὁ οἶκος 1053, 15. πῶς οὖν ἂν μάλ-
λον ἄνθρωποι ἐξερημῶσαιαν οἶκον, ἢ εἰ—1076, 24. ubi docet, qui-
bus rebus gens aliqua desoletur. οἶκος ἐξερημούμενος *ap extincti
family* 1073, 14. = τῷ ἄρχοντι τὴν ἐπιμέλειαν τῶν οἴκων, ὅπως μὴ
ἐξερημῶνται, προστάττει jus civile I. 66, 28. πάντες οἱ τελευτῶντες
πρόνοιαν ποιοῦνται σφῶν αὐτῶν, ὅπως μὴ ἐξερημῶσιν τοὺς σφετέρους
αὐτῶν οἶκους 66, 24. τὸν οἶκον οὕτως αἰσχροῦς καὶ θεινῶς ἐξερημαμέ-
νον 66, 34.

ἐξέρχεσθαι] ἐξελθόντι δ' ἐκ παίδων, τάκολουθα τούτοις πράττειν
312, 24. τῶν ἀνδροφόνων τῶν ἐξεληλυθόντων, qui ob caedem patra-
tam e patria ultro emigrarunt 634, 12. ἐξῆλθον οἱ τῆς κρίσεως
χρόνοι 501, 10. ἐξεληλύθεσαν οἱ χρόνοι 657, 15. praeterierant.
ἀλλὰ καὶ ταῦτ' ἦδη ἐξελήλυθεν ἐκ τῆς πόλεως. desierunt, extincta,
obliterata, exstirpata 688, 20. ἐν τῷ ἐξελθόντι ἑνιαυτῷ 900, 27.
τοῦ ἐξελθόντος μηνός. mense proximo praeterito 978, 3. ἐξῆλθέ
μοι ὁ χρόνος τῆς τριηραρχίας. elapsum est 1209, 18. 1210, 26.
στρατείας ἐκείνης οὐκ ἐξελθὼν 1353, 24. in illa castra non egres-
sus. = τοῦ ἐξελθόντος ἑνιαυτοῦ anno praeterito, proximo superiori
I. 64, 39. = ἡ ἐξελθούσα βουλὴ senatus defunctus, qui anno pro-
ximo superiori sedit An. 10, 37. = οὐκ ἂν ἔρασκον ἐξελθεῖν ἐκ τῆς
πόλεως τὸν ἕτερον πόδα D. 100, 35. οὐκ ἔστιν ὑμῖν ἐξελθεῖν ἔξω τῆς
πατρίδος 103, 14.

ἐξετάζειν] τότ' ἀκριβῶς αὐτοῦ ταῦτα πάντ' ἐξετασθήσεται. id est
ἐξελεγχθήσεται 23, ult. οὐ γὰρ ἔστι πικρῶς ἐξετάζειν, τί πέπρακται
τοῖς ἄλλοις, ἂν μὴ παρ' ἡμῶν πρώτων ὑπάρξῃ τὰ δέοντα 26, 4. πρὸς
πλουσιλίαν καὶ τὸ πάνθ' ὑπ' αὐτῷ ποιήσασθαι τοὺς λογισμοὺς ἐξετάζειν
67, 16. δύναμις ἐξετασμένη (*muistered*) καὶ παρεσκευασμένη 180,
3. ὑπὲρ τῶν πεπολιτευμένων, ἃ κατεψύσσα μου, ἐξετάσω 229, 2. καὶ
λέγων καὶ γράφων ἐξηταζόμεν τὰ δέοντα ὑπὲρ ὑμῶν. *gessi me, I
have been found, I have shewn myself* 286, 4. ἐξὲν αὐτῷ μετὰ
τῶν μηδὲν ἡδικηκότων ἐξετάζεσθαι 376, 9. ποιητὰς τοὺς ζῶντας πρὸς
τοὺς ζῶντας ἐξετάζομεν 331, 1. οἷα σὺ τὰ πράγματα πεποίηκας,
τοιαῦτ' ἐξεταζόμενα φαίνεται 378, 1. τῶν ἐχθρῶν τῶν σῶν εἰς ἐξητά-
ζετο [*id est εὐρίσκετο*] 434, 23. οὐδ' ὅλως ἐν οὐδενὶ τούτων ἐχθρὸν
ἐξεταζόμενον 535, 24. ἐξετάζεσθαι πανταχοῦ ἐχρῆν τὸν Φιλότιμον
566, 27. οὐδαμῷ τῶν συγχαιρόντων τῷ δήμῳ ἐξητάσθῃ 579, 20.
ἐξητάσθης οὐδενός τούτων κατηγορος 613, ult. ἐξετάζομαι ἐν γραφαῖς
δημοσίαις καὶ ἀγῶσι 701, 21. παρῆν καὶ ἐξητάζετο 795, 8. τριῶν
ἦδη καιρῶν κατεληφτότων τὴν πόλιν, ἐν οἷς τοὺς χρησίμους ἐξετάζετε
918, 18. πρὸς τὸν ἄρχοντα—οὐδέπω καὶ τήμαρην ἐξήτασται. *ad
magistratum nunquam accessit, in ejus foro se nunquam con-
spiciendum praebuit* 980, 5. ἐξετάζεσθαι φιλοτιμούμενον καὶ προ-
θυμούμενον εἰς ἃ δεῖ τῇ πόλει 1121, 24. τῶν μὲν ἄλλων ἴδοι τις ἂν
τοὺς οἰκέτας ὑπὸ τῶν δεσποτῶν ἐξεταζομένους *called to account*. οὗτος
δ' αὖ τούτωντιον τὸν δεσπότην ὁ δούλος ἐξετάζει, ὡς δῆτα ποικρὸν καὶ
ἄσικτον ἐπιδείξων 1124, 22. ἐξετάζειν τὸν ἄλλου βίον τολμᾶς 1125,
21. ἐξήταζες τὸν ἡμίτερον πατέρα ὅστις ἦν 1126, 13. ἐν ἅπασιν

δοῖσθε ἵνα σὺς ὑμῶν ἐξητασμένος φαίνεται 1305, ult. ἐξητάσθη περὶ τούτων μηδεὶς λόγος 1307, 1. ἐξετασθεὶς οὐδαμοῦ πάποτε ὡς ξένος 1307, 20. ἐγὼ δὲ οὐ μόνον φανήσομαι αὐτὸς ἐξητασμένος πρῶτος *me meimet copiam fecisse, I was the first to make my appearance*, versatus inter primos, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄλλους παραπεκλήκως 1470, 8. 1469, 16. μόνου τῶν τότε ῥητόρων ἐξετάσαντος ἐμοῦ τὰ ὑπὲρ ὑμῶν δίκαια 1469, 22. τοιαῦτ' ἐστὶν ἐφ' οἷς ἐξηταζόμεν ὑπὲρ ὑμῶν 1468, 11. 1476, 15. πρὸς Ἀριστογείτονα ἑμαυτὸν ἐξετάζειν *comparare, exigere* 1485, 17. τοῦ βελτίστου καὶ δικαιοτάτου ἔνεκα ἐξητασμένη. *comparata, excogitata, (disciplina Platonica,)* 1490, 15. et sic quoque p. 471, pen. πάντα ἐξητασμένα ἐπὶ τὸ βέλτιον. = φιλοτιμώτατον ἔχομεν τοὺς παρανομοῦντας ἐξετάζειν *Æ.* 27, ult. ἐξετάζω τὸν τρόπον, *mores specto* 64, 41. = ἐξετάζεσθαι τῶν ἀγαθῶν εἰς. in bonis numerari *An.* 29, 20. = τοῦ τὴν τοῦ ῥήτορος βοήθειαν καὶ δύναμιν ἐξεταζομένην εἶδομεν. *sese proferentem, in conspectum prodeuntem* *D.* 103, 12.

ἐξέτασις] πᾶσαν ἐξέτασιν λάμβανει. οὐ παραιτοῦμαι 308, 25. 499, 11.

ἐξετασμός] τῆς ἡμετέρας ἔχθρας δίκαιον ἦν ἡμᾶς ἐφ' ἡμῶν αὐτῶν τὸν ἐξετασμόν ποιεῖσθαι. *aequum erat, nos nostrarum simultatum inter nos dimicationem facere, fortunamque odiorum nostrorum mutuorum, in nobismet ipsis, non in aliis periclitari.* Exponit orator ipse in proximo πρὸς ἀλλήλους ἀγωνίζεσθαι 230, 14.

ἐξεταστής τῶν ξένων, inspector et censor militum mercenariorum, qui missus est, quo videat, omnesne adsint, quos mercede conduxit respublica, et sintne omnes bene valentes, et integre armati *Æ.* 16, 7. ἐξεταστής liber erat a militia, et necessitate in castra exeundi 52, 2. conf. Demosth. p. 97, 1. ed. Paris.

ἐξεταστικόν, scil. ἀργύριον, idem est, ut videtur, atque μισθός τοῦ ἐξετάζεσθαι, id est τοῦ παρῆναι καὶ ὀρᾶσθαι ἐν μέσῳ στρεφόμενον. merces data civibus invalidis, qui emeritis stipendiis, arma ferre et munia castrensia obire non valentes amplius, in urbe manerent, sic dicta, quoniam ἐξετάζοντο, praesto essent, copiam sui, quoties usus et necessitas esset, facerent magistratibus. *merces praesentiae* 167, 17.

ἐξεταστικῶς] τοὺς παρίεργως ἐνταυθοῖ, ἀλλ' οὐκ ἐξεταστικῶς ἐκκλησιάζοντας. non cum proposito diligenter et severe pensitandi consilia in concione agitata 215, 9.

ἐξευρίσκειν comminisci. meditando indagare. προφάσεις ἀδίκους ἐξευράν 152, 6. τὰς εἰκοσι μνᾶς ἐπέλεον αὐτὴν ἐξευροῦσαν αὐτοῖς ἀποδοῦναι. *to raise, to acquire with trouble.* unde, unde extundere 1354, 27. = αὐτὸς σκαυτῶ τοὺς νόμους ἐξευράν *Λ.* 130, 37. 132, 39. = *An.* 17, 3. = *L.* 93, 9. ἐξευράν οὐ ἰδεπνοῦμεν 97, 7. 99, 6. excogitare, comminisci 112, 40. οὓς ἐξευρίσκειμι Δεκλείων 166, 37. ῥαστώνην ἐξεῦρον εἰς τὰς ὁδοὺς 169, 10. δίκην fr. 2, 1. τὴν θύραν ap. Suid. in οἷς. TAYLOR locum 99, 21. suspectum habet. ἐξευρίσκειν κατ' ἑμαυτοῦ πρόνοιαν. addens si sana sit lectio. Est utique.

ἐξέχιν de sole oriente, ultra oram coeli exsurgente. πρὶν δὲ ἥλιον ἐξέχιν 1071, 3.

ἐξηγεῖσθαι τῷ κήρυκι τὸν νόμον. formulam legis ad populum recitandam præconi verbatim præire 363, 18. docere de jure sacrorum. ἤρουντό με, πότερον ἐξηγήσονται μοι μόνον, ἢ καὶ συμβουλεύσωσι 1160, 10. ἐξηγησόμεθά σοι τὰ νόμιμα 1160, 13. = respondere consulentibus de jure sacrorum, ceremonias interpretari An. 15, 25. 28. = ἐξηγεῖσθαι *verbum rituale* est, inquit TAYLOR. καθ' οὓς Εὐμολπίδαι ἐξηγοῦνται consulentibus de jure sacrorum respondent L. 104, 9.

ἐξηγητής magister, qui alium docet, monet, instruit, consilia a se reperta subministrat, *the instigator, the ringleader*. Λάκρυτος ἦν ἀπάντων τούτων ὁ ἐξηγητής. *he prepared the darts, which another was to shoot; the one is the author, and another the executor of the affair* 928, 20. interpres ceremoniarum et juris sacri. ἔλθων ὡς τοὺς ἐξηγητάς, ἵνα εἰδῶν, ὃ τι με χρὴ ποιεῖν περὶ τούτων 1160, 4. = ἐξηγητὴν τοῦτον λαβὼν τῆς πάσης κακοηθείας Æ. 33, 25. = I. 73, 24.

ἐξήκειν ad finem vergere, excurrere, vel jam præterisse. ὃ μήπω ἢ προθεσμία ἐξήκει. tempus præstitutum nondum elapsum est, *whose term is not yet expired* 1055, 4. μαλλούσης ἤδη μοι ἐξήκειν τῆς ὑπερημερίας 1154, 8. πρὶν ἐξήκειν τὰς ἡμέρας, ἐν αἷς εἶναι τὰ λύτρα καταθεῖναι 1250, 18. τὸν χρόνον ἐξήκοντα τῆς τριηραρχίας 1211, 9. 1212, 26. = ἐξήκει χρόνος L. 109, 14.

ἐξήκονταταλάντια 183, 8. 11. classis contribuentium, quorum summam contributionis universæ conficiunt sexaginta talenta.

ἐξῆς πάντα omnino omnia, nullo excepto 722, pen.

ἐξείναι] ὁ μὴδὲ λαχεῖν τῶν ἐξιόντων εὐχόμενος, ὅτ' ἐκληροῦ. qui, sorte jacta super delectu militari, vota faciebas, ut nomen tuum in iis ne prodiret, quibus necesse esset in castra exire 558, 15. εἶτα τότ' ἐξίμεν. tum exhibimus in castra 730, 10. ἐξόδου λαμπρὰς ἐξιούσαν 1182, 27. in publicum. μήτε τοὺς ἐξείναι [in aciem, in castra] κελεύοντας διὰ τοῦτο νομίζεν ἀνδρείους εἶναι 1437, 1. = οὐτ' εἰς τὴν ἀγορὰν ἐξήειτε An. 20, 38. = ἐξιούσης τῆς ἀρχῆς L. 114, 40.

ἐξίς τῆς ψυχῆς Æ. 27, 2.

ἐξιούν ἤθελον τὸ πρᾶγμα τοῖς μεγίστοις ἐγκλήμασι A. 126, 3.

ἐξίστάναι et ἐξίστασθαι] in activo, mente dejicere, exsternare. ταῦτα κινεῖ, ταῦτα ἐξίστησιν ἀνθρώπους ἑαυτῶν. *this is what disturbs, confounds them*. de statu mentis dejicit 537, ult. ἐκστῆναι decedere, discedere, deviare ab aliquo instituto vitæ, vel præcepto, vel decore. ἐξέστης τῆς ὑποθέσεως, ἐφ' ἧς ὑμᾶς οἱ πρόγονοι κατέλιπον 143, 13. ἐκστάς τῆς ὀρθῆς καὶ δικαίας ὁδοῦ 230, 3. ἐξίσταμαι οὐδενὶ nemini concedo, de via quasi decedo honoris causa, aut certamen, contentionem cum nemine defugio 331, 7. ἐξιστῆκει τῶν ἑαυτοῦ δι' ἀπορίαν. bonis cesserat 900, 20. 981, 3. ἀπώλετο ἐκείνος καὶ τῶν ὄντων ἐξίστη *he became a bankrupt*. decexit 1120, 24. πάντων τῶν πεπραγμένων ἐκστάντα inficiatum, oratione a se amolitum. *to shift off* 363, 28. ὑπὲρ δόξης οὐδένα πάποτε κίνδυνον ἐξίστησαν

defugerunt 460, 1. 617, 15. ἐξέστηκα τὰ τοιαῦτα devito, declino 891, 3. σταμνοὺς ἐγδοήκοντα ἐξιστηκότες οἶνου corrupti, acidi facti 933, 25. = ἐξέστην ἑμαυτοῦ Æ. 28, 18. ἐξιστάμενος αὐτοῦ καταφανής ἦν 33, 21. = τῆς οὐσίας ᾗδεν ἐκστησόμενος. prævidebar mibi necessarium factu futurum, ut bonis cederem A. 117, 18. = ἐξίσταμαι ὑμῖν ἐκὼν τῆς φιλίας renuncio vestræ amicitiae eamque vobis intactam relinquo L. 114, 2. Lysias e Carcino laudavit ista οὐ κείνος ἐξίστησε non ille eum dementavit, ap. Harpocr. in Καρκίνος.

ἐξόδος expeditio militaris, exitus in castra. ναυμαχίας, ἐξόδους πηλὰς, στρατείας 259, 20. 287, 22. processus matronæ in publicum in vestitu splendido, et comitatu ancillarum. λαμπρὰς ἐξόδους ἐξιοῦσαν 1182, 27. = ἐξοδοὶ ἐκ διαδοχῆς, expeditiones militares, exitus in castra, per vices obtingentes alicui Æ. 50, 37. αἱ ἐν τοῖς ἐπανύμοις ἐξοδοὶ 50, 38. ἐξοδοὶ ἐν τοῖς μέρεσιν ibid. πανυστάτην ἐξοδὸν γράψαντα, ejus expeditionis, quæ omnium postrema fuit 88, 40. = ἐξόδος scil. εἰς τὴν στρατείαν in castra. ἐν μιᾷ τούτων ἐξόδῳ. nam in procinctu stantes testamenta solebant condere I. 76, 10. = τὰς ἐξόδους (in castra aciemve) μετὰ τῶν πρώτων ποιοῦμενος, μετὰ τῶν τελευταίων ἀναχωρῶν L. 147, 28.

ἐξοικεῖν Athenis alio transferre habitaculum. Μέγαράδ' ἐξώκησε 845, 19. = Æ. 17, 30. = ἐξώκησεν εἰς τὴν ὑπερορίαν migravit in solum peregrinum sub dictionem alienam L. 187, 29.

ἐξόμνησθαι jurato aliquid recusare, detrectare, ejurare, excusata valetudine, vel alia quapiam sontica causa, cur imperata facere minus possis 378, 18. ἐξόμνησθαι ἀρρωστεῖν. jurato valetudinem excusare 379, 17. ἐξόμνησθαι ἀναγκάσω cogam eum juratum inficiari, aut factum id esse, aut se scire id factum 396, 19. 1119, 10. 20. 1190, 10. ταῦτας τὰς διαβολὰς ἐξομνέμενους 1310, 2. ταῦτα οὐκ ἂν ἐξομόσαιτο Εὐβουλίδης. non facile ausit Eub. hæc jurato inficiari 1317, 7. ἀναγκάσω αὐτὸν μαρτυρεῖν, ἢ ἐξόμνησθαι, ἢ κλητεύσω αὐτὸν 1354, 4. = ἐξόμνησθαι τὰς ἀληθείας, ejurare testimonium de veritate rei Æ. 7, 21. ἐξόμνησθαι πρεσβείαν 40, 30. 34. = I. 76, 30. 31. = Ly. 150, 26.

ἐξοργίζειν, ad iram concitare. οὐχ ὁ λόγος, ἀλλ' ὁ καιρὸς ὑμᾶς ἐξοργισί Æ. 27, 19.

ἐξορίζειν exterminare, ultra fines amandare. ἐξορίσαι δεῖ ὑμᾶς τοῦτο τὸ θηρίον 798, 25. τὰς ἐν ταῖς ψυχαῖς ἀγριότητας αἱ τῶν νομοθετῶν ἐξορίζουσι διάνοιαι 808, 15. = Ly. 159, 6. τὰ ὅσα ἐξὼ τῆς Ἀττικῆς 164, 7. 16.

ἐξόριστος 548, 27. = ἐξόριστος ἐκ τῆς πόλεως D. 100, 11.

ἐξορκίζειν jurejurando adigere. καθ' ἕνα ἕκαστον πρὸς τὸν βαμνὸν ἄγοντες καὶ ἐξορκίζοντες 1265, 6. = Æ. 39, 24. 36.

ἐξορκῶν idem, scil. in præscriptam jurisjurandi formulam jubere jurare 388, 16. 1119, 7. 1243, 26. (to push one to an oath, to make him swear upon) 1369, ult. 1371, 16. 1372, 1. b) jurisjurandi religione exsolvere, resecreare 535, 23.

ἐξορμᾶν] τῆς νεῶς ἦδη *ἐξορμώσης περὶ τὴν ἀκτὴν Ly. 149, 46. nisi potius ibi leg. est ἐξορμούσης. ab ἐξορμᾶν.

ἐξορμῆν] ἐξορμῆς ἐκ τῆς πόλεως *Æ.* 84, 4.=extra portum stare ad anchoram. ἡ ναῦς ἐξορμῆι Μουνυχία *I.* 59, 7. 8.=An. 2, 31.

ἐξορμίζειν navem e portu eductam tenere stantem extra portum ad ancoram. ἐξορμίζειν τὴν ναῦν ἐκ τοῦ λιμένος 895, 8. *II.* 900, 13.

ἐξορύττειν τὰς ἐλαίας 1073, 26.=τὴν μορίαν, ἣν οὐχ οἶόν τ' ἦν λαθεῖν ἐξορύττοντα *L.* 110, 33.

ἐξορχεισθαι] præsultare, præsultorem agere. αὐταῖς πέδαις ᾤχστο ἐξορχούμενος 614, 22.

ἐξοστρακίζειν *An.* 33, 23. 25.=*L.* 143, 27.

ἐξούλη] ἐξούλης δίκη. actio unde vi manumque. Si quis de prædio, domove, quam possessum ierit, ἐξίλλεται expellitur 528, 12. ἐξούλης λαχὼν 540, 24. ἐξούλης δίκην ὑπομένει φεύγειν. actionem adversus se institui agere patitur, ut adversus eum, qui bona pecuniasve alteri debitas per nefas detineat, eique deneget, cui debeantur 543, 27. ἐξούλης ἂν ἐφευγον νῦν, ἀλλ' οὐκ ἀργυρίου δίκην. ageret nunc mecum ex titulo detenti per nefas alieni, non æris debiti 1240, 22.=ἐξούλης ὄφλειν damnari in iudicio causæ unde vi, h. e. debere fisco multam pecuniariam, irrogatam damnato in actione ob bona per nefas occupata et detenta *An.* 10, 15.=ἐξούλης δίκη *L.* ap. Harpocr.

ἐξουσίαν καταλείπειν 213, 7. ἐξουσία τῆς εἰρήνης cum per pacis veniam ea licet facere, quæ bello vetantur et impediuntur 290, 22. ἀλλὰ δὴ τὰ τῆς ἐξουσίας. sed videte hominis confidentiam, audaciam, arrogantiam 403, 25. ἐξουσίαν ταύτην σχήσετε 428, 22. φιλοτιμίαν τὴν ἐξουσίαν πρὸς τοὺς ὁρῶντας ποιούμενος. in licentia se jactans 1356, 2. ἐν τοιαύτῃ οἶμαι ἐξουσία τετραμμένη 1362, 13. ἀνουθέτητος ὦν, εἰκότως, τραφεὶς ἐν ἐξουσία 1477, 14.=λαμβάνειν ἄδειαν καὶ ἐξουσίαν καὶ ἀρχὴν *Æ.* 15, 22. ἀπολαύων καὶ ἐμπιπλάμενος τῆς διδομένης ὑφ' ἡμῶν αὐτῷ ἐξουσίας 72, 15. πονηρὰ φύσις μεγάλῃς ἐξουσίας ἐπιλαβομένη δημοσίας ἀπεργάζεται συμφορὰς 74, 31.=τὰς τῆς πόλεως συμφορὰς ἐξουσίαν ἡγοῦντο σφίσις εἶναι τὰλλότρια κεκτῆσθαι *I.* 51, 13.=ἐξουσίαν ποιεῖν *L.* 107, 6.=ἐξουσία τῆς ἀπολογίας *Ly.* 152, 23.

ἐξοχος] *κοσμήτωρα μάχης ἐξοχον ἄνδρα μολεῖν *Æ.* 80, 22.

ἐξυβρίζειν περὶ τοὺς θεοὺς *L.* 191, 19.

ἐξυηρετεῖν προθύμως τῇ ἑαυτοῦ παρανομίᾳ *L.* 122, 16.

ἔξω foris, h. e. in campo, in castris, ut opponatur ei, quod domi, h. e. in urbe, vel pace est. ἔξω γενέσθαι 16, pen. ἔξω τῶν ὀπλιτῶν καὶ τῶν ἱππέων ὄντων. cum sui (Thebanorum) peditesque equitesque (h. e. universæ copiæ) foris, sub dio, sub pellibus agerent 299, ult. τοῦ πάσχειν αὐτοὶ κακῶς ἔξω γενήσεσθε 49, 25. ἔξω βλέπειν ad amicitias extraneas respectare 332, 15. ἔξω αὐτῆς οὐσα ὑπὸ τοῦ κακοῦ καὶ τοῦ τραύματος ἡ γυνή 403, 4. τοὺς δὲ χεῖρους μὲν τούτων, ἔξω δὲ τοῦ πονηροῦς ἄγαν κληθῆναι. qui nondum ad famam prorsus perditorum et profligatorum hominum grassati sunt 798, 3. ἔξω πέντ' ἔτων post quinquennium 989, 27. κοινῇ πάντες οἱ σύσσιτοι προσελθόντες, οὐκ ἐγὰρ τῶν ἄλλων ἔξω (id est

χαρίς) 1257, 23. ὑμῖν δὲ τοῖς ἄλλοις τοῖς ἔξω τοῦ πράγματος οὐσι 519, 21. ἔξω μέσαν νυκτῶν εἶναι ἐποίησαν τὴν ἄραν. extraxerunt negotium ultra mediam noctem 1265, 3. ἔξω τοῦ πράγματος βλασφημεῖν 1308, 22. nefanda verba jactare, a causa præsente aliena. ἔξω τῆς γραφῆς πολλὰ κατηγορῶν 1347, 5. πῶς οὐκ ἔξω χρὴ τοῦ φρονεῖν ὑμᾶς αὐτοὺς ἡγεῖσθαι. qui fiat, ut vobis ipsis minus videamini desipere 1450, 15. τῶν πλεονεκτημάτων καὶ τῶν περὶ ταῦτα σοφισμάτων ἔξω. ignara, ab iis aliena. *which knows nothing thereof* 1490, 13. ἔξω με προπηλατισμοῦ γενέσθαι 1471, 19. = ἔξω τὴν χεῖρα ἔχοντες λέγειν, extra pallium manum habentes exsertam *Æ.* 4, 25. vid. ἐκτός. διίσχυρίζεσθαι τοῖς ἔξω τοῦ λόγου 25, 9. προξενίας εὐρέσθαι ἐν ταῖς ἔξω πόλεσι 59, 26. ἔξω τῆς ἀρκτου καὶ τῆς οἰκουμένης ὀλίγου δεῖν πάσης μεθειστήκει 77, 19. ἔξω τῶν περιρραντηρίων τῆς ἀγορᾶς ἐξεύργει 79, 2. μὴ ἴατε αὐτὸν ἔξω τοῦ παρανόμου λόγους περιίστασθαι 83, 24. = ἔξω αἰτίας ἑμαυτὸν καταστήσω *A.* 143, 13. = ἔξω τοῦ πράγματος λέγειν οὐ πᾶν νόμιμον ὑμῖν ἐστίν *L.* 100, 27. = ἔξω τοῦ πράγματος λέγειν *Ly.* 149, 12. 22.

ἔξωθεν] ἔξωσθήσομαι τοῦ εἰπεῖν excludar opportunitate dicendi 720, 4.

ἔξωθεν] τοῖς ἔξωθεν λόγοις rebus a præsente alienis ἡγμένος 228, 11. ἔξωθεν οἱ ἐπιβουλευόντες, ἔνδοθεν δὲ οἱ συμπράττοντες 437, 11. ἔξωθεν δὲ κύκλῳ περίεσι 780, ult. ἔξωθεν μετεῖχον αὐτῷ τοῦ θανάτου 1284, 22. = ἐπιστάγειν ἔξωθεν, externa et aliena a causa, foris arcessita, causæ immiscere *Æ.* 23, pen.

ἐξώλεια] ὅμνους κατ' ἐξωλείας jurabat ita, ut ipse semet extremæ pesti devoveret 553, 17. διομεῖται κατ' ἐξωλείας αὐτοῦ καὶ τοῦ γένους καὶ τῆς οἰκίας 642, 15. κατ' ἐξωλείας ἐπινοεῖ 1305, 12. tametsi mala omnia sibi fuisset imprecatus jurans, si sciens falleret, tamen falsum juramentum dixit. ἐπαρᾶσθαι αὐτῷ ἐξώλειαν 1204, 11. ἐπαρᾶσθαι ἐξώλειαν αὐτῷ καὶ τῇ οἰκίᾳ 747, 14. μηδεμιᾶς ἐξωλείας ὑπόχους αὐτοὺς ποιεῖν 1315, 11. = τὴν ἐξώλειαν ἐπαρᾶσθαι αὐτῷ *Æ.* 16, 17. ἐξώλειαν ἐπαρᾶσθαι αὐτῷ 67, 38. = ἐξώλειαν ἐπαρᾶσθαι *A.* 130, 34.

ἐξώλης] ἐξώλεις καὶ προώλεις ἐν γῇ καὶ θαλάττῃ ποιήσατε 332, 22. εὐχεσθαι αὐτὸν ἐξώλῃ ποιεῖν, καὶ γένος, καὶ οἰκίαν 363, 23. ἐξώλης ἀπολοιμὴν καὶ προώλης 395, 7. ὅν γένος ἐξωλέστερον οὐδὲν 1342, 7. = ἐξώλῃ τε αὐτὸν εἶναι ἐπαρᾶσθαι καὶ τὴν οἰκίαν *Æ.* 39, 39. ἐξώλεις εἶναι καὶ αὐτοὺς καὶ οἰκίας καὶ τὸ γένος αὐτῶν 69, 17. = ἐξώλης αὐτὸς καὶ τὸ γένος *An.* 13, 22. καὶ ἡ οἰκία 16, 35. = *D.* 107, 10.

ἐξωμοσία jusjurandum, quo quis negat se nosse rem, aut gestæ interfuisse 1119, 26. voc. ἐξωμοσία Harpocr. h. v. citat ex Orat. de falsa Legat.

ἐξωνεῖσθαι, sibi redimere, pecunia emolumentum aliquod sibi comparare *Æ.* 63, 7. = largitionibus periculum, malum avertere. οἱ πλούσιοι τοῖς χρήμασιν ἐξωνοῦνται τοὺς κινδύνους *L.* 169, 39.

ἐξωρος, exoletus *Æ.* 13, 35.

δοικέναι] μήτε γῆν κάρπους φέρειν, μήτε γυναῖκας τέκνα τίττειν,

γονεῦσιν εἰκότα, ἀλλὰ τέρατα, monstrosos partus a forma humana abhorrentes *Æ.* 69, 15.

ἐορτῇ] λαμβάνετε αὐτὰ εἰς ἐορτὰς 14, ult. εἰς τὴν ἐορτὴν καὶ τὰ μυστήρια ἀναλίσκειν 1351, 27. = τὴν ἐορτὴν ἡγομεν παρ' αὐτῶ *I.* 70, 25. = τῆς ἐορτῆς ἐπιμελεῖσθαι *L.* 103, 32.

ἐπαγγελία ἐστὶν ἡμῖν πρὸς τοὺς θεσμοθέτας. jus denunciandi 602, 11. = ἐπαγγελίαν τινὶ ἐν τῷ δήμῳ ἀπειλεῖν, denuntiationem diei ad causam dicendam interminari *Æ.* 9, 35. ἐπαγγέλλειν τινὶ ἐπαγγελίαν, dicere alicui diem, vocare ad judicem 9, 36.

ἐπαγγέλλειν, denunciare, sive indicando rem factam, sive imperando faciendam. ἐπαγγέλλειν πρὸς τοὺς θεσμοθέτας. referre ad thesm. apud eos denunciare 600, 22. ἐπαγγελίας Φαινίπῳ ἐπὶ τὰ ἱερὰ ἀπαντᾶν cum denunciasset, h. e. ut rem certo tempore locoque condicto faciendam imperassem 1041, 5. 1069, 11. προσέλθοι τις ἂν καὶ δεηθεῖ καὶ ἐπαγγέλλειν ἂν (postulet, flagitet) οὐδὲν ὀκνῶν 1122, 19. ἐπαγγείλαντός μου θεραπεύειν τὴν ἀνθρώπον 1159, 20. ἐπήγγειλα αὐτῷ ἥκειν ἔχοντα τὰς συνθήκας 1181, 18. οὔτε ὕστερον ἐπήγγειλεν. neque postmodum diem dixit, quo in foro adesset ad causam dicendam 1336, 13. ἐπαγγελλαντες πανδημίαι στρατεύειν 1379, 23. annuntiare. ἐπαγγελλέντων ἡμῖν πολλῶν καὶ μεγάλων πραγμάτων 1207, 12. In medio a) postulare 354, 11. 401, 17. 21. b) profiteri artem. *to give out, profess.* καὶ γὰρ ταῦτα δεινὸς εἶναι ἐπαγγέλλεται. *itis is a point, on which he will be strong* 938, 7. 9. c) ultro polliceri, recipere quid faciendum, vel præstandum. ὅμῃ μὲν εἰρήνην, ἐκείνοις δὲ βοήθειαν ἐπαγγέλλομαι 231, 19. 660, 16. ἐπαγγελλόμενου τοῖς ναύταις μεγάλους μισθοὺς, εἰ τὴν ναῦν διασώσασιν 884, 12. = ἐπαγγέλλειν τινὶ δοκιμασίαν, provocare aliquem ad reddendam iudicibus actorique ipsi rationem vitæ morumque. ἐπήγγειλα αὐτῷ ταύτην τὴν δοκιμασίαν *Æ.* 1, 9. δοκιμασίαν (scil. τῶν ῥητόρων) ἐπαγγελλάτω ὁ βουλόμενος 5, 17. ἐπαγγέλλειν τινὶ ἐπαγγελίαν 9, 35. 11, 41. πηγὰς λόγων ἀφθόνους ἔχειν ἐπαγγέλλομαι 31, 3. ἔρπον συστήσειν ἐπαγγέλλομαι 33, 27. ἐπαγγέλλεσθαι τέχνας τῶν λόγων πρὸς τοὺς νέους 49, 11. = ἐπαγγέλλεσθαι ultro sese offerre. *to offer himself voluntarily*, aut, præ se ferre, prædicare *I.* *77, 19. = ἐπαγγέλλεσθαι promittere, recipere facturum *An.* 3, 11. = ἐπαγγέλλειν profiteri, recipere facturum *L.* 190, 18. ἐπαγγέλλεσθαι in antecessum denunciare 179, 36.

ἐπάγγελμα et ὑπόσχεσις copulantur, ut in eodem genere diversa 397, 3. = ἐπαγγέλματα, pollicitationes *Æ.* 24, 14.

ἐπάγειν] ἐπάγουσιν ὑμᾶς ἐπὶ ταῦτα. impellunt, stimulant 37, 9. ἐπάγουσι τὸν Πέρσην ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας 160, 15. αἰτίαν ψευδῇ τινὶ ἐπάγειν. *to bring upon a person, to impute to him.* in aliquem conferre 275, 4. 22. ἐπάγειν δίκην causam querelæ dare 277, 12. γραφὰς, εὐθύνας, εἰσαγγελίας ἐπαγόντων ἐμοὶ 310, 5. ἐπάγειν τίμημα, ὃ τι χρὴ παθεῖν, ἢ ἀποτίσαι 523, 1. εἰ τοσοῦτον καὶ τηλοῦτον κακὸν ἐπάγει τῷ ἀδίκῳ imputat, insinuat, studet efficere, ut aliquis, qui sit insons, pro auctore facinoris habeatur 548,

24. ἐπήγαγέ μοι φόβου αἰτίαν ψευδῇ 550, 22. 552, 2. causam extrinsecus superinducere, vexationis ergo, quo causam præsentem hoc faceret perplexiorem 970, 16. ἀλλ' εἴαστε καθ' αὐτοῦ τὴν ψῆφον ἐπαχθῆναι 1147, 21. τοὺς καθ' ἑαυτῶν ἑάσαντας τίμημα τοιοῦτον ἐπαχθῆναι 1229, 16. παραινούντων ἑμὶ μὴ μείζω πράγματα, ἢ δυνήσομαι φέρειν, ἐπάγεσθαι. mihi consciscere. *to bring upon my back* 1256, 11. ἐπάγονται ἑαυτοῖς αὐθαίρετον δουλείαν 424, 9. = *ἐπάγειν ψήφισμα *Æ.* 42, 30. ὃν—ὡς ἐγὼ ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας ἐπήγαγον 71, pen. οὐρανόθεν μέγ' ἐπήγαγε πῆμα Κρονίαν 73, 5. ἐπάγειν πόλεμον 73, 28. ἐπάγειν λιμὸν τ' αἰθῶνα κρατερόν τ' Ἄρηα 80, 11. = ἄλλοι εἰσὶν οἱ ταῦτα ἐπὶ *τούτους ἐπάγοντες. *to bring upon a person's back* *L.* 47, 8. ἡμῖν τούτους τοὺς κινδύνους ἐπάγων 69, 2. = ἐπάγεσθαι συμφορὰν *L.* 102, 25. ἐπάγειν τοὺς ἀρχοντας *in rem præsentem adducere* 110, 16. ἐπάγοντες (scil. τῇ πόλει) πόλεις adversus civitatem nostram civitates Græcas alias instigantes atque in armis adducentes.

ἐπαγωγὸς blandus, illix, lenocinans. ἐπαγωγὸς λόγους, οὓς ἂν τις δέοιμος ἐκ πονηρῶν πραγμάτων εἴπεν ἂν 1368, 18.

ἐπαινέει] natura solent homines ἀχθεσθαι τοῖς ἐπαινοῦσιν ἑαυτοὺς 226, 22. ἐπῆνεσε τούτους καὶ εἰς τὸ πρυτανεῖον ἐκάλεσε. decreto publice scripto et proposito collaudavit eos 414, 8. ἐπῆνεσέ μοι καὶ ἐπὶ δεῖπνον εἰς τὸ πρυτανεῖον ἐκάλεσε 1210, 22. ἀλλ' οὖν τελευτήσαντάς γ' ἐπαινοῦσι 1022, 13. πῶς οὐκ ἄτοπον τούτους μὲν αὐτοὺς πονηροτάτους τῶν πολιτῶν νομίζειν, τοὺς δ' ὑπ' αὐτῶν ἐπαινουμένους χρηστοὺς ἡγείσθαι 1234, 11. = ἐπαινέειν num ab Antiph. usurpatum est pro συναίνειν consentire, consensu suo confirmare *A.* 141, 22. = αὐτοὺς τε πάντα τὰ κακὰ ἐργάζεσθαι, καὶ τοὺς τοιούτους ἐπαινέειν *L.* 124, 5.

ἐπαινέτης] τὸν ἐπαινέτην τούτων καὶ συνεργὸν 752, 2. = ἐπαινέτης ἦν ἡμῶν *Æ.* 34, 8. ἐπαινέτην ἐπιδεικνύμαι 52, 11. ἐπαινέτης ἦν τῆς εἰρήνης 62, 36.

ἐπαινος] τοὺς μὲν ἀξίους ἐπαίνου τιμᾶν 26, 1. τῶν ἐγκωμίων καὶ τῶν ἐπαίνων ἀποστερήσειε 441, 24. τῶν μὲν ἄλλων ἀγαθῶν οὐ μέγιστοι τοῖς τεθνεῶσιν· οἱ δ' ἐπὶ τοῖς καλῶς πραχθεῖσιν ἐπαινοὶ τῶν οὕτω τετελευτηκότων ἰδίων κτῆμα 441, 26. = ἐπαινον κατὰ τινος ποιεῖσθαι θεραπεία, gratiæ et adulationis ergo aliquem laudare *Æ.* 22, 31. ἐπαινον ἀσφαλῆ καὶ ῥάδιον καθ' αὐτοῦ ποιήσεται 24, 14. πολλὺς ἦν τοῖς ἐπαίνοις καὶ ἐπαχθὴς 33, 29. σπογγιᾶς ἐπαινος 42, 40. προκαταλαμβάνειν πόρρωθεν τὰς εὐθύνas ἐπαίνοις καὶ κηρύγμασιν 55, 9. προκαταλαμβάνονται αἱ εὐθύναι ἐπαίνοις καὶ στεφάνοις 55, 25. οἱ κατὰ Δημοσθένους ἐπαινοὶ, laudes Demostheni tributæ 60, 35. πολλὺς ἐπαινος ἦν κατὰ τῆς ὑμετέρας πόλεως 71, 11. ἐπαινοὺς καθ' ἑαυτῶν ἂν λόγους, οὐ φέρομεν 88, 17. μὴ βεβαιοῦτε αὐτῶ τοὺς ἐπαινοὺς, negate ei potestatem has laudes usurpandi, et velut proprias legitime quæsitæ possidendi, firmas ei stabilesque et ratas ne facite 89, 19. = ἐπαίνου μᾶλλον ἀξίος ἢ φόβου *L.* 168, 16. = ἐπαινος μόνον ἄθλον τῶν κινδύνων *Ly.* 153, 36. 163, 34.

ἐπαίρειν tollere, ut e. c. vocem. τηράλλως ἐνταῦθα ἐπαρεῖ τὴν

φανῆν 449, 13. rem verbis extollere, magnificare. τί πέρα τοῦ καιροῦ τοὺς ἑτέρους ἐπαίρουσι 208, 6. impellere praeſtigiis orationis ad audendum, fidendum, bene sperandum, ad vanitatem et temeritatem. τοὺς μὲν αὐτοῦ φίλους ἐπᾶραι (inflare) καὶ θρασεῖς ποιῆσαι 286, 21. ἐμὲ οὐδὲν ἐπῆρεν, οὐδὲ προήγετο—προδοῦναι 325, 10. ἐπῆρκε τὸ πρᾶγμα αὐτοὺς θρασύνεσθαι 1448, 6. ἐπαίρεσθαι. spe allici ad audendum 284, 14. κέρδει δι' ἀπορίαν ἐπαιρομένους 851, 14. τῷ κατορθῶσαι τὴν δίκην ἐπληρμένος 967, 3. ἐπᾶρας αὐτὴν οὗτος τῷ λόγῳ καὶ φουθήσας 1357, 27. ἐπῆρθην τοῦτον γράψαι τὸν λόγον 1403, 3. In medio. λόγους ἐπαίρεσθαι jactare se in magnificentia vanae orationis 302, 13.=ἐπαίρεσθαι μισθῷ, impelli, moveri, duci mercedula A. 19, 20. πολλοὺς ἐπαρεῖ (impellet) ἀμαρτάνειν 27, 18. οὐ ταπεινώσαντες ἀποπέμψετε τοὺς νῦν ἐπληρμένους 87, 24.=impellere. ὁ φόβος ἐπῆρε θεομώτερον ἐπιχειρεῖν A. 115, 31. ἐπαίρει τῷ θυμῷ χαρίζεσθαι 127, 22.=illicere. τοῖς τῆς πόλεως κακοῖς ἐπαρθεῖς An. 6, 6.=τοὺς κλέπτας ἐπαρεῖτε φάσκειν μοιχοὺς εἶναι L. 95, 11. ὑπὸ τῆς τύχης ἐπαίρεσθαι 191, 22. ἐπαίρεσθαι κέρδει 107, 29. ἐπαρθένης (inducti vel decepti) ταῖς τούτων διαβολαῖς 115, 40. ἐλπίδι 116, 6. τίς οὐκ ἂν ἐπαρθεῖη πράττειν καὶ λέγειν ὑπὲρ τῆς πόλεως 147, 41. ὑπὸ κέρδους ἐπαρθῆναι 163, 22. τῷ δύνασθαι λέγειν ἐπαρθεῖς 187, 2. οὐδεὶς ἐπαίρει καιρὸς ἐξαμαρτάνειν e Carcino. ap. Harpocr. in v. Καρκίνος.

ἐπαισθάνεσθαι 24, 5.

ἐπαιτιάσθαι] ἐπαιτιασάμενός με φόνου 552, 1.=δ ἐπαιτιῶμαι τὴν γυναῖκα ταύτην A. 112, 29.

ἐπαίτιος] τὰ ἐπαίτια, ut in quæſtionem adductæ. καταδικάζειν τὴν διπλοσίαν et τὴν δεκαπλοσίαν (scil. ζημίαν) πρὸς τοῖς ἐπαίτιοις. condemnare duplo et decuplo, præter simplum valorem ejus rei, quam quis furto avertisse accusatur, e. c. valorem ovīs, et tum præterea decuplum illius valoris 733, 5.=ἐπαιτιώτατος κίνδυνος certamen forense imprimis impeditum et inextricabile, atque reprehensionibus obnoxium L. 111, 38.

ἐπακολουθεῖν αὐτῶν τῇ προαιρέσει consecrari 284, 6. γνώμαις 284, 8. οὐχὶ δεῖ τοῖς ἐξαίφνης μετ' ὀργῆς συμπίπτουσι πάθεσιν ἐπακολουθεῖν obsequi, cedere 805, 24. τοῖς καλῶς φρονοῦσιν οὐκ ἐπακολουθεῖν τῇ τούτων ἀπονομίᾳ 1402, 14.=ἐπακολουθεῖν ἐλευθέρῳ παιδί, assectari studiis, et blanditiis ingenuum puerum non licebat servo A. 19, 29. (vers. 31. ἀκολουθεῖν simplex usurpat.)=ἐπακολουθεῖν τῇ Δ. πονηρίᾳ servire, prosequi, veluti famulus herum prosequitur D. 101, 20.

ἐπακοῦειν auscultare. τῶν τοιούτων προκλήσεων πολλοὶ πρόστινται ἐπακοῦοντες τῶν λεγομένων 1142, ult.=ἐπακοῦειν τῆς κρίσεως A. 54, 40.

ἐπακτος ὄρκος. jusjurandum exactum L. ap. Harpocr.=ἐπακτος λεὼς ἄλλοθεν Ly. 160, 29.

ἐπακτροκίλης, myoparo, lembus piraticus. ταῦτα εἰς τὸν ἐπακτροκίλητα ἐμβιβάζει, hæc cogunt homines piraticam exerceere A. 27, 9.

ἐπαλξίς] ἐπάλξις, ἃς κονιῶμεν 26, 16.

ἐπαμύνειν τοῖς πράγμασιν ἐκ τῶν παρόντων 1439, ult.=ἐπαμῦναι τῇ πόλει *Æ.* 5, 4. ἐπαμῦναι ἑαίρω κτεινομένῳ 21, 26.=*L.* 97, 43. conf. μεταμύνειν. ἐπαμῦναι ζῶσιν οὐκ ἡδύνασθε 129, 29.

ἐπανάγειν πάλιν τὰ πράγματα εἰς ἐλευθερίαν 196, 7. οὐδ' εἰς τὴν ἡρώϊκην ἐπαῖνῃται τάξιν 1391, 22.=ἐπανάγειν εἰς ὀνειδῆ τὴν τιнос εὐαγωγίαν *Æ.* 48, 20. ἐπανάγω ἑμαυτὸν, recipio, revoco me, redeo ad—61, 42. ἐπανάγειν αὐτὸν καλεῖσθε καὶ τὸν λόγον εἰς βίον ἀξιόχρεων καὶ τρόπον σώφρονα 89, 18.

ἐπαναγινώσκειν *L.* 117, 40.

ἐπαναγκάζειν. idem, quod simplex. ἐπανάγκασται τὰ τοιαῦτα γράφειν 974, 14. ἐπαναγκαζέτω ὁ ἄρχων ἢ αὐτὸν ἔχειν, ἢ ἐκδιδόναι 1068, 8. ἐπανάγκαζεν ὁ δῆμος, ὃν ἂν ἀνδραπον ἴδοι σώφρονα καὶ χρηστόν, τοῦτον πράττειν τὰ κοινὰ καὶ ἄρχειν 1460, 20.=*An.* 31, 16. 26.

ἐπάναγκας; necessario 706, 21.=ἐπάναγκας τῷ παιδί ἡβήσαντι μὴ εἶναι τρέφειν τὸν πατέρα *Æ.* 3, 1. ἐπάναγκας περὶ τῶν πραγμάτων λέγειν 4, 18.

ἐπαναλίσκειν præter, vel ultra tempus statutum, modumve ex jure præfinitum adhuc plus erogare sumtum 1219, 25. 1223, 13.

ἐπαναμνησκειν] καίπερ ἀκριβῶς εἰδὼτα ἕκαστον ὑμῶν ἐπαναμνησάι βούλομαι 74, 7.

ἐπαναπλεῖν 1292, 2.

ἐπαναφέρειν to put to account 1034, 8. referre, imputare ut causæ rei. οὐδ' εἰς μίαν οὔτε δεινότητα, οὔτε ἀλαζονεῖαν ἐπανόσει 59, 25. ταῦτα δὲ κύρια ἔσεσθαι, ἐπειδὴν ὡς ἑαυτὸν ἐπανενέχῃ 78, ult. τὸν ἀριθμὸν τῶν χρημάτων εἰς τοὺς συνεπιτρόπους ἐπαναφέρει 829, 4. causatur eos ista, aut accepisse, aut furatos esse, ipsis imputat.=consilia, deliberationes, executiones negotiorum ad superiorum arbitrium referre *An.* 27, 36.

ἐπαναφορά relatio consiliorum ad superiores *An.* 27, 37.

ἐπάνεμι δὴ πρὸς τὰς ἀποδείξεις ὡς τὰ τούτων ἀδικήματα—*Hermog.* 417, 10. ἀλλ' ἐκείσε ἐπάνεμι, ὅτι—281, 26.

ἐπανερεσθαι *Æ.* 82, 40.

ἐπανερχεσθαι] εἰς τὰ γράμματα ἐπανελθεῖν ad tabularum inspectionem receptum habere, si quid incidat dubii 837, 14. 904, 5. ἐπανῆλθεν αὐτὸς εἰς τοὺς Ἐλευσινίους, ὅθεν ἦν τὸ ἐξ ἀρχῆς 1087, 7. ἐπανέλθῃ εἰς τὴν πατρῴαν οἰκίαν ὁ παῖς 1331, 23. ἐπανελθεῖν (enarrare) τοῦθ' ὑμῖν βούλομαι 1351, 23. *442, 20.=redire in domum paternam et avitam, unde fuisset aliquis primitus in alienam mancipatus *I.* 78, 16. εἰς τὸ γένος πάλιν ἐπανερχεται 83, 9.

ἐπανέχειν] ἐπὶ ταῖς παρ' ἡμῶν ἐπανεχόντες ἐλπίσιν. alti quasi et pasti spe nostri auxilii perdurantes in malis suis cum patientia 357, 10.

ἐπανήκειν redire. αὐτῇ (ultro, sponte sua) ἐπανῆκεν εἰς ἐμὰ 1156, 3.=domum redire *Æ.* 62, 36.

ἐπανίναι remittere (a v. ἰναί asperato) de pretio annonæ. ab immodico ad æquius pretium devenire. ἐπανῆκεν ὁ σίτος the price of corn has fallen 889, 9. δεῖ δὲ ταῦτα ἐπανέντας 26, ante. τὸν παρόντα φόβον 287, 7. b) ἐπανίναι (ab ἰναί eundo, cum

leni) εἰς τὴν πατρῶαν οἰκίαν 1087, 23. = ἐπανέναι οἶκαδε ἐκ τοῦ δικαστηρίου *Æ.* 26, 26. = ἐπάνειμι ὅθεν ἀπέλιπον. *scil.* τὸν λόγον *I.* 51, 35. ἐπανέναι (*scil.* εἰς τὸν αὐτοῦ πατρῶον οἶκον) ὁ νόμος οὐκ ἐξ, ἐὰν μὴ υἱὸν καταλήπῃ (*scil.* ἐν τῷ οἴκῳ, ἐξ οὗ ἐπανέρχεται) γνήσιον 60, 37.

ἐπανιστάναι] ἐπαναστάσης τῆς ἐκκλησίας, ad discedendum consurgente concione *Æ.* 71, 23. = ἐπαναστῇ τυραννεῖν (id est ὥστε τυραννεῖν) insurgere ad tyrannidem exercendam *An.* 13, 13. = ἐπανίστασθαι τοῖς πράγμασι *D.* 92, 31. res novas moliri.

ἐπανορθοῦν] ταῦτ' ἐπανορθωσάμενοι 12, 19. de ἐπανορθώσεσι pacis cum Philippo contractæ multa fit mentio p. 81, 82. τοὺς ἰδίους πολέμους ἐπανορθώσασθαι 179, 17. τὴν τῆς φύσεως κακίαν ταῖς παρ' ὑμῶν ἀρχαῖς καὶ τιμαῖς ἐπανορθοῦσθαι 570, 10. ὑμᾶς δὲ τοὺς ἐπανορθοῦντας φαίνεσθαι. compescere flagitia, corrigere 922, 16. τὰ *παρὰ τὸν αὐτῶν τρόπον ἀμαρτήματα ταῖς ἡμετέραις βλάβαις ἐπανορθοῦνται 1232, 13. ἀπὸ τῶν ἰδίων τὰ τῆς πόλεως ἐπανορθώσῃ 1232, 9. ἐπανορθούμενοι τὸ ἀκούσιον σύμπτωμα 1295, 20. ἀμείνους ὅτι τὰ τῶν ἄλλων δεῖνὰ ἐπανορθοῦν, ἢ τῶν ὑμῖν αὐτοῖς συμβαινόντων φροντίζειν 1429, 1. ἐπανορθώσασθαι καὶ προαγαγεῖν ἐπὶ τὸ βέλτιον 1447, 2. = αἱ ἴδιαι ἔχθραι πολλὰ τῶν κοινῶν ἐπανορθοῦσι *Æ.* 1, 10. = ἐπανορθοῦν διαθήκας *I.* 37, 8. [8, 31.] = ἐπανορθοῦν τὰ ὑφ' ἐτέρων δυστυχήντα *L.* 197, 13. = ἐπανορθοῦν τὸ ἱππικὸν *D.* 102, 24.

ἐπανόρθωμα τῶν ἀκουσίων καὶ ἀκουσίων ἀμαρτημάτων 774, 19.

ἐπανόρθωσις τῶν νόμων 707, 7.

ἐπάνω] οἱ τοῦτ' ἐπάνω τὰς προσηγορίας ἔχοντες 1390, 26.

ἐπαρᾶσθαι] τί οὖν ταῦτ' ἐπῆρμαι καὶ διετινάμην οὕτωσι σφοδρῶς 275, 5. ἐπαρᾶμαι ἐξώλειαν ἑμαυτῷ 747, 13. 1204, 11. ἐπαρᾶσθαι ἀράς τινας δεινὰς καὶ χαλεπὰς 1268, 25. ἐπαρᾶμενος ἐξώλειαν αὐτοῦ καὶ γένει καὶ οἰκίᾳ, ἐπαρᾶσάμενος δ' οὐτ' ἐγένετο, οὐτ' εἶδεν, οὐτ' ἤκουσεν ἀνθρώπων οὐδενός 1348, 15. = τὴν ἐξώλειαν ἐπαρᾶσθαι αὐτοῦ *Æ.* 16, 17. ἐξώλῃ τε αὐτὸν εἶναι ἐπαρᾶσθαι, καὶ τὴν οἰκίαν 39, 39. ἐξώλειαν ἐπαρᾶμενος αὐτῷ 76, 38. = ἐξώλειαν αὐτοῦ καὶ γένει (liberis) καὶ οἰκίᾳ (necessariis) ἐπαρᾶμενον *A.* 130, 34. = ἐπαρᾶμενος αὐτοῦ καὶ τοῖς παισὶν ἐξώλειαν *L.* 121, 4.

ἐπάρατος] ἐξάγιστα καὶ ἐπάρατα χρήματα *Æ.* 69, 34.

ἐπαρκεῖν πᾶσι τοῖς δεομένοις 316, 1. ὅσα ἐδυνάμην ἐκάστῳ ἐπαρκέσαι administrare, præbere 1214, 5. = suppetias ferre *L.* 138, 42.

ἐπαρτῶν] τὴν ταχίστην ἀπαλλαγὴν τῶν ἐπηρητημένων φόβον δοῦν καὶ σωτηρίαν ἀσφαλῆ 332, ult. τοσοῦτος ἐπῆρτηται φόβος 666, 14. = ἐπαρτῶν φόβους τοῖς ἀκροαμένοις, metum injiciens, et velut saxum horrible suspendens supra eorum capitibus *Æ.* 25, 5.

ἐπάρχειν πολλῆς χώρας τῶν βαρβάρων *Ly.* 153, 13. πάσης ἐπάρξαντα τῆς Ἀσίας 135, 40.

*ἐπαρχος (lectio corrupta) 521, 27.

ἐπασκεῖν δυνάμιν ἀνθρώπων ἀπίστον *Æ.* 46, 10. ἐπασκεῖν εἰς τὰ Παναθήναια, ἢ εἰς ἄλλον τινὰ τῶν στεφανιτῶν ἀγώνων 79, 24. 26. ἐπασκεῖν τέχνας ἐπὶ τὰς οὐσίας τῶν κεκτημένων διαγογγέναι 90, 9.

ἐπαύλιον] κεραμεῖα καὶ ἐπαύλια πωλῶν ἐνταχοδομημένα *Æ.* 70, 23.

ἐπαυλις βοῶν καὶ προβάτων *De.* 180, 14.

ἐπαυξάνειν τὴν βαθυμίαν 38, 1. οὐδὲ γὰρ οὗτος παρὰ τὴν ἑαυτοῦ
βόωμην τοσοῦτον ἐπηύξεται, ὅσον παρὰ τὴν ὑμετέραν ἀμέλειαν 43, 14.
σοῦ δὲ τὸ τῆς γνώμης ἦθος ἐν πᾶσιν, οἷς ποιεῖς, μεγάλην εὐπρέπειαν
ἐπαυξάνει (*exaggerat*) τῷ σώματι 1406, 6.

ἐπαύρισθαι *frui, fructum percipere.* εἰ τι ὑμᾶς χρὴ ἀγαθὸν ἐξ
ἑμοῦ ἐπαύρισθαι *An.* 20, 2.

ἐπαυτοφώρα ἐξελέγχειν 378, 12.

ἐπαφροδίτος καὶ ἡδὺς ἄνθρωπος *Æ.* 33, 35.

ἐπαχθής] ἐπαχθῆς λόγους πορίσασθαι 269, 20. ἐπαχθής *qui sit*
580, 17. *ad* 22. = πολὺς ἦν τοῖς ἐπαίνοις καὶ ἐπαχθής *Æ.* 33, 29.

ἐπεγγυᾶν] πῶς οὐ δεινὸν ἐχθροῦ πρόσωπον βλέπειν ἐπεγγελῶντος *Æ.*
52, 28.

ἐπεγγυᾶν *L.* 117, 34.

ἐπεγείρειν *L.* 94, 2.

ἐπεγκαλεῖν *queri de, vel cum aliquo, expostulare L.* 112,
18.

ἐπειγῖν] ἵνα μὴ δεκαῖεν ἄλλатτον ἔχειν ἐπειχθέντες *in eo, quod ita*
festinassent 394, 17. διὸ ταῦτα πράξει ἡπειχθήσαν 867, 4. = ἐπει-
γασθαι σφῶδρα πρὸς τὰς ἡδονὰς *Æ.* 13, 41. *festinare, studere, la-*
borare 20, 25. = οὐχ] τῶν ἐπιγομένων ἐστὶ τὰ πράγματα, non hi,
qui festinant, res prospere agunt *A.* 140, 36.

ἐπειναί] ἐπόντας τοῦ φόβου τούτου hac formidine imminente 517,
15. εἰ μηδεὶς ἐπὶν ἀγῶν, μηδὲ κίνδυνος si nullum certamen mane-
ret, exspectandum, vel timendum foret 517, 17. ἔδειξα καὶ δια-
μαρτυρόμην, ὅτι ὅρος οὐδεὶς ἔπεισι τῇ ἐσχατιᾷ 1040, 16. 1047, 23.
= ἐπιτίμιον οὐδὲν ἔπεισι. manet hanc legem migrantes *I.* 42, 30.
ἐσχαται τιμαῖραι ἐπὶ ταῖς εἰσαγγελίαις ἔπεισι 42, 34.

ἐπειπεῖν *superius dictis adjungere Æ.* 49, 15.

ἐπεισάγειν ἔξωθεν, externa et aliena a causa, foris arcessita,
causæ immiscere *Æ.* 23, pen. ἐπεισάξει τὸν γόητα 83, 28. ἐπεισ-
άγειν, post aliam rem (in theatro) gestam introire, vel in sce-
nam producere. (scil. fabulam) 86, 38.

ἐπεισακτος ἀλιunde importatus. σίτα πάντων ἀνθρώπων πλείστην
χρῶμεθ' ἐπεισάκτω 254, 21. 466, 21.

ἐπεισέρχεσθαι] ἐπεισελθόντες εἰς τὸ χωρίον. *over and above,* etiam
insuper in prædium meum irruperunt, (præterquam, quod gre-
gem ovium abegerunt) 1155, 8.

ἐπεισιέναι ex improvise supervenire conclusis alicubi, irrum-
pendo, quo non licebat. μὴ τοὺς ἰδιώτας ἐπεισιέναι (id est. εἰσιέναι
ἐπ' αὐτοὺς) 776, 18. = post recitationem aliquam, aut præconium
aliquod, inferri, prodire in scenam: de fabulis *Æ.* 75, 24.

ἐπεισπηδᾶν ex improvise cum vi alicujus in domum irrumpere
1156, 8.

ἐπειτα δεύτερον, tum secundo loco *Æ.* 2, 1. 6. ἔπειτα οὐ κατα-
λευσθήσεται 23, 24. ἔπειτα, nihilominus tamen 86, 26. = nihilo-
minus *I.* 78, 11.

ἐπιμεβαίνειν τῷ καιρῷ opportunitate temporis adversi abuti ad insultandum afflicto 579, 22. b) in navem inscendere, in locum aliorum, qui inde excessissent. τοῖς ὕστερον ἐπιμεβάσιν ἀντὶ τῶν ἀπολιπόντων 1214, 25.

ἐπεξαμαρτάνειν vetustis peccatis nova addere. οὐχ, ὅτι πολλάκις ἡμάρτηται πρότερον, διὰ τοῦτο ἐπεξαμαρτητέον ἐστὶ 595, 10.

Epexegetis. τὴν βουλὴν, τοὺς πεντακοσίους 776, 16. quasi dicere voluisset, senatum, non illum Areopagiticum, sed hunc majorem, D viros. = τὰ ἴδια τὰ σφέτερα αὐτῶν, pro τὰ ἴδια σφίσι αὐτοῖς ὅντα An. 28, 9. = ὁρφανοὺς καὶ πατρὸς ἐστερημένους L. 163, 45. nam potest esse ὁρφανός, cui pater supersit, sed mater decesserit.

ἐπεξεργάζεσθαι prioribus facinoribus adhuc alia nova addere. ἐν δ' ἐπεξεργάσατο τοιοῦτον—274, 18.

ἐπεξέρχεσθαι litem persequi 501, 14. 1324, 24. = ἐπεξελθεῖν ἔκαστον κατ' ὄνομα πικρῶς Æ. 22, 40. = persequi aliquem aut ultione sanguinis aut actione forensi. πρὶν ἐπεξελθεῖν οἷς ἐπισκῆψατο τῶν μαρτύρων I. 51, 16. μὴ ἐπεξελθεῖν ὑπὲρ τούτων ποτ' το commence an action on this account 81, 39. = ἐπεξελθεῖν τοῖς αὐτοῦ φονεῦσι A. 111, 36. 114, 3. cum accus. ἡμεῖς οἱ ἐπεξερχόμενοι τὸν φόνον 115, 9. τούτου μίasma ἐπεξερχόμεθα 127, 46. φόνον ἐπεξελθεῖν ὑπὲρ τοῦ δούλου τῷ δεσπότῃ ἔξεστιν 135, 9. = pone aliquem egressum e loco, e. c. e curia, vel etiam regressum ad illum locum, exire ad multitudinem foris stantem An. 15, 13. = μετὰ *στρατοπεδουμένων L. 140, 10. diem dicere ἐπεξῆλθον αὐτῷ 116, 22. ἐπισκηφάμενος τῷ μάρτυρι (scil. τῶν ψευδομαρτυριῶν) οὐκ ἐπεξῆλθε. litem non persecutus est 167, 40.

ἐπεξίεναι] ἐπεξήμειν τοῦ φόνου τὸν Ἀρίσταρχον 549, 24. ὅπως ἐπέξει τῷ μιαιφῷ memento hunc impurum in jure persequi 583, 23. ἀν' ὃ καθὼν (peremptus) αὐτὸς ἀφῆ τοῦ φόνου, πρὶν τελευτῆσαι, τὸν δράσαντα οὐδενὶ τῶν λοιπῶν συγγενῶν ἔξεστιν ἐπεξίεναι 983, 22. ἐπεξίεναι [scil. τῷ φονεῖ τοῦ φόνου] μέχρις ἀνεψιαδῶν καλεῖται ὁ νόμος 1161, 9. 1323, 19. τὸ τιμωρεῖσθαι καὶ ἐπεξίεναι 553, 3. = τραύματος γραφὴ οὐδ' ἐπεξιών Æ. 40, 27. = ἐπεξήει τοῖς καταμαρτυροῦσιν ἡμῶν I. 51, 37. = ἐπεξίοιμι τοῦ παιδὸς τὸν φονέα A. 112, 35. οὐδένα ἐπεξίεναι neminem fore, qui coeptam litem persequeretur et urgeret 115, 33.

ἐπέοικε πάντα νέοις Ly. 163, 13.

ἐπεργάζεσθαι πεδῖον Æ. 69, 28. = ἐπεργάζεσθαι μορίας solum, in quo antea sacræ oleæ stetissent, arare satisque excolere L. 110, 25. 45.

ἐπέρεσθαι interrogare, in suffragia mittere. ταῦτ' ἐπῆρετο ὁ ἐπιστάτης 594, 26. = φέρετε τὴν ψῆφον εἰς ἀπολογισμὸν τοῖς παροῦσι τῶν πολιτῶν, ἐπερησομένοις δὲ ὑμᾶς τί ἐδικάζετε Æ. 89, 8.

ἐπέρχεσθαι in mentem venire. ἐκ τοῦ παραχρήμα ἐνίοις ἀν' εἰπεῖν ἐπελθεῖν 9, 7. 1420, ult. πολλάκις ἔμοιγε καὶ τοῦτ' ἐπελήλυθε φοβεῖσθαι 124, 25. 173, 18. ἴσως δὲ τισὶ θαυμάζειν ἐπελήλυθε 668, 4. ἀλλ' ἔασσω τό γ' ἐπελθὼν εἰπεῖν μοι 206, 27. οὐκ ἀπὸ

ταυτομάτου τσαύτην ὕβριν καὶ ὑπερφανίαν ἐπελθεῖν Ἀνδροτίανι *incessisse. has befällen, attacked, seized* 738, 12. οἰόμενοι δεῖν διαπράττεσθαι ὃ τι ἂν ἐέλθῃ τούτοις 1050, pen. ὦν ἔνεκ' ἐπῆλθέ μοι τὴν ἐπιστολὴν γράφειν, ταῦτ' ἐστὶν 1464, 4. b) *invadere hostiliter, cum armis* 278, 22.=ἐπέρχεσθαι ἀπασαν τὴν οἰκουμένην. *peragere* D. 91, 45.

ἐπερωτᾶν καθ' ἕκαστον 1030, 19. ἐπερωτᾶ [scil. τὸν θεόν] ὁ δῆμος ὁ τῶν Ἀθηναίων περὶ τοῦ σημείου τοῦ ἐν οὐρανῷ γενομένου 1072, 12. =Æ. 42, 12. ἐπερωτᾶν non id, quod proprie interrogare dicitur, sed proponere causam ad deliberandum et decidendum, ut Latini quoque quærere usurpant. εἰ ὁ κῆρυξ ὑμᾶς ἐπρωτά τὸ ἐκ τοῦ νόμου κήρυγμα 11, 33.=A. 112, 31.=ἐπερωτᾶν τὸν θεόν Ly. 158, 23. ἔπεσθαι] πᾶσα δ' ἀτιμία καὶ κακότης ἔπεται Ly. 162, 40.

ἐπισσόμενοι, *posterī* Æ. 80, 15.

ἐπέτειος in annum durans, valens. ὁ νόμος καλεῖται τὰ τῆς βουλῆς ψηφίσματα ἐπέτεια εἶναι 649, 16.

ἐπεύχεσθαι τοῖς θεοῖς 274, pen.=ἐπεύχεται αὐτοῖς, *apprecatur* votendo illis diras et atroces has calamitates Æ. 69, 14.=formulæ jurisjurandi a se dicti subjungere, seu bona vota bonorum, si jurata præstet, seu imprecationem dirarum, si sciens fallat An. 13, 21.

ἐπυνανίζειν *to sell at a low price. vilis* indicare, *vili* vendere 687, 24.

ἐπέχειν inhibere, insistere. ἐπισχῶν, ὦν ὥρμηκε 179, 14. ἐπισχεῖν ἀπὸ τινος τοιοῦτόν τι ποιεῖν 505, 16. τὸ λαμβάνειν δίκην ἐπίσχετε ταύτας τὰς ἡμέρας. *cessationem fori indixistis, soletis per eos dies jurisdictionem suspendere. you suspend judicial proceedings, clauditis fora* 518, 20. ἐπισχεῖν ἰδεῖτό μοι τὴν διαύταν 541, 24. ἐπίσχεις est formula, qua oratores jubent scribam recitantem insistere. quam ad rem utebantur quoque voce πέπαισο. sæpiissime locorum occurrit v. p. 718, 14. τούτους τῆς ἄγαν κολακείας ἐπισχῆστε 1128, 16. ἐπισχεῖν μοι ὀλίγον χρόνον 1254, 9. b) *obtinere, dominari, eminere. τύχην τῶν πάντων ἀνθρώπων, ἣ νῦν ἐπέχει* [id est ὑπερέχει, καὶ ἐπιπολάζει καὶ ἐπὶ πᾶσι τὸ κράτος ἔχει] χαλεπὴν καὶ δεινὴν 311, 22.=μικρὸν ἐπισχῶν, paulo post, *mox* Æ. 45, 15. 55, 16.

ἐπηλυς] τοὺς εἰς τὰς ἐπῆλυδας ἐλθόντας πόλεις 1390, 6.

ἐπηρεύειν καὶ διαφθεῖρειν τὰ πράγματα 97, 9. πλὴν εἴ τι τούτοις ἐπηρέασαι δέοι 331, 13. ἐπηρέασαι τισὶν ἰδίᾳ, οἷς ἀηδῶς ἔχει 500, 15. ἐπηρεύειν ἔμοι συνεχῶς 519, 13.=I. 58, 31.=A. 131, 22. 142, 16.=πῶς ἂν μᾶλλον ἐπηρεύετο L.—

ἐπήρεια ἐχθροῦ 229, 8. ἐν ἐπηρείᾳ τάξει καὶ φθόνου 229, 14. τῆς περὶ τὸν χορὸν ἀπάσης ἐπηρείας 522, pen. πρὸς ἐπήρειαν δημηγορεῖν 1426, 17.=*tormēt, plague, mockery, malicious intrusion* I. 46, 44.

ἐπὶ cum Genitivo constructum significat a) *super*, vel *in*. (nam sæpe istiusmodi præpositionum significationes inter se sunt admodum connexæ, ut vix discerni satis possint.) ἐπὶ πολ-

λῶν ἂν τις ἰδεῖν δοκῇ μοι τὴν παρὰ τῶν θεῶν εὐνοίαν φανεράν γενομένην
 18, 1. ubi æquipollet præpositioni ἐν. sequitur enim statim οὐχ
 ἥκιστα δ' ἐν τοῖς παροῦσι πράγμασι. ἐπὶ τῆς τοιαύτης γνώμης γίγνε-
 σθαι 42, 5. οὐχ οἷός ἐστιν ἔχων, ἃ κατέστραπται, μένειν ἐπὶ τούτων.
 iis acquiescere 42, ult. τούτων τοιούτων ὄντων καὶ ἐκ' αὐτῆς τῆς
 ἀληθείας οὕτω δεικνυμένων 232, 15. ubi possit ἐπὶ etiam reddi per
 coram. coram veritate, h. e. coram tribunali veritatis. τὰ τοῦ
 καθ' ἡμέραν βίου συμβόλαια ἐπὶ τῶν ἰδίων νόμων καὶ ἔργων σκοπεῖν
 298, 13. ubi possit etiam ex reddi. τῷ διαφθεῖρειν τοὺς ἐπὶ τῶν
 πραγμάτων. scil. ὄντας. qui sunt in capite rerum gerendarum,
 iis præsumunt 309, 9. ἐπὶ τῶν ἄλλων ἐτεθέοντο θρασὺν ὄντα καὶ βδε-
 λυρόν. aliis in rebus, locis, temporibus 515, 10. οὐκ ἐπὶ τούτου
 μόνον, ἀλλ' ἐπὶ πάντων 526, 21. ἐφ' ἐκάστης μαντείας 532, 3. ἐπὶ
 τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ πράγματος 538, 4. ἐπάταξε χρηργαῶντα ἐπὶ
 κόρρης 564, 9. τὴν ἐπὶ τῆς πομπῆς καὶ τοῦ μεθύειν πρόφασιν λαβών.
 arrepto prætextu, se id fecisse in pompa et temulentia 573, 1. ἐπὶ
 ταύτης τῆς ὑπερφρασίας ὄντα 578, 20. ἐπὶ καιροῦ τινὸς αὐτοῖς
 ἐπιθεμένου Κερσοβλέπτου 655, 18. ἐπὶ τῆς ἐκάστου φύσεως πάλας
 τοῦτο τὸ πρᾶγμα κέκριται. ἐπὶ vel coram 770, 12. ἐπὶ τοῦ πολε-
 μεῖν ὄντες 1419, 4. ἐπικαθήμενος ἐπὶ τῆς τραπίζης 1189, 20. conf.
 p. 946, 13. ubi cum dativo constructum legitur. b) per. ταῦτα
 περὶ ἄσσομαι ἐπὶ κεφαλαίων εἰπεῖν. per summa rerum momenta
 eundo, capitulatim 1390, 23. c) propter. ἐπὶ πάντων ὁμοίως ὀρ-
 γίζεσθαι. in omnes criminosos et omnia crimina pariter animad-
 vertere 574, 3. potest etiam ad super n. a. referri. d) de. κοι-
 νούς ἐπὶ πάντων ἐκαίλους ποιήσομαι 1392, 23. e) apud. τὴν ἐπὶ τοῦ
 ποταμοῦ μάχην 300, 16. τὸ ἐργαστήριον τὸ ἐμὸν, τὸ ἐπὶ Θρασύλλου
 973, pen. verum Harpocr. ibi citat ἐπὶ Θρασύλλῳ. f) coram.
 ἐπὶ τοῦ δικαστηρίου 1367, 17. g) ætate, memoria. ἐκ' ἐμοῦ γάρ,
 οὐχὶ πάλας, ταῦτα γέγονε. mea ætate, me superstitute 28, pen.
 τῶν ἐπὶ τῶν προγόνων ἔργων 34, pen. ἐφ' ὑμῶν ætate vestra, et res
 gerentibus vobis. aut, auctoritate vestra 984, 3. h) cum. οὐτ'
 ἐκ' ἀληθείας (id est μετ' ἄλ.) μηδεμιᾶς εἰρημένα 230, 19. ἐγὼ μὲν
 ἦν ἐκ' ὀνόματος τούτου. cum hoc nomine, h. e. in ejus possessione
 et usurpatione, gessi id et usurpavi 1000, 21. i) sponte, vel
 spontis. ἐφ' ὑμῶν αὐτῶν sponte vestra, per vosmet ipsos, sine ad-
 venticio magistro, monitore, vel instigatore, οἷός τε ἦτε ταῦτα συν-
 ἰέναι 656, 7. ἐφ' ἐαυτοῦ sponte sua, arbitrato suo 688, 26. τὴν
 βουλὴν (senatum Arcopagiticum) κατὰ πολλὴν ἡσυχίαν ἐφ' ἐαυτῆς
 suæ spontis εἶναι, in secreto, procul a turba, res suas agere, ne-
 mine interpellante 776, 21. ὅπου δ' αὐτὰ τὰ πράγματα ἐφ' αὐ-
 τῶν per se, in natura sua, simpliciter, destituta ab omni fuco
 adventicio, ὑμῖν ἐστὶν ἐμφανῆ ποιῆσαι 1106, 13. k) pro. vel
 ex. νόμους ἐπὶ καιροῦ τεθέντας. leges pro modo et necessitudine
 temporis cujusque latas 484, 20. occasionally, according to
 the occasion, and exigence of circumstances then existing. =
 ἄκυρα, ὥσπερ τὰ ἐπὶ τῶν τριάκοντα, ἢ τὰ πρὸ Εὐκλείδου ΑΕ. 6, 12.
 καθῆσθαι ἐπὶ ἱατρείου 6, 17. διατριβὰς ποιῆσθαι ἐπὶ ἱατρείου 6, 28.

καθίσταται ἐπὶ οἰκημάτων 11, 3. εἶναι ἐπὶ πολλῆς ἀσελγείας καὶ ἀφρονίας 13, 33. ἐπιστῆναι τῇ κατηγορίᾳ ἐπὶ τοῦ δικαστηρίου, supervenire fortuito, aut etiam ultro, de proposito, accedere ad iudicium, cum ageretur, eique adesse contra reum 16, 15. ἴσται δὲ ὁ λόγος ἐπὶ παραδείγματος, exemplo rem demonstrabo 25, 16. γίνησθε τὰς ψυχὰς (id est κατὰ τὰς ψυχὰς) ἐφ' ἐτέρων, animum aliis rebus attendatis 25, 26. ἐπὶ τῆς αἰτίας ταύτης ὄντα, cum accusationem hanc perageret, cum oratio ejus in hoc crimine versaretur exagitando 28, 20. τόπος ὁ ἐπὶ Θράκης, regio circa Thraciam 29, 20. 64, 9. ἐφ' ἡμῶν αὐτῶν ἐγενόμεθα, cum redissemus ad solitudinem 33, 4. ἐπὶ κεφαλῶν ἀπηγγείλαμεν τὴν πρεσβείαν 34, 7. ὁ ἐπὶ τῶν ὑπηρετικῶν, scil. νεῶν 37, 31. συμπαρίεσθαι ἐφ' ἵππου 42, 36. ἀπῆναι ἐπὶ τῶν ἰδίων ἔργων, abesse a foro et judiciis, propter negotia domestica 54, 41. ἀρχῶν τὴν ἐπὶ τῶν θεωρικῶν ἀρχὴν 57, 15. χειροτονεῖσθαι τὴν ἀρχὴν τὴν ἐπὶ τῶν θεωρικῶν 57, 19. ἔν' ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως μένω 64, 31. ἐφ' ἡμῶν, ætate, memoria nostra 72, 23. μὴ τρόπαιον ἴσῃτε ἐφ' ὑμῶν αὐτῶν ἐν τῇ Διονύσου ὀρχήστρᾳ, contra vos. nisi potius ἀφ' ὑμῶν leg. est 75, 40. κύκλῳ περιδινῶν σεαυτὸν ἐπὶ τοῦ βήματος 77, 29. ἀκαιρίας ἐπὶ τοιαύτης 84, 11. ἐπὶ τῶν καιρῶν καὶ τοῦ συμφέροντος πολιτεύεσθαι, (nisi legendum est ἐκ) pro ratione temporum, et ut salus reipublicæ pascit, accedere ad gerendum rempublicam 85, 20. ἐπὶ τελευτῆς ἐνέγραψεν ἐν τῇ ἐπιστολῇ, in clausula, fine epistolæ adscripsit 88, 1. ἐπ' ὀνομάτων διὰ τῆς πολιτείας πλείοντα 89, 41. ἐπὶ τελευτῆς ἦδη τοῦ λόγου 90, 14. = *coram*. λέγειν ἐπὶ δικαστηρίου 1. 107, 18. ὅρκον ὁμῶσαι ἐπὶ τοῦ διαιτητοῦ ἐπὶ Δελφίνῳ 110, 40. = ἐπὶ σφῶν αὐτῶν. sponte sua, auctoritate sua, teste nullo, sed ipsis solis negotium hoc per se agentibus A. 134, 45. ἐφ' ἑαυτοῦ 146, 17. est vel pro se, sponte sua, marte et periculo suo, vel se adhuc honorem gerente, imperio potiente, sub magistratu suo = ἐπὶ ζεύγους in carrucha ἄγειν εἰς πρυτανεῖον An. 7, 13. ἐπὶ τῆς ἐννάτης πρυτανείας 10, 17. ἰσθηγία κείται ἐπὶ τοῦ βωμοῦ 15, 11. οἱ ἐπὶ στρατείᾳ ὄντες 21, 29. = *tempestate*. ἐπὶ Πυθοδώρῳ ἀρχόντῳ L. 109, 10. Σουριάδῳ 109, 15. τῶν τριάκοντα sub XXX tyrannis in rep. obtinentibus 110, 34. 176, 9. *sub protectione et tutela*. μετοικίον κατατιθεῖς ἐπὶ προστατοῦ ᾧκει. = *ante*. ἐπὶ τῶν θυρῶν ante fores ædium Ly. 153, 1. ἐπὶ προστατοῦ subaudi ἐξουσία sub patrocinio, tutela, potestate patroni 168, 29. = *in*. ἐπὶ τούτων τῶν χρημάτων hoc in ære D. 109, 10. = ἐπὶ τινος in alicujus causa De. 178, 44.

Cum dativo constructum significat *super*. ἐπὶ τοῖς πράγμασιν εἶναι. rebus præesse 21, 19. quamquam reddi quoque potest *in*. in actione rerum esse. ἐπικαθήμενος ἐπὶ τῇ τραπέζῃ commentariensis numularii, qui mensæ ejus præest 946, 13. conf. p. 1189, 20. ubi cum genitivo constructum legitur. πλευσεῖσθαι ἐπὶ τοῖς χρήμασι. navigaturum eadem in nave, qua merces, ita ut iis invigilet 928, 11. b) *in*. οὗτ' ἐπὶ τοῖς ἰδίοις δάμνοισι διατρίβειν 24, 24. ἐπ' αὐτοφώρῳ δεδωροδοκητόν (subaudi εἰλημμένον)

378, 12. τινῶν γεγονότων ἐπὶ συμφοραῖς 533, 4. ἐπὶ ταῖς εὐθύναις ἕκαστον τούτων λαμβάνοντες. in judiciis peculatus, vel repetundarum 605, 20. τοῖς ἐπὶ τῇ πλεονεκτεῖν προαιρέσει ζῶσιν. sectam cupiditatis sectantibus 662, 17. ζημιῶσθαι ἐπὶ τῇ ἀνῇ 738, 25. ἐφ' αὐτοῖς οὐκ οἶονται τὰ αὐτὰ δίκαια εἶναι 744, pen. ἐφ' οἷς οἱ νόμοι καλεῖνται. id est ἐν τούτοις, ἐν οἷς 803, 14. c) *penes*. in arbitrio et potestate alicujus. οὗς ἐφ' ὑμῖν ἐστὶ κολάζειν 90, 16. ἐφ' ὑμῖν ποιήσαντες cum vestram in potestatem dedissent 300, 10. ἐπὶ τοῖς ἐχθροῖς ἔσται 420, 1. ἐπὶ τῇ τῶν ῥητόρων δυνάμει καταστήσαι τὸ πρῶγμα 596, 21. ἐπὶ τοῖς λέγουσι τὸ βουλευτήριον ἔσται 604, 27. ἐπὶ τούτῳ ἐγίνετο, ὅποτε βούλοιο ὑμῖν ἀποδοῦναι 1185, 14. μὴ ποιεῖν τὴν τῶν βουλομένων ἀναλίσκειν φιλοτιμίαν ἐπὶ τῇ τῶν λογόντων πλεονεξίᾳ 1234, 19. μήτε τοὺς νόμους, μήθ' ὑμᾶς αὐτοὺς ἐπὶ τοῖς λέγουσι ποιεῖν, ἀλλ' ἐκόντους ἐφ' ὑμῖν 1341, 10. d) *adversus*, in fraudem, damnum, molestiamve alicujus. ἐπὶ τῇ πόλει θεραπεύει τινὰς τῶν Θηβαίων. Thebanorum nonnullos colit et promeretur, quo reip. nostræ noceat 70, 16. ἐπὶ τοῖς πλήθεσιν ἰδίᾳ δυνάμεις κεκτημένους 661, 17. ἐφ' ἡμῖν ὄντα contra nos facientia, nobis noxia 665, 15. ἐπὶ τοῖς ἀδικοῦσι τὴν πόλιν 701, 14. τὰ ἐπὶ τῷ πλήθει νενομοθετημένα δεῖν 739, 6. τοὺς νόμους ᾤετο, ὥσπερ ἐπὶ τοῖς ἀδυνάτοις, οὕτω καὶ ἐφ' αὐτῷ ἰσχύειν 742, 20. quamquam hoc ad locum *de* et *in* quoque referri potest. ἐφ' ὑμῖν αὐτοῖς ᾤσεσθε τὸ ἔθος τοῦτο κατεσκευακότες 1236, 5. ὑπερῆρην ὁ τῶν ἐναντίων ἡγεμὼν τοὺς ἐπὶ τούτῳ ταχθέντας. adversus se stantes 1395, 23. e) *ob, propter*. sive causam, unde res profecta et effecta fuit, sive finem propositum significat. ἀδοξία ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις. existens, efflorescens e facinoribus, ea consequens 12, 19. potest hoc etiam ad locum *post* referri. εἴπερ ἐπ' ἀργυρίῳ pro mercede τι λέγοιεν 398, 18. τὴν ἐπὶ τοῖς ἔργοις δόξαν ob præclara facinora, vel e gloriosis factis, vel post ea venientem 35, 11. τῶν ἐπὶ μικροῖς λήμμασι, quæ aut sperant, aut jam abstulerunt, πολλὰ καὶ μεγάλα ὑμᾶς ἀμαρτάνειν πεισάντων 58, 8. ἐπ' ἀνδρία δόξαν ἔχειν 155, 4. ἐπὶ τῇ τῆς ἰδίας πλεονεξίας ἐλπίδι 246, 14. οὐ γὰρ ἐπ' εὐνοίᾳ γι non enim profecto benevolentiae ergo 317, 8. τοὺς ἐπὶ χρήμασι λυμαινομένους τοῖς πράγμασι. spe lucri, aut devincti largitionibus 447, 23. ἐφ' αἵματι φεύγειν ob reatum cædis contractum 548, ult. φέρειν χαλεπῶς ἐπὶ—550, 8. ἐπ' οὐδενὶ nulla de causa, vel nullum ad finem 558, 9. ἐπὶ τῇ καταχειροτονίᾳ μένων eo quod invito sibi Athenis manendum fuisset, iudicii causa, cujus exitum præstolaretur 572, 1. ἐπὶ χρήμασι 610, 12. 752, 19. τῶν νόμων κρατεῖν, ἐφ' οἷς εἰσπεμῆθησαν quarum tendarum et exercendarum gratia 776, 24. παλλακὴν ἣν ἂν τις ἐπ' ἐλευθέροις παισὶν ἔχη potest varie reddi. tametsi alicui liberi sint. item, in damnum liberorum. ego vero sic arbitror accipiendum. ob liberos ingenuos: quorum pater, viduus factus, pellicem sibi adsciscat, quæ curam liberorum gerat, eos alat, lavet, comat, vestiat, regat 637, 5. ἐπὶ δίκαις λαμβάνειν χρήματα jurisdictionis ergo, quo jus corrumpatur, et secundum largito-

res dicatur 1137, 5. ἐπὶ ταῖς ἀποψηφίσεσι κατηγοροῦσι 1300, 13. ἐπὶ τοῖς γιγνομένοις πράξας φέρειν 1339, 21. τῶν νόμων, ἐφ' οἷς ἐστὶ διαφθαρέντων, το πασιπείδαι which, you are there, you have been commissioned 1427, 1. ἐπ' εὐνοίᾳ ob benevolentiam, ex animi propensione, aut, ad eam declarandam 1481, 4. ἐφ' οἷς quibus criminibus obnoxium ἀφήκατε Ἀριστογείτονα, ἐπὶ τούτοις Δημοσθένην ἐκβαλλήκατες. ob eadem ipsa. vel, earum obtentu 1483, 26. f) *pro*, studio, vel spe adipiscendi, vel fine proposito, vel lege dicta et conditione stipulata, sub pacto, item pignore opposito. ἐπὶ πολλῶ, scil. τόκῳ, sub pacto magni fœnoris, *under condition and promise of a large interest* 13, 22. 103, 2. ἐπὶ μεγάλῳις τόκοις 13, 20. ἐπὶ μικροῖς λήμμασι 58, 5. ὅρκους παρὰ τινος λαμβάνειν ἐπὶ ταῖς συνθήκαις. quo jurejurando spondeatur, operam datum iri, ut pacti conditionibus serviat 235, 14. οὐκ ἐπὶ ταύταις ταῖς ἐλπίσιν ἵπτοιέσθαι τὴν εἰρήνην 238, 20. ἐπὶ χρήμασι διαφθείρεσθαι. pati se corrumpi spe ductum, aut vinculis obstrictum largitionum 240, ult. 398, 23. ἐπὶ σωτηρίᾳ πάντα πράττειν. salutis ergo, quo navis servetur 293, 1. ἐπ' ἀργυρίῳ λέγειν pro mercede, seu sperata, seu jam data 398, 19. ἐπὶ ταῖς παρὰ τοῦ δήμου δωρεαῖς ἀμιλλαν ποιῆσθαι. ubi honores a plebe tribuendi quasi præmia sunt certantibus proposita 490, 2. ἐφ' ἐαυτῷ χρήματα τῶν τοιούτων (id est ἀντὶ τῶν τ.) λαμβάνειν. pro semet, h. e. pro præstatione corporis sui, pro patientia plagarum aliarumve talium contumeliarum mercedem accipere, neque poenas earum in jure repetere 529, 2. ἐπ' ἔχθρᾳ ὕβριζειν. sive inimicitia incitatum, sive, quo simultatem prodat atque satiet 532, 14. μήτι γε ἐφ' ᾧ ἐτέρους εἰσπράττειν. id est ἐπὶ τῷ ἔτ. εισπρ. 607, 10. ἐπ' ἐλευθερίᾳ προεστάναι τῶν Ἑλλήνων. quo Græci libertate gaudeant 661, 16. ἐπὶ τοῖς νόμοις secundum leges, vel earum tuendarum ergo 718, 8. ἐπ' ἀργυρίῳ πράττειν τι 762, 20. ἐπὶ δραχμῇ (sub pacto, sponsione dandarum in minas singulas drachmarum singularum menstruatim) δεδανεισμένον ἀργυρίου τάλαντον 816, 12. 819, 1. ἐπ' ἐννέα ὀβολοῖς δφεῖλαι τὴν προῖκα 818, ult. δανείζειν τινὶ ἐπ' ἀνδραποδοῖς. pro mancipiis oppigneratis 822, 8. τὴν ἐμὴν μητέρα ἐγγυῶν ἐπὶ ταῖς ὀδοῦχοντα μναις. despondens ei matrem meam sub conditione 80. minarum, ut aut neutrum sine altero haberet, aut utrumque una 840, 18. κύριος τῶν ἐμῶν γανόμενος ἐπὶ τούτοις sub conditione, ut iis pactis staret 840, 21. ἐπὶ τοῖς ἐμοῖς δανείζων (id est διὰ τοῦ δανείζειν) κερδάνας. magno quæstu facto per fœnus e bonis meis fœnori elocatis 855, 13. ἐφ' ὅσῳ μισθοῦσι τοὺς οἴκους 862, 19. ἐπὶ σίτῳ δανείζειν æs mutuum alicui credere, quo frumenta coëmat, quibus e venditis nomen contractum diluat 885, 17. ἐπὶ ἐτέρᾳ ὑποθήκῃ sub sponsione, vel præstatione alicujus pignoris 908, 20. ἐπὶ τῇ ἐσχατιᾷ δφεῖλαι χρεῖα πολλὰ 1041, 19. οὔτε γὰρ ἐπ' ἐπαχύρῳ, *on pledge*, οὔτε μετὰ μαρτύρων ἔδωκε 1185, 12. ἐπὶ μισθῷ συνηγορεῖν 1232, ult. ἐπ' ὀκτῷ ὀβολοῖς δανείζειν τοῦ μηνὸς τὴν μνᾶν 1250, 20. ἐπὶ τῇ νηὶ δανείζεσθαι τρισχιλίας. super navī, ut ea creditori oppigneretur

pro arrha seris reddendi 1283, 18. ἐπὶ ταύταις ταῖς ὁμολογίαις δανείζονται, in hanc legem. on this compact 1284, 17. ἐπὶ δωροδοκία χρήματα διδούς. juris æqui pervertendi ergo, quo veritas et sanctimonia judiciorum violetur 1337, 3. ἐπὶ θυγατρὶ διδόναι προίκα τριάκοντα μνᾶς, quo filiam elocet 1362, 8. ἐπ' ἐννέα ὀβολοῖς τοκοφορεῖν 1362, 26. g) sub obtentu, prætextu. ἐπὶ τῶ τῶν θεῶν ὀνόματι. in the name and on the account of the gods 495, 7. ἐπ' ὀνόματι τῆς πόλεως. quasi fiat ad reip. commodum, e rep. 917, pen. h) post, secundum. τὴν ἐπὶ Κυρί. scil. δύντι ᾠραν. post occasum Caniculæ 927, 3. 936, ult. i) apud, vel coram. τόπον τινα ἐν Φρεαττοῖ καλούμενον, ἐπὶ θαλάττῃ 646, 9. = ἐπὶ τοῖς δημοσίοις ἀγῶσι Æ. 1, 10. ἐφ' ὕβρει (quo dedecoretur) πιπράσκειν τὸ σῶμα 5, 5. ὑπεραισχύνεσθαι ἐπὶ τῶ πράγματι 5, 21. μισθαρῶν ἐπ' αὐτῶ τούτῳ, ὃ ἀπαγορεύει ὁ νόμος μὴ πράττειν 6, 22. ἐπίταγμα ἕτερον ἐφ' ἐτέρῳ ἐπιτάττειν, aliud ex alio 13, 37. τὸ μὴ ἐπίστασθαι ἐρυθρίαν ἐπὶ τοῖς αἰσχροῖς 15, 7. δανείζεσθαι τὴν μνᾶν ἐπ' ἐννέα ὀβολοῖς 15, 16. ἐπὶ τῇ πυρᾷ καθεύδοντος 20, 28. ἐπὶ τῇ διατριβῇ τῶν μεираκίων 25, 3. κοσμεῖσθαι γυναῖκα οὐκ ἐὰ Σόλων, ἐφ' ἣ ἂν ἀλφῶ μοιχὸς 26, 12. τὴν αὐτῶν ἀναίδειαν παρασχόντες ἐπὶ μισθῶ 26, 24. ἀλλ' ἐφ' οἷς εὐφρανθήσονται κατορθώσαντες, τούτοις κεκήληνται 27, 12. φέγγην ἐπὶ τῇ γυναικὶ λαβεῖν τὴν χάραν 32, 22. ἐπὶ ξενίᾳ κληθέντων ἡμῶν 33, 21. ἐν ταῖς φονικαῖς δίκαις ἐπὶ Παλλαδίῳ 39, 35. ἐφ' οἷς γέλωτες οὐχ οἱ τυχόντες ἐγένοντο 42, pen. ἐπὶ πιπραγμένοις ἐγένετο, hæc objurgatio, reprehensio, veniebat post rem jam factam, tempore importuno, cum nil amplius prodesset 44, 29. κλέπται ἐπ' αὐτοφάρῳ τῶν δημοσίων χρημάτων ὄντες 55, 12. ἐπὶ πάσῃ ἀεργίᾳ, ea lege, ut terra ista, nullo genere arationis sationisve colatur 69, 1. στεφανοῦσθαι ἐπὶ ταῖς τῆς πόλεως ἀτυχίαις 72, 22. ἐφ' ᾧτε μὴ ἐπιγράψαι τὰ ἑαυτῶν ὀνόματα, ne sua nomina inscriberent 80, 5. ἐφ' οἷς ἡ πόλις ἐπένθησε καὶ ἐκείρατο 84, 14. βασάνους ἐπ' αἰτίαις ἀγενήτοις 86, 1. = cum Dat. constructum multifariis modis potest reddi, ut sæpe dubites, qui unus modus interpretandi e multis sit præferendus. cum, pro, sub conditione, vel sponcione, causa, ad, apud, in. ἐπὶ προικὶ ἔχειν mulierem cum dote, vel ea lege, ut dotem una cum muliere habeat, vel ut dote sola contentus sit, et nil præterea desideret I. 81, 37. πῶς οὐκ ἐπὶ κληρὸς ἐπὶ τούτοις τοῖς χρήμασιν ἦν ἡ ἐμὴ μήτηρ 82, 1. ἐπὶ τοῖς τῆς ἐμῆς μητρὸς χρήμασιν ἐξέδωκε suam filiam. with my mother's own property he gave his daughter a dowry 80, 7. ὁ πατὴρ ἐγγυησάμενος τὴν ἐμὴν μητέρα ἐπὶ προικί. cum passus esset pater meus sibi matrem meam desponderi, non cum toto patrimonio ejus, quod ipsi de jure debebatur, sed solummodo cum pacto dotis de patrimonio universo decerpendæ 81, 34. ἐπὶ ταύταις διαθέσθαι. una cum filiabus. hæc testamentum scribere, quo filię non exclusæ sint ab hereditatis perceptione, sed quo iis quoque prospectum sit, ut, qui hereditatem adipisci cupiat, is necesse habeat, una filias quoque domum ducere 44, 40. τὸν κλῆρον ἐπὶ τῇ ἐμῇ μητρὶ γινέσθαι. to fall to, or devolve upon

my mother. in jure, potestate et arbitrio meæ matris 80, 16. ἐπὶ τινὶ καταλείπειν τὸν κλῆρον. hac lege, ut aliquis ea potiat 63, 17. 66, 29. 83, 11. προῖκα ἐκ' αὐτῇ ἔλαβε. he received a dowry with her, sive, quo eam duceret, sive propterea quod eam duceret 69, 35. [17, 6.] vel ejus gratia. ἐπὶ γυναικὶ ἔχειν ἀργύριον. ejus causa vel nomine 40, 40. 41, 30. 88, 12. ἐπὶ *παλλακίδι δόντες (nisi potius leg. est ἐπὶ παλλακῇ διδόντες) τὰ ἑαυτῶν 41, 44. ἐπὶ τῷ ἐγγυσημένῳ ἦν penes eum, in ejus arbitrio, potestate 41, 28. ἐπὶ ἅπαντι τῷ οἴκῳ καταλείπειν ἐπίδικον 45, 23. 51, 10. ἐπὶ τοσούτοις ἀγροῖς καὶ κτήμασι. in tantis latifundiis 55, 24. ἐπὶ τῇ διαθήκῃ παραγενέσθαι interfuisse scriptioni testamenti 43, 31. ἐφ' αἷς διαθήκαις ἐκλήθησαν, quibus testamenti tabulis ut interessent obsignandis, vocati fuissent 47, 41. ἐπὶ τοῖς τούτων ὀνόμασι 59, 44. ἐπ' ὀλίγῳ ἀργυρίῳ pro 42, 2. ἐφ' οἷς ad quæ ἀπόκρισιν οὐ δέδωκε 83, 33. ἐπὶ τούτοις ob hæc ἐμοὶ τοιούτους ἀγῶνας παρασκευάζει 85, 7. ἐπ' ἐννέα ὀβολοῖς sub pacto novem obolorum, nomine fœnoris menstrui in minam 88, 24. ἐπὶ διαβολῇ invidiæ conflandæ ergo 89, 22. ἐπ' ἐμοὶ ταῦτα τεχνάζουσι contra me, in caput meum 77, 24. ἐπὶ Δελφινίῳ in Delphinio 110, 40. = ergo, vel ad, ut causam finalem significet. πλὴν οὐκ ἐπὶ θανάτῳ φασκουσαν διδόναι, ἀλλ' ἐπὶ φίλτροις A. 112, 27. non quo necem patri conscisceret, sed quo eum amore sui accenderet. ἐψεύδετο ἐπ' ὠφελείᾳ τῇ ἑαυτοῦ 133, 39. b) ὅθ. ἐλεεῖν ἐπὶ τοῖς ἀκουσίῳ παθήμασι μᾶλλον προσήκει, ἢ τοῖς ἐκουσίῳ καὶ ἐκ προνοίας ἀδικήμασι 114, 18. ἐπὶ τοῖς ἱματίῳ διαφθαρῆναι, ob vestes, quo homicida vestibibus peremti potiat 117, 2. 5. 119, 40. c) ἐπὶ τῷ γυμνασίῳ 121, 26. d) penes, in arbitrio, potestate. ἐπὶ τοῖς τῶν κατηγορῶν λόγοις εἶναι, ἢ ἐπ' αὐτοῖς τοῖς ἔργοις καὶ τῇ ἀληθείᾳ τῶν πραγμάτων. non posse facere, quominus judices pronuntient magis secundum criminationes accusatorum, quam secundum rei gestæ veritatem 129, 37. ἅπαντα τὰ ἐν ἀδολῷ ἔσ' ὄντα ἐπὶ τῇ τύχῃ μᾶλλον ἀνάκειται ἢ τῇ προνοίᾳ magis fortuito casui permittenda sunt quam ut ea liceat prudentia gubernare 130, 4. e) in fraudem alicujus. ἡ πᾶσα παρασκευὴ γεγέννηται ἐπ' ἐμοὶ κακείῳ 138, 37. χρήματα λαμβάνουσιν ἐπ' ἐμοὶ 147, 8. 12. = ἐφ' ὑμῖν γενόμενον cum res in potestatem vestram devenisset An. 11, 14. τὰ ὑμέτερον αὐτῶν δικαίως ἐφ' ὑμῖν ἐστὶν 22, 15. πραιτόμενος ἀργύριον ἐπὶ τοῖς αἰσχίστοις ἔργοις, ἔζη. mercede, quam exigebas, infamis patientiæ, vitam tolerabas, vel victum quærebas 13, 29. ἐπὶ τινι, in fraudem alicujus, ejus pessumdandi ergo εἰσενεγκεῖν χρήματα 17, 16. ἐπὶ παντὶ, quocunque loco, occasione, prætextu dato arreptove 20, 18. τοὺς ταῦτα βουλευσάντας ἐφ' ὑμῖν hæc in pestem vestram machinatos 22, 19. ἐπὶ τῇ νῦν εὐνοίᾳ ob eam, quæ mihi nunc est, vestri studiosam voluntatem 22, 44. ἐπὶ ῥητοῖς σπονδὰς ἤγομεν 26, 15. στήλαι σταθῆσονται γεγραμμέναι ἐπὶ τούτοις aut post hæc pacta, aut secundum hæc pacta, h. e. iis convenienter, aut quo hæc pacta ad omnes promulgarentur, aut ut essent documentum et monumentum horum pactorum 27,

43. γήμας ἐπὶ δέκα τάλαντοις cum duxisset uxorem eo pacto, ut una cum ea dotis nomine decem talenta acciperet 30, 37. = ἀγανακτεῖν ἐπὶ τοῖς γεγενημένοις L. 91, 5. βαρέως φέρειν ἐπὶ συμφοραῖς 197, 44. ἐπ' αὐτοφάρῳ 93, 37. conjunctim ἑκαυτοφάρῳ 112, 8. ἐπ' ἐκείνῃ εἶναι 92, 19. ἐπ' ἐκείνοις οἰκίαν γεγενῆσθαι 95, 2. οὐδὲν ἦττον τό γ' ἐπ' ἐκείναις πεποιῆσθαι 100, 10. ubi ἐκείνοις manvult cl. Markland. Add. 102, 28, 109, 38. 134, 3. 145, 1. 3. 122, 28. unde etiam recte Scaliger τό γ' ἐπ' *ἐκείνῳ εἶναι 135, 13. *as far as lay in his power* Add. 180, 40. ἐπὶ τούτῳ εἰς propter 95, 11. οὐκ ἐπὶ σωτηρίᾳ ἐπινοῶν 106, 1. ἀδειαν, ἐφ' ἣ μνηστῆς ἐγένετο 107, 6. ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς, ἐφ' οἷσπερ 113, 8. ἐπὶ μὴδενὶ ὕγει 114, 32. ἐφ' οἷς ἔτοιμοι εἰσιν εἰρήνην ποιῆσθαι 130, 25. ἐπὶ τῷ τῆς πόλεως κακῷ δωροδοκεῖν 163, 35. ἐπ' εὐνοίᾳ τῆς πόλεως 165, 13. ἐπὶ κλοπῇ χρημάτων ἀπεκτείνετε 185, 34. Locutio usuraria. ὀφείλειν ἐπὶ τρισὶ δραχμαῖς fr. 2, 2. ἐπ' αἰσχυραῖς αἰτίαις ἐξηλεγμένοι 107, 8. ἐπὶ δάμαρτι μοιχὸν λαβεῖν 94, 32. ἐπὶ ταῖς θύραις ante aedes suas 98, 38. ΤΑΥΤ. μῆτε λίαν ἐπ' ἐκείνῃ εἶναι penes eam, in ejus arbitrio positum esse ὅ τι βούληται ποιῆν 92, 19. πᾶσαν ἐπ' ἐκείνοις τὴν οἰκίαν εἶναι 95, 2. μὴ περιιθῇ με ἐπὶ τούτῳ γενόμενον 102, 28. τὸ ἐπὶ τούτοις εἶναι, quoad in ipsis fuit, penes eos stetit 180, 40. b) *propt.* ἐπὶ κατεργασμένοις ἐλθεῖν post confectum jamdudum negotium 187, 32. ἐπὶ τοιοῦτοις ἔργοις οὔτε θεοὺς φοβῆ—903, 14. οὔτεσ' πυροὺς ἐπὶ καλὰν ἀροῖ. post stipulam terram arat ad triticum conserendum fr. 42. c) *pro in.* ἐπὶ ταῖς καλλαχαῖς in ejusmodi causis, ubi agitur de pellicibus, vel simpliciter, de pellicibus 94, 34. εἰπεῖν ἐπὶ τινι 190, 24. dicere de aliquo. τὰς ἐπὶ τῷ πολέμῳ τύχας, in bello contingentia quibusdam, κοινὰς ἀπάντων ἀνθρώπων νομίζοντες εἶναι existimantes posse omnibus contingere 191, 21. d) *coram.* ἐπὶ ταῖς αὐτοῦ θύραις coram ostio domus suæ 98, 38. 99, 4. e) *ob.* sive causam efficientem, unde aliquid existit, sive finalem, h. e. finem, cujus ergo fit, sive conditionem et legem, sub qua fit, significans. ἀγανακτεῖν ἐπὶ τοῖς γεγενημένοις 91, 5. ἐπὶ μὴδενὶ ὕγει κατεiléχθαι 114, 32. δωροδοκεῖν ἐπὶ τῷ τῆς πόλεως κακῷ 163, 36. ἐπὶ τοῖς ὑμετέροις δωροδοκοῦντι, ut bona vestra vestris hostibus et praedonibus vendat, eos impune rapere sinat 182, 24. πολλοὺς τῶν πολιτῶν ἤδη ἐπὶ κλοπῇ τῶν (ὑμετέρων vel δημοσίων) χρημάτων ἀπεκτείνετε 185, 34. ἐπὶ τοῖς τῆς πόλεως ἀγαθοῖς quo resp. eo juvaretur 124, 25. ἀργύριον ἐφέλκων ἐπὶ τρισὶ δραχμαῖς (scil. εἰς τόκον) sub pacto menstrui fœnoris ternarum drachmarum fr. 2, 2. ἐπὶ τῇ ἐμῇ προφάσει mei causa, vel, mea opera 105, 5. = *in.* ἐπὶ τοῖς τεύχεσιν ἔχειν τὰς ἐλπίδας Ly. 153, 40. *ob.* ἐπὶ τοιοῦτοις στεφανοῦσθαι 167, 32. = finem rei, ob quam fit, vel conditionem, sub qua. ἐπὶ διαβολῇ καὶ κινδύνῳ τῆς πόλεως, quo respublica in invidiam atque infamiam adduceretur unaque in discrimen conjiceretur D. 90, 26. ἐπὶ καταλύσει τοῦ δήμου 102, 16. δῶρα λαμβάνειν ἐπὶ προδοσίᾳ 106, 2. quo proderet patriam. b) *ob.* ἐπὶ προδοσίᾳ ob insimulatam prodicionem, ob crimen perduellionis 98, 16. c) *contra,* in damnum alicujus. ἐπὶ τῷ δήμῳ

ἅρα λαμβάνειν quo jura, commoda, majestatem plebis minuat 104, 28. ἐπὶ τοῖς τῆς πατρίδος συμφέρουσι δ. λ. contra emolumenta patriæ, quo ea corrumpat, aut hosti prodat 108, 22. d) *super*. ἐπὶ τοῖς ξίνοις γίνεσθαι præesse, præfici mercenariis militibus 99, 32. ἐπὶ τῇ φυλακῇ τῶν ὑμετέρων σωμάτων τέτακται τὸ συνέδριον. senatus Areopagiticus præest tutelæ corporum vestrorum, vel, eo est institutus, quo securitati vestræ invigilet 104, 29.

Cum accusativo denique constructum ἐπὶ significat a) *ad*. ut, ad agendum gerendumve quid. μὴ προσάγειν (scil. πρὸς ὑμᾶς) τοὺς ἐπὶ τοῦθ' ἥκοντας, scil. ὅπως πρὸς ὑμᾶς προσαχθῶσι 234, 2. ἐπὶ τὸν πόλεμον τοῦτον κατεστήσατέ Χαβρίαν. ad bellum hoc gerendum constituitis 677, 17. ἐπὶ καλὸν ἢ χρηστὸν πρᾶγμα χρίσιμος 779, 15. ἐπὶ κεφαλῇν præcipitanter, festinato, sine mora. εὐθὺς ἐπὶ τὸ δικαστήριον βαδίζειν 1042, 11. ἐπὶ τὸ ἀμεινον εἶναι in bonum cedere, proficere, salutare esse 1072, 15. ἐφ' αἱ εἰσποιήθη, quæ bona ut adipisceretur, ideo fuisset adoptatus 1089, 6. εἰς τὸ γραμματεῖον ἐπὶ τὸ τοῦ Ἀρχιάδου ὄνομα ἐγγραφῆναι. (ubi potest quoque *apud* reddi) 1091, 25. 1295, 15. ἐπὶ διετὲς ἡβήσῃ ad biennium, totum biennium 1135, 4. ἀπογράφειν τὴν κρίσιν ἐπὶ δύο ἡμέρας. præfinire terminum bidui, quo transacto veniendum sit ad judicium, *to summon, to cite for the day after to-morrow* 1151, pen. πεντακαίδεκα μνᾶς ἐπὶ τόκον — ἐπόγγυον 1212, 1. τὴν ἐφ' ἡμέραν τροφὴν αὐτοῖς διαρκῇ διδόναι 1214, 6. ἐπὶ τοὺς τόκους ἦγον οἱ δοδανεικότες. ad exigendum usuras 1225, 14. b) *apud*, vel *super*. ἐγγύη ἢ ἐπὶ τὴν τράπεζαν 895, 15. ἀποδοθέντων ἐπὶ τὴν τράπεζαν, *were paid back to the bank* 896, 7. ἀποσταρεῖσθαι τὸ ἐπὶ τὴν τράπεζαν χρῆος. *the monies, which stood in the bank* 900, 14. προσάφειλε τὰ ἑνδεκα τάλαντα ἐπὶ τὴν τράπεζαν. *indebted to the bank, so that they could claim it of him* 945, 23. ὀφείλει Πασίων ἐπὶ τὴν τράπεζαν. *he is indebted to the bank* 1111, 12. c) *adversus*, in damnum. ἰτοίμως ἐφ' ὑμᾶς ἐλθεῖν 16, 10. ἐπὶ τὴν τυραννικὴν οἰκίαν ἐβοήθησε 22, 8. ταῦτ' ἐφ' ὑμᾶς ἐστὶ hæc in caput vestrum struuntur 73, 27. ἀρπάξων Φίλιππος οὐ λυπεῖ, καὶ ταῦτ' ἐφ' ὑμᾶς ἀρπάξων. quo vos oppugnet, et copias e raptu coactis vos subvertat 146, 20. Θηβαῖοι τοῦτοις ἀεὶ συμμάχοις ἐπὶ Λακεδαιμονίους χράνται 209, 26. ἐπιτείχισμα κατασκευάζων ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν 248, 13. πονηρία δυνάμεως δόξαν εὐρημένη ἐπὶ τὴν πόλιν ἐστὶ 450, 11. ἔχει ὄργην ἐπὶ Μειδίαν 537, 5. τότε ἀμύνεσθαι τοὺς ἀδίκως ἐπ' αὐτὸν ἐλθόντας χρὴ 555, 23. ἐνδέχεται αὐτῷ καὶ ὕστερον ἐπ' ἐμὲ ἐλθεῖν. — = μὴδ' ἐπὶ κηρυκεῖαν ἀποστελλίσθω Æ. 3, ult. μεταπέμπεσθαι ποθεν βοήθειαν ἐπὶ τινα, contra quem 5, 24. τράπηται δ' ἐπὶ τὸ ἀναιδέστατον 7, 21. φοιτᾷ ἐπὶ τὴν οἰκίαν 9, 4. καθίζει ἐπὶ τὸν βωμὸν τῆς μητρὸς τῶν θεῶν 9, 14. εἰ ἐπὶ τὴν αὐτὴν ἐτράπετο ἀπολογία 12, 27. καταφεύγει ἐπὶ τινα 19, ult. ὅστ' οὐδ' ἀπαντήσεσθαι με ἐπὶ τὸ δικαστήριον 24, pen. ἐφιστάνειν ἐπὶ τινα. ἐπέστησα ἐπὶ τὸν κατήγορον Φίλιππον καὶ Φωκίας 25, 5. προβαίνει τὸ ἔθος ἐπὶ πολὺ 25, 30. ἐπιγραφόμενων τοιούτων

ῥητόρων ἐπὶ τὰς τοῦ δήμου γνώσεις 26, 38. τὰ τῶν νέων ζηλώματα ἐπ' ἀρετὴν προτρέψασθε 27, 37. ἐγγράφεισθαι ἐπὶ γραφὴν 30, 3. παρακαλεῖν τινὰ ἐπ' ἄλλον 30, 41. κατιέναι ἐπὶ τὴν ἀρχὴν 31, 36. καλέσαι ἐπὶ δεῖπνον εἰς πρυτανεῖον 34, 13. μελετᾶ ἐπὶ τοὺς συστῆτους καὶ συσπῶνδους 35, 14. οἱ τῶν συκοφαντῶν λόγοι πρὸς τοὺς ἐφ' ἡμέραν καιροὺς λέγονται 36, 30. συνιστάναι ἐπὶ τινὰ 38, 27. ἀπαίρειν ἐπὶ πρεσβείαν 39, 6. συνιστάναι ἐπὶ τὴν πόλιν 44, 21. ἐπὶ τὰ κοινὰ 46, 21. πλάττεσθαι τι ἐπὶ τινὰ 47, 34. ὅτε αὐτὸν ἐπὶ τὴν κοινὴν διοίκησιν εἴλυσθε 48, 8. πόρρωθεν ἐπὶ τὴν αἰτίαν ταύτην παρεσκευάζεται 48, 41. μετακαλεῖ τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῆς ὀργῆς ὁ κίνδυνος ἐπὶ τοὺς τῆς σωτηρίας λόγους 49, 30. ἐκλήθην ἐπὶ τὰ ξένια 49, ult. οὗτοι νῦν ἐπ' ἐμὲ συστραφέντες ἤκουσι 52, 6. μόνος ἐφ' ὑμᾶς οὐ συνεστηκώς 52, 25. οἱ ἐπὶ τὸ θεωρικὸν καχειροτονημένοι 57, 25. ἐπιμελησομένους τῶν ἔργων ἐπὶ τὰ τεῖχη 57, 39. ἄγειν ἐπὶ τὸ βῆμα 61, 29. συστάντες ἐπὶ τὸ δημόσιον τὸ ὑμέτερον 62, 5. καθίζεσθαι ἐπὶ λογισμοὺς 62, 8. παρακαλεῖν ἐπὶ τὸ βῆμα 64, 5. ἰσχυρὰν τὴν Εὐβοίαν ἐφ' ὑμᾶς παρυσκευάζων 66, 22. παραγγέλλειν στρατεῖαν ἐπὶ τινὰ 66, 28. ἐπιστράτευον ἐπ' αὐτὸν τηλικαῦται δυνάμεις 66, 37. ἀσέβεια Ἀμφισσέων ἐπὶ τὴν ἱερὰν γῆν 70, 19. ὅσοι ἐπὶ διετὲς ἡβῶσι 70, 42. ἐπιστραπεύειν ἐπὶ τοὺς Ἀμφισσέας 71, 39. ὅν—ώς ἐγὼ ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας ἐπήγαγον 71, penult. ἡγεμονία ἐπὶ τὸν Πέρσῃν 72, 29. δίοδον αἰτεῖν ἐπὶ Φίλιππον 75, 9. ἐκπέμπειν ἀγαθοὺς ἄνδρας ἐπὶ τὸν πρὸδῆλον κίνδυνον 75, 13. ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸν τάφον τῶν τετελευτηκότων 75, 14. ἀφίησιν (ὁ δῆμος τοὺς νεανίσκους) τρέπεσθαι ἐπὶ τὰ ἑαυτῶν ἀγαθῇ τύχῃ 75, 33. ἐπὶ μὲν πορθμέας τοὺς εἰς Σαλαμῖνα πορθμύοντας 76, 10. ἡμιόνης παριῶν ἐπὶ τὸ βῆμα 76, 18. φορμορραφούμεθα ἐπὶ τὰ στενά 77, 27. ἐπιγράφειν ἑαυτὸν ἐπὶ τὸ γιγνόμενον 77, 34. ἀναπηδᾶν ἐπὶ τὸ βῆμα 78, 29. καλεῖς ἐπὶ σαυτὸν, ἐπὶ τοὺς νόμους καλεῖς 82, 41. ἀναφέρειν ἐπὶ τινὰ αἰτίας 84, 36. καταφεύγῃς ἐπὶ τοὺς τοιοῦτους λόγους 85, 23. καταφεύγειν ἐπὶ τὴν ἀπλότητα 86, 28. οὐδ' ἐπὶ τὰς ταφὰς καὶ ἐκφοράς τῶν τελευτησάντων εἶον τοὺς προσήκοντας παραγίγνεσθαι 87, 22. φθάνουσι δ' ἐπ' αὐτὰ καταφεύγοντες τῷ λόγῳ 89, 14. ἐπασκῶν τέχνας ἐπὶ τὰς οὐσίας τῶν κεκτημένων διαγενέσθαι 90, 9.=ἐπὶ τὰ δεῖπνα ἔρχεσθαι I. 39, 24. ἐπ' ἐκείνον τρέψεται τὸν λόγον 50, 23. ἐπὶ τὰ ἱερὰ ἄγειν 63, 2. ἐπὶ διετὲς ἡβᾶν 72, 17. 80, 46. ἐπὶ τὴν οὐσίαν ἤλθεν 78, 11. 79, 5. ἐπὶ τὸν λογισμὸν ἔλθειν 108, 4. ἐφ' ἐκάστας τῶν πράξεων εὐρίσκεσθαι προφάσεις 48, 28.=ἐπὶ τὴν ἐττίαν ἐκαθίζοντο An. 7, 1. ἀναβιβάζειν ἐπὶ τὸν τρόχον 6, 44. συνήνεγκε τοῖς Ἀθηναίοις ἐπὶ τὸ ἄμεινον 10, 35. ἐπὶ τὸν βαμὸν ἄγειν 16, 31. τραπόμενοι οὐκ ἐπὶ τιμωρίαν, ἀλλ' ἐπὶ σωτηρίαν 18, 19. *ἐπὶ τὸ εὖ πράττειν κακοὶ γίνονται πάντες ἄνθρωποι 20, 21. λύπας ἐπὶ χρόνον πλείστον ἔμελλον οἶσιν 20, 36. παραγενομένης τῆς πόλεως ἐπὶ ταύτας τὰς συμφοράς 20, 42.=βοηθεῖν ἐπὶ Ἀρτεμίσιον L. 193, 28. εἰς Πλαταιὰς 195, 4. v. 146, 45. et quæ nos ad. p. 692. not. 39. add. 160, 13. ἀνεσώθην εἰς τὴν Κατάνην. πρίσβεις ἦκον ἐκ Κύπρου ἐπὶ τὴν βοήθειαν 153, 38. ἐπὶ Φυλὴν 137, 29. αἴτιος τοῦ ἀποφυγεῖν αὐτὸν ἐπὶ Φυλὴν. the occasion of his deliverance at Phyle 137, 16. TAYL. a) ad, versus.

τοὺς ἐπὶ ἐπὶ Θήβας (sub. στρατεύσαντας) 191, 26. ἐπ' Ἀρτεμίσιον ἐβοήθησαν 193, 28. εὐθὺς ἐπὶ τὸν Μηνόφιλον ἐβάδιζε 113, 36. ἤκον πρὸς βεβαίως ἐκ Κύπρου ἐπὶ τὴν βοήθειαν. ad petendum auxilium 153, 38. ἐπὶ τὸ ἐαυτῶν ἰδίον κέρδος ἔλθοιεν 187, 18. πιστεύοντες τοῖς θεοῖς καὶ ἐλπίζοντες ἐπὶ τὸ δίκαιον μετὰ τῶν ἀδικουμένων ἔσσεσθαι. si bene habet ista lectio 924, 6. sed nescio an potius ibi leg. sit. ἐλπίζοντες ἐπικούρους αὐτοὺς τῶν δικαίων ἀδικουμένων ἔσσεσθαι. b) *adversus, contra*. μείζω στάσιν καὶ πόλεμον ἐπὶ τοὺς ἐν Πειραιεῖ, ἢ τοὺς ἐξ ἄσπεως ἐποίησαν 125, 17. συνίστασθαι ἐπὶ τοὺς ἐμπόρους. coissee in sodalitum, conjurasse in fraudem negotiatorum 165, 40. 166, 16. c) *apud*. ἐπὶ Φύλῃν τινὲς εἰσι 137, 10. 12. 16. d) *ad, in numero, circum*. εἰ κατασκαφεῖν τῶν μακρῶν τειχῶν ἐπὶ δέκα στάδια ἑκατέρου 130, 26. οὗτοι δ' *ἐπὶ τήτες συνανούμενοι φαίνονται 165, 7.

ἐπιβαίνειν ἐπὶ τὴν ἱερὰν χώραν 278, 21. ἐπιβῆναι τῆς χώρας 1394, ult. Θετταλίας ἐπέβη 12, pen. = ἐπιβαίνειν τῆς Ἀττικῆς Ly. 163, 23.

ἐπιβάλλειν convenire, congruere, competere pro rata portione. τῆς τῶν ἄλλων ἀνθρώπων τύχης τὸ ἐπιβάλλον μέρος μετεκληφέναι νομίζω τὴν πόλιν 312, 2. μέρος γ' ἐπιβάλλει τῆς ἀτιμίας ἅπασι καὶ μάλιστα σοὶ 317, 1. b) *irrogare mulctam, sive simpliciter, sive cum addito ζημίαν*, aut ἐπιβολὴν 572, 19. ἐπιβάλλειν ἔστω κύριον κατὰ τὸ τέλος 1076, 19. In medio, in animum inducere, conari. ἐπιβάλλεσθαι λύειν τοὺς ὄγκους 282, 14. 27. = ἐπιβολὰς ἐπιβάλλειν *Æ.* 57, 33. = *L.* 159, 13. ἀργύριον 114, 39. *irrogare mulctam, sive sic nude, sive cum addito τὰς ἐπιβολὰς* 144, 35. 159, 13. 183, 18.

ἐπιβάτης] ἐπιβάται sunt, aut ministri naucleri, *the mariners*, aut vectores quicunque, præter milites classarios. nam hi eo nomine non veniunt 883, 13. 23. 1286, 6. καὶ ταῖς ὑπηρεσίαις καὶ τοῖς ἐπιβάταις 1209, 11. verum Harpocrat. ait milites classarios ἐπιβάτας appellari. = *L.* 107, 18.

ἐπιβιοῦν et ἐπιβιῶναι. ἐπιβιοῦντος μετὰ ταῦτα τοῦ Πολυεύκτου πλέον ἢ πένθ' ἡμέρας 1033, 15. 1034, 3. 1273, 3. = *I.* [19, 19. 28, 55.]

ἐπιβλέπειν ἐπὶ τι D. 99, 22. v. ἀποβλέπειν.

ἐπιβλῆς trabs *L.* ap. Harpocr.

ἐπιβολὴ mulcta arbitraria 572, 19. = *Æ.* 40, 27. ἐπιβολὰς ἐπιβάλλειν 57, 33. = ἐπιβολὰς ὄφλειν condemnari mulctis arbitrariis An. 10, 16. = *L.* 105, 13. ἐπιβολὰς ἐπιβάλλοντες καὶ ζημιούντες 159, 13. ἐπιβαλλόντων τῶν ἀρχόντων ἐπιβολὰς 183, 18.

ἐπιβουλεύειν] ἀμφοτέρω οἶδε, καὶ αὐτὸν ἐπιβουλεύοντα ὑμῖν, καὶ ὑμᾶς αἰσθανομένους 134, 25. τὴν ἱερὰν ἐσθῆτα καὶ τοὺς στεφάνους ἐπεβούλευσε διαφθεῖραι 520, 2. ἐπεβούλευσε τοιαύτην λαβεῖν τῶν πεπραγμένων δίκην clandestinis et malitiosis consiliis machinatus est talem adipisci ultionem 542, ult. ἐξ ἀρχῆς τοῖς ἐμοῖς ἐπιβουλεύοντα 865, 5. ἐπιβουλεύειν μηδὲν ὑγιὲς ποιεῖν 932, 7. ὡς ἐπεβούλευον ἀτιμῶσαι καὶ τὰ ἔσχατα πράττειν 973, 19. οὗτος εἰς τε χρήματα καὶ

τὸ παρ' ἡμῶν ἀδίκως ἐκπεσεῖν ἐπιβουλεύῃ 593, 9. οὐ φύσει, ἀλλ' ἐπιβουλεύσαν, τοῦ πιστεύεσθαι ἕνεκα δίκαιον γεγόναι 742, 10. ἂ τοὺς ἄλλους ἐπιβούλευσε ποιῆσαι, παθὼν αὐτὸς 884, 1. ἐπιβουλεύσαν ἀποδρᾶναι 900, 13. = ἀντιθέτοις ἐπιβεβουλευμένοις καὶ κακοήθεσι ψυχαγωγεῖσθαι *Æ.* 28, 18. = *machinari*. τῶν χρηστῶν *creditoribus* ἀφαιλέσθαι τὴν οὐσίαν ἐπιβουλεύσαντων *L.* 36, 26. τοῖς ἄλλοις ἐπιβουλεύειν 106, 17. = τὸν ἐπιβουλεύσαντα καλεῖται ὁ νόμος τὸν φονέα *πῆκα* *A.* 126, 21. ἐπιβουλεύειν θάνατον 114, 25. φόνον 126, 32. ἐκ πολλοῦ τὴν ἀσφάλειαν ὧν ἐπιβουλεύουσι, σκοποῦντες 115, 7. τὰ ἐκ πολλοῦ καταψευσμένα καὶ ἐπιβεβουλευμένα 131, 35. τὴν πρόνοιαν (*necem præmeditatam*) ἐκ πολλῶν (*scil. σημείων, καὶ τεκμηρίων, καὶ ἐπιχειρημάτων*) δεῖ φανερὰν εἶναι ἐπιβουλεωμένην (*maliam ἐπιβεβουλευμένην*) *nece* *esse*, *ut multis indicibus aut molitionibus antegressis sese prodiderit alicujus voluntas ex insidiis aliquem interimendi* 136, 9. = οὐ κατέσχον ἂ ἐπιβούλευσαν. *non obtinebant ea, quæ clandestinis machinationibus efficere conabantur* *An.* 15, 4. λαθραῖον θάνατον ἐπεβούλευσε *Καλλία* 31, 2. = ἐπιβουλεύειν τινὶ θάνατον *per insidias alicui struere, comparare, machinari necem* *L.* 96, 1. περὶ ὧν οὗτος ἐπιβεβουλευκὼς ἦκει 108, 31. ἐπιβουλεύειν καταλύσαι τὴν δημοκρατίαν (*pro τῇ καταλύσει τῆς δημοκρατίας*) 130, 38. ἐπιβουλεύειν ὑμῖν ἐν ᾧ περ οὐδ' οἱ πολέμιοι 165, 28. οὕτε ζῆν αὐτὸν εἶδαι τοιοῦτοις ἔργοις ἐπιβουλεύοντα. *ejusmodi facinora animo agitantem, designantem* 180, 13. ἐπιβουλεύσαντα τῷ πλήθει (*sub. τῷ ὑμετέρῳ*) ἀποδείξω 184, 3. = ὡς ἐπιβουλεωμένοις τῶν νεωρίων *D.* 102, 17.

ἐπιβουλῇ] ὅταν δ' ἐξ ἐπιβουλῆς καὶ πλοονεξίας ἀπάτη καὶ βία κατέχεται τὰ πράγματα 154, 10. = ἐπιβουλὴν οὐ προοράσθαι *Æ.* 33, 39. = ἐξ ἐπιβουλῆς φονεὺς *A.* 111, 44. τῆς μὲν ἐπιβουλῆς τοῦ θανάτου μηδὲνα κοινὸν ποιήσασθαι. *id est, τοῦ ἐπιβουλεύσαι αὐτῷ τὸν θάνατον. ad ipsam patrationem necis ex insidiis comparatæ neminem socium adasciscere* 137, 25. = ἐπιβουλὴν τοιαύτην ἐπιβουλεύουσι *L.* 131, 19. οὐ διὰ δυστυχίαν, ἀλλὰ δι' ἐπιβουλὴν ἐποίησαν 187, 40.

ἐπίβουλος] βουλόμενος δοκεῖν δεινὸς καὶ ἐπίβουλος εἶναι *L. fr.* 45, 2.

ἐπιγαμεῖν uxori priori adhuc superstiti et in domo mariti manenti superinducere aliam *An.* 16, 46.

ἐπιγαμίαν διδόναι δήμῳ τινὶ *jus uxores ex se ducendi, ut illæ peregrinæ mulieres pari jure sint in urbe, quo ducantur, atque urbanæ ipsæ* 256, 6. ποιήσασθαι 291, 4. = ἐπιγαμίαν Εὐβοιεῦσιν ἐποιοῦμεθα *L.* 920, 1.

ἐπίγαμος θυγάτηρ nubilis 1009, 14. 1025, 4.

ἐπιγίγνεσθαι supervenire, accidere, contingere, ut v. c. morbi solent. ἐπιγενομένης δὲ ἀρρωστίας *Πασίωνι* 946, 14. τὰς ἐπιγενομένας μισθώσεις ὡς οὐκ ἀπέληφε. *the rents that were due. statis dependendas temporibus mercedes, sibi competentes et e bonis provenientes* 947, 7. οἱ ἐπιγινόμενοι post nascentes, posteri 689, 16. 1371, 2. = ἐπιγενομένης τῆς μάχης, cum pugna intervenisset, postvenisset, supervenisset, post hæc gesta evenisset *Æ.*

86, 12. = accedere, supervenire. τὰ ἐναντία ἐπιγεγνημένα βύλησι. pœdest et salutem affert succedens priori conditioni rerum alia nova, isti contraria A. 116, 28. = παράδειγμα τοῖς ἐπιγεγνημένοις Ly. 149, 5. 158, 8. 159, 21. = παράδειγμα τοῖς ἐπιγεγνημένοις posteris καθιστάντες; D. 108, 12.

ἐπιγινώσκειν nocitare, diligentia inspectionis deprehendere An. 33, 6.

ἐπιγνώμων censor, æstimator, arbiter. τῆς τιμῆς pretii τοῦ καιδὸς 978, 11. = inspector. ἐπιγνώμονας πέμποντες καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν L. 110, 28.

ἐπίγραμμα] ἐπιγράμματος ἐν τοῖς Ἑρμαῖς τυγχάνειν 491, 4. ἐπιγράμματα τῆς πόλεως ἀνελθὼν ὡς καλὰ καὶ ζηλωτὰ κατὰ παντὸς τοῦ χρόνου 615, pen. πρὸς τριάκοντα μυνὼν ἐπίγραμμα ὑπὲρ τοσούτων χρεμμάτων εἰς τοσούτου ἀγῶνα καθέσταμεν. in discrimen mulctæ tam enormis pendendæ devenimus ob læsionem, cujus rei agimur, quæ læsio, prout ipse libellus accusatoris eam æstimavit, pluris non est, quam dimidii talenti 985, 11. est igitur ἐπίγραμμα taxatio, vel æstimatio damni a reo accusatori dati literis consignata. = ἐπ' αἰσχίστῳ ἐπιγράμματι * ἐξέκειτο ἔμπροσθεν τῶν ἐπαυμῶν I. 54, 40.

ἐπιγράφειν] φουσηθεὶς ὁ Πανσανίας ἐπέγραψεν εἰς τὸν τρίποδα τὸν ἐν Δελφοῖς 1378, 1. ἠνάγκασαν αὐτοὺς ἐκκλύψαντας τὰ ἐλογεῖα ἐπιγράψαι τὰς πόλεις τὰς κοινονοῦσας τοῦ ἔργου 1378, 12. b) litem æstimare, cum actor in libello accusatorio indicat ipse, quantum mulctam sibi debere reus videatur. ἀλλὰ καὶ τῶν ἐπιγεγραμμένων ἐτίμησαν. sed etiam mulctam ei irrogarunt eam, quam ego meo in libello accusatorio indicaveram 847, 7. In medio curare, vel pati, auctor esse, ut a commentariensi alicujus nomen in tabulis publicis, vel in libello accusatorio, scribatur, velut subscriptoris, aut testis. ἐπ. κλητῆρα 542, 19. ἐπεγράψατο τοῦτον τῇ διαμαρτυρίᾳ 1097, 6. 13. κλητῆρα κατ' ἐμοῦ τὸν ἀδελφὸν ἐπιγράφεται 1251, 5. ἐμβάλλεται μαρτυρίαν ψευδῇ καὶ ἐπιγράφεται μάρτυρας 1266, 17. ἐπιγραφάμενος ἐπὶ τὸ ἔγκλημα Βοιωτὸν. cum Boeotum scribi reum in forum citandum curassem a scriba publico in libello meo accusatorio 1013, 10. τῶν ἐπιγεγραφομένων ταῖς ἀλλοτρίαις γνώμαις. qui sententiis alienis inscribi se velut auctores, aut suffragatores patiuntur 1359, 17. b) ἐπιγραφάμενος κύριον τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ pro legitimo herede scribi curans 1054, 18. οὐ γὰρ ἂν ξένον καὶ ξένην τοὺς ἑμαυτοῦ γονίας ἐπιγραφάμενος 1314, 26. c) pro simplici γράφειν. ὅτῳ ἐπιγεγραμμένον εἴη τὸ ἀργύριον ἀποδοῦναι τὸ ὑπὸ Λύκανος καταλειφθέν. cui ut redderetur illud æs, in tabulis esset scriptum et præceptum 1238, 12. p. 1241, 17. est eadem de re simplex γ' γεγραμμένον. = ἐπιγράφειν τὰ μέγιστα ἐπιτίμια. de legislatore criminibus sævas poenas irrogante Æ. 3, 7. τίμημα ἐπιγράφεσθαι dicitur accusator, cum curat a magistratu libello suo accusatorio adscribi hanc clausulam; qui ea in causa judicaturi sint iudices, eos oportere, non tantum hoc judicare, sitne reus incusato crimini obnoxius, sed etiam, quæ ei poena sit irroganda lege de

poenae genere tacente 3, 15. ἐπιγράψαι ἑκάστον ἀδίκημα τοῖς πράκτορσιν, dare pittance quæstoribus, quo consignatum, quid mulctæ, a quo, qua de causa, sit per eos exigendum, eoque potestatem exigendi iis facere 5, 36. paulo post v. 40. est ἐγγράφειν. ἐπιγραφομένων τοιούτων ῥητόρων ἐπὶ τὰς τοῦ δήμου γνώσεις, cum ejusmodi oratores nomina sua inscribant publicis populi decretis 26, 38. νομοθέτας ἐπιγράψαι 59, 12. ἐπιγράψαι ἑαυτὸν ἐπὶ τὸ γινόμενον, auctorem et effectorem rei gestæ se ferre, sibi gloriam confectæ arrogare 77, 34. ἐφ' ὅτι μὴ ἐπιγράψαι τὰ ἑαυτῶν ὀνόματα, ne sua nomina inscriberent 80, 5. = ἐπιγράφαντες σφὰς αὐτοὺς ἐπιτρόπους I. 59, 42. In medio. ἐπιγραφῆσθαι τῷ κλήρῳ τρία τάλαντα in libello quo quis hereditatem petit, eamque se jure petere iudicibus affirmat, tribus talentis eam æstimare, ut si contrapetentem vincat, is sibi pro mulcta tantundem præstare debeat 38, 10. Θρασυμάχου ἐπιγράφαντο τὸν Νικόστρατον. in libello suo petitorio scripserunt, vel a commentariensi publico in tabulis publicis annotari curarunt, se petere hereditatem illius Nicostrati, qui filius esset Thrasymachi 46, 33. ἐπιγραφῆσθαι γυναίκι ὄνομα pro simplici, operam dare, ut mulieri alicui nomen aliquod certum in tabulis publicis consignetur 41, 13. in pass. πῶς οἶόν τι τῶ ἀνδρὶ δύο πατέρας ἐπιγραφῆσθαι 46, 40. = ἐπιγεγραμμένοι εἰς τοὺς πράκτορας, quorum nomina, in pittance perscripta, exactoribus tradita sunt, ut debita reip. ab iis exigant An. 10, 35. = ἐπιγραφόμενος Ἀναγυράσιος. ipse semet appellans Anagyrasium in capitibus libellorum accusatoriorum, quos magistratibus exhibuit L. 136, 35. 137, 5. ἐπιγεγραμμένοι scil. ἐπὶ τοῦ σανιδίου, pro ἐγγεγραμμ. 146, 8. ῥάδιον γινῶναι ἐκ τοῦ τιμήματος τοῦ ἐπιγεγραμμένου τοῖς χρήμασι 148, 40. δόξαν ἡμελλε φέρειν τὰ ὑπ' ἄλλων εἰρημένα ἐπιγραφομένα eorum inventionem sibi arroganti. ap. Suid. in v. ἐπιγραφομένα. = ὄνομα Διὸς σωτήρος, ἐπιγράψαι πρὸς τὴν εἰσαγγελίαν Ly. 167, 21. τὰ ἐλεγεία τὰ ἐπιγεγραμμένα ἐν τοῖς μνημείοις 168, 10. = τὸν ἐπὶ τοῖς τῆς πόλεως ἀτυχήμασι ἐπιγεγραμμένον. cui clades reip. imputantur, ut ab eo contractæ D. 94, 1.

ἐπιγραφὴ τῶν ὀνομάτων I. 46, 31.

ἐπίγυον, rudens a ship's cable L. ap. Harpocr.

ἐπιδανύειν Æ. 39, 22.

ἐπιδανίζειν] ἐπιδανίζεται λάθρα ἡμῶν. nobis insciis, super mutuum æs a nobis creditum, adhuc aliud ab aliis quoque sumit 908, 26. ἐπιδανεισάμενος ἐπὶ τοῖς ἑμοῖς χρήμασι 914, 2. ἐπιδανεισμένον ἐκ τοῦ ἐμπορίου πολλὰ χρήματα. qui ingentes æris numerati, aut mercium æri æquiparabilium summas credito summisset, corrogasset a vestris negotiatoribus 922, 3. αὐτοῦ τοῦ ἐπιδανεισάντος 930, 18.

ἐπιδεικνύειν] ἐπέδειξα τὴν ἀνθρώπων foeminam sic cubantem medico et testibus demonstravi 1159, 27. ἐπιδεικνύτε exemplo vestro proposito docetis ταύταις ποιεῖν ὅ τι βούλονται 1383, 13. = ἐπιδεικνύσθαι φανερώς τὴν τῶν πραγμάτων θεραπείαν Æ. 42, 38. ἐπαινέτην ἐπιδεικνύναι 52, 11. σημείον ὑμῖν μέγα ἐπιδείξω 60, 8.

αἰσχρόν ἐστι τὸν αἰτιώμενον οὐκ ἔχειν ἐπιδείξαι τῆς αἰτίας τὸ ἔργον 86, 22. = I. 53, 43. = ἐπιδειξάμενοι τοιαῦτα ἔργα An. 25, 40. = ἐπιδείξαν πολλοῖς μὲν Ἀθηναίων, πολλοῖς δὲ καὶ τῶν ξένων, οὕτω διακείμενον L. fr. 45, 8. = ἐπιδείκνυσθαι πᾶσιν ἔργῳ τὴν ἀρετὴν Ly. 162, 16.

ἐπιδεικτικὸς] de orationibus. τοὺς μὲν γὰρ πιθανοὺς populares, τοὺς δ' ἐπιδεικτικούς εἶναι προσήκει. ostensionales, pompaticas 1401, pen.

ἐπιδεῖν A. 138, 35.

ἐπιδείξεις exhibitio speciminis, cum aliquis artem quampiam suam publice ostentat. *a specimen, a piece of work made by an artist, or handicraft, to prove his capacity.* ἐπιδείξιν τινα φανασκίας βουλόμενος ποιήσασθαι 319, 9. ἐπ. τῆς αὐτοῦ πονηρίας ποιούμενος 785, 17. = ἐπιδείξειν τῆς συμφορᾶς ποιησόμενοι, suis in corporibus demonstrationem fidei facturi spectantibus, quanta sint afflictī clade Æ. 72, 36. = ἐπιδείξιν ποιούμενοι πρὸς τοὺς Ἑλλήνας Ly. 161, 42.

ἐπιδέκατος, densus quisque numus, e. c. singulæ drachmæ de denis quibusque drachmis. τὸ ἐπιδέκατον τούτου (hujus mulctæ) τῆς θεοῦ εἶναι 1074, 24. = τὸ ἐπιδέκατον ἔστω τῆς θεοῦ. Minervæ esto decimum quodque An. 13, 7.

ἐπιδέξιος] ἐπιδεξιοὶ φύντες ἑτέρων μᾶλλον, cum sitis natura ingenio præditi excitatiore atque præstantiore quam alii Æ. 25, 21.

ἐπιδεξιότης] τῆς ἐν τοῖς πότοις ἐπιδεξιότητος Æ. 34, 20.

ἐπιδέχεσθαι] τοῦτ' ἤδη πᾶσαν ἐπιδέχεται κατηγορίαν 139, 1. = καθαρὸν οὕτω χρῆ τὸν βίον τοῦ σώφρονος ἀνδρὸς εἶναι, ὥστε μὴ ἐπιδέχεσθαι δόξαν αἰτίας πονηρᾶς Æ. 7, 32. = capere, admittere, pati. ὁ γὰρ χρόνος οὐκ ἐπιδέχεται μακρολογεῖν D. 94, 13.

ἐπιδημεῖν] versari in urbe. ἐπεδήμησεν εἰς (οὐ, vel per) μυστήρια 1352, 19. ἐπιδημήσαντα Στέφανον εἰς τὰ Μέγαρά 1357, 17. b) redire in urbem ex itinere. ἐπιδημήσας ἐκ τῆς ἀποδημίας. redux in patriam e peregrinatione factus 1173, 5. 1175, 1. = ἀποδημεῖν et ἐπιδημεῖν, opponuntur inter se, abesse domi et esse domi Æ. 35, 36. 42, 36. 10, 11. ἐπιδημῶν *εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν 48, 42. οὐκ ἐπιδημοῦντος ἐν Μακεδονίᾳ Φιλίππου, absente a patria 71, 41. ἐπιδημεῖν εἰς τὴν πόλιν. venire in urbem 90, 23. = I. 76, 44. = A. 146, 40. = ὅσοι δὲ ξένων ἐπιδημοῦσι hac in urbe versantur L. 123, 22. ἐπεδήμησε τὸ τῶν πολεμίων στρατόπεδον copiar, castra hostium prope ad urbem accesserant, vel, ipsam in urbem immigrarant 126, 36. μὴ ἐπιδημεῖν, ἀλλὰ στρατεύεσθαι 160, 2.

ἐπιδημία commoratio in loco quodam. ἐπιδημία ξένων οὐ πάνυ ἦν αὐτόθι. peregrini non admodum multi ibi commorari solebant 1357, 9.

ἐπιδιαθήκη, pactio interposito argento L. ap. Harpocr.

ἐπιδιαθίθεσθαι] ἐδέξατο τὸν ὄρκον, ἐπιδιαθόμενος ἀργύριον, εἰὰν μὴ ὁμόςῃ τὸν ὄρκον. cum hac de re cavisset ære certo deponendo 896, 22. = pactionem facere interposito argento L. ap. Harpocr.

ἐπιδιδόναι ultro, gratuito dare, aut recipere daturum. τὰναλωμένα ἐπέδωκα. *I made them a present of* 264, 15. ἐφ' οἷς ἐπέδωκε, τετίμηται 264, 26. ἐπέδωκε ταῦτα τῷ δήμῳ 266, 21. εἰς σωτηρίαν ἐπέδιδosan. quo tempore agebatur de servanda patria, in salutem ejus.—τρίτῃ ἐπέδωκε 566, 11. 13. ἀ μὲν ἐπέδωκα, ταῦτ' ἐστὶν, ὧν οὐδὲν γέγραπται 267, 3. ex Orat. pro Corona. ὧν ἐκ τῆς ἰδίας οὐσίας ἐπέδωκα, οὐδεμίαν ἡμέραν ὑπεύθυνος εἶναι φημι 263, pen. ἐπεδῶκαμεν ὑμῖν τάλαντον 918, 21. 27. de patre usurpatur filiae dotem addente. ἐπιδόντος προῖκα τάλαντον 1009, ult. b) conferre. ἐπιδιδόναι οὐδὲν πρὸς ἀνδρείαν 1408, 15. c) increbescere, gliscere, crescere, proficere. οὐδὲν ἡγοῦμαι πλέον ἢ τὰ τοῦ πολέμου κενεῖσθαι καὶ ἐπιδιδῶκεναι 123, 14.=προῖκα ἐπιδόντος dote addita ἐκδόναι τὴν ἀδελφὴν I. 38, 34. ἐπέδωκεν ἐν τῷ δήμῳ. in concione populi ultro recepit, et sponso dedit se collationem pecuniariam gratuitam serario largituram esse. dixit se largiri velle 54, 38. 40.=ἐπεδὴ οἱ πρυτάνεις ἐπέδσαν (scil. τὴν ζήτησιν) περὶ αὐτῶν εἰς τὴν βουλὴν L. 164, 17. τὴν μητέρα αὐτῶν ἐκδίδωσιν elocat nuptui ἐπιδόντος addita dote π. δρ. 897, 9. 146, 28.=largiri Ly. 167, 35.=ἐπιδιδόναι ἐκ τῶν ἰδίων εἰς τὴν κοινὴν σωτηρίαν, ultro de suo conferre D. 100, 28. ἀρχιθέρον αὐτὸν *ἐπέδωκε τῇ βουλῇ sese obtulit 100, 37.

ἐπιδικάζειν in activo dicitur magistratus petenti hæreditatem, aut aliud aliquod bonum, item virginem hæredem orbam, sententia sua adjudicans, petitor autem dicitur ἐπιδικάζεσθαι in medio, cum adjudicari sibi curat, et impetrat. Construitur cum genitivo rei petitiæ. ἐπέδικασεν ὁ ἄρχων τοῖς ἀντιδίκοις τοῖς ἡμετέροις τὸν κλῆρον τὸν Κόνωνος 1174, 17. ἐπέδικάσατο τοῦ κλήρου τοῦ Ἀγνίου κατὰ τοὺς νόμους 1051, 6. παρὰ τοῦ ἐπιδεδικασμένου καὶ ἔχοντος τὸν κλῆρον προσκαλεῖσθαι 1052, 14. τὴν ἀμφισβήτησιν εἶναι τῷ ἄρχοντι, καθότι ἐπέδικάσατο, οὐ ἂν ἔχη τὰ χρήματα. Archon debet inquire, quo titulo is, qui hæreditatis postulatur, eam hæreditatem in jure petierit atque impetrarit 1055, 5. ἐπέδικασάμην τῆς τούτου μητρὸς 1075, 25.=ἀπόδοτέ μοι ἐπιδικάσαντες τοῦτον τὸν κλῆρον I. 86, 29. ἐπιδικάζεσθαι τοῦ κλήρου. subaudi τὴν κτῆσιν 42, 7. 19. τῶν πατρῶων 43, 44. δοθέντων 44, 2. οἷς προσῆκε τῆς ἡμῆς μητρὸς ἐπιδικάσασθαι 80, 41. τῷ υἱεὶ μετὰ τοῦ κλήρου ἐπιδικάσασθαι 80, 7. ἔχω τὸν κλῆρον ἐπιδικασάμενος παρ' ὑμῖν. sententia vestra mihi adjudicatum 85, 35.=An. 16, 1.

ἐπιδικασία ἀτελής adjudicatio (hæreditatis etc.) irrita, cassa 1055, 1. ὑπὲρ οὗ τοῦ κλήρου τὴν ἐπιδικασίαν ποιούμεθα. cujus hæreditas utri sit adjudicanda, nunc in jure experimur 1084, 15.=τῶν τοῦ ἀδελφοῦ τὴν ἐπιδικασίαν ποιεῖσθαι I. 43, 40. 43. τὰς ἐπιδικασίας οἱ εἰσπόητοι πάντες ποιοῦνται 44, 12. τὴν ἐπιδικασίαν τῆς θυγατρὸς ἀποστερεῖσαι 45, 16.

ἐπίδικος controversus, controversiæ obnoxius. ἐπιδίκου ὄντος τοῦ κλήρου 1074, 1.=controversiæ forensi, petitioni et adjudicationi obnoxius, præsertim virgo nubilis heres relicta. διαμαρτυρεῖν μὴ ἐπίδικον εἶναι τῇ ἡμετέρᾳ μητρὶ τὸν κλῆρον. non licere nostræ matri hereditatem petere I. 38, 11. 42, 17. ἐκδοθείσας

καὶ συνοικοῦσας ἀνδράσι γυναῖκας τοῖς ἐγγύτατα γένους ἐπιδικούς ὁ νόμος εἶναι καλεῖται 44, 25. ἐπὶ ᾧ παντὶ τῷ κλήρῳ ἐπιδίκον καταλείπειν 45, 23. τοῖς ἐγγύτατα γένους ἐγένετο ὁ κλήρος ἐπιδίκος. facultatem adipiscebantur hereditatem petendi 84, 23. ἐπιδίκον αὐτοῖς ἦν τὸ ἡμικλήριον 86, 20.

ἐπιδιώκειν a tergore persequi L. 99, 23.

ἐπιδόξος ἦν (Megalopolis) καθ' ἑκάστην ἡμέραν αἰῶνας Æ. 77, 19. = ἐπιδόξον ὄντα ἐπὶ μείζῳ κακῷ πάσχειν. cum ei metuendum esset, ne adhuc majora mala pateretur A. 115, 22. ἐκ τῶν μεταβολῶν (scil. reipub.) ἐπιδόξος αὐτοῖς ἐστὶν ἡ δυσπραγία μεταβαλεῖν 120, 13. spes est fore ut mutetur. = expectatus Lγ. 148, 44. ἐπίδοσις incrementum. ἀπάντων πολλὰν ἐπίδοσιν εἰληφότων 123, 11. ἐπιδ. ἐπὶ πολλὰν ἐχούσης τῆς σῆς φύσεως 1407, 27. ἐπιδ. μεγίστην τὸν βίον ἡμῶν λαβεῖν 1413, 22. ἐκ τοῦ Πλάτωνι πλησιάζουσαν τοσαύτην ἔλαβεν ἐπίδοσιν 1415, 13. profecit. b) largitio spontanea, contributio pecuniaria gratuita ad necessitates patriæ 566, 23. οἱ τὰς μεγάλας ἐπίδοσεις ἐπιδόντες 285, 19. = largitio erga rempublicam Æ. 57, 5.

ἐπιδρομή] τὸ ἐπ' ἐξουσίας καὶ πλούτου ποτηρὸν εἶναι τευχός ἐστι πρὸς τὸ μηδὲν ἐξ ἐπιδρομῆς παθεῖν 559, 25.

ἐπισείκεια fama præclara honestatis et probitatis. ἵνα τὴν ὑπάρχουσαν ἐπισείκειαν ἀποβάλλωμεν 919, 4.

ἐπισεικῆς] probus, honestus, fidus, frugi. μηκέτι τὸν νοῦν αὐτῷ ὡς ἐπισείκει προσέχειν 606, 2. τί δὲ ταῦτ' εἶα, φάσκων ἐπισεικῆς εἶναι 606, 3. ἐπισεικῆς δοκῶσιν εἶναι περὶ τὰ συμβόλαια. circa meum et tuum 915, ult. οὐδὲν εἰδὼς τὴν τούτων ποτηρίαν, ἀλλ' οἴομαι ἐπισεικῆς εἶναι ἀνθρώπους 925, 10. ἐπισεικῇ δόξαν ἔχων 1343, 2. = ἐπισεικῆς φύσεις διαφθερεῖτε Æ. 79, 32. = ἐπισεικῆς τῇ πόλει L. 153, 7.

ἐπισεικῶς sæpernumero, crebro, plerumque 10, 7. 450, 14. b) sic satis. ἐπισεικῶς ἐντιμον κατέλιπον τὸν σίτον hinc proficiacientibus ipsis, erat pretium frumenti sic satis ingens. at a tolerably high price 1285, 17. ἐπισεικῶς ἔσχε τὸ σῶμα. sic satis commode 1364, 27. = ἐπισεικῶς εὐτύχει. sic satis. vel, quoad potissimam partem, plerisque in rebus I. 58, 10. = ταῦτα μὲν οὖν ἐπισεικέστερον παρήσω. transmittam hæc silentio, animi cum sequitate et lenitate, majore etiam quam par erat A. 117, 39.

ἐπιέναι accedere, aggredi, adoriri, invadere. ὡς ἐπιῶν [id est ἐξ ἐπιδρομῆς] ἅπαντα ἤλπιζε τὰ πράγματα τότε ἀναιρήσεισθαι se eversum et subacturum esse omnia a primo statim impetu, aggressu, cedentia statim, neque resistentia 15, 12. b) de rebus futuris, imminere, instare, appropinquare. τῶν ἐπιόντων ἕνεκα, εἰ μηδενὸς ἄλλου 423, 27. τῆς ἐπιούσης ἐκάστω τύχης μὴ οὕσης προδήλου 633, 26. ὅσα περὶ τῶν ἐπιόντων δηλοῦσιν οἱ θεοί. de rebus futuris 1487, 5. c) in mentem venire. οὐτ' ἐπείγεσθαι βαδίζουσιν, οὔτε πλεῖν αὐτοῖς ἐπῆει 392, 27. εἰ γὰρ καὶ κατὰ μικρὸν ἐπῆει αὐτῷ τὰ τοιαῦτα σκοπεῖν 576, 27. = ἐπῆει ἡ ἐκκλησία, coibat, adventabat in forum concio, vel instabat, prope erat congressura Æ. 9, 17. πρὸ τῆς ἐπιούσης πυλαίας 71, 12. ἐπιῶν κίνδυνος 74,

36.=ἐπιούσα συμφορὰ imminens An. 14, 27.=τῆς ἐπιούσης νυκτὸς L. 121, 31. τῇ ἐπιούσῃ νυκτὶ 103, 18. οὐχ ὁ ἐπὶ αὐτῇ καιρὸς τοῦ παρόντος βελτίων 916, 1.=τῶν ἐπιόντων φόβος Ly. 154, 10. ἐπὶ αὐτῷ κίνδυνος 156, 32.

ἐπιζήμιος] τοῖς δὲ συμβούλοις ἡμῖν μὴ καίμενός ἐπιζημίους 280, 15. locus perobscurus, ænigmati simillimus.=ἐπιζήμιος ἐκ τῶν νόμων, mulctæ e legibus obnoxius, cui leges mulctam irrogant Æ. 7, 13.

ἐπιζητεῖν idem quod simplex, vel ἀναζητεῖν. εἰ μὴ ἡ βουλὴ senatus Areopagiticus ἐπεζήτησε τὸν ἄνθρωπον καὶ συλλαβοῦσα—271, 16.

ἐπιθάναντος ἦν ἐμοῦ ἀποδημούντος. morti propinqua 1225, 1.

ἐπιθεσις aggressio, invasio. μὴ συνεπιβάντας τῇ τούτων ἐπιθέσει A. 117, 41. ἀποτρέψαι τῆς ἐπιθέσεως 118, 37.

ἐπιθετός] ἐπιθέτους ἐπιστολάς. literas, quæ alicui aliquo proficiænti adduntur, ut eas alii reddat, ibi agenti, quo ipse contendit L. ap. Harpocr.

ἐπίθημα καλὸν ἐπέθηκα I. [26, 44.]

ἐπιθυμεῖν] πολλοὶ πολλάκις μαιζόνων ἐπιθυμοῦντες, τὰ παρόντα ἀπόλεσαν 658, 8. ἐπιθυμήσας τῶν χωρίων μου 1272, 3.=ἀρκεῖ μοι μικρὰ, καὶ μαιζόνων αἰσχροῦς οὐκ ἐπιθυμῶ Æ. 85, 6. ξενικῶν στεφάνων καὶ κηρυγμάτων ἐν τοῖς Ἑλλήσιν ἐπιθυμοῦντα 89, 15.=ἐπιθυμεῖν ἀργυρίου I. 42, 2. *ἀδίκων 54, 22. τῶν ἐμῶν μὴ ἐπιθυμεῖν 106, 20.=ἐπιθυμεῖν τινὸς aliquem studiis et officiis promereri, vel, partibus ejus studere, cum eo facere An. 32, 43.=pro ἐρᾷ. ἐπιθυμῆσαι (id est τὸ τοῦ ἔρωτος πάθος) πᾶσιν ἀνθρώποις ἐννοεῖται L. 96, 38. 40. λίαν προθύμως τοῖς ἀδικοῦσι βοηθοῦντες, πολλοὺς τῶν αὐτῶν ἔργων ἐπιθυμεῖν ποιοῦσι 141, 39. 144, 4. ἐπιθυμεῖν μετέχειν τῶν ἀλλοτρίων κινδύνων 146, 4. 37. διαφέρεισθαι μάλιστα πρὸς ἀλλήλους, ὅταν οἱ μὲν τῶν ἀλλοτρίων ἐπιθυμῶσιν, οἱ δ' *αὐτῶν ὄντων ἐκπίπτωσι 150, 46. ἐπιθυμοῦντες πρὸς cupiditate, h. e. siti auri et opum exaggerandarum studio 156, 30. ἵνα τῶν ἐτέρων μὴ ἐπιθυμῆσας 163, 4. θανάτῳ ἐκολάζετε τοὺς τῶν ὑμετέρων ἐπιθυμοῦντας 179, 35. τῶν ἀρχαίων νόμων ἐπιθυμεῖτε 179, 45. τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ δικαίου ἐπιθυμοῦντες 180, 34. τοὺς πρὸς τῷ εἶναι πολίτας, καὶ ἐπιθυμοῦντας τούτου (scil. τοῦ εἶναι πολίτας) 187, 13. τοὺς βαρβάρους ἐποίησαν, τῆς ἀλλοτρίας ἐπιθυμοῦντας, τῆς σφετέρας αὐτῶν ἐστερῆσθαι 914, 10.

ἐπιθυμητῆς] ἐπιθυμηταὶ τῶν ἡμετέρων ἰθὺν καὶ νόμων 661, ult.=ἐπιθυμητὰς πλείστους ἔχει An. 29, 44.=ἐπιθυμηταὶ τῶν αὐτῶν τότε ἔργων ὄντες L. 128, 28.

ἐπιθυμία] τοῖς δ' ἔθεσι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις ταῦτ' ἐπιχειρῶν πράττειν 638, 13. οὐδεὶς ἔχει τελευτὴν [id est τέλος, vel παύλαν] τῆς τοῦ πλεονεκτεῖν ἐπιθυμίας 658, 15. τὸν εὖ φρονοῦντα δεῖ τὸν λογισμὸν κρεῖττω τῶν ἐπιθυμιῶν πειρᾶσθαι ποιεῖν 1438, 11.=ἡ ἐπιθυμία τῆς τιμωρίας ἀμνήμονα τῶν κινδύνων καθίστησι A. 115, 29.=ἐπιθυμία τῆς μετ' ὑμῶν πολιτείας εἰσηλδὲ μοι An. 21, 6. τοσαύτην ὑπερβολὴν τῆς ἐπιθυμίας ἔχουσιν 27, 34.

ἐπικαθῆσθαι] ἐπικαθήμενος ἐπὶ τῇ τραπέζῃ. *the agent, book-keeper, principal assistant of a banker* 946, 13. 1189, 20. 1193, pen.

ἐπικαίειν *ulcus amburendo sistere* 795, 26. v. ἀποκαίειν.

ἐπικάειρος] μὴ προσλαβὼν τοὺς ἐπικάειρους τῶν τρόπων. *opportuni* 234, 14.

ἐπικαλεῖν *de defuncto queri* 1241, 6. = τὸν Ὁρειστὴν ἐπικαλούμενον I. 68, 45. = ἐπικαλοῦνται μάρτυρας A. 114, 33. *arg-cessunt, advocant.* b) *incusare, insimulare.* ἐκόντα μὲν οὐκ ἐπικαλῶ ἀποκτεῖναι 121, 1. οὐ δικαίως ἐπικαλεῖται, *accusatur* 121, 33. ἐπικαλούμενος 122, 10. 124, 26. = ἐπικαλεῖν τινὶ *incusare, queri de aliquo* L. 112, 31. 157, 24. 178, 7. = ἐπικαλεῖσθαι βοή-θον Ly. 153, 15. θεοὺς 150, 7. 168, 16.

ἐπικαρπία] τὴν οὐσίαν πότερον ἐκ τῶν ἐπικαρπιῶν *e vectigalibus, redditibus annuis*, ἢ τάρχαϊα ἀναλίσκων διώκηκε 829, 7. 834, 2. = ἐπικαρπίας ἐκ τῆς ἀνῆς ἐκλέγειν *vectigalia exigere*, h. e. ea quæ in portubus aut portis urbium de mercibus instantibus aut exeun- tibus dependi debent An. 12, 28.

ἐπικατατέμνειν [scil. *fodinas metallicas*] τῶν μέτρων ἐντὸς 977, 7. *cuniculos suos in alienos adigere.* *to break into his neighbour's shaft.*

ἐπικεῖσθαι] τῷ ἄρξαντι πανταχοῦ μεγάληα τὰ ἐπιτίμια ἐπικείται A. 128, 39.

ἐπικηρυκία *induciae, pax, tranquillitas ad certum tempus per facialem indicta.* διὰ τὴν πρὸς Λακεδαιμονίου ἡμῖν ἐπικηρυκίαν 61, 23.

ἐπικηρυκεῖσθαι *depecisci, decidere cum aliquo* 888, pen.

ἐπικηρύττειν *præconis voce mercedem publice ei promittere*, si quis aut vivum aliquem, aut caput ejus dedat promulganti- bus. διὰ ταῦτ' αὐτῶ τοὺς Θεβαίους χρήματα ἐπικηρυκῆναι 347, 25. = ἐπικηρύττειν δάσειν ἀργύριον L. 104, 45. ἐπικηρυχθέντων ubi bona istæc sub hasta venierunt 148, 42.

ἐπικινδυνεύειν] ὅτι τὰ χρήματα ἤδη ἐπικινδυνεύεται τῷ δατεῖσαντι. *merces ab hoc temporis articulo inde jam nunc, periculo credi- toris ire per mare.* *the property now traverses the sea at the risk of the creditor* 915, 31.

ἐπικίνδυνος *anceps, periculi plenus.* ἐπικινδύνους ἔχουσα προσό- δους. *vectigalia dubia* 948, 2. ἀκούειν μὲν ἡδεῖαι, πράττειν δ' ἐπι- κίνδυνοι 1452, 20. τὴν ἡλικίαν, ἐν ᾗ φυγῆς ἐπικινδύνου περᾶσθαι παρ' ἔθους καὶ παρὰ τὴν ἀξίαν ἀναγκάζομαι 1470, 13. = ἐπικίνδυνοι ποιοῦσι τοῖς οὐδὲν ἀδικοῦσι τὸν βίον L. 102, 44. 111, 10.

ἐπικλῆρος *virgo patre orba, heres, contentioni obnoxia*, quis ejus et corpore et bonis sit potiturus 182, 15. ὅσα εἰς ἐπικλήρους [scil. ἦκει] πρὸς τὸν ἄρχοντα 976, 12. *nam archon eponymus earum causas disceptabat.* ἐπικλήρων καὶ ὀρφανῶν καὶ τοκέων τῷ ἄρχοντι προσέταξαν ἐπιμελεῖσθαι 940, 10. ἐπικλήρου *qui sit κύριος, tutor, jure præditus eam elocandi* 1134, ult. sqq. *jura quædam earum* 1137, circa finem. ἐπικλήρου εὐπόρου κληρονομήσας 1311,

17. = κακοῦσθαι τῇ ἐπικλήρῳ ὑπὲρ τοῦ εἰσπολέτου I. 42, 27. ἐξὸν τῷ βουλομένῳ ταῖς ἐπικλήροις βοηθεῖν 42, 29. ἐπὶ παντὶ τῷ οἴκῳ ἐπικλήρος ἐγένετο 80, 3. 45. 82, 1. = An. 16, 7. = ὥσπερ ἐπικλήρου τῆς συμφορᾶς οὕσης, ἀμφισβητήσαντες ἦναι L. 169, 28.

ἐπικληροῦν per sortem addicere, attribuere. ταῖς μεγάλαις ἐπικληρῶσαι συμμορίαις μέρος ἐν χρηστὸν ἐκάστη 183, 21. εἴτ' ἐπικληρῶσαι τὰς φυλάς 184, 6. 9. τοῖς χοροῖς τοὺς αὐλητάς 519, 1. ἐπικκληραμένους ἤδη τῶν δικαστηρίων. iudicibus jam sortitis et curias, ubi essent sessuri, et causas, quas essent tractaturi 978, 8. ἐπεκλήρωσαν ἡ ἀρχὴ τοὺς ὀφείλοντας τὰ σκεύη. iis, qui armamenta nautica a debentibus exacturi essent, senatus per sortem provinciam cuique suam assignavit, secundum tribus puta, aut viros urbis, ubi quisque negotium suum ageret 1145, 12.

ἐπικλίνειν vergere, propendere. delabi. πρὸς ταῦτα ἐπικλίνειν τὰ πράγματα. subaudi ταῦτα 30, ult.

ἐπικλύζειν] νῦν μέντοι τὸ βασιλεὺς χρυσίον τὴν δαπάνην αὐτοῦ ἐπικέκλυκεν, tantis rex Persiæ largitionibus eum obruit, ut quamvis magna prodigalitate tamen dissipare illas divitias nequeat Æ. 78, 29.

ἐπικοινωνεῖν τῷ communicare cum aliquo causam, vel consilia 855, 6. ubi vitiose dant libri ἐπικοινωνήσαντες. pro *ἐπικεινώσαντες.

ἐπικοινωνεῖν] τίθῃσι νόμον οὐδὲν ἐπικοινωνοῦντα τῷ—Æ. 59, 37.

ἐπικουρεῖν τῇ ἀναγκαίᾳ τροφῇ, de victu necessario sibi prospicere Æ. 4, 38.

ἐπικουρίαν ἀπολογίας μεγάλην ἔσσεσθαι σοι ἡγοῦ 1199, 11. = οὐδ' αἱ παρὰ τῶν θεῶν ἐπικουρίαι βοηθοῦσι τοῖς προδότης Ly. 166, 11.

ἐπίκουρος miles mercenarius. ἵνα ἐπικούρους ἔχῃ μισθοῦσθαι L. 125, 32.

ἐπικουφίζειν allevare. ἐπικούφισαν τὰς συμφορὰς ἀνθρωπίνως 643, 11.

ἐπικρατεῖν] οὕτως ἰσχυρόν ἐστιν ἡ ἀλήθεια, ὥστε πάντων ἐπικρατεῖ τῶν ἀνθρωπίνων λογισμῶν Æ. 12, 16. = ὅτι οὐχ ὅλοι τε ἦσαν τῆς τούτων πονηρίας ἐπικρατεῖν L. 165, 37.

ἐπικρίνειν de iudice causam arbitrate. περὶ δὲ τῶν ἀδονάτων ἐπικρίνεται ὁ ἐπὶ τῶν ὅπλων στρατηγὸς 238, 13. συλλογιζόμενος τὰ τοιαῦτα ἐπέκρινε 1477, 22.

ἐπικρύπτειν] εἰ μὲν οὖν δεῖ ἐπικρύπτεσθαι τὰ λήθῃ 216, 15. ἐπικρυψάμενον τὰ λοιπὰ τῷ μεγέθει τῶν ἄλλων ἔργων 1415, 3. = ἐπικρύπτειν τὴν ἀδικίαν L. 115, 36.

ἐπίκτητος χώρα, quæ tibi patria non sit, quam tute tibi delegeris, ad commorandum Ly. 154, 2.

ἐπικυροῦν τὰ προηρημένα συμφερούσης τῇ πράξει 200, 26. οὐ γὰρ αὐτὸς (id est ὁ αὐτὸς) οὔτε καιρὸς, οὔτε τρόπος τοῦ τ' ἐπικυρῶσαι 1430, 12. ἐπειδὴν δ' ἐπικυρωθῇ, rata habita, probata fuerint, ταῦτα ἀπαντας ἐκαινεῖν καὶ συμπράττειν 1444, ult. = ἐπικυροῦν γνώμην I. 67, 41.

ἐπιλαγχάνειν subsortiri, h. e. ejus in locum, qui, a priore sorte

cum fuisset declaratus, probationem haud sustinisset. οὕτε λαχὼν, οὐτ' ἐπιλαχὼν 1331, 5. = οὕτε λαχὼν, οὐτ' ἐπιλαχὼν Æ. 62, 31.

ἐπιλαμβάνειν in activo, inhibere, compescere, sistere, de aqua, ne manare pergat. σὺ δ' ἐπὶ λαβε τὸ ὕδωρ. formula oratoribus usitata, qua imperabant præfecto clepsydrae, ut effluxum aquæ impediret 1103, ult. 1268, 11. 1305, 7. In medio, celeriter arripere, corripere, ut si rem effugere conantem injecta manu reprehendas, retorqueas, retineas. usurpatur de malis, quæ homines derepente, securos, nil metuentes, occupant, obruunt, invitos et veluti constrictos retinent, neque remittunt, sed violenter agitant, torquentque. Hinc etiam notio potiundi. ὑμῖς δὲ, ὅσες ἀπαντες ὁρᾶτε, ἐρημίας ἐπιλημμένοι 174, 10. ἀπειρίας ἐπιλημμένοι. nacti immunitatem, veluti qui prædā, aut furtum celeriter et violenter arreptum auferunt 464, 8. ἐπιλαμβάνοντων τῇ χειρὶ 533, pen. ἂν ἐπιλαμβάνοντο οἱ ποτηροστολόγοι 558, 18. quibus manus injiciebant. ἐπιλαμβάνοντο μυστηρίοις ἐπιδημοῦντες. apprehendebat eum, per occasionem Mysteriorum Athenis versantem. quo tempore non licebat debitoribus manus injicere. ut apud nos tenente foro, quod appellant *die Messe* 571, 23. ἐξαγομένων τῶν παιδῶν ἐπιλαμβάνεται. injicit manum pueris (servis) clam, furtim Athenis alio exportandis 895, 10. 896, 19. οὐκ εἴχομεν ὅτου ἂν ἐπιλαβοίμεθα. *we had, or saw nothing, on which we could take hold* 931, 16. ἐπιλαμβάνοντο γὰρ αὐτῆς [scil. τῆς διανοίας] τὸ συνειδέναι nam conscientia eorum menti lingueque frenum quasi imponebat 406, 20. = πονηρὰ φύσις μεγάλης ἐξουσίας ἐπιλαβομένη δημοσίας ἀπεργάζεται συμφορὰς Æ. 74, 31. ἐπιλαμβάνεσθαι τῶν τριγῶν, aliquem e comis trahere obtorto collo 75, 2. = ἐπὶ λαβε τὸ ὕδωρ I. 39, 18. 45, 36. [25, 41.] = ἐπιλαμβάνεσθαι τινος aliquem injecta manu vindicatum et raptori ereptum ire L. 98, 1. 99, 30. ἐπὶ λαβέ μοι τὸ ὕδωρ 166, 43. 167, 16. inhibe. = εἰ ἐπιλήψονται τὰς Ἀθήνας. derepente obruent Ly. 158, 23. = ἐπέληπτο τῆς γραφούσης χειρὸς inhibebat meam manum ista scribentis De. 179, 35.

ἐπιλανθάνεσθαι] ἐπιλησμένος ἑαυτοῦ 289, 16. = ἐπιλανθάνεσθαι περὶ τῶν πεπραγμένων. facta oblivisci An. 19, 16. = εἰ ὑμεῖς βούλεσθε τὰ τοῦτω πεποιημένα ἐπιλαθῆναι, καὶ τοὺς θεοὺς ἐπιλήσασθαι L. 106, 13.

ἐπιλείπειν deficere, destituere, evanescere. ut fontes, putei, exhausti, vel aridi facti. αἱ κρήναι καὶ τὰ φρεῖατα πεφύκασιν ἐπιλείπειν, ἢ ἂν τις ἀπ' αὐτῶν ἀντράει καὶ πολλὰ λαμβάνῃ 186, 16. (*they drain the water.*) οὐκ ἔτι χρήμας ἡμᾶς ἐπιλείπειν 186, 22. de arboribus, silvis. ἔξωθεν ἐν Μακεδονίᾳ ἐπιλελοιπότες, τῇ καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς βουλομένοις εὐτελέστατα καθισταμένη 219, 19. ἐπιλείψει με ἡ ἡμέρα λέγοντα τὰ τῶν προδοτῶν ὀνόματα 324, 17. καὶ τὸ ὕδωρ ἐκ τῶν φρεῖατων ἐπέλειπεν 1225, 12. ἐπιλείψουσιν ὑμᾶς οἱ τοιοῦτοι ῥήτορες 1341, 18. ἐπιλείπειν αὐτὴν τοὺς τὰ κοινὰ καρποῦσθαι βουλομένους 1460, 23. = ἐπιλείπειν αὐτοὺς ἤδη ἀρχεται. ἢ τόλμα Æ. 4, 16.

ἐπιλείπουσα· μνήμη 88, 42. = ἔμοι μόνον ἐπέλιπε μὴ ἀφελεῖσθαι τῷδε τῷ νόμῳ. (id est ἐπ' ἔμοι μόνον ἔλιπε τὸ ἀφελεῖσθαι ἐν τῷδε τῷ νόμῳ. in me solo desiit hæc lex salutaris esse A. 131, 27. = ἐπιλείπειν τὸν χρόνον L. 120, 14. ἵσος ὁ συνεσκημένος σῖτος αὐτοῦς ἐπέλιπε 165, 17. ἐπιλείπειν ἐν ταῖς πατρίοις θυσίαις 185, 6. 9.

ἐπίλεκτος] μάχη ἐν τοῖς ἐπιλέκτοις Æ. 50, 40.

ἐπίληπτος obnoxius, non suæ spontis, neque corporis mentisve compos, sed in potestate aliena, valetudinis, aut furoris. τοὺς ἐπιλήπτους φησὶν ἰᾶσθαι, αὐτὸς δὲ ἐπίληπτος πάσῃ πονηρίᾳ, quem nullum non genus sceleris corripit, veluti comitalis quidam morbus, et invitum atque reluctantem subigit et prosternit 794, 3.

ἐπιλήσμων Æ. 10, 35. 85, 24. = σφόδρα ἐπιλήσμονας καὶ εὐθδεις ὑμᾶς νομίζοντες εἶναι L. 128, 15. πάντων ἐπιλησμονέστατος 917, ult.

ἐπιλογίζεσθαι reputare secum. οὐκ ἐπιλογισάμενος 1090, ult.

ἐπίλοιπος] θέντα τοῦ ἐπιλόφου ἀργυρίου ὅσον ἰδεῖ σοι, ut prædium illud pro illo ære, quod tibi adhuc ad summam corrotundandam deest, oppigneret 1250, 12.

ἐπιλύσεσθαι L. 174, 38.

ἐπιμαρτύρεσθαι antestari. πολλοὺς παρίστανται, [scil. μάρτυρας] ἐπιμαρτυρόμενοι, ὅτι—id est ἐπ' αὐτῶν μαρτυρόμενοι. coram illis testibus declarantes et testatum facientes 915, 12. εἰ ἠνέγκατε τότε μάρτυρα καὶ ἐπιμαρτύρασθε, si testem adduxissetis et ἐπ' αὐτοῦ coram illo teste, vel etiam ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ἔργου in ipso facinore denunciavissetis vos protestando intercedere 1273, 18. οὐδαίς οὐτ' ἐπιμαρτύρατο, οὐτ' ἐνεκάλεσε. neque protestatus, neque questus est 1273, 26.

ἐπιμέλεια] τῆς πρὸς τοὺς θεοὺς ἐπιμελείας προστάτας ἐπομένους 618, 8. ἐπιμέλεια de præteritis, πρόνοια de futuris. οὐδὲ περὶ τῶν παρεληλυθότων ἐπιμέλειαν ποιήσεσθε μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν μελλόντων πρόνοιαν 1226, 25. ἐπιμέλειαν σαυτοῦ ἔχειν 1414, 10. = παραλαμβάνειν τὴν τινος ἐπιμέλειαν Æ. 20, 12. ἀρχὴ qui differat ab ἐπιμελείᾳ καὶ διακονίᾳ 55, 33. = ἥσκει τὸν υἱὸν καὶ δι' ἐπιμελείας εἰχε I. 64, 37. = εἰ μὲν ὑπὸ μηδεμιᾶς ἐπιμελείας θεοῦ γίνεται ἡ ἀτυχία. si numen ab hoc infortunio abfuerit. *if it proceeded merely from human error, and not from a wise and well-considered ordinance of God* A. 123, 20. = ἐπιμέλειαν θεῶν πάσας τὰς ἀνθρωπίνας πράξεις ἐπισκοπεῖν Ly. 159, 33. τὴν περὶ τοὺς νέους ἐπιμέλειαν συντάξαντο 162, 23. = ἐπιμέλεια τῶν ἐφήβων D. 110, 13.

ἐπιμελεῖσθαι] ἀρχὴ ἥτις ἔσται ἡ τούτων ἐπιμελησομένη Æ. 2, 20. τῶν λόγων ἐπιμεληθέντα πρότερον, ἀλλ' οὐ τοῦ βίου (id est ἡ τοῦ βίου) 5, 11. ἐπιμελησομένους τῶν ἔργων ἐπὶ τὰ τεύχη 57, 39. εὐεξίας τοῦ σώματος ἐπιμελεῖσθαι 90, 8. = ἐπιμελεῖτο τῶν ἡμετέρων ὁμοίως, ὥσπερ τῶν αὐτοῦ I. 36, 26. ἐπιμελεῖτο τῶν ἡμετέρων [9, 35.] = οὐδὲν ἤττον ἐπιμελεῖσθαι τῶν ἡμετέρων χρημάτων ἢ τῶν ὑμετέρων αὐτῶν L. 162, 40.

ἐπιμελεσθαι L. 110, 28.

ἐπιμελής] οἷς ἦν ἐπιμελὲς κακῶς ἐμὲ ποιῶν 310, 3. ἐπιμελὲς ἦν αὐτοῖς εἶδέναι 359, 21. μαινομένην γὰρ ἄν, εἰ τί μοι τούτων ἐπιμελὲς εἶη

937, 25. = ἐπιμελὲς γέγονεν ὑπακούειν *Æ.* 61, 32. = οὐδὲν ἐπιμελὲς ἢ ταῦτα σκοπεῖν *A.* 119, 44.

ἐπιμελητής] ἐπιμεληταὶ erant, alii τῶν φυλῶν *aldermen of a ward* 519, 3. alii τῶν συμμοριῶν *masters of a guild* 1145, 15. 21. alii τῶν ναυαρίων *lords of the admiralty* 612, 21. 1145, 13. alii τοῦ ἐμπορίου, *deputies to the courts of justice, where matters of commerce are decided* 941, 15. 1324, 9. alii τῶν μυστηρίων, qui pacem publicam et bonum ordinem tuerentur in sacris Cereris, et necessaria ludis appararent 570, 6. alii εἰς τὰ Διονύσια 519, 17. = οἱ ἐπιμεληταὶ τῶν κακούργων *A.* 131, 26. = *L.* 111, 2. = ἐπιμελητῆς τοῦ ἐμπορίου *D.* 106, 19.

ἐπιμένειν] ἐπέμεινεν ἐπὶ τοῦ κακουργήματος 727, 27. = ἐπιμένειν ἐν τῇ πόλει *An.* 10, 25.

ἐπιμιγνύναι. ἐπιμίγυσθαι] νόμον ἔθεντο τὴν γυναῖκα τοῦ βασιλέως ἀσπὴν εἶναι καὶ μὴ ἐπιμεμιγμένην ἐτέρῳ ἀνδρὶ 1370, 20.

ἐπιμιμησέσθαι *Æ.* 20, 29. = κατὰ μικρόν τι ἐπιμνησθῆναι. rem leviter perstringere *I.* 62, 14.

ἐπιμιξία] πλείους τότε ἦσαν αἱ ἐπιμιξίαι commercia πρὸς ἀλλήλους, ἢ νῦν 79, 18.

ἐπινοεῖν pasturam, pecus ad pastum agendo, carpere, devastare prædium. τῶν γειτόνων ἐπινομόντων καὶ διὰ τοῦ χωρίου βαδίζοντων 1274, 27.

ἐπινεύειν] μὴ δῆτ', ὃ πάντες θεοὶ, μηδαὶς ὑμῶν ταῦτ' ἐπινεύσεις 232, 18. ἐπινεύειν τὰ ψευδῆ σιγῇ 560, 7. = ἐπινεύειν ἀληθὲς εἶναι, assentiri *Æ.* 62, 11. 24. = *A.* 117, 11.

ἐπινίκια] οὗτος εἰς τὰ ἐπινίκια τῶν πραγμάτων καὶ τοῦ πολέμου, ὃ Θηβαῖοι καὶ Φίλιππος ἔθουν, εἰσιτάτο ἑλθὼν 280, 22. ἐστιᾶν τὰ ἐπινίκια 1356, 8. 17. ἐπινίκια τῆς νίκης τοῦ ἄρματος 1356, 17.

ἐπινοεῖν] ἀφαρματάνοντες ὥν ἂν ἐπινοήσωσι δράσαι *A.* 121, 39. 44. 123, 3.

ἐπινοία] τῆς ἀγαθῆς ἐπινοίας παρὰ τῶν θεῶν ἐλπίδα ἔχων. sperans fore, ut dii sapientia quæque et salutaria consilia in mentem injiciant 1413, 4.

ἐπιξενοῦν] διὰ τὸ ἐκείνῳ ἐπιξενῶσθαι πολλοῖς. propter jus hospitii cum multis contractum, vel propter notitias et familiaritates cum multis peregre contractas 1224, 2.

ἐπίξηνον citat *Etymologicum M.* p. 362, 23. e Demosthene, quod in eo non legitur, pro mensula culinari, in qua carnes contruncantur. verum est apud Dem. ἐπιξενοῦν. quod auctor *Etymologici* cum ἐπίξηνον confudisse videtur.

ἐπιорκεῖν] οὐκ ἔστιν ἀδικοῦντα καὶ ἐπιорκοῦντα καὶ ψευδόμενον δύναμιν βεβαίαν ἔχειν 20, pen. εἰ μὴ τοῖς Ἕλλησιν ὁμοίως αἰσχρὸν ἦν τὸ ψεύδεσθαι καὶ ἐπιорκεῖν, ὥσπερ ἐκαίναρ καλὸν 189, 4. εἰ μὴ περιφανῶς αὐτὸν ᾔδειν πολλοὺς καὶ μεγάλους ὄρκους ἐπιωρκηκότα καὶ πόλεις καὶ ἰδιώταις 1203, ult. οὐδὲ θεοὺς ἔδεισεν, οὓς ἐπιώρκησε 1204, 20. ῥᾶον ἀμύναι καὶ ἐπιωρκῆν, ἢ ὅτι οὖν (scil. ποιεῖν) 1269, 12. = ἐπιωρκεῖν τὸν ὄρκον *Æ.* 16, 20. διαλέγεσθαι φησιν ἑαυτῷ νύκτωρ τοὺς θεοὺς, οὓς

μεθ' ἡμέραν ἐπιорκαῖ 64, 36. ἐπιорκαῖ πάντων προχειρότατα ἀνθρώπων 83, 30. = ἐπιорκαῖν in vetusta lingua Attica significabat idem atque simplex ὀμνῦναι jurare L. 117, 35. ἐπιорκήσασα κατὰ τῶν παιδῶν τῶν ἡμῶν τὸν βίον καταλιπεῖν 901, 3. = ἐπιорκαῖν ὄρκον Ly. 157, 21. = ἐπιорκαῖν τὰς σεμνὰς θαλάσας D. 96, 11. ὄρκον, ὃν ἄμασε 108, 36.

ἐπιорκία] ὡς καὶ τῆς ἐπιρκίας αὐτοκράτορος ὄντος ἐκαίνου 215, 2. τὴν ἀγὰν καὶ τὴν ἐπιρκίαν οἰκῶδε ἀπενέγκησθε. dedecus et conscientiam perjurii, et diras in perjuros a praecone dictas 409, 21. τὴν ἐπιρκίαν ἐπενεγκάμενος τοῖς ἑαυτοῦ παισὶ καὶ τῷ γένει 642, 24. πρὸς τοσοῦτοις αἰσχροῖς καὶ ἐπιρκίας προσκλήσῃσθε 409, 9.

ἐπιρκος] καταφυγγάνη, ἐπίρκος ἄνθρωπος, εἰς τὴν διὰ τῶν ὀρκῶν πίστιν Ἀ. 83, 39. = τούτους νομίζειν ἀπάντων ἀνθρώπων ἐπιρκωτάτους εἶναι Α. 147, 11. = ἐπίρκων poenae Ly. 157, 39.

ἐπιπέμπειν] οὐκ ἀπὸ ταυτομάτου τοσαύτην ὕβριν καὶ ὑπερηφάνειαν ἐπαλθεῖν Ἀνδρότακτι, ἀλλ' ὑπὸ τῆς θεοῦ ἐπιπεμθεῖσαν 738, 13. = ἐπιπέμπειν alicui aliquem subornatum immittere L. 93, 7. δέη πολλά καὶ κινδύνους ἐπιπέμπει ὁ θεὸς τοῖς ἀδικούσι 105, 9. 111, 43.

ἐπίπεματον, quintum L. ap. Harpocr.

ἐπιπίπτειν] διὰ τὸ ἐξαίφνης πολλοὺς ἡμῖν ἐπιπεπτωκίνας τοὺς ἀμφισβητοῦντας 1173, 23.

ἐπιπλα supellex. ἐπ. δι' ὧν ᾤκει τὴν οἰκίαν I. 72, 41. 88, 17. 26. = ἐπιπλα πολλὰ καταλειοπίναι L. 154, 32. 39. 472, 23.

ἐπιπλεῖν] σῖτον, ὃν ὁ παρ' ἡμῶν ἐπιπλέων ἐπρίετο. noster commissarius, ἐπὶ τῆς αὐτῆς νεὸς πλέων, ἐφ' ἧς ὁ σῖτος, eadem nave vectus, qua frumentum pervehebatur 885, 18. ἐπέπλει ταμίας Φιλίστωρ τῷ ναυκλήρῳ 1188, 20. 1189, 2. ἐπέπλει ἐπὶ τῆς νεαῆς 1284, ult. 1285, 9. οἱ δ' ἐπέπλεον ταῖς ἐμπορίαις 1285, 9.

ἐπίπληξις] διευλαβούμενον τὰς τοιαύτας ἐπιπλήξεις 1406, 24. = ἐπίπληξιν ἔχειν, reprehendi, culpari, objurgari Ἀ. 25, 18.

ἐπιπλήσσειν increpare 200, 22. ἐπιπλήξει ῥάδιον 983, 2. τοῖς ἀφανῇ καὶ ταπεινῇ τὴν φύσιν ἔχουσιν, οὐδ' ἐπειδὴν μὴ καλῶς τι πράξουσιν, ἐπιπλήττομεν 1412, 1. = ἐπιπλήττειν τινὶ ἰσχυρῶς, objurgare, increpare Ἀ. 25, 38.

ἐπιπολάζειν eminere, dominari, veluti spuma summa in aqua natat. δέκα οὐχ ὅλοις ἔτισιν, οἷς ἐπιπολάζει 117, 16.

ἐπιπολαῖος] μὴ τὰς ἐπιπολαίας ἡδονὰς καὶ διατριβὰς ἀγαπᾶν. vulgares, triviales, which glide along the soul, which do not adhere, which leave neither trace nor fruit behind 1418, 1.

ἐπιπολῆς] διὰ μὲν ἀργίας καὶ ραθυμίας καὶ τὰ παντελῶς ἐπιπολῆς δυσχειρωτά ἐστιν. vel illa ipsa quoque, quae superficialia in se sint, levemque atque tumultuariam operam possant 1412, 21.

ἐπιπόλιος, incanescens, qui incipit canescere 1267, 21.

ἐπίπονος βίος L. 192, 7. ταύτην εἶναι λειτουργίαν ἐπιπονωτάτην διὰ τέλους τὸν πάντα χρόνον κόσμιον εἶναι καὶ σώφρονα 163, 21.

ἐπιπρωνύναι] ἐπιπρωσσει τὴν πόλιν 143, 6.

ἐπισημαινέσθαι rerum ab aliquo in magistratu, vel imperio gestarum, pecuniarumve administratarum exhibitas ab eodem rationes laudare, ratas habere, probare, assensuque suo velut obsignare 310, 21. = *ἐπισημαινόμενον* ὁρῶν τὸν δῆμον, cum approbatione et assensu accipientem *Æ.* 34, 26.

ἐπίσημον πᾶσι τὴν τιμωρίαν ἐποίησαν *Ly.* 166, 10.

ἐπισίτια, cibaria *L. ap. Harpocr.*

ἐπισιτίζεσθαι] οἱ τε στρατιῶται εἶχον οὐδὲν, ὅτε ἂν ἐπισιτίζαιντο. *sere* carebant, unde de commeatu necessario sibi prospicerent 1223, 8.

ἐπισιτισμός commeatus. *ἐπισιτισμὸν* ἔχοντες ἡμερῶν τετταράκοντα 280, 11. *copiæ frumentariæ, et facultates eas adipiscendi* 671, 18. *σὺν τῷ ἐπισιτισμῷ* una cum annonis, victualibus, illo censu comprehensus 909, 4.

ἐπισκέπτεσθαι noecitare, adspectu explorare, visitare, oculis suis alicujus rei conditionem indagare. *ἐπισκεψομένους* ἔφη τοὺς στρατιώτας πεπομφέναι κατ' εὐνοίαν 113, 25. 249, 26. *ἐπισκεψάμενος* τοὺς νόμους τοὺς Δράκοντος 1161, 3. = οὐ τὴν ἀκρίβειαν ἐπισκεψάμενος *L.* 148, 38.

ἐπισκευάζειν reparare, restaurare, reficere. *τὰς ὁδοὺς* 30, 17. *τὰ φρούρια* 379, 27. *τὰ πομπεῖα* 615, 3. 755, 7. *ἐπισκευάσθη* *navis rupta καὶ πλώϊμος ἐγένετο* 1294, 24. 1295, 18. = *reparare* *I.* 53, 40. = *ἐπισκευάζειν* ναῦς *reparare, sarcire* *An.* 25, 17. = *ἐπισκευάζειν* αὐτὴν (*engythecam puta*) *βουλόμενος, reparari, ἐξέδοκα εἰς τὸ χαλκεῖον* *L. fr.* 18.

ἐπισκευαστὴς πομπεῖαν 618, 4. 758, 14.

ἐπισκευὴ *τειχῶν* *reparatio moenium* 329, 4. *καὶ ἄλλας ἐπισκευάς.* *alia instrumenta* 819, 25. = *ἐπισκευὴ* *τειχῶν ἢ πύργου, in sensum flagitiosum detortum* *Æ.* 11, 36. = *I.* 53, 34.

ἐπισκέπτειν in activo, præcipere, mandare, præsertim cum moriens facit 840, 15. *ὅτι δόντος καὶ ἐπισκέψαντος τοῦ σοῦ πατρὸς ταῦτ' ἐπράχθη* 954, 15. in medio, queri aliquid, obtendere, prætexere, exceptione uti, in aliquam latebram calumniæ forensis se abdere. *τούτων οὐδὲν ἐπισκέψασθε* 162, 8. præsertim exceptionem falsi dicti testimonii obmovere. *οὐδ' ὅτινι* [*scil. μαρτυρίᾳ*] *τούτων* [*scil. τῶν μαρτυριῶν*] *τὴν ψευδομαρτυρίαν* [*scil. πρόφασιν*] *ἐπισκέψατο* 846, ult. *τούτοις οὐκ ἐπισκέψατο, δηλονότι τάλῃ μεμαρτυρηκέναι εἰδὼς* 854, 15. *ὅταν οὖν ἐπισκέψωμαι αὐτῷ, πόθεν τὴν ἀπίσταν τῆς τάλῃ μαρτυρεῖν ποιήσεται; quid si autem actione falsi dicti testimonii eum persequar, qui fidem præstabit veritati sui testimonii* 904, 12. *ἐπισκεψάμενος ταῖς μαρτυραῖς ὁ ἀδικηθεὶς* 1139, 7. = *ἐπισκέψαι* *ψευδομαρτυριῶν* *Æ.* 18, 27. *ἐπισκέπτειν* *τινι*, *mandare* 20, 29. 31. 76, 6. = *mandare, injungere.* *ἐπέσκηψεν* *ὡμῖν ἐπιμαλῖσθαι τοῦ παιδίου* *I.* 45, 2. 8. *ἐπέσκηψε* *τοῖς οἰκείοις* *ὅτε ἀπίστανε* 76, 33. in medio, opponere actioni alterius (ut, e. c. intercessioni vel provocationi) actionem falsi, seu mendacii dicti. *inimulare aliquem mendacii* 38, 13. 39, 12.

14. 25. 44, 34. 51, 16. 52, 19. = *mandare, praesertim cum moriens facit, επισκήψαντος τοῦ πατρὸς ἐπεξελθεῖν τοῖς αὐτοῦ φρονήσι* A. III, 36. *ἐπισκήπτουσι τιμωρῆσαι σφίσι αὐτοῖς ἡδίκημένοις* II4, 30. *ἐπισκήπτω ὑμῖν ὑπὲρ ἐμαυτοῦ* 120, 24. 128, 4. 129, 8. = *ἐπισκήπτω ὑμῖν πρὸς *ταῖν θεαῖν* An. 5, 22. *ego vobis mando, injungo, per ambas deas, Cererem et Proserpinam, adjuratis.* = *ἐπισκήπτεσθαι εἰς τινα et τινα de aliquo apud aliquod judicium queri* L. 99, 38. 44. *ἐπισκηψάμενος τῷ μάρτυρι* (scil. *τὴν ψευδομαρτυριῶν δίκην*) *cum testem contra se productum falsi dicti testimonii incusasset, οὐκ ἐπεξῆλθε* 167, 40. *ἐπισκήπτειν in activo usurpatur de eo, qui alii aliquid exsequendum suo loco et nomine mandat, praesertim moriens. ὃ τι μίλλοντες ἀποθήσκειν ἐπίσκηψαν* 130, 11. *ἐπέσκηπτεν ἡμῖν τιμωρεῖν ὑπὲρ αὐτοῦ Ἀγόρατον* 133, 27. *ἐπέσκηψαν ἡμῖν ἀποθήσκοντες* 138, 34. 896, 1. et ap. Harpocr. *ubi Taylor reddidit, obtestari. idem in vernacula sua reddidit activum, to give in charge, et medium, to prosecute.* = *controversiam falsi obmovere. οὐδεὶς ἐπισκήψατο ὡς ψευδεὶ οὔσῃ τῇ μαρτυρίᾳ* D. 96, 42.

ἐπίσκηψις titulus protestandi contra factum illegitimum. *ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἐπισκήψεως τὴν τε μαρτυρίαν καὶ ἐκμαρτυρίαν ἀγωνίζεσθαι.* ut idem agendi jus sit tam in testimonium, quam in extestimonium, e titulo falsi, vel fraudis commissae 1130, ult. *μάλιστα μου πιστεύσαντος τῇ ἐπισκήψει τῶν ψευδομαρτυριῶν* 1154, 22. b) *mandatum, praeceptum, delegatum, fidei commissum, καὶ οἰκίτης ἦ, τούτων τὰς ἐπισκήψεις εἶναι. servi peremti hero incumbere, ut mandata morientis de ulciscenda sui caede, et de poenis a peremtore sumendis suscipiat atque exsequatur* 1161, 11. = *mandatum, praeceptum, praesertim morientis. τὰς ἐπισκήψεις ἀκύρους ποιήσετε* I. 78, 34. b) *actio in aliquem e titulo falsi jactati. οὐ γὰρ ἂν ἦσαν ἐπισκήψεις ψευδομαρτυριῶν. exceptiones* 48, 14.

ἐπισκοπεῖν inspicere, speculari, lustrare, noscitare. *ἐπισκοποῦμεν, εἴ τι ἐξαιρούνται ποθεν ἐκ πλοίου* 932, 25. in medio de amicis ad aegrotum invisentibus, quo, quomodo se habeat, cognoscant 1261, 3. *τὰ πρόσφορα τῇ νόσῳ φέρουσai καὶ ἐπισκοπούμεναι* 1364, 11. = *ἐπισκοπεῖν ἡγοῦμαι τὴν θεῶν ἐπιμέλειαν πάσας τὰς ἀνθρωπίνας πράξεις* Ly. 159, 33.

ἐπίσκοπος epithetum Minervæ, quasi ad urbem suam invisens, et in statum atque fortunas ejus inquirens, eamque gubernans et tuens 421, 27.

ἐπισκοτεῖν luminibus officere, obumbrare, obscurare. *νῦν μὲν ἐπισκοτεῖ τούτοις τὸ κατορθοῦν* 23, 26. 155, 23. *οἰκίαν ἀποδόμησε τοσαύτην, ὅσote πᾶσιν ἐπισκοτεῖν τοῖς ἐν τῷ τόπῳ* 565, 25.

ἐπισπᾶν] *ἐπισπασθέντος βρόχου* 744, 9. *εἰς ἐπισπασθῶσιν ἑκαστοι πραιτέρω τοῦ συμφέροντος ἑαυτοῖς* 62, 4.

ἐπίσπειν Ly. 162, 4.

ἐπιστασθαι] *οὐ γὰρ αὐτοσχεδιάζειν, ἀλλ' ἐπίστασθαι σε χρὴ περὶ*

τῶν μεγίστων 1414, 11. = τὸ μὴ ἐπίστασθαι ἐρυθρίαν ἐπὶ τοῖς αἰσχροῖς
Æ. 15, 7.

ἐπιστατεῖν ἄλλοις 1412, ult.

ἐπιστάτης πολλῶν ἔργων ὧν 264, 26. princeps prytanum quo-
que die 594, 26. 596, 4. 797, 15. οὐδὲ τῶν κοπράνων ἐπιστάτας
ἐλθεῖν 785, 13. = ἔλκειν τὸν ἐπιστάτην Æ. 5, 35. ἐπιστάτης τῶν
δημοσίων ἔργων 55, 41. ἐπιστάται πάντες ἔργων (scil. δημοσίων) ἡγε-
μονία χρῶνται δικαστηρίου 56, 1. ἐπιστάται δημοσίων ἔργων 58, 4.
ἐπιστάτης τῶν προέδρων, cujus erat jus et copiam suffragandi po-
pulo dare 59, 13. ἐπιστάτης τοῦ ναυτικοῦ 85, 29. = pensator, arbi-
ter. ἐπιστάτας τῶν λόγων ἴσους καὶ κοινοὺς ἡμῖν γενέσθαι An. 30, 45.

ἐπιστέλλειν imperare, mandare. παρὰ τὰ ἐπισταλμένα 249, 26.
= mandare per literas A. 114, 34.

ἐπιστήμη] οὐκ ἔστιν εἰπεῖν, ὡς οὐδὲν πρὸς τὸ φρονεῖν εὐ παρὰ τὴν ἐπι-
στήμην διαφέρομεν ἀλλήλων. non licet affirmare, literas eo nil
conferre, ut ad recte sapiendum atque arbitrandum literatus il-
literato præstet 1413, 26. ἐπιστήμη λέγειν τὰ βέλτιστα ζητεῖτε
παρὰ τοῦ παριόντος 108, 26. ut optima quæque vobis suadeat,
eaque, quæ suadeat, certissime cognita et perspecta habeat, usu
suo, fama, meditatione, viis aliis quibuscunque verum explora-
tur. τὰ μὲν μικρὰ δι' ἐπιστήμης καὶ μελέτης ἡναγκαζόμεθα ἐπιτελεῖν
1415, 16. = διὰ τὴν πρὸς τὸν πόλεμον ἐπιστήμην L. 914, 15.

ἐπιστολή] μὴ μόνον τοῖς ψηφίσμασι, καὶ ταῖς ἐπιστολαῖς, ἀλλὰ καὶ
τοῖς ἔργοις, πολεμήτε Φιλίππῳ 48, 19. τολμῶν ἐπιστολὰς πέμπειν
τοιαύτας 157, 3. ἔστι μὲν οὖν ἔργον ἐξ ἐπιστολῆς ἐμμεῖναι συμβουλῇ,
ut literarum scriptor in proposito recta suadendi perseveret
1463, 15. = ἀποδιδόναι ἐπιστολὴν Æ. 34, 8. νυκτερινὴ ἐπιστολή 44,
38. τὰς ἐπιστολὰς, ἃς ἐξηρημένους ἐκ τῶν δακτύλων περιήεις 77, 11.
κατέπεμψε τῷ δήμῳ ἐπιστολὴν καὶ μάλα ὕβριστικὴν καὶ βάρβαρον 87,
pen. ἐπὶ τελευταῖς ἐνέγραψεν ἐν τῇ ἐπιστολῇ 88, 1.

ἐπιστολιμαῖος] μὴ μοι μυρίους, μηδὲ δισμυρίους ξίνους, μηδὲ τὰς ἐπι-
στολιμαῖους ταύτας δυνάμεις. nolite ad me commemorare, jactare
—illas, quas jactare soletis, copias ingentes, non spirantes, non
pedibus suis, non in armis, non in acie, non in campo stantes,
sed exanimis, pictas solummodo et literis consignatas illis, quas
ad imperatores vestros mittitis, quibus non ipsos milites, sed
spem solummodo militum ad ipsos mittendorum mittitis 45, 12.
ipse Demosthenes paulo post hujus dictionis vim exponit in il-
lis ἐν τοῖς ψηφίσμασι καὶ ταῖς ἐπιστολαῖς πολεμεῖτε 48, 19. literis
scriptis solummodo, non armis, bellum geritis. Imitatus est
hujus dictionis elegantiam Philostratus p. 185, 11. ubi ξυνου-
σίας ἐπιστολιμαίους dixit, congressus, colloquia per literas. et p.
285, 7. ἐπιστολιμαῖοι συμβουλῆαι.

ἐπιστομίζειν] ἐπιστομῶν ἡμᾶς ἔρη τοὺς αὐτῷ ἀντιλέγοντας 85, 4.
= Æ. 42, 28.

ἐπιστρατεύειν ἐπὶ τὴν χώραν 255, 26. = ἐπιστρατεῦον ἐπ' αὐτὸν τη-
λικαῦται δυνάμεις Æ. 66, 37. ἐπιστρατεύειν ἐπὶ τοὺς Ἀμφισσέας 71,

39.=ἐπιστράτευσεν ὁ βασιλεὺς τῇ Ἑλλάδι An. 14, 26.=L. 191,
34.=Ly. 160, 15.

ἐπιστράφειν] οὐκ ἐπιστράφη pensi non faciebat 665, 5. οὐδὲν ἔφροντίσατε, οὐδ' ἐπιστράφητε ἐπ' οὐδενὶ τούτων. in vos quasi convertebamini *you recollected yourselves* 133, 24.

ἐπιστράφας καὶ ῥητορικῶς Aë. 10, 30.

ἐπιστροφή animadversio, attentio mentis, cura. οὐδεμίαν ἐπισκοπᾶτε ἐπιστροφήν 158, 24. 439, 14. *to take to heart, to have an insight into a matter.*

ἐπισυμμαχία 160, 13. mutua, reciproca belli societas, ut utra pars armis infestis impetatur, alteri necesse sit, illi parti succurrere.

ἐπισύρειν tumultuarie disputare, non diligenter, non subtiliter, sed rapide, ut auditores celeritate orationis pervertas, otio ipsis erepto, rem sedate meditandi. *to rush with a noise over a thing* 496, 23.=ἐπισύρειν τὰ πράγματα *to pass over hastily, negligently, superficially.* res, de quibus vel maxime agitur, et quas enucleari quam diligentissime oportebat, leviter perstringere, et festinare, ut earum tractatione quam citissime defungaris, defunctorie et præcipitanter agere, quo dissimules atque involvas ista præcipitatione id, quod e re tua est celari, et absconsum manere L. 175, 19.

ἐπισφαλῆς] τὴν δύναμιν ἐπὶ ἐπισφαλεστέραν κατεσπένδαιεν, ἥπερ ὑπάρχει φύσει 22, 14.

ἐπίταγμα] πάντ' ἐξ ἐπιτάγματος ὀξέως γίνεται 399, 12. πολυτελὲς ἦν ἡ Νικαρέτη τοῖς ἐπιτάγμασι nimis multa et nimis pretiosa atque sumtuosa exigebat illa meretrix a suis amatoribus 1354, 13.=ἐξ ἐπιταγμάτων σπουδᾶς ποιῆσθαι An. 24, 41.

ἐπιτάττειν 1288, 8. οὐκ ἔτι, αὐτὸν ἀργοῦντα, τοῖς φίλοις ἐπιτάττειν ὑπὲρ αὐτοῦ τι ποιῶν, μή τί γε δὴ τοῖς θεοῖς 24, 22. τοῖς μὲν ἐπιτάττειν ἀποδώσετε 27, 1.=ἐπίταγμα ἐπιτάττοντες οὐ χαλεπὸν, ἀλλὰ πᾶν βᾶδιον Aë. 1, 13. ἐπιτάγματα ὑπερήφανα ἐπιτάττειν: verbum ob-scœnum actum significans 10, 29. 11, 16. ἐπίταγμα ἕτερον ἐφ' ἑτέρῳ ἐπιτάττειν 13, 37. ἐπιτάττειν, injungere, demandare, imponere partes 25, 42. δταν ἐπιταχθῇ τι ταῖς φυλαῖς, εἰον τάρρους ἐξοργάζεσθαι, ἢ τριήρεις ναυπηγεῖσθαι 58, 10.

ἐπιτάριος] ἐπιταρίους λόγους ποιῶσθε 499, ult.

ἐπιτείνειν] ἐπέτεινεν ἐπὶ μᾶλλον. *he strained the strings still higher* 1287, 2. ἐπετέταντο αἱ τιμαὶ pretia annonarum incendebantur, incalescebant 1290, 17.

ἐπιτειχίζειν castellum, vel aliud quid simile cervicibus alicujus imponere, quod eum coërceat, compescat, conterreat, in officio contineat. τυράννους κατέστησε, τὸν μὲν ἀπαιτικρὸ τῆς Ἀττικῆς ἐπιτειχίσας. *to put on the nose, like a pair of spectacles* 99, 2. τυραννίδα 133, 22.=ἐπιτειχισμένης Δεκελίας cum Decela esset munita adversus nos, nobis velut castrum opposita, quod nos contineret Aë. 38, 5.=ἐπιτειχίζειν τῇ πατρίδι An. 13, 36.=L. 142, 26.

ἐπιτελισμα castellum, munimentum, quo tu in agri tui finibus exstructo vicinos, freno velui quodam injecto, coërces, unde cum tuum agrum tuearis, tum in finitimum repente et libere atque ex tuto incurras, eumque vexes, et quo te præda onustus celeriter recipias. τοιαῦτα ἔχον ἐπιτελισµατα τῆς ἑαυτοῦ χάρας 41, 19. ἐπιτελισμα κατασκευάζοντος ὑμῖν Εὐβοίαν 106, 3. ἐπιτ. πρὸς τὸ μὴδ' ὅτιοῦν παρακινεῖν 193, 27. ἐπιτ. κατασκευάζων ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν 248, 13. τὸ ἐπιτ. καθέλει 1343, 10.

ἐπιτελισμός machinatio insidiosa, alterius luminibus obstruens, et impetus ejus refrænans. Ἱπτερον ἐπιτελισµὸν ἐξήτει 254, 20.

ἐπιτελεῖν] ὅπως ἡ εἰρήνη ἐπιτελεσθῇ 335, 8. *might be brought to a conclusion.*

ἐπιτέμνειν τὴν κεφαλὴν scalpello concidere, sulcare quasi vulneribus 1018, 8, = ἐπιτέμνειν τὴν ἑαυτοῦ κεφαλὴν Æ. 40, 29.

ἐπιτήδειος amicus, familiaris. b) idem quod ἀξιος, dignus, meritis. εἴ τισιν ἄρα δοκοῦσιν ἐπιτήδεια ἔχειναι παθεῖν, ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα γε οὐκ ἐπιτήδειον (convenit) γίνεσθαι 610, 20. 24. οὐδ' ἐπιτήδειον ἄτιμον εἶναι, οὐδ' ἀπολωλέναι 1473, 10. videtur tamen quodammodo ab ἀξιος differre. id quod constat ex illo dicto p. 1485, 5. οὔτε γὰρ ἀξιος, neque enim merui istam contumeliam, οὐτ' ἐπιτήδειος, neque par sum ei ferendæ. c) τὰ ἐπιτήδεια necessaria vitæ degendæ præsidia, vel adminicula, alimenta, quotidianus victus et cultus. τὰ ἐπιτ. ταύτην ἐργασομένην, καὶ θρέψουσιν τὴν οἰκίαν 1358, 12. ἄλλως τε καὶ μακαθηκυῖα οὐ κακῶς ἔχειν τὰ ἐπιτ. *not to endure hunger, not to live upon a little* 1359, 12. τὸν ἔχοντα [scil. αὐτὴν] παρέχων καὶ τὰ ἐπιτ. τῇ ἀνθρώπῳ 1360, 21. = ὅλως δ' ἐν δημοκρατίᾳ τὸν εἰς ὅτιοῦν ὕβριστὴν οὐκ ἐπιτήδειον ἡγήσατο εἶναι συμπολιτεύεσθαι Æ. 3, 24. γράφεσθαι νόμον μὴ ἐπιτήδειον εἶναι 5, 30. ἐπιτήδεια, necessaria vitæ. τῶν ἐπιτηδείων οὐδὲν ἐδίδου 14, 39. ἐπιτήδειος δίκην δοῦναι 86, 33. = τὰ ἐπιτήδεια necessaria, victus quotidiani. πάντων καὶ τῶν καθ' ἡμέραν ἐπιτηδείων ἐνδεεῖς ὄντες I. 51, 24. 72, 21. = εἰσάγειν τινὲς τὰ ἐπιτήδεια alimenta necessaria, commeatus An. 21, 19. ἐπιτήδειος ὀστρακισθῆναι. dignus ostracismo castigari 34, 2. τοὺς τοιοῦτους τῶν πολιτῶν ἐπιτηδείους μᾶλλον ἡγοῦμαι μένειν ἢ φεύγειν 34, 32. = παραγγέλλειν τοῖς ἐπιτηδείοις amicis familiaribus L. 95, 28. ἐπιτήδειός μοι καὶ φίλος 93, 41. 121, 18. 97, 23. ἐπιτήδειος μηνυτής. *a propter informem* 131, 23. ἐπιτήδειον γνώμην εἶπον 159, 42. τὰ ἐπιτήδεια alimenta, victus necessarius 93, 44. γνώμη χρώνται ὡς πᾶσα γῆ πατρὶς αὐτοῖς ἐστίν, ἐν ᾗ δὲ τὰ ἐπιτήδεια ἔχωσι 187, 16. ὀλίγα τῶν ἐπιτηδείων ἔχοντες 188, 25. τῶν ἐπιτηδείων ἐπιλιπόντων 897, 8. σκόπει αὐτὸς ἤδη πόθεν ἔξεις τὰ ἐπιτήδεια 898, 5.

ἐπιτηδείας διέκιστο I. [11, 45.]

ἐπιτήδεις. *on purpore* L. 92, 37. 165, 7.

ἐπιτηδεύειν] οὐδὲν αἰσχρὸν οὐδέποτε φανήσονται ἐπιτηδεύσαντες I. 110, 28. = οὐ πρέπει χρηστὰ ἐπιτηδεύοντας αὐτοὺς κακῶν ἀξιοῦσθαι A. 123, 23. = *to make it their business.* τῶν τὰ τοιαῦτα ἐπιτηδεύον-

των L. 91, 6. 94, 28. 183, 10. ὅσα αἰσχροῦ τάδε ἐπιτεθήνται 135, 40. 142, 10. Æsch. VI. 4. Lucian. V. H. p. 676. οὐδὲν ἄλλο ἐπιτηδεύουσιν ἢ ἀποδύσκειν τε καὶ τεθνάναι. Plato Phædone. ἀλλὰ σύ με φῆς, ὦ Μέλιτε, τοιαῦτα ἐπιτηδεύοντα τοὺς νέους ἀποφθεῖρειν Xenoph. Apol. Socr. TAYL. ἐπιτῆδευε τοὺς οἰκέτας οὕτω καλεῖν affectabat servos ita appellitare, in eoque sibi placebat, gloriamque aucupabatur. ap. Harpocr. in Μουσαῖος.

ἐπιτῆδευμα] ἐπιτηδευμάτων τοιούτων ἡγνευκέναι, οἷα τούτῳ βεβιασται 618, ult. τὰς τῶν ἐπιτηδευμάτων αἰρέσεις τὴν φύσιν ἡμῶν δοκιμάζειν 1417, 6. ὑποῖ ἅττα γὰρ ἂν τὰ ἐπιτηδεύματα τῶν ἀνθρώπων ᾖ, τοιοῦτον ἀνάγκη καὶ τὸ φρόνημα ἔχειν [scil. αὐτοὺς] 37, 12. 173, 26. τῆς τῶν ἐπιτηδευμάτων συμβουλίας διαμαρτύντες 1412, 6. = ἐπιτηδεύματα πράττειν Æ. 6, 4. γινώσκεσθαι ἀπὸ ἐπιτηδεύματος 7, 7. οἷους ἀπεργάζεται ἀνθρώπους τὸ ἐπιτῆδευμα τοῦτο 10, 12. κληρονόμος εἰ τοῦ ἐπιτηδεύματος 22, 29. = οὐδὲ τῶν ἐπιτηδευμάτων ἕνεκα δίκαιοι τοιούτων κακῶν ἀξιοῦσθαι ἰσμεν A. 122, 12. = κρίνειν τινα οὐκ ἐκ τῶν ἀγώνων, ἀλλ' ἐκ τῶν ἐπιτηδευμάτων An. 33, 28. = διαβολὰς τοῖς ἑμοῖς ἐπιτηδεύμασιν οὐ προσηκούσας L. 115, 38. καύσασθαι τῶν χρηστῶν ἐπιτηδευμάτων 189, 13. ἔστι γὰρ αὐτοῦ τὰ ἐπιτηδεύματα κοινὰ παραδείγματα 190, 12.

ἐπιτηρεῖν] ἐκτροπὰς αὐτοῦ τῶν λόγων ἐπιτηρεῖτε, observate, acriter vigilate Æ. 83, 26. = observare, præstolari aliquem exeuntem, ut cum eo congregiari, insidari opportunitatibus congressum. ἐπιτηρῶν γὰρ τὴν θεραπείαν L. 92, 26. 93, 10.

ἐπιτιθέναι τινὶ ἐπιστολὰς addere proficiscenti literas alteri reddendas. τὰς ἐπιστολὰς οὐκ ἀποδέδωκας, αἷ σοι ἐπέθηκαμεν 915, 17. ἐπιθεῖς σοι, εἰ οὐκ ἔ' ἦν, τὴν οὐσίαν 1126, 2. πίστιν jurejurando aliquid confirmare 165, 2. ἡ μήτηρ ἠθέλησε πίστιν ἐπιθεῖναι κατ' ἑμοῦ καὶ τῆς ἀδελφῆς. per caput meum dejerare sororisque mee 854, 16. 860, 18. 1196, 17. ult. 1243, 17. τοσούτοι ἐπιθεῖναι τίμημα χρημάτων mulctam irrogare 797, 26. ἐπέθηκαν τιμωρίαν ὑπὲρ ὧν τοὺς ἄλλους ἡδίκουν 1392, 9. οὐκ ἐπέθεντο τοῖς ἀτυχήμασι. non insidiabantur calamitatibus, non captabant opportunitates, si quæ inciderent, adversitatibus percussos funditus perdendi 643, 10. = τίμημα ἐπέθηκαν (scil. τῇ γραφῇ) ἑκατὸν τάλαντα Æ. 30, 4. ἐπιτίθεσθαι τῇ καταλύσει τοῦ δήμου 87, 25. = ἐπιτιθέναι πίστιν confirmare aliquid et obsignare velut jurejurando κατὰ τῶν ἱερῶν per sacra I. 65, 4. 10. 76, 31. = λιβανωτὸν ὑπὲρ αὐτῶν ἐπετίθεσαν (scil. τῇ ἐσχάρῃ) A. 113, 24. ἀξίαν δίκην τοῦ πάθους τῷ εἰργασμένῳ ἐπιθέντες. homicidæ imposita, inflicta poena, par injuriæ, quam peremptus ab eo acceptam toleravit 125, 37. τούτοις ὁ θεὸς ἐπιθεῖη τὴν δίκην 126, 36. = ἐπιτιθέναι δίκην An. 4, 24. ἐπιτίθεσθαι τινι aggredi aliquem malitiosis artibus 17, 15. = TAYLOR ad hanc vocem istæc dedit (ἐπιτιθέναι insidias facere L. 130, 22.) Verum ibi non est activum, sed in medio ἐπέθεντο, et significatio adoriendi, aggrediendi, opprimendi melius ibi videtur convenire, quam insidiandi. ἐπιτιθέναι δίκην poenam, supplicium decernere, vel infligere. de legislatore 94, 35. ἐπιτιθέναι τέλους

βίῳ θάνατον 105, 11. ἐπιτίθεσθαι ναυκληρίᾳ *animum quæstui naviculario exercendo adjicere* 105, 4. = ἐπιτίθεσθαι τυραννίδι *Ly.* 165, 26. = irrogare mulctam, de legibus, judicibusque *D.* 107, 13. τὴν τιμωρίαν τοῖς ἡδικηκόσι 109, 21.

ἐπιτιμᾶν increpare, objurgare. τὸ μὲν οὖν ἐπιτιμᾶν ἴσως φαίνεται τις ἂν βῆδιον καὶ παντὸς εἶναι 15, 26. cum dativo 558, 27. vitio vertere, objectare. τοῖς Πεισιστρατίδαις ἐπιτίμων ὡς ἐπάγουσι τὸν Πέρσῃ 160, 15. reprehendere, vituperare. ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις 246, 9. δημοσίᾳ πάντας ὑμᾶς τοῖς πεπραγμένοις ἐκ τῆς εἰρήνης ἐπιτιμᾶν. de conditione nostra queri, pacem illam insecuta, et illinc enata 381, 26. ἦν μέντοι δικαίου πολίτου τότε λέγειν, μὴ νῦν ἐπιτιμᾶν. citat schol. Hermog. p. 129. οὐ τοῦτ' ἐπιτιμῶ 502, 12. μηδεὶς ὑμῶν ἐπιτιμήσῃ τῷ λόγῳ, πικρὸν εἶναι νομίσας 1231, 7. τοῖς ἀμαρτηθεῖσιν ἐπιτιμᾶν 1258, 17. ἐπ. ὅμιν τι πειραμένων τῇ κατ' ἐμὲ ἀγνοίᾳ 1472, 4. 1474, 8. ἐπιτιμῶν δὲ ταῦτα παρήνευκα 1479, 11. Passivo. ὁ σῖτος ἐπιτιμήθη pretium annonarum accensum fuit, crevit 918, 22. ἐπιτιμώμενον ὁρῶντες ἐν Πειραιεὶ τὸν σῖτον 1208, 2. = poenam, mulctam æstimare et irrogare alicui. ὑμῖς δὲ τοῖς μὲν ἐξάρνοις ἐπιτιμήσατε (scil. ζημίαν) ταλάντου ἑκάστῳ *Æ.* 16, 10. = ἐπιτιμῶν αὐτῷ φαίνεται *I.* [22, 28.]

ἐπιτίμησις 1475, 18.

ἐπιτιμητῆς] αὐτοὶ ἦσαν βασανισταὶ καὶ ἐπιτιμηταὶ τῶν σφίσιν αὐτοῖς συμφερόντων. gubernabant torturam servi pro arbitrio suo et extorquebant ab eo prædicationem eorum, quæ ipsi vellent ab eo prædicari, ipsique statuebant pro lubitu suo pretium servi torquendi, quantum scil. domino ejus reluendum esset, si contingeret, ut servus per tormenta luxaretur, aut debilitaretur, aut alio modo inutilis et inhabilis fieret operis postmodum præstandis. *Valuers, estimators of their own profits* *A.* 133, 18. = secundus æstimator *L. ap. Harpocr.*

ἐπιτίμια caput, status civilis, jus in foro standi. ἐπιτιμίαν ἑτέρου ζητεῖν ἀφελίσθαι 230, 10. τὸ συνειλεγμένον εἰς ἐπιτίμιαν ἀργύριον. ad redimendum caput, seu integritatem famæ et jurium civilem recuperandam 329, 12. cui opponitur ἡ ἀτιμία. = φόνος committitur trium rerum ablatione, ἡ ψυχῆς, ἡ οὐσίας, ἡ ἐπιτιμίας *Æ.* 39, 42.

ἐπιτίμιον poena, vel mulcta. τὰ ἐπιτίμια τὰ ἐν ταῖς συγγραφαῖς ἀκέτινες. poenas in tabulis contractus consignatas dependisti 915, 1. προσφροντες τὰ ἐπιτίμια, ἔαν μὴ ἐκτίνωμεν 939, 27. poena istæc erat carcer. νόμοι καὶ κρίσεις πικρὰ καὶ μεγάλα ἔχουσαι ἐπιτίμια 229, ult. ἔνοχοι τοῖς τῆς προδοσίας ἐπιτιμίῳ 238, 11. = ἐπιτίμια ἑκατέρῳ ἴσα πεποιήκει *Æ.* 2, ult. ἐπιγράφειν τὰ μέγιστα ἐπιτίμια 3, 7. τοῖς αὐτοῖς ἐπιτιμίῳ ὥστο δεῖν ἐνέχεσθαι τὸν ἀστράτευτον καὶ τὸν λειοπύτα τὴν τάξιν 78, 41. = ταῖς πρὸς τὸν ἄρχοντα εἰσαγγελταῖς οὐκ ἔπεισι *I.* 42, 30. = ἔνοχοι τοῦ φόνου τοῖς ἐπιτιμίῳ ἦσαν *A.* 125, 33. 40. 126, 13. τῷ ἀρξάντι πανταχοῦ μεγάλα τὰ ἐπιτίμια ἐπικίπεται 128, 39. τῷ ἀμυνομένῳ οὐδὲν οὐδαμοῦ ἐπιτίμιον γέγραπται 128, 40.

ἐπίτιμος oppositum τῷ ἀτίμῳ, qui, capite non minutus, integro et pleno gaudet jure civili, statum in foro tuetur. αὐτὰ χρήματα ἐπίτιμα quorum bona non confiscantur, sed salva manent exsulis, ut de iis disponere pro lubitu possint. ἐξουσίαν εἶχον εἰς διοίκησιν τῶν ἰδίων, ut loquitur Harpocrat. v. ὅτι οἱ ἀλόγους ἐπ' ἀκουσίᾳ φόνος—634, 13. ἐπίτιμον ὄντα in functione honoris publici versantem 534, 15. = τοὺς ἀτίμους ἐπίτιμους ποιεῖν An. 10, 13. = μὴ ἡμᾶς ἀντὶ ἐπιτίμων ἀτίμους ποιήσῃτε L. 161, 16. ἡμῖν δὲ οὐ δώσετε ἡμᾶς αὐτοὺς ἐπίτιμους ὑμῖν γενέσθαι 159, 40. 104, 21. = ὀφείλων τῷ δημοσίᾳ κατὰ τῶν ἐπιτίμων γέγραπεν, οὐκ ἐξὸν αὐτῷ D. 105, 11.

ἐπιτομή τῆς κεφαλῆς, vulneratio scalpello et incisuris facta Æ. 60, ult.

ἐπιτρέπειν [subaudi τὴν δίκην, aut τὴν κρίσιν] arbitro causam disceptandam permittere 78, 18. ἴσῳ καὶ κοινῷ δικαστηρίῳ 85, 23. περὶ τῶν αὐτῶν ἑτέρῳ διατιτῇ 1020, 19. περὶ τῶν πληγῶν ἐπιτρέπειν ὃ ἐὰν καλέσωσιν Ἀθηναίων 1152, 14. ult. 1178, 13. κατὰ τοὺς νόμους ἐπιτρέψω 1244, 13. τοῖς εἰδόσιν ἐπιτρ. ἐβουλόμην 1274, 10. = ἐπιτρέπειν τινὶ τὸ πρᾶγμα διαγινῶναι Æ. 9, 30. ἐπιτρέπειν πόλει ἴση καὶ ὁμοία περὶ τῶν ἐγκλημάτων 65, 27. = εἶσαν καὶ ἐπέτρεψαν I. 110, 23. = πονηρῷ ἱατρῷ ἐπιτρεφθεὶς ἀπέθανεν. commissus in fidem curamque medicationis A. 126, 17. τῶν συμβουλευσάντων ἐπιτρεφθῆναι, qui ei auctores fuimus, ut corporis sui curationem pateretur medico permitti 127, 37. εἰ μὴ ἐπιτρέψαμεν (scil. αὐτὸν ἱατρῷ), ὑπ' ἀθεραπειας ἀν' ἐφ' διαφθαρῆναι 127, 38. βιασάμενος ἡμᾶς τῷ ἱατρῷ ἐπιτρεφθῆναι. (imo vero ἐπιτρέψαι) 128, 22. καὶ ἀνωμότοις ὑμῖν ἐπιτρέψαιμι περὶ τοῦ σώματος τοῦ ἐμοῦ διαψηφίσασθαι 130, 13. = ἐπιτρέπειν (scil. ποιεῖν ἢ βούλονται) An. 17, 40. = ἐπιτρέπειν τῇ τύχῃ περὶ αὐτοῦ L. 198, 7. τούτοις ὑμᾶς αὐτοὺς ἐπιτρέψατε 180, 40. τοῖς φίλοις ἐπιτρέψαι δίαίταν 893, 10. fr. 6, 4. ἐπιτρέψαν ἀνδράσιν, constituit tutores. Harpocr. in v. ἐπιτροπή. = μὴ ἐπιτρέπητε αὐτῷ D. 96, 25. ἀξίον γε τούτῳ παρακαταθέσθαι τὴν πόλιν καὶ ἐπιτρέψαι (subaudi, aut τὴν πόλιν, aut αὐτοὺς) κινδυνεύειν μέλλοντας 100, 31. constituere, de iudicibus, οὓς ἡ τύχη καὶ ὁ κλῆρος ὑπὲρ τοῦ δήμου δικάζοντάς ἐπέτρεψε. si bene habet ista lectio. pro, οἷς ἡ τύχη ἐπέτρεψε τὴν ἐξουσίαν τοῦ δικάζειν 110, 14.

ἐπιτρέχειν] μικρὰ ἐπιδραμοῦμαι breviter, paucis perstringam in tempora superiora recurrens 217, 7. cum studio, contentione, ardore currere, in rem involare, quo potiaris et aufferas. οὐκ ἀν' ἡγεῖσθ' αὐτὸν κἂν ἐπιδραμεῖν 831, 11. 859, 1.

ἐπιτρίβειν pessumdare, affligere. τοὺς ἀπέρους τῶν πολιτῶν ἐπιτρίβουσι. 260, ult. ἐπιτρίβει τοὺς ἥρσας κακῶς ὑποκρινόμενος 288, 20. = L. 135, 17.

ἐπιτριμνάρχειν imperium trierarchi ultra præfinitum a legibus et more tempus extrahere, continuare per menses adhuc plures, loco successoris cessantis. ἐπιτριμνάρχημένον ἤδη μοι τριῶν μηνῶν 1212, 27. ἤδη τρεῖς μῆνες ἐπιτριμνάρχητό μοι 1214, 7. 1216, 10.

ἐπιτριμνάρχημα productio trierarchalis imperii ultra terminos

legitimos 1206, 11. sumtus ab ejusmodi continuatore facti loco successoris. τὸ ἐπιτηρηράρχημα ἀποδιδόναι τοῦ χρόνου, οὐ ἑσπῆ-
λυσσα ὑπὲρ τούτου ἐπιτηρηραρχῶν 1223, 13.

ἐπιτριπτον κίναδος An. 13, 23.

ἐπιτροπεύειν] πότερον οὕτως ἐπιτροπευθεὶς τοῦτον τὸν λόγον ἀποδέξατο
παρὰ τῶν ἐπιτρόπων 829, 9. ἀποτίμημα τοῖς ἐπιτροπευμένοις καθο-
στάσαι νομίζων τῶν ἐπιτροπευόντων τὰ χρήματα 866, 2. ἐπιτροπεύσαι
et ἐπιτροπευθῆναι κατὰ τὰς διαθήκας 1112, 27. = ἐπιτροπεύειν τινὰ
tutelam alicujus gerere I. 51, 25. num bene Græce dicitur
ἐπιτροπεύειν διαταγῇ pro ἐπιτρέπειν? 54, 6.

ἐπιτροπή. id est ἐπιτρέψις, permissio, qua causa scil. arbitrio
judicis pedanei permittitur. πεισθέντες ὑπὸ τῶν παρόντων εἰς ἐπιτρο-
πὴν ἤρχοντο 897, 1. λύσαι βουλόμενος τὴν ἐπιτροπὴν. arbitrium,
causæ definitionem per arbitratum 897, 23. 898, 14. ἡ ἐπιτροπή
τούτῳ πρὸς Παρμένοντα τρίτον ἔτος γέγονε. jam tertius annus est,
ex quo lis hæc arbitro commissa sit 900, 1. = tutela I. — = ἐπι-
τροπῆς δικάζεται. gesta tutela L. fr. 15.

ἐπιτροπία gesta tutela, I. — = si bene habet ista lectio L. ap.
Dionys. Halic. in Isæo.

ἐπίτροπος (tutor) καὶ κηδεμὼν 988, 2. = τούτων ἅμα ἐπίτροπος καὶ
κύριος καὶ ἀντίδικος ἦν I. 51, 22. οὐ γὰρ εἶναι τοῖς ὄρφανόις κατὰ
τῶν ἐπιτρόπων (scil. λῆξιν vel λαγχάνειν) 86, 35. = εἰς τοὺς παῖδας
ἐπιτρόπῳ (pro τῶν παιδῶν) L. 894, ult. διὰ ταύτας τὰς ἀναγκαιότη-
τας οὐδὲν μᾶλλον προσήκειν ἐπιτρόπῳ γενέσθαι 894, 20. καὶ ταῖς
ἀδυνάτοις τῶν ἐπιτρόπων καὶ τοῖς δυναμένοις 906, 17.

ἐπιτυγχάνειν] εἰάν δ' ἄρα μὴ ἐπιτυγχάνητε τούτου. hoc si minus
consequamini 1168, 1. ἐπιτύχη τοῦ ἀγῶνος vinceret causam
1175, 16. opponitur in continenti εἰάν δ' ἄρα ἀποτύχη. δόξης ἐπι-
τυγχάνων 1490, 10. = ἐπιτυγχάνων μάχῃ, prospere pugnare Æ.
77, 16. = μετὰ τῶν ἐπιτυχόντων. cum vilissimo quoque, homine
de trivio arrepto, fortuito oblato I. 39, 25. = ἐπὶ τῶν πραγμά-
των ὑπὸ τῶν ἐπιτυχόντων (pro simpliciτυχόντων) ἐπιβουλεύεται. ab
hominibus mediocribus, contemnendis A. 115, 1. = ἐπιτυγχάνειν
τινὶ occurrere pro ἐντυχῇ. L. 121, 10. ἐπιτυχίτην αὐτῷ βαδίζοντι
136, 22. τοὺς παῖδας ἐπιτυχόντας ἐκβεβλημένῳ βιβλίῳ 902, 1.

ἐπιφαίνεσθαι repente intervenire rei, quæ fit, impediendi ergo
522, 9.

ἐπιφανειάν τινα ἐποίησεν. *is made some show* I. 64, 34.

ἐπιφανής] τοὺς ἐπιφανοστάτους τῶν ἐξαμαρτανόντων εἰάν τιμωρῆσθε,
πάντες πύσσονται L. 140, 37. = Ly. 149, 28.

ἐπιφέρειν] τὴν ἐπιτολίαν τοῖς αὐτοῦ πασι καὶ τῷ γένει ἐπενεγκόμε-
νος. dedecus, culpam, poenas et pestem perjuri consciscens —
to bring upon his children 642, 24. ἐπιφέρειν αἰτίαν. conferre,
imputare 692, 13. 899, 21. ἐπιφέρειν ὄπλα inferre 977, 7. ἡ
μήτηρ μου τάλαντον προίκα ἐπενεγκαμένη secum in domum afferens,
vel inferens 1014, 4. 22. ἐπενεκεῖν δόρυ ἐπὶ τῇ ἐκφορᾷ in exae-
quius proferre, præferre hastam 1160, 14. ἐπιφέρει [scil. ἐκ'
ἐμὶ] conjicit, intorquet. προφάσεις ἀπέποιος τινὰς καὶ ὑπονοίας καὶ

αἰτίας ψευδείς 1177, 15. 1309, 1. 1350, 18. τῆς ἀσελέχτου νῦν ἐπενεχθείσης αἰτίας 1471, 11. 1475, 27.=ἐπιφέρειν τοῖς νόμοις τέχνας *Æ.* 58, 33. ἐπιφέρειν ψεύδος 59, 21. διὰ τοὺς ἐπιφερομένους αὐτῷ κινδύνους 77, 5. ἐπιφέρεσθαι πολὺ χρυσίον de uxore bene dotata, quæ magnam pecuniam secum in domum mariti affert 78, 18.=edere nomen alicujus, indicare μηδὲ ἐχόντων τούτων ἐπενεγεῖν (scil. τούτον vel τούτου τὸ ὄνομα) παρ' οὗτο εἰλῆφαι *I.* 82, 16. ἵνα μηδεμίαν ἡμῖν ἐπιφέρωσιν αἰτίαν in nos conferant. to charge us 63, 16. τὰ θάνατα ἐπηνεγκα scil. ἐπὶ τὸν τάφον, vel ἐπὶ τὸ μνημεῖον 73, 25.=ὁ φόβος τῶν ἐπιφερομένων κακῶν. impendentium, ingruentium *A.* 115, 30. ὡς οὐκ ἀληθῆ τὴν αἰτίαν ἐπέφερον (scil. ἐμοὶ) ἢν φοντο (scil. ἀληθῆ εἶναι, vel ποιήσιν ἀληθῆ δοκεῖν) 134, 7. 136, 1.=ἐπιφέροντες διαβολὰς τοῖς ἑμοῖς ἐπιστηδύμασιν προσηκούσας *L.* 115, 38. οὐδὲν ἐπιφερομένην nil dotis secum afferentem, in domum mariti inferentem 153, 12.

ἐπιφημίζων τοὺς θεοὺς πράττειν τι 495, 10. prætexens honestum et speciosum deorum nomen.

ἐπίφθονός ἐστιν invidia publica ardet 981, 25.=ἐπιφθονώτατον, turpissimum, invidia, odio, detestatione, dignissimum *Æ.* 59, 26.=ἐπίφθονον πρᾶγμα ποιῶν *I.* [22, 28.]

ἐπιχαίρειν [scil. κακοῖς ἀλλοτρίοις] malis alienis illætare 126, 19. 558, pen.

ἐπίχαρτος homo tam miseræ sortis, ut de malis et sordibus ejus inimici lætentur, vel lætari possint. μὴ ὑπερίδῃτέ με καὶ τὰς ἑμαυτοῦ θυγατέρας τοῖς ἑμαυτοῦ δούλοις καὶ τοῖς τούτων κόλαξιν ἐπιχάρτους γενομέναις 1127, 11.

ἐπίχειρα, merces, præmium, redhostimentum. μὴ γῆρας καὶ φυγὴν ἐπίχειρα τῶν ὑπὲρ ὑμῶν πεπονημένων ἔχων 1484, 4.=τὰ ἐπίχειρα ἔχει, ὣν ἦν ἀξία dignam facinore tulit mercedem *A.* 113, 32.

ἐπιχειρεῖν τινι insidiari, adoriri 179, 8. dicitur etiam ἐπιχειρεῖν τινι 179, 15. Μαγάρους ἐπιχειρεῶν 248, 14. ἐκ τούτων ῥαδίας τοῖς λοιποῖς ἐπιχειροῖα πρᾶγμασιν 234, 17.=ἀπεικάζειν με Διονυσίῳ ἐπιχειρήσας *Æ.* 29, 22.=μηδὲν ἀφελούμενον οὕτως ἀδίκῳ πρᾶγματι ἐπιχειρῆσαι *I.* 110, 13.=οὐ πρότερον ἐπιχειροῦσιν *A.* 115, 7. θερμότερον ἐπιχειρεῖν 115, 30. ὁμως δὲ καὶ τοῦτο (si bene sic habet, pro τούτῳ) ἐπιχειρητέον 116, 40.=οὐδ' ἐπιχειρήσαντες ne conati quidem *An.* 26, 13. κτείνων ἀποθάνῃ ἢ ἐπιχειρεῶν 13, 17.=ἐπιχειρεῖν τοιούτοις ἔργοις *L.* 109, 23. 28. οὐκ ἂν ποτε ἐπιχειρήσαι, οὐδὲ τολμῆσαι, ἅπερ οἱ κτηνῶτατοι καὶ ἀδικοτάτοι ἀνθρώποι ἐπιχειροῦσι πράττειν fr. 2, 3.

ἐπιχειροτονεῖν] ἐπειδὴν ἐπιχειροτονητε τὰς γνώμας 48, 17. εἰρήνη ἐπιχειροτονηθεῖσα. suffragiis approbata, rata habita 235, 9. ἐπιχειροτόνησεν ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος [scil. τὸ ψήφισμα] 261, 17. τοὺς δὲ προέδρους ἐπιχειροτονεῖν ἐπάναγκας. plebis voluntatem χειροτονία significatam insequente suo assensu comprobare, et confirmare 712, 25.

ἐπιχειροτονοῖα νόμων solennitas, qua leges, seu novæ, seu vetustæ restauratæ, voluntate plebis in suffragia missæ, ratæ ju-

bebantur esse 706, 7. ἀπεχειροτονήθη τῶν ἐπεχειροτονησάντων οὐσῶν in suffragatione, in comitiis 1330, 17. εἰάν τις τῶν προέδρων δῶν τινη τὴν ἐπιχειροτονίαν ejus causa mittat in suffragia 716, 19.

ἐπιχάριος οὐκ ὦν, οὐδ' ἐγγενὴς ἡμῖν Æ. 31, 15. ὅθεν καὶ τὴν πονηρίαν οὐκ ἐπιχάριός ἐστιν, quapropter etiam nequitia ejus nequitiam nostris hominibus cognatam multum excedit 78, 25.

ἐπιψηφίζειν suffragandi copiam facere et suffragia colligere atque dinumerare erat τοῦ ἐπιστάτου principis prytanum. δ ταῦτα ἐπιψηφίζων ἐπιστάτης 596, 4. μὴ εἰσάγειν περὶ τούτων εἰς τὸ δικαστήριον, μηδ' ἐπιψηφίζειν τῶν ἀρχόντων μηδένα 717, 22. 746, 23. 749, 2. ἐπιψηφίζεσθαι post vetustius aliquod decretum novum ferre, quo illi aut toti, aut ex parte obrogetur 378, 27. = ἐπιψηφίζειν τοὺς προέδρους τὰς γνώμας Æ. 36, 27. ἐπιψηφίζειν, suffragia colligere 64, 15. 71, 7. 41. = A. 146, 40. = An. 10, 34.

ἐπόγδοος] δανεισάμενοι πεντήκοντα μνᾶς ἐπὶ τόκον—ἐπόγδοον. ut de singulis quibusque minis octoni oboli fœnoris menstrui darentur 1212, 2. claris verbis exponit ipse orator p. 1250, 20. ἐπὶ ὀκτῶ ὀβολοῖς δανείσαντι τὴν μνᾶν μηνὸς ἐκάστου. ita ut 50 minæ tulerint fœnoris annui 600 drachmas, seu 6 minas. fuit ergo hæc proportio fœnoris annui ad totam sortem, ut 6. ad 50. seu 12. ad 100.

ἐποικοδομεῖν] τειχίον παλαιὸν ἐπακοδόμησε 1278, 27.

ἐπομβρία, imber, nimbus, procella 1274, 22.

ἐπομύναι] ἐπόμνυμι Δία, Ποσειδῶ etc. 747, 12. = ἐπομύναι et δμύναι differunt; hoc est, jurejurando aliquid asseverare; illud jus suum jurandum jam dictum confirmare obtestatione deorum, qui sacramentis præsent, vindices et ultores. ὁμόσας μὴ λαβεῖν δῶρα, μήτε λήψεσθαι, καὶ ἐπομόσας τοὺς ὀρκίους θεοὺς Æ. 16, 16. Ἐστὶν ἐπώμοσε τὴν βουλαίαν 34, 9.

ἐπονείδιστον ἤδη τὸ πολιτεύεσθαι παρὰ τοῖς ἐπιεικέσιν ὑμῶν ἐστὶ 806, 6. = I. [27, 50.] = Ly. 167, 17.

ἐποπτεύειν] τὴν δὲ ταῦτα ἐποπτεύουσιν καὶ φυλάξουσιν δύναμιν 168, 13.

ἐπόπηγος] ὥσπερ ἐπόπται τῶν στρατηγουμένων 47, 4.

ἐπορχεῖσθαι canticum saltatione prosequi, tripudiis concelebrare. ἐπορχούμενος ὕψις ἀττης 313, 26.

ἐπος] ἄλιον ἐπος ἐκβαλον, irritum verbum projecit Æ. 20, 13.

τοὺς ἐπὶ ἐπὶ Θήβας L. 191, 26. sub. στρατεύσαντας.

ἐπτακόσια στάδια ἀπὸ τῆς πόλεως γενέσθαι τὸν πόλεμον ἐποίησε 304, 12.

ἐπωβελία multa pecuniaria reo in causa pecuniaria condemnato pendenda, par toti summæ, quæ ab actore peteretur. τὴν ἐπωβελίαν ὀφλήσω, μνᾶς ἑκατὸν 834, 25. locus hic est classicus. Petebat Demosthenes ab Aphobo, tutore suo, nomine male gestæ tutelæ, et lacerati patrimonii sui, decem talenta. quæ decem talenta æquivalent 600 minis. Jam si causa caderet Demosthenes, non solum decem illa talenta, seu 600 minas

amitteret, sed præterea quoque sextam hujus summæ partem; hoc est 100 minas, multæ nomine dependendas haberet. τὴν ἐπωβελίαν κινδυνεύειν 835, 14. 841, 22. 880, 9. 1103, 15. ἐξακοσίας καὶ δέκα δραχμὰς ἐπωβελίαν 1251, 2. ergo tota summa, de qua contendebatur, erat 3660 drachmæ, seu 36 minæ cum 60 drachmis 1284, 2. = ἐπωβελίαν προσόφλαιν καὶ ἄλλην ὕβριν Æ. 23, 25.

ἐπαρδῇ] ταῦτα τὰ φάρμακα καὶ τὰς ἐπαρδὰς carmina, quibus incantandis morbi depellerentur λαβὼν παρὰ τῆς θεραπαίνης 793, pen. = ἐπαρδὴν ἀκροᾶσθαι Æ. 81, 30.

ἐπανυμία cognomen, deridiculi et joci causa adscitum vel additum alicui, nomen castrense, a nickname. ἐπανυμίας σφίσιν αὐτοῖς πεποίηται 1261, 16. = Μαργίτην Ἀλεξάνδρῳ ἐπανυμίαν (Demosthenes) ἐτίθετο Æ. 76, 24.

ἐπάνυμος] qui nomen alicui de se dat, vel communicat. οἱ ἐπάνυμοι decem heroes, e quorum nominibus decem tribus, totum populum Atheniensem conficientes, appellatæ erant. πρόσθεν τῶν ἐπανύμων ἐκτιθέναι τοὺς νόμους 705, 19. 707, 13. τῷ ἐπανύμῳ τῆς ἑαυτοῦ φυλῆς 1326, 9. b) cognominis, qui cum altero commune nomen gerit, aut ex ejus nomine ductum. μὴ κατασχὴν ταύτην [scil. τὴν Δίην] ἧς ἐπάνυμός ἐστι. according to which he is named, δικαστῆς 773, 2. ἦρας ἀρχηγέτης, οὗ ἐπάνυμοι ἐστὶ 1072, 25. = αἱ ἐν τοῖς ἐπανύμοις ἔξοδοι Æ. 50, 38. ἐν σανίσιν ἀναγεγραφότας ἐκτιθέναι πρόσθεν τῶν ἐπανύμων 59, 11. = ἔμπροσθεν τῶν ἐπανύμων I. 54, 40. = τοὺς νόμους ἐκτιθέναι πρὸ τῶν ἐπανύμων An. 11, 28. = ἐπάνυμος τῶν πατρῶων ἱερῶν Ly. 151, 11. est Minerva.

ἐρᾶν] ἀδιαφθόρως ἐρᾶσθαι Æ. 19, 19. ἐρᾶν σωφρόνας 21, 28. = μὴ ἐρῶντι χαρίζεσθαι L. ap. Philostratum. ἐρᾶν αὐτῆς προσποιησάμενος οὕτω διέθηκε fr. 2, 7.

ἐρανίζειν cum dativo stipem alicui conferre, et translate operam navare. ἐφ' οἷς ἐρανίζει τοῦτοις τοῖς περὶ αὐτόν. ob eam operam, [mentiendi puta et calumniandi, et insontes vexandi] quam satellitibus suis præstat 999, 24. cum accusativo exigere, corrogare stipem. τοὺς φίλους ἐρανίσας collaticia stipe ab amicis collecta 1484, 2. = ἐρανίζειν στεφάνους καὶ κηρύγματα ψευδῇ Æ. 60, 4. = πολλοὺς (nisi potius πολλοῖς leg. est) ἐρανίζοντα me solere multos contributionibus vel largitionibus pecuniariis gratuitis sublevare A. 117, 33.

ἐρανιστής L. ap. Harpocr.

ἐρανος] Erant Athenis collegia seu corpora civium, inter se in societatem cœuntium, ad necessitates amicorum pecuniis collaticijs sublevandas, quæ pecuniæ aut sine fœnore credebantur amicis obærat, quo creditoribus satisfacerent, olim aliquando pro ipsorum commoditate reddendæ, cum ad meliorem fortunam redissent, sive prorsus gratuito donabantur, ut virgines e. c. dote carentes possent cum dote elocari, aut viduæ orphanive honeste ali. *pious foundations, or contribution-chests, to help the necessitous out of their distresses. Fisci ad pias*

comas. unde multas scite excogitatas sententias et comparationes duxit orator, et tam crebro usurpavit, ut earum elegantia ipse fuisse delectatus, earumque usurpationem affectasse videatur. πληροῦν ἔρανον dicitur, et πληρωτῆς ἔρανου, collector, qui collationes a debentibus exigit. ὥσπερ ἂν εἰ ἔρανόν ἐκάθησθε πληρωσάτω 776, 7. καλὸς ἔρανος χάρις δικαία. a *pretty contribution, or a reputable spare-penny*. quam reponas tibi velut in arca, usurus olim, cum ipse tute indigeas 1491, 1. ἔρανος πολιτικὸς καὶ κοινός (a *loan-chest, to which all and every citizen, without exception, contribute their part*.) ἐστὶ πάνθ' ὅσα, ταξάντων τῶν νόμων, ἕκαστος ἡμῶν ποιῇ. refunduntur enim sui cuique numi, iidem, quos intulit, sive probi fuerint, sive mali commatis 776, 10. h. e. mercedem quisque fert facinorum suorum naturæ eorum parem. διτάλαντον εἶχεν ἔρανον δωρεὰν duo talenta pecuniæ ab amicis collatæ tulit, nomine doni gratuiti, quod refundere non deberet 329, 16. ergo erant alii ἔρανοι ab iis, qui accepissent, collatoribus rursus repræsentandi. ἔρανον ἀποδοῦναι rependere, refundere, *to repay*. τοῦτω τὸν αὐτὸν ἔρανον ἐνεκεχειρήκαμεν ἀποδοῦναι *to pay him with his own money* 1348, 3. συλλέγειν 1249, pen. τάργυριον, ὃ παρὰ τῶν ἑραστῶν ἐδασμολόγησεν, ἔρανον εἰς τὴν ἐλευθερίαν συλλέγουσα redimendæ libertatis ergo 1355, 3. φέρειν. τοῖς γονεῦσι τὸν ὀρισμένον ἔρανον, καὶ παρὰ τῆς φύσεως, καὶ παρὰ τῶν νόμων, δικαίως (in *properly full measure*) φέρειν, καὶ ἐκόντως ὑποτελεῖν 142, 1. ἐγὼ γὰρ οἶμαι πάντα ἀνθρώπους φέρειν ἀξιοῦν παρ' αὐτῶν εἰς τὸν βίον αὐτοῖς ἔρανον παρὰ πάνθ', ὅσα πράττουσιν 547, 9. 574, 11. εἰσφέρειν. χιλίας δραχμὰς αὐτῷ ἔρανον εἰς τὰ λύτρα εἰσόισοιμι 1249, 11. εἰ μὴ τῆς ἡμῆς εὐνοίας τοῦτον ἂν σοι κάλλιστον ἔρανον εἰσενεγκεῖν ᾤμην 1217, 14. ἔρανους λέλοιπε πλείστους *he quitted many cluods, or he remained in arrears to them, did not pay his quota* 821, 14. = ἔρανον συστήσειν ἐπηγγέλλετο, conciliare alicui societatem amicorum, qui pecunia sua collatitia ejus necessitates sint sublevaturi Æ. 33, 27. ὥσπερ ἐκ τῶν ἔράνων τὰ περιόντα νειμάμενοι 89, 30. = ἐξ ἔράνων ὀφλήματα εἰσενεγμένα I. 88, 28. = ἔρανους συνείλεται L. fr. 2, 5. εἰκοσίμωτος ἔρανος fr. 9. = τοὺς ἔρανους διενεγκεῖν. contributiones pecuniarias alias aliis in locis, aliosque ad usus dependere Ly. 150, 38. ἔρανον εἰς τὴν σωτηρίαν εἰσενεγκεῖν 168, 18.

ἑραστῆς 1402, 6. 20.

ἑρατὸς] πόλεμον, ὃς πολλῶν ἑρατὴν ὥλεσεν ἡλικίαν 422, 16. = amabilis Ly. 163, 15.

ἐργάζεσθαι laborare, molestum laborem corpore peragere. τοῖς ἐν τοῖς ἔργοις metallifodinis ἐργαζομένοις 1048, pen. laborando efficere, parere. τὰ ἐπιτήδεια, necessaria alimenta, ταύτην ἐργασομένην καὶ θρέψουσιν τὴν οἰκίαν 1358, 12. τῷ γὰρ εἰκάσειε τις θνητῶν, ὃ ἀθάνατον ἐργάζεται inicit πόθον τοῖς ἰδοῦσι 1404, 18. facere, patrare, ut facinus. ἄξια θανάτου ἐργαστο αὐτῷ εἰς ἐμὲ. in passivo. quod est inventu rarius 1252, 20. rem familiarem

exercenda negotiatione, h. e. emendo et vendendo, præsertim per mare, item arte cambiali, credendis in fœnus numis, seu terrestri, seu maritimo fœnore, *in bottomry, through trade and brokerage by sea and land*, augere, quæstum facere. μέτρια δ' ἔχων, τούτοις πειρῶμαι ναυτικοῖς ἐργάζεσθαι 893, 24. αἱ ἐμπορίαι τοῖς ἐργαζομένοις οὐκ ἀπὸ τῶν δανειζομένων, ἀλλ' ἀπὸ τῶν δανειζόντων εἰσι 922, 10. ἐργαζόμενοι χρήμασιν ἀνθρώποι. pecuniis elocandis in fœnus et permutandis quæstum facientes 957, 27. μίσθωσιν οὐ φέροντες, ἀλλ' αὐτοὶ αὐτοῖς ἐργαζόμενοι, πάντες ἀπώλονται. *who rented not a strange bank, but occupied their own, on their own account, at their own risk* 960, 8. εἰργασται πλείων καὶ κινδυνεύων ipse suo corpore incerta marium periclitando et molestias itinerum maritimorum tolerando, negotiatione ultra mare, nonnihil emolitus est 982, 7. ὑπῆρχεν αὐτοῖς ἐργάσασθαι τῷ αὐτῷ ἀργυρίῳ δις ἢ τρίς. *with the same capital to make money twice or thrice over* 1292, 3. εἰργασμένοι πολλὰ χρήματα παρὰ τὴν σιτηγίαν 1293, 8. ἐργάζεσθαι ξένῳ οὐκ ἔστιν ἐν τῇ ἀγορᾷ 1308, 9. quæstum meretricium facere. εἰργάζετο τῷ σώματι μισθαρνοῦσα τοῖς βουλομένοις αὐτῇ πλησιάζειν 1351, 21. 1352, 11. ταῦτα γεωργεῖ, ταῦτα ἐργάζεται hinc quæstum facit, his artibus vitam sustentat, ut colonus ex agricultura, sive ut negotiator e mercium distractione 794, 22. ἀνθρώποις ἐν ἐμπορίᾳ ὅν *Change καὶ χρήμασιν and with exchange of money ἐργαζομένοις to exercise their trade* 957, 27. πολλοὶ τῶν κατὰ θάλατταν ἐργάζεσθαι προαιρουμένων 1297, 8. ἐργάζεται [pro ἐνεργάζεται] τοῖς ἀκούουσιν ἰσχυρὰν ὑπόληψιν. v. locum Stobæi sub v. διαβολή. = quæstum exercere *Æ.* 85, 21. = ζημίαν εἰργασμένος. *who has incurred a penalty* I. 58, 19. = τὴν οὐσίαν οὐ δικαζόμενον, ἀλλ' ἐργαζόμενον κεκτημένον. quæstu honesto, exercitatione rei rusticæ, aut negotiationis per mare A. 117, 34. = ἐργασάμενοι ἔργον τοιοῦτον An. 14, 34. βίον victum quærere 18, 42. τὴν πάλιν ἀγαθὸν τοσοῦτον 21, 8. 40. ἀξία μεγάλων ἀγαθῶν ἐργάσαντο ὑμᾶς ἐκείνοι 21, 19. πολλῶν αὐτῷ κλαυμάτων ἀξία εἰργασται 34, 15. = ἐργάζεσθαι τὸ περὶ τὰς μορίας χωρίον aratro solum exercere L. 110, 28. ἐργασαμένου κατ' ἐμπορίαν πολλὰ χρήματα ingentes divitias cum a negotiatione conquisivisset 894, 12.

ἐργασία. quæstus, opificium, quo exeroendo victus paratur. *trade, occupation.* ἵνα μὴ τὸ πρᾶγμα ὥσπερ ἐργασία τις ᾗ 503, 17. ἐργασία καὶ δυναστεία 772, 1. ἐργασίαν τῆς τραπέζης μισθοῦσθαι. a domino mensæ argentariæ certa mercede annua veniam redimere, mensam illam exercendi 946, 3. ἐργασία exercitatio operis metallici. *of a forge* 976, ult. ἵνα ἐργασίας ἀφανῆς διὰ τῆς τραπέζης ποιῆται. ut pecunias suas cœco fœnore per mensam Phormionis exercere possit, eoque modo quæstum faciat, sine ullo impendio (*since property in circulating money paid no tax to the public chest, who could know what any person possessed in property of that description*) neque necesse haberet

pecunias suas bonis immobilibus mutare, de quibus certa vectigalia aerario publico erant dependenda 1121, 17. αἱ τῶν ἄλλων ἀδικημάτων καταφυγαὶ τούτοις εἰσὶν ἐργασίαι. praesidia adversus reliqua injuriarum genera his sunt provincia, h. e. fundus vectigalibus uber 1342, 23. ἀνέστησεν αὐτὴν ἀπὸ ταύτης τῆς καλῆς ἐργασίας. a quæstu meretricio. *he married her out of a brothel* 270, 15. ἐγὼ πολὺν ἤδη χρόνον ὦν ἐπὶ τῆς ἐργασίας τῆς κατὰ τὴν θάλασσαν 893, 20. οἱ περὶ τὰς ἐργασίας ταύτας ὄντες. versantes in ista pecuniarum fœnebri negotiatione 953, 18. τὸ μὲν κτῆμα, *property consisting of real estates*, ἀκίνδυνόν ἐστιν, ἡ δ' ἐργασία *traffic in money* προσόδους ἔχουσα ἐπικινδύνους 948, 1. ἔχων τό τε δάνειον *the capital borrowed from us*, καὶ τὴν ἐργασίαν *and the money which had been made by that capital* 1283, pen. = mercaturæ exercitatio Ly. 154, 44. 155, 11. γίνεσθαι ἐπ' ἐργασίας. quæstum exercere 155, 18. = ἐργασία τῆς λογογραφίας. quæstus De. 179, 26.

ἐργαστήριον collegium improborum factiosorum hominum ad pestem, seu publicam, seu privatorum quorundam, congressum, conspiratum. *a gang, a kennel*. ἐργαστήρια μοχθηρῶν ἀνθρώπων συνεστηκότων ἐν τῷ Πειραιεῖ ad pestem negotiatorum 855, 1. 978, 6. κατασκευάσας μετ' αὐτοῦ ἐργαστήριον συκοφαντῶν 995, 8. 1010, 24. qualis erat globus ille, quem nuper latro quidam literarius, nunc extinctus, secum trahebat, in schedis suis concacatis totam Germaniam longe lateque persultans et omnia terrore famaue sui permiscens. b) lupanar, ubi scorta corpore æra merent. vel popina, ganea. ὀπίσαι ἐπ' ἐργαστηρίου κάθονται 1367, 25. 27. ἐν ἐργαστηρίῳ τετραμμένον ἐκ παιδὸς 1486, 7. = ἡγεμὼν τοῦ ἐργαστηρίου, magister servorum, servus primarius officinæ Æ. 14, 2. ἐργαστήρια δύο ἐν τοῖς ἀργυρείοις 14, 27. = I. 40, 11. = L. 120, 44.

ἐργάτης] οἱ περὶ τὴν γαργυρίαν ἐργάται 933, pen. ἐργάτην ἄνδρα καὶ ἀκριβῶς τὸν βίον συνειλεγμένον 1362, 11.

ἐργμα] πλουτοῦσιν ὃ ἀδίκους ἐργμασι πειθόμενοι 422, 7.

ἐργολαβεῖν aliquid, habere et facere sibi provinciam quæstuosam. quæstum ex aliqua re facere 608, 12. 750, 21. ἐργολαβῶν αὐτῷ mercenariam operam ei locans 784, 25. ἐργολάβηκεν αὐτὸν ipse semet ipsi fecit provinciam, vendidit operam suam spe lucri 885, 11. ἐργολαβῆ καὶ καθυφίη τὰ τῆς πόλεως. jura, vectigalia, bona, fundos reip. suum vertat ad quæstum, eaque vendat et prodāt 1323, 22. ἐργολαβοῦσι κατ' ὁμῶν εἰς ὑποδοχὴν (in expectation) πραγμάτων, ὧν διαψεύσειεν αὐτοὺς ὁ λογισμὸς 1482, 26. = Æ. 24, 37. ἐργολαβοῦντος σοφιστοῦ ἐγκώμιον 42, 41. ἐργολαβεῖν ἐν τοῖς κηρύγμασιν, renunciationes publicas coronarum sibi tributarum habere provinciam, seu opificium quæstuosum, quo alliciat et contrahat greges operam ejus conducentium 58, 26.

ἐργον] οὐ λόγους ἐροῦσι μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐργον δεικνύναι ἔχουσιν 21, 17. οὐτ' ἐπὶ τοῖς ἐργοῖς, οὐτ' ἐπὶ τοῖς ἰδίῳις ἔωμενοι διατρίβειν.

quibus negatur hoc, ut seduli possint exercitationi suorum cujusque operum vacare, e. c. rusticæ rei, negotiationis, fabricarum omnis generis, neque ut quieti teneant quisque sua possideantque, ut domicilia, fundos, pecunias, uxores, liberos, cognatos 22, 25. ἀπ' αὐτῶν τῶν ἔργων κρίναντας 25, ult. τῶν ἔργων τῶν ἀργυρείων οὐκ ἐπιθυμῶν 100, 27. τὰ δ' ἔργα τὰ ἀπὸ τούτων οὐδαμοῦ ἀξία τῆς πόλεως 176, 1. τὰ ἔργα ἡμῶν ὅπως ἀξία τῶν προγόνων ἔσται σκοπῶμεν, μὴ τοὺς ἀπὸ τοῦ βήματος λόγους 189, 26. τὰς βλασφημίας ἔργῳ μετὰ καλῆς δόξης ἀπολύσασθαι 191, 10. τὰ ἔργα τῶν ὑπὲρ ὑμῶν πόνων ὑπέμεινα non jacto solummodo verborum vanitate labores pro vobis reapse non toleratos, sed ipsas eorum veritates, vera itinera terra marique peracta, vera frigora, veros æstus, veros terrores, veras vigilias, vera discrimina pro vestra salute toleravi 281, 7. ἔργον negotium molestum 716, 21. fœnus e pecuniis credito datis, seu fœnori elocatis, rediens. *the interest* 816, 16. ἰάν τις συντιθῇ τό τ' ἀρχαῖον *the principal* καὶ τὸ ἔργον τῶν δάδεκα ἐτῶν. *12 years' interest* 819, 2. ἔργα res arte et manibus confectæ 820, 2. ἐπ' ἐργαστηρίῳ ἐν τοῖς ἔργοις argentifodinis τοῖς ἐν Μαρωνείᾳ 967, 17. τοῖς ἐργαζομένοις ἐν τοῖς ἔργοις 1039, 18. 1044, 9. 17. 1046, 2. = λεπτὰ ἔργα (subtili arte texta aut suta vestimenta aut ornamenta muliebria) εἰς τὴν ἀγορὰν ἐκφέρουσιν γυναῖκα *Æ.* 14, 3. ἀπορεῖν εὐχαίμην τοιούτων ἔργων ἐν τῷ λόγῳ 22, 41. εἰσηγητὴς καὶ διδάσκαλος ἔργων 24, 28. ὑμέτερόν ἐστιν ἔργον πρὸς ταῦτα ἀντιτετάχθαι, obistere, repugnare, in acie quasi contra stare 25, 8. ἀφστάναι πολὺ τῶν τοιούτων ἔργων 28, 13. προσδοκίας τῶν ἔργων εἶναι ἀπαιτεῖν 52, 10. ἀπείναι ἐπὶ τῶν ἰδίων ἔργων, abesse a foro et judiciis, propter negotia domestica 54, 41. ἐπιστάτης τῶν δημοσίων ἔργων 55, 41. ἐπιστάται πάντες ἔργων (scil. δημοσίων) ἡγεμονία χράνται δικαστηρίου 56, 1. ἐπιμελησομένους τῶν ἔργων ἐπὶ τὰ τεῖχη 57, 39. ἐπιστάται δημοσίων ἔργων 58, 4. μακρότερον λόγου ἔργον ἡγοῦμαι, rem habeo longiorem, copiosiore, quam quæ possit a me oratione enarrari 60, 41. παραβάλλων αὐτῷ τὰ τῶν προγόνων ἔργα 81, 3. ὄνομα ὁμοιον εἶναι καὶ τὸ ἔργον, perinde mulctatos esse, qui accusarentur, atque qui fecissent, et rei peracti essent 81, 23. ἔργον, veritas ejus, quod asseveratur, res ipsa. αἰσχρόν ἐστι τὸν αἰτιώμενον οὐκ ἔχειν ἐπιδειξαι τῆς αἰτίας τὸ ἔργον 86, 22. ἀπτεσθαι τῶν ἔργων 87, 35. βαρύτερον τῶν ἔργων, ὅν πεπόνθατε, τὸ ἀκρόαμα γίγνεται 88, 16. ἀπέχοντες τὸ πλεῖστον τοῖς ἔργοις 89, 14. περιποιεῖται αὐτὸ μόνον τούνομα τῆς δημοκρατίας, τὸ δ' ἔργον ἐτέροις παρακεχώρηκεν 89, 29. σαφῶς πάνυ καὶ διαρρηδὴν *ἔργῳ μαρτυροῦντες 14, 5. = θεωρεῖν χρῆ τὴν ἔννοιαν ἐκ τῶν ἔργων μᾶλλον *I.* 36, 28. εἰς τὸ ἐργαστήριον ἰὼν Θήβαζε εἰς τὰ ἔργα ad spectandum operas, vel opera, sive sunt rustica, sive metallica 40, 10. ὡν τὸ ἔργον, quæstus, redditus a sorte redeuntes, *interest*, ἐπ' ἐννέα ὀβολοῖς, at 9 obols or 1½ drachms paid monthly for every mina 88, 24. = οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι τοῖς ἔργοις τοὺς λόγους ἐλέγχουσι *A.*

139, 23. 147, 7.=σημεία ἀπὸ τῶν ἔργων An. 22, 44. παρέχειν τοὺς μὲν λόγους δημαγωγῶ, τὰ δὲ ἔργα τυράννου 32, 37. τοῖς ἔργοις ἐναντιοῦσθαι, ἀφ' ὧν ἂν εἰρήνη γένηται 23, 33.=οὐδὲ γὰρ ἐνὸς ἔργον κατηγοροῦ, οὐδὲ δυοῖν ἐστίν, ἀλλὰ πολλῶν L. 129, 26. εἰρήνην ἦλθε φέρων, ἣν ἡμεῖς ἔργῳ μαθόντες ὄγνωμεν 131, 2.=ἔργα functiones militares in pugna. ἐπὶ τὰ ἔργα ἀπέναι D. 100, 20.

ἐρεθίζειν τὰς τῶν σπουδαίων ἀνδρῶν διανοίας 1411, 9.=τὰς φιλοτίμους καὶ λίαν ὀξείας ψυχὰς ἐρεθίζοντες Æ. 52, 1.

ἐρείπειν, dejicere, demoliri, ἐρείπειν πύργον πόλεως ἰλόντες Æ. 69, 23.

ἐρέπτειν vel ἐρέφειν tegere domum tecto. Λασθένης ἤρεψε τὴν οἰκίαν τοῖς ἐκ Μακεδονίας δοθεῖσι ξύλοις tignis Macedonicis, gratuito ipsi donatis 426, 1.

ἐρεῦθειν γαίαν ὀμοίαν, sanguine inficere solum idem Æ. 20, 19.

ἐρευνᾶν τὸ γραμματεῖον 788, pen.=A. 133, 1.

Ἐρχεσθῆναι (pro Ἐρχεσθῆναι) 1397, 18.=Ἐρχθῆς φυλὴ A. 142, 32.

ἐρήμη] τὴν ἔρημον [quod pro ἐρήμῃ h. l. est usurpatum] δεικνύοντα [scil. δίκαιαν, aut δίκην] pronunciassse adversus Midiam, ex titulo contumaciæ, quippe qui die dicta in judicio non comparuisset, vadimonium deseruisset 542, 4. ἐρήμην αὐτοῦ κατέγνω τὴν δίκαιαν 903, 8. ἐπιδημοῦντος τούτου καὶ οὐκ ἀπαντήσαντος πρὸς τὸν δαιτυγῆν, ἐρήμην κατεδίητησεν 1013, 21. εἶλον ἐρήμην· οὐ γὰρ ἀπῆντα 540, 22.=ὑπερήμερος ἐγένετο γνώμη δικαστηρίου ἐρήμην καταδικασθεῖς L. ap. Athenæum ad fin. l. 13. v. proxime post in ἔρημος.

ἐρημία] ὅσας ἀπαντες ὁρᾷτε ἐρημίας ἐπειλημμένοι 36, 3. 174, 10. ἐπὶ πολλῆς ἡσυχίας καὶ ἐρημίας ὑμῶν. ubi alii codd. dant ἡρεμίας 168, 15. τῆς τῶν ἐναντιωσομένων ἐρημίας ἀπολαύειν. to make good use of the absence of some adversaries 171, 23.=solitudo, ubi aut nulli aut pauci sunt homines Æ. 2, 18. 12, 4.=ἐρημίων ἡμῶν πολλὰν καταγόντες rati, nos ab amicis prorsus desertos et desolatos esse I. 35, 11=ἐν ἐρημίᾳ ἐλοιδοροῦντο A. 115, 19.=ἐρημία τῶν ἐπικουρησόντων L. 129, 24. 151, 30.

ἔρημος desertus, derelictus, carens domino, tutore, vindice, qui aut rem destitutam sibi arroget, aut oppressum servet et liberet. πρᾶγμα ἔντιμον καὶ μέγα καὶ λαμπρὸν—ἔρημον ἀνέλειπε 143, ult. τὰ παρ' οὐδέσιν αὐτῶν ἀρχεῖα καὶ βουλευτήρια ἐρημότερα ἂν τις ἴδοι, ἢ τὰ παρ' ἡμῖν 145, 15. χώραν ἔρημον τῶν ἐν ἡλικίᾳ 361, 22. ἔρημον ποιεῖς τὸν δῆμον τῶν φιλοτιμησομένων 488, 17. *κατηγορῶν ἔρημον 542, 20. τὸν νόμον ἔθικαν, ὅπως μάρτυς εἴη τοῖς ἐρήμοις desertis ab amicis, testibus, patronis, advocatis 953, 3. ἔρημον ἦν τοῦ θεραπεύσαντος τὸ νόσημα 1364, 10. ἔρημα τὰ τῆς πατρίδος πράγματα καὶ δακρύων καὶ πένθους πλήρη 1399, 12. ἔρημον εἶναι τῶν οἰκειοτάτων γηροτρόφων 1400, 16. φοβοῦμαι, μήποτ' ἔρημοι τῶν ὑπὲρ ὑμῶν ἐρούντων γένησθε 1482, 2. ἔρημος interdum pro ἐρήμῃ [scil. δίκαια, vel δίκῃ] usurpatur 542, 4. δύο δίκας ἐρήμους μου κατεδίητήσατο 1272, 8.=ἐγκατωχοδόμησεν αὐτὴν μεθ' ἑκπλου εἰς ἔρημον οἰκίαν Æ. 26, 7.=ἔρημον ποιεῖν τὸν οἶκον I. 66, 29. 67, 40.

= ἐρήμην ὄρλειν (scil. δίκην) committere, ut contumaciæ condemnaris, A. 131, 1. ἐρήμην ἔσεσθαι (scil. τὴν γραφήν) reo comparente in iudicio defuturum esse accusatorem, eoque litem illam veluti desertam, ad nihilum esse evasuram et sublatum iri 116, 1. = ἐρημότατος L. 192, 30. ἐρήμην αὐτὸν εἶλον κατηγοροῦντες 159, 33. ὁ ἀγὼν οὗτος ἐρημότερος γέγονεν ἢ ἐγὼ προσεδόκων. pauciores hoc in certamine operam mihi navant, quam exspectaveram 181, 21. ὅταν ὑμᾶς ἐρήμους συμμάχων λάβωσι 921, pen. = ἄν τὴν φυλακὴν ἐρημον τὸ καθ' αὐτὸν μέρος κατέλιπεν Ly. 150, 4. ἐρημον τὸν ἀγῶνα ἔασαντα 164, 27.

ἐρημοῦν τὴν χώραν An. 26, 10.

ἐρίζειν sponsione contendere. — = ἐρίζειν τινὶ γνώμῃ καὶ ἀρετῇ L. 194, 34.

ἐρίθος qui aut quæ opus aliquod, e. c. lanificium, manibus, aut corpore suo, pro mercede facit. *day-labourer*. τιτθαὶ πολλὰ καὶ ἔριθοι καὶ τρυγήτραι γεγόνασιν ὑπὸ τῶν τῆς πόλεως κακῶν ἀσταὶ γυναῖκες 1313, 6.

ἐρίς καὶ ταραχὴ παρὰ πᾶσιν ἄκριτος 231, 9.

ἐρκίος Ζεὺς 1319, 27.

ἐρκος ὕψηλὸν ὑπερέθορεν 422, 24.

ἐρμαιον νομίσαντες ἑαυτοῖς τὴν ἡμετέραν ἀπορίαν 986, 17.

* Ἑρμεῖα (non Ἑρμαῖα) aræ et ædiculæ Mercurio consecratæ, in ostiis palæstrarum, apud quas religione fungi necesse erat intrantes et exeuntes Æ. 2, 21. 34.

ἐρμηνεύειν. verbis declarare A. 121, 17.

Ἑρμῆς. Herma, cippus. ἀγαπητῶς ἐπιγράμματος ἐν τοῖς Ἑρμαῖς ἐτύγγαλον 491, 4. περιτυχὼν αὐτῷ περὶ τὸν Ἑρμῆν τὸν πρὸς τῇ πυλίδι 1146, pen. οἰκίδιον παρὰ τὸν ψιθυριστὴν Ἑρμῆν 1358, 16. = Ἑρμᾶς τρεῖς λίθινους Æ. 80, 4. Ἑρμῶν στόα 80, 5. = Ἑρμῆς Ἀνδοκίδου An. 9, 10. = Ἑρμῆς πατρῶος L. 104, 16. τὸ κουρεῖον τὸ παρὰ τοὺς Ἑρμᾶς 166, 36.

ἐρρωμένος 24, 4. = ἐρρωμενέστατοι καὶ λέγειν καὶ πράττειν An. 34, 6.

ἐρρωμένως fortiter, acriter, bona fide, omni nervorum contentione 13, 14.

ἐρυθρίαν pudefierī. καὶν ἱτέρου λέγοντος ἐρυθριάσεις 270, 1. = τὸ μὴ ἐπιστασθαι ἐρυθρίαν ἐπὶ τοῖς αἰσχροῖς Æ. 15, 7.

ἐρυθρὸς] μόνον οὐκ ἐπὶ τὴν ἐρυθρὰν θάλατταν πρεσβείας πέμπειν 438, 19.

ἐρχεσθαι de rumore, vel nuncio perlato. ἦλθε γὰρ ἀμφότερα. nam utriusque rei rumores, vel nuncii, huc perferebantur 30, 3. δίκαιον ἦν τὴν ἴσην ὀργὴν ἔλθειν παρ' ὑμῶν τοῖς ἐπιχειροῦσιν ἔξασπαιαν, ὅσην τοῖς δυνηθεῖσιν 1458, 10. a vobis proficisci ad eos, qui — ἦνίκα ὁ ἀγὼν ἔλθῃ τοῦ πολέμου instet, immineat, prope accedat 1396, 23. Cum præpositionibus. a) εἰς. εἰς ἀνάγκην ἔλθωμεν ποιεῖν 13, 24. εἰς τοῦτο [scil. ὀργῆς] ἐλήλυθεν ὁ δῆμος 159, 20. εἰς κρίσιν 161, 22. εἰς τοσοῦτον πλεονεξίας 161, pen. εἰς ταῦτ' ἐλθεῖν ἔμολ. 593, 20. εἰς ὑμᾶς [alloquitur iudices] ἐλήλυθεν. progressus

est ad vos 813, 8. et nude ἔρχεσθαι usurpatur, sine eis τὸ δικαστήριον. οὐτ' ἐγκαλῶν οὐδείς πάποσ' ἦλθεν, οὔτε μεμφόμενος 1272, 22. eis πᾶσαν ἀπέχθειαν τοῦτ' ἐλθὼν 896, 4. eis ἐπιτροπὴν ἔρχοντο descendebant eo, ut disceptationem causæ arbitratorum arbitratui permetterent 897, 1. b) cum ἐπὶ τὰ μίση καὶ τὰ ἐγκλήματα ἐφ' ὅλην ἔρχεται τὴν πόλιν 168, 2. ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα animis armisque infestis 187, 1. ἐπ' ἄλλο δίκαιον ἔρχομαι 214, 10. τῶν ἐπὶ τὰς εὐθύνas ἐλθόντων 341, 18. ἀμύνεσθαι τοὺς ἀδίκως ἐπ' αὐτὸν ἐλθόντας χρὴ 555, 3. ἦν [scil. συκοφαντίαν] εἰκὸς προσδοκᾶν ἐκείνους ἐλθεῖν ἐφ' αὐτοὺς 625, 14. οὐ κατώρθωσεν, ἦν ἦλθεν ἐπ' ἐμὲ, ὅδ' ὦν 701, ult. μεθ' ὅσας ἐπιβουλῆς ἐληλύθασιν ἐφ' ἡμᾶς. nos adorti sunt 985, 14. ἔρχεσθαι ἐκ τῆς συμμορίας ἐπὶ τὴν ναῦν dicitur is, qui, collegio allectus fungentium trierarchalibus muniiis, ordine vicium ad se deveniente, ad functionem classicorum munium accedit 1147, 27. ἐλθεῖν ἐπὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παῖδια marito et patre absente irrumpere ad uxorem et liberos ejus 1164, 3. ἐνεχυράσαν ἦλθεν ἐπὶ τὴν οἰκίαν 1163, 16. c) cum πρὸς. εἴ τι [id est κατὰ τι] τῇ μητρὶ αὐτῶν πρὸς ὀργὴν ἦλθε. Si qua in re offendit horum matrem, aut si quid simultatis cum matre intercessit 1001, 11. πρὸς τὸ φαυλότατον ἐλθεῖν [scil. τὰ πράγματα] ἐάσαντας 1446, ult. d) ὡς. quod idem est atque πρὸς. τί ποθ' ὡς ὑμᾶς τοῦ πράγματος ἐλθόντος ἔγνωτε 584, 10. ὁ μὲν ἦλθεν, ὁ δ' ἀπῆλθεν 383, 8. = γυμνὸς ἔρχεται εἰς τὴν ἀγορὰν Æ. 9, 14. τὰ μέγιστα τῶν ἐν τῇ πόλει συνεδριῶν ὑπὸ τὴν τῶν δικαστηρίων ἔρχεται ψῆφον 56, 29. ἐρχόμεθα δήπου ψευδεῖς οἰκοθεν ἐνίοτε δόξas ἔχοντες κατὰ τῶν λογισμῶν 62, 8. ἐλθὼν εἰς τὰ ἔννατα 86, 4. παρ' οὐδὲν ἦλθον ἀποκτείναι, pæne occidissent 90, 24. = ἔρχεσθαι ἐπὶ δικαστήριον I. 35, 5. ἐπὶ δαίπνα 39, 24. ἐπὶ τὰ Νικοστράτου. impetum in bona facere, in ea invadere. το σεῖζε ὑποῦ, το take into possession 49, 8. ἐπὶ τὴν ἐμὴν οὐσίαν ἐλήλυθε 106, 23. τῷ δύο ταλάντω ἐξάκις ἦλθετον scil. εἰς κρίσιν vel ἀμφισβήτησιν 47, 10. ἐπὶ τὸ κρείας. — εἰς ταύτας τὰς συκοφαντίας ἐλήλυθεν. devenit, confugit 87, 8. ἐπὶ λογισμὸν 108, 4. = πρὸς τίνas οὖν ἔλθοι τις βοηθοὺς A. 112, 5. οὐκ ἂν εἰς τὰ ἔσχατα κακὰ ἦλθον 117, 20. εἰς ἀκουσίας αἰτίας ἦλθεν 121, 28. ὑπὸ τὸ ἀκόντιον ἐλθὼν ἐβλήθη. confixus ideo fuit, quod sub teli venit ictum 121, 31. τὸ πάθος εἰς τὸν δράσαντα ἐλθὼν 122, 6. ἀλλ' οὐδ' ἦλθεν ἐπὶ τοῦτο. ne conatus quidem id est facere, ne significatione quidem ulla prodidit, id se velle. he had not once assumed an appearance of doing that 136, 28. οἷα τρόπῳ ἔρχονται ἐπὶ τὰ πράγματα. aggressi sint, susceperint hanc contentionem 143, 37. = εἰς τοσοῦτον ἦλθον τῆς ἑαυτοῦ δυσδαιμονίας An. 20, 27. = εἰς τοῦτο ὕβρεως ἐλθεῖν (uti et ἀφικέσθαι) L. 97, 4. et passim. εἰς τὸ βουλευτήριον 159, 17. 27. TAYL. Sed hæc loca potius ad εἰσέρχεσθαι referenda erant. οἴομαι αὐτοὺς ἐπὶ τοῦτον μὲν τὸν λόγον οὐκ ἐλεύσεσθαι 165, 13. ἐπὶ τὸ ἴδιον ἑαυτῶν κέρδος ἔλθοιεν 187, 18.

ἔρος contentio, rixa cum altero, super amore communi 1144, 26. b) Amor, Cupido, numen. τοιοῦτος εἰ, οἷος ἂν τις ἐξ Ἀρετῆς

υἱὸς Ἐρωτὶ γένοιτο 1407, 24. = περιμάχῃτος ἐξ ἔρωτος γίνεσθαι *Æ.* 19, 4. ἔρως δίκαιος οὐ προσδέχεται πονηρίαν 50, 27.

ἔρωτᾶν] εἰ δ' ἀπιστεῖς, ἐρώτησον αὐτοὺς 242, pen. εἰτά μ' ἔρωτᾶς, ἀντὶ ποίας ἀρετῆς ἀξιώ τιμᾶσθαι 325, 4. τοῖν ἀντιδίκων ἐπ' ἀνάγκης ἀποκρίνεσθαι ἀλλήλοις τὸ ἐρωτώμενον 1131, 27. ἦδη γάρ σ' ἔρωτῶ. citat Corinthius ad Hermog. π. μ. δ. p. 16. extrema.

ἔρωτικὸς] τῶν ἐρωτικῶν συνταγμάτων τὰ πλεῖστα αἰσχύνῃ μᾶλλον, ἢ τιμῇ, περιάπτοντα τούτοις, περὶ ὧν ἐστὶ γεγραμμένα 1401, 8. δ' μάλιστ' ἂν ἐρωτικὸν λάβοις τοῦ λόγου, περὶ τοῦτ' ἐστίν. pars disputationis ea, quam habeas maxime amatoriam, h. e. in prædicatione amoris versantem 1401, 14. = ἐρωτικά ποιήματα *Æ.* 19, 10.

ἐρωτικῶς τὸ κορίον μεταχειρίζετο *L.* fr. 2, 8.

ἔς] ἐς τὴν νῦν, scil. ἄρᾶν, usque ad hodiernum diem *Æ.* 8, 5.

ἐσθῆς] τὴν ἱερὰν ἐσθῆτα διαφθείρειν 519, 17. ubi etiam docet, eur eam vestem sacram appellet. = λευκὴν ἐσθῆτα λαβὼν καὶ στεφανωσάμενος ἐβουθύτει *Æ.* 64, 38.

ἐσθίαν κατέφαγε citat Hermogenes p. 252, 17. ut videtur e Demosthene.

ἐσκεμμένως data opera, præmeditata fraude ποιῶσιν ὑμᾶς κακὸν 749, 8.

ἐσπέρα μὲν γὰρ ἦν, ἥκε δ' ἀγγέλλων 284, 20. ὁ ἀρίστην ἔχειν τύχην οἴόμενος οὐκ οἶδεν, εἰ τοιαύτη μενεῖ μέχρι καὶ τῆς ἐσπέρας 311, 13. = καταρᾶσθαι στὰς πρὸς ἐσπέραν *L.* 107, 40.

Ἑστία] Ἑστίαν ἐπώμοσε τὴν βουλαίαν *Æ.* 34, 9. = ara Vestæ stans in aditu curiæ Athenis. ἐπὶ τὴν ἐστίαν ἐκαθίζοντο *An.* 7, 1. = οὐδ' ἐπὶ τὴν ἐστίαν καταφυγὼν *L.* 94, 17. = οὐδὲ ὑπὲρ τῆς ἰδίας ἐστίας ἀμύνεσθαι ἐτόλμησάς *Ly.* 166, 30.

ἐστιᾶν] ἐστιάκα τὴν φυλὴν 565, 20. τὰ ἐπινίκια 1356, 8. 17. τὴν δεκάτην ὑπὲρ τούτου ἐστιάσαι 1017, 7. = ἐστιᾶν τὰς γυναῖκας, (scil. τῶν φρατόρων) θεσμοφóρια *I.* 46, 10. γάμους 70, 39. 71, 3. θυσίας, ἐν αἷσπερ οἱ ἄλλοι ἐστιῶνται 76, 41. = *A.* 113, 15. = ἐστιῶντά με ξένους κατέλαβον *L.* 120, 42. εἰστία τοὺς παρ' Εὐαγόρου πρὸςβεύοντας 154, 23.

ἐστίασις p. 414, 1. commemorata est illud convivium, ad quod Demosthenes legatos Philippi invitavit.

ἐστιάτωρ qui in ludis populo epulas de suo præbet 463, 15. 996, 24.

ἐσχάρα 1385, 2.

ἐσχατιά villa, prædium procul urbe dissitum, secessus Plinio dictus. ἐπορευόμενῃ Κυθήραδε εἰς τὴν ἐσχατιὰν αὐτοῦ 1040, 13. οὐδεὶς ὄρος ἔπειτον ἐπὶ τῇ ἐσχατιᾷ 1040, 17. = *Æ.* 13, penult.

ἐσχατος] τούτο γὰρ ἦδη τοῦσχατον 109, ult. εἰς τοῦσχατον ἐλθεῖν τὰ πράγματα ἐὼν 346, pen. ἐξ ἧς [scil. νόσου] εἰς τοῦσχατον [scil. κακοῦ, vel κινδύνου] ἦλθον 1261, 1. ἐπ' ἐσχατῶν γῆς 1488, 9. = τοὺς χρηστοὺς εἰς τὴν ἐσχατὴν ἀθυμίαν ἐμβαλεῖτε *Æ.* 79, 12. = ἐσχαται τιμαρῖαι *I.* 42, 33. = τὰ ἔσχατα, extremæ, atrocissimæ inju-

τις An. 32, 9. = τὰ ἔσχατα παθεῖν L. 104, 20. 135, 21. ita loquuntur ICI Romani. ἔσχαταις ζημίαις 123, 31. ἔσχατα καὶ αἰσχίστα ποιεῖν 105, 20. TAYL. ἔσχατην ταύτην δίκην (mortis puta supplicium) παρ' αὐτῶν δυνάμεθα λαβεῖν 123, 34.

ἔσω] vid. εἶσω.

ἑταῖρα] τὸ ἀξίωμα τῶν ἐλευθέρων γυναικῶν εἰς τὰς ἑταῖρας ἔξει 1384, 3. ἑταῖρα [subaudi τις ἐκ] τῶν μισθαρνοῦσων 1354, 7. ἑταῖρας et καλλαχῆς discrimen 1386, 20. εὐποροῦντα οὕτως, ὥς καὶ δύο ἔχειν ἑταῖρας, αἱ μέχρι φθόγης, καλῶς ποιοῦσαι, προπεπόμφασιν αὐτὸν 1481, 22. = ἑταῖραις δουλεύειν Æ. 6, 34. αὐλητρίδας ἔχη καὶ ἑταῖρας πολυτελεστάτας 11, 14. παιδοποιούμενοι ἐξ ἑταιρῶν 52, 3. = ἑταῖρας ἐκπαιδεύειν εἰς τὴν οἰκίαν An. 30, 41. = ἀνηθοὺς ἑταῖραν ἔχων L. 142, 17.

ἑταιρεία consuetudo impudica, quæstus meretricius. ἑταιρείας μοι μνηῖαν ποιῇ, objicis mihi probrum pellicatus, seu quod pro scorto meruisse An. 13, 27.

ἑταιρεῖν prostibulum agere, corpore quæstum facere. τὸν πατέρα ἑταιρηκέναι, τὴν δὲ μητέρα πορνεύσθαι 612, 5. οὐδ' τὸ σῶμα ἑταιρηκότος οὐκ ἔωσιν οἱ νόμοι εἰς τὰ ἱερὰ εἰσιέναι 616, 14. τίνα τῶν πολλῶν ἑταιρεῖν, ὥσπερ σὺ, μεμίσθωμαι 1125, 9. = ἐκμισθῶν παῖδά τίνα ἑταιρεῖν, elocare puerum pro mercede, ad corpore merendum Æ. 2, 41. ἑταιρεῖν differt a πορνεύσθαι. πορνευμένος, ἢ ἑταιρηκὸς 5, 5. ἑταιρεῖ, qui uni soli sui copiam facit, πορνεύει, qui omnibus 8, 8. collato versu 16. = οἱ μὲν πολλοὶ αὐτῶν ἑταιρηκάσι L. 143, 33. ubi meam versionem scutis damno. TAYL. Verterat nempe (annon multi eorum cum scortis concubuerunt.)

ἑταιρησις] περὶ τοῦ τῆς ἑταιρήσεως νόμου legis poenas in illos cives sancientis, qui sodalem et congerronem se alicui pro mercede præbuisset, ejusque libidinum administrum, et corpore quæstum fecisset turpem et infamem. quæ quæstio ad forum thesmothetarum pertinebat 599, 24. = ἑταιρήσεως γραφή Æ. 2, pen.

ἑταιρία factio, sodalitiū, manus, globus sceleratorum, in pestem reip. aut fraudem honestorum, conjuratorum. ἑταιρία μαρτύρων συνεστῶσα 560, 5. ἑταιρίας συνίστη ἐπὶ καταλύσει τοῦ δήμου 1137, 4. 1335, 23. = πιστεύειν. ἑταιρίαις καὶ λόγων παρασκευαῖς I. 106, 22.

ἑταῖρος] in sensu malo. Satelles, minister scelerum, superbiæ, immanitatis, consiliorum perniciosorum. τοὺς περὶ αὐτὸν ἑταῖρους. his gangr 521, 11. ἑταῖρους καὶ φίλους e Midiana citat Aristides de C. D. p. 244. = ἀπάνευθεν ἑταῖρων φίλων Æ. 21, 2. ἐπαμῦναι ἑταῖρῳ κτεινομένῳ 21, 26. ἐξαιτεῖσθαι ἑταῖρους 24, 35. πρὸς *ἑταῖρους φιλονικίαι καὶ μάχαι 19, 14. = παρ' ἀνδρὶ ἑταῖρῳ διαπῶν A. 113, 23. = ἑταῖροι οὕτω καλούμενοι L. 124, 13.

Ἐτεοβουτάδην 573, 10. = Ἐτεοβουτάδας μετέχει τῶν αὐτῶν βωμῶν Æ. 47, 39.

ἑτερόπλους] ἑτερόπλοα χεῖματα sunt numi periculo navigationis ad aliquem locum, ad aliquod emporium, commissi, non item

reditus in illud emporium, ubi numi creduntur. οἱ δανισται εἰ-
 χοντο αὐτοῦ οἱ τὰ ἐτερόπλοα δανείσαντες. *who advanced money*
merely on the outward passage, but not also on the home-
ward 909, 25. 914, 4. ἐτεροπλόω τῷ ἀργυρίῳ περημένος. qui
 usus est pecunia credita tantum, donec in portum, quo tende-
 bat, pervenit, quo facto statim eam reddidit, neque expecta-
 vit, donec in eum portum reverteretur, unde pecuniam mutua-
 ticiam sumserat 916, 3. 1291, 25.

ἕτερος] τρίτον δὲ ἕτερον [id est ἄλλο, diversum a prioribus] πρὸς
 τούτοις ἐστὶ δικαστήριον 644, 17. ἕτερος λόγος οὗτος, mea culpa in
 ea re nulla est. aut, alia hæc est causa, huc nil pertinens 240,
 25. ἕτερος ἦν, καὶ οὐχ ὁ αὐτὸς 911, 7. ἐτέραν ὁδὸν ἐλθόντες 1157,
 13. b) secus, atque tu velis. τὰ ἕτερα [id est τὰ ἐναντία ἡμῶν,
 καὶ ἃ ἡμεῖς οὐκ ἐβουλόμεθα] ψηφίσωνται οἱ δικασταὶ 1175, 19. ἐτέ-
 ραν [id est ἐναντίαν] τὴν κρύβδην ψῆφον τοῦ φανερώς βορύβου 242, 16.
 c) aliquis, nescio qui, quicunque tandem, infinite. ἐπὶ ἐτέρῃ
 ὑποθήκῃ 908, 21. opposito pignore nescio quo ἐφ' ἐτέρῃ ἀποδη-
 μῶν ἐμπορίᾳ 1236, 23. in negotiatione nescio qua.=τὴν ὅψιν
 ἐτέρων διαφέρων ΑΒ. 11, 13. μηδὲν ἐκτίνη αὐτὸς, ἀλλ' ἕτερος ὑπὲρ
 αὐτοῦ 11, 15. ἐπιτάγμα ἕτερον ἐφ' ἐτέρῳ ἐπιτάττειν 13, 37. ὑπο-
 βαλῶ σοι ἕτερον λόγον 17, 9. ἐπιδέξιοι φύντες ἐτέρων μᾶλλον 25, 21.
 γένησθε τὰς ψυχὰς ἐφ' ἐτέρων 25, 26. περιελαν αὐτοῦ τὴν τύχην
 ἐτέρῳ περιδείῃ 34, 39. διαγωνίζεται οὐ περὶ τοῦ κύριος ἐτέρων εἶναι,
 ἀλλὰ περὶ τῆς τοῦ σώματος σωτηρίας 72, 28. ἐτέρων τὴν ὅψιν διαφέ-
 ρων 76, 37. πρὸς ἐτέρῳ τινὶ τὴν γνώμην ἔχειν 81, 31. παρεμβολῇ
 πραγμάτων ἐτέρων εἰς λήθην τῆς κατηγορίας ὑμᾶς βούλεται ἐμβαλεῖν
 83, 21. περιποιεῖται αὐτὸ μόνον τοῦνομα τῆς δημοκρατίας, τὸ δ' ἔργον
 ἐτέροις παρακεχώρηκεν 89, 29.=ἕτερα φρονῶν καὶ δημηγορῶν D. 92,
 22. quod idem paulo plenius et planius 96, 15. sic effert
 ἕτερα μὲν λέγων, ἕτερα δὲ φρονῶν. τῆς πόλεως ἐξελεῖν οὐδὲ τὸν ἕτερον
 πόδα 100, 35.

ἐτερόφθαλμος 744, 18.

ἐτέρωθι alibi L.—ἐτέρωθεν aliunde 148, 28.

ἐτέρως secius, quam oportebat. τῶν δ' ὥς ἐτέρως συμβάντων
 298, 22. εὐ εἰδώς ἢ καὶ ἐτέρως πως. quam dictionem tanti fecit
 Eustathius, ut eam duceret sibi imitandum esse ad Odys. β'. p.
 1448, 2. his verbis τὸ δὲ λογεμπόρος διὰ τί παροξύνεται, καὶ μὴ
 πρὸ δύο συλλαβῶν ἔχει τὴν ὀξεῖαν κατὰ τὸ συνέμπορος, καὶ μεγαλίμπο-
 ρος, λύσαι ἂν ἕτερός τις εὐ εἰδώς, ἢ κατὰ τὸν Δημοσθένην ἢ [sic] καὶ
 πως ἐτέρως.

ἐτέρωστε βλέπειν 1471, 15.

ἐτησίας] φυλάττων τοὺς ἐτησίας 48, antep. 93, 13.

ἐτοιμάζειν] πολλοῦ χρόνου τροφὴν εἰσιν ἡτοιμασμένοι 690, 7.=ἐτοι-
 μαζόμενόν μοι κακὸν ἐφαίνετο An. 21, 39.

ἐτοιμας] pone hoc adjectivum omitti solet εἰμὶ 111, 20. εἰς ἃ
 καὶ τοῖς ἀγκώμοσι τὸν ἄλλον χρόνον ἐτοιμοὶ ἦτε 1479, 24. ἐτοιμον
 εἰς πάντα τὰ καθ' ὑμῶν 1481, 15.=πότμος ἐτοιμος ΑΒ. 21, 23.=

οὐδαίς ἐτοίμην καὶ κατειργασμένην ἀφέλειαν ἀφῆκεν Ἀ. 115, 15.
*ἐτοιμοὶ σταίην (pro stent) se paratos stare, h. e. esse, ad tradendum 134, 10. = κακῶς πάσχειν ἐτοιμότατοι L. 917, ult.

ἐτοιμότης promptus et paratus ad inserviendum animus, studium, contentio, officiositas. ἡ δ' ἀπ' αὐτῶν ἐτοιμότης, οὐκ ἂν δυναίμην εἰπεῖν, ὅση καὶ οἷα ὑπάρχει 1268, 7.

ἐτοίμως] οὔτε τόθ' οὕτως ἐτοίμως πρὸς ἐλευθερίαν εἶχον ἅπαντες, οὔτε νῦν πρὸς τὸ δουλιεύειν 120, 13. βραδίως καὶ ἐτοίμως προΐεμενον 247, 14. μαρτυρεῖν 1137, 26. δημηγορεῖν 1424, 20. ἐτοίμως καὶ γενναίως τοῦτο χειροτονεῖτε 1466, 25. ἐτοιμότατα αὐτῷ [scil. τῷ λόγῳ.] citissimi et paratissimi videmur esse ad jactandum nos, eaque promittendum, quæ præstare nil curamus. = πολὺ μᾶλλον ἐτοιμότερον I. 47, 45.

ἔτος] ὑπερβολὴν τινα ἑαυτοῦ παλαιότητος καὶ πληθους ἑτῶν εἰπόντος Ἀ. 33, 34. συνεχῶς ἔτος ἦδη τουτὶ τρίτον στρατηγῶν 48, 6. περίπολος τῆς χώρας ταύτης ἐγενόμην δύο ἔτη 50, 32. = ἦκον ἐκ Κύπρου τρία ἔτη. pro τρίτον ἔτος τοῦτό ἐστιν ἐξ ὅτου ἦκον tertio jam anno præterito ab reditu meo e Cypro An. 17, 17. ἔτος τρίτον. anno abhinc tertio 17, 23. = ἐν ἑβδομήκοντα ἔτεσι μηδὲν ἐξήμαρτεν εἰς ὑμᾶς, ἐν ὧτ' ὁ δὲ ἡμέραις L. 158, 39.

εὖ] τὸ εὖ πράττειν παρὰ τὴν ἀξίαν ἀφορμὴ τοῦ κακῶς φρονεῖν τοῖς ἀνοήτοις γίνεται 16, 1. εἴ τις ἄλλος εὖ μὲν ἐποίησεν ὑμᾶς εὖ πράττων rebus adhuc utens secundis 469, 14. ἀλλ' οὐ τὸ μέγα εὖ ἐστίν, ἀλλὰ τὸ εὖ μέγα. Stobæus citat, ut dictum Demosthenis p. 55. εὖ πάσχειν. ἐγὼ νομίζω τὸν μὲν εὖ παθόντα δεῖν μεμνησθαι τὸν πάντα χρόνον, τὸν δ' εὖ ποιήσαντα εὐθὺς ἐπιλελῆσθαι 316, 8. ὑμῶν ἕκαστος οὔτε τὸν εὖ ποιοῦντα τὴν πόλιν ἑαυτὸν εὖ ποιεῖν ἡγεῖται, οὔτε τὸν κακῶς, κακῶς 412, 6. τοῦτο τοῖνον ἐπ' ἐκείνου μὲν, εὖ ποιοῦν, οὐ συνέβη. hoc in illo quidem non evenit, qua de re est, quod nobis congratulemur ipsi, diisque gratias agamus 667, 18. ἀλλὰ τό γ' εὖ φρονεῖν αὐτῶν μιμῆσθε 427, 18. = ἀκμάζειν τῷ εὖ φρονεῖν Ἀ. 4, 16. ὥς εὖ τὸ πρᾶγμα ὑφείλετο τῶν δικαστῶν 25, 3. ταῦτα οὕτως εὖ προκατειληφότες τοῦ νομοθέτου 55, 21. οὐ γὰρ φοντο ἐν τοῖς γράμμασι τιμᾶσθαι δεῖν, ἀλλ' ἐν τῇ μνήμῃ τῶν εὖ πεπονθότων 79, pen. = εὖ φρονῶν, εὖ νοῶν I. [19, 18.] = εὖ. v. πράττειν et φρονεῖν An.

εὐαγγελία] εἰς αἰτίαν εὐαγγελίαν καὶ θυσίας τὴν βουλὴν κατέστησε, fuit in causa, ut senatus accusaretur, aut reprehenderetur (ab Alexandro) de celebrato cum sacris die festo, ob allatum lætum nuntium de cæde Philippi Ἀ. 76, 23.

εὐαγγελίζεσθαι] τὴν δεξιὰν προτείναν καὶ εὐαγγελιζόμενος significans cum congratulatione, sibi esse res lætas et jucundas auditu, quarum eum certiore possit facere 332, 9. = εὐαγγελίζεσθαι μεγάλας εὐτυχίας Ly. 150, 8.

εὐαγῆς pius, sanctus, religionibus deorum consentaneus. ἀλλ' εὐαγῆς ἢ τὸ ἀποκτείνειν 222, 16. = ὁσιος ἵστα καὶ εὐαγῆς An. 13, 8.

εὐαγωγία, mores sedati et liberales, pudor. ἐκανάγειν εἰς ὁσιδὴ τὴν τινος εὐαγωγίαν Ἀ. 48, 20.

εὐαδίκητος facile obnoxius accipiendis injuriis inulto An. 31, 7.

- εὐανδρία νικᾶν (si probatur Taylori conjectura) An. 34, 29.
 εὐαρμοστία τῇ τῶν τρόπων κρατήσας τῆς πρὸς αὐτοὺς δυσχερείας
 1407, 4.
 Εὐβοϊκός] συνέδριον Εὐβοϊκὸν συνήγαγον Æ. 67, 12.
 εὐβουλα] τῆς εὐβουλίας sapientiae et felicitatis in capiendis consiliis ὑπόμνημα τὴν Σαλαμῖνος κομιδὴν 1416, 17. = εὐβουλίας τῶν προγόνων μιμῆσθαι Æ. 37, 42.
 εὐβουλότατοι ἄνδρες An. 18, 18.
 εὐγενής] κληροῦσθαι ἐν τοῖς εὐγενεστάτοις τῆς ἱερουσύνης 1313, 20. = διατριβαὶ εὐγενεῖς quae sint Æ. 48, 5.
 εὐγενῶς χαρίζεσθαι χάριτας Ly. 160, 23.
 εὐγνωμοσύνη] εὐγνωμοσύνην προτακτέον τοῦ λόγου, probitas animi praefrenda eloquentiae Æ. 78, 8.
 εὐγνώμων bene animatus, commodus, aequus, humanus. εὐχεσθαι μὲν ὡς εὐγνωμονεστάτων τυχεῖν, φέρειν δὲ τοὺς ὄντας εὐμενῶς 1486, 1. = Æ. 78, 6. εὐγνώμων ψυχὴ 19, 18.
 εὐγνωστος βδελυρία Æ. 26, 42.
 εὐδαιμονίαν θαυμαστὴν καὶ πολλὴν ἀσφάλειαν ἔχειν 145, 20. τῇ γαστρὶ μετροῦντες καὶ τοῖς αἰσχίστοις τὴν εὐδαιμονίαν 324, 25. λέγεται ποτε ἐπὶ τῆς παλαιᾶς ἐκείνης εὐδαιμονίας Ἀλκιβιάδης 561, 4. ὅρον καὶ κανόνα τῆς εὐδαιμονίας τὴν ἐλευθερίαν citat Aristides de ditione civili p. 166, pen. nescio, an designet locum p. 324, 27. = A. 118, 33. 34. 120, 11. 138, 34. = τὴν τῶν προγόνων εὐδαιμονίαν καταλῦσαι L. 151, 25.
 εὐδαιμονίζειν] ἐφ' οἷς τίς οὐκ ἂν αὐτὸν εὐδαιμονίσεις καὶ τὴν αὐτοῦ τύχην 314, 3. πολλὰ [id est κατὰ, vel διὰ πολλὰ] τις ἂν Φίλιππον εὐδαιμονίσας τῆς τύχης, εἰκότως τούτου μάλιστ' ἂν εὐδαιμονίσειεν ἅπαντων 362, 12. ἑαυτὸν τῆς περιουσίας εὐδαιμονίῃ 550, 20. 910, 16.
 εὐδαίμων καὶ μέγας καὶ φοβερός πᾶσιν Ἑλλησὶ τε καὶ βαρβάροις 106, 12. εὐδαίμων εἰς ἡ δύο ὑπὲρ τὴν πόλιν 172, 7. beatus, opulentus, affluens copiis rerum. εὐδαίμονες τῷ δικαίῳ λογισμῷ 1299, 13. εἰτα θαυμάζετε, ἐπειδὴν ὁ δεῖνα εὐδαίμων ὑμῖν ἦ καὶ ὁ δεῖνα 1461, 7. = εὐδαίμων εἶναι ἰσχύει I. 58, 9. = εἴητε ἄνδρες *εὐδαιμονίστεροι An. 20, 25. = εὐδαιμονεστάτους τούτους προσήκει ἡγεῖσθαι L. 198, 5. ἐν πολλοῖς χρήμασιν εὐδαίμονας ὄντας 903, 10.
 εὐδεῖν] εὐδοῦντα πόλεμον ἐπυγείρει 422, 15.
 εὐδία A. 116, 25.
 εὐδιαβόλως ἐχούσης τῆς τοιαύτης ἡλικίας 1406, 10.
 εὐδοκιμεῖν] εὐδοκίμησεν ὁ Πύθων παρ' ὑμῖν ἐν τῇ κατηγορίᾳ 81, 24. ἀκούσῃ λέγοντας εὐδοκιμοῦντας ἐν ὑμῖν 383, pen. εὐδοκιμῶν οὐ παρὰ τοῖς Ἑλλησι μόνον, ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς βαρβάροις νόμος 530, 15. τοῖς ἐπὶ τῶν λόγων εὐδοκιμοῦσι 1425, 5. οὐδενὸς εὐδοκιμεῖ πράγματος ἢ προαίρεσις, ἐὰν μὴ καὶ τὸ τέλος συμφέρον καὶ καλὸν λάβῃ 1457, 12. = μουσικὴν τὴν Σειρήνων οὐκ εὐδοκιμεῖν Æ. 86, 19.
 εὐδοξεῖν 94, 26. 500, 14.
 εὐδοξία] μέλλει συνοῦσιν καὶ πρὸς εὐδοξίαν κοινῇ 228, 2. εὐδοξία, ἦν ζῶντες ἐκτίσαντο, καὶ τετελευτηκόσιν ἀποδοθεῖ 1389, 19. εὐδοξίαν πλείστην ταῦτα τοῖς ζωσιν ἂν ἐνέγκῃ 1400, 14. εὐδοξίας πατρώας

κληρονομεῖν 1400, 21. εὐδ. τὴν περὶ σαυτοῦ 1407, 19. εὐδοξίας ἕνεκα τῆς παρὰ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις 1468, 2. 1476, 23. τὰς εὐδοξίας laudes τὰς τῆς πατρίδος θεραπεύειν 332, 6.

εὐελπὶς D. 102, 3.

εὐεξία] γυμναζομένων εὐεξίαι. ἀποβλέπειν εἰς τὰς τῶν γυμναζομένων εὐεξίας Æ. 26, pen. εὐεξίας τοῦ σώματος ἐπιμελεῖσθαι 90, 8.

εὐεργεσία δαιμονία καὶ θεία παντάπασι 18, 10. εὐεργεσίαν τινὶ ψηφίζεσθαι. decreto publico alicui titulum Euergetæ attribuere, jus dare illius tituli honorem usurpandi 475, 10. ἐφικνεῖσθαι εὐεργεσιῶν, esse in ejusmodi loco, vel conditione rerum, ut bene de patria mereri possis 494, 3. ὁπόσοις πέρ ἐστι καὶ ἡτισοῦν εὐεργεσίας πρόφασις πρὸς ὑμᾶς 661, 3. δι' ὧν ἀκούετε, τὰς εὐεργεσίας, οὐκ ἐξ ὧν ἐπὶ ἀράκατε, ὑπειληφότες. metientes beneficiorum magnitudinem, non ex iis, quæ vosmetipsi videritis, sed iis, quæ solummodo fama acceperitis 1479, 20. μεγάλην εὐεργεσίαν καταθέσθαι πρὸς αὐτὸν το λαὸν ὑπὸ τῇ αὐτῇ 193, 22. τὰς ἰδίας εὐεργεσίας ὑπομνήσκαι μικροῦ δεῖν ὁμοίον ἐστὶ τῷ ἐνεδίδειν 316, 10. = ὑπάρχειν τινὶ εὐεργεσίας. εὐεργεσίας, ἃς ὑμῖς ὑπῆρξατε Ἀμύντα, τῷ Φιλίππου πατρὶ Æ. 31, 31. ὑπολογίζεσθαι εὐεργεσίας 82, 4. = εὐεργεσίας ἀντικαλλάττεσθαι D. 110, 26.

εὐεργετεῖν] οὐτ' ἔχθρον ἐτιμωρησάμεν, οὔτε φίλον εὐεργέτησα L. 115, 21.

εὐεργέτημα μέγιστον εἰς πάντας 1390, 12. εὐεργ. τῆς ὑμετέρας τύχης ἔγωγε κρίνω, τὸ μὴ πάλαι πάντ' ἀπολωλέναι 1449, 27. τῆς παρ' ἐκείνων [τῶν θεῶν] εὐνοίας εὐεργέτημ' ἂν ἔγωγε θεῖην 12, 7.

εὐεργέτης] εἰ παρ' ἐκείνῳ τις τοὺς ἐκείνου εὐεργέτας κακῶς λέγοι 407, 26. ἔθος ἐστὶ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις διὰ τοὺς εὐεργέτας καὶ ἄλλους τινὰς εὐ ποιεῖν τῶν μὴ χρηστῶν 469, 1. Hunc honorem sortiti statuis in foro dedicatis cohonestabantur, et in Prytaneo epulabantur, aliisque decoribus afficiebantur 446, pen. = ἀντιπαρεταγαμένους πρὸς τὴν τούτων ἀσέλγειαν τοὺς τῆς πόλεως εὐεργέτας Æ. 90, 16. = εὐεργέτης μέγιστος ἐδόκει εἶναι An. 9, 2. = εὐεργέτης ἀναγραφῆναι ἡξίου L. 159, 39. = τοῖς εὐεργέταις τὰς μεγίστας τιμὰς ἀπονέμειτε Ly. 154, 23.

εὐετηρία] ὁρῶντες τὸ τῶν ἀνίων πλῆθος καὶ τὴν εὐετηρίαν τὴν κατὰ τὴν ἀγορὰν affluentium rerum venalium copias et pretiorum salutem 144, 12. 149, 28.

εὐήθεια] μὴδ' εἰς τὴν εὐήθειαν τὴν τοῦ τότε πολέμου βλέποντας ἐκτραχηλισθῆναι 124, 6. διὰ τὴν ἡμετέραν εὐήθειαν καὶ φιλανθρωπίαν e Demosthene citat Thomas M. h. v. p. 382. καθόλου φαίνεσθαι μοι ἐν μεγάλῃ εὐηθείᾳ ἔσθαι 251, 4. οὐκ ᾔφετο δεῖν τῆς ἡμετέρας εὐηθείας ἀπολαύειν 717, 2. ἀπὸ τῆς συνήθους εὐηθείας εἰσεληλυθότες καθέδεσθε 773, 7. εὐηθείας ταύτης δίκην δαΐ ὑμᾶς δίδοναι 1454, 1. πολλῆς ἐστὶν εὐηθείας μεστὸς 1482, 27. εἰδὼν δὲ δείξας, ὡς δι' εὐήθειαν, ἢ ἄγνοιαν. citat Porphyrius ad Hermogenem p. 163, 11. = ἀπολαύειν τῆς τινὸς εὐηθείας, tondere oviculam auream, ex alterius simplicitate et tarditate fructum percipere, ditescere Æ. 8, 38.

εὐθεία τοῦ λόγου 23, 10. εὐθείας εἰς τοσοῦτον προβεβηκέναι 90, 12. = εὐθείας καταφρονεῖν D. 103, 28.

εὐήθης] τοῦτο παντελῶς εὐθες ᾤθης 228, 27. εὐήθης ἀναμαρτήτως 1467, 22. = μὴ εὐηθεῖς αὐτῷ δοκῆτε εἶναι L. 175, 32.

εὐήμερεῖν] εὐημερήσας τὴν ἐκκλησίαν ᾤχόμεν φέρων A. 36, 18.

εὐθαρσεῖν An. 21, 38.

εὐθέως παραχρήμα ἔδειξεν 1237, 21. = εὐθέως παραχρήμα ἀποθνήσκει A. 113, 31. = οὗτος αἰσθόμενος εὐθέως ἤκοντα, παρεκάλεσέ τινας τῶν ἐπιτηδείων L. 97, 21.

εὐθνεῖν, vel εὐθενεῖν] εὐθνεῖν καὶ εὐδοξεῖν 94, 26. εὐθνεύοντων [vel εὐθενεύοντων] τῶν πραγμάτων 322, 7. τὴν πόλιν εὐθνεῖσθαι 413, 9.

εὐθυδικία] ἀπολογεῖσθαι κελεύουσιν οἱ νόμοι, εὐθυδικίαν εἰσάγοντα, οὐ κατηγορεῖν τοῦ διώκοντος. *defensionem ita peragere, ut reus districte neget crimen, et a se amolitur, docendo se reum ejus non esse, nequaquam vero orationem in probis consumere in accusatorem retorquendis* 908, 7. προλαβὼν δέ μου ὥστε πρότερον λέγειν, διὰ τὸ παραγραφὴν εἶναι, καὶ μὴ εὐθυδικίᾳ εἰσέναι 1103, 11. Ergo reus in hoc genere causarum pone accusatorem dicebat causam, et agnoscebat forum competens, neque defugiebat iudicii de se potestatem, neque exceptione ulla utebatur. Sunt ergo εὐθυδικία et παραγραφὴ inter se opposita. adscribe verba scholiastæ ad Hermog. p. 115. = *directa et simplex in foro causam agendi ratio, jus suum petendo, aut adversus adversarium dimicando, cum non exceptionibus, non obtestationibus utimur, nullis denique subterfugiis elabi aut eludere conamur.* εὐθυδικίᾳ εἰσελθόντα εἰς ὑμᾶς I. 56, 24. 60, 32. 61, 30. εἰ μὲν ἑαρώμεν ὑμᾶς ἀποδεχομένους μάλλον τὰς διαμαρτυρίας, ἢ τὰς εὐθυδικίας 63, 13.

εὐθύνειν πόλιν gubernare civitatem 418, 24. εὐθύνει δίκας σχολιάς 423, 3.

εὐθύνη exactio, examinatio, item redditio rationis gestæ provinciae. εὐθύναι τῶν πεπολιτευμένων ῥάδια 17, 14. δικαστὰς οἰκαδ' ἐλθόντας τῶν εὐθυνῶν 53, 23. στρατηγίας τὰς εὐθύνas ἀπαιτεῖς 308, 22. τῶν ἐπὶ τὰς εὐθύνas ἐλθόντων. qui rationes ab eo repetitum ibant 341, 18. τὰς Ἀθήνησιν εὐθύνas κατηγορεῖν in aliquem agere in foro Attico ex titulo reddendæ rationis 366, 21. τοῦτο γὰρ εἰσι πρεσβείας εὐθύναι 367, 2. εἰς τὸ δικαστήριον εἰσελθόντας τὰς ὑπὲρ τούτων εὐθύνas δικάσοντας 382, 3. εὐθύνas λόγων ὑφίξει 398, 17. Non solum εὐθύνη in nominat. sing. sed etiam εὐθύνas reperitur 717, 19. ὑμᾶς τὰς εὐθύνas δίδοναι ποιοῦσι 1459, 5. = λυπεῖν τινὰ ἐν εὐθύναις A. 1, 2. εὐθύνas ἐμὰς βλάπτων 24, 7. εὐθύνas δίδωμι μόνος, δέκατος αὐτὸς πρεσβεύσας 52, 11. προκαταλαμβάνειν πόρρωθεν τὰς εὐθύνas ἐπαίνοις καὶ κηρύγμασιν 55, 9. κλοπῆς ἕνεκα τὰς εὐθύνas ᾤφληκώς 55, 17. προκαταλαμβάνονται αἱ εὐθύναι ἐπαίνοις καὶ στεφάνοις 55, 25. ἐγγράφειν λόγον καὶ εὐθύνas πρὸς τὸν γραμματέα καὶ τοὺς λογιστὰς 56, 3. εὐθύνη εὐνοίας 56, 16. εὐθύναι βίου

οὐκ εἰσι παρ' ὑμῖν 86, 33. = εὐθύνας ὄφλειν An. 10, 15. *condemnari mulctæ, titulo male gesti honoris, ὅσαν εὐθύναι τινές εἰσι κατεγνωσμένοι*, quibus mulctæ hoc titulo dictæ fuerint, quicumque tandem illi fuissent honores ab iis gesti. (hæc vis inest pronomini τινές) 10, 38. = εὐθύνας δοῦναι L. 143, 18. ὄφλειν 118, 25. ὑπέχων 183, 21. ἐν ταῖς εὐθύναις τῶν ἑνδεκα 117, 32. πολλὰς ἀρχὰς ἀρχοντες, οὐδεμιᾶς εὐθύνην διδόναι 174, 26.

*εὐδυντής, censor, qui rationes gestorum honorum a defunctis exhibitas suscipit, examinatur, probatur aut reprobat An. 10, 39.

εὐθύς ἰδόντες statim ut videritis, ab ipso protinus conspectu 151, 16. τῷ προσγράψαι τὸ ΕΥΘΥΣ 639, 10. εὐθύς ἀπεκτονῶς Κότυν. id est εὐθύς μετὰ τὸ ἀπεκτονέσθαι Κότυν 662, 10. εὐθύς τοῦ ψηφίσματος ἀναγινωσκομένου 81, 12. ita apud Xenophont. Ephes. p. 53. ad finem. εὐθύς ἀχθέντος. *directly after, eo soon as he was brought into the house.* εὐθύς παραχρῆμα statim in continente ὑπ' αὐτῶν ἐξελογχθήσεται 1178, 14. = ὅταν ἡ φύσις τοῦ ἀνθρώπου εὐθύς ποτηρὰν ἀρχὴν λάβῃ Æ. 2, 28. = εὐθύς παραχρῆμα I. 36, 17. 38, 30. 42, 38. = εὐθύς παραχρῆμα D. 102, 16.

εὐκαίρως πρὸς ἅπαντα ταῦτα συγκεκραμένην τὴν ἐκ τοῦ φιλοσοφεῖν παιδείαν 1414, 6.

εὐκαταφρόνητος] πρὸς τηλικούτον ὄγκον πραγμάτων εὐκ. 154, 20. βάρβαρος καὶ εὐκ. 1110. ult.

εὐκατέργαστος] πολλὰ πάντα εὐκατεργαστότερα ὑμῖν ποιήσει 1464, 15.

εὐκλεῆς] νομίζοντες τὸν εὐκλεᾶ θάνατον ἀθάνατον περὶ τῶν ἀγαθῶν καταλείπειν λόγον L. 192, 38. = εὐκλεᾶ θάνατον αἰροῦνται Ly. 154, 11. τὸν εὐκλεᾶ κίνδυνον ἔφυγε 159, 16.

εὐκλειαν ἀγῆρσαν καταλειλόπασι 1399, 15. = εὐκλειαν καταλύειν Ly. 158, 14. 161, 11.

εὐκόλως εἶχον L. 101, 23.

εὐκοσμία τῶν παιδων Æ. 2, 6. εὐκοσμίας ἀρχὴν κατασκευάζετε 27, 15.

εὐκοσμος 422, pen.

εὐκρινής] οὐ μὴν διὰ τοῦτο ὑμῖν ἦδε ἡ γνώσις ἦττον εὐκρινῆς φανήσεται. minus facilis discretu, disceptatu I. 79, 12.

εὐκτὸν τοῖς ἄλλοις ἐστὶ μὴδὲν ἐξαμαρτάνειν 1408, 2. εὐκτὸν θητῷ φύντι φίλον γενέσθαι τῷ πάντων κυρίῳ 1410, 27.

εὐλάβεια] εὐλαβείας ταῦτα οὐ μικρὰς δεῖται 425, 5. 517, 21. εἰς φόβον καὶ συκοφαντίας εὐλάβειαν suspicionem, metum, καθιστάνειν 625, 13. μετὰ τῆς ἀκριβεστάτης εὐλαβείας τὸν ἄλλον χρόνον βεβαιώσιν 1403, 1. = εὐλάβεια τούτων πολλὰ ὑμῖν ποιητέα ἐστὶν A. 123, 43.

εὐλαβεῖσθαι τὸν φόβον 321, 12. εὐλ. καὶ φυλάττεσθαι μὴ πλησιάζειν τοῖς τοιοῦτοις 1258, 12. εὐλαβεῖσθαι, ἀντὶ τοῦ φυλάττεσθαι. ὡς Δημοσθένης ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς. Thomas M. h. v. p. 388.

εὐλαβής] μᾶλλον εὐλαβεῖς αὐτοὶ γίνονται 1450, 17.

εὐλογία τῶν ἀγαθῶν Ly. 153, 35.

εὐλογος] εὐλόγους προφάσεις εἰλήφεσαν 277, pen. εὐλογα et εἰκότα ut diversa copulantur 1106, 1. τῶν πεπραγμένων οὐδὲν οὐτ' εὐλογον, οὐδ' ἀπλοῦν, οὐδ' ὁμολογούμενον αὐτὸ ἑαυτῷ φαίνεται 1114, 15.

εὐμαθής] εὐμαθέστεροι γενήσεσθε πρὸς τὰ λοιπὰ 705, 11. = εὐμαθής λόγος, oratio plana et ad facile percipiendum accommodata *Æ.* 2, 9. εὐμαθής κρίνειν 60, 34.

εὐμαθῶς παρακολουθεῖν (τοῖς λεγομένοις) *Æ.* 16, 29.

εὐμεγέθης μαρτυρία 625, 22.

εὐμενής] τὸ τῶν θεῶν καὶ τῆς τύχης εὐμενὲς συναγωνίζεται 53, 6. = εὐμενὲς ἀκούειν *An.* 30, 2. id est εὐμενὲς ἀκροατής. vel εὐμενὲς ἐν τῷ ἀκούειν vel πρὸς τὸ ἀκούειν.

εὐμενῶς ἔχοντων ὑμῶν ἀκροατῶν τυχεῖν 1101, 7. εὐμενῶς φέρειν τοὺς ὄντας qualescunque sunt 1486, 1. = εὐμενῶς ἔχει τὸ θεῶν τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσι *Ly.* 159, 46.

* εὐμνημονεῖν *Ly.* 150, 23.

εὐμνημόνευτος 1206, 11.

Εὐμολπιδαί] δικάζεσθαι πρὸς Εὐμολπίδας 601, 27. ergo proprium illis erat tribunal, ubi de religionibus cognoscebatur. = *Æ.* 56, 23. = *L.* 104, 9.

Εὐνεῖδαι] *L.* ap. Harpocr.

εὐνοεῖν] εὐνοοῦντες ὑμῖν *L.* 131, 1.

εὐνοία] τῆς παρ' ἐκείνων εὐνοίας εὐεργέτημα 12, 7. ὅταν ὑπ' εὐνοίας τὰ πράγματα συστή 20, 22. πολὺ γὰρ πλείους ἀφορμὰς εἰς τὸ τὴν παρὰ τῶν θεῶν εὐνοίαν ἔχειν ὥρῳ ὑμῖν ἐνοῦσας 24, 19. 156, 20. φασὶ δ' εὐνοία διδόναι, καὶ τοῦτο τοῦνομα ἔχει τὰ λήμματα ταῦτα 96, 10. ὅταν μὲν ὑπ' εὐνοίας τὰ πράγματα συνέχεται 154, 7. μείζον οὐδὲν ἂν ὑμῖν γένοιτο ἀγαθὸν ἢ παρ' ἀπάντων ἐκόντων ἀνυπόκτου τυχεῖν εὐνοίας 191, 24. ὅσην εὐνοίαν ἔχων ἐγὼ διατελῶ τῇ πόλει καὶ πάσιν ὑμῖν, τοσαύτην ὑπάρξει μοι εἰς τοῦτον τὸν ἀγῶνα 225, pen. 227, ult. εὐνοίαν ἴσην ἀμφοτέροις ἀποδιδόναι 226, 10. πάντων ἀποστρεῖσθαι λυπηρὸν, μάλιστα δὲ τῆς παρ' ὑμῶν εὐνοίας 227, 7. ἢν παρὰ πάντα τὸν χρόνον εὐνοίαν ἐνδέειχθε 228, 24. ὅπως ἂν ὑμᾶς δύνασθαι νομίση, οὕτω πρὸς ὑμᾶς εὐνοίας ἔχοντα 678, 21. τὴν παρ' ὑμῶν εὐνοίαν δεῖ μὴ τισιν ὥσπερ ἐκ γένους, ἀλλὰ τοῖς τὰ βέλτιστα αἰεὶ λέγουσιν ὑπάρχειν 1427, 15. πόλις, παρ' ἣ πλείστην εὐνοίαν ὑπάρχουσιν ὑμῖν ἡπισταμένη 1471, 26. ἡδέως ἂν ὑμῖν τὴν ἐκ' εὐνοία καὶ φιλία μέμψιν ποιησαίμην 1483, 19. = ἴση εὐνοία ἀκούειν, reum pari benevolentia audire, atque actorem *Æ.* 29, 10. πατρικὴ εὐνοία 31, 30. εὐθύνη εὐνοίας 56, 16. = οἱ ἀντίδικοι κατ' εὐνοίαν κρίνοντες τὸ πρᾶγμα (scil. τὴν ἐκαστὸν πρὸς ἑαυτὸν) *A.* 124, 8. οὐκέτι ἢ ἐκ' ἐκείνου τὴν αὐτὴν εὐνοίαν εἰς ὑμᾶς παρέχουν 138, 19. = ἐπὶ τῇ νῦν εὐνοίᾳ. scil. τῇ ἐμῇ πρὸς ὑμᾶς *An.* 22, 44. = δι' εὐνοίαν τοῦ ὑμτέρου πλήθους (id est πρὸς τὸ ὑμέτερον πλῆθος) ἀπέθανε *L.* 118, 26. ἐκ' εὐνοία φασὶ τῇ ὑμτέρᾳ (erga vos) ταῦτα παρανομήσαι 165, 21. vestri studio. εὐνοία μᾶλλον, ἢ ἐλέγχῳ ταῦτα δοκιμάζεται 188, 45.

εὐνοϊκός] τοῖς ἐν κινδύνῳ καθιστηκόσιν εἰκὸς ὑμᾶς εὐνοϊκατέρους ὑπάρχειν 1299, 12.

εὐνοϊκῶς 197, 4. 227, 22. 516, 12. 675, 8. 924, 24. 967, 8. 1490, 19. εὐνοϊκατέρως 1228, 14.

εὐνομία πάντ' ἀποφαίνει εὐκροσμα καὶ ἄρτια 421, pen. b) numen, τὴν τὰ δίκαια ἀγαπῶσαν Εὐνομίαν περὶ πλείστου ποιησαμένης, ἢ πάσας καὶ πόλεις καὶ χώρας σώζει 772, 23.

εὐνομισθῆαι legibus bonis uti, ab iis regi, contineri, iisque obtemperare. εὐνομουμένη πόλις 744, 2. = Ἄ. 1, 26. 75, 27. εὐνομουμένη οἰκία, domus, cuius res familiaris bene prudenterque geritur 24, 24. = εὐνομουμένη πόλις Ly. 166, 5.

εὐνοὺς] οὐδεὶς ἂν ταύταις εὐνοὺς γέναιτο, ὃς ἂν ἂν τι κακὸν πείσσειν προσηκῇ 1448, ult. = εὐνοὺς τῷ πλάθει L. 130, 33. νῦν δὲ ἡνίκα αὐτὸς ἐκείτῳ εὐνοῦστατός ἐστιν ὁ δήμος 159, 31. τοῖς ἀδικούσιν εὐνοῦσται εἰσιν, ἢ τοῖς ἀδικουμένοις ὅμιν 179, 3.

εὐοδεῖν sine obstaculo viam suam expedite peragere. ὃ μὲν ἂν εὐοδῇ iter planum et liberum invenit aqua, φέρεται 1274, 19.

εὐοὶ σαβοῖ 313, 26.

τὸ εὐορκεῖν περὶ πλείστου πᾶσιν ἐστι ποιησίῃ 654, 5. ἃς εὐχ ὅπως εὐορκήσει πρόνοιαν ποιήσεται 1204, 5.

εὐορκος] εὐορκα γινώσκεις δικασταὶ 310, 15. εὐορκεν βέσθαι ψῆφον 522, 19. 626, 27. εὐορκα ταῦθ' ὅμιν ἐστὶ 525, 12. τὰ εὐορκα ἐσσεῖθ' ἐψηφισμένοι 605, 20. εὐορκατέρων περὶ αὐτῶν θήσεσθαι τὴν ψῆφον 846, 3. εὐορκεν αὐτοῖς μαρτυρεῖν 1312, 25. = εὐορκα ψηφίζεσθαι, iudicium ferre consentiens religioni iurijurandi a iudicibus ad audiendam causam accedentibus dicti Ἄ. 55, 2. = πᾶς οὖν εὐορκα (id est εὐόρκως) ἀνταπομνησκῶς ὅσται A. 112, 22. ὅμιν εὐορκα γίνονται. cum religione vestri iurijurandi conveniunt 139, 25. 143, 10. 18. = εὐορκατάτην ψῆφον ἐνεργεῖν Ly. 149, 24. = εὐορκας ψῆφος D. 107, 32.

εὐπειτῶς A. 124, 38. = εὐπειτῶς νενικηκότα τοὺς στεφανίτας ἐγώνων Ly. 154, 22.

εὐπιστία, facilitas obsequendi suadenti. δεινὴ εἰς τὸ πρᾶγμα ἡ κακία καὶ *εὐπιστία Ἄ. 9, 1.

εὐποιεῖν ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ χαλεπὸν ἦν L. 172, 36.

εὐπορεῖν] μικρὸν εὐπορήσαντες χρόνον 13, 20. ἂν τὰ παρόντα ἀναλώσῃ πρὸς ἃ μὴ δεῖ, τῶν ἀπόντων εὐπόρησιν πρὸς ἃ δεῖ 33, 26. τότε ἡ πόλις γῆς εὐπόρει, νῦν δ' εὐπορήσει 492, 2. σιτοπομπίας εὐπόρησιν τοῖς στρατιώταις 671, 13. εὐπορήσας ἄλλοθεν χρημάτων. cum aliunde numos extudissem 1019, 12. οὐκ εὐπόρουν ἀργυρίου 1249, 7. b) conferre, contribuere, largiri, εὐπορήσει αὐτῷ δέκα μνῶν. cum spondidisset 10 minas ipsi daturum 894, 19. = εὐπορεῖν ἀργυρίου Ἄ. 8, 25. = πρὶν ἐκπορίζειν unde uade extundere aes. to raise money, to get money with pains and difficulty. ἕως οὐ εὐπορήσειεν ἐκείνος τὰργύριον I. 64, 14. πολλῶν χρημάτων εὐπορῶν πολιτὺς 89, 5. = μὴ ἰμοὶ νείμητε τὸ ἄπορον τοῦτο, ἐν ᾧ μὴδ' ἂν αὐτοὶ εὐπορήτε. in quo ipsimet vos progressum et exitum haud sitis reperturi. where you yourselves would be unable not to miss your way A. 137, 12.

εὐπορία] τοῖς ἐκείθεν ἐνθάδε τὰς εὐπορίας ἄγουσι 59, 3. ὀργίλας ORATT. ATT. d d

ἔχειν μᾶλλον ἀξίον ἐστί τοις μετ' εὐπορίας πονηροῖς, ἢ τοῖς μετ' ἐνδείας 1121, pen. τοὺς φανεροὺς ἐξ εὐπορίας πονηροὺς 1122, 10. εὐπορίαν τὴν ἐν τῷ παρόντι κρείττω ἡγούμενοι τοῦ μέλλοντος φόβου. satius esse pecunias se nunc accipere, tametsi verendum sit, ne largitionis poenas postmodum sint daturi, quam ut nunc egeant metu vacantes 1211, 21. ὡς αὐτῇ ἡ ἀπὸ τοῦ σώματος ἐργασία οὐχ ἱκανὴν εὐπορίαν παρῆχεν 1357, 7. = εὐπορίαν τῇ βδελυρίᾳ τοὺς συμμάχους ποιούμενος, socios vestros habens tanquam pro fundo, unde vectigalia percipiat, fovendæ tuendæque suæ impuritati Æ. 15, 16. = τροφῆς καὶ εὐπορίας τῆς παρὰ τούτου δεδομένης I. 110, 10.

εὐπορος] τὰ Φιλίππου πράγματα ἐκ τῆς εἰρήνης γέγονεν εὐπορώτερα 369, 18. τοὺς εὐπόρους δεῖ χρησίμους ἑαυτοὺς παρέχειν τῇ πόλει 1045, 23. εὐπορα [scil. ὀφλήματα] nomina, vel debita, exactu, redactu facilia. *safe debts* 1209, 3.

εὐπόρως διέκειντο abundabant pecunia 900, 17. pro βαδίας. εὐπ. λύσειν 276, 26. εὐπ. εἰπεῖν ἔχει 1427, 21.

εὐπραξία] αἱ γὰρ εὐπραξίαι δεινὰ συγκρύπτειν καὶ συσκιάσαι τὰ τοιαῦτα δυνάη 23, pen. 155, 25.

εὐπρέπεια] ἐπὶ τῇ τῆς ὁψίως εὐπρέπείᾳ σαμννομένου 1402, 6. πρὸς τὴν εὐπρέπειαν ἀνθρὸν 1404, 21. = εὐπρέπεια τοῦ σώματος Æ. 18, pen.

εὐπρεπὴς τὴν ὄψιν οὖσα 1016, 24.

εὐπρόσωπος] λόγους εὐπρόσωπους καὶ μύθους συνθεῖς 277, 4.

εὐρημα] οὐδὲν τούτων ἐστὶ καινόν, οὐδὲ ἡμέτερον εὐρημα 484, 9. πᾶς ἐστὶ νόμος εὐρημα μὲν καὶ δῶρον θεῶν 774, 18. τὰ ἐν τοῖς σώμασιν ἀρρωστήματα τοῖς τῶν ἱατρῶν εὐρήμασι καταπαύεται 808, 14. inventis scite et solerter excogitatis. = εὐρεμα vel εὐρημα ἔχειν ὃ τι ἂν λάβοι. velut ex insperato repertum in via bonum, quo gaudeat et fruatur, habens tenensque, ut sine sudore suo partum, quo si careat priveturque, haud admodum ægre ferat, quippe cui vel sic quoque vita degenda fuisset, illo non reperto I. 77, 25. = opportunitas ex insperato oblata rei bene gerendæ. μὴ εὐρημα ἡγεῖσθε τὴν ἐμὴν ἡλικίαν. juventuti meæ nolite insidiari, eaque abuti ad oppugnandum me lite forensi, qui per ætatem minime idoneus sim causis in foro agendis L. fr. 6, 2.

Εὐρίπος] τροπὰς τραπόμενος πλείους τοῦ Εὐρίπου Æ. 66, 27.

εὐρίσκειν ἰδίους πολέμους. sibi excogitare, et sua veluti manu serere bella, sibi propria et a bellis reip. sejuncta 26, 8. εὐρήσει τὰ σαβρὰ τῶν ἐκείνου πραγμάτων αὐτὸς ὁ πόλεμος 52, ult. ὅσα ἡλπίσαμεν τίνα πράξειν ὑπὲρ ὑμῶν, καθ' ἡμῶν εὐρηται 54, 18. effecit, ut ea contra nos pararentur et adversa nobis evenirent. οὐδ' ἐν μεσογείᾳ ἀρχὴν τίνα εὐρηκε 69, 1. aliqua machina solerter constructa tyrannidem sibi comparavit. εὐρίσκειν λόγον. comminisci, meditando extundere 181, 27. 292, 9. 494, 26. αὐτὸ τὸ πρᾶγμα εὐρήσει. h. e. docebit, monstrabit observatori quærenti, quid agendum sit. *will present itself of itself, the thing itself will conduct you thereto* 184, 18. τὸ πρᾶγμα αὐτὸ τοὺς αἰτίους εὐρη prodat 376, 2. ὅς' ἂν οὐδὲ καταράμενος εὐρέ τις αὐτοῖς commentus sit, acri meditatione extunderit, τσαῦτα πεπόν-

θασί, κακὰ 188, 12. ὁμοίως τοῦθ' εὔροντο. hoc tamen consecuti sunt ingenii subtilitate 363, 1. ὁ δίκαιον ἢ εὔρεῖν ἅμα [id est προστάττειν] καὶ συμφέρον 596, 22. 642, 2. καὶ τοῖς οὖσιν ὅπως ἄδεια γνησεται κακουργεῖν, εὔρίσκει reperit machinam, docet rationem a se callide excogitatam, καὶ τοῖς μέλλουσιν ἔσεσθαι 733, 21. πολλοὺς τοὺς ἀσελγείς εὔρησσετε καὶ τοὺς ὑβρίζοντας ὑμᾶς efficietis, ut existant 745, 7. εὔρεν οὖν τοῦτο ποιῶν, ὁ πεποίηκε, τοὺς νόμους νόμῳ καταλῦσαι. consecutus hoc est fraude a se astute excogitata 748, 24. εὔρίσκεσθαι ἀτέλειαν 457, 8. 461, 18. 661, 23. ὁ μηδεὶς μὲν αὐτὸς φήσει πεποιηκέναι, ἐν δὲ ταῖς ψήφοις εὔρεθήσεται 771, 25. εὔρίσκεσθαι impetrare ἄφεςιν τῶν τέκνων 1293, 6. μὴ εὔρομένῳ παρὰ τοῦ δήμου, qui non impetrarit 1381, 2. = διάλυσιν τῆς δίκης εὔρεσθαι, impetrare litis abolitionem Æ. 10, 5. ἀλήθεια εὔρίσκεται ἐκ τῶν εἰκότων 13, 10. ἀποδίδοσθαι τοῦ εὔρίσκοντος, vendere pretio quocunque, etiamsi vilissimo, quidquid primum fuerit oblatum 13, 41. παρεμβολαὶ λόγων πολλὰ εὔρήθησαν ὑπὸ Δημοσθένους 23, 41. ὡς εὔρε τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα τὴν ἡλικίαν οὐ καλῶς διαφυλάξασαν μέχρι γάμου 26, 7. προξενίας εὔρεσθαι ἐν ταῖς ἔξω πόλεσι 59, 26. εὔρίσκεσθαι τὴν σωτηρίαν 72, 40. ἄδειαν καὶ διαλλαγὰς εὔρίσκεσθαι 76, 42. ἀμχανίην δυσμενέαν εὔρον πρῶτοι, primi invenere, quibus modis adversarii ad incitas redigerentur 80, 12. σιτήσεις ἐν περτανσίῳ εὔρημένους 82, 7. = valere, de re venali certum aliquod pretium inveniente, *to be worth, to cost so and so much, to stand one in so and so high*. δισχιλλίας εὔρίσκουσιν, invenientem emptorem, qui tantum pro ea det I. 72, 40. εὔρεθῆναι ἂν οὕτω ῥαδίως. facile confiat numerando 88, 39. εὔρίσκεσθαι προφάσεις ἀναγκαίας. sibi comminisci causas, excusationes specie tenus sonticas, prægnantes, inevitabiles 48, 28. = προφάσεις εὔρίσκουσι τοῦ ἀδικήματος comminiscuntur, excogitant sibi A. 137, 8. τὴν ἀλήθειαν εὔρεῖν τῶν γεγενημένων 138, 1. τῷ χρόνῳ, μεθ' οὗ ὀρθότατα εὔρίσκουσιν οἱ τὴν ἀκρίβειαν ζητοῦντες τῶν πραγμάτων 139, 31. = εὔρίσκεσθαι ἄδειαν. impetrare An. 3, 14. στήλην 26, 14. 22. τὸ ἰσχυρὸν τοῦτο μόνον εὔροι τις ἂν ἐν τοῖς λόγοις 20, 17. πολλοστὸν τι μέρος τῆς αἰτίας εὔρεθην ἐγὼ ἔχων 20, 40. οὐκ ἔλιγω μοι παρὰ τὴν γνώμην εὔρεθῆ τὰ πράγματα. id est ὑπ' ἐμοῦ εὔρεθῆ vel ἐγὼ εὔρισκον 21, 22. = εὔρίσκειν ἀγαθὸν τῇ πόλει L. 130, 32. 131, 6. ἄδειαν 135, 4. comparare. Ita Terent. Andr. *rem belle reperire* et Plautus *invenies infortunium*. εὔρίσκεσθαι χάριν 161, 7. 25. Ita נָצַח apud Hebræos v. Genes. xxvi. 12. Suidas v. Εὔρες. ΤΑΥΛ. εὔρίσκεσθαι impetrare, acquirere sibi, adipisci. οἶτο δὲ καὶ ἄλλο τι ἀγαθὸν παρὰ τῶν Λακεδαιμονίων εὔρησσεσθαι 130, 32. 131, 6. δεηθέντες οὐκ ἠδύναντο εὔρεσθαι 141, 25. παρ' ὑμῶν δὲ μηδὲν εὔρησόμεθα τοῦ σωθῆναι ἄξιον 161, 25. = εὔρεῖν κατηγορίαν comminisci Ly. 149, 17. παρ' ἑαυτοῦ e semet excogitare 157, 43. = deprehendere in flagitio, vel scelere, atque id indicare, prodere, coarguere. * εὔρηκε Δημοσθένης Δημοσθένην. Demosthenes ipse semet prodidit D. 100, ult.

Εὐρυβάτης, pro quovis proditore, impuro, sacrilego et conscelerato homine. Εὐρυβάτου πρᾶγμα, εὐ πλάως, οὐδ' ἀνθρώπων χρηστῶν διαπράττεσθε 233, 8.

εὐρύς] ἡ τῶν γε στρατῶν εὐρὴν ἐπέβαλεν, nationem numerosam, frequentem hominibus, late fusam, perdidit Æ. 73, 7.

εὐρύχορος] εὐρυχόρους κατ' ἀγυιάς 531, 4.

εὐρυχωρίαν πολλὴν ἐχούσης τῆς ἀκροπόλεως 428, 14.= L. fr. 38.

εὐρωστός 1397, 15.

εὐρωστός ὑπέμειναν τὸν προσιόντα κίνδυνον 1397, 8.

εὐσαρκος Æ. 6, 29.

εὐσέβεια] ὅπερ ἐστὶ μάλιστα ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τῆς ὑμετέρας εὐσεβείας 226, 2. εὐσέβειαν τὴν πρὸς θεοὺς διαφυλάττειν 227, 21. ὃ τι μέλλαι συνοίσειν πρὸς εὐσέβειαν ἐκάστω 228, 3, τοσοῦτον τῆς εὐσεβείας ἐν ἐκάστω ὑμῶν ἴδοι τις ἂν τὸ συγκεχωρημένον. tantam modestiam pudoremque religionis 533, 17.= τοὺς δι' εὐσέβειαν φυγόντας κατήγαγον Æ. 72, 3. ἡγεμονία τῆς εὐσεβείας, ducatus in bello, quod geritur ob hoc, ut causa dei, cujus violata est religio, in impiis vindicetur 72, 7.= A. 112, 8. αἰδεῖσθαι τὴν τῶν μηδὲν ἀδικούντων εὐσέβειαν 120, 25. 122, 22. officium pietatis erga nil delinquentes observandæ. τῆς ὑμετέρας εὐσεβείας φονεῖς εἰσι 126, 35.= εὐσέβειαν, ἀλλ' οὐκ εὐτέλειαν, ὑμῖν ἀνέγραψε. in legibus conscribendis pietati magis tuendæ, quam parsimonix in sumtu sacrorum prospexit L. 185, 14.= τὸ περὶ εὐσεβείας ψήφισμα Ly. 168, 33.= εὐσέβειαν τὴν πρὸς τοὺς θεοὺς προήσασθε. pietatem diis debitam prodetis, ignoscendo scil. sacrilegis eosque absolvendo D. 101, 3.

εὐσεβεῖν. εὐσεβεῖσθαι A. 123, 40.= εὐσεβεῖν βουλόμενος δικαστὴς Ly. 153, 21.

εὐσεβής] παραβαίνειν τι τῶν ἐν ἀνθρώποις εὐσεβῶν eorum, quæ ab hominibus in rebus sanctis, religiose cavendis, sedulo vitandis, ne reverentia deorum lædatur, eorumque cieatur animadversio, habeantur 280, 10.= σεμνὰ καὶ εὐσεβῆ γράμματα I. 61, 13.= οὔτε τὸ ὑμέτερον εὐσεβὲς παρὲς (id est τὴν ὑμετέραν εὐσέβειαν) non hoc, quo vestræ pietatis rationem nullam habeam A. 141, 2.= τῶν εὐσεβῶν χάρος Ly. 160, 2.

εὐσεβῶς μηδενὶ ὑμῶν ἔχει τούτου ἀποψηφίσασθαι. nemo vestrum salva religione hunc absolvere potest 407, 8. ὅπως γὰρ πρὸς θεοὺς εὐσεβῶς ἔξει 1460, 9.

εὐσύνοπτος Æ. 70, 21.

εὐσχήμων] εὐσχήμονας καὶ πολλοὺς ἔχει λόγους præclare copioseque de iis disputari potest 1391, 16.= elegans, literatus, bonis artibus et liberalibus innutritus Æ. 19, 41.

εὐσχημόνως] εὐσχημονέστερον τῶν ἄλλων φέροντας ὀραῖσθαι τὰ δεινὰ 1400, 10.

εὐτακτον καὶ χρήσιμον ἑμαυτὸν παρέσχον 1226, 3. 10.

εὐτάκτως] εὐτακτότερον τούτων ζῶν ἂν φανείην 1125, 1.= εὐτάκτως ἀκούειν Æ. 41, 26.

εὐτέλεια frugalitas L. 185, 14.

εὐτροπῆς] εἰδὼς εὐτροπεῖς ὑμᾶς 45, 2.

εὐτροπίζειν] πᾶν' ὃν ἐβούλετο εὐτροπίσαις τρέφειν 12, ult. εὐτροπίζονται μόνον τοὺς ἐνθάδε 683, 24.

εὐτυχεῖν] τοῖς εὐτυχοῦντας αἰεὶ δαί' παρὰ τῶν ἀτυχοῦντων τὰ βέλτιστα βουλευομένους φαίνεσθαι 196, 23. οἷς εὐτυχήμασαν (Thebani) ἐν Δεύκτροις, *secunda fortuna*, qua usi fuerant in illa pugna, οὐ μετρίως ἐπέχρηστο 231, 4. τὸ λίαν εὐτυχεῖν κινδυνεύει ἐνίοτε ἐπαχθεῖς ποιεῖν 580, 16. δυοῖν ἀγαθοῖν ὄντοι τοῖς ἀνθρώποις, τοῦ εὐτυχεῖν, καὶ τοῦ καλῶς βουλευέσθαι, οὐχ ἅμα ἡ κτῆσις παραγίνεται 658, 2. εὐτυχεῖν τῇ οὐσίᾳ 1034, 16. πάντα τᾶλλα εὐτυχῇ τὴν πόλιν κρίναν, ἐν οὐδεπώποτε εὐτυχῆσαι τοῦτο νομίζω—1460, 23. φέτο δεῖν, ὅτε εὐτύχησε μάλιστα, τότε ἀνθρώπινα πράττων φαίνεσθαι 1477, 15. = I. 58, 10. = A. 120, 13. = εὐτυχοῦντας ὑμᾶς ὁρῶν ἐτόλμα προδιδόναι I. 187, 36.

εὐτύχημα] τὰς τῶν ἄλλων συμφορὰς εὐτυχήματα ἑαυτοῦ νομίζων 1122, pen. = εὐτύχημα τὸ μὴ πολλοὺς τοὺς τοιοῦτους εἶναι Ly. 156, 22. = D. 105, 29.

εὐτυχῆς] εὐτυχεστάτην πασῶν πόλεων καὶ θεοφιλεστάτην τὴν ἡμετέραν ὑπολαμβάνω 1486, ult.

εὐτυχίαν *quandam sibi peculiarem arrogat* Demosthenes 59, ult. ἔλοιτ' ἂν τις οὐχ ἦττον τὴν ἡμετέραν εὐτυχίαν, ἢ τὴν ἐκείνου 156, 13. δι' εὐτυχίαν, ἣν συμπάσης ἐγὼ τῆς ἐν ἀνθρώποις δεινότητος καὶ σοφίας ὁρῶ κρατοῦσαν 59, ult. = τὴν ἀτυχίαν αἰτοῦμαι τίς εὐτυχίαν μεταστῆναι A. 119, 34. = εὐτυχία μεγάλη τῶν τοιοῦτων πολιτῶν ἀκαλλαγήναι I. 144, 11. = Ly. 155, 34.

εὐφημεῖν ἐξὸν καὶ ἅπαντας ἅπασι πάντα τὰγαθὰ εὐχεσθαι 800, 13.

εὐφημία] ἐγὼ πᾶσαν εὐφημίαν παρεχόμεν 1472, 5. = εὐφημία λόγων, *humanitas*, *comitas*, *liberalitas orationis* Æ. 24, 13. εὐφημίας ἐνεκα, *decori in verbis* ergo 66, ult. ἀποβλέψητε πρὸς εὐφημίαν τῶν λόγων αὐτοῦ 77, 38. = μετ' εὐφημίας πολλῆς D. 106, 38.

εὐφήμως πάντα λέγειν δεῖ 1435, 21.

εὐφραίνειν] αἰσχροὺς, ᾧ θεωροῦντας ἡμᾶς εὐφραίνει, ταῦτα μὴ ἐθέλειν ἀπαγγεῖλαι 1409, 18. = ἀλλ' ἐφ' οἷς εὐφρανθήσονται κατορθώσαντες, τούτοις κακῆληνται Æ. 27, 12.

εὐφροσύνη 422, 6.

εὐφυῆς] λέγειν μὲν οὐκ εὐφυᾶ Æ. 25, 41.

εὐφυῶς] εὐφρέστερον τῶν ἄλλων ἔχειν 1414, 1.

εὐφωτος 320, 27.

εὐχαριστεῖν. *gratus esse* 257, 2.

εὐχαριστία *gratus et memor animus* 256, 19.

εὐχέρεια] εὐχέρεια τῆς πράξεως Æ. 17, 33.

εὐχερῆς] τὸν μιᾶρον καὶ λίαν εὐχερῇ 547, pen.

εὐχερῶς] ὀνείδη φέρειν 34, 7. ὃ λέγων εὐχερῶς πᾶν, ὃ τι ἂν βουληθῆς 248, 10. πάντ' οἶμαι δεῖν εὐχερῶς λέγειν 315, 3. *sine cunctatione*. πᾶς τις εὐχερῶς ἑαυτὸν σώζει 1396, 24. εὐχ. ἀκούειν 1450, 14. = εὐχερῶς γὰρ ἐπιοτε λόγον ἀπὸ βίου χρηστοῦ προσδέχεσθαι Æ. 25, 31. = εὐχερέστερον προσδέξασθαι τὰ μεγάλα τῶν ἀδικημάτων D. 97, 16.

εὐχεσθαι] πλὴν, εἰ δέον εὐχασθαι, παραλείπεται. εὐχασθαι γὰρ ῥάδιον, πάνθ, ὅσα βούλεται τις, εἰς ταῦτὸ ἀθροίσαντα ἐν ὀλίγῳ 33, 16. τοῖς θεοῖς εὐχομαι πᾶσι καὶ πάσαις 225, 1. ἐπειδὴν εὐξεται ὁ κήρυξ 706, 9. vota conceptis verbis fecerit ἅπαντας ἅπασιν πάντα τάγαθὰ εὐχεσθαι 800, 13. κατὰ τῶν νικητηρίων ἅπασιν εὐξάμενοι. votis factis, vos, victoria potitos, manubiarum et spoliolorum partem omnibus esse dedicaturos 1467, 1. εἶτα ἂ Φίλιππος εὐξαιτ' ἂν τοῖς θεοῖς, ταῦτα ὑμῶν τινὲς ἐνθάδε ποιοῦσιν. citat Hermog. p. 179. = καὶ ὁ κήρυξ τὰς πατρίους εὐχὰς εὐξεται Αἲ. 4, 10. ἀπορεῖν εὐξαίμην τοιούτων ἔργων ἐν τῷ λόγῳ 22, 41. εὐχὰς ὑπὲρ ὑμῶν πρὸς τοὺς θεοὺς εὐχομένους 56, 22. = I. 70, 29. = ἐκεῖνοις εὐχομένοι ἂ οὐκ ἔμελλε τελείσθαι. deos rogantes ea, quæ exitum essent nullum sortitura A. 113, 25. εὐχόμενος ἂν τις ταῦτα εὐξαιτο 141, 16. = εὐχεσθαι τοῖς θεοῖς τοὺς ἄλλους εἶναι τοιούτους πολίτας L. 163, 3. οὐ γὰρ ἂν ἔχοιμι ὅ τι τούτου μείζον αὐτοῖς εὐξαίμην κακὸν 163, 32. εἰπερ εὐχεσθαι χρὴ τοὺς εὐ πεπονθότας τὴν ψῆφον φέρειν περὶ τῶν πεποιηκότων 163, 38. = εὐχεσθαι μετ' εὐφημίας πολλῆς de præcone D. 106, 38.

εὐχῇ] τίνας οὖν εὐχὰς ὑπολαμβάνετε τοῖς θεοῖς εὐχεσθαι τὸν Φίλιππον, ὅτ' ἔσπενδεν, ἢ τοὺς Θεβαίους 381, 10. εὐχῆς, οὐ νόμου, διαπράττοιτ' ἂν ἔργον. rem agat, optabilem illam quidem, et dignam, quæ votis et precibus a diis flagitur, verumtamen ea natura, ut legis formula concludi nequeat 722, 19. ἄσπερ εὐχὴν ἐπιτελοῦσα simulacrum aliquod, vel donarium votivum, voto facto diis conductum 1405, 20. = καὶ ὁ κήρυξ τὰς πατρίους εὐχὰς εὐξεται Αἲ. 4, 10. γράφει δ' ἐν τοῖς ψηφίσμασιν εὐχὰς ὑπὲρ τῆς πόλεως ταῖς σεμναῖς θεαῖς 26, 37. εὐχὰς ἐν τοῖς ψηφίσμασιν ποιεῖσθαι 49, 24. εὐχὰς ὑπὲρ ὑμῶν πρὸς τοὺς θεοὺς εὐχομένους 56, 22. = εὐχὰς εὐχεσθαι ὑπὲρ τίνος L. 103, 31.

εὐψυχία] οὐδὲν ἐπιδιδόναι πρὸς ἀνδρίαν, οὐδὲ πρὸς εὐψυχίαν 1408, 15. ergo differunt ista inter se. sed qui? videtur ἀνδρία esse constantia, fortitudo, nobilis et sobria mens, sui semper conscia memorque in gestu rerum, ut neque a spe, neque a terroribus se dimoveri a proposito patiat. εὐψυχία autem impetus animi, prompti, excitati, gesticientis, cum ardore et alacritate, lætitiaque et spe certa boni eventus ad rem gerendam ruentis. = L. 190, 37. εὐψυχίαν ἐνδείκνυσθαι ἐν τοῖς τῶν τεθνεώτων σώμασι 191, 13. 44. *εὐψυχίαν ὁμονοοῦσαν τοῖς κινδύνοις κτήσασθαι 194, 35.

εὐψυχος καὶ ἀνδρεῖος D. 100, 19.

εὐωanos] ἐν πᾶσι τοῖς κατὰ τὸν βίον ἀφρονωτέροις καὶ εὐανωτέροις 255, 10. εὐωανον σίτον ἀννούμενοι 409, 1. ἵνα, ἐὰν μὲν τίμιος παρ' ὑμῖν ᾖ ὁ σίτος, δεῦρο κομίσωσιν, ἐὰν δὲ εὐανώτερος γένηται, εἰς ἄλλο τι καταπλεύσωσιν ἐμπόριον 1285, 12.

Εὐώνυμοι, pagus Euonymi L. ap. Harpocr.

ἐφάμιλλος] ἐφάμιλλου τῆς εἰς τὴν πατρίδα εὐνομίας πᾶσι κειμένης 331, 9. ἐφάμιλλον ποιεῖν τὸ ἀλλήλους εὐ ποιεῖν 488, 13. ἐφάμιλλον φιλοτιμίαν 1396, 2.

ἐφεδρεύειν] τὰ μὲν κακὰ ἔξουσιν αὐτοὶ, τοῖς δ' ἀγαθοῖς ἐφεδρεύσαν ἔτε-

ρος καθεδεῖται 61, 3. οὐκ οὖν βούλονται τοῖς ἑαυτοῦ καιροῖς τὴν παρ' ὑμῶν ἐλευθερίαν ἐφεδρεύειν 100, 10. 135, 9.

ἐφεκτός] ἐφεκτοὶ ἦσαν οἱ ἔγγειοι τόκοι. de singulis minis mense quoque dabantur in fœnus oboli seni, de bonis immobilibus, prædiis et domibus 914, 10.

ἐφέλκεσθαι τὴν κλεῖν e foramine claustrum clavem extrahere et secum auferre L. 92, 43. Taylor reddidit in indice, *subducere*.

ἐφεξῆς οὕτως καθεζόμενος in continenti, proxime a latere assidens; immediate, ut vulgo usurpant 553, 13. τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν ἐφεξῆς οὕτως Φίλιππος ἀρπάζων λυπεῖ 103, 15. ubi οὕτως non cum ἀρπάζων, sed cum ἐφεξῆς cohæret. *omnino prorsus. in the gross.* ita ut dico, ad literam, cunctam Græciam, nemine excepto. πάντας τοὺς ῥήτορας ὤψεσθε ἐφεξῆς 576, 12. *486, 6. = τρίτον ἐφεξῆς, tertio loco protinus Æ. 2, 1. 7.

ἐφέσιμον τὴν παρ' ὑμῶν γενομένην γνώσιν ὡς ἑαυτὸν ποιούμενος 78, ult. *he draws the appeal from you to himself.*

ἔφεςις] οὐκ ἂν ἐδώκατε τὴν εἰς ὑμᾶς ἔφесιν 1301, 3.

ἐφέτης] ἐφέται iudices quidam Athenis. ἐφέτας δὲ διαγινώσκειν 632, 3. οἱ ἐφέται sunt iidem atque οἱ πεντήκοντα καὶ εἰς 1069, 6. = An. 10, 45.

ἐφηβος] τὸν ἐν τῷ τῆς Ἀγραύλου τῶν ἐφήβων ὄρκον ἀναγινώσκων 438, 18. = Ly. 157, 19. = ἐφήβων ἐπιμέλεια D. 110, 13.

ἐφηγεῖσθαι præire, præeundo viam monstrare, deducere magistratum aliquo, ad latebras furis, vel sicarii, in rem præsentem, ad loca et corpora delicti. ἀσθενέστερος εἰ; τοῖς ἀρχουσιν ἐφηγοῦ 601, 20. 803, 15.

ἐφήδουσαι] οὐκ ἐπιτῆδεος ὁ καιρὸς ἐφησθῆναι 196, 21. Ὁθηβαίοις ἐφησθῆναι ὅτι οὖν παθοῦσι 231, 2. τοὺς νῦν περιφθέντας ἐφηδομένους ὕστερον ἔχητε οἷς ἂν πάσχητε 1428, 8.

ἐφίεναι. ἐφίεσθαι] ἐφίενται μὲν, ἵαν τις εἰ 193, 11. ἐφίηκεν ἡμᾶς εἰς τὸ δικαστήριον. remisit nos ad tribunal 913, 23. ἐφίεσθαι τῶν ἀλλοτριῶν 937, pen. ἐφιάσιν εἰς ὑμᾶς καὶ τὰς πάνυ μικρὰς δίκας. ab arbitri sententia ad vestram provocant 1017, 27. ἀδυνάτων ἐφίεσθε 1487, 24. = ἐφίεναι (aut ἀφίεναι) I. 60, 19. = ἐφίεσθαι τῶν ἀλλοτριῶν A. 138, 37.

ἐφικνεῖσθαι] ὧν οὐδ' ἂν εἰς ἀξίως ἐφικέσθαι δύναιτο τῷ λόγῳ 178, 5. 361, 25. 1423, 5. ἐφ. τοῦ τριηραρχεῖν pervenire ad eam fortunarum amplitudinem, ut trierarchum agere possis 465, 24. ἐφ' εὐεργεσιῶν eo loco rerum esse, ut bene possis de patria mereri 494, 3. ἐφίεται πάντων ad omnes permanavit, aut pervagata est, ἡ τοῦτου κακοπραγμοσύνη 800, 17. = ἐφικόμενος, τὺς ἐκείνων ἀνδραγαθίας, posteaquam attigeris illorum virtutem Æ. 81, 9.

ἐφιστάνειν. ἐφιστάναί. ἐφίστασθαι] coram esse, adstare, præsto esse. ἐφιστηκότων ἔτι τῶν κρεσβευτῶν 346, 2. b) rebus præesse, ut præsumt magistratus, et imperatores. οἱ ἐφιστηκότες 26, 12. 14. ἐφίστασθαι ἐπὶ τῆς πολιτείας 436, pen. δυνάμεις, ὡς λευμάνθαι τοὺς ἐπιστάντας 1439, 24. τῶν ἐφιστηκότων στρατηγῶν

1466, 3. *πολλάκις τῇ τοῖς ἐπιστάταις ἄλλως χρῆσθαι, διελευμένη*
 1466, 6. *super aliquo aliquem collocare, seu praesidem, vel vi-*
gilem. κῆνα ἀγνήνῃ καὶ φαῦλον σόδαις ἀν ἐπὶ ποίμνιᾳ ἐπιστήσῃ φυ-
λάττειν 807, 3. *δεῖν φύλακας ἐφιστάνειν ἐπὶ τοῖς ταπεινὰ πράττοντας*
 807, 5. *figere palos in fronte agrorum, vel praediorum, ad in-*
dicandum, eos oppigneratos esse. ἔδρους ἐπιστῆσαι ἐπὶ τὴν οὐλίαν
 1029, 25. c) *instare, urgere, premere. ἐφιστῆται αὐτῷ Καλλι-*
στρατος 1187, 6. d) *super aliquid aliquem, praesertim repente,*
ducere, admovere, immittere. ut copia, quibus eum oppri-
mat. ἐπιστῆσαι τὰ πράγματα 444, ult. *ἐπιστήσεται μέγθος δυνά-*
μεως subito superveniet 66, 23. *μηχανήματα* 115, 8. 17. 124,
 2. 254, 27. *συκοφαντίας ἐπὶ τὰς εὐθύνας* 264, 7. e) *ἐπιστῆσαι ac-*
cedere ad remp. gerendam 245, 10. 305, 9. f) *animum atten-*
dere. διὰ ταῦτ' ἐγγήγορεν, ἐφίστηκεν 70, 16. g) *imminere, im-*
pendere. τὸν ἐφιστηκότα τῇ πόλει κίνδυνον 287, 5. = *ἐφιστηκότας,*
magistratus, principes. διοικοῦνται αἱ πολιτεῖαι τοῖς τρόποις τῶν
ἐφιστηκότων *Æ.* 1, 20. *ἐφιστάνειν ἐπὶ φύλακα τῶν νόμων, consti-*
tuere aliquem custodem legum, iisque praeficere 2, 3. *ἐφίστα-*
σθαι, urgere, imminere, instare, cum minis persecutionis et po-
enarum. ἐχθρῶν ἐφιστηκότων 15, 22. *ἐπιστῆναι τῇ κατηγορίᾳ ἐπὶ*
τοῦ δικαστηρίου, supervenire fortuito, aut etiam ultro, de propo-
sito, accedere ad iudicium, cum ageretur, eique adesse contra
reum 16, 15. *εἰδωλον ἐφίσταται Πατρόκλου* 20, 29. *ἐφιστάνειν ἐπὶ*
τινα. ἐφίστησα ἐπὶ τὸν κατηγοροῦν Φίλαππον καὶ Φωκίαν, actori ad-
movi, et adjuncti quasi ejus lateri, atque appropinqui, ut saevos et
implacabiles adversarios, eum non missuros, Philippum, &c. 25,
 5. *ἐφιστάναι τοῖς παισὶ διδασκάλους* 26, 32. *ἐφίστασθαι κατηγοροῦ*
τῶν ἄλλων 65, 5. = *ἐπὶ τῶν ἐφιστηκότων (a principibus, magistrati-*
bus) ἀρπάζεται *L.* 162, 38.

ἐφόδιον] δι' ἀπορίαν ἐφοδίων 34, 16. *decem legatis in commea-*
tum addebant Athenienses X. millia drachmarum, universis,
quam summam, ut enormem, et inaudita liberalitatis, praedicat
Demosthenes 390, 23. *οὐδ' ὅδιν μακρὰν βαδίσαι, οὐδ' ἐφόδια ἀνα-*
λίσκειν 441, 2. *ὅμῃν δ' οὐδὲ μιᾷς ἡμέρας ἐστὶν ἐφόδια ἐν τῷ κοινῷ*
 690, 8. *ἐφόδιον δοῦσα ὀκτὼ δραχμας* 787, 18. *ἐφόδιον λαβὼν τὸ*
adminiculo, praetextu usus 917, 14. *ἀποδοῦς τὸν μισθὸν, καὶ ἐφά-*
δια προστίθεις 1212, 19. *διαμέσαστο οὐκ εἶναι αὐτῷ ἐφόδια τῷ γῆρα*
ἰκανὰ 1204, 22. = *ἐφόδια τῆς φυγῆς* *Æ.* 24, 29. *ἐφόδια φυγῆς τινὰ*
ἀποστερεῖν 50, 25. *ἐφόδια πεπόρισται τῇ σπαντοῦ ἀναστροφῇ* 84, 5. =
ἐφόδια τοῖς ἵπποις παρασκευάζειν *An.* 33, 9. = *ἐξέδομην αὐτοῦ ἐφόδια*
μοι δοῦναι *L.* 121, 9. *ἐφοδίων ἀπορῶντες* 147, 5.

ἐφοδος τῶν τὸν δῆμον προδιόντων *Ly.* 165, 25.

ἐφορᾶν] πάντ' ἐφορῶν καὶ διοικῶν, ἢ χρὴ πράττεσθαι 38, 12. *ἐφο-*
ρᾶν πάντα τὰ τῶν ἀνθρώπων 772, pen.

ἐφορεία, magistratus Ephorum *L. sp. Polluc.* II, 4.

ἐφορία, scil. ἀγορά, conventus finitimorum in limite cujusque
suo, ad merces permutandum. ἐφορίας ἀπαισχυμένον 631, ult.
 632, 23. 26.

ἐφορᾶν τοῖς ταυτοῦ καποῖς πόλιν μεγάλην 30, 19. insidiari suis opportunitatibus, rei bene gerendæ, ad instar piratarum, qui coram portubus ad ancoram stantes, in sinu quodam maris obscuriore naves speculantur et præstolantur e portubus egredientes, mercibus onustas; quas eVectas insecuti derepente consectantur et oppressas expilant. βεβήκεια κωλύσαι τὴν εἰς Πύλας, ἐφ' ἣν αἱ ποταμὸν τριήρεις *ὁμάςτε ἐβώρμουν 444, 26.

ἑφοροι nomen alicujus magistratus Athenis sub triginta tyrannis L. 124, 13. 22.

ἔχειν ἑσυχίαν 13, 12. πῶς ἔχουσι [subandi τοῦ νοῦ, vel κατὰ τὸν νοῦν, vel τῆς γνώμης] Φιλίππῳ, quo sint animo erga Philippum 22, ult. ἔχονταν, ὡς ἔχουσιν, ἡμῖν [id est πρὸς ἡμᾶς] Θεβαίων. ita animatis 30, antep. τὰ πρὸς ἡμᾶς ἐν εὐνοίᾳ [id est εὐνοϊκῶς] ἔχειν, vel εὐνοεῖν ἡμῖν 284, 11. τὸ δὲ οὐχ οὕτως ἔχει. res sic se non habet 37, 6. ὡς κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους ἔχει τὰ πράγματα, ἀναμνησθαι ὑμᾶς 230, 25. ὁ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ὁμολογεῖται δίκαιον εἶναι, ἐκατέρους τὰ ἑαυτῶν ἔχειν 81, 3. ἴσθι γὰρ ἔχειν καὶ τὰλλότρια, καὶ οὐχ ἅπαντες οἱ ἔχοντες ἔχουσι τὰ ἑαυτῶν 83, 15. αἰτίαν. ἀλλ' οὐδ' αἰτίαν τοιαύτης ζημίας ἐνίους ἔχειν καλὸν 998, 8. βούλησιν. τίνα οὖν νόμον ὑμῖν, ἢ τίνα βούλησιν ἔχειν δοκεῖ 794, 16. διάνοιαν 1472, 25. δίκην ἔχεις. est penes te jus et facultas jus tuum in foro petendi et persequendi 890, 3. διαιτητῶν ἔχόντων τὰς δίκας. lites sub cura, fide, administratione sua habentibus, eas versantibus et tractantibus 1153, 4. διὰ τὸν καιρὸν, ὃς ἦν τότε, ἔχων ἐξουσίαν 608, 8. ἔχθραν βαβαίαν ἔχειν 11, 5. νόμον 794, 16. εἰ τις ὑμῶν ἄλλως πως ἔχει τὴν ὀργὴν ἐπὶ Μειδίαν, ἢ ὡς δέον αὐτὸν τεθνάναι, οὐκ ὀρθῶς ἔχει 537, 5. Κερκυραίων τῶν, τῶν ἔχόντων νῦν εἰν πόλιν e numero principum, romp. Corcyream nunc in potestate habentium 763, 9. οὐκ ἔχω τοῦτου πρότερον πρόσταγμα 1485, 9. scil. προστάττειν. ὁ ἀρίστην ἔχειν τύχην οἰόμενος οὐκ οἶδεν, εἰ τοιαύτη μετέι μετρηὶ καὶ τῆς ἐσπέρας 311, 13. χρεὰ πολλῶν ταλάντων εἴ' ἔχων. nomina sibi debita, a se exigenda. outstanding debts 957, 4. χρήματα. subaudi ἀπαρτεῖν. to have a claim. αἰτιώμενοι πολλὰ πλείονος ἄξια ἔχειν they had still more to demand ὡς ἐδωκεῖμεν χρημάτων, than what we had advanced 970, 4. simpliciter pro posse. τοῦτους ἄμην δεῖν ἔχειν καὶ ἀπαρτεῖν 1473, 3. b) pro dives, locuples esse, subaudito χρήματα. τούτους περιορᾶν ἐν ταῖς ἐσχάταις ἀπορίαις ὄντας αὐτὸν ἔχοντα καὶ πλουτοῦντα 1123, 25. c) secum habere. subaudi μεθ' ἑαυτοῦ. τὰ παιδία ἔχων ὀδυρεῖται 574, 23. 575, 14. 608, 14. d) in potestate habere. νῦν ἔχεις ἀνθρώπον 440, 27. λαβὼν δ' ὑπερήμερον, καὶ ἔχων, [subaudi τὰ τοῦτου,] οὐδενὸς ἠφάμην 540, 23. e) capere, mancipare, manu injecta sibi vindicare, to lay an embargo on 886, 5. f) in corpore gerere, ut vestem. τρίβωνας ἔχουσι 1267, 22. g) scire, nosse. οὐδ' ὅ τι χρὴ ποιεῖν ἔστι, ne consilium quidem in promptu habebitis, sed incerti eritis, quid agendum vobis sit 425, 10. h) in se tenere, importare, prodere, indicare, insinulare. τῷ τὴν κατη-

γορίαν ἀδικήματ' ἔχειν 268, 17. i) creare, efficere, afferre, vel etiam valere. ταῦτ' ἀπιστίαν, ταῦτ' ὀργὴν ἔχει 142, pen. k) inhibere sese, insistere. ἔχει αὐτοῦ. desine 1109, 6. In Medio. ὁ πληγὴς ἀπὸ τῆς πληγῆς ἔχεται. h. e. consecratur plagam, sequitur vestigia ictus, illuc identidem obmovet scutum et prætendit, ubi jam ictus fuit; non quo plaga inferenda impetum minatur, non præcavet vulnus, sed facto jam succurrere festinat 51, 26. τούτων γὰρ εἰχόμεν, iis enim mordicus inhæsissem, eaque acriter exagitassem 251, ult. = ἴσῃν καὶ ἔννομον πολιτείαν ἔχειν AE. I, 25. ἔξω τὴν χεῖρα ἔχοντες λέγειν 4, 25. ἐκτὸς τὴν χεῖρα ἔχων 4, 29. πολὺς ἔχω τοσαυταῖς 7, 38. ἡσυχίαν ἔχειν 9, 39. ὀλιγώρως ἔχειν πρὸς ἅπασαν αἰσχύνῃν 19, 13. αὐλητρίδας ἔχη καὶ ἑταίρας πολυτελειστάτας 11, 14. ἀμάρτυρον πρᾶγμα ἔχοντας 13, 14. ἐπίπληξιν ἔχειν 25, 18. παρακαταθήκην τῶν νόμων ἔχοντες 26, 33. φιλοτιμότερον ἔχομεν τοὺς παρανομοῦντας ἐξετάζειν 27, ult. πηγὰς λόγων ἀφθόους ἔχειν ἐπηγγέλλετο 31, 3. ἄπρατον οὐδὲν ἔχων μέρος τοῦ σώματος 31, 19. ἀναισθήτως ἡμῶν ἐχόντων 33, 39. ἀγενεῖς διατριβὰς ἔχειν 48, 4. αἰτίαν ἔχειν. τοῦ μὲν ὑμᾶς μὴδὲν ἀδικεῖν κύριος ἦν, τοῦ δὲ μὴ ἔχειν αἰτίαν ἡ τύχη 52, 34. ὑπόμνημα (scil. τῆς ἀρετῆς τοῦ ἀγωνισαμένου καὶ τῆς εἰς αὐτὸν φιλοτιμίας τοῦ δήμου) ἐν οἰκίᾳ ἔχοντες, coronam puta 60, 17. ἐρχόμεθα δήπου ψευδεῖς οἰκοδοθεὶς ἐνίοτε δόξας ἔχοντες κατὰ τῶν λογισμῶν 62, 9. αἷμα αὐτὸς οὐκ ἔχων 76, 28. ἀγωνιστὰς πολλοὺς τῆς ἀρετῆς ἔχετε 79, 31. μόχθον ἔχειν ἀμφὶ ξυνοῖσι πράγμασι 80, 16. πρὸς ἑτέρω τινὶ τὴν γνώμην ἔχειν 81, 31. ἄνθρωπος οὐ κεφαλὴν, ἀλλὰ πρόσδοον ἔχει 84, 23. περιέρχονται τὴν ἀγορὰν ἀληθεῖς κατ' ἀλλήλων ἔχοντες δόξας 84, 27. αἰσχρόν ἐστι τὸν αἰτιώμενον οὐκ ἔχειν ἐπιδειξάι τῆς αἰτίας τὸ ἔργον 86, 22. = τοιαύτην αἰτίαν ἔχοντος Θ. I. 76, 38. τοιαύτας ἀκριβείας ἔχει παρ' αὐτοῖς τὰ δίκαια. so *very strictly do they adhere to their old rights, charters, privileges, so stoutly they maintain their usages, or observances* 65, 8. δύο ἔτη τοῦ διαιτητοῦ τὴν διαίταν ἔχοντος. *for two whole years left the matter undecided* III, 4. ἔχων οἰκεῖόν τινα mecum habens, ut comitem et testem mihi futurum (pro ἔχων μετ' ἐμοῦ 71, 14. ἔχετε πότες ἱκανὰς 74, 13. προῖκα ἔχειν ἐπὶ γυναικί. dicitur dans perinde atque accipiens 40, 40. οὐκ ἀγαπᾷ τὰ ἐκείνων ἔχων, ἀλλὰ καὶ—73, 44. ἔχειν pro posse, valere. οὐκ ἂν ἔχοιμι ὅπως παρασχοίμην, pro οὐκ ἂν ἔχοιμι παρασχεῖσθαι ὅτῳ οὐν τρόπῳ μαρτυρίαν 76, 26. cum adverbis. ἀκρατῶς ἔχοντες ἑαυτῶν 39, 34. τὰ πεπραγμένα κυρίως ἔχειν νομίζει 66, 9. ὀλιγώρως 41, 33. 40. οὕτως ἐχόντων. scil. τῶν πραγμάτων 72, 13. συμφερόντως 84, 11. οὕτω πρὸς ἀμφοτέρους ἡμᾶς ἔχων [9, 37.] = ἔχειν τὰ ἐπὶ χεῖρα A. II3, 32. τὰ ἀκούσια τῶν ἀμαρτημάτων συγγνώμην ἔχει secum ferunt, natura sua important, h. e. merentur 140, 20. = οὐκ ἂν δεξαίμην πάντα τάγαθὰ ἔχειν An. I, 25. ταῦτα οὕτως *ἔχει 2, 20. τὴν δ' οὐσίαν ἔσχον καὶ ἐκέκτηντο habebant et possidebant jure, quo quis optimo 10, 20. vel etiam, habebant vetustas, et novas, quas vellent, acquirebant. ὅπως ἂν πιστότατα ἔχοι τοῖς Ἀθηναίοις 11, 7. ut quam certissime

confiderent Athenienses. ἔχε τύχη ἀγαθὴ 16, 6. ἱσπεῖον ἔχοντες (nempe secum) ἦγον τὸ παιδίον 16, 32. ἔχει δὲ καὶ ὑμῖν οὕτως. impersonaliter, scil. τὸ πρᾶγμα, causa de qua agitur. vel, est etiam hoc tenendum, vel, si mavis, verendum 19, 5. μέρος τῆς αἰτίας ἔχειν 20, 40. πράγματα παρὰ γνώμην ἔχοντα 21, 22. αἰτίαν καὶ λόγον αἰσχροὺς ἔχειν ἐκ τῶν πολιτῶν 22, 14. ὑπερβολὴν τῆς ἐπιθυμίας ἔχειν 27, 34. πλείστους ἐπιθυμητὰς 29, 44. τέλος ἔχει. scil. τὸ πρᾶγμα, vel ὁ ἀγὼν, vel ἡ κρίσις 30, 9. = καλῶς L. 94, 1. 95, 23. εὐκόλως 101, 23. ἀσφαλῶς 113, 1. 178, 14. ποιήσας 143, 7. ἀναγκαίως 103, 37. ὀλιγόφρων τῆς δοκιμασίας 176, 6. δίκην μεγίστην 191, 10. πράγματα h. e. molestiam 99, 14. 108, 21. πρᾶγμα 104, 18. αἰσχροὺς αἰτίαν 135, 32. χάριν 170, 37. συγγνώμην 171, 2. οὐδὲν ἔλαττον εἶχον σιωπῶντες. *lost nothing by keeping silence* 124, 35. οὐκ ἔχω εἰπεῖν 101, 12. πολλαχῶς ἔχω τεκμαιρόμενος εἰκάζειν 105, 8. ἐξέπλευσα ἔχων τὸ μεράκιον 99, 12. οἰκοθεν ἔχοντες ἂν ἐβαδίζομεν 101, 16. τοιοῦτόν τι ἔχοντας ἡμᾶς ἐλθεῖν 101, 14. ὀλίγα ἦλθον ἔχοντες χρήματα 153, 40. 179, 40. ἀξιοὶ ἡσυχίαν ἔχων πολιτεύεσθαι. id est ἡσυχῶς 106, 13. τὰ τοῦτοις ἐπόμενα κακὰ 168, 46. TAYL. ταύτην γὰρ τὴν τέχνην ἔχει exercet 93, 17. αἰτίαν 103, 3. ὀργὴν μεγάλων ἀδικημάτων 122, 3. ἔχειν δίκην potestne idem significare, atque δαδαικέναι δίκην 191, 9. ταῦτα γὰρ οὐτ' ἐλογχον, οὔτε βάσανον εἶχεν. hæc neque verbis argui, neque tormentis exprimi poterant 123, 4. ἐχόμενον ἐν ἀπορίᾳ τὸ ὑμέτερον πλῆθος 130, 35. ἔχειν pro νομίζειν, ut Latinum *habere* pro *existimare* 152, 24. ἔχει δ' ἡμῖν οὕτως hoc nunc agitur, ut ne nesciatis. Scire vos velim, rem ita se habere 161, 3. πάντας τοὺς ἔχοντας δυστύχημα τοιοῦτον 169, 8. = ἔχειν τινὰ ὑπὸ τῇ ψήφῳ Ly. 148, 4. ἐν τῇ ψήφῳ 151, 25. μόνοι τὴν τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίαν ἐν τοῖς ἑαυτῶν σώμασιν εἶχον 154, 13. οὕτως (subaudi τῆς γνώμης) εἶχον πρὸς τὴν ἀνδρείαν. id est διάκειντο. hoc animo præditi, ita affecti erant erga fortitudinem, ita ei dediti 163, 19. ὥς εἶχον (scil. τὴν γνώμην αὐτῆς γνώμης) πρὸς τοὺς προδότας 164, 40.

ἔχθραν βεβαίαν ἔχειν 11, 5. μήτε πρὸς ἔχθραν μηδένα ποιῆσθαι λόγον, μήτε πρὸς χάριν 90, 2. μὴ τὴν πρὸς ἐκείνον ἔχθραν πρόφασιν τῆς παρασκευῆς ποιῆσθαι 192, 5. τὴν πρὸς ὑμᾶς ἔχθραν ἅπαντες φοβοῦνται 218, 7. τῆς πρὸς ὑμᾶς ἔχθρας ὑπαρχούσης πατρικῆς 530, 7. ἂ μετὰ χάριτος ἔλαβε δεηθεῖς, ταῦτα δι' ἔχθρας καὶ δίκης ἀποδοῦναι 1185, 25. τῆς ἰδίας ἔχθρας οὐδὲν μίγνυμι εἰς τὰ κοινῇ συμφέροντα 1465, 23. causa odii et simultatis. διὰ ταύτην τὴν ἔχθραν ἐπιτίθεται μοι 1301, 18. = αἱ ἰδιαι ἔχθραι πολλὰ τῶν κοινῶν ἐπανορθοῦσι. Æ. 1, 10. εἰς μέσον πίπτει τῆς Θηβαίων ἔχθρας καὶ Φιλίππου 66, 27. = ἔχθρας πρὸς ἀλλήλους ἀνείλοντο I. 36, 11. ἔχθρας παλαιὰς αὐτῶ πρὸς τούτους οὕσης 66, 19. ἰδίας ἔχθρας ἕνεκα ταῦτα πλάττοντες 110, 37. = διὰ τῆς ἔχθρας τὸ μέγεθος A. 116, 34. τῇ τούτων ἔχθρᾳ ἐγγχειρίζω ἑμαυτὸν 119, 20. δι' ἄλλην τινὰ ἔχθραν. non ob scelus vere commissum, sed ob aliam quampiam simultatem privatam mihi cum illis contractam 125, 30. = διαλλαχθέντα τῆς ἔχθρας

Αν. 23, 4. τὰς ἰδίας ἔχθραις καταδείσαντα 29, 17. = ἔχθραν πρὸς τινα κατατίθεσθαι L. 192, 35. ἔχθραι sunt privatorum inter se similitates 116, 13. πρότερον εἶδει τὴν ἔχθραν ἐπιδειξάμενος τοὺς κατηγοροῦντας 120, 16. ἔχθραν, οὐ δίκην παρ' αὐτῶν λαμβάνετε 179, 14. τὴν ἔχθραν ὑμῖν αὐτοῖς καταλείψετε, nihil aliud auferetis, quam similitates 181, 8. ἔχθραν ἰδίου οὐδεμίαν μεταπορευόμενος 187, 1. μηδ' ἂν τὴν Ἐμπεδακλέους ἔχθραν ὑμῖν ἐμποδὼν γενέσθαι fr. 60.

ἔχθρὸς] οὐκ ἔστι τῶν ἔξω ἔχθρῶν κρατῆσαι, πρὶν ἂν τοὺς ἐν αὐτῇ τῇ πόλει κολάσῃτε 104, 26. 143, 20. ἐπειδὴ δ' εἰς Μακεδονίαν ἦλθε, καὶ τὸν ἔχθρὸν εἶδε τὸν ἑαυτοῦ καὶ τῶν Ἑλλήνων 439, 19. τοὺς ἔχθρὰ παύσαντας ἐν ἔχθρῶν μοῖρα κολάζειν ἀπέδωκεν ὁ νόμος 638, 5. ἐπὶ μὲν τῶν δικαστηρίων καὶ τοῦ βήματος ἔχθρὸς εἶναι φάσκοντας ἀλλήλους, ἰδία δὲ ταῦτα πράττοντας καὶ μετέχοντας τῶν λημμάτων 1335, 4. οὔτε γὰρ ἔχθροτέρους, οὔτ' ἀναγκαίους μᾶλλον ἔχθρους ἂν τούτων εὖροιτε 1448, 26. οὗς καὶ ἔχθρὸς, εἰ μέτριος εἴη καὶ λογισμὸν ἔχων, ἐλεῖσθαι 1479, πεν. ἔχθρὸς θεοῖς gravissimum et turpissimum erat probrum 241, 12. 245, 16. διὰ τὴν αὐτοῦ βδελυρίαν καὶ θεοῖς ἔχθρὰν αἰσχροκέρδειαν 611, 15. ἔχθρὸς τῆς ἄλης ἀνθρωπίνης φύσεως 1121, 12. σὺ μὲν ὑπὲρ τῶν ἔχθρῶν, ἐγὼ δὲ ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἅπαντα πεπολίτευμαι. citat schol. Hermog. p. 45. = ἔχθρῶν ἐφεστηκῶτων Αἷ. 15, 22. μετέφρχεσθαι τοὺς ἔχθρους 20, 22. πιστεύειν τῷ βίῳ τῶν κρινομένων μᾶλλον, ἢ ταῖς παρὰ τῶν ἔχθρῶν κατηγορίαις 28, 23. πῶς οὐ θινὸν ἔχθρου ποῦσασιν βλέπω ἐπεγγελῶντος 52, 28. = πάντων ἐκείνων ἔχθιστος ἐνόμιζε I. 61, 38. 76, 18. = οὗτ' ἔχθρὸν ἐτιμωρησάμενον, οὔτε φίλον εὐηργέτησα L. 115, 21. ἔχθιστος ἀπάντων ἀνθρώπων Ἐργοκλῆς 182, 7. εἰ τις αὐτοῖς πατρικὸς ἔχθρος ἦν, ἐκείνου ἐπιλάθεσθαι 906, 13. ὥστε τοὺς ἔχθρους βούλεσθαι αὐτὸν ζῆν μᾶλλον ἢ τεθῆναι fr. 31, 3. τοὺς οἰκείους ναμίζειν ἔχθρους fr. 58.

ἔχῃνος vidulus, bulga, in quam conjiciebantur chartæ, quarum usus esset in foro, cum essent in judiciis proferendæ atque recitandæ. the document-bag, the paper-case. ἐχῃνον ἦδη σσημασμένον 999, 16. ἐνέβαλε Φορμίων τὸ γραμματεῖον εἰς τὸν ἐχῃνον 1104, 6. τὴν μαρτυρίαν, ἣν ᾤμην εἶναι, καὶ δι' ἧς ἦν μοι ὁ πλείστος ἔλεγχος, ταύτην οὐχ εὖρον ἐνούσαν ἐν τῷ ἐχῃνῳ 1119, 1. τὸν ἐχῃνον νεκιστηπέναι 1119, 4. οἱ ἐχῃνοὶ πρότερον ἐσημάνθησαν 1143, 25. τὰ ἀντήγραφα ἐμβαλέσθαι εἰς τὸν ἐχῃνον 1180, 24. 1265, 14.

ἔχῃς] αὐδὲνα πάσθ' ὑμῶν ἴσως ἔχῃς ἔθακον, οὔτε φαλάγγιον, μηδὲ δάκοι 798, ult. πικρὸν καὶ ἔχῃν [viperae similem] τὴν φύσιν ἀνθρώπων ἂν ἴδῃτε 799, 4.

ἔωθεν σχετλιάζειν Αἷ. 49, 1.

ἔωλοκρασία] ὥσπερ ἐωλοκρασίαν τινὰ τῆς ἑαυτοῦ ποτηρίας κατασκεδάσας 242, 13.

ἔωλος] ἔωλα καὶ ψυχρὰ τὰ τούτων ἀδικήματα ὥς ὑμᾶς ἀφικνεῖται 551, 13.

ἔως] εἰς ἔω in crastinum diem, on the following day, ἐκέλευε τὰργύριον εἰσνεγκεῖν I. 71, 28.

ἔως ἀπεδήμιον ἐγὼ toto illo tempore, quo ab urbe aberam 968, 4. = ἔως ἀντήρκει ἡ οὐσία Αἷ. 13, 31. = οὐ πρότερον ἔως, pro eo

πρότερον ἢ ἱος L. 126, 35. 144, 42. 174, 6. Taylor duas facit hujus particulæ significationes, alteram *dum*, quo refert 148, 16. 156, 2. 148, 30. alteram *donec*, quo refert p. 429. et 565.

ζεῖρα, vestis. L. ap. Harpocr.

ζευγύνειν, ponte jungere. ὁ ζεύξας τὸν Ἑλλήσποντον Æ. 72, 26. = ζεύξας τὸν Ἑλλήσποντον L. 193, 23.

ζεύγος] εἰς μυστήρια ἄγει τὴν γυναῖκα ἐπὶ λευκοῦ ζεύγους ἐκ Σικυῶνος 565, 27. ζευγῶν ἀφαιέντων 1409, 23. = ὀρικὰ ζεύγη μισθοῦσθαι Æ. 42, 36. ὀρικὰ ζεύγη τρία αὐτοῖς ἐμισθώσατο 64, 30. = ζεύγος ὀρικὸν I. 55, 24. 59, 32. = ἐπὶ ζεύγους ἄγειν in carruca εἰς τὸ πρυτανεῖον An. 7, 13. ζεύγος ἵππων ἄγων Ὀλυμπίαζε 32, 27. = ζεύγη τοῖς πρέσβεσιν ἐμισθώσατο D. 93, 42.

Ζεὺς φράτριος 1054, 10. Διὸς ἐρκείου 1319, 26. μὰ τὸν Δία τὸν ἀνακτα 937, 21. τὸν Δαδωναῖον 1466, 27. 1487, 1. Διὶ τῷ Νεμίῳ 552, 5. Διδς τοῦ ὀρίου 86, 18. Διὶ ὑπάτῳ 531, 7. κτησίῳ 531, pen. ὡμῶς καὶ ἀναιδῶς, ὃ Ζεῦ καὶ θεοὶ 321, 1. θαυμάσιος στρατιώτης, ὃ Ζεῦ 375, 24. = Διὶ τῷ κτησίῳ, περὶ ἣν ἐκεῖνος μάλιστα τὴν θυσίαν ἐσπούδαζε I. 70, 27. = ἱερά θύειν Διὶ κτησίῳ A. 113, 12. 22. Διδς βουλαίου ἱερὸν ἐστὶν ἐν τῷ βουλευτηρίῳ 146, 34. = Ζεὺς σώτηρ D. 110, 8.

ζῆλος, εἰ τις εἴληφέ τι 121, 8. τῷ στεφανουμένῳ ζῆλον ἔχει τὸν αὐτὸν ὁ στέφανος, ὅπου ἀν ἀναρρηθῇ 267, 14. ζήλου καὶ χαρᾶς καὶ ἐπαίνων ἦν ἡ πόλις μεστὴ 300, 23. τὸν τῆς πόλεως ζῆλον ἠφρῆνασι 616, 20. 757, 1. α καὶ ζῆλον καὶ τιμῇν τινα φέρει τῇ πόλει βρῆντα 641, 8. ζῆλον πολὺν εἶχε πρότερον 756, 19. ἐν σκότῳ καὶ δυσκλείᾳ πᾶς ὁ πρὸ τοῦ ζήλος τῶν Ἑλλήνων γέγονε 1396, 18. ἐν μεγάλῃ τιμῇ καὶ πολλῇ ζήλῳ 1399, 21. οὐ γὰρ ἐπ' εὐνοίᾳ γ' ἐμοὶ παρεχώρεις ἐλπίδων καὶ ζήλου καὶ τιμῶν 317, 9. = ζῆλος τῶν γεγενημένων L. 195, 13.

ζηλοτυπεῖν Æ. 9, 4. ζηλοτυποῦν ἀρετὴν κάθαρμα, virtutem simulans, affectans 84, 15.

ζηλοτυπία ὑπὲρ τῆς δωροδοκίας Æ. 65, 16.

ζηλοῦν ἀρετὴν 500, 2. τὰς ἐπὶ ταῖς εὐεργεσίαις δωρεὰς 504, 8. ζηλοῦν τοὺς πλείστους φίλους καὶ βεβασιτάτους ἔχοντας 1402, 20. τὰ τούτων ἀγαθὰ ζηλοῦντες 1461, 9. τοῦτο ἐζήλωκε καὶ προήρηται 22, 17. = διατριβὰς Δημοσθένους οὐκ ἐζήλωκα Æ. 85, 3. invidentia et æmulatione aliquid exagitare 86, 24. = ζηλοῦται ἀρετὴ L. 193, 12. ἐζηλωκὼς τῶν νέων τοὺς ποτηροτάτους fr. 45, 5.

ζήλωμα 424, 17. = τὰ τῶν νέων ζηλώματα ἐπ' ἀρετὴν προτρέψασθε Æ. 27, 13.

ζηλωτῆς τῆς ἡλικίας μεираκίου Æ. 50, 26. ζηλωτῆς τῶν καλῶν τῇ πόλει βουλευμάτων 51, 8.

ζηλωτὸς] ζηλωτὰ μὲν ἐστὶ καὶ λαμπρὰ 362, 17. ἐπιγράμματα τῆς πόλεως ἀνελθὼν ὡς καλὰ καὶ ζηλωτὰ κατὰ παντὸς τοῦ χρόνου 615, pen.

ζημία] ἡ τῶν πραγμάτων αἰσχύνη οὐδεμιᾶς ἐλάττων ζημίας τοῖς γε σώφροσιν 17, 6. ζημίαν κατὰ τὴν ἀξίαν εἴληφε 155, 12. ζημίαν ἀπροσδόκητον ἐνεργεῖν 796, 11. = παραιτεῖσθαι τὰς ζημίας ὑπὲρ τινος

Æ. 30, 31. = *ζημίαν αἰργασμένος. crimine commissio, cuius poenam metuebat* I. 58, 19. οὐδὲ μίαν ζημίαν ἡγοῦνται τὴν ἀναίδειαν. *impudentiam sibi, famæ suæ fortunisque nullo modo nocere posse autumant* 65, 39. τὴν αὐτοῦ πονηρίαν οὐδεμίαν ζημίαν εἶναι νομίζων 85, 38. *nesciunt enim scelerati, etiamsi nullas alias dent impuritatis suæ poenas, eo ipso tamen satis superque se miseros esse, quod tales sint.* ταῖς μεγίσταις ζημίαις περιπεσεῖν [12, 48.] = τὰς μεγίστας ζημίας μικρὰς ἡγεῖσθε I. 91, 6. *ζημίας ἑμαυτῶ πολλὰς καὶ μεγάλας ἀποφθνήμι* 109, 32. οὐ δῆπου τὴν μὲν μικρὰν ζημίαν περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι, τοὺς δὲ περὶ τοῦ σώματος κινδύνους περὶ οὐδενὸς ἡγοῦμαι 110, 30. ἐν ταῖς μεγάλαις ζημίαις ἐνίοτε οὐχ ἥττον τὰ μικρὰ λυπεῖ τοὺς ἀδικουμένους 906, 5. εἰ τὰς μὲν ζημίας τούτων ἀποδείξει, τὰ δὲ σωθέντα τῶν χρημάτων αὐτὸς ἔξει 908, 11. μέγεθος ζημίας 92, 6.

ζημιούν θανάτῳ. — πέντε ταλάντοις ἐζημιώσατε. — ἐπιτιμίῳ τῷ ἐκ τῆς συγγραφῆς 1291, 10. = ἐκπλεῖν μόνος εἰς Σάμον *ἐγχειρήσας, αὐθήμερον ὑπὸ τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς ὡς προδότης τῆς πατρίδος θανάτῳ ἐζημιώθη Æ. 89, 34. = μὴ κατὰ τὸ τέλος ζημιουῖσθαι I. 47, 26. = ζημιώσομαι pro ζημιωθήσομαι An. 10, 11. = ζημίαις ταῖς ἐσχάταις ἐζημιούτο L. 189, 16. *fraudare, emungere* 909, 11. *ζημιουῖσθαι θανάτῳ* 104, 34.

ζῆν] δόξαν ἀντὶ τοῦ ζῆν ἀσφαλῶς ῥημένον 22, 21. οὐκ αἰσχύνονται Φιλίππῳ ζῶντες, οὐ τῇ ἑαυτῶν πατρίδι 80, 27. 157, 7. ὥστε τῷ λοιπῷ μετὰ δόξης καὶ τιμῆς ζῆν 247, 15. ζώντων Ἀθηναίων καὶ ὄντων 248, 24. τοῖς ζῶσι πᾶσιν ὕπεστὶ τις ἢ πλείων ἢ ἐλάττω φθόνος 330, 3. πρὸς τοὺς ζῶντας τὸν ζῶντα ἐξέταξε 330, pen. τοῖς πρὸς ὑμᾶς ζῶσι 411, 23. ἐγὼ δ' οὐ δέδοικα, εἰ Φίλιππος ζῆ, ἀλλ' εἰ τὰ τῆς πόλεως τέθηκε 434, 6. ζῶμεν τὰ πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς *vitam quietam et jucundam degimus, quoad res privatas, quæ nobis sunt inter nos mutuxæ* 760, 14. ἀκοὴν τετελευτηκότων μαρτυρεῖν καλῶς ὁ νόμος, ζῶντος ἔτι τοῦ πατρὸς, τὰ ὑπ' αὐτοῦ πραχθέντα 1097, 3. ἀφῆρησαι τὴν σαυτοῦ πενθερὰν ταῦτα ἀρ' ἂν ἔζη 1123, 1. τίνος ἐνεκεν εὖξαιτο ἂν τις ζῆν, τούτων στερηθείς. *matre, uxore, liberis* 1225, 23. ζῆν ἐκ τοῦ δικαίου *honestis artibus victum quærere* 1309, 26. ζῶντες ἀπὸ τοῦ συκοφαντεῖν 1341, 26. ὃν εἰ τις ἐᾷ ζῆν, ἀγαπᾶν ἔδει 582, 2. ἂν ἀνευ ζῆν οὐκ ἄξιον ἦν Ἰφικράτει 665, 4. τί ποιῶν ζήσεται *qua arte exercenda victum sibi parabit* 794, 19. = ταῦτ' ἐγὼ λόγῳ μόνον σαφῶς ἐν ὑμῖν εἰπὼν οὐκ ἂν ἐδεξάμην ζῆν, *istam haud meruero (repudiem oblatam vivendi conditionem accipere, h. e. mori malim) si hæc dixissem* Æ. 8, 32. διατριβὰς, ἃς μετ' ἀλλήλων ζῶντες διέτριβον 20, 35. οἱ διαζυγέντες (*distracti, separati, avulsi*) ἑμοῦ ζῆν οὐκ ἂν προέλοιτο 52, 13. οὐκ ἂν ἐδεξάμην ζῆν τὰ αὐτὰ τούτῳ δημηγορήσας, εἰ conciones similes illius concionibus habuissem, *nolim vivere etiamsi vita mihi diutissima offeratur* 85, 5. = ἐκ τῶν ἑαυτοῦ φιλοτιμίας ἐπειράτο ζῆν I. 67, 26. ζῶντος καὶ εὐφρονούντος 68, 3. = ζῶν καὶ βλέπων. *bene sibi conscius eorum, quæ dicat, sciens volensque* A. 127, 16. = ἐπὶ τοῖς αἰσχίστοις ἔργοις ἀργύριον πραττόμενος, ἔξης. *vicitabas, victum tibi quære-*

bas, vitam sustentabas An. 13, 29. = ἄστε τοὺς ἔχθρους αὐτὸν βούλεσθαι ζῆν μᾶλλον ἢ τεθνάναι L. fr. 31, 3. = ζῆν ἄστε μὴ εἰς ὑποψίαν εἰλθεῖν τοιούτων ἀδικημάτων Ly. 165, 30. = ὦν ἐνίαν ἔτι καὶ νῦν ζῇ τὰ σώματα. quod dictum respicit ad oppositum αἱ μνήμαι D. 95, 9. quorum in vivis adhuc supersunt ipsa corpora, cum aliorum non supersint, nisi solæ memoriæ.

ζητεῖν desiderare, non invenire. τοῦτο δὲ [aurum] ἂν διαδοῖ, ζητήσῃ 186, 15. (ἰμοῦ τὸ τῆς πόλεως συμφέρον, οὐ τὸ Φιλίππου, ζητοῦντος. citat Hermog. 294. ex. Or. pro Corona) ζητοίη πολλὰ ἀναλίσκειν, ἐξὸν ἐλάττω 384, 4. ζητοῦντας ταῦτα τοῖς παρὰ σοὶ 1217, ult. ἐζήτηι τὰ τῆς μητρὸς ἔθνη καὶ τὴν παρ' αὐτῇ ἀκολασίαν 1362, 12. ἐζήτηι [Senatus] τὴν γυναῖκα ταύτην ἣτις ἦν καὶ ἐξέλεγγχε 1372, 10. νῦν ἐκείνου τεθνεώτος ζητεῖ τινὰς ἢ τύχη, μεθ' ὧν ἔσται 1466, 11. = κραυγαῖς ζητεῖν ἀπελαύνειν ἀπὸ τοῦ βήματος Æ. 5, 26. = ζητεῖν τὴν αὐτῶν σωτηρίαν Ly. 159, 41. = ἐνοχον ὄντα τοῖς ζητουμένοις crimini, de quo quæritur, verum an falsum sit D. 97, 14.

ζήτησις] ζήτησιν τινος ποιῆσθαι Æ. 6, penult.

ζητηταὶ quibus inquisitio demandabatur, num penes quem aliquid esset opum publicarum 703, 11. = quæsitores, qui reos aliqujus criminis in deos, aut in remp. commissi examinabat An. 3, 6. 5, 46. 6, 21. = δικαιότερον ἂν ὑμᾶς ὑπὸ τῶν ζητητῶν ἀπογραφῆναι τὰ ἐμὰ ἔχειν L. 163, 6. et ap. Harpocr.

ζυγίτης 1068, 2.

ζυγομαχεῖν περὶ ὀνόματος 996, 15. de nomine cum aliquo contendere, cujus sis necessarius, a quo avelli nequeas, cum quo necessaria tibi sit et inevitabilis vitæ consuetudo.

ζυγὸς] ὡς μὴ ζυγὸν αὐχένι θέντες [ob metrum, pro θέμνοι passi suis cervicibus imponi] δουλοσύνης 322, 12. ζυγὰ μόνον οὐ καὶ σταθμὰ ἔχων, ἅπαντα ἐκώλει 784, 9. ἂν γὰρ ὅσπερ εἰ ζυγὸν ἰσότητε 1461, 17. = ζυγῶ ἰστάναι L. 117, 40.

ζωγράφος] μεθ' ὧν οἱ ζωγράφοι τοὺς ἀσεβεῖς γράφουσιν ἐν ᾧ Αἰδοῦ, μετὰ τούτων περιέρχεται 786, 12.

* ἢ δηλονότι 475, 24.

ἢ] ἀλλ' ἢ præterquam. *vel*, sed solummodo. ὁ νόμος οὐκ ἐὰ τῶν τῆς ἐπικλήρου χρημάτων κύριον εἶναι, ἀλλ' ἢ (id est ἄλλον τινὰ, ἢ) τοὺς παῖδας ἐπὶ διατέτῃς ἡβήσαντας I. 80, 45. pro *num* vel *an* 81, 23. = * γῇ μὲν οὐκ ἦν, ἀλλ' ἢ χωρίδιον L. 154, 27. TAYL. nil aliud addens, unde intelligeretur, quæ ipsi fuisset hac de locutione sententia. redundat in illo Lysiae proprio loquendi more, ut post τούτου velut explicandi ergo repetat ἢ, quod minus est necessarium et sine damno sententiæ abesse poterat. Exemplo clarius id fiet, quod dico. τί γὰρ ἂν τούτου ἀναιρότερον γένοιτο αὐτῷ, ἢ τεθνάναι—id est τοῦ τεθνάναι δηλονότι 118, 28. simile est illud 197, 24. τί γὰρ ἂν τούτων ἀναιρότερον, ἢ τεκεῖν μὲν et οὐδὲν χαλεπώτερον τούτων, ἢ— 173, 35. Item redundat, vel delendum potius est in illis ἐλέγετο Στεφάνῳ πλείον εἶναι ἢ πεντήκοντα ταλάντων 156, 3. contra deesse videtur ante ἔως pone πρότερον. ut in illis

μὴ ἂν πρότερον ὑμῶν ἡγήσασθαι, ὥς ἂν ἐδοκιμάσθωσαν 144, 42. 174, 6.

ἡβῶν] ἰὼν ἐξ ἐπικλήρου τις γένηται, ἅμα καὶ ἡβήσῃ ἐπὶ διαιτέας, κρατεῖν τῶν χρημάτων 1135, 4. ἰὼν ἀποθάνουσιν οἱ παῖδες, πρὶν ἡβήσασθαι 1136, 12. = ἐπ' ἀναγκῆς τῷ παιδί ἡβήσαντι μὴ εἶναι, τρέφειν τὸν πατέρα *Æ.* 3, 1. ὠθεῖν τοὺς ἡβῶντας κατὰ τῶν χρημάτων 47, 4. ὥς ἐπὶ διαιτέας ἡβῶσι 70, 42. = ὅποτε ἐπὶ διαιτέας ἡβήσειαν. *anno altero a pubertate exacto* I. 72, 17. 80, 46. = οὗς οὕτω ἵστε εἴτ' ἀγαθολ, εἴτε κακοὶ ἡβήσαντες γενήσονται L. 161, 11.

ἡβῆ] ὁ δῆμος τοὺς νεανίσκους μέχρις ἡβῆς ἔτρεφε *Æ.* 75, 32. = ἄφρ' * ἅρα τῆς ἡβῆς ἀγλαὸν ἄνθος ἔχη *Ly.* 163, 14.

ἡγεῖσθαι] ὡς περ τῶν στρατευμάτων ἀξιώσειεν ἂν τις τὸν στρατηγὸν ἡγεῖσθαι, οὕτω καὶ τῶν πραγμάτων τοὺς εὐ βουλευομένους ἡγεῖσθαι χρὴ 51, 17. *gubernare res et tractare pro sensu tuo. præparare et instruere necessaria, quo fiant, quæ factu opus sint, et quo mala imminencia defendantur, præire et viam monstrare rebus, quæ tu eas ire velis, non sequi coactum, quo te illæ rapiant. imperrare rebus, non servire.* ἡγεῖσθαι τῶν συνθηκῶν in articulis foederis, vel pacti, primo loco stare, princeps et primaria conditio esse, reliquas omnes conditiones ordine atque dignitate anteire 213, 26. ἡγεῖσθαι τὰς πομπὰς ἐφ' ἵππου ἀλλοτρίου 571, 4. τῇ τῶν Κερσοβλέπτου πραγμάτων ἡγουμένῳ 654, 22. τῆς φύσεως αὐτοῦ καὶ τῆς πολιτείας, οὐ λογισμὸς, οὐδ' αἰδῶς οὐδεμία, ἀλλ' ἀπόνεια ἡγεῖται 779, pen. ἡ πόλις τῇ ἀληθείᾳ ἡγεῖτο τῆς ἐλευθερίας τοῖς Ἑλλήσι 1377, 27. = ὅλως δ' ἐν δημοκρατίᾳ τὸν εἰς ὀτιοῦν ὕβριστὴν οὐκ ἐπιτήδειον ἡγήσατο εἶναι συμπολιτεύεσθαι *Æ.* 3, 24. ἀβίωτον ἡγούμενος εἶναι ἑμαυτῷ 17, 17. ἱκανὸν μὴδὲν ἡγεῖσθαι, *insatiabilis esse* 27, 8. ἡγεῖται, ὅταν τι ψευδῆται, ὄρκος κατὰ τῶν ἀναισχυόντων ὀφθαλμῶν 48, 33. μακρότερον λόγου ἔργον ἡγοῦμαι 60, 41. ἡγεῖτο τοῖς πρέσβεσιν εἰς τὸ θέατρον 64, 28. οὐ δίκαιον ἡγούμενοι τὴν δόξην ἀπομημονεύειν ἐν τῷ πιστευθῆναι 66, 1. ἀβίωτον ἡγησάμενος εἶναι 74, 40. = τοῦτο γὰρ οἱ τε νόμοι ἡγοῦνται censent, (h. e. δίκαιον ἡγοῦνται) καὶ δικαιοτάτῳ ἐστὶ. *non jus solummodo civile hoc censet æquum, sed etiam reapse est æquissimum* I. 48, 37. = num pro ὀφῆγεσθαι *præire verbis docendo, et exemplo* *A.* 142, 37. = οὐδὲν ἂν εἶδει τῶν στρατηγῶν οὐδὲ γὰρ εἶχον ὅτου ἡγοῦντο L. 141, 31. 144, 42. ἐτέροις ἡγούμενος. *aliis ducem se præbens* 188, 23. = cum gen. *præesse exercitui cum imperio militari.* Πελοπίδας ἡγεῖτο τοῦ ἱεροῦ λόχου D. 99, 25.

ἡγεμονεύειν] ὅλου ἡγεμονεύουσιν τοῦ βίου. *philosophiam* 1412, ult. ἡγεμονεύει ἀπάντων ἢ ἐν ἀνθρώποις διάνοια 1412, 15.

ἡγεμονία] ὁ παρ' ἐλάχιστον ἐποίησεν αὐτοὺς ἀφαιρεθῆναι τὴν κατὰ θάλατταν ἡγεμονίαν 217, pen. τὸ ἀξίωμα, τὴν ἡγεμονίαν 246, 23. = ἡγεμονίας δικαστηρίων ὅσοι λαμβάνουσιν *Æ.* 55, ult. ἐπιστάται πάντες ἔργων (scil. δημοσίων) ἡγεμονία χροῦνται δικαστηρίῳ 56, 1. ἡγεμονίας δικαστηρίων ἐλάμβανε 57, 34. ἡγεμονίας δικαστηρίων λαμβάνουσιν αἰρετοὶ 58, 5. παρ' ἐκόντων τῶν Ἑλλήνων ἀπολαβεῖν τὴν ἡγεμονίαν 62, 3. ἡγεμονία τῆς εὐσεβείας 72, 7. ἡγεμονία ἐπὶ τὸν

Πόλεον, principatus belli adversus Persas, et jus in eos ducendi Græcos 72, 29. τὴν ἡγεμονίαν ἀρδὴν φέρον ἀνέθηκε Θηβαίους 74, 6. = *ἡγεμονίας τῆς τῶν Ἑλλήνων ἡγεμονίᾳ προτάται γενέσθαι Ly. 155, 38. = λαμπροὶ διὰ τὰς ἡγεμονίας Λακεδαιμόνιοι, quod Græcorum terra marique duces toties fuissent D. 99, 43. ἀπέδωκε καὶ προὔδωκε τὸ τῆς ἡγεμονίας ὑμῶν ἀξίωμα 109, 39.

ἡγεμῶν] ῥήτωρ καὶ ἡγεμῶν τῆς συμμορίας 26, 24. ἡγεμῶν [sodalitatis puta] καὶ στρατηγὸς ὑπὸ τούτῳ 172, 3. ἡγ. τῆς εἰρήνης 233, 14. παρὰ τῶν ἡγεμόνων τῶν συμμοριῶν 329, 17. ἡγεμόνες τοῦ πολέμου οἱ στρατηγοὶ 436, 26. ἡγεμῶν τῆς φιλῆς κορυφαῖος 533, 24. ἡγεμῶν συμμορίας ἐγενόμην ἐτὶ δέκα 565, 12. 836, pen. ἡγεμόνας τοσούτων ἀγαθῶν auctores, creatores, effectores, qui pepererunt quasi tanta post insecuta bona 1123, 24. ἀλλ' αὐτὸς ἡγεμῶν [scil. τῆς πομπῆς] καὶ πρῶτος καὶ πάντων βδελυρότατος γενήνται 1263, 25. = ἡγεμῶν τοῦ ἐργαστηρίου, magister. operarum Æ. 14, 2. ἡγεμῶν, de femina 24, 24. = ἐνεσκήκοντα ἐτὶ ἡγεμόνας τῶν Ἑλλήνων κατέστησαν Ly. 157, 2. = ἡγεμῶν τῶν συμφορῶν princeps, hoc est auctor, concitator cladum D. 94, 12. τοὺς ἡγεμόνας αἰτίους γίνεσθαι τοῖς πόλεσι πάντων, καὶ τῶν ἀγαθῶν, καὶ τῶν ἐναντίων 99, 36.

ἡδίσθαι] ἀλλὰ ταῦτα μὲν τὸν χρόνον ἡσθῆναι *ποιήσειςιν ἂν, ὅσον ἂν ῥηθῇ, μετὰ δὲ ταῦτα οἴχεται 1442, pen. = ἡδεται ὁμιλῶν, et ξυνὼν Æ. 21, 40. 42. = ἐὰν ὑμῖν ἡδομένοις ἤ. si vos juvet audire, si volupe sit A. 142, 14. = ἅπαντες ὑπὲρ τῆς αὐτῶν ἐλευθερίας ἡσθησαν L. 193, 10.

ἡδέως ἂν αὐτοῖς εἴη they would fain see it 1354, 23. ἡδέως ἔχειν τινί. bene alicui velle, amicus ei esse, gaudere bonis ejus 60, pen. 181, 7. φιλοφρονεῖσθαι πρὸς ἅπαντας καὶ ἡδέως ἔχειν comis, blandus, affabilis, hilaris esse 1418, 11. = ἡδιον ἐμὲ κακῶς λέγουσιν, ἢ σφᾶς αὐτοὺς ἐπαινοῦσιν L. 111, 41.

ἡδῆ] μὴ τὴν ἡδὴ χάριν τοῦ μετὰ ταῦτα παντὸς χρόνου περὶ πλείονος ἡγεῖσθαι 664, 24. ὡς ἡδῆ τι καὶ παρ'. ἐλπίδας ἐξέβη nam sæpernumero et factum est, et fit, ut res aliter exeant, quam tu sperasses 210, 6. τῆς τῶν ἐκπείων βοηθείας ἡδῆ δεῖν. pro ἔτι 567, 12. pro τότε. παντελῶς γὰρ ἡδῆ ἄκυρα ἦν τὰ τιμήματα. tum. hoc si verum esset, hoc si valeret, tum—746, 7. ὅτι διὰ βασάνων ἐκ τῶν παίδων ὁ ἐλεγχος ἡδῆ [tum, vel certo certius] ἔσοιτο 1242, 15. tum demum, neque citius. τοῖς δ' ἐκ τούτων μετέδωκεν ἡδῆ ὁ δῆμος ἀπάντων 1376, 18. = ἐπιλαίπειν αὐτοὺς ἡδῆ ἀρχεται ἡ τόλμα Æ. 4, 16. ἡδῆ, protinus, statim, confestim, e vestigio 7, 2. κριτῆς λόγων πολλῶν ἡδῆ ἡρέθην 21, 34. συνεχῶς ἔτος ἡδῆ τουτὶ τρίτον στρατηγῶν 48, 6. θόρυβον τῶν συκοφαντῶν ἡδῆ πολλοὶ τῶν τὰς ψυχὰς ἐν τοῖς πολέμοις λαμπρῶν οὐκ ὑπέστησαν 52, 26. ἡδῆ πόρρω τῆς ἡμέρας οὐσης 70, 40. νῦν δ' ἡδῆ καταπέπλυται τὸ πρᾶγμα 79, 24. διαφευγούσης ἡδῆ τῆς δημοκρατίας 89, 20. ἐπὶ τελευταίᾳ ἡδῆ τοῦ λόγου 90, 14. = jam nunc, ab hoc statim temporis articulo An. 22, 37.

ἡδονή] ἅπαντα πρὸς ἡδονὴν ζητεῖν 13, 23. δ μέντοι πρὸς ἡδονὴν τούτῳ δέδοται 226, 23. ἡδονὴν ποιεῖν τοῖς ἐχθροῖς 437, 3. 6. ταῦτά

τισιν ὑμῶν ἐν ἡδονῇ συμβέβηκεν. Sunt, quos hæc juvent 806, 8. ἡδονὴν οὐ πᾶσαν, ἀλλὰ τὴν ἐπὶ τῷ καλῷ, αἰρῆσθαι χρεῶν, ut dictum Demosth. citat Stobæus p. 70. quamquam alii codices Democrito tribuunt. = ταῖς αἰσχίσταῖς ἡδοναῖς δουλεύειν *Æ.* 6, 33. ἐπειγέσθαι σφόδρα πρὸς τὰς ἡδονὰς 13, 41. προπετῆς τοῦ σώματος ἡδοναὶ 27, 8. ποῖα κρατηθεῖς *ἡδονῇ 48, 29. οὐδεὶς ὑμῶν διὰ τὰς ἐμὰς ἡδονὰς κάκιον οἰκεῖ 52, 31. χορηγεῖς ταῖς σαυτοῦ ἡδοναῖς 88, 12. = πάντῃ ἂν μοι τοῦτο ἐν μεγάλῃ ἡδονῇ γένοιτο. pro gaudio sit, h. e. gaudium *An.* 22, 27. = τὸν νόμον, ὃν περὶ ἐλάττονος τῶν ἡδονῶν *ἐποίησας. (nisi potius ἐποίησω in medio leg. sit) *L.* 94, 13. τὰ πατρῷα εἰς τὰς αἰσχίστας ἡδονὰς ἀναλίσκειν εἰθισμένοι 152, 41. τοιαῦτα, ἃ τῷ κτησαμένῳ ἡδονὴν ἂν εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον παρέχοι 154, 35.

ἡδὺς ἀνὴρ καὶ παρὰ τὰς ἡδέας διατριβάς γελοῖος *Æ.* 17, 41. ἡδὺς καὶ ἱσαφροδίτος ἀνθρώπος 33, 35. = ἥδιστον ἀνθρώπῳ μὴ γενέσθαι αὐτῷ μηδένα κίνδυνον περὶ τοῦ σώματος *A.* 141, 15.

ἡθοποιία nobilis, a rhetoricis celebrata, est p. 412, 18.

ἦθος] σφόδρα ἐν τῷ τῆς πολιτείας ἦθει μένοντας 35, 19. ἀλλ' οὐκ ἐχρήσατο τῷ αὐτοῦ ἦθει τῷ τυραννικῷ 212, pen. τὸ τῆς πόλεως ἦθος ἀψυδὲς καὶ χρηστὸν 461, 1. quem locum Thomas M. hac voce, p. 417. ita interpretatur ἦθρον τὴν κατάστασιν καὶ τὴν γενναϊότητα. τὸν ὑπὲρ τῆς πόλεως πράττοντά τι δεῖ τὸ τῆς πόλεως ἦθος μιμῆσθαι 613, 7. ἦθος τῆς πόλεως ἔχοντα δεῖ φαίνεσθαι 753, 10. ubi declaratur, quale illud ἦθος sit. σοὶ διὰ τῶν τῆς οὐσίας σημείων τὰ κάλλιστα τῶν ἡθῶν ἐνεφάνισεν 1405, 11. σοὶ δὲ τὸ τῆς γνώμης ἦθος ἐν ἅπασιν μεγάλην εὐπρέπειαν ἐπαυξάνει τῷ σώματι 1406, 6. = δημοκρατίας ὄνομα οὐ τοῖς ἦθεσιν, ἀλλὰ τῇ κολακείᾳ θεραπεύοντες *Æ.* 52, 4. = δι' ὑγρότητα τοῦ ἥθους εἰς ἔλεον προάγεσθαι *Ly.* 152, 12. τοῖς αὐτοῖς ἦθεσι χρώμενοι 167, 11.

ἡθεος juvenis nondum maritatus, ἡθεον ἔτι ὄντα. *while he was yet a bachelor* 1352, 8.

ἡκειν] νυνὶ δὲ καιρὸς ἡκει. τίς οὗτος 11, 26. εἰ δὲ δὴ καὶ πόλεμός τις ἦξει 17, 4. οὐ μόνον τὰ συμμαχικὰ Φιλίππου ἦκοντα πρὸς ὑποψίαν καὶ δυσμένειαν 154, 14. τοὺς ἐπὶ τοῦθ' ἦκοντας, ἵν' ἡμῖν διαλεχθῶσιν 234, 22. πλὴν οὐκ ἐφ' ἑαυτοὺς ἐκάστων οἰομένων τὸ δεινὸν ἦξειν 241, 4. τὸν ἦκοντα παρήγαγον. eum, qui e castris, aut e confinio venisset, producebant 281, 5. νυνὶ ἐπὶ τόνδε ἡκει infesto cum animo aggredi, adoriri 319, 7. ἐπειδὴ δὲ ἡκεν ἡ ἐκκλησία 346, ult. ὅσα τῆς τῶν Φωκέων σωτηρίας ἐπὶ τὴν πρεσβείαν ἦκε 350, 14. ἡκει ἐπ' ἐκείνους αἰτία. comes upon them, hits them 624, 19. ἃ γὰρ ἂν σὺ δίκαια σαυτῷ κατὰ τούτου τάξεως, τὰ αὐτὰ ταῦθ' ἦξει κατὰ σοῦ παρὰ τῶν τὸν σὸν πατέρα κτησαμένων 959, 10. ἦκουσι τὴν δανεῖσται καὶ ὀφλήματα, πλέον ἢ τριῶν ταλάντων 1047, 27. ἦξετε ἐπ' ἐμὲ me ad fungendum muneribus publicis vocabitis, trahetis 1049, 7. ἦκον οἱ δεδανεικότες ἐπὶ τὸν τόκον 1225, 14. ὅθ' ἦκομεν Εὐβοεῦσι βεβοηθηκότες domum redeuntēs ab expeditione Euboica 11, 10. οὓς δὲ ὁ πατήρ μοι παρέδωκε βοηθούς καὶ φίλους, εἰς τούτους ἦκω receptum habeo, convertor, εἰς ὑμᾶς, ὡς ἄνδρες δικασταί, καὶ δέομαι 1127, 8. παρὰ τὴν ἐπιμέλειαν εἰς τοῦτο προαγαγὼν ἦκαι.

(ubi ἤκει, si quis velit, accipi potest pro φαίη) 1404, 2. ἀ δ εἰς αἰσχύνην ἤκει, τούτων οὐδ' εἰς ἐλπίδα οὐδεὶς ἐρχεται 1407, 12. ἐπειδὴ δ' οὐχ ἦκον οὗτοι his non redeuntibus 479, 4. ἤξει δ' ἐπὶ ταῦθ', ἅπερ αἰεὶ λόγις confugiet ad usitatum sibi excusationem 1002, 16. = παρακεκλημένοι τινὲς τῶν μαθητῶν ἤκουσιν εἰς τὴν ἀκρόασιν Α. 24, 37. ἤκειν, redire illuc, unde excesseras 48, 31. οὗτοι νῦν ἐπ' ἐμὲ συστραφέντες ἤκουσι 52, 6. ἤκειν ἅμα τῇ ἡμέρᾳ 70, pen. πανδημεὶ ἦκον 71, 6. = ἤκοντες εἰς τὴν ἀνάκρισιν I. 57, 26. ἤκει καὶ τὰ τοῦ πάππου ἡμᾶς ἀποστερήσω 73, 45. ἤκει διαθήκας φέρων οὐ γενομένης 77, 4. ἀδίκως ἐπὶ τὸν κληρὸν ἤκειν. invadere, sibi arrogare 79, 5. ἤκειν ἂν ἐπ' αὐτά. petitem isset istam hereditatem 87, 2. b) redire domum ἐκ τῆς Πυθιάδος 66, 11. = τῆς ἀμαρτίας εἰς τούτον ἡκούσης Α. 122, 4. εἰς πολλαπλασίας τούτου συμφορὰς ἤξω 122, 15. usurpatum pro redire 132, 45. ἡγουμένη ταυτην τὴν τιμωρίαν οἱ ἤκειν τῶν ἡσεβημένων 140, 30. ἐφ' ὑμᾶς ἤκουσιν ἐξαπατήσοντες 147, 24. = ἐκ Κύπρου ἦκων τρία ἔτη huc rediens tertio abhinc anno, aut triennio abhinc jam præterito An. 17, 16. ἤξουσιν ἀθροαί 22, 22. αἰσθόμενος δ' Εὐφίλκτος ὡς *ἤκοιμι 9, 7. = ἤκει ἡμῖν ἐκείνος ὁ καιρὸς L. 127, 26. ἦκον οἱ πρέσβεις ἐκ Κύπρου ἐπὶ τὴν βοήθειαν 153, 37. = ἤξει δ' ἴσως ἐπ' ἐκείνους τὸν λόγον φερόμενος Ly. 155, 22. = χρήματα καθ' ὑμῶν ἤκοντα, quæ Athenas mittuntur, vel importantur, in damnum reip. D. 108, 3.

ἡλιάζεσθαι (in curia Helixæa judicare) L. ap. Harpocr.

ἡλιαία iudicium majus, aut maximum, populi personam universi repræsentans, D. aut M. aut MD. virorum, de causis capitalibus pronuncians. item porticus, ubi iudicium illud agebatur. ἡ δίαίτα ἦν ἐν τῇ Ἠλιαίᾳ. ἐνταῦθα γὰρ ἐκάθητο οἱ τὴν—φυλὴν δισαιτῶντες 1142, 25. p. 720, 24. τὸ δικαστήριον idem est atque Helixæa, ut patet ex ejusdem paginæ versu penult. = L. 117, 31. et ap. Harpocr.

ἡλιακὴ] ἀναβάς εἰς τὴν ἡλιακὴν τῶν θεσμοθετῶν Α. 143, 40.

ἡλιασις jus in illo iudicio sedendi, et functio iudicatura. οὐδὲ δῶρα δέξομαι τῆς ἡλιάσεως ἔνεκα 747, 7.

ἡλιαστῆς] ἡλιαστῶν ὄρκος 746, 16.

ἡλιαστικός] ἐκ τῶν ὁμωμοκότων τὸν ἡλιαστικὸν ὄρκον 706, 20.

ἡλίθιος] τοῦτό γε τὸ σοφὸν αὐτοῦ ἡλίθιον ἐστὶ 83, 17. 1148, 4. = μὴ δοκοῦντα εἶναι ἡλίθιον I. 75, 35. = Α. 116, 33. = L. 117, 33.

ἡλιθίως 822, 3. = ἡλιθίως διακείσθαι L. 92, 24.

ἡλικία] οἱ ἐν ἡλικίᾳ ætatem militarem agentes 17, 11. ἐστὶ τις ἔξω τῆς ἡλικίας ὑμῶν 38, 10. ποιῶν τοῦθ', ὅ τι καθ' ἡλικίαν ἕκαστος ἔχει [scil. ποιεῖν,] καὶ ὅτου καιρὸς εἴη 38, 16. τοῦθ' ἡλικίας ἔχων 220, 5. αἱ δὲ τις ὦν ἐφ' ἡλικίας ἐτέρου βαλίων τὴν ἰδέαν 413, 27. ἤς τῇ μὲν φύσει πατὴρ εἰμι, τὴν δ' ἡλικίαν αὐτῆς εἰ ἴδοιτε proceram staturam et florentem ætatem, οὐκ ἂν θυγατέρα μου, ἀλλ' ἀδελφὴν νομίσαιτε 1024, 26. κἂν παῖς, κἂν γέρον, κἂν ἡντινοῦν ἄλλην ἔχων ἡλικίαν ἤκη πρὸς ὑμᾶς καὶ τοὺς νόμους, τεύχεται τῶν δικαίων 1341, 11. τὴν ἡλικίαν ἐκαρπώσατο αὐτῶν ἐκάστης 1351, 12. νεωτέρα

οὔσα, διὰ τὸ μήπω τὴν ἡλικίαν αὐτῇ παρῆναι quia nondum ad nobiles annos, ad ætatis maturitatem et justam staturæ proceritatem modumque virium idoneum pervenisset 1352, 11. ὥς εἰς τὴν νῦν ἡλικίαν ὁ χρόνος ἡμᾶς προήγαγεν. ad hoc seculum hominum, quod nunc in terris vivit 1392, 13. τὴν ἡλικίαν, ἐν ᾗ φυγῆς ἐπικινδύνου παρ' ὅθου καὶ παρὰ τὴν ἀξίαν περᾶσθαι ἀναγκάζομαι 1470, 13. διὰ τὴν ἡλικίαν οὐκ ἂν οἷός τ' ἦν τὴν κακοπάθειαν τῇ σώματι ὑπενεργεῖν 1471, 18. = μηδὲνα τῶν ἐν ἡλικίᾳ, neminem eorum, qui ætatem plenam virilem adepti sunt, idoneam gerendis honoribus et armis Æ. 2, 35. ἀναβάλλεται τοὺς τῆς φιλίας λόγους εἰς τὴν πρεσβυτέραν καὶ φρονούσαν ἡλικίαν 19, 34. ἡλικία, flos ætatis. ὁ τὴν ἡλικίαν προλαβὼν, qui decerpit florem ætatis 23, 18. ἡλικία, pudor et castitas virginalis. ὥς εὖρε τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα—τὴν ἡλικίαν οὐ καλῶς διαφυλάξασαν μέχρι γάμου 26, 7. τῆς ἑαυτοῦ ἡλικίας ὅστις ἦν, qualis fuerit ætatem agens florentissimam 38, 19. ζηλωτὴς τῆς ἡλικίας μειρακίου 50, 26. = τὴν ἑαυτοῦ ἡλικίαν καταμυμήμενος. querens de ætate sua infirma et affecta, et de corpore effæcto, ad novam prolem procreandam invalido I. 64, 40. ἡλικίαν εἶχεν ἀνδρὶ συνοικεῖν [16, 5.] = ἐν τούτῳ τῆς ἡλικίας καθεστῶτες, ἐν ᾧ κράτιστοι φρονεῖν αὐτῶν εἰς τὰ πράγματα ὤσι A. 115, 4. αὐτὴ ἡ ἡλικία τὸν νέον κατέκρινε 128, 16. = πρᾶττειν παρὰ τὴν ἡλικίαν. studere rebus ætati suæ parum consentaneis An. 34, 17. = ἡλικίας ἀπόσεως ἀπούσης ut Latini, omni juventute peregre agente, h. e. viris omnibus domo absentibus, qui per ætatem ferre poterant arma et stipendia merere L. 195, 17. οἱ ἐντὸς ἡλικίας 195, 22. ὅτε ἦν ἐν τῇ ἡλικίᾳ, cum esset in flore ætatis, qua viri uxores ducunt et rem publicamque privatamque gerunt 153, 10. ἀλλ' ὁρᾶτε τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ, ἢ καὶ τοὺς ἄλλους δύναται ἱκανῶς ἀποτρέπειν 158, 14. τῆς ἡλικίας αὐτῆς ἀπολαύσας fr. 2, 8. ἡλικία τῆς πόλεως. ap. Suid.

ἡλικιώτης æqualis ætate 1026, 2. = ἡλικιωτῆς ἡμῶς καὶ συνήφθορος Æ. 7, 37. = ὅστις ἡμῶν ἡλικιωτῆς τυγχάνει L. 161, 22. = Ly. 168, 23.

ἡλίκος post θαυμάσιος vel talia additum, reddi potest Latino quom. ταῦτα δὲ θαυμάσια ἡλίκᾳ καὶ συμφέροντα ἰδοὺς πεπρωχθαι. mirum est dictu, quam e rep. ista ita gesta fuisse visa fuerint 348, 24. οὐ τῷ μεγάλᾳ, ἢ θαυμάσιᾳ ἡλίκᾳ δοῦναι 469, 18. ὑπὲρ ἡλίκων καὶ ὅσων ἦν τὸ κατασκευάσµα τῆς διαθήκης 1109, 17.

ἡλιξ] μελετῶν μετὰ τῶν ἡλίκων ἀκοντίζειν A. 121, 26.

ἡλιος] ἔαν μὴ πρὸ ἡλίου δύοντος ἀπαλλάττονται, πολέμους κρίνειν 197, 7. τῶν ὑπὸ τούτῳ τὸν ἥλιον ἀνθρώπων 316, 16. οὔτε τὸν ἥλιον ᾗσχύοντο οἱ ταῦτα ποιοῦντες non pudebat eos solem intueri, vel in publicum prodire, in conspectum hominum venire 426, 19. πρὶν ἥλιον ἐξέρχειν oriri, ultra horizontem ascendere 1071, 3. Apophthegma Demosthenis a Plutarcho Moral. p. 531, 8. relatum. τί ποιήσουςι τὸν ἥλιον ἰδόντες, οἱ μὴ δυνάμενοι πρὸς τὸν λόχον ἀντιβλέπειν. = ἡλίου δεδοκός Æ. 2, 18. δύοντος 2, 31. μὴ πρό-

τερον, πρὶν ἂν ὁ ἥλιος ἀνίσχῃ 2, 17. ἀνώντος ἡλίου 2, 31. τῶν ἐπὶ τὸν ἥλιον ἀνθρώπων 33, 31. δεσπότης ἀπάντων ἀνθρώπων ἐφ' ἡλίου ἀνώντος μέχρι δυσμέμου 72, 27.

ἡμέρα] οἱ τῆς παρ' ἡμέραν χάριτος τὰ μέγιστα τῆς πόλεως ἀπολαύοντες qui pro diaria, non ultra unum diem duratura gratia, comitate, festivitate Philippi, palmaria reip. commoda, in quibus summa rerum vertitur, projecerunt 107, 8. ἡμέρα ἐκείνη ἀνδρα ἐκάλε 285, 21. πολλὰ μὲν ἡμέρα, καὶ δύο, καὶ τρεῖς ἔδωσαν τῶν εἰς σωτηρίαν 293, 17. προειρημένον ἡμερῶν ἀριθμὸν ἀγνοῦσιν 618, 9. ἐν ἡμεραινὶ αἰμαρὶ die stato veniente, quum rite sit, atque legitime 1072, 27. τὸ ἐφ' ἡμέραν adverbialiter. ὁ στρατηγὸς αὐτοῖς οὐδὲ τὸ ἐφ' ἡμέραν τροφὴν διαρκῆ ἔδιδου 1214, 6. τῆς ἡμέρας. subaudi ἐκάστης. in dies singulos 491, ult. τοῦ καθ' ἡμέραν βίου. vitæ quotidianæ 1262, 1. = ἀποτισάτω (scil. τὴν ζημίαν) ἐν ἑνδεκα ἡμέραις μετὰ τὴν δίκην Æ. 3, 17. περιπλέκειν ὅλην τὴν ἡμέραν δοῦναι 8, 15. ἀποφάσθαι εἰς τὸ καθ' ἡμέραν ἔδος 13, 37. οἰκέτας, δημιουργοὺς, ὧν ἕκαστος τούτῳ δὴ ὀβολοὺς ἀπέφερε τῆς ἡμέρας 14, 1. ἀπομνημονεύετε αὐτοῖς εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν 15, penult. δαπάναις ταῖς καθ' ἡμέραν ἐναλίσκειν τὰς πατρῷας οὐσίας 27, 26. κατατρίβειν τὴν ὅλην ἡμέραν 30, 6. οἱ τῶν συκοφαντῶν λόγοι πρὸς τοὺς ἐφ' ἡμέραν καιροὺς λέγονται, causationes calumniatorum accommodantur varietati rerum, ut identidem existant aliæ ex aliis 36, 30. χορηγὸν ταῖς καθ' ἡμέραν δαπάναις τὸν πόλεμον ποιῆσθαι 38, 30. πρὸς ἑνδεκα ἀμφορέας ἐν διαμετροτημένῃ τῇ ἡμέρᾳ κρίνομαι 45, 1. συναριθμῆσθαι λογισμὸν ἡμερῶν 45, 19. secundum genus de tribus, magistratuum Athenis, facit Æschines eos, ὅσοι τι διαχειρίζουσι τῶν τῆς πόλεως ὑπὲρ τριάκοντα ἡμέρας 58, 3. προαγὼν ἐν τῇ ἱερᾷ ἡμέρᾳ 63, 14. ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, statim cum illucescente die 64, 28. 70, penult. διαλέγεσθαι φησιν ἑαυτῶν νύκτωρ τοὺς θεοὺς, οὓς μετ' ἡμέραν ἐπινοεῖ 64, 36. ἐβδόμῃν ἡμέρᾳ τῆς θυγατρὸς αὐτῶν τεταλευτηκυίας, septimo die a morte filis 64, 37. ἦδη πόρρω τῆς ἡμέρας οὐσῆς 70, 40. μετ' ἡμέραν μίαν ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἀνῆρπασται, civitas hæc (Thebæ) in exitu diei e Græcia media velut evulsa erat, quæ diei ejusdem initio adhuc stabat 72, 31. ὅτι περὶ τῶν ὑπαρχόντων ἀγαθῶν ἐν ἡμέρας σμικρῷ μέρει διαγωνιέται 74, 34. ἐπιδόξος ἦν καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἀλῶναι 77, 19. μέτριον καὶ σώφρονα πεφυκέναι πρὸς τὴν καθ' ἡμέραν διαίταν 78, 4. ἡ ἡμέρα διαιρεῖται εἰς τρία μέρη, ὅταν εἰσὶν παρανόμων γραφὴ εἰς τὸ δικαστήριον 82, 12. ξενικοῖς στεφάνοις ἀποδεδῶσθαι ταύτην τὴν ἡμέραν 86, 35. Πύθια μέλλει ἡμερῶν ὀλίγων γίνεσθαι 89, 42. = πάντων τῶν καθ' ἡμέραν ἐπιτηδείων ἑνδεῖς I. 51, 23. = *μέγα τε ἡμέραν παρ' ἡμέραν γιγνομένην A. 137, 43. ἡμέρα παρ' ἡμέραν γιγνομένη est, aut processus temporis in longinquum, diuturnitas, aut differentia temporis, h. e. quod aliquid hoc die, non alio fiat, neque citius, neque tardius. αὐτὴν ταύτην φυλάξαντες τὴν ἡμέραν 145, 38. = ἐν ἐβδομήκοντα ἔτεσι μηδὲν εἰς ὑμᾶς ἐξήμαρτεν, ἐν ὅκτῳ δ' ἡμέραις L. 158, 39. ἅμα ἡμέρα. at break of day. aurora vix dum illucescente fr. 2, 6. = ἡμέρα ἡ τῆμερον D. 103, 41. 105, 17.

ἡμερεύειν ἐν τῇ ἀγορᾷ τὸν τοιοῦτον 1081, 26.

ἡμερος] ἡμεροὶ ἄνθρωποι καὶ φιλόανθρωποι 530, 3.

ἡμέτερος] παρακατατιθέμεθα τοὺς ἡμετέρους παῖδας τοῖς διδασκάλοις ἐξ ἀνάγκης *Æ.* 2, 12. ἀφοσιῶ τὴν ἡμετέραν πόλιν τὰ πρὸς θεοὺς 70, 29. = τὸ ἡμέτερον οὐκ ἦν τοιοῦτον. ejusmodi non erat conditio nostra *I.* 86, 1.

ἡμείκτον] τὰ ἄλφιστα καθ' ἡμ. μετρούμενοι καὶ καταπατούμενοι 918, 11.

ἡμιθνής παριῶν ἐπὶ τὸ βῆμα *Æ.* 76, 18.

ἡμικλήριον] τοῦ ἡμικληρίου ἔλαχε in jure postulavit dimidiam hæreditatis partem 1173, 6. 17. 1175, 14. 1178, 22. = τὸ ἡμικλήριον πρὸς ταύτην νουμάμενος *I.* 66, 5. μεταδώσειν τῷ παιδί τὸ ἡμικλήριον τοῦ κλήρου 86, 18.

ἡμιμάνης νεανίσκος *Æ.* 24, 25.

ἡμιμέδιμνος 1278, 22.

ἡμιμναῖον semissis minæ. ἀνδράποδα ἡμιμναίων πέντε ἄξια. duas minas cum dimidiata 1246, 7. ἡμιμναῖα τρία ἐδόθη τούτῳ τῷ ἀδαροδοκῆτι 1333, 11. una mina cum dimidio.

ἡμισυς] οὐ γὰρ ἐφ' ἡμισείᾳ [scil. μερίδι] δεῖ χρηστὸν εἶναι 430, 8. ἀλλ' ὅμως τὸ ἡμισυ τοῦ γένους αὐτῶ συμβαλλόμενοι 691, 16. = τὸ ἡμισυ τῆς κατηγορίας ἑμαυτὸν ἂν ἀπεστέρησα *A.* 122, 33. = *ἡμισυς ὁ βίος βιῶναι κρείττων ἀλύπτως διπλασίου λυκουμένου *L.* 106, 7.

ἡμιτάλαντον] ἡμιταλάντων πέντε. id est 2 talent. et $\frac{1}{2}$ 956, 18. = πλέον ἢ πένθ' ἡμιταλάντων οὐσίαν. substantiam duobus talentis cum dimidio ampliorem *I.* 88, 14. 20.

ἦν, pro ἦσαν *Æ.* 80, 9. v. etiam in εἶναι.

ἡγορέα] κοσμητὰς πολέμου τ' ἀμφὶ καὶ ἡγορέης *Æ.* 80, 24.

ἦξαν] 1155, 10. dubium, utrum ab ἄγειν, an ab αἰσσειν sit repetendum. verumtamen prius est potius.

ἡπειρος Asia major minorque. στόλον ἐξ ἀπάσης ἡπείρου ἐλθόντα 1392, 6. = εἰς τὴν ἡπειρον διαβιβάσαις est, aut in Epirum sic proprie dictum, partem Græciæ occidentalem, Illyrico finitimam, aut in Asiam minorem, trajicere *A.* 135, 30. 138, 29.

ἡπιος] πάντες ἡπιώτεροι molliores, commodiores, faciliores γινέσονται 1464, 22.

ἡπίως] ὑμᾶς δ' ἡπιωτέρως ἔχειν πρὸς αὐτοὺς mollius, clementius 1296, 7.

ἦπου] φόνου δικαίου μηδεὶς ἑαυτὸν ἀναπλῆσαι βούλοιοτο, ἦπου ἀδίκου γε φυλάξαιτο *Æ.* 39, 41. = ἦπου ἄρα ergone uspiam? cui respondet οὐ δήπου non profecto, nuspiam *D.* 97, 24.

Ἡρα] ὁ ἄρχων ὀφειλέτω χιλίας δραχμὰς τῇ Ἡρᾷ 1068, 10. = διαλέγεσθαι νύκταρ πρὸς τὴν Ἀθηνᾶν καὶ τὴν Ἡραν *Æ.* 85, 14.

τὰ Ἡράκλεια ludos Herculis ἐντὸς τείχους θύειν ἐψηφίζεσθε εἰρήνης οὔσης 368, 11. 379, pen.

Ἡρακλῆς] προεκρίθην κληροῦσθαι ἐν τοῖς εὐγενεστάτοις τῆς ἰερωσύνης τῷ Ἡρακλεῖ 1313, 20. 1318, 16. = εἰς τοὺς θιάσους τοῦ Ἡρακλέους ἐκαίνον εἰσῆγαγε *I.* 77, 43.

ἥριον monumentum sepulcrale genti commune. οἷς ἡρία ταῦτα 1319, 27.

ἡρωϊκός] οὐδ' εἰς τὴν ἡρωϊκὴν ἐπανήκται τάξιν 1391, 22. locus fabularum de heroibus.=ἡρωϊκά πάθη, calamitates, quas perpassi sunt heroes Æ. 75, 23.

ἥρωες Καλαμῆτης stramineus 270, 10. μηδ' ἥρω τινα τὸν τυχόντα 288, 18. ἥρωες ὁ ἱατρὸς 419, 22. ἥρωες ἀρχηγέτης, οὗ ἐπώνυμοί ἐστε 1072, 25. εἴτε ἥρωες ἦσαν, εἴτε θεοί. citat Hermog. p. 241. ex Aristocratea. est p. 649, 9.=θαρσύνων ἥρωα Æ. 20, 15.=οὔτε θεοὺς, οὐδ' ἥρωας, οὔτ' ἀνθρώπους δεισασα A. 114, 20.=ἥρωες εἰ κατὰ τὴν χάραν καὶ τὴν πόλιν ἰδρυμένοι Ly. 147, 43.

ἡσυχῇ] ἀναμιμνήσκουσθαι ἡσυχῇ καὶ κατὰ μικρὸν Æ. 33, 1.

ἡσυχίαν σχήσει 13, 12. 521, 12. 624, 8. 1179, 21. τὴν ἀπὸ τῆς εἰρήνης ἡσυχίαν πλείονας ἀγαθῶν αἰτίαν εἶναι νομίζοντες, ἢ τὸ προσκρούειν 63, 20. ἡσυχίαν otium ἐκεῖνα ποιοῦσι πράττειν ὃ τι βούλεται 102, pen. τὸ δ' ἐν ἡσυχίᾳ διάγειν, καὶ πάντα λαβεῖν ἱτέρους ἔασαι 145, 20. ἦγεν ἡς. 227, 20. 246, 19. 622, 24. ἡς. ἀγειν ἀδικὸν καὶ ὑπουλον 327, ult. ἔστι γὰρ ἡσυχία δικαία καὶ συμφέρουσα 328, 2. δαιτὸς ἐν ἡσυχίᾳ 422, 5. κατὰ πολλὴν ἡς. nemine interpellante 709, 13. ἀ δ' ἐκ τῶν νόμων οὐκέτι μοι προσήκειν, ἡσυχίαν εἶχον, ab iis me abstinui, ea omisi 1161, 8. λογισμὸς δ' ἐφ' ἡσυχίᾳ τοῦ συμφέροντος 1105, 27. διὰ δὲ τὴν ἡσυχίαν pudorem, modestiam, sedationem morum, ἀβελτέρων εἶναι δοκούστων 1405, 17. opponitur enim τῇ αὐθαδεῖα.=ἡσυχίαν ἔχειν, quiescere, secum habitare Æ. 9, 39. ἡσυχία, locus, ubi quietus esse possis, locus otii et tranquillitatis, receptus solitudinis 12, 10. τὴν ἡσυχίαν αὐτὴν τοῦ βίου διαβάλλει 84, 38.=ἡσυχίαν ἀγειν L. 98, 11. 99, 7. 108, 20. πρὸς τοῦτους ἔχειν 180, 10. 106, 13.

ἡσύχιος] ἡσύχιον γὰρ ἡ καλοκαγαθία 777, 5. οὐ τὸν ἡσύχιον καὶ ἀπράγμονα βίον αἰρῇ 150, 11.=αἱ συμφοραὶ καὶ τοὺς ἡσυχίους τολμᾶν βιάζονται A. 121, 12.

ἡσυχιστής, modestia, pudor, sedatio in moribus L. 175, 27.

ἡτρον regio stomachi, vel quod intra os sterni et umbilicum est 1260, 22.

ἡττα] τῆς μὲν ἡττης οὐ μετέχειν 1394, 22. βεβαίους ποιεῖται ἡττας 1448, 1. ἡ περὶ τούτων μετὰγνασις ἡττα τῆς προαιρέσεως γίγνεται mentem huiusmodi in rebus mutare tantundem est atque cladem consiliorum accipere, h. e. cœpta et instituta sua omnia cernere perturbata et eversa 1466, 23. ἡ γὰρ ἐν τοῖς τοιοῦτοις ἡττα καλὴ καὶ προσήκουσα νίκη παρὰ τοῖς οὐ φρονοῦσι γίνεται 1486, 3.=ἡτταν αὐτοῖς εἶναι πολέμου, semper eos inferiores bello esse Æ. 69, 16. ἀγορᾶς ἡττα, damnum in emendo et vendendo, et exercitatione commercii universa. ibid. δικῶν ἡττα, amissio causarum forensium, ut semper judicia contra eos dentur. ibid.=ἡττης αἰτίους οὐκ ἄξιον εἰπεῖν τοὺς ταις διανοαῖς μὴ πῆξαντας Ly. 154, 9.

ἡττᾶν] ὅταν γὰρ * ἡττῆται στρατηγὸς ἀλλήλων ἀπομίσθων ξένων 53, 15. cum imperator in potestate est miserorum militum mer-

cenariorum, domino carentium mercedem dante, neque facere potest, quominus illorum libidini imperiisque pareat. ἀλλὰ τῆς ἀληθείας ἡττώμενος; 317, 10. ἡττώσθαι ἄλλον τινὸς δέξτε videbimini alicui fini sequiori, causæ deteriori cessasse 584, 13. ὅταν τὸ δίκαιον καὶ τὸ συμφέρον ἡτῶται *must give place*, τοῦ φόντου 792, 25. ὑμεῖς δὲ μὴ ἡτῶσθε *care not for it; allow not yourselves to be disturbed thereby* 415, 17. οὔτε ναυμαχίας, οὔτε πεζῆς μάχης ἡτῶτο.—ἡττησθε δὲ οὐδὲ ἀπαξ οὔτε τῶν δούλων τοῦ βασιλέως, οὔτε αὐτοῦ ἐκείνου.—οὐδαμοῦ πάποτε, ὅποι πρεσβευτῆς ἐπέμφθη ὑφ' ὑμῶν, ἡττηθεὶς ἀπῆλθεν τῶν Φιλίππου πρέσβεων.—= οὐκ ἦν τὸν μὲν νικᾶσθαι, τὸν δὲ ἡτῶν I. 86, 3.= τίς γὰρ ἔτι θελήσει χρηστὸς εἶναι, εἰ ἡττηθήσονται (si boni posthabebuntur a vobis, inferiore loco penes vos erunt) τῶν κακῶς ὑμᾶς ποιοῦντων οἱ εὖ προιοῦντες L. 161, 2. οὐκ ἔστι τοσαῦτα χρήματα, ὥν ὑμεῖς ἡττήσεσθε (pro ἡττηθήσεσθε) 180, 19. οὐκ ἄξιον ὑμᾶς τῆς τούτων παρασκευῆς ἡτῶσθαι 180, 27.= τοὺς ἐν τοῖς πολέμοις καλῶς ἀποθνήσκοντας οὐδ' ἂν εἰς δικάσιος φήσειεν ἡττηθῆναι Ly. 154, 11.

ἡττων] ἡ φύσις καὶ νόσων ἡττων καὶ γήρας cedit, succumbit L. 198, 5. μᾶλλον ἢ ἡττον. plus, minus 104, 13.

Ἡφαιστεία festi dies vel ludi Vulcani. γυμνασιαρχος Ἡφαιστείας An. 17, 19.

Ἡφαιστείων templum Vulcani 898, 6.

ἤχασι (ab ἄγω) e Demosthene recitat Phrynichus p. 44. occurrit bis, in orat. de falsa Legat. et in prima in Aristog. conf. Derville ad Chariton. p. 481.

**THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY
REFERENCE DEPARTMENT**

**This book is under no circumstances to be
taken from the Building**

[illegible]

1948. 1949.

